

Eulogikon

Ancient Greek Texts — Free & Open source

eul_wid: yem-aa

Ψευδοζωναράς · Pseudo-Zonaras

Lexicon

Λεξικόν

Period: *Βυζαντινή* **Byzantine**
Domain: *Γραμματική* **Grammar**
Format: *Συναγωγή* **Collection**

alpha 1 (1st) ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ, ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΤΕ ΦΗΜΙ ΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΗΣ ΔΗΠΟΥ ΤΗΣ ΘΥΡΑΘΕΝ. Α Τὸ Α μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Ἄαπτος . ὁ ἀπροσπέλαστος. παρὰ τὸ ἄπτω· ἄπτος καὶ ἄαπτος· οὗ οὐκ ἂν τις ἄψαιτο, ἴν' ἢ ἀπρόσιτος· ἢ ὁ ἄγαν ἀπτόμενος, ἐπιτάσει τοῦ α . Ἄατος . ἀβλαβής. ἄτη γὰρ ἡ βλάβη. ἢ καὶ ὁ χαλεπὸς καὶ ὁ βλαβερὸς, ἐπιτάσει τοῦ α . οὕτως Μεθόδιος. ἢ παρὰ τὸ ἄω, τὸ βλάπτω, ἄσω, ἄτος καὶ ἄατος. Ἄασχετος . ὁ ἀκράτητος. ἀπὸ τοῦ σχῶ, σχήσω, ἔσχηκα, ἔσχεμαι, ἔσχεσαι, ἔσχεται, σχετὸς καὶ ἄσχετος, καὶ πλεονασμῶ τοῦ α ἀάσχετος. (Οὐδέτερον.) Ἀάβυκτον . μέλαν· ἀβλαβές. Ἀαγές . ἄθραυστον· [ἰσχυρόν.] ἄγω γὰρ τὸ κλῶ. ἀγές καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α , ἀαγές.

alpha 2 Ἀάλιον . ἄτακτον· ἀκρατές. ἀπὸ τοῦ ἄλῶ τὸ κρατῶ. καὶ στερήσει τοῦ α ἀάλιον. [ἄλιον δὲ τὸ μάταιον.] (Ῥῆμα.) [Ἀάδειν . ὀχλεῖν. ἀδικεῖσθαι. ἀπορεῖν· ἀσιτεῖν.] Ἀασάμην . ἐβλάβην. ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω. ὁ μέλλων ἄσω. ὁ ἀόριστος ἄσα, ὁ μέσος ἀσάμην, καὶ πλεονασμῶ τοῦ α , ἀασάμην. Ἀασας . ἔβλαψας. Ἀάσαι . τέσσαρα σημαίνει. τὸ κορέσαι· τὸ καθυπνῶσαι· τὸ βλάψαι καὶ τὸ λυπῆσαι. Τὸ Α μετὰ τοῦ Β. (Ἀρσενικόν.) Ἀββᾶς . † ὁ γέρων· † ὁ πατήρ. † καὶ ὁ ἀπόστολος· ἐν ᾧ κράζομεν ἀββᾶ ὁ πατήρ. λέγομεν δὲ, πάτερ ἡμῶν ὁ. †

alpha 3 Ἀβλήτα . μὴ βεβλημένον. Ἀβολης . ὁ μηδέπω ἐκβεβληκῶς τοὺς ὀδόντας, ἐξ οὗ γνωρίζεται ἡ ἡλικία τοῦ ζώου, οἶον ὄνου, ἵππου καὶ τῶν ὁμοίων. † Ἀβροτος . θεῖος· ἀφθαρτος. † Ἀβραάμ . κύριον· ὃ ἐρμηνεύεται πατήρ. Ἀβρόμιος . χωρὶς οἴνου· καὶ ὁ ἄοινος· βρόμος γὰρ ὁ Διόνυσος, ἢ καὶ ὁ ἔφορος τοῦ οἴνου κατὰ Ἑλληνας. Ἀβρομος . θορυβώδης· ἀπὸ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ βρέμω, τὸ ἡχῶ. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀθορύβητος, στερήσει τοῦ α . Ἀβροτήμων . ὁ ἀμαρτωλός. Ἀβέρβηλος . ὁ ἀκατάστατος. Ἀβακήμων . ὁ μωρός. Ἀβαζος . ἄλαλος· ἥσυχος· ἥτοι ὁ ἐστερημένος τοῦ βάζειν, ὃ ἐστι τοῦ λέγειν. Ἀβιος . ὁ μὴ ἔχων βίον· ἢ ὁ μὴ ἔχων τόξον. βιὸς γὰρ τὸ τόξον.

alpha 4 Ἀβέλτερος . ἀνόητος, ὁ τὸ βελτίον μὴ γινώσκων. τοῦτο παρὰ τὸ βέλτερος. ὥπερ γὰρ παρὰ τὸ φέρω, φέρτερος, οὕτω παρὰ τὸ βάλλω, βέλτερος, καὶ στερήσει τοῦ α , ἀβέλτερος. Ἀβροδίαιτος . ὁ τρυφητής· ἀβρὸν γὰρ τὸ πλούσιον. Ἀβαήρ . τὸ λεπτόν. Ἀβδηρίτης . ἄνεμος οὕτω καλούμενος ἀπὸ τοῦ τόπου. Ἀβαξ . κυρίως ὁ μὴ ἔχων βάσιν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ οἰασδήτινος σανίδος. παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω. Ἀβωριγίνες . ἔθνος Ἰταλικόν· οὐκ ἀπὸ τῆς ἀβωριγόνον εὐθείας, ὡς Λεοντίνος· ἀλλ' ὡς Δελφὶν Δελφίνος. † Ἀββακούμ . πατήρ ἐγέρσεως. τὸ μὲν γὰρ ἀββᾶ σημαίνει πατήρ· τὸ δὲ κοῦμ ἔγερσις. ὡς ἐν τῷ θείῳ εὐαγγελίῳ· ταβηθαῦ κούμ, ἤγουν ἡ παῖς ἐγείρου. †

alpha 5

Ἀβάντειος δόμος . ὁ τοῦ Ἀβαντος· καὶ Ἀβαντιάδης. Ἀβαπτος . ὁ ἀστομώτατος. [Ἀβασάνιστος . ὁ ἀνεξέταστος· ἢ ἀγύμναστος καὶ ἀδοκίμαστος.] [Ἀβατον . ἱερόν· ἀπρόσιτον· ἔρημον· καὶ ὁδὸς ἄβατος ἢ ἀπόρευτος.] Ἀβαρις . Σκύθης, Σεύθου υἱός· συνεγράψατο δὲ χρησμούς τοὺς καλουμένους Σκυθήνους, καὶ γάμον Ἐβρου τοῦ ποταμοῦ καὶ καθαρμοὺς καὶ θεογονίαν. Ἀβας . σοφιστῆς ἱστορικὰ ὑπομνήματα καὶ τέχνην ῥητορικὴν καταλιπών. Ἀβάσκανος . ἀψευδής· ἀνεπίφθοнос. ὁ δὲ μάρτυς ἀβάσκανος γίνεται πρὸς Καίσαρα τῶν Ἀντιπάτρου κατορθωμάτων. Ἀβδίου· Ἀβιά· Ἀβιαθά· Ἀβρέας· Ἀβρονοτειχίστης· Ἀβριόρηξ· Ἀβριλιανὸς καὶ Ἀβρήλιος . ὀνόματα κύρια. Ἀβέβαιος . ὁ μὴ πάγιος. Ἀβελτεροκόκυξ . ὁ κενὸς καὶ ἀβέλτερος· βέλτερος γὰρ ὁ φρόνιμος. Ἀβής . ὁ ἀσύνετος. Ἀβιαδηνός . ὁ ἀπὸ πόλεως Ἀβιαδηνῆς. Ἀβιάς . υἱὸς Ῥοβοὰμ, τοῦ υἱοῦ Σολομῶντος, ὃς ἐπολέμησεν Ἱεροβοὰμ τῷ δούλῳ τοῦ Σολομῶν-

alpha 6

τος, καὶ ἀνείλεν ἄνδρας δυνατοὺς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ , αφ. Ἀβίβας . ὄνομα ποταμοῦ. Ἀβιμέλεχ . ὄνομα κύριον, ὁ καὶ υἱὸς Γεδεών. οὗτος ἐπάταξε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐλευθέρων ἄνδρας ὅ· ἐπὶ λίθον ἕνα, ἐξ ὧν οὐκ ἀπελείφθη πλην Ἰωαθάμ τοῦ νεωτέρου διαδράντος. Ἀβιος . ὁ πολὺν μὴ ἔχων βίον· ἢ κατὰ ἀντίφρασιν ὁ πολὺν βίον ἔχων. ὥσπερ καὶ Ὅμηρος [τὸ ἄξυλον.] Ἀβίωτος . ὁ μὴ ζῶν. λέγεται δὲ καὶ ὁ κακὸς καὶ ἀηδὴς καὶ ὀδυνηρός. ὁ δὲ ἀβιώτως εἶχεν, εἰ μὴ κρατήσῃ τῆς πόλεως. Ἀβιτος . κύριον. Ἀβιτος τὴν ἀσκητικὴν καλύβην ἐπήξατο. Ἀβρογάστης . κύριον. οὗτος Φράγγος ἦν, ὃς κατὰ ἀλκὴν σώματος καὶ θυμοῦ τραχύτητα φλογοειδὴς ἦν, δευτεραγωνιστῆς τυγχάνων Βάβδωνος. Ἀβροκόμας . οὗτος σατράπης ἦν Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως. Ἀβροχίτων . ὁ τρυφερὰ φορῶν. Ἀβυδηνός . ἀπὸ πόλεως Ἀβύδου. ἐπὶ συκοφαντίᾳ δὲ τάττεται ἡ λέξις διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυδηνούς. [καὶ Ἀβυδῶθι, ἐπὶ ῥήματι.]

alpha 7

Ἀβρων . Φρυγὴ ἢ Ῥόδιος γραμματικὸς, μαθητὴς Τρύφωνος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ, γεγωνὼς δὲ ἐκ δούλου, ὥς φησιν Ἑρμιππος. Ἀβλῆτα . κακόβλητον. παρὰ τὸ βέβληται. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ τος , οἶον· ἀβλῆς, ἀβλῆτος. [τὰ γὰρ εἰς ος λήγοντα ὀξύτονα, σύνθετα ἀπὸ ῥήματος, μίαν συλλαβὴν φυλάττουσι τοῦ παρακειμένου παθητικοῦ, καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλίνονται, εἴτε εἰς ὡς ὦσιν, εἴτε εἰς ῆς , εἴτε εἰς ας . οἶον κέκραται, χαλκοκράς. νεόκρατος ὁ νεωστὶ κεκραμμένος κέκληται. ἀβλῆς, ἀβλῆτος, ὁ μὴ τρωθεῖς.] Ἀβρός . ὁ κούφως βαίνων, κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους· παρὰ τὸ βάρος [καὶ τὸ στερητικὸν α ἄβαρος καὶ συγκοπῇ ἀβρός· τὸ δὲ βάρος] παρὰ τὸ βίᾳ αἵρεσθαι. [Ἀβρος . παροξυτόνων. ἔθνος παρὰ τὸ Ἀδρία.] [Ἀβρός λειμῶν . καινότερος καὶ εὐθαλής. πάντας δὲ ὡς ἀβρότατα τὲ καὶ ἅμα εἰς ἔκπληξιν κατὰ πλοῦτον. τῷ γε δὴ πλοῦτον θαυμάζοντι ἐσταλμένους.] Ἀβροεῖμονες . οἱ λαμπροφόροι καὶ ἀπαλοφόροι. ἀβρόν γὰρ τὸ λαμπρόν καὶ κοῦφον καὶ τρυφερόν. [παρὰ τὸ ἄπτω ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους.] Ἀβίωτον βίον . ἀντὶ τοῦ εὐτελεῖ καὶ πένητα. (Θηλυκόν.) Ἀβρετίνη ἢ Ἀβρεττηνὴ . χώρα Μυσίας ἀπὸ Ἀβροτίας Νύμφης. τὸ ἐθνικὸν Ἀβρεττηνοί.

alpha 8

Ἀβυδών . χώρα Μακεδονίας, καὶ κλίνεται Ἀβυδῶνος. [ὡς Καλυδῶνος· τὸ ἐθνικὸν Ἀβυδώνιος, ὡς Καλυδώνιος.] Ἀβυσσος . πληθος ὑδάτων ἀπέραντον. ἢ τόπος ἐν θαλάσῃ ἀπύθμαντος. Ἀβρότης . τρυφερότης. Ἀβένα . ἢ ἀβῆνα. ῥωμαῖστί. Ἀβρότη νύξ . ἐν ἣ βροτὸς οὐ φαίνεται. Ἀβυρτάκη . ὑπότριμμα βαρβαρικὸν δριμύ, κατεσκευασμένον διὰ πράσων καὶ καρδάμων καὶ κόκκων ροιᾶς καὶ ἐτέρων. Ἀβαρνίς . πόλις Λαμψάκου. Ἀβαντίς . ἢ Εὐβοία. Ἀβαρνός . πόλις. Ἀβδηρα . πόλις Θράκης [ἢ Ἰβηρίας.] Ἀβίλη . πόλις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. Ἀβρα . ἢ οἰκότριψ καὶ παρὰ χεῖρα θεράπαινα. Ἀβυσσος . ἀπὸ τοῦ δύω, τὸ ὑπείσέρχομαι, τροπῇ τοῦ δ εἰς β , βύω, βύσω, βέβυκα, βέβυσμαι, βέβυσαι, βυσσὸς καὶ ἄβυσσος, ἐν ἣ οὐδεὶς διέρχεται διὰ τὸ βάθος. Ἀβδία καὶ Ἀβδηρά . ἢ θάλασσα. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως. [καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀβδηρίτης.] Ἀβιννα . πόλις. Ἀβορα . ὄνομα τόπου. Ἀβρανίτις . χώρα. Ἀβαχθανή . λέξις ἐβραϊκὴ. Ἀβολλα . πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀβολλαῖος.

alpha 9 (1st) (Οὐδέτερον.) Ἀβδέλυκτα . τὰ μὴ μαιίνοντα, ἃ οὐδεὶς βδελυχθείη. [τραγικωτέρα δὲ ἢ λέξις· καὶ μὴν φιλῶ γὰρ ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε.] Ἀβάκαινον . πόλις Σικελίας. [οὐ δύναται τὸ ἐθνικὸν Ἀβακαινῖνος.] [Ἀβούλητον κακόν . ἀθέλητον, ὃ οὐ θέλει τίς. καὶ ἀβούλητος ὁ μὴ βουλόμενος. Ἀβούλιτος δὲ, ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ἰῶτα.] [Ἀβουλία . ἀπαιδευσία. ἄνοια καὶ μωρία.] [Ἀβούλως . ἀφρόνως· ἀμαθῶς· κακῶς· ἄνευ λόγου.] [Ἀβώνου τεῖχος . πόλις ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ. καὶ Ἀβωνοτειχίτης τὸ ἐθνικόν.] [Ἀβρα . οὔτε ἀπλῶς θεράπαινα οὔτε ἡ εὐμορφος θεράπαινα λέγεται. ἀλλ' οἰκότριψ γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος· εἴτε οἰκογενὴς εἴτε μὴ. κατὰ Μένανδρον.] [Ἀβραμιαῖος . ὁ ἀπόγονος τοῦ Ἀβραὰμ ἢ γιγαντιαῖος ἱεροπρεπής.] [Ἀβραβαίνων . θρυπτόμενος· κολακεύομενος. ἐκεῖνος ὄντως ἀβραβαίνων ἐδόκει ἔχων τὰς ὁφρῦς ὑπερρηρμένας ἄνω.] [Ἀβραῖς . ἀπαλαῖς· τρυφεραῖς. Αἰλιανός· ἐπὶ κλίναις μάλα ἀβραῖς καὶ στρωμαῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντας.]

alpha 10 [Ἀβρέας . ὄνομα κύριον.] [Ἀβρετάνη χώρα ἡ λεγομένη Μυσία, ἀπὸ Βρετίας Νύμφης.] [Ἀβρηλία . χώρα.] Ἀβρικέστερον . τὸ ἀληθέστερον. Ἀβρικτον . τὸ ἐκ μέρους ἀκούον. [τὸ δύσκωφον.] τὸ ἀνύστακτον. [Ἀβριόρυξ . ὄνομα κύριον.] [Ἀβροδίατα . τρυφερὰ ζωὴ καὶ ἀπαλή. καὶ ἀβροδίατος· τρυφητής· τρυφερόβιος.] [Ἀβροσύνη . φαιδρότης.] Ἀβροτον . ἄψυχον. ἀναίσθητον. βροτὸν γὰρ τὸ αἶμα. † Ἀβατον . τὸ ἱερὸν ἢ τὸ ἔρημον. † † Ἀβέβηλον . τὸ καθαρόν. † † Ἀβλέπτημα . τὸ ἀμάρτημα. † † Ἀβληχρόν . ἀσθενές· κατ' ἐπίτασιν τοῦ α . βληχρόν γὰρ τὸ ἀσθενές. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ, οἷον· ποτὲ μὲν καταβάλλειν εἰς γῆν καὶ δύνασθαι ἀναιρεῖν, ποτὲ δὲ τὸ καταβάλλεσθαι εἰς γῆν. † † Ἀβασάνιστον . τὸ ἀγύμναστον καὶ ἀνεξέταστον. † [Ἀβρότερον . ἀλλ' ἀβρότερον αὐτῶν εἶχον καὶ Συβάριδος μεστοὶ ἦσαν.]

alpha 11 Ἀβρότονον . εἶδος βοτάνης. [ἔστι δὲ πικρότατον, θερμαῖνον καὶ ξηραῖνον κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν· διαφορικῆς τε καὶ τμητικῆς ὑπάρχον δυνάμεως. ἀνατριβόμενον δὲ δι' ἐλαίου δι' ὅλου τοῦ σώματος τὰ κατὰ περίοδον ῥίγη ὑγιαίνει καὶ τὸ κεκαυμένον μᾶλλον τοῦ ἀκαύστου· ἀλωπεκίας ἰᾶται σὺν τινὶ τῶν λεπτομερῶν ἐλαίων.] Ἀβύρβητον . πολὺ· μάταιον. (Ῥῆμα.) Ἀβάκησαν . ἠνόησαν. ἡσυνέτησαν. οἱ δὲ τὸ ἡσύχασαν. παρὰ τὸ βάζω, τὸ λέγω, οἷον· —εὖ μὲν βάζουσι— Ἀβρίξαι . τὸ ἀπὸ βορᾶς νυστάξαι, ἢ κοιμηθῆναι. Ἀβακιζόμενων . ἡσυχάζοντων μὴ θορυβούντων. Ἀβροτάξομεν . κυρίως ἐπὶ τοῦ τοξότου, τοῦ βροτοῦ ἀποτυχεῖν, ὡς ἐν πολέμῳ. [λέγεται δὲ τὸ ἀπλῶς ἀποτυχεῖν ἀβροτάξω.] Ἀβροτάζω . τὸ ἀμαρτάνω. [Ἀβρύνεται . κοσμεῖται· θρύπτεται· καυχᾶται.] Ἀβαλεν . ἀντὶ τοῦ ἔβαλεν.

alpha 12 (1st) (Ἐπίρρημα.) Ἀβακέως . ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. [οὕτως Ἡρωδιανός.] Ἀβάλαι . ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἀβλεμέως . ἀντὶ τοῦ ἀφροντίστως. Ἀβούλει . ἀφρόνως· ἀμαθῶς. ὁ δὲ σφόδρα στοχαζόμενος τῆς τοῦ βασιλέως γνώμης ἀβουλότατα διεπράξατο. Τὸ Α μετὰ τοῦ Γ. (Ἀρσενικόν.) † Ἀγαθός . φύσει μόνος ὁ θεός. ἀγαθὸς γίνεται δὲ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἐπιμελείας τῶν τρόπων καὶ ὁ κατὰ μέθεξιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὁ χωρὶς αἰτήσεως ἀφθόνως τὰ καλὰ χαριζόμενος. ἐτυμολογεῖται δὲ ἐκ τοῦ ἀγάζω, τὸ θαυμάζω. ὁ μέλλων ἀγάσω, ὁ παρακείμενος ἦγακα, ἦγασμαι, ἦγασται, ἀγαστὸς, ἀποβολῇ τοῦ ς καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ , ἀγαθός. †

alpha 13 [Ἀγαθός . ὁ φρόνιμος. οὐκ ἐπ' ἴσης δὲ ὁ φρόνιμος καὶ ὁ ἀγαθός· ἐπὶ πλέον γὰρ ὁ ἀγαθός· ἀγαθὸς γὰρ ὁ σώφρων, ὁ ἀνδρεῖος καὶ οἱ λοιποί. ἀγαθοὶ λέγονται καὶ οἱ ἐπιστήμονες. τοὺς δὲ Δαίους ἀγαθοὺς μὲν ἀκοντιστὰς, ἀγαθοὺς δὲ καὶ ἐν χερσὶ ποιήσασθαι μάχην.] [Ἀγαθοεργοί . αἰρετοὶ κατ' ἀνδραγαθίαν ἐκ τῶν ἐφόρων.] Ἀγάκλειτος . ὁ ἄγαν ἔνδοξος. Ἀγακλεεῖς . οἱ ἄγαν ἔνδοξοι. Ἀγαυοί . οἱ ἔνδοξοι καὶ λαμπροί. [παρὰ τὸ ἄγω, τὸ θαυμάζω, ἄγμαι, ἄγαμαι, καὶ ἦγακα, ἦγμαι, ἦγασται, ἄγασται, ἀγάς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ αἰολικῶς ἀγαυός· ὡς ναὸς ναυός. ἢ παρὰ τὸ γαίω, τὸ γαυριῶ, γαῖος καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ γαυός, ὡς δίφρος, δύφρος· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀγαυός.] Ἀγανόφρων . ὁ πραότατος. Ἀγάσυρτος . ὁ ἀκάθαρτος. Ἀγελαῖοι . ἰδιῶται, ἄγροικοι. Ἀγέρωχος . ὁ ὑπερόπτης, καὶ ὑβριστής, καὶ ὑπερήφανος. † παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν. ἢ ὁ

ἔντιμος καὶ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ ἄγαν γερουχεῖν.† Ἀγαυρός . ὁ ὑπερήφανος. Ἀγάθαρχος . κύριον.
ἦν δὲ ζωγράφος ἐπιφανής, Εὐδήμου υἱός, τὸ δὲ γένος Σάμιος. Ἀγαθοκλῆς . οὗτος ἐγένετο
τύραννος, καὶ, ὡς λέγει Τίμαιος, κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν πόρνος ἔτοιμος τοῖς ἀκρατεστάτοις.
Ἀγάθων . οὗτος τραγικός ἦν, διεβέβλητο δὲ ἐπὶ μαλακίας.

alpha 14 Ἀγάλακτοι . οἰονεῖ ὁμογάλακτοὶ τινες ὄντες ἢ οἱ τὸ αὐτὸ γάλα σπάσαντες· λέγει δὲ τοὺς
ὁμαίμους ἀδελφούς. ἄλλοι δὲ τοὺς ἱερείων κοινωνοὺς καὶ συγγενεῖς. οἱ δὲ συντρόφους.
Ἀγαλεών . ὄνομα ὄρου. Ἀγανοῖς . προσηγέσιν. ἀπὸ τοῦ ἄγαν καὶ τοῦ αἰνεῖσθαι. [Ἀγέλαος .
ὄνομα κύριον.] Ἀγεσίλαος . κύριον καὶ ἐπώνυμον τοῦ Ἀΐδου. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς
λαοὺς· ἄρχων γάρ ἐστι τῶν θανόντων. Ἀγήνωρ . ἔστιν ὅτε ἐπὶ ἐπαίνου λαμβάνεται· σημαίνει δὲ
τὸν ἀνδρεῖον. παρὰ τὸ ἄγαν τῇ ἡγορῇ, ὃ ἐστὶ τῇ ἀνδρείᾳ χρῆσθαι. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἄγαν
ὑβριστικός καὶ διὰ τῆς ἀνδρείας εἰς ὕβριν ἐμπεπτωκώς. Ἀγαλματοποιοί . χειρουργοὶ ἀκριβεῖς.
Ἀγαμήδης . κύριον. κλητικὸν καὶ θηλυκὸν Ἀγαμήδη. [Ἀγάννιφον . Ὅμηρος τὸ ὄρος τὸ λίαν
χιονιζόμενον.] Ἀγαπήνορος . τὴν ἀνδρείαν ἀγαπῶντος. Ἀγαπητός . ὁ ἡγαπημένος ἢ καὶ ὁ
μονογενής. Ἀγαστός . θαυμαστός. Ἀγαυρος ἢ Ἀγαυρός . ἔστι δὲ ὁ κομψός· οἱ δὲ κακός. [ὑπὸ
Ἰώνων δὲ ὁ ἄπορος. ὑπὸ δὲ Ἀττικῶν ὁ τρυφερός.] Ἀγάστου . θανάτου. Ἀγαῖος . ὁ ἐπίφθονος.
Ἀγέλαιος . ὁ ἀμαθής, προπαροξυτόνως.

alpha 15 Ἀγελαῖος δὲ, ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης, [ιδιώτης, ἢ ὁ ἐν τῇ ἀγέλῃ διάγων, προπερισπωμένως καὶ
ἀγελαίων, ιδιωτῶν.] Ἀγελαιών . ὁ τόπος τῆς ἀγέλης. Ἀγελαῖοι ἰχθύες . οἱ εὐτελεῖς καὶ μικροί.
[Ἀγελάρχης . ὁ τῆς ἀγέλης τῶν βοῶν ἄρχων.] Ἀγελήτης βοῦς . ὁ ἐξ ἀγέλης. Ἀγελῖαιος . οὗτος
ἐπὶ Οὐάλεντος ἦν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος, βίον ἀποστολικὸν βιούς· ἀνυπόδετος γὰρ
διόλου διῆγεν, ἐνὶ τε χιτῶνι ἐκέχρητο τὸ τοῦ εὐαγγελίου φυλάσσωσαν ῥήτον. Ἀγέροπος . ὁ
σπανίως ἐρχόμενος. Ἀγηλατοί . οἱ κεραυνοί. Ἀγητός . ὁ θαυμαστός. Ἀγηρηναῖοι . ὄνομα
ἐθνικόν. [Ἀγήραον . ἄφθαρτον.] † Ἀγγελος . ζῶν λογικόν, ὕμνολογικόν, πύρινον, ἄπνυν,
ἀθάνατον κατὰ χάριν. οὐσία νοερά αὐθεξούσιος ἀεικίνητος θεῶ λειτουργοῦσα· ἢ δύναμις ἁγία
ἀποστελλομένη παρὰ κυρίου εἰς διακονίας.† † Ἅγιος . ὁ φύσει ἁγιάζων καὶ οὐχ ἁγιαζόμενος.
κατὰ μέθεξιν καὶ ὁ ἁγιαζόμενος ἅγιος λέγεται.†

alpha 16 Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος . ὅτι τοὺς λέγοντας μυριάκις ἔστιν ἅγιος ὁ θεὸς καὶ τοὺς
παρερμηνεῦσαι τοῦτο τολμῶντας λαμπρῶς ἐλέγχει τό· ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου· τὸ
πρόσωπόν σου, κύριε, ζητήσω. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. τὴν ἁγίαν
ἀνακηρύττει τριάδα. οἱ δὲ λέγοντες τὸ ἅγιος ὁ σταυρωθεὶς ἐπιστομιζέσθωσαν ἀπὸ τοῦ·
ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα. Ἀγκυλομήτεω . σκολιὰ
βουλευομένου. Ἀγκών . παρὰ τὸ ὑποκεῖσθαι ἐτέρῳ ὅστέω, ἐγκῶν καὶ ἀγκῶν. Ἀγλευκῆς . παρὰ
τὸ γλυκὺς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἁγλευκῆς. Ἀγνός . ὁ καθαρός. παρὰ τὸ ἄζω, τὸ σέβομαι. ἄζος,
ἄγος, ἀγανός καὶ ἀγνός. τὸν γὰρ ἀγνὸν καὶ ἅγιον πάντες σεβόμεθα. Ἀγνώς δὲ, ὁ ἀγνωστός,
μέγα, καὶ κλίνεται ἀγνώτος. Ἄγνος . φυτὸν, ὃν καὶ λύγονα καλοῦσι· παρὰ τὸ τοὺς ἐσθίοντας
ἀγόνους τηρεῖν. τινὲς δὲ τὸν κολύανδρον λέγουσιν.

alpha 17 Ἀγοστός . ὁ ἄγαν ὁστώδης τόπος παρὰ τὸ τὴν συναγωγὴν καὶ ἐπίκαμψιν τῆς χειρὸς ἢ παρὰ τὸ
δύνασθαι τοῦτο τινὰ ἔχειν ἢ διὰ τὸ ἐπάγεσθαι τὴν χεῖρα, οἷον ἀγνυστία. ὥσπερ παρὰ τὸ πολλὸς
γίνεται πολλοστός, οὕτω παρὰ τὸ ἄγω ἀγοστός οἶμαι δὲ τὸν τοῦ ἀγκῶνος τόπον λέγειν.
Ἀγοστῶ . τῷ ἀγκῶνι. ἐν ἀγοστῷ σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω. Ἄγριος . προπαροξυτόνως,
ὁ ἀνήμερος. ἀγρεῖος δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου πρὸς ἀντιδιαστολήν. [Ἀγριᾶνες . τάξις
στρατιωτική.] [Ἀγριόθυμος . ὁ ἄγριος τῇ ψυχῇ.] [Ἀγρότας . ἀγροίκους.] [Ἀγροφον . ὁ ρεινόν.]
Ἄγγαροι . οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀσάναι. Ἀγκῶν . ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ
τοῦ Γελίμερος οἴκημα ἦν, σκότους ἀνάπλεον, ὃ δὴ ἀγκῶνα ἐκάλουν οἱ Καρχηδόνιοι· ἔνθα

ἀνεβάλλοντο ἅπαντες, οἷς ἂν χαλεπαῖνοι ὁ τύραννος. Ἀγμούς . τοὺς ὀρείους καὶ κρημνώδεις τόπους.

alpha 18 [Ἀγρωστis . εἶδος βοτάνης.] Ἀγρώσται . οἱ κυνηγέται. ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσειν. Ἀγύρτας . συρφετώδεις ὀχλαγωγούς· χυδαίους· ψεύστας· λωποδύτας· ἐπαίτας· φιλοκερδεῖς. καὶ ἀγύρτης, εἶδος βόλου, καὶ ὁ ἀλαζών καὶ ὁ ἀπατεών. παρὰ τὸ ἀγείρειν τὸ περιῖεναι καὶ περινοστεῖν ἐπὶ νίκη ἢ ἐτέρῳ τινὶ τοιούτῳ. Ἀγών . παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἀγών. ὁ φέρων πολλὴν ὄχλησιν καὶ ἀδημονίαν. σημαίνει δὲ τὸ ἀγών δ . ἀγών ὁ τόπος· λείηναν δὲ χώρον καλὸν δ' εὗρυναν ἀγῶνα. ἀγών καὶ τὸ πλῆθος· λῦτο δ' ἀγών— ἀγών καὶ τὸ ἄθροισμα· Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν— ἀγών καὶ τὸ ἄθλον καὶ ὁ ναός· —θεῖον δύσονται ἀγῶνα. ἀγών καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησις. ἀγῶνα καὶ Ὅμηρος λέγει τὸν τόπον αὐτὸν, ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. Ἀγλαότιμος . λαμπρός. τετιμημένος. Ἀγνώμονες . οἱ ἀχάριστοι. καὶ ἀγνώμονες οἱ ἀμαθεῖς παρὰ Πλάτωνι.

alpha 19 [Ἀγροικος ὀργήν . φιλόδικος ἀκρόχολος· εἰς ὀργήν εὐκόλος. Ἀριστοφάνης· νῶϊν γάρ ἐστι δεσπότης ἄγροικος ὀργήν. καὶ ἀγροίτης ὁ ἀγρός.] [Ἀγροίκου μὴ καταφρονεῖν ῥήτορος . ὅτι μηδὲ τῶν εὐτελῶν δεῖ καταφρονεῖν.] [Ἀγροιλῆθεν . Ἀγροῖλοι δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἐρεχθίδος· ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο ἀγροιλεύς.] [Ἀγροιώτης . ὁ γεωργικὸς λεώς.] [Ἀγραυλοὶ . οἱ ἐν ἀγρῷ διανυκτερεύοντες ἢ ἀυλιζόμενοι.] Ἀγοραῖος προπερισπωμένως, οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι ἄνθρωποι. Ἀγόραιοι δὲ, προπαροξυτόνως, ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἡ ἀγορὰ τελεῖται. Ἀγωγεύς . ὁ ἐνάγων τὴν δίκην, ὁ διώκων. καὶ ἀγωγεὺς ὁ λῶρος. καὶ ἀγωγεὶ τῷ ἱμάντι, ἐν ᾧ ἄγεται ἵππος. Ἀγωγόν . ἐπακτικόν. καὶ Πισίδης· πρὸς τοὺς ἀγωγοὺς ἐτράπη τοῦ Τίγριδος. Ἀγωγούς . προπομπούς. Ἀγωνοθέτης . ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς. ἀθλοθέτης, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς. Ἀγρέμιος . ὁ ἀπὸ τῆς ἄγρας. Ἀγρέμιον πολιᾶς ἐξ ἁλὸς εὐράμενος.

alpha 20 Ἀγριόθυμος . τὴν ψυχὴν ἄγριος. οἱ δὲ ἐλέφαντι ἀνέτρεχον καὶ ἐβόων ἀγριαίνοντες. Ἀγριππος . ἡ ἀγριέλαια. καὶ παροιμία· ἀγρίππου ἀκαρπότερος. Ἀγρότας . ἀγροίκους. [ἀλλ' ὡς πάροις ἀγρότης ἀνεκρίθης.] Ἀγρικός . ὀργίλος· φιλόδικος· εἰς ὀργήν εὐκόλος. Ἀγροίτης . ὁ γεωργικὸς λαὸς ὁ ἐν ἀγορᾷ. Ἀγυιαί . ἄμφοδα· ῥύμαι· ἢ ἐπιμήκεις ὁδοί. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πῶς γυῖα καὶ μέλη καὶ κάμψεις· τὰ δὲ ἄμφοδα ἔχουσιν ἐκατέρωθεν διεξόδους καὶ ταύτη διαφέρουσιν. Ἀγυιάς [δὲ] ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι, [θηλυκῶς χρώμενοι οἷον τὰς ὁδοὺς] βέλτιον δὲ περισπᾶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιάας, [ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγυιάς. ἔστι δὲ ἴδιον Δωριέων. εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί· ὡς Σοφοκλῆς μετάγων τὰ Ἀθηναίων ἔθνη εἰς Τροίαν φησί· λάμπαδ' ἀγυιεύς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ Σμύρνης σταλαγμοὺς βαρβάρους εὐοσμίας. καὶ ἀγυιεύς ὁ πρὸ τῶν αὐλίων θυρῶν κωνοειδὴς κίων, ἱερὸς Ἀπόλλωνος, καὶ αὐτὸς θεός. Φερεκράτης κραπατάλοις· ᾧ δέσποτα ἀγυιεύ, ταῦτα σὺ μέμνησός μου.]

alpha 21 † Ἀγυιεύς . κίων εἰς ὁξὺ λήγων, ὃν ἰστώσι πρὸ τῶν θυρῶν.† † Ἀγυρισμός . συναριθμός. ὁ δὲ ἐσπούδασεν εἰς τὸ δυνατόν εἰς ἀγυρισμὸν τῆς ἀπορρήτου τῶν θείων θεραπείας.† Ἀγυρμός . ἐκκλησία· συναγωγή. Ἀγύρριος τὸν Προνόμου πῶγων· ἔχων λέληθεν . ὁ Ἀγύρριος στρατηγὸς θηλυδριώδης, ἄρξας ἐν Λήμνῳ· ὃς τῶν ποιητῶν τὸν μισθὸν συνέτεμεν. ὁ δὲ Πρόνομος αὐλητὴς ἦν πῶγωνα μέγαν ἔχων. Ἀγχαυρος . ὁ παχνώδης ὄμβρος παρὰ τὸ πλησίαν ἔχειν τὴν αὔραν. Ὅμηρος· —αὔρη δὲ ψυχρὴ πνέεν ἡῶθι πρό. Ἀγχεῖος . ὁ πλησίον. Ἀγχεῖσις . ὁ τοῦ Ἀγχεῖσου. Ἀγχιβαθής . ὁ ἐγγὺς βάθους. Ἀγχιστεῖς καὶ ἀγχισταί . οἱ ἀπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ μητέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος· οἱ δὲ ἔξω τούτων συγγενεῖς μόνον. [οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν ζευχθέντες τοῖς οἴκοις οἰκεῖοι λέγονται.] Ἀγχιτέρμων . ὁ γείτων.

alpha 22 Ἀγχότερος . ἐγγύτερος. [Ἡρόδοτος· στεिनότερῃ ἐφαίνετο καὶ ἀγχοτέρῃ ἢ εἰσβολῇ.] Ἀγχούροις . πλησιοχώροις. Ἀγγελιοφόρος . ὁ πρέσβυς ἢ ὁ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόρος. Ἀγορηταί . σύμβουλοι· φρόνιμοι. δημηγόροι. Ἀγρονόμοι . οἱ ἐν ἀγρῷ διάγοντες. Ἀγχιμάχοις . τοῖς ἐγγύς

μαχομένοις. Ἀγκυλομήτης . ὁ σκολιὰ βουλευόμενος. Ἀγένειος . μειράκιον. Ἀγεννής . ἄνανδρος. Ἀγαπησμός . ἡ φιλοφροσύνη. Ἀγάστονος . ὁ πολυστένακτος. Ἀγέραστος . ὁ ἄτιμος. Ἀγκυλοτόξους . ἐπικαμπῇ τόξα ἔχοντας. Ἀγκωνίσκοι . σκεύη τιμωρητικά. Ἀγχιμαχηταί . οἱ συστάδην μαχόμενοι. Ἀγχίστροφος . ὁ εὐπερίστροφος. Ἀγνηορίδης . ὁ αὐθάδης. Ἀγαστόρων . τῶν ὁμογαστόρων· τῶν ἀδελφῶν. οὕτως Λυκόφρων. Ἀγλαόκοιτος . ὁ πάνυ τίμιος. Ἀγνῦθες . οἱ λίθοι τοῦ ἱστοῦ.

alpha 23 Ἀγροῖκος . ὁ ἄμαθής. Ἀγροίκος ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐλιζόμενος . Ἀγγαρος . ὁ ἄγγελος [οὕτως ὁ Ψελλός.] Ἀγωγεύς . τὸ σχοινίον. Ἀγκονες . τὰ δοράτια. Ἀγκουρος . τὸ μελίπηκτον. (Θηλυκόν.) [Ἀγαθῶν ἀγαθίδες . τάττεται ἡ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν.] [Ἀγανοφροσύνη . προσήνεια· πραότης.] [Ἀγανώπιδος . πραέα βλεπούσης.] Ἀγχινοια . ἡ ὀξύτης τοῦ νοοῦ, παραχρῆμα εὐρετική τοῦ δέοντος. Ἀγχιστῖναι . πυκναί. Ἀγάπη . ἄπαυστος πρόθεσις ἐπὶ τῇ φιλίᾳ τοῦ φιλουμένου, καὶ τοῦ προτιμᾶν ἑαυτοῦ ἀεὶ ἀπόντα καὶ παρόντα τὸν ἡγαπημένον· ἢ ἡ τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμψυχία. Ἀγάπη θεοῦ . ἀπόθεσις πάσης ἐννοίας καὶ παντοίας πρὸς μόνον ἀτενίζουσα καὶ ἐκεῖ ἀσχολουμένη. Ἀγνώπιδος . εὐφοθάλμου.

alpha 24 Ἀγκαρία . ἡ ἐκ βίας καὶ ἀκούσιος ὑπηρεσία. Ἀγγελία . ἡ φήμη. Ἀγιστία καὶ ἀγιαστία . ἡ καθαρότης ἡ ἀγιωσύνη. ποτὲ δὲ [καὶ] ἡ ἀκαθαρεία. Ἀγρα . ἡ θῆρα. Ἀγυία . ῥύμη· ἄμφοδος παρὰ τὸ ἄγω τὸ πορεύομαι. τινὲς δὲ περισπῶσι τὸ ἀγυῖα ἐπ' εὐθείας. Ἀγχιστεία . ἡ συγγένεια. Ἀγιότης ἡ παντὸς ἄγους ἐλευθέρα καὶ παντελὴς καὶ πάντη ἄχραντος καθαρότης. [Ἀγῇ . θαῦμα· χαρά. ἀπιστία.] [Ἀγνηορίη . ἡ αὐθάδεια.] Ἀγαθοεργία . προθυμία ἔργου ἀγαθοῦ. Ἀγχιθυροί . αἱ ὡς σύνεγγυς τινὸς θύραι. ἀντ' ἄλλης τῇ ἀδελφίᾳ εἰς ἄλλην εἰσάγουσαι. Ἀγνεία . ἐπίτασις σωφροσύνης. Ἀγλιθες . αἱ κεφαλαὶ τῶν σκοροδῶν. [Ἀριστοφάνης· ὡς ἀρουραῖοι μῦες ὀρύσσετε πασσάλω τὰς ἄγλιθας.] Ἀγανάκτησις . βάρος· ἄχθος. Ἀγκάς . τὰς ἀγκάλας. Ἀγκαλίδας . μερίδας ἢ δράγματα.

alpha 25 Ἀγωγή . ἡ παίδευσις. Ἀγκοίνη . ἡ ἀγκάλη. Ἀγάθεια . πόλις Φωκίδος. [ὁ πολίτης Ἀγαθεύς.] [Ἀγάπη . ἀπόθεσις παντοίας ἐννοίας, παρὰ τὸ ἄγαν πιότητα ἔχειν.] Ἀγεληεία . ἡ Ἀθηνᾶ. ἡ ἄγουσα λείαν ἀπὸ τοῦ πολέμου· ὃ ἐστὶν ἡ λαφυραγωγός. Ἀγνοια . διάζευξις τῶν ἐγνωκότων καὶ ἐγνωσμένων, νοούντων καὶ νοουμένων. ἢ ἡ τῆς κατὰ γνῶσιν ἐνεργείας ἀναίρεσις. εἴτις λέγει ἄγνοιαν εἶναι στέρησιν ἐπιστήμης, ἀμαρτάνει. ἔστι δὲ ἄγνοια ἕξις μοχθηρὰ καὶ ἡπατημένη. Ἀγωνία . φόβος πτώσεως ἢ ἥττης. ἐπὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα μέλλοντος ἀπιέναι. [καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ φόβου. Ξενοφῶν δὲ τὸ ἀγωνία. ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ ὁ φόβος.] Ἀγκύλη . τὸ ὀπισθεν τοῦ γόνατος. ἢ τοῦ ἀγκῶνος ἡ κάμψις. [Ἀγκοίνη . ἀπὸ τῆς ἀγκῶνος ἀγκώνη καὶ ἀγκοίνη, ὃ ἐστὶν ἡ ἀγκάλη.]

alpha 26 Ἀγαθοθέλεια . ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐκλογή. [οὐκ ἀρκεῖ τοῖς πράγμασιν ἡ ἀγαθοθέλεια μόνον, ἀλλὰ δεῖ καὶ ῥώμης καὶ ἐπιστρεφείας.] Ἀγελαία . σταφυλὴ ἡ εὐτελὴς καὶ μικρά. [Ἀγελαῖα δὲ, ἐπὶ οὐδετέρου, τὰ οὐ γενναῖα .] [Ἀγέληφιν . ἐκ τῆς ἀγέλης.] [Ἀγελείη . ἡ Ἀθηνᾶ. ἀπὸ τοῦ ἄγειν λείαν· τουτέστι στρατιωτικῇ.] [Ἀγελαίη . ἡ Ἀθηνᾶ.] Ἀγκονίδες . αἱ ὑπηρετίδες. [παρὰ τὸ ἐγκονεῖν, ὃ ἐστὶ μετὰ σπουδῆς ἐνεργεῖν.] Ἀγῇ . ἡ κλάσις τοῦ κύματος. [ἀπὸ τοῦ ἄγω, τὸ κλῶ, ἀγῇ.] Ἀγάθυρσος . πόλις Σικελίας· ὁ πολίτης Ἀγαθυρσαῖος. Ἀγρις . ἡ ὀδύνη. [ἐκ τούτου τὸ ἀγγρίζειν, ὃ ἐστὶ τὸ ὀδυνᾶν.] Ἀγκύλη . εἶδος ἀκοντίου. σημαίνει δὲ καὶ ἔργον τὴν σκηνῆς τοῦ Μωσέως.

alpha 27 Ἀγλαΐα . λαμπρότης. Ἀγλαομητία . ἡ μεγάλη καὶ λαμπρὰ βουλή. Ἀγονία . ἡ ἀτεκνία ἢ ἡ ἀκαρπία. [διεφθείρετο ἡ νεολαία καὶ ἦν ἀγονία.] Ἀγόνων χοῶν . τουτέστι τῶν ἐπὶ νεκροῖς χεομένων θυσιῶν. Ἀγορά . ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ συνάθροισις, ὅθεν καὶ ὁ Νέστωρ ἀγορήτης. Ἀγορανομίας . λογιστείας. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπισκοποῦντων τὰ τῶν πόλεων ὧνια. Ἀγοράς . ὁ

Ἵπερίδης ἀντὶ τοῦ συνόδου. οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται. Ἀγοραίαν δίκην . τὴν δικαιολογίαν. Ἀγορήθεν . ἐκ τῆς ἀγορᾶς. Ἀγωγή . φορὰ τινῶν. ὃ καὶ παρακομίζειν λέγεται, ὡς λέγεται σίτου ἀγωγή ἢ οἴνου. Ἀγωγή . ἀναστροφή· τρόπος· ἢ κομιδὴ καὶ τὸ ἀγόμενον βάρος. ἀγωγή ἢ τῶν ἥθων τοῦ τρόπου κατακόσμησις· ὡς λέγεται παίδων ἀγωγή. Ἀγωγή . ἡ μεταβολή. Πολύβιος· ἤγαγε δὲ ὁ λόγος καὶ Λακεδαιμόνιον ἄνδρα τῆς Λακωνικῆς

alpha 28 ἀγωγῆς μετεσχηκότα καὶ τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχοντα σύμμετρον. Ἀγρεσία . ἡ ἄγρα. [οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι, ἀγρότη Πάν, ἄλλης ἄλλος ἐπ' ἀγρεσίης.] Ἀγριᾶνες . τάξις στρατιωτικῆ. Ἀγρίφη . δίκηλλα, σκεῦος γεωργικὸν πολύγομφον. λέγεται δὲ καὶ ἡ σκάφη. [Ἀγρολέτειρα . ἡ Ἄρτεμις.] Ἀγροτέρας . ἀγρίου. ἐν ἐπιγραφῇ· τοῦτο σοὶ ἀγροτέρης Διονύσιος αὐτὸς ἐλαίης θῆκε ρόπαλον. Ἀγοίλη . δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἐρεχθίδος. Ἀγυρις . συνάθροισις. † Ἀγη . ἔκπληξις. † [Ἀγχιστεία . ἡ μετουσία τῆς οὐσίας παρ' Ἀριστοφάνει· νόθῳ μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν—] Ἀγχόνη . ὁ βρόχος· τὸ σχοινίον. ἀγχονὴ δὲ, ὀξυτόνως, τὸ πρᾶγμα, ἡ ἐνέργεια.

alpha 29 Ἀγχουσα . εἶδος βοτάνης, ἥς ἡ ρίζα ἐρυθρὰ, ἥ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες. ἡ ἄγχους· ὁδυνῇ σε καὶ τὸ σὸν ψιμμίθιον. Ἀγρεῖφνα . γεωργικὸν ἐργαλεῖον, δι' οὗ συνάγουσι τὸν χόρτον. Ἀγρυπνία . ἥτοι ἀϋπνία καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γρ ἀγρυπνία. Ἀγαθωσύνην . τὴν ἀπηρτισμένην ἀρετὴν καλεῖ ὁ ἀπόστολος· ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστὲ ἀγαθωσύνης. τὸ δὲ μεστοὶ ἐπιτάσεως ἐστὶ ῥῆμα. (Οὐδέτερον.) Ἀγημα . τὸ προῖὼν τοῦ βασιλέως τάγμα. [Ἄγαλμα . πᾶν, ἐφ' ᾧ τίς ἀγάλλεται. καὶ δίδωσιν ἀργύριον, ἵνα ἐκπονήσῃ τὸ ἄγαλμα ἄκρης τέχνης προσθεῖς τὸ μέγεθος καὶ προσειπὼν τῆς λίθου τὴν φύσιν.] [Ἀγάλματα . τὰ τῶν θεῶν μιμήματα καὶ πάντα τὰ κόσμου τινὸς μετέχοντα.] Ἀγάλματα . ξόανα. ἀνδριάντες. [παρὰ τὸ ἀγάλλω· τοῦτο παρὰ τὸ αἶγλη.] [Ἀγέλαστα . τὰ μὴ γέλωτος ἄξια, ἀλλ' ἀγανακτήσεως.]

alpha 30 Ἀγκύριον . πόλις Ἰταλίας. [ὁ πολίτης Ἀγκύριος· ἢ Ἀγκυρεὺς, ὡς Σκυτιεὺς. ἢ Ἀγκυριανὸς, ὡς Ἀδριανός.] Ἀγέννητον . οὗ κατ' οὐσίαν ὑπάρχοντος οὐδὲν προσεπινοεῖται τῶν ὄντων. Ἀγκύλον . παρὰ τὸ ἄγω γίνεται. σημαίνει δὲ γ . τὸ σκολιὸν καὶ περιφερὲς κατὰ σχῆμα, ὡς ἐν τῷ—ἀγκύλα τόξα— καὶ τὸ ἰσχυρὸν, ὡς ἐν τῷ· ἀγκύλον ἄρμα. οὕτως εὖρον ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος. Ἀγλαά . τὰ λαμπρά. [παρὰ τὸ ἄγαν ἄλλεσθαι ἀγαλάα καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγλαά· ἢ παρὰ τὴν αἶγλην.] Ἀγίασμα . ὁ θεὸς νεώς. Δαβὶδ· ἐγεννήθη Ἰουδαίων ἀγίασμα [αὐτοῦ.] Ἀγκη καὶ ἄγκεα . οἱ φαραγκώδεις [καὶ ἀγκωνοειδεῖς] καὶ σκοτοειδεῖς τόποι καὶ κοῖλοι καὶ καταδύσεις ἔχοντες. ἢ σύνδενδροι καὶ ὑλώδεις τόποι [καὶ ὑψηλοί. ἐν ἐπιγράμματι· θηροβόλει τούτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόκοις. καὶ ἐν ἐτέρῳ· ποσὶ δ' αὖ ἐλθεῖν ἄγκος ἐς ὑψικάρηνον ἐδεδίξετο.

alpha 31 εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ συγκεκλειῆσθαι καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. παρὰ τὸ ἄγω τὸ φέρω, ἄγη καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ἄγκη.] Ἀγαθικά . τὰ σπουδαῖα. Ἀγαπητὰ ἦθη . καλὰ καὶ σπουδαῖα καὶ ἀγαθὰ. Ἀγάσματα . τὰ σεβάσματα. Ἀγαυρίαμα . ἔπαρμα. [παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῦρος, τροπῇ τοῦ ι εἰς υ , ὡς κλαίω, κλαύσω. καὶ ἐν ἐπιτάσει τοῦ α ἀγαυρὸς καὶ ἀγαυρίαμα. καὶ γαυριᾶν τὸ μεγάλα ἐπαίρεσθαι.] Ἀγγεῖον . ἀπὸ τοῦ ἄγειν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ φέρειν τι. [Ἀγγεῖδιον . τὸ μικρὸν ἀγγεῖον.] Ἀγκιστρον . παρὰ τὸ ἄγω, ἄγιστρον καὶ ἄγκιστρον. Ἀγριωπὸν . τὸ ἀγριόφθαλμον. Ἀγχώμαλον . †τὸ ἰσόστεον.† τὸ ἰσόπεδον. Ἀγαθόν . οὗ πάντα ἐφίεται. καὶ ἀγαθὸν λέγεται τὸ δι' ἑαυτὸ φύσει ἀναγκαῖον. Ἄγια· ἁγίων ἅγια . τὰ ἐντὸς τοῦ καταπετάσματος. ἁγίων τῶν ἐκτὸς τοῦ καταπετάσματος. Ἀγώγιον . τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἀμάξης. οὕτως Ξενοφῶν.

alpha 32 Ἀγωγίμων . φορτίων βασταζομένων ἢ ἐμπορικῶν. [αὐτοὺς μὲν τοὺς ἐμπόρους ἀπαθεῖς κακῶν. διασῶσαι· τὰ δὲ ἀγώγιμα σφίσις ἀνασῶσασθαι.] † Ἀγάννιφον . τὸ λίαν χιονιζόμενον ὄρος. οὕτως Ὅμηρος.† Ἀγανον . τὸ φρυγανῶδες ξύλον καὶ ἔτοιμον κατεαγῆναι. Ἀγχίστροφον . τὸ

εὐθέως στρεφόμενον. Ἀγαλλίαμα . καύχημα· δόξασμα· χαροποίημα. Ἀγρετά . λεπτά. Ἀγχίαλον . τὸ παραθαλάσσιον. Ἀγχίμολον . τὸ μετ' ὀλίγον ἐγγύς. Ἀγκύλια . οἱ κρίκοι τῶν ἀλύσεων. Ἀγκυροβόλιον . τὸ σίδηρον τοῦ πλοίου. Ἀγκύρισμα . εἶδος παλαίσματος καὶ σκευὸς ἀγρευτικὸν σύκων. Ἀγλευκές . τὸ ἀηδές, Ἀγλευκέστερον . ἀηδέστερον. Ἄγμασι . κλάσμασι· τροπαῖς. [ἄγματα ἀμφορέων εἰς τὰ ἐλώδη τῶν χωρίων λάθρα ἐμβεβλήκεσαν.] Ἀγκοπήνια . τὰ τῶν μελισσῶν κηρία.

alpha 33 Ἀγραφίου δίκη . τῶν ἐκ καταδίκης ὠφληκότων τῷ δημοσίῳ γράφουσι τὰ ὀνόματα ἐν σανίσιν οἱ κατὰ καιρὸν περὶ τούτων διοικοῦντες προστιθέντες ἀνὰ πόσον ἐστὶ τὸ ὄφλημα. Ἀγράφου μετάλλου δίκη . οἱ τὰ ἀργύρια μέταλλα ἐργαζόμενοι ὅπου βούλονται καινοῦ ἔργου ἄψασθαι, φανερόν ἐποιοῦντο τοῖς ἐπ' ἐκεῖνα τεταγμένοις ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ ἀπεγράφοντο τοῦ τελεῖν ἔνεκα τούτου τῷ δήμῳ εἰκοστήν τετάρτην τοῦ καινοῦ μετάλλου. εἰ οὖν ἐδόκει λάθρα ἐργάζεσθαι μέταλλον τὸν μὴ ἀπογραψάμενον, ἐξῆν τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι καὶ ἐλέγχειν. Ἀγρίδιον . Ἀγώνισμα . σπουδὴν· ἐπιμέλειαν. ἀγώνισμα τίθεσθαι συλλαβεῖν αὐτόν. [καὶ Ἀριστοφάνης λαβεῖν τε ἀγώνισμά τι τῆς ὁδοῦ. ἔπαθλον.] Ἀγαθόν . τὸ ἄκρως ἀγαθὸν μόνου θεοῦ. κἂν τούτῳ καὶ ἄνθρωποι ὀνομάζονται κατὰ χάριν τούτου μετέχοντες, ὅπερ οἶμαι δηλοῦν καὶ τό· ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ προβάλλει τὸ ἀγαθόν. [καὶ πρὸ τούτου πρὸς Σαοῦλ περὶ Δαβὶδ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν βασι-

alpha 34 λειῶν· καὶ δώσει τὴν βασιλείαν τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σε.] (Ρῆμα.) Ἄγαμαι . θαυμάζω. [Ἄγαμαι καρδίας . ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ θαυμάζω.] [Ἀγάμενος . θαυμάζων· ἀγάμενοι τοῦτον τῆς εὐψυχίας ἐποχοῦσι τῷ ἵππῳ.] [Ἄγετε . τὸ ἡγεῖσθε καὶ οἶετε.] [Ἀγείρει . συνάγει. καὶ ἀγειροῦσιν.] [Ἀγείρας . ὁ χωλός.] [Ἄγειν καὶ φέρειν . τὸ ληστεύειν καὶ ἀρπάζειν. ἄγειν δὲ καὶ ἀπάγειν χρήματα. καὶ ἐπὶ ἀψύχων. καὶ κομίζειν ἀδιαφόρως.] Ἄγειν ἐπὶ ἐμψύχων . φέρειν ἐπὶ ἀψύχων. Ἀγηόχασιν . ἤνεγκαν. [παρ' οὐδενὶ εὐρίσκεται τῶν ἀκριβῶν ἀγηόχασιν, ἀλλ' ἐν ἐπιστολῇ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνο· οἱ δόκιμοι δὲ περὶ τὴν διάλεκτον, ἦχα, συνήχα, ἐξήχα λέγουσιν.] Ἀγιασθήτω . [ἀντὶ τοῦ] δοξασθήτω.

alpha 35 Ἀγιάσατε . προευντεπίσατε. Ἀγιάσαι . καρπῶσαι. καῦσαι ἀγίως. Ἀγάλλει . σκευάζει· κοσμεῖ. [ποιεῖ.] Ἀγαλματοφορούμενος . ἀγάλματα ἦτοι τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ. οὕτως Φίλων. Ἀγάλλων . ὁ ἑαυτὸν σεμνὸν ποιῶν· ἢ χαίρων. [Ἀγηγέρατο . συνηθορίζοντο.] Ἀγαίομαι . φθοноοῦμαι. Ἄγε δήτα . φέρε, κόμιζε δεῦρο. Διόγενες, ἄγε, λέγε, τίς ἔλαβέ σε μόρος ἐς αἶδος; ἔλαβέ με κυνὸς ὁδᾶξ. Ἀγηλατεῖν . διώκειν, φυγαδεύειν. [ἐὰν δασύνῃς, τὸ ἄγος καὶ τὸ μῖασμα ἐλαύνειν· ἐὰν δὲ ψιλώσῃς, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσειν.] Ἀγηγέρατο . συνηθορίζοντο. [ἐκ τοῦ ἀγειρῶ. ὁ μέλλων ἀγειρῶ. ὁ παρακείμενος ἡγερκα, ὁ παθητικὸς ἡγερμαι. τὸ γ . ἡγερται, καὶ ἱακῶς ἀγήγερται. εἴτα ὁ ὑπερσυντελικὸς ἡγέρμην, ἡγερτο καὶ ἀγήγερτο, καὶ ἱακῶς ἀγηγέρατο.] Ἀγινεῖ . ἀντὶ τοῦ φέρει. ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω γίνεται. [κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν. ἄγω ἄγνῳ καὶ ἄγινῳ. τὸ δὲ ν πέφυκε πλεονάζειν.] Ἀγλαεῖσθαι . καλλωπίζεσθαι. ἀγλαΐζω, ἀγλαΐσω, ἀγλαΐω καὶ ἀγλαεῖσθαι.

alpha 36 Ἀγνοῶ . παρὰ τὸ νοῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γνοῶ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀγνοῶ. Ἀγορεύω . παρὰ τὸ ἀγορά. τοῦτο παρὰ τὸ ἀγείρω. τοῦτο παρὰ τὸ ἄγω καὶ τὸ εἶρω τὸ λέγω. ὁ πρὸς τὸ λέγειν συναθορίζομενος. † Ἀγωνιόντες . ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι. † Ἀγιασθέντων . ἀφιερωθέντων. Ἀγίσαι καὶ καθαγίσαι . τὸ καρπῶσαι. Ἀγκιστρεῦει . ἀντὶ τοῦ δελεάζει. Ἀγκυρίσας . ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας. Ἀγγαροφορεῖν . ἐπὶ τοῦ φορτία φέρειν. Ἀγωνίζεσθαι περὶ πράγματος καὶ ἀγωνίζεσθαι περὶ πράγμα. ἀνάγγειλον ἡμῖν περὶ τὸ πρᾶγμα ἡγωνίσω. Ἄγχειν . πνίγειν. [παρὰ τὸ ἄγω, ἄγειν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ ἄγχειν.] Ἀγοράσω λέγουσι· τὸ δ' ἀγορῶ βάρβαρον . Ἀγχλάσας . ἀναχλάσας, ἀναβαστάσας, ἀνακουφίσας. Ἀγώμενος . θαυμαζόμενος.

Ἀγόμενος δέ· ὁ φερόμενος μικρόν . Ἀγωνιᾶν . ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι. [οὕτως Ἰσοκράτης.]
Ἀγωνιούμενοι . εἰς ἀγῶνας ἐμβαλοῦντες.

alpha 37 Ἀγωνιῶ . τὸ κινδυνεύω καὶ τὸ φοβοῦμαι. [ἀγύβιος· πολλὰ δὲ πόλεις προσετίθεντο τῶν
μεσογαίων τοῖς Ῥωμαίοις.] Ἀγωνιῶσαι τὰς πεζικὰς παρατάξεις καὶ δυνάμεις. Ἀγωνιώντες .
ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι. [οὕτως Ἰσοκράτης.] Ἀγωνίων . δεδιώς. [ἀγωνίων δὲ τὴν ἀθεσίαν τῶν
Κελτῶν καὶ τὰς βουλὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα.] Ἀγρόμενοι . συναθροιζόμενοι. καὶ συναθροίζοντες.
ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος. [σύνταξις πρὸς σχῆμα· ὁ δῆμος ἀγρόμενοι. ἐπεὶ ὁ δῆμος πλῆθος
σημαίνει.] [Ἀγρώσω . τὸ ἀγρεύω. Ὅμηρος· ἰχθυὺς ἀγρώσω.] Ἀγνυται . κλᾶται. Ἀγρυγεῖται .
ὕβριζει. Ἀγchonῆσαι . πνίξαι. ἀπαγchonίσαι δὲ, τ. Ἀγνυμένων . συντριβομένων. Ἀγασάμενοι .
θαυμάσαντες. Ἀγγεῖλαι . κυρίως, τὸ διὰ λόγων κελεύειν. [παρὰ τὸ λέγω, ἀνλέγω· καὶ καθ’
ὕπερβιασμον ἀγγέλω, τροπὴ τοῦ ν εἰς γ .] Ἀγῆλαι . τιμῆσαι, κοσμησαι, σεμνύναι. [εἰς ἄγασιν
καὶ χαρὰν ἀγαγεῖν. ἄγασιν δὲ λέγει τὸν θαυμασμένον.] Ἀγηλάειν . σώζειν. Ἀγρει . ἀντὶ τοῦ ἄγε
δὴ ζῶντας.

alpha 38 [Ἀγαπᾶν . ὅπερ ἐστὶν ἐξ ἀγάπης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκεῖσθαι.] Ἀγιάσατε . ἀφορίσατε.
Ἀγορεύων . δημηγορῶν. Ἀγρίσκεται . πικραίνεται. Ἀγασάμενος . θαυμάσας, καὶ ἀντὶ τοῦ
φθονήσας. Ἀγκυλώμενος . ἀντὶ τοῦ ἀγκύλην ἔχων. ἔστι δὲ ἡ ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου.
Ἀγχεμαχῶν . ὁ συστάδην καὶ πλησίον πολεμῶν. [καὶ ἀγχεμάχα ὄπλα, οἷον ἐστὶν ἡ σπάθη.
ἐκηβόλα δὲ ὄπλα τὰ ἀπὸ τόξου πεμπόμενα βέλη. καὶ ὁ θεολόγος ἀγχεμάχοις ὄπλοις, τοῖς ἀπὸ
γλώσσης.] (Ἐπίρρημα.) Ἀγεννῶς . ἀνάνδρως. Ἀγεληδόν . δίκην ἀγέλης ἡθροισμένοι. Ἀγχι .
πλησίον. Ἀγχοῦ . ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Ἀγροίκως . ἀμαθῶς. Ἀγνωμόνως . ἀχαρίστως, [ἀμαθῶς ἦ]
ἀνοήτως. [παρὰ Πλάτωνι.] Ἀγκράτος ἐλαύνονται . ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνονται. οὕτως Ξενοφῶν.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Δ. Ἀδαῆς . ὁ ἀμαθής, ὁ ἐστερημένος τοῦ δαίειν, ἥτοι τοῦ μανθάνειν. [ἀπὸ τοῦ
δαίω, δαῶ.]

alpha 39 [Ἀδεῆς . ἄφοβος. γράφεται καὶ ἀδειῆς, πλεονασμῶ τοῦ ι .] Ἀδρός . ὁ πλούσιος. Ἀδης . χωρίον
ἀφεγγές, καὶ σκότους αἰώνιου πεπληρωμένον. Ἀδιάκριτος . ἀδιαχώριστος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ
τῶν μὴ γινωσκόντων τὰ δέοντα, ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων. Ἀδέκαστος . ὁ μὴ δεχόμενος
πρόσωπα ἢ δῶρα. [παρὰ τὸ δέχω δέδεγμαι, δεκαστὸς καὶ ἀδέκαστος.] Ἀδεκάτευτος .
ἀτελῶνευτος. Ἀδαήμων . ὁ ἄπειρος, ἀπὸ τοῦ δαίω τοῦ μανθάνω. [δαῶ, δαήσω. δαήμων καὶ
ἀδαήμων, συστολῇ τοῦ ι , καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου.] Ἀδάμας . γένος λίθου ἄθραυστον.
Ἀδόκιμον . ἀπόβλητον. Ἀδδιξ . μέτρον τετράσχοινον. Ἀδρανής . ἀνίσχυρος, [ὁ μὴ δυνάμενος
πρᾶξαι τι. δρῶ γὰρ τὸ πράττω.] Ἀδένες . οἱ μαλακοὶ καὶ σπογγώδεις τόποι· αἱ μασχάλαι αἱ δύο,
καὶ εἴτι ἐν τοῖς μέλεσι τούτοις ὅμοιον. Ἀδερκῆς καὶ ἀδαρκῆς . ὁ τυφλός, [ὁ ἐστερημένος τοῦ
δέρκειν ἥτοι τοῦ βλέπειν.] Ἀδδηφάγος . γαστρίμαργος, πολυφάγος. [ἀθρόως ἐσθίων. παρὰ τὸ
ἄδδην τὸ δαψιλῶς καὶ τοῦ φήγω ἀδδηφάγος.]

alpha 40 Ἀδελφειός . ὁ ἀδελφός. Ἀδέλφιος δὲ ὄνομα κύριον. Ἀδευκής . ὁ ἀπροσδόκητος καὶ ἄγνωστος.
[παρὰ τὸ δείκω, τὸ δεικνύω, δεικῆς καὶ ἀδεικῆς. καὶ τροπὴ τοῦ ι εἰς υ ἀδευκής. καὶ ἀδευκέος,
τοῦ πικροῦ καὶ ἀπεοικότος. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. ὅθεν καὶ Πολυδεύκης ἐκλήθη.] Ἀδράφαξις .
λάχανόν τι—ἄγριον. Ἀδελφιδοῦς . ἀνεψιός. [ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς οὐς λήγοντα εἰς οὐ ἔχουσι τὴν
γενικὴν. οἷον ἀδελφιδοῦς ἀδελφιδοῦ· θυγατριδοῦς, θυγατριδοῦ. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ θυγατρίδεος
καὶ ἀδελφίδεος, κατὰ κρᾶσιν, οὐχ, ὥς τινες λέγουσι, τὸ ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦς
ἀδελφίδεος. οὐδέποτε γὰρ εὐθεῖα διαλύεται. τὸ γὰρ εἰς εἰς , εἰς , πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε . πρὸς
δὲ τοὺς λέγοντας, ὅτι, εἰ γέγονε τὸ ἀδελφιδοῦς καὶ θυγατριδοῦς ἀπὸ τοῦ ἀδελφίδεος, ἔδει
ὀξύνεσθαι, λέγομεν, ὅτι πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς οὐς ἀπλῶν περιπωμένων.] Ἀδελφός .
δελφὺς λέγεται ἡ μήτρα καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἀδελφός, οἰονεὶ
ὁμόδελφός τις ὢν, ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος. Ἀδερ . οὗτος ὁ ἀλιτήριος ἐπανεστή τῷ Σολομῶντι.

παῖς δὲ ἦν Ἰδουμαῖος τὸ γένος ἐκ βασιλικοῦ σπέρματος. κατέστρεψε δὲ τὴν Ἰδουμαίαν [ἐπὶ] Ἰωάβ τοῦ Δαβὶδ στρατηγοῦ. Ἀδείμαντος . ὁ ἄφοβος.

alpha 41 Ἀδήλητος . ἀσινής, ἀβλαβής. [Ἀγαθίας· καὶ ἐπεδείκνυντο σῶοι τὲ καὶ ἀδήλητοι. δηλῶ γὰρ, τὸ βλάπτω.] Ἀδημονέστερος . ἀντὶ τοῦ ἀγωνιστικώτερος. [ὦν δὲ τοῦ προσήκοντος ἀδημονέστερος ἀντεῖχε τούτῳ.] Ἀδέρκων . πόλις Ἰβηρίας. [ὁ πολίτης Ἀδερκωνίτης, ὡς Ἀσκαλωνίτης.] Ἀδράμυττις . νῆσος κατὰ τὴν Λυκίαν. [τὸ ἔθνικόν Ἀδραμυττίτης, ὡς Ναύκρατις, Ναυκρατίτης.] Ἀδινῶ . ἀδιαλείπτω. παρὰ τὸ ἄδδην ἐπὶ ῥῆμα. Ἀδιαίτητος . ἀλλότριος, ἀήδης καὶ ὁ μὴ διαιτῶμενος. Ἀδόκητος . ἀπροσδόκητος. Ἀδοκίμαστος . δοκιμασθῆναι λέγεται τὸ εἰς ἄνδρας ἐγγραφθῆναι. ἀδοκίμαστος ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος. οὕτως Λυσίας. Ἀδόκιμος . ὁ ἀδοκίμαστος καὶ ὁ ἀπόβλητος. Ἀδωναῖος . ὁ ὑπὸ τὸν ἄδην. Ἀδώνειοι κῆποι . οἱ μετέωροι κῆποι. [Ἀδινάων . παρὰ τὸ ἄδην, ὃ σημαίνει τὸ πλήρες, ἢ τὸ ἀδιαλείπτως, γέγονε ἀδινός, τὸ θηλυκόν, ἀδινή· καὶ ἀδινῶν καὶ ἀδινάων. τὸ δι ἰῶτα, διατί; τὰ εἰς νος ὀξύτονα ἀπὸ ἐπιρρήματων γινό-

alpha 42 μενα διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον πύκα πυκινός· ἄδην, ἀδινός.] Ἀδωνίδειος καρπός . ὁ τοῦ Ἀδωνίδος, ὃ ἐστὶ τοῦ ἄδου. ἢ εὐθεῖα ὁ Ἀδωνις, τοῦ Ἀδωνίδος. Ἀδύτῳ . τῷ ἐνδοτάτῳ. [δύω, δῦμι, δύσω, δέδυκα, δέδυμαι, σαι, ται. δυτὸς καὶ ἄδυτος.] καὶ ἄδυτον τὸ σπήλαιον, ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ. Ἀδραστίδης . κύριον. Ἀδύνατοι . οἱ πεπηρωμένοι τὸ σῶμα. [ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς, οἱ μὲν ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας ὀβολοὺς δύο, οἱ δὲ ὀβολόν. Φιλόχορος δὲ φησι, δραχμὰς κατὰ μῆνα.] Ἀδης καὶ θάνατος διαφέρει· ὅτι ὁ μὲν ψυχὰς κατέχει, ὁ δὲ σώματα. (Θηλυκόν.) Ἀδωνις . παρὰ τὸ ἄδω τὸ ψάλλω, ἢ παρὰ τὸ ἡδω τὸ εὐφραίνομαι. Ἀδιαφορία . ἀμέλεια· χωρὶς παρατηρήσεως. Ἀδικία . ἕξις παροπτική τοῦ δικαίου, ἢ κίνησις ἐν τῷ αὐτῷ πολυχρονίῳ θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας, τοῦ μὲν τοῖς παροῦσιν ὀργιζομένου, τῆς δὲ ἐφιεμένης τῶν μὴ παρόντων. ἀδικία παρὰ τῷ ἀπο-

alpha 43 στόλῳ ἢ τῶν εἰδώλων ἀπάτη· ἐκεῖνοι οὖν τὴν ἀδικίαν κατέχουσιν, ὅσοι τὸ σέβας τοῦ θεοῦ παραπέμπουσιν εἰδώλοις· τὸ δὲ κατέχουσιν, ἀντὶ τοῦ φυλάττουσιν. ὁ δὲ Πλάτων φησὶ τὴν ἀδικίαν νόσον ψυχῆς εἶναι. οὐδεμία οὖν νόσος ψυχῆς ὠφέλιμος ἐστίν. Ἀδειάς . εἶδος ἐσχάρας. Ἀδράστεια . ὄνομα κύριον, καὶ ἡ νέμεσις. καὶ τόπος μεταξὺ Πριάμου καὶ τοῦ Παρείου. Ἀδμητίν . ἀδάμαστον. Ἀδημονία . σκυθρωπότης ψυχῆς. ἢ διάθεσις ἐπὶ ἀποτυχία τινὸς τῶν ποθουμένων γινομένη. ἀδημονία λέγεται καὶ ἡ φροντίς. Ἀδεια . ἀφοβία, εὐδία. Ἀδελφιζία . ἡ κοινωνία. καὶ ἀδελφὸν τὸ κοινόν. Ἀδμενίδες . αἱ δοῦλαι. οἶμαι δὲ, ὅτι ἀδμωλίδες θέλει γράφεσθαι. Ἀδρήνη . πόλις Θράκης. [ἡ μικρὸν ὑπὲρ τῆς Βερνίκης κεῖται. τὸ ἔθνικόν Ἀδρηνήτης. ὡς Συήνη, Συηνήτης. δύναται δὲ καὶ Ἀδρηναῖος. ὡς Κυρήνη, Κυρηναῖος.] Ἀδάμαστος παρθένος . ἄζυξ. Ἀδανα . πόλις. [ἀπὸ Ἀδανος τινός. ὁ πολίτης Ἀδανεύς, ὡς Γάργαρα, Γαργαρεύς.] Ἀδηλία . ἡ κρυφίότης ἢ ἀοριстіα καὶ ἡ ἀπειρία. [τῷ δὲ ὑπερηφανίᾳ χρωμένῳ, καὶ τὴν τοῦ πολέμου ἀδηλίαν ἥκιστα βαλλομένῳ εἰς νοῦν, ἥλπιζε ῥαδίως αἰρήσειν τὸν βάρβαρον.]

alpha 44 Ἀδρία . πόλις, καὶ παρ' αὐτὴν κόλπος Ἀδρίας. ἡ χώρα δὲ τοῖς βοσκήμασιν ἔστιν ἀγαθὴ, καὶ δις τίκτουσα τὸν ἐνιαυτὸν καὶ διδυμοτοκεῖν. πολλὰς δὲ καὶ τρεῖς τέσσαρας ἐρίφους τίκτειν. ὁ πολίτης [Ἀδριανός. ὡς Ἀσία, Ἀσιανός. καὶ Ἀδριάτης, Ἀδριατικός.] Ἀδιαβηνή . αὕτη ἡ χώρα κεῖται πρὸ τῆς Μεσοποταμίας, ὡς ἐπὶ ἀνατολήν, πέραν τοῦ Τίγρητος. ἐν αὐτῇ δ' ἐστὶν καὶ ἡ ἄσφαλτος ἢ λεγομένη νάφθα. λέγεται δὲ Ἀδιαβηνή διὰ τὸ εἶναι πλείους ποταμοὺς ἐν αὐτῇ καὶ δυσχερεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν. ἐκεῖ ἔστιν καὶ ἡ Νινευί. τοσαύτην δὲ ἀσφάλειαν ποιεῖ τοῖς κτίσμασιν ἡ ἄσφαλτος, ὥστε ταῖς ὀπταῖς πλίνθοις καὶ ἄλλοις λίθοις συμμιγεῖσα, ἰσχυροτέρα γίνεται παντὸς σιδήρου. ἐκεῖσε δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ἄορνον στόμιον, ἐξ οὗ δεινὸν πνεῦμα ἀναδίδεται, ὥστε πᾶν μὲν ἐπίγειον ζῶον, πᾶν δὲ πτηνὸν διαφθείρειν, καὶ [εἰ] πρὸς τὸ τυχὸν ὀσφρῆσαιτο· καὶ εἰ ἐσκεδάννυτο, οὐκ ἂν ὠκίσθη ὁ χώρος, ἀλλὰ κατ' εὐθεῖαν ἄνεισι. καὶ ὀλίγον ἀνερχόμενον πάλιν ἀντανακλᾶται, καὶ ἐκ τούτου τά τε ἐν ὑψηλοτέρῳ πετόμενα σώζεται, καὶ τὰ πέριξ

νεμόμενα. ὁ πολίτης Ἀδιαβηνός. Ἀδικοδοξία . παράλογος λοιδορία. [ὁ δὲ στρατηγὸς οὐ
δυνάμενος ἐνεγκεῖν τὴν ἀδικοδοξίαν τῶν ταῦτα λεγόντων.]

alpha 45 Ἀδμολία . ἡ ἄγνοια παρὰ Καλλιμάχῳ. [παρὰ τὸ εἶδω τὸ γινώσκω, ἴδμων, ἴδμονος, ἴδμονία, καὶ
ἄϊδμονία, καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ, ἀδμολία.] Ἀδορατία . ἡ ἀστρατεία, κυρίως δὲ, ἡ ἀργία. [ἀπὸ
τοῦ α ὀστερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ δόρατος, ὅ ἐστι τοῦ κονταρίου.] Ἀδωνίαν ἄγομεν . ὅ ἐστι
στερούμεθα τοῦ Ἀδώνιδος. [Ἀδωνίαν ἄγομεν καὶ τὸν Ἀδωνιν κλάομεν.] Ἀδρηστίνη . ὄνομα
κύριον. [τὰ διὰ τοῦ ινῆ, μὴ γινόμενα ἀπὸ ἐπιθέσεως κύρια μονογενῆ, ἀποστρέφονται τὴν εἰ ,
πλὴν τοῦ πείνῃ· οἷον Αἰητίνη· δίνῃ· Ἀδρηστίνη. πρόσκειται μὴ γινόμενα ἀπὸ ἐπιθέτου κυρίου,
ἐπειδὴ φωτεινὸς τόπος καὶ φωτεινὴ οἰκία· καὶ γίνεται ἐκ τούτου Φωτεινὴ, ὄνομα κύριον.]
Ἀδρησις . ἡ ἀδρόασις. ἡ ἀπραξία. Ἀδημονία . ἐπικράτεια θλίψεως παρατεταμένη. Ἀδηκτοτάτη .
ἀσηκτοτάτη. [Ἡσίοδος· τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ Ὑλῃ.] (Οὐδέτερον.)
Ἀδαιτρον . τὸ ἀμέριστον. Ἀδείμαντα . ἄφοβα. [ἀπὸ τοῦ δειμαίνω, τὸ φοβοῦμαι.]

alpha 46 Ἀδήωτον . ἀπόρθητον, ἀπράθευτον. οἱ δὲ τὸ χωρίον ἀδήωτον ἔχουν ἐθέλοντες ὠμολόγησαν
ἀργύριον σταθμὰ , α δώσειν. [γίνεται δὲ παρὰ τὸ δηῶ τὸ πορθῶ. τοῦτο παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω,
τροπῇ τοῦ α εἰς η , τοῦ ι ἀνεκφωνήτου ὄντος.] Ἀδιάστατον . τὸ ἀχώριστον, ἢ τὸ μῆπω
διεστηκός, μὴ δὲ διακεκριμένος. οὕτως Ἀντιφῶν. Ἀδελφά . ὅμοια, κοινά. Ἀδερκές . τὸ ἀόρατον.
Ἀδήριτον . ἄμαχον, ἀπολέμητον, ἀφιλονείκητον. [ἀδήρις γὰρ ἡ φιλονεικία.] Ἀδιάρθρωτον .
ἄσημον, ἀτράνωτον. Ἀδυτον . τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ [ἢ τὸ σπήλαιον.] Ἀδέψητον .
ὠμὸν, ἀνέργαστον. Ἀδιάσκευον . ἀνεπιμέλητον, ἀκόσμητον. Ἀδαλές . ὑγιές. Ἀδινόν . οἰκτρὸν,
λεπτόν. ἢ καὶ τὸ πυκνὸν καὶ [τὸ] συνετόν. Ἀδοξον εὖχος . ἄτιμον καύχημα, ἄδοξον καὶ
ἐπίψογον δόξαν. Ἀδρόν . δαψιλές, μέγα, πλούσιον. Ἀδίοπον . ἄναρχον, ἀφύλακτον. ἀπὸ τοῦ
διέπω. δίοποι γὰρ λέγονται οἱ τῆς νεῶς φύλακες.

alpha 47 Ἀδιάδραστον . ἄφυκτον. καταπλαγείῃ ἄν τις τὸ ἀδιάδραστον τῆς δίκης, ἐκ τῆς συμβάσεως τούτῳ
τιμωρίας. Ἀδιεξίτητον . τὸ ἀδιεξέλευστον. τὸ ἀπόρευτον. Ἀδιον . τὸ πλάγιον. Ἀδιόριστον .
ἀδιαχώριστον. Ἀδόκητον . τὸ διεψευσμένον. [δεδιώς, μὴ ἀφυλάκτοις αὐτοῖς ἐπιπέσειεν· ὃ δὴ
οὐκ ἀδόκητον ἐγεγόνει. ἐπεὶ καὶ ληστήριον αὐτῶν προέβαινεν.] Ἀδόνητον . τὸ ἀσάλευτον.
[δόνος γὰρ ἡ ταραχὴ, καὶ δονῶ τὸ ταράσσω.] Ἀδορον . τὸ ἀνέκδαρτον. Ἀδύνατα εἶναι . ἀντὶ τοῦ
ἀδύνατον. [πολλάκις γὰρ κέχρηται Θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς ἀντὶ ἐνικῶν, μάλιστα δὲ ἐπὶ
ταύτης τῆς λέξεως. ἀδύνατον δὲ λέγεται, ὃ μὴ ἔστιν ἐπιδεκτικὸν τοῦ ἀληθὲς εἶναι. οἷον, ἡ γῆ
ἵπταται. ἀδύνατα ἔχοντος τοῦ στρατηγοῦ κύμον ἀναρρῖψαι πολέμου τοσούτου.] Ἀδυσώπητον .
ἀπροσωπόληπτον ἢ ἀπαράκλητον. Ἀδνούμιον . ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ Ῥωμαίοις.

alpha 48 Ἀδιαλώβητον . τὸ ἀβλαβές. Ἀδάϊον . τὸ ἄκαυστον. (Ῥῆμα.) Ἀδολεσχῆσαι . τέσσαρα σημαίνει. τὸ
φιλοσοφεῖν, ὡς τό· ὅδε δοῦλος σοῦ ἡδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. καὶ τὸ παίζω, ὡς τό·
ἐξηλθεν Ἰακώβ ἀδολεσχῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ τὸ ὀλιγωρῶ, ὡς τό· ἡδολέσχησε καὶ
ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. καὶ τὸ φλυαρεῖν, ὡς τό· ἀδολεσχεῖς, ἄνθρωπε. Ἄδει . λέγει, ὑμνεῖ.
Ἀδρύνοιτο . αὐξάινοιτο. Ἀδηκότες . κεκμηκότες, ταλαιπωρήσαντες. [ἀπὸ κόπου ἀηδῶς
διακείμενοι. ἀηδῶ, ἀηδήσω.] Ἀδήσεις . ἀρέσκες. Ἀδεῖν . ἀρέσαι, ὑπὸ τοῦ ἄδω τὸ ἀρέσκω. [ἢ
ἦδω, ἦσω, ἄδον ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐξ οὗ τό· —ἄδε δ' Ἐκτορι— ὁ δὲ δεύτερος μέλλων ἄδῶ.
καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀδεῖν.] Ἀδαξῆσαι . κνήσαι, λυπῆσαι. Ἀδμωλεῖν . ἀγνοεῖν ἢ ἀγνωμονεῖν, ἢ
ἀκηδιᾶν.

alpha 49 Ἄδδουσι . εἰς κόρον ἐσθίουσιν. Ἀδρύνω . τὸ αὐξάνω. Ἀδμεύειν . τὸ ὑγιαίνειν. Ἀδημονῶ .
ἀκηδιῶ. ἀγωνιῶ· λίαν λυποῦμαι. [ὁ δὲ, τὸ μὲν πρῶτον ἡδημόνει, καὶ ἡσυχίαν εἶχεν ὑπὸ τοῦ
παρόντος κακοῦ. καὶ ἀδημονούσης ἀντὶ τοῦ ἀπορούσης.] Ἀδελφίζειν . ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν
καλεῖν. [οὕτως Ἰσοκράτης, καὶ ὁ Μιλήσιος Ἐκαταῖος καὶ Ἀπολλοφάνης ἐχρήσαντο.]

Ἄδοξεῖται . οὐ τιμᾶται. [οὐκ ἀπόδεκτόν ἐστι τὸ νικᾶν παρὰ Ῥωμαίοις ἄνευ παραγγέλματος· ἀδοξεῖται γάρ.] (Ἐπίρρημα.) Ἄδυναστί . ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτως. Ἀδωναΐ . θεός. Ἀδέρκτως . οὐ προσβλεπόντως. [ἄλλ' ἢ καταμηνύοντες παραμειβόμεθ' ἀδέρκτως.] Ἀδηνέως . ἀπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως. Ἀδεκάστως . δικαίως ἀδωροδοκῆτως ἀμερίστως. Ἀδαηστί . χωρὶς μαθήσεως, ἢ μερισμοῦ χωρὶς. Ἀδορεῖ . ἀνεκδάρτως. [ἄδωρι δὲ χωρὶς δώρων. μέγα καὶ ἰ.] Ἀδηρίτως . ἀμάχως, ἀφιλονείκως. Ἀδεεῖ . ἀφόβως, ἀδογματίστως, ἀναμφιβόλως.

alpha 50 Ἀδεῶς . ἀφόβως. Ἀδακρυτί . ἀκλαυστί. Ἀδμωλεῖ . χωρὶς δουλείας. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Ἀελλόπους . ὁ ταχύτατος. Ἀεργός . ὁ κνηρὸς, ἀργός. Ἀεσίφρων . ὁ ζύφρων ἢ ματαιόφρων. Ἀένναος . ὁ αἰεὶ ῥέων. Ἀερσίπους . ὁ εἰς ὕψος αἴρων τοὺς πόδας. Ἀεικέλιος . ἀπρεπής, ἀνόμιος, σκληρός. [ὡς πέμπω, πέμπελος. εἶκω, τὸ ὁμοιωῶ, ἀεικέλιος.] Ἀεικῆς . ἀπρεπής, σκληρός. ἀπὸ τοῦ μὴ εἶκειν. Ἀετιδεῖς . οἱ νεοσσοὶ τῶν αἰτῶν. Ἀέτιος . ὄνομα κύριον. οὗτος ἐξ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας εἶλκε τὸ γένος, διδάσκαλος γεγωνὶς Εὐνομίου, ἀπὸ πενιχρῶν καὶ εὐτελῶν γονέων τυγχάνων· ᾧτινι ἀνάθεμα ἐγὼ φημι. Ἀετίτης . εἶδος λίθου. Ἀείτης . ὁ ἐταῖρος, ἀπὸ τοῦ αἰεῖ εἶναι. Ἀερμών . ὄρος κατὰ Παλαιστίνην, ἐφ' ᾧ πολλὰ χιῶν συνάγεται, ἀφ' ἧς ἄτμοι ἀναδιδόμενοι. καὶ τὸν ἀέρα τὸν ὑπεράνω τῆς Σιῶν παχύνοντες δρόσον ἀποτελοῦσιν ἐν θέρει.

alpha 51 (Θηλυκόν.) Ἀέκητι . τῇ ἀβουλίᾳ. Ἀεργηλή . ἀργή, ἄπρακτος. [τρομερῶ γήραϊ κάμνων χειρὸς ἀεργηλᾶς ἀνέθηκε κορύναν.] Ἀερωνηχεῖς . τὰς ἐν τῷ ἀέρι νηχομένας νεφέλας. οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἄεσις . πόνος τίς. Ἄελλαι . πνοιαί ἀνέμων. ἢ ἄτακτα πνεύματα. [καὶ καταιγίδες. ἢ μεγάλαι συστροφαί. αἱ ἄγαν εἰλοῦσαι. ἢ παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ὁ μέλλων ἀήσω καὶ ἀέσω· καὶ ἐξ αὐτῶν ἄελλα, πλεονασμῷ ἐτέρου λ.] Ἀειλογία . ἡ πολυλογία. Ἀερία . ἡ Αἴγυπτος. Ἀετασία . ἡ λύπη. Ἀειγλινῆσι . ταῖς διηνεκέσι ῥυπαρίαις. Ἀετίγεννα . πόλις οὕτω καλουμένη. Ἀεικίας . τὰς ἀπρεπεῖς ὕβρεις. [τὰς ὑβριστικὰς αἰσχύνας. ἀπὸ τοῦ ἀϊκίας. πλεονασμῷ τοῦ εἰκίας.] Ἀεινεφίς . ἡ τύφλωσις. † Ἀερσίπους . ταχυτάτη.†

alpha 52 Ἀειφυγία . ἡ εἰς αἰεὶ φυγή. [χωρήσειν δ' αὐτοῖς ἅπαντα κατὰ νοῦν, εἰ τὸν αὐτόχειρα ἐλάσουσι τοῦ στρατοῦ ἀειφυγία.] Ἀειλογία . τὸ αἰεὶ λόγον καὶ εὐθύνας ὑπέχειν. [οὕτως Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος.] (Οὐδέτερον.) Ἀεικελές . ἀπρεπές. Ἀειθαλές . τὸ αἰεὶ θάλλον. Ἀεῖρυτον . τὸ αἰεὶ ῥέον. Ἄερκτον . τὸ ἄφρακτον. [ἔρκος γὰρ τὸ περίφραγμα.] Ἀερόεν . μέγα σκοτεινόν. Ἀεκήλια . οὐκ εἰρηναῖα, οὐδ' ἥσυχα, ἀλλὰ ταραχώδη. Ἀειλα . τὰ πολύσκια χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ἔλης. Ἀεῖδελον . ἀφανές. [εἶδω, τὸ γινώσκω, τὸ οἶδα. γίνεται εἶδελος, ὡς πέμπω πέμπελος. ὡς Ἡσίοδος περὶ Αὐτολύκου.] Ἀετώματα . στεγάσματα. Ἀέτειον . ἡ πτερὸν ἢ κρέας.

alpha 53 Ἀεροτόμα . τὰ πετεινὰ τὰ τοῖς πτεροῖς τέμνοντα τὸν ἀέρα. Ἄεισμα καινόν . ὕμνος καινός. Ἀεῖσωμεν . ὁδεύσομεν. Ἄεθλον . τὸ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος διδόμενον. [νηῶν δ' ἔφερ' ἄεθλα. ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἐπιτάσει τοῦ α, ἄεθλον.] (Ῥῆμα.) Ἀεθλεύειν . ἀγωνίζεσθαι. Ἀεῖρας . κουφίσας, ἐπάρας, βαστάσας. Ἀεροβατεῖν . εἰς τὸν ἀέρα βαίνειν. Ἀεῖδω . τὸ λέγω. Ἀέξει . αὖξει. Ἀεικίσουσιν . ὑβρίσουσιν. Ἀεικίζει . ἀπολλύει, φθείρει. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ αἰκίζεται. Ἀελπέων . οὐκ ἐλπίζων. Ἀερέθονται . αἴρονται. ἢ λίαν παροξύνονται. [Ἀέντες . πνέοντες. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω.] Ἀερτάζειν . βαστάζειν. Ἀεῖλλειν . θωπεύειν, κολασεῖν, ἀπατᾶν.

alpha 54 Ἄειρε . πρόσφερε. μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα— καὶ ἀντὶ τοῦ ἔβαλε. [καὶ ἵπνια λύματ' ἄειρεν.] † Ἀειροῦς . ὁ αἰεὶ ῥέων.† Ἀεικίσω . ὑβρίσω. [ὡς εὐγενὴς εὐγενίζω, οὕτως αἰκὴς αἰκίζω.] Ἀειρόμεναι . κουφίζόμεναι. [παρὰ τὸ αἴρειν. ἢ ἀήρ, ἀέρος, ἀέρω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ αἰέρω.] Ἀέσαμεν . ἀνεπαυσάμεθα. [Ὅμηρος· νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.] Ἀέλπτως . ἀνελπίστως. Ἀένναος . ὁ αἰεὶ νάων καὶ ῥέων. [ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ὥσπερ ποταμὸς ἀένναος ἐδήρου τοὺς ὑπηκόους.] Ἀεῖσαμεν . ὁδεύσαμεν. ἢ ἠκούσαμεν δι' ἰῶτα. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ζ.

(Ἀρσενικόν.) Ἄζηλοι . οἱ ἄτιμοι. Ἄζυγες . οἱ μονάζοντες. καὶ ἀζυγῶν τῶν μοναστῶν. ἡ εὐθεΐα ὁ ἄζυξ.

alpha 55 Ἄζυμοι . καθαροί. ἄτυφοι. οἱ ἔπαρσιν μὴ ἔχοντες. τὸ γὰρ ἄζυμον οὐχ ὑψοῦται. Ἄζην . ὁ πώγων κατὰ Φρύγας. Ἀλείρου . τοῦ ἀζώστου ἢ πολυζώστου. [ἀπὸ τοῦ ζειρά.] Ἀζειῶται . Τρωϊκὸν ἔθνος. Ἀζειάδης . κύριον. καὶ πατρωνυμικῶς Ἀζειάδα. Ἀζέμελκος . Ἀζειδης. Ἀζήιος. Ἀζηναῖς. Ἀζηνεύς. καὶ Ἄζωρος. ὀνόματα κύρια. Ἀζηρός . ὁ μὴ ξηρός. Ἀζαῶθ . ὄνομα κύριον. Ἄζυξ . ὁ μὴ συνεζευγμένος γάμω. [καὶ ὁ κέλης ἵππος.] Ἀζητός . ὁ σεβαστός. (Θηλυκόν.) Ἀζηνία . δῆμος ἐστὶ τῆς φυλῆς τῆς Ἰπποθωντίδος. Ἀζαλέην . κατάξηρον. [Ὅμηρος· βοῦν ἀζαλέην.] (Οὐδέτερον.) Ἀζήμιθρον . ἥτοι ἀζήμιον. Ἀζειρον . τὸ ἀποίκιλτον. ζειρὸν γὰρ τὸ ποικίλον. ἢ τὸ ἄχρωστον. Ἀζηλόεν . τὸ μέλαν. Ἀζήτητον . τὸ ζήτησιν καὶ κατηγορίαν ἔχειν κεκωλυμένον. [οὕτως Αἰσχίνης.] Ἀζηχῆς . τὸ ἀδιάλειπτον. [τροπὴ τοῦ δ εἰς ζ . ἀδηχῆς γάρ. ἄδην δέ ἐστι τὸ ἀδιάλειπτον. ἢ ἀζηχῆς τὸ μεγαλόηχον. οἶον· —ἀζηχῆς μεμαυῖα.] (Ῥῆμα.) Ἀζειρεῖ . ἀντὶ τοῦ ζέει. ἀζήρει δὲ, ἀντὶ τοῦ ξηραίνει, η .

alpha 56 Ἄζω . τὸ ξηραίνω. ἄζω· τὸ σέβομαι· ὁ καὶ δασύνεται. Ἄζειν ἢ Ἀζειν . τὸ στόμα ἀθρόως προσπνεῖν. (Ἐπίρρημα.) Ἀζητῶς . σεβαστῶς. Ἀζημίως . ἀβλαβῶς. κυρίως δὲ ζημία ἢ τῆς ζωῆς μείωσις. Τὸ Α μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Ἀήρ . οὗ πᾶσαι αἱ κινήσεις κατὰ φύσιν εἰσὶν. ἀήρ δὲ ἐστὶ στοιχεῖον λεπτότατον, ὑγρὸν τε καὶ θερμὸν, τοῦ πυρὸς βαρύτερον, τῆς δὲ γῆς καὶ τῶν ὑδάτων κουφότερον, ἀναπνοῆς καὶ ἐκφύσεως αἴτιον, ἀχρωμάτιστον ἥτοι ἐκ φύσεως χρῆμα μὴ κεκτημένον· διειδὲς, διαφανές· φωτὸς γὰρ ἐστὶ διεκτικόν, καὶ ταῖς τρισὶν αἰσθήσεσιν ἡμῶν διακονοῦν, δι' αὐτοῦ γὰρ ὁρῶμεν, ἀκούομεν καὶ ὁσφραϊνόμεθα. δεκτικὸν θάλψεως τε καὶ ψύξεως, ξηρότητός τε καὶ ὑγρότητος, οὗ πᾶσαι αἱ κατὰ τόπον κινήσεις εἰσὶν, ἄνω, κάτω, ἔσω, ἔξω, δεξιὰ, ἀριστερὰ, καὶ ἡ κυκλοφορικὴ κίνησις. οἴκοθεν μὴ κεκτημένος τὸ φῶς, ἀλλ' ὑπὸ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἄστρον καὶ πυρὸς φωτιζόμενος. καὶ τοῦτο ἐστὶν ὃ εἶπεν ἡ γραφή· σκότος ἦν ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, θέλουσα δεῖξαι, ὡς οὐκ οἴκοθεν ὁ ἀήρ τὸ φῶς κέκτηται, ἀλλ' ἄλλη ἐστὶν οὐσία τοῦ φωτός. παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω, ἀήρ· ἡ γὰρ κίνησις αὐτοῦ ποιεῖ τὸν ἄνεμον. ἢ παρὰ τὸ ἔρω, τὸ κουφίζω, ἀήρ· κουφίζονται γὰρ ἐν αὐτῷ καὶ αἴρονται τινὰ ζῶα. Ἀήσυλος . ἡμαρτημένος. [ἀπὸ τοῦ ἄω μέλλοντος, τοῦ δηλοῦντος τὸ βλάπτω, γίνεται ὄνομα

alpha 57 ῥηματικὸν ἀήσυλος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η . ἢ ἀπὸ τοῦ ἦδω, ἦσω, ἦσυλα.] καὶ ἀήσυλα· τὰ μὴ τέρποντα, ἢ ἄδικα καὶ ἀμαρτωλά. Ἀήθης . ὁ ἀσυνήθης. [συντάττεται δὲ ἐπὶ δοτικῆς καὶ γενικῆς, οἶον ἀήθης εἰμὶ τούτῳ τῷ πράγματι. καὶ γὰρ ἀήθης τοῦ κατακούειν τινός.] Ἀηνόβαρβος . χαλκοπώγων. Ἀητος . ἀκόρεστος. Ἀήσητος . ὁ ἀήτητος, ὁ ἀνίκητος. [Ἀήτης . ὁ ἄνεμος. ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω. αἴτης δὲ ὁ ὀρητικὸς, ι . ἀπὸ τοῦ αἴσσω τὸ ὀρμῶ.] αἰέτης δὲ, ὁ φίλος, δίφθογγος. Ἀηδῶν . ἀπὸ τοῦ αἰίδω. αἰδῶν, καὶ τροπὴ αἰολικῇ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς η , ἢ μόνου τοῦ ε εἰς η ἀηδῶν. (Οὐδέτερον.) Ἀήσυρον . τὸ ἐλαφρὸν, ἀπὸ τοῦ ἄω, τὸ πνέω. Ἀήσυλον . ἄδικον, ἀμαρτωλὸν, μὴ τέρπον. Ἀητόν . τὸ πολὺ καταπνεόμενον. Ἀημα . τὸ πνοὴν φέρον. Ἀηκες . τὸ [μὴ] ἡκονημένον ξίφος. Ἀηνές . τὸ αἰδῖον, τὸ λαμπρόν. Ἀηδές . ἀνεύφραντον. (Ῥῆμα.) Ἀήμενος . ὁ ὑπὸ ἀνέμων καταπνεόμενος. [ἀήμεναι, πνεῦσαι.]

alpha 58 Ἀηθέσσουσιν . ἀσυνήθεις εἰσὶν. Ἀήδιζον . ἀηδῶς εἶχον. ἰστέον, ὅτι τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα χρονικῶς αὖξονται ἐν τῷ παρατατικῷ, οἶον· ἄγω, ἦγον· αἶρω, ἦρον· αἰτῶ, ἦτουν. δεῖ προσθεῖναι ἐκτὸς τῶν ἰωνικῶν καὶ ποιητικῶν· οὗτοι γὰρ συναρχομένους πολλάκις τοὺς παρακειμένους τοῖς ἰδίους ἐνεστώσι, οἶον ἄγω, ἄγεν· —ἄγε δέ ἐ μοῖρα βαρεῖα. καί· ἄψατο δ' ἡμιόνου— καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ προθέσεως ἀρχομένων, οἶον ἀναγινώσκω, ἀνεγίνωσκον, ἀνέρχομαι, ἀνηρχόμην. ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ ἀρχὴ ἐνεστώτος ἐφυλάχθη ἐν τῷ παρατατικῷ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Θ. (Ἀρσενικόν.) Ἀθύρας . ἐπίνειον παρὰ τὸ Βυζάντιον. ἡ κλησις ἰσοσυλλάβως. Ἀθυραῖος, ὡς Ῥήβας, Ῥηβαῖος. Ἀθῶς . ἀναίτιος, ἀζήμιος. [ἀπὸ τοῦ θῶ, τοῦ σημαίνοντος τὸ

- καταβάλλω, γίνεται θωή, ὅ ἐστι ζημία. ὁ γὰρ ζημιούμενος καταβάλλεται τί.] Ἄθως .
 ἀκρωτήριον ἢ ὄρος Θράκης. Ἄθως σκιάζει νῶτα [Λημνίας βοός. βοῦς γὰρ ἵδρυται ἐν τῇ
 alpha 59 Λήμνῳ. εἴρηται δὲ Ἄθως ἀπὸ Ἄθου γίγαντος. τὸ τοπικόν, Ἄθως χωρὶς τοῦ ι , καὶ Ἀθῶους τοὺς
 ἐνοικοῦντας. τὸ θηλυκὸν Ἀθῶις εἴρηται καὶ Ἀθῶος, ὡς Κῶς Κῶος, καὶ κατὰ συναίρεσιν Ἄθους.
 ἔστι καὶ Ἀθῶος πόλις ἐπὶ τῷ Ἄθῳ. ὁ πολίτης Ἀθῳίτης.] Ἄθρους . εἰς ἅπαν συνηγμένους ὁμοῦ,
 ἢ ἀθρόους, [τοιαῦτα μὲν ἐποίκιλλεν ἄθρους δεδισσόμενος.] Ἀθαμβής . ὁ ἄφοβος. Ἀθεσμος . ὁ
 ἄνομος. Ἀθέμηνος . ὁ κακός. Ἀθίγγανος . ὁ αἰρετικός. Ἀθέρες . εἶδος σπέρματος. Ἀθερίστος . ὁ
 ἀφρόντιστος. Ἀθλιος . ὁ ἐν ἀγωνίᾳ καὶ θρήνῳ ὢν καὶ μηδόλως ἄνεσιν ἔχων. Ἀθλοθετῆρα .
 ἀγωνοθέτην. Ἄθλος . τὸ ἀγώνισμα καὶ ὁ πόνος παρὰ τὸ τλῶ, τὸ καρτερῶ, τλὸς καὶ ἄτλος, καὶ
 τροπῇ τοῦ τ εἰς θ ἄθλος. γράφεται καὶ ἄεθλος. [ὡς τό, οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἄατος— καὶ ἐπὶ
 οὐδετέρου, ἄεθλον, τὸ διδόμενον ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος —νηῶν δ' ἔφερ' ἄεθλα— ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, καὶ
 μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀέθελον, τὸ πάνυ θέλον, καὶ συγκοπῇ ἄεθλον καὶ κράσει τοῦ α ε , ἄθλον.
 τὸ ἄθλον γὰρ λέγουσι, οὐχὶ τὸ ἔπαθλον.]
- alpha 60 Ἄθρακτος . ἀτάραχος. Ἀθυρονόμοι . ὡς ἔτυχε τοῖς νόμοις χρώμενοι. (Θηλυκόν.) Ἄθρυπτος .
 ἀνδρῶδης, μὴ βλακεύουσα μήτε μαλακιζομένη, μήτε χαννουμένη. Δαμάσκιος τήνδε τρυφὴν
 ἐκληρώσατο μετρίαν τινὰ καὶ ἄθρυπτον. † Ἀθηνᾶ . ὁ ἀήρ καὶ ἡ φρόνησις. † Ἀθανασία . αἰώνιος
 καὶ ἄϊδιος ζωή. Ἀθλιότης . ἡ ἐν τοῖς λυπηροῖς καὶ ἀβουλήτοις πάθει ταλαιπωρία. Ἀθρήνη .
 εἶδος μελίσσης. Ἀθυρογλωττία . ἡ φλυαρία. Ἀθεσία . ἡ παράβασις. Ἀθήναζε . εἰς Ἀθήνας.
 Ἀθήνηθεν . ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀθάρα . ἄλευρον ἐψημένον. λέγει δὲ τὴν γρούτην, ὡς οἶμαι.
 Ἀθλοθεσία . ἡ ἀνταπόδοσις. Ἀθρυβίς . πόλις Αἰγύπτου. Ἀθυμία . ἡ τῶν καταθυμίων ἀβούλητος
 στέρησις. Ἀθέτησις . ἄμειψις, ἐκβολή. οὕτως ὁ Ἀπόστολος ἀθέτησις γὰρ γίνεται προαγούσης
 ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές. Ἀθωνίς . πόλις. καὶ Ἀθῳίς. (Οὐδέτερον.)
 Ἀθηρήλοιγον καὶ ἀθερόλογον . τὸ λικμητήριον, τὸ διαλέγον καὶ διαχωρίζον τοὺς ἀθέρας ἦτοι
- alpha 61 τὰ ἄχυρα. γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι ἀθηρήλοιγον. Ἀθύρματα . παίγνια παρὰ τὸ θύω, τὸ
 ὀρμῶ θύω, θύρω καὶ ἀθύρω καὶ ἄθυρμα· ἢ ἀθρύματα τινὰ ὄντα, παρὰ τὸ ἀθρεῖν τινὰ θεάματα.
 Ἀθέμιτον . ἄδικον. Ἀθώπευτον . ἀκολάκευτον. Ἀθή . σκληρόν· ἀδάμαστον· ἀνδρῶδες.
 Ἀθρέμβολα . ὄργανα τιμωρητικά, [ἄρθροις, ὡς ἔοικεν, ἐμβαλλόμενα, καὶ διασπῶντα καὶ
 πλῆττοντα. οἶμαι δὲ, ὅτι ἀρθρέμβολα γράφονται.] Ἀθέσφατον . πολὺ. Ἀθικτον . ἀπρόσψαυστον,
 καθαρὸν, ἀμόλυντον. † Ἀθρῶ . τὸ βλέπω. † Ἀθέριζεν . ἐξουθενεῖ, ἐξύβριζεν. † Ἀθρίμματα .
 δῶρα πεμπόμενα τοῖς γεγαμημένοις. Ἀθρόα . ὁμοῦ πάντα. Ἀθρήνιον . ὁ μουσῶν τόπος.
 Ἀθροισμα . σῶρευμα, σύναξις. (Ῥῆμα.) Ἀθέρισον . ἀποδοκίμασον. Ἀθερώσσει . ἀγρυπνεῖ.
 Ἀθρήσας . θεωρήσας, ἰδὼν. Ἀθροίσας . συναθροίσας. ἀθροίζω· ἐκ τοῦ θροῦς, ὃ σημαίνει τὸν
 θόρυβον, γίνεται θροίζω, καὶ
- alpha 62 κατὰ συναίρεσιν καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀθροίζω. Ἀθρῶν . μετ' ἐπιτάσεως θεωρῶν. κατὰ
 συγκοπὴν καὶ ἐπιτάσει ἀθρῶν. [ἢ ἀπὸ τοῦ δρῶ, τὸ βλέπω, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀδρῶ, καὶ
 τροπῇ τοῦ δ εἰς θ ἀθρῶ.] Ἀθρεῖ . βλέπε, θεωρήσον· νόει. Ἀθρύοντες . ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες.
 Ἀθυμοῦσι . λυποῦνται. Ἀθυροστομεῖ . βλασφημεῖ. Ἀθύρειν . παίζειν. Ἀθερίζειν . τὸ ἐκρίπτειν
 καὶ ἀποβάλλειν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθέρων, τῶν μὴ δυναμένων θερίζεσθαι καρπῶν· οἱ γὰρ
 λικμῶντες ἐκρίπτουσι τοὺς ἀθέρας ἦτοι τὰ ἄχυρα. [ἐκ τοῦ θέρους, θερίζω, καὶ τοῦ στερητικοῦ
 α, ἀθερίζω· τὸ δὲ θέρος παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων θερῶ καὶ θέρσω αἰολικῶς. καὶ
 θερσίτης καὶ θερμός.] Ἀθέλδεται . διηθεῖται. Ἀθετεῖν . τὸ ἀπιστεῖν, τὸ διαπαίζειν. οὕτως ὁ
 Ἀπόστολος οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ἀθρηνί . χωρὶς θρήνου. [Ἀθρόον καὶ]
 ἀθρόως . ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης. [Ἄθροι . ὁμοῦ.]

alpha 63

Ἄθεε . χωρὶς θεοῦ. Ἀθαυμαστί . χωρὶς θαύματος, ἢ θαυμασμοῦ. Ἄθε . ἀντὶ τοῦ εἶθε, καὶ ἄν ποτε. Ἀθεωρητί . χωρὶς θεωρίας. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Ἄϊθες καὶ Ἄϊνες . ἐθνικά. Ἄϊρος . κύριον [ὄνομα.] Ἄϊς . ὁ μὴ βλεπόμενος, καὶ ἀνίσχυρος, ἀπὸ τοῦ ἴς, ἡ δύναμις. Αἴνος . ὁ ἔπαινος, ἢ λόγος παροιμιώδης. Αἰσυννῆται . ἀγωνοθέται. Αἰών . ὁ χρόνος ἢ τὸ συμπαρεκτεινόμενον τοῖς οὐρανοῖς. οἷόν τι χρονικὸν κίνημα καὶ διάστημα· ἢ παράστασις ζωῆς πάντων τῶν λογικῶν, εἴτε

alpha 64 καλῆς εἴτε ἄλλως. ἀπέραντος αἰὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ὦν. † Αἰνός . ὁ χαλεπὸς καὶ φοβερός.† Αἰσχροκερδής . ὁ ἔνεκα τοῦ κερδῆσαι εἰς αἰσχροῦ ἔργα αὐτὸν ἐμβάλλων. Αἰδήμονα . ἄξιον αἰδοῦς. Αἰών . σύστημα φυσικὸν ἐκ σωμάτων ποικίλων, λογικὰ διάφορα περιέχον, τῆς τοῦ θεοῦ γνώσεως ἔνεκα. [Αἰών· ζωὴ, ἢ συμπέρασμα χρόνων πολλῶν παρὰ τὸ ἀεὶ ὄν.] Αἰακίδης . ὁ τοῦ Αἰακοῦ υἱός. Αἰανός . σκοτεινός. [Σοφοκλῆς· νυκτὸς αἰανῆς κύκλος— ἢ θρηνητῆς, ἀπὸ τοῦ αἰάζω, τὸ θρηνῶ.] Αἶαξ· Αἰμύλος· Αἰβιωναῖος· Αἰγαίωρος· ὀνόματα κύρια.

alpha 65 Αἰγέα . τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. [Ἀριστοφάνης· τὸν ἐρεχθέα καὶ τὸν αἰγέα κάλει.] Αἰγεσταῖος· Αἰγεὺς καὶ Ἀγεὺς· Αἰγεστεύς . ὀνόματα κύρια. Αἰγείδης . ὁ τοῦ Αἰγέως παῖς. Αἰγείος ἄσκός . ὁ ἀπὸ τῆς αἰγός. Αἰγείρος . εἶδος φυτοῦ. [αἰγείρος ἦν Ἀθήνησι πλησίον τοῦ ἱεροῦ, ἔνθα, πρὶν γενέσθαι θέατρον, τὰ ἱκρία ἐπήγνυνον. τινὲς ἱκρία γράφουσι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ αἴσσω τὸ ὄρμῳ. τὰ εἰς ρος ῥήματα τῇ εἰ διφθόγγῳ παραλήγουσιν, οἷον, μᾶσσω, μάγειρος, αἴσσω, αἰγείρος. ἢ παρὰ τὸ αἶρω, τὸ εἰς ὕψος αἶρεσθαι καὶ αὔξεσθαι. καὶ Ὅμηρος· μακεδονῆς αἰγείροιο. Αἰγίρος δὲ, ὄνομα πόλεως, ι .] Αἰγιαλεύς . κύριον. Αἰγίγες . ὄνομα ἔθνους. Αἰγίλλος . εἶδος βοτάνης. Αἰγίμιος· Αἰγίνθος· Αἰγισθος . κύρια ὀνόματα. † Αἰγόκερως . εἶδος ζώου.† Αἰγύπτιος . πλινθοφόρος. παροιμία ἐστίν, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι διαβάλλονται ὡς ἀχθοφόροι ὄντες. Αἰγιαλός . παρὰ τὸ τὴν αἴαν γείτονα εἶναι τῆς ἁλός. Αἰγυπιός . εἶδος ἀετοῦ· οἱ δὲ τὸν γῦπα παρὰ τὸ αἴσσω, τὸ ὄρμῳ. Αἰδοῖος . ὁ αἰδοῦς καὶ ἐντροπῆς ἄξιος. Δαμάσκιος·

alpha 66 [ὁ δὲ Ἰσίδωρος ἐξεπλήττετο ὀρῶν τὸν Πρόκλον αἰδοῖον τὲ καὶ δεινὸν ἰδεῖν.] Αἰδύλος καὶ αἰδύλος . [ὁ] θρασύς. Αἰγιαλός . ὁ ψαμμώδης λέγεται τόπος. Αἰαῖος ἢ αἰαῖός . ὁ σύγαμβρος. Αἰένυπνος . ὁ θάνατος ἢ ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. [σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον. οὕτως Σοφοκλῆς.] Αἰετός . ὁ ἀετὸς, ὃν φασὶ δῖψους καὶ κρύους εἶναι ἀνώτερον. [παρὰ τὸ αἴσσειν γέγονεν ἀετός· ὅθεν καὶ ἀναλογωτέως οἱ Ἀττικοὶ ἀετὸς λέγουσι, χωρὶς τοῦ ι , ὡς κλαίω κλάω.] Αἰειγενέτησιν . ἐκ τοῦ αἰεὶ καὶ τοῦ γενέτης. [τὸ δὲ γενέτης ἐκ τοῦ γινῶ τὸ ὑπάρχω, γέγονε γενῶ, γενέτης, ἢ ἐκ τοῦ γεννῶ. τὰ διὰ τοῦ ἔτης ἀρσενικὰ βαρύτονα, εἴτε ἀπλᾶ εἴτε σύνθετα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται, οἷον μητιέτης, λογοθέτης. πλὴν τοῦ εὐχαίτης, ὁ καλόθριξ, καὶ προσαίτης· τὸ δὲ εὐχέτης, ὁ εὐχόμενος, ψιλογραφεῖται.] Αἰδηλος . ἀφανής. [ἀεῖδελος δὲ, ὁ ἀεὶ δελεάζων, δίφθογγον.] Αἰθαλος καὶ αἰθάλειος . ὁ καπνός. Αἰσιομήτης . ὁ αἴσια βουλευών. Αἰέλουρος . ζῶον τοῦτο· οὐκ ἔστι πλεονασμὸς, ἀλλὰ ἀντίθεσις· παρὰ γὰρ τὸ αἴολον καὶ τὴν οὐρὰν ἐτυμολογεῖται αἰέλουρος· γράφεται δὲ καὶ αἴλουρος. Ἐλουρος δὲ ἔθνος· ψιλόν. Αἰζήρ . κύριον. [αἰζηρός. ὁ νέος, ὁ ἀκμάζων.]

alpha 67 Αἰγινίτης . τοπικόν, ἀπὸ τῆς Αἰγαί πόλεως. Αἶαγρος . ζῶον. καὶ αἶαγρος. Αἶαψος . ὁ ποικίλος. Αἰγίθαλος . πτηνὸν καὶ εἶδος βοτάνης. Αἰδίφρων . αἰσχυνηλός. Ἄϊδρις . ὁ ἄπειρος, καὶ κλίνεται ἀΐδρεως. Αἶεσχος . ὁ τῆς δάφνης κλάδος, ἔεσχος δὲ ὁ ἔσχατος. τὰ δύο ψιλὰ. Αἶστωρ . ὁ ἀμαθής. Αἰακίξ . εἶδος κύλικος ἢ κόρακος. Αἰήτης . κύριον. καὶ αἰήτειον ἔπος. Αἰθαλείδης . δῆμος ὁ τῆς Λεοντίδος. Αἰθαλος . κύριον καὶ τόπος. Αἰθαλώδης . σκοτώδης. Αἰθήρ . ὁ ἐν ὕψει ἀήρ, ὁ ἐπάνω τοῦ ἀέρος, καιόμενος ἐκ τοῦ ἡλίου. παρὰ τὸ αἶθω αἰθήρ. πυρώδης γὰρ ὁ τόπος ὁ ὑπεράνω τὸν αἰθέρα. καὶ λέγεται θηλυκὸν ὁ αἰθήρ. τὸ παράγωγον αἰθέριος. καὶ αἰθερία καὶ τῆς αἰθέρος, αἰθερίτης. ἀστροειδέα νῶτα διφρεύουσ’ αἰθέρος ἱερᾶς. Αἰθικες . ὄνομα ἔθνους.

alpha 68

Αἰθιολεύς . κύριον. Αἰθιοπεύς . ὁ ἀπὸ Αἰθιοπίας. [ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν Αἰθιοπήας.] Αἰθίοψ . ὁ μέλας. Αἶθος . ὁ ἐκκαύστης· ὁ αἶθων καὶ καίων. παρὰ τὸ αἶθω τὸ καίω. [αἰθὸς δὲ ὁ αἰθόμενος καὶ καιόμενος.] Αἶθωνας . λαμπροὺς, πυροειδεῖς ἢ καυστικούς. Αἶθοπα . μέλανα, διάπυρον ἢ τὸν ποιοῦντα ἐρυθροὺς, ἢ τὸν καυστικὸν, ὡς τό —αἶθοπα οἶνον. ἢ εὐθεῖα ὁ αἶθοψ. Αἶθων . ὁ βίαιος λιμός. [ἀπὸ τοῦ αἶθωνος ἡλίου τινός.] Αἰθονίδης . κύριον. Αἰθριαίνης Αἶθριξ . ὀνόματα κύρια. [Αἶθριος . ὁ ὑπὸ τὸν αἰθέρα.] [Αἶθριππος . παχύς.] [Αἶθρηγενέτης .] [Αἰκανός . ὄνομα ὄρους.] [Αἰκίστριος Αἶκλος . ὀνόματα κύρια.]

alpha 69 Αἰκουῖλοι . ἔθνος. Αἰκόλος . κύριον, καὶ ὄνομα ὄρους. Αἰλιανός· Αἶλιος . κύρια. Αἶλινος . ὁ θρῆνος, ἢ ὀδυρτικὴ καὶ θρηνητικὴ αὐδή. Αἶλιος . ὁ σύγγαμβρος. καὶ εἶδος βοτάνης. Αἶμους . τοὺς δρόσους λέγει ὁ Αἰσχύλος. Αἰμύλος . ὁ ἀπατεών. [παρὰ τὸ δαίω, τὸ μανθάνω, δαίμων, ἀποβολῇ τοῦ δ , αἶμων.] * Αἶμονα θήρης. εἰδήμονα. * ὑποκοριστικὸν ἐκ τοῦ αἶμων αἰμύλος, οὗ τὸ κτητικὸν αἰμύλιος. Αἱματωπός . ὁ τοὺς ὦπας ἡμαγμένους ἔχων. Αἰμιλιανός· Αἰμύλιος . κύρια. Αἱμοβόρος . ὁ ἐσθίων καὶ πίνων αἶμα. Αἰμόνιος . κύριον. Αἱμοπότης καὶ αἱματοπότης . ὁ φονεύς. Αἰλάμ . ὁ βασιλέων πρόδρομος. Αἰμόρρους . γένος ἔχεις ἥτοι ὄφεως ἐν τοῖς πετρώδεσι χηραμοῖς ἔχων τὰς διατριβάς. Αἰμόρρους . καὶ ἡ αἰμόρροϊαν πάσχουσα. Αἰμύλος . ὁ κόλαξ. [τῶν μὲν τινες αἰμύλων καὶ κομψῶν οἰήσονται με παίζειν.] Αἰμωπούς . πλήρεις αἵματος ὀφθαλμούς. ἢ ἀγριωπούς. [αἰμωπούς ἐστυφέλιξε λύκους.]

alpha 70 Αἰνάρετος καὶ ἀναρετής . ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος. Αἰνέας· Αἰνεΐας [Αἴνιος· Αἴνικος .] ὀνόματα κύρια. Αἰνιᾶνες . ἔθνος. Αἰνόμορος . κακοθάνατος. Αἶνος . ὁ ἔπαινος. παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ τέρπω, καὶ διαχέω τὴν ψυχὴν, ἴαινος καὶ αἶνος. νῦν δ' αἶνον ἐρέω—. Αἰνός . ὁ φοβερός καὶ ὁ χαλεπός. ἀφ' οὗ αἰνόθεν. Αἰνῶς καὶ αἰνότατος . παρὰ τὸ δεινός, τροπῇ τοῦ ε εἰς α , καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ , αἰνός. σημαίνει δὲ καὶ τὸ λίαν. αἰνῶς ἀκτίνεσσι ἐοικότες ἡέλιοιο. Αἶνηθος . ὄρος. τὸ ἐθνικὸν Αἰνήθιος. Αἶμος . ὄνομα ὄρους. Αἰωλοπώλους . ταχυπώλους, ἢ τοὺς ποικίλως ἵππαζομένους. γίνεται αἰόλλω, ὃ σημαίνει τὸ κινῶ, καὶ τοῦ πῶλος τοῦτο παρὰ τὸ ἐν τῇ πόᾳ ἐνάλλεσθαι, πόαλος καὶ πῶλος, προπερισπωμένως. ἐπειδὴ τὰ εἰς ος δισσύλλαβα προπερισπώμενα ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνονται. οἶον· οἶκος, ἄοικος· κοῦρος, ἐπίκουρος. οὕτω καὶ πῶλος αἰωλόπωλος. Αἰολεῖς . οἱ περὶ Σικελίαν. Ὀρέστης κατὰ χρησμὸν συνήθροισε πολλοὺς τοὺς ὠνομασμένους Αἰολεῖς.

alpha 71 ἀπὸ τοῦ οὗν ἀολλίζω τὸ συναθροίζω Αἰολεῖς διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνηθροῖσθαι. Αἰόλιος . ὄνομα κύριον. [αἰόλος, ὁ ποικίλος, καὶ ὄνομα κύριον, καὶ] ἢ καὶ ὁ εὐκίνητος, ἢ ὁ ταχύς. παρὰ τὸ τὴν ἄελλαν καὶ τὴν πνοὴν, ἥτις ἀπὸ τοῦ ἄειν καὶ πνέειν ἄελλα λέγεται. Αἰολομίτρης . ὁ ποικίλην μίτραν ἔχων. Αἶθριος . ὁ ὑπὸ τὸν αἰθέρα. Αἶθριππος . ὁ ταχύς. Αἶθρηγενέτης . ὁ βορέας. Αἰκανός . ὄνομα ὄρους. Αἰκίστριος· Αἶκλος . ὀνόματα κύρια. Αἰών . νωτιαῖος μυελός, καὶ ὁ χρόνος. καὶ ἡ ζωὴ καὶ ὁ βίος. Σοφοκλῆς· ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθης βρωτῶν. Αἰωνάριος . ὁ Ἰάννου ἅγιος μὴν. οὕτως ἐρμηνεύσαι αὐτὸν Λογγῖνος βιάζεται, ὥσανεὶ αἰῶνος πατέρα. Αἰζωνεύς . ὁ βλάσφημος· βλάσφημοι γὰρ κωμωδοῦνται οἱ Αἰζωνεῖς. Αἰπόλος . ὁ αἰγονόμος· παρὰ τὸ αἰπά, ὃ ἐστὶν ὑψηλοῖς τόποις, περιπολεῖν· χαίρουσι γὰρ τοῖς ὑψηλοῖς. καὶ αἰπὸν τὸ ἀκρωτήριον ἐπὶ ἀρσενικοῦ. ἢ εὐθεῖα ὁ αἰπός. οἶμαι δὲ, ὅτι ἐστὶ καὶ αἶπος τὸ ὕψος ἐπὶ οὐδετέρου.

alpha 72 Αἰπύς . ὁ ὀλέθριος καὶ ὁ χαλεπός. καὶ αἰπὺ ἐπὶ οὐδετέρου, ὃ ἐστὶ δυσχερὲς, ὑψηλὸν, μέγα. Αἰρέσιος . κύριον. Αἰρεσιέων . ὄνομα ἔθνους. καὶ Αἰρεσιεύς. Αἰρετικός . ὁ τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας προτιμῶν. Αἶσακος . ὁ κλάδος τῆς δάφνης· ὃν κατέχοντες οἱ Ἕλληνες ὕμνουν τοὺς θεοὺς αὐτῶν. Αἶσηπος . ποταμὸς Λυκίας. Αἰσήποιο ῥοαῖς—. Αἶσιμος . προσήκων, δίκαιος. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σπορὰ σπόριμος, οὕτως καὶ παρὰ τὸ αἶσα αἶσιμος. ὅθεν καὶ αἰσιμία. αἶσιμος δὲ καὶ ὁ χωλὸς καὶ ὁ ἄτιμος καὶ ὁ ἀμαθής. Ἀριστοφάνης· τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἶσιμος κυλίνδεται.

Αἴσιος . ὁ καθήκων καὶ ἀληθής. Αἰσυμνητήρ . ὁ βασιλεὺς ὁ τὸ καθήκον νέμων· ὁ ἀγανοθέτης, ὁ βραβευτής. ἢ αἰσυμενεστήρ, ὁ ἐν τῷ καθήκοντι μένων. [οἱ δὲ παρὰ τὸ αἰσυμνᾶν, τουτέστι τῶν αἰσίων μνήμην ποιεῖσθαι. ἢ αἰσιομήτης ὁ αἴσια βουλευών. ὁ γὰρ τύραννος τούναντίον.] Αἰσχρός . παρὰ τὸ αἴσχος· τοῦτο παρὰ τοῦ ἵσχειν τοὺς λαμβάνοντας αὐτό. Αἰσχύλος . κύριον, παρὰ τὸ αἴσχος Αἰσχύλος, ὡς σιμός, Σιμύλος. Αἰσούρ . κύριον. Αἴστωρ . ὁ ἀγνός, ἢ ὁ φονεύς.

alpha 73 Αἰσάταο . τοῦ Αἰσότηου. Αἰσσητήρι . χοιροβοσκῶ. Αἰσύφηλος . ὁ δειλὸς ἢ ὁ ψεύστης. Αἴσυμνος· Αἰσχίνης . ὀνόματα κύρια. Αἰσχίους ἄνδρας . ἀμόρφους. Αἰσχύρων . Μιτυληναῖος, ἐποποιός. Αἴτιος . ὁ πρόξενος. ἐκ τοῦ αἰτῶ αἴτιος τῷ τι , ι , ὡς τὸ ἄρκιος ἢ παρὰ τὸ ἄτη, αἴτιος. Αἰστών . ὁ κατατήξας. Αἰτναῖοι κάνθαροι . οἱ μεγάλοι. Αἰτωλοί . οἱ ἀπὸ Ἰταλίας οἱ τὴν Καλυδὸνα κατοικοῦντες. Αἰφηρητιάδαο . ἀπὸ τοῦ Φέρης, Φέρητος, γίνεται Φερητίδης, καὶ πλεονασμῶ τοῦ α , καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η Φερητιάδης. Αἰτήσιος . ὁ αἰτῶν. Αἰτηταί . οἱ παρὰ τινος τι αἰτοῦντες. [οἱ δὲ Ῥόδιοι τῷ Περσεῖ οὐκ αἰτηταὶ τῆς εἰρήνης μᾶλλον ἢ δόται ὄντες.] Αἰτώλιος . ὁ ἀπὸ Αἰτωλίας. Αἰχμητής . μαχητής, πολεμικός. Αἰψηρός . ταχύς, ἀπὸ τοῦ ψαίρειν, ὃ σημαίνει τὸ ταχύνειν. Αἰδνός . ὁ ἀφανής. εἶδω τὸ βλέπω, ἢ τὸ γινώσκω. ὄνομα ἰδνός, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α αἰδνός, ὡς στίλβω στιλπνός. ἐξ οὗ καὶ Αἰδωνεύς ὁ ἄδης,

alpha 74 εἰς ὃν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν. [ἐκ τοῦ αἰδνός γίνεται αἰδνόδηλος καὶ κατὰ συγκοπὴν αἰδήλος, ἢ ἐκ τοῦ αἰδής, αἰδου, γίνεται αἰδανός καὶ ἐν συγκοπῇ αἰδνός.] Αἰδής . ὁ ἄδης, καὶ κλίνεται τοῦ αἰδου, ἢ δοτική τῷ αἰδή καὶ κατὰ πλεονασμὸν αἰδι. [ἢ παρὰ τὸ εἶδω τὸ βλέπω, ὁ μέλλων εἶσω. καὶ ὄνομα ῥηματικὸν ἰς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α αἰς, ἐν ᾧ οὐδὲν ἔστιν ὀρᾶν. ἢ γενικὴ αἰδος, καὶ ἡ δοτικὴ αἰδι.] Αἰδρις . ὁ ἄπειρος. εἶδω τὸ ἐπίσταμαι, ὁ μέλλων εἶσω. οἶον· εἶσομ', αἴκε μ' ὁ Τυδεΐδης— ὄνομα εἶδης, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε ἰδρις· ἢ γενικὴ αἰδρεως, αἰδρεῖ καὶ αἰδρεῖ. καὶ αἰδρεία, ἢ ἀπειρία, παρὰ τὸ ἰδρις, αἰδρος. Αἴστος . εἰ μὲν σημαίνει τὸν ἀφανῆ, ἔστιν ἀπὸ τοῦ εἶδω τὸ βλέπω, ὁ μέλλων εἶσω, ὁ παρακείμενος εἶκα, ὁ παθητικὸς εἶμαι, καὶ ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου ἰστός καὶ αἴστος. εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἄγνωστον, ἀπὸ τοῦ εἶδω τὸ γινώσκω. ὁμοίως ἐκ τούτων καὶ τὸ αἰστῶσαι. Αἴτης . ὁ ἐρώμενος καὶ ὀρμητικὸς, παρὰ τὸ αἶειν, ὃ ἔστι πνεεῖν· ὁ εἰς πνεῦμα τὸν ἔρωτα τῷ ἐραστῇ. [ἢ παρὰ τὸ αἴσσω τὸ ὀρμῶ. ἢ ὁμοίτης τίς ἐστιν, ὁ ἅμα τινὶ ἰὼν καὶ ὁμοῦ πορευόμενος.]

alpha 75 ὡς ἄλοχος ἢ ὁμόλεχος. γράφεται διὰ τοῦ ι τῷ χαρακτηρι τῶν διὰ τοῦ ιτης . οἶον πολίτης.] Αἰδῖος . ὁ αἰεὶ διών, ὁ μηδέποτε ἀρξάμενος μὴ δὲ λήγων. τὰ παρὰ τὸ αἰεὶ σύνθετα δίφθογγον ἔχουσι, οἶον· αἰμνηστος, αἰφρουργος, πλὴν τοῦ αἰδῖος. δώδεκα δὲ φωναὶ εἰσὶ τοῦ αἰεῖ· ἔστι γὰρ αἰεὶ καὶ αἰέν, καὶ αἰές, καὶ αἰεῖ· αἰεῖ· αἰῖν καὶ αἰῖν καὶ αἰῖ, ἐξ οὗ τὸ αἰδῖος καὶ αἰεὶ καὶ αἰεὶ καὶ αἰές. Αἰγίλοψ . κόρης πάθος. Αἰνείας . κύριον. παρὰ τὸ αἶνος, ὃ σημαίνει τὸν ἔπαινον, γίνεται Αἰνέας, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι Αἰνείας. τὸ δὲ αἶνος παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ εὐφραίνομαι· γίνεται ἰαίνος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι αἶνος. (Θηλυκόν.) Αἰανή . πόλις Μακεδονίας· ἀπὸ Αἰανοῦ τοῦ παιδὸς Ἰλύμαντος, τοῦ βασιλέως Τυρρηνῶν. τὸ ἐθνικὸν Αἰαναῖος. [ἰχναῖος γὰρ λέγεται, καὶ Ἐδεσσαῖος, καὶ Βερόροιας.]

alpha 76 Αἰανή . ἡ σκοτεινὴ, ἢ θρηνητικὴ· ἀπὸ τοῦ αἰάζω τὸ θρηνῶ. Σοφοκλῆς· νυκτὸς αἰανῆς κύκλος— Αἶα . ἡ γῆ. παρὰ τὸ γαῖα αἶα, ἀποβολῇ τοῦ γ . Αἶβουρα . πόλις Ἰβηρίας. [ὁ πολίτης Αἶβουραῖος, ὡς ἄρουρα ἀρουραῖος, Κόλουρα Κολουραῖος. πόλις δὲ ἔστι περὶ τὴν Πριήνην.] Αἰβάλη . ἡ θύρα. Αἰγιῆς . φυλὴ ἀπὸ Αἰγέως· οἱ φυλῖται Αἰγεῖδαι. καὶ Αἰγεῖα θάλασσα. Αἰγιαλία· Αἰγιαλή . ὀνόματα κύρια. Αἰγίβολος γῆ . ἐγὼ δὲ λέγω αἰγίνομος, αἰγίβοσκος. ἢ ἐπιτηδεῖα αἶγας βόσκειν. Αἰγιαλία . δῆμος Ἀντιοχείας. ὁ δημότης Αἰγιαλεύς. Αἰγιμῖω . ὄνομα πόλεως. Αἶγινα . νῆσος, μία τῶν Κυκλάδων. καὶ Αἰγιναῖα ναῦς, ἢ ἀπὸ Αἰγίνης. Αἰγίς . ἦν Λίβυες φοροῦσι δορὰν, καὶ τὸ ἐκ στεμμάτων πλέγμα, καὶ τὸ διὰ στεμμάτων πεπλεγ-

alpha 77

μένον δίκτυον. οὕτως Λυκοῦργος καὶ Ἡρόδοτος ἡ δὲ ἱέρεια Ἀθήνησι, τὴν ἱερὰν αἰγίδα φέρουσα, τοὺς νεογάμους εἰσήρχετο. αἰγὶς καὶ ὁ θώραξ. καὶ ἡ ἐν ταῖς πεύκαις οὐλότης. Νυμφόδωρος δὲ ταῦτα ὑπὸ Λιβύων αἰγέας φησὶ καλεῖσθαι. αἰγὶς ὅπλον Διὸς, Ἥφαιστότευκτον. [οὐχ, ὥς τινες φασίν, ἀπὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς τῆς ἀναθρεψάσης τὸν Δία, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὰς συστροφὰς τῶν ἀνέμων ποιεῖν κινουμένας αἰγίδας καὶ καταγιγίδας· τὸ δὲ αἰγὶς ἀπὸ τοῦ αἴσσω τὸ ὀρμῶ.] Αἰγανέα . ἀκόντιον μικρὸν, ἀπὸ τοῦ ἄγαν νεῖσθαι, ὃ ἐστὶ πορεύεσθαι. [ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἵεσθαι, ἢ διὰ τὰς αἴγας. ἐπ' αὐτὰς γὰρ μάλιστα ἵεται. ἢ διὰ τὸ εὐθετεῖν αὐτὸ εἰς αἰγῶν ἄγραν.] Αἰγίλιψ . πόλις Κεφαλληνίας, λέγεται καὶ ἡ ὑψηλὴ καὶ δύσβατος πέτρα, ἣν καὶ αἶγες ἀπολείπουσι. παρὰ τὸ λείπω, λείψω, λείψ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε , λῖψ, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ αἶξ, αἰγίλιψ. Αἰγαί . πόλις Κιλικίας. ἔστι καὶ Μακεδονίας καὶ Αἰτωλίας καὶ Εὐβοίας. τὸ ἐθνικόν, ἀπὸ μὲν δισσυλλάβου Αἰγαῖος, ἀπὸ δὲ τρισσυλλάβου Αἰγαιάτης. καὶ Αἰγαῖον πέλαγος. Αἶγλη . αὐγὴ λαμπρῶν· ἡ βόλος κυβευτικός. δηλοῖ δὲ καὶ ποπάνου εἶδος, καὶ θυσίαν. καὶ ἡ σελήνη οὕτως καλεῖται. καὶ ὁ Ἀσκληπιός. Αἰγώνη καὶ Αἰγωνία . ὀνόματα πόλεων. Αἶγινα . νῆσος. ὁ πολίτης Αἰγινεύς, ἡ Αἰγινίτης. [ὁ δὲ τοῦ Αἰγινήτου φόρτος. ἡ δοῦλος Αἰγινητικός. ὥς τὸ, ῥόδιος, ῥοδιακός.] Αἶγυπτος . ἀπὸ Αἰγύπτου βασιλέως τοῦ Βήλου, ἢ ἀπὸ Αἰγύπτου τοῦ Νείλου. ἢ Αἶγυπτος αἰ-

alpha 78 γίποτος, διὰ τὸ αἶγας πίνοντας ἔχειν. σημειῶσαι, ὅτι ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ' Αἶγυπτον πληγαί. Αἰγλήεντα . λαμπρόν. Αἰαία . ὄνομα νήσου. Αἰδώς . αἰσχύνῃ ἢ εὐλάβεια, ἢ φόβος. Αἰδοσύνη . ἐπὶ τῶν ἀποκεκρυμμένων καὶ ἀφανῶν καὶ λανθάνειν βουλομένων. Αἰθάλη . σποδός, τέφρα. τὸ ἐκ καμίνου μέλαν. ἡ εἶδος καπνοῦ πεπυκνωμένου. καὶ ὁ κονιορτός. ἐκέλευσε τὰ ταμιεῖα τῆς αἰθάλης μαχαιριδίοις διατιτρεῖν, ὃ ἐστὶ διατορεῖν, διατρυπεῖν, διακόπτειν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ αἶθω τὸ καίω. Αἰθαλοκομπίαις . καπνοῖς καὶ ψευδολογίαις. Αἶθη . ὄνομα θηλείας ἵππου. καὶ Ὅμηρος [Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην.] Αἰθήρ . ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύους' αἰθέρος ἱεράς. Αἰθιοπία . χώρα. Αἰθούσησι . στοαῖς ταῖς καταλαμπομέναις ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἢ αἶθουσα διὰ τὸ ἐν αὐτῷ χειμῶνι αἶθεσθαι. ἢ διὰ τὴν τοῦ ἡλίου βολήν. Αἰθάλη . ἐκαλεῖτο ἡ Λῆμνος· ἀπὸ τῶν ἀναδιδομένων αἰθαλῶν ἐκ τῶν Ἥφαιστου χαλκείων. τὸ ἐθνικὸν Αἰθαλίτης. [τὰ ἀπὸ [τῶν] εἰς λ ος βαρύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα μὴ ἐθνικά, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται. οἷον αἴολος, ὁ κατάστικτος καὶ ποικίλος, αἰόλειος· αἶθω, αἶθαλος, αἰθάλειος· σημαίνει δὲ καὶ τὸν καπνόν· δαίδαλος, ὁ ποικίλος, δαιδαλεῖος· μέγαλειος, ὥς ἀπὸ τοῦ μεγάλους βαρυτόνου. πρόσκειται διὰ τὸ ὁμφαλός, ὁμφάλιος, μὴ ἐθνικόν.]

alpha 79 Αἰθιοπῖον . χώρα Λυδίας, ἀφ' οὗ ἡ Ἄρτεμις Αἰθιοπία. Αἰθάλη . ἡ Χίος. Αἰθώ . ὄνομα πόλεως. Αἶθηρ . ὄνομα κύριον. Αἰθρία . ἔξω ὑπὸ τὸν ἀέρα καὶ τὸ ὑπαιθρον καὶ τὴν εὐδίαν. Αἶθουα . ἡ ἴγδη καὶ ἡ θαλάσσιος ὄρνις. αἰθύης ὑπὸ πτερύγεσσιν ἔλυσσε πείσματα νηός. αἱ γὰρ αἶθουαι ὅταν δύνωσι, κάκιστος οἰωνὸς ὑπάρχει τοῖς πλέουσι. τινὲς δὲ τὴν αἰτίαν λέγουσιν, ὅτι γαλήνης οὔσης οὐ τολμᾷ προῖέναι φοβουμένη τὰ θαλάσσια ζῶα, χειμῶνα δὲ προορωμένη προέρχεται, τῶν ἄλλων ζῶων ἐν ταῖς καταδύσεσιν ὄντων. Αἰθόλικας . τὰς περὶ τὴν ἐπιφάνειαν φλυκτίδας. Αἰκάς . ἐκ τοῦ αἰκὴ ὀξυτόνου, αἰκάς, ὥς ἰωκὴ, ἰωκάς. τὸ δὲ ἰωκὴ ἀπὸ τοῦ αἴσσω τὸ ὀρμῶ. ἀπὸ δὲ τοῦ αἶξ δισσύλλαβον αἰκάς. αἶκες δὲ αἱ ἐν τῷ πολέμῳ κλίσεις ἐφ' ἑκάτερα. καὶ τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ αἴσσω τὸ ὀρμῶ. αἶκες, αἱ ὀρμαί, διὰ τοῦ ι. καὶ γὰρ πολλάκις ὁ μέλλων ἀποβάλλων τὸ ω ἀποτελεῖ ὄνομα. [αἴσσω, αἶξω, αἶξ. ἄλλως· τὰ εἰς ξ λήγοντα ὀνόματα ἀποστρέφονται τὴν εἰ . τέττιξ, πέρδιξ. οὕτω καὶ αἶξ. πρόσκειται τῇ εἰ διφθόγγῳ, διὰ τὸ γλαῦξ καὶ Θραῦξ καὶ αἶξ.] Αἰτίας . ἐρωτικὰς χορδὰς σημαίνει.

alpha 80 Αἰκία . ὕβρις, μάστιξ, εἶδος δίκης ἰδιωτικῆς, ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, ἥς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὠρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται, ὅπόσου δοκεῖ εἶναι ἄξιον τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δικάσται ἐπικρίνουσι. Αἰκίστρια . ἡ αἰκίζουσα. Αἶλινος . αὐδὴ ὀδυρτική,

[καὶ] θρηνητική. Αἰκία . ὕβρις. διαφέρει ὕβρεως αἰκία. αἰκία μὲν γὰρ κατὰ τῶν πληγῶν, ὕβρις δὲ ἄνευ πληγῶν· ἢ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπιβουλῆς. Αἰλία . πόλις Παλαιστίνης, ἢ πάλαι Ἱεροσόλυμα, ἀπὸ Αἰλίου Ἀδριανοῦ. ὁ πολίτης Αἰλιώτης. Αἵμασία . τὸ ἐκ χαλίκων ὠκονομημένον τειχεῖον ἄνευ πηλοῦ. κυρίως δὲ ὁ ἡκανθωμένος φραγμός. [ἀπὸ τοῦ αἰμάττεσθαι τοὺς ὑπερβαίνοντας. τὸ δὲ αἰμάττεσθαι συντάσσεται μετὰ πτώσεως αἰτιατικῆς.] Αἰμιλία· Αἰμονία . κύρια. Αἶνος . πόλις Θράκης, ὁ πολίτης Αἰνίτης. Αἶνή . χαλεπή, δεινή. Αἶνη δὲ τὸ τῆς Σικελίας ὄρος. Αἶξ . παρὰ τὸ αἰίσσω τὸ ὀρμῶ γίνεται αἶξ καὶ κατὰ συναίρεσιν αἶξ. ὅθεν Ὅμηρος ἶξαλον ταύτην εἶπεν. Αἰξωνεῖα . ἢ βλασφημία. καὶ αἰξωνεύεσθαι τὸ κατηγορεῖν βλασφημοῦντος. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν Αἰξωνέων· βλάσφημοι γὰρ κωμωδοῦνται εἶναι οἱ Αἰξωνεῖς.

alpha 81 Αἰξωνήϊς . δῆμος, φυλῆς Κεκροπίδος. Αἰξωνίδα τρίγλην . δοκοῦσαι αὗται κάλλισται εἶναι, καὶ τῶν ἄλλων διαφέρειν ταύτη. Αἰολομήτρην . ποικίλην ἔχουσα μήτρην· μίτρα δὲ ἡ πολεμικὴ ζώνη ἐστί. Αἰόλαν . πηδητικήν. [Ἀριστοφάνης· αἰόλαν χορείαν ἐφθεγξάμεθα βρεκεκεέξ.] σημαίνει καὶ σκοτεινήν. Αἰόλη νύξ . μέλαινα ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. Αἶπεια . ὄνομα πόλεως. Αἶπεινή . ὑψηλή. Αἶπεινήν ἐλάτην ἔρισε βάτος . Αἰπήεσσα . ὑψηλή. Αἶπεια . ὑψηλή. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς διὰ τοῦ εἶα σχηματιζόμενα θηλυκὰ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. οἶον αἰπὺς, αἶπεια, ταχὺς, ταχεῖα, θῆλυς, θήλεια. ταῦτα δὲ τὰ εἰς υς , εἰ μὲν βαρύτερα, προπαροξύνουσι τὰ θηλυκὰ, οἶον θῆλυς, θήλεια, ἥμισυ, ἡμίσεια· εἰ δ' ὀξύτετα, προπερισπῶσιν ἐκεῖνα, οἶον αἰπὺς, αἶπεια, χωρὶς τοῦ ἐλαχὺς, ἐλάχεια, ἢ μικρὰ, καὶ λιγὺς, λίγεια, ἢ ἡδεῖα. Αἶρεσις . ἢ περὶ πίστεως οὐκ ἀληθοῦς δόξα, ἢ δόξα πλειόνων ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους μὲν συμφωνούντων, πρὸς ἀλλήλους δὲ διαφωνούντων. ἢ αἶρεσις ἐστίν, ὡς μὲν εἰδοποιός, ποιότης· ὡς δὲ συνεκτικὴ, δύναμις· ὡς δὲ συστατικὴ, ιδιότης· ὡς δὲ ἀφορίζουσα, διαφορὰ· ὡς δὲ ἐνδεικτικὴ, κίνησις· ὡς δὲ χαρακτηριστικὴ, ἐν-

alpha 82 ἐργεῖα· ἢ αἶρεσις ἐστὶ καταστροφὴ, κατάλυσις. ἵνα σφίσι, τὸ λεγόμενον ἐξ ἄκρας, ἢ αἶρεσις γένηται. καὶ ἢ λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ λεγόμενον ἀκολουθοῦσα, ἢ δοκοῦσα ἀκολουθεῖν. ἔστι δὲ αἶρεσις καὶ ἢ πρόκρισις ἀπὸ τοῦ αἰρῶ τὸ βουλευομαι καὶ προκρίνω. Αἶρα . ἢ τοῦ σίτου· δίφθογγον. ἔρα δὲ ἢ γῆ· ψιλόν. Αἶσαλὼν . εἶδος ζώου. Αἶσα . ἢ μοῖρα. τὴν σὴν ἤθελον αἶσαν ἔχειν. [παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω, ὁ μέλλων δήσω. ὡς βῆσω βήσα, καὶ πείσω πεῖσα, ἢ πεισμονή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ αἶσα, ἢ ἐκάστω μεμερισμένη. ἢ παρὰ τὸ αἰεῖ ἴσημι. ἢ μεταβαλλομένη· πᾶσι γὰρ ὁμοίως ἔπεισιν.] Αἰσιμία . ἢ μαντεία. Αἰσύμη καὶ Αἰσύμνη . πόλεις. Αἰσχύνη . ἢ τοῖς κατεγνωσμένοις ἐπιγινομένη αἰδώς. ἢ ἐπιτεταμένη αἰδώς. Αἰκάλη . ἢ ἀπάτη. Αἰμωδία . ἢ νάρκη. Αἶσθησις . πνεῦμα νοερὸν ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐπὶ τὰ ὄργανα πεμπόμενον, ἢ νοὸς γεῦσις ἀκριβῆς τῶν διακρινομένων, ἢ δύναμις τῆς ψυχῆς ἀντιληπτικὴ τῶν ὑλῶν ἡγουν διαγνωστικὴ. αἰσθήσεις δὲ εἰσὶ πέντε· ὁμοίως καὶ αἰσθητήρια πέντε· πρώτη αἶσθησις ὄρασις· αἰσθητήρια δὲ καὶ ὄργανα τῆς ὀράσεως τὰ ἐξ ἐγκεφάλου νεῦρα· καὶ οἱ ὀφθαλμοί. αἰσθάνεται μὲν

alpha 83 ἡ ὄψις κατὰ πρῶτον λόγον τοῦ χρώματος· συνδιαγινώσκει δὲ τῷ χρώματι τὸ κεχρωσμένον σῶμα, καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ, καὶ τὸ σχῆμα, καὶ τὸν τόπον, ἔνθα ἔστι, καὶ τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ, καὶ τὸν ἀριθμὸν, κίνησίν τε καὶ στάσιν, καὶ τὸ τραχὺ καὶ λεῖον, καὶ ὁμαλὸν καὶ ἀνώμαλον, καὶ τὸ ὀξὺ καὶ ἀμβλύ· καὶ τὴν σύστασιν, εἴ τε ὑδατώδης ἐστίν, εἴ τε γεώδης, ἡγουν ὑγρὰ ἢ ξηρά. δευτέρα αἶσθησις ἐστὶν ἀκοή τῶν φωνῶν καὶ τῶν ψόφων οὕσα αἰσθητικὴ· διαγινώσκει δὲ αὐτῶν τὴν ὀξύτητα καὶ τὴν βαρύτητα, λειότητά τε καὶ τραχύτητα καὶ μέγεθος. ὄργανα δὲ αὐτῆς τὰ ἐξ ἐγκεφάλου μαλακὰ νεῦρα, καὶ τῶν ὠτῶν ἢ κατασκευὴ· μόνος δὲ ἄνθρωπος καὶ πίθηκος οὐ κινουσι τὰ ὦτα. τρίτη αἶσθησις ἐστὶν ὄσφρησις, ἥτις γίνεται μὲν διὰ τῶν ῥινῶν ἀναπεμπουσῶν τοὺς ἀτμοὺς ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον· περαίνεται δὲ εἰς τὰ πέρατα τῶν ἐμπροσθίων

κοιλίων τοῦ ἐγκεφάλου· αἰσθητικὴ γάρ ἐστι καὶ ἀντιληπτικὴ τῶν ἀτμῶν. ἡ γενικωτάτη διαφορὰ ἔστιν εὐωδία καὶ δυσωδία, καὶ τὸ μέσον τούτου, ὃ μήτε εὐώδες ἐστὶ μήτε δυσώδες. γίνεται μὲν εὐωδία, τῶν ὑγρῶν τῶν ἐν τοῖς σώμασιν ἀκριβῶς πεμφθέντων, μέση διάθεσις· κατὰ δὲ ἕτερον ἢ μηδ' ὅλως πεμφθέντων ἢ δυσωδία γίνεται. τετάρτη αἴσθησις ἐστὶ γεῦσις· τῶν χυμῶν γάρ ἐστιν ἀντιληπτικὴ ἡγουν αἰσθητικὴ ὄργανα δὲ ταύτης ἡ γλῶσσα, καὶ ταύτης πλέον τὸ ἄκρον καὶ ἡ ὑπερῶα, ἣν καλοῦσι τινὲς οὐρανίσκον, ἐν οἷς ἐστὶ τὰ ἐξ ἐγκεφάλου φερόμενα νεῦρα περιπλατυσμένα καὶ ἀπαγγέλλοντα τῷ ἡγεμονικῷ τὴν γενομένην ἀντίληψιν ἡγουν αἴσθησιν. αἱ δὲ καλούμεναι γευστικαὶ ποιότητες

alpha 84

τῶν χυμῶν εἰσὶν αὗται· γλυκύτης· δριμύτης· στρυφνότης· αὐστηρότης· πικρότης· ἀλμυρότης· γλίσχρότης· τούτων γάρ ἐστιν ἡ γεῦσις διαγνωστικὴ. τὸ δὲ ὕδωρ ἄποσόν ἐστι κατὰ ταύτας τὰς ποιότητας, οὐδεμίαν γὰρ αὐτῶν ἔχει. ἡ δὲ στρυφνότης ἐπίτασις ἐστὶ καὶ πλεονασμὸς τῆς αὐστηρότητος. πέμπτη αἴσθησις ἐστὶν ἀφή, ἣτις καὶ κοινὴ ἐστὶ πάντων τῶν ζώων· γίνεται δὲ ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου πεμπομένων νεύρων εἰς ὅλον τὸ σῶμα. ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ αἰσθητήρια τὴν τῆς ἀφῆς ἔχουσιν αἴσθησιν. ὑπόκεινται δὲ τῇ ἀφῇ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν, τὸ τε μαλακὸν καὶ γλίσχρον καὶ σκληρὸν, βαρὺ τε καὶ κοῦφον· διὰ μόνης γὰρ τῆς ἀφῆς ταῦτα γινώσκεται· κοινὰ δὲ ἀφῆς καὶ ὄψεως τὸ τε τραχὺ καὶ λεῖον, ξηρὸν καὶ ὑγρὸν, παχὺ τε καὶ λεπτὸν, ἄνω τε καὶ κάτω, καὶ ὁ τόπος, καὶ τὸ μέγεθος, ὅταν εἴη τοιοῦτος, ὡς κατὰ μίαν προσβολὴν τῆς ἀφῆς περιλαμβάνεσθαι, καὶ τὸ πυκνὸν καὶ τὸ μακρὸν, ἡγουν ἀραιὸν, καὶ τὸ στρογγύλον, ὅταν εἴη μικρὸν, καὶ ἄλλα τινὰ σχήματα· ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ πλησιάζοντος σώματος. αἰσθάνεται οὖν τῇ μνήμῃ τε καὶ τῇ διανοίᾳ· ὡσαύτως δὲ καὶ ἀριθμοῦ μέχρι δύο ἢ τριῶν, καὶ τούτων μικρῶν καὶ ῥαδίως περιλαμβανομένων. τούτων δὲ μᾶλλον τῆς ἀφῆς ἡ ὄρασις ἀντιλαμβάνεται. χρὴ δὲ γινώσκειν, ὡς ἕκαστον τῶν ἄλλων αἰσθητηρίων διπλοῦν ὁ δημιουργὸς κατεσκεύασεν, ἵνα τοῦ ἐνὸς βλαπτομένου τὸ ἕτερον ἀναπληροῖ τὴν χρεῖαν· δύο γὰρ ὀφθαλμοὺς, καὶ δύο ὦτα, καὶ δύο πόρους τῆς ῥινὸς, καὶ δύο γλῶσσας· ἀλλ' ἐν τοῖς μὲν τῶν ζώων διηρημένας, ὡς ταῖς ὀφείναι, ἐν τοῖς δὲ ἡνωμένας, ὡς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ· τὴν δὲ ἀφῆν ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, πλὴν ὀστέων καὶ

alpha 85

νεύρων, ὀνύχων τε καὶ κεράτων, τριχῶν καὶ τῶν ὁμοίων. ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὃ ἑταῖρε· ἡ μὲν ὄψις κατ' εὐθείας γραμμὰς ὄρᾳ, ἡ δὲ ὄσφρησις καὶ ἀκοὴ οὐ κατ' εὐθεῖαν μόνον, ἀλλὰ καὶ πανταχόθεν· ἡ δὲ ἀφή καὶ γεῦσις οὐ κατ' εὐθεῖαν οὐδὲ πανταχόθεν γνωρίζουσιν, ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν αὐτοῖς πλησιάσωσι τοῖς ἰδίους αἰσθητοῖς. Αἰσύμη . πόλις Θράκης. ὁ πολίτης Αἰσυμαῖος, ὡς Δύμη, Δυμαῖος. Αἰχμαλωσία . παρὰ τὴν αἰχμὴν, τοῦτ' ἐστὶ τὸ ξίφος, καὶ τὸ ἄλῳ, τὸ πορθῶ. [Αἰχμαί . αἱ ἐπιδορατίδες τῶν σιδηρῶν δοράτων, αἵτινες λόγχαι καλοῦνται. παρὰ τὸ αἶσσω, τὸ ὀρμῶ, ἢ παρὰ τὸ αἶμα χεῖν αἶμῃ καὶ κράσει αἶμῃ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ αἰχμῇ. καὶ αἰχμητῶν, δωρικῶς.] Αἵτησις . παρὰ Ἀριστοτέλει αἵτησις ἐστὶ τοῦ ἐναντίου ἢ ἐν λόγοις παραγωγῇ, τὸ λαμβάνειν τι παρὰ τοῦ ἀποκριναμένου, καὶ μετὰ ταῦτα πειρᾶσθαι τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου δεῖξαι τὴν ἀντιλογίαν τῶν ἀποκρίσεων. Αἰτναία πῶλος . ἀντὶ τοῦ μεγάλης. Αἰτναίας ἐπὶ πῶλου βεβῶσαν. Αἵτην . ὄρος ἐν Κατάνῃ τῆς Σικελίας, ἐν ᾗ τὸ Αἰτναῖον πῦρ ἀναδίδεται.

alpha 86

Αἰτωλία . χώρα, ἣτις ἐστὶν ἡ Καλυδών. Αἰτία . ἡ ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς, ἡγουν ἡ πηγὴ καὶ ἡ ῥίζα. ἡ αἰτία καὶ ἡ πρόξενος. Αἰψηρὴν . ἀντὶ τοῦ ταχεῖαν. —λύσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρὴν— Αἶρα . παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω γίνεται ῥαία καὶ ἐν ὑπερθέσει αἶρα. ἡ τὰ τυπτόμενα διαφθείρουσα. Αἰώρα . ἀπὸ τοῦ αἶρω αἶρα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω αἰώρα, ἡ κρεμάστρια. (Οὐδέτερον.) Αἶγαμα . ὁ θρῆνος. ἕαγμα δὲ τὸ σύντριμμα, ψιλόν. Αἰγεῖον . τὸ τοῦ Αἰγέως μαντεῖον. αἰγεῖον, δέρμα αἰγὸς ἢ καὶ μέλος. Αἶγιον . πόλις, ἢ τόπος τῆς Ἀχαΐας. ὁ πολίτης Αἰγίεύς. Αἰγλήεντα . λαμπρὸν, καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ. Αἰδέσιμον . καλὸν, ἢ λαμπρὸν, ἀξιοτίμητον. Αἰδοῖα . τὰ μόρια παρὰ τὸ τὴν αἰδῶ· γυμνῶσαι γὰρ ἢ ὀνομάσαι ταῦτα αἰδούμεθα. ἢ παρὰ τὸ ἀνοιδαίνειν ἐν τῇ συνουσίᾳ ὀργῶντα.

ἔστιν οὖν οἰδοῖα, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α αἰδοῖα. Αἰθιοπίον . χωρίον τῆς Εὐβοίας. καὶ Αἰθυόπιον
χωρίον Λυδίας. ἄφ' οὗ ἡ Ἄρτεμις Αἰθιοπία. Αἰθαλόεν . κεκαυμένον. Αἶθρον . τὸ καῦμα.

alpha 87

Αἶθος . τὸ καῦμα, φλογμός. Αἶθυγμα . τὸ ὄρμημα. ὁ δὲ βασιλείαν ὠνειροπόλει· καὶ αἶθυγμα
ἀμηγέπη, καὶ φαντασίαν τινὰ ἀπετέλει μοναρχίας. Αἶθυγμα . ἐπὶ πυρός. αἶθυγμα καὶ τὸ
ὁμοίωμα. Αἶκνον . τὸ σύνδειπνον. Αἶμα . ἡ τελευταία τροφή τοῖς ἐναίμοις ζώοις. καὶ αἶμα τὸ
γένος· ταύτης τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι. καὶ τῶν ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ
καιριώτατον. Αἱματώεντα . τὸ αἱματώδη. Αἱμηρόν . πλήρες αἵματος. Αἶμνιον . τὸ ἄγγος.
Αἶνιγμα . διήγησις μὲν ὥσπερ εἰ γεγονότος, μὴ γεγονότος δὲ, μὴ γενέσθαι δυναμένου,
σημαίνοντος δέ· ὡς τό· εἶπε τὰ ξύλα κρίσαι ἐφ' ἑαυτοῖς βασιλέα. ἐκ τοῦ αἰνός, ὃ σημαίνει τὸ
δεινὸν καὶ φοβερόν. Αἰνίγματα . τὰ ζητήματα. Αἰνικτά . ἄγνωστα, κεκρυμμένα. ὡς πάντα γ'
αἰνικτὰ καὶ ἀσαφῆ μοι λέγεις. Αἶνιον . πόλις. καὶ Αἰνίους. Αἰπόλια . αἰγονόμια. Αἰπύ . δυσχερές,
ὑψηλόν, μέγα. Αἶπος . τὸ ὕψος. Αἰπόν . τὸ ἀκρωτήριον. Αἰρόπινον . τὸ κόσκινον, ἐν ᾧ οἱ πυροὶ
σῆθονται,

alpha 88

ὕπερ τοῦ τὰς αἴρας διελθεῖν. λέγεται δὲ καὶ τὸ σκοτεινόν. Αἰρετόν . τὸ ἐπιθυμητόν· τὸ καλόν· τὸ
ἡδύ· τὸ συμφέρον. Αἰρετώτερον . τὸ προκριτώτερον. οὐκ ἐκ τοῦ παραλλήλου κεῖται τὸ
αἰρετώτερον τοῦ βελτίονος, ἀλλ' ἐπὶ πλεῖον τὸ βέλτιον τοῦ αἰρετωτέρου. τὸ μὲν γὰρ
αἰρετώτερον ἐν τοῖς αἰρετοῖς, καὶ μόνοις· τὸ δὲ βέλτιον καὶ ἐν ἄλλοις. καὶ γὰρ ἐν θεωρητικοῖς
καὶ φυσικοῖς καὶ λογικοῖς ἡ ζήτησις ἡ τοῦ βελτίονος. ὁ γὰρ ζητῶν, ποτέρᾳ βελτίων οὐσία, ἡ
κινουμένη ἢ ἡ ἀκίνητος, φυσικὸν μεταχειρίζεται πρόβλημα· λογικὸς δὲ ὁ ζητῶν, βέλτιον
πότερον, ἐπαγωγή ἢ συλλογισμός· θεωρητικὸς δὲ ζητῶν, πότερον ἢ φρόνησις πρακτικωτάτη ἢ
θεωρητική. Αἶσια . δίκαια, γνήσια, δεξιὰ. Αἶσυλα . ἁμαρτωλὰ, ἄδικα, παράνομα, ἀπρεπῆ. —
αἶσυλα ῥέζεις. Αἶσιμα . τὰ προσήκοντα, παρὰ τὴν αἶσαν· ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθὰ·
ἔστιν ὅτε καὶ τὰ εἰμαρμένα. Αἶτημα . ζήτημα, καὶ ἡ ἐπιθυμία. Δαβίδ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ
αἶτημα αὐτῶν. Αἶτιον . ἐξ οὗ γίνεται τι, καὶ δι' οὗ, καὶ ἐν ᾧ. ἰστέον, ὅτι τὸ αἶτιον ἐπταχῶς·
ποιητικὸν αἶτιον, ὡς ὁ τέκτων τῆς κλίνης· τελικὸν αἶτιον, ὡς ἡ

alpha 89

ἀνάπαυσις, δι' ἣν ἡ κλίσις ὄργανον αἶτιον, ὡς τὸ σκέπαρνον καὶ ὀπρίων, δι' ὧν ἡ κλίσις·
ὕλικόν αἶτιον, ὡς τὸ ξύλον, ἐξ οὗ ἡ σκευαζομένη κατὰ διάνοιαν καὶ εἰδοποιουμένη
διαμόρφωσις παραδειγματικὸν αἶτιον, ὡς ἡ ἑτέρα κλίνη, πρὸς ἣν ἰδὼν ὁ τεχνίτης τὴν εἰς ἔργον
αὐτῷ προσκειμένην ἐδημιούργησε· φυσικὸν αἶτιον, ὡς πατήρ τοῦ υἱοῦ, καθὸ καὶ μόνον ὁ θεὸς
καὶ πατήρ αἶτιος τοῦ μονογενοῦς εἶναι λέγεται· τῆς δὲ κτίσεως ποιητικὸν αἶτιον εἶναι λέγομεν
τὸν θεόν. τελικὸν δὲ αἶτιον τὴν τῶν δημιουργηθέντων εὐεργεσίαν καὶ τὴν περὶ αὐτὰ
ἀγαθότητα· εἰδικὸν δὲ αἶτιον τὴν ἐν αὐτῷ τῶν δημιουργημάτων γνῶσιν φαμέν, ἣν ἐξ αἰδίου
πρὸ αἰώνων ἔσχεν, οὐκ ἐς ὕστερον αὐτῷ ἐπιγενομένην, ἀλλὰ συνδιαιωρίζουσιν, καὶ
συμπαρεκτεινομένην ἀείποτε. τὸ δὲ ὕλικόν αἶτιον καὶ ὀργανικὸν καὶ παραδειγματικὸν πόρρω
τῆς θείας καὶ ἀπειροδυνάμου φύσεως. Ἰστέον, ὅτι τετραχῶς τὰ αἶτια· ὡς ὕλη· ὡς εἶδος· ὡς
τέλος, καὶ ὡς ποιητικόν· καὶ τῶν αἰτίων τὰ μὲν προκαταρκτικά, τὰ δὲ συνεργὰ, ἢ συναίτια, τὰ
δὲ τελικά. Αἰτιῶδες . ψεῦδος, ὃ ἀπὸ ψεύδους ἄρχεται, ἢ μὴ εἰς ἀκόλουθον λήγει, ἢ ἔχει τῷ
λήγοντι τὸ ἀρχόμενον ἀκόλουθον. οἶον· διότι νύξ ἐστι, Δίων περιπατεῖ. Αἰφνίδιον . τὸ
ἐξαίφνης. παρὰ τὸ ἀφανὲς ἀφανίδιον καὶ ἐν συγκοπῇ αἰφνίδιον. Αἰψηρόν . τὸ ταχύ.
Αἰσθητήρια . τὰ ὄργανα, ἡγουν τὰ μέλη, δι' ὧν αἰσθανόμεθα, καὶ αἱ αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ
ἐν οἷς καθιδρύται ἡ αἴσθησις. Αἰσθητικόν . πᾶν ζῶον αἴσθησιν φόβου καὶ θανάτου ἔχον, ἢ αὐτὸ
τὸ ζῶον τὸ κεκτημένον τὰς αἰσθήσεις. Αἰσθητά . τὰ ὀρώμενα, τὰ πεφυκότα ταῖς αἰσθήσεσιν
ὑποπίπτειν, οἶον χρῶμα καὶ σχῆμα καὶ

alpha 90

ὄγκος καὶ ποικιλότης, καὶ ἀντιτυπία καὶ μαλακότης, ψόφοι καὶ ἄτμοι καὶ χυμοὶ, λειότης,
τραχύτης καὶ τὰ τοιαῦτα. Αἰσθανόμενον . ἔστι ζῶον ἀντιληπτικὸν κατὰ δυνάμιν φυσικὴν τῶν

αἰσθητῶν. Ἀιδώνια . τὰ τοῦ ἄδου θανάσιμα. Ἀΐδιον . τὸ ἀρχὴν μὲν ἔχον, τέλος δὲ μὴ ἔχον. ἔστι καὶ αἶδιον τὸ ἀρχὴν μὲν μὴ ἔχον, τέλος δὲ ἔχον. ἔστι δὲ αἶδιον τὸ μήτε ἀρχὴν μήτε τέλος ἔχον, ὥσπερ ὁ θεός. αἶδιον ἔστι τὸ μὴ ἑαυτὸ, ὃ ἔστι κατ' οὐσίαν, νοηθῆναι δυνάμενον. αἶδιον δὲ λέγεται τὸ αἰεὶ διόν· ἡγουν τὸ μηδέποτε ἀρξάμενον, μὴ δὲ λήγον. οὐ πᾶν γὰρ ἀτελεύτητον πάντως καὶ ἄναρχον· οἱ γὰρ ἄγγελοι καὶ αἱ ψυχαὶ ἀρχὴν μὲν ἔσχον τοῦ εἶναι, τέλος δὲ οὐκ ἔχουσι. αἶδιον οὐδὲν ἄλλο ἢ μόνον ἡ θεότης. Αἰδνόν . τὸ ἀφανές. Αἰσώπειον αἶμα . ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων. οὐ γὰρ ἐνδίκως ἀπέκτειναν τὸν Αἴσωπον οἱ Δελφοί. Ἀΐδιον . τὸ διαιωνίζον, καὶ λήξιν μηδαμῶς ἔχον. (Ῥῆμα.) Αἰάζειν . οἰκτείνειν, θρηνεῖν. παρὰ τὸ αἰ σχετλιαστικὸν ἐπὶ ῥῆμα γέγονεν αἰάζω· ὡς λίαν λιάζω. Αἰγίζειν . διασπᾶν. καὶ αἰγίζεσθαι. ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν καταιγίδων. Αἰγιάζειν . σὺ δ' αἰγιάζων ἐνθαδὶ καθήμενος. Αἰγυπτιάζειν . τὸ κακοτροπεῖν καὶ πανουργεύεσθαι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. Αἰδέσασθαι . μεταπεισθῆναι. οὕτω Λυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτου, ἀντὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι καὶ πείσειν. Αἰδέσεται . ἀπὸ τοῦ αἰδῶ, αἰδέσω, αἰδέσῃ, αἰδέ σεται.

alpha 91 [Αἰδουμένω . αἰδέω, αἰδῶ, αἰδέομαι, αἰδοῦμαι. ἡ μετοχὴ αἰδεόμενος, αἰδούμενος. τὸ δυϊκὸν αἰδεουμένω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε αἰδουμένω.] Αἰθεροβατεῖν . εἰς τὸν αἰθέρα βαίνειν. Αἶθειν . καίειν. [παρεκελεύετο αἶθειν καὶ φθείρειν τὴν χώραν.] Αἰθόμενος . καιόμενος. Αἶθρει . χειμάζει. Αἰθριάζουσιν . ἐν εὐδίᾳ εἰσίν. Αἰκίζω . τὸ μαστίζω. ἀπὸ τοῦ αἰκῆς, ὃ σημαίνει τὸν σκληρὸν καὶ ἀπότομον, αἰκίζω. Αἰθύξασα . κινήσασα. Αἰθύσσω . θερμαίνω, ἐκτείνω καὶ τὸ διαλάμπω. Αἰθύσσω λυπαρῆς ἄνθος ὑπερθε κόμης. Αἰκάλλει . σαίνει, ἀπατᾷ. αἰκάλλει καρδίαν ἐμήν—. Αἰκίζει . κακοῖ, μαστίζει, τύπτει, καθυβρίζει. Αἰμωδεῖν καὶ αἰμωδιᾶν . τὸ τοὺς ὀδόντας ὀδυνᾶσθαι μετὰ κνησμοῦ· ὡς καὶ αἰμάττεσθαι παρὰ τὸ αἶμα. αἰμωδία γὰρ ἡ τῶν ὀδόντων νάρκη. Αἶθω . τὸ καίω. ἔθω δὲ, τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι, ψιλόν. καὶ Ὅμηρος· ἔθων Οἰνῆος ἀλώήν— ἥτοι ἀμπέλου χωρίον.

alpha 92 Αἰνίσσω . τὸ ἐν παραβολαῖς λέγω. Αἰνεῖν . τὸ ἀναβράττειν τὸν ἀλληλεσμένον σίτον, ὃ ἔστιν ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι φυρῶντα. Αἰνέσαιμι . ἐπαινέσαιμι ἢ ἀναπεΐσαιμι. Ἀἶσθω . τὸ ἐκπνέω. Ἀἶεν . ἐξέπνεεν. Ἀἶστωσαι . ἀφανίσαι, φονεῦσαι. Αἶων . ἐπακούων. Αἶνυμαί . τὸ ἀφαιρῶ ἢ τὸ λαμβάνω. παρὰ τὸ αἶρῶ. [ἄρνῶ, ὡς περῶ περνῶ. ἀφ' οὗ· —περνάσω νήσων ἐπὶ τηλεδαπάρων. παράγωγον αἶρνυμαί καὶ αἶρνυμαί· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ αἶνυμαί.] Αἰνῶ . τὸ παραιτοῦμαι σημαίνει καὶ τὸ ἐπαινῶ. Αἰνοίην . ἀντὶ τοῦ συνκατένευσα. Αἰόλλει . ποικίλλει, στρέφει, πλανᾷ. Αἰωνίζει . διαπαντὸς μένει. Αἰωροῦμαι . ἐν ἀέρι φέρομαι. αἰώρα γὰρ ἡ κρεμάστρα καὶ ἡ ἀγχόνῃ ἡγουν ἡ φούλκα. Αἰωρηθέντες . κρεμασθέντες, μετεωρισθέντες. καὶ αἰώρημα, καὶ αἰωρήσεις, καὶ αἰωροῦνται. εἰς ὃν [τὰ] τῶν Καρχηδονίων αἰωροῦνται πράγματα. [Αἰονῶ . τὸ βρέχω.]

alpha 93 Αἶρεσθαι . προσενέγκασθαι. οὐ σίτον αἶρεσθαι, οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος. Αἶρε . πρόσφερε. Ὅμηρος· μή μοι αἶνον ἄειρε— καὶ Ἀριστοφάνης· αἶρ' αἶρε μάζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. Αἶρηθέν . θεληθέν. Αἰρεύμενον . λαμβάνοντα, ἀφαιροῦντα, αἶροντα. παρὰ τὸ αἶρῶ τὸ λαμβάνω. αἶρῶ οὖν, αἰρούμενον, καὶ τροπῇ αἰολικῇ αἰρεύμενον. Αἶρετίζω . τὰ τῶν αἰρετικῶν φρονῶ. καὶ τὸ προαιροῦμαι. ἐξ οὗ καὶ αἰρετισάμενος. Αἶρεϊ . φονεύει, ἀναιρεῖ. [Σοφοκλῆς· —πόλεμος γὰρ οὐδὲν' ἄνδρ' ἐκὼν αἶρει πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.] σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταλαμβάνει. Αἶρειν . αὔξειν, ἢ τράπεζαν παρατιθέναι, ἢ αἶρειν. * καὶ τὸ ἀναρτᾶν· ὡς τό· ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἶρεις; ὃ ἔστι αἰωρεῖς μέσον πίστεως καὶ ἀπιστίας. Αἶρεῖς . δοξάζεις, ἡγῇ. καὶ ἐκ τοῦ θεολόγου καὶ ὁ λόγος αἶρεϊ μὴ τιθέναι πρόσκομμα. Αἶρεῖσθαι . ἐργάζεσθαι. Αἶρη . βούλει. ἐπεὶ περ αὐτὸς αἶρη λέγειν. Αἶρήσομαι . βουλευέσομαι. Αἶρησάμενος . βουλευσάμενος. Αἶρήσασθαι . λαβεῖν. Αἶρήσεται . λήψει. Αἶρήσειν . κρατήσειν, συλλαβεῖν, ἐλκύσαι, πορθῆσαι, χειρώσασθαι.

- alpha 94 Αἰρήσομαι . λήψομαι, σκέψομαι, βουλεύσομαι. Αἰρείτω . κατασχέτω. Αἰρόμενος . φερόμενος. αἰρούμενος· βουλόμενος, ἐλόμενος. καὶ δεῖπνον αἰρουμένοις. Αἰρή . ἀντὶ τοῦ λαμβάνεις, μετέχεις. [σῖτον τὲ αἰρή τὸν αὐτὸν ἐκείνοις, καὶ πόμα παραπλήσιον.] Αἰρετιεῖ . προτιμότερον ἡγήσεται. Αἰρόμενος . ἐπαιρόμενος, κουφιζόμενος. Αἰσιμῶ . τὸ καταναλίσκω. Αἰσθήμην . νοησαίμην. Αἴσθω . ἀπὸ τοῦ αἴω ῥήματος, τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐκπνέω, γίνεται παράγωγον ῥήμα αἴστος, ἐκ τούτου αἴστῶ, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ αἴσθω, ἢ μετοχὴ αἴσθων, καὶ κατὰ συναίρεσιν αἴσθω. οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγείρω ἐγερτὸς, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς θ ἐγέρθω. Αἰσθάνεσθαι . τοῦτο δύο σημαίνει, τὸ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἐνέργειαν. αἰσθάνεσθαι τοίνυν λέγονται οἱ κοιμώμενοι, δύναμιν ἔχοντες τοῦ αἰσθάνεσθαι. Αἴσθεσθαι ἐνεστώς ἐστι· αἰσθέσθαι δὲ ὑπερσυντελικός. αἴσθεσθαι [δὲ] καὶ αἰσθάνεσθαι διαφέρει. τὸ γὰρ αἴσθεσθαι ὑπὲρ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τί· τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι [ἐπὶ τοῦ] ὑπονοεῖν τί. καὶ περὶ μὲν τοῦ αἴσθεσθαι φησὶν Ἀντιφῶν· ἔτι δὲ καὶ πλείω ἡμᾶς ἡσθημένος ἡδικημένους. τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι ἐπὶ τοῦ ὑποπτεῦν, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ βεβαίως εἰδέναι. Λυσίας· οἶμαι τοίνυν καὶ ἡμᾶς ἐκεῖνο αἰσθάνε-
- alpha 95 σθαι, ὅτι Ἀλκιβιάδης οὐκ ἄλλο τι κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἡμφισβήτηι. Αἰσθάνομαί σου . τὸ τῆς αἰσθήσεως ἐπιλαμβάνομαι. Αἰσθόμενοι . νόησαντες. οἱ δὲ τὴν προθυμίαν τοῦ Καίσαρος ἰδόντες καὶ τὰ ἔργα ὁμολογοῦντα ταῖς ἐλπίσιν αἰσθόμενοι. Αἴσθων . αἰσθανόμενος, βασανιζόμενος, ἢ ἐκπνέων. Αἰσχύνει . αἰκίζεται, λυμαίνεται. Αἰσχύνομαι . αἰδοῦμαι. ταῖς προτέrais ἀμαρτίαις αἰσχύνομαι. Αἰτιῶμαι . γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. ὅτε μὲν γενικῇ συντάττεται, τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον αἴτιον ἀποφαίνω· ὅτε δὲ αἰτιατικῇ, οἷον μέφομαι. Αἰτήσασθαι . τὸ χρήσασθαι. ἀνδρὸς τίτην, ἣν ἂν τις ὑμῶν παιδίον ἤτήσατο. Αἰτίζων . ἀντὶ τοῦ αἰτῶν, ποιητικῶς. [αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὔτε λέβητας.] [Αἰτῶν . εἰς ἀεὶ ἔζων. αἰτούμενος δὲ, λαβὼν καὶ αὐθις ἀποδώσω.] Αἰχμάσουσι . δορατομαχήσουσι, νικήσουσι. [Ἀἰχθήτην . ὥρμησαν.] [Αἰχμαλωτίζοντες . ἀντὶ τοῦ αἰχμαλώτους ἐκ
- alpha 96 τῆς τοῦ πονηροῦ τυραννίδος λαμβάνοντες, ἀπὸ δουλείας εἰς ἐλευθερίαν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ.] (Επίρρημα.) [Αἶ . ψιλούμενον καὶ περισπώμενον τὸ ὄφελον σημαίνει, κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ αἵθε· δασυνόμενον δὲ καὶ βαρυνόμενον, ἄρθρον θηλυκὸν καὶ ἀναφορικόν· οἷον αἶ καὶ αἴτινες. σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ ῥήμα θρηνητικόν, περισπώμενον καὶ ψιλούμενον, ὃ καὶ διπλασιάζεται· αἶ αἶ τάλαινα θηλαμῶν κεκαυμένη.] [Αἶ . σημαίνει τὸ εἶθε. ἰστέον, τὸ αἶ γέγονεν ἐκ τοῦ εἶ, εὐκτικού ἐπὶ ῥήματος. ἔστι γὰρ εἶ, ὃ σημαίνει τὸ εἶθε. τοῦτο τὸ εἶ γίνεται αἶ, τοῦ ε τραπέντος εἰς ἄλφα.] Αἰδημόνως . ἀντὶ τοῦ αἰδεσίμως. Αἰεὶ . ἀντὶ τοῦ ἀεὶ. αἰεὶ γὰρ ἢ γυνὴ ς' ἔχει διὰ στόμα. ἀντὶ τοῦ διὰ στόματος. [Αἰεὶ ἔστω . Ἀντιφῶν τὴν αἰδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἐστάναι. ὥσπερ καὶ, ἔστω εὖ, ἢ εὐδαιμονία καλεῖται. ἢ λέξις Διογενιανοῦ. ἐν ἀληθείας δευτέρῳ τοῦ Ἀντιφῶντος.]
- alpha 97 Αἰέν . διαπαντός. Αἰεὶ . ὁμοίως. Αἰνιγματωδῶς . δυσχερῶς, ἀσαφῶς. Αἰβοῖ . ἀντὶ τοῦ φεῦ. Αἶγθην . ὀρμητικῶς, ἐπὶ ῥήμα μεσότητος, παρὰ τὸ αἴσσω τὸ ὀρμῶ. Αἶδρως . διαφανῶς, ἢ ἀπείρως. Αἶδως . ἀκαταλήπτως. Αἶθ' ὄφελον . παραλλήλως τὰ εὐκτικά κείμενα μόρια κατὰ τοῦτο διαφέρουσιν, ὅτι τὸ μὲν ἐστὶν ἀπαρέμφατον πρόσωπον ἦγουν μηδὲν ἐμφαίνον· τὸ δὲ ὄφελον τὰ πρόσωπα ἐμφαίνει. αἶθ' ὄφελος θανέειν ἢ πανύστατον ὀρχήσασθαι. παρὰ τῆς γλαυκὸς τοῦτο· ἦν ὅταν λάβωσι τὰ παιδιά, περιάγουσιν· ἢ δὲ μὴ βλέπουσα δι' ἡμέρας, ὥσπερ ὀρχεῖται. Αἶκεν πως . ἐάν πως. Αἰκέποθι . ἐάν ποτε. Αἰνόθεν . ἀντὶ τοῦ αἰνῶς, λίαν, δεινῶς, ἐκ δεινοῦ. τὸ γὰρ αἰνόθεν γενική. Αἶψα . ἀντὶ τοῦ ταχέως. [Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι. γίνεται δὲ κατὰ στέρησιν τοῦ ἵψαι, τοῦ σημαίνοντος τὸ βλάψαι· τὸ γὰρ βλάπτειν καὶ ἐμποδίζειν ἀνάγκη. τὸ δὲ ἀνεμπόδιστον ταχὺ γίνεται. ἢ παρὰ τὸ ἄψω, αἶψα. δοκεῖ γὰρ τὸ ταχέως γινόμενον ἀλλήλων ἄπτεσθαι κατὰ συνέχειαν.]

Τὸ Α μετὰ τοῦ Κ. (Ἀρσενικόν.) Ἀκάθατος . ὁ ἁμαρτωλός. ἀκάθατος γὰρ τὴν ψυχὴν ὄγε κακός· καθαρὸς δὲ ὁ ἐναντίος. Ἀκαθαίρετος . ὁ ἀκατάβλητος. πύργος ἀκαθαίρετος. Ἀκαμπίας . ὁ εὐθύδρομος. ἀκάμπιος δρόμος ὁ μακρὸς καὶ δι' εὐθείας περίπατος. Ἀκαρίδιος . βραχύτατος. ἀκαρίδιος ὁ ἀνθρώπινος βίος, καὶ μετ' ὀλίγον πάντ' ἐξετάθημεν. Ἀκατάβλητον . ἀήττητον. παρὰ τὸ μὴ καταβάλλειν. [οὐ γάρ που τότε ἐξεπίστατο Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον. οὕτως Ἀριστοφάνης.] Ἀκαταῖος . ἵππος ὠνομασμένος. Ἀκαταιτίατος . ὁ ἀναίτιος. Ἀκατίροις . ἐθνικόν. Ἀκεανός . εἶδος ὀσπρίου. Ἀκαλός . ὁ ἥσυχος· ὅ ἐστιν ἦκα τὸ ἡρέμα καὶ ἡσύχως, ἐκ τοῦτου γίνεται παράγωγον ἦκαλος, ὡς πέμπω, πέμπελος, καὶ κατὰ συστάδην ἀκαλός. Ἀκαλαρείτης . ὁ ἡσύχως ῥέων. παρὰ τὸ ἄκηλον καὶ ἦκαλον, τὸ ἥσυχον. τὰ παρὰ τὸ ῥέω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. Ἀκερως βοῦς . ὁ μὴ ἔχων κέρατα. Ἀκέσιος . ἐπίσκοπος Ναυατιανῶν, ὃς παρῆν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Ἀκειροκόμης . ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. κείρω γὰρ τὸ κόπτω. Ἀκέφαλος . ἄτιμος. καὶ παροιμιωδῶς ἀκέφαλος μῦθος ἐπὶ τῶν ἀτελεῖ λεγόντων εἴρηται.

alpha 99 Ἀκέστωρ . ὁ θεραπευτής, ἱατρός· ἄκος γὰρ ἡ θεραπεία. Ἀκεσώδυνος . ὁ ἱατρός, ὁ θεραπευτής, ὁ τὰς ὀδύνας παύων καὶ θεραπεύων. Ἀκήδεστοι . μηδεμιᾶς φροντίδος τυχόντες. ἢ ἄταφοι, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν κηδεμονίαν. ἐκ τοῦ κήδω ὁ μέλλων κηδῶ. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστώτα, ὁ μέλλων κηδεύσω, ὁ παρακείμενος κεκήδευκα, ὁ παθητικὸς κεκήδευμαι, κεκήδευσαι, κηδευτὸς καὶ ἀκήδευτος. Ἀκηδής . ἄταφος, ἀμελής. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς ἐαυτῶν πολέμιους ἀκηδεῖς οὐχ ὑπέμειναν παριδεῖν. Ἀκροσφαλής . ὁ ἐτοιμώπτετος. Ἀκερσοκόμης . ὁ μὴ κείρων τὴν κόμην. παρὰ τὸ κείρω, ὁ μέλλων αἰολικῶς κέρσω, καὶ τὴν κόμην γίνεται κερσοκόμης, διὰ τοῦ ο μικροῦ. πᾶς γὰρ ἐνεστώς ἐν πρώτῳ προσώπῳ λαβὼν συνήθειαν, τρέπει τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν. λείπω, λειποτάκτης· μίζω, μιζοπόλιος. Ἀκινάκης . σπαδομάχαιρον, ῥηκτάριον δόρυ ἢ ἀκόντιον Περσικόν. παρὰ τὸ ἀκή, ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα, ἢ παρὰ τὸ ἀκίδιον, ἀλλήλοις συντεθέντων τῶν δύο ὁμοιοσήμεων. καὶ δῆλον ὅτι ἐτράπη τὸ δ εἰς τὸ ν . ὡς ἐπὶ τοῦ Ἐριχθεὺς Ἐριχθέος καὶ Ἐριχθόνιος, παρὰ τὸ τὴν ἔραν καὶ τὴν χθόνα. ἢ παρὰ τὸ ὠκὺς καὶ τὴν ἀκὴν γίνεται ἀκινάκης. Ἀκήρατος . αἰώνιος, ἄφθαρτος. παρὰ τὸ γῆρας γήρατος, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α , ἀγήρατος καὶ ἀκήρατος, ὁ μὴ γηρῶν. Ἀκαιροβόας . ὁ λάλος. Ἀκιδνός . ὁ ἀσθενής. παρὰ τὸ κινῶ ἄκινος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἀκιδνός, ὁ μὴ κινούμενος. ἢ παρὰ τὸ αἰκίζω, αἰκιανός, ὁ εὐτελής καὶ ἐν αἰκισμοῖς ὢν. Ἀκικυς . ὁ ἀνισχυρός.

alpha 100 Ἀκκισμοί . προσποιήσεις καὶ ὑποκρίσεις, ἀπὸ Ἀκκῶ, τινὸς Σαμίας μωρᾶς οὔσης. Ἀκμηνος . ἄγευστος. ἄκμηνος δόρποιο. Ἀκμαῖος . σφριγῶν· νεανίσκος. Ἀκμων . παρὰ τὸ κάμνω. ἀκάμων τις ὢν, ὁ ἀκαμάτως φέρων. Ἀκμήτης . ὁ νέος· ὁ ἀκμάζων, ὁ μὴ κοπιῶν. καὶ ἀκμήτης. παρὰ τὸ κάμνω, ὁ δεύτερος ἀόριστος [ἔκαμον,] ἐξ αὐτοῦ καμῆς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀκαμῆς καὶ συγκοπῇ ἀκμῆς. Ἀκόλαστος . ἀκρατής, θρασὺς, ἢ ὁ ἀπαίδευτος. παρὰ τὸ [μὴ] κολάσεως τετυχηκέναι, ὅ ἐστι παιδείας. ἐπὶ δὲ τοῦ κατωφεροῦς, παρὰ τὸ μὴ κολάσαι τὴν ἐπιθυμίαν. Ἀκολος . ὁ μικρὸς ψωμός, ὁ μηκέτι κολουέσθαι δυνάμενος καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι. Ἀκόρητος . ὁ ἀνεπιμέλητος, ἢ ἄπλητος, παρὰ τὸ κόρος. τὸ δὲ κόρος παρὰ τὸ κορῶ, κορέσω, κορήσω, κεκόρηκα, κεκόρημαι, κεκόρησαι, [κεκόρηται,] κορητὸς καὶ ἀκόρητος. Ἀκρατοπότης . ὁ μέθυσος, ὁ τὸν ἄκρατον οἶνον ἀπλήστως πίνων. Ἀκριβής . ὁ νέος. καὶ ἡ δι' ἀναγκαίων γινομένη, καὶ ὢν πᾶσα σπουδαίου ὑπόληψις ἔχει. ἀκριβής καὶ ὁ βέβαιος. λέγεται γὰρ ἀκριβής ζηλωτὴς τῆς τοῦ Μάνεντος δόξης. παρὰ τὸ κρίβω, κριβής καὶ ἀκριβής. καὶ γὰρ τὸν ἀκριβῆ οὐδεὶς δύναται λαθεῖν. [ἢ παρὰ τὸ ἄχρι καὶ τὸ βαίνειν, ἀχριβής καὶ ἀκριβής. ὁ γὰρ ἀκριβής μέχρι καὶ τοῦ μικροῦ καταγίνεται.] Ἀκριτος . ὁ ἀδιάκριτος. οὕτως Δημοσθένης. Ἀκρόβελις . εἶδος ἀκοντίου. Ἀκροβολισμός . ἐρεθισμός, καὶ τὸ ἄκρον βάλλειν. Ἀκρόβολοι . ἀκοντισταί, τοξόται.

alpha 101 Ἀκρόκομοι . μετρίως κομῶντες, ἢ λίαν. ἢ οἱ τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες. Ἀκρότομος λίθος . σκληρὸς, ὑψηλὸς, ἢ ὀξύτατος. Ἄκρος, τέλειος, εἰς ἄκρον ἐληλακός . Ἀκρέμων . ὁ κλάδος, ὁ βλαστὸς, παρὰ τὸ ἄκρον. ἢ παρὰ τὸ κρέμω. ὁ αὐτὸς καὶ κρεμῶν λέγεται. Ἀκρατῆς . ὁ εἰδὼς τὰ κακὰ, ὅτι φαῦλα, καὶ πράττων αὐτὰ δι' ἡδονήν. Ἀκρόχολος . ὁ καθ' ὑπερβολὴν ὀξύς καὶ πρὸς πᾶν ὀργίλος. Ἀκροθόριξ . ὁ μέθυσος. Ἀκραιφνής . κυρίως ὁ περιφανής, παρὰ τὸ ἀκέραιον καὶ τὸ φαίνω, ἀκραιοφανής· καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀκραιφνής, τοῦ ο εἰς α τραπέντος, ὡς ἐπὶ τοῦ μεσοπόλιος μεσαιπόλιος. Ἀκρητος . ὁ ἄκρατος. ἐκ τοῦ κερῶ, κεράσω· συγκοπῇ κράσω, κρατῆρ καὶ κρητῆρ. ἐκ δὲ τοῦ κεράσω, κρατὸς, ἄκρατος καὶ ἄκρητος. Ἀκρατοκῶθωνες . οἱ νέοι, οἱ πίνοντες τὰ ἄκρατα ἐκ τῶν κωθώνων. Ἀκριτόμυθος . ὁ πολλὰ λέγων. κρινῶ, κέκρικα, κέκριται τὸ τρίτον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, καὶ ἐξ αὐτοῦ κριτός· καὶ τὸ μῦθος, ἀκριτόμυθος. Ἀκταί . οἱ ζωγράφοι. Ἀκταίωρος . παρὰ τὸ τὴν ἀκτὴν ὠρεῖν, ὃ ἐστὶ φυλάσσειν. Ἀκοινώνητος . ὁ ἀκριβής. Ἀκοίτης . ὁ ἀνὴρ· ἀκοιτις δὲ ἡ γυνή. Ἀκύλλιος . κύριον.

alpha 102 Ἄκυλος . τῆς πρίνου ὁ καρπός. ἔκυλος δὲ εἶδος βοτάνης. Ἀκακοί . οἱ ἀπλούστεροι. καὶ ὁ Ἀπόστολος· τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. Ἀκρήβης . ὁ ἀκμάζων. Ἀκριτόμυθος . τὰ εἰς ος δισύλλαβα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. Ἀκάθεκτος . ὁ ἀκατάσχετος. ἦν γὰρ ἀκάθεκτος ὁρμὴ περὶ αὐτὸν διὰ τὰς τῶν Περσῶν ἐπάρσεις. (Θηλυκόν.) Ἀκακία . ἡ ἀπλότης, ἡ ἀγαθοσύνη. Ἀκαλανθίς . εἶδος ὀρνέου, ἢ [ῆ] κύων, παρὰ τὸ αἰκάλλειν ἴσως τοὺς γνωρίμους, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους. Ἀκαδημία . γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ Ἀκαδήμου τινὸς ὠνομασμένου. λέγεται καὶ ἡ διατριβὴ τῶν φίλων. Ἀκαλήφη . θαλάσσιον φυτὸν, δῆξιν καὶ κνησμὸν ἐμποιοῦσα. ἢ ἡ χερσαῖα κνίδη. [παυσάμενον τῆς δυσκολίας, ἀπὸ τῆς ὀργῆς τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.] ἀκαλήφη δὲ ἡ θαλάσσιος, ἥτις καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται, ἔστι κογχυλίδιον τι. Ἀριστοφάνης· καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλίφας— καὶ Φερεκράτης· βουλοίμην γὰρ κἄν ἀκαλίφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι. κατὰ ἀντίφρασιν δὲ ἀκαλήφη, ἡ ἔχουσα ἀκαλῇ τὴν ἀφὴν, ἥς οὐκ ἔστιν ἀκαλῶς, ὃ ἐστὶ ἡσύχως, ἄπτεσθαι· τὰ δὲ διὰ τοῦ ιφη μονογενῇ διὰ τοῦ

alpha 103 ι γράφεται, οἷον· Σίφη, ἡ πόλις· ἀκρίφη, ἡ σκάφη. τὸ κνήφη, ἀκαλήφη σεσημείωται. Ἀκάτειρα . ὄνομα πόλεως. Ἀκαψις . ὄνομα πόλεως. Ἀκαίη . ῥάβδος θαλασσία. Ἀκαινα . ῥάβδος. ἔστι δὲ μέτρον δεκάπουν, δι' ἧς κεντοῦσι τοὺς βόας· ὡς τῶν Πελασγῶν τοῦτο εὐρόντων. Ἀκανθα . ἀπὸ τοῦ ἀκῆ ἀνθεῖν, ὃ ἐστὶν ὀξύτητι. ἀκάνθας δὲ ἡ θεῖα γραφὴ τὰς βιωτικὰς λέγει φροντίδας. Ἀκανθα καὶ ἡ ἀμαρτία . φησὶ γὰρ ὁ Δαβὶδ· ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. Ἀκαθαρσία . τὰ ἐκ φυσικῆς ἀνάγκης συμβαίνοντα. Ἀκερδῆς χάρις . ἡ μὴ δεόντως διδομένη. ἦεν ἂν φαῦλον τὸ κέρδος. [μὴδ' ἄλαστον ἀκερδῇ χάριν, ἂν τ' ἰδὼν μετὰσχοιμί πως.] Ἀκεσσα . Ῥωμαϊκόν τι μηχανήμα, ἐκ δενδροτομίας πρὸς ἐρυμνότητα μετασκευαζόμενον. [οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ξυνέθεσαν τὴν λεγομένην ἄκεσσαν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ· δενδροτομήσαντες γὰρ ἀλλεπάλληλα στελέχη καὶ τῇ συνθήκῃ καταστορέσαντες, ἀπετείχισαν, ὡς ἐνῆν, τὴν ἐνθένδε πορείαν τῆς πόλεως.] Ἀκη . πόλις Φοινίκης, ἡ νῦν λεγομένη Πτολεμαῖς. Ἀκή . παρὰ τὸ ἦκω γίνεται ἀκή, ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα. [ἡ ἀκμὴ καὶ ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου.]

alpha 104 Ἀκηδία . ῥαθυμία, λύπη, ἀχθηδών. Δαβὶδ· καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμα μου. Ἀκιδαλία . ὄνομα κρήνης. Ἀκινησία . ἡρεμία. [καὶ τοὺς ἵππους ἐξελαύνειν προσέταξεν, ὡς διαῖοιτο αὐτοῖς τὸ ὑπὸ τοῦ παράπλου νεναρκηκὸς ὑπὸ ἀκινήσιος.] Ἀκίνας . ὄνομα τόπου. Ἀκηδία . πάρεσις. ψυχῆς· νοδὸς ἔκλυσις. Ἀκίς . ἡ ὀξύτης τοῦ βέλους. Ἀκατος . τὸ πλοῖον. παρὰ τὸ ἄζω, ἄξω, ἦχα, ἦχμαι, ἦκται, ἀκτὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἄκατος. [ῆ ἀπὸ τοῦ ἀκτὴ γίνεται ἄκατος, ἢ ἀπ' ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν περιερχομένη, ὡς καὶ πορθμὴ λέγεται, ἡ μὴ πελαγοδρομοῦσα. λέγεται καὶ ἐπακτὶς καὶ πορθμὶς καὶ κάραβος, καὶ ἀκάτιον ὑποκοριστικῶς.] Ἀκληρία . δυστυχία. Ἀκνηστις . ἡ ῥάχις· παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι τινα κνήσασθαι αὐτὴν τῇ ἰδίᾳ χειρί. Ἀκόνη . παρὰ τὸ κονῶ τὸ ἐνεργῶ, ἢ κονῶ τὸ λεπτύνω καὶ φθείρω, ἐπιτάσει τοῦ α , ἡ διαφθεύρουσα καὶ λεπτύνουσα τὸν σίδηρον.

Ἄκοιτις . ἡ ἐκ παρθενίας ἄλλης κοίτης μὴ πειρασθεῖσα· [καὶ] ἡ ὁμόκοιτος. καταχρηστικῶς καὶ ἡ δευτέρου γάμου μετεσχηκυῖα. Ἀκίς . ἡ ὀξύτης, παρὰ τὸ ἀκή. ὁ κατ' ἐπένθεσιν γίνεται [ἀκμή. παρὰ τὸ ἀκή οὖν γίνεται

alpha 105 ὑποκοριστικὸν ἀκίς, ὡς σκάφη σκαφίς, ἄμνη ἀμνίς.] Ἀκμή . παρὰ τὸ κάμω γέγονεν ἐν συγκοπῇ κμῶ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀκμή, ἡ μὴ κάμνουσα διὰ νεότητα, ἢ ἡ μὴ δυναμένη πόνους ὑποστῆναι. Ἄκρα . τελεία. ἦκε παρὰ βασιλέως παῖς Αὐγάρου, καλὸς καὶ μέγας, ἐν ὥρᾳ ἄκρα. Ἄκραν ἐπὶ γύαλον . ἐπ' ἄκραν πέτραν. Ἄκρας νυκτός . περὶ πρῶτον ὕπνον. Ἀκρασίας . ἀνωμαλίας, παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι. [Ἰώσηπος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ χειρῶν ἀκρασίας ἀλίσκονται.] ἀκρασία καὶ ἀκολασία διαφέρει· ἡ μὲν γὰρ κατὰ προαίρεσιν πράττεται τὰ αἰσχροῦ, ἥτοι ἡ ἀκολασία· ἡ δὲ παρὰ προαίρεσιν. λέγεται δὲ καὶ ἀκράσιος· οὕτω τε εἰς πᾶσαν ἀκράσιον ἐκπεπτωκυῖα τρίβον. ἡ ἀκρασία ἐστὶν ἕξις βιαστική παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν πρὸς τὰ δοκοῦντα ἡδέα εἶναι. κατὰ τὸν ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριον τὸ περιττὸν καὶ ὑπὲρ τὴν χρεῖαν. Ἀκήλητον . ἄθελκτον· ἀπηνὲς καὶ τὸ ἀκίνητον τοῦ θυμοῦ. [ἔθελε λύρα ἢ τὸν ἀκήλητον θυμόν.] Ἀκίχητα . τὰ μὴ καταλαμβανόμενα. θηλυκόν. Ἀκράγαντος . πόλις Σικελίας, ἀπὸ ποταμοῦ παραρέοντος. φησὶ γὰρ Δοῦρις, ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν Σικελικῶν πόλεων ἐκ τῶν ποταμῶν ὀνομάζονται. [οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀκράγαντος Διὸς

alpha 106 καὶ Ἀστερόπης τῆς Ὠκεανοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ἀκραγαντίνος.] Ἀκρησία . ἡ ἀκρασία. ἀκρισία δὲ ἡ ἀδιακρισία καὶ ἡ κακὴ κρίσις, ι . [καὶ Λιβάνιος· οὐκοῦν ἀκρισία μὲν ἐν ἀμφοῖν ἔχει δὲ τινα τοῦμὸν φιλανθρωπίαν.] Ἀκρίς . παρὰ τὸ κάρη καρὶς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀκαρίς. οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ ἄκρα τῶν ἀσταχύων καὶ φυτῶν νέμεσθαι. Ἀκρίς . βοτάνη τις οὕτω καλουμένη. καὶ Σολομῶν ἡμᾶς διδάσκει λέγων· ἀνθήσει τὸ ἀμύγδαλον καὶ παχυνθήσεται ἡ ἀκρίς. ταύτην οἶμαι καὶ τὸν βαπτιστὴν Ἰωάννην καὶ πρόδρομον ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐσθίειν. Ἀκρίας . τὰς ἀκρωρείας, ἀπὸ τοῦ ἄκρις, ἄκριος. [τὸ δὲ ἄκρις, ἀπὸ τοῦ ἄκρα. ἄκρις βαρυτόνως.] Ἀκρολογία . ἡ κορυφὴ τοῦ λόφου, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ βουνοῦ. Ἀκρόνυξ . τὸ ἄκρον τῆς νυκτός, καὶ ἀκρονυχία. ἀκρώνυξ δὲ καὶ ἀκρωνυχία, τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος καὶ τοῦ ὄρους διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. Ἀκρόπολις . καρόπολις τις οὔσα. ἡ κεφαλὴ τῆς πόλεως. Ἀκρόπολις . πόλις Λιβύης. [ὁ πολίτης Ἀκροπολίτης. δύναται δὲ καὶ Ἀκροπολιεύς, ὡς Τετραπολιεύς.] Ἀκροπόλοισιν . ἐπὶ οὐδετέρου, ὧν τὰ ἄκρα καὶ αἱ κορυφαὶ περιπολοῦνται καὶ κινοῦνται, ὡς οἶμαι.

alpha 107 Ἀκροχορδῶνες . αἱ ἐν τῷ προσώπῳ ἐλαῖαι. οἶμαι δὲ, ὅτι ἀρσενικὸν ἐστί· θέλει γὰρ εἶναι ὁ ἀκροχορδῶν. Ἀκρώρεια . ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους ἢ ἄκρον ὄρους, ἐν ᾧ οἱ οἰκοῦντες ἀκρωρεῖται. ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους. Ἀκταίη . ἡ παραθαλασσία. δῶρα παρ' ἀκταίης σοὶ τάδ' ἐπωφελίης. ἐν ἐπιγραφῇ τοῦτο ἐώρων. Ἀκροβυστία . τὸ κεκαλυμμένον. Ἀκτὴ . ὁ αἰγιαλὸς, ὁ πετρώδης καὶ ἀγχιβαθής. παρὰ τὸ κατὰγνυσθαι καὶ κλᾶσθαι ἐν αὐτῇ τὰ κύματα. Ἀκτίς . παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἦχα, ἦχμαι γέγονεν ἀκτίς· οἶονεῖ ἡ πανταχοῦ φερομένη καὶ συστρεφομένη. ἡ γὰρ ἀκτίς τοῦ ἡλίου πάνυ ἐστὶν ἐκτεταμένη. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴσσω, αἶξω, ἦχα, ἦγμαι, ἦϊκται, ἀκτίς, ἡ οὔσα ὀρμητική. Ἀκυληῖα . ἡ Σικελία, ἢ πόλις Ἰταλίας πολυάνθρωπος, προκειμένη ἐν θαλάσῃ. καὶ Ἀκυλήσιοι. Ἀκυλία . ἡ Βενετία ἢ Σικελία. Ἀκυθος . ἡ ἄγονος. Καλλίμαχος· —οὐδ' ἀγάλακτες οἶες, οὐδ' ἄκυθοι, πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὕπαρνοι. παρὰ τὸ κύω ἄκυος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἄκυθος. [ὡς λύω, λυτὸς, ἄλυτος· καὶ ὥρται, ὀρτὸς, καὶ ὀρθός. ἢ παρὰ τὸ κεύθω, τὸ κρύπτω, ἄκυθος. τὰ δὲ διὰ τοῦ υθος ὑπὲρ δύο συλλα-

alpha 108 βας, διὰ τοῦ υ γράφονται. οἶον, ἄκυθος· Μικύθος, κύριον· παμμάκυθος, ὁ μωρός. οὕτω Θεόγνωστος.] Ἀκωκή . ἡ ὀξύτης. παρὰ τὸ ἀκή γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀκωκή. τὰ γὰρ ἔχοντα ἐν τῇ πρώτῃ καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, οἶον· ἔδω, ἐδὴ, ἐδωδὴ, ἄγω, ἀγὴ καὶ ἀγωγή. οὕτως οὖν ἀκή καὶ ἀκωκή. Ἄκυτος . νῆσος. παρὰ τὴν Κυδωνίαν Κρήτης. ὁ νησιώτης Ἀκύτιος. Ἀκόνιτον . Εὐφορίων λέγει τὴν

βοτάνην, ἣν οὐδεὶς δύναται κονίσει, ὃ ἔστι νικῆσαι· δηλητηριώδης γὰρ ἐστίν. Ἀκκώ . ὄνομα γυναικὸς Σαμίας ἐπὶ μωρίας διαβαλλομένης. Ἀκίνητος σφραγίς . ὁ υἱὸς, κατὰ τὸ ἄτρεπτον καὶ ἀναλλοίωτον. ῥηθήσεται δὲ καὶ κινουμένη, κατὰ τὸ μὴ εἶναι ἄψυχος, ἀλλὰ ζῶσα. ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου δὲ σφραγίς ἐλήφθη· τοῦτον γὰρ, φησὶν ὁ πατήρ, ἐσφράγισεν ὁ θεός. (Οὐδέτερον.) Ἀκακήσιον . ὄνομα ὄρους. Ἀκάραντον . ἀπλήρωτον. [παρὰ τὸ κραίνω· τοῦτο παρὰ τὸ κάρα, καραίνω, καὶ συγκοπῇ κραίνω. πλεονασμὸς δὲ τοῦ α ποιητικῶς.] Ἀκάματον . ἀκοπίαστον, παρὰ τὸ κάμνω. ἔστι καὶ ἀκάματον παρὰ τὸ κάμω, κάματος καὶ ἀκάματον.

alpha 109 Ἀκαριαῖον . τὸ ὀλίγον, τὸ βραχὺ, τὸ λεπτότατον. Ἀκατάλληλον . τὸ ἀνάρμοστον. Ἀκαπήλευτον . ἄδολον, καθαρὸν· ἀραδιούργητον. Ἀκαθοσίωτον . ἄνομον, ἀπόβλητον, ἀκόσμητον. Ἀκάτιον . τὸ μικρὸν πλοῖον. Ἀκάματον . τὸ πολὺ καὶ ἄσβεστον. [ἀκάματον] πῦρ. Ἀκατέργαστον . ἀμόρφωτον, ἀδιατύπωτον. Ἀκενόςπουδον . παρὰ Διογνήτου ἔμαθον τὸ ἀκενόςπουδον καὶ τὸ ἀπιστητικόν· φησὶ Μάρκος ὁ φιλόσοφος βασιλεύς. Ἀκέραιον . ἄκακον· ὀλόκληρον. Ἀκεσίπονον . τὸ θεραπευτικόν. Ἀκήματα . θεραπείας. παρὰ τὸ ἀκῶ, ἀκέσω, ὡς νεμῶ, νεμέσω· ἐντεῦθεν ἀκεστής, ἀκέστρια καὶ ἀνήκεστος. Ἀκήλητον . ἄθελκτον, ἀπηνές, καὶ τὸ ἀκόνητον. [καὶ τὸ ἀκήλητον θυμοῦ ἔθελξε λύρα. ἢ τὸν ἀκήλητον θυμόν.] Ἀκίχητα . μὴ καταλαμβανόμενα. ἀπὸ τοῦ κιχῶ ἀκίχητα· τοῦτο παρὰ τὸ κίω, τὸ πορεύομαι. Ἀκήριον . ἀσθενές, νεκροποιὸν, παρὰ τὸ κῆρ, ὃ σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν. Ἀκινάγματα . τὰ μετὰ ῥυθμοῦ κινάγματα τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν.

alpha 110 Ἀκήρατον . ἄφθαρτον, αἰώνιον. Ἀκίβδηλον . καθαρὸν, οὐ νόθον. ὅθεν δὲ ἡ λέξις, ἡ ἱστορία δηλώσει. οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ μίσει πρὸς τοὺς ἐν Χίῳ, τὸ χ χαράττοντες ἐν τοῖς ἀδοκίμοις ἑαυτῶν νομίσμασιν, ἐκάλουν χίβδηλα, εἶτα πρὸς τὸ εὐφωνότερον μετέβαλον τὸ χ εἰς κ . Ἀκλεές . τὸ ἄδοξον. Ἀκληρήμασι . συμφοραῖς, δυστυχίαις. [διὰ τοῦτο δοκεῖ μοι μάλιστα ἐμπεσεῖν τοῖς ἀκληρήμασιν.] Ἀκομψον . εὐτελές, ἀπάνουργον. [ἀρχὴ δέ τις αὕτη παρὰ Ῥωμαίοις οὐκ ἄκομψος.] Ἀκόνιτον . εἶδος βοτάνης δηλητηριώδους. ἀλλὰ πιὼν ἀκόνιτον, ὑπέκφυγε τοῦτ' ἀκονιτί. ὃ ἔστι χωρὶς κόπου. [καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ, ἀκόνιτον.] Ἄκος . ἡ θεραπεία. Ἀκουσίθεον . τὸ εἰς θεοῦ ἀκοὰς ἐρχόμενον. ἦν δέ μ' ἀνάψας εὐχεται, λάμψω φέγγος ἀκουσίθεον. Ἀκούμβιτα . στρωμαὶ μαλακαὶ εἰς ὕψος ἡρμέναι· αὗται δὲ τρυφῆς καὶ βλακειάς εἰσίν. ἡ λέξις Ῥωμαϊκῇ ἀκούμβω γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις τὸ ἀναπίπτω. Ἀκούσια . τὰ ὑφ' ἡμῶν γινόμενα, τινὸς ἑξῶθεν ἀναγκάζοντος.

alpha 111 Ἀκρακόρυμβα . τὰ ἀκροστόλια τῶν νηῶν, τὰ ἐξέχοντα κατὰ πρύμναν ἢ πρῶραν, ἐν οἷς τὰ σεβόμενα ἐνέγραφον. Ἀκράτιστα . ἔμβρωμα. Ἀκράδαντον . ἄσειστον. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ κραδαίνω, τὸ σεῖω. Ἀκραιφνές . καθαρὸν, λαμπρὸν, διαυγές, τέλειον, ὑψηλόν. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄκρως φαίνειν. Ἀκριτόφυλλον . σύμφυτον πολλοῖς δένδροις, ὥστε μὴ διακρίναι αὐτῶν τὰ φύλλα, ἃ φέρει. Ἀκρόλιον . ἀπαρχή, ὥσπερ πρωτόλιον. ὅσα ἦν θεοῖς ἀναθήματα καὶ ἀκρόλια. Ἄκρον ἐπιλίγδην . μεσότητος ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύδην, ὅσον ἐπιψαῦσαι μόνον. ἄκρον σημαίνει καὶ τὸ πέρας, καὶ τὸ ἐξέχον, καὶ τὸ ἄχρι, καὶ τὸ ὄν. ἄχρον καὶ ἄκρον. [ἢ ἄρχον τι ὄν. ἢ παρὰ τὸ ἀκὴν, ἄκερον, καὶ ἐν συγγοκῇ ἄκρον.] Ἀκροθίνια . αἱ ἀπαρχαὶ τῶν θινῶν ἥτοι τῶν σωρῶν· λέγεται δὲ καταχρηστικῶς καὶ πᾶσα ἀπαρχή. Ἀκροστόλιον . τὸ ἄθλαστον ξύλον, τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πρύμνης, καὶ διῆκον μέχρι τῆς πρῶρας ξύλον, [στόλος γὰρ λέγεται τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πρύμνης καὶ διῆκον τῆς πρῶρας ξύλον,] ἔνθα τὸ τῆς νεῶς ἐπιγράφεται ὄνομα. Ἀκραγγές . ἀσθενές. Ἀκρόχολον . χαλεπόν.

alpha 112 Ἀκραντον . ἀπλήρωτον. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ κραίνω τὸ τελειῶ. Ἀκροσφαλές . ἐτοιμόπτωτον. Ἀκροφύσια . τὰ ἀκροστόμια τῶν ἀσκῶν. Ἀκρωλένιον . τὸ τῆς χειρὸς ἄκρον. Ἄκτιστον . τὸ θεῖον. Ἄκυθον . τὸ ἄγονον καὶ τὸ ἄγρυπνον. [ὥσπερ γέγραπται ἐν τοῖς θηλυκοῖς.] Ἀκωδώνιστον . ἀπεΐραστον, ἀβασάνιστον. Ἀκροθινίων . σκύλων, λαφύρων. ὁ

Ἀπόστολος ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. Ἀκιώτατον . τὸ ἀσηπτότατον. Ἡσίοδος δάφνης ἢ πελέας ἀκιώτατοι ἰστοβοῆες. (Ῥῆμα.) Ἀκαχεῖατο . ἔλυποῦντο. Ἀκαχίζεο . λυποῦ. [καὶ] ἀκαχήμενον [οὐδέτερον ὁμοίως. ἀπὸ τοῦ ἄχος, ἀχῶ, ἀχίζω, καὶ ἀκαχίζω.] Ἀκαχμένον . ἠκονημένον, ὀξύτητα ἔχον. ἀπὸ τοῦ ἀκή γίνεται ἀκάζω, [σημαίνει τὸ ἀκονῶ, ὁ μέλλων ἀκάσω, ἦκακα, ἦκασμαι, ἠκασμένον καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς χ ἠκαχμένον. ἰστέον, ὅτι μόνῃ ἢ τοῦ παρακειμένου μετοχῇ αἰεὶ παροξύνεται, τῶν ἄλλων πασῶν προπαροξυνομένων. οἷον τυπτόμενος, τυφθησόμενος. δεῖ προσθεῖναι, χωρὶς εἰ μὴ πάθωσιν. ἐὰν γὰρ πάθωσιν αἱ εἰς μενος μετοχαὶ παρακειμένου, μὴ οὔσαι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἀναβιβάζουσι, τουτέστι προπαροξύνονται. οἷον ἦδω, ἦσμαι, ἡσμένος καὶ

alpha 113 ἄσμενος. καὶ πάλιν δεδεγμένος, δέγμενος. πρόσκειται, μὴ οὔσαι ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, ἐπειδὴ ἐὰν ὦσιν ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς καὶ πάθωσι, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν. οἷον, ἀκάχω, ἀκαχήσω, ἠκάχηκα, ἦκαχμαι, ἠκαχμένος, [ἀκαχμένος.] τὸ γὰρ οὐτάμενος, καὶ ἐληλαμένος, ὁ Ἡρωδιανὸς οὐ δοξάζει κατὰ πάθος, ἀπὸ τοῦ οὐτασμένος καὶ ἐληλαμένος· ἐπειδὴ ὡς ὄντα ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, ὥφειλε τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττειν· ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς μι λέγονται αὐτά· ἀπὸ τοῦ οὔτῃμι, καὶ ἐλήλαμαι, ἵνα ὦσιν ἐνεστώτες καὶ παρατατικοί· ὡς τὸ, ἴστημι, ἴσταμαι, καὶ ἰστάμενος.] [Ἀκαχεῖατο . ἔλυποῦντο. ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ, ἀκαχήσω, ἠκάχημαι. ὁ ὑπερσυντελικός, ἠκαχήμην. καὶ ἰωνικῶς ἀκαχεῖατο.] Ἀκαχήμενος . λυπούμενος. [οὐκ ἔστι παρακείμενος· ἐπεὶ ὥφειλε παροξύνεσθαι, ὡς τὸ, πεποιημένος· ἀλλ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀκάχω, ἀκάχημι ἐνεστώτος, ὁ παθητικὸς ἀκάχημαι. οἱ Αἰολεῖς δὲ τὴν παραλήγουσαν οὐ συστέλλουσι. καὶ ἡ μετοχὴ ἀκαχήμενος.] Ἀκαχεῖατο . ἔλυπήθη. Ἀκέων . ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἡσυχίας. Ὅμηρος· ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι— . Ἀκεῖσθαι . θεραπεύειν. Ἀκήδεσεν . οὐκ ἐφρόντισεν. Ἀκέων . ἡσυχάζων. [παρὰ τὸ μὴ χαίνειν γίνεται ἀχὴν καὶ ἀκὴν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀκέων. ἢ παρὰ τὸ κέω τὸ κοιμῶμαι, ἀκέων ἐπιτάσει τοῦ α .] Ἀκεύμενον . τὸ θεραπευμένον. καὶ ἀκῶ τὸ θεραπεύω, ἡ μετοχὴ ἀκεόμενος, καὶ κράσει δω-

alpha 114 ρικῇ τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν εὐ δίφθογγον, ἀκεύμενον. Ἀκηχέδαται . λυποῦνται. [παρὰ τὸ ἀχῶ ἀχάζω, ὡς ἀνιῶ ἀνιάζω, ἦχακα, ἦχαδα ὁ μέσος, παθητικὸς ἦχασμαι, ἦχασται. καὶ ἰωνικῶς ἠχάδαται. καὶ μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ ἀττικοῦ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η ἀκηχέδαται.] Ἀκινητίζω . ἐπιθυμῶ μὴ κινεῖσθαι. Ἀκκίζεται . ἔτι τῆς ὕβρεως ἔχεται· ἢ ἐπαίρεται, γυναικίζεται, θρύπτεται, μωραίνει. [εἴρηται δὲ ἀπὸ Σαμίας τινὸς γυναικὸς μωρᾶς, ἥς ὄνομα Ἀκκῶ.] Ἀκμάζει . νεάζει, τὰ νέων πράττει. [οὕτως Ὑπερίδης καὶ Λυσίας.] Ἀκληρεῖ . οὐ μετέχει, οὐ κεκλήρωται. Ἀκληρούντων . δυστυχούντων. [συνπάσχοντες τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερδυνίᾳ.] Ἀκολασταίνω . τὸ μωραίνω. λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς καὶ ὕβριστοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀξίου κολάσεως. Ἀκουάζεσθε . παρ' Ὀμήρῳ· ἀντὶ τοῦ αἰσθάνεσθε, ἐπεὶ ἡ ἀκοὴ ὁδὸς ἐστὶ τῆς αἰσθήσεως. Ἀκουτίσαι . διδάξαι. Ἀκοστήσας . κριθιάσας, σταυλίσας. Ἀκρατίζω . τὸ ἄκρατον πίνω. [καὶ ἀκρατισταμένη ἡσυχίαν ἦγεν, ἀκράτου σπάσασα.] [Ἀκούμβω . τὸ ἀναπίπτω παρὰ Ῥωμαίοις· ὅθεν καὶ ἀκούμβιτα.] Ἀκριβωθήσεται . ἀκριβῶς μελετηθήσεται. [Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἂν προβαίη τὸν πόδα τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.]

alpha 115 Ἀκριτομυθεῖν . πολυλογεῖν. Ἀκροβολίζειν . τοξεύειν, ἀκοντίζειν. Ἀκροᾶσθαι . ὑπακούειν. οὕτως Ἀντιφῶν. Ἀκολουθεῖ . παρὰ τὸ κόλλη καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω· ἢ ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ἔλευθα, ἐξ αὐτοῦ ἀκολουθεῖ. Ἀκροκελαινιόων . τὸ ἄκρον τοῦ κύματος μελαίνων. Ἀκρωτηριάζω . τὰ ἄκρα τέμνω. Ἀκτάζων . ἐξανιστάμενος. Ἀκταίνειν . γαυριᾶν, ἀκολασταίνειν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν. Ἀκροῶ . παρὰ τὸ ἀκούω. [ὥσπερ κύρω, κυρῶ, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ ἀκροῶ.] Ἀκαχίζω . ἀπὸ τοῦ ἄχος, ἀχῶ, ἀχίζω καὶ ἀκαχίζω. παρὰ τὸ τὴν ἄγην, ὃ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν. ἢ γὰρ ἔκπληξις ἀφωνίας οἶδε ποιεῖν. κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς κ . (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ἀκάματα . ἀντὶ τοῦ ἀκαμάτως καὶ ἀδιαλείπτως, ἢ οὐ κεκμηκότως. Σοφοκλῆς· —ὄν ἐγὼ γ' ἀκάματα προσμένους' ἄτεκνος τάλαινα

— . Ἀκαρῶς ἄκαρεϊ . ἐν βραχείᾳ ὥρᾳ , ἐν ἀτόμῳ , ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ , ἐν στιγμῇ . Ἀκαταλλήλως . ἀναρμοδίως . Ἀκαταλήκτως . ἀκαταπαύστως . Ἄκαρ . ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδέν . Ἀκηδῶς . ἀντὶ τοῦ ἀτάφως . ἐριμμένον ἀκηδῶς καὶ ὀλιγῶρως τὸν τεθνεῶτα παρελθεῖν οὐκ ἐτόλμησεν , ἀλλ' ἔθαψεν .

alpha 116 Ἀκῆν . ἐπὶ ἄκρας ἡσυχίας . Ἀκινδυνί . [καὶ] ἀκινδυνότατα . χωρὶς κινδύνου . Ἀκηράτως . αἰωνίως , ἀφθάρτως . Ἀκλαυστί . χωρὶς κλαυθμοῦ . Ἀκληρεῖ . χωρὶς κλήρου . Ἀκλητί . χωρὶς κλήσεως . Ἀκηητί . ἀκόπως . Ἀκοντί . ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως . Ἀκονιτί . ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης . [ἀπὸ τοῦ κόνης , κόνιτος καὶ ἀκονιτί .] Ἀκριτί . ἄνευ κρίσεως . Ἀκροποδιτί . ἄκροις ποσίν . Ἄκρυ . ἀληθῶς . Ἀκυμάντως . ἀταράχως . καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ κυμαίνω τὸ ταράσσω . Τὸ Α μετὰ τοῦ Λ . (Ἀρσενικόν .) Ἀλαός . ὁ τυφλὸς ἢ ὁ πλανώμενος . Ὅμηρος ἄσπαιροντα λάων . ἀντὶ τοῦ βλέπων . ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ , τὸ πλανῶ , ἀλαὸς ὁ πλανώμενος . Ἄλαστε . ἀνεπίληστε . τέκνον ἐμὸν ἄλαστον ——— . Ἀλαπαδνός . ὁ ἀσθενής παρὰ τὸ ἀλαπάζω , ὃ σημαίνει τὸ ἐκκενῶ . Ἀλάστωρ . ὁ πικρὸς καὶ φονικὸς δαίμων . ὁ δὲ ἀνέγραψε πικρῶς καὶ παραστατικῶς , ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαιμναίους διὰ τῆς ἐπι-

alpha 117 στολῆς . ἢ ἀλάστωρ ὁ ἄξιος ἐλαύνεσθαι διὰ φόνον . ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλᾶσθαι , τοῦ πλανᾶσθαι . Ἄλαλαγμός . ὕμνος ἐπινίκιος . ἢ ἀλαλαγμός ἐστι φωνὴ τις ἄναρθρος σύμφωνος , ἀλλήλοις τῶν ἐν πολέμοις συνασπιζόντων καὶ συνυπηχούντων . παρὰ τὸ τὴν ἀλαλάν , ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον , γίνεται ἀλαλάζω , καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀλαλαγμός καὶ ἀλάλαγμα . Ἄλα . ἡ θάλασσα . ἡ εὐθεῖα ὁ ἄλς , τοῦ ἁλός , τῷ ἁλί , τὸν ἄλα . Ἀλαζών . ὁ ἀπατεὼν , ἢ κομπαστής παρὰ τὸ ἐν ἄλῃ καὶ πλάνῃ ζῆν . ἢ ὁ ἐκ τοῦ ἀλᾶν ζῶν , οὐκ ἐξ ἐπιτηδευμάτων , ἀλλ' ἐξ ἀπάτης . Ἀλαλητός . ὁ θόρυβος . Ἀλλάντος . εἶδος ἐντέρου ἐσκευασμένου . καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ἐντεροπράτης . ἡ εὐθεῖα ὁ ἀλάς , τοῦ ἁλάντος . Ἀλβανοί . ὄνομα ἔθνους Γαλατῶν . τούτων φασὶ τὴν γῆν εὐδαίμονα καὶ καρποὺς ἐνεγκεῖν οὕσαν ἀγαθὴν , οἶνον πολὺν καὶ ἡδὺν ἔχουσιν . Ἀλγεινός . ὁ ἀλγεινός , ὁ λυπηρός . Ἀλαιεύς . ὄνομα δήμου . Ἀλαινός . ὁ μαινόμενος . Ἀλεινός . θερινός , θερμός . οὕτως Ξενοφῶν . Ἀλεκινός . δυνατός . Ἄλεκτρος . ἀκοίμητος . Ἀλεξιτήρα . βοηθὸν , σωτήρα . Ἀλεξιβέλεμνον . τὸν τὰ βέλη ἀπερύκοντα . ἐν ἐπιγραφῇ·

alpha 118 καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμνον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα . Ἀλεξίκακε . καθαρικὲ τῆς κακίας , ἢ ἀποτρόπαιε· ὁ τὰ δεινὰ καθεύγων . ἢ ἀλεξίκακος ὁ σωτὴρ καὶ βοηθός . Ἀλετρίβανος . οἱ μὲν δασέως παρὰ τὰς ἄλλας τρίβειν , οἱ δὲ ψιλῶς παρὰ τὸ ἀλεῖν , [τὸ ἀλήθειν .] Ἀλείπτης . ὁ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπασκῶν , καὶ ὁ ἀγνοοθέτης . φησὶ καὶ ὁ θεόλογος Γρηγόριος ἀλεῖπται τῆς ἀρετῆς . γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλείφω . ὅσα ὀνόματα ἀπὸ τοῦ ἀλείφω γινόμενα εἰ μὲν διὰ τοῦ πτ ἐκφέρονται , φυλάσσουσι τὸν εἰ δίφθογγον· οἷον ἀλείπτω , ἀλείπτης , ἄλειπτον φάρμακον· ἀνάλειπτος ὁ μὴ ἀλειφθεῖς . εἰ δὲ διὰ τοῦ φ ἐκφέρονται σύνθετα ὄντα , οὐ φυλάσσουσι τὸν εἰ δίφθογγον , ἀλλὰ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον νηλιφής , ἀνηλιφής· σημαίνει δὲ τὴν ναῦν τὴν μὴ ἀλειφθεῖσαν πίσση . πρόσκειται σύνθετα διὰ τὸ ἄλειφα , ὃ σημαίνει τὸ ἄλειμμα . ἐκ δὲ τοῦ ἀλείπτως γίνεται φιλαλειπτῶ , ὥς οὐκ ἔστι πίστις ἀνδρὶ φιλαλειπτοῦντι . Ἀλείτης . ὁ ἀμαρτωλός , παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ . γράφεται διὰ τῆς εἰ διφθόγγου , διότι [ἀνεφάνη] τὸ ο ἐν τῷ ἀλείτης· τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ο ἀναφαινόμενον ἔχουσι τὸ [ε] ἐγκείμενον· οἷον σπεῖρω , σπορὰ , ἀλείφω , ἀλοιφή . Ἀλήτης δὲ ὁ πλανήτης , [η] .

alpha 119 Ἀλεξίκακος . τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων γινόμενα ὀνόματα ἐν τῇ συνθέσει τρέπει τὸ ω εἰς ι· ἄρχω , ἀρχιστράτηγος· αὖξω , αὐξίφωτος· λύσω , λυσίκομος· ἀλέξω , ἀλεξίκακος . Ἀλίβας . ὁ νεκρὸς , παρὰ τὸ λιβάδα μὴ ἔχειν , ὃ ἔστιν ὑγρότητα . Ἀλιγενής . ὁ ἐν θαλάσῃ γεννηθείς . Ἀλιγέρνης . κύριον . Ἀληθής . ὁ τὰ ὄντα ὥς ἔχει λέγων . Ἀληθοεπής . ὁ ἀψευδής . Ἀλήιος . ὁ πλανητικός . Ἄληξ . ποταμὸς Ἰταλίας . Ἄληπτος . ὁ ἀκράτητος . εἰπεῖν τὴν αἰτίαν , δι' ἧς ἄληπτός ἐστι τοῖς ἐχθροῖς . ἄληπτος καὶ ὁ ἀκατάληπτος . καὶ ἀλήπτως ἐπὶ ῥῆμα ἀντὶ τοῦ ἀκαταγνώστως .

Ἀλάρτος . ὁ ἡρτυμένος ἄλατι . Ἀλιάρται . ἀπὸ Ἀλιαρτίας χώρας . Ἀλλίας . ὄνομα κύριον .

Ἀλίαςτος . ὁ μὴ φεύγων . παρὰ τὸ λιάζω λιαστός . [—ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κύμα— ὁ μέλλων λιάσω , λελίακα , λελίαμαι , λελίασται . ῥηματικὸν ὄνομα λιαστός . καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄλίαςτος , ὃν οὐκ ἂν τις ἐκκλίνῃ . καὶ τό λιαζόμενον ποτὶ γαίην— τουτέστι κλινόμενον ἐπὶ τὴν γῆν . ὥστε τὸ λιάζω δηλοῦν ποτὲ μὲν τὸ ἐκκλίνω , ποτὲ δὲ τὸ

alpha 120 ἐκκλίνεσθαι . ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ , ἀλίζω , ἀφ' οὗ τὸ ἀλεύατο , ὡς φοιτῶ , φοιτίζω .] Ἀλίβρωτος . ὁ ἄλας ἐσθίων , ἢ ὁ ὑπὸ τοῦ ἄλατος βεβρωμένος καὶ δεδασμένος . Ἀλιζῶνες . οἱ Βιθυνοὶ , ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν θαλάσση διέζωται , καὶ οἶονεὶ χερσόνησός ἐστιν , ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου τῆς Προποντίδος διεζευγμένη . Ἀληῖτορες . ἀλιεῖς καὶ ἀλεις οἱ αὐτοί . Ἀλικαρνασός . πόλις Καρίας ἀπὸ τοῦ ἄλιον περιέχεσθαι τὴν Καρίαν . ὁ πολίτης Ἀλικαρνασεύς . Ἀλιμούσιος . Ἀλιμοῦς . δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος . Ἄλιος . ὁ θαλάσσιος . καὶ ὁ ἥλιος κατὰ τροπὴν δωρικὴν . καὶ ἄλιος ὁ μάταιος . Ἀλιπλάγητος . οὕτω καλεῖται ὁ Πάν· ἢ ὅτι ἐβοήθησεν τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ , ἢ ὅτι τὸν Τυφῶνα δικτύοις ἤγρευσεν . [ἢ ὅτι οἱ ἀλιεῖς τιμῶσι τὸν Πᾶνα , ὡς νόμιον θεόν . ἢ ὅτι μεγάλοφρων ἐν τῇ χορείᾳ , ὡς ἀλίβρομος , ἢ ὅτι τῆς Ἥχοῦς ἐρᾷ . πολύηχος ἢ θάλασσα .] Ἀλήτης . ὁ πλανήτης . ἀπὸ τοῦ ἄλη ἀλήτης , ὡς πέδη πεδήτης . Ἀλιτήριος . ἀνόσιος , ὁ ἐνεχόμενος μιάσματι καὶ ἐξημαρτηκῶς εἰς θεόν . ἀλιτήριοι δὲ ἐκλήθησαν ἀπὸ τοιαύτης ἱστορίας . λιμὸς κατέλαβε ποτὲ τοὺς Ἀθηναίους , καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα διήρπαζον . ἀπὸ γοῦν ἐκείνων τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν . παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων .

alpha 121 Ἀλιτηρίους . ἀποτυχόντας , ἀμαρτάνοντας , ἀστοχήσαντας . [οὐ μόνον ἀπράκτους παρεσκεύασας ἐπανελεῖν , ἀλλὰ καὶ ἀλιτηρίους πάντων τῶν αὐτοῖς ἐντεταλμένων ἀπέδειξας .] Ἀλιτήμων . ὁ ἀμαρτωλός . ἀλίτω βαρύτονον καὶ ἀλιτῶ περισπώμενον . ἀπὸ γοῦν τοῦ ἀλιτῶ ἀλιτήσω γίνεται ἀλιτήμων· ὡς φιλῶ φιλήσω , φιλήμων . [ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλιτῶ ἀλιταίνω , ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀλιτρὸν , ἀλιτραίνω .] Ἀλιφειρεύς . ὄνομα ποταμοῦ . Ἄλθαινος . ὄνομα ποταμοῦ . Ἀλκμάν . ὄρνεον θρηνητικόν . Ἀλκαμένης . Ἀλκαῖος . Ἀλκιβιάδης . Ἀλκίμαχος καὶ Ἀλκιδάμας . ὀνόματα κύρια . Ἀλκίνοος . κύριον . καὶ ὁ δυνατός . Ἀλκμαιωνίδαι . γένος ἐστὶν ἐπιφανὲς Ἀθήνησιν , ἀπὸ Ἀλκμάνος . Ἀλκτῆρες . οἱ φύλακες . θείας ἀλκτῆρες ἱμερτῆς φιλότητος . Ἄλογοι . ἐρανισταί , οἱ μήπω ἐξειλεχότες τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς . Ἀλλοδαπής . ὁ ξένος , ἀπὸ ἄλλου δαπέδου . Ἀλοητός . ὁ καιρὸς τοῦ θέρους . Ἀλλοθρόους . ἀλλοφώνους . Ἀλλοπρόσαλλος . εὐμετάβλητος , ἀνάρμοστος . Ἄλλος . ἀντὶ τοῦ ἕτερος . —Δι' δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον . Ἄλλος . προσώπου σημαντικὸν ἔστιν ἥγουν ὑποστάσεως . οἷον ἄλλος καὶ ἄλλος , Παῦλος . ἄλλο δὲ τὴν κατὰ φύσιν διαφορὰν σημαίνει . οἷον ἄλλο ἄνθρωπος καὶ ἄλλο ἵππος . τὸ δ' ἄλλοιον ἐπὶ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς διαφορῶν τίθεται· τὸ γὰρ ἄλλοιον ποιεῖ . Ἄλλος ἄλλον . ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους . Ἀλλότριος . ξένος . ἀλλοόριος , καὶ κατὰ συγκο-

alpha 122 πὴν ἀλλόριος , * ὁ ἄλλων ὀρίων ὑπάρχων . καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ ἀλλότριος . * Ἄλλος . ἀπὸ τοῦ ἄλαλος καὶ συγκοπῇ ἄλλος· ἀναιρετικὸν γὰρ ἐστὶ τῶν ὠρισμένων προσώπων . οἷον ἄλλος , οὐκ ἐγὼ , ἄλλος , οὐ σύ . ἰστέον , ὅτι τὸ ἄλλος κλητικὸν οὐκ ἔστιν , οἷον ἄλλε , ἢ γὰρ φύσις τῆς κλίσεως μάχεται τῷ σημαινόμενῳ τοῦ ὀνόματος . ἢ γὰρ κλητικὴ πρὸς παρόν ἐστὶ πρόσωπον καὶ γνωριζόμενον· τὸ δὲ ἄλλος ἀγνοούμενόν ἐστι καὶ ἀπόν . ὁμοίως καὶ αἱ κλητικαὶ τῶν πυσμάτων , τοῦ ποῖος τίς πόσος ἐκλεοίπασιν , ἐπειδὴ τὰ πύσματα περὶ ἀπόντων καὶ ἀγνοουμένων γέγονε προσώπων , αἱ δὲ κλητικαὶ παρόντων εἰσὶ καὶ ἐγνωσμένων προσώπων κλίσεις . Ἄλλος . ὀνομά ἐστὶν ἀντωνυμία . * εἰσὶ μὲν τινὲς λόγοι , μὴ ἔλκοντες αὐτὸ εἶναι ἀντωνυμία καὶ μὴ ὄνομα . * ἐπειδὴ ὃν τρόπον τὸ ἐκεῖνος καὶ οὗτος ποιοῦσι τὰ οὐδέτερα αὐτῶν ἀποβολῇ τοῦ ς , ἐκεῖνο καὶ τοῦτο , τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ἄλλο ἀποβολῇ τοῦ ν ποιεῖ τὸ οὐδέτερον , σεσημειωμένον τὸ ἄλλο καὶ τοῦτο , καὶ τὰ ὅμοια . ἕτερος δὲ λόγος τοῦ μὴ εἶναι ἀντωνυμίαν , ἀλλ' ὄνομα . ἢ γὰρ ἀντωνυμία ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβάνεται . τὸ δὲ ἄλλος

ἀόριστον, διότι καὶ γ καὶ β . τὸ ἐκεῖνος καὶ οὗτος καὶ τὰ λοιπὰ ἢ δεῖξιν σημαίνει, ἢ ἀναφορὰν· τὸ δὲ ἄλλος οὔτε δεῖξιν σημαίνει, οὔτε ἀναφορὰν, καὶ ἔστιν ὄνομα. Ἀλμυρός . ὡς τὸ τόλμη τολμηρὸς, οὕτω καὶ ἄλμη ἀλμυρός. καὶ ὡς τηρὸς, τύρος. κυρίως δὲ τίθεται ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἄλλας μυρωμένων ποταμῶν, ὃ ἔστιν ἐκχεομένων. Ἀλοιμός . ἡ ἐπάνω [τῆς] τοῦ θαλάμου γανώσεως ἐνιῆσα ἐπάλειψις, καθάπερ πετάλωσις

alpha 123 οὔσα ἐν αὐτῷ. ὡς οὖν λείπω λοιμός, οὕτω ἀλείφω ἄλοιμος. Ἄλπις . ὄρος μέγα τῆς Εὐρώπης, ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ἴστρος· καὶ ἄλλο δυτικώτερον, ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ῥῆνος ποταμός. Ἄλπις δὲ λέγεται ἀπὸ τινὸς Ἄλπιος, ὑπὸ τοὺς τόπους ἀνηρημένου· ἢ παρὰ τὸ ἄλτον, ὃ σημαίνει τὸν ὑψηλόν. Ἄλας . ἡ θάλασσα. παρὰ τὸ ἄλες, τὸ συνεστραμμένον καὶ ἠθροισμένον. Ἀλιάτης . Λυδῶν βασιλεὺς, ὃς [ἦν] τὰ πολέμια γενναῖος. τινὲς δύο ττ γράφουσι τὸ Ἀλιάττης, ὃ οἰκῆτωρ Ἀλιαττηνός. καὶ Ἀλιάτα χώρα Βιθυνίας ἀπὸ Ἀλιάττου. Ἀλύδενος . ὁ κακὸς ἄνεμος. Ἀλύδιμος . ὁ οἰκουρός. Ἀλφειός . ποταμὸς τῆς Ἀρκαδικῆς πόλεως, ἢ κατὰ τὴν Πελοπόννησον κεῖται. Ἀλφιτεῖς . οἱ τὰ ἄλφιστα ποιοῦντες. οὕτως Ὑπερίδης. Ἀλφός . πάθος τι, παρὰ τὸ ἐναλλάσσειν τὴν χροίαν. ἀλλόφος τις ὦν, [ὁ ἀλλοιοφανὲς τὸ χρῶμα ποιῶν.] Ἀλωπόχρους . ὁ πολίος. Ἀλώβητοι . ἀνύβριστοι, ἀβλαβεῖς, ἀμώμητοι. Ἀλωτός . χειρωτός. Ἀλφός . πάθος τι λευκόχρουν. Ἀλιτρός . ὁ ἀμαρτωλός. Ἀλφειός . ὁ ἐν Ἥλιδι ποταμός. παρὰ τὸ τοὺς ἀλφούς θεραπεύειν. ἢ παρὰ τὸ ἄλφειν, ὃ ἔστιν ὠφελεῖν· ὠφέλιμον γὰρ αὐτοῦ τὸ ὕδωρ. τὰ διὰ

alpha 124 τοῦ εἰς ος τρισύλλαβα ἐπὶ ποταμῶν ὀξύτονα ὄντα δίφθογγον ἔχει, οἷον Πηνειὸς, Σπερχειός. πρόσκειται ὀξύτονα, διὰ τὸ Μηνιός. γράφεται γὰρ διὰ τοῦ ι τρισύλλαβα διὰ τὸ Σαγγάριος. Ἀλαζόνας . τοὺς ἐφ' οἷς οὐκ ἔχουσιν ἀνυχοῦντας, ὡς ἔχοντας. οὕτως Παῦλος ὁ Ἀπόστολος. Ἀλλοτριοεπίσκοπος . ὁ τὰς ἑαυτοῦ ἀμαρτίας ἀφείς, τὰς δὲ τῶν ἐτέρων περιεργαζόμενος. (Θηλυκόν.) Ἀλαβαστροθήκη . μυροθήκη. Ἀλάβανθα . πόλις Καρίας. Ἀλβανία . χώρα. Ἀλάκατος καὶ ἡλάκατος καὶ ἡλακάτη . παρὰ τὸ ἄζω, ἄξω, γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν ἄκτος, τὸ θηλυκὸν ἄκτη, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ὥσπερ εἶωθε, γίνεται ἀλακάτη, ἡ ἄγουσα τὸ ἔριον ἢ λίνον. Ἀλαζονεία . ἕξις προσποιητικῆ τῶν μὴ ὑπαρχόντων. Ἀλγινή . ἡ χαλεπή. Ἀλαοσκοπιή . ἡ τύφλωσις. Ἀλγησις καὶ ἀλγηρά . ἡ λυπηρά. Ἀλέας . πόλις Θεσσαλονίκης. οἱ πολῖται Ἀλεῖς. Ἀλεξιάρη . γῆ ἡ τοῖς ἀνδράσι βοηθοῦσα. Ἀλεία . ἡ ἄγρευσις. ἀλία δὲ μόνον ι . Ἀλειτία . ἡ ἀμαρτία. Ἀλεωρή . ἡ φυλακή. παρὰ τὸ τὴν ἀλέαν καὶ τὸ ὠρεῖν, τὸ φυλάσσειν. Ἀλέα . ἡ θέρμη.

alpha 125 Ἀλευρόττησις . τὸ λεπτόν τοῦ ἀλεύρου, ἢ τὸ κόσκινον. σήθω, σήσω, σῆσις, καὶ τροπὴ τοῦ ς εἰς τ, τῆσις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ τὸ ἄλευρον, ἀλευρόττησις. Ἄλη . ἡ πλάνη, παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ πλανῶ. [τοῦτο παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄλη.] Ἀλληγορία . διαφορὰ νοημάτων πρὸς τὸ ὑποκείμενον· ἢ τροπολογία, ἢ ἄλλο τι παρὰ τὸ ἐνωρώμενον ὑποδεικνύουσα. Ἀλάβαστρα . πόλις Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀλαβαστρίτης. Ἀλεκτρυών . ἐπὶ ἄρσενος καὶ θηλείας ἀλέκτωρ δὲ ἐπὶ μόνου ἀρσενικοῦ· ἀλεκτορίς δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ. ὁ ἐκ τῶν λέκτρων, τοῦτ' ἔστι τῶν κοιτῶν, ἡμᾶς διεγείρων. [τοῦ α στερητικοῦ ὄντος, ὁ στερῶν ἡμᾶς τῶν λέκτρων. καὶ ὁ ἥλιος δὲ ἀλέκτωρ λέγεται.] [Ἀλέα . ἡ θέρμη. ἢ ὁ τόπος ὁ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος. παρὰ τὸ ἄλιος· ἄλιος γὰρ ὁ ἥλιος. μεταφορικῶς δὲ καὶ πάντα τόπον θέρμην ἔχοντα. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ πλανῶ.] Ἀλιζώνου . τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιεζωσμένης. Λαῖδ' ἔχω πολιῆτιν ἀλιζώνιο Κορίνθου. Ἀλίζωσις . εἶδος βοτάνης θαλασσίας. Ἀλίμενον . τὴν τέλος μὴ ἔχουσαν μηδὲ ὄρμον. Ἀλινηχέος . ἐν θαλάσῃ νηχομένης. ἀλινηχέος ὄργανα τέχνης ἄνθετο. Ἀλλικα . χλαμύδα. [κατὰ Θεσσαλούς, ἄλλικα χρυσεῖησιν ἐργομένην ἐνέτησιν. οἱ ἰδιῶται γάλλικα φασὶ ταύτην.]

alpha 126 Ἀλιζάντοις . τοῖς ὑπὸ τῆς ἀλὸς ξηρανομένοις. ἀκταίοις νησίδος ἀλιζάντοισι χοιράσιν. Ἀλιπαρῆ . ἀχμηράν· ἢ λιπαρῆ. ἐξ ἧς αὐτὸν λιπαρήσομεν. Ἀλιτημόρου . παράφρονος γεγονυίας. Ἀλλαρία . πόλις Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ἀλλαριώτης. Ἄλλιξ . ἡ χλαμύς. παρὰ τὸ ἀλλάσσω ἄλλαξ καὶ ἄλλιξ. Ἀλληλουχία . ἡ συνέχουσα καὶ συγκρατοῦσα ἀλλήλους. Ἀλειπής . πηγὴ ἐν Ἐφέσῳ.

Ἀλήθεια . ἀπόφασις λέγουσα τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον.
Ἀλκαῖα . κυρίως ἡ οὐρὰ τοῦ λέοντος, διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν αὐτὴν προτρέπειν. Ἀλκή . δύναμις,
βοήθεια. ἀρκὴ τίς ἐστι τροπὴ τοῦ ρ εἰς λ . ἢ παρὰ τὸ ἀκμή, ὃ σημαίνει τὴν ἡλικίαν.
Ἀλλεπάλληλοι . συνεχεῖς. Ἀλινθήδρα . ὁ τόπος, ἐν ᾧ τιθέντες ἑαυτοὺς οἱ ἵπποι κυλίνονται.
Ἀλκιμάχη . ἢ Ἀθηνᾶ. Ἀλκμήνη . κύριον. [ὡς μέση, μεσήνη· πύλη, πυλὴνη· ἀκμήν, ἀκμήνη·
οὕτως καὶ τὸ ἀλκή ἀλκήνη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἀλκμήνη.] Ἀλθαία . κύριον ὄνομα.
Ἀλθηφίας . ἢ ἄμπελος ἀπὸ Ἀλθηφίου τινός. καὶ ἀνθηδονίας καὶ ὑπερίας ἢ ἄμπελος ἐπὶ
Ἀνθηδόνοιο καὶ Ὑπέρου. χρησμός·

alpha 127 Πῖνε οἶνον τρυγίας, ἐπεὶ οὐκ Ἀνθηδόνα ναίεις οὐδ' ἱερὰν Ὑπέραν, ὅθι τ' ἄτρυγον οἶνον ἔπινες.
Ἀλκυών . θαλάσσιον ὄρνειον. παρὰ τὸ ἐν ἀλὶ κύειν. Ἀλκυονίδα . ἡμέραι εὐδιδεῖναι. Ἄλμη . παρὰ
τὸ ἄλως, ἄλη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἄλμη. Ἄλξ . ἡ δύναμις. ἀπὸ τῶν εἰς κη θηλυκῶν κατὰ
ἀφαίρεσιν τοῦ η καὶ τροπὴ τοῦ προκειμένου κ εἰς ξ γίνεται ἄλξ, ὡς Φοινίκη, Φοίνιξ, φρίκη,
φριξ, κρόκη, κρῶξ, οὕτως ἀλκή, ἄλξ. Ἀλμάδες . αἱ κολυμβηταὶ ἐλαῖαι. Ἀλογία . ἡ ἀφροντισία.
Ἡρόδοτος· ὁ δὲ κατάσκοπος εὐρών τοὺς Λακεδαιμονίους ἀλογίης τὲ ἐνεκύρῃσεν πολλῆς.
Ἀλογία . ἡ ἀταξία. ταχὺ δὲ τοῦ λόγου διαδοθέντος εἰς τὸ πλῆθος, οὐκ ἔτι συνέβαινε γίνεσθαι
τὴν ἀλογίαν ἢ τὴν ἀταξίαν. Ἄλογος ὄρεξις . ὀργὴ καὶ ἐπιθυμία. Ἄληξ . ἡ αὐλαξ, τὸ μετ'
ἀρότρου, ἢ τὸ ἀλώνιον. παρὰ τὸ αὐλαξ ἐλλείπει τοῦ υ καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς η ἄληξ. Ἀλώπη .
χώρα ἢ καλουμένη Χία πρὸς τῇ Ἐφέσῳ. ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ παραλίῳ αὐτῆς πρῶτον αὐτομάτως ἄλας
πηχθῆναι. Ἀλλόνησος . νησὶς ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει. Ἀλοσύδνης . τῆς θαλάσσης. παρὰ τὸ
ἄλως γενικὸν ἀλόσυνος καὶ τὸ θηλυκὸν ἀλοσύνη, καὶ

alpha 128 πλεονασμῷ τοῦ δ ἀλοσύδνη, ὡς παρὰ τὸ γηθόσυνος γηθοσύνη. Ἀλουργοπωλική . ἡ
πορφυροπωλική λεγομένη. οὕτως Ἰσαῖος. Ἀλουργίς . πορφυρᾶ χλανίς. ἐκ τοῦ ἄλς, ἄλως, καὶ τὸ
ἔργον. ἢ ἀπὸ τοῦ θαλασίου κόχλου γινομένη. ἀλουργὴ δὲ ἡ αἰσθὴς η , καὶ κλίνεται τῆς
ἀλουργοῦς, τῇ ἀλουργεῖ. Ἄλοχος . κυρίως ἡ ἐκ παρθενείας ἐτέρου λέχους ἄπειρος. καὶ μετὰ τοῦ
α ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ σημαίνοντος ἢ ἅμα, γίνεται ἄλοχος, οἷον οἱ ὁμόλοχος τις οὕσα ἢ μετέχουσα τῆς
κοίτης τοῦ ἀνδρός. Ἀλοχεύτου . ἀσπόρου. ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν καὶ λοχευθεὶς τὴν πλευρὰν
πλαστουργέμου. Ἀλίσαρνα . πόλις Τρωάδος. ὁ πολίτης Ἀλίσαρναῖος. Ἀλλοδαπή . ἡ ξένη.
Ἀλλοτρίωσις . χωρισμὸς οἰκείων. Ἀλλοίωσις . ἢ ἀπὸ τοῦ κρείττονος ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπὴ·
μεταβολὴ δὲ, ἢ ἀπὸ τοῦ χείρονος ἐπὶ τὸ κρείττον· ἢ ἀπὸ τοῦ μέσου δὲ ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἢ ἐπὶ τὸ
κρείττον, τροπὴ λέγεται. Ἄλπεις . οἱ ἐν στενοχωρίᾳ δίοδοι. Ἄλυσις . παρὰ τὸ λύω, λύσω.
ἄλυτος γάρ ἐστιν. ἢ ἄλλη ἄλλης ἐξήρτηται. Ἄλυξις . ἀπόπτωσις, φυγὴ. Ἀλυκτοπέδη . δεσμὸς
ἄφυκτος. ἀλυτοπέδη τίς ἐστι καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ἀλυκτοπέδη. Ἀλυκτοσύνη . φυγὴ, ἐκκλισις.
Ἀλύβη . ὄνομα στήλης.

alpha 129 Ἀλφεσίβοια . εὐρετικὴ βοῶν. Ἀλφή . ἡ τιμή. Ἄλωσις . ἐρήμωσις, πόρθωσις. Ἀλωπεκόννησος .
πόλις ἐστὶ μία τῶν ἐν Χερρόνησῳ. Ἀλωή . ἡ ἀμπελόφυτος γῆ. παρὰ τὸ τὴν ἄλσιν, ὃ σημαίνει
τὴν αὐξήσιν. ἄλδω, ἄλοῃ, [ἀλωή.] Ἀλυπία . ἔξις, καθ' ἣν ἀνέκπτωτοι ἐσμέν πρὸς λύπην.
Ἀλωπεκία . πάθος ψιλωτικὸν τῶν τριχῶν καὶ τῶν γενείων. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς ἀλώπεκος,
ἣτις, ἔνθα ἂν οὐρήσῃ, τὸν τόπον ἄκαρπον ποιεῖ, ξηραίνουσα καὶ τὴν προϋπάρχουσαν βοτάνην,
καὶ ἐτέραν ἀναβλαστῆσαι οὐ συγχωρεῖ. τινὲς δὲ λέγουσιν ἀλωπεκία ἢ περικεφαλαία·
ἀλωπέκεια δὲ ἡ νόσος ἢ περὶ τὴν κεφαλὴν, ἢ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. Ἄλως . τὸ ἀλώνιον.
παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων ἀλοίησιν καὶ συντριβήν. Ἀλώπηξ . καὶ κλίνεται ἀλώπεκος.
σεσημείωται, ὅτι ἔτρεψε τὸ η εἰς ε ἐν τῇ γενικῇ, καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ηξ ἰσχυρὰ οὐ
φαίνεται παραληγόμενα τὸ ω· οἶον πῆληξ, ἀντίπηξ· τὸ γὰρ σκώληξ [παραληγόμενον τῷ ω οὐκ
ἀντίκειται· ἀρσενικὸν γάρ ἐστιν. ἐπεὶ οὖν τὸ ἀλώπηξ ἰσχυρὸν ἐστι] παραληγόμενον τὸ ω

εικότως ὡς παρήλλαξαν κατὰ τὴν παραλήγουσαν, παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν κλίσιν. λέγεται καὶ ὁ ἀλώπηξ.

alpha 130 Ἀλεωρήν . φυγὴν. Ἡσίοδος —λιμοῦ τ' ἀλεωρήν. (Οὐδέτερον.) Ἄλα . τὰ κόπρια. [Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσεΐᾳ· οὐ σύγ' ἐξ οἴκου σῶ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλλα δοίης.] Ἄλαστα . τὰ κακὰ ἀνεπίληστα τινὰ ὄντα, ἀπὸ τοῦ ἀλαστῶ, ἀλαστήσω, τὸ χαλεπαίνω. Ἀλάβαστρον . μυροθήκη, ψήφινος ἢ λίθινος. ἀλάβαστόν τι ὄν, πλεονασμῶ τοῦ ρ , οὗ λαβέσθαι διὰ λειότητα ἀδύνατον. Ἀλλαρίοις . σιτηρεσίοις. Ἀλαπαδνόν . τὸ ἀσθενές. Ἀλλαγμα . ἀντισταγωγή. Ἀλγεα . λυπηρὰ, κακὰ. Ἀλγος . λύπη, θλίψις. ἀπὸ τοῦ ἀλέγω τὸ φροντίζω. [τὰ γὰρ πολυπαθῇ φροντίδος ἄξια. ἢ ἂ μὴ λέγοι τις, μὴ δὲ ὀνομάζοι. τὸ δὲ ἀλέγω παρὰ τὸ λέγω, τὸ φροντίζω,] ἀφ' οὗ λόγος ἡ φροντίς, καὶ ἀλέγω, ἀλεγεινός, οὐ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ, ἐλεεινός, ἐπεὶ ὥφειλε γράφεσθαι διὰ τοῦ ι . τὰ γὰρ εἰς νος ὀξύτονα, μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ τοῦ ι γράφεται οἷον τάχα ταχινός, ἀλήθεια ἀληθινός, χθές χθεσινός, πύκα πυκινός, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἄλγος ἀλεγεινός καὶ ἔλεος ἐλεεινός, καὶ γράφεται διὰ τῆς ει διφθόγγου ὡς παρώνυμον. Ἀλεκτρα καὶ ἄνυμφα . [ἀντὶ τοῦ παράνομα καὶ οὐ νενομισμένα διὰ τὴν μοιχείαν. τουτέστι δύσλεκτρα καὶ κακόνυμφα.] Σοφοκλῆς ἄλεκτρ'

alpha 131 ἄνυμφα γὰρ ἐπέβη μισαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα. Ἀλειον . τὸ τοῦ ἡλίου ἱερὸν κατὰ Ῥοδίου. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὕδωρ. Ἄλιον δὲ, τὸ μάταιον, ι . [παρὰ τὸ ἄλς, ἄλως, ἄλιον, ὡς πτύξ, πτυχός, πτύχιον, οἶονεὶ τὸ εἰς θάλασσαν ῥιπτόμενον καὶ ἀφανιζόμενον.] Ἀλουργίς . χρῶμα τὸ πορφυροῦν ἥτοι ὀξύ. Ἀλιπτα . αἰολικῶς παρὰ τὸ ἀλείφω, ἄλιμμα καὶ ἄλιπτα. Ἀλίπλοα . ἐν τῇ θαλάσῃ πλέοντα. Ἀλειφαρ . τὸ ἄλειμμα, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἄλειφα, καὶ κλίνεται ἀλείφατος. ἐν δ' ὠτειλὰς πλησεν ἀλείφατος—. Ἀλειςον . τὸ ποτήριον. παρὰ τὸ ἄλς, ὃ ἐστὶ τὸ ἀθρόον· ἐξ οὗ ἀθρόως πίνειν ἐστίν· ἢ παρὰ τὸ λεῖον γέγονεν ἄλειςον, [κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ς, τοῦ α ἐπιθετικοῦ ὄντος ἢ στερητικοῦ, τὸ μὴ ὄν ὁμαλόν, ἀλλὰ περιφερές. ψιλοῦται δὲ, ἐπειδὴ τὸ α , ἢ στερητικὸν ὄν ἢ ἐπιτατικόν, ψιλοῦται.] Ἀληθές . τὸ ἀντιδιαστελλόμενον τῷ ψεύδει. ἄληθες δὲ ἀντὶ τοῦ ὄντως, ἄληθες, ὧ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ—[ὁ Αἰσχύλος φησὶν πρὸς τὸν Εὐριπίδην.] [Ἀλήϊον . πεδῖον Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀλήϊος. καὶ ἀλήϊος ὁ πλανητικός.] Ἀλημα . παραλογιστικὸν πανούργημα ἢ ἐπίτριμμα. [ὧ τέκνον Λαερτίου κακοπινέστατ' ἄλημα στρατοῦ.]

alpha 132 Ἀλείατα . τὰ ἄλευρα. Ἀληκτον . ἀκατάπαυστον. Ἀλισγημάτων . μισμάτων, ἐκ μισαράς θυσίας τῶν εἰδώλων. Ἀλλεπάλληλον . πυκνόν· συνεχές. Ἀλληλέγγυον . ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίστις. Ἀλίπεδον . τὸ παραθαλάσσιον πεδῖον. Ἀλίσστον . τὸ ἀκατάπαυστον, ὃ οὐ δύναται τις ἐκφυγεῖν. Ἀλιτόμηνον . τὸ ἀμαρτάνον τῶν ἐννέα μηνῶν. ἀλιτόμηνα βρέφη. Ἀλείαρ . τὸ ὑπὸ τῶν πυρῶν ἄλευρον· τὸ γὰρ ἀπὸ κριθῆς ἄλφιτον λέγεται. Ἀλεξιφάρμακον . θεραπευτικὸν βοήθημα. Ἀλίγκιον . ὅμοιον. Ἀλιρρόθιον . κύμα θαλάσσιον. Ἀλληλούϊα . αἶνος θεοῦ ἐρμηνεύεται. ἔστι τὸ μὲν ἀλληλοῦ, αἶνος, τὸ ἴα, θεός. διότι καὶ ἀντὶ τοῦ, αἰνεῖτε τὸν κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός, ἀλληλούϊα, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός, ὁ Σύμμαχος τέθεικεν. Ἄλας . τὸ ἐσθίόμενον. παρὰ δὲ τῷ εὐαγγελίῳ ἡ φρόνησις, ἧς ἔμπλεως ὁ ἀποστολικὸς λόγος. ὃν τρόπον ἄνευ ἁλὸς οὔτε ἄρτος, οὔτε ὄψον ἐδώδιμον. ὡς τό· ὑμεῖς ἐστέ τὸ ἄλας τῆς γῆς. γῆν καλεῖ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων· ψυχὴ γὰρ μὴ ἡλισμένη τῷ ἁγίῳ πνεύματι σέσηπται. Ἀλκαρ . δυνάμις, σωτηρία, βοήθημα. παρὰ τὸ ἀλκή.

alpha 133 Ἀλακκτήρια λιμοῦ . τὰ δυνάμενα ἀλαλκεῖν καὶ ἀπείργειν τὸν λιμόν. Ἀλλόβριθες . ἔθνος δυνατώτατον Γαλατικόν. Πολύβιος. διὰ τοῦ ι γράφεται τὸ Ἀλλόβριθες. Ἀλόγιστα παροίσομεν . ἀδιήγητα τὰ κακὰ βαστάζομεν. Σοφοκλῆς ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν—. Ἀλογίας δίκη . ἂν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες τὸν λόγον οὐ διδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων. Ἀλλοδαπά . ξένα, παντοῖα. Ἀλήρια . ὁστᾶ. Ἀλλόκοτον . ξένον. [παρὰ τὸ ἀλλαχοῦ κεῖσθαι καὶ μὴ κατὰ τὸ αὐτό. ἀλλόκοτον καὶ τὸ ἀνόμοιον.] Ἀλμυρόν . δριμύ. Ἀλυκόν . δριμύ. —άλυκὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ. Ἀλυκρά . χλιαρά. —γέντο δ' ἀλυκρά—. Ἀλυκτον . ὃ οὐ δύναται τις φυγεῖν. Ἀλφίτα . τὰ

ἀπὸ τῆς κριθῆς ἄλευρα. Ἄλσος . δάσος, σύνδενδρος τόπος. παρὰ τὸ ἄλδω, ἄλσω, ἄλσος· ἢ παρὰ τὸ [ἄρδω, ὁ μέλλων ἄρσω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄλσος.] Ἀλυσιτελές . ἀσύμφορον, βλαβερόν. Ἀλώσιμον . τὸ ληφθῆναι δυνάμενον. Ἀλύαττα . πόλις Βιθυνίας. Ἀλώνητα . τὰ βάρβαρα ἀνδράποδα. τοὺς γὰρ ἄλας διδόντες τοῖς Θραξίν ὠνοῦντο τὰ ἀνδράποδα. Ἄλωα . τὰ παρὰ τὴν σελήνην νεφελώδη. Ἀλώϊον . πόλις Θεσσαλίας. Ἀλπειον . ὄρος. καὶ Ἀλπιον, καὶ Ἀλπεινον. Ἄλφα . τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ ἀλφῶ, τὸ εὐρίσκω· πρῶτον γὰρ τῶν ἄλλων στοιχείων εὐρέθη.

alpha 134

ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ ἀμοιβὰς πολιτεύεσθαι· ἄλφειν γὰρ τὸ ἀμείβειν. Ἀλίπεδον . τὸ ὁμαλόν. οὕτως εὔρον παρὰ τῷ Ψελλῷ. (Ῥῆμα.) Ἀλαλάξατε . ὑψώσατε φωνήν. καὶ ἀλαλάζειν παρὰ τὸ τὴν ἀλάλην, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον. [Ἀλαλύκτῃμαι . τεθορύβῃμαι, πεπλάνῃμαι. παρὰ τὸ τὴν ἀλάλην, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον,] ἀλαλῶ, ἀφ' οὗ ἀλαλύσσω, [ῥηματικὸν ὄνομα ἀλαλυκτὸς καὶ ἀλαλυκτῶ, καὶ ἀλαλύκτῃμαι. καὶ ἔστι παρακείμενος. εἰ δὲ ἐνεστῶς, ἀλυκτῶ, οὗ παράγωγον τῶν εἰς μι ἀλύκτῃ· οὗ παθητικὸν αἰολικὸν ἀλύκτῃμαι. ἐκεῖνοι γὰρ οὕτω λέγουσιν ποιῆμαι καὶ νόῃμαι. καὶ ἐν διπλασιασμῷ ἀλαλύκτῃμαι. πολλοῖς γὰρ χρῆται αἰολικοῖς ὁ ποιητὴς καὶ μάλιστα ἐν μετοχαῖς οἷον ἀκαχημένος, ἀκαχμένος.] Ἀλαίνω . τὸ πλανῶμαι. παρὰ τὸ ἄλη, ἄλῶμαι, παραγωγῶς ἀλαίνω· ὡς ἰδρῶς ἰδραίνω. Ἀλαπάξαι . ἐκπορθῆσαι. κυρίως δὲ ἐκκενῶσαι· κενωτικὸν γὰρ γαστρὸς ἢ λάπαθος βοτάνη. ἢ παρὰ τὸ λίαν ἄποθεν ἡμῶν ποιεῖν τὰ πάθη. ἢ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ παθητικόν. Ἀλαλκεῖν . ἀπείργειν, ἀποσοβεῖν, ἢ τὸ βοηθεῖν. [ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων, ἀλάλκω, ἥλαλκον, ἀλαλκῶ καὶ ἀλαλκεῖν.] [Ἀλαλκῶν . μετοχή ἐστι, δεύτερος ἀόριστος καὶ μέσος. ἀλάλκω γὰρ ἐστίν. ὁ μέλλων ἀλάλξω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἥλαλκον, καὶ ἀλαλκῶν μετοχή. τὸ δὲ ἀλάλκω ἀπὸ τοῦ ἀλκή, ἀλκῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν ἀλαλκῶ.] Ἀλλαξάμενος . προτιμήσας ὑπὲρ τοῦ κέρδους. ὁ Λακεδαιμόνων τὴν πῆρῳσιν ἀλλαξάμενος. Ἀλλάχθητε . ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. οὕτως Σοφοκλῆς.

alpha 135

Ἀλλὰ χρή . ἀντὶ τοῦ· ἔστω τοῦτο. δηλοῖ συγκατάθεσιν—οἷον. καὶ τὸ μάλα. Ἀλάλημαι . τεθορύβῃμαι. ἀπὸ τοῦ ἀλάλη. Ἀλαστήσας . σχετλιάσας, δεινοπαθήσας. Ἀλεείνων . ἐκκλίνων, φεύγων, οἶονεῖ εἰς τὴν θερμασίαν ἐκ τοῦ ψύχους ἀποφεύγων. ἀλέα γὰρ ἡ θερμασία. Ἀλεαίνειν . τὸ θερμαίνεσθαι. [οὐκ ἀλεαίνεσθαι. Ἀριστοφάνης· ἔπειθ' ἴν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἡμισχύομην. καὶ Μένανδρος· ἤδη ἀλεαίνῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθημένη.] Ἀλγύνει . λυπεῖ. Ἀλεξῆσαι . βοηθῆσαι. Ἀλέει . ἐκκλίνει. Ἀλέξασθαι . ἐπαμύνειν. Ξενοφῶν· πολὺ γὰρ διέφερεν ἐκ χώρας ὀρμωμένους ἀλέξασθαι. Ἀλέξαι . βοηθῆσαι. Ἀλλέξαι . ἀντὶ τοῦ ἐπιλέξαι. Ἀλέξειν . ἀποτρέπειν. Ἀλεῖς . ἀντὶ τοῦ συσταθεῖς. καὶ ἀλεῖς ἀντὶ τοῦ ἀλιεῖς. Ἀλεῖται . ἀντὶ τοῦ πηδῆσαι. καὶ χωλὸς ὡς ἔλαφος ἀλεῖται. Ἀλδήσκω . τὸ αὐξάνω. παρὰ τὸ ἀλῶ, ἀλήσω, ἀλήσκω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἀλδήσκω. κατὰ μεταφοράν· τὸ γὰρ ἀληλεσμένον οὐκ αὐξάνει. ἢ παρὰ τὸ ἄλλεσθαι, τοῦτ' ἐστὶ πηδᾶν κατὰ αὔξησιν. Ἀλέξω . κυρίως παρὰ τὸ τῇ ἀλόχῳ γυναικὶ βοηθῆσαι. [ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλκω, ἄλξω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἀλέξω.] Ἀλεύειν . τὸ φυλάττειν. οἱ Ἴωνες οὕτω λέγουσι. καὶ παροιμία· ἄλευ' ἀπὸ μείζονος ἀνδρός.

alpha 136

Ἀλεύατο . ἐξέφυγεν, ἐφυλάξατο. εἴρηται ἀπὸ τοῦ χεύω χεύατο, καὶ τροπῇ καὶ στερήσει ἀλεύατο. ὥστε μεταφορικῶς ἄλευας. ἀλέω, ἀλεύω. τὸ δὲ ἀλέω παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ πλανῶ· οἱ γὰρ φεύγοντες πλανῶνται, ἢ μετοχὴ ἀλεύας. καὶ, —ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀλέγοις . βοηθοίης. καὶ τὸ φροντίζω. Ἀληθίζω . τὰ ἀληθῇ λέγω. [Ἀλήθω .] ὥσπερ κνῶ κνήθω, οὕτως ἀλῶ ἀλήθω. Ἀληλιμμένος . ἐκ τοῦ ἀλείφω. Ἀλήμεναι . συναθροισθῆναι. ὥσπερ παρὰ τὸ βῆναι γίνεται βήμεναι, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἀλῆναι ἀλήμεναι. Ἀλᾶτο . ἀντὶ τοῦ ἐπλανᾶτο. [ἀλάω, ἀλῶ, ἀλάομαι, ἀλῶμαι, ἡλαόμην, ἡλώμην, ἡλάου, ἡλῶ, ἡλάετο, ἡλᾶτο καὶ τροπῇ ἀλᾶτο.] Ἀλθαίνω . τὸ θεραπεύω. [παρὰ τὸ ἄλθω, ἀλθαίνω. ἢ παρὰ τὸ ἄλδω, ἀλδαίνω.] Ἀλιβδύειν . τὸ καταδύνειν εἰς θάλασσαν. [μεταφορικῶς δὲ καὶ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν. παρὰ τὴν ἄλα καὶ τὸ δύνειν, αἰολικῶς πλεονασμῷ τοῦ β . ὡς σίδη, σίβδη. οὕτως ἀλιδύειν, ἀλιβδύειν. εἰρκτῆς ἀλιβδύσασα

λυγαίας δέμας.] Ἀλισθεῖεν . συναθροισθεῖεν. [ὁ δὲ Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾶται, ὅπως ἀλισθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι.] Ἀλινδεῖσθαι . κυλίεσθαι. —ἔστι κυλίω καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς α καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ ἀλίω, ἀλίσω, ἤλιστα, ἀλίσαι. Ἀριστοφάνης· ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε. ἀντὶ τοῦ κυλίσας. [τὸ δὲ ἀλίω γίνεται ἀλίνδω, ὡς κυλίω κυλίνδω, καὶ ἐν περισπωμένῃ τάσει ἀλινδῶ, ἀλινδήσω, ἀλινδήθρα, ὡς κολυμβῶ κο-

alpha 137 λυμβήσω, κολυμβήθρα. τὸ δ'] ἀλινδήθρα σημαίνει τὴν κυλίστραν. Ἀλητεύω . πλανητεύω. Ἀλίσας . συναθροίσας. Ἀλισγημένον . μεμολυσμένον. Ἀλδήσκω . τὸ ποτίζω καὶ αὔξω. καὶ ἀλδαίνω ὁμοίως. Ἀλιάζειν . τὸ μὴ ἐκκλίνειν. ἔστι καὶ ἀλεάζειν. Ἀλισγηθεῖς . σπιλωθεῖς. Ἀλίωσεν . ἐματαίωσεν. Ἀλμενος . ἐξαλλόμενος, κατὰ συγκοπὴν. τὸ θέμα ἄλλω, τὸ πηδῶ. Ἀλογίσαι . ἀφροντίσαι, παραλογίσασθαι. Ἀλογεῖν . ἀφροντιστεῖν. ὁ δὲ τάλλιγος ὅπλων μὲν καὶ μαχίμων ἀνδρῶν, ἔκρινεν ἀλογεῖν. Ἀλοκίζειν . ἀρότρῳ τέμνειν τὴν αὐλακα. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον. Ἀλοστατεῖ . στρατεύεται. Ἀλλοτριονομοῦντες . ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦντες ἢ ὅλως τισὶ τινὰ μὴ προσηκόντως διανέμοντες. Ἀλλοτριπραγεῖν . αἰσχυρῶς βουλευέσθαι. ἐσημειοῦντο μηδὲν αὐτὸν ἀλλοτριπραγεῖν μὴ δὲ καινοτομεῖν. Ἀλοφάζω . σκιρτῶ, παροινῶ. Ἀλλόμενος . πηδῶν. ἀλώμενος δὲ ὁ πλανώμενος· μέγα. Ἀλογήσαντες . καταφρονήσαντες.

alpha 138 Ἀλογευσάμενους . ἦτοι τοῖς ἀλόγοις συμφθαρέντας ζώοις. Ἀλοῦς . κρατηθεῖς. Ἀλοιοῦν . τύπτειν. * ἀλοῖω τὸ τύπτω. * ἐξ οὗ καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Ἀλοῖτο . κινεῖτο, ὁρμοῖτο. [σκηνήτης μαλακοὺς κισσὸς ἄλοῖτο πόδας.] Ἀλοίη . κρατηθείη. [ἀλῶ, γίνεται ἄλωμι, ἀλώσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦλων. ἀλοῦς, ἀλόντος. τὸ εὐκτικὸν ἀλοῖην, ἀλοῖης, ἀλοΐη.] Ἄλτο . ἄλλω τὸ πηδῶ, ὁ μέλλων ἀλῶ, ὁ ἀόριστος ἦλα, ὁ μέσος ἡλάμην, ἦλω, ἦλατο, καὶ συγκοπῇ [καὶ τροπῇ] ἦλτο. Ἀλύειν . ἀδημονεῖν. στερήσει τοῦ α . τὸ μὴ λύσιν εὐρίσκειν τῶν κακῶν. ἀλύειν καὶ τὸ χαίρειν, παρὰ τὸ ἄγαν λελύσθαι καὶ διακεχύσθαι. Ἀλύσσω . ἀλισθαίνω, τὸ ἀδημονῶ. παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ πλανῶ, ἀλύσσω, ὡς ὀρύσσω· ἐξ οὗ καὶ ἄλυσ, ἡ ἀδημονία, καὶ ἡ πλάνη τῆς διανοίας. [τὸ δὲ ἀλύω, τὸ ἀδημονῶ, ὡς πλήθω πληθύω.] Ἀλυκτεῖν· ἀλυκταίνειν . δυσφορεῖν, ἀγανακτεῖν. Ἀλυσκάζω . τὸ ἐκκλίνω. Ἀλφάνει . εὐρίσκει. * καὶ ἀλφῶ τὸ εὐρίσκω. * Ἀλφάζω . τὸ προνοῶ. Ἀλφειν . τὸ εὐρίσκειν. ἀλφῶ τὸ εὐρίσκω, ἐξ οὗ καὶ ἄλφα. Ἀλῶ . τὸ πλανῶ. καὶ ἀλῶ, τὸ συλλαμβάνω. Ἀλῶη . κρατηθῇ. ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον ἐν τῇ παραληγουσῇ· ἔστι γὰρ, ἐὰν ἀλῶ, ἐὰν

alpha 139 ἀλῶς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η γίνεται ἀλῶη. [ὥσπερ ἐὰν στῶ, στῆς, στῇ, στή. στή ἐπ' ὠκυρρόφω ποταμῷ. καὶ ἐὰν φῶ, φῆς, φῇ, φῆη. δύναται καὶ τὸ ἀλῶη μὴ ἔχειν τὸ ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν λήγουσαν· ἵνα εἴπωμεν αὐτὸ ἀπὸ τρισυλλάβου, ἀπὸ τοῦ ἐὰν ἀλώω, ἐὰν ἀλώης, ἐὰν ἀλώη. ἀλῶ τὸ συλλαμβάνω. ὅπερ Ὀμηρος ἔφη· ἢ κεν ἀλώω. παράγεται ἀπὸ τούτου καὶ τὸ ἀλίσκω. εἴρηται παρὰ τὴν ἄλα, ἀπὸ τῶν κατὰ θάλατταν λαμβανομένοις πρῶτον ἀλίσκεσθαι νομιζόντων.] Ἀλέντες . συγκλεισθέντες. Ἀλίσας . ἀντὶ τοῦ κονίσας. καὶ ἀλίζειν τὸ ἀλείφεσθαι, ἢ ἄλας ἐπιπάττειν. οὕτως εὖρον παρὰ τῷ Ψελλῷ. Ἀλδαίνειν . μεμνηνέαι. τοῦ Ψελλοῦ· ἄγγουρος τὸ μελίπηκτον, ἀλδαίνειν μεμνηνέαι. (Ἐπίρρημα.) Ἀλλά . ἀντὶ τοῦ ὅταν δέ, καὶ ἀντὶ τοῦ γε . οὗτος ὁ σύνδεσμος δοκεῖ προκειμένοις τισὶν ἐπιφέρεσθαι, οἷο· οὐκ ἐγὼ ταῦτ' εἶπον, ἀλλ' ὁ δεῖνα. καὶ ἐν τῷ οὐ μὴν ἀλλ' ἔγωγε. ἀρχὴ δὲ λόγου ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος, θαυμαστὸν τινὰ καὶ ἐκπληξιν εἰσάγει, οἷον· ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ—. * Ἀλλως τε . μάλιστα. * Ἀλείπτως . ἀνενδεῶς. ἀλήπτως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀδώρως, η . Ἀληθες . ἀντὶ τοῦ ὄντως. Ἀλληνάλλως . ὡς ἔτυχεν. Ἀληκτον . ἀντὶ τοῦ ἀλήκτως. ἄληκτον ὑμνεῖ τὸν κενούμενον λόγον. ἔστι δὲ μεσότητος ἐπίρρημα· μετὰγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ὡς ἐπίρρημα. Ἄλις . ἱκανῶς, ἀρκετῶς, [αὐτάρκως.]

alpha 140 Ἀλλοτρίως . πολεμίως. φησὶ καὶ Δαβὶδ· ἐπ' ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου, τοῦτ' ἐστὶ τῶν πολεμίων. Ἀλλυδὶς . ἀντὶ τοῦ ἀλλαχοῦ, ἀπὸ τοῦ ἄλλος. Ἀλωπεκῆθεν . ἀπὸ τῆς Ἀλωπεκῆς. ἔστι

δὲ Ἄλωπεκὴ δῆμος Ἀντιοχίδος. Ἄλλως . ἀντὶ τοῦ ματαίως. παρὰ τὸ ἥλος, τὸ μάταιος. οἶον· δαιμόνιε φρένας ἤλέ— καὶ διπλασιασμῷ τοῦ λ καὶ συστολῇ τοῦ η ἄλλως. εἰώθασι γὰρ οἱ Δωριεῖς διπλασιάζοντες τὸ ἀμετάβολον, συστέλλειν τὰς ὑποκειμένας συλλαβάς. Ἀλογίστως . ἄνευ λόγου καὶ τινὸς αἰτίας, τοῦ θεολόγου· μηδὲν εἰκῇ, μὴ δὲ ἀλογίστως, μὴ δὲ χαμερπῶς—. Τὸ Α μετὰ τοῦ Μ. (Ἀρσενικόν.) Ἀμαθέστερος καὶ ἀμαθής . ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος καὶ ἀκόσμητος. οὕτως Πλάτων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσμαθοῦς, καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ μαθόντος, φύσει δὲ ἐπισταμένου. Ἀμαθής . ἀδίδακτος, ἀμύητος. ὁ δὲ ἀκούει ταῦτα καὶ μὴ ὦν ἀμαθής οἰωνῶν τὸν παῖδα ἐπανάγει καὶ τρέφει ὡς γνήσιον. ὁ δὲ Ἰουστίνος ἀμάθητος ἦν γραμμάτων ἀπάντων, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος. Ἀμαθί . ὄνομα κύριον. Ἀμάν . κύριον. οὗτος προεστὼς ἦν βασιλικῶν πραγμάτων Δαρείου. Ἀμμανίται . ὄνομα ἔθνους. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς μύκητας. Ἀμαξουργός . ὁ τὰς ἀμάξας κατασκευάζων. Ἀμάξιτος . πολίχνιον τῆς Τρωάδος. [ὁ πολίτης Ἀμαξιτηνός.]

alpha 141 Ἀμαρτυρήτους . ἀντὶ τοῦ ἀμαρτύρους. [οὕτως Ἀντιφάνης.] Ἀμαρτίνους . ὁ κατὰ νοῦν ἀμαρτῶν. [τὰ ἀπὸ περισπωμένου ῥήματος γινόμενα ῥήματα, ἢ διὰ τοῦ ο γίνεται, οἶον, μισῶ, μισογύνης, φιλῶ, φιλόθεος, ἢ διὰ τοῦ ι , οἶον, ἀμαρτῶ, ἀμαρτίνους, οἰδῶ, οἰδίπους.] Ἀμαχος . ὁ μὴ μαχόμενος. οὕτως Ξενοφῶν. καὶ ἀμάχητοι οἱ μήπω μεμαχημένοι. Ἀμασις . ὄνομα κύριον. ὃς εἶλε Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων, καὶ κατεστρέψατο εἰς φόρου ἀπαγωγάς. ἔστι δὲ καὶ Ἀμασις ὄνομα πόλεως. * Ἀμουργοί . λαμπτήρες. * Ἀμαλλοδετήρ . ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. ἄμαλλα γὰρ ἡ δέσμη τῶν ἀσταχύων. Ἀμαρτοεπής . ὁ ἐν τῷ λέγειν ἀμαρτάνων. Ἀμάλλακτος . ἀνένδοτος. Ἀμαρτωλοί . οἱ ἐκουσίως ἀμαρτάνοντες, καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Ἀμαιμάκετος καὶ ἀμαιμακέτης . ὁ μακρὸς, ὁ ἀκαταγώνιστος, ὁ ἀκαταπόνητος. παρὰ τὸ μήκος, μάκετος. οἶον· ἴστων ἀμαιμάκετον. καὶ διπλασιασμῷ μαμάκετος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ ἐπιτάσει τοῦ α ἀμαιμάκετος, ὁ ὑπερφυής. τὸ δὲ —πνεῖους· ἀμαιμάκετον πῦρ παρὰ τὸ μαιμῶ, μαίμακα, ὃ καὶ μαιμάων φησὶν Ὅμηρος. —ὥς δ' ἀναμαιμάει— Ἀμβλυωπίας . ὁ ἀμυδρῶς ὁρῶν. Ἀμβολιεργός . ὁ τὸ ἔργον ὑπερτιθέμενος. [Ἡσίο-

alpha 142 δος· αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι προσπαλαίει.] Ἀμβων . ὁ ὑψηλὸς τόπος. παρὰ τὸ βῶ, βῶν, καὶ ἀνάβων, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄμβων. κυρίως δὲ ἄμβων τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος, παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι. οἶον· πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας παρειλείξειας. Ἀμβατος . ἀναβατός. ἐκ τοῦ βαίνω, βανῶ, [βέβακα, βέβαιαι, βέβηται, βατὸς, ἀναβατὸς, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄμβατος.] Ἀμβλύς . ἀσθενής, βραδύς. ἀμβλὺς καὶ ὁ μὴ ὀξύς σίδηρος. παρὰ τὸ μῶλος, ὃ ἔστιν ἐγχρονισμὸς τῆς μάχης, γέγονε μωλὺς, ὡς ἵππος, ἵππυς· καὶ κατὰ στέρησιν ἀμωλὺς, ὁ μὴ ἐπὶ μῶλον καὶ πόλεμον ἐπιτήδειος· καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β ἀμβλύς. Ἀμέγαρτος . ὁ μὴ φθόνου ἄξιος. [παρὰ τὸ μεγαίρω, τὸ φθονῶ. οἶον· —ἀμέγαρτε συβῶτα— πόνος γὰρ τοῖς εὐτελέσιν οὐ προσγίνεται. δηλοῖ καὶ τὸ πολὺ. ὡς τό· —πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλε. κατ' ἐπίτασιν τοῦ α . τὰ γὰρ μεγάλα φθονεῖτε.] Ἀμενηνός . ὁ ἀσθενής. παρὰ τὸ μένος ἄμενος, καὶ πλεονασμῷ τῆς νη συλλαβῆς ἀμενηνός. [ὡς πέτω, πετηνός. καὶ ἀμενηνῶ ῥῆμα. γράφεται καὶ δίφθογγον, τὸ πετεινός.] Ἀμητος . καιρὸς θερισμοῦ, ἢ ἡ θερισθεῖσα χώρα. Ἀμητὸς δὲ, τὸ ἔργον τοῦ θερισμοῦ. Ἀμηχάνητοι . ἀντὶ τοῦ πολλοί. [οὕτως Ξενοφῶν.] Ἀμισηνός . ἀπὸ τόπου. Ἀμιτροχίτων . ὁ μὴ χρώμενος μίτρᾳ, ὃ ἔστι ζώνη πολεμική.

alpha 143 Ἀμίσαλος . ὁ δυσάρεστος, ὁ μὴ ἄλλω μισγόμενος. καὶ ἀμίσαλλος. οἶον· —ἀμίσαλλοί τε γέροντες, κατ' ἔνδειαν τοῦ γ . Ἀμναμος . ἀπόγονος. κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων. παρὰ τὸ ἀμνός. Ἀμνειός . ὁ ποταμός. καὶ ἀμνίς καὶ ἀμνός. Ἀμνης . ὄνομα ὄρους. Ἀμνηκῶν . προβατώδης. μωρός· εὐήθης. τοιαῦτα γὰρ τὰ πρόβατα. [καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνήκων πλούσιος. Ἀριστοφάνης τοῦτο φησίν.] Ἀμνόν . τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα. τρεῖς γὰρ ἡλικίαι· ἀμνός, ἄρνός καὶ ἄρνειός. ἀμνός, παρὰ τὸ μένος ἄμενος, ἢ παρὰ τὸ μνοῦς, ὃ σημαίνει τὴν ἐκ γενετῆς

αὐτοῦ μαλακὴν τρίχα, ἐξ οὗ μνουδην, γίνεται ἀμνός, οἶονεὶ ὁ ἐστερημένος τῶν νηπίων τριχῶν. Ἀμνών . ὄνομα κύριον. Ἀμμοάτιν . εἶδος ὄφρεως. Ἀμόγητοι . ἀκακοπάθητοι. Ἀμορβός καὶ ἀμορμός . ὁ ἅμα τινὶ ὀρμῶν. Ἀμοῦς . κύριον. Ἀμνισός . ποταμὸς Κρήτης. [τὸ μνι ἰῶτα. τὰ εἰς ος τρισύλλαβα, ἐπὶ ποταμῶν, ὀξύτονα, εἰ μὲν καθαριεύουσι, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. οἷον Ἀλφειός, Ὀλμειός. εἰ δὲ μὴ, διὰ τοῦ ι . οἷον Ἀμνισός, Κηφισός, Ἰλισός. πρόσκειται ὀξύτονα, διὰ τὸ μονιός. τὸ δὲ Δαρδάνειος, ἔστιν ὄνομα ποταμοῦ, καὶ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς. ἀλλ' οὖν ὀξυνόμενον, ἠκολούθησε τὸ Ἀλφειός. πρόσκειται τρισύλλαβον, διὰ τὸ Σαγγάριος.] Ἀμολγῶ . μεσονυκτίῳ.

alpha 144

Ἀμβροτος . ἄφθαρτος, θεῖος. Ἀμός . ἡμέτερος. ὡς ἀπὸ τοῦ σφέτερος σφός δωρικῇ διαλέκτῳ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμέτερος ἀμός. Ἀμυκλαῖος . ἀπὸ τόπου. Ἀμύμων . ἄψογος, ἀγαθός. παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω . ὁ μέλλων μύσω, ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα μύμων, καὶ ἀμύμων, ὁ μὴ κεκαμμυμένος. Ἀμύντωρ . ὁ βοηθός, ἢ καὶ ὁ τιμωρητικός. Ἀμφίβολοι . πανταχόθεν βαλλόμενοι, ἢ ἀπορούμενοι, ἢ διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς. Ἀμύητος . ἀδίδακτος, ἀμαθής, μὴ μετασχὼν μυστηρίων. Ἀμφίβροχος . τουτέστι μεθῶν. ἡδὺ μέθῳ βλύζων [ἀμφίβροχος] εἶματα βάκχῳ. Ἀμφίδοξον . τὸ ἀμφίβολον. —οἱ δὲ οὐκ ὥοντο δεῖν εἰς ἀμφίδοξον ἀγῶνα συγκαταβαίνειν, δυναμένοις προδήλως νικᾶν. Ἀμφίδυμοι . πανταχόθεν κατάδυσιν ἔχοντες καὶ σκέπη. οἷον ἀμφίδυνοι, ἀπὸ τοῦ δύνον τὸ σκεπόμενον. λέγεται δὲ καὶ ὁ λιμὴν τῆς Κυζίκου ἀμφίδυμος, δισσὰς ἐξόδους ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχων, * καὶ εἰσόδους. * Ἀμυδρός . παρὰ τὸ μυδρός, ὃ σημαίνει τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον. ἀμυδρός ὁ ἀλαμπής. Ἀμφιθαλής . ἐκατέρωθεν θάλλων. Ἀμφίκοιτος . ὁ τάπης. Ἀμφιμάσχαλος . χειριδωτὸν ἱμάτιον· οἱ δὲ δουλικὸν ἢ μικρὸν χιτωνίσκον. ἦν δὲ ἑτερομάσχαλος ὁ τῶν ἐργατῶν, οὗ τὴν μίαν μασχάλαν ἔραπτον. Ἀμφιμήτωρ . ὁ ἑτερομήτωρ.

alpha 145

Ἀμφιπάτωρ . ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατὴρ, ἐτέρας δὲ μητρός. Ἀμφιρῥῶγας . πάντοθεν διερῥωγότας, ἡνεωγμένους, κολωβούς, ἀμφιρῥῶγας. Ἀμφις . κωμικός, Ἀθηναῖος. ἀμφὶς δὲ ἀντὶ τοῦ χωρίς. Ἀμφορεαφόρους . τοὺς μισθίους. τοὺς τὰ κεράμια φέροντας. Ἀμφοῦδης . κύριον ὄνομα. Ἀμφικτύονες . τὸ κτίσαι ἐπὶ τοῦ οἰκίσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί. ὡς Ὅμηρος —εὐκτίμενον πτολίεθρον— ἔστιν οὖν οἰκίζω, οἰκίσω, οἰκίων καὶ οἰκτίων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ τῆς ἀμφὶ ἀμφικτίων, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ ἀμφικτύων. ἔστι δὲ συνέδριόν τι ἑλληνικὸν συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος, ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων. ταῦτα δὲ εἰσὶ ιβ', Ἴωνες, Δωριεῖς, Περραιβοὶ καὶ λοιποί. Ἀμφιτάπητες . τὰ ἐπεύχια, τὰ ἀπὸ τῶν δύο μερῶν μεμαλλωμένα. τάπητες δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέρους [ἔχοντα] μαλλούς. Ἀμφίπολος . ὁ δοῦλος. τὰ παρὰ τὸ πολῶ καὶ χέω μὴ μετὰ προθέσεως συντιθέμενα πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον. οἷον· οἰνοπόλος, ὄνειροπόλος, οἰνοχόος. τὰ δὲ μετὰ προθέσεως προπαροξύνεται. οἷον· ἀμφίπολος, πρόπυλος. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. Ἀμφορεύς . ὁ ἀσκός, ἢ τὸ δίωτον σταμνίον, τὸ ἐκατέρωθεν αἰρόμενον. ἀμφερεύς καὶ ἀμφορεύς. Ἀμφορίσκος . ὁ λῶρος. σημαίνει δὲ καὶ ἀγγεῖον. Ἀμφίδρυφοι . ἐξεσμένοι ἀμφοτέρωθεν.

alpha 146

Ἀμφω μὲν ἦσθην . ἀντὶ τοῦ, ἀμφοτέροι μὲν ὑπῆρχον. Ἀμφοῖν . τοῖς δυσὶν ἢ τῶν δύο. Ἀμφιπέρι . περὶ αὐτοῦς. Ἀμφ' ὥμοισι . περὶ τῶν ὥμων. Ἀμφόνον . ἀναφόνον. τὸ τοιοῦτον σχῆμα εἶδους ἐστὶ συγκοπή. Ἀμωμος . ὁ καθαρὸς καὶ ἀναίτιος. τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀπο[κρύφοις ἄμωμον.] Ἀμωνιανός· Ἀμίδας· Ἀμωντιανός . ὀνόματα κύρια. Ἀμμώνιος . φιλόσοφος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς Σάκκας. οὗτος ἀπὸ χριστιανῶν γέγονεν Ἕλληνα, ὡς φησὶ Πορφύριος. (Θηλυκόν.) Ἀμπαλίνωρος . ὁ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀναστρέφων. οἴκαδ', ὧ παῖ, ἄπιθι ἀμπαλίνωρος. Ἀμπελεών . ἢ ἀμπελόφυτος γῆ. λιτός θ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεών. Ἀμπέλειος . βότρυς ὁ τῆς ἀμπέλου. Ἀμπέλιος δὲ κύριον, ι . Ἀμβρων . ἢ τῆς πέτρας ὀφρύς. εὖρον τοῦτο καὶ ἄμβη. Ἀμμορος . ὁ κακοθάνατος. * λέγεται δὲ ὁ δύσμορος. * Ἀμολγῶ . μεσονυκτίῳ ἢ σκότει, ἐν ᾧ τις παύεται τοῦ μολεῖν ἢ τοῦ πονεῖν. [Ὅμηρος ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.] Ἀμαθία . ἀντὶ

τοῦ ἀναισθησία. [οὕτως Πλάτων.] [Ἀμαξία . ὁ τῶν ἀμαξῶν φόρτος.] Ἀμαρτάδας . ἀπὸ τῆς ἀμαρτᾶς εὐθείας.

alpha 147 Ἀμαρτία . ἡ τοῦ καλοῦ ἐκτροπή, εἴτε τοῦ κατὰ φύσιν, εἴτε τοῦ κατὰ νόμον. καὶ ἡ τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐκτροπή, καὶ ἡ κατὰ σκοπὸν καὶ κατὰ γνώμην ἔκπτωσις, καὶ ἡ τῆς προσηκούσης κράσεως ἀπόπτωσις. ἔστι δὲ καὶ πρᾶξις παρὰ τὸν προσήκοντα λόγον πραττομένη. ἀμαρτία μοναχοῦ, ἡ πρὸς τὴν ἀπηγορευμένην ἡδονὴν τοῦ λογισμοῦ συγκατάθεσις. Ἀμαρτία γνωστικοῦ . γνώσις ψευδῆς, αὐτῶν τῶν πραγμάτων τῆς θεωρίας τεχθεῖσα τινὸς, ἢ ἐκ τοῦ μὴ δ' αὐτῷ καλῶς βασανίζεσθαι τὸ πρόβλημα. Ἀμαρτία . κυρίως ἡ ἀποτυχία. παρὰ τὸ μάρπτω, ἀμαρπτία, καὶ ἐλλείπει τοῦ π ἀμαρτία. ἔνθεν καὶ μάρτυς ὁ μάρψας καὶ εἰδὼς τὸ ἀληθές. ἢ ἀμαρτία παρὰ τὸ ἀρτῶ τὸ ἀρμόζω, πόρρω οὖσα τοῦ συνηρμόσθαι ὃ βούλεται, τῆς ἀπὸ προθέσεως τὸ ἄποθεν δηλούσης. Ἀμάρα . ὀχετὸς, ἢ ὑδρορρόα. παρὰ τὸ ἄμα ρεῖν τὸ ὕδωρ. [ἢ ὅτι τὰ φυόμενα πλησίον οὐκ ἔῃ μαραίνεσθαι. ἢ διὰ τὸ παρὰ τὰς αἱμασίας ρεῖν.] Ἀμαξα . παρὰ τὸ ἄγω, ἄμαξα. ἔστι δὲ καὶ Ἀμαξα χωρίον Βιθυνίας. [ὁ χωρίτης Ἀμαξίτης.] Ἀμάσεια . πόλις Ποντικῇ, ἀφ' ἧς Στράβων. ὁ πολίτης Ἀμασεύς. [κατὰ δὲ Πίτωνα Ἀμασεώτης. πειστέον ἄρα Στράβωνι, ὡς πολίτη.] Ἀμαστρίς . ἡ πρότερον Κρῶμα. Κρῶμάν τ' αἰγιαλὸν τε— ἀπὸ γυναικὸς Περσίδος Ἀμάστριδος, θυγατρὸς Ὁξυάθρου τοῦ ἀδελφοῦ Δαρείου. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαστριανός. [ὡς Φάσις, Φασιανός. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ὅς εὐθειῶν, ὡς Βάκτριος,

alpha 148 Βακτριανός. ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ὅς γενικῶν, ὡς τοῦτο. ἢ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ια θηλυκῶν, ὡς Ὀλβία, Ὀλβιανός, Ἀσία, Ἀσιανός.] Ἀμαστριανή . ἡ γυνή. Ἀματροχία . τὸ ἄμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι οἷον ὁμοδρομία τις οὖσα. τροχοὺς γὰρ τοὺς δρόμους ἔλεγον. ὀξύνεται δὲ ὡς φυλαλία. Ἀμαξοτροχία . ὁ τόπος καὶ ἡ ἐγχείραξις τοῦ τροχοῦ. Ἀμαξιτός . ἡ δημοσία ὁδός. Ἀμαθος . ἡ μεσόγειος ἄμμος, ἀπὸ τοῦ ψάμαθος ἀποβολῇ τοῦ ψ. ἢ ἄμυθος τις οὖσα τίς ἐστὶν ἀνεπίγνωστος, ἣν οὐκ ἔστιν ἀριθμῆσαι. ψάμμος δὲ λέγεται ἢ περὶ τὴν θάλασσαν. Ἀμαξίς . εἶδος πλακοῦντος. ἢ κοπτὴν φαμέν. Ἀμαρυγή . ἡ λαμπηδών. Ἀμαρυλλίς . ἡ πορνεία. Ἀμάλλα . ἡ δέσμη τῶν ἀσταχύων. Ἀμάμυξις . ἡ ἀναδενδράς ἢ συνδεδεμένη, παρὰ τῆς ἀμύξεως. συνδεδεσμοῦνται γὰρ αἱ ἀναδενδράδες. ἄμυξις καὶ πλεονασμῷ καὶ τροπῇ ἀμάμυξις. Ἀμβολία . ἡ ὑπέρθεσις. Ἀμβροσία . θεῖα, ἥτοι θαυμασία, ἢ ἀθανασία. Ἀμβασίς . ἡ ἀνάβασις. Ἀμβροσία . τροφή θεία, ἧς οἱ βροτοὶ οὐ μετέχουσι, ἢ ἧς οὐχ οἷόν τε βροτοῖς ἄψασθαι. Ἀμβολάς . ἡ ὑπὸ τοῦ ὀρύγματος ὑψωθείσα γῆ. Ἀμάλθεια . ἡ τροφὸς τοῦ Διός. εἶναι γὰρ αὐτὴν φασὶν ἀμαλακιστίαν, ὅθεν καὶ πεπλᾶσθαι τὸ ὄνομα, παρὰ τὸ μὴ μαλάττεσθαι. διὰ τοῦτο καὶ τὸν Ἡρακλέα καρτερικώτατον γενόμενον ἔχειν αὐτῆς τὸ κέρας ἐμυθολόγησαν.

alpha 149 Ἀμβη . ἡ τῆς πέτρας ὀφρύς. Ἀμη . ἡ δρεπάνη. Ἀμηχανία . ἀπορία. Ἀμαιμακέτην . φοβεράν. παρὰ τὸ μαιμάων, μαιμάκετον, ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν ἀμαιμακέτην. [ἢ παρὰ τὴν μάχην, ἀμαιμάχετος καὶ ἀμαιμάκετος.] Ἀμισος . πόλις. ὁ πολίτης Ἀμισηνός. Ἀμιλλα . ὁ ἀγών, ἢ ἔρις καὶ δρόμος ἀγωνιστικός. Ἀμῖς . τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον. παρὰ τὸ ὁμιχῶ, τὸ οὐρῶ. [ἢ παρὰ τὸ ἄμη, ἀμῖς, ὡς σκάφη, σκαφίς.] Ἀμνηστεία . ἡ ἀγαμία. Ἀμνηστία δὲ, ἡ λήθη. Ἀμοργία καὶ ἀμόργη καὶ ἀμοργίας . ἡ λινοκαλάμη, ἢ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη, ἢ ἡ τρυγία. Ἀμόργεια . χρώματος βυσσίνου εἶδος. [ἀπὸ νήσου] Ἀμοργοῦντος, ὡς θήρεια ἀπὸ θήρας νήσου. καὶ ἀμοργίνα. Ἀμοιβή . ἡ ἀντικαταλλαγή, ἀνταπόδοσις. Ἀμπωτις . ξηρασία. καὶ ἀνάπωσις. ὅπου ἀναδίδωσι τὸ ὕδωρ, καὶ πάλιν ἐπανερχεται. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ Βρεττανίαν καὶ τὴν ἐπὶ τὰ Γάδειρα ἐσπερινὴν θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν ἔρημον εὐριππον. [ἐκ τοῦ πῶμι, πῶσω, πῶσις, ἀνάπωσις, καὶ ἄμπωσις κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ ἄμπωτις.] Ἀμπνοάς . ἀντὶ τοῦ ἀναπνοάς.

alpha 150 Ἀμπυξ . γυναικεῖον ἀνάδεσμα, ἢ τὸ κεφαλοδέσμιον. παρὰ τὸ ἀμφέχειν ἄμφυξ καὶ ἄμπυξ. [ἢ παρὰ τὸ πυκάζειν καὶ ἀνέχειν τὰς τρίχας.] Ἀμπελος . ἀνάπηλός τις ἐστὶν, ἢ μὴ ἔχουσα ἐν αὐτῇ τὸν πηλὸν ἥγουν τὸν οἶνον. ἢ παρὰ τὸ πάλλιν καὶ σείειν ἡμᾶς, πίνοντας αὐτόν. Ἀμυγδαλή . τὸ

δένδρον. ἀμυγδάλη δὲ, ὁ καρπός. καὶ δειλαὶ δάκνεσθαι ἀμυγδαλαί. παρὰ τὸ ἐν τῷ κελύφει τὸ μετὰ τῶν ἔξω χλωρὸν πολλὰς ἀμυχὰς ἔχειν. Ἀμύκλαι . πόλις Λακωνική. ἔστι δὲ καὶ κόσμιόν τι, ὅπερ ἐν ποσὶν ἔχειν Ἐμπεδοκλῆς. εἶχε γὰρ χρυσοῦν στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς καὶ στέμματα Δελφικὰ ἐν ταῖς χερσίν. Ἄμῃ . ἡ δρεπάνη. παρὰ τὸ ἅμα καὶ ὕφ' ἐν πολλὰ ἔλκειν. Ἀμπεχόνη . ἱμάτιον, παλλίον. καὶ γὰρ ἦν αὐτῇ ἱμάτια καὶ περιζώνια καὶ ἀμπεχόνια δύο. ἰστέον, ὅτι ἡ ἀμφὶ πρόθεσις λέγεται καὶ ἀμπὶ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, οἷον ἀμπεχόνη, ἀμπίσχουσα, ἐκ τοῦ ἔχω ἴσχω. Ἄμυνα . ἡ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ εἰσπράξεως δίκη. Ἀμυχή . ἡ μὴ εἰς βάθος πληγή. [ἐπιπόλαιον ἔλκος, ἥτοι μετρία τομή, ὀρωμένη ἐπὶ τοῦ δέρματος. παρὰ τὸν μυχόν, μυχή καὶ ἀμυχή. ἢ παρὰ τὸ ἀμύσσειν, ὅπερ ἐκ τοῦ αἰμάσσειν γίνεται.] Ἀμετρία . ὑπερβολή.

alpha 151 Ἀμφασία . ἀφωνία. Ἀμφίβασις . ὑπερμάχησις. κυρίως ἡ περὶ τοῦ νεκροῦ μάχη. Ἀμφιδέας . ἀλύσεις. παρ' Ἡροδότῳ. οἱ δὲ ψέλια ἢ περισκελίδας. Ἀμφιδήριτον . [ἰσοστάσιον, ἀμφίδοξον. συνέβη γενέσθαι τὴν μάχην ἀμφιδήριτον.] Ἀμφιετηρίς . ἡ κατ' ἔτος γινομένη ἐορτὴ καὶ θυσία. Ἀμφίθετον φιάλην . κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένης, ἀπύθμενον. οὐ τὸ παρ' ἡμῶν ποτήριον, ἀλλὰ γένος λέβητος ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἔδραν ἔχειν. Ἀμφιλύκη . σκοτεινὴ νύξ. ἢ λυκόφωτον. λυγαῖον γὰρ τὸ σκοτεινόν. παρὰ τὸ λύειν τὴν αὐγὴν καὶ μὴ ἔἶναι στήναι αὐτήν. [ἐξ αὐτοῦ γίνεται λύγη, καὶ τροπὴ τοῦ γ εἰς κ λύκη, καὶ ἀμφιλύκη. οὕτως Ὠρίων.] Ἀμφοδος . ἡ ῥύμη. Ἀμφιορκία . ἐπειδὴν ὁ, τε διώκων καὶ ὁ φεύγων ὁμνύωσι, κλοπῆς ἔγκλημά τισιν ἐπιφέροντες. Ἀμφιπλήξ . ἡ ἀμφοτέρωθεν ἐλασία. Ἀμφίπρυμνες . εἶδος πλοίων. ἔμπαλιν διελθεῖν παρεσκεύασε τὸν Ἴστρον ἐν ταῖς ἀμφιπρύμναις τῶν νεῶν. Ἀμφίπολις . ἡ δούλη. Ἀμφιρρύτη . κύκλω περιρρέομένη. Ἀμφισα . πόλις τῆς Λοκρίδος. ὠνομάσθη δὲ Ἀμφισα διὰ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν. Ἀμφισβήτησις . οἱ ἔξω φασίν· ἡ ἀμφισβήτησις κρίσει ἀναρτάσθω, ἢ δὲ κρίσις τοὺς ἐλέγ-

alpha 152 χους βασανιζέσθω, ἢ δὲ βάσανος τὸ δέον ὀριζέσθω, ὁ δὲ ὅρος γεγράφθω, τὰ δὲ γεγραμμένα κυρούσθω, τὰ δὲ κυρωθέντα βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις, καὶ πᾶσα ἀψιμαχία οἰχέσθω, καὶ πάλιν φιλία χορευέτω· καὶ οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. Ἀμφίσβαινα . ζῶον. Ἀμφιστεφές . πάντοθεν πλήρεις, περιπεπλεγμένοι ἀλλήλαις. Ἀμφίστομος . αὕτη ἡ φάλαγξ καλεῖται, ἢ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόγοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντινώτους εἶναι. Ἀμφιτρίτη . ἡ θάλασσα. ἢ γὰρ παρὰ τὸ ρεῖν ἔστιν, ἢ περιρρέομένη, ἢ παρὰ τὸ τρεῖν· φόβον γὰρ ἐμποιεῖ. καὶ ὥφειλε δίφθογγον εἶναι ἐκ τῆς ἐτυμολογίας. [ἀλλὰ τὰ εἰς τ λήγοντα θηλυκὰ βαρύτονα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἐνὶ φωνήεντι θέλουσι παραλήγεσθαι. οἷον, ἐρέτη, μελέτη, Ἀφροδίτη, Ἀμφιτρίτη.] Ἀμφίφαλλον . ἀμφοτέρωθεν φαλλοὺς ἔχουσαν. φαλλοὶ δὲ, οἱ ἀσπιδίσκοι. ἀμφίφαλλον ἀσπίδα. Ἀμφῶες καὶ ἀμφωτίδες καὶ ἀμφωτίδων . [τῶν δύο ὦτα ἔχουσιν. καὶ παροιμία· μέχρι τῶν ἀμφωτίδων.] ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων, ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὧτων, αἵτινες ἦσαν χαλκᾶ τινὰ, καὶ περιετίθεσαν οἱ παλαισταὶ τοῖς ὦσιν. ἀμφῶες δὲ παρὰ τὸ οὔας, ἐλλείπει τοῦ υ ὅας, ὡς οὔδας, οὔδος. ὡς γένος, εὐγενῆς, οὕτως ἄμφω, ἀμφῶες. Ἀμοιβαίας . ἀνταλλαττομένης. Ἀμυχανίαν . ἀπορίαν, ἀδυναμίαν.

alpha 153 Ἀμελέτητος . ἀθέλητος, ἀζήτητος, ἄπρακτος. τοῦ ἀγίου Μαξίμου. φησὶ γὰρ· ἀμελέτητος πᾶσα καθέστηκε μέθοδος, τοῦ δι' ὃ πέφυκεν, ἐξανυσθέντος. ἢ ἀνυσθῆναι δόξαντος. (Οὐδέτερον.) Ἄμματα . δέσματα, σχοινία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους, ἀπὸ τῶν ἐν Ἀκασίῳ Πηλουσιωτῶν, οἱ φυσικῇ τέχνῃ ἄμματα ἔπλεον, δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες. Ἄμαχον . τὸ δυσκαταμάχητον. Πίνδαρος· ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος. Ἄμανον . ὅρος πρὸς τῇ Κιλικίᾳ. ἐκλήθη δὲ Ἄμανον ἀπὸ τοιαύτης ἱστορίας. Ὀρέστης ἀπὸ Ταύρων σὺν Ἴφιγενείᾳ τὴν Ἄρτεμιν κομίσας, ἐν τῷ τοιούτῳ ὄρει τῆς μανίας λύσιν εὔρεν. Ἀμαράντινον . ἀειθαλές. Ἀμαυρόν . τὸ σκοτεινόν. Ἀμάρυγμα . λαμπηδών. καὶ ἀμαρυγαί, αἱ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις.

σημαίνει καὶ τὰς τοῦ προσώπου ρυτίδας, αἵτινες εἴρηνται διὰ τὸ ἀμαυρὸν ἀλαμπεῖς εἶναι καὶ ἀμυδραί· ἢ παρὰ τὸ ἀμάραις εἰκέναι. ὥς γὰρ ἐκεῖναι τὸ ὕδωρ, οὕτω καὶ αὐταὶ τὸν ἰδρῶτα μετὰγουσι παρ' ἐκάτερα μέρη τῆς κεφαλῆς. αἱ δὲ ἐκλάμπεις εἴρηνται παρὰ τὸ μαίρω, τὸ λάμπω, ἐξ οὗ καὶ τὸ μαρμαίρω καὶ μαρμαρυγὴ καὶ μάρμαρον. ἀφ' οὗ

alpha 154

κύριον ὄνομα. ἐκ τοῦ μαρῶ μέλλοντος γίνεται μάρων, ἐξ οὗ μαρύσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἀμαρύσσω, καὶ ἀμάρυγμα, ἢ μαρυγμαί, ἀμαρυγμή καὶ ἀμάρυγμα. Ἀμβλίσιον . τὸ μάννα. Ἀμειδές . στυγνὸν, σκυθρωπὸν, ἀγέλαστον. Ἀμειλικτον . σκληρὸν, ἀπότομον, μὴ πραῦνόμενον. Ἀμεινον . κρεῖττον, βέλτιον, κάλλιον. Ἀμερβές . τὸ μεσονύκτιον. παρὰ τὸ τὴν ὄρφνην, καὶ ἐκλείψει τοῦ ν καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β ἀμερβές. [ὥς ἐν τῷ κύφος, κύβος, φερενίκη, βερενίκη. καὶ ἀμορβὸς καὶ ἀμορβής, ὃ ἐστὶν ἀκόλουθος, ὃ ἅμα τινὶ ἀκολουθῶν. τροπῇ τοῦ μ εἰς β . καὶ Ἀμοργος νῆσος.] Ἀμόριον . πόλις Ἰταλίας, ὡς Ῥήγιον. τὸ ἐθνικὸν Ἀμηρῖνος. Ἀμήστρατος . πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Ἀμηστρατίνος. Ἀμήρυτον . πολὺ, ἐκτεταμένον, ἀτέλεστον. Ἀμήχανον . ὑπὲρ λόγον, ἢ ἀνεπιχείρητον, ἢ ἀδύνατον. [τοῖς δὲ Ῥωμαίοις ἀμήχανος ἡ χαρὰ παρέστη πρὸς τὸ πάθος.] Ἀμιγές . καθαρὸν, ἄδολον. Ἀμίστυλον . τὸ μὴ κεκομμένον. Ἀμνιον . τὸ αἱμαδόχον ἀγγεῖον. παρὰ τὸ αἶμα αἶμνιον καὶ ἄμνιον.

alpha 155

Ἀμόργιμον . ὅμοιον βύσσω, πολυτελές. Ἀμουσα . ἀτερπῇ, ἀηδῇ, ἀπαίδευτα. Ἀμοτον . ἀπλήρωτον, ἀκόρεστον. παρὰ τὸ μένω γίνεται μοτὸς καὶ ἄμοτος. [οἶον· ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι. ἐπιτάσει τοῦ α . ἢ μότα λέγει τὰ πληρωτικὰ τῶν πληγῶν. καὶ ἄμοτον κατὰ ἀπόφασιν τὸ μὴ πεπληρωμένον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ πεπληρωμένων τραυμάτων, τουτέστι τῶν μότων. ἢ ἀπὸ τοῦ μετρῶ, ἄμετρον καὶ ἄμοτον.] Ἀμπαυμα . ἀνάπαυμα. [καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄμπαυμα. ἀμπνύνθη. ἀναπνύω, ἀναπνύσω, ἀνέπνυκα, ἀνέπνυμαι, ἄμπαυμα ἀνεπνύσθη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἀμπνύνθη, ὡς τὸ ἀρτύνθη.] Ἀμπλάκημα . ἀμάρτημα. ἐκ τοῦ πλέκω, πλακῶ, πλάκημα, καὶ ἀμπλάκημα. ἢ παρὰ τὸ ἀναπλέκεσθαι ἡμᾶς. Ἀμπρον . σχοινίον, ὅπερ διὰ τῶν ζυγῶν διατείνει. ἢ σχοινίον, μεθ' οὗ εἰώθασιν ἔλκειν, ἥτοι παρακομίζειν μεγάλα φορτία. Ἀμυχρὸν καὶ ἀμυχρόν . τὸ καθαρὸν καὶ ἀμύσκαρον. Ἀμύθητον . ἄλεκτον, ἀνεκδιήγητον. Ἀμυντήριον . ξίφος, ἢ βάκλον, ἢ ῥάβδος, ἢ ἀξίνη, ἢ ἄλλο τι τῶν πληττόντων. Ἀμβλωθρίδιον . τὸ ἀμβλωθὲν βρέφος, τουτέστι τὸ ἄωρον, τὸ μὴ ἐννεαμήνως γεννηθέν. ἐκ τοῦ ἀμβλῶ, καὶ τοῦ θορῶ, τὸ πηδῶ. Ἀμφίγυια . τὰ ἐκατέρωθεν χωλά. [Ὅμηρος ἐπὶ τῶν δοράτων λέγει· —ἔγχεσιν ἀμφιγυίοισιν. οἶον· ἐκατέρωθεν γυῖωσαι δυνάμενα, ὃ ἐστὶ χω-

alpha 156

λῶσαι καὶ πληξαι διὰ τῆς ἐπιδορατίδος καὶ τοῦ σαυρωτῆρος. οἶον· γυιώσωμεν σφῶϊν.] Ἀμφίβληστρον . τὸ δίκτυον. ἀπὸ τοῦ ἀμφοτέρωθεν βάλλειν. [ἢ παρὰ τὸ βάλλω, βαλῶ, βλήσω, βλήτρον, καὶ μετὰ τῆς ἀμφί, πλεονασμῷ τοῦ ς , ἀμφίβληστρον.] Ἀμφιδεές . περιδεές. Ἀμφίδορον . τὸ πανταχόθεν περιέχον. καὶ σκῦτος ἀμφιδόρου στηκτὸν ἀχαϊνέω. τουτέστιν ἐλάφου δέρμα. Ἀμφίδρομον . ἐλικοειδές. ἰδέσθ' ἐμ' οἶον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται. ἐλικοειδές, ὃ βαπτίζει τὰς ναῦς. Ἀμφίθυμον . διπλοῦν, ἢ τὸ ἔχον κατάδυσιν σκεπτόν. Ἀμφιθέατρον . τόπος πανταχόθεν περισκοπούμενος. ὁ δὲ τῶν Φράγγων ἡγεμὼν εἰς ἀμφιθέατρον τι ἀνήρχετο. Ἀμφηκες . ξίφος δίστομον, ἀμφοτέρωθεν ἡκονημένον, ἢ ἀπὸ τοῦ ἥκω, τὸ ἔρχομαι, ἥκης καὶ ἀμφήκης, καὶ τὸ οὐδέτερον ἄμφηκες. Ἀμφίκλαστον . τὸ πανταχόθεν κεκλασμένον. λείψανον [ἀμφίκλαστον ἀλιπλανέος σκολοπένδρης.] [Ἀμφήριστον . ἀμφίλογον, ἀμφίβολον. ἐκ τοῦ ἐρίζω γίνεται ἥρισμαι, ἥρισαι, ἥρισται, ἥριστόν καὶ ἀμφήριστον.] [Ἀμφίκριμνον . ἐκατέρωθεν ἐπικίνδυνον.] Ἀμφίβιον . τὸ δυνάμενον ἐν γῇ καὶ ὕδατι ζῆν. Ἀμφιον . τὸ ἔνδυμα. [τὸ ἱμάτιον.]

alpha 157

Ἀμφηρεφές . ἐκατέρωθεν ἐστεγασμένον. Ἀμφίδεα . ψέλια, βραχιόνια. Ἀμφιλαφές . τὸ κατάσκιον. [ἀμφιλαβές τὶ ὄν. τὸ ἐκατέρωθεν ληπτόν. τροπῇ τοῦ β εἰς φ . ἢ παρὰ τὸ τὴν ἀφήν.] Ἀμφίσβατα . τὰ ἀμφισβητήσιμα. [οὕτως Ἑλλάνικος.] Ἀμφὶ τὸ λυκόφως . περὶ τὴν αὐγὴν.

Ἀμφίχυτον . περικεχωσμένον. Ἀμφόδοντα ζῶα . οἷον ἄνθρωπος, ἵππος, ὄνος καὶ ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους τοὺς ὀδόντας ἔχει· οἷς συμβέβηκε πιμελήν, ἀλλ' οὐ στέαρ ἔχειν. Ἀμφορείδιον . ὁ μικρὸς ἀσκός. Ἀμφοτερόπλουν . ὅταν τις ναυτικὸν δανείσῃ δάνειον, ἐπὶ τῶν ἐνθένδε πνεῦσαι, ποιῶν κάκεϊθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλουν καλεῖται. οὕτως Δημοσθένης. Ἀμφικύπελλον . ποτήριον. παρὰ τὸ κύφον, κύφελον, καὶ κύπελον, καὶ μετὰ τῆς ἀμφί, ἀμφικύπελλον, πλεονασμῷ ἐτέρου λ , τὸ ἐκ περιφερείας κύφον. ὅθεν καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς κάτω νεύοντα νέφη κύφελα λέγονται. [ἢ παρὰ τὸ χέω, χύπελλον, ὅπου ὁ πηλὸς ἤγουν ὁ οἶνος χεῖται.] Ἀμώριον . πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας. [ὁ πολίτης Ἀμωριαεὺς, ὡς Κοτυαεὺς· Δορυλαεὺς.] Ἀμπρον . τὸ σχοινίον τὸ ἔλκον τοὺς βόας. Ἀμφίζουν . τὸ καλῶς ξέον. —ἀμφίζουν τὲ σκέπαρνον. Ἀμέθεκτον . τὸ ἀκοινώνητον, τὸ ἀμέτοχον.

alpha 158 Ἀμαλεῖον . ὁ δεσμὸς τῶν ἀσταχύων. Ἀμαυρόν . τὸ ἅμα ταῖς αὖραις φερόμενον. Ὅμηρος — προσέφη εἶδωλον ἀμαυρόν. (Ῥῆμα.) Ἀμαλδύνω . κυρίως τὸ διὰ πυρὸς ἀφανίσαι. ἀπὸ τοῦ μαίρω, τὸ λάμπω. ὁ μέλλων μαρῶ, ἀφ' οὗ τὸ μαραίνω, καὶ στερήσει τοῦ α ἀμαρῶ, καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ ἀμαλῶ καὶ κατὰ παραγωγὴν ἀμαλύνω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἀμαλδύνω. [ἢ τὸ ἀπλῶς ἀφανίσαι, ἢ τὸ ὁμαλίσαι. παρὰ τὸ τὴν ἄμμον. οἷον ἄμμος, ἀμμῶ, ὡς δοῦλος, δουλῶ. οὕτως Ὁρίων.] Ἀμᾶν . τὸ θερίζειν. * καὶ ἀμῶ ὁμοίως. * παρὰ τὸ ὁμοῦ ἐπισπᾶν, οἷον ἀμασπᾶν. Ἀμαθαίνει . ἄγνωστός ἐστι. Ἀμαρύζω· καὶ ἀμαρύσσω . τὸ λάμπω. Ἀμαθύνειν . τὸ ἀφανίζειν. καὶ κόνιν ποιεῖν. Ἀμβλύνω . τὸ ἐκκλύω. [ὁ δὲ ἐπὶ πολὺ διῆγε τὸν πόλεμον] ἀμβλύνων τὴν τοῦ πολέμου ὀξύτητα. Ἀμβλυώττειν . τὸ τυφλώττειν. [παρὰ τὸ ἀμβλᾶ ἔχειν τὰ ὅσσε ἥτοι τοὺς ὀφθαλμούς.] Ἀμβλώσκειν καὶ ἀμβλῶσαι . τὸ ἀτελῶς γεννῆσαι, ἢ τὸ εὐτελὲς βρέφος ἀποβαλεῖν. [καὶ τὰ πρὸς τοῦτο φάρμακα ἀμβλωθρίδια καλοῦσιν οἱ ἰατροί. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμπέλων. ὁπότεν γὰρ αὗται τοὺς λεγομένους ὀφθαλμοὺς ἀποκαθεῖν, λέγομεν αὐτὰς ἀμβλυώττειν.]

alpha 159 Ἀμβλίσκουσι καὶ ἀμβλώσκουσι . ἀντὶ τοῦ ἀποβάλλουσι. Ἀμενήνωσεν . ἀσθενῇ ἐποίησεν. Ἀμείβεσθαι . ἀποκρίνεσθαι. Ἀμειψόμεθα . ἀνταποδώσομεν. * Ἀμείβω . τὸ διαβιβάζω. * Ἀμείβοντα . ἀλλάσσοντα. Ἀμείψωμεν . ἀντὶ τοῦ καταλλάξωμεν. Ἀμειψιρυσμεῖν . μεταμορφοῦσθαι. Ἀμέλγει . ἐπισπᾶται τὸ γάλα. παρὰ τὸ ἅμα ἔλκειν. Ἀμέρδω . τὸ στερίσκω. — ὅσσε δ' ἄμερδεν αὐγὴ χαλκείη—. Ἀμπαύσας . ἀναπαύσας. ὁ δὲ ἀμπαύσας αὐτοὺς, ὅσον τὴν πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς προελθεῖν—. Ἀμπίσχω . τὸ ἐνδύομαι. [καὶ ἡμιπσχημένος, καὶ ἀμπέχω, καὶ ἀμπέχομαι, ἡμίπσχετο. ἡμπειχόμεν δὲ καὶ ἡμπείχετο, δίφθογγα.]

alpha 160 Ἀμοιρῆσαι . ἀποτυχεῖν. Ἀμήσαντες . θερίσαντες. Ἀμώντων . θεριζόντων. Ἀμορμεύεσκε . συνοδοιπόρει. σὺν δ' ἡμῖν ὁ πελαργὸς ἀμορμεύεσκεν. ἀπὸ τοῦ ἀμορμεύειν, καὶ ὁρμᾶν καὶ πορεύεσθαι. ἀμορμεύειν δὲ ἀπὸ τοῦ ἅμα ὁρμᾶν. Ἀμπρεύοντες . παρακομίζοντες. [ἄμπρον γὰρ τὸ σχοινίον τὸ ἔλκον τοὺς βοῦς.] Ἀμπρεύων . ὁ μὲν Καλλίμαχος κυρίως ἐπὶ τοῦ ἔλκειν ἔλαβε τὴν λέξιν· ὁ δὲ Λυκόφρων ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι ἀμπρεύειν ἐστὶ κυρίως τὸ μετὰ ἀμάξης πορεύεσθαι. Ἀμύνεσθαι . Θουκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι· Σιμωνίδης δὲ ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδοῦναι· Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι. ἐπὶ τῶν προηδικηκότων τάσσουσιν οἱ ῥήτορες τὸ ἀμύνεσθαι, ὅτε οἱ κακὸν τι παθόντες ἀντιπράττουσι τοὺς προδιατιθέντας. Ἀμύνειν . τὸ βοηθεῖν. παρὰ Θουκυδίδη.

alpha 161 Ἀμύνεσθαι . τὸ κολάζειν. Ἀμυνόμενοι . τοὺς κακὸν τι πράξαντας ἀντιδιατιθέντες. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔθος εἶχον, μὴ ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων, ἀλλ' αἰεὶ δοκεῖν ἀμυνόμενοι. Ἀμύνω σοι . βοηθῶ σοι. Ἀμύνομαί σε δὲ, ἀντὶ τοῦ τιμωρῶ σε . Ἀμύνοντες . ἀνταποδιδόντες. Ἀμῦναι . ἀποσοβῆσαι ἢ βοηθῆσαι. Ἀμιθρῆσαι . μετρῆσαι, ἀριθμῆσαι. Ἀμπνύνθη . ἀνέπνευσεν. Ἀμπρεύουσιν . ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν. ὁ Λυκόφρων, οἷον ἄχλαινον ἀμπρεύουσι νηλύποι βίον. Ἀμπείραντες . τὸ διαπείραντες. πεῖρω γὰρ τὸ σουβλίζω καὶ κεντῶ. Ἀμπεπαλῶν . [μετοχὴ ἀορίστου πρώτου. οἱ γὰρ Ἴωνες ἐν τοῖς ῥήμασιν καὶ ταῖς μετοχαῖς εἰώθασιν ἀναδιπλασιάζειν·

λάχωσι, λελάχωσι, λάθη, λελάθη ... δ' ὀδυνάων.] [Ἀμύσσω . ξέω, σπαράσσω.] Ἀμύξεις .
λυπήσεις. [ἀμύσσω, ἀμύξω. τὸ δὲ ἀμύσσω παρὰ τὸ μύω ἐπίρρημα γίνεται μύξω καὶ ἀμύξω. τὸ
λίαν οἰμώζειν. τὸ δὲ ξ τρέπεται εἰς δύο σς αἰολικῶς, καὶ γίνεται ἀμύσσω. ἢ ἀπὸ τοῦ μύξιν,
ἐκθλίβειν τὴν ψυχὴν.]

alpha 162 Ἀμφιαχυῖα . ὀδυρομένη. περὶ τῶν τέκνων ἀμφιαχυῖα. Ἀμφαγνοεῖ . ἀμφιβάλλει. * Ἀμφίεσαο .
περιβάλλου. * Ἀμφεπονεῖτο . ἔσπευδεν, ἡγωνίζετο, ἐνήργει. πονῶ γὰρ τὸ ἐνεργῶ.
Ἀμφιέννυται . ἐνδύεται. παρὰ τὸ ἴω τὸ ἐνδέδουμαι. [παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδέδουμαι. πλεονασμῷ τοῦ ν
ἔνω, ἐνύω, εἴνυτο. καὶ ἐπεὶ ἔθος ἔχουσιν οἱ Αἰολεῖς πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον σύμφωνον τρέπειν,
οἶον φθεῖρω, φθερῶ, τὸν αὐτὸν τρόπον τρέπουσι τὸ ι εἰς τὸ ν , καὶ γίνεται ἐννύων, καὶ
ἀμφιεννύων· καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ἀμφιέννυμι, καὶ τὸ παθητικὸν ἀμφιέννυμαι,
ἀμφιέννυται.] Ἀμφίσκουσιν . ἐνδύουσιν. Ἀμφισβητεῖν . ἀμφιβάλλειν. Ἀμφισβητῶ καὶ σοὶ καὶ
σοῦ . Ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν . [ὅταν τελευτήσας τις ἄπαις εἶναι δοκεῖ, φάσκει δέ τις
ἑαυτὸν ἐκείνου υἱὸν, οὗτος ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου λέγεται. εἰ δὲ παῖδα μὲν τοῦ θανόντος
ἑαυτὸν μὴ εἰσάγει, λέγει δὲ ἄλλως κατὰ γένος ἑαυτῷ προσήκειν τὸν κλῆρον, παρακαταβάλλειν
αὐτὸν οἱ νόμοι κελεύουσι. πλὴν ἀμφότερα ἐπ' ἀντιλογίας τάσσεται.]

alpha 163 Ἀμφισβητοῦντες . ἀμφιλογοῦντες. [ἀπὸ τοῦ ἀμφὶς καὶ τοῦ βάζειν. πολλάκις δὲ πλεονάζει τὸ β.
ὡς ἐν τῷ ἄδηρον, ἄβδηρον· καὶ σίδαι, σίδδαι. ἢ παρὰ τὸ ἀμφὶς ἐπίρρημα, τὸ κεχωρισμένως
βαίνειν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ διστάζοντες.] Ἀμφίσταται . περιίσταται. ἀμφίσταται διαπρύσιος
ὄττοβος. Ἀμφέχανε . καταπέπωκε. —τοὺς δ' ὁ μέλας ἀμφέχανε θάνατος. Ἀμφιανακτίζειν . τὸ
προοιμιάζειν, διὰ τὸ οὕτω προοιμιάζεσθαι. Περίανδρος· ἀμφί μοι αὐτίς ἄνακτα. Ἀμφέχυτο . τὸ
παράγωγον χῦμι, χῦμαι, ἐχύμην, ἔχυσο, ἔχυτο, καὶ ἀμφέχυτο. Ἀμφιδέδωκε . περιελεῖται,
περιορίζει. ἢ καὶ ἀμφοτέρωθεν περιεκύκλωσεν. ἀπὸ τοῦ δέω μέσου παρακειμένου. * Ἀμύσσω .
ξέω, σπαράσσω. * Ἀμφιεμένος . ἐνδεδυμένος. παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι. [ὁ μέλλων ἔσω, ὁ
παρακείμενος εἶκα, ὁ παθητικὸς εἶμαι. εἰμένος ἢ μετοχή, οἶον —εἰμένος ὥμοιῖν νεφέλην— καὶ
ἐν συνθέσει, ἀμφιεμένος.] [Ἀμφαφώσα . ψηλαφῶσα. Ὅμηρος· —κοῖλον λόχον ἀμφαφώσα.]
Ἀμφισβητῶ . τὸ ἐξετάζω. [καὶ ἀμφισβητία.] (Ἐπίρρημα.) Ἀμέλει . διὰ τοῦτο. βεβαιωτικῶς.
Ἀμελητί . χωρὶς βραδυτήτος καὶ ὑπερθέσεως. Ἀμεταστρεπτί . χωρὶς ἐπιστροφῆς. [Ἀμελείστί .
χωρὶς βραδυτήτος.] Ἀμερμηρεῖ καὶ ἀμερμαρεῖ . χωρὶς φροντίδος.

alpha 164 Ἄμα . Δημοσθένης ἐπὶ τοῦ εὐθέως καὶ παραχρῆμα ἔταξε, παρὰ τὸ θαμὰ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ θ ἄμα.
[τὸ γὰρ πυκνῶς γινόμενον κατὰ τὸν αὐτὸν ἀποτελεῖται χρόνον. τὸ δὲ θαμὰ, ἔστι θαμὸς, ἐξ οὗ
τὸ θαμειδὸς, ὡς ἀδελφὸς, ἀδελφειός. τὸ θηλυκὸν θαμειά. τὸ οὐδέτερον θαμά. ἢ εὐθεῖα τῶν
πληθυντικῶν θαμὰ, καὶ τὸ ἐπίρρημα θαμά· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ θαμὸς, θαμειδὸς, ἀφ' οὗ τὸ, θαμέες
γὰρ ἄκοντες.] Ἀμαρτῇ . ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτό. καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ι λέγει
γράφεσθαι αὐτὸ, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀμαρτάδην κατὰ ἀποκοπὴν. ᾧτινι οὐ συνᾶδουσι τὰ τῆς
παραδόσεως. ἢ γὰρ παράδοσις σὺν τῷ ι οἶδε γράφειν αὐτό. Ἡρωδιανὸς δὲ φησι σύνθετον εἶναι,
ἀπὸ τοῦ ἄμα καὶ τοῦ ἀρτῶ, καὶ γίνεται ἀπὸ ἀμφοτέρων ἐπίρρημα, ἀμαρτῇ καὶ ὁμαρτῇ. ἰστέον
δὲ, ὅτι τὰ ἀπὸ δοτικῆς γινόμενα ἔχουσι τὸ ι . οἶον· ταύτη ἐπίρρημα. Ἀμενητί . χωρὶς τοῦ
ἐπιμεῖναι. Ἀμετρί . χωρὶς μέτρου. καὶ παροιμία· ἀμετρί μάζαν ἔδοντες. Ἀμήν . πεπεισμένως,
ἀληθῶς. ἢ ἀντὶ τοῦ γένοιτο. * ἔστι τὸ ἀμήν ἀντὶ τοῦ ναί. βεβαιωτικὸν γὰρ ἐστίν. * Ἀμμιγα .
ἀναμεμιγμένως. [εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς ἤσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ
Χαρίτων.] Ἀμισθί . χωρὶς μισθοῦ. Ἀμοιβαδόν . κατ' ἐναλλαγὴν. Ἀμοιβηδὶς . ἐκ τοῦ ἀμείβω,
ἀμοιβῇ καὶ ἀμοιβηδὶς.

alpha 165 Ἀμόθεν . ἀντὶ τοῦ πόθεν. Ἀμοχθεῖ . χωρὶς κόπου. Ἀμυδρῶς . σκοτεινῶς, λεπτῶς, ἀσαφῶς.
Ἀμυστί . ἀντὶ τοῦ ἀπνευστί καὶ ἄνευ τοῦ ἀναπαύεσθαι πίνειν. Ἀμυδὶς . ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. παρὰ τὸ
ἄμα, τροπῇ τοῦ α εἰς υ . τὰ ἀπὸ δασέων μετασχηματιζόμενα ψιλοῦται, οἶον· ἡμέρα, ἡμαρ, ἡδονή,

ἥδος, ὃ σημαίνει τὸ ὄφελος, ἅμα, ἅμυδς. Ἀμογητί . χωρὶς βίας ἢ κακοπαθείας. Ἀμβλήδην .
 μεγάλως βοῶσα. Ἀμβολάδην . ἀναβολικῶς. ἐκ τοῦ ἀναβάλλω, ἀναβολάδην. [καὶ ἀμβολάδην.]
 Ἀμυχή . ἐπιπολαίως. Ἀμφαδόν . φανερώς. φαίνω, [φανδόν, καὶ ἀμφαδόν, καὶ ἀμφαδίην.] Ἀμφὶ
 περί . ἐξ ἑκατέρου μέρους. Ἀμφίς . ἀντὶ τοῦ χωρίς. τοῦτο οὐ συγκοπῇ, ἀλλὰ μετασχηματισμός.
 ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀμφιάραιος, Ἀμφις. ὡς παρ' Αἰσχύλῳ. ὥσπερ ἀστράγαλις ἄστρις, καὶ Ἰφιάνασσα
 Ἴφις, καὶ Θρασυκλῆς Θράσυλλος, καὶ Βαθυκλῆς Βάθυκλος. ὑποκοριστικά. ταῦτα
 μετασχηματισμοὶ καλοῦνται. ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δυνάμεθα ἀποκοπῇν, ἐπεὶ τὸ ζ ἔχει τῆς
 τελευταίας συλλαβῆς. ὅπου γὰρ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τηρηθῇ τὸ στοιχεῖον, οὐ λέγομεν
 ἀποκοπῇν, ὥστε μετασχηματισμός ἐστι. Ἀμφοτέρωθεν . ἐκ τῶν δύο μερῶν. τὰ εἰς θεν
 ἐπὶ ῥήματα ἀπὸ ὀνομάτων γινόμενα διὰ τοῦ

alpha 166 ο μικροῦ γράφεται, οἶον· κυκλόθεν, Ἰλιόθεν, πλὴν τοῦ ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, ἐτέρωθεν.
 Ἀμωσγέπως . ὅθεν δήποτε. ἔστι δὲ ῥῆμα ἢ λέξις. ἔστιν οὖν ὄνομα ἄμους, ἰσοδυναμοῦν τῷ τίς,
 δωρικῶς. ὡς φησὶν Ὅμηρος — τῶν ἀμόθεν γε, θεά— ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τινὸς μέρους. ὥσπερ παρὰ τὸ
 καλὸς γίνεται ἐπὶ ῥήμα καλῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμὸς γίνεται ἐπὶ ῥήμα ἀμῶς, καὶ ἐν συνθέσει
 ἀμωσγέπως. [ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμὸς γίνεται ἀμόθεν, ἐξ οὗ τὸ οὐδαμῶθεν ἐπὶ ῥήμα. καὶ ὥσπερ ἀπὸ
 τοῦ καλῶς γίνεται ἐπὶ ῥήμα καλὰ, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδαμῶς, οὐδαμὰ, ἀπὸ τοῦ οὐδαμῶς.] *
 Ἀμέσως . μὴ διὰ μέσων τῶν τόπων, ἀλλ' ἀθρόως κατὰ τὴν πρώτην ἐπιβολήν. * Ἀματαρί . τὸ
 καλούμενον παρ' Ἑλλήσι τάφρος, παρὰ Ῥωμαίοις φοςάτον, τοῦτο παρ' Ἑβραίοις ἀματαρί. Τὸ Α
 μετὰ τοῦ Ν . (Ἀρσενικόν.) Ἀναβαθμοί . αἱ ἀναβάσεις. λέγουσι δὲ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῦ λαοῦ
 ἐπάνοδον. Ἀναβολεύς . ὁ ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνάγων. — ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν ἀναβολέα καλεσάμενος,
 καὶ ταχέως ἀναβαίνων ἐπὶ τὸν ἵππον, ἤτησε πιεῖν. — λέγεται καὶ ἡ σκάλα παρὰ Ῥωμαίοις. ὁ

alpha 167 δὲ Μασσάλιος γηράσας, ἵππου χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινεν. Ἀναγεῖς . διὰ μὲν τοῦ α τοὺς
 ἀνάγνους, διὰ δὲ τοῦ ε τοὺς ἐνόχους ἄγει καὶ μιάσματι. οὕτως Αἰσχίνης. Ἀνάγωγος . ὁ ὕβριστής,
 ἢ ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀναγωγῆς. ἢ ὁ φιλήδονος καὶ ἐκλελυμένος. Ἀναδιπλασιασμός . ὅταν
 τὸ ἐξῆς τῆς λέξεως τὸ αὐτὸ σύμφωνον ἔχη, οἶον· τέτυφα. Ἄνα . ἀντὶ τοῦ ὦ βασιλεῦ. Ἀνάδοχον,
 οὐκ ἀναδοχέα λέγουσιν. Ἄνακτες . οἱ θεοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς. ἄναξ δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἄνω τάξιν
 ἔχειν. ἢ ὁ ἄνω αἵσσω. ἢ πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν. σημαίνει δὲ τὸν βασιλέα καὶ τὸν
 οἰκοδεσπότην. καὶ αὐτὸς ποιητής· αὐτὸς ἐγὼ [οἴκοι] ἄναξ ἔσομαι— σημαίνει δὲ καὶ τὸν φύλακα.
 Ἀνακυκλήϊον . τὸ ὀρθόν. Ἀνακοί . οἱ Διόσκουροι παρὰ Ἀττικοῖς. παρὰ τὸ ἀνάσσω, ἀνακός, ὡς
 φυλάσσω, φυλακός, μαλάσσω, μαλακός. ἢ ὅτι ἀνακῶς, ὃ ἐστὶ φιλανθρώπως, ἐχρήσαντο τοῖς
 Ἀθηναίοις. [ἢ ὅτι τοὺς πλείοντας σώζουσιν ἀστέρες ὄντες, ἄνω καὶ ἐκάς

alpha 168 ἡμῶν ὄντες. καὶ τὸ ἄνω δὲ συνθέτως εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ ἀνακῶς λέγειν.] Ἀναλλοίωτος . ὁ
 ἄτρεπτος, ὁ μηδέπω ἀλλοιούμενος ἢ τρεπόμενος. Ἀνάλωτος . ὁ ἀπόρθητος. Ἀνὰ οὐλαμόν . κατὰ
 ἄθροισμα. ἢ ἀνὰ θόρυβον. Ἀνάρσιοι . ἐχθροὶ· ἄδικοι· ἀνάρμοστοι· ἀπὸ τοῦ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω. [ὁ
 μέλλων αἰολικῶς ἄρσω, ἐξ οὗ ἄρσιος καὶ ἀνάρσιος. ὁ μὴ συναιρόμενος μὴ δὲ
 συναντιλαμβανόμενος.] Ἀναπόδραστος . ὁ μὴ δυνάμενος φυγεῖν. Ἀνάσιλλος . ὁ ἀναφαλαντίας,
 ὃ ἐστὶ φαλακρός. Ἀνάσιμος . ὁ ἄμορφος. Ἀνάστατος . κατεστραμμένος, ἢ ὁ πεπορθημένος.
 εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ πόλεων ἐαλωκυῶν, καὶ οἰκῶν ἐξηρημωθέντων. Ἀνατιναγμός . μετὰ στασις,
 μετακίνησις. Ἄναυδος . ὁ ἄφωνος. * αὐδὴ γὰρ ἢ φωνή. * Ἀνάπτει . δημοεγέρται. Ἀνάπλεως . ἐκ
 τοῦ πλέως, ὁ πεπληρωμένος. [καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄπλεως ὁ ἐνδεής. καὶ μετὰ προσθήκης
 ἐτέρας στερήσεως καὶ πλεονασμῶ τοῦ ν ἀνάπλεως ἥτις ἐν τοῖς τοιούτοις

alpha 169 προστιθεμένη καὶ ἀναδιπλουμένη κατάφασιν, ἀλλ' οὐ στέρησιν δηλοῖ.] Ἀναφής . ἀψηλάφητος.
 Ἀναφορεύς . ὁ ἀνέχων καὶ ἀναβαστάζων. Ἀναφαλαντίαν, οὐκ ἀναφάλαντον λέγουσι . σημαίνει
 δὲ τὸν φαλακρόν. Ἀναφλασμός . τὰ ἀφροδίσια. καὶ ἀναφλᾶν τὸ μαλάττειν τὸ αἰδοῖον.
 Ἀναφλύστιος . δῆμος Ἀττικῆς τῆς Ἀντιοχίδος. Ἀνάχαρις . ὁ Σκύθης. παρὰ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν,

καὶ τὴν χάριν, ὃ σημαίνει τὴν χάριν ἢ τὴν χαράν. Ἀνδραποδισμός . ἡ αἰχμαλωσία.
 Ἀνδραποδιστής . ὁ τοὺς ἐλευθέρους αἰεὶ καταδουλούμενος. Ἀνδροκάπηλος . μεταβολεὺς
 ἀνδραπόδων. Ἀνδραποδώδεις . δουλοπρεπεῖς, δουλογνώμονας. Ἀνδρεών . ὁ μέγας οἶκος παρ'
 Ἡροδότῳ. Ἀνδρών . οἶος περιεκτικὸς ἀνδρῶν, ἔνθα εἰώθασιν οἱ ἄνδρες συναθροίζεσθαι.
 Ἀνδρεῖος ἀνὴρ . ἄφοβος. ἀμαρτάνει οὖν ὁ λέγων τὴν ἀνδρείαν ἐγκράτειαν φόβων. Ἀνδριοι . ἐκ
 τῆς Ἀνδρου. Ἀνδροβόρων . ἀνθρωποφάγων.

alpha 170 [ἀνδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν αἴλουρε κακίστη, τῶν Ἀκταιονίδων ἐσσι μία σκυλάκων.]
 Ἀνδρόδομος . ὁ τρίκλινος. Ἀνδροκόβαλος . ὁ κακοῦργος. Ἀνδροφόνος . [οὕτως λέγεται, κἄν
 γυναῖκα τὶς κτείνει.] Ἀνδρείκελος . ὅμοιος ἀνδρί. ἀνδρίκελος δὲ ι . Ἀνδριφόντης . ὁ φονεύων
 τοὺς ἄνδρας. Ἀνδρογύνων . ἀσθενῶν. γυναικῶν καρδίας ἐχόντων. Ἀνδρα . ἀντὶ τοῦ μνηστήρα,
 ὡς τό· τὸν ἄνδρα Μαρίας. Ἀναίτιος . ὁ ἀγέννητος πατήρ, ὁ θεός, ὡς μὴ ἔχων τινὰ τῆς ὑπάρξεως
 αἵτιον. Ἀνδραγχος . δήμιος, ὁ τοὺς ἄνδρας ἄγχων, ὃ ἐστὶ πνίγων. Ἀνδίκτης . εἶδος παγίδος.
 παρὰ τὸ δίκειν τὸ βάλλειν. ἔνθα καὶ δίσκος, ὁ ῥιπτούμενος. Ἀνδρόμεος . ἀπὸ τοῦ ἀνδρός
 ἀνδρόμεος. [ὡς ἀπὸ τοῦ Διὸς δήμιος, ὁ πατήρ Ἡρακλέους, καὶ ἐν ἐτέρᾳ παραγωγῇ κτητικὸς,
 ἀνδρόμεος, πλεονασμῷ τοῦ ε .] Ἀναιτος . ἀβλαβής, ἀναίτιος. [Σοφοκλῆς· πόλις δέ σοι κακῶν
 ἄναιτος τῶνδ' ἀπαλλαχθῆ χθονός.] Ἀνέγρετον . ἀνυπόστροφον.

alpha 171 Ἀνελεύθερος . ὁ μικρολόγος, ἢ ὁ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιῶν τί—ἀγενῆ καὶ ἀνελευθέραν
 ἐποίησαντο τὴν ἀναχώρησιν. Ἀνέμβατος . δυσπειθής, δυσχερῶς δεχόμενος. Ἀνεμοκοῖται . οἱ
 κοιμίζοντες τοὺς ἀνέμους. γένος δὲ φασὶ τοιοῦτον ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ. Ἀνεως . ὁ ἄφωνος.
 ἔστιν ἴα ἢ φωνή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ἰόν, διὰ τὸ ἐπὶ πᾶσαν ἀκοὴν ἰέναι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἴς,
 καὶ ἄνιος ὁ ἄφωνος, καὶ μεταθέσει τοῦ ι εἰς ε γίνεται ἄνεος. [καὶ ἀττικῶς ἄνεως. ἢ ἀπὸ τοῦ
 αὖω, τοῦ σημαίνοντος τὸ φωνῶ, γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν αὖος καὶ ἄναυος. ὡς αὐδῶ ἄναυδος.
 καὶ κατ' ἀποβολὴν τοῦ υ ἄναος καὶ ἀττικῶς ἄνεως. ὡς ναὸς νεώς.] [Ἀνετος . παρὰ τὸ ἴημι, ἔτος
 καὶ ἄφετος καὶ ἄνετος.] Ἀνέστιος . ὁ ἄοικος. ἐστὶ δὲ ἡ οἰκία. Ἀνεξέλεγκτος . ἀβασάνιστος,
 ἀδόκιμος. Ἀνεῖμονες . οἱ ἄνευ ἱματίων. Ἀνεμος . κίνησις ἀέρος, ἢ ἀναθυμιάσις ξηρὰ, ἢ πλῆθος
 ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως, ἢ ῥεῦμα ἀέρος, ταῖς τῶν τόπων ἐξαλλαγαῖς, ὅθεν ῥεῖ, τὰς ἐπωνυμίας
 ἀμείβων. Ἀνήλιπος . ὁ ἀνυπόδητος. Ἀνήλατος . ὁ μηδέπω δαμασθεὶς ὑπὸ ζυγίων,

alpha 172 ἢ ἐλασθεὶς, ἢ ὁ ἀπειθής. [ἐλαύνω, ἐλάσσω, ἤλακα, ἤλασμαι, ἤλασται, ἤλαστὸς καὶ ἀνήλατος,
 κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς .] Ἀνήριθμος . ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ ταττόμενος, ἀλλὰ περιεῖριμμένος.
 Ἀνηρίναστος . ὁ μὴ κρατῶν ἃ ἔχει, ἀλλ' ἀποβάλλων. ἀπὸ τῶν συκῶν τῶν μὴ κρατουσῶν τὸν
 καρπὸν, διὰ τὸ μὴ ἐπιβληθῆναι αὐταῖς τοὺς ὀλύνθους τοὺς ἀπὸ τῶν ἐρινεῶν, ὃ ἐστὶν ἀγρίων
 συκῶν. * Ἀνειμένος . ἐστὶν ὁ ἀμελής καὶ ῥάθυμος. * Ἀνήλιπτος λέγουσιν, οὐχὶ ἀνήλιφος, οὐδὲ
 ἀνάλιφος. Ἀνήρεις . ἀνάνδρους. ἐκ τοῦ ἀνύω τὸ πράττω. Ἀνήρ . ἀπὸ ἐτῶν λε ἕως ἐτῶν μς .
 Ἀνήνυτος . ὁ ἀπλήρωτος. Ἀνηβοι . οἱ ιβ ἐτῶν ὄντες, οἱ μήπω φθάσαντες τὴν νενομισμένην
 ἡλικίαν. Ἀννίβας . κύριον. Ἀνιγρός . φαῦλος, βλαβερὸς, λυπηρὸς. παρὰ τὸ ἀνία ἀνιαρὸς, καὶ
 κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ γ ἀνιγρός. [παρὰ δὲ τὸ ἀνία ἀνιαρὸς, τὸ ἀνιῶ ῥῆμα.]
 Ἀνίψαλλον . ἀβλαβή. Ἀννίκερις . κύριον. ὃς Ἐπικούρειος ἐγένετο φιλόσοφος ὢν καὶ
 Κυρηναῖος.

alpha 173 Ἀνωχμόν . καταδίωξιν. παρὰ τὸ διώκω, διώξω, [δεδίωγμαι, διωγμός, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ
 διωχμός. ἐκ γὰρ τοῦ διώκω γίνεται διωκή καὶ κατ' ἀποβολὴν τοῦ δ ἰωκή.] Ἀννίτης καὶ
 Ἀννιάνος . ἀπὸ τοῦ Ἀννια ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀννα, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς Ἰουδαίας. Ἀνθερεών . ὁ ἀπὸ τοῦ
 γενεῖου τόπος. διὰ τὸ θεωρεῖν τὸ πνεῦμα δι' αὐτοῦ, ἢ ὅτι κατὰ τὴν ἔνθεσιν τῆς τροφῆς κινεῖται
 ἐν τῷ καταπίνειν· ἐνθερεῶν τὶς ὢν. οἱ δὲ παρὰ τὴν ἄνθησιν τῶν τριχῶν. [ὅθεν κατηγοροῦσι τοῦ
 Εὐφορίωνος εἰπόντος· τέκνον μὴ σύ γε μητρὸς ὑπ' ἀνθερεῶνος ἀμήσης.] Ἀνθέρικες . αἱ
 προβολαὶ τῶν ἀσταχύων. καὶ ἀνθέρικος. παρὰ τὸ ἄνθος παράγωγον ἄνθερος καὶ ἀνθέρικος.

Ἀνθοσμίας . οἶνος εὐώδης. ὁ ἀνθέων ὁσμὴν ἔχων. Ἀνθραξ . πῦρ γεῶδες μετὰ τὴν τῆς φλογὸς πάροδον τῇ παχυτέρᾳ καὶ γεωδεστέρᾳ ὕλῃ ἐναπομεῖναν· μετὰ γὰρ τὸ παρελθεῖν τὸ ἀνθηρόν τῆς φλογὸς ἢ περὶ τὴν παχεῖαν ὕλην τοῦ πυρὸς ὁμιλία ἄνθρακες ὀνομάζονται. παρὰ τὸ θέρω, τὸ θερμαίνω, θέραξ, καὶ ἐν συγκοπῇ ἄνθραξ.

alpha 174 Ἀνθρωπος . ζῶον λογικὸν θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. τί ἐστὶ ζῶον; οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική. τί ἐστὶν οὐσία; ὑπαρξίς αὐθυπόστατος. διὰ τί εἶπε ζῶον; διὰ τὰ ζωόφυτα. διὰ τί εἶπε λογικόν; διὰ τὰ ἄλογα. διὰ τί εἶπε θνητόν; διὰ τὰ ἀθάνατα. ἢ ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον λογικόν, θνητόν, ὀρθοπεριπατητικόν, πλατυόνυχον, γελαστικόν. ἢ ζῶον ἐξ ἐναντίων οὐσιῶν ὁμόχρονος καὶ ἄρρητος σύνθεσις. ἢ ζῶον λογικὸν θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. ζῶον· κατὰ ἀφορισμὸν τῆς ἀψύχου κτίσεως. λογικόν· κατὰ ἀφορισμὸν τῆς ἀλόγου οὐσίας. θνητόν· κατὰ ἀφορισμὸν τῆς ἀθανάτου τῶν ἀγγέλων ὑπάρξεως. νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν· ὥς ἐν εἰκόνι θεοῦ κατὰ χάριν ὑπάρχον. ἢ ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον λογικὸν θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. νόησιν δὲ ἐνταῦθα τὴν μάθησιν εἶπε· διὸ καὶ ἐπήγαγε· καὶ ἐπιστήμης. ἢ ζῶον λογικόν, θνητόν, καὶ τῶν ἐναντίων, ἀνὰ μέρος, δεκτικόν. ἢ ἐκ ψυχῆς ἀθανάτου καὶ σώματος θνητοῦ συνεστός. —ἄνθρωπος δὲ παρὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν τὴν ὥπα, ἡγουν ἄνω ὄραν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἡγουν ἀναλογίζεσθαι ἃ εἶδε καὶ ἡκουσε, τῶν ἀλόγων ζῶων μὴ λογιζομένων καὶ προνοουμένων. οὐ

alpha 175 γὰρ ἂν ἰχθὺς εἰς κύρτον εἰσῆλθεν, ὁρῶν ἄλλον κρατούμενον. ἢ παρὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν, ἢ παρὰ τὸ ἔναρθρον ἔχειν τὴν ὥπα. τετραχῶς δὲ λέγεται ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ γραφῇ· ἄνθρωπος ὁ θεός, καὶ ὁ ἄγγελος, καὶ ὁ ἐντὸς καὶ ὁ ἐκτὸς ἡμῶν ἄνθρωπος. ἰστέον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος καὶ τοῖς ἀψύχοις κοινωνεῖ καὶ τῆς τῶν ἀλόγων μετέχει ζωῆς, καὶ τῆς τῶν λογικῶν μετείληφε νοήσεως. κοινωνεῖ γὰρ τοῖς μὲν ἀψύχοις κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀπὸ τῶν τεσσάρων στοιχείων κρᾶσιν· τοῖς δὲ φυτοῖς κατὰ ταῦτα καὶ τὴν θρεπτικὴν ἡγουν γεννητικὴν δύναμιν· τοῖς δὲ ἀλόγοις καὶ ἐν τούτοις μὲν, ἐκ συμμέτρου δὲ καὶ κατὰ τὴν ὄρεξιν ἡγουν θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν, καὶ κατὰ τὴν αἴσθησιν, καὶ κατὰ τὴν καθ' ὁρμὴν κίνησιν, ἥτοι τὸ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβατικόν καὶ ἀναπνευστικόν. ταῦτα γὰρ ἐν ἡμῖν ἐστὶ ποιεῖν * καὶ μὴ ποιεῖν. * συνάπτεται δὲ διὰ τοῦ λογικοῦ ταῖς ἀσωμάτοις καὶ νοεραῖς φύσεσι, λογιζόμενος καὶ νοῶν καὶ κρίνων ἕκαστα, καὶ τὰς ἀρετὰς μεταδιδόντων. διὸ καὶ μικρὸς κόσμος ὁ ἄνθρωπος ἐστίν. Ἀνευθέτου . ἀχρήστου. Ἀνάπηρον . βεβλαμμένον, μὴ ὑγιῇ. Ἀνίερος . βέβηλος, αἰσχρός. Ἀννουμῖνος . ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ Ῥωμαίοις. οἱ δὲ ἀδνούμιον φασίν. Ἀνομοί . οἱ παντελῶς ξένοι τῶν θείων νόμων, οἱ ἀποστατήσαντες αὐτῶν.

alpha 176 Ἀνούτατος . ἄτρωτος. Ἀνούστατος . μωρός, ἀσύνετος. Ἀνόστιμος . παρὰ τὸ νόστος. [τοῦτο παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀνόστιμος.] Ἀντιγραφεὺς . ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα, ὥστε ἀντιγράφεσθαι αὐτά. Ἀντιστρόφους . ἀντὶ τοῦ ἰσοστρόφους. Ἀντίχειρ . ὁ μέγας τῆς χειρὸς δάκτυλος. ἢ ὅτι ἀντίκειται τοῖς ἄλλοις, ἢ ὅτι τὸ ἴσον δύναται τῇ ὅλῃ χειρί. Ἀντίθρονος . ὁ ἀντικαθήμενος. καὶ ἀντικαθήμενος ὁ ἀντίθρονος, ὁ ἀντιποιμαίνων. Ἀντίβιος . ὁ ἐναντίος. Ἀντίθεος . ὁ τῷ θεῷ ἀντιπράττων. Ἀντίδικος . παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ὁ διάβολος, καὶ ἡ ἡμῶν συνείδησις ἢ ἀντικειμένη τῷ κακῷ ἡμῶν θελήματι. κατὰ γὰρ τὸν Ἀπόστολον· ἐὰν ἡ συνείδησις ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν. Ἀντίδικός μοι καθέστηκε, καὶ ἀντίδικός μοι καθέστηκεν. Ἀντίπαλος . ὁ κατὰ πάλον, τουτέστι κλῆρον, ἐναντιούμενος. Ἀντήρεις . ἀνθηρμωσμένους. ἢ τὸ εἰς ὃ ἐπερείδεται τις. παρὰ τὸ ἐρείδω, ἐρείσω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀντήρεις. [τροπὴ τοῦ ε εἰς η , καὶ ἀποβολὴ τοῦ ω . οὐχ εὗρηται δὲ ἡ εὐθεῖα αὐτοῦ ἐν

alpha 177 χρήσει. αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις ὥς ἀπὸ τῆς ὀξυτόνου μακρᾶς καὶ εἰς ις ληγούσης τὴν κλίσιν ἔχουσιν ἀντηρίδος.] Ἀντυγωτός . συνδεδεμένος· ἐπειδὴ αἱ ἀντυγες καταδέονται. παρὰ τὸ ἀντυγῶ ῥῆμα. Ἀνύπηνος . ἀγένειος. Ἀνυμφος . ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα. Ἀνυμέναιος δὲ, ἢ μὴ ἔχουσα

ἄνδρα . Ἄνυπόδητος, οὐχὶ ἀνυπόδετος λέγεται . Ἄνυπαίτιος . ὁ ἀναίτιος. Ἄνυπόκριτος . ὁ ἄδολος. Ἄνυπέρβλητος . ὁ προέχων. Ἄνώλεθρος . ἀθάνατος. Ἀνελεήμονας . τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλεον. Ἄνυπόκριτος . ὁ μὴ ἐν πλάσματι ἀγαπῶν ἢ περιπατῶν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος [καὶ] μὴ πλάσμα ἀγάπης ἔστω. (Θηλυκόν.) Ἄναια . χώρα καὶ τόπος ἀντικρὺ Σάμου. ἐκλήθη γὰρ Ἄναια ἀπὸ γυναικὸς μιᾶς οὗσης τῶν Ἀμαζόνων γυναικῶν.

alpha 178 Ἄναιδεια . παρὰ τὸ ἀναιδής. τοῦτο παρὰ τὸ αἰδῶ, αἰδής, αἰδής καὶ ἀναιδής. Ἀναβάσεις . αἱ προκοπαί. οἱ εὐσεβεῖς λογισμοὶ περὶ θεόν. φησὶ γὰρ ὁ Δαβίδ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. εἰς τὸ ἐναντίον δὲ αἱ καταβάσεις. Ἀναβολή . ἐνοχή. Αἰλιανός· Λοξίας καὶ Ζεὺς πατὴρ ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφίσαντο Φαλαρίδι. Ἀναβολαί . αἱ βραδυτῆτες. λέγεται δὲ καὶ τὰ προοίμια, καὶ αἱ ἀνακρούσεις καὶ αἱ ἀρχαί. Ἀνάγγελον . μὴ δὲ ἄγγελον καταλειφθῆναι. ἔνθα μάχην ἔτλημεν ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλον πίπτοντες—. Ἀναγκαία τράπεζα . ἡ εὐτελής καὶ πενιχρά. Σοφοκλῆς· ὦ δέσποτ' Αἴαν τῆς ἀναγκαίας τύχης. τῆς βίας φησὶ· τουτέστι τῆς δυστυχίας. Ἀνάγκη . παρὰ τὸ ἄγω, ἄγη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ἀνάγκη. [ἢ παρὰ τὸ ἀνάσσω, ἢ πάντων ἀνάσσουσα.] Ἀνάγνωσις . κατὰ φιλοσόφους ἢ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις ἢ ἀνάπεισις. οὕτως Ἡρόδοτος.

alpha 179 Ἀναγωγή . ὁ τῶν νηῶν ἔκπλους. καὶ γίνεται ἀναγωγή τῶν νεῶν. Ἀναγωγή . ἡ ἀπαιδευσία. —ὁ δὲ δι' ἀναγωγίαν ταῦτα ἔπασχεν. [ἔχων στρατὸν ὑπὸ μέθης καὶ ἀναγωγίας ἡμελημένον καὶ διεφθαρμένον.] Ἀνάζαρβα . πόλις Κιλικίας. ἀπὸ Ζάρβα τοῦ κτίσαντος [αὐτήν. ὁ πολίτης Ἀναζαρβεὺς ὡς Καρυανδεὺς. ἀφ' ἧς Διοσκορίδης ἱατρὸς χρηματίζων· καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Ἀναζαρβεὺς.] Ἀνάβλησις . ὑπέρθεσις καὶ ἀναβολή. Ἀνάδικοι κινήσεις . αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι. ὅταν ἁλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυροῦντες. Ἀναδομή . ἀναδασμός. ἐγὼ δὲ λέγω ἀνάκτισις. Ἀναδρομαί . ἀναβάσεις. ἀναδρομὴ γίνοιτο κοῦ σφαλλόμεθα. Ἀναζυγαῖς . ἀναστροφαῖς, στρατοπεδίασις, ἀναλύσεις τῶν στρατοπεδευμάτων. [Πολύβιος ὁ δὲ Φίλιππος οὐδενὶ κόσμῳ ποιησάμενος τὴν ἀναζυγὴν καὶ τὸν ἀνάπλου δευτεραῖος εἰς Κεφαλληνίαν κατῆρεν.] Ἀνάεδνον . ἄπροικον. Ἀνάθεσις . ὑπέρθεσις. τὰ χρήματα δώσιν ὑπέσχοντο, τριῶν ἡμερῶν ποιήσαντες ἀνάθεσιν. Ἄννα . πόλις τῆς Ἰουδαίας. ὁ πολίτης Ἀννίτης. * Ἀνωμαλίαν . νόσον ἢ ἀσθένειαν. * Ἀνία . θλίψις, λύπη, παρὰ τὸ ἰῶ, ὃ σημαίνει ὑγιάζω καὶ θεραπεύω, γίνεται αἰῶ κατὰ στέρησιν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἀνιῶ· ἢ γὰρ ἀνία

alpha 180 ἐστέρηται τῆς ἰάσεως. [τὰ διὰ τοῦ νια μακρὸν ἔχει τὸ α , μὴ ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ ευω , διὰ τοῦ ι γράφεται. οἶον, μανία, πενία, ῥοδωνία, ἰσωνία, ἢ ἴση πρᾶσις· οὕτω καὶ ἀνία. πρόσκειται μὴ ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ ευω , οἶον ἐρμηνεύω, ἐρμηνεία, σαλακωνεύω, σαλακωνεία· σημαίνει δὲ τὴν βλακείαν. πρόσκειται μακρὸν ἔχοντα τὸ α , διὰ τὸ σαφήνεια, εὐγένεια, ἀπήνεια. τὸ μνεία δὲ οὐκ ἀντίκειται, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ μνεύω.] Ἀνακάθαρις . ἐπίλυσις, διακρίνησις. Ἀνάκαια . δήμος φυλῆς τῆς Ἰπποθωντίδος. Ἀνακαίνησις . ἡ ἀνανέωσις. λέγεται δὲ καὶ ἀνακαίνωσις. Ἀνάκλησις . ἡ προσφώνησις. διὰ δὲ τοῦ ι ἡ ἀνάπαυσις. Ἀνακτορίαν . δεσποτείαν. Ἀνακεφαλαίωσις . ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔρευνα. Ἀνάκρισις . ἡ ἐξέτασις. Ἀνάκρησις δὲ, ἡ ἀνάκρασις, ἢ . Ἀνάληψις . ἡ ἀνάρρωσις. σπουδὴν ἐποιεῖτο ὑπὲρ ἀναλήψεως καὶ θεραπείας τῶν ἀνδρῶν. Ἀνάλυσις . ἐξάπλωσις. ὅρος γάρ ἐστι λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος τοῦ ὀριστικοῦ κεφαλαιωδῶς. καὶ ἄλλως ἀνάλυσις ἢ ὑπὸ σχήματος ἐπὶ σχῆμα· τῶν τρόπων ἀνακύκλησις. Ἀναλογία . τὸ λέγειν· ὃν λόγον ἔχει ὁ δύο ἀριθμὸς πρὸς τὸν τέσσαρα, τοῦτον ὁ τρία πρὸς

alpha 181 τὸν ἕξ, ἀμφοτέρω γὰρ διπλάσια. ἢ ἀναλογία ἐστὶν ἡ τὸ πολυσχεδὲς τῶν ἀνθρώπων φθέγμα συντόνως παραδιδούσα. Ἀνάμνησις . μνήμης ἐξιτήλου γενομένης ἀνάτησις. ἢ εὗρεσις φαντάσματος. ἀρξαμένη γὰρ ἀπὸ τῆς ψυχῆς διαβαίνει ἐπὶ τὸ ἐζωωμένον σῶμα. ἀναμνησθέντες γὰρ φοβεροῦ τινὸς ἡμῖν γενομένου ὠχριάσαμεν, καὶ τοῦ πλοῦ ἀναμνησθέντες ἐναυτιάσαμεν.

Ἀναπειστηρίαν . δυναμένην πείθειν τοὺς ἀκούοντας. Ἀνάπειρα . ἡ εἰρεσία. —ταῖς ἀναπείραις καὶ ταῖς εἰρεσίαις ἐγύμναζεν. Ἀναμπλάκητοι . αἱ εἰς μηδὲν ἀμαρτάνουσαι, ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι. [ἢ ἄφυκτοι, ἀπλάνητοι, ἀπροσπέλαστοι.] [Ἀναπνοή . εἴσοδος ἀέρος, ὑπὸ μετεωρισμοῦ πνεύμονος, δι' αὐξήσιν τοῦ ἐν ἡμῖν θερμοῦ.]

alpha 182 Ἀνάπαυλα . ἡ ἀνάπαυσις. Ἀναρῥῶγας . τὰς ἐν τῷ μεγάρῳ διόδους· ἴν' ἢ τὸ ἀναρῥήγμα τοῦ τείχους, ἢ τὰς ῥαγάδας. Ἀναροῖβησις . ἡ ἀναφορὰ τῶν ὑδάτων. Ἀναρῥησις . στέφανος, ἢ ἀνακήρυξις. ἀναρῥυσις δὲ, ἡ ἐλευθερία, ψιλόν. Ἀνασύνταξις . τὰ διαγεγραμμένα τιμήματα ταῖς συμμορίαῖς. ὅταν δόξη τῷ δήμῳ χρῆζειν προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως, καὶ ἔλονται τοὺς τοῦτο πράξαντας, τοῦτο ἀνασύνταξιν καλοῦσιν. Ἀνακομιδή . ἐπάνοδος. Ἀνάρτησις . ἡ ἀνακρέμασις. Ἀνακωχή . ἡ ἀνάπαυσις, ἡ πρὸς μικρὸν εἰρήνην ἐν τῷ πολέμῳ. παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν. Ἀνασσα . ἡ βασίλισσα. Ἀναξυρίς . τὸ βρακίον. Ἀναστροφή . πολιτεία, διαγωγή.

alpha 183 Ἀνάστασις . τοῦ πεπτωκότος ἔγερσις. ἀνάστασις δὲ, ἡ τῶν διαζευχθέντων στοιχείων κελεύσει τοῦ κτίσαντος πρὸς ἑαυτὰ συνδρομή. Ἀνάστασις Χριστοῦ . ἡ μετάθεσις τῆς λογικῆς φύσεως ἐκ φθορᾶς πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν, καὶ ἐκ τῆς ἀγνοίας πρὸς τὴν ἀπλανῆ γνῶσιν. Ἀνατάσεις . ἐπαπειλήσεις ὑπερηφάνους. τὰ μὲν φιλόανθρωπα παρεσιώπων, τὰς δὲ ἀνατάσεις [καὶ] ἐπαπειλήσεις ἔλεγον. Ἀνάτασις . ἡ μετὰ πικρίας καὶ θρασύτητος ἀπειλή. Πολύβιος οἱ μὲν οὖν περὶ Μητρόδωρον καταπλαγέντες τὴν ἀνάτασιν Φιλίππου τοῦ βασιλέως, ἐπανήλθον. Ἀνατάσεις . ἀναγωγαῖς, ἀναπλώσεσιν. οὕτως ὁ τὰ θεῖα μέγας Διονύσιος. Ἀνατρητὰς ἐμβάδας . τὰ διατετριμμένα καὶ κατακεκομμένα ὑποδήματα. Ἀνατύπωσις . ἡ διανόησις. Ἀναίρεσις . φόνευσις, καὶ ἡ ἀνάληψις. ὁ δὲ τὴν πανοπλίαν ἔρριψεν εἰς ἀναίρεσιν τὸ βουλούμενον. Ἀνάχυσις . φυρμός, σύγχυσις, ἢ καὶ ἔκλυσις. Ἀναψυχή . παραμυθία. Ἀνδανία . πόλις Μεσσηνίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀνδανιεύς. Ἀνδρεία . ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία. οὕτως Ἀντιφῶν. Ἀνδρία . οὐχ ἡ πολιτικὴ ἀρετὴ, ἀλλ' ἡ μείζων ταύτης, τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη, περιγενομένη τοῦ θυμοῦ τῆς ψυχῆς. ἀνδρεία δὲ ψυχὴ, δίφθογγον, ἀπὸ τοῦ ἀνδρεῖος. Ἄνδρος . νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. ἀπὸ Ἄνδρου τοῦ Εὐρυμάχου.

alpha 184 Ἀναλογία . ἡ τῶν λεγομένων ὁμοιότης. οἶον· ὥς τόδε πρὸς τόδε, οὕτως καὶ τόδε πρὸς τόδε. ὥς ἀπὸ λόγων νόημα πρὸς τὴν ἀπλὴν φωνήν, οὕτω καὶ σύντομον νόημα πρὸς σύνθετον φωνήν. ἢ ὁμοίωσις ἑτέρου πρὸς ἕτερον κατὰ τι. οἶον· ὥς ἔχει ἐπὶ ποιμένος προβάτων καὶ ἐπισκόπου, ὥς ἐπὶ ποδῶν κραββάτου καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου. ἀμφοτέρω γὰρ ὅλον τὸ σῶμα βασιτάζουσι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ λόγος λογία, ἀλογία καὶ ἀναλογία. αἱ γὰρ δύο στερήσεις ὁμοῦ οὔσαι κατάθεσιν ποιοῦσιν· ὥς πυστὰ, ἄπυστα καὶ ἀνάπυστα, τὰ περιβόητα· καὶ ἄπληρον καὶ ἀνάπληρον, τὸ πεπηρωμένον. Ἀνδραγαθία . τρόπαιον. Ἀνδροκτασία . ἀνδροφονία. ἐκ τοῦ κτῶ, τὸ φονεύω, παράγωγον κτῆμι, κτήσω, ἔκτηκα, ἔκτημαι, κτάσις, κτασία, καὶ μετὰ τῆς ἀνδρὸς γενικῆς, ἀνδροκτασία. Ἀνδενάκη . ἐνταῦθα τὸ ἀν ἀντὶ τοῦ ἀνὰ κεῖται. κατὰ συνέμπτωσιν. ἡ νάκη, τῆς νάκης· σημαίνει δὲ τὸ δέρμα. Ἀνδροτήτα . ἀνδρείαν. ἀπὸ τῆς τοῦ ἀνδρὸς γενικῆς. Ἀνελήθειαν . ἄτοκον. Ἀνεμώνη . τὸ ἄνθος. διὰ τὸ τὸ φύλλον ἀνευδιάσειστον εἶναι παντὶ ἀνέμῳ. Ἀνθηδών . ἡ μέλισσα, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν. Ἀνθήνη . πόλις Λακωνικῆ. ὁ πολίτης Ἀνθηνεύς. Ἀνθήλιος . ἡ σελήνη, καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς τοῦ ἡλίου φωταυγείας. ἐνίστε δὲ καὶ τὸ μίμημα, ἢ ἀντάλλαγμα· ὥς Θεόπομπος. σημαί-

alpha 185 νει δὲ καὶ τὰ ἐπισκοτοῦντα τῷ ἡλίῳ νέφη, ἃ καὶ ἀνθήλια καλεῖται. Ἄνθη . ἡ ἄνθησις. Ἀνθιππασία . ὁ ἵππικὸς ἀγών. Ἀνθρακία . οἱ πεπυρακτωμένοι ἄνθρακες. Ὀμηρος ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν. Ἀνθυποφορά . ἡ ἀνταπόκρισις. Ἀνίσχαδον . τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον. Ἀντανάκλασις . ἡ ἀπὸ τινος ἐπὶ τι κίνησις, καὶ ἐξ ἐκείνου πάλιν ἐξ οὗ προήλθεν ἡ ὑποστροφή, ὥς ἐπὶ τῆς σφαίρας. Ἀντάρεια . ἡ ἐξ ἐναντίας ἄρσις. Ἀντιάνειρα . ἡ ἐναντιουμένη τοῖς ἀνδράσι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει. τὸ γὰρ ἀντὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἐναντίον σημαίνει. Ἀντίληψις . ἡ

βοήθεια, καὶ ἡ ἐπίληψις, παρὰ Πλάτωνι. Ἀντισήκωσις . ἡ ἀνταπόδοσις, διόρθωσις, ἰατρεία.
Ἄντισα . μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ. Ἀνωμοσία . γραφή κατὰ τινος ἔνορκος, περὶ ὧν ἡδικοῖσθαι
φασίν. διωμοσία δὲ, ὁ ἐκατέρωθεν γινόμενος ὄρκος ὑπὸ τῶν διαδικαζομένων, τοῦ μὲν, ὡς
πράξαντα διώκειν, τοῦ δὲ, ὡς οὐκ ἔπραξεν. ἐξωμοσία δὲ, ἄρνησις σὺν ὄρκῳ. ὑπωμοσία δὲ, ὅταν
τις σκῆπται κάμνειν ἢ τι τοιοῦτον. Ἀντωνυμία . λέξις ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβανομένη.
παραλαμβάνεται δὲ ἀντὶ κυρίου καὶ ἀντὶ

alpha 186 προσηγορικοῦ. ἀντὶ κυρίου, ὡς τὸ εἰπεῖν, Νικηφόρος λέγω ἐγώ. ἀντὶ προσηγορικοῦ, ὡς τὸ
εἰπεῖν, ἄνθρωπος λέγω ἐγώ. Ἀντίφασις . ἀντικειμένων κατάθεσις καὶ ἀπόφασις. ἡ μάχη
καταφάσεως· μέσον λαμβανομένη τῆς καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως, μίαν ἀληθῆ ποιεῖ, τὴν δὲ
ἄλλην ψευδῆ. Ἄντυξ . ἡ ἀνωτάτη περικεφαλαία τοῦ ῥαματίου δίφρου. λέγεται καὶ ἡ ἐσχάτη
περιφέρεια τῆς ἀσπίδος, παρὰ τὸ ἄνω τετύχθαι ἢ κατασκευάζεσθαι. ἡ δὲ εἰς τὰ κάτω τετυγμένη
λέγεται καταῖτυξ. [ἀμφοτέρω δὲ ἀπὸ τοῦ τεύχω, τεύζω, τεύξ καὶ τὺξ, καὶ ἐν συνηθείᾳ ἄντυξ καὶ
καταῖτυξ, —εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι τὰ μετὰ προθέσεως συντιθέμενα ῥήματα, εἰ ἀλλοιοῦνται τῷ
σημαινομένῳ, ἔσωθεν κλίνεται, βάλλω, καταβάλλω, κατέβαλλον. εἰ δὲ τηροῖντο ἐν ταύτῃ,
ἔξωθεν κλίνονται, μύω, καμμύω, ἐκάμμουν, εὖδω, καθεύδω, ἐκάθευδον. τὸ δὲ ἤθελον,
ἤμελλον, ἀττικὰ, καὶ τὰ ὅμοια· φιλοῦσι γὰρ μακρὰν ποιεῖν τὴν ἀρχὴν τῶν παρωχημένων.]
Ἄντολή . ἡ ἀνατολή. Ἀντιτυπία . ἀνένδοτος, ἀνύπεικτος ἐναντίωσις, σκληρότης. λαμβάνεται δὲ
καὶ ἐπὶ ὠμότητος. Ἀντάμειψις . ἀνταπόδοσις. Ἀντέκτισις . ὁμοίως. Ἀντίπηξ . τὸ κιβώτιον. παρὰ
τὴν ἀντὶ πρόθεσιν καὶ τοῦ πῆσσω τὸ πηγνύω. Ἀντυγχόνοια . οἱ τοῦ ἄρματος τροχοί.

alpha 187 Ἄντιέαρι . πόλις Σάρδεων. Ἀνόπαια . ὄρνις. ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια— παρὰ τὸ τὴν ὀπήν, ὀπαία, καὶ
ἐν συνθέσει ἀνόπαια. καὶ ἐκδέχονται τὴν καπνοδόκην. Κράτης δέ φησι τὴν τετριμμένην
κεραμίδα ἐπὶ τῆς ὀροφῆς. Ἄνοισις . ἡ ἀνακόμισις. ἄνυσις δὲ, ἡ τελείωσις, ψιλόν. Ἄνυσις . πόλις
Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Ἄνυσίτης. [ὡς Ἄσις, Ἀσίτης.] Ἀνυστικωτέρα . ἐνεργητικωτάτη. —ἐν ἐνόιοις
καιροῖς ἀνυστικωτέρα. * Ἀνυμέναιος . ἡ μὴ ἔχουσα ἄνδρα. * Ἄνωλος . πόλις Λυδίας. ἀπὸ
Ἄνώλου, τοῦ Ἀσίου παιδός. [οἱ πολῖται Ἄνωλοι, καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀνωλιάς.] Ἀνωγή .
παρακέλευσις. Ἀνακάθαρσις . διάνοιξις, διασάφησις. [ἐπίλυσις, διακρίνησις.] Ἀνακεφαλαίωσις .
τὴν σύντομον τῶν πραγμάτων μεταβολήν. ὁ Ἀπόστολος ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ
Χριστῷ. Ἀνδάχνη . χοιροβότανον. Ἀνάδικοι κρίσεις . αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι. (Οὐδέτερον.)
Ἀνάβραστα . τὰ ἐψημένα. [Ἀριστοφάνης· καὶ κρέα γε πρὸς τούτοις ἀνάβραστ' εἴκοσιν.] Ἀνάγαια
καὶ ἀνάγαιον . οἴκημα.

alpha 188 * Ἀνώγειον . τὸ οἴκημα. * Ἀνάγραπτον . τὸ πᾶσιν ἐγνωσμένον, τὸ φανερώς γεγραμμένον.
Ἀναγωγότερον . ἀμαρτητικώτερον, ἀτακτότερον. Ἀνάδικα . τὰ ἤδη κριθέντα. ἀνάδικα τὰ
δεδικασμένα ποιῶν αἰσχροκερδεῖας ἡσώμενος. Ἀνάθεμα . τὸ τῷ θεῷ ἀνατιθέμενον. λέγεται
καὶ ἀνάθημα. γράφεται δὲ καὶ ἀνάθεμα. ἤγουν ὁ κεχωρισμένος ἔστω τοῦ θεοῦ. Ἀνάκαιον . τὸ
δεσμωτήριον. [οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμόνα περὶ ἐγγύης Ἑρμοκράτης δὲ εἰς τὸ ἀνάκαιον
ἐνέβαλε, φάσκων ἀπελεύθερον εἶναι.] Ἀνάκειον . ὄρος. καὶ τῶν Διοσκοῦρων ἱερόν.
Ἀνακλητικόν . μέλος σάλπιγγος. [ἔσω ἀναμένων τὸ ἀνακλητικόν, ἐκ τοῦ βίου εὖλυτον ὢν.]
Ἀνάκτορα . τὰ ἱερὰ ἢ τὰ βασιλεία. Ἀνάλημμα . ὕψωμα, στήριγμα. κατανοήσας τὸ βάρος τῶν
ἀναλημμάτων, [καὶ ὡς ἀδύνατόν ἐστιν ἀλεῦσαι τὰ τεῖχη, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἐποίησεν.]
Ἀνάλογον . τὸ ἔχον μεγέθη πρὸς ἄλληλα. καὶ ἀνάλογον ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. —οἱ δὲ στρατιῶται
γενναῖοι ὀφθῆναι καὶ τῷ ἴσῳ ἀξιώματι ἀναλογοῦντες. Ἀναλογώτερον . τὸ ὑψηλότερον, τὸ
σοφώτερον, τὸ ἀναλογικώτερον. Ἄναλτον . Ὀμηρος καὶ Κρατῖνος ἀντὶ τοῦ ἀπλήρωτον.
Ἀναμίλλητον . ἀφιλόνηκον.

alpha 189 Ἀναπεπαυμένα χωρία . πεδία, κάμποι. Ἀνάστημα . ἡλικίας εὐθύτης. θαυμαστὸν ὁ θεὸς τῷ
Μωσεῖ τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν ἀνάστημα. Ἀνάστημα ψυχῆς . τὸ πρὸς τὰς ἀρετὰς ἐπιτεταμένον

καὶ σύντονον ἰδίωμα. Ἀνάτλημα . * ἀνάστημα. ἀνάτλημα· * ὑπομονή, καρτερία. Ἀνάφορον .
 ξύλον ἀμφίκοilon, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτύσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν. [Ἀριστοφάνης· φέρε
 σύ τ' ἀνάφορον ὁ παῖς.] Ἀνακαλυπτήρια . δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις, ὅταν πρῶτον
 ἀνακαλύπτωνται ἐν τῇ ἐστιάσει τῶν γάμων τοῖς ἀνδράσι καὶ τοῖς ἐστιωμένοις ὀρώμεναι.
 Ἀνάστρω . ἀφεγγεῖ. Ἀναμφήριστον . τὸ ἀναμφίβολον. Ἀναφαίρετον . ἄϊδιον. ἀπὸ τοῦ ἀφαιρῶ,
 ἀφαίρετον καὶ ἀναφαίρετον, πλεονασμῷ τοῦ ν . [ὡς ἐπὶ τοῦ ἀναιδῆς. τὸ δὲ ἀφαιρῶ ἐκ τοῦ αἰρῶ
 τὸ λαμβάνω.] Ἄναντες . τὸ ἀνωφερές. Ἄναλκες . ἀσθενές, ἀδύνατον. Ἀνδρολήψιον .
 ἐγκλήματος εἶδος. ἐὰν ἔξω τῆς Ἀττικῆς ἀνὴρ Ἀθηναῖος ἐτελεύτησε καὶ μὴ ἐξεδίδουν οἱ ἐν
 ἐκείνῃ τῇ πόλει, ἐν ᾗ τὸ ἔργον ἐπράχθη, τὸν δοκοῦντα ἐν τῇ αἰτίᾳ εἶναι, ἐφεῖ-

alpha 190 το ἐκ τοῦ νόμου τρεῖς τῶν ἐκείνου πολιτῶν ἄγειν εἰς Ἀθήνας δίκην ὑφέζοντας, καὶ τοῦτο
 ἀνδρολήψιον καλεῖται. Ἀνδράγρια . τὰ ἀπὸ τῶν νεκρῶν σκύλα, ὅτι ἀπὸ ἀνδρῶν ἀγρεύεται, ὡς
 τὰ ζωάγρια. Ἀνδρόκμητα . ἅτινα μετὰ καμάτου ἄνδρες ἐποίησαν. ἢ ἀπὸ τοῦ θανεῖν, ἐφ' ᾧ ἀνὴρ
 κεκμηκῶς κεῖται. καμόντας γὰρ τοὺς τετελευτηκότας ἔλεγον. Ἀνδράποδον . ὁ δοῦλος, εἴρηται
 καὶ ὁ ποῦς ὁ ἐν ἀνδράσιν ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρους τῷ ὅλῳ· ὑπόκειται γὰρ τῷ δεσπότη ὁ
 οἰκέτης, καθάπερ ὁ ποῦς τῷ ἀνωτέρῳ καὶ ὅλῳ σώματι. Ἀνδρεῖκελον . ὅμοιον ἀνδρί. σημαίνει δὲ
 καὶ τὸ μίγμα τῶν ζωγράφων, ὃ καλεῖται χρωμάτων κρίσις. Ἄνθηρα . τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ,
 ἥγουν τὰ χώματα τὰ ἀνέχοντα τὸν ποταμόν. παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερῶν. Ἀνδρόμεα κρέα .
 ἀνθρώπεια. Ἀνέγρετον . τὸ ἀνυπόστροφον. Ἀνεπαφρόδιτα . τὰ ψυχρά. Ἀναλιβόζορα . τόπος.
 Ἀνεμώλιον . τὸ μάταιον. Ἀνεξίτητον . τὸ ἀδιόδευτον. Ἀνεκτότερον . ἐλαφρότερον,
 ὑπομονητικώτερον. Ἀνέπαφον . μὴ ψηλαφηθέν. Ἀνεπιστάτητον . ἀφύλακτον.

alpha 191 Ἀνερμάτιστον . ἄοπλον, ἀπαράσκευον. Ἀνεκτά . ὑπομονητικά. ἐκ τοῦ ἀνέχω, ἀνέξω, [ἀνεῖχα,
 ἀνεῖγμαι, ἀνεῖξαι, ἀνεῖκται, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἰ ἀνεκτὸς καὶ ἀνεκτά.] Ἀνεμώλια . μάταια. παρὰ
 τὸ ἄνεμος ἀνεμώνιος καὶ ἀνεμώλιος, καὶ ἀνεμώλια τὰ ὑπὸ τῶν ἀνέμων ὀλλύμενα. [ἢ ἀπὸ τοῦ,
 ἀνεμοφόρητα καὶ ἀνέμῳ ἐοικότα. οὐκ ἔστι σύνθετα.] Ἀνεξιχνίαστον . ἀκατάληπτον.
 [Ἀνεμούριον, καὶ οὐκ ἀνεμοδούριον . παρὰ τὸ ἄνεμος καὶ τὸ οὔρος, ὃ σημαίνει τὸ αὐτό.]
 Ἀνεπίφθονον . μὴ φθονούμενον. Ἀνεμέσητον . ἄμεμπτον. νεμεσῶ γὰρ τὸ μέφομαι.
 Ἀνεπίληπτον . ἄμωμον. Ἀνημιωβολιαῖα . ἄξια ἡμίσεως ὀβόλου. Ἀνήπιστον . τὸ ἀνήκουστον.
 Ἀνύπιστον δὲ, τὸ ἀφόρητον καὶ ἀνυπομόνητον, * δίφθογγον. Ἀνήλωμα οὐ χρή λέγειν, ἀλλὰ
 ἀνάλωμα . Ἀνήροτον . μὴ ἀροτριούμενον.

alpha 192 Ἄνθηνον . βαπτὸν, ἀνθηρόν. Ἄνηθον . παρὰ τὸ ἄνω θεῖν. Ἄνθος . παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ
 αὔξεσθαι. οὐκ ἀναστρέφουσι δὲ αἱ ἐτυμολογίαι. οὐ γὰρ εἴ τι ἄνω θεῖ καὶ αὔζεται, τοῦτο καὶ
 ἄνθος λέγεται. ἰδοὺ γὰρ πάντα τὰ φυτὰ ἄνω θέουσι καὶ ἄνθη [οὐ] λέγονται. ὁμοίως δὲ καὶ
 ἔλαφος παρὰ τὸ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις, ὅπερ ποιεῖ τοῦτο τὸ κέρας θυμιώμενον· καὶ οὐκ, εἴ τι
 τοῦτο ποιεῖ, ἔλαφος λέγεται. ἢ δὲ δίκηταμος βοτάνη [καιομένη] τοῦτο ποιεῖ, καὶ οὐδέποτε ἂν
 κληθεῖν ἔλαφος. Ἀνθηστήρια . τὰ Διόνυσα. οὕτω γὰρ Ἀθηναῖοι τὴν ἑορτὴν λέγουσι καὶ
 ἀνθεστηριῶνα τὸν μῆνα, ἐπειδὴ ἡ γῆ τότε ἄρχεται τοῦ ἀνθεῖν. ἢ παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἐν τῇ ἑορτῇ
 ἐπιφέρειν. ὅθεν καὶ παροιμία· θύραζε πάρες, οὐκ ἔτ' ἀνθηστήρια. Ἀνθέων δεῖ λέγειν, οὐκ
 ἀνθῶν, ἵνα μὴ συνεμπέση τὸ ὦν ἄρθρον. οἶον τὸ ἀνθ' ὦν καὶ ὦν τινων. Ἀνθήλια . τὰ
 ἐπισκοτοῦντα τῷ ἡλίῳ νέφη. Ἄνθηρσκα . τὰ ἄγρια λάχανα, παραπλήσια ἀνήθοις, οἶον καὶ τὰ
 μάραντα.

alpha 193 Ἀνιηρότερον . λυπηρότερον. τροπῇ τοῦ α εἰς η . τοῦτο δὲ ἔθος τῶν Ἰώνων. Ἀνιηρῶν .
 λυπηρῶν. Ἀνισοφυές . τὸ ἀνόμοιον. Ἀνίδρυτον . τὸ ἀστήρικτον. Ἀνιερόν . βέβηλον,
 μεμιασμένον. Ἀνόθευτον . γνήσιον, ἀπαραποίητον. Ἀνίδορον . τὸ τοῦ δόρατος δέρμα.
 Ἀντίδωρον δὲ, ὃ δίδεται ἐν ταῖς ἀγίαις ἐκκλησίαις μέγα. Ἀντιμίσιον . παρὰ Ῥωμαίοις τράπεζα
 πρὸ τοῦ δικαστηρίου κειμένη. Ἀντίπαλον . τρία σημαίνει· τὸ ἐναντίον, τὸ ἰσόπαλον, καὶ τὸ

ἰσοστροφον. οὐ γὰρ ἐξ ἀντιπάλου τῆς δυνάμεως ὁ ἀγὼν ἔσται. Ἀντίχορδα . τὰ σύμφωνα.
Ἀντίξουν . τὸ ἐναντίον. Ἄντρον . τὸ σπήλαιον. ἀνάτορον τὶ ὄν τὸ ἀνατετριμένον. ἢ παρὰ τὸ
ἄνθη ἀνθηρὸν, καὶ ἄνθρον καὶ ἄντρον· εἶναι γὰρ λειμωνιάδων θεῶν ἐνδιαίτημα. ἢ παρὰ τὸ
ἄντω τὸ ἰκετεύω, ἄντορον καὶ ἄντρον, διότι θεοὺς ἐν αὐτοῖς ἰκέτευον. Ἀντάξιον . ἰσοστάσιον.
παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἄξιον καὶ ἀντάξιον. Ἄναρχον . ἐξ οὗ τὰ πάντα γεγέννηται, αὐτὸ δὲ
ἀγέννητον. Ἀνούσιον . τὸ ἄκτιστον καὶ ἀνύπαρκτον διόλου, τῷ ῥήματι λεγόμενον, ἐν οὐσίᾳ δὲ
καὶ ὑποστάσει

alpha 194 μὴ γνωριζόμενον. οἶον· ὁ θάνατος, ὁ ἄδης, ἡ νόσος. Ἀνυπόστατον . τὸ μὴ ἔχον ὑπαρξιν ἥτοι
οὐσίαν. οἶον τὸ ἐνύπνιον ἀνούσιον καὶ ἀνύπαρκτον, καὶ φαντασιῶδες. ἢ ἀνυπόστατον πᾶν τὸ
μὴ ἐκ θεοῦ γεγονὸς, ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κρείττονος ὑφιστάμενον, ὡς σκότος, νόσος, ἁμαρτία,
θάνατος. Ἀνυπόστατον . οὐχὶ τὸ μὴ ὄν, ἀλλὰ τὸ μὴ γενόμενον. Ἀναίσθητον . τὸ πάντῃ ἄψυχον
καὶ κατὰ πάντα ἀμετακίνητον. [καὶ ἄναυξες.] Ἀνθέμων . ῥόδων. ἔχων στέφανον ἀνθέμων.
Ἀνθρώπινον . σύμμετρον, μικρόν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς
σαρκὸς ὑμῶν. Ἀντιπελάργωμα καὶ ἀντιπελάργωσις . ἡ ἀντίδοσις τῶν εὐεργετημάτων.
φιλοπάτωρ γὰρ ὁ πελαργός. Ἄνα . ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι. Ὅμηρος· ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐδράνων— ὃ ἐστὶ ἐκ
τῶν θρόνων. ἀπὸ τοῦ ἀνάστηθι ὅλη ἡ λέξις ἀπεσπάσθη. οὐκ ἔστιν ἀποκοπὴ ἐπὶ τῶν τοιούτων.
(Ῥῆμα.) Ἀναβάλλειν . ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναβολὰς καθίστησι. καὶ ἀναβαλλόμενος, ὁ ὑπερτιθέμενος.
Ἀναβάλλεσθαι τὸ ἱμάτιον, οὐ περιβάλλεσθαι λέγουσιν.

alpha 195 Ἀναβαλόμενος . ἀντὶ τοῦ προοιμιασάμενος, δι' ἐνὸς λ . —ἀναβαλόμενος οὖν, ὥσπερ εἰώθει,
βραχὺν διεξῆλθεν ὕμνον. Ἀναβαλοῦ . περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. Ἀνάβαινε . τὸ ἐπὶ λογεῖον εἰσιέναι
ἔλεγον οἱ παλαιοί. [καταβαίνειν δὲ, τὸ ἀπαλλάττεσθαι ἐντεῦθεν. ἀπὸ τοῦ παλαίου ἦθους.]
[Ἀναβεβαμένοι . ἀντὶ τοῦ ἀναβάτην ἔχοντες. οὕτως Ξενοφῶν.] Ἀναβιβῶμαι . ἀντὶ τοῦ
ἀναβιβάσομαι. οὕτως Ἀμειψίας. Ἀναβιώσκεσθαι . τὸ ἀναζῆν. Ἀναβοθεύουσιν .
ἀναμοχλεύουσιν. [Ἀνεβάλετο . προοιμίασεν. Ὅμηρος· —ἀνεβάλετο καλὸν ἀείδειν.]
Ἀναβλυστωνῆσαι . τὸ ἀναβλῦσαι καὶ τὸ ἀναβλαστῆσαι. Ἀναβέβρηκεν . ἀναπέπτωκεν.
Ἀναβέβρυχεν . ἦχον ἀπετέλεσεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀναβρύειν. Ἀναβάς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπήει . καὶ πάλιν·
ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον. καὶ ἄρξαμένους δ' ἀπὸ

alpha 196 τοῦ ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους πάντα τὰ ἐν ἵπικῃ μελετᾶν. [τὸ δ' ἀναβάς τὸν ἵππον οὐ πάνυ
δόκιμον. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι.] Ἀναγαγών . ἀντὶ
τοῦ ἀπαγαγών. οὕτως Ξενοφῶν. Ἀναγγελήσεται . διηγηθήσεται. Ἀνάγεσθαι . ἀποπλεῖν·
ἀνέρχεσθαι. [τὸ] ἐκ Βυζαντίου, [ἢ ἀπὸ ἐτέρας πόλεως ἀπαίρειν. Προκόπιος· οὐ γὰρ θέμις τινὰ ἐκ
Βυζαντίου ἀνάγεσθαι πρὸς τῶν ἀνδρῶν.] Ἀνάγειν . τὸ μηνύειν τὸν πεπρακότα, καὶ ἐπ' ἐκεῖνον
ἰέναι. οὕτω Λυσίας καὶ Δείναρχος. Ἀναγινωσκομένους . ἀντὶ τοῦ ἀναπειθομένους. οὕτως
Ἀντιφῶν, καὶ Ἰσαῖος, καὶ Ἡρόδοτος. Ἀναγνωσθεῖς . ἀντὶ τοῦ ἀναπεισθεῖς, ὁ δὲ ἀναγνωσθεῖς
ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. Ἀναγινώσκειν . ἐπὶ τοῦ
ἀναπεῖθαι. οὕτως οἱ ῥήτορες. ἔστι γὰρ ἀναγινώσκειν γνῶναι διαλεχθέντα.

alpha 197 Ἀναγχιπεῖν . τὸ μετὰ ἀνάγκης ἵππεύειν. οὕτως Εὐπολῖς. Ἀναδάσασθαι . ἡγουν ἀναμερίσαι.
Ἀναδέξασθαι . ἀναλαβεῖν, ἐκδέξασθαι. [ὁ δὲ εἰς τὸ τέμενος κατεσκήνωσεν, ἀναδέξασθαι
βουλόμενος τὰ μέλλοντα αὐτὸν διακομίζειν πορθμεῖα. καὶ ἀναδεχόμενος καὶ ἀναδέχομαι.]
Ἀναδέξασθαι . ὑπενεγκεῖν, ὑπομεῖναι. Ἀναδέχεσθαι . ἀντὶ τοῦ προσδοκᾶν. ἀναδέχεσθαι τὴν
παρουσίαν τῶν πολεμίων. Ἀναδέρω . ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαι. Ἀναδεύειν . φυρᾶν.
Ἀναδιδάξαι . ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι· ἐπιτατικὸν γὰρ ἡ ἀνά. Ἀναδικάσασθαι . τὸ ἄνωθεν
δικάσασθαι. [οὕτως Ἰσαῖος. ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀνάδικοι κινήσεις, αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι· ὅταν
ἁλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν.] Ἀναδουμένην . στεφανουμένην. [ἀναδουμένην οὕτω

μέγα πρὸ πάντων ἀνθρώπων.] Ἀναδῦναι . ἀναχωρῆσαι . Ἀναδύμενος . φεύγων,
ἀναβαλλόμενος . καὶ ἀναδύομαι ἀντὶ τοῦ μεταβουλεύομαι . Ἀναδήσονται . στέφονται .

alpha 198 Ἀναδύεται . ὑπερτίθεται . Ἀναδοιδυκίζει . ἀναταράττει . Ἀναδούμενος . [στεφανούμενος.] δέω,
δέομαι, δεόμενος, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀναδούμενος . Ἀναθέσθαι . ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιώναι .
οὕτως Ἀντιφῶν· ἀναθέσθαι ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν . Ἀναθέσθαι . τὸ μεταθέσθαι .
ἐκφυγοῦσα δ' ἦν εἶχε νόσον, οὐκ ἔσχε τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους . [ἀναθέσθαι οὐ δηλοῖ
τὸ ὑπερθέσθαι, οὐδέ γε τὸ ἀνακοινῶσαι καὶ συμβουλευσάσθαι· ἀλλὰ τὸ μεταθέσθαι ἃ ἔδοξε
πρότερον . ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πεττεπόντων, καὶ τὰς κεκινημένας ψήφους διορθούντων . τὰ
δὲ μαρτύρια πλεῖστα παρὰ Πλάτωνι . οὗτ' ἂν τῶν τότ' εἰρημένων οὐδὲν ἀναθείμην.]
Ἀναθέντας . ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντας . οὕτως Ξενοφῶν . Ἀναθεῖς . ἐπιτρέψας . [ἐπὶ ἀψύχων τίθεται .
ἐχρήσατο δὲ Ἀριστοφάνης καὶ ἐπὶ ἐμψύχων· ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κρημνόν τιν' ἀναθείς.]
Ἀναθορῶντος . ἀναπηδοῦντος . Ἀναθρούμενα . ἀνασκοπούμενα .

alpha 199 Ἀναθύνει . τὸ ἀναλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα διὰ χρόνου . [Φερεκράτης· πάλιν αὐθις ἀναθύουσιν αἱ
γεραίτεροι.] Ἀναθλήσει . παρὰ τὸ θάλλω, θαλῶ· τοῦτο παρὰ τὸ θήλη· τοῦτο παρὰ τὸ θῶ τὸ
τρέφω . Ἀναζεύξας . ἀναστρατοπεδεύσας, ὑποστρέψας . Ἀναζυγῶσαι . τὸ τὰς θύρας ἀναπετάσαι .
Ἀναζυγοῦν . τὸ ἀνοιγνῦναι κιβωτὸν, ἢ τὸν ἐπὶ τῇ θύρᾳ θώρακα . Ἀναζωπυρῆσαι . ἀνεγείρει .
ἀνανεῶσαι . ἀνάψαι . Ἀνακαθιζήσομαι καὶ ἀνακαθίσω . Ἀνακαλούμενος . ἥτοι ἀνακτώμενος . ὁ
δὲ ἐσπούδαζεν ἀνακαλεῖσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων ἐννοίας καὶ προθυμίας . Ἀνακάψαι .
καταφαγεῖν . Ἀνακεκώφηκας . Ἀριστοφάνης . τὰς ἀκοὰς ἡμῶν κωφὰς εἰργάσω, βοῆς
ἀνεπλήρωσας . Ἀνακεχωρηκότων . ἀποκρύφων . ὁ δὲ ἐκτήσατο βιβλίων μυριάδας τρεῖς, καὶ
τούτων σπουδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων . Ἀνακεῖσθαι . ἐπὶ ἀνδριάντων . κατακεῖσθαι καὶ
κατακεκλίσθαι ἐπὶ τραπέζης . καὶ ἀνακεῖσθαι πολλάκις ἀντὶ τοῦ κατακεῖσθαι .

alpha 200 [Ἀνάκειται σκώμμασιν· ἀνάκειται λοιδορίαις· ἀνάκειται πόρνοις, κύβοις, συμποσίοις . σημαίνει
τὸ οἶον πρόσκειται ἰσχυρῶς.] Ἀνακλῖναι . ἀνοῖξαι . Ὅμηρος . οὕτως καὶ Ἡρόδοτος . οἱ δὲ
ἀνακλῖναι μὲν τὴν θύραν οὐκ ἐτόλμησαν, οὐδ' εἶσω παρελθεῖν ἴσχυσαν . Ἀνακομῶ . τὸ ἀναφύω .
Ἀνακροτῆσαι . ἐπαινέσαι, ὑμνῆσαι . [ὁ δὲ Πτολεμαῖος πάντας ἐκέλευεν ἀνακροτῆσαι τῆς
εὐτραπείας αὐτὸν ἀποδεχόμενος.] Ἀνακρούμεθα . ἀναπροοιμιαζόμεθα . Ἀνακρούσασθαι . ἐπὶ
ναυμαχίας τὸ συμβάλλειν καὶ πάλιν ἀναδύεσθαι . Ἀνακτᾶσθαι . ἀντὶ τοῦ θεραπεύειν .
Θουκυδίδης οὕτως . τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὸ προαπολωλὸς αὐθις κτήσασθαι καὶ
ἀπολαύειν . Ἀνακραθέν . ἀνακερασθέν . Ἀνακείσεται . ἀνατεθειμένος ἔσται . Ἀνακεφαλαιοῖ .
ἀνακτίζει, ἀναπληροῖ . Ἀνακαγχήσας, οὐχὶ ἀνακαγχάσας . ἔστι δὲ τὸ ἀσέμνως γελαῖν .

alpha 201 Ἀνακωχεύειν . τὸ ἀνασετράζειν, παρὰ Σοφοκλεῖ . κυρίως δὲ λέγεται, ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν
πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα σαλεύωσιν αὐτόθι, μὴ διαμαχόμενοι τῷ πνεύματι . Ἀναλαβεῖν .
ἐνθυμηθῆναι . μὴδ' εἰς ἐσχάτην ἀναλαβεῖν ἐλπίδα, μήποτε διὰ ταύτης πολέμιος ἐπ' αὐτοὺς
ἀναβῇ στρατός . Ἀνακογχυλιαζόμενος . καὶ ἀνακογχυλιάσαι, τὸ ἀναγαργαρίσαι . Ἀναλέγεται .
ἀναμφιβόλως ἔχει, ἐννοεῖται . [εἰ μὲν τις ἀναλέγεται τοῦτο, ὅτι κρατήσομεν ἐξ ἐφόδου τῶν
πολεμίων.] Ἀναλεξάμενος . ἀναγνούς, νοήσας . ὁ δὲ ἀναλεξάμενος τὴν ἐπιστολὴν .
Ἀναλεξαμένων . [ἐαυτοὺς συναγόντων . μόλις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως
ἀναλεξαμένων.] Ἀναλήψεσθαι . ἀνακτήσασθαι . [ὁ δὲ ἔλεγεν ἀναλήψεσθαι τὸ παρὸν παῖσμα
ταῖς εἰς τὸ μέλλον ἀρεταῖς.] Ἀνακογχυλιάσαι . τὸ ἀνακλῦσαι πῶς τὸν φάρυγγα τινὶ ὑγρῷ .
Ἀνάλωσε καὶ ἀνήλωσεν . ἐκατέρως λέγεται . Ἀναλώθησαν . ἠφανίσθησαν . οὐδὲ γὰρ
ἀναλώθησαν ἄλλως αἱ εὐχαί . Ἀναλοῦντες . ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες . οὕτως Θουκυδίδης . καὶ
ἀναλοῦν καὶ ἀναλῶν .

alpha 202

Ἄναλῶ . ἐξ οὗ τὸ ἀναλίσκω παράγωγον. σημαίνει δὲ τὸ πορθῶ, καὶ δαπανῶ. ἐξ οὗ καὶ ἀνάλωμα. ἔστιν οὖν ἄλλες τὸ σημαῖνον τὸ ἀθροῦν, οἶον· ἢ χειμέριον ὕδωρ ἄλεν. ἐξ οὗ ῥῆμα ἄλῶ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀαλῶ, τουτέστι τὰ συνηθροισμένα διασκορπίζειν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἀναλῶ. [ἐκ δὲ τοῦ ἀναλῶ, ἀναλίσκω. ἢ παρὰ τὸ ἄλις ἐπὶ ῥῆμα.] Ἀναλύζουσα . ἀλυγκαίνουσα. ἔστι δὲ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας κλαίουσι πολλάκις. Ἀναλυθῆναι . τὸ καθαρμῷ τινὶ χρήσασθαι φαρμάκων. Μένανδρος Ἑρωσιν ἐπεφαρμάκευσο γλυκύ τ' ἀναλυθεῖς μόλις. Ἀναλύειν . τὸ τοὺς συνθέτους λογισμοὺς ἀνάγειν εἰς τοὺς ἀπλοῦς καὶ εἰς τὰς προτάσεις ἐξ ὧν αὐτοῖς τὸ εἶναι. Ἀναμασσόμενοι . ἀνερευνῶντες. μόλις τὸ πρᾶγμα ἔγνωσαν ἀναμασσόμενοι οἱ κριταί. Ἀναμαχοῦμενον . ἐκ δευτέρου μαχεσάμενον. [ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν καὶ αὐθις ἤκειν ἀναμαχοῦμενον τὴν πρώτην ἦσαν.] Ἀναμετρήσαιμι . διεκπεράσαιμι. [μῆτε εἰς Ῥήγιον ἐκπλεῖν, μῆτε τὴν πολλὴν θάλασσαν ἀναμετρεῖν.] Ἀναμέλποντες . ὕμνουντες. μολπὴ γὰρ ὁ ὕμνος. Ἀναμαθεῖν . ἐξ ἀρχῆς μανθάνειν.

alpha 203 Ἀναμύειν . ἀναβλέπειν. Ἀνανέμειν . ἴσον τῷ ἀναγινώσκειν. οὕτως Ἐπίχαρμος. Ἡρόδοτος δὲ ἀνανέμεσθαι ἐπὶ τοῦ καταλέγειν τέθεικεν. Ἀνανήξασθαι . ἀνακολυμβῆσαι. Ἀνανεύων . παραιτούμενος. Ἀναίνεται . παραιτεῖται, ἀρνεῖται. [ὥσπερ παρὰ τὸ λιπῶ λιπαίνω, καὶ ὁρμῶ ὁρμαίνω, καὶ ὑφῶ ὑφαίνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀρνῶ ἀρναίνω, καὶ ἐνδεία τοῦ ρ ἀναίνω, ἀναίνομαι. ἢ παρὰ τὸ αἰνῶ, τὸ ἐπαινῶ, ἀναίνω, τὸ οὐκ ἐπαινῶ, καὶ οὐ συγκατατίθεμαι.] Ἀναξιοπαθοῦντες . οὐκ ἄξιον ἡγούμενοι. οἱ δὲ Κρήτες ἀναξιοπαθοῦντες οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ὡς μοιχογέννητον. Ἀνάξοιτο . ἀνασχῆσοιτο. οὕτως Ξενοφῶν. Ἀναπεμπάζεσθαι . ἐπαναλαμβάνειν ἢ ἀναλέγεσθαι. ἐκ τοῦ πέμπω. Ἀναπεμπάζειν . ἀνανεοῦσθαι, ἀναμιμνήσκεσθαι. [πεποίηται ἀπὸ τῶν τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς συνεχῶς ἀριθμούντων καὶ ἐπα-

alpha 204 ναλαμβάνοντων, οἷον· ἐπὶ κατὰ πεμπάδα ἀριθμούντων.] Ἀναπεμπαζόμενοι . ἀριθμούμενοι, σκεπτόμενοι. Ἀναπεπτωκῶς . ῥαθυμῶν, ἀφροντιστῶν, ἀμελῶν. Ἀναπεποιημένης . ἀναπεφυρμένης, ἀναζυμωμένης. Ἀναπετάσωμεν . ἀπλώσωμεν. Ἀναπετῶ . ἀναπετάσω. Μένανδρος ἄλλοις ἀναπετῶ τουτὶ προσελθών. Ἀναπεῖρατε . πῆξατε, κεντήσατε. [Ἀριστοφάνης· ἴν' ἀναπεῖρω τὰς κίχλας.] Ἀναπεῖσητε . ἀντὶ τοῦ δώροις πείσητε. Ἀναπήλας . ἀνακινήσας. ὁ δὲ διὰ τοῦ κοντοῦ ἀναπήλας εἰς ὕψος. Ἀναπηγάξει . ἀναδίδωσιν, ἀνομβρεῖ. Ἀναπηνίζω . ἀναλέγομαι. Ἀναπίπτειν . οὐ τὸ κατακλίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ μεταμέλεσθαι καὶ μετατίθεσθαι καὶ ἀποκνεῖν. λέγεται καὶ τὸ ἀθυμεῖν παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

alpha 205 Ἀναποδίζει . ἀνακάμπτει. Ἀναπολῶ . ἀναλογίζομαι, ἀναστρέφω. Ἀναπρήσας . ἐκ τοῦ πλήθω ἀναπλήσας καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ ἀναπρήσας. οἱ γὰρ κακοῖς τισὶ συνεχόμενοι πνεύματος τὰς γνάθους πληροῦντες, τὰς ἐκφύσεις ἀποτελοῦσιν. Ἀναπνεύσωσιν . ἀναπνέω, ἀναπνεύσω, πλεονασμῷ τοῦ υ κατὰ τὸν μέλλοντα· ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ εω ἐπὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου συναίρεσιν δεχόμενα, πλεονάζουσι τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα. Ἀνάπτειν . ἀναπέμπειν, περιτιθέσθαι, προσάγειν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναπτόντων τὸ πῦρ. Ἀναστεῖλαι . ἀντὶ τοῦ ἀνασχέσθαι. Ἀναστήσας . ἀναστάτους ποιήσας, καὶ μετοικίσας. [ἀναστήσας ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὸν ἄνθρωπον αἰκίας καθυπέβαλεν.] Ἀναστήψαι . ἀνασπάσαι. Ἀνασυντάξας . [ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν συντάξας. οὕτως Ὑπερίδης.] Ἀνασχοῦσα . ἀναδοῦσα. Ἀνασχών . ἀνατείνας, φανείς, ἐξελθών, ἀναδύς. ὁ δὲ πρῶτος ἀνασχών ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἦν Μάγνος.

alpha 206 Ἀνασχέσθαι . παρὰ τὸ ἀνέχω, ὁ μέλλων ἀνέξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἄνεχον, πλεονασμῷ τοῦ ς ἄνεσχον· ὁ δεύτερος μέσος ἀόριστος ἀνεσχόμεν, ἀνέσχου, ἀνέσχετο, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀνασχέσθαι. Ἀνασιμοῦν . τὸ ἀναλίσκειν. ἀναισίμωτο τὰ τείχη. Ἀνασειράζων . [ἀνακρούων,] ἀνακόπτων, ἔλκων, ἀνέχων. Ἀναστοιχειώσας . ἀναπλάσας. μεταστοιχειώσας δὲ ἀντὶ τοῦ μεταπλάσας. Ἀνάσσει . βασιλεύει. Ἀνασκυνδυλεῦσαι . τὸ ἀνασκολοπίσαι, τὸ σταυρῶσαι.

Ἀνασφήλας . ἀνανήψας· ἀναστήσας, ἀναλαβὼν, ἀναρρώσας, παρὰ τὸ σφηλὸν, ὃ σημαίνει τὸ ἰσχυρόν. [καὶ ἐρίσφηλον τὸ ἄγαν ἰσχυρόν.] Ἀναρρίπτειν . κινεῖν, ἀνεγείρειν. Ἀναρρόιβδεῖ . ἦτοι ἀναρρόφῃ. Ἀναρρίχᾶσθαι . ἀναδίδοσθαι τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ σκολοβατεῖν. [ἀναρρίχᾶω, ἀναρρίχῳ, ἀνηρρίχαιον, ἀνηρρίχων, οἶονεῖ τρόπον ἀράχνης τοῖς ποσὶν ἀντιλαμβανόμενον ἀνιέναι πρὸς τὸ πρόσαντες. ἀραχνιῶ, ἀραχνιᾶσθαι, καὶ ἀναρρίχᾶσθαι. ἢ

alpha 207 ἔστι ρίον, τὸ ἀκρωτήριον· ἐκ τούτου γίνεται ριᾶσθαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ ἀναρρίχᾶσθαι.] Ἀναποδίζειν . τὸ ἐξετάζειν, καὶ ὥσανεῖ συγκρούειν. Ἀνατάξασθαι . συντάξαι· ἀναγράψασθαι· * λαμβανόμενον * εὐτρεπίσασθαι. Ἀναταθῶμεν . ἀναπλωθῶμεν, ἀναχθῶμεν. Ἀνατετυρβακῶς . ἀναταράξας. τυρβάσαι δὲ κυρίως λέγεται τὸ τὸν πηλὸν ταράξαι. Ἀριστοφάνης τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακῶς—. Ἀνατεῖλαι . ἀνθῆσαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοτανῶν. Ἀνατεινόμενος . ἐπαπειλήσας. [ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ τοῖς εἰς τὴν πρᾶξιν ὑπουργηκόσιν ἀνατεινόμενος, οὐδὲν ἔδρασεν.] Ἀνατείνας τὴν ψυχὴν . ἐπὶ τὰ ἄνω τρέψας. Ἀνατέταλθεν . ἀνέτειλεν. Ἀνατέτραπτο . ἀνατροπὴν τινὰ ἔπαθεν. Ἀνατίθεμαι . ἀντὶ τοῦ ἀθετῶ. Ἀνατλάντες, καὶ ἀνατλῆναι, καὶ ἀνατλῆσαι . ἀντὶ τοῦ ὑπομεῖναι. ἀτλῶ γὰρ τὸ καρτερῶ. Ἀνατραπέντες . σκελισθέντες, συμπεσόντες. [οἱ δὲ σπῶσι τοῦ οἴνου ἄδην καὶ ἀνατραπέντες ἔκειντο, ὡς ἔτυχον.] Ἀνατρέχω . Μένανδρος. ἀντὶ τοῦ ἀναλύω. Ἀνατυπῶσαι . Ἀντίμαχος. ἀντὶ τοῦ ἀνατρέψαι. Ἀναφέρων . ὑψῶν.

alpha 208 Ἀναφρονήσαντες . [ἀνανήψαντες, μεταγνόντες. οὐκ οὐκ οἱ πλεῖστοι ἀναφρονήσαντες ἐγνωσιμάχουν καὶ] μετεβάλλοντο. Ἀναχωρίζει . ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν ποιεῖ. [οὕτως Ξενοφῶν.] Ἀναχαιτίζειν . ἀναποδίζειν, ἀνακόπτειν. Ἀναχρέμπτω . τὸ ἀναπνέω. Ἀναψύχω . τὸ ἀνακτῶ καὶ ἀναλαμβάνω. Ἀναθεματισμένος . ἐπάρατος, ἀκοινωνήτος. Ἀναιρεθῆς . ἀναληφθῆς. οὕτως Ἴσοκράτης. Ἀναιρεῖν . τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν, καὶ τὸ τεχθὲν ἀναστρέφειν, καὶ τὸ φονεῦσαι, καὶ τὸ ἀναλαβεῖν. ὁ δὲ καθεὶς τὴν χεῖρα εἰς τὴν πῆραν ἀναιρεῖται τὴν ἐπιστολήν. Ἀνδραγαθίζομένη . ἀνδριζομένη. ἀνδραγαθῷ δέ. Ἀνδρίζω . τὸ ἀνδρὸς τι ποιῶ. Ἀνδάνω . τὸ ἀρέσκω. Ἀναποδίζω . τὸ ἐξετάζω. [καὶ ὥσανεῖ συγκρούειν. Ἡρόδοτος· ἐπερωτῶν τε καὶ ἀναποδίζων τὸν κήρυκα. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ποδίζειν ἔλεγον. ποδίζειν γὰρ κυρίως τὸ τοῖς ποσὶν μετρεῖν τι χωρίον, καὶ τὴν σκιὰν μετρεῖν, πρὸς ἣν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐβάδιζον.] Ἀνέβαλλεν . ἀναβολὴν ἐδίδου. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζε. [Ξενοφῶν· οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν.]

alpha 209 Ἀνεβάλλετο . προοιμιάζετο· ἀνεκρούετο· καὶ ἀνήρχετο, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερετίθετο. Ἀνεβάλλοντο . ἀντὶ τοῦ ἐσηματίζοντο. Ἀνέβησεν . ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν. [οὕτως Ἡρόδοτος.] Ἀνεβρύαζαν . ἀνεθορύβησαν, ἀνέκραγον. ἐκβαλεῖν δὲ λέγουσιν ἰδίως τὸ κροῦσαι ταῖς ναυσίν. [Ἀνεβορβόρυξαν . ἀνέκραγον.] Ἀνέγνωσαν . ἀνέπεισαν, ἀνεδίδαξαν, ἠρέθισαν. [Ἡρόδοτος· τοὺς ὄνειροπόλους ἀνεσκολόπισεν, οἳ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κῦρον.] Ἀνεδέχετο . προσεδέχετο, ἐξυπέμενε. [ὁ δὲ ἀνεδέχετο τὴν τοῦ δρόμου παρουσίαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξήνεγκεν. ὁ δὲ, τούτοις πιστεύων, ἀνεδέχετο τὸν πρὸς Ἀριαράθην πόλεμον.] Ἀνεδήσαντο . ἀπηνέγκαντο. πολλὰς ἀνεδήσαντο νίκας. Ἀνεδίδοτο . ἀνεπέμπετο. καὶ ἀνεδίδου ἀντὶ τοῦ συνεβούλευεν. [ὁ δὲ, συναθροίσας τοὺς φίλους, ἀνεδίδου διαβούλιον, τί δέον εἴη πράττειν.] Ἀνέδραμεν . ἀντὶ τοῦ ηὐξήθη. [οὕτως Ἡρόδοτος.]

alpha 210 Ἀνεζεύγνυ . ἀνέστρεφεν. ὁ δὲ μετὰ πολλῆς λείας ἀνεζεύγνυ. Ἀνέηκεν . ἀνέπεισεν. Ἀνεκαλοῦντο . εἰς δίκην ἦγον. [οἱ δὲ ἔφοροι ἀνεκαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας.] Ἀνελεῖν καὶ ἀνεῖλεν . ἀντὶ τοῦ ἔχρησεν, ὅ ἐστι ἐχρησιμοδότησεν. Ἀνελεῖν . ἀνατρέψαι. λέγεται καὶ ἀπλῶς ὅπερ ἄν τις ἀναλάβοιτο. Ἀνελκυσθῆναι . ἀναχθῆναι εἰς ὕψος. τὸ ἰστίον μετὰ τάχους ἀνελκυσθῆναι ἐγκελευσάμενος. Ἀνεστομώθησαν . ἀνεκρούσθησαν, ἢ ἐπληρώθησαν. Ἀνεσύρατο . ἐγύμνωσεν. Ἀνεσχίκει . ἀνέτειλε. καὶ ἡ σελήνη ἀνέσχηκε λαμπρά. Ἀνεφρόνησεν .

ἐκ τῆς μέθης ἀνένηψεν. ἐπεὶ δ' ἀνεφρόνησε, διπλαῖ ἔννοιαι τοῦτον εἰσήεσαν. Ἀνεφυσῶντο . μετεωρίζοντο. Ἄνεχε . ἀντὶ τοῦ ἀρέχε. οὕτως Θεόπομπος. Ἀνέχει . σώζει. οὐχ, ὥς τινες, ἀντὶ τοῦ ἐπέχει. καὶ Θουκυδίδης· αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων τοὺς πολέμους ἀνέχουσιν, ὃ ἐστὶ σώζουσιν.

alpha 211 Ἀνέχειν . καὶ τὸ βαστάζειν. [καὶ μηδὲν ἐπιπολῆς ἀνέχειν.] [Ἀνέχει . καὶ τὸ ὑψοῖ. καὶ τὸ ὑπέρεκται. εἰς τὸ ὅρος ὁ ταύτης ἀνέχει.] Ἀνεχρήσαντο . διέφθειραν. οὕτως Θουκυδίδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρεῖαν τινὰ παρειλήφασιν. Ἀνεχύθη . μετωχτεύθη, ἐπλήμμυρε. καὶ οἱ ποταμοὶ πληρωθέντες ἀνεχύθησαν. Ἀνεψύχησεν . ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀνέψυξεν. Ἀνεῖλεν . ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. Ἀθηναίοις θεὸς τὰ μὲν πρῶτα χρωμένοις ἀνεῖλε φεύγειν. Ἀνελέσθαι . συστρέφεσθαι καὶ ἀλλήλους τοῖς δόρασι τύπτειν. καὶ ἀνείλλεται καὶ ἀνελεῖται. Ἀνείλετο . ἀνέλαβεν. Ἀνειλόμην . δύο δηλοῖ τό, τε ἔθρεψα καὶ τὸ ἐβάστασα. Ἀνεῖναι . ἀφεῖναι, καὶ τὸ ἀναρρίψαι. ἀνεῖναι κύβον.

alpha 212 Ἀναρρόιβδεῖ . ἀναρρόφεῖ ἐστί. [πλεονασμῷ τοῦ ι ἀναρρόιφεῖ, καὶ ἐπενθέσει τοῦ β ἀναρρόιβδεῖ, τραπέντος τοῦ δασέως φ εἰς τὸ ψιλὸν δ .] Ἀνελίννου . ἀνεδίδουν, ἀνεπαύοντο. παρὰ τὸ εἰλῶ, ἴν' ἧ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἰλεῖσθαι. εἰλίνω καὶ ἐλίνω καὶ ἐλινύω. σημαίνει τὴν λέξιν τὸ στρατεύειν διατρίβοντας ἢ ἐγχρονίζοντας. καὶ ἐλίννου ἀντὶ τοῦ διέτριβον, ἀνεστρέφοντο. ἀπὸ τοῦ λίνου εἴρηται. δηρὸν γὰρ ἀνελίννου αὐθι μένοντες. Ἀνέπαλτο . ἀνεπήδα. πάλῳ τὸ πηδῶ. [πάλλομαι, ἐπαλλόμην, ἐπάλλου, ἐπάλλετο, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔπαλτο καὶ ἀνέπαλτο.] Ἀνέδεντο . ἐδεσμοῦντο. [δέω, δέσω, δέδεκα, δέδεμαι, ἐδεδέμην, ἐδέδεντο, καὶ ἀνεδέδεντο, καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς δε ἀνέδεντο.] Ἀνέγναμψαν . ἀνέλυσαν. [τοῦτο παρὰ τὸ γόνυ, γονάμπτω, καὶ γνάμπτω, καὶ γνάμψω, καὶ ἀνέγναμψα.]

alpha 213 Ἀνεωγμένος . οἶγω, οἶζω, ὦγμαι, καὶ ἐν συνθέσει ἀνῶγμαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἀνέωγμαι. Ἀνέωγα . μέσος παρακείμενος. ἀνοίγω, ἤνωγα, προσθέσει τοῦ ε καὶ συστολῇ τοῦ η ἀνέωγα. [ἀνέωγα] χρὴ λέγειν καὶ ἀνέωκται. Φερεκράτης· οὐδεὶς ἀνέωγέ μοι θύραν— καὶ ὁ Πλάτων· ἀνεώγετο γὰρ οὐ πρῶτ'— καὶ ὁ Δημοσθένης· ἀνέωκται τὸ δεσμοκτήριον. καὶ ἐν Θετταλοῖς τὸ κεράμιον ἀνέωκται. τὸ δὲ ἥνοιγε καὶ ἡνοίγετο καὶ ἡνοικται δεινῶς βάρβαρον, οἷς νῦν χρῶνται ἐπεικῶς ἅπαντες. τὸ δὲ ἀνέωγε δύο σημαίνει τὸ μὲν οἶον· ἀνέωκται· τὸ δ' οἶον· ἀνεώγνυ. [οὐ μὲν ἐν ἅσασί γε τοῖς συνθέτοις τὰς προθέσεις οἱ Ἀττικοὶ

alpha 214 φυλάττουσιν, ἀλλὰ εἰσὶν ἀνώμαλοι καὶ ἐν τούτῳ. ἐπεὶ οὖν πολλῶν ἀναδιπλοῦσι τὰς προθέσεις, λέγουσι γοῦν καὶ ἀναίνεται. ὥσπερ παρὰ τὸ λιπῶ λιπαίνω, καὶ ὀρμῶ ὀρμαίνω, καὶ ὑφῶ ὑφαίνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀρνῶ ἀρναίνω, καὶ ἐνδεία τοῦ ρ ἀναίνω, ἀναίνομαι. ἢ παρὰ τὸ αἰνῶ ἀναίνω, τὸ οὐκ ἐπαινῶ καὶ οὐ συγκατατίθεμαι.] Ἀνέσχεθε . τὸ ἀνέτεινε. σχέθω τὸ κωλύω. ἔσχεθον, ἔσχεθε καὶ ἀνέσχεθε. Ἀνέσταν . ἴστημι, ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἔστην. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἔστημεν, τὸ τρίτον ἔστησαν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔσταν καὶ ἀνέσταν. Ἀνέδυσ . δύο, παράγωγον δῦμι, ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἔδυν· τὸ τρίτον ἔδυσ καὶ ἀνέδυσ.

alpha 215 Ἀνεῖλεν . ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα, καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄγνοιαν. Ἀνεῖλε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσεν . [ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει πνεῦμα τοῦ ἀνδρός. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνῶσιν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἔκθετα βρέφη.] Ἀνῆκεν . εἶασεν· ἀπέλυσεν. [ἴημι, ὁ μέλλων ἦσω, ὁ ἀόριστος ἦκα, ἀνῆκα. σεσημειώται τὸ ἔθηκα, ἔδωκα.] Ἀνήη . ἴημι, ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἦν. ἐὰν ὦ, ἐὰν ἦς, ἐὰν ᾖ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η ἀνήη. μελίφρων ὕπνος ἀνήη. Ἀνήγκακα . ἀπὸ τοῦ ἀναγκάζω, τοῦ σημαίνοντος τὸ ταῖς ἀγκάλαις λαμβάνω. καὶ ἐκ τούτου ἀγκάσω, ἦγκακα καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ ἀνήγκακα. Ἀνήνασθαι . * παραιτεῖσθαι, ἀρνεῖσθαι. * [ἀναίνω, ἀνῶ, ἦνῆνα, ἦνῆνάμην, ἦνῆνω, ἦνῆνατο, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀνήνασθαι.] Ἀνηρεῖψαντο . ἔστιν ἔρα ἢ γῆ, ἐκ

τούτου ἐρέπτω, ὃ σημαίνει τὸ εἰς γῆν καταβάλλω. καὶ ἀνερέπτω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἀνερείπτω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀνηρείψαντο. [τὰ δὲ εἰς πτω ῥήματα τὸ ι ἔχει· οἷον ἵπτω τὸ βλάπτω, λίπτω τὸ ἐπιθομῶ. χωρὶς τοῦ φιλαλείπτω καὶ ἀνερείπτω.]

alpha 216 Ἀνηνέχθη . ἀντὶ τοῦ ἀνήνεγκεν. Ἡρόδοτος· ἐκπλαγεῖς δὲ τούτοις ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν, μόγις δὲ ποτε ἀνενεχθεῖς, εἶπεν—“Ὀμηρος—μνησάμενος δ’ ἀνενήγκατο φώνησέ τε— ἀντὶ τοῦ ἀνέπνευσεν, ἐστέναξεν. Ἀνεξυνοῦτο . ἀντὶ τοῦ ἀνεκοινοῦτο. Ἀνιῶμαι . λυποῦμαι. ἀνιῶμαι διὰ ταύτας καὶ ἐπὶ ταύταις καὶ τούτων ἕνεκα. Ἀνόρουσεν . ὄρω τὸ διεγείρω, οὗ ὁ μέλλων αἰολικῶς ὄρσω, οἷον· ὄρσο Λαομεδοντιάδῃ— [τοῦτο γίνεται κατὰ παραγωγὴν ὀρούω, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ ὀρούω, ὁ μέλλων ὀρούσω, ὁ ἀόριστος ὄρουσα, ποιητικῶς, καὶ ἐν συνθέσει ἀνόρουσεν. οἱ γὰρ Ἴωνες συναρχομένους ποιοῦσι τοὺς παρακειμένους.] Ἀνστήτην . δυϊκὸν ἀντὶ τοῦ ἀνέστησαν. [ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔστην, ἔστης, ἔστη, ἔστητον, ἐστήτην, καὶ ἀναστήτην, καὶ ἀνστήτην.] Ἀντετόρησε . διήλθεν, ἐτρύπησεν, ἐκ τοῦ τορῶ· τοῦτο ἐκ τοῦ τείρω, τὸ καταπονῶ. [τὸ τορῶ κατὰ συγκοπὴν τρῶ, τρήσω.] [Ἀντιφερίζω . ἐναντιοῦμαι, ἐξισοῦμαι. παρὰ τὸ φέρω, φερίζω, ὡς θέρω, θερίζω. Ἡσίοδος καὶ ἀντιφέρεσθαι τὸ ἐναντιοῦσθαι λέγει.]

alpha 217 Ἀντιβολῆσαι . ἀπαντῆσαι, μετασχεῖν, ἀπὸ τοῦ μολῶ, τροπῇ τοῦ μ εἰς β . τὸ δὲ ἀντιβολῆσαι ἀντὶ τοῦ ἰκετεῦσαι καὶ παρακαλέσαι. παρὰ τὸ βάλλω καὶ τὴν ἀντὶ πρόθεσιν. Ἀντισηκοῦντα . ἐξισάζοντα, ζυγοστατοῦντα. [ἐκ τοῦ ἴσος ὄνομα γίνεται ῥῆμα ἰσῶ, ὁ μέλλων ἰσώσω, ἰσώκω, καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς τὸ μακρὸν ἰσηκῶ, καὶ ἀντισηκῶ. ἢ παρὰ τὸ σῶκειν, ὃ σημαίνει τὸ ἰσχύειν. ἐξ οὗ καὶ σῶκος ὁ ἰσχυρός. —σῶκος ἐριούνιος—.] Ἀντελαμβάνοντο . ἀντὶ τοῦ διεδέχοντο. ὕπνοι τε αὐτοῖς αἰεὶ μακρότατοι ἀντελαμβάνοντο. Ἀντεξάγειν . ἀπὸ τοῦ παρατάσσεσθαι. ἀντεπιέναι. Ἀντεπῆρι . ἀντεπῆρχετο. Ἀντεπιτίθησιν . ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλλει. οὕτως Ἰσαῖος. Ἀντεπιχειρεῖν . πρὸς τὰ λεγόμενα μὴ φέρειν ἔνστασιν. Ἀντέφερον . ἠγαντιοῦντο. Ἀντέβησαν . ἀντὶ τοῦ ἀντέστησαν. Ἀντεφιλοτιμοῦντο . ἀντὶ τοῦ ἡμιλλῶντο καὶ ἥριζον, καὶ ἀντηγωνίζοντο.

alpha 218 Ἀντέχει . ἀντὶ τοῦ ἐξαρκεῖ. Δεῖναρχος ἀντὶ τοῦ σώζεται. Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνεται, ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπομονητικῶς ἔχει. Ἀντέχων . ἀντιμαχόμενος. Ἀντεχόμενος . ἀντιλαμβάνόμενος. Ἀντεφοδεύω καὶ ἀντεφώδευκα . ἀντὶ τοῦ ἀντέτρεχον. Ἀντεχειροτόνησεν . ἀντέλεγεν. εἰ δὲ κᾶκεῖνα προσέρχεται, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν. Ἀντιάσας . μετασχών. δῶρα φέρει τρομεροῦ γήραος ἀντιάσας. ἔστι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐναντιωθεῖς. Ἀντιδιαστέλλεται . [ἀντιδίῳστησιν.] Ἀντικάθηται . ἐναντιοῦται. Ἀντικαθίστασθαι . ἐναντιοῦσθαι. οὐ δυνάμενος τῷ πλήθει ἀντικαθίστασθαι. Ἀντικατέστησαν . ἠγαντιώθησαν. Ἀντιλέγειν . ἀντὶ τοῦ ἴσα λέγειν. οὕτως Πλάτων. [Ἀντιπελαργεῖν . χάριτας ἀντιδιδόναι.] Ἀντισπᾶν . ἐναντιοῦσθαι. Ἀντιτυπῆσαι . ἀντιπαθῆσαι. Ἀντωμένη . συναντήσασα. Ἀντονομάζει . ὀνόματα ἀντὶ ὀνομάτων τίθησιν. Ἀντανισχεῖ . ἀνατέλλει.

alpha 219 Ἀντιφιλοτιμεῖται . ἀντιθεραπεύει. Ἀντιφέρεται . ἐναντιοῦται. Ἀντιπαρεξάγειν . ἀντιτάσσειν· * ἐξ ἐναντίας παρατάττεσθαι. * Ἀντείχετο . προΐστατο, ἀντελαμβάνετο. Ἀνταναιρεθῆ . ἀφανισθῆ. Ἀντιπράττει . ἐναντιοῦται. Ἀντηνέχθη . ἠγαντιώθη. Ἀντοίσομεν . ἀντιπροσενέγκωμεν. Ἀντιπίπτει . ἀνθίσταται. Ἀντωπίσαι . ἀντοφθαλμίσαι. Ἀνταναγνῶναι . ἀντιβαλεῖν. Ἀντιστηρίζει . βοηθεῖ, ἀντιλαμβάνεται. Ἀνεσκολοπισμένοι . ἐστρωμένοι. σκόλοπες γὰρ τὰ ὀρθὰ ξύλα, καὶ οἱ κάλαμοι. Ἀνειμένοι . ἀπολελυμένοι, ἀκρατεῖς. Ἀνημμένος δὲ, ὁ ἀπτόμενος, ἢ . Ἀνεκυμβαλίσζον . ἀνεκρότουν. [ἢ ἀντρέποντο.] Ἀνεται . τελειοῦται. Ἀνέεργεν . ἐκώλυεν.

alpha 220 Ἀνεκίκηεν . ἀνεπήδα. ἀνεδίδου· ἀνέφερεν. ἐκ τοῦ κίω, τὸ πορεύομαι. Ἀνερῥώσθημεν . ὕγιεις γεγόναμεν. Ἀνεδείματο . ἀνωκοδόμησεν, ἔκτισεν. Ἀνεπόδισεν . ἀνέκαμψεν. Ἀνεστάλη . μετεκινήθη. Ἀνείργειν . κωλύειν. Ἀνεκαλαμήσατο . ἀνεθέρισεν, ἐπανετρύγησεν. Ἀνεκρούσατο . ἐκιθάρισεν. Ἀνεθέμην . ἀνεκοινωσάμην. Ἄνες . συγχώρησον. Ἀνείθη . ἀφείθη. Ἀνείρειν .

ἀναπαίρειν. πλάτος σχοινίου λαβὼν ἀνάειρε τὰ κρέη. Ἀνέπασκεν . εὖρηκεν, εἴληφεν.
Ἀνελίννου . διέτριβον. ἀνεστρέφοντο· περιφέροντο, ἐβράδυναν. Ἀνελίζαντες .
ἀναζητήσαντες. Ἀνεῤῥίπισθη . ἀνεκινήθη, ἐξεκαύθη. Ἀνεκτίσατο . ἀνέπλασεν.

alpha 221 Ἀνερύειν . ἀποκόπτειν καὶ λαιμοτομεῖν τὸν τράχηλον. [Ἄνεται . τελειοῦται. ἐκ τοῦ ἄνω, τὸ
πράττω καὶ τελειῶ. τὸ παθητικὸν ἄνομαι, τὸ τρίτον ἄνεται.] [Ἀνέργεν . ἐκώλυεν. ἀπὸ τοῦ
εἵργω, εἵργε, διαλύσει τῆς εἰ διφθόγγου.] [Ἀνεκῆκειν . ἐκ τοῦ κίω, τὸ πορεύομαι, ἔκιοι, ἔκιες,
πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἐκτάσει κῆκιε, καὶ ἀνεκῆκιε. σημαίνει δὲ τὸ ἀνέφερε καὶ ἀνεδίδου.]
Ἀνηνέχθη . ἀντὶ τοῦ ἀνήνεγκεν. Ἀνήεσαν . ἀνήρχοντο. Ἀνίεσαν δὲ, ἀντὶ τοῦ συνεχώρουν, ι .
Ἀνήνοθεν . ἀνεφέρετο. Ἀνασχών . ἀνατείνας. Ἀνισχόντων . ἀντισηκούντων. Ἀνηρτήθη .
ἐκρεμάσθη. Ἀνήρετο . ἡρώτα. Ἀνήρημαι . πεφόνευσμαι, ἀπόλωλα. Ἀνθέξεται . ἀντιλήψεται.
Ἀνθέλκει . ἀντεπισπᾶται. * Ἀνθῶμαι . ἰῶμαι καὶ θεραπεύω. * Ἀνθηρημένος .
ἀντιλαμβανόμενος. ἢ προκρινόμενος. Ἀνθομολογησόμεθα . εὐχαριστήσομεν. ὑπὲρ τῆς
εὐεργεσίας ὁμολογῶμεν χάριτας.

alpha 222 Ἀνθρωπίζω . τὰ τῶν ἀνθρώπων φρονῶ. Ἀνρημένος . ἀναλαβών, ἐλόμενος, ἐπενεγκάμενος. —
ὁ δὲ βασιλεὺς τοσαύτην νίκην ἀδάκρυτον καὶ ἀναίμακτον ἀνρημένος εἰς τὰς Σάρδεις
ὑπέστρεψεν. Ἀνρηώτιζεν . ἀντὶ τοῦ ἡρώτα. οὕτως Τηλεκλείδης. Ἀνηγμένος . ἠύξημένος.
Ἀνιλύσσω . ἀνέβαινες. Ἀνιέμενη κόλπον . ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλοῦσα καὶ ἀπογυμνοῦσα τὸ
κατὰ τοὺς μαστοὺς κόλπωμα. καὶ αἶγας ἀνιέμενους. Ἀνιλλομένη . καθυποκρινομένη. κυρίως δὲ
ἀνίλλεσθαι τὸ ἀπαξιοῦν. * Ἀνηκέστους . ἀφορήτους ἢ ἀνιάτους, ἢ ἀθεραπεύτους. *
Ἀνιστάμεναι . ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτιζόμεναι. Ἀνίτω . ἀναδιδόσθω. Ἀνιπτάμενος . πετόμενος.
Ἄνιθι . ἄνελθε. * καὶ κάτιθι, κάτελθε. καὶ ἄπιθι, ἄπελθε. * Ἀνίησιν . ἔῃ, ἀπολύει. Ἀνιείς . ἀφίεις.
Ἀνιμᾶσθαι . ἀντλᾶν. ἀνασπᾶν. Ἀνίημι . συγχωρῶ. Ἀνοσιουργηθέντων . ἀνόμωςπραχθέντων.
Ἀνοιμῶζω . στενάζω, θρηνῶ.

alpha 223 Ἀνοίσω . ἀνενέγκω, ἀναβιβάσω. Ἀνορταλίζειν . σκιρτᾶν, παίζειν. Ἀνοχλίζω . τὸ ἀνέχω, καὶ
ἀναβαστάζω, καὶ μετακινῶ. παρὰ τὸ ὄχλος, τοῦτο παρὰ τὸ ὀλῶ, τὸ συστρέφω. Ἀνομένης .
παυομένης, ἀνυομένης. Ἀνοικίσαι . ἀντὶ τοῦ ἀνακτίσαι. ἀνοικίσαι τὴν πόλιν. Ἀνομολογεῖσθαι .
σαφῶς καὶ γενναίως γινώσκεσθαι. Ἀνύτειν . πληροῦν· ἐνεργεῖν. καὶ ἀνύειν ὁμοίως. Ἄνωχθι .
κέλευσον. ἐνεστώς ἐστι καὶ παρατατικὸς ἢ περ παρακείμενος. ἀνωγῶ, ἀνώγημι, τὸ
προστακτικὸν ἀνώγηθι, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ καὶ συγκοπῇ ἄνωχθι. Ἀνύω . τὸ πληρῶ. παρὰ τὸ
ἄνω, τὸ πράττω καὶ τελειῶ, γίνεται τὸ ἀνύω. [οἶον· —μάλα νῦν ἄνεται— καί· —οὐκ ἀνύω
φθονέουσα— ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ὠφελῶ, οὐδὲν πρᾶσσω. ἀνύω καὶ ἀνύτω. ἀπὸ τοῦ ἀνύω καὶ ἀρύω
γέγονεν.] Ἀνωκοδόμησεν . ἔκτισεν. Ἀνωρθιάζον . ἀντὶ τοῦ ὀρθριοὶ βοῶντες ἔλεγον. οὕτως
Ἀνδοκίδης. Ἄνωγε . παρεκέλευε. [τὸ θέμα ἀνωγῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων.
γέγονε δὲ ἀνωγή. τοῦτο παρὰ τὸ ἄνω, τὸ ἐγκελευσματικὸν ἐπὶ ῥῥημα. ἢ παρὰ τὸ ἄγω γίνεται
ἀγωγή. καὶ γί-

alpha 224 νεται ἀγωγή ἢ ἐγκέλευσις, δι' οὗ ἄγομέν τι καὶ φέρομεν. ἀνωγῶ οὖν, ὁ παρατατικὸς ἠνώγουν,
τὸ τρίτον ἠνώγει, ὁ μέλλων ἀνωγήσω, ὁ ἀόριστος ἠνώγησα, ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἠνωγον,
ἠνωγες, ἠνωγε. καὶ κατὰ συστολὴν ἄνωγε.] [Ἀνέωγε . ῥῆμα ὀριστικόν. οἶγω καὶ ἀνοίγω, ὃ καὶ
διΐστησιν ὁ Αἰολεὺς λέγων· πάντας οἶγων θαλάμους. ὁ παρατατικὸς ἠνωγον, ἐπεισόδω τοῦ ε
ἠνέωγον. τὸ τρίτον ἠνέωγε, καὶ συστολῇ ἀνέωγεν. —ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν. ἀπὸ δὲ τοῦ
ἀνοίγω ὁ παρατατικὸς ἀνῶγον, τὸ τρίτον ἀνῶγε. —τὸν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν. ἔστι καὶ ἀπὸ
τοῦ ἀνοίγω ὁ παρακείμενος ἠνωχα, ἐπεισόδω τοῦ ε ἠνέωχα, ὁ μέσος ἠνέωγα, τὸ τρίτον ἠνέωγε
καὶ συστολῇ ἀνέωγε. Ἰστέον δὲ, ὅτι, ὅτε μὲν ἐστὶν ἐνεργητικὰ, αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὅτε δὲ
παθητικὰ, εὐθεία.] Ἀναγινώσκετε . ὑπομνήσκεσθε. ἀναγνώσις γὰρ ἢ ὑπόμνησις, ἢ ἄνωθεν
γνώσις. οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε. Ἀναγινωσκομένη .

μνημονευομένη, όμιλουμένη. καὶ ὁ Ἀπόστολος γνωσκομένη καὶ ἀναγνωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων. ἀνάγνωσιν δὲ καλεῖ ὁ Ἀπόστολος τὴν αὐτοῦ περὶ αὐτῶν ὁμιλίαν καὶ γνῶμην. Ἀνακεφαλαιώσασθαι . συνάψαι, ἐνῶσαι. ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν Χριστῷ. Ἀναβεβλήσθω . ὑπερτεθῆτω εἰς ἄλλον καιρόν.

alpha 225 (Ἐπίρρημα.) Ἀναμίξ . ἀναμειγμένως. Ἀναφανδόν . φανερώς. Ἀναιμωτεῖ . ἄνευ αἵματος καὶ πολέμου καὶ κόπου. Ἀναλόγως . ὁμοίως. Ἀνέδην . φανερώς. παρὰ τὸ ἐῷ, τὸ ἀφίημι, ἔδην καὶ ἀνέδην· ὡς κλέπτω κλέβδην. σημαίνει δὲ τὸ ἀναστάτως εἶναι. παρὰ τὸ ἔδος, ἔδην καὶ ἀνέδην, κατὰ στέρησιν τοῦ ἐδράσαι, ὃ ἐστὶν ἰδρύσαι. τὸ ἄνευ ἔδους φεύγειν. * Ἀναίδην δὲ, τὸ ἀναισχύντως, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου. * Ἀνέκαθεν . ἐκ πολλοῦ χρόνου, ἢ ἀπ' ἀρχῆς. Ἀνιδιτί . ἀκόπως. Ἀνωῖστί . λάθρα, ἀπροσδοκῆτως. παρὰ τὸ ἴω τὸ ὑπονοῶ. ὅπερ καὶ οἷω γέγονεν. οἷόμενον θανέεσθαι. καί —οἷσατο θεὸν εἶναι. γίνεται οἷστί καὶ ἐκ τοῦ ο εἰς ω μέγα ὡῖστί καὶ ἐν συνθέσει ἀνωῖστί. [ἐκ δὲ τοῦ οἷω οἷστος, καὶ ἀνώϊστος, κατ' ἑκτασιν.] Ἀνευδιάστως . ἀδιστακτως, ἀναμφιβόλως. Ἀνελευθέρως . τὸ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιεῖν τί. Ἀντικρῦ . ἐξ ἐναντίας, κατέναντι. παρὰ τὴν

alpha 226 ἀντί καὶ τὸ κára ἀντικαρὺ, καὶ ἐν συγκοπῇ ἀντικρῦ. Ἀντικρυς . ἀνυποστόλως. ἀφόβως, ἀνυπόπτως. φανερώς. ἢ ὥσανεῖ. Ἄνω . τὸ ἀπέχον πλέον τοῦ μέσου. Ἀνακῶς . ἐπιμελῶς, πεφροντισμένως, πεφυλαγμένως. Ἀνασταδόν . ἀντί τοῦ ἀναστάντες, ἐπίρρημα ποιότητος. ἀπὸ τοῦ ἴστημι, ἵσταμαι. Ἀνδρακάς . ἐπίρρημα [ποιότητος.] σημαίνει κατὰ ἄνδρα. παρὰ τὸ ἀνδρὸς γενική, καὶ τὸ ἕκαστον, συγκοπῇ ἐκάς, καὶ ἀνδροεκάς, καὶ συγκοπῇ ἀνδροκάς, καὶ τροπῇ ἀνδρακάς· ὡς κυνόμυια, κυνάμυια. * Ἀναμέρος . ἐκ διαδοχῆς. * Ἀναιμεῖ . χωρὶς αἵματος. Ἀνατί . παρὰ τῷ Λυκόφρονι τὸ χωρὶς βλάβης. καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας. Ἀναυλεῖ . χωρὶς ναύλου. [Ἀνοιμωκτί . χωρὶς οἰμωγῆς.] [Ἀνοικτί . χωρὶς οἴκτου.] Ἀνυποστόλως . ἀνευθυριάστως, ἀναιδῶς. Ἀναπήρως . βεβλημένως, μὴ ὑγιῶς ἔχον. πηρὸς γὰρ ὁ τυφλὸς καὶ ἐμπαθής. Ἀναστροφάδην . ὅταν ὁ ἐγκαλῶν τῷ ἡδίκημένῳ ἐγκαλεῖ.

alpha 227 Ἀνεσκολοπισμένως . ἀνασταυρωμένως. σκόλοπες γὰρ τὰ ὀξέα ξύλα. Ἀνακράτος . μετὰ πάσης σπουδῆς. οἱ δὲ ἔφυγον ἀνακράτος. Ἀναπαυδήτως . τὸ κατακλίνεσθαι ὡς πρὸς ὕπνον. τὸ ἀναπαύεσθαι. Ἀνατατικῶς . προστακτικῶς. ἐμβριθῶς. ἢ ἀναπεπαυμένως καὶ ἀνηπλωμένως. Ἄνδιχα . ἀντί τοῦ διχῶς. Ὅμηρος —ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι. καὶ ἀντί τὸ χωρίς. μήτ' ἄρα τῶν κώμων ἄνδιχα μήτε λύρης. Ἀνουτητί . ἄνευ τρώσεως. Ἀντιπεπονθότως . ἀντικειμένως, ἐναντίως. Ἀνόμως . παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ. χωρὶς τῆς τοῦ νόμου κατακρίσεως. ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ξ. (Ἀρσενικόν.) Ἀξιάγαστος . ἀξιοθαύμαστος. Ἀξιέραστος . ἀξιεπιθύμητος.

alpha 228 Ἀξιέπαινος . ὁ ἄξιος ἐπαίνου. Ἀξιομνημόνευτος . ὁ ἄξιος μνημοσύνων. Ἀξύλῳ . πολυξύλῳ, κατ' ἐπίτασιν τοῦ α. Ἄξων . τὸ διῆκον διὰ τῶν τροχῶν ξύλον. Ἄξονες . ἐν οἷς οἱ ἰδιωτικοὶ ἐνεγράφοντο νόμοι, οἱ καὶ τετράγωνοι ὑπῆρχον πίνακες. ἄξονες καὶ αἱ πράξεις τῶν ἀρετῶν. Ἀξύμβλητος . ἀναπάντητος. Ἄξυνος . ὁ ἀκοινωνήτος. Ἀξύστατον . οὐ συνεστῶτα, οὐδὲ πυκνόν, ἀλλ' ἀραιόν. Ἀξιόμαχος . ἰσοδύναμος. ἦν δὲ ἔχων στρατὸν ἀξιόμαχον. Ἀξιόχρεως . ὁ ἀξιόπιστος. Ἀξιδάρης . ὄνομα κύριον. (Θηλυκόν.) Ἀξιοπιστία . ἡ πίστωσης. Ἄξος . πόλις Κρήτης. Ἀξίωσιν . τιμὴν. αὐτὸν δὲ βασιλέα ὄντα κατ' ἀξίωσιν τῆς τρίτης μοίρας, μεγέθει τὲ χώρας καὶ πλήθει τῶν ὑπηκόων—.

alpha 229 Ἀξούμη . μητρόπολις Αἰθιοπίας. ὁ πολίτης Ἀξουμίτης. Ἀξυλία . ἡ ἔνδεια τῶν ξύλων. (Οὐδέτερον.) Ἀξιαπηγητότατα . ἄξια τοῦ ὑφηγεῖσθαι. Ἄξιον . οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ δικαίου καὶ εὐλόγου τοῦτο ἐκλαμβάνουσι. παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω. [ὁμοίως καὶ ἄξων παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω.] Ἄξοον . τὸ ἄτμητον. Ἀξύμετρον . τὸ ὑπὲρ τὸ μέτρον. Ἄξιον . τὸ εὖωνον παρὰ Ἀττικοῖς.

Ἀξίωμα . ἡ ἰκεσία. καὶ ὁ Δαβὶδ φησὶν· εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, κύριε. Ἀξιόχρεων . καὶ ἐπὶ οὐδετέρου. δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν οὐδέτερον εἰς ν λῆγον ἀπαθὲς βραχυκαταληκτεῖ. ξύλον, λοῦτρον, πτερόν· χωρὶς τοῦ πᾶν, τοῦτο γὰρ μακροκατάληκτον, καὶ χωρὶς τῶν παρὰ τὸ πούς, οἶον· δίπουν. πρόσκειται ἀπαθὲς διὰ τὸ ποιοῦν καὶ χρυσοῦν καὶ ὄστουν καὶ χαλκοῦν· ταῦτα γὰρ ἀπὸ κράσεως γέγονε. [καὶ τὸ διπλοῦν ἀπὸ τοῦ διπλόον, καὶ τὸ ἀγήρων ἀπὸ τοῦ ἀγήραον. τὸ ἀξιόχρεων καὶ τὸ ἀνάπλεων τῶν διὰ τοῦ ο .] Ἄξιον . δίκαιον. ὁ Ἀπόστολος· ὀφείλομεν * ἡμεῖς * εὐχαριστεῖν, καθὼς ἄξιόν ἐστι. [ἢ τὸ ἄξιον δίκαιον νοήσεις, ἢ οὕτως μεγάλως, καθὼς ἄξιον τῷ μεγάλα παρέχοντι.] (Ῥῆμα.) Ἀξιουμένου . τυγχάνοντος.

alpha 230 Ἄξιῳ . ὑπολαμβάνω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἰκετεύω καὶ τὸ νομίζω. [Ἄξω] καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖσε· ἀπάξω δὲ τὸ ὀπίσω ἄξω. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ἀξιοζήλως . ἐπαινετῶς. ὁ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἀπάντων αὐτὸν ἀξιοζήλως διεχρήσατο. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Ἀοιδός . ὁ κιθαρωδός, τραγῳδός. ἀπὸ τοῦ αἰίδω αἰιδός. Αοίδιμος . ὁ αἰΐμνηστος. παρὰ τὴν αἰοιδὴν αἰοίδιμος, ὡς τροφή τρόφιμος. τουτέστι ὁ ἐν ᾧ αἰς αἰὶ ὀνομαζόμενος, ἢ μνημονευόμενος. [ἢ ὀνομαζόμενος.] Ἀοισστήρ . ὁ ἄνευ ὄσσης καὶ κληδόνος αὐτομάτως βοηθῶν. ὄσσητήρ καὶ ἀοισστήρ. Ἀοιμος . ἀπόρευτος. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. Ἀοιοί . πολυόιοι, πολλὰ ξύλα καίοντες. λέγει δὲ τοὺς μαγείρους· ὅζος γὰρ ὁ κλάδος. Ἀορνις . λιμὴν παρὰ τὴν Ταρσηνίαν. Ἀορτήρ . ὁ λῶρος, ἐν ᾧ τὸ ξίφος κρέμαται. παρὰ τὸ αἶρω ἄρτηρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ἄορτήρ. [—ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν ἀργύρεον χρυσεόισιν ἄορτήρεσσιν ἀρηρός. καὶ ἄορ τὸ ξίφος. αἶρω, ἄορ.] Ἀολλέες . ὁμοῦ συνηγμένοι. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀέλλω ῥήματος τοῦ σημαί-

alpha 231 νοντος τὸ συστρέφω. [ἢ εἰλῶ ῥήματος ὄνομα ἑλλῆς, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἢ ὁμοῦ ἀελλῆς, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο ἀολλῆς, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ἀολλέες. ἐκ δὲ τοῦ ἀολλῆς γίνεται ἀολλίζω.] Ἀοιδός . κιθαρωδός. προκατάρχει ῥῆμα τὸ αἰίδω. ἔφαμεν δὲ, ὅτι ἔθος ἔχουσιν οἱ ποιηταὶ παρατιθέναι τὰ ὀνόματα τοῖς ἀφ' ὧν γεγόνασιν. πεπόλιστο πόλις, μάχην ἐμάχοντο, βοῦς βουκολέεσκεν. [οὕτω καὶ ἐνταῦθα] αἰοιδός αἰοιδέμεναι. αἰίδω καὶ Ὅμηρος· καλὸν αἰοιδίαί. Ἀοπος . ἄφωνος ἢ ἀόρατος. Ἀόργητος . ὁ μὴ ὀργιζόμενος. (Θηλυκόν.) Ἀοιδή . ἡ ψῶδή. Ἀορες . αἱ γυναῖκες. Ἀορνός . πέτρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἐν ἣ οὐ κάθηται ὄρνις διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑπερύψηλον. Ἀοριστύν . ὁμιλίαν. συναναστροφὴν. Ἀόριστος γῆ . ἡ μὴ ἔχουσα ὄρους, μὴ δὲ σπειρομένη, ἕως οὗ ἐστὶν ἐκάστου τὸ δίκαιον.

alpha 232 Ἀόρατος . ὥσπερ τὸ καλύπτεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ὕδατος, ὡς τό· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος. φύσει γὰρ ἦν ὁρατὴ, διὰ δὲ τὴν ἐπιπρόσθησιν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῇ ὕδατος [ἦν ἀόρατος.] (Οὐδέτερον.) Ἀορ . τὸ ξίφος. παρὰ τὸ αἶρω ἄορ. Ἀόριστον . ὄρω μὴ ὑποβεβλημένον καὶ κατεχόμενον. τὸ κατ' οὐσίαν θεός, τὸ μόνον ἄκτιστον. ζητεῖ [περὶ τοῦ] ἀορίστου εἰς τὸ τί ἐστὶν ὄρος, ἐν ᾧ καὶ περὶ ὀριστοῦ. Ἀόρατον . τὸ καθάπαξ ἀδύνατον ὁραθῆναι, οἶον ἡ φωνή. ἢ τὸ πεφυκὸς ὁρατὸν, μὴ ὁρώμενον δὲ, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐν στερήσει. ἢ ὁ μὴ πέφυκεν ὀφθαλμοῖς σαρκὸς καθορᾶσθαι. ἢ ὡς ὁ νοῦς ὁ ἡμέτερος, ἢ ὡς ὁ ἐν τῷ βυθῷ σίδηρος, ὃς ὁρατὸς φύσει ὑπάρχων, ἀποκέκρυπται διὰ τὴν ἐπιπρόσθησιν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ σώματος. (Ῥῆμα.) Ἀολλίσας . συναθροίσα. Ἀολλισθῆναι . ὁμοίως. [συναθροισθῆναι.] Ἀολλεῖ . συνάγει. Ἀοζήσω . διακονήσω, ὑπηρετήσω, ὑπουργήσω.

alpha 233 (Τὸ Α μετὰ τοῦ Π. (Ἀρσενικόν.) Ἀπαράβλητος . ἀσύγκριτος, ἀνόμοιος. Ἀπαράκλητοι . αὐτόματοι. Θουκυδίδης τῶν αὐτονόμων Θρακῶν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἀρπαγὴν ἠκολούθουν. ἀπαράκλητοι καὶ οἱ ἀπαρηγόρητοι. Ἀπαρνος . ὁ καθόλου ἀρνούμενος. Ἀπαλός . μαλακός. παρὰ τὴν ἀφήν ἀφαλὸς καὶ ἀπαλός. Ἀπόμισθοι . οἱ μὴ μισθὸν λαμβάνοντες. Ἀπειρος . ὁ ἀμαθής. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πείραν. Ἀπειρος δὲ, ὁ πολὺς καὶ ὁ μέγας. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πέρας. [σημαίνει δὲ τὸ ἄπειρος καὶ χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα.] Ἀπηγής . σκληρὸς, ὠμός. ἀπὸ τοῦ [μῆ] αἰνεῖσθαι καὶ ἐπαινεῖσθαι. Ἀπηρος . ὁ ἀβλαβής. παρὰ τὸ πηρὸν ἄπηρος. Ἀπήορος . ὁ διεστῶς καὶ

ἀπηρτημένος. παρὰ τὸ αἰρίω, αἰρῶ. Ἀπλοῦς . ὁ μηδενὶ μετ' ἐπινοίας ἐξ ἑαυτοῦ λαλῶν. [ὥσπερ παρὰ τὸ πέλω καὶ τὸ δύο γίνεται διπλός διπλοῦς, οὕτως καὶ παρὰ τὸ α τὸ σημαῖνον τὸ ἔν καὶ τὸ πέλω γίνεται ἀπλοῦς, ὁ τὸ ἔν ὑπάρχων.] Ἄπορος . ὁ πτωχός· κυρίως δὲ ὁ ἀδιόδευτος τόπος. πόρος γὰρ ὁ περάσιμος τόπος.

alpha 234 Ἀπότριχες . οἱ ἄνηβοι, τῆς ἀπὸ προθέσεως ἀντὶ τοῦ α στερήσεως κειμένης. ὡς ἐν τῷ· ἀποκηδήσαντε φεροίμεθα χειρόν ἄεθλον. ἀντὶ τοῦ ἀκηδήσαντες. καὶ, ἀπότιμον ἔθεντο, ἀντὶ τοῦ ἄτιμον. Ἀπελλαῖος . ὁ Δεκέμβριος μῆν. Ἀπαίδευτοι . ἄτακτοι, ἀνόητοι. Ἀπαιδοτρίβητοι . ἀγύμναστοι, ἀπαίδευτοι. Ἀπερίτροπος . ἀνεπίστροφος. οὔτε γὰρ Ἀγαμεμνονίδης παῖς ἀπερίτροπος. Ἀπήμονα . ἀβλαβή. Ὁμηρος· τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι ἀμπαν ἀπήμονας—. Ἄπιδις . θεὸς Αἰγύπτου. Ἀπιστος . ὁ ἀσεβής. λέγεται δὲ καὶ ὁ μὴ πειθόμενος, ὡς φησι Πλάτων. Ἀπλῶ λόγῳ . [τῷ] χωρὶς προσθήκης. χωρὶς δὲ προσθήκης εἶπεν οἶον· ὁ Αἰθίοψ πῇ λευκός. κατὰ γὰρ τοὺς ὀδόντας. Ἀποβάτης . ἵππικόν τι ἀγώνισμά ἐστιν. Ἀποβατικοὶ τροχοί . οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγώνισματος εἰς ἕτερον. Ἀποδέκται . ἄρχοντες κληρωτικοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλὰς, οἵτινες ἀπελάμβανον καὶ ἀπεδέχοντο τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀποδέκται ἐκαλοῦντο. εἴτα ἐζητοῦντο τὰ ὀφειλόμενα καὶ

alpha 235 τὰ ἀποδιδόμενα χρήματα ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἐμέριζον εἰς ἃ χρὴ ἀναλίσκειν. Ἀπόπατος . ἡ τῶν σιτίων διὰ γαστρὸς κένωσις. καὶ ἀποπατῆσαι τὸ ἄποθεν τοῦ πάτου γινόμενον· πάτος γὰρ ἡ ὁδός. Ἀπόλλων . ὁ ἥλιος λέγεται κατὰ Ἑλληνας. παρὰ τὸ ἀποπάλλειν τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ἢ παρὰ τὸ ἀπολύειν τῶν κακῶν τοὺς ἀνθρώπους. ἰατρὸς γὰρ ἦν, ὡς ληρωδοῦσιν οἱ Ἕλληνες. ἢ ὁ μὴ ἀπολλύμενος κατὰ τὴν δύσιν. ἢ ὅτι ὑπὸ τῶν θεολόγων ἐν προσαγορεύεται· ὁ μὴ ὦν πολλὰ ἀλλ' ἔν. [τὰ εἰς λων ὀνόματα, εἴτε δισύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτερα, φυλάσσουσι τὸ ω ἐπὶ γενικῆς· Ἀσκάλων, Ἀσκάλωνος, Ἀπόλλων, Ἀπόλλωνος.] Ἀπόκλητοι . οἱ κεκλημένοι, οὐ τὴν κοινὴν προσδεξάμενοι σύνοδον. οὔτε τοῖς ἀποκλήτοις συμμεταδόντες ... τὰς αὐτῶν κρίσεις. Ἀποκόπους . ἐκτομίας. κεῖται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖς. Ἀπόπληκτος . ὁ πεπονθώς, ὁ ἡλίθιος. ἔμπληκτος δὲ, ὁ εὐμετάβολος, καὶ φθορᾶς μεστός. Ἀποπομπαῖος . ὁ χίμαρος, ὁ τράγος. καὶ ἀπο-

alpha 236 πομπαῖοι θεοὶ οὕτως ἐκαλοῦντο τινὲς καὶ ἀποπομποὶ, οἱ ἀπότροποι. Ἀπόθεστος . ὁ ἀζήτητος καὶ μὴ ποθούμενος. ποθέω, ποθῶ, ποθήσω, πεπόθηκα, πεπόθεσμαι, πεπόθεσται, ποθεστός καὶ ἀπόθεστος. Ἀπόστολος . ὁ ἀποστελλόμενος [μετὰ] στρατιᾶς εἰς πόλεμον παρασκευῆς. Ἀποστολεῖς . οἱ ἐκ τῆς πομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι. Ἀπόστολοι δὲ, αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαί . οὕτως Δημοσθένης. Ἀπροτίμαστος . ἄθικτος, ἄψαυστος. παρὰ τὸ μαίω, τὸ ζητῶ. ὁ μὴ ἐπιζητούμενος πρὸς μίξιν. [ἢ παρὰ τὸ μαστεύω, τὸ ζητῶ. ὅθεν καὶ μαστός καὶ τὸ ἐπιμασσάμενος, ὅ ἐστιν ἐπιλαβόμενος, καὶ ἐπεμάσσατο, ἀντὶ τοῦ καθήψατο.] Ἀπτοεπής . τινὲς δασύνουσιν, ἴν' ἢ ὁ ἀπτόμενος διὰ λόγων. ἢ ὁ ἀπτόητος ἐν τῷ λέγειν. Ἀπτερος . ταχύς. τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος. ταχύς πρὸς τὸ πεισθῆναι. καὶ ἰσόπτερος. ἡ γὰρ α στερῆσιν δηλοῖ, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἴσον, οἶον ἀτάλαντος, ἄλοχος.

alpha 237 Ἀπύρους . ἀνεπιτηδεῖους πρὸς πυρὸς χρῆσιν. Ἀπφύς . ὁ πατὴρ εἴρηται ὑποκοριστικῶς. ἀπὸ τοῦ πάππα, ὃ σημαίνει τὸν πατέρα, ἀφαιρέσει τοῦ κατ' ἀρχὰς π ἀππύς, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ ἀπφύς. Ἀποτέλειοι . οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν Ἰουδαίων. Ἀποτρόφους . τοὺς μὴ ὄντας τροφίμους τῆς φιλοσοφίας. Ἀπόφημος . δύσφημος. Ἀποφώλιοι . ξένοι. οἱ φυλὴν μὴ ἔχοντες. οὕτως Αἰσχύλος. ἢ ἀπαίδευτοι· φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια κατὰ Ἰωνας. Ἀποχειροβίων . τῶν ἐκ χειρῶν ζώντων καὶ ταῖς τέχναις προσκαθημένων. Ἀποφαντικόν . κυρίως τὸν ἐκφέροντά τι νόημα, εἴτε διὰ καταφάσεως, εἴτε δι' ἀποφάσεως. σημαίνει δὲ ἰδικῶς καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον. Ἀπωλεύτων . ἄνευ πώλων. Ἀπ' ὥμοιιν . ἀπὸ τῶν ὥμων.

alpha 238

Ἀπράγμων . ἄπρονος . ἀπράγμονας δεῖ εἶναι τοὺς σπουδαίους . Ἀπραίδευτοι . ἀζήμιοι . Ἀπρόϊτος . ὁ τῆς οἰκίας μὴ ἐξερχόμενος . Ἀπροσήγορος . ὃν οὐχ οἷόν τε προσαγορεῦσαι διὰ τρόπον τραχύτητα . Ἀπρόσμαχοι . ἀκαταγώνιστοι . οὐκ ἀπρόσμαχοι εἶεν Πάρθοι . ᾿Αποικοι . οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι . ἔποικοι δὲ οἱ ἐν πόλει . παρὰ Θουκυδίδη . Ἀπηλιαστής . ὁ μισόδικος . ᾿Απελος . τὸ ἔλκος . διὰ τὸ μὴ πελάζειν , ἀλλὰ διΐστασθαι . Ἀπηλητήρες . καυχηταί . Ἀπαράτιλος . δαυὺς καὶ ἄκοσμος τὰς τρίχας καὶ ἐκ μακροῦ χρόνου ἀλουτιῶν . Ἀποτρόπαιοι . φευκτὸς , μισητός . ᾿Απαστος . ἄγευστος . παρὰ τὸ ἐσθίω καὶ πόα , ἢ βοτάνη . [ὥς οὖν ἀπὸ τοῦ μῶ , τὸ ζητῶ , γίνεται μαστὸς , οὕτω καὶ παρὰ τὸ πῶ παστὸς καὶ ἄπαστος .]

alpha 239 Ἀπάλαμνος . ὁ μὴ δυνάμενος παλαμῆσασθαι , ὃ ἐστὶ τεχνάσασθαι· παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι . ἢ ὁ ἐν παλάμῃ , ὃ ἐστὶ τέχνη , μὴ μένων . Ἀπερωεύς . κωλυτής . Ἀπηχῆς . ὁ μὴ συνάδων . Ἀπέκτητος . ὁ ἀκτένιστος . πέκω γὰρ τὸ πλέκω καὶ κτενίζω . Ἀπόσιτος . ξένος . Ἀπάλαμνος . ἄπειρος , ἀσθενής . Ἀπηλεγῆς . σκληρός . Ἀπαράκτητος . ἀνόμοιος , ἀσύγκριτος . Ἀπερισάλπιγκτοι . ἀπεριήχτοι . Ἀπαθῆς . ἄλυπος . Ἀπολιναρισταί . οὗτοι ἔλεγον· ἐπειδὴ ἡ προσληφθεῖσα σὰρξ ἐθεώθη , δηλον , ὥς αὐτῇ καὶ ἡ θεότης συνέπαθε· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ , ὥς θεὸς τιμᾶται καὶ συναλοίφεται , καθὼς φησὶ καὶ ὁ ἐν θεολόγοις Γρηγόριος . Ἀποσπάδας . τοὺς ἀποσπασθέντας . Ἀπὸ ἔθεν . ἀπὸ ἑαυτοῦ . ἐμέ , σὲ , ἔ . ἀπὸ οὖν τοῦ ἔ τρίτου προσώπου πλεονασμῷ τῆς θεν συλλαβῆς ἔθεν . Ἀπείριτος . πολὺς . ὁ δὲ ἀπείρηστος δίφθογγον καὶ η . (Θηλυκόν .) Ἀπόφασις . λόγος , ἐν ᾧ τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεῦδεσθαι ὑπάρχει . ἢ λόγος ἀποφαντικός τινὸς ἀπὸ τινος . ἢ ἀνατροπὴ τῆς καταφάσεως . οἷον· ὁ ποταμὸς οὐκ ἀνέρχεται· ὁ δὲ ἄρχων εἰσέρχεται . ἢ λόγος σημαίνων , τί ὃν τίνι μὴ ὑπάρχει . τὸ

alpha 240 δὲ τίνι ὑπάρχει , δηλοῖ τὴν κατάφασιν , τὸ δὲ τίνι μὴ ὑπάρχει , σημαίνει τὴν ἀπόφασιν . ἀπόφασις δὲ καὶ πρότασις καὶ πρόβλημα καὶ ἔνστασις καὶ συμπέρασμα . τὰ πέντε ταῦτα οὐδὲν κατὰ τὴν ὑπόστασιν ἀλλήλων διαφέρουσιν· ἡ δὲ διαφορὰ τούτων κατ' ἐπίνοιαν ἢ κατὰ τινα γίνεται σχέσιν . ὅταν μὲν γὰρ ἀπλῶς ἀποφαίνομαι , ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι , [ἀπόφασις λέγεται· ὅταν δὲ ὥς μέρος συλλογισμοῦ ληφθῇ , ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι ,] τὸ ἀθάνατον , αὐτοκίνητον , τότε πρότασις ἐστὶ τὸ λέγειν ἡ ψυχὴ ἀθάνατος . ἡνίκα δὲ ἐνίσταται πρὸς τὴν πρότασιν ζητῶν , πόθεν δῆλον , ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι , τότε τὸ τοιοῦτον ἔνστασις προσαγορεύεται . ἡνίκα δὲ πάλιν προτείνωμεν εἰς ζήτησιν , ἄρά γε ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι , καλεῖται πρόβλημα . ὅτε δὲ ἐκ προτάσεως συνάγεται , καλεῖται συμπέρασμα . Ἀπαξίωσις . καταφρόνησις . ὁ δὲ Φίλιππος ἐδυσχέραινεν ἐπὶ τῇ τῶν Κερκυρέων ἀπαξιώσει— καὶ ἀπαξιῶν ἀντὶ τοῦ ἀνάξιον ἡγούμενος . Ἀπάρσεως . ἀναχωρήσεως . τῆς δὲ ἀλόγου ταύτης ἀπάρσεως— . Ἀπληγίς . τὸ ἀπλοῦν ἱμάτιον , ὅπερ Ὅμηρος ἀπλοῖδα καλεῖ . παρὰ τὸ ἀπλῆ ἀπληῖς καὶ ἀπληγίς . Ἀποφράδες . αἱ ἀπηγορευμένα ἡμέραι , ἃς οἱ παλαιοὶ καὶ ἀπεικάδας καλοῦσι . φθίνοντος τοῦ μηνὸς τετράδα τρίτην ἡμέραν . ἢ τὰς ἡμέρας , ἐν αἷς τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκάζον , διὰ τὸ οἷον

alpha 241 ἀποφράττεσθαι τὸ τῆς σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς . καὶ τοὺς πονηροὺς δὲ ἀποφράδας ἐπιθετικῶς ἐκάλουν . [οἷον· ἄνθρωπος ἀποφρὰς καὶ βλέπων ἀπιστίαν . παρὰ τὸ φῶ ρῆμα , φράζω , ὁ μέλλων φράσω , ἀποβολῇ τοῦ ω φρὰς καὶ ἀποφράς .] Ἀπορία . ἡ καθ' ὑπεροχὴν ἐτέρου ἀσθενείας ὕπαρξις . Ἀπόγνωσις . ἐλπίδος στέρησις . Ἀπόνοια . ἡ χωρίζουσα τοῦ δέοντος , καὶ ἀποστασίαν ποιοῦσα τοῦ νοῦ . Ἀπάθεια . οὐ * τὸ μὴ πολεμεῖσθαι ὑπὸ δαιμόνων , * τὸ μὴ λυπεῖσθαι ὑπὸ δαιμόνων . ἐπεὶ ἄρα ὀφείλομεν κατὰ τὸν Ἀπόστολον ἐξεληλυθέναι ἐκ τοῦ κόσμου· ἀλλὰ πολεμουμένους ὑπ' αὐτῶν ἀπολεμήτους μένειν . Ἀπάθειά ἐστὶν ἄνθος τοῖς πρακτικοῖς· πρακτικὸν δὲ συνίστησιν ἡ τήρησις τῶν τοῦ χριστοῦ ἐντολῶν· τούτων δὲ φύλαξ ὁ φόβος αὐτοῦ . ἔργον δὲ ἀπαθείας ἡ ἀγάπη . ἀπάθεια ἐστὶ κατάστασις ψυχῆς λογικῆς ἐκ πραότητος καὶ σωφροσύνης συνισταμένη . Ἀποτίμησις . τὸ ἀποτίμημα , καὶ τὸ τέλος , καὶ ὁ φόρος . Ἀπήχεια . ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια . οὕτως Λυσίας καὶ Δεῖναρχος .

alpha 242

Ἀππία . ὁδὸς οὕτως καλεῖται ἀπὸ Ἀππίου Ῥωμαίου τιμητοῦ, ὃς λιθομυλία ταύτην κατέστρωσε καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκεύασεν. Ἀπιστία . ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ ἀπειθεία. οὕτως Πλάτων. Ἀπλᾶς φησὶ Καλλίστρατος τὰ μονοπέλματα τῶν ὑποδημάτων. Ἀπόγνοια . ἀπόγνωσις. Θουκυδίδης ἐνέπρησαν δὲ τὰ πλοῖα, οὕτως ἀπόγνοια ἦ. Ἀπὸ γραμμῆς . οἶον ἀπ' ἀρχῆς. ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας, καὶ γραμμῆς, ἣν καὶ ἄφεςιν καὶ βαλβίδα καλοῦσιν. Ἀπογραφὴ . ἐπειδάν τις λέγει τινὰ ἔχειν τι τῶν τῆς πόλεως, ὁ ἐναγόμενος ἀπογραφὴν ποιεῖται, δηλῶν ὅσα τὲ ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα. Ἀπὸ δόξης . ἀπὸ εἰκασμοῦ. Ἀποθήκη . καὶ ἡ ἀποστροφή. οὕτως Φίλιστος. Ἀποκαραδοκία καὶ ἀποκαραδοκῶν . ὁ προσδοκῶν. ὁ δὲ καθήστο ἐν τῇ παρεμβολῇ ἀποκαραδοκῶν, ὅπῃ καὶ τύχης χωρήσοι τὰ πράγματα. Ἀπώλεια . τὰ διὰ τοῦ εἰα προπαροξυτόνα, ἔχοντα ἐνεστῶτα ἀντὶ παρακειμένου, δίφθογγον ἔχει· οἶον· ἀνθῶ, ἄνθεια· θαλῶ, θάλεια· χαιρῶ, χαίρεια· κρατῶ, κράτεια· μήδω, μήδεια. [ἐπὶ γυναικὸς τῆς ἡρωίδος· ἐπὶ δὲ τῆς χώρας διὰ τοῦ ι· ἐπὶ τῆς πόλεως μίδεια.] προπαροξυτόνως, καὶ κατὰ τὴν παραλήγουσαν διὰ τοῦ

alpha 243

ι . τὰ δὲ διὰ τοῦ ὅλλω ἐκτείνουσι τὸ ω· ἐξώλεια, προώλεια. Ἀποκλήρωσις . διανομὴ, μερισμός· μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. λῆξις δὲ ἐστὶ μερίς, παῦσις. κληρονομία. Ἀπόκρισις . ἡ ἀπολογία. οὕτως Λυσίας, Ἀντιφῶν καὶ Δημοσθένης. Ἀπομαγδαλία . τὸ σταῖς, ὧ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι, ὅπερ ἐκάλουν χειρόμακτρον, ὃ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἀπερρίπτον τοῖς κυσίν. ἡ ἡ τῶν κυνῶν τροφή. Ἀπολλωνίτις . χώρα. οἶμαι δὲ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ γράφεται. Ἀπὸ πεντόζοιο . πεντακλάδου. Ἡσίοδος —μὴ δ' ἀπὸ πεντόζοιο αὖτον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθῶνι σιδήρῳ. πεντάκλαδος ἡ χεῖρ. μὴ ὀνυχίσης, φησὶν, ἐν ἐορτῇ ξηρὸν ὄνυχα. χλωρὸν δὲ τὸ ζωτικὸν αἶμα. ἀσεβὲς γὰρ τὸ ὀνυχίζεσθαι ἐν ἐορτῇ θεῶν. κλίνεται δὲ ἡ πέντοζος, τῆς πεντόζου. Ἀπορῶγες . ἐξοχαὶ ἀπεσχισμένοι, ἀπερρήγμενοι, ἀπ' ἀλλήλων ἀπεσπασμένοι. [ἀπὸ τοῦ ρω ῥῆξ, καὶ τροπῇ ῥῶξ, καὶ κλίνεται ῥωγὸς καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως ἀπορῶξ.]

alpha 244

Ἀπόνοια . ἄνοια, ὕβρις. Ἀποπληξία . θλίψις, μανία, ἄνοια, ἡ πλῆθος ἰχῶρος τὲ καὶ πνεύματος, ἐπισχόντος τὴν ἀναπνοήν. Ἀποπομπή . ἡ ἀποτροπή. Ἀποπορεία . ἡ ἐπαναχώρησις, ἡ ἐπαναστροφή, ἡ ἐπάνοδος. ἐπιταχύναι τὴν ἀποπορείαν. Ἀπορησία . ἀντὶ τοῦ ἀπορία. οὕτως Εὐβουλος. Ἀπόρρησις . ἡ ἀπαγόρευσις. ὁ δὲ οὐκ ἤνεγκε τὴν ἀπόρρησιν, ἀλλὰ θυμοῦ πληρωθεὶς ἔφη— σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀποκήρυξιν. Ἀπορρόης . σταγόνος. Ἄπορος χώρα . ἀντὶ τοῦ ἀπόρευτος. Ἀποσκευή . ἡ τῶν ἐπιτηδείων κομιδὴ. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον. τὰ σαγμάρια. συνέταξε δὲ τούτοις καὶ τὴν ἀποσκευήν. Ἀποστολαί . δῶρα, ἀποπέμψεις. Ἀποστολικὴ πολιτεία . τουτέστιν ὀφθαλμῶν ἀκρίβεια, γλώσσης ἐγκράτεια καὶ τὰ ὅμοια. Ἀποστροφή . ἀντὶ τοῦ καταστροφή. Ἀπόταξις . τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑπηρετεῖν τὸν ὠρισμένον φόρον. οὕτως Ἀντιφῶν.

alpha 245

Ἀπροτίμαστος . ἄψαυστος ἢ ἄθικτος, ἡ μὴ ἐπιζητηθεῖσα πρὸς μίξιν. παρὰ τὸ μάω, * μῶ, * τὸ ζητῶ, ἢ παρὰ τὸ μαστεύω, ὃ σημαίνει τὸ ζητῶ. Ἀπτὴν . ἡ μηδέποτε πτᾶσα, ἡ μὴ πετομένη. καὶ κλίνεται ἀπτῆνος. παρὰ τὸ πέτω πετὴν καὶ ἀπτῆν, ἡ μὴ ἵπτασθαι δυναμένη διὰ σμικρότητα. Ἄπρως . θηλυκόν· πόλις δὲ ἐστὶ Θράκης. ὁ πολίτης Ἀπραῖος. ἐγὼ δὲ φημι Ἀπρηνὸς, καὶ τὸ Ἄπρως μηκιστογραφῶ, ὥς τὸ Ἄθως. Ἀπρόσκλητος . ἡ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητόρων κατὰ τὸν νόμον. Ἀπότριψις . μέλλησις· ἀπάγγελσις· ἀγώνισις, προάγγελσις· τέκμαρσις, κάθεξις. Ἀπουρία . ἡ ἐξ ἀνίσων γάμων σπορά, οἶον ἀπὸ δούλης ἢ ἀπὸ δούλου. Ἀπόφασις . Δημοσθένης. τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος, ὁπόσῃν οὐσίαν ἔχει, ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται. καλεῖται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφὴ. Ἀπραγμοσύνη . ἡ καταφρόνησις, ἡ ἀμέλεια. [ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἄδικον αὐτῶν ἀπεκάλει τὴν ἐς κουτριγούρους ἀπραγμοσύνην. καὶ ἀπραγμοσύνη, εἶδος ἄνθους. μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης.]

alpha 246

Ἀποίκησις . ἡ μετοίκησις. Ἀπφά . ἀδελφῆς καὶ ἀδελφοῦ ὑποκόρισμα. Ἀπανάστασις . ἀποικία, μετανάστασις. Ἀπέχθεια . μῖσος. Ἀπέλεθρον . ἀμέτρητον καὶ πολλὴν δύναμιν· πέλεθρον γὰρ καὶ

πλέθρον μέτρον γῆς. Ἀπειλή . ἡ μετ' ὀργῆς ἐπίπληξις. παρὰ τὸ ἄποθεν εἶναι ἐλέους, ἢ παρὰ τὸ ἀπειλλεῖν, ὃ ἐστὶν ἀπείργειν· ὁ γὰρ ἀπειλῶν τὸν θέλοντά τι πράττειν ἀπείργει. ἢ παρὰ τὴν ἀπὸ καὶ τοῦ εἰλῶ, ἢ ἀποκλείουσα τῶν δεόντων. ἔστι γὰρ ἀπειλή λόγος συστρέφων τὸ δέον, ἢ λόγος ἀπείργων τῶν ἁμαρτημάτων. σημαίνει δὲ τρία· τὸ καυχῶμαι, ὡς τό —ποτ' ἀπειλήσει— ἐπὶ δὲ εὐχῆς —οὐδ' ἠπέλιπεν ἄνακτι— ἐπὶ δὲ ὀργῆς —αἶψα δ' ἀναστὰς ἠπέλιψε μῦθον— τὸ δὲ εὐχομαι, παρὰ τὸ ἀπέλλας, τὰς φιάλας, δι' ὧν σπένδοντες. εὐχόμεθα. [τὰ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ, παραλήγοντα ἐνὶ τῶν δασέων ἢ ψιλῶν, ἢ ἐν τινι τῶν μέσων, οὐδέποτε τῇ εἰ διφθόγγῳ παραλήγουσι, πλὴν τοῦ πείνη, ὠτειλή, ὀφειλή καὶ ἀπειλή.]

alpha 247 [Ἀπήνη . ἡ ἄμαξα. παρὰ τὸ ἄνω τὸ ἀνύω, ἄνη καὶ ἀπάνη, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ἡ ἀπήνη.] Ἄπυστος . ὁ ἀνήκουστος. ἀπὸ τοῦ πεύθω, πευστὸς καὶ ἄπυστος. Ἀπαισός . πόλις κατὰ τὴν Τρωάδα. λέγουσι καὶ δίχα τοῦ α . ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῶ. ὁ πολίτης Ἀπαισηνὸς καὶ Παίσιος. Ἀπάμεια . πόλις Συρίας. ἀπὸ τῆς Ἀπύνας, τῆς Σελεύκου μητρός. ὁ πολίτης Ἀπαμεύς. Ἀπαιόλη . ἀπατητική. Ἀποφοίτησις . χωρισμὸς ἢ ἀναχώρησις. Ἀπορῶρη . ἡ ἀπὸ σταγόνος τινὸς ῥέουσα. Ἀπόμοιρα . μερίς, κλῆρος. Ἀπογραφὴ . ἡ ἀρίθμησις. Ἀπραγμάτευτος . ἡ μηδένα κόπον ἔχουσα, ἡ ἀπολυπραγμόνητος. Ἀπαρτία . ὁ κατὰ τὸν οἶκον κόσμος, ἥτοι τὰ λεγόμενα ἔπιπλα. ἔστι καὶ ἀπαρτῶ, παράγωγον ἀπαρτίζω· τὸ ἀρτίως ὃ ἐστὶν εὐαρμόστως συμπληρῶ. * Ἀπηνή . ἡ ἀναιδής, καὶ ἀπάνθρωπος, καὶ ἀσεβής. *

alpha 248 Ἀπαρκτίαις . ταῖς ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνοαῖς. καὶ ἀπαρκτίας ἄνεμος, ὁ ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνέων. Ἀπάγεια . ἡ μήπω συμπαγεῖσα. Ἀπίης . ξένης. —ἐξ ἀπίης γαίης—. Ἀποσφήλωσις . ἡ ἀποπληξία. Ἀπεμπολή καὶ ἀπεμπόλησις . ἡ μετὰ ἀπάτης πρᾶσις καὶ ἐμπορία. Ἀποπληξία . τὸ μετὰ ἀναισθησίας καὶ παρέσεως πάθος. Ἀπαγωγάς . αἰχμαλωσίας. Ἀπανθρωπία . ἡ κακία. ὅταν γάρ τις μὴ κατὰ ἄνθρωπον ποιῇ, τοῦτο ἀπανθρωπία. Ἀποκαραδοκία . προσδοκία, ἐλπίς. Ἀπάθεια τοῦ νοῦ . ἀπὸ τῆς κτίσεως ἀποδημία. Ἀπαράτρωτος . ἀπαρασάλευτος. Ἀπὸ κοπρίας . ἀπὸ πειρασμοῦ. Ἀποκοπή . ἡ ἐκ τοῦ τέλους ἄρσις. οἶον· κυκεῶνα, κυκεῶ· ἰδρῶτα, ἰδρῶ. Ἀπήχησις . ὁ ἦχος καὶ ἡ προφορὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις.

alpha 249 Ἀπόστροφος . σημεῖον ἐκθλίψεως φωνήεντος * ἢ φωνηέντων, * οἶον· ὡς ἔφατ' εὐχόμενος— ἀπόστροφος δὲ διὰ τὸ νεύειν ἐπὶ τὰ ἔσω κάτω. τίθεται δὲ ἀντὶ τεσσάρων· ἀντὶ τοῦ α· ἀντὶ τοῦ ε· ἀντὶ τοῦ ι, καὶ ἀντὶ τοῦ ο. Ἀπειροκαλία . ἡ φιλοδοξία. καὶ ἀπειρόκαλοι. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπείρους εἶναι τοῦ καλοῦ, ἥτοι τῆς ταπεινώσεως. ἢ οἱ ἀμέτρως καλλυνόμενοι. τοιοῦτοι δὲ οἱ τῆς νεανικῆς ἡλικίας. Ἀπόμοιρα . τὸ ἀπὸ τῶν οἰκείων κτημάτων ἀφιερωθὲν εἰς ἐκκλησίαν ἢ εἰς μοναστήρια, ἢ εἰς γηρωκομεῖα. Ἀποβολή . ἡ πρόσκρουσις. καὶ ὁ Ἀπόστολος· εἰ γὰρ ἀποβολὴ αὐτῶν—. (Οὐδέτερον.) Ἀπαρεμπόδιστα . ἀπλανῇ. Ἀπατούρια . ἑορτὴ δημοτελῆς ἥγετο δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Ἀπεδα . τὰ ἰσόπεδα.

alpha 250 Ἀπείκασμα . ὁμοίωμα. Ἀποβράσματα . τὰ πίτυρα. παρὰ Καλλιμάχῳ τῆς οὐδὲν ἀπέβρασας φαῦλον ἄλετρις. Ἀπόθετον . τὸ ἀποτεθησαυρισμένον. Ἀποθύμια . λυπηρὰ, τὰ μὴ καταθύμια. Ἀπόκριμα . κατάκριμα. Ἀπὸ κυανέων . ἀπὸ κυανὸς, κυάνειος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι κυάνεος, τὸ κυάνεον, τὰ κυάνεα, τῶν κυανέων. Ἀποπορευτέα . ἀγαθὰ. τοιγαροῦν ἀποπορευτέα αὐτῷ δοκεῖ. Ἀπὸ στόματος . ἄνευ γραμμάτων. [ὁ δὲ κελεύει ἀπὸ στόματος φράζειν τοῖς ἡγεμόσι τῶν Μάρσων.] Ἀπρακτα . ἀνεκδίκητα, ἀτιμώρητα. [ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷα τὲ εἶναι ἄπρακτα γενέσθαι.] Ἀπροστασίου . εἶδος δίκης, κατὰ τῶν μετοίκων τὸν προστάτην μὴ νεμόντων. ἥρεϊτο δὲ ἕκαστος αὐτῶν τινὰ τῶν πολιτῶν, ὃν ἤθελε, προστάτην,

alpha 251 τὸν ἐπιμελησόμενον τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων ὑπὲρ αὐτοῦ ὥσπερ ἐγγυητὴν ὄντα. Ἀπροβούλευτον . τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν ψήφισμα. οὕτως Δημοσθένης. Ἀπρόσωπον . κακόμορφον, δυσειδές. —ἀπρόσωπον μὲν, ὅσα ἰδεῖν—.

Ἀπαιδοτρίβητον . ἀγύμναστον . Ἀπέραντον . ἀτελεύτητον . Ἀπερίτρεπτον . τὸ μὴ περιτρεπόμενον . Ἀπέριπτον . τὸ εὐτελές . Ἀπεοικός . ἀνόμοιον . Ἀπεικός . μὴ πρέπον . Ἀπευκτόν . μισητόν . Ἀπήμαντον . ἀβλαβές . Ἀπηχέστατον . ἀηδές . οὗ καὶ αὐτὸν τὸν ἦχον ἀποστρεφόμεθα . Ἀπηνέμοις . γαληνοτάτοις . Ἀπλετον . πολὺ , ἀπλήρωτον . Ἀπλοῦν . τὸ μὴ συντεθειμένον . λέγει δὲ καὶ τὸ ἀκακούργητον . Ἀπλαστον . ἀληθινόν . Ἀπλωτον . ἀπλευστον . Ἀπόρρητον . ἄφραστον , μὴ δυνάμενον ῥηθῆναι . Ἀποσον . τὸ ποσότητι ἢ μέτρῳ οὐχ' ὑποπίπτον . Ἀπαραποίητον . ἄπλαστον . Ἀπιος . ἡ ὁπώρα . καὶ ἄπιον . τὸ δὲ ἄπιος ἐπὶ θηλυκοῦ . Ἀπόλεκτον . ἐκλεκτόν . Ἀποπτον . ὑψηλόν .

alpha 252 Ἀπώμοτον . τὸ ἔξω ὄρκου γινόμενον . Ἀποιον . ἀνήδονον . Ἀποινα . τὰ δῶρα καὶ τὰ λύτρα τὰ ὑπὲρ φόνου διδόμενα . ἔστιν οὖν φόνος , καὶ κατὰ στέρησιν ἄφονος , καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ ἄφοιτος , καὶ τὸ οὐδέτερον ἄφοιον καὶ ἄποινον , τουτέστι τὰ ὑπεξαιρούμενα τοῦ φονικοῦ ἐγκλήματος . [ἢ ἐκ τοῦ ποινῆ , ἡ τιμωρία , γίνεται ἄποινος καὶ ἄποινον .] Ἀπериκτύπητον . ἀτάραχον , ἀνενόχλητον . Ἀποδεκτόν . ἐπαινετόν . Ἀπόπτυστον . μισητόν . Ἀπρόσκοπον . ἀσκανδάλιστον . Ἀπρόσβλητον . γενναῖον . Ἀπτόν . ψηλαφητόν . Ἀπαύγασμα . ἡ ἀκτίς τοῦ ἡλίου . Ἀπρόσιτον . ἀθεώρητον . * Ἀποξενώμενον . ἦθος βάρβαρον καὶ ἄγριον . * Ἀπαγούς . τὸ μὴ βεβηκὸς εἰς τὴν πίστιν μὴ δὲ πάνυ ἐδραῖον . * Ἀπέννιον ἢ Ἀπέννινον . ὄρος διὰ μέσης Ἰταλίας τεταμένον . Ἀποπάτημα . τὸ ἀνθρώπινον σκύβαλον . Ἀπόλεκτον . τὸ ἔκκριτον καὶ ἐκλελεγμένον . Ἀπαίσιον . ἀπρεπές . Ἀπόλεκτον . οὐχὶ τὸ φαῦλον καὶ ἀπόβλητον , ἀλλὰ τὸ ἔκκριτον , καὶ ἐκ πλειόνων ἐξελεγμένον . καὶ στρατιώτας ἀπολέκτους . Ἀπίναιον . ὄρος .

alpha 253 Ἀπλήκτον . τὸ κατάλυμα . Ἀπλήκτα . πολλά . Ἀπόκλιμα . τὸ ἔκνευμα τῶν ὁρῶν . Ἀπερίγραπτον . ἀπεριόριστον . ἡ μοναδικὴ ὑπόστασις τῶν πάντων περιεκτικὴ . δυάδα γὰρ ἢ τριάδα ἀπερίγραπτον ἀδύνατον λέγειν . ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς μονάδος γνωρίζεται δυάς . ἡ δὲ ἀγία ἐκκλησία τρεῖς ὑποστάσεις ἀπεριγράπτους ὁμολογεῖ . ἀπερίγραπτον καὶ τὸ ἀπερίσκοπον . Ἀπάργματα . ἃ εἰς τοὺς τάφους ἐνέβαλον ἐναγίσματα ἦτοι θυσίας . παρὰ τὸ ἄρχω ἄργμα καὶ ἄπαργμα . [Ὅμηρος — ἄργματα θῦσε θεοῖς ἀειγενέτησιν .] Ἀπαιόλημα . ἀπάτημα . Ἀπερείσια . πολλά . παρὰ τὸ ἄπειρος , ἀπειρέσιος καὶ καθ' ὑπερβίβασμον ἀπερείσιος , καὶ τὸ οὐδέτερον ἀπερείσιον καὶ ἀπερείσια . Ἀπυον . τὸ μὴ ἔχον ἔλκος . Ἀπειρόκαλον . ἄγνωστον , ἀμαθές . Ἀπηχήματα . ὥδαὶ ἀπατηλαί . Ἀπομόργματα . σφραγίδων ἐκτυπώματα . Ἀπαξάπαντα . ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου . Ἀπείραστον . ἀδοκίμαστον . [Ἀποθύμια . λυπηρὰ , τὰ μὴ καταθύμια . ἀπὸ τὸν θύω , θυμός καὶ ἀποθύμιον .] Ἀποφώλια . ἀπαίδευτα . Ὅμηρος ἤδη ἄλιτρος ἔσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς .

alpha 254 πῶς οὖν ἁμαρτωλός τε καὶ ἀπαίδευτος ; ἀλλὰ λέγει πάνυ ἡμαρτες καὶ οὐκ ὦν ἀπαίδευτος , ὡς εἶωθε λέγειν . θαυμάζω , πῶς σοφὸς ὦν , ἡμαρτες . γέγονε δὲ παρὰ τὸ φωλεόν· φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια , παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς φωλεῦν καὶ διατρίβειν . [ἢ παρὰ τὸ φῆλος , ὃ σημαίνει τὸν ἀπατεῶνα , φήλιος καὶ ἐν συνθέσει ἀποφήλιος καὶ τροπῇ ἀποφώλιος . ἀποφωλίους τοὺς ἀπαιδεύτους ἐκάλουν .] Ἀπλοῦν . ἀπερίεργον . καὶ ἀπλότης ἕξις ἀπερίεργος , τὸ πιστόν ἐτοίμως ἔχουσα . [ἢ τὸ μηδὲν μετ' ἐπινοίας ἐξ αὐτοῦ πλάττον ἢ λαλοῦν .] Ἀπαθές . τὸ πάσης ὕλης χωρίς . καὶ ὑπὸ ταύτης οὐδαμῶς ὃ ἐστὶ νοηθῆναι δυνάμενον , ἢ τὸ πάθους χωρίς καὶ πάσης ἀφῆς ἀνώτερον . * Ἀποδρευθέντα . ἐκτμηθέντα . * (Ῥῆμα .) Ἀπεμφαίνει καὶ ἀπεμφαίνοντα . τὰ ἀπεοικότα καὶ ἀνάρμοστα . Ἀποπερατοῦσαν . συμπληροῦσαν , συμπεραίνουσιν . Ἀπεσκολλυμένος . κυρίως ἐκτεταμένος· κόλλυς γὰρ ἡ ἐπὶ τοῦ ἄκρου θριξ , ἣν ἐφύλαττον ἀκούρευτον , θεοῖς ἀνατιθέντες . καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γεγυμνωμένου . Ἀπεξενωμένη . ἄλλοτρία .

alpha 255 Ἀπαγε . παῦσαι , μὴ γένοιτο . [ἢ ἀντὶ τοῦ· χρῶ τῇ ἀπαγωγῇ . οὕτως Δημοσθένους . καὶ παροιμία· ἄπαγε ξένον ἐν χειμῶνι . ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν .] Ἀπάγειν . ἐφηγεῖσθαι , γράφεσθαι , δικάζεσθαι .

τούτων ἕκαστον ἐπὶ τῶν ἐτέρως κατηγορούντων λέγεται. ἀλλ' ἐὰν μὲν πρὸς διαιτητὴν ἡ δίκασία γίνεται, καλεῖται δικάζεσθαι. Ἀπάγοντες . ἀπωθοῦντες, ἀπελαύνοντες. τὸν ἄνδρα ἀπάγοντες. Ἀπαγορεύει . ἀποτρέπεται, ἀρνεῖται. ἀπαγορεύουσι τῷ Φιλίππῳ, καὶ τὸν Δέκιον ἀναγορεύουσιν—. Ἀπαλλάξας . ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστῆναι. οὕτως Κρατῖνος, Δημοσθένης καὶ ἄλλοι. Ἀπαλλάξαι καὶ ἀπαλλάξωμεν . ἀντὶ τοῦ ἀφανίσωμεν. Ξενοφῶν· τῶν ἄλλων σκευῶν τὰ περισσὰ ἀπαλλάξωμεν. [καὶ ἀπαλλάξαι ἀντὶ τοῦ φυγαδεῦσαι. προσωτάτῳ Ἀρμενίας ἀπαλλάξαι.]

alpha 256 Ἀπαλλάξειεν . μετακινήσειεν. [πῶς καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.] Ἀπαλλαξέιοντες . ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγήναι. Ἀπαλήσαντας . ἀντὶ τοῦ παυσαμένους ἀλγεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀπολοφυράμενοι. Ἀπαλγοῦντες . ἀπογινώσκοντες. ἀπαλγοῦντας δὲ αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ῥίγους ἐπερρώννουν. Ἀπαλέξασθαι . ἀντιτάξασθαι. [Σοφοκλῆς· οὐδὲν σθένεον μὲν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι.] Ἀπαλεξῆσαι . κωλύσαι. καὶ ἀπαλέξαντες ὁμοίως. Ἀπαληθεύειν . τὸ ἀληθὲς ἐξευρίσκειν. καὶ ἀπαληθεύω τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐκφαίνω. [καὶ ἀπαληθεύοντι, τούτου τὸ δολερὸν ἀναφαίνεται.] Ἀπαμυνεῖ . ἀποτρέψει. Ἀπαντᾶν καὶ συναντᾶν λέγουσιν ἑκατέρως τὸ παραγίνεσθαι εἰς τινα τόπον. Ἀπαντήσαντος . γενέσθαι φθάσαντος. Ἀπαντωμένων . συμβαινόμενων, γινομένων. οὐ μὴν ἄλλα τοιούτων ἀπαντωμένων οὐδὲν ἱκανὸν ἦν πρὸς τὸ κωλύειν τὴν ὁρμὴν τῶν Ῥωμαίων.

alpha 257 Ἀπαξιῶν . ἀνάξιον ἡγούμενος. Ἀπαρνοῦντα . ὑποχωρήσαντα. —ἀν' ἐκάστην ἡμέραν ἀπαρνοῦντα τὸν στόλον εἰς τὴν οἰκίαν. Ἀπαρτῆσαι . τὸ κρεμάσαι. τὸ δὲ τελειῶσαι, ι. Ἀπῆμεν . ἀπὸ τοῦ εἶω, τὸ πορεύομαι, ὁ μέσος παρακείμενος εἶα, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ἦα, τὸ πληθυντικὸν ἦαμεν καὶ κατὰ συγκοπὴν ἦμεν. οἶον· προῆμεν τῇ βουλῇ. [καὶ τὸ δεύτερον ἦτε καὶ ἀπῆτε. καὶ ταῦτα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆτε βεβουλευμένοι. τοῦ τούτου ἦα ὁ ὑπερσυντέλικος ἦειν. ἐξ οὗ καὶ τὸ παρήειν, ἐξῆειν. τὸ πληθυντικὸν, ἦεισαν, καὶ κατὰ συστολὴν ἀπῆεσαν.] Ἀποτυμπανίσαι . οὐχ ἀπλῶς τὸ ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ τυμπάνῳ ἀποτυμπανῶ. ἔστι δὲ ξύλον, ὅπερ σκυτάλην καλοῦσι. τὸ γὰρ παλαιὸν ξύλοις ἀνήρουν τοὺς πολεμίους· ὕστερον δὲ τῷ ξίφει, κᾶν τε δοῦλος εἴη, κᾶν τε ἐλεύθερος. Ἀποφληκίζει . βιάζεται. ἀπὸ τῶν ὠμὰ σῦκα τρωγόντων. καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα μετῆκται. ἀπὸ τοῦ φήληξ, φήληκος. τοῦτο παρὰ τὸ σφάλλω· σφήληξ καὶ φήληξ· ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ ἀπατῶ. Ἀπαρυστέον . ἀφαιρετέον. ἀπὸ τοῦ ἀρύω.

alpha 258 Ἀπάρχεσθαι . τὸ τοῖς ἀγύρταις ἀργύριον ἐμβαλεῖν. Ἀπαυθημερίζειν . αὐθήμερον ἐπανερχεσθαι. Ξενοφῶν· ὥστε ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ στράτευμα. Ἀπαυτοματισθεῖσα . οὐκ ἀφ' ἑαυτῆς τελειωθεῖσα. Ἀπαυχενίζειν . ἀφηνιᾶν, ἀτακτεῖν, ἢ τὸν αὐχένα συντρίβειν. Ἀπαιθριάζει . ἀντὶ τοῦ εὐδῖαν ἄγει. Ἀριστοφάνης· ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυνεφεῖ. ἀντὶ τοῦ συνάγει τὰ νέφη. Ἀπαίρει . ὃ οἱ πολλοὶ ἄρρον λέγουσιν. Ἀπαίρειν . ἀντὶ τοῦ παραγενέσθαι. Ἀπαίροντες . μεθιστάμενοι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἀπέβη . ἀπέθανεν. Ἀπεβίω . ὁμοίως. Ἀπεγένετο . ὡσαύτως. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης. Ἀπεγνώκως . ἀποδοκιμάσας. οὕτως Δημοσθένης. Ἀπέδει . ἐνέλιπεν. ὁ δὲ Φιλοποίμην Ἀρκὰς ἀπέδει Πελοποννησίων οὐδενός.

alpha 259 Ἀπεδειλία . ἐδεδίει. Ἀπέδειξεν . ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. οὕτως Ξενοφῶν. Ἀπεδημηκότες . ἀντὶ τοῦ ἀποδημηκότες. [οὕτως Ἑρμιππος.] Ἀπεδοκίμαζεν . ἀτίμως ὕβριζεν, ἐξεφάυλιζεν. ἀπεδοκίμαζε μὲν τοὺς κοσμίους τοῖς ἡθεσι, τοὺς ἐν κύβοις δὲ καὶ μέθαις ἐτίμα καὶ προῆγεν. Ἀπέδοξεν . ἀντὶ τοῦ πῶς οὐκ ἔδοξεν. Ἀπεκάθετο . ἀντὶ τοῦ ἐκαθέζετο. ὁ δὲ Σκιπίων ἀπεκάθετο πρὸς τινι πυραμίδι, θεωρῶν τοὺς αὐτομόλους. Ἀπεκάλει . ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλει. Ξενοφῶν δὲ ἀντὶ τοῦ μετεπέμπετο. Ἀπέκνισεν . ἔκοψε. ξύλα ἀπέκνισεν. Ἀπέλθοι . ἀντὶ τοῦ ἐπανελθοῖ. [Θουκυδίδης, Δημοσθένης δὲ ἀντὶ τοῦ] ἀποπεράναι. Ἀπελογίζετο . ἀπρηιθμεῖτο. ὁ δὲ εἰσελθὼν ἀπελογίζετο τὰς αἰτίας. Ἀπενιαυτίσαι . ἐνιαυτὸν φυγεῖν τὴν πατρίδα ἐπὶ τισιν ἀδικήμασιν.

ἀπενιαυτίσαι εἰς τὸ τῶν Σκυθῶν ἔθνος. Ἀπεπίστευον . ἤλπιζον. ἐν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις καὶ ὑψηλοῖς ἀπεπίστευον.

alpha 260 Ἀπεσκευάζετο . τὴν στολὴν ἀπετίθει. κυρίως δὲ ἀποσκευάσασθαι ἐστὶ, τὸ ἀπορρίψαι τὰ σκεύη, καὶ τοῖς πολεμίοις ἀκολουθεῖν. μετὰ πλείστων ἀνθρώπων ἐκεῖσε ἀπεσκευάσατο. Ἀπέσομαι . Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι. Ἀπεσπούδαζεν . ἡμέλει, κατεφρόνει. οὐδὲν τῶν Ἐπικούρου λόγων ἀπεσπούδαζεν ὁ Ἀπολλώνιος. Ἀπεσχοίνισεν . ἀπεχώρισεν. [Ἀπεσχοινισμένος . ὁ ἐστερημένος. Δημοσθένης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλεισμένος.] [Ἀπετιμήσαντο . ἀποτίμημα ἔλαβον. οὕτως Δημοσθένης. καὶ ἀποτίμησις τὸ ἀποτίμημα.] [Ἀπετρίψαντο . ἀπελογίσαντο. οὐ μόνον ἀπετρίψαντο τὰς διαβολάς.] [Ἀπετρύετο . κατεδαπανᾶτο. καὶ παρὰ τὰς τῶν δειπνῶν παρασκευὰς τὸ πολὺ τῶν δημοσίων ἀπετρύετο. καὶ ἀπέτρυσεν ὁμοίως.] [Ἀπευήκασιν . ἀπεξηραμμέναι εἰσίν.] [Ἀπεφλαύριζεν . ἐκάκιζεν. ὁ δὲ τούτοις ἀντέπραττε καὶ ἀπεφλαύριζε τὰ λεγόμενα.] [Ἀπεχειρίσθη . τὴν χεῖρα ἀφαιρέθη. ὃς μετὰ πολλὰς αἰκίας καὶ στρεβλώσεις ἀπεχειρίσθη τὴν δεξιάν.]

alpha 261 [Ἀπέχω . ἀντὶ τοῦ ἀπέλαβον. ἀπέχομέν γε τὴν χάριν.] [Ἀπεχρᾶτο . Ἡρόδοτος, ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν ἡγεῖτο. Θουκυδίδης δὲ, ἀπεχρῶντο ἀντὶ τοῦ ἀνήρουν.] [Ἀπει . ἀντὶ τοῦ ἀπελεύσει.] [Ἀπεῖδεν . ἀντὶ τοῦ μετὰ δριμύτητος ἐθεάσατο. ὁ δὲ στρατηγὸς ἐπεὶ ἀπεῖδεν εἰς αὐτόν.] [Ἀπήρτα . ἐκώλυσεν, διατριβὴν παρεῖχεν. ἀπήρτα τὸν πλοῦν τῆς ὁδοῦ. ξυμπαρέπλει τῇ στρατιᾷ.] [Ἀπήχθη . ἀπεκομίσθη, ἢ παρετράπη. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὴν γλῶτταν ἀττικῶς εἶχεν, οὐ δὲ ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους.] [Ἀπηρκότος . ἀναχωρήσαντος. ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σοραίχον, ἢ Σιωνὶς ἐφίσταται.] [Ἀπιμεν . ἀπερχόμεθα.] [Ἀπιστεῖν . τὸ ἀπιθεῖν. οὕτως Πλάτων.] [Ἀποβῆναι . τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην. ἀποβάτης δὲ ἐστὶν ἵππικὸν ἀγώνισμα.] [Ἀποφλαυρίζοντες . ἐπιτωθάζοντες, ἐξευτελίζοντες, ἢ ὥς πονηρὸν ἀποστρεφόμενοι. αἰεὶ γὰρ τὸ φλαῦρον ἐπὶ πονηροῦ τάττεται.] [Ἀπόστιχε . ἀπαλλάσσου, ἀναχώρει. στεῖχω, ἔστιχον, ἔστιχες, ἔστιχε, καὶ ἀπόστιχε.] [Ἀπόερσεν . ἀπέπνιξε, διέφθειρε. παρὰ τὸ ἔρρω τὸ φθείρω, ὁ μέλλων ἐρῶ καὶ αἰολικῶς

alpha 262 ἔρσω, ὁ ἀόριστος ἔρσα, ἔρσας, ἔρσε καὶ ἀπόερσεν.] [Ἀποκαίνυμι . νικῶ. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω, καίννυμι, ἐκαίννυμην, ἐκαίννυσο, ἐκαίννυτο. μεταφορικῇ δὲ ἡ λέξις. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῶν φονευόντων καὶ νικῶντων λαμβάνεται. ἢ παρὰ τὸ αἵνυμαι, τὸ λαμβάνω. ἀπὸ τοῦ αἵνυσθαι καὶ λαμβάνειν ἄθλον τοὺς νικῶντας.] [Ἀπολιχμῆσαι . ἀπολεῖξαι. λείχω, λειχῶ, καὶ λιχμῶ, λιχμήσω.] [Ἀπόχρη . ἀρκεῖ. ἀπὸ τοῦ χρῶ, τοῦ σημαίνοντος τὸ παρέχω, γίνεται ῥῆμα χρῆμι, χρῆς, χρῆσι καὶ κατὰ ἀποκοπὴν χρῆ, καὶ ἐν συνθέσει ἀπόχρη.] [Ἀποβρίξειν καὶ ἀποβρίξας, ἀπονυστάξας . παρὰ τὴν βορὰν καὶ τὸ ἵζειν, ὃ ἐστὶ κατανεύειν, ὥστε κυρίως ἀπὸ βορᾶς νυστάζειν. οἱ δὲ παρὰ τὸ ρι ἐπιτατικὸν μόριον. βαρύνονται γὰρ οἱ ἐν ὕπνῳ καταφερόμενοι.] [Ἀποσαλεύσας . ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος, καὶ σάλω ὁμιλήσας.] [Ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι . τοῦτο ὑπέρβατον λέγεται. Ἀριστοφάνης· ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.] [Ἀπογενέσθαι . ἢ ὑποστερῆσαι σημαίνει ἢ ἀποθανεῖν.] [Ἀπογειῶσαι καὶ ἀπογειισῶσαι . τὸ ἀποθεμελιῶσαι.]

alpha 263 [Ἀπογνοῦς . ἀπελπίσας. οὕτως Δημοσθένης. Δείναρχος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος.] [Ἀπογράψαι . τὸ γράψαι καὶ τὸ υπογράψασθαι, καὶ οἷον σημειώσασθαι δηλοῖ.] [Ἀποδέχομαι . ὁμολογῶ.] [Ἀποδιατρίψουσιν . ἐγχρονίσουσιν, χρονοτριβήσουσιν.] [Ἀποδυσπετεῖ . ἀποδύρεται. δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν ἀποδυσπετεῖν ἀναγκάζονται.] [Ἀποζῆν . τὸ εὐτελῶς ζῆν. ζῆν δὲ, τὸ μετὰ τρυφῆς καὶ πολυτελείας. τοσαῦτα ἀγαπῶν κεκτῆσθαι, ὅσα ἀποζῆν ἀπ' αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ μέτρια.] [Ἀποθρέξεις . συναποτροχάσεις. οὕτως Πλάτων.] [Ἀποθυννίζω . τὸ ἀποπέμπομαι καὶ παραλογίζομαι.] [Ἀποκαθεύδουσιν . Εὐπολις. ἀποκοιτοῦσιν. ἤτοι γυναικα χωρίζεται ἀνδρὸς, καὶ ἀφίστασθαι.] [Ἀποκαθιστῶν . διδούς, χαριζόμενος. σὺ εἶς ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν

κληρονομίαν μου.] ['Αποκαρδοκῶν . προσδοκῶν, ἐλπίζων.] ['Αποκαταλλάξας . φιλοποιήσας.] ['Αποκατέστη . ἀπεδόθη. ἀποκατέστη τοῖς περὶ τὸν ἑβδομον χρόνον τὰ ὀφειλόμενα χρήματα.] ['Αποκεκλήκαμεν . ἀπηγορεύσαμεν. ἀποκεκλήκαμεν μηκέτι τὴν πόλιν διαπερᾶν.]

alpha 264 ['Αποκεκρουσμένον . οἶον ἀποκεκλασμένον καὶ κεκολωμένον καὶ ἡκρωτηριασμένον. 'Αριστοφάνης· δός μοι κυλίσκιον χειλὸς ἀποκεκρουσμένον. ποτήριον.] ['Αποκείλαντες . ἀποκλίναντες.] ['Αποκείραντες καὶ κείραντες . ἐκατέρως λέγουσιν.] ['Αποκεῖσθαι πόρρω . ἀτιμάζεσθαι. οὕτως Κρατῖνος.] ['Αποκακήσαντες . ἀφροντιστήσαντες. 'Ομηρος. παρὰ δὲ Σώφρονι ἀποκακήσαντες.] ['Αποκακήσονται . τὴν λύπην ἀφαιρήσονται.] ['Αποκηρύττοντες . ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες. οὕτως Δημοσθένης καὶ Πλάτων.] ['Αποκινεῖν . τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποτρέχειν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ πλοίων καταγομένων καὶ ὀρμιζομένων, ἀποκινεῖν ταῖς κώπαις.] ['Αποκοπῆναι λέγεται, ὅταν ἡ κύων μηκέτι εὐρίσκη τὰ ἴχνη.] ['Αποκρίνεται . λέγουσιν μᾶλλον ἢ ἀποκριθῆσεται.] ['Απολαβόντες . ἐναποκλείσαντες. οἱ δὲ τὴν στρατιὰν αὐλῶσι στενοῖς καὶ δυσεμβόλοις ἀπολαβόντες, ἐς διαλλαγὰς ἐλθεῖν αἰσχροῦς ἠνάγκασαν.]

alpha 265 ['Απολακτίζω . καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος, τουτέστιν ἀπέλαυσεν.] ['Απολαύειν οὐκ ἐπὶ τῶν ἡδέων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων τάττουσιν. ὥς 'Ισοκράτης· δέδοικα, μή τι κακὸν ἀπολαύσαιμι.] ['Απολαχεῖν . τὸ διανεῖμασθαι τὰ πατρῶα καὶ ἄλλα κοινὰ δόντα πρὸς τινὰς καὶ ἀπολαβεῖν. διαλαχεῖν δὲ τὸ διανεμεῖσθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασιν. 'Αντιφῶν· ὁπότεν ἄνθρωποι βούλονται χρήματα διαλαγχάνειν.] ['Απολαχεῖν . ἀντὶ τοῦ διαλαχεῖν. οὕτως Λυσίας, 'Αριστοφάνης καὶ 'Αντιφῶν.] ['Απολεγόμενος . παραιτούμενος. ἀπολεγόμενος τὴν ἀρχήν.] ['Απολέγοντα . ἀποτρέποντα, ἀπαγορεύοντα. γράμματά τε ἄντικρυς ἀπολέγοντα τοῖς πρέσβεσιν ἔγραψεν.] ['Απολιβάξεις . συντόμως ἀναχωρήσεις. λιβάς

alpha 266 γὰρ ἡ σταγὼν, ἥς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν.] ['Απολογίσασθαι . τὸ ἐπεξελθεῖν ἕκαστα. οὕτως Δημοσθένης.] ['Απολυόμενος . ὑπεραπολογούμενος. ὁ δὲ πρεσβείαν διεπέμπετο, ἀπολυόμενος τὰς διαβολάς.] ['Απολύων . τῷ θανάτῳ παραπέμπων. Δαβίδ· κύριε, ἀπολύων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτούς. ἕτερος δὲ ἐρμηνεύς, ἀπὸ ὀλίγων.] ['Αποθανεῖν . ἀποψύχειν. ἢ ἀπὸ πρόθεσις ἐνταῦθα χωρισμὸν δηλοῖ. καθὰ χωρίζονται οἱ ζῶντες ἀπὸ τῶν τεθνεώτων. καὶ ἀπέρχεσθαι τὸ χωρίζεσθαι τινὰ ἀπερχόμενον.] ['Αποσκυδμαίνω . σκύζω. γίνεται ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικὸν σκύδνος ἢ λοιδορία. ἢ ὥς παρὰ τὸ ὄζω γίνεται ὀζαίνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ σκύζω σκυζαίνω, καὶ τροπῇ τοῦ ζεῖς δ σκυδαίνω, καὶ ἐπενθέσει τοῦ μ σκυδμαίνω.]

alpha 267 ['Αποτμήξαντα . ἀποκόψαντα. τμῶ, παράγωγον τμήγω. τὸ δὲ τμῶ ἀπὸ τοῦ τομή.] ['Αποπτανέουσι . * ἀποβλέπουσιν. * [πετῶ, πεταίνω, καὶ συγκοπῇ πταίνω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν παπταίνω, παπτανῶ, παπτάνουσι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε παπτανέουσιν.] ['Αποπτάμενος . πετάσας. πέτω καὶ συγκοπῇ πτῶ, καὶ πτῆμι ἐξ αὐτοῦ· τὸ παθητικὸν πτᾶμαι, πτάμενος. ἐκ δὲ τοῦ πέτω γίνεται πετῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀμφεπετᾶτο, καὶ πετάζω, ἐξ οὗ τὸ ἐπετάσθη, καὶ πεταννύω, καὶ πετάννυμι, καὶ πτῆμι. 'Απογαλακτίζω . ἢ ἀπὸ ἀπόπαυσιν καὶ ἀποπλήρωσιν σημαίνει. γάλακτος, γαλακτίζω. ['Αποδρᾶν . τὸ ἔξω τῆς δεσποτίας γενέσθαι τοῦ δεσπότη. δρῶ τὸ ὑπηρετῶ. ὅθεν καὶ δρηστήρες οἱ ὑπηρεταί.] ['Απολυμαίνεσθαι . ἀποκαθαίρειν. λύματα λέγουσι τὰ καθάρματα. εἴτε καὶ αὐτὸ τὸ ῥύπος παρὰ τὸ λυμαίνειν τὸ ὑποκείμενον. ἀπὸ γοῦν τοῦ λύμα λυμαίνω καὶ ἀπολυμαίνω. φύσει δὲ

alpha 268 τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καθαρτικόν, ὅτι καὶ τὰ περιττώματα εἰς τὴν ἀπέριττον θάλασσαν βάλλεται. τὸ δὲ λύμα ἐκ τοῦ ῥύπτω, αἰολικῶς ῥύσσω, ἔρυμαι, ῥύμα καὶ λύμα. ['Απόφασθε . εἵπατε. φημί τὸ λέγω, φήσω, πέφηκα, πέφαιμι,] ἐφάμην, ἔφασο, τὸ προστακτικὸν φάσω, φάσθω, φᾶσθε καὶ ἀπόφασθε. 'Αποθρίξασθαι . ἀποθερίζω, ἀποθρίξω. * 'Απομάττεσθαι . ἀναλαβεῖν, μιμεῖσθαι καὶ ἀποτυποῦν. * 'Απομάττων . ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν, ἢ ἀντὶ τοῦ

περιπλάττων πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα. Ἀπομώμοκα . ἀντὶ τοῦ ὀρκωμοσίαν πρὸς γυναῖκας πεποίηκα. Ἀπόνειμαι . ἀπόδος. ἀπόνεμε δὲ ψιλόν. Ἀπονοστήσει . ἐπανελεύσεται. Ἀπονυχιῶ . ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. Ἀπονυχίσαι λέγουσι μᾶλλον ἢ ὀνυχίσαι .

alpha 269 Ἀποξυστροῦνται . ἐπικάμπτονται, ἐπιστρέφονται. Ἀποπεπόνηκας . τῶν πόνων ἔληξας. Ἀποπεφασμένον . ἀπειρημένον, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον. [οὕτως Δείναρχος, Λυσίας καὶ Δημοσθένης.] Ἀποπεφοίτηκεν . ἀπῆλθεν. Ἀποπορευτέον . ἀντὶ τοῦ ἐπανακτέον, ὑποστρεπτέον. Ἀποπρεσβεύει . ἀπαγγέλλει πρεσβείαν. Ἀποπταίη . πετασθῇ. Ἀπορῥέξαντες . ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιραν δόντες. Ἀπορῥήθέν . ἀπαγορευθέν. Ἀπορῥήθη . ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθῇ. [οὕτως Πλάτων.] Ἀπορῥιπτεῖ . ἀποβάλλει. Ἀποροῦντι . ἐρωτῶντι. ἀποροῦντι δὲ αὐτῷ, τίμη μηχανῇ ἀνεβίω, τόνδε φάναι—. Ἀποσαλεύσας . Θουκυδίδης· ἀποφυγῶν ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸν ἀλίμενον τόπον, ἔνθα σάλος γίνεται. Ἀποσάξαντα . Δείναρχος ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ τρῆμα.

alpha 270 Ἀποσιμῶσαι . τὸ ἐπικύψαι καὶ τὴν πυγὴν προσθεῖναι γυμνήν. οὕτως Φίλιππος. Θουκυδίδης δὲ, τὸ μετεωρίσαι τὰς ναῦς. Ἀποθευσούμεθα . ἀποδραμούμεθα. ἐπὶ πλοῦ λέγεται. Ἀποδιοπομπῶ . ἀποτρέπομαι. [ἀπὸ τοῦ ἀποτροπαίου Διός, πρώτης συζυγίας, διοπομπῶ, διοπομπήσω. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς Διὸς γενικῆς καὶ τοῦ πομπός.] Ἀπούρας . ἀφελόμενος. [αὐρῶ τὸ ἀπολαύω, ὁ μέλλων αὐρήσω, ὁ ἀόριστος ἠῦρησα, ἡ μετοχὴ αὐρήσας, καὶ κατὰ συγκοπὴν αὔρας, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο , καὶ ἐν συνθέσει, ἀπούρας. οἱ δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποσπώντων τοὺς ὄρους. ἀπουρήσας καὶ ἐν συγκοπῇ ἀπούρας.] Ἀποφθίσθω . φθίω, φθίσω, ἔφθικα, ἔφθιμαι, ἐφθίμην, ἔφθισο. Ἀπεσφακέλισεν . αἰφνίδιον ἀπέθανεν. οἱ μὲν γραμματικοὶ ἐσάπη φασίν. Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ὥκλασεν. οἱ δὲ ἰατροὶ τὴν ἐκ σήψεως μελανίαν λέγουσιν. Ἀποσφήλειε . μέγα δὲ σφέας ἀποσφήλειε πόνοιο. οἶονεὶ σφαλῆναι καὶ ἀποτυχεῖν ποιήσει τοῦ ἔργου. [σφάλλω, σφαλῶ, ἔσφαλκα καὶ ἔσφηλα

alpha 271 ὁ ἀόριστος, ἡ μετοχὴ σφήλας, σφήλαντος, τὸ εὐκτικὸν σφήλαιμι, σφήλαις, σφήλαι καὶ σφήλειε.] Ἀποσμιλέουσι . τῇ σμίλῃ ξαίνουσιν καὶ ἐκκαθαίρουσιν. Ἀποσπάδοντες . ἀποκοπέντες. Ἀποσπεύδοντας . κωλύοντας. ἀποσπευδούσης δὲ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παίδων—. Ἀποσπουδάζων . παυόμενος τῆς σπουδῆς, ἀμελῶν. Ἀποστατήσω . ἀποχωρισθῶ. [Ἀρρίανός· ἀποστατήσω οὐδὲ ἐγὼ τοῦ ἔργου.] Ἀποστέγειν . οἶον ἐπερύκειν καὶ κωλύειν. Ἀποσταίην . μακρὰν γενοίμην. Ἀποστέρξας . καρτερικῶς ὑπομείνας. ἀλλ' ἀποστέρξας εὐγενῶς τὸν βίον κατέστρεψεν. Ἀποστησάμενον . ἀντὶ τοῦ πρὸς σταθμὸν παραλαβόντα. οὕτως Δημοσθένης. καὶ ἀποστήσωνται, οἶον σταθμὸν λάβωσιν ἴσον. καὶ ἀποστήσασθαι, ἀποδοῦναι χρέος. Ἀποστοματίζειν . ἀπὸ μνήμης λέγειν. Ἀποστομοῦν . ἀποφράττειν. προέθετο τὰς διώρυγας ἀποστομοῦντας τὰς ἐπιφανεστάτας. Ἀποσुकάζειν . συκοφαντεῖν. δοκιμάζειν. ἢ τὸ τὰ πέπειρα σῦκα διαλέγειν.

alpha 272 Ἀποσφαλμίσας . ἀποπηδήσας, ἀποσκιρτήσας. Πολύβιος· ὁ δὲ ἵππος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσφαλμίσας, ἐφέρετο ρύδην διὰ τοῦ μεταξὺ τόπου τοῦ στρατοπέδου. [ἢ ἀντὶ τοῦ σφαλεῖς, καὶ ἐσφάλμησεν.] Ἀποσχεδιάζειν . εἰκῇ καὶ παραχρηῖμα λέγειν. Ἀποσχεδιάσας . συντομεύσας ἢ ψευδόμενος. Ἀποσχῆναι . ἀπενεχθῆναι. Ἀποσχοινίσαντες . ἀποστερήσαντες. Ἀποταυρούμενος . θρασυνομένος. Ἀποτεθρίακεν . ἀντὶ τοῦ ἔτιλλεν ἢ ψιλὸν ἐργάσατο. κυρίως δὲ συκᾶς ἀπεφύλλισε· θρία γὰρ τὸ φύλλα τῆς συκῆς. Ἀριστοφάνης· τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν; Ὀδόμαντες δὲ ἔθνος θρακικόν, οἵτινες ἀπέτιλλον τὰ αἰδοῖα καὶ ἀποσεσυρμένα εἶχον αὐτά. φασὶ δὲ αὐτοὺς Ἰουδαίους εἶναι. Ἀποτεθρυμένοι . ἀπηγριωμένοι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τεθρύων, ἅπερ εἰσὶν ἄγρια καὶ ἄγωνα φυτά. Ἀπώνατο . ὠφελήθη. ὄνῳ, ὄνήσω, ὤνησα,

ώνησάμην, ώνάμην, ώνου, ώνατο καὶ ἀπώνατο. Ἀποτείνεται . ἐκτείνεται, φιλονεικεῖ.
Ἀποθρασύνεται . θρασύνεται.

alpha 273 Ἀποτριβόμενος . ἐμποδίζων, ἀπείργων. ὁ δὲ Ἀννίβας ἐν κακοῖς ὦν ἔμεινε τοὺς πολεμίους
ἀποτριβόμενος. Ἀπουρώσαντας . μὴ χρωμένους οὐρίῳ πνεύματι. Ἀπόφημι . ἀποφαίνομαι.
Ἀποφθεγγόμενος . μαντευόμενος. Ἀποφοιτᾶν . ἀποπηδᾶν, ἀναχωρεῖν. Ἀποχετεύονται .
μεταφέρονται. Ἀποψηφίζονται . ὁ Δεῖναρχος ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην.
[καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ Δημοσθένους ἀποψήφισιν καλεῖ. καὶ ἀποψηφισμένος.] Ἀποψοφεῖν . τὸ
πέρδεσθαι εὐσχημόνως λέγων. εὐσχημονέστερον δὲ ἀποπνεῖν καὶ διαπνεῖν. Ἀποψύχειν . τὸ
ἀποθνήσκειν. [οὕτως Θουκυδίδης.] Ἀπουσιάσει . τῆς οὐσίας μέρος δώσει. ὁ δὲ εἰς τὴν αὐτοῦ
θυγατέρα ἀπουσιάσει. Ἀπολλύμην . παρατατικός. Ἀπωξύνθαι . Ἀπραγούντων . μὴδὲν
ἐνεργούντων. Ἀποικίσαι . [κτίσαι] πόλιν ἐν ἐρήμῳ. Ἀποικοδομεῖς . ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις.
[οὕτως Δημοσθένους.] Ἀποίσετε . ἀπενέγκατε.

alpha 274 Ἀπελευθερῶσαι . τὸ ἀφεῖναι ἐλεύθερον. Ἀπέδραν καὶ ἀπέδρα χρὴ λέγειν, οὐχὶ ἀπέδρασα καὶ
ἀπέδρασεν. ἔλυσα ἐμαυτὸν, εἴτ' ἀπέδραν μόνος— καὶ Πλάτων· ὁ γάρ τοι παῖς με ὁ Σάτυρος
ἀπέδρα. Ἀπεφῆνατο . ἀντὶ τοῦ εἶπεν. Ἀπέφηνε δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπέδειξεν . Ἀπεροῦντες .
κωλύοντες. Ἀποδέουσα . ὑστεροῦσα, λείπουσα. Ἀποχρῶσα . ἀρκοῦσα. Ἀποχρῆν καὶ ἀποχρᾶν .
[τὸ] ἀπαρέμφατον ῥῆμα λέγουσιν ἐκατέρως. Δημοσθένους· ἀποχρῆν οἶμαι τὴν δύναμιν. [Λυσίας·
Φιλίππῳ δὲ μὴ οἶεσθαι ταῦτ' ἀποχρᾶν.] Ἀποπτύω . ἀπὸ τοῦ πέτω, πετύω καὶ ἐν συγκοπῇ πτύω,
τὸ ἀποπεταννύμενον. Ἀπολιβάζω . ἀπέλθω, ἀποδράμω. παρὰ τὴν λιβάδα. ἢ τὸ ἀπορρίπτω.
Ἀπομηνίσας . ὀργισθεῖς. μηνίω, μηνίσω, ἐμήνισα, ἀπὸ τοῦ μηνίς. Ἀποπροσποιεῖσθαι . οὐδεὶς
λέγει Ἑλλην. οὐ μέντοι οὐδ' οὕτω λέγουσιν, οἶον· ὅτι προσποιεῖται μὴ ἀκούειν. Ἀπάδοντες .
ἀπαρέσκοντες.

alpha 275 Ἀπάδει . ἀπαρέσκει, ἐναντιοῦται, οὐ συμφωνεῖ. Ἀπαυτομολήσει . φεύγεται. Ἀπεξεσμένον .
τετορευμένον, γεγυμνασμένον. Ἀπείργω . τὸ κωλύω. Ἀπεσκοτωμένα . ἐσκιαγραφημένα·
κεχρωσμένα. τὰς γὰρ χρήσεις σκότῃ καλοῦσιν οἱ ζωγράφοι. Ἀπαχθῆναι . ἀπενεχθῆναι.
Ἀπαμφιάσαι . γυμνῶσαι. Ἀπαυδῆσαι . ἀπαγορευῶσαι. Ἀπαρτίζει . πληροῖ, τελειοῖ. Ἀπαίρει .
ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ. Ἀπάρχου . ἀπαρχὰς πρόσφερε, ἢ ἀπαρχὴν ποιεῖ. Ἀπονοσφισθέντες .
ἀποχωρισθέντες. Ἀποσκιρῶθέντες . σκληρυνθέντες. σκίρρος γὰρ ὁ γύψος. Ἀπαυθαδιάζειν . τὸ
μέγα φρονεῖν, ἐαυτῷ ἀρέσκειν. αὐτοαδὴς τίς ἐστίν ὁ ἐαυτῷ ἀρέσκων. Ἀπαυθαδιάζω . ἀπὸ τοῦ
αὐθάδης αὐθαδιάζω καὶ ἀπαυθαδιάζω. Ἀπαλθήσεσθαι . ἰαθήσεσθαι. καὶ ἀπαλθήσεσθον ὁμοίως.
[ἀλθέω, ἀλθῶ, πρώτης συζυ-

alpha 276 γίας τῶν περισπωμένων, ὁ μέλλων ἀλθήσω, ἀλθήσομαι, ἀλθήση, ἀλθησόμεθα, ἀλθήσεσθον. τὸ
δὲ ἄλθω παρὰ τὸ ἄλδω.] Ἀπαφῶ . τὸ ἀπατῶ. παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω. καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ
σημαίνοντος τὸ κακὸν ἀφῶ καὶ ἀπαφῶ. τὸ δὲ ἀπατῶ ἐκ τοῦ ἀπαφῶ. Ἀπαγορεύειν . ἢ ἀπὸ
πρόθεσις ἐνταῦθα τὸ χωρίζεσθαι δηλοῖ. τὸ γὰρ ἀπαγορεύειν ἐκτὸς γίνεται τοῦ λέγειν. ἀπὸ τοῦ
ἀγορῶ. Ἀπαμείρεται . ἀποκεχώρισται. ἐκ τοῦ μείρω τὸ μερίζω. καὶ μετὰ τοῦ α ἀμείρω καὶ
ἀπαμείρω. Ἀπαιωρήσας . κρεμάσας, [κουφίσας.] ἐκ τοῦ αἶρω, τὸ κουφίζω, πλεονασμῷ τοῦ ω
αἰωρῶ καὶ αἰωρήσω. Ἀπαυρῶ . ἀφαιρῶ. ἐκ τοῦ αἶρω τροπῇ τοῦ ι εἰς υ καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου
αὐρῶ καὶ ἀπαυρῶ. Ἀπανθρακίζομεν . ἀντὶ τοῦ ἄνθρακα ἐσθίομεν. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος, ὃ
παροπτῶντες ἐσθίουσιν. ἢ ἄνθρακας πυροῦμεν. Ἀπαρτίζω . εὐαρμόστως συμπληρῶ.
Ἀπαινύμενος . ἀφαιρούμενος. Ἀπαφίσκω . ἀπατῶ. Ἀπαληθεύειν . τὸ ἀληθὲς ἐξευρίσκειν.

alpha 277 Ἀπαγορεύει . ἀποφαίνει. Ἀπηνήνατο . παρητήσατο. [ἀναίνω, ἀνῶ, ἄνηνα, ἡνιηνάμην, ἡνῆνω,
ἡνῆνατο.] Ἀπηύρων . παρὰ τὸ ἀπαυρῶ, ἀπαυρήσω, ὃ β βόριςτος ἀπηύρων. Ἀπῆκτο . ἀπηνέχθη.
Ἀπηλγηκέναι . ἀναισθητῆσαι. * Ἀπήλαχεν . ἀπώλεσεν. * Ἀπηνεώθη . ἐξεπλάγη, ἄφωνος

ἐγένετο. Ἀπήλασεν . ἐδίωξεν. Ἀπήεσαν . παρήλθον· παρέδραμον. Ἀπηλοίησεν . ἀπέκοψεν. ἀπὸ τοῦ ἀλοίω, ἀλοιήσω, ἡλοίησα, ὅθεν καὶ πατραλοίας ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Ἀπῆρκεν . ἀπέκοψεν. Ἀπριάτην . ἄνευ τιμῆς ἔδωκαν. πρίημι, τὸ παθητικὸν πρίαμαι τὸ ἐπὶ ῥῆμα ἀπριάδην, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ ἀπριάτην. Ἀπεμπολήσας . πεπρακώς.

alpha 278 Ἀπεμπολῶ . τὸ ἀγοράζω, τὸ κερδαίνω, ὅπερ ἀντικείμενον ὄν τοῦ ἐμπωλεῖν τὴν διάπρασιν σημαίνει. Ἀπετίννου . ἀπεδίδουν. Ἀπεισιν . ἀπέρχεται. Ἀπεβίω . ἀπέθανεν. Ἀπέσβη . ἐσβέσθη. Ἀπέδοτο . παρέδωκεν. Ἀπετείχιζον . ἐκώλυνον. Ἀπένειμεν . ἐδικαίωσεν, ἀπεκλήρωσεν. Ἀπειπάμεθα . ἀπέγνωμεν. Ἀπέβλυσεν . ἀφείλετο. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων ἢ ἀπὸ τῶν γάλα ἀμελγόντων. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἐξέερασεν. Ἀπέκτατο . ἐφονεύετο. κτῶ τὸ φονεύω. [παράγωγον κτῆμι, ἔκταμαι, ἐκτάμην, ἔκτασο, ἔκτατο καὶ ἀπέκτατο.] Ἀπεμυθήσω . ἀπελογήσω. Ἀπεμυθεόμην . ἀπηγόρευον, ἐκώλυνον. μυθέω μυθῶ.

alpha 279 [Ἀπεσπούδαζεν . ἡμέλει, κατεφρόνει.] Ἀπερύκω . κωλύω. Ἀπέβριξεν . ἐφύπνωσεν. Ἀπεστυφέλιξεν . ἔσεισεν, ἐκίνησεν. Ἀπέθρισε καὶ ἀπεθέρισεν . ἀπέκειρε καὶ ἀπέκοψεν. Ἀπεκαίννυτο . ἐνίκα. [καίνω, καινύω, καίννυμι, καίννυμαι, ἐκαίνου, ἐκαίννυτο.] Ἀπεκορύφου . προφανῶς ἔλεγεν. Ἀπεκράνιξεν . ἀπεχώριζε τῆς κάρας, ἀπέκοψεν. Ἀπέδοσθε . ἀπεμπολήσατε. Ἀπείρηται . ἀπηγόρευται. Ἀπειρηκώς . ἀπαγορεύσας. Ἀπεσκληκώς . κακοπαθήσας. Ἀπενεγκάμενος . κτησάμενος. Ἀπέδρα . ἀπέφυγεν. Ἀπειοικέναι . μὴ ὁμοιοῦσθαι. Ἀπείπη . ἀπαγορεύσει, ἀτονήσει. Ἀπεμόρξατο . ἀπεπίασεν. ἐκ τοῦ ἀμέλγω. [ἀμέλξω, ἤμελξα, ἡμελξάμην, ἀμέλξατο, καὶ

alpha 280 τροπῇ τοῦ ε εἰς τὸ ο καὶ τοῦ λ εἰς τὸ ρ ἀπεμόρξατο.] Ἀπεστύπαζον . τύπτω, ἀπετύπαζον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς ἀπεστύπαζον. Ἀπεβήσετο . βῶ, βῆμι, βήσω. εἴτα μετὰ γεται εἰς ἐνεστῶτα. ὁ παθητικὸς βήσομαι, ἐβησόμην, ἐβήσετο καὶ ἀπεβήσετο. Ἀπέκτονεν . ἐφόνευεν. [κτείνω, κτενῶ, ὁ μέσος παρακείμενος ἔκτονα καὶ ἀπέκτονεν.] Ἀπεπίστευον . ἤλπιζον. Ἀπέχθαι . ἀπέχθω, ἀπήχθων. ἐὰν ἀπέχθω, ἐὰν ἀπέχθωμαι, ἐὰν ἀπέχθῃται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ ἀπέχθαι. Ἀπέφθιθον . ἀπὸ τοῦ φθίθω. ὁ παρατατικὸς ἔφθιθον καὶ ἀπέφθιθον. Ἀπενίζοντο . ἐκαθαίροντο. ἀπὸ τοῦ νίπτω, καὶ κατὰ τροπὴν δωρικὴν γίνεται νίζω. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὰ εἰς πτω ῥήματα τότε μὲν εἰς δύο σς , τότε δὲ εἰς ζ τρέπουσι.

alpha 281 Ἀπένεικας . ἐνέγκω, τροπῇ τοῦ γ εἰς ι ἐνείκω, ἡνειακας καὶ ἀπένεικας. Ἀπεχθῆρω . ἐχθαίρω, τὸ μισῶ, ἐχθαρῶ, ἤχθηρα, ἐὰν ἐχθῆρω, καὶ ἀπεχθῆρω. Ἀπειλήτην . ἠπείλησαν. ἀπειλῶ, ἀπειλήσω, ἠπείλησα, ἠπείλησάτην καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς σα συλλαβῆς ἀπειλήτην. [ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπειλῶ ἠπείλουν, τὸ δυϊκὸν ἠπείλητον, ἠπείλητην] καὶ συστολῇ τῆς ἀρχῆς καὶ τροπῇ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς η ἀπειλήτην. Ἀπετρύετο . κατεδαπανᾶτο. Ἀπερωήσεας . ὁρμήσεας ἢ κωλύσεας. Ἀπεπλίζατο . εὐχερῶς καὶ μετὰ ῥαστώνης ἀπεσεύσατο καὶ ἀπέφυγε· πλῖξ γὰρ τὸ βῆμα, καὶ πλίγματα τὰ πηδήματα. Ἀπεγραψάμεθα . ἀπείπαμεν ἢ ἀπηριθμήσαμεν. Ἀπεψύχοντο . πρὸς τὸ πνεῦμα ἐξηραίνοντο. Ἀπέκρινον . ἀπεδοκίμαζον. Ἀπεσάλευε . τοῦτο ἐπὶ νηῶν λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. σημαίνει δὲ ἡ λέξις, τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τούτοις εἶχεν.

alpha 282 Ἀπληκεύω . μένω. Ἀπορῥύητω καὶ ἀπερῥύητο, η . πτερορῥυεῖτω δὲ δίφθογγον. * Ἄπρω . ὁλονύκτως ἢ ἀπρωῖτῶς. * * Ἀπαρκέσαι . διαφυγεῖν. * Ἀπόστιχε . ἀναχώρει. Ἀποσκαρίζειν . διακεχυμένως γελᾶν. Ἀπογυιώσεις . βλάψεις τὰ μέλη. γυῖα γὰρ τὰ μέλη. Ἀποβλύζων . ἀπεμῶν. Ἀποίσονται . κομίσουσιν. Ἀποφαίνειν . ἀποδεικνύειν. Ἀποφορτίσασθαι . ἀπορρίψασθαι. Ἀποκναίω . τὸ λυπῶ. Ἀπόχρη . ἀρκεῖ. Ἀπόνασθαι . ἀπολαῦσαι. Ἀποστυγοῦντες . μισοῦντες. Ἀποσεμνύνει . μεγαλύνει. Ἀποσκυθίσαι . κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ παρὰ τὴν κεφαλὴν δέρμα σὺν θριζί· καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἀποκεῖραι. Ἀποφάσκει . ἀπαγορεύει.

alpha 283

Ἀπομάττεται . ἀποτυποῖ . Ἀποσοβεῖ . ἀπελαύνει, ἀποδιώκει. Ἀπολυσάμενος . ἀπολυτρωσάμενος.
 Ἀπότηρε . ἀναχώρει. Ἀποσκορακίζει . ἐξορίζει, ἀποδιώκει. Ἀποβουκολῆσαι . ἐκβαλεῖν,
 ἀπατῆσαι, ἀποδιῶξαι, ἀποπλανῆσαι. Ἀποκριθῆναι . διαζυγῆναι, διαχωρισθῆναι.
 Ἀποκοτταβίζειν . τὸ λειπόμενον πόμα [τοῦ πόματος] τοῦ ποτηρίου ἐκχεῖν οὕτως, ὥστε ψόφον
 ποιεῖν· κότταβος γὰρ ὁ ἦχος. Ἀποσχεδιάσας . ψευσάμενος. Ἀπάγου . ἀντὶ τοῦ, πρὸς αὐτὸν
 ἄπαγε. Ἀποδρύφω . ἐκδέρω. Ἀπόκριναι . ἀποκρίθητι. ἀπόκρινε δὲ ἀντὶ τοῦ διαχώρισον· ψιλόν.
 Ἀπαρκέσαι . ἀποσκευάσασθαι. Ἀπινύσσω . τὸ ἀσυνετῶ. Ἀπωκισμένος . μεμακρυσμένος.
 Ἀπῶσμαι . ἀπερρίμμαι. Ἀποδρᾶν . φεύγειν· τὸ ἔξω τῆς ὑπηρεσίας γενέσθαι τοῦ δεσπότη.

alpha 284 [Ἀποψύχειν . Ἡσίοδος· μηδὲν ἀποψύχειν. σημαίνει δὲ τὸ ἀφοδεύειν ἢ ἀποπνευματίζειν.]
 Ἀποθησαυρίζοντας . ἀποτιθεμένους. Ἀπόστολος ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς—. Ἀπέχης .
 ἀπολαύης. ἀποστολική ἡ λέξις. ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχης. (Ἐπίρρημα.) Ἀπαρτί . παρὰ τὸ
 ἀπηρτισμένον καὶ πλήρες. [Φερεκράτης. καὶ τοὺς σώφρονας ἀπαρτί πλουτῆσαι ποιήσω.]
 Ἀπαταγί . ἄνευ ψόφου. Ἀπαλάμνω . ἀσθενῶς. Ἀπαρεμφάτως . ἄνευ δηλώσεως προσώπου.
 Ἀπαισίως . βλασφήμως, ἀπρεπῶς. Ἀπαρεμποδίστως . ἀνεμποδίστως. Ἀπάτερθεν . μακρὰν ἢ
 χωρὶς. ἀπὸ τοῦ ἄτερ, ἄτερθεν καὶ ἀπάτερθεν. Ἀπάνευθεν . ἀντὶ τοῦ χωρὶς. ἀπὸ τοῦ ἄνευ,
 ἄνευθε καὶ ἀπάνευθεν. Ἀπαξ . ἀντὶ τοῦ ὄντως καὶ βεβαίως. ὡς τό· ἀπαξ ὥμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου.
 Ἀπαραγγέλτως . ἀκελεύστως.

alpha 285 Ἀπαραιτήτως . ἀσυγχωρήτως. Ἀπερискέπτως . ἄνευ βουλῆς καὶ σκέψεως. Ἀπεχθῶς . ἐχθρωδῶς,
 μισητῶς. Ἀποχρώντως . ἱκανῶς, ἀρκούντως. Ἀπηλεγέως . σκληρῶς, ἀποτόμως. παρὰ τὸ ἀλέγω
 τὸ φροντίζω, ἀλεγῆς καὶ ἀπηλεγῆς, καὶ ἀπηλεγέως καὶ ἀπηλεγῶς. Ἀποσταδόν . πόρρωθεν, ἐκ
 διαστήματος. ἐκ τοῦ ἴστημι τὸ παθητικὸν ἵσταμαι, σταδὸν καὶ ἀποσταδόν. Ἀπόπροθι . χωρὶς,
 μακράν. Ἀπλῶς . χωρὶς προσθήκης. ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὡς πρῶτον. Ἀπραγμόνως .
 ἐλευθέρως, ἄνευ τινὸς ἐξετάσεως. Ἰάμβλιχος· εἴτα ἐάσατε οὕτως ἀπραγμόνως ἀποθανεῖν.
 Ἀπροσδιορίστως . [ἀορίστως.] [Ἀπροόπτως . ἀπροοράτως.] Ἀπρίξ . τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν ὅλη
 δυνάμει. [ἔστι πρίξω, πρίσω καὶ δωρικῶς πρίξω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπίρρημα ἀπρίξ.] Ἀπροτίοπτα .
 κρύφα, λάθρα. ἀπὸ τοῦ ὅπτω τὸ βλέπω. * Ἀπαισίως . ἀπρεπῶς. * * Ἀπαπαί . συγκαταθετικὸν
 ἐπίρρημα. * Ἀπωδόν . ἀναρμόστως, καὶ ἄποθεν τῆς ῥόδης. Ἀπλῶς . ἢ κυρίως, ἢ καθόλου, ἢ
 μοναχῶς.

alpha 286 (†) Ὁ Ἀ μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Ἀράσιμος . καταράσιμος. Ἀραχναῖος μῖτος . ὁ λεπτότατος.
 Ἀράχνης . τὸ ζωῦφιον. ἀράχνη δὲ θηλυκῶς τὸ ὕφασμα. παρὰ τὸ ἀραιὰ ἵχνη ἔχειν λέγεται
 ἀράχνης. Ἀραῖνος . ὄνομα ποταμοῦ. Ἀρῥαῖστος . ἄφθαρτος. Ἀραφέλ . γνόφος, ὁμίχλη, ἢ ὄνομα
 στερεώματος. Ἀράξης . ποταμός. παρὰ τὸ ἀράσσειν, ὅτι ἀπὸ Καυκάσου καταρρῆγνυται.
 Ἀργαλέος . χαλεπός, δεινός. παρὰ τὸν ἄρην, τὸν πόλεμον, ἀραλέος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ
 ἀργαλέος. ἢ παρὰ τὸ ἄλγος, ὁ λύπας καὶ κακὰ ἐμποιῶν. παράγονται δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἀπὸ
 τριῶν μερῶν τοῦ λόγου· ἀπὸ ὀνόματος, ἀπὸ ῥήματος καὶ ἀπὸ ἐπίρρηματος. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ
 δίψα, διψαλέος· ἀπὸ ῥήματος, ὡς τὸ θαρσῶ, θαρσαλέος· ἀπὸ ἐπίρρηματος, ὡς ῥίμφα, ῥιμφαλέος.
 τὸ δὲ ἀργαλέος παρὰ τὸ ἄλγος, μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ . ὅμοιον τὸ ὕδρηρὸς, ὕδρηλὸς, ὕψηρὸς,
 ὕψηλός. Ἀργεός . ὁ λαμπρός. * Ἀράμ . κύριον. ἐρμηνεύεται δὲ μετέωρος. * Ἀργιόδοντες . λευκοὶ
 τοὺς ὀδόντας ἢ μεγάλοι. Ἀρῥαβες . ἔθνος.

alpha 287 Ἀραβος . κτύπος. κυρίως ἢ ἐν ἄρει βοή. ἀράβοος καὶ ἄραβος. Ἀργός . λευκὸς καὶ ὁ ῥάθυμος.
 κατὰ ἀντίφρασιν καὶ ὁ ταχύς. παρὰ τὸ ἀρκῶ ἀρκὸς καὶ ἀργός, ὁ ἐπαρκεῖν τοῖς ποσὶ δυνάμενος.
 Ἀργυρώνητος . ἀργύρῳ ἀγορασθεῖς. Ἀργόλαι . εἶδος ὄφεων, οὓς ἤνεγκε Μακεδὼν ὁ
 Ἀλέξανδρος ἐκ τοῦ Ἀργους τοῦ πελαγικοῦ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν
 πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀσπίδων, ὅτε μετέθηκε τὰ ὀστᾶ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου ἐξ Αἰγύπτου εἰς
 Ἀλεξάνδρειαν, οὓς ὁ αὐτὸς προφήτης ἀπέκτεινεν. ἀργόλαι οὖν ἐκ τοῦ Ἀργους λαιοί.

Ἀργίποδες . ταχεῖς, ὀξύποδες. Ἀργυρογνώμων . ὁ δοκιμαστής. Ἀργιλλώδης . ὁ ῥυπαρός. Ἀργᾶς . δεινότατος, θηριώδης τὸν τρόπον. ἀργᾶν τὸν ὄφιν ἐκάλουν οἱ Ἀργεῖοι. Ἀργυραμοιβός . χρυσοχόος, ἢ καὶ ὁ καταλλάκτης. Ἀργυροδίνης . λευκόρειθος. ἀπὸ τοῦ ἄργυρος καὶ τοῦ δίνειν. καὶ ἀργυρίς ἢ ἀργυρᾶ φιάλη. [τὸ δι ἰῶτα διατί; τὰ διὰ τοῦ ινῆ ἢ διὰ τοῦ ινῆς ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογ-

alpha 288 γον. οἶον Αἰσχίνης, Λεπτίνης. τὸ δὲ νεοπείνης ἀπὸ τοῦ πείνα.] ἀργυροδίνης δὲ παρὰ τὸ ἄργυρον, [ὃ σημαίνει] τὸ λευκόν. Ἀργυρότοξος . ὁ λαμπρὸν τόξον ἔχων. ἐκ τοῦ ἀργόν, τὸ καθαρὸν ἢ τὸ λευκόν. Ἀρδμός . ὁ ποτισμός. καὶ ἀρδεΐα, ὁ ποτισμός. * καὶ ἀρδεύω, τὸ ποτίζω. * Ἀρεόβινθος . κύριον. Ἀρεστήρ . πόπανον. τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιτιθέμενον. παρὰ τὸ ἀρεστόν. Ἀρῤῥενωπός . φοβερὸς, ἄθικτος, ἀθήλυντος, ἀνδρεῖος. ἀπαρέγκλιτος ὑφέσει πάση. γράφεται καὶ ἐπὶ οὐδετέρου ἀρῤῥενωπόν. ἰστέον, ὡς ἐπὶ γυναικῶν ἀνδριζομένων ἢ ἀρῤῥενοφανῶν εἴρηται. Ἀρείων . ὁ βελτίων. εἴρηται παρὰ τὸ ἄρης, ἴν' ἢ κυρίως ὁ κατὰ πόλεμον καλλίων. * Ἀρείδηλος . ὁ φανερός. * Ἄρειος πάγος . δικαστήριον Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον. οἱ δικασταὶ ἀρειοπαγίται. ἐκλήθη δὲ ἄρειος πάγος, ἢ ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐστρατεύοντο, Ἄρεως οὔσαι· ἢ ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει κεῖται τὸ δικαστήριον· ἄρειος δὲ, ἐπειδὴ δικάζει ὁ Ἄρης τὸν φόνον. πάγος δὲ ὁ λόφος, ὡς καὶ Ὅμηρος —πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν.

alpha 289 ἢ ὅτι ἔπηξεν ἐκεῖ τὸ δόρυ ὁ Ἄρης Ποσειδῶνος κατηγορήσαντος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀλirroδίου, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον Ἀλκίππην. Ἀρηΐφατος . ἐν πολέμῳ ἀνηρημένος. Ἀρηιθέων . γενναίων, πολεμικῶν. Ἄρης . κυρίως ὁ σίδηρος. βαψαμένη κοίλων ἐντὸς ἄρει λαγόνων. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πόλεμον, παρὰ τὴν ἀρὰν καὶ τὴν βλάβην· τὴν ἐκ τοῦ πολέμου γενομένην. ἰστέον, ὅτι τετραχῶς αὐτῷ κέχρηται ὁ ποιητής. ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου —ὄφρα κεν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα. ἐπὶ δὲ τοῦ σιδήρου· αἵματος αὐαὶ ἄρηα— ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ— ἐπὶ δὲ τῆς πληγῆς· ἔνθα μάλιστα γίνεται ἄρης ἀλεγεινός. Ἀρητήρ . εὐχητής, ἱερεύς. ἀπὸ τὴν ἀρὰν καὶ τὴν εὐχὴν τηρεῖν. ἔστι δὲ καὶ ἀρὰ ἢ κατάρα. ἢ παρὰ τὰς ἀρὰς ποιεῖσθαι, ὃ ἐστὶ τὰς εὐχάς. ἢ παρὰ τὸ αἵρειν εἰς ὕψος τὰς χεῖρας. ἢ παρὰ τὸ ἀρέσκειν θεῷ.

alpha 290 Ἀρήσιος . κύριον. Ἀρειμάνιος . ὁ ἐν τῷ ἄρει καὶ τῷ πολέμῳ μαινόμενος. ἄρης γὰρ ὁ πόλεμος. Ἀρθμός . ἡ φιλία καὶ ἡ ἀρμονία τῆς ψυχῆς. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, [ἦρμαι, ἀρμός· ὡς κείρω, κορμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ' ἀρθμός· ὡς πείρω, πορμός καὶ πορθμός. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω· οἱ γὰρ ἐν φιλίᾳ ὄντες διαλέγονται ἀλλήλοις.] Ἀρειανοί . ἐκ τοῦ Ἀρείου. οὗτοι ἔλεγον κτίσμα τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ οὐχὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ πεφυκότα, ὃ ἐστὶ διαίρεσις. Ἀρήκοον . ὀξυήκοον, εὐπειθή. Ἀρίσημος . φανερός ἐν πολέμοις. Ἀρίσταινος καὶ Ἀρίσταιχος . ὀνόματα κύρια. Ἀριστόχειρ . ὁ γενναῖος περὶ τὰ ἀριστεῖα. καὶ ἀριστόχειρ ἀγών. Ἀρίφρων . ὁ κακῶς φρονῶν. Ἀριστεύς . πρόμαχος, κάλλιστος. Ἀριπρεπής . ἐπίσημος, ἔνδοξος. Ἀρίγνωστος . διάδηλος, φανερός, ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ γνωστὸν, ὃ δηλοῖ τὸ γνῶριμον.

alpha 291 Ἀριθμός . σημεῖον γνωριστικὸν τοῦ πόσου τῶν ὑποκειμένων. ἢ ἀριθμὸς ὀρίζεται σωρεῖα μονάδων, ἢ μονάδος σύνθεσις, ἢ χύμα μονάδων, οὐχὶ διαίρεσις μονάδων. Ἀριδεΐκετος . ὁ ἄγαν ἔνδοξος. παρὰ τὸ δείκω τὸ δεικνύω. [ἐξ οὗ παράγωγον δεικνύω, καὶ δείκελον τὸ δεικνύον τὴν ὁμοιότητα. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ ἔχω ἔχετος, ἐμῷ ἔμετος, οὕτως δείκω δείκετος καὶ ἀριδείκετος.] Ἄριστος . ὁ ἐν πολέμοις ἀνδραγαθῶν. παρὰ τῷ ἄρει τῷ πολέμῳ. Ἄρκτος . τὸ ζῶον καὶ τὸ ἀεικίνητον ἀστροθέτημα. Ἀρκτῶος . τόπος. [ἦτοι τὸ ἀρκτῶον μέρος, ἐν ᾧ οἱ ἑπτὰ ἀστέρες κατανοοῦνται· ὅπερ καλεῖται ἀρκτοῦρος. λέγεται δὲ καὶ ἄμαξα.] [Ἀρκτοῦρος . ὁ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος λαμπρὸς ἀστήρ, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν ἄρκτου.] [Ἀρκείσιος . ὁ πάππος Ὀδυσσέως.] [Ἀρμαθαίμ . τόπος.] Ἀρμοσταί . οἱ ἀπὸ βασιλέως στελλόμενοι εἰς ἔθνη. Ἀρματηλάτης . ὁ ἡνίοχος, ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τὸ ἄρμα. Ἀρμός . παρὰ τὸ ἄρω. ὁ μέλλων ἀρῶ, ὁ

παρακείμενος ἦρκα, ὁ παθητικὸς ἦρμαι, ἄρμος. * τῆς δασείας προελθούσης, ὡς εἶρω ἄρμος. *
Ἄρνες . οἱ τῶν προβάτων ἄμνοί.

alpha 292 Ἄρνευτήρ . ὁ κυβιστής. εἴρηται μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἄρνων, οἵτινες εἰώθασιν ἐπὶ κεφαλὴν ἄλλεσθαι ὥσπερ τὸν ἀέρα κυρίττοντες. Ἄρνωδοί . οἱ ῥαψωδοί· ὅτι ἄρνα ἐλάμβανον. Ἀροτῆρες . οἱ ἀροτριῶντες. Ἀροτρεύς . ἐκ τοῦ ἄροτρον. Ἀρπαλέος . ἐπιθυμητικός. Ἄρπυς . ὁ ἔρως. ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν τὰς φρένας. Ἀρράβων . ἡ ταῖς ὠναῖς παρὰ τῶν ὠνουμένων διδομένη πρώτη καταβολὴ ὑπὲρ ἀσφαλείας. παρὰ τὸ ῥαιβὸς ῥαιβὼν καὶ προσθέσει τῆς α στερήσεως καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι ἀρράβων, ὁ μὴ συγχωρῶν ῥαιβὴν γενέσθαι τὴν πίστιν τῶν συναλλαττομένων. Ἄρσην . ἀπὸ τοῦ ἄρδω, ἄρσην, ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο πόσις λέγεται ὁ ἀνὴρ, παρὰ τὸ ποτίζειν τῇ γονῇ. ἢ παρὰ τὸ ἄρδω τὸ πράττω, ὁ μέλλων ἄρσω καὶ ἄρσην ἐξ αὐτοῦ, τουτέστιν ὁ πρακτικός. Ἄρταμος . ὁ μάγειρος. παρὰ τὸ διαρτάσαι, ὃ ἐστὶ μερίσαι ἢ συναρμόσαι. Ἄρτημος . ὁ τελαμών. ὃ ἐστὶ λῶρος, ἐξ οὗ ἥρτηται τὸ βαλάντιον, ἢ τὸ σκουτάριον, ἢ ἕτερόν τι. Ἀρτεμίσιος . ὁ μάιος μήν. [τὰ διὰ τοῦ ἴσιος ἀρσενικά, καὶ ἰσία θηλυκά, καὶ ἴσιον οὐδέτερα, ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον, οἶον, ἀφροδίσιος, ἀφροδισία, ἀφροδίσιον. σεσημειῖται τὸ Ἀρκείσιος, Σιμοεῖσιος, διότι ἀνεφάνη τὸ ε ἐν τῷ

alpha 293 Ἀρκείσιος καὶ Σιμόεντος, καὶ ἀπερείσιος καὶ ἀπειρέσιος, Ἀλείσιον, ὄνομα πεδιάδος, ἀπὸ τοῦ ἀλῶ ἀλέσω, τὸ πλανῶ.] ἀνθεμοεῖσιος, ἀπὸ τοῦ ἀνθεμοεῖς. τὸ δὲ ἡμερήσιος, οἱ μὲν ἄλλοι διὰ τῆς εἰ διφθόγγου καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ ἡμερεύω ἢ παράδοσις διὰ τοῦ η , ὡς Ἰθάκη Ἰθακήσιος. Ἀρτίφρων . ὁ ὑγιὴς καὶ ἄρτιος τὰς φρένας. Ἀρτιεπής . ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν. Ἀρτίστομος . σαφὴς καὶ ὁ ἡδὺ φθεγγόμενος. [οὕτως Διονύσιος· ὁ δὲ ἦν κάτοινος ἤδη καὶ οὐκ ἀρτίστομος ἔτι.] Ἀρτίτομος . ὁ νεωστὶ τεμνόμενος. ἀρτιτόμος δὲ ὁ νεωστὶ τέμνων. Ἀρτιδαεῖ . ἀρτιμαθεῖ. δαίω γὰρ τὸ μανθάνω. Ἄρτιος . ὁ ὁλόκληρος. Ἀρτήρ . γένος ὑποδήματος. Ἀρτίπους . ὁ ὑγιὴς καὶ ἄρτιος τοὺς πόδας. Ἄρτος . παρὰ τὸ αἶρειν, ὃ ἐστὶ καθ' ἑκάστην προσφέρειν. Ἀρρύθμος . ἀδιατύπτωτος, ἀκανόνιστος. ῥυθμὸς γὰρ ὁ τύπος.

alpha 294 Ἀρύβαλλος . πλεκτόν τι βαλάντιον. ἢ μαρσίπιον. παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν. Ἀρύστιχος . σκευαρίον τι. Ἀρχαιότυπος . παλαιὸς νόμος. Ἀρχέπλουτον . ἄρχοντα πλούτου. Ἀρχέτυπος . ὁ τὴν ἀρχὴν διδούς. Ἀρχισυνάγωγος . ὁ ἀρχηγός. Ἀρχίκλοπος . ὁ ἀρχαῖος κλέπτης. Ἀρχιμάγειρος . ἔφορος τῆς βασιλικῆς τραπέζης. Ἀρχηγέτης . ὁ ἄρχων. ἀρχιγέτης δὲ ὁ ἄρχων τοῦ Γετῶν ἔθνους, ι. Ἀρχός . ὁ ἡγεμὼν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔντερον τὸ προσκείμενον τῷ καλουμένῳ δακτύλῳ, πέρας ὃν τῶν ἐντέρων πάντων· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἄρχειν τῶν ἐντέρων κάτωθεν. Ἀρωγός . βοηθός, λυτρωτής. Ἀρρίχους . κοφίνους. ἀπὸ τοῦ αἶρειν τὸν χοῦν. Ἀρέτας . κύριον. ὃς ἦν πενθερὸς Ἡρώδου. ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως. Ἀριμαθαῖος . ἐρμηνεύεται αἶρων. Ἀρίζηλος . πολυτίμητος.

alpha 295 (Θηλυκόν.) Ἀρόσιμος . ἡροτριασμένος τόπος. καὶ ἀρόσιμος γῆ. Ἀρά . ἡ κατάρα. λέγεται καὶ ἡ εὐχή. παρὰ τὸ αἶρειν τὰς χεῖρας εὐχομένους. ἢ παρὰ τὸ ἀρύειν, τὸ ἐπικαλεῖσθαι, ἀρά. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἄρεως βλαπτικοῦ ὄντος. Ἀραιήν . ἀσθενῆ, ἀδύνατον. ἀραιήν χεῖρα. παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω. [καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀραιή. ὅθεν καὶ δασύνεται. ἀπὸ οὗν τοῦ ῥαίω γίνεται ῥαῖος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἀραιὸς καὶ ἀραιή, μετελθούσης τῆς δασείας τοῦ ρ εἰς τὸ α . ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ῥέζω, ἔρδω.] Ἀράχνη . τὸ ὕφασμα. Ἀραχωσία . χώρα. Ἀρβηλα . ὄνομα τόπου. καὶ ἀραβήλοις Ἀθηναίοις.

alpha 296 Ἀρβύλη . εἶδος ὑποδήματος. παρὰ τὸ ἀρμόζεσθαι τοῖς ποσὶν, ἀρμύλη καὶ ἀρβύλη. Ἀργεννήσι . λευκαῖς. Ἀργαλα . οἶκημα Μακεδονίας, ὃ θερμαίνοντες ἐν αὐτῷ λούονται. Ἀργίνη . ὄνομα πόλεως. Ἀργίνουσα . ὄνομα νήσου. Ἀργουσα . πόλις τῆς Εὐβοίας ἐν τῇ Χαλκιδικῇ κειμένη. Ἀργυρόπεζα . ἡ ἀργυροῦς πόδας ἔχουσα. πέζα γὰρ ὁ πούς. Ἀργυρᾶν . οὐκέτι ἀργυρῇν λέγομεν.

σιδηρᾶν δὲ ὡς ἀργυρᾶν. Ἀργολογία . πᾶν ῥῆμα μὴ συντελοῦν πρὸς τὴν προκειμένην ἐν Χριστῷ
χρεῖαν, ἀργόν ἐστι. Ἀργώ . ἡ ναὺς, ἀφ' οὗ καὶ Ἀργοναῦται. εἴρηται δὲ, ὅτι Ἄργος αὐτὴν
κατεσκεύασεν, ἥ ὅτι ἐν Ἄργει τῇ πόλει κατεσκευάσθη.

alpha 297 Ἀρδεΐα . ποτισμός. Ἄρδις . ἡ ἀκὶς τοῦ βέλους, ἡ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. καὶ ἄρδεις πληθυντικὸν τὰς
φαρέτρας. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, ἦρμαι, ἦρται, ἄρτης· οὕτως καὶ ἄρτις καὶ ἄρδις. ἡ παρὰ τὸ
ἄρης, ὃ σημαίνει τὸν σίδηρον, ἄρης καὶ ἄρδις καὶ ἄρδεις. Ἀρέθουσα . ὄνομα πηγῆς. Ἀρετή .
διάθεσις ὁμολογουμένη, καὶ αὕτη δι' αὐτὴν οὕσα αἰρετή, οὐ διὰ τινὰ φόβον ἢ ἐλπίδα, ἡ τὶ τῶν
ἕξωθεν ἐν αὐτῇ. ἡ ἀρετὴ ἐστὶν ἡ τῶν ἀποκειμένων ἐν ἡμῖν παρὰ [Θεῷ] φυσικῶν ἀγαθῶν κατ'
ἐντολὴν καὶ ἀρέσκειαν αὐτοῦ χρῆσις. * καὶ κακία ὁμοίως. * ἡ ἀρετὴ ἐστὶ διάθεσις βελτίστη ἡ
ἕξις ἀρίστη ψυχῆς λογικῆς, καθ' ἣν δυσκίνητος γίνεται πρὸς κακίαν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ
ἀρέσκειν τῇ ἀληθείᾳ τὸ γινόμενον. Ἀρζανηνή . ὄνομα τόπου. Ἀρήνη . ὄνομα πηγῆς. Ἀρετή .
παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ ἐρατὴ, καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων ἀρετὴ, ἡ ἐπέραστος κτῆσις,
ἣν ἐροῦνται πάντες. ἡ παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρέσκω, ἀρεστὴ καὶ ἀρετὴ, ἡ πάντας ἀρέσκουσα. λέγεται
καὶ ἀρετὴ ἡ κατὰ πόλεμον δύναμις, παρὰ τὸ ἄρην, ὃ σημαίνει τὸν πόλεμον. Ἀραρυΐαις .
ἡσφαλισμέναις. Ἀρρήτουργία . ἡ αἰσχροουργία.

alpha 298 Ἀριστοκρατία . ἡ κράτησις τῶν ἀρίστων. Ἀριστοτόκεια . ἡ ἀρίστους γεννῶσα. Ἀριστονομία . ἡ
εὐνομία, ἡ τῶν ἀρίστων διανομή. Ἀρίσβη . πόλις Τρωϊκῆ. Ἀρήνη . πόλις τῆς Μεσσηνίας. παρὰ τὸ
ἄρω Ἀρή[νη]· εὐαροτρίστος γάρ. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ σάσσω σασσῆνη, καὶ λάμπω λαμπῆνη, οὕτως
καὶ ἄρω Ἀρήνη.] Ἀρισκυδής . ἡ ἄγαν ὀργιζομένη. σκύζω γὰρ τὸ ὀργίζομαι. Ἀριστερά . ἀπὸ τοῦ
ἄριστος, ἀριστερὸς, ἀριστερά, ὡς φόβος, φοβερὸς, φοβερά. ἔστι δὲ καὶ κατ' εὐφημισμὸν, ὥσπερ
καὶ εὐώνυμος λέγεται ἡ αὕτη. Ἀριστεραὶ χεῖρες παρὰ τῷ ἀγίῳ εὐαγγελίῳ οἱ σαρκικοὶ λογισμοί,
δεξιὰ δὲ χεὶρ τὸ ἅγιον πνεῦμα. ὡς τό μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά, τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου. τὰ γὰρ δεξιὰ
μέρη τοῦ ἀγίου πνεύματος οὐδὲν τούτων φροντίζουσι, πιστεύοντα τῇ δεσποτικῇ φωνῇ· ζητεῖτε
πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Ἄρκειος κεφαλὴ . ἡ τῆς
ἄρκου. καὶ ἄρκειον κρέας, δίφθογγον. ἄρκιον δὲ τὸ ἱκανὸν καὶ ὠφέλιμον, ι . Ἄρκυς . δεσμὰ,
δίκτυα. παρὰ τὸ ἀρπάζω ἄρπυιον καὶ ἄρκυον. ἐπιτήδειον γὰρ ἔστι πρὸς τὸ

alpha 299 ἀρπάζειν. ἡ παρὰ τὸ ἔλκω, ἔλκυον καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α καὶ τοῦ λ εἰς ρ ἄρκυον. Ἄρκευθος .
εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους, οὗ τὴν ὁδμὴν πάντα τὰ ἐρπετὰ ἀποστρέφονται. παρὰ τὴν ἀράν, ὃ
ἐστὶ τὴν βλάβην, κεύθειν ἀράκευθος καὶ ἄρκευθος. ἡ διὰ τὸ ἔχειν τὰς ἀκάνθας κεκρυμμένας.
Ἄρκος . παρὰ τὸ ἀρκῶ ἄρκος, ἡ ἐπαρκοῦσα ἑαυτῇ. φασι γὰρ αὐτὴν διαζῆν τὸν χειμῶνα ἐκτὸς
ἐπεισάκτου τροφῆς. Ἀρματωλία . ἡ τῶν ἀρμάτων ἡνιοχεία. Ἀρμογή . εὐταξία. μαθόντες δὲ τὴν
τῶν πολεμίων ἀρμογὴν. Ἀρμονία . συμφωνία. Ἀρμαλία . ἡ τροφή. παρὰ τὸ τῇ ψυχῇ ἀρμόζειν.
ἀρῶ γὰρ τὸ ἀρμόζω. ἡ παρὰ τὸ αἶρειν τὰ σώματα γίνεται ἀρμός. καὶ ὡς καθαίρω καθαρμός,
οὕτως καὶ ἔρω ἀρμός, ἀφ' οὗ καὶ παρωνύμῳς ἀρμία καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ ἀρμαλία. ἡ τὸ δίκην
ἄρματος φέρειν τὰ σώματα γίνεται ἀρμός. Ἀρνακίς . τὸ μετὰ τῶν ἐρίων δέρμα τοῦ ἀρνοῦ.
Ἄρνη . πόλις Βοιωτίας. Ἄρουρα . κυρίως ἡ γῆ, ἡ πρὸς σπορὰν ἐπιτηδεῖα γῆ. παρὰ τὸ ἀροῦν. ἡ
παρὰ τὸ ἀραιοῦσθαι τὴν γεωργουμένην γῆν.

alpha 300 Ἄρπη . ἡ δρεπάνη, καὶ εἶδος ὀρνέου. παρὰ τὸ ἀρπάζω. Ἀρπεδόεσσα . κατὰ συγκοπὴν ἡ λέξις,
παρὰ τὸ ἀρι συγκειμένη· πέπονθε δὲ, ἵνα μὴ σημαίνεται ἡ ἄγαν ὁμαλὴ ὁδός· ὁδοῦ γὰρ ἐστὶν
ἐπίθετον. τινὲς δὲ φασὶν ἡ ἄγαν πεδινή. πέπονθε δὲ ὁμοίως τὸ ἔρθυρις· ἐρίθυρις γὰρ ἡ μεγάλη
ὁδός. Ἀρπεδόνη . ἡ διὰ σπαρτίου θήρα. Ἄρπυιαι . δαίμονες ἀρπακτικαί, ἡ θύελλαι καὶ
συστροφαὶ ἀνέμων. Ἄρσεων . βασταγμάτων. Ἀρτάβη . μέτρον Μηδικὸν σίτου· Ἀττικὸς
μέδιμνος. Ἀρτυλία . διαθήκη. Ἄρτεμις . ἡ σελήνη. παρὰ τὸν ἀέρα τέμνειν. Ἀρτηρία . παρὰ τὸ
τὸν ἀέρα τηρεῖν, τουτέστι τὸ πνεῦμα, ἀεροτηρία τις οὕσα· πνεύματος γὰρ ἐστὶ δεκτικὴ. Ἀρπαγὴ .
ἡ βιαία κυρίως ἀφαίρεσις. Ἀρτιέπειαι . αἱ ἀπαρτισμένα καὶ τέλεια λέγουσαι. Ἀρύταινα .

χαλκοῦν σκεῦος, ἐν ᾧ τὸ ἔλαιον ἐγχέουσιν εἰς τοὺς λύχνους. Ἀρχαιρεσία . [ἡ περὶ] ἀρχῶν ἐκλογή. καὶ ἀρχαιρεσίῃ τὸ πρὸς χάριν πολλῶν ζῆν, ἢ τὸ

alpha 301 ἐπιδόσεις χρημάτων ποιεῖσθαι. οὕτως Ἡρόδοτος. Ἀρχή . ἡ ἐξουσία καὶ ἡ τιμή. ὡς τό· οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ. ἀρχὴ ἡ μὲν φυσικὴ, ὡς λέοντος ἐν ζώοις καὶ αἰετῶν ἐν ὀρνέοις, ἡ δὲ χειροτονητὴ, ὡς ἐπὶ βασιλέως ἀνθρώπων. Ἀρχήν . τὰ πρῶτα, παρευθύ. Ναρσην μὲν γὰρ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ὑποστήσασθαι ὥντο. Ἀρχή . τῶν γεγονότων αἰτία πάντων. Ἀρχαιρεσία . κωπηλασία. Ἀρρωδία . φόβος. Ἀρρωδος . ὄνομα πόλεως. Ἀρματοτροχία . ὁ τύπος καὶ ἡ ἐγχάραξις τοῦ τροχοῦ. Ἀρχή . ἡ πρώτη κίνησις. ὡς· ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν δίκαια. ἀπὸ γὰρ τῶν δικαίων πράξεων πρῶτον κινούμεθα εἰς τὸν μακάριον βίον. (Οὐδέτερον.) Ἀρράτον . ἰσχυρὸν, στερεόν. οὕτως Πλάτων. Ἀράχνειον νῆμα καὶ ἀράχνιον . τὰ ὑφάσματα τῆς ἀράχνης. οἶον·

alpha 302 ἡὔτ' ἀράχνια λεπτά—. παρὰ τὸ ἀραιὸν τὸ λεπτὸν, ἢ παρὰ τὸ ἀράσσω ἀράχνιον, ὡς δέμνω δέμνιον. ἢ τὸ ἐνηρμοσμένον. χνοῦς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνηρμοσμένος καὶ ὑφανθείς. Ἀραιόν . οὗ τὰ μόρια διάστασιν τινὰ πρὸς ἄλληλα ἔχει. πυκνὸν δὲ, οὗ τὰ μόρια ἐγγὺς ἀλλήλων κεῖται. τὸ δὲ ἀραιὸν οἱ πλείονες ψιλοῦσιν· οὐ δὲ δασύνεται, ὡς οἶμαι. Ἀργαριεῖν . ἔθνος. Ἀργαῖον . τὸ Καισαρείας ὄρος. Ἀργεμον . τὸ κατὰ πάθος γενόμενον λεύκωμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. παρὰ τὸ ἀργόν, ὃ σημαίνει τὸ λευκόν. Ἀργυροκοπεῖον . ἐν ᾧ κόπτονται τὰ νομίσματα, ὃ νῦν τινὲς ἵμαντρον καλοῦσιν. Ἀργύφειον . μέλαν ἢ λαμπρόν. Ἀρδάνιον . κεράμιον, γάστρα, ὅθεν τὰ θρέμματα πίνει. Ἀργανθώνιον . ὄρος Κίου. ἀμφ' Ἀργανθώνιον ὄρος προχοάς τε Κίοιο.

alpha 303 Ἀργυρίδιον . διὰ τοῦ ι γράφεται, διὰ τοιαύτην αἰτίαν. ἐμάθομεν, ὅτι εἰσὶν παραγωγαὶ καὶ διὰ τοῦ διον καὶ ιδιον. καὶ εἰ μὲν τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, διὰ τοῦ ιδιον γίνεται ἡ παραγωγή καὶ φυλάσσονται αἱ τρίται συλλαβαὶ αἱ τελευταῖαι συνεσταλμέναι, οἶον γνώμη, γνώμης, γνωμίδιον· ψυχὴ, ψυχῆς, ψυχίδιον· ξίφος, ξίφους, ξιφίδιον. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγή καὶ ἐκτείνεται ἡ τρίτη ἀπὸ τέλους συλλαβὴ, οἶον γραφεῖον, γραφείδιον· ἀγγεῖον, ἀγγείδιον. καὶ εἰ μὲν εὐρεθῇ τὸ εἰ ἢ τὸ ο , τὸ ι προσέρχεται· πόλεως, πολείδιον, ἔξεως, ἐξείδιον, βοὸς, βοείδιον. Ἀρητόν . τὸ βλαπτικόν. ἀπὸ τοῦ ἀρὰ, ἡ βλάβη. Ἀρθρον . μέρος λόγου πτωτικὸν προτασσόμενον τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων, δι' ὃ τρανωτέρα ἡ λέξις πέφυκε γίνεσθαι. ἄρθρου δὲ ἴδιον ἐστὶ τὸ τὴν δευτέραν γνῶσιν σημαίνειν· εἰ γὰρ εἴπης, ναῦς ἦλθε, δοκεῖς ἀγνοεῖν ποία· εἰ δὲ σὺν τῷ ἄρθρῳ τεθῇ, εἰς γνῶσιν παραλαμβάνεται ἡ ὑποκειμένη οὐσία τοῦ πράγματος. ἄρθρον δὲ τὸ προτασσόμενον παρὰ τὰ ἐν ἡμῖν ἄρθρα· ὥσπερ γὰρ τὰ ἄρθρα διορίζει τὰ ὑποκείμενα αὐτοῖς, οὕτως καὶ ταῦτα χωρίζει τὰς διαφορὰς τῶν πραγμάτων, διάρθρωσιν ἐμφαίνοντα. δο-

alpha 304 κεῖ γὰρ καὶ διαρθροῦν καὶ ποιεῖν τὸ ἐπιφερόμενον ὄνομα φανερόν, πότερον ἄρρην ἢ θῆλυ, καὶ πότερον ἐφ' ἐνὸς ἢ ἐπὶ πλειόνων. [ἄρθρα καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος. παρὰ τὸ αἶρω ἄρτρον καὶ ἄρθρον καὶ ἄρθρα· ὑπὸ τούτων γὰρ βασταζόμεθα. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, παρὰ τὸ ἀρηρῆναι ἀλλήλοις.] Ἀρθμία . φιλία. [Ἡρόδοτος· Ἀθηναίων μὴ ἐόντων ἡμῖν ἀρθμίων. τὸ ἐόντων δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπαρχόντων.] Ἀρθρέμβολα καὶ ἀθρέμβολα . ἐργαλεῖα. ὄργανα τιμωρητικὰ τοῖς ἄρθροις ἐμβαλλόμενα. Ἀργμα . ἡ ἀπαρχή. παρὰ τὸ ἄρχω ἄργμα. Ἀριμα . ὄνομα ὄρους. Ἀριστερά . τὰ μωρά. δεξιὰ δὲ τὰ συνετά. Ἀριστεῖον . τὸ τοῖς ἀριστεῦσι διδόμενον ἔπαθλον. Ἀριφραδέα . δηλα καὶ φανερά. Ἀριστον . ἀόριστόν τι ὄν· ἀόριστον γὰρ ἐστὶ κατὰ καιρόν. Ἀρρήκτον . ἄσπιστον, ἰσχυρότατον. Ἀρρήκτον . ἄλεκτον. Ἀρκιον . τὸ ἱκανὸν καὶ ὠφέλιμον. Ἀρρεπές . ἀμετάκλιτον. Ἀρρένωπόν . ἄθελκτον, ἀθήλυντον, ἀνδρεῖον, ἀπαρέγκλιτον ὑφέσει πάσῃ. ἰστέον, ὅτι ὡς ἐπὶ γυναικῶν ἀνδριζομένων καὶ ἀρρένοφανῶν εἴρηται.

alpha 305

Ἄρμενον . τὸ ἐν τῷ πλοίῳ . καὶ ἄρμενον τὸ ἡρμοσμένον . Ἄρου . ἐπίφθεγμα ναυτικόν . Ἄρπεζον . τὸ ἐκ χαλίκων ὠκοδομημένον τειχίον . Ἀρτεμίσιον . τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα καὶ ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας . Ἄρτιον . τὸ ὁλόκληρον . Ἀρτοπώλιον . ὁ τόπος, ἔνθα οἱ ἄρτοι πιπράσκονται . ἀρτοπολεῖον δὲ τὸ μαγκιπεῖον, ἐν ᾧ οἱ ἄρτοι γίνονται μικρὸν καὶ δίφθογγον . Ἀρτιθαλῆ . νεόφυτα . Ἀρρύτιδωτον . μὴ ἔχον ῥυτίδας ἥτοι ζαρώματα, αἱ εἰσι γραμμαὶ γήρως σημαντικά . Ἀρχαϊκόν . ἀπλοῦν, ἀφελές, ἄδοξον . Ἀρχαῖα . τὰ κεφάλαια τὰ τῶν χρεῶν . [αὐτοῖ τε καὶ ἀρχαῖα καὶ τόκοι τόκων .] Ἀρχαῖον τὸ κιθαρίζειν . ληρῶδες, ἀνόητον, οὐδὲν λόγου ἄξιον . Ἀρχέτυπον . πρωτότυπον . Ἀρχεῖον . χαρτοφυλάκιον, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται κεῖνται, ἢ τὸ παλάτιον . Ἄρινον . τὸν νάπυ . τοῦ Ψελλοῦ ἡ μίνθη τὸ ἡδύοσμον, ἄρινον δὲ τὸ νάπυ . Ἄροτρον . παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀροτριῶ, ὁ μέλλων ἀρόσω καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄροτρον . * Ἀρίζηλον . τὸ ἐν τῷ πολέμῳ ζηλωτόν . *

alpha 306 (Ῥῆμα.) Ἄραρέ με . ἤρεσέ με ταῖς φρεσίν, ἢ ἡρμοσται . Ἄρασθαι . ἀπενέγκασθαι, ἢ λαβεῖν, φορτίσασθαι . μεῖζόν γε ὃν ἢ καθ' ἑαυτὸν ἄρασθαι φορτίον . Ἄρασσόμενα . προσρηγνύμενα . κυρίως δὲ τὸ ἀράσσειν τὸ ἀποτέμνειν διὰ σιδήρου παρὰ τὸ ἄρης, ὃ ἐστὶ πόλεμος . Ἄραρε . δέδοκται, κέκριται . ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, [ὁ μέλλων ἄρω, αἰολικῶς ἄρσω, ὁ παρακείμενος ἦρκα, ὁ μέσος ἦρα καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀττικὸν ἄρηρα, ἢ μετοχὴ ἀρηρώς . — ὃ τε φρεσίν ἦσιν ἀρηρώς, δωρικῇ τροπῇ τοῦ η ἄραρα καὶ ἄραρεν .] ἄραρε γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας . Ἀράμενοι . ἐπάραντες . Ἄρας . ἐπάρας . ὡς εἶδον τὸν νέκυν ἄραντας [Ἀχαιοὺς . ἀείρω, ὁ μέλλων ἀερῶ, ὁ ἀόριστος ἦειρα, ὡσπερ ἦγειρα, ἢ μετοχὴ ἀείρας, καὶ κράσει τοῦ αε εἰς α μακρὸν γίνεται ἄρας . καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον, καὶ μὴ ἐκφωνούμενον διὰ τὸ μέγεθος τοῦ α .] [Ἀράβησεν . ἦχησεν . κυρίως ἢ ἐπὶ τὴν ἔραν καὶ τὴν γῆν βοή . ἔραβος καὶ ἄραβος, ἀραβῶ, ἀραβήσω . καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου . παρὰ τὸ ἄρεα καὶ τὸ βοή .]

alpha 307 [Ἄραιτο . λάβοι, κομίσειεν . ἥς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις .] Ἄρδαλῶσαι . μολύναι . εἰς οἶον ἐμπεπτῶκασι τὸν ἄρδαλον . Ἄρδειν . ποτίζειν . [ἀρδεύειν .] Ἄραροίμην . ἀρμοσαίμην . Ἄραρίσκω . τὸ ἀρμόζω . [Ἀρέσκω . παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω . ὡς τελῶ τελέσκω, οὕτως καὶ ἀρῶ ἀρέσκω . τὸ γὰρ ἀρέσκον καὶ ἀρμόδιον, καὶ τὸ ἀρμόδιον ἀρεστόν .] Ἀρεσόμεθα . ἐξιλεασόμεθα, θεραπεύσομεν, φιλοφρονησόμεθα . παρὰ τὸ ἀρῶ ἀρέσω . Ἀρήγω . βοηθῶ . [παρὰ τὸν ἄρην, ὃ σημαίνει τὸν πόλεμον . ὡσπερ καὶ βοηθεῖν λέγεται τὸ ἐπὶ βοὴν θεῖν . βοή γὰρ καὶ ὁ πόλεμος ἀπὸ τοῦ παρεπομένου . ἀρήγω καὶ ἀρωγός, ὡσπερ καὶ ῥηγμός καὶ ῥαγμός .] Ἀρήμενος . βεβλαμμένος . [Ἀρήρει . ἐνήρμοστο .] Ἀρῆξαι . τὸ βοηθηῖν . κυρίως δὲ τὸ πρὸς καιρὸν θεραπεῦσαι . ἰᾶσαι δὲ, τὸ παντελῶς θεραπεῦσαι . Ἀριστῶ . τὸ ἀρετῆς ἐπιμελοῦμαι . Προκόπιος ἀμφοτέροι δὲ οἱ μὲν θανατῶντες, οἱ δὲ ἀριστῶντες, ἐπὶ τοὺς πέλας πολλῶ ἴεντο . ἔστι δὲ καὶ ἀρεταῖνω .

alpha 308 Ἀρθμήσαντες . φίλοι γενόμενοι . καὶ ἀρθμῆσαι εἰς φιλίαν ἐλθεῖν . Ἀρκῶ . ἰσχύω, δύναμαι ὑπενεγκεῖν . καὶ τὸ βοηθῶ . Ἀρκυρεῖσθαι . φυλάσσειν τὰς ἄρκυς . Ἀρμόζεται . συζεύγνυται, συνάπτεται . Ἀρνεῖσθαι . ἀπὸ τοῦ αἵρειν τὰς χεῖρας . παρὰ τὸ αἵρω, ἀρῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἀρνῶ . Ἀρνύμεθα . ἀντὶ τοῦ καταλασσόμεθα, ἢ προδιδάμεν . ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἄλλων ζώων τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι . καὶ οὐ μόνον δι' ἀργυρίου τοῦτο ποιεῖν οἶδεν Ὅμηρος, ἀλλὰ καὶ δι' ἐτέρων, οἶον ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσιν— ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ τετραπόδου τοῦ ἀρνοῦ τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ ἀμείβεσθαι ἔταττον . ἢ παρὰ τὸ αἵρω ἀρνῶ, ὡς ἴκω ἰκνῶ, οἶχω οἶχνῶ, ἄρνυμι, ἄρνυμαι καὶ ἀρνύμενος . Ἀροῦσιν . ὑψώσουσιν . Ἀροῦν . ἀροτριᾶν . [ἀρώω, ἀρόσω, ὁ παρακείμενος ἥροον, ἥρουν, ἥροες, ἥρους, ἥροε, ἥρου, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀρόειν, ἀροῦν .] παρὰ τὸν ἄρεα, τὸν σίδηρον . σιδήρῳ γὰρ τέμνεται ἡ γῆ . Ἀρπῶμαι . ἀρπάζω . δρεπάνη κέχρημαι . Ἀρπαλέσαι . ὁμιλῆσαι .

alpha 309 Ἄρσαντες . ἀρμόσαντες ἢ καὶ βασταῶσαντες . Ἀρτικροτεῖσθαι . συμφωνεῖσθαι . [ἀρτικροτοῦνθ' οἱ γάμοι, φησὶ Μένανδρος .] Ἀρτᾶ . ἐπικρέματα . καὶ ἀρτῶ ὁμοίως . Ἀρτύναντες . παρασκευάζοντες .

Ἄρτύνω . ἀρμόζω ἢ εὐτρεπίζω. [—πυκινὴν ἡρτύνετο βουλήν. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω. ἦρμαι, ἦρται, ἄρτος, καὶ ἄρτω, ἄρτύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἄρτύνω, ὡς ὀρῶ, ὀρούω.] Ἀρυσάμενος . ἀντλήσας. Ἀρύω . τὸ ἀντλῶ καὶ βάλλω. [παρὰ τὸ ἀρῶ, ὡς πλήθω πληθύω, ἐρῶ ἐρύω καὶ ἐρύσω, ἄνω ἀνύω καὶ ἀνύσω· οὕτως ἀρῶ ἀρύω καὶ ἀρύσω. —οὐκ ἀνύω φθονέουσα—.] Ἀρήρει . ἐνήρμοστο. [ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, ὁ μέλλων ἀρῶ, ὁ παρακείμενος ἦρκα, ὁ παθητικὸς μέσος ἦρα, καὶ ἀττικῶς ἄρηρα, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ἡρήρει, καὶ ποιητικῶς ἀρήρει.] Ἀρχαιρεσιάζειν . τὸ ἀξιοῦν ἑαυτὸν αἰρεθῆναι ἄρχοντα. Ἀρῶ . ἐκτενῶ. Ἀρήμενος . βεβλημένος. κατεχόμενος. Ὅμηρος ὕπνω καὶ καμάτῳ ἀρήμενος.

alpha 310 (Ἐπιρῥήμα.) Ἄρα . συλλογιστικὸς ἐστὶ σύνδεσμος, καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ, καὶ ὡς ἔοικε, καὶ ὡς φαίνεται. οὕτως Πλάτων. Ἀραρότως . ἀρμοζόντως ἢ παγίως καὶ ἐδραίως. Ἀραχὶ καὶ ἀρχί . ἐπιρῥήματα. Ἀρτίως . ὑγιῶς. ὀλοκλήρως. λέγεται δὲ καὶ πρὸ μικροῦ ἢ ἀντὶ τοῦ νῦν. Ἀρμοῖ που . ἀρτίως. νεωστί. οὕτω Καλλίμαχος. Ἀρχαιοτρόπως . τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. Ἀρχαίως . ἀπλῶς καὶ ἀκάκως τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι. οὕτως Δημοσθένης φησί. καὶ ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ παλαιῶς. Ἄρα . καὶ ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν. τοῦ Ἀποστόλου· γινώσκετε ἄρα, ὅτι οἱ ἐκ πίστεως οὗτοι εἰσὶν υἱοὶ Ἀβραάμ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Σ. (Ἀρσενικόν.) Ἀσαφής . μὴ φανερός, ἄδηλος, ἀνόητος. Ἀσβεστος . ὁ ἀκατάπαυστος. Ἀσηρώθ . ὄνομα κύριον.

alpha 311 Ἀσηκόρος . ὁ ἀκηδιαστής, ἀσινής, ἀβλαβής. Ἀσκευον . ἀντὶ τοῦ ἀπαράσκευον, ἄνευ ὅπλων. καὶ ὁ θεολόγος· βίον ἄσκευον καὶ ἀπέριττον. * Ἀσώδης . ἀδημονώδης. ἱατρικὴ ἡ λέξις. * Ἀσκάλαφος . ὁ λίαν σκληρὸς, παρὰ τὸ ἄγαν ἀσκελὲς τῆς ἀφῆς. Ἀσκηθής . ὑγιής, ἀβλαβής. [παρὰ τὸ σχέθω, κατὰ σύνθεσιν καὶ ἔκτασιν καὶ τροπῇ ἀσκηθής. ἢ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀσκοῦ. τὸ δὲ ἀσκὸς ὁ μὴ ἐσχισμένος. παρὰ τὸ σχῶ, σχήσω, ἀσχὸς καὶ ἀσκός.] Ἀσκάντης . ἡ εὐτελὴς κλίνη. ἢ μὴ κάννην ἔχουσα. οὕτως δὲ ἐκάλουν τὴν ψάδον. Ἀσκητής . ὁ ἐν τῷ κατὰ διάνοιαν κόσμῳ εὐσεβῶς καὶ δικαίως ἀναστρεφόμενος. Ἀσκαλαβώτης . ζωῦφιον εἰοικὸς σάβρα ἐν τοῖς τοίχοις τῶν οἰκημάτων ἀνέρπων. ἢ καὶ ὁ ποντικὸς, καὶ ἡ νυμφίτζα. παρὰ τὸ ἀκαλῶς, ὃ ἐστὶν ἡσύχως, βαίνειν, πλεονασμῷ τοῦ ς. Ἀσκαρμοι . ἀκοίμητοι. Ἀσκληπιός . ἰατρός. παρὰ τὸ τὰ ἀσκελῆ τῶν νοσημάτων ἡπια ποιεῖν. τὸ δὲ ἀσκελὲς παρὰ τὸ σκέλω, τὸ ἄγαν σκληραίνω, ὅθεν καὶ σκέλος.

alpha 312 Ἀσμενέστατος . χαίρων καὶ ἄσμενος. [ἦδω, τὸ εὐφραίνομαι, ἦσμαι, ἦσμενος ἢ μετοχὴ καὶ ἄσμενος.] Ἀσπασμός . ἡ εὐχή. παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρί. Ἀσπαστοί . ἄσμενοι, θεοειδεῖς. παρὰ δὲ τῷ Καλλιμάχῳ ἀσπαστὺς ἀπαστὺς, τουτέστι προσηγορία, φιλία. Ἀσπόνδους . ἐχθροὺς, ἀγρίους, ἀδιαλλάκτους, μνησικάκους, ἀνελεήμονας, τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλεον. Ἀσπιστής . πεζὸς ὀπλίτης, πολεμιστής. Ἀσπαλιεύς . ὁ ἀλιεύς. παρὰ τὸ τὴν ἄλα ἀσπάζεσθαι, ἢ παρὰ τὸ σπᾶν [καὶ τὸ λίνον, τοῦ α ἢ πλεονασμὸν ἢ ἐπίτασιν σημαίνοντος.] Ἀσπετον . πολὺ. ἀλλ' ἄσπετον χέασα. [ἔστι ῥῆμα σπῶ. ὥπερ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ. ἐξ οὗ τὸ σπᾶσθαι καὶ ἐπίσπεσθαι ποσὶ. ῥῆμα ὄνομα σπετὸς καὶ ἄσπετος, οἶον· — ἄσπετος αἰθήρ. οἱ δὲ παρὰ τὸ ἔπω, τὸ λέγω, φασὶν εἶναι, ἄσπετα, τὰ οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα, ὥστε καὶ ἄρρητα ὑπάρχειν.] Ἀσταθμεύτους . ἀφορολογήτους.

alpha 313 Ἀστομοὶ ἵπποι . σκληρόστομοι. ἄστομοι ἵπποι βίᾳ φέρουσιν. Ἀστόργους . ἀσπλάγχχνους, ἀπηνεῖς, ἀφίλους. Ἀστικός . πολιτικός. Ἀστός . θαυμαστός, πολίτης. Ἀστεῖος . καλὸς, χαρίεις, τὸ ἦθος ἐπαινούμενος. * λέγεται καὶ ὁ εὐάρεστος. * Ἀστηνος . ὁ δυστυχής, ὁ πένης, ἀπὸ τοῦ στάσιν καὶ οἴκησιν μὴ ἔχειν. Ἀστυγείτων . ὁ πλησιόχωρος. Ἀστεκτος . ἀνυπομόνητος. Ἀστράγαλος , ὃν ἐθεάσατο Βαλτάσαρ, ὃς ἦν χεῖρ θεοῦ ζῶντος. ἀστράγαλος κυρίως τὸ σύνθηρος λεγόμενον· καὶ ὁ σπόνδυλος τοῦ τραχήλου· καὶ βοτάνη οὕτως καλουμένη. ἀστράγαλος δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἀστραβῆ καὶ ὀρθῶς φυλάττειν τὴν βάσιν. [ἐπὶ τοῦ ποδὸς καὶ τοῦτο. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁστέων παρὰ τὸ ἐμπεπάρθαι καὶ μὴ στρέφεσθαι μήτε κινεῖσθαι, στερήσει τοῦ α .]

Ἀστισμός καὶ ἀστεϊμός . πιθανολογία. ἀποστῆναι ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς καὶ ἀστισμών.

Ἀστρόβακος . ὁ ἀστρονόμος.

alpha 314

Ἀστυβοώτης . ὁ κήρυξ ἐπιθετικῶς. ἀπὸ τοῦ ἐν ἄστει βοᾶν. Ἄσταχυς . στάχυς. ἄσταχυς σίταχυς τίς ἐστίν, ὁ τὸν σῖτον συνέχων. ἢ στῶ, στήσω, ἄσταχυς. Ἀστάνδαι . οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. Ἀστεμφής . ἀμετακίνητος, βέβαιος. Ἀστραβής . ἄτρεπτος. παρὰ τὸ στρέφω στρεφής καὶ ἀστραβής. Ἀστέρι ὁπωρινῶ . ἡγουν τῷ κυνάστρῳ. Ἀστήρ καὶ ἄστρον διαφέρει . ἀστήρ γὰρ ὁ Κρόνος καὶ οἱ ἄλλοι πλάνητες ἄστρον δὲ ὁ Ὠρίων, ὃς κβ ἀστέρων ἐστὶ σύστημα. εἴρηται ἀστήρ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν στάσιν, ἀστατήρ καὶ ἀστήρ. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλανῶν. ζητεῖται δὲ, διὰ τί, ὥσπερ γίνεται κατὰ συγκοπὴν γαστρός, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ ἀστήρ ἀστέρος ἀστρός, καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι αἱ συγκοπτόμεναι γενικαὶ μιμεῖσθαι θέλουσι τὰς ὀξύτονους εὐθείας. ἐπεὶ οὖν ἡ ἀστέρος γενικὴ συγκοπτομένη οὐκ εὐθεῖα, ἵνα μιμήσῃται, οὐ συγκόπτεται. εἰ δέ τις εἴποι, ἡ γαστέρος ὥφειλε συγκοπῇ γενέσθαι γαστρός· οὐ γὰρ ἔχει

alpha 315

εὐθεῖαν, ἵνα μιμήσῃται· ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ γαστήρ παραλόγως ὠξύνθη, τούτου χάριν παραλόγως ἀνεδέξατο τὴν συγκοπήν. διὰ τί δὲ, ὥσπερ γίνεται θυγατέρα θύγατρα, καὶ ἀνέρα ἄνδρα, μὴ τὸν αὐτὸν γίνεται μητέρα μήτρα; καὶ ἔστιν εἰπεῖν, τὸ μὲν μητέρα, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ μήτρᾳ εὐθείᾳ, ὃ σημαίνει τὴν πατρίδα. Ἀσύνθετος . ὁ ἀσύμφωνος, ὁ ταῖς συνθήκαις μὴ ἐμμένων. Ἀσυνδύαστος . ἀσύζευκτος, ἀσύμπλοκος. Ἀσύγκριτος . ὑπερέχων, μὴ συγκρινόμενος. Ἀσυντελής . ἀχρήσιμος, ἀσύμφορος. Ἀσύστατον . οὐ συνεστῶτα, οὐ δὲ πυκνὸν, ἀλλ' ἀραιὸν, ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπῳδῇ. ἢ ἀδιάθετον, ἀπιθάνως συντεθέντα. Ἀσύφηλος . ἄδικος, μάταιος, ἀπαίδευτος, ἄτιμος, ἀδόκιμος, ἀνόητος. παρὰ τὸ σοφὸς γίνεται σόφλος, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄσοφλος, καὶ μεταβολῇ τοῦ ο εἰς υ ἀσύφηλος. ὡς ἄγορις ἄγουρις, καὶ ὄνομα ὄνυμα. Ἀσφάραγος . ὁ λαιμός. παρὰ τὸ ἀσπαίρω ἀσπάραγος καὶ ἀσφάραγος. τείνεται γὰρ ἐν τῷ λέ-

alpha 316

γειν ὁ λάρυγξ. ὁ δὲ Ἑρωδιανὸς λέγει παρὰ τὸ σφαραγεῖν, ὃ ἐστὶν ἡχεῖν· δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α ἀσφάραγος. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐξ ἀκάνθων φυόμενον βλάστημα. ἔστι δέ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. [καὶ οἱ μὲν Ἀττικοὶ διὰ τοῦ φ τὴν λέξιν προσφέρουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ, μὴ ἀκριβοῦντες, διὰ τοῦ π.] Ἀσφάλαξ . παρὰ τὸ σπῶ γίνεται σπάλαξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἀσφάλαξ κατὰ μετάθεσιν τοῦ π . Ἀσφοδελός . ὁ λειμών. Ἀσφόδελος δὲ, τὸ φυτόν . Ἀσχολος . ὁ μὴ εὐκαιρῶν. σχολή γὰρ ἡ ἐν τῇ λεγομένη συνηθείᾳ εὐκαιρία. Ἀσχετος . ὁ ἀκράτητος. παρὰ τὸ σχῆμι, ἀφ' οὗ καὶ ἔσχηκα [ὁ παρακείμενος, καὶ ἐσχέθην ὁ ἀόριστος, καὶ ὁ μέλλων σχήσω. ἐξ οὗ ἡ σχέσις. καὶ ὡς παρὰ τὸ τίθημι γίνεται θετὸς, ἵημι, ἐτὸς καὶ ἄφετος, δίδωμι, δοτὸς, οὕτω σχῆμι, σχετὸς καὶ ἄσχετος.] Ἀσωπός . ποταμὸς Θηβαίων.

alpha 317

Ἄσωτος . ἀκόλαστος, ἀσελγής. παρὰ τὸ σώζω, σώσω, σέσωκα, σέσωσμαι, σέσωσται, σωτὸς καὶ ἄσωτος. Ἀσκάλων . πόλις Συρίας. ἀπὸ τοῦ Ἀσκάλου ἀδελφοῦ Ταντάλου. ὁ πολίτης Ἀσκαλωνίτης. Ἀσυνέτους . τοὺς ἀσυνειδήτους λέγει ὁ Ἀπόστολος. ὣν οὐδὲν ἀφρονέστερον. Ἀσσύριος . ὁ Βαβυλώνιος. ἐξ οὗ καὶ Ἀσσύριος φλόξ. Ἀσιδηνός . ὁ ἀπὸ τῆς Ἀσίδος. Ἀσεβής . παρὰ τὸ σέβω, σεβῆς καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀσεβής. οἶονεὶ ὁ μὴ σεβόμενος τὸν θεόν. εἰς τὸ α ψιλὴν διατί; τὸ στερητικὸν α ψιλοῦται πλὴν τοῦ ἄλυσις καὶ ἄδης. Ἀσαλής . ὁ ἀφρόντιστος. σάλη γὰρ ἡ φροντίς. (Θηλυκόν.) Ἀσάμινθος . ἡ πύελος, ὃ ἐστὶ λεκάνη, καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ λούονται. παρὰ τὸ μινύθειν τὴν ἄσιν, ἥτοι τὸν ῥύπον τοῦ σώματος.

alpha 318

Ἀσέλγεια . διάθεσις μὴ ἔχουσα ἢ μὴ φέρουσα ἄλγος ἀθλητικόν. Ἀσέβεια . ἀδικία περὶ τὸ θεῖον. Ἄσις . ἡ ἀκαθαρσία. καὶ ἄση. ἀσὴ δὲ κατὰ τοὺς ἰατροὺς ἡ ἀνερμήνευτος ποιότης, ἡ

προηγούμενη τοῦ ἐμέτου. Ἀσία . πόλις Λυδίας, ἐν ἣ τρίχορδος εὐρέθη κιθάρα. διὸ καὶ Ἀσία ἢ ἥπειρος, ἢ μὲν ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Λυδοῦ, ἢ δὲ ἐκ τῆς Προμηθέως γυναικός. τὸ ἐθνικὸν Ἀσιεὺς καὶ Ἀσιανός. Ἀσιάτης . ἢ τρίχορδος κιθάρα εἴρηται, ὅτι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, πόλει τῆς Λυδίας κειμένη ἐν Τμώλῳ, πρῶτον εὐρέθη, ἢ ἀπὸ Ἀσίου τινός. Ἀσίδα . στρουθοκάμηλον. Ἀσιχίνη . κύριον. Ἀσέλγη . πόλις, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλλήλοις ἐκοινωνοῦν. Ἀσκοπήρα . τὸ μαρσίπιον ἦτοι τὸ σακκοπάθνιον. Ἀσκαμωνία . βοτάνη ἱατρική.

alpha 319 Ἀσκέραι . ὑποδήματα ἀττικά. Ἀσκίος ὕλη . δασεῖα. τὸ α κατ' ἐπίτασιν. Ἀσπίς . θηρίον ὀφιοειδές. καὶ τὸ σκουτάριον. Ἀσπείστον ἔχθραν . μῖσος ἄσπονδον. Ἀσπασία . θαυμαστή, χαίρετιστική. Ἀσπάλαθος . εἶδος ἀκάνθης. Νίκανδρος. ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τὲ καὶ ἀσπάλαθοι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σπῶ· σπάλαθος καὶ ἀσπάλαθος. Ἀσμωλή . ὀλίγη ἀναπνοή. οἶμαι, ὅτι ἀσθμωλή γράφεται. Ἀστειότης . φαιδρότης μετὰ λόγου. Ἀστιβής . ὁδὸς ἀτριβής, ἀπάτητος, ἄβατος. στίβος γὰρ ἡ ὁδός. Ἀστάρτη . ἢ θεὸς, ἢ Σελήνη. καὶ νῆσος Αἰθιοπίας. παρὰ τὸ ἄστρα ἀστράτη, ἢ παρὰ τὸ τοὺς ἀστέρας, καὶ κατὰ συγκοπήν, ἀστάρτη, ἀσταρταῖος, ἀστάρτης. Ἀστέμβакτος . ἀκίνητος, ἢ βεβαία, ἢ τετιμημένη. εἴρηται δὲ κατὰ ἀπόφασιν τοῦ στεμβάζαι, ὃ ἐστὶν ὑβρίσαι.

alpha 320 Ἀστεροπή . ἢ ἀστραπή. παρὰ τὸ στερίσκειν τοὺς ὦπας διὰ τῆς ἀντιλαμπούσης λαμπάδος. ἢ παρὰ τὸ ὄπτω, ὄπτη, καὶ μετὰ τοῦ ἀστέρος ἀστεροπτή, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ ἀστεροπή. Ἀστραπή . ῥῆξις πυρὸς ἐκ νεφῶν περιτρίψεως. τὸ γὰρ πνεῦμα μετὰ βίας ἐκραγὲν τῶν νεφῶν καὶ τὸν ψόφον ποιῆσαν ἐκπυρωθὲν διὰ τὴν κίνησιν φλογῶδες γίνεται. ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ αὕτῃ φύσις τοῦ πνεύματος, ἐν μὲν τῇ γῇ ἔστι σεισμός, ἐν δὲ τοῖς νέφεσι βροντή, περὶ δὲ τὴν γῆν ἄνεμος πάντα γὰρ ταῦτα ἀναθυμιάσις ἔστι ξηρά. Ἀστρατεία . ἢ εἰρήνη· ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ στρατεύονται. Ἀστρονομία . ἢ τῶν ἄστρων διανομή. πρῶτον Βαβυλώνιοι ταύτην ἐφεῦρον διὰ Ζωροάστρου, μεθ' ὧν καὶ Ὀσάνης. Ἀστυπάλαια καὶ Ἀστυπαλία . μοῖρα τῆς Σάμου. εἴρηται, ὅτι Προκλῆς καὶ Ἐπομβρίων ἀποικίαν στείλαντες εἰς Σάμον πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας Κᾶρας κοινωνίαν θέμενοι ὥκησαν πρὸς

alpha 321 τὸν Σχήσιον ποταμὸν, καὶ εἰς δύο φυλάς τὴν πόλιν διένειμαν, ὧν τὴν μὲν Σχησίαν ὠνόμασαν, τὴν δὲ Ἀστυπαλίαν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκέῖσε ὄντος ἄστεος. Ἀσυνθεσία . παράβασις συνθηκῶν. Ἀσσυρήθεν . ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας. Ἀσφαλτίτις λίμνη . ἔνθα ἡ ἄσφαλτος γίνεται. ἄσφαλτος δὲ ξηρίον ἐστὶ πῖττη ὅμοιον. χρῶνται δὲ ταύτῃ καὶ οἱ ἱατροὶ, λέγουσι δὲ τὴν νάφθαν. Ἀσφάλτωσις . ἢ πῖττωσις. Ἀσφάλεια . ἔγγραφος βεβαίωσις. Ἀστράβη . τὸ σαγμοσέλλιον. Ἀστάρτη . ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τιμώμενον παρὰ Σιδωνίων. τοῦ ἄστρου δὲ τύπος αὐτὸ τὸ ἄστρον ὁ ἐωσφόρος. ὅπερ Ἀφροδίτην ὀνομάζουσι. τὸ

alpha 322 αὐτὸ καὶ παρὰ Μοαβιτῶν ἐτιμᾶτο. καὶ ὁ θεόλογος τί φήσω πρὸς τοὺς Ἀστάρτην προσκυνοῦντας. ἢ τὸ Χαμῶς βδέλυγμα Σιδωνίων. (Οὐδέτερον.) Ἄσσα . ὅτε σημαίνει τὸ ὅσα καὶ ἅτινα, δασύνεται· ὅτε δὲ τὸ τινὰ, ψιλοῦται. Ἄσσαρ . εἶδος λαχάνου, ᾧ κέχρηται οἱ ἱατροὶ εἰς θεραπείαν τῶν νοσοῦντων. Ἀσήμαντα . τὰ λεγόμενα ἀσφράγιστα· καὶ γὰρ σημεῖα τὰς σφραγίδας ἔλεγον. ἢ καὶ τὰ ἀφύλακτα. Ἄσημον . ἀτράνωτον. Ἀσήμιον . ὁ ἄργυρος. Ἀσυρῇ . ἀκάθαρτα. Ἀσσάριον . πεντανούμιον ἢ δεκάνουμιον.

alpha 323 Ἄσθμα . ἢ συνεχόμενη πνοή καὶ συγκοπτομένη. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω. Ἀσκελές . τὸ σκληρόν. Ἀσκώματα . τὰ ἐπὶ ῥαπτόμενα δέρματα ταῖς κώπαις ἐν ταῖς τριήρεσι, διὰ τὸ μὴ εἰσφέρεισθαι τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. [Ἀριστοφάνης· ἀσκώματα καὶ λῖνα καὶ πῖτταν διαπέμπων. καλοῦνται δὲ οὕτως καὶ αἱ γνάθοι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλκευτικῶν ἀσκωμάτων, ἅτινα φύσαι χαλκευτικαὶ λέγονται. ἐπὶ τῶν τριήρεων δὲ, ὅτι ἀπὸ ἀσκῶν γίνονται.] Ἀσκήματα . κατασκευάσματα ἢ καὶ τὰ παιδεύματα. ἀπὸ τοῦ ἄσκησις. Ἄσμα . ὕμνος, ὥδή. Ἄσπετον . πολύ. Ἄστυ . πόλις. Ἄστρον . σῶμα πύρινον ἐν τῷ οὐρανῷ πεπηγὸς καὶ τῇ κύκλῳ φορᾶ φερόμενον. ἢ σύστημα [πλειόνων]

ἄστρον, ἢ τὸ ἐπὶ τινα χρόνον συνιστάμενον ἐν μετεώρῳ, ὡς κομήτης. Ἀστυφέλικτον .
ἀτίνακτον. Ἀσταγές . πολυσταγές. [ἀσταγές ὕδωρ.] Ἀστικτον . Ἀθηναῖοι τὸ ἐλεύθερον χωρίον
αἰ 324 ἐκάλουν, καὶ μὴ ὑποκείμενον χρήσθαι. εἴρηται, ὅτι τοῖς ὑποκειμένοις χρέεσι χωρίοις εἰώθασιν
ἐγκαταπηγνύειν στήλην, ἣν ἐκάλουν ὄρον, ἐν ἣ χρέος ἐγκεχάρακτο καὶ ὁ χρήστης, ἵνα μὴ
πλανηθεὶς ἕτερος ἐπὶ καθαρῷ δανείσῃ. Ἀστν . παρὰ τὸ ἄνω ἵστασθαι· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐφ'
ὕψηλοῦ τόπου ὠκοδόμουν τὰς πόλεις. ἐκ δὲ τοῦ ἄστν ἀστεῖος. σημαίνει δὲ τρία· ὁ ἐν ἄστει
διατρίβων, ὁ διὰ χρηστὸν ἦθος ἐπαινούμενος, ὡς ὁ Μωϋσῆς, καὶ ὁ γελωτοποιός. Ἀστρια . οἱ
ἀστράγαλοι. Καλλίμαχος· δέκα δ' ἄστρι' αἶνυτο λάτρον. Ἀσπαστόν . τὸ ἐπιθυμητόν. Ἀσύμβατον .
πολέμιον. ἀφιλίωτον. Ἀσύμφορον . τὸ μὴ συμφέρον καὶ ἐνδεχόμενον. Ἀσυμφυῆ . ἀνοίκεια,
ἀνόμοια. Ἀσυνάρτητον . ἀσυνάρμοστον. Ἀσύνθετον . τὸ μὴ ἐκ μερῶν τὴν συμπλήρωσιν τῆς
οὐσίας καθ' ὑπόστασιν ἔχον. Ἀσύντακτον . τὸ μὴ τεταγμένον, τὸ μὴ ἠνωμένον καὶ σύμμικτον,
ἀλλὰ διεσπασμένον καὶ διηρημένον. Ἀσχετον . ἀκράτητον. Ἀσχημάτιστον . ὃ μὴ πρόσεστι
χαρακτήρ ἐκ διατυπώσεως σώματος.

αἰ 325 Ἀσώματον . τὸ μὲν τῷ ἀριθμῷ, ὡς οἱ ἄγγελοι, οἷον Μιχαήλ, Γαβριήλ· ἀριθμῷ γὰρ τὰ δὲ οὐ, ὡς
τὰ καθόλου. Ἀσώριον . ὄρος Σάμου, καὶ πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Ἀσσωρίνος. (Ῥῆμα.) Ἄσαι .
κορέσαι. λέγεται δὲ καὶ τὸ δοξάσαι καὶ λέξαι. Ἀσελγαίνειν . πορνεύειν, ἀκολασταίνειν. παρὰ τὸ
λέχος λεχαίνειν, τὸ λέχους ἐπιθυμεῖν. [καὶ κατὰ τροπὴν λεγαίνειν. ἔνθεν Ἀρχίλοχος λέχει δὲ
γυναῖκες. ἀντὶ τοῦ ἀκόλαστοι. λεγαίνειν οὖν, καὶ πλεονασμῷ ἐλεγαίνειν· καὶ κατὰ σύνθεσιν
τῆς α ἐπιτάσεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, ἀσελγαίνειν.] ἔστι δὲ καὶ πόλις * οὕτω * καλουμένη
[Ἀσέλην, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν.] Ἀσθμαίνει . πνευστιᾶ,
ἀναπνέει πυκνὰ καὶ ὀξέως. Ἀσθμάζει . ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνει. Ἀσκούμενος . γυμναζόμενος.
Ἀσκήσασα . [μετ'] ἐπιμελείας κοσμήσασα. Ἀσκαρίζειν . τὸ κινεῖσθαι.

αἰ 326 Ἀσκολιάζειν . ἐφ' ἐνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενος. κυρίως δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἄλλεσθαι. ἔνεκα γὰρ
τοῦ γέλωτα ποιεῖν εἰς ἀσκούς πεφυστημένους ἐνήλλοντο. Ἀσμενίζει . χαίρει, ἀγαπᾷ,
προθυμεῖται. καὶ ἄσμενος ὁ χαίρων. ἦδω τὸ εὐφραίνομαι, ἦσμαι, ἡσμένοσ ἢ μετοχὴ καὶ
ἄσμενος. Ἀσπάζεσθαι καὶ ὁ ἀσπασμὸς μάλιστα τὴν ἀγάπην καὶ φιλοφροσύνην δηλοῖ. χρῶνται
δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ προσαγορεύειν. Ἀσπαίροντες . σκαρίζοντες, κινεοῦντες, ψυχορράγοῦντες.
Ἀσπαλιεύειν . ἐκ τῆς ἀλὸς σπᾶν τοὺς ἰχθύας, ὃ ἐστὶν ἀλιεύειν. παρὰ τὸ σπᾶν καὶ τὸ λίνον. [τοῦ
α ἢ πλεονασμὸν ἢ ἐπίτασιν δηλοῦντος. ὅθεν καὶ ἀσπαλιεὺς καὶ ἀσπαλιευτὴς, ὁ ἐκ τῆς ἀλὸς
σπῶν τοὺς ἰχθύς.] Ἀστεΐζεται . ὠραΐζεται, ψεύδεται. Ἀστειορρήμονήσωμεν .
εὐμορφολογήσωμεν. Ἀστροπολοῦντας . περὶ τὰ ἄστρα ἀναστρέφοντας τὴν διάνοιαν.
Ἀστραβαλίζειν . ὁμαλίζειν, ἀπευθύνειν. [καὶ στράβη τὸ σαγμοσέλλιον.]

αἰ 327 Ἀσυνετῷ . μωραίνω. Ἀσφαλίσαι . φυλάξαι. ἀσφαλίζω γὰρ τὸ φυλάττω. Ἀσχάλλων . ἀδημονῶν,
λυπούμενος, ὀλιγοψυχῶν, χαλεπαίνων. ὁ δὲ ἥσχαλεν [ὡς παρευδοκιμούμενος. παρὰ τὸ ἄχω,
ἄφ' οὗ ἄχομαι, γίνεται ἀχάλλω, ὥσπερ ἄγω ἀγάλλω, εἶδω εἰδάλλω καὶ ἰνδάλλω. καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ς ἀσχάλλω. ἐκ δὲ τοῦ ἀσχάλλω γίνεται παράγωγον ῥῆμα ἀσχαλῶ, τὸ τρίτον
πρόσωπον ἀσχαλᾷ καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἀσχαλάα. ἢ παρὰ τὸ σχῶ, σχάλλω καὶ ἀσχάλλω, ὃ
ἐπέχειν οὐ δυνάμεθα.] Ἀστατοῦμεν . τουτέστι διωκόμεθα. Ἀποστολικὴ ἢ λέξις· κολαφιζόμεθα
καὶ ἀστατοῦμεν. Ἀσχημονήσωμεν . ὑπὲρ τὸ περιττὸν καλλωπισώμεθα. πᾶν γὰρ τὸ περιττὸν,
εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν πράγματι, ἀσχημοσύνην καὶ φλυαρίαν καλεῖ ὁ Πλάτων. φησὶ καὶ ὁ
θεόλογος καὶ τοῖς μὲν ἀσχημονήσωμεν μᾶλλον ἢ περ ἐμπρέψομεν.

αἰ 328 (Ἐπίρρημα.) Ἀσμένως . μετὰ χαρᾶς ἡδέως. Ἀσπασίως . ἡδέως. περιχαρῶς. Ἀσπερχές .
ἀδιαλείπτως, παρὰ τὸ σπέρχω, * ὃ ἐστὶ σπουδάζω. * Ἀσπουδεῖ . χωρὶς σπουδῆς. Ἀσπονδεῖ .
χωρὶς φιλίας ἢ χωρὶς θυσίας. Ἀσκελές . ἀδιαλείπτως. Ἀσκαρδαμυκτὶ . χωρὶς τοῦ μύειν. Ἄσσον .

πλησίον, ἐγγύς. Ἀσολοίκως . ἀφελῶς. Ἀστεμφέως . ἀμετακινήτως. [παρὰ τὸ στέμβω, ὃ σημαίνει τὸ συνεχῶς κινῶ. ἢ παρὰ τὸ στρέφω, ἀστρεφῆς καὶ ἐλλείψει τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἀστεμφῆς, ὃ ἔστιν ἀμετακίνητος.] Ἀστικῶς . εὐσυνέτως, ἐμφρόνως. Ἀστενακτί . ἄνευ στενάγματος. Ἀστακτί . πολυδακρύτως. τὸν νεκρὸν παραπέμπων ἀστακτί. Ἀσυμφανῶς . ἐπικεκαλυμμένως, ἀδήλως, αἰνιγματωδῶς.

alpha 329 Ἀσυνδυσάτως . ἀσυμπλόκως, ἀσυζεύκτως, ἢ ἀσυναυλίστως. συνδυάζω γὰρ τὸ συναυλίζομαι, ὡς τό· οὐ μὴ συνδυσάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. Ἀσφαδάστως . συντόμως. σφαδάζειν λέγεται τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. Τὸ Α μετὰ τοῦ Τ. (Ἀρσενικόν.) Ἀταρνεύς . πολίχνιον τι καταντικρὺ Λέσβου κείμενον. Ἀτάσθαλος . μωρὸς, φλύαρος, ἀμαρτωλὸς, ἄδικος, παράνομος. ἀπὸ τοῦ θάλλειν ἄταις. παρὰ τὸ ἄτω τὸ βλάπτω, ἢ παρὰ τὸ τὴν ἄτην. [ὡς οὖν δαίω, δαίδαλος, καὶ παρὰ τὸ αἶθω, αἶθαλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄτω ἀτάζω, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς θ ἀτάσθαλος.] Ἀταλάφρων . νήπιος. [Ἄταλος ἢ ἀταλός . ὁ νήπιος.] παρὰ τὸ τλῆναι, ταλὸς καὶ ἀταλός, ὁ μηδέπω δυνάμενος

alpha 330 κακοπαθῆσαι. [ἐξ αὐτοῦ ἀτάλλειν, καὶ ἀτιτάλλειν κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.] Ἀτάρβητος . ἄφοβος, ἀτρέμας. παρὰ τὸ τάρβος. ἢ ἀθαρβωτὸς, ὁ μὴ θάρρῶν βοὴν ὑπομεῖναι. Ἀτταγᾶς . εἶδος ὀρνέου. Ἀτέλεβος . ἀκρίς τις. Ἀτερμάτιστος . ἀβέβαιος, ἀθεμελίωτος. Ἀτέχνοις . πανούργοις, ἢ ἀπείροις. Ἀτέλεστος . ἀμύητος. Ἀτάλαντι Ἄρηι . ὁμοίῳ· [ἰσοστασίῳ] ἰσοταλάντῳ. Ἀταρτηροῖς . βλαβεροῖς. Ἀτεράμων . οὐχὶ ἀτέραμνος. Ὅμηρος —κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκε. παρὰ τὸ τέρεν τὸ ἀπαλὸν, τεράμων ὁ ἀπαλός, καὶ ἀτεράμων ὁ σκληρός· τὸ οὐδέτερον ἀτέραμον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἀτέραμνον. Ἀτεγκτος . * ἄβροχος, * σκληρὸς, ἀμάλακτος.

alpha 331 Ἄτερος . ἕτερος, ὁ εἷς τῶν δύο. Ἀτειρῆς . ὁ σκληρὸς, ὁ ἀδάμαστος, ὁ ἀκαταπόνητος. τέρω, ἀτερῆς καὶ ἀτειρῆς. ἢ παρὰ τὸ τέρεν ἀτερῆς καὶ ἀτειρῆς. Ἀτέραμνος . δυσέψανος. οὕτως φησὶ Πλάτων. Ἀττήλας . κύριον. οὗτος ἦν ἡγεμὼν τῶν Σκυθῶν. Ἄτιμος . ἀνήκουστος· καὶ μ' ὁ Φοῖβος ἄτιμον ἐξέπεμψεν—. Ἀτιμότερος . εὐτελέστερος, ἀτεχνότερος. ἐρεῖς δὲ ἄκοντος ἀτιμότερόν με θήσεις. Ἀτιμώρητος . ἀβοήθητος, ἢ θαυμαστός. ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ κακός. Ἀτιμάγγελος . ὁ μὴ συναγελαζόμενος. Ἀτίθασσος . ἀνήμερος, ἄγριος. Ἀττικός . ὁ Ἀθηναῖος. παρὰ τὸ ἀκτῆ, ἀκτικός καὶ ἀττικός· ἀκτῆ γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττική, ὅθεν καὶ Ἀκταῖοι οἱ Ἀθηναῖοι. Ἀτμός . ἀνάδοσις. παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω, ὁ παρακείμενος ἦσμαι, ἀσμός καὶ ἀτμός.

alpha 332 Ἄτολμοι . δειλοὶ, κατεπτηχότες. Ὅθ' οὐνec' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζώων, ψυχὰς ἄτολμοι, μοῦνον εἰδότες φεύγειν. Ἀτρεκέστατος . ἀληθέστατος. Ἀτρέμας . ἥσυχος, ἄφοβος. Ἄτρυτος . ἀκαταπόνητος. ἀπὸ τοῦ τρύω τρυτὸς καὶ ἄτρυτος. Ἄτρωτος . ἀνίκητος, ἄπληκτος. Ἀτραπός . τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, τὸ πρὸ τοῦ πατηθῆναι γινόμενον· τραπεῖν γάρ ἐστι τὸ πατῆσαι. [ἀτραπός] καὶ ἡ ὁδὸς ἐπὶ θηλυκοῦ. Ἄτρεστος καὶ ἄτρητος . ὁ ἄφοβος. Ἀτρόμητος . ἄφοβος. — οὐδ' Ὀλύμπιος Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν—. * δηλοῖ δὲ τὸν ἄφοβον. * Ἄτρακτος . γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐφ' οὗ τὸ νῆμα περιειλεῖται. αἰ [γὰρ] ταράσσεται. [ἢ ὅτι ἀτάρακτον τὸ νῆμα φέρει. ἀπὸ τοῦ ταράσσω οὖν γίνεται ἀτάρακτος καὶ ἄτρακτος. ἔστι καὶ

alpha 333 ἀτρακτυλὶς εἶδος ἀκάνθης, ἀφ' ἧς τοὺς ἀτράκτους ἐποιοῦν αἱ γυναῖκες τῶν ἀγροίκων.] Ἄτλας . ὄρος Λιβύης, καὶ ὁ μυθεύόμενος τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν βαστάζειν. —καὶ σιδηρέους Ἄτλαντος ὤμους—. Ἀτμὴν . ὁ δοῦλος. παρὰ τὸ τιμὴ ἀτιμὴν καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀτμὴν· οἶον ὁ ἄτιμος. ἢ πολυτίμητον τινὰ ὄντα ὑπὸ τῶν μαστίγων, ἐπιτάσει τοῦ α . ἀπὸ δὲ τοῦ ἀτμὴν ἀτμῶ. Ἄτυπος νοῦς . ὁ μηδὲν σωματικὸν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς προσευχῆς φανταζόμενος. οὐδὲ γὰρ ἐστὶ σῶμα θεός. Ἀτρεύς . παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. [ὥσπερ παρὰ τὸ τρέφω τροφεὺς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τρέω γίνεται τρεὺς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀτρεύς.] Ἀτρείδης . τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ν , ξ , ψ , ρ , διὰ τοῦ ι γινόμενα ἐν τοῖς εἰς δης πατρωνυμικῶν· Μέμνων, Μέμνονος, Μεμνονίδης· Φοῖνιξ, Φοινικίδης· Πέλοψ, Πελοπίδης· Νέστωρ, Νεστορίδης. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ληγόντων

διὰ τοῦ ι· Πανάριστος, Παναριστίδης· Βῆλος, Βηλίδης. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εὖς διὰ διφθόγγου· Ἀτρεὺς, Ἀτρείδης. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἄττικῶν· Νηλεὺς, Νηλέως, Νηλείδης. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς αἰος· Ἑλκαῖος, Ἑλκείδης. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἐχόντων τὴν γενικὴν εἰς ους, εἰ μὲν βραχεῖα παραλήγεται, διὰ τοῦ ι γράφεται· Εὐτυχής, Εὐτυχοῦς, Εὐτυχίδης· Ἀχαιμένης, Ἀχαιμένους, Ἀχαιμενίδης· εἰ δὲ μακρᾶ παραλήγεται, διὰ διφθόγγου· Ἡρακλῆς, Ἡρακλοῦς, Ἡρακλείδης, χωρὶς τριῶν, Θρασυμηδίδης, Διακηρίδης καὶ Θουκυδίδης· ταῦτα

alpha 334 γὰρ μακρᾶ παραλήγονται. τὰ δὲ μὴ πατρωνυμικὰ διὰ τοῦ ι· Λητοΐδης, ὁ τῆς Λητοῦς, Δαναΐδης, ὁ τῆς Δανάης, Νιοβίδης, ὁ τῆς Νιόβης. ὅθεν τὸ Φιλομηλείδης κύριον λέγεται εἶναι· εἰ γὰρ ἦν μητρωνυμικόν, διὰ τοῦ ι ἐγράφη ἄν. Ἀταινίωτος· ἄστεφάνωτος. Ἄτυφος· ἄκενόδοξος. (Θηλυκόν.) Ἀταυρώτη· ἄγνη, ἄμικτος. ταῦρος γὰρ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. Ἀτασθαλία· κυρίως ἡ περὶ τὴν θαλαίαν ἥτοι τὴν εὐωχίαν ἄτη· ὡς παροινία ἢ περὶ τὸν οἶνον ἀταξία. [ἢ παρὰ τὸ ἄτη θάλλειν καὶ αὔξεσθαι.] Ἀττάλεια· πόλις Λυδίας. ἀπὸ Ἀττάλου Φιλαδέλφου κτίσαντος αὐτήν. Ἀταλῆσιν· ἀπαλαῖς, νεογναῖς. Ἀττικὰς· στεριζούσας τοῦ καιροῦ. Ἀτεκνία· ἡ ἀπαιδία καὶ ἡ λήθη. Δαβίδ· καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. ὡς διὰ τῶν τέκνων φυλαττομένης τῆς μνήμης. Ἀτέλεια· ἀλειουργησία. Ἀτημέλεια· καταφρόνησις. Ἄτη· ἡ βλάβη. παρὰ τὸ τῶ τὸ λαμβάνω. [οἶον· Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον— ἐξ οὗ ὄνομα ῥηματικὸν τῇ καὶ στερήσει τοῦ α ἄτη. ἦν οὐκ ἄν τις λάβῃ. ἢ παρὰ τὸ ἄω τὸ βλάπτω. οἶον· ἄσαι με daίμονος αἶσα κακή— ὁ μέλλων ἄσω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄση ἢ βλάπτουσα τὴν ψυχὴν.] Ἀτμῖς· ἀναθυμιάσις, ἄκρον πυρός. Ἀτροπία· ἀλογία, ἀβουλία.

alpha 335 [Ἀτρακτυλῖς· εἶδος ἀκάνθης, ἀφ' ἧς τοὺς ἀτράκτους ἐποιοῦν αἱ γυναῖκες τῶν ἀγροίκων.] Ἀτραπιτὸς καὶ ἀτραπὸς, ἡ ὁδός. [παρὰ τὸ τρέπω, τρέψω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτραπον, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα τραπὸς, στερήσει τοῦ α καὶ κατὰ μετάθεσιν ἀτραπὸς, ἐξ ἧς ὁδοῦ οὐκ ἔστι τραπήναι. ἢ ἡ πολύτροπος· εἰς πολλὰ γὰρ σχίζεται. γράφεται δὲ καὶ ἀταρπός.] Ἀτραβατικάς· ξηραμπελίνας τὸ χρῶμα. τὸ γὰρ μέλαν ἄτρον καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι. ἢ ὅτι μετὰ τραβαίας ταύταις εἰώθεσαν χρῆσθαι· τραβαῖαι δὲ αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. Ἀτυφία· ἄκενοδοξία, ταπεινοφροσύνη. Ἀτρείδῃσι· πύλῃσιν. ἔχουσι τὸ ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν. ἔστι γὰρ Ἀτρείδαις [ἄρσενικόν] καὶ πύλαις [θηλυκόν]. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ πᾶσαι αἱ τοιαῦται δοτικαὶ τρέπουσι τὸ α εἰς η, εἴτε ἐπεκτεταμέναι εἰσὶν, εἴτε ἀνεπέκτατοι, οἶον· ἐν παλάμαις, ἐν παλάμῃσιν. [ὁμοίως καὶ τὸ Ἀτρείδαισι, πύλαισι, κατ' ἐπέκτασιν γίνεται, καὶ κατὰ τροπὴν ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η, Ἀτρείδῃσι καὶ πύλῃσι.] Ἄττα· ἄτινα. Ἄττα· ἀπόφθεγμά τι τιμητικὸν νέων πρὸς παλαιότερους. παρὰ τὸ ἄππα κατὰ Μακεδόνας, τροπῆς γενομένης τῶν δύο ππ εἰς δύο ττ. (Οὐδέτερον.) Ἀταμίευτον· ἀφύλακτον, ἀδιοίκητον. Ἀτάκτημα· ἀταξία. τοῦ μηδὲν ἀτάκτημα γενέσθαι περὶ τὴν ἀρχήν.

alpha 336 Ἀτάρμυκτον· τὸ ἄφοβον. κυρίως δὲ τὸ μὴ μύον. Εὐφορίων· ἀτάρμυκτον τρέπεν ὄμμα. Ἀτέκμαρτον· ἀτελείωτον. Ἀτερμάτιστον· ἀβέβαιον, ἀθεμελίωτον. Ἀτέραμνα· τὰ μὴ ἐψόμενα ὄσπρια. Ἀτελεύτητον· οὐ πᾶν ἀτελεύτητον πάντως καὶ ἀναρχον. οἱ γὰρ ἄγγελοι καὶ αἱ ψυχαὶ ἀτελεύτητοι μὲν, οὐκ ἀναρχοὶ δέ. Ἀτηρόν· βλαβερόν. Ἄτλητον· τὸ ἀνυπομόνητον. τλητὸν γὰρ τὸ καρτερικόν. Ἄτοπα· πονηρὰ, ἀπρεπῇ. Ἄτομα· λεπτὰ, τὰ μὴ δυνάμενα τομὴν δέξασθαι. ἄτομον λέγεται τὸ μὴ τεμνόμενον, μὴ δὲ μεριζόμενον, ὡς ἡ στιγμή, καὶ τὸ νῦν, καὶ ἡ μονάς, ἄτινα καὶ ἄποσα λέγεται. ἄτομον καὶ τὸ δύσμητον, [τουτέστι] τὸ δυσχερῶς τεμνόμενον, ὡς ὁ ἀδάμας λίθος καὶ τὰ τοιαῦτα. ἄτομον λέγεται καὶ τὸ εἶδος, ὅπερ οὐκ ἔτι εἰς ἕτερα εἶδη τέμνεται, ἥτοι τὸ εἰδικώτατον εἶδος, ὡς ἄνθρωπος, ἵππος καὶ τὰ τοιαῦτα. ἄτομον δὲ κυρίως λέγεται, ὅπερ τέμνεται μὲν κυρίως εἰς ψυχὴν καὶ σῶμα· ἀλλ' οὔτε ἡ ψυχὴ καθ' ἑαυτὴν ἔστιν ἄνθρωπος [τέλειος], ἢ Πέτρος τέλειος, οὔτε τὸ σῶμα. περὶ τούτου παρὰ [τοῖς] φιλοσόφοις ὁ λόγος· ὅπερ

δηλοῖ τὴν ὑπόστασιν. ἄτομον τὸ ἐξ ἰδιωμάτων συγκείμενον, ὧν τὸ ἄθροισμα οὐκ ἂν ἐπ' ἄλλου ποτὲ λεχθεῖη. δηλοῖ δὲ τὴν καθ' αὐτὸ ὑπόστα-

alpha 337 σιν, οἶον· Πέτρον, Παῦλον, ἢ τινὰ ἕτερον τῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων. Ἄτρον . τὸ μέλαν παρὰ Ῥωμαίοις. (Ῥῆμα.) Ἀτάλλων . τρέφων. παρὰ τὸ τλῶ, τλᾶς, καὶ ἄτλας, ἐξ αὐτοῦ ἀτάλλων. Ἀτενίζει . ἄκρως προσέχει. Ἄττειν . ὀρμᾶν. Ἀτέμβω . τὸ στερίσκω. παρὰ τὸ τέμω, ὅ ἐστι πρωτότυπον τοῦ τέμνω, γίνεται ἀτεμῶ καὶ ἐπενθέσει τοῦ β ἀτεμβῶ τὸ οὐ βλάπτω. [Ὅμηρος.] οὐ γὰρ καλὸν ἀτεμβεῖν. Ἀτίτηλλα . ἀνέθρεψα. καὶ ἀτιτάλλειν τὸ τιθηνεῖν, καὶ ἐκτρέφειν ἐκ νηπίου. Ἀτιμαστέον . περιφρονητέον. Ἀττικουργούμενον . τὸ κατὰ ἀττικὸν τρόπον εἰργασμένον. Ἀτιμάζω . τὸ καταφρονῶ, τὸ ἀναδύομαι. [ταῦτά τοι οἱ Διόσκουροι οὐκ ἀτίμασάν οἱ φανῆναι πάλιν.] Ἀτίζω . εἰ μὲν σημαίνει τὸ ὑπερορῶ, γίνεται παρὰ τὸ τίω, τὸ τιμῶ, καὶ ἀτίζω, πλεονασμῷ τοῦ ζ. εἰ δὲ σημαίνει τὸ βλάπτω, παρὰ τὸ ἄτω, ἀτίζω. Ἀτλητῶν . μὴ καρτερῶν, μὴ φέρων, δυσανασχετῶν. ἀρχειμ' ἀτλητῶν.

alpha 338 Ἀτροφῆσαν . μὴ τραφέν. Ἀτυζόμενος . αἰολικόν ἐστι· σημαίνει δὲ τὸ λυπούμενος, θορυβούμενος, ταρασσόμενος. Ἀτύω καὶ ἀτύσω . τὸ ταρασσώ. Ἀτυχθεῖς . ὁ μὴ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλὰ ἀποστρεφόμενος εἰς τὸ διαμαρτεῖν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταπλαγεῖς ἢ φοβηθεῖς. καὶ Ὅμηρος —ὄψιν ἀτυχθεῖς, τεύχω τὸ ἐπιτυχχάνω, ὁ μέλλων τεύξω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτυχον, ἐτύχην, ἢ μετοχή ὁ τυχεῖς καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ τυχθεῖς. ὡς χαμαλὸς χθαμαλός. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀτυχθεῖς. Ἀτυχῆσαι . ἀντὶ τοῦ ἀποτυχεῖν. οὕτως Πλάτων. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ἀτὰρ δὴ . δηλαδή. ὁμοίως. πλὴν ὅμως καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ ἢ διὰ τοῦτο. Ἀταλαιπώρως . ἀκοπιástως. Ἀταρβήτως . ἀφόβως. * καὶ ἀταρβητὶ ὁμοίως. * καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνειμένως. Σοφοκλῆς· ἐχθρῶν δ' ὕβρις ἀταρβήτως ὀρμᾷ—. Ἀτεχνῶς . φανερώς. Ἀτέχνως . ἀνεπιστημόνως. Ἄτερ . ἐκτὸς, χωρίς. Ἀτενῶς . ἀμεταστάτως. Ἀτενές . εὐθὺ, συνεχές, παντελῶς, καθόλου, παραχρῆμα, ἄγαν, ἰσχυρῶς, ἀφελῶς ἢ πάνυ προσεχῶς.

alpha 339 Ἄτε . ἀντὶ τοῦ καθὰ, ἐπὶ ῥῆμα· ψιλοῦται. Ἀτρεμεῖ . ἡσύχως. Ἀτριβί . χωρὶς τριβῆς. Ἀτρεκέως καὶ ἀτρεκεστάτως . ἀληθῶς, ἀπὸ τοῦ τρέχω, τρεχῆς καὶ ἀτρεκής, ὃν οὐδεὶς δύναται παραδραμεῖν, ἢ ὃ οὐδεὶς δύναται παραδραμεῖν, εὐφρονῶν. Ἀτμελήτως . ἀπρονοήτως, καταφρονητικῶς. Τὸ Α μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Αὐαλέος . ὁ κατάξηρος. παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω, αὔος καὶ αὐαλέος. Αὔγαρος . Ἐδέσσης βασιλεὺς, ὃς ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλέως ἦν καὶ δῶρα αὐτῷ προσήξεν ἐκεῖσε ἀφιγμένω. Αὐγέας . Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἄγροικος Αὐδῶδ . κριτῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν τῷ ἀροτροποδίῳ ἐπάταξεν ἄνδρας ἐξακοσίους. Αὐθάδης . θυμῶδης, θρασὺς, ἀλαζών, ἐαυτῷ ἀδῶν καὶ ἀρέσκων. αὐτοάδης καὶ αὐθάδης. καὶ κλίνεται αὐθάδεος καὶ ἡ κλητικὴ αὐθάδες· παράλογον δὲ τὸ αὐθαδες. Αὐταίρετος . αὐτόβουλος, ἢ ὁ αὐτεπάγγελτος. Αὐθέκαστος . ἀκριβῆς καὶ σύντομος. ὅθεν καὶ λόγους αὐθεκάστους τοὺς σαφεῖς καὶ συντόμους λέγομεν. τινὲς δὲ καὶ τὸν παρῥησιαστήν καὶ αὐθάδη καὶ φίλαυτον.

alpha 340 Αὔθαιμοι . οἱ ἀδελφοί. ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος. Αὐθιγενής . γνήσιος· αὐτόχθων. Αὐθέντης . φονεὺς ἢ ὁ ἑαυτὸν κτιννύων. αὐτοέντης τίς ἐστιν. ὁ ἑαυτὸν βάλλων τοῖς ἑντεσιν, ὃ ἐστι τοῖς βέλεσι. τὸ δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἔοικε παρὰ τὸ αὐτὸς καὶ τὸ ἑντης· ὁ ἑαυτὸν ἐπαφεῖς εἰς πάντα καὶ ὧν αὐτεξούσιος καὶ μὴ ἄλλου, ἀλλ' ἑαυτῷ ὧν. Αὐλικούς . κιθαρωδούς. Αὐλός . ὁ ἐπιμήκης φουσητήρ. αὐλὸν καμινευτήρα τὸν φιλήνεμον. Αὐλῶνες . φάραγγες ἢ τόποι πλατεῖς, ἢ αὐλῶνες τὰ μεταξὺ φαράγγων στενὰ καὶ ἐπὶ μῆκος φερόμενα. Αὐλίκουρες . φύλακες. Αὔος . ξηρός. ἔστιν ὕω ῥῆμα τὸ βρέχω, καὶ στερήσει τοῦ α αὔω καὶ ἐν συναιρέσει αὔω, ἐξ οὗ αὔος. Αὔροι . οἱ λαγωοί. Αὐρηλιανός . βασιλεὺς Ῥωμαίων, τὰ πολέμια δεινῶς ἡσκημένος, ἀκάθεκτος δὲ τὴν γνώμην καὶ ὠμός. Αὔσωνες . οἱ βασιλεῖς. παρὰ τὸ αὔσω τὸ τολμῶ. οἱ πάντα τολμῶντες τοῖς προστάγμασιν. Αὐσόνιος πόντος . ἡ Σικελικὴ θάλασσα. ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ

Καλυψοῦς υἱοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος. Αὐσονίων . Ἰταλῶν. Αὐτοτελής . τέλειος. Αὐτοῖσιν . ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς.

alpha 341 Αὐτολόχευτος . αὐτογέννητος. Αὐτόπτης . ὁ θεατής. Αὐτόχειρες . οἱ ἑαυτοὺς φονεύσαντες αὐτοχειρία ἢ τινάς. Αὐτεπάγγελτος . ὁ αὐτόκλητος. Αὐτόχθονες . πολῖται γνήσιοι. λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἢ ἐπεὶ τὴν χθόνα, ὃ ἐστὶ τὴν γῆν, ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο, ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπὶ λυδας. Αὐτόνομος . ὁ αὐθαίρετος, ὁ αὐτόβουλος. Αὐτάρκης . αὐτοβοηθός. παρὰ τὸ αὐτὸς καὶ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ. Αὐτόμολος . πρόσφυξ. Αὐτόσιτος . οἰκόσιτος. Αὐτόστοιχος . αὐτὸς ἑαυτῷ προσέχων. ὁ βουλόμενος ἐν τῷδε τῷ βίῳ ἀβέβηλον βίον πολιτεύεσθαι, αὐτόστοιχος ἐθέλει εἶναι. Αὐτοσφαγῇ . τὸν ὑφ' ἑαυτοῦ ἀναιρούμενον. Αὐτήκοοι . οἱ μὴ ἐπιτασσόμενοι, αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν ἀκούοντες. Αὐτόδαξον . τρόπον αὐθάδη καὶ ὀργίλον, ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι δάκνουσι τοῖς ὁδοῦσιν. Αὐτοκέλευστος . αὐθόρμητος. κρότος τὲ ἀθρόως οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλ' αὐτοκέλευστος ὠρμήθη. Αὐτοκράτωρ . δεσπότης, ἄρχων. ἑλληνικὴ ἢ φωνή. τάττεται δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ καταπολεμήσαντος καὶ κρατήσαντος τῶν πολεμίων. αὐ-

alpha 342 τοκράτορα πάντα τὸν ἀνυπεύθυνον. παρὰ τὸ κρατῶ, κράτωρ καὶ αὐτοκράτωρ· ἢ παρὰ τὸ κραίνω κράτωρ καὶ ἐν συνθέσει αὐτοκράτωρ. αὐτοκράτορες ἀντὶ τοῦ· τούτων τῶν δογμάτων κρατοῦντες. Ἀριστοφάνης· τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἦκομεν. Αὐτολήκυθος . ὁ πένης. παρὰ τὸ φέρειν ἑαυτῷ τὰς ληκύθους εἰς τὰ βαλανεῖα. Αὐτόφωρος . ὁ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐξελεγχόμενος καὶ πεφανερωμένος ὢν. Αὐτόματος . αὐτόκλητος. παρὰ τὸ μαστεύω, τὸ ζητῶ, μαστὸς, καὶ αὐτόματος, ὁ αὐτοζήτητος καὶ μὴ παρ' ἑτέρου ζητηθείς. [ἢ παρὰ τὸ μένω, τὸ προθυμοῦμαι. μέμαμαι, μέμαται, ματὸς καὶ αὐτόματος.] Αὐτοφορβός . ὁ αὐτοφάγος. ἠξίωσαν δὲ τινὲς βαρύνεσθαι διὰ τὴν αὐτὸς ἀντωνυμίαν, ἥτις βαρύνει τὰ εἰς ὅς λήγοντα ἐν τῇ συνθέσει, ὡς αὐτόνομος. αὐτόνομος εἶναι βούλομαί σοι σύμμαχος. Αὐχμός . ξηρασία, ἀνομβρία. παρὰ τὸ αὔξω αὐχμός. κατὰ ἀντίφρασιν ὁ μὴ ποιῶν τι αὔξεσθαι. [ὕγρότης γὰρ τρέφει. ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ αὔος καὶ αὐαλέος, γίνεται αὐχμός.] [Αὐχὴν . ὁ τράχηλος. παρὰ τὸ ἀχμὴν, ὁ κατάξηρος τόπος τοῦ σώματος. ἢ παρὰ τὸ ὄχω, ὀχὴν καὶ αὐχὴν, ὑφ' οὗ ὀχεῖται ἡ κεφαλὴ. ἢ

alpha 343 παρὰ τὸ αὐχεῖν καὶ γαυριᾶν γίνεται αὐχὴν. γαυριῶντες γὰρ καὶ ἐπαιρόμενοι ἀνατείνομεν αὐτόν.] [Αὐλός . τὸ φωνητικὸν ὄργανον σημαίνει, καὶ τὸν εἰς εὐθὺ ἀνακοντισμὸν τοῦ αἵματος. —αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἦλθεν αἷματος— σημαίνει καὶ περόνης μέτρον. αὐλοῖσι διδύμοισι πάροιθεν δαίδαλα ἤκεν.] [Αὐλός . καὶ τὸ στάδιον.] [Αὐθέκαστος . ὁ αὐστηρός.] (Θηλυκόν.) [Αὐαλέας . καταξήρους.] [Αὐγὴ . ἡ λαμπρότης. παρὰ τὸ ἄγω, ἀγὴ καὶ αὐγὴ. δι' ἧς ἀγόμεθα.] [Αὐδὴ, ἡ φωνή . παρὰ τὸ αὐγὴ, αὐδὴ κατὰ τροπὴν. δι' ἧς αὐγάζεται καὶ φωτίζεται τὰ τοῦ νοῦ.] [Αὐδήεσσα . ὀνομαστή, ἔνδοξος, ὁμοιόφθογγος.] [Αὐθάδεια . θρασύτης· ἀλαζονεία, αὐταρέσκεια. καὶ αὐθαδία, διὰ τοῦ ἰῶτα.] [Αὐλῶπις . ἡ περικεφαλαία, ἡ παρατεταμένους ἔχουσα τοὺς ὦπας.] [Αὐλαία . τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα.] [Αὐλαξ . ἡ ἐπιμήκης τομὴ τῆς γῆς ἐξ ἀρότρου.] [Αὐλῖς . ἡ κοίτη.] [Αὐλαί . ἐπίνειον Κιλικίας πλησίον Ταρσοῦ. οἱ οἰκοῦντες Αὐλαιῶται.]

alpha 344 [Αὐλή . τὸ νῦν ἀρχεῖον λεγόμενον, ὅπου ἀπήγοντο οἱ κατάκριτοι, καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὑπηρετάς αὐλικοὺς ὠνόμαζον.] [Αὐλία . ἀντὶ τοῦ ἔπαυλις. οὕτως Λυσίας καὶ Αἰσχίνης.] [Αὐλειος . ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας.] [Αὐλείους . θύρας.] [Αὔξη . ἡ αὔξησις.] [Αὔξησις . κίνησις περὶ τὸ τέλειον μέγεθος.] [Αὔρα . λεπτὴ πνοή. παρὰ τὸ ἀήρ, ἄρα καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ αὔρα· παρώνυμον κατὰ ἀντιστροφὴν ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς θηλυκόν· ὡς ξυστὴρ ξύστρα, γαστὴρ γάστρα. δύναται καὶ ἀήρ, ἀέρος, ἀέρα, αὔρα κατὰ κρᾶσιν.] [Αὐρόσχη . ἡ ἄμπελος.] [Αὐτάγητοι . αἱ ἑαυτὰς ἀγάμεναι.] [Αὐτάγγελος . ἡ ἄφ' ἑαυτῆς ἀπαγγέλλουσα. αὐτάγγελος γὰρ ἡ δρυς, αὐτὴ σοι φράσει.] [Αὐτοδίκη . ὅταν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τίς δικάζεται.] [Αὐτονομουμένη πόλις . ἡ τοῖς αὐτοῖς νόμοις χρωμένη καὶ οὐχ ὑπακούουσα ἐτέροις.] [Αὐτοκάβδαλος ναῦς, ἡ αὐτοκάβδαλον

σκάφος. αὐτοσχέδιον. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφίτων εἴρηται· τὸ γὰρ, ὡς ἔτυχε, φυραθὲν ἄλευρον αὐτοκάβδαλον λέγεται.]

alpha 345 [Αὐτοτελὴς δίκη . ἀφ' ἧς οὐκ ἔστιν ἐκκαλέσασθαι ἐφ' ἑτέραν.] [Ἀὐτὴ . ἡ βοή.] [Ἀὐτμή . ἡ ἀναπνοή.] [Αὐλαῖαι . αἱ δέρρεις τῆς σκηνῆς. τοῦ θεολόγου· τῶν αὐλαίων μὴ φείση.] [Αὔλαξ . παρὰ τὸ αὐλὸς γίνεται αὔλαξ. αὔλαξ γὰρ λέγεται ἡ ἐπιμήκης τομή. αὐλὸς δὲ, πᾶν τὸ εἰς ὄζυ λήγον.] (Οὐδέτερον.) [Αὐγουστεῖον . ὁψοπώλιον.] [Αὐγοειδὲς . ἀστροειδὲς τι καὶ ἄϊδιον. ἔφασκε δὲ ὁ Ἰσίδωρος, ἐκεῖνο ἀκηκοέναι, ὡς ἔχει ἡ ψυχὴ αὐγοειδὲς ὄχημα.] [Αὐθαίρετον . αὐτοβούλητον. αὐτεπάγγελτον.] [Αὐθέκαστα . αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ γινόμενα. ἢ αὐτὰ τὰ γινόμενα, ἀκρίτως καὶ συντόμως καὶ ἀποτόμως. ἢ τὰ ἀπλᾶ καὶ ἀληθῆ αὐτοακριβῶς.] [Αὐθύπαρκτον . τὸ ἐν ἑαυτῷ καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ ἔχον τὴν ὑπαρξιν.] [Αὔον . ξηρόν. Ἡσίοδος αὔον ἀπὸ χλωροῦ τέμνειν—.] [Αὔτανδρον . σὺν αὐτοῖς ἀνδράσιν.] [Αὐτογένεθλον . τὸ αὐτογέννητον.] [Αὐτοδαῆ καὶ αὐτομαθῆ . τὰ ἐκ φύσεως καὶ μὴ ἐκ διδαχῆς. καὶ τὰ ὀρχήματα ἦεν αὐτοδαῆ.]

alpha 346 [Αὐτοκίνητον . αὐτοφυές. τῷ δὲ Ἑρμείᾳ τῷ φιλοσόφῳ τὸ αὐτοκίνητον οὐ προσήνθει τῇ πολυμαθείᾳ.] [Αὐτοφύεστατον . μὴ ἐπίπλαστον ἔχον κάλλος.] [Αὐτόγυον . μέρος ἀρότρου. ἔστιν ὁ γῆς καὶ τὸ γύον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ γαῖα, γῆ, ἴν' ἧ ἡ γῆ, τῆς γῆς, καὶ μεταχθείσης τῆς γενικῆς εἰς εὐθεῖαν, ὁ γῆς.] [Αὐτόπρεμνον . αὐτόρριζον.] [Αὔταρκες . τὸ ἱκανῶς ἐξαρκοῦν.] [Αὐτόματον . αἰτία κατὰ συμβεβηκότος ἀόριστος, ἐν τοῖς ἔνεκα τινὸς κατὰ προαίρεσιν γινομένοις συμβαίνουσα. τὸν γὰρ λίθον πεσόντα γενέσθαι καθέδραν ἔτυχεν.] [Αὐτοκάβδαλον . μικρὸν σκάφος, ἀναυλόχητον· αὐτοσχέδιον, οὐδέπω ἐν ὄρμῳ καὶ λιμένι καταλεγόμενον. ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας.] [Αὐτούργητον . αὐτοφυές.] [Αὐτεξούσιον . ψυχῆς φρόνησις, ἔχουσα ἐπιτηδειότητα νεῦσαι πρὸς ἃς βούλεται πράξεις. ἢ αὐτεξούσιον, τὸ αὐτοδέσποτον· τὸ γὰρ ὑπὸ δεσπότην ὄν οὐκ ἔστιν αὐτεξούσιον· εἶγε αὐτεξουσιότης ψυχῆς νοερᾶς ἐστὶν ἡ ἀκώλυτος πρὸς ἀρετὴν ἢ κακίαν τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ἡμῶν ῥοπή τε καὶ κίνησις· ἔνθα δὲ κακίας ἢ ἀρετῆς προσβολὴ οὐ γίνεται, ἐκεῖ οὐδὲ ἡ αὐτεξουσιότης

alpha 347 τῆς ψυχῆς γνωρίζεσθαι δύναται. πῶς γὰρ ἂν καὶ φανήσεται ἡ αὐτεξουσίᾳ προαίρεσις, ἔνθα προσβολὴ ἐναντίου οὐ γίνεται; μόνος τοίνυν ὁ τοῦ Χριστοῦ νοῦς, καὶ ἡ παναγία αὐτοῦ ψυχὴ ἄγνωστος καὶ ἄδεκτος πάσης προσβολῆς πονηρᾶς γέγονε. μορφὴ γὰρ δούλου ἦν χαλιναγωγουμένη καὶ δεσποζομένη ὑπὸ τοῦ καθ' ὑπόστασιν ἡνωμένου αὐτῇ θεοῦ λόγου. διόπερ καὶ ἔλεγεν ὁ κατὰ τὸν σωτῆρα νοούμενος ἄνθρωπος· οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἅπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν. ὑπὲρ γὰρ τοὺς ὅρους καὶ νόμους τῆς ἡμετέρας φύσεως ὑποστάς ἀσπόρως ὡς θεός, σῶμα καὶ ψυχὴ ὦν τῇ τοῦ δεσπότη νεύσει ἐτοίμως ὑπετάττετο, ὡς θεωθεῖς.] [Αὐχήματα . σεμνολογήματα. καυχήματα, κομπάσματα.] (Ῥῆμα.) [Αὐαίνεται . ξηραίνεται.] [Αὐθεντήσαντα . κύριον γενόμενον. μὴ ὀφείλειν αὐτὸν αὐθεντήσαντα τοὺς ὑπὸ ζῶνην συνέχειν.] [Αὐλωνίζει . ἐν αὐλῶνι διάγει.] [Αὐλίζεται . κατασκηνοῖ. φυλάττεται. παρεμβάλλει.] [Αὐλιζόμενοι . ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι. οὕτως Ἀντιφῶν.] [Αὔσω . τὸ τολμῶ.] [Αὔσας . φωνήσας βοήσας.] [Αὐδῶ . τὸ φωνῶ.] [Αὐτοβοᾶς . αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς.]

alpha 348 [Αὐτοματίζουσιν . αὐτόματοι παραγίνονται.] [Αὐτομαχεῖν . τὸ δι' ἑαυτοῦ δικάζεσθαι καὶ μὴ δι' ἑτέρου.] [Αὐχμῶντες . ῥυπῶντες.] [Αὐχμεῖς . αἰσchrῶς ῥυπαρὸς εἶναι δοκεῖς.] [Αὔω . τὸ φωνῶ καὶ τὸ ξηραίνω. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω γίνεται αὔω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ. τὸ δὲ ξηραίνω, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αὔω, καὶ κατὰ συναίρεσιν αὔω· τὸ ἐξ ἀνομβρίας γινόμενον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καθεύδω.] (Ἐπίρρημα.) [Αὐθημερόν . αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ.] [Αὔθι . ἀντὶ τοῦ αὐτόθι. καὶ ἀντὶ τοῦ πάλιν.] [Αὔθις . ἐξ ἀρχῆς ἐκ δευτέρου. σημειωτέον, ὅτι τὸ μὲν αὔθις ἀττικόν· τὸ δὲ αὔτις ὁμηρικόν.] Αὐθωρόν . αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Αὐτῆμαρ . αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτίκα . μετ' οὐ πολὺ, εὐθέως, παραχρῆμα. τὸ δὲ αὐτίκα μάλα ἀντὶ τοῦ εὐθύς. Αὐτόθεν . ἀντὶ τοῦ οἴκοθεν. Ἰώσηπος· δῶρα δὲ αὐτόθεν μὴ πέμπειν τῷ βασιλεῖ. Αὐτόθι . ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ.

Αὐτοπαθῶς . οἴκοθεν, ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. Αὐτόσε . ἐκεῖσε. λέγεται καὶ αὐτοῦσε. διάβασις δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῦσε ὅτι μὴ τῷ ζεύγματι. Αὐτοῦ . ἐπὶ τόπου. Ὅμηρος· στήτ' αὐτοῦ καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων.

alpha 349 Αὐτε . πάλιν. καὶ αὐτε ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. [Αὐτομόλως . προδοτικῶς.] [Αὐτόχρημα . σχεδὸν εἶπεῖν. ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.] [Αὐτοβοεῖ . αὐτῇ τῇ βοῇ· τὸ παραχρημα συντελεσθῆναι.] [Αὐτονυχί . αὐτῇ τῇ νυκτί.] [Αὐτάρ . ἐμοὶ δέ. ἐπεὶ δέ μεταταῦτα.] Αὐτοσχεδά . ἐκ τοῦ σύνεγγυς. [—Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρί.] Αὐτοσχεδόν . σύνεγγυς. Αὐτίκα . ἐπίρρημα μεσότητος καὶ χρόνου δηλωτικόν. ὥσπερ παρὰ τὸ πολλὰ γίνεται πολλάκις, καὶ ὀλίγα ὀλιγάκις, καὶ δέκα δεκάκις, οὕτως καὶ παρὰ τὸ αὐτὰ αὐτάκι καὶ κατὰ ἀντίθεσιν αὐτίκα. Αὕτως . ἀντὶ τοῦ μάτην. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὁμοίως. ἔστι δὲ ἐτὸς ὁ ἀληθής, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄετος· καὶ ἀνεβίβασε τὸν τόνον· τὰ γὰρ εἰς ὅς δισύλλαβα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐν τῇ συνηθείᾳ· καὶ κλίνεται ἀέτου, ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν οἱ ἄετοι, τῶν ἀέτων, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπίρρημα μεσότητος ἀέτως, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ αὕτως· τὸ γὰρ α καὶ ε εἰς

alpha 350 τὴν αὐ δίφθογγον τρέπεται. τὸ δὲ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ οὕτως. ὥς δ' αὕτως Μενέλαος—. Αὕτις . πάλιν. αὕθις δὲ διὰ τοῦ θ σημαίνει τὸ ὕστερον, ὥς ὁ Ἀμμώνιος ἐν τῷ περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων τοῦ πολιτικοῦ λόγου τοῦ Πλάτωνος διαλαμβάνει. Τὸ Α μετὰ τοῦ Φ. (Ἀρσενικόν.) Ἀφάδιος . ὁ μὴ ἀρέσκων. ἀδεῖν γὰρ τὸ ἀρέσκειν. Ἀφάρτεροι . ταχύτεροι. ἀπὸ τοῦ ἄφαρ, ὃ σημαίνει εὐθέως. Ἀφαυρός . ὁ ἀσθενής, ὁ ἄγαν παῦρος καὶ ὀλίγος κατὰ τὴν δύναμιν. ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω, [ὁ μέλλων φάσω, γίνεται φαρός, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀφαρός καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀφαυρός, ὁ μὴ δυνάμενος δι' ἀσθένειαν λέξαι. ἢ παρὰ τὸ φῶ, τὸ φαίνω, γίνεται παράγωγον φάω, οἶον· —φάε δὲ χρυσόθρονος—. καὶ ἐξ αὐτοῦ φάρος ὄνομα, καὶ κατὰ στέρησιν

alpha 351 ἀφαρός καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀφαυρός, ὁ εὐτελής καὶ ἀλαμπής.] Ἄφατοι . ἄλεκτοι, ἢ καταπληκτικοὶ, ἢ μεγάλοι. Ἀφέται . τόπος ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ὁ στόλος τοῦ Ξέρξου ἐδυστύχησε διὰ λιμένων ἀνεπιτηδειότητα. Ἄφενος . ὁ πλοῦτος ἢ ὁ ἐνιαυσιᾶτος καρπός. ἔνος δὲ ὁ ἐνιαυτός, ὃ ἔστιν ὁ χρόνος. ἐκ τούτου γίνεται συνθέσει ἄφενος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἀφενεὸς καὶ συγκοπῇ ἀφνεὸς καὶ ἀφνειός. Ἄφετος . ὁ ἀπολελυμένος. Ἀφελής . ὁ εὐκόλος, ὃν ἂν τις ἔλοι διὰ τὴν εὐκολίαν. σημαίνει καὶ τὸν ὑγιῇ τὸ σῶμα, παρὰ τὸ μηδενὸς ἀφαιρεῖσθαι μέρος τοῦ σώματος. Ἀφιλότιμος . ταπεινός, ἢ ὁ μὴδὲ ἐπὶ τοῖς καλοῖς οἷς πράττει τιμᾶσθαι βουλόμενος. Ἄφιπποι . χωρὶς ἵππων. τὰ τε ἄλλα καὶ ἄφιπποι γεγόμενοι, ἀντὶ τοῦ πεζοί. Ἀφηνιαστής . ἀνυπότακτος. Ἀφήλικες . οἱ τὴν ἥβην μὲν ὑπεραναβάντες, ἥττους δὲ τῶν κε ἐτῶν ὧν προϊῶνται οἱ κουράτωρες. Ἀφήλικά . τὸν πρεσβύτην. τινὲς δὲ χρῶνται τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐννόμου ἡλικίας παιδός, ὅπερ δεῖ φυλάττεσθαι. Ἀφλοισμός . ψόφος ποιός, [ἢ ἀφρός. παρὰ τὸ ἀφρός ἀφροισμός καὶ ἀφλοισμός. ἢ παρὰ τὸ ἀφρίζω, ἀφροισμός καὶ ἀφλοισμός, κατὰ μεταβολὴν τοῦ ρ εἰς λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο . ἢ παρὰ τὸ φλέω, φλοισμός καὶ ἀφλοισμός.]

alpha 352 Ἀφνειός . ὁ πλούσιος. Ἀφνήμων . πλούσιος. παρὰ τὸ ἄφενος γίνεται ἄφνος κατὰ συγκοπὴν· ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα ἀφνῶ καὶ ἀφνήμων. Ἀφρήτωρ . ὁ μὴ συγγένειαν ἔχων. Ἄφροι . οἱ Καρχηδόνιοι. ἀπὸ Ἄφρου τοῦ τῆς Λιβύης βασιλεύσαντος. Ἄφρων καὶ ἄνους διαφέρει . καὶ ἄφρων ἔστιν ὁ μὴ εἰδὼς τὸν ὄντως θεόν, ὁ ἀμύητος τῆς σοφίας ἄνους δὲ ὁ μὴ θέλων συνιέναι τὸ δέον, ὁ εἰδὼς μὲν τὸν θεόν, περὶ τὰ γήϊνα δὲ μόνον ἐπτοημένος, μηδὲν οὐράνιον ἐννοῶν. ὥς τό· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. Ἀφρός . παρὰ τὸ φρῶ γίνεται φρὸς καὶ ἐπιτάσει ἀφρός, τὸ μετὰ σφοδρᾶς φορᾶς προϊέμενον. τὸ δὲ φρῶ παρὰ τὸ προῖω γίνεται, προῶ καὶ πρῶ καὶ φρῶ. Ἀφυής . ἀργός, δυσχερής. Ἀφυκα . ἀκαλλώπιστον. Ἀφυσμός . ἀπάντλησις. Ἄφωνος . ἄφθογγος. Ἄφοδος . ὁ ἔξω τῆς ὁδοῦ γενόμενος. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀναχώρησις, θηλυκόν. Ἀφέριστος τόπος . ὁ ἀκαλλώπιστος. Ἀφέλεος τόπος . ὁ ὁμαλός. Ἀφειδής . ὁ ἀνελεήμων. Ἀφιλέταιρος . ὁ

ἀφειδῶς πρὸς τινὰ διακείμενος. Ἀφέστιος . ὁ ἔξωθεν τῆς οἰκίας. καὶ ὑφέστιος, ὁ ἔσωθεν τῆς οἰκίας.

alpha 353 (Θηλυκόν.) Ἀφαδία . ἡ ἀπαρέσκουσα ἔχθρα. παρὰ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ἀδεῖν. Ἀφαίρεσις . ἡ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἄρσις, οἷον ἐμὲ, μέ. Ἀφάρτος . ἡ ἀναροτρίωτος γῆ. φάρος γὰρ ἡ ἀροτρίωσις. ἡ παρὰ τὸ φάρσαι, ὃ ἐστι σχίσαι· καὶ γὰρ τοὺς εἰς δύο μέρη κεχωρισμένους χιτῶνας διαφάρους φαμέν. Ἀφαλος . περικεφαλαία μὴ ἔχουσα ἀσπιδίσκια ἢ τριχώσεις. Ἀφασία . ἀμουσία. παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι λαλεῖν. Ἀφή . ἡ ψηλάφησις. ἡ χεὶρ καὶ ἡ χροιά τῆς λέπρας. Ἀφετηρία . ἀρχή. θύρα τοῦ ἵπποδρομίου· τὸ κάγκελον. Ἀφιξις . ἔλευσις. Ἀφοδος . ἀναχώρησις. ὡς καὶ ἔφοδος ἢ ἐπέλευσις.

alpha 354 Ἀφοβία . ἕξις, καθ' ἣν ἀνέκπτωτοι ἐσμὲν πρὸς φόβον. Ἀφορία . βλάβη τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ἀκαρπία. Ἀφοσίωσις . θυσία, καθιέρωσις. Ἀφραδία . ἀβουλία. ἀπὸ τοῦ φράζω, ἔφραζον, φραδία καὶ ἀφραδία. Ἀφραστύες . ἀσυνεσΐαι. Ἀφύαι . οἱ ἔγγραυλοι. Ἀφυΐα . ἡ πρὸς τὰ προκείμενα μαθήματα σκληρότης. Ἀφοσίωσις . τοῦ Ψελλοῦ· ἡ δὲ γε ἀφοσίωσις ποίησις τῆς οὐσίας. (Οὐδέτερον.) Ἀφαντον φῶς . τὸ ἐκ πυρίτου λίθου. ἀλλ' ἐν πετράσι πέτραι ἐκθλίβων μόλις ἐφάν ἢ ἄφαντον φῶς. Ἀφάνες . σκοτεινόν. Ἀφαΐζημα . ἀνάθημα, δῶρον.

alpha 355 Ἀφατον . ἄλεκτον, ἀμέτρητον, ἄρρητον, πολὺ. Ἀφίδρυμα . ἱερὸν τὸ εἰς τὸν ναὸν εἶδωλον. Ἀφιππα . χωρία, ἐν οἷς ἂν μὴ ἐστὶν ἵππᾶσθαι. ὁ δὲ ἐκκλίνει πρὸς τὰ δυσχερέστατα τε καὶ ἀναντία καὶ ἄφιππα. Ἀφθιτον . τὸ ἄφθαρτον. Ἀφθονα . τὰ μὴ φθονούμενα, καὶ τὰ πολλὰ. Ἀφθαρτον . κυρίως τὸ ἀπαθές, καὶ ἄϋλον, καὶ ἀψηλάφητον. ἄφθαρτόν ἐστι τὸ ὑφ' ἐτέρας οὐσίας βλαβῆναι μὴ δυνάμενον. ἄφθαρτόν ἐστι τὸ κατὰ πάντα ἄρρευστον καὶ ἀνενδεές καὶ ἄτρωτον. τὸ δὲ πανάγιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ πέπονθε καὶ ἐτρήθη τοῖς ἡλοῖς καὶ τῇ λόγχῃ, καὶ αἷμα καὶ ὕδωρ ἐξήγαγε, καὶ ἐκ ζωῆς νεκρὸν γέγονε. λοιπὸν ἡνίκα ἀκούσης διδασκάλου λέγοντος, ἄφθαρτον τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχον πρὸ τοῦ σταυροῦ, νόησον, ὅτι κατὰ τὴν φθορὰν τῆς ἁμαρτίας λέγει τὸ ἄφθαρτον, ἥτοι ἀμίαντον, καὶ οὐ κατὰ λεπτότητα τινὰ καὶ ἀλλοτριότητα τῶν ἡμετέρων σωμάτων. Ἀφλαστα . τὰ ἀκροστόλια τῆς νηὸς, οἷον· ἄφλαστα καὶ φουσῶνας ὀργυωμένους. κατὰ ἀντίφρασιν· ἄθλαστα γὰρ κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ . ὅπερ λέγεται καὶ κορώνη. λέγεται κορώνη καὶ ἐπὶ τοῦ κρίκου τῆς θύρας· καὶ τὸ ἐν βίβλοις ἐπικαμπές σχῆμα. Ἀφόρδιον . ἡ ἀκαθαρσία καὶ τὸ ἄξιον ἀπελασίας. παρὰ τὸ ἀφορίζω ἀφορίζιον καὶ ἀφορί-

alpha 356 διον καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀφόρδιον, τὸ ἀφορίζεσθαι ἄξιον. Ἀφορολόγητον . τὸ μὴ τελοῦν φόρον. Ἀφόρητον . ἀβάστακτον, δεινόν. Ἀφραστον . ἀνεκδιήγητον. Ἀφροδίσιον . ἔργον Ἀφροδίτης. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῶν λάγνων, καὶ ἐρωτικῶς * περὶ τῆς συνουσίας καὶ σφοδρῶς * διακειμένων. Ἀφριόεν . ἀφρωδῶς. ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα γένειον. Ἀφυκτον . ὁ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν. Ἀφύσγετον . τὸ ἰλυῶδες καὶ συρφετόν. παρὰ τὸ ἀφύω, ἀφ' οὗ τὸ ἀφύσσω. [ὡς ὑλάω, ὑλάσσω, ὀδύω, ὀδύσσω. γίνεται ἀφύγετος, ὡς πῆσσω, παγετός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς ἀφύσγετος. ἢ παρὰ τὸ φεύγω, φευκτός, ὡς ἔχω, ἐκτός· καὶ κατ' ἔνδειαν τοῦ ς φυκτός καὶ ἄφευκτος.] Ἀφαιρέματα . τὰ ἀπὸ τῶν ἱερείων ἀφαιρούμενα μέρη, οἷον τὸ στηθύνιον, τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος. τοῦ θεολόγου· ὅσα γε περὶ τῶν θυσιῶν κεκαθαρμένα καὶ ἀφαιρεμάτων νενομοθέτηται. θυσίαν νόει τὰ πρόβατα καὶ τοὺς μόσχους καὶ τρυγόνας καὶ τὰς περιστεράς· καθάρσια δὲ τὰ διὰ τοῦ αἵματος ἢ τῆς σποδοῦ καθαρτήρια. (Ῥῆμα.) Ἀφάσσας . ψηλαφήσας. παρὰ τὸ ἄπτω, ἀφή, ἀφῶ, ἀφάσσω, τὸ τῇ ἀφῇ ὑποβάλλω. [ὡς μάσθλη, μασθλάσσω, καὶ ἀφάσσειν, ὁμοίως.]

alpha 357 Ἀφαγνίσαι . καθιερώσαι. λέγεται δὲ καὶ τὸ συλῆσαι. Ἀφαιρεῖται . [ἀποσπᾶ.] Ἀφάψεις . ἐκδήσεις, κρεμάσεις. Ἀφάπτειν . προσκολλᾶν. Ἀφauanθήσομαι . ξηρανθήσομαι. καὶ ἀφαύει ὁμοίως. [τοὺς

ἄλλοτρίους ἀμῶν στάχυς, τούτους ἐν ξήλῳ δήσας ἀφαύει.] Ἀφάμαρτεν . ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἀμαρτῶ, ἤμαρτον, ἤμαρτες, ἤμαρτεν. Ἀφέσθαι . [ἀποσχέσθαι.] [Ἀφερπύσαι .] βαδίσαι. λέγει δὲ τὴν ἥσυχον κλοπὴν. Ἀφέζονται . ἀποστήσονται, παύσονται. Ἀφελχθείη . κωλυθείη. Ἀφέμενος . ἐάσας. συντάσσεται δὲ μετὰ γενικῆς, Ἀφέμενον . ἀποστάντα· ἀντιλέγοντα. Ἀφέξει . κωλύσει, ἀποστήσει. Ἀφέξομαι . παύσομαι. Ἀφεῖεν . συγχωρήσαιεν. Ἀφείκασιν· ἀφεικέναι· ἀφειότες· ἀφείσαν· ἀφείσθαι· ἀφεῖτο. δίφθογγα. Ἀφειδήσας . μὴ φεισάμενος. ἢ ὑπεριδὼν καὶ ὑπερφρονήσας. Ἀφείλοντο . ἀπεστέρησαν, ἥρπασαν, ἀνέσπασαν. Ἀφείλετο . οὐκ ἀφείλατο καὶ προεῖτο καὶ πάντα τὰ ὅμοια, ἐφ' ὧν καὶ τὸ δεύτερον πρόσω-

alpha 358 πον διὰ τῆς ου συλλαβῆς καὶ τὸ πρῶτον διὰ τοῦ ο . ἐφ' ὧν δὲ τὸ πρῶτον διὰ τοῦ α , τὸ μὲν δεύτερον διὰ τοῦ ω , τὸ δὲ τρίτον πάλιν διὰ τοῦ α . οἶον· ἐποιησάμην, ἐποιήσω, ἐποιήσατο, ἐγραψάμην, ἐγράψω, ἐγράψατο. ἐπὶ δὲ τῶν προτέρων· εἰλόμην, εἴλου, εἴλετο, ἡρόμην, ἥρου, ἥρετο. Ἀφέωκα . ἀφίημι, ἀφήσω, ἀφήκα, πλεονασμῷ τοῦ ε ἀφέηκα, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω ἀφέωκα· τὸ παρακείμενον ἀφέμαι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἀφένται καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω ἀφένονται. Ἀφήμενος . πόρρω καθήμενος. Ἀφηνιάσαι . τὸ ἀποσκιρτῆσαι. Ἀφηγῇ . ἄρχεις. Ἀφηγεῖσθαι . διηγεῖσθαι. Ἀφηγηκέναι . γηράσαι. Ἀφιζάνει . ἀπανίσταται τῆς καθέδρας. ἐφιζάνει δὲ τὸ κάθηται. Ἀφίκεται . παραγίνεται. Ἀφίγμεθα, ἀφίκται καὶ ἀφίκοντο, ὁμοίως . Ἀφίκου . παρεγένου. Ἀφιέρωσεν . ἀνέθηκε τῷ θεῷ. Ἀφόνωντα . ψηλαφῶντα. Ἀφοσιώσωμεν . τουτέστιν ὁσίως καὶ καθηκόντως ἀποπληρῶμεν, καὶ τελέσωμεν, καὶ ἀφιερῶσωμεν.

alpha 359 Ἀφοσιοῦται . πληροῦται. Ἀφοδεῦσαι . ἀναχωρῆσαι. Ἀφορῶντες . ἀποβλέποντες. [Ἀφίκου . παρεγένου. ἦκω, ὁ δεύτερος ἀόριστος παθητικὸς ἰκόμην, ἴκου καὶ ἀφίκου.] Ἀφίει . ἔστι ῥῆμα ἰῶ, ὅπερ γέγονεν ἀπὸ τοῦ ὦ, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν ἰῶ. ὁ παρατατικὸς ἴουν, ἴεις, ἴει, καὶ ἀφίει. Ἀφίστασθαι . ἀποχωρίζεσθαι, ἄλλοτριοῦσθαι. βουλομένοις οὖν τῶν Μακεδόνων ἀφίστασθαι. Ἀφίστων . ἀπέτρεπον, ἀπεκώλυνον. τοὺς δὲ βαρβάρους τῆς πολιορκίας ἀφίστων οἱ Ῥωμαῖοι. Ἀφραίνω . τὸ μωραίνω. ἐκ τοῦ φρήν, φρενὸς, φραίνω * καὶ ἀφραίνω. * Ἀφροντιστεῖ . ἀμεριμνεῖ. Ἀφυστερίσαι . βραδύναι. Ἀφύσσων . ἀπαντλῶν. Ἀφυσσόμενοι . ἀφύσσω, ἀφύξω· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ὕω, τὸ βρέχω. ὁ μέλλων ὕσω καὶ ἐν συνθέσει ἀφύσσω, πλεονασμῷ τοῦ ς . τουτέστι τὸ ἀπὸ τινὸς ἐπιρρέοντος ἀπαντλᾶν καὶ ἀπαρύεσθαι. [ἢ ἐκ τοῦ φύω, τὸ κρατῶ. ἐν τ' ἄρα οἱ φύ χειρί. μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀφύω, ἀφύσσω, μεταγομένου τοῦ χρόνου εἰς ἐνεστώτα. ἢ ἐκ τοῦ ἀρύω, τὸ ἀντλῶ, τροπῇ τοῦ ρ εἰς φ ἀφύω.] [Ἀφωρίσθω . μέγα καὶ ι .] [Ἀφορίζεσθω δὲ, μικρὸν καὶ ι .] Ἀφορίσθητε . μονώθητε. Ἰερεμίας· καὶ ἀφορίσθητε, λέγει κύριος. Ἀφοσιοῦσθαι . πληροφορεῖσθαι. τοῦ θεολόγου· ὅσον ἀφοσιοῦσθαι τὸν καιρόν.

alpha 360 (Ἐπίρρημα.) Ἀφαρ . εὐθέως. Ἀφαρεῖ . ἐσπουδασμένως καὶ ἀπερισκέπτως τι ποιεῖν. Ἄφνω . παρὰ τὸ ἀφανὲς ὄνομα γίνεται ἐπίρρημα ἀφανῶς, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀποβολὴν ἄφνω. Ἀφραδέως . ἀνοήτως. Ἀφύκτως . ἀναποδράστως. ὁ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν. * Ἀφύρτως . ἀφειδῶς. * Τὸ Α μετὰ τοῦ Χ. (Ἀρσενικόν.) Ἀχαζ . βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ. * ἐρμηνεύεται δὲ καὶ κατάσχεσις. * Ἀχαΐας . οὗτος προφήτης ἦν ἐπὶ Ἱεροβοὰμ βασιλέως τῶν Ἑβραίων. Ἀχαιμένης . κύριον, ἀφ' οὗ καὶ Ἀχαιμενίδαι οἱ Πέρσαι. Ἀχανής . ἄφωνος, μὴ κεχηνῶς. παρὰ τὸ χαίνω χανῆς καὶ ἀχανής. Ἀχελῶος . ποταμὸς Ἀρκαδίας. σὺν τῷ ι· ἐπειδὴ εἴρηται κατὰ διάστασιν Ἀχελῳϊος. ἢ ὅτι οἱ Βιωτεῖς τὴν ω δίφθογγον εἰς οἱ τρέπουσιν, οἶον· Ἀχελῶος Ἀχελοῖος, αἰδῶος αἰδοῖος, Κῶος Κοῖος. Ἀχεῖρωτος . ἀνίκητος, ἀήττητος, ἀκράτητος. Ἀχέρων . ποταμὸς ὁ ἐν ἄδου. παρὰ τὸ ἐστερηθῆσαι χαρὰς τοὺς ἐκεῖ κατιόντας. ἢ ὁ τὰ ἄχρα καὶ τὰς θλίψεις ῥέων.

alpha 361 Ἀχης . ὁ πένης. Ἀχὴν . ὁ πτωχός. καὶ ἀχῆνες, οἱ μηδὲν ἔχοντες. ἢ παρὰ τὸ τὰ κενὰ τῶν σκεῶν ἡχεῖν. Ἀχήρας . κύριον. καὶ ὁ σκώληξ. καὶ ἀχώρας ὁμοίως. Ἀχηρής . ὁ λυπηρός· ἐκτάσει τοῦ α εἰς η . Ἀχνους . ἀγένειος, ἢ ὁ μὴ ἔχων [χνοῦν ἤτοι] χοῦν. Ἀχρεῖος . ὁ ἄχρηστος, ὁ ἔσχατος. ἐκ τοῦ χρεῖα. καὶ ὥφειλεν εἶναι ἄχρειος· κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η

θηλυκά συντιθέμενα προπαροξύνονται, οἶον· πύλη, τρίπυλος· οὕτως οὖν χρεία, ἄχρειος. ὥς οὖν εἵπομεν, ἐκ τοῦ χρεία μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄχρειος, οὗ μὴ ἔχει τις χρείαν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄχρειον τὸ οὐδέτερον. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀνόματος ἐπήχθη εἰς ἐπὶ ῥήμα ἀχρήϊος, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ε εἰς η καὶ διάστασιν τοῦ ι . Ἀχειόγελως ἄνθρωπος . ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων. [Ἀχνους . ἀγένειος. τίς τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν σε παρ' ὑσπλήγεσσιν ἔθηκε.] Ἀχλαξ . ἡ λιθώδης καὶ ψαμμώδης ἄμμος, ἢ ὁ μικρὸς λίθος. Ἀχών . ἡ ἄμπελος. Ἀχώρ . τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖω πιτυρῶδες. παρὰ τὸ ἄχνη, ἀχνῶρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν ἀχώρ. κλίνεται δὲ ἀχῶρος, ὡς ἰχώρ ἰχώρος, τοῦ σεσηπότος αἵματος.

alpha 362 Ἀχιλεὺς . κύριον. παρὰ τὸ ἄγω ἀγίλεὺς καὶ ἀχιλεὺς· στρατηγὸς γὰρ ἦν. ἢ παρὰ τὸ χιλὸς, ὃ σημαίνει τὴν τροφήν, χιλεὺς καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀχιλεὺς· οὐ γὰρ κοινῇ τροφῇ ἐχρᾶτο, ἀλλὰ μυελοὺς ἐλάφων ἥσθιεν. [ἢ παρὰ τὸ ἄχος ἐμποιεῖν τοῖς Ἰλίουσιν.] (Θηλυκόν.) Ἀχάνη . μέτρον Περσικόν. ὥσπερ καὶ ἡ ἀτάρβη παρ' Αἰγυπτίοις. ἐχώρει δὲ μεδίμνους Ἀττικοὺς ν . Ἀχαΐα . ἡ Πελοπόννησος. Ἀχαΐνη . ἡ ἔλαφος. καὶ σκύτος ἀμφιδόρου στικτὸν ἀχαΐνεω. Ἀχερωΐς . ἡ λεύκη. Ἀχηνία . ἀπορία· πενία· πτωχεΐα. Ἀχθηδών . βάρος. καὶ κλίνεται ἀχθηδόνας. Ἀχθεινή . λυπηρά. ἀχθεινὰν δ' εἶδε βουκτασίαν. Ἀχλὺς . σκότος, ὁμίχλη, ζόφος, ἡ ἄγαν ἀλύουσα καὶ ἀποκρύπτουσα. παρὰ τὸ ἀλύω, τοῦ α ἐπιτατικοῦ ὄντος. ἢ παρὰ τὸ τὰς ὄψεις ἡμῶν ὀχλεῖν καὶ λυπεῖν. Ἀχνη . πᾶσα λεπτότης ὑγροῦ καὶ ξηροῦ. ἐπὶ μὲν ὑγροῦ —ἀποπτύει δ' ἄλὸς ἄχνην— ἐπὶ δὲ ξηροῦ· κρίνει ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας. παρὰ τὸ ἔχω ἐχῆνη καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀεχῆνη τίς οὔσα, ἢ μὴ δυναμένη ἔχεσθαι καὶ κρατεῖσθαι διὰ τὸ λεπτομερές.

alpha 363 Ἀχνύς . ἡ λύπη. Ἀχράς . εἶδος ἀπίου, ἢ μηδέποτε ἐν χρείᾳ οὔσα. Ἀχρίνη . βαδυτάτη. Ἀχρυλὶς . ἡ Φρυγία. Ἀχυρμιαί . οἱ τόποι, εἰς οὓς τὰ ἄχυρα ἀποτίθενται. οἰονεὶ ἀχυριαί τινες οὔσαι καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἀχυρμιαί. Ἀχαΐα . ἡ Ἑλλάς. ὅθεν καὶ Ἀχαιοί. ἐπαρχία δέ τις ἐστὶν ἡ Ἀχαΐα, ὕφ' [ἢν] ἦν ἡ Κόρινθος. (Οὐδέτερον.) Ἀχαρές . λυπηρόν, μὴ τερπνόν. Ἀχανὲς πέλαγος . τὸ λίαν κεχηνός. Ἀχθος . βάρος. ἄχος τί ἐστὶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἄχθος. Ἄχος . λύπη, σιωπὴν ἐπιφέρουσα. παρὰ τὸ μὴ διαχεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. ἢ παρὰ τὸ ἔχω, κατὰ ἀντίφρασιν, ὃ οὐ θέλει τίς ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ χῶ, τὸ χωρῶ, γίνεται χῶς καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄχος. ἢ παρὰ τὸ χέω μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἢ μὴ διαχέουσα τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ συνέχουσα. Ἀχραντον . ἀμίαντον· [ἀμόλυντον.] παρὰ τὸ χραίνω, χρανῶ, χραντὸς καὶ ἄχραντος. ἢ ἀχέραντον, οὗ μηδέπω χεῖρ ἤψατο. ἢ τὸ μήπω ἐν χρείᾳ γεγονός. Ἀχρονον φῶς . ὁ Χριστός. Ἀχρωμον . ἀναιδής. ἦν δὲ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἄχρωμον. καὶ ἀχρώματος.

alpha 364 Ἀχύνετον . πολύχυτον. —ἔνθα πῦρ μὲν αἰείζων καὶ ἀχύνετον ἔτρεσεν ὕδωρ. Ἀχαρον . ἡ ἀλλοιωθεῖσα καλάμη. ἀέχαρον τί ὄν, οὐδὲν ἔχον. Ἀχώρητον . τὸ πάντα μὲν περιγράφον, ὑπ' οὐδένης δὲ περιγραφόμενον. Ἀχρονον . τὸ ἄκτιστον· κτιστὰ γὰρ τὰ ἐν χρόνῳ. (Ῥῆμα.) Ἀχέων . δυσφορῶν. Ἀχθεται . λυπεῖται. Ἀχθεσθήση . λυπηθήση. καὶ ἀχθέση ὁμοίως. Ἀχθομαι . βαροῦμαι, ἀγανακτῶ. Ἀχθοφοροῦντας . βαστάζοντας καὶ φέροντας βάρος. Ἀχλύσαντος . σκοτισθέντος. Ἀχνύμενος . λυπούμενος. ἔστιν ἄχος, ἐξ οὗ γέγονε ῥῆμα ἀχῶ καὶ κατὰ παραγωγὴν ἀχύω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἀχύνω, ὥσπερ δύω δύνω καὶ θύω θύνω, καὶ ἐν ὑπερβίβασμῷ τοῦ ν ἀχνύω. ἐκ δὲ τούτου παράγωγον ἄχνυμι, ὁ παθητικὸς ἄχνυμαι καὶ ἀχνύμενος. Ἀχνάσδημι . ἀχῶ ῥῆμα· παράγωγον ἀχάζω, ἀχάζημι, τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ καὶ ς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἀχνάσδημι. Ἀχαίνειν . παίζειν. τοῦ Ψελλοῦ· αὐθαιμοὶ οἱ αὐτάδελφοι, ἀχαίνειν δὲ τὸ παίζειν.

alpha 365 (Ἐπὶ ῥήμα.) Ἀχαρίστως . ἄνευ χάριτος. καὶ ἀχαρίστως τὸ αὐτό. Ἀχί . ἀντὶ τοῦ ραδίως. Ἀχρὶς . ἀντὶ τοῦ μέχρις, ἕως, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ μ καὶ μετάθεσιν τοῦ ε εἰς α . καὶ ἄχρὶς ἀντὶ τοῦ καθόλου καὶ διόλου. Ὅμηρος ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὁστέα λᾶας ἀναιδὲς ἄχρὶς ἀπηλοίησεν —. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ψ. (Ἀρσενικόν.) Ἀψάλακτος . ἀπαθὲς, ἀτιμώρητος. ψάλακτον γὰρ τὸ ἄθικτον.

Ἀψήκτω κοθόρνῳ . σκληρῷ, ἀμαλάκτῳ. Ἐψητος . ἀνυπότακτος. Ἀψίκωρος . ὁ ταχέως
εὐμετάβλητος, ἢ ὁ συντόμως κορεννύμενος. Ἐψυρτος . κύριον. καὶ Ἐψυρτοί, ἔθνος Σκυθικόν.
(Θηλυκόν.) Ἀψεύδεια . ἡ ἀλήθεια. Ἀψίς . ἡ καμάρη, ὁ δεσμός καὶ τὸ τοῦ τροχοῦ ἐπικαμπές
ξύλον. παρὰ τὸ ἄπτω, ἄψω, ἀψίς, ἡ ἀπτομένη τῆς γῆς. Ἀψιμαχία . σύναψις ἢ ἀρχὴ μάχης.
Ἀψιμισία . πρὸς ὀλίγον διαφορά. Ἐψινθος . πόλις Θράκης. Ἀψινθίς δὲ ἡ χώρα.

alpha 366 (Οὐδέτερον.) Ἐψαυστον . τὸ ἀπροσπέλαστον. ψαύω γὰρ τὸ προσεγγίζω. Ἀψαιρον . τὸ μὴ
ψαῖρον. ἄψερρον δὲ τὸ ὑστεροῦν, ψιλόν. Ἀψεῖον . τόπος. Ἀψεα . κυρίως αἱ συναφαὶ τῶν μελῶν,
καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ μέλη. παρὰ τὸ ἄπτω, ἄψω, ἄψον καὶ ἄψεα, ἀπὸ τοῦ ἐφάπτεσθαι
ἀλλήλοις. Ἀψήφιστον . τὸ μὴ ἰσῶσαι ἑαυτὸν τινὶ καὶ τὸ μὴ εἰπεῖν περὶ καλοῦ ἔργου ὅτι καγὼ
τοῦτο ἐποίησα. ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον ἐν πᾶσι τοῦ ἐπιτελεῖν πᾶσαν τὴν γραφήν. Ἀψίνθιον .
εἶδος βοτάνης. τινὲς δὲ τῶν κωμικῶν λέγουσιν αὐτὸ ἀσπίνθιον. ὁ οὐκ ἂν τις πῖνῃ. ἢ ἄπτω, ἄψω,
οὐ οὐδεὶς ἄπτεται. (Ῥῆμα.) Ἐψαι . τὸ προσεγγίσει. Ἀψακεῖν . ἀποτυχεῖν. Ἀψαυστεῖν .
ἀνεπάφως ἔχειν. Ἀψαμένη . ἐξαρτήσασα, ἢ καὶ ἀπτομένη. (Ἐπίρρημα.) Ἀψαύστως . ἀνεπάφως.
Ἀψεγέως . ἀμέμπτως. Ἀψοφητί . ἡρέμα· ἡσύχως. Ἀψορρόν . ὀπισθορμήτως, ὃ ἐστὶν ἐπίρρημα
μεσότητος, παρὰ τὸ ἄψ καὶ τὸ ὀρῶ τὸ ὀρῶ, πλεονάζοντος τοῦ ρ ποιητικῶς.

alpha 367 Ἐψ . εἰς τοῦπίσω. ἀπὸ τοῦ α , τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, ἄψ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ψ. Ἰάσων δὲ
λέγει, εἶναι αὐτὸ ἄοψ, τὸ μὴ ὀπτόν· τὰ γὰρ ὀπίσω οὐ θεωρητά. ἄοψ οὖν καὶ ἄψ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ω.
(Ἀρσενικόν.) Ἀῶος . ποταμὸς ἐν Κύπρῳ. Ἐωρος . ὁ παρὰ καιρὸν ἀρπασθεὶς, ἢ ὁ ἄφροντις ὥρα
γὰρ ἢ φροντίς. Ἀωρόλειος . ὁ φαλακρὸς, ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειαινόμενος. τὸ
αὐτὸ καὶ ὠμογέρων, ὁ παρ' ἡλικίαν γηράσας. (Θηλυκόν.) Ἀωρία . σκοτία, μεσονύκτιον.
Ἀώρησις . ἡ κρέμασις. Ἐωρες . αἱ γυναῖκες. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι καὶ συνηρμόσθαι τῷ ἀνδρί.

alpha 368 (Οὐδέτερον.) Ἐωρον . ἄμορφον, ἀπρεπές, ἀχαρίτων, ἀνοίκειον, ἀσύμφορον. Ἐωρα . τὰ παρὰ
καιρὸν. Ἀωρότερον . ὁμοίως. Ἐωτον . μὴ ἔχων ὠτία. καὶ ἄωτον τὸ λεπτὸν ἄνθος, ἢ ἱμάτιον
λινοῦν. καὶ ἄωτον τὸ δέρμα. κεκαλυμμένος οἶος ἄώτῳ. (Ῥῆμα.) Ἐωρτο . ἐκρέματο. Ἀωρῶ . τὸ
ἀλογῶ καὶ οὐ φροντίζω. Ἀωτεύειν . ὑφαίνειν. Ἀωτῶ . ἀπανθίζω. Ἀωτεῖς . ἀντὶ τοῦ ἀπανθίζεις
τὸν ὕπνον. καὶ [Ὅμηρος] τί πάννυχον ὕπνον ἄωτεῖς. Ἀωτήσειεν . ὑπνώσειεν. Ἐω . τὸ πνέω.
(Ἐπίρρημα.) Ἀωρί . τὸ παρὰ καιρὸν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκαίρως, ἢ παρὰ τὸν δέοντα καιρὸν.

beta 367 (187) Β. Τὸ Β μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Βαβύλας . ἢ πηλὸς, ἢ βάθρον, ἢ βῆμα, καὶ ὄνομα κύριον.
Βάβαξ . ὁ λάλος, ὁ φλύαρος. παρὰ τὸ βάζω βᾶξ καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν βάβαξ.

beta 368 (22) Βαβάκτης . ὁ ὀρχηστής· λάλος· μανιώδης βακχευτής. παρὰ τὸ βάζω, τὸ λαλῶ, βᾶξ, βέβακται,
βαβάκτης, ὁ πολλὰ λαλῶν. Βάαλ . Τυρίων ἦν θεός. Βάαξ . μαλακός. Βάδος . ἢ βάδισις.
Ἀριστοφάνης τὸν δὲ βάδον βαδίζομεν.

beta 369 Βαδιστικοῦ . ὀξύποδος. Βαθύπλουτος . ὁ πολὺν πλοῦτον ἔχων. Βαιθήλ . θεῖος ναὸς ἢ τόπος.
Βαθυρρέιτης . ὁ βαθέα ρεύματα ἔχων. [Βαθυδίνας . ῥοὰς βαθυτάτας ἔχων.] Βαθύγλωσσοι .
εὐγλωττοί, ἐλλόγιμοι. Βακκαῖοι . ἔθνος Ἰβηρικόν. Βάκις . ἐπίθετον Πεισιστράτου, ὃς ἦν
χρησμολόγος. Βακχυλίδης . κύριον· ὃς ἦν Κεῖος ἀπὸ Κέω τῆς νήσου. Βάκχυρις . ἐπὶ τῶν
δικαιοτάτων· τοιοῦτος γὰρ ἦν οὗτος βασιλεὺς Αἰγύπτου. Βακάντιμος . ὁ μὴ παραμένων τῷ
πράγματι αὐτοῦ, ἀλλὰ σχολάζων. Βάκηλος . μέγας, ἀνόητος, γυναικώδης, ἢ ὁ τετμημένος τὸ
αἰδοῖον. [οἶονεὶ βιάκηλος τις ὢν. ἔνθεν καὶ κήλων, ὁ συνουσιαστικός, καὶ τὸ αἰδοῖον.] Βάκινος
ἢ βαβάκινος . εἶδος χύτρας. Βαλαντιοτόμος . ὁ κλέπτῃς, ὁ τὰ βαλάντια τέμνων. Βαλανείτης . ὁ
περιχύτης. Βάλανος . τὸ αἰδοῖον καὶ τὸ ψέλιον. Βάναυσος . πᾶς ὁ διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος
τεχνίτης. βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος. παρὰ τὸ τὰς βαῦνους αὔειν, ὃ ἐστὶ καίειν. Βανίδης . ποταμὸς ἐν
Δαμάσκῳ.

beta 370

Βαρύμηνης . μνησικάκος. Βαρυσυμφορώτατος . δυστυχής. Βάρβιτος . ή κιθάρα, οίονει βαρύμιτος
 τὶς ὦν, ὁ βαρεῖαν τὴν φωνὴν καὶ τὸν φθόγγον ἀφιεῖς μίτους γὰρ τὰς νευρὰς ἔλεγον, ἐπειδὴ
 πρὸ τῆς χρήσεως τῆς νευρᾶς λινοῖς στήμοσιν ἐκέχρηντο. Βαρδίνης . ποταμός. παρὰ τὸ βαρεῖας
 καὶ ἐπαχθεῖς δίνας ἔχων, βαρυδίνης τὶς ὦν. Βαργαθωμός . υἱὸς λύπης, ἐβραϊστί. * Βάρ. ὁ υἱός
 ὡς τὸ βάρ Ἰωνᾶ. * Βαρδίσαγνος . ὁ τὰς γυναῖκας βιαζόμενος. Βάρδιστοι . οἱ βραδύτατοι.
 Βαρβαρισμός . παράτονος διάλεξις, ἢ λέξις ἥτοι περὶ τὰ στοιχεῖα ἢ τὰς προσωδίας ἡμαρτημένη.
 ἢ τὸ περὶ μίαν λέξιν ἀμαρτάνειν. Βάρβαρος . ὀνοματοπεποιήται ἢ λέξις, κατὰ μίμησιν τῆς
 γινόμενης αὐτῷ βραχύτητος ἐν τῇ φωνῇ, ἀφ' οὗ καὶ βρόχος λέγεται, δι' οὗ ἀναφέρεται ἡ φωνή,
 καὶ αὐτὸ τὸ βραγχιᾶν καὶ τὸ σαπρᾶ τῇ φωνῇ καὶ τραχεῖα χρῆσθαι. Βάσκανον . τὸν βλαβερόν καὶ
 λυπηρόν λέγουσι. Βασιλεύς . αὐτεξούσιος δυνάστης. παρὰ τὸ βαίνειν ἴλεως. ἢ παρὰ τὸ πεπᾶσθαι
 λαοὺς, ὃ ἐστὶ κεκτῆσθαι πάσασθαι γὰρ τὸ κτήσασθαι καὶ πάμματα τὰ κτήματα. ἢ παρὰ τὸ βάσιν
 καὶ τὸ λεύσιν ὁ ἐν τῷ περιῖέναι περιβλεπόμενος. Βασιλεύτωρ . παρὰ τὸ βασιλεύειν βασιλεύτωρ.
 Ἀντίμαχος οἷοι ἔσαν βασιλεύτορες.

beta 371 Βατταρισμός . φλυαρία. * βατταρισμός ἐστὶ καὶ ἡ τῶν παίδων ἄναρθρος φωνή. * Βάτραχος .
 παρὰ τὸ τὴν βοὴν τραχεῖαν ἔχειν, βοάτραχος τὶς ὦν. Βάτος . κατ' ἀντίφρασιν ὁ μὴ ὦν βατός. καὶ
 ἔστιν ἐν τόνῳ παρώνυμον, ὡς παρὰ τὸ κυρτὸς κύρτος, ξανθὸς ξάνθος, λευκὸς λεῦκος, οὕτως
 βατὸς βάτος. Βαιταρῆνοί . ἀπὸ Βαιτάρρους, κώμης Παλαιστίνης. Βαίτυλος . λίθος γενόμενος
 κατὰ τὸν Λίβανον, τὸ ὄρος τῆς Ἡλίουπόλεως. Βατήρ . ἡ ἀρχὴ τῶν τοῦ πεντάθλου σκαμμάτων.
 αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τοῦ λόγου. οἷον τὸ ἐπικαιρότατον, καὶ τὸ πρῶτον. οὐ παρὰ τὸ
 βαίνω ἐγένετο [γὰρ] βαντήρ, ἀλλὰ [παρὰ τὸ βίβημι βατήρ.] Βαιῶν ἢ βαίων . ἰχθὺς, ὁ καὶ βλῖνος,
 παραπλήσιος κωβιῶ. Ἐπίχαρμος δὲ βαίοντας λέγει. καὶ ἡ παροιμία, μὴ μοι βαιῶν κακὸς ἰχθὺς,
 ἐπὶ φιληδόνου εἴρηται. Βαλάνους Διός . τὰ κάρυα. τοῦ Ψελλοῦ Διὸς βαλάνους λέγουσι τὰ
 κάρυα οἱ πλείους. Βαρύς . παρὰ τὸ βάρος. τὸ δὲ βάρος παρὰ τὸ βία αἵρεσθαι. (Θηλυκόν.)
 Βαβυλῶν . σύγχυσις, καὶ πόλις οὕτω καλουμένη.

beta 372 Βαβύλη . πόλις ἐν Ὀδρύσῃ τῆς Θράκης. ὁ πολίτης Βαβυλίτης. [Βαγδαλονία . μοῖρα
 Καππαδοκίας νοτιωτάτη.] Βαθεῖα κόμη . ἥτοι δασεῖα. ἀπεκείρατο τὴν κόμην, ἣν δὲ πολλὴ καὶ
 ξανθὴ καὶ βαθεῖα. Βαθεῖαν αὐλακα . ὅπερ ἐστὶ στίχος γῆς ὑπ' ἀρότρου. Βαθυκαμπῇ . ἐπιπολὺ
 καμπτομένους. καὶ βαθυκαμπῇ κλεῖδα συῶν. Βαθυπέπλων . μεγάλων, ἐκ τοῦ
 παρακολουθοῦντος. καὶ γυναικῶν βαθυπέπλων. Βαδδίν . στολὴ ἱερά. ἔνδυμα ἐξαίρετον καὶ
 βύσσινον. Βαιθάλη . οἶκος θεοῦ. Βακτηρία . ἡ ῥάβδος. ἀπὸ τοῦ ἐρείδειν τὴν βάσιν ἐπ' αὐτῆς,
 τουτέστι στήριγμα εἶναι τοῦ περιπατεῖν καὶ βαδίζειν εὐκόλως, ἢ παρὰ τὸ τὴν βάσιν τηρεῖν.
 βακτηρία τῇ θεῖᾳ γραφῇ ἢ μετὰ τὴν παιδευσιν γενομένη παράκλησις. Βάλλα . πόλις Γαλιλαίας.
 ὁ πολίτης Βαλλαῖος. Βαλανάγρα . ἡ κλείς. παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὸν βάλανον. βάλανος δὲ ἐστὶ τὸ
 εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. Βάλανος φοινίκων . οἶνον ἔπινον ἀπὸ τῆς
 βαλάνου, τῆς ἀπὸ τοῦ φοίνικος. Βαλανίς . ἡ τοῦ βαλανέως γυνή. * καὶ βασιλὶς ἡ τοῦ βασιλέως
 γυνή. * Βαλία . ἔλαφος κατάστικτος. Βάλος . ὁδὸς ὑψηλή.

beta 373 Βαλιαρίδων . νήσων, ἐν αἷς κατοικοῦσι σφενδονεῖται εὖστοχοι. Βαλβίδες . τὰ κάγκελα, ἢ
 ἀφετηρία καὶ ὁ καμπτός. ἤγουν ἡ ἄφεςις τῶν δρομέων. ἔστι δὲ δύο ξύλα, ἀφ' ὧν σχοινία
 διατείνεται. ἀφ' ὧν βαλβίδων ἐξέτρεχον οἱ ἀγωνιζόμενοι. παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω, γίνεται βηλὸς,
 οἷον βηλῶ ἐπὶ λιθέῳ. καὶ ὡς παρὰ τὸ ψῆφος ψηφίς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βῆλος βηλὶς, καὶ τροπῇ
 τοῦ η εἰς α καὶ πλεονασμῷ τοῦ β βαλβίς. Βάξις . ὁ λόγος, ἢ φήμη. [παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάξις.]
 Βάρεις . τὰ πλοῖα, οἱ πύργοι αἱ στοαί τὰ τεῖχη. Βαρέων ἐλεφαντίνων . τὰς πανταχοῦ τῆς γῆς
 ἐκκλησίας, μιᾷ δὲ τῇ πίστει, ἐν αἷς γεραίρεται ὁ θεός. Βαρυπρεπής . πολυτελής. καὶ τὸ μέσον τῆς
 ἡμέρας εὐωχία περιεκέχυτο βαρυπρεπής. Βαρακίναῖς . ἀκάνθαις, σκόλοψιν. Βαρεῖα . ποιότης
 συλλαβῆς ὑφειμένον ἔχουσα φθόγγον. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰ φορτία βασταζόντων,

καὶ εὐθείας τρίβους ἀνυόντων. Βασσαρίδες . αἱ πόρναι, ἢ αἱ Βάκχαι. παρὰ τὸ διάγειν ἐν βήσσαις. Βασσάν . αἰσχύνῃ ἢ πικρία, ἥτοι παραπικρασμός, ὃ ἐστὶ παροξυσμός. Βάσιμος . πορευτική. Βάσις . στήριγμα, θεμέλιον.

beta 374

Βάσανος . ἡ τιμωρία. καὶ βάσανος λίθος ἢ τὸ χρυσίον περιτριβόμενον δοκιμάζουσα. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Πίνδαρος. Βασανίσας . ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. [Βασιλῖς . ἡ τοῦ βασιλέως γυνή.] Βασιλίνδα . τὴν βασιλείαν. Βασιλεία θεοῦ . ἡ αὐτὴ τῆς ἀγίας τριάδος γνῶσις. βασιλεία καὶ ἡ τοῦ ἀγίου πνεύματος συμμαχία. ὡς τό· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. βασιλεία καὶ ἡ παρουσία, ὡς τό· ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἥτοι ἡ ἐμὴ παρουσία, ἢ ἡ τῶν προσόντων τῷ θεῷ φυσικῶς [ἀγαθῶν] κατὰ χάριν μετάδοσις. ἡ τοῦ θεοῦ δὲ βασιλεία καὶ ἡ τῶν οὐρανῶν οὐ καθ' ὑπόστασιν διαφέρει, ἀλλὰ κατ' ἐπίνοιαν. ἐκπεφώνηται γὰρ ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ βασιλεύοντος θεοῦ, ποτὲ δὲ ἀπὸ τῶν βασιλευόντων ἀγγέλων καὶ ἀγίων, οὐρανῶν δηλονότι καλουμένων. βασιλεία οὐρανῶν ἢ πάντων τῶν ὑπὸ θεοῦ γεγονότων γνῶσις. ἡ ἀπάθεια ψυχῆς μετὰ γνώσεως τῶν ὄντων ἀληθοῦς ἢ ἑλλαμψις τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐν ψυχῇ γινομένη. βασιλεία καὶ ἡ ἔννομος ἐπιστασία. Βαίτις . πόλις κατὰ τὴν Ἰβηρίαν. Βαίτη . ἡ διφθέρα, ὃ ἐστὶ γοῦνα. Βαιτύκη . τὸ τύμπανον. Βαττολογία . ἡ πολυλογία. ἀπὸ Βάττου τινὸς μακροῦς στίχους ποιήσαντος εἰς τὰ εἶδωλα. ἢ βαττολογία ἐστὶν, ὅταν τὰ μὴ προσήκοντα αἰτῶμεν

beta 375

παρὰ τοῦ θεοῦ, οἷον δυναστείαν καὶ τὸ τῶν ἐχθρῶν περιγενέσθαι, καὶ χρημάτων περιουσίαν καὶ ἀπλῶς τὰ μὴδὲν ἡμῖν διαφέροντα. Βαρείας χεῖρας . ὑβριστικὰς, φονικὰς, ὄπλῳ βεβαρυμένας. σοὶ κοίλης περὶ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίησε. παρὰ τὸ βίᾳ αἵρεσθαι, ὥσπερ καὶ τὸ βάρος. (Οὐδέτερον.) Βάγιον . μέγα. † Βάλιον . ποικίλον. † Βάθρον . θεμέλιον. Βαθυλήιον . τὸ σιτοφόρον πεδίον. Βάθος . τὸ ἐπὶ τρία συνεχές. παρὰ τὸ μετὰ βίας θέειν. † Βάνδον . τὸ φλαμούλιον. † Βαθύσχοινον . ὑψηλὰς σχοίνους φέρον. Βάκτρον . ἡ ῥάβδος. Βακύλιον . κύμβαλον. Βαλέκ . δεσμοκτήριον. Βαλανεῖον . τὸ λοῦτρον. τινὲς μὲν λέγουσι παρὰ τὸ ἀποβάλλειν τὰς ἀνίας· οὐ λέγουσι δὲ καλῶς· εἰ γὰρ ἦν ἐκ τούτου, ὥφειλε διὰ τοῦ ι γράφεσθαι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι παρὰ τὸ τὰς βαλάνους ἄνειν, ὃ ἐστὶ τὰς δρυὺς καίειν· οὕτω γὰρ καλοῦνται αἱ δρυὺς καὶ ἄλλο τι φυτόν. τὴν εἰ δίφθογγον διατί· τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εὖς διὰ τοῦ εἰον γινόμενα οὐδέτερα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, οἷον· κουρεὺς κουρεῖον. καὶ τὰ διὰ τοῦ εἰον οὐδέτερα μονογενῇ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς τὸν τόνον ἔχοντα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, οἷον· μαγειρεῖον, πατριαρχεῖον, μυρεψεῖον, ἐπι-

beta 376

σκοπεῖον· οὕτως οὖν καὶ τὸ βαλανεῖον. πρόκειται τὰ μονογενῇ, διὰ τὸ ἐναντίον· πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τὸ αἰπόλιον· ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ ι· ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, διὰ τὸ παιδίον, οὐκ ἀναστρέφοντος τοῦ κανόνος· οὐ γὰρ πάντα τὰ τρισύλλαβα διὰ τοῦ ι· ἰδοὺ γὰρ τὸ πτωχεῖον καὶ τὸ πρωτεῖον καὶ τὸ πορνεῖον καὶ τὸ δευτερεῖον διὰ διφθόγγου γράφεται· ἀπὸ γὰρ τῶν διὰ τοῦ εὖως ἐστί. Βάμμα Κυζικηνόν . τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην λέγει. Βαῖον . ὀλίγον, μικρόν. παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω. Βάπτισμα . ἄφεςις ἁμαρτιῶν δι' ὕδατος καὶ πνεύματος· ἢ ἐκούσιος συνταγὴ πρὸς τὸν θεὸν δευτέρου βίου· ἢ ἀνάλυσις ψυχῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον· ἢ λύσις δεσμοῦ ἐκ φιλανθρωπίας δεδωρημένη· ἢ ἀνεκλόγιστος ἄφεςις ἁμαρτιῶν. Βάραθρον . ὄρυγμα· βάθος· χάσμα γῆς. Βάραθρα . κυρίως οἱ κοῖλοι τόποι, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ καταπίνονται καὶ εἰσβαίνουσι. παρὰ τὸ βαίνω γίνεται βάτρον καὶ βάθρον [καὶ κατὰ πλεονασμὸν βάραθρον, καὶ ἱακῶς βέρεθρον. ἢ κατὰ ἀντίφρασιν τὸ ἄβατον.] Βασσαρικά . πορνικά· βακχικά. Βάσιμα . πορεύσιμα, εὐεπίβατα. Βασίλειον ἱεράτευμα . τοὺς ὀρθοδόξους ἱερεῖς λέγει. Βατά . βάσιμα, πορεύσιμα, εὐεπίβατα. Βατράχειον . εἶδος χρώματος. ἀπὸ τούτου καὶ βατραχὶς ἱμάτιον. Βακχέβαχον ἄσαι . εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον.

beta 377

Βάθος . ὁ Ἀπόστολος, ὡς οἶμαι, τὴν γεένναν ὀνομάζει· οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος. ὕψος δὲ τὴν βασιλείαν. καὶ πρὸς τούτοις τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ τὸν αἰώνιον θάνατον. (Ρῆμα.) Βαβάξαι .

ὀρχήσασθαι. Βαγεύει . πλανητεύει. [Βαδιῶ . περιπατήσω. ἐπὶ μέλλοντος.] [Βάδδομαι . ἀγαπῶ.]
[Βαδίζου . ἀντὶ τοῦ βάδιζε.] Βάζω . τὸ λέγω. παρὰ τὸ βοῆν βοάζω, ὡς σχολή σχολάζω, καὶ
συγκοπῇ βάζω. Βαδελαγεῖ . ἀμέλγει. Βαθακῆσαι . ζῆσαι. Βαθυκομῶσα . ἐν βάθει ἔχουσα τοὺς
ἀστάχους ἢ τὰς τρίχας. Βάσκ' ἴθι . πορεύου· ἔρχου. Βακχεύοντες . μαινόμενοι, ἐξεστηκότες.
Βακτηρεύειν . στηρίζεσθαι. Βακέω . τὸ μεθύσκομαι. καὶ βακχευτής, ὁ μεθυστής. γέγονε παρὰ τὸ
βάκχος, ὃ σημαίνει τὸν οἶνον· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω, καὶ τὸ ἄχος· ὁ γὰρ ἔχων λύπην
καὶ εἰς μέθην ἐπίπτων, ἀφίησιν αὐτὸν ἡ λύπη· ὑπερέβη γὰρ τὴν λύπην ἡ μέθη. Βαλὼν . αἱ εἰς
ὧν λήγουσαι μετοχαὶ ἀορίστου δευτέρου ὀξύνονται· δαμῶν, ἐλθῶν, πιών· οὕτως οὖν καὶ
βαλὼν. ἀντίκειται τὸ πέφνων· αἱ γὰρ εἰς ὧν λήγουσαι μετοχαὶ ὁπότε ἐν ἐπιπλο-

beta 378

κῇ ἔχουσι δύο σύμφωνα, ὧν τὸ δεύτερον ἐστὶν ἀμετάβολον, πάντες βαρύνονται· τέμνων,
δάμνων· τούτοις ὅμοιον τὸ πέφνων. Βαλλίζειν . τὸ κύμβαλα κτυπεῖν καὶ πρὸς τὸν ἐκείνων
ἦχον ὀρχεῖσθαι. Βαλανεύσω . διακονήσω. ἑμαυτὸν βαλανεύσω. Βάλλ' ἐς κόρακας . ἄπιθι εἰς
ἀπώλειαν καὶ φθόρον. Βάλλεται . πλήττεται, πυρπολεῖται. βάλλεται δὲ ἡ ναὺς σκηπτῶ.
Βαλεῖν . τὸ πόρρωθεν πέμψαι. Βαμβαίνει . διστάζει, τρέμει τοῖς ποσὶ καὶ τῇ γλώσσει, ἀσήμως
φθέγγεται· ἢ ὑποτρόμους ἤχεϊ τοὺς ὀδόντας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ποδῶν, τῶν μὴ ἐδραϊάν τὴν
φυγὴν ἐχόντων. [ἔστιν οὖν βαίνω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν βαβαίνω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ
βαμβαίνω.] Βαίνει . περιπατεῖ. Βάπτουσιν . Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ πλύνουσι. πρῶτα μὲν ἔρια
βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον. Βάπτω . παρὰ [τὸ βῶ] τὸ βαίνω· τρόπον γὰρ τινα
βαίνει κατὰ τοῦ ὑποκειμένου τὸ δευσοποιὸν χρῶμα. Βαρυβρομέων . βαρυηχῶν καὶ βαρυηχέων.
Βαρύθω . ἀπὸ τοῦ βαρὺς βαρύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ βαρύθω. Βαρυθυμεῖ . ὀλιγωρεῖ.
Βασιλειῶ . ἐπιθυμῶ βασιλείας.

beta 379

Βασιλειῶντα . ἐπιθυμοῦντα βασιλεῦσαι. Βασιλίζω . τὰ τοῦ βασιλέως φρονῶ. † Βασανίσας . ἀντὶ
τοῦ δοκιμάσας. ἀπὸ τῆς βασάνου λίθου. οὕτως Πίνδαρος. † Βαστάσας . ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας.
Βασκαίνειν . οὐχὶ τὸ φθονεῖν δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ λυπεῖν, καὶ αἰτιᾶσθαι καὶ δυσχεραίνειν. ἐάν τι
δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει. Φερεκράτης· ὁ λαγὼς με βασκαίνει τεθνηκῶς. διὰ τοῦτο
οὐδὲ [τῇ] δοτικῇ συντάσσεται, ἀλλὰ τῇ αἰτιατικῇ· τὸ γὰρ βασκαίνει μοι βάρβαρον. καὶ βάσκανον
τὸν λυπηρὸν καὶ βλαβερὸν λέγουσι. [Βαστραχαλίσαι . τραχηλιάσαι. βάστραχας γὰρ τοὺς
τραχήλους λέγουσι.] Βαρκάζειν . τὸ βαρβαρίζειν. Βατταρίζειν . μόλις λαλεῖν. ἀπὸ Βάττου
Θηραίου ἰσχυροφώνου ὄντος. Βατταλίζεσθαι . μαλακῶς καὶ αἰσχυρῶς διάγειν. Βαυκαλᾶν . τὸ
τιθηγεῖσθαι μετ' ὥδης τὰ παιδία. Βαυκίζεσθαι . θρύπτεσθαι. Βαῦζων . ὑλακτῶν. Ἀριστοφάνης·
βαῦζων γὰρ καὶ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Βαβαί . θαυμαστικὸν φώνημα. * καὶ βαβαιάζ. *
Βάδην . βαδιστικῶς· ἡρέμα. παραγενομένου βάδην.

beta 380

(1) Τὸ Β μετὰ τοῦ Δ. (Ἀρσενικόν.) Βδελυρός . μισητός. Βδόλος . ἡ δυσωδία τοῦ λύχνου. καὶ ἡ πορδή.
τὸν βδόλον οὐκ ἔσθ' ἥτις ῥὶν ὑπενεγκεῖν δύναται. παρὰ τὸ ὄζω ὀζόλος, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ο
ζόλος, ὡς τὸ ὀδύρεσθαι, [δύρεσθαι, καὶ τροκῇ τοῦ ζ εἰς βδ βδόλος. καὶ τὸ ῥῆμα ὄζει, βδεῖ, ὡς τὸ
ροίζω, ροιβδῶ καὶ ἀναρῶροιβδῶ. (Θηλυκόν.) Βδελυγμία . δυσοδμία. Βδέλλα . ἡ ἀμαρτία. θυγάτηρ
αὐτῆς πορνεία, φθόνος, εἰδωλολατρεία, αἱ οὐκ ἐμπίμπλονται διὰ τῶν ἀτόπων πράξεων.
(Οὐδέτερον.) Βδελυκτόν . μισητόν. Βδέλυγμα ἐρημώσεως . τὸν ἀνδριάντα φησὶ τοῦ τότε τὴν
πόλιν ἐλόντος, ὃν ἔστησεν ἔνδον, ἐρημώσας τὴν πόλιν καὶ τὸν ναόν. βδέλυγμα καὶ ὁ
ἀντίχριστος, ὡς πιστευθησόμενος παρὰ Ἰουδαίων χριστὸς εἶναι καὶ καθεσθησόμενος καὶ δόξων
ὅλης τῆς οἰκουμένης εἶναι βασιλεύς. ἤξει δὲ ἐπ' ἐρημίᾳ τοῦ κόσμου. βδέλυγμα καὶ ἡ
πραττομένη πρᾶξις παρὰ τὸν προσήκοντα λόγον. καὶ πᾶν εἶδωλον καὶ πᾶν ἐκτύπωμα
ἀνθρώπου οὕτως ἐκαλεῖτο παρὰ Ἰουδαίοις. (Ῥῆμα.) Βδέννυσθαι . ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν,
οὐχὶ τὸ πέρδειν.

beta 381

Βδέλλεται . ἀμέλγει. Βδελύττεσθαι . μυσάττεσθαι. μὴ τοὺς θεοὺς βδελύττομαι τὸν λεπρὸν ἀπὸ Μελανθίου. Βδύλλει . φοβεῖται, τρέμει. ὅτε πένης βδύλλει λεώς. (Ἐπίρρημα.) Βδελυκτῶς . μισητῶς. Βδελυρῶς . μισητῶς, ἀκολάστως. καὶ βδελυρία. Τὸ Β μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Βέβηλος . μυσαρὸς, ἀκάθαρτος, ὁ μὴ μόνον ἑαυτῷ, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς προξενῶν βλάβας. [ἀπὸ τοῦ βῶ βήσω, βηλὸς καὶ ἐν πλεονασμῷ βέβηλος· ὁ βάσιμος παντὶ, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἀδύτου.] Βέβαιος . παρὰ τὸ βιβῶ γίνεται βίβαιος, ὡς τιμῶ Τίμαιος, καὶ κατὰ τροπὴν αἰολικὴν τοῦ ι εἰς ε βέβαιος. [τὰ διὰ τοῦ αἰος ἀπὸ ῥημάτων, εἴτε κύρια, εἴτε προσηγορικά, καὶ προπαροξύνονται καὶ διὰ τῆς αἰ διφθογγίου γράφονται, οἷον· τιμῶ, Τίμαιος· πηδῶ, Πήδαιος. Πήδαιον γὰρ ἔπεφνε. λύω, λύαιος, ὄνομα· Λυαῖος, κύριον. οὕτω καὶ βιβῶ, βίβαιος καὶ βέβαιος.] Βεζέκ . ἀστραπή. † Βέβρυκες . οἱ Τρῶες. † † Βελώνης . ὁ βέλη ὠνούμενος. †

beta 382 † Βέκος . ὁ ἄρτος παρὰ Φρυγί. † Βεελφεγῶρ . Βέελ ὁ Κρόνος· Φεγῶρ τόπος, ἐν ᾧ ἐτιμαῖτο. Βειέλοψ . ὁ λῶρος. καὶ ἔθνος. Βεκκεσέληνε . ἀνεκτότατε. Βελονοπώλης . κύριον. Βέλτερος . ὁ καλλίων, ὁ κρείσσων. παρὰ τὸ βέλλω, ὅθεν καὶ βουλή καὶ βέλος, γίνεται ῥῆμα [βελὸς, καὶ τὸ συγκριτικὸν βέλτερος. βέλτερον ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ ἐβίωναι.] [Βελτίωνος . τὸ συγκριτικὸν, μέγα.] Βελλεροφόντης . ὁ προνοούμενος παύειν τὰ κακά. τὰ εἰς τῆς ἀρσενικά, μὴ ὄντα σύνθετα παρὰ τὸ κρατῶ ἢ κράτης, μὴ ἔχοντα οὐδέτερα εἰς ες , εἰς ου ἔχει τὴν γενικὴν, οἷον· πολίτης, πολίτου, μητιέτης, μητιέτου, Βελλεροφόντης, Βελλεροφόντου. [πρόσκειται ἀρσενικά διὰ τὸ φιλότης, κακότης· μὴ ὄντα σύνθετα, παρὰ τὸ κρατῶ ἢ κράτης, διὰ τὸ Ἴπποκράτης, Ἴπποκράτους· πρόσκειται μὴ ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες , διὰ τὸ ἐνναέτης, ἐνναετοῦς, ἐννάετες· τοῦτο δὲ, εἰ μὲν σημαίνει τὴν σωματικὴν ἡλικίαν, ἐνναέτους, βαρύτονον· εἰ δὲ χρόνος ἐνναετής, ὀξύνεται.] Βέμβιξ . ὄνομα τόπου. καὶ ὁ στρόμβος, ὃν οἱ παῖδες ἱμάντι παίζουσι, πέμπις τις ὦν, παρὰ τὸ πέμπεσθαι καὶ ἐλαύνεσθαι. Βενιαμίν . ὄνομα κύριον· ἐρμηνεύεται δὲ δεξιᾶς υἱός.

beta 383 Βερέσχεθαι . οἱ ἀνόητοι. Βεστῖνοι . ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ θηριῶδες τὸν τρόπον. καὶ βεστία τὰ θηρία κατὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων διάλεκτον. Βετράνος . ὁ ἀπολυθεὶς τῆς στρατείας. ἐπὶ εἰκοσαετίαν δὲ οὗτοι ἐδούλευον. Βέχειρ . ἔθνος Σκυθικόν. Βελίαρ . τῇ Ἑβραίων φωνῇ τὸν ἀποστάτην δηλοῖ. ὁ Ἀπόστολος· τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς βελίαρ.] Βέκυλος . προβατώδης. Βέτων . ὁ πάνυ εὐτελής. (Θηλυκόν.) Βέλεκος . ὁσπριον· ἔοικε δὲ τοῖς λαθύροις. Βεβαία . ἀσφαλῆς, ἀσάλευτος. καὶ ὄνομα πηγῆς. Βελυβίνα . πόλις Λακεδαιμονίας. [Βεμβράς . εἶδος ἰχθύος.] [Βερενίκη . ἡ γυνὴ τοῦ πατρὸς Πτολεμαίου.] Βέρροια μεγάλη . τὸ Χάλεπ. Βέρροια . πόλις Μακεδονίας. Βενεβενδός . πόλις Καλαβρίας, [ἣν κτίζει Διομήδης.] Βεμβράνας . ῥωμαϊκώτερον τὰ εἰλητὰ ἐκάλεσεν ἀπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ συνηθείας ἀδιαφόρως τῇ λέξει καταχρησάμενος, ἀφ' ἧς δὴ καὶ ἔγραφε τὴν ἐπιστολήν. (Οὐδέτερον.) Βέβιον . ὄνομα ὄρους.

beta 384 Βέλεμνα . τὰ βέλη. παρὰ τὸ βέλος βέλεμνος. [ὡς ἔχω ἔχεμος.] Βέλος . πᾶν τὸ κατὰ τινὸς βαλλόμενον. παρὰ τὸ βάλλω βέλος. καὶ τὸ τραῦμα παρ' Ὀμήρῳ. Βέλτερον . κρεῖσσον. Βένθος . τὸ βάθος. Βενεφοικίους . ἅπαν εἶδος χάριτός τε καὶ δεξιώσεως. τῆς γὰρ τῶν Λατίνων διαλέκτου οὔσα ἡ λέξις εὐεργεσίαν δηλοῖ, [πρὸς ἑλληνίδα μεθερμηνευομένη διάλεκτον.] Βέρεθρον . τὸ βάθος. Βέρετα . τόπος. Βέραιδον . ξύλον. Βέρεδον . τὸ κοβύτουρον. Βεστία . τὰ θηρία κατὰ Ῥωμαίους. Βεῦδεον . τὸ ποικίλον ἱμάτιον, ἣ τὸ πορφυροῦν. Βεστιάριον . παρὰ Ῥωμαίοις, ἔνθα ἡ ἀναγκαία ἀπόκειται ἐσθῆς. Βένθος . τὸ βάθος. παρὰ τὸ βάθος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν βένθος· ὡς πάθος πένθος. Βεβυσμένα . λαθραῖα, ἢ πεπυρωμένα, ἢ καὶ τὰ περιπεφραγμένα. (Ῥῆμα.) Βεβρώθους . φάγοις. βρῶ, βρώσω, βέβρωκα. ἐκ τούτου ῥῆμα βεβρώκω, τροπῇ τοῦ κ εἰς θ βεβρώθω. [ὁ παρατατικὸς ἐβέβρωθον, ἢ μετοχὴ ὁ βεβρωθών· τοῦ βεβρωθέντος· τὸ εὐκτικὸν βεβρώθωμι, βεβρώθοις.] Βεβριθός . βαρυνθέν.

beta 385

Βεβίωκα . ἔζησα. Βεβουκόλημαι . ἀποδεδίωγμαι, πεπλάνημαι. Βεβολήατο . τῇ ψυχῇ τετρωμένοι ἦσαν. παρὰ τὸ βάλλω γίνεται βλῶ, βλήσω, βέβληκα, βέβλημαι, ἐβεβλήμην, ἐβέβληντο, προσθέσει τοῦ ο ἐβεβόληντο, καὶ Ἰωνικῶς ἐβεβολέατο καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η βεβολήατο. Βεβαλανωμένον . κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. Βέβυστο . ἐπεπλήρωτο. Βεβυσμένος . περιπεφραγμένος. Βεβώς . ἀναβεβηκώς. Βεβίηκεν . ἐπορεύθη. Βεβαῶτα . βεβηκότα. Βεβαρηότα . βεβαρημένον. Βέβηκεν . ἔστηκεν, ἐπέπυκτο. Βέβρυχεν . ἤχεϊ. Βέβουλα . ἀπὸ τοῦ βούλω βαρυτόνου ὁ μέλλων βουλήσω, βεβούληκα, ὁ μέσος βέβουλα. Βεβίηκεν . ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. [βιάζω, βιάσω, βεβίακα, βεβίηκε τροπῇ τοῦ α εἰς η . —τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῖς.] Βέω . τὸ πορεύομαι. ὄφρ' ἂν ἐγὼ βέω ποτὶ Ἴλιον—. Τὸ Β μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Βηθλεεμμίτης . ἀπὸ Βηθλεέμ. Βηθύλος . εἶδος ὀρνέου. Βηλός . ὁ τῆς θύρας βαθμός. παρὰ τὸ βήσω. ὁ ἐπιβαίνουσιν οἱ εἰσιόντες. λέγεται καὶ τὸ ἰστίον Ῥωμαῖστί. βηλὸς καὶ ὁ οὐρανός.

beta 386

Βημάρχιος . Καισαρεὺς ἐκ Καππαδοκίας σοφιστής. οὗτος ἔγραψε τὰς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πράξεις ἐν βιβλίοις δέκα, μελέτας τὲ καὶ λόγους διαφόρους. Βῆξ . ἡ περὶ τὴν φάραγγα νόσος. Βήρυλλος . εἶδος λίθου. Βῆρος . ὄνομα κύριον. Βηρύτιος . ὁ ἀπὸ πόλεως Βηρυτοῦ, ἥτις κτίσμα Κρόνου. ἐκλήθη δὲ Βηρυτὸς διὰ τὸ ἔνυδρον· βῆρ γὰρ τὸ φρέαρ παρ' Ἀττικοῖς. Βητάρμων . ὁ ὄρχηστής. [παρὰ τὸ βαίνειν μετὰ ἀρμονίας βηάρμων καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ βητάρμων. λέγεται καὶ βήταρμος ἐνόπλιος ὄρχησις ἐκ τοῦ ἀρμός.] Βησᾶς . ἀχανὴς καὶ ὑπόμωρος. οἶον· βησᾶς ἔστηκε. Βήτηιος . πίναξ. (Θηλυκόν.) Βηθανία . πόλις. ἐρμηνεύεται δὲ οἶκος ὑπακοῆς. Βιθυνία δὲ ι . Βηθσαϊδᾶ· Βηθφαγή . ὄνομα τόπων ἢ πόλεων. καὶ Βηθσουρός. Βηρίνη . ὄνομα κύριον. Βηρυτός . πόλις Φοινίκης. [ἐκλήθη δὲ Βηρυτὸς διὰ τὸ ἔνυδρον· βῆρ γὰρ παρ' αὐτοῖς τὸ φρέαρ.] Βησσηῖς . δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. Βῆσσα . πόλις. Βῆσσα . ὁ βάσιμος τόπος καὶ κοῖλος καὶ ὑψηλός. [παρὰ τὸν βήσω μέλλοντα γίνεται βῆσσα κατὰ πλεονασμὸν ἐτέρου ς. δι' ὧν βαίνειν καὶ πορεύεσθαι ἔνεστι.]

beta 387

Βῆ . τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς. ὁ δὲ λοίσθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ [βῆ] λέγων βαδίζει. Βῆμα . λίθος τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἡ δικαστικὴ τράπεζα. [παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω.] Βῆρ . τὸ φρέαρ, παρὰ Φοίνιξι. Βηρούνιον . ὄνομα πόλεως. Βηρίον . ἔνδυμα μοναχικόν. Βησσηέντα . βάσιμα. Βήσιον . ποτήριον. Βῆτα . τὸ στοιχεῖον· ὅτι δευτέραν τάξιν ἔχον ἐπιβέβηκε τῶν λοιπῶν. Βῆμα . παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, ὁ μέλλων βήσω, ὁ παρακείμενος [βέβηκα, ὁ παθητικός] βέβημαι, καὶ ἐξ αὐτοῦ βῆμα. (Ῥῆμα.) Βήσεται . πορεύσεται. Βήσεται . πορεύση. Βῆ . ἐπορεύθη. Τὸ Β μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Βίβλινος . οἶνος αὐστηρὸς, ἀπὸ βιβλίνης οὕτω καλουμένης Θρακίας ἀμπέλου. οἶον· ὕδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ βίβλινον στυγεῖ. Βιβλιαφόρος . γραμματοφόρος. ὁ δὲ πέμπει βιβλιαφόρον μὴ θορυβεῖσθαι παρακελευόμενος. καὶ πᾶσα γραφὴ βιβλιαφόρος λέγεται, οὐ βιβλιοφόρος.

beta 388

Βιβλιοπῶλην, οὐχὶ βιβλιοπῶλον λέγομεν . Θεόπομπος· τοὺς βιβλιοπῶλας λεύσομαι. Βιβλογράφος, οὐ βιβλιαγράφος . Βικάριος . ὁ διάδοχος παρὰ Ῥωμαίοις. Βίκος . τὸ ἀγγεῖον καὶ τὸ σπέρμα. Βίκτωρ· Βικέντιος . ὀνόματα κύρια. Βιτέλλιος . βασιλεὺς Ῥωμαίων. Βίος . ἡ οὐσία τῶν κτημάτων, καὶ τὸ ζῆν καὶ ἡ ζωὴ, ἡ βιωτὴ προσαγορεύεται. παρὰ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ζῆν. καὶ Ὅμηρος —οἶον θεοὶ ρεῖα ζῶντες οὐχ οὕτως ἄνθρωποι. ἢ παρὰ τὸ βέω τὸ πορεύομαι. τί γὰρ ἐστὶ βίος ἢ ὁδὸς καὶ πορεία; [τὸ γὰρ βέω κυρίως τὸ πορεύομαι σημαίνει. ὄφρ' ἂν ἐγὼ βέω ποτὶ Ἴλιον.] Βιός . τὸ τόξον. παρὰ τὸ τὴν βίαν τῆς τάσεως, ἐπειδὴ μετὰ βίας τείνεται. [ἢ ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπορίζοντο δι' αὐτοῦ τὰ πτηνὰ τοξεύοντες.] Βιώνης . ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων, ἢ ὁ τὰ τόξα· βιὸς γὰρ τοῦ τόξου ἡ νευρά. (Θηλυκόν.) Βία . ἡ ἐκ δυναστείας ἀδικία ἢ ὁρμὴ· ἢ ῥύμη· ἢ δύναμις. ὁ δὲ τῇ βίᾳ τοῦ σώματος ἐξωθεῖ τὰς πύλας εἰς τὸ ἔσω. Βιαρκέος . τῆς εἰς τὸ ζῆν ἐπαρκούσης. Βιοτή . ἡ ζωὴ. βιωτὴ δὲ ἡ βιώσιμος ἡμέρα· μέγα. Βισαλτία . πόλις καὶ χώρα Μακεδονίας, ἀπὸ Βισάλτου τοῦ Ἡλίου καὶ Γῆς. περὶ ταύτην οἱ

beta 389 λαγωοὶ πάντες ἀλίσκονται δύο ἡπάτα ἔχοντες. ὁ πολίτης Βισάλτιος. Βιστωνίος . φόρμιγγος. ἀπὸ Βίστωνος τερψιχόρου. φόρμιγξ γὰρ ἡ κιθάρα. (Οὐδέτερον.) Βιβλίον . ἡ ἐπιστολή, ἡ γνῶσις αὐτὴ καὶ ἄλυστος μνήμη. * καὶ ὁ Δαβίδ· * ἐπὶ τῷ βιβλίῳ σου πάντες γραφήσονται. [βιβλίον διὰ τοῦ ι ἄττικῶς διὰ δὲ τοῦ υ ἰακῶς.] Βιζακίων . μικρῶν λίθων. Βίολα . πέδιλα, ὑποδήματα. Βίρρον . ἱμάτιον ῥωμαϊκόν. Βιστάκια . τὰ πιστάκια. Βίσεξτον . ἐπινέμησις τετραετίας. (Ῥῆμα.) Βιβάντα . διαβαίνοντα. Βιβῶντες . βαίνοντες. [ἀπὸ τοῦ βιβάω βιβῶ, δευτέρας συζυγίας, βιβάοντα βιβῶντα.] Βιβάζει . ὀχεύει, συζευγνύει. Βίβημι . τὸ βαίνω. Βιβήξαντες . ἐπιβιβάσαντες. Βιμβικίζεται . παρακρούεται. Βινῶ . τὸ συνουσιάζω. ὅτι οἱ κομίζοντες ἤδη τὴν ἡλικίαν, ἀρχὰς ἔχουσι τοῦ βίου. [ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βύειν λέγουσι, κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι .] Βιοῦται . ἀντὶ τοῦ ζῆ ἢ ζήσεται. οὕτως Ἡρόδοτος. Βιώτω . ζησάτω. [βίωμι, ἐβίων, βιοῦς, βιοῦντος, τὸ παρατατικὸν βίωθι, βιώτω.]

beta 390 Βιώατο . βιάω, βιῶ, βιάομαι, [βιῶμαι,] βιαοίμην, βιώμην, βιάοιο, βιῶο, βιάοιτο, βιώτο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α βιώατο. Βιῶν . ἔχει τὸ ι . βίωμι, ἐβίων ὁ δεύτερος ἀόριστος, βιοῦς βιοῦντος, τὸ εὐκτικὸν βιοίην, βιοίης, βιοίη, καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω βιῶν. ὥσπερ τὸ δοὺς δόντος, δοίην, καὶ κατ' ἔκτασιν δῶν. Βιῶναι . ζῆσαι. βίωμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐβίων, βεβίωμεν τὸ παθητικόν, καὶ ἡ μετοχὴ βιῶναι. Βιῶνται . μετὰ βίας εἰσελεύσονται. ὅτι βιῶνται διὰ τοῦ πτώματος τοῦ τείχους. Τὸ Β μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Βλάξ . μωρὸς, μὴ εἰδὼς τὰ πράγματα διακρίναι, ἐκλελυμένος, μαλακὸς, εὐήθης, ἀνόητος, βραδύς. Ἀριστοφάνης· βλάκες φιλεργοί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ μαλακὸς, καὶ τὸ ὑποκοριστικὸν μάλαξ, ὡς βωμολόχος βώμαξ, πλούσιος πλούταξ· μάλαξ οὖν καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν βλάξ. καὶ βλακεύειν τὸ βραδύνειν. οἱ λέγοντες δὲ βλάκα τὸν ἀλαζόνα, σφάλλουσι. Βλαστός . παρὰ τὸ βλώσκειν τὸ αὖξειν. Βλαισός . παραλυτικὸς, στρεβλόπους, ὁ τοὺς πόδας ἐπὶ τὰ ἔξω διεστραμμένος καὶ τῷ λ στοιχείῳ ἑοικώς. διὰ τοῦτο καὶ Λάβδα ἐκαλεῖτο ἡ γυνὴ Ἡετίωνος. [εἴρηται δὲ βλαισὸς ὁ βεβλαμ-

beta 391 μένος τὸ ἴσον τῶν ποδῶν. τὸ ἐναντίον γοῦν ὁ ἐπὶ τὰ ἔσω ἔχων τοὺς πόδας καλεῖται ραιβός, παρὰ τὸ διεφθαρμένον τὸ ἔσω τῆς βάσεως.] Βλέμμυες . ἔθνος βαρβαρικόν. Βλήδας . ὄνομα Σκύθου. Βλήνος . ὁ τύραννος. βλῖνος δὲ, ὁ ἰχθύς, ι . Βληχώδης . πρόβασι τὸν νοῦν ὅμοιος. μωρὸς δὲ ποιμὴν καὶ τὰ πάντα βληχώδης πέμπειν ἔμελλε. Βλήχων . εἶδος βοτάνης. λέγεται καὶ ὁ γλήχων. Βληχρός . ὁ ἀσθενής. παρὰ τὴν βληχὴν [τῶν προβάτων τὴν φωνὴν οὐδὲν οὔσαν. βληχρὸν οὖν καὶ ἄβληχρον τοῦ αὐτοῦ σημαντικὸν ὀνόματος, ὡς στάχυς, ἄσταχυς. εἰρήσθαι δὲ τὴν λέξιν ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσθενοῦς ἀπὸ τοῦ βέβληται. βληχρὸς καὶ ὁ καταβεβλημένος καὶ πεπτωκώς ἀπὸ τῶν παλαιόντων. ὁ δὲ Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ λέγει αὐτὸ, ἀπὸ τοῦ βέβληκα, ὁ καταβάλλων.] † Βλῶρος . ὁ διάλευκος. † Βλάσφημος . ὁ εἰς θεὸν ἐξυβρίζων. οἱ δὲ ἐβλασφήμουν αὐτὸν ὡς κακίας ἐπὶ τρισὶν ἀνδράσι τὰ πάντα θέμενον. Βλεπεδαίμων . ὁ διεστραμμένος τὰς ὁψεις ὑπὸ δαίμονος. Βλίκαρος . ὁ βάτραχος. Βλιττομάμας . ὁ μωρός· καὶ γὰρ τὸ βλίττον μωρόν ἐστι λάχανον. Βλοσσυρός . ἄγριος, καταπληκτικός.

beta 392 Βλωμός . κλάσμα ἄρτου. ἀπὸ τοῦ ψωμός, τοῦ ψ εἰς β τραπέντος. ἢ παρὰ τὸ φλωμός, ὃ ἐστὶ κλάσμα τοῦ ἄρτου, καὶ κατὰ τροπὴν βλωμός. [ἢ παρὰ τὸ βρῶ τὸ ἐσθίω βρωμός καὶ βλωμός· ὡς καὶ παρὰ τὸ βῶ βωμός, οἱ δὲ παρὰ τὸ βάλλειν εἰς τὸ στόμα. Ἡσίοδος· ὀκτάβλωμον.] Βλοστρισμός . ἡ ἀπορία. παρὰ Γαληνῷ. [γράφει καὶ ὁ Ψελλός· Ἐκχύμωμα παρέκχυσιν, τὴν ἐφελκύδα μύκην· Ὑπέρινος κατάξηρος, βλοστρισμὸν ἀπορίαν· Ἐκφυμα τὸ ἐξάνθημα, τὸ βλάπτεσθαι γυιοῦσθαι.] (Θηλυκόν.) Βλάβη . ἡ εἰς ψυχὴν ἐλάττωσις καὶ ἡ ἀμαρτία. ἀπὸ τοῦ βλάβω βλάβη. [Ὅμηρος· βλάβεται δὲ γούνατα. ὅθεν καὶ βλάβος. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ βλάπτω, ὥφειλεν εἶναι βλάφη, ὡς σκάπτω, σκάφη.] Βλακεία . ἔκλυσις, μωρία, χαυνότης, μαλακότης, ραστώνη. οὐ γὰρ στρατηγῶν βλακείας τὰ πράγματα ἐπέτρεψε. Βλασφημία . ἡ εἰς θεὸν ὕβρις. λέγεται δὲ καὶ ἡ κατὰ ἀνευθύνων γενομένη μέμψις. [παρὰ τὸ φήμη καὶ τὸ βάλλω, ἡ ταῖς

φήμαις βάλλουσα.] Βλάστη . τὸ βλάστημα. Βλαύτη . εἶδος ὑποδήματος. σπεύδειν ἀπὸ ρυτῆρος τουτέστιν ἀπὸ βλαύτης. καὶ βλαυτία τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας σανδάλια. Βληχή . ἡ τῶν προβάτων φωνή. [Βλήχων . ἡ γλήχων. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης.]

beta 393

Βληχρά . ἀσθενής. Βλιτάδας . οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἀσθενεῖς ἔλεγον. Βλοσσυρῶπις . καταπληκτική. Βλῶσις . παρουσία. Βλωθρή . χλωρὰ, ἀπαλή. ——— ταύτας ἀρμόση βλωθρᾶς, Θηρίμαχε, πλατάνου. βλωθρὴ καὶ ἡ μακρὰ καὶ ἡ μεγάλη. [ἡ εἰς τὸν αἰθέρα μολίσκουσα, μολαιθέρη τις οὕσα καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ μ εἰς τὸ β καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω , βλωθρὴ. ἢ παρὰ τὸ μολεῖν καὶ τὸ θορεῖν, ἢ θοροῦσα ταχέως.] (Οὐδέτερον.) Βλαύρια . σανδάλια. Βλάβος . ἡ βλάβη καὶ τὸ ἀμάρτημα. Βλέπος . τὸ βλέμμα. Βλέφαρον . τοῦ βλέποντος φάρος. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν αἵρεσθαι. [Βληχρόν . τὸ ἀσθενές. οὕτως Ὅμηρος καὶ Ἀλκαῖος. Πίνδαρος δὲ ἰσχυρὸν αὐτὸ λέγει.] Βληρόν . τὸ δέλεαρ. Βλητрон . τὸ σύμβαλμα. Βλήτροισι . τοῖς βεβλημένοις, τοῖς κεκολλημένοις. βλῶ, βλήσω, βλητрон. Βλίαρ . φύλλον συκῆς. Βλίφυλλον . σύκινον. Βλίτηρι . ὄργανον μουσικὸν φησὶν Ἰόβας. σκίνδαψον δὲ, μίμημα χορδῆς.

beta 394

Βλύδιον . ὑγρόν. [Βλωθρά . χλωρὰ ἀπαλὰ ἢ μακρὰ καὶ μεγάλη.] Βλίτον . εἶδος λαχάνου. τινὲς βλίττον γράφουσι. Βλακεύεται . μαλακίζεται. [Ξενοφῶν· εἴτις αὐτῷ δοκοίη τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων βλακεύειν.] Βλάπτω . βρῶ τὸ ἐσθίω· τοῦτο γίνεται βλῶ κατὰ τροπὴν τοῦ ρ εἰς λ , καὶ κατὰ παραγωγὴν βλάπτω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐσθιομένων καὶ μηκέτι ὑγιῶν ὄντων. Βλεμμεαίνων . γαυριῶν· ἐπαιρόμενος [ἢ μαργαίνων καὶ ἐνθουσιῶν. παρὰ τὸ βρέμω βρεμαίνω, τροπὴ τοῦ ρ εἰς λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε .] [Βλείμην, βλεῖο . εὐκτικόν.] Βλήμενος . ὥσπερ καὶ τὸ οὐτάσμενος ἀναδρομὴν ἔπαθε τοῦ τόνου, οὕτω καὶ τὸ βλήμενος, ἐκ τοῦ βεβλημένος κατὰ συγκοπὴν. Βλίσαι . βαστάσαι. Βλίττειν . τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. Βλιμάζειν . ἀποστάζειν τοῦ μέλιτος. ἔστι δὲ καὶ τὸ ψηλαφᾶν. [ὥς φησι Κράτης· ὡς μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιον, ὃ θεοὶ, καὶ ἐβλίμαζον αὐτήν. κυρίως δὲ βλιμάζειν τὸ τοῦ ὑπογαστρικοῦ καὶ τοῦ στήθους ἄπτεσθαι, ὅπερ ποιοῦσιν οἱ τὰς ὄρνιθας ὠνούμενοι.] Βλιμάττομεν . ψηλαφῶμεν, ἐπιθυμοῦμεν. Βλησθαι . ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω, βέβληκα, βέβλημαι, [βλησθαι, ἀφαιρέσει τῆς β ε .]

beta 395

Βλώσκω . τὸ αὔξω. παρὰ τὸ μολῶ γίνεται παράγωγον μολίσκω, [ὥς γελῶ γελίσκω, καὶ γαμῶ γαμίσκω, καὶ μεταθέσει τοῦ μ εἰς τὸ β βολίσκω, καὶ ἐν ὑπερθέσει βλοίσκω, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω βλώσκω. Ἰστέον, ὅτι τὰ ἀπὸ μὲν τῆς πρώτης συζυγίας παραγόμενα διὰ τοῦ ἰσκω γίνονται, οἷον τελίσκω· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ω διὰ τοῦ ασκω , οἷον γελάσκω.] Βλέπετε . ἐπισκέψασθε, προσέχετε. ἀποστολικὴ ἡ λέξις· βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί—. Βλιμαίνειν . τὸ στριγᾶν. (Ἐπίρρημα.) Βλακικῶς . ἀντὶ τοῦ βραδέως. ὡς βλακικῶς διακονεῖς. Τὸ Β μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Βοηδρόμος . ὁ βοηθός. Βοηθός . ἀπὸ τοῦ εἰς βοὴν θεῖν. βοὴ γὰρ κυρίως ἡ μάχη, ὡς —βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. [ἢ παρὰ τὸ βοὴν καὶ τὸ θόος, ὁ εἰς τὴν βοὴν θόος καὶ ταχύς.] Βόθρος . ὄρυγμα, λάκκος. παρὰ τὸ βάθος, βάθρος καὶ βόθρος. Βόθυνος . τόπος τὶς ἰδίως οὕτω καλούμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ, οὗ μνήμην Ἰσαῖος καὶ Καλλισθένης ποιεῖται. καὶ ὁ βόθρος, καὶ ὁ λάκκος, [καὶ τὸ ὄρυγμα.] ὥσπερ παρὰ τὸ θρασὺς γίνεται θράσυνος, οὕτως καὶ παρὰ τὸ βαθὺς βάθυνος καὶ βόθυνος.

beta 396

Βολεῶν . κοπροθέσιον. Βόλιτος καὶ βόλβιτα . τὰ κόπρια. Βολβός . εἶδος ὀσπρίου ἢ καὶ κρομμύου. βολβός τὸ ὕδνον. Βόλιμος . μόλιμος καὶ κατ' ἐναλλαγὴν βόλιμος. Βομβάμβιος . αὐλητῆς, παίζων. παρὰ τὸν αὐλόν. Βόμβος . ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος. Βόμβρυξ . εἶδος σκώληκος. Βομβυλιός . εἶδος μελίσσης ἐκ πηλοῦ πλαττούσης τὰ κηρία. Βοοβόρους . ὀβολοὺς μεγάλους. Βοονόμος . ὁ τοὺς βοῦς νέμων καὶ βώσκων. Βορβόροπιν . κῆπον. σημαίνει καὶ τὸ μόριον. Βορβορυγμός . ὁ ἐπιφερόμενος ἦχος τοῦ ὕδατος, ἢ ἦχος ἐκ τοῦ στόματος τῆς καμήλου. [σύνθημα δέ ἐστι ταῖς καμήλοις καθεζομέναις ὁ τοιοῦτος ἦχος.] Βορῥᾶς . ἄνεμος ψυχρός. τινὲς δὲ ἐν ρ γράφουσι. Βορέας . παρὰ τὸ βάρος, * καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς ο . * [ἢ παρὰ τὸ βορὰ, ὃ

σημαίνει τὴν τροφήν. βορᾶς γὰρ ἡμῖν αἴτιος, αὖξων τοὺς καρπούς.] Βόρβορος . [παρὰ τὸ βάρος
βάρβαρος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο βόρβορος,] ὃ ἔστι τὸ περίττωμα τῆς γαστροῦς. [τοῦτο γὰρ ἐν τῷ
ἄνω κείμενον βάρος ἐμποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ βορὰ βορὸς καὶ βόρβορος,] ἢ ἐκ τῆς τροφῆς ὕλη.
Βόσπορος . πόλις περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἣν ὁ Βωχάνος ὁ Τοῦρκος ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως
ἐπόρθησεν. ὥς φησι δὲ Φιλέας, δύο Βόσποροι εἰσὶν· ὁ μὲν κατὰ τὴν Προποντίδα, ὁ δὲ Θρακικός.

beta 397

Βόσπορος . οἶονεῖ βοὸς πόρος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς Ἰοῦς τῆς θυγατρὸς Κάδμου. ταύτη γὰρ ἡ
Ἥρα κατὰ ζῆλον οἷστρον ἔπεμψεν, ἣτις ἐλαυνομένη ὥσπερ πόρτις, παρῆλθε τὸν τόπον.
Φύλαρχος δὲ φησιν, ὅτι οἱ ἐντὸς τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἦσαν ἄπειροι τῆς γεωργίας· οἱ δὲ ἐκ τοῦ,
ἔμπειροι· διὸ καὶ Βόσπορος ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ πελάγους, ὅτι ἐσπείρετο. τινὲς δὲ τοὺς στενοὺς
πορθμοὺς βοσπόρους εἰρήσθαι [λέγουσιν. ἢ ὅτι τὸ παλαιότως σχεδίας πηγνύντες καὶ βόας
ὑποζευγνύοντες εἰς τὸ πέρας διεπεραιοῦντο.] Βόστρυχος . ὁ πλόκαμος. παρὰ τὸ βόστρυχον
βόστρυχος, [ὁ βοτρυοειδὴς μετὰ σχήματος γὰρ βοτρυοειδοῦς ἀπήρτηται.] Βορός . πολυφάγος.
Βοτῆρες . ποιμένες. Βούλιμος . ὁ ἐπιτεταμένος λιμός. Βούβρωσις . ὁμοίως. εἴρηται δὲ, ὅτι βοῦς
λυμαίνεται, καὶ τοὺς βοῦς βρῶσιν ποιεῖ. Βουφάγος . πολυφάγος. Βοῦφος . ὄρνειον. βοῦφος
ἐπιφοιτᾷ, ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων εἴρηται. Βουργαῶν . ὄρος ἐσπέρειον, ἔνθα
Βελισσάριος διαφόρους πολέμους διήνεγκε. Βουκόλος . ὁ τῶν βοῶν νομεύς, βουκόνος τις ὢν.
παρὰ τὸ κονεῖν περὶ τὰς βοῦς, ὃ ἐστὶν ἐνεργεῖν καὶ διατρίβειν. ἢ βοῦσι κεκλόμενος, ὃ ἐστὶν
ἐγκελευόμενος. [ἢ παρὰ τὸ κέλλω, ὃ ἅμα τοῖς βοῦσι κέλλων. Δίδυμος παρὰ τὸ κομεῖν εἰρή-

beta 398

σθαι· ἴν' ἢ βουκόμος, ὡς ἱποκόμος, καὶ κατὰ τροπὴν βουκόλος.] Βούτας . ὁ τῶν βοῶν νομεύς.
ἀττικῶς δὲ εἴρηται. [Βουληφόρος . ἡγεμὼν· ἄρχων· βουλευτής.] Βουγάϊος . [ὁ μέγα ἐπὶ τῇ βοᾷ
γαυριῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ βοῦ καὶ τοῦ γαῖα συνθέτου γίνεται βουγάϊος.] ἢ παρὰ τὸ γαίειν τὸ γαυριᾶν,
ὅπερ καὶ αὐτὸ παρὰ τὸ γαῖα γέγονεν, ἴν' ἢ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῆς γῆς, ὁ μεγάλωφρων. Βουπλῆξ .
τὸ βούκεντρον. ἀπὸ τοῦ πλήσσειν τὸν βοῦν. Βουμολγός . ὁ τὰς βοῦς ἀμέλγων. Βουλυτός . ἡ
δειλινὴ ὀψία, ὅτε οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων. Βούπαλος . ὄνος. Βουνίτης . ὁ βουκόλος, ὁ
βοηλάτης. Βουνός . ὁ ὀρώδης καὶ γεώλοφος τόπος. Βουγάϊος . ὁ μεγαλόσωμος. Βουχανδής . ὁ
λέβης. Βουπρῆσται . ὄνομα ὄφεων. Βουβών . τὸ πάθος, ὅπερ τινὲς βομβῶνα λέγουσι.
[Ἡρωδιανός·] βουβῶν ἐπήρθη τῷ γέροντι. καὶ ῥῆμα βουβωνιῶ εἴρηται, ἀπὸ τοῦ ἐπαίρεσθαι, καὶ
μεγάλως βαίνειν εἰς οἶδημα. Βουκέφαλος . ὁ ἵππος τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὐχ ὅτι βοὸς κέρατα εἶχε·
τοῦτο γὰρ ψευδές· ἀλλ' ὅτι οὕτω ἐν Θεσσαλίᾳ ἐκαλοῦντο οἱ ἵπποι. Βοῦς . παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω.
ὁ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῆς περὶ τὴν γῆν ἐργασίας. [οὐ δυνάμεθα δὲ

beta 399

λέγειν ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν τοὺς βόας, καὶ κατὰ κρᾶσιν βοῦς· τὸ γὰρ α οὐ
κιρνᾶται εἰς τὴν ου, ἀλλ' εἰς τὴν ω, κρείττονα κρείττω· ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι ὁμοφωνία γέγονε
τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν καὶ τῆς αἰτιατικῆς· πᾶσα γὰρ εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ς λήγει,
καὶ συναιρουμένη τὴν τελευταίαν συλλαβὴν, ἔχει τὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν ὁμόφωνον
αὐτῇ.] Βούσιρις . ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις καλεῖται. ἴν' ἢ ὁ ἰσχυρὸς, ὁ
δυνάμενος βοῦς ἄγειν σειραῖς, ὥστε δύνασθαι μόνον. [τὰ δὲ εἰς ρις βαρύτονα διὰ τοῦ ι, οἶον·
ἔρις, ἴρις, δῆρις, Σίρις, ὄνομα πόλεως Φοινίκων, κίσιρις, εἶδος ὀρνέου, Τίρις, ὄνομα κύριον,
Ἵσιρις, ὁ Διόνυσος παρ' Αἰγυπτίοις, καλᾶσιρις, ξίρις, εἶδος φυτοῦ. πρόσκειται βαρύτονον, διὰ
τὸ χειρὶς, τὸ χειρομάνικον.] Βώτης . ἄστρον πλησίον τῶν ἄρκτων. ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἀρκοφύλαξ
καλεῖται. Βούπαις . νέος ἀφῆλιξ. (Θηλυκόν.) Βότρυς . παρὰ τὸ βῶ τὸ πατῶ. ἢ παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ
τρίβεσθαι, πότρυς καὶ βότρυς. ἢ παρὰ τὸ τὴν πόσιν ῥεῖν. Βοή . ἡ φωνή. παρὰ τὸ βέω τὸ βαίνω, ἢ
διὰ τῆς ἀρτηρίας βαίνουσα. [ἢ παρὰ τὸ βέω, τὸ τρέφω, ἢ ἐκ τῶν τρεφομένων πνευμάτων
πεμπομένη.] [Βολίς . ἀκόντιον.] Βόλος . ἡ δρόσος, καὶ τὸ δίκτυον.

beta 400

† Βολένη . τὸ κρέας τὸ περὶ τὸ στόμα τῆς γαστροῦς. † † Βοῶτα . παρὰ Λάκωσιν ἢ ὀδύνῃ. † Βορά . ἡ
τροφή. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω. Βόσις . ἡ τροφή. Βόττεια . πόλις Μακεδονίας. Βούβοτος . ἡ

πολλήν τροφήν ἔχουσα. Βουχίλου . εὐτρόφου. —βουχίλου κράτορες Ἀρκαδίας. Βουπρηστis .
 λαχάνου ἀγρίου γένος, ὅμοιον τῷ σίνηπι. Βούδεια . πόλις ἐν Μαγνησίᾳ. Βοῦνις . ἡ βουνώδης
 γῆ. παρὰ τὸ βουνός· βουνός δέ ἐστιν ὁ ὀρώδης καὶ γεώλοφος τόπος. Βουρδιγάλα . πόλις
 Κελτογαλατίας. Βουθία . πόλις Ἰωνίας, ὁ πολίτης Βουθαῖος. Βούκαια . πόλις Φωκίδος.
 Βουκάπη . ἡ φάτνη τῶν βοῶν, ἐν ᾗ οἱ βόες κάπτουσιν. ἀπὸ γὰρ τοῦ κάπω τὸ ἐσθίω ἡ κάπη
 γίνεται. Βουλή [ἀγίων .] ὁ σύλλογος τῶν ἀγίων. βουλή, γνώμη καὶ βουλευτήριον. βουλή,
 ὄρεξις ζητητικὴ παρὰ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτέων γενομένη· βούλεται γὰρ τις, εἰ ὀφείλει μετελθεῖν
 τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἢ οὐ. Βούλησις . ποία φυσικὴ θέλησις, ἡγουν φυσικὴ καὶ λογικὴ ὄρεξις τινὸς
 πράγματος. διαφέρει δὲ βούλησις καὶ προαίρεσις· προαίρεσις μὲν γὰρ οὐκ ἔστι τῶν ἀδυνάτων,
 βούλησις δ' ἔστι τούτων· οἷον εἴ τις εἴποι βούλεσθαι ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἀποθανατισθῆναι·
 τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἀρτίως

beta 401 ἀδύνατον· καὶ ἡ μὲν βούλησις καὶ περὶ τὰ [μὴ δι'] ἡμῶν πραττόμενα, ὥσπερ ἂν [εἴ τις] εἴποι
 βούλεσθαι τόνδε τὸν ἀθλητὴν νικῆσαι· προαιρεῖσθαι δὲ οὐκ ἂν τις ἐρεῖ τοῦτο· ἡ γὰρ προαίρεσις
 ἐπὶ τῶν δι' ἡμᾶς αἰεὶ πραττομένων λέγεται. ἔτι ἡ μὲν βούλησις μᾶλλον ἐστὶ τοῦ τέλους, ἡ δὲ
 προαίρεσις τῶν περὶ τὸ τέλος, οἷον· ὑγιαίνειν βουλόμεθα, προαιρούμεθα δὲ τὰ δι' ὧν
 ὑγίανοῦμεν. † Βόστρα . ἡ πόλις. † * Βολίς . ἀκόντιον. βολίς καὶ ἡ ἀστραπή. * Βοή . ἡ μεγάλη
 φωνὴ καὶ ἡ μάχη. ὡς τό· βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. Βοῶπις . ἡ μεγαλόφθαλμος. βοῶπις Ἦρα.
 Βόμβησιν . θρύλλησιν. τοῦ θεολόγου· καὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης βομβήσεως. Βοιωτία . ἡ Εὐριπος.
 καὶ Βοιωτεῖς. Βοανεργές . υἱοὶ βροντῆς. (Οὐδέτερον.) Βόεια . μεγάλα. Ἀριστοφάνης· ῥήματ' ἂν
 βόεια δώδεκ' εἶπε. Βόλινον . κώμη τῆς Ἀχαΐας πλησίον Πατρῶν. Βόλιτον . βόλβιτον δὲ οἱ
 Ἴωνες. οἱ δὲ ἄλλοι καὶ Ἰππώναξ· βολβίτου κασιγνήτην. καὶ βολίτιον κατὰ παραγωγὴν. εἴρηται
 δὲ οἰονεῖ βοὸς λιτὸν, τὸ ἀμάρτημα τὸ κοπρῶδες, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β βόλβιτον. Βομβύλον .
 σκεῦος στρογγυλοειδές. Βοῖδιον . βοῖδιον. Βορόν . βρωτικόν, ὀξύτατον.

beta 402 Βοσόρ . παρ' Ἑβραίοις τὸ ἀπὸ κόκκου βεβαμμένον ἱμάτιον. Βοτά . τὰ πρόβατα. Βοτηρικὰ
 κύπελλα . ποτήρια ποιμενικά. Βούτορα . τὰ πλήττοντα τοὺς βόας. Βούδειον . τόπος. καὶ
 Βουδειανός. Βουκελάτου . ἄρτου ἐλατοῦ, ὃς λέγεται κολλίκιον. Βούτομον . εἶδος χόρτου.
 Βούτυρον . τὸ λιπῶδες τοῦ γάλακτος. Βουστάθμιον . τὸ βουστάσιον. Βουκόλημα . θέλγιστρον,
 ἀποπλάνημα, ἀπάτημα. Βούλευμα . τὸ ἕδος. Βούλημα . τὸ δημόσιον. Βουλευτόν . οὐ τὸ τέλος,
 ἀλλὰ τὸ πρὸς τὸ τέλος, ἡ δὲ τῶν πραττομένων ἐφ' ἡμῖν ἔστι. Βούσυκον . εἰώθασι τῇ προσθήκῃ
 τοῦ ἵππου ἢ τοῦ βοὸς τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν· ἀπὸ μὲν τοῦ βοὸς, βούσυκον,
 βούπαις, βούλιμος, ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου, ἵπποσέλιον, ἵππογνώμονα, τὸν μεγαλογνώμονα.
 (Ρῆμα.) Βοάδει . ὀκνεῖ. Βοηδρομεῖν . μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. Βοῆς . ἀντὶ τοῦ βοᾶς. ἔστι δὲ
 δωρικόν· καὶ μηδεὶς οἰέσθω ἀπὸ τοῦ βοᾶς γεγονέναι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βοάεις κατὰ κράσιν τοῦ α καὶ
 ε εἰς η , ὡς γελῆς ἀπὸ τοῦ γελάεις, οὐκ ἀπὸ τοῦ γελᾶς. Βολβεῖται . μεγαλορῶρημονεῖ. Βοράζειν .
 παρὰ τὸ βορὰ, βοράζω, βοράζειν.

beta 403 Βόσκω . παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω. [ὁ μέλλων βόσω, καὶ πλεονασμῷ βόσκω ὡς τιτρώσω, τιτρώσκω,
 θνήσω, θνήσκω. ἐξ οὗ βόσις, ἡ τροφή, καὶ συβώτης.] Βομβάζειν . φθέγμα ἐπὶ τὸ διασύρειν καὶ
 τωθάζειν λεγόμενον. Βουκολήσας . ἀπατήσας. Βουλιμιᾶ . λιμώττει, πεινῇ λίαν. Βουλεύσας .
 ἀντὶ τοῦ βουλευθείς. Βουλεύοντι . ἀντὶ τοῦ συμβουλεύοντι. Βουλομένω . γλιχομένω,
 ἐπιθυμοῦντι. Βουβωνιῶ . φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι
 [ἀπελθεῖν]· βουβωνιῶ γὰρ τὰ νεφρὰ ὑπὸ τῶν κόπων. Βοῶμεν . ὁμόσωμεν. Βοῶμενον .
 ἐπικαλούμενον. Βοῶεν . βοάοιμι βοῶμι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν βοάοιεν βοῶεν.
 (Ἐπὶ ῥῆμα.) Βοτρυδόν . ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς ῥάγες τῶν βοτρυῶν. Τὸ Β μετὰ τοῦ Ρ.
 (Ἀρσενικόν.) Βραβεῖς . οἱ ἐν τοῖς ἀγῶσι κήρυκες. Βραβευτής . διοικητής, κριτής, παροχεύς.
 βραβευτής δὲ οὐ πάνυ τι λέγεται, ἀλλὰ μᾶλλον βραβεύς. Πλάτων· ἐπιστάτας τὲ καὶ βραβέας.

ἐν δὲ τῷ Πρωταγόρᾳ· βραβευτὴν αἰσχροὺς εἶη αἰρεῖσθαι. Βρασμὸς γῆς . ὅταν καχλάζη μετὰ κινήματος. ἐκτιναγμὸς δὲ, ὅταν ἀναριπτῇται. Βραδύς . ὁ ἀργός, ὁ μὴ ἀγχίνους. κάπιλήσιμων καὶ βραδύς. παρὰ τὸ βάρος βαρὺς καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ βραδύς. Βράσσων . ὁ βραδύς καὶ βραχύς· ἐκάτερα γὰρ σημαίνει. Βραχίων . ὅτι βραχύτερός ἐστι τοῦ λοιποῦ μέρους. βραχίων τροπικῶς καὶ ἡ δύναμις. Βραχύς . κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς τὸ ρ· παρὰ γὰρ τὸ ἀποβεβλήσθαι μέρος καὶ ἐλάσσονα γενέσθαι. Βρεγμὸς καὶ βρέγμα . τὸ ὑπερμετώπιον μέρος, ἢ τὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρον κρανίον. [τοῦτο γὰρ πρῶτον βρέχεται.] Βριήπυος . μεγάλωφνος. Βρινοί . οἱ βάτραχοι. Βριάρεως . ὁ ἐκατόγχειρ θεός. Βρίμος . δυνατός, ἰσχυρός, γενναῖος. Βριαροί . βαρεῖς, ἰσχυροί, στερεοί. Βριαρόχειρ . ὁ ἰσχυρὸς καὶ δυνατὸς τὴν χεῖρα. Βρόμιος . ὁ Διόνυσος. Βροτολοιγός . ἀνθρωποκτόνος. λοιγὸς γὰρ ὁ ὄλεθρος. βροτολοιγὸς Ἄρης. Βροτός . ὁ ἄνθρωπος. παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω γίνεται μορτὸς, καὶ καθ' ὑπέρθειν τοῦ ρ

καὶ τροπὴν τοῦ μ εἰς β βροτὸς, ὁ μεμερισμένην ἔχων τὴν φωνήν. Βρότος . τὸ μετὰ κονιορτοῦ αἶμα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἄλλου ζώου· βροτὸς γὰρ ὁ ἄνθρωπος. Βρόμος . ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος, ἀπὸ τοῦ βρέμω τὸ ἦχῳ. ἔστι δὲ ποιά φωνή. βρώμος δὲ τὸ φυτόν, * καὶ ἡ δυσωδία * μέγα. Βρόγχος . ὁ λαιμὸς, ὃν καὶ φάρυγα καλοῦμεν, καὶ ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῶν τὰ βράγχη ἐχόντων. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βρέχω, βρέχος τις ὢν, ὁ ἐν τῷ σιτεῖσθαι καὶ πίνειν βρεχόμενος. καὶ ἡ μὲν συνήθεια βρόγχον λέγει· οἱ δὲ ἀρχαῖοι βράγχον· ὅθεν καὶ βραγχιᾶν τὸ παθητικὸν εἴρηται. πεποιήται δὲ ἡ λέξις τοῦ βρόγχου ἀπὸ τοῦ γινομένου ἤχου ἐν τῷ καταπίνειν. Βρόχθος . τὸ ὀλίγον πόμα, καὶ ἡ φάρυγξ, δι' ἧς καταπίνομεν. εἴρηται παρὰ τὸ βρέχω, βέβροχα. Βρόχος . τὸ τῆς ἀγχόνης σχοινίον. Ὀμηρὸς· ἀψαμένη βρόχου— κυρίως δὲ βρόχος τὸ εἰς τὰς ἀγκύρας καὶ εἰς τὰ ἀπόγεια σχοινίον, διὰ τὸ βρέχεσθαι. καὶ βρόχος ἡ ἀνάγκη παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· οὐχ' ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω. Βροῦχος . ἡ κάμπη, ἢ ἡ νεογενὴς καὶ ἄπτερος ἀκρίς. βροῦχος δὲ παρὰ τὸ βρύκειν, ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίειν. * Βρουμαχία . ἑλληνικὴ ἑορτὴ τοῦ Διονύσου. * Βρυγμός . ἡ σύντομος ἐδωδὴ, ἢ τρισμὸς ὁδόντων, ἢ μυλῶν ἀκόνησις. παρὰ τὸ βρύκω τὸ ἐσθίω. [ὡς νύσσω νυγμὸς, οὕτω βρύκω βρυγμός.]

Βρωτός . ὁ βεβρωμένος. Βρώμος . τὸ φυτόν. Βραβευτάς . τοὺς τῶν ἀγωνιζομένων κριτὰς καλοῦσιν· οὗτοι γὰρ τοῖς νικῶσι τῆς νίκης τὴν ψῆφον ὀρέγουσι. καταβραβεύειν δὲ ἐστὶ τὸ ἀδίκως βραβεύειν. ὁ Ἀπόστολος· μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω. (Θηλυκόν.) Βραχυμυθίας . ἥτοι βραχυλογίας. Βρετανία . νῆσος περὶ τὸν ὠκεανόν. τινὲς δύο ττ γράφουσι. Βριαρά . βαρεῖα, ἰσχυρά. Βρούτιδες . γυναῖκες οὕτω καλούμεναι. Βροντή . ἡ ὑπὸ πνεύματος ἐν τοῖς νέφεσι γενομένη ἔκρηξις, ἥτις πρὸς τὴν τῶν νεφῶν πυκνότητα βίᾳ φερομένη ποιεῖ ἐν τῇ πληγῇ ψόφον· ἢ ὅταν πνεῦμα ξηρὸν καὶ βίαιον κοιλότησι νεφέλης ἐναπολειφθὲν, καὶ ὑπὸ εὐτονίας τοῖς κοιλώμασι τῶν νεφῶν ἐνστρεφόμενον ζητεῖ διέξοδον πρὸς τὰ ἄνω. ἀντέχουσαι μὲν οὖν ἐπὶ τῆς ἄγαν πιλήσεως αἱ νεφέλαι, τὸν τραχὺν ἐκεῖνον ἐκ τῆς τοῦ πνεύματος παρατρίψεως ἀποτελοῦσιν ἦχον· ἐπειδὴ δὲ ὥσπερ πομφόλυγες περιταθεῖσαι τῷ πνεύματι ἐπιπλέον ἀντέχειν καὶ στέγειν ἀδυνατήσωσι, βιαίως ἀπορρήγνυνται καὶ πρὸς τὴν ἕξω διαπνοὴν διεῖσαι τὸ πνεῦμα, τοὺς κατὰ τὰς βροντὰς ἀποτελοῦσι ψόφους, καὶ ἀστραπὴν ἐργάζεσθαι πέφυκεν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βρόμον, ὃ σημαίνει τὸν τοῦ πυρὸς ἦχον· ἔμπυρος γὰρ ἡ βροντή.

Βρώμης . βρώσεως, τροφῆς. οἶον· —μνησθῆσώμεθα βρώμης. Βρύοικος . ἡ ἄγκυρα, ἢ τὸν βυθὸν οἰκοῦσα. (Οὐδέτερον.) Βραβεῖον . ἐπινίκιος ἀμοιβή, ἢ ὁ παρὰ τῶν βραβευτῶν ἢ μᾶλλον τῶν βραβείων διδόμενος στέφανος τῷ νικῶντι. Βράβηλλα . τὰ καλούμενα δαμάσκηνα. τὰ αὐτὰ καὶ κοκκύμηλα καὶ μάδρυα. βοράβηλα τινὰ ὄντα, τὰ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα· εἰσὶ γὰρ μαλακτικὰ τῆς γαστρός. Βραδύτερον , οὐ βράδιον [λέγουσι,] ὅτι μὴ Ἡσίοδος μόνος εἶρηκε βράδιον συνεσταλμένως —βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαίνειν. Βραχιόλια . ἃ παρ' ἡμῖν χλιδόνες καλοῦνται. Βραχυτελές . σύντομον, μικρόν. Βραχύ . ὀλίγον. Βράκανα . ἄγρια καὶ δύσπλυτα

λάχανα. Βρέβιον . ἡ ἐπίτομος καὶ σύντομος γραφή. βρεβίω γὰρ κατὰ Λατίνους τὸ τέμνω. *
γράφεται καὶ τὸ βραχὺ καὶ ὀλίγον. * καὶ βρεβίτα ἡ συντομία. Βρέτας . εἶδωλον, ἄγαλμα. παρὰ τὸ
βροτὸς βρέτας κατὰ τροπήν. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ ξύλου πεπονημένον ἀνθρώπου ἄγαλμα. Βρέχμα
καὶ βρέγμα . τὸ ὑπερμετώπιον μέρος, ὅπερ ὁ ποιητὴς βρεχμὸν καλεῖ. λέγεται δὲ τὸ

beta 408

τῆς κεφαλῆς ἄκρον κρανίον. ὥσπερ παρὰ τὸ ἔχω γίνεται ἐχμὸς καὶ συνεοχμὸς, οἶον —καὶ
αὐχένος συνεοχμῶ. οὕτω παρὰ τὸ βρέχω βρεχμὸς καὶ βρέχμα· τοῦτο γὰρ πρῶτον βρέχεται.
Βρέφος . παρὰ τὸ φέρβω τὸ τρέφω γίνεται φέρβος καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων βρέφος.
Βρεντήσιον . πόλις περὶ τὸν Ἀδρίαν. Βριαρόν . ἰσχυρόν, βαρὺ. παρὰ τὸ βία βιαρόν καὶ
πλεονασμῶ τοῦ ρ βριαρόν. [ἔνθεν τὸ Βριάρεως, ἢ παρὰ τὸ βρίω, ἀφ’ οὗ καὶ βρίθω.] Βροτόεντα .
ἡμαγμένα. βρότος γὰρ τὸ μετὰ κονιορτοῦ αἶμα τοῦ ἀνθρώπου. Βρόνδον . εἶδος διαλέξεως.
Βροντήσιον . χώρα Ἰταλίας. Βρόμιον πῦρ . ἡχητικόν. Βρύον . τὸ ἐκ τῆς θαλάσσης ἀχυρῶδες
ἐκφερόμενον, καὶ τὸ προχεόμενον. Βρύτια . τὰ τῆς σταφυλῆς πίεςματα. παρὰ τὸ τοὺς βότρυς
βρύτια. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀλέσματα. Βρύελλα . τὰ βροῦλλα καὶ βρύλλια. βρυλλίω
δέδεται. Βρύχιον . βυθιζόμενον. Βρύχια ὕδατα . τὰ ὑπὸ γῆν ἐφικμένως διακείμενα, καὶ ἦχον
ἄνωθεν ἀποτελοῦντα. Βρέφος . ἀπὸ γεννήσεως ἕως τεσσάρων ἐτῶν.

beta 409

(Ρῆμα.) Βραβεύει . διανέμει. Βράσσω . τὸ ζέω. ὅπερ ἀναβράσσω λέγουσιν Ἀττικοί, ἐπὶ τοῦ
ἀποτελέσματος λαμβάνοντες τὴν λέξιν. Ἀριστοφάνης· ἀναβράττω κίχλας. ἀντὶ τοῦ ἐψίω.
εἴρηται παρὰ τὸ βάρος, ἢ βαρῶ, βαράσσω, [καὶ κατὰ συγκοπὴν βράσσω.] Βραχυμυθεῖν . τὸ
βραχυλογεῖν. Βρενθύεται . μεγαλοφρονεῖ, ἐπαίρεται, ἢ προσποιεῖται ὀργίζεσθαι. βρένθυον γὰρ
ἐστὶ μῦρον· τοῖς οὖν ἀλαζόσι καὶ τρυφεροῖς ἀκολουθεῖ μύρῳ χρίεσθαι. ἀπὸ τούτου δηλαδὴ τοὺς
θρυπτομένους βρενθυομένους λέγουσι. Βρέχειν . ἐπὶ τοῦ πίνειν λέγεται. καὶ ὑποβεβρεγμένος ὁ
μέθυσος. τὸ δὲ βρέχειν ἀπὸ τοῦ ἦχου τοῦ ὕδατος, ὀνοματοποιῖα ἢ λέξις. [καὶ Ὅμηρος· —ἀμφὶ δέ
οἱ βρέχεν. ἢ παρὰ τὸ βάλλω, βαλλῶ, καὶ βρῶ, βρέχω.] Βρίθει . βαρεῖ. Βριμάζει . λέοντος χρῆται
φωνῇ. Βριμαίνω . τὸ ὀργίζομαι. καὶ βριμούμενος. Βριμήσατο . ὀργισθείης. Βρίζοντες .
νυστάζοντες, κοιμώμενοι. Βρίζαι . τὸ μετὰ βορὰν καὶ τροφήν κατευδῆσαι. Βρυάζει . θάλλει καὶ
τρυφᾷ.

beta 410

Βρύει . τέθηλεν, ἀνθεῖ. Βρύχεται . μαίνεται. τοῦτο κυρίως ἐπὶ τῶν λεόντων. Βρυκάω . ἐσθίω.
Βρύκουσα . τρώγουσα, κατεσθίουσα, τοὺς ὀδόντας τρύζουσα. Βρύττοντες . πυρέττοντες. οὕτως
οἱ Ἀθηναῖοι. παρὰ τὸν βρύχeton, ὃ σημαίνει τὸν πυρετόν. Βρωμᾶσθαι . ὀγκᾶσθαι. ἐπὶ ὄνου δὲ
λέγουσι τοῦτο. λέγεται καὶ ὀγκᾶσθαι ἐπὶ ὄνου, ἀλλὰ σπάνιον τοῦτο. Βρωμούμενοι . βρῶμον
ἐσθίοντες. Βρύλλων . ὑποπίνων. (Ἐπίρρημα.) Βραχέως . δι’ ὀλίγου. Βρεκεκεξ, κοᾶξ, κοᾶξ .
ἐφύμνιον ἐν βατράχοις. οὕτως Ἀριστοφάνης. Τὸ Β μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Βύας . εἶδος ὀρνέου
νυκτερινοῦ. Δίω· καὶ βύας ὥφθη. καὶ βύαι ὥφθησαν. Βύβλις . ὄνομα κύριον. ἀδελφὸς Κάννου,
ἀμφότεροι δυστυχήσαντες. Βύβλος . ὁ πάπυρος, ἐξ οὗ καὶ βυβλία τὰ ξυλοχάρτια. καὶ Βύβλος
πόλις Φοινίκης ἀρχαιοτά-

beta 411

τη εἴρηται, ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ τιθέμενα βυβλία ἄσηπτα διαφυλάττεται. [τὸ ἐθνικὸν Βύβλιος, καὶ
Βυβλίας.] Βύθιος . ὁ ἐν τῷ βυθῷ. Βυθός . τὸ βάθος, τροπὴ τοῦ α εἰς υ . ἢ παρὰ τὸ βύζω, βυστὸς
καὶ βυθός. Βύκτης . ἡχητικός. καὶ Ὅμηρος· ἔνθα βυκτῶν ἀνέμων— παρὰ τὸ βύω, ἔνθεν
βεβυσμένος, οὗ παράγωγον βύζω, βέβυκται. παρὰ γοῦν τὸ βέβυκται βύκτης. Βυκανῆται .
σαλπικταί. Βυρσάτονος . τοῦ τυμπάνου. Βυρσοδέψης . σκυτοτόμος. παρὰ τὸ τὰς βύρσας
δεψῆσαι, ὃ ἐστὶν ἀπαλύναι. Βυσαυχίν . ὁ τοὺς ὤμους συνέχων ἐπὶ τὸν τράχηλον. Βυσσός . ὁ
βυθὸς παρὰ Ἡροδότῳ. τροπὴ τοῦ θ εἰς ς καὶ πλεονασμῶ ἐτέρου ς βυσσός. ἔστι δὲ βύσσος εἶδος
βοτάνης, ἐξ οὗ τὰ ἀπ’ αὐτῆς βαπτόμενα βύσσινά λέγονται. (Θηλυκόν.) Βύζα . ἡ
Κωνσταντινούπολις. Βυζάνη καὶ Βυζία . ὀνόματα πόλεων. Βυκάνη . ὄργανον μουσικόν. Βύρσα .
παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδέρω, ὁ μέλλων αἰολικῶς δέρσω, καὶ δέρση, ἢ βύρσα ἢ ἐκδερομένη τοῦ

σώματος. [ἢ παρὰ τὸ ρύω, ρύσα, ἢ περιρρέομένη τῷ ἰδρῶτι.] (Οὐδέτερον.) Βύσσινον . τὸ κόκκινον.

beta 412 Βυβλίον καὶ βιβλίον διαφέρουσι . βυβλίον λέγεται τὸ ξυλοχάρτιον καὶ τὸ ἄγραφον, ὡς ἐπὶ τῷ βυβλίῳ σου πάντες γραφήσονται. βιβλίον δὲ, τὸ γεγραμμένον, ι . Βυζάντιον . ὅτι τὸ Βυζάντιον Σεβήρου βασιλέως Ῥωμαίων τετείχιστο γενναίῳ τείχει πεποιημένῳ μυλῖτῃ λίθῳ εἰς τετράγωνον εἰργασμένῳ. ἑπτὰ μὲν γὰρ ἦσαν ἀπὸ τῶν Θρακίων πυλῶν πύργοι. Βύκηνον . ἢ σάλπιγξ. (Ῥῆμα.) Βυκηνίζω . σαλπίζω. Βύουσι . φράττουσι, καλύπτουσιν. ἔνθεν καὶ ἀκρόβυστος, ὁ τὸ ἄκρον βεβυσμένον ἔχων. Πισίδης· ἐρῶ δέ σοι νῦν, εἴπερ οὐ βύειν θέλεις. Βύσωσι . φράξωσι. Βυσοδομοῦντες . ἐκ βάθους σκεπόμενοι. Βυσοδομεῦειν . τὰ κεκρυμμένα βουλεύεσθαι καὶ ἐνθυμεῖσθαι καὶ οἶονεῖ ἐν βυθῷ τινὶ οἰκοδομεῖν. Βύω . τὸ ἀσφαλίζω. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Βύζην . ἀθρόως, πυκνῶς, ἐπαλλήλως. ὁ δὲ τὰ φρέατα φορυτοῦ καὶ τῇ ἐπιτυχούσῃ ὕλῃ βύζην ἐνέπλησε. καὶ βύζην τὰς τριήρεις ὀρμίζοντες. Τὸ Β μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Βῶλος . ὄνομα κύριον. καὶ βῶλος τὸ βωλάκιον, καὶ βῶλος ἡ γῆ. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω, ὅθεν καὶ βῶστρον, γίνεται βῶλος, ἐξ αὐτοῦ βῶλαξ, ὡς λίθος λίθαξ. [ἢ παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν βοῶν

beta 413 ἀλοᾶσθαι, κοπτομένη. ἢ παρὰ τὸ πωλεῖσθαι, καὶ συνεχῶς περὶ αὐτὴν στρέφεσθαι. οἶον· οὐ τί ποτ' εἰς ἀγρὸν πολέσκετο.] Βωμολόχοι . ἀπατεῶνες, πανοῦργοι, ἀσεβεῖς, ἱερόσυλοι· τινὲς γὰρ ἐν τοῖς βωμοῖς λοχῶντες καὶ ἐνεδρεύοντες τὰ τοῖς θεοῖς συναγόμενα ἀπεσύλων. κυρίως δὲ οἱ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες, καὶ οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες. Βώμαξ . ὁ βωμολόχος. ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μαλακισμένων. Βωμός . τέμενος, ἱερόν. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, ὁ βεβηκὼς καὶ ἰδρυμένος τοῖς θεοῖς πρὸς θυσίαν. Βωνίτης . ὁ βουκόλος. Βῶνος . στρατηγὸς τῆς Μυσίας τῆς παρὰ τῷ Ἰστροῦ ποταμῷ, ἀνὴρ συνετὸς εἰς ἄκρον. [ὅς ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.] Βῶνυσοι . ἄποικοι. Βῶξ . ὁ βάτραχος, ἢ εἶδος ἰχθύος. [ὅς ἱστορεῖται ἔχειν φωνήν. παρὰ τὸ βοῇ γίνεται βόαξ καὶ κράσει βῶξ. φασι δὲ καὶ δυσλλάβως λέγεσθαι. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἔχουσι γαστέρα μεστήν βοάκων. καὶ Φερεκράτης· οὐκ ἔστιν ἄλλος οὐδεὶς ἢ βοάξ.] Βῶροι . ὀφθαλμοί. Βώτορες . οἱ νομεῖς. παρὰ τὸ βῶ, βέβοται, βοτήρ καὶ βωτήρ. [ὡς ἐλάστης, ἐλαστήρ. καὶ ἐπεκτάσει βῶτωρ. ὡς Μέντης Μέντωρ.] Βώχανος . κύριον. Βωμός . ὑψηλὸς τόπος. τοῦ θεολόγου· * βωμῷ

beta 414 μὲν οὐκ ἐδεήθη τῆς κενῆς δόξης. καὶ τοῦτο περὶ τοῦ Κράτητος λέγεται· ἀνέβη γὰρ ἐπὶ βωμὸν ἦγουν ὑψηλὸν τόπον καὶ δημοσίᾳ εἶπεν· ὅτι Κράτης ἐλευθεροῖ τὸν Κράτητα. (Θηλυκόν.) Βωδόνη . πόλις Περγάβικη. Βῶλος . ἡ γῆ. [Βῶλος ἄρουρα . ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων· ὁμοίως τῷ· θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ.] Βῶς . ἡ βύρσα. ὡς τό· βῶν ἀζαλέην. βῶν δὲ τὸ σκουτάριον λέγεται· ἀζαλέην δὲ, τὴν κατάξηρον. Βωτιάνειρα γῆ . ἡ τρέφουσα τοὺς ἄνδρας. ὡς σωτήρ σώτειρα, οὕτως ἀνὴρ ἄνειρα, [καὶ μετὰ συνθέσεως τοῦ βῶ, βωτιάνειρα.] † Βωταλὶς . ἡ νυκτερίς. † (Οὐδέτερον.) Βῶτιον . χώρα παρὰ τὴν Ἰλίον. [εἰς ὃ καταχθεῖς Ἀγαμέμνων ἐπεβῶσατο τὴν Ἄρτεμιν, εὐμενῇ αὐτῷ γενέσθαι πλέοντι. καὶ ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας.] Βωμακεύματα . τὰ βωμολοχεύματα. οἱ δὲ τὰ εὐτράπελα καὶ γελωτοποιᾶ, ἢ τὰ κολακικά. ἄλλοι δὲ τὰς συκοφαντίας ἢ τὰ πανουργεύματα. (Ῥῆμα.) Βωθύσσειν . ὀρμᾶν. Βωθεύοντας . βοηθοῦντας. [Βωμολοχεύσαιτο .] ἀντὶ τοῦ ἀγοραῖον τι εἴποι ἢ εὐτελές. οὕτως Ἀριστοφάνης.

beta 415 Βώσεσθε . βιώσεσθε. Βώσαντι . κράξαντι. Βωσόμεθα . καλεσόμεθα, μαρτυρούμεθα. Βωστρεῖν . βοᾶν, καλεῖν. παρὰ τὸ βῶ, βοάζω, [βοάσσης, εἴρηται ῥῆμα βοαστρῶ· ὡς ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ ἐλεάζω, ἐλαστής, καὶ ἐλαστρῶ.] Βώοσον . βοήθησον. οὕτως Κρατῖνος.

beta 416

† Βωτειν . τὸ ἀροτριᾶν.† Βωτειν . ἀντὶ τοῦ ἀροῦν. οὕτω Λάκωνες. Βῶ . τὸ πατῶ, ἐξ οὗ καὶ βότρυς. [Βῶ . τὸ τρέφω, ἐξ οὗ καὶ βοῦς.] [Βῶ . τὸ βαίνω, ἐξ οὗ καὶ βῆμα.] Βῶ . τὸ λέγω, ἐξ οὗ κατὰ παραγωγὴν βάζω.

gamma 415 ⁽⁶⁷¹⁾ Γ. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Γαβριήλ . ὄνομα κύριον, ἐρμηνεύεται δὲ θεὸς καὶ ἄνθρωπος. Γαλαθηνός . ὑπομάζιος. παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα, ὃ δηλοῖ τὸ θρέψω, [ὡς τό· ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι. τουτέστι τρέφεσθαι, γίνεται θηνός, ὥσπερ παρὰ τὸν κλείσω μέλλοντα γίνεται κλεινός· καὶ ἐν συνθέσει γαλαθηνός.] Γαλεός καὶ γαλεώτης . ὁ ἀσκαλαβώτης. Γαλαξίας . τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φῶς κατὰ τὴν νύκτα, ὅπερ ἔστιν ἀνάκλασις φωτὸς ἡλιακοῦ, μὴ καταλαμπομένων τῶν ἀστέρων. Γάλλοι . οἱ ἀπόκοποι, οἱ εὐνοῦχοι. Γαλαᾶδ . ἀποκάλυψις ἐρμηνεύεται. Γαληψός . ὄνομα κύριον, καὶ πόλις τῆς Θράκης, ἀπὸ Γαλήψου τοῦ ἐκ Θάσου. τὰ εἰς ψος ὑπὲρ δύο συλλαβῶν ὀξύνονται, οἷον· σκινδαψός [χεραψός] λυκαψός· γαληψός. ὁ πολίτης Γαλήψιος.

gamma 416 ⁽⁶⁷²⁾ Γάλλος . ὄνομα ποταμοῦ. Γάμβορος ἢ γάμμορος . ὁ ἀμέτοχος. Γαμιλιῶνος . ὄνομα μηνός. Γάμος . παρὰ τὸ δαμῶ, τὸ δαμάζω, γίνεται δαμός καὶ γάμος. ὅθεν καὶ Ὅμηρος ἀδαμάστους λέγει τὰς παρθένους· παρθένος ἀδμής— οἱ δὲ παρὰ τὸ γεννᾶν γάμος. Γαμήλιος . γαμικός. Γαμψός . ὁ κεκαμμένος. [κάμψω, καμψός καὶ γαμψός, τροπῇ τοῦ κ εἰς γ· ὡς τό· ἔκαμψε καὶ ἔγαμψε, καμψώνυχες καὶ γαμψώνυχες, ὃ ἔστιν ἐπικαμπεῖς ὄνυχες.] Γαμβρός . παρὰ τὸ γάμος γαμηρός καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ β γαμβρός. Γάργητος . κύριον. Γάρος . ἀρσενικῶς λέγεται. ἔστι δὲ οὐδὲν ἄλλο ὁ γάρος ἢ σηπεδών. Γαργαλέων . ἡ λεγομένη σταφυλὴ ἢ τὸ ἄκρον τοῦ λάρυγγος. ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ γενομένου ἐν τῇ θεραπείᾳ αὐτῆς.

gamma 417 ⁽⁶⁷³⁾ Γάστρις . ὁ περὶ γαστέρα ἀκρατής. [καλοῦσι δὲ καὶ τὸν ἔλμινθας ἔχοντα.] Γαστρίμαργος . τὴν γαστέρα μανιώδης· μαργαίνω γὰρ τὸ μαίνομαι. Γαιζῆται . οἱ Γαλάται. [παρὰ τὸ τὴν γῆν ζητεῖν. ἐκπεσόντες γὰρ τῆς ἑαυτῶν χώρας, πολλὴν γῆν περιῆλθον ζητοῦντες ὅπου οἰκήσουσι.] [Γαιτοῦλοι . ἔθνος Λιβύης. Ἀρτεμίδωρος Γαιτουλίους αὐτοὺς φησίν. ἡ χώρα Γαιτουλία.] Γαιοδόται . οἱ ἀρχιτέκτονες ἢ οἰκονόμοι. παρὰ τὸ δεῖν, ὃ σημαίνει τὸ μερίζειν. οἱ τὴν γῆν διαμερίζοντες, ὃ ἔστι διαγράφοντες εἰς οἰκήματα. Γαῦρος . ἀλαζών, ἐπαιρόμενος. Γαισός . τὸ κοντάριον. Γαγγαμουλκοί . οἱ σαγηνεύοντες. Γαλερωπός . ὁ ἐπιτερπὲς βλέπων. Γαῦλος . ὁ εὐεξαπάτητος, ὁ ἐξ ἄλλοτρίων ζῶν. Γαυλὸς δὲ, ὀξυτόνως, τὸ ποιμενικὸν ἄγγειον, εἰς ὃ τὰ γάλα δέχονται. [παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, γίνεται γαλὸς καὶ γαυλός· καὶ οὐ πάντως δὴ παρὰ τὸ γάλα λαμβάνειν. λέγεται δὲ καὶ τριήρης γαυλὸς διὰ τὸ πλεῖστα δέχεσθαι, ὥς

gamma 418 ⁽⁶⁷⁴⁾ φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος πλοίου ληστρικοῦ, ἣτις καὶ λίβυρνος καλεῖται. ἡ γύαλος τις ὦν· τουτέστι κοῖλος. Ἡρόδοτος γαυλοῦς τε ἐνταῦθα καταδύσας. καὶ αὐθις γαυλοῦς τε γαλαγόπηγας. ἡ γαυλὸς, ὁ τοῦ φρέατος ἀντλητήρ. ἡ οἰνηρὸν ἄγγειον ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον, ἣν Ἴταλοι μαγγάναν ὀνομάζουσι.] [Γαύνακας . γαύνακας ἀμπεχόμενον.] (Θηλυκόν.) Γαῖα . ἡ γῆ. παρὰ τὸ γῶ τὸ τίκτω, ἐξ οὗ γίνεται γέα [διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· οἶονεῖ ἡ γεννητική. ἐκ ταύτης γίνεται γεωμετρία, γεωργός. τοῦτο τὸ γέα γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ α εἰς η γῆ, ἐξ οὗ γήπεδον, γηγενής. ἐκ τοῦ γῆ γίνεται ἄλλη παραγωγὴ διὰ τῆς α ι διφθόγγου, γαῖα· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σελήνη σεληναία. ἀλλὰ Σέργιος ὁ γραμματικὸς λέγει· ἀπὸ τοῦ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖα, οὐκ ἀπὸ τοῦ γῆ· ἐξ οὗ καὶ βουγάϊος καὶ γαιήοχος. ἀπὸ γὰρ τοῦ γαῖαν ἔχειν γίνεται γαίοχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η γαιήοχος, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος· περιλαμβάνει γὰρ αὐτὴν ὁ ὠκεανός.]

gamma 419 ⁽⁶⁷⁵⁾ Γάγγραινα . πάθος διαβρωτικὸν σαρκὸς, ἢ σαρκῖνος, ἢ πολυδιάχυτον πάθος ἐν τῷ σώματι. παρὰ τὸ γράνω, ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω, γίνεται γραῖνα καὶ ἐν διπλασιασμῷ γάγγραινα. Γάγγρα . [πόλις.] ἀπὸ τῆς αἰγὸς τῆς ὀνομαζομένης γάγγρας, ἣτις τὰς ἀλλοπρισμένας χωρισσάμενη καθυπέδειξε τὸν τόπον. Γάδαρα . πόλις Κοίλης Συρίας, ἣτις Ἀντιόχεια καὶ Σελεύκεια [ἐκλήθη.] ὁ πολίτης

Γαδαρεὺς, καὶ Γαδαρὶς ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα. Γάζα . θησαυρὸς, καὶ ὄνομα πόλεως. Γαλοώνη . ἡ ἀνδραδέλφη. καὶ γάλως καὶ γαλῶν ὁμοίως. Γαλῆ . ἡ νυμφίτζα. Γαλιλαία . κατακυλιστὴ ἐρμηνεύεται τῇ ἐλλάδι γλώσσει. διὸ καὶ γελγέλ ὁ τροχὸς ὀνομάζεται· ἡ ἀνακυκλησμὸς καὶ ἀνάκαμψις. Γαλάρινα . πόλις Σικελίας. Γαλεάγρα . ὄργανον τιμωρητικόν, ἡ τῶν θηρίων ὑποδοχή. Γαλέα . ὄνομα ἰχθύος. Γαλήνη . παρὰ τὸ γάλῃ γαλήνη, ἢ παρὰ τὸ γελῶ [γελάνη τις οὔσα καί] γαλήνη, ἢ πρᾶον ἔχουσα καὶ ἡδύ. Γαλογραικία . ἡ τῶν βουκελαρίων χώρα. οἱ αὐτοὶ καὶ Ἑλληνογαλάται ὀνομάζονται. Γαγγάμη . ἡ σαγήνη, τὸ δίκτυον. Γαμφηλή . ἡ γνάφος, ἡ σιαγών. παρὰ τὸ κάμπτω, γάμπτω· ὥσπερ παρὰ τὸ θάπτω ταφή,

gamma 420

οὕτως καὶ παρὰ τὸ γάμπτω γαμφὴ καὶ γαμφηλή. Γαμψωλή . ἡ ἐπικάμψις. Γάμαλα . πόλις. καὶ γαμαλεύς. οὕτως Ἰώσηπος. Γάργαρος . πόλις τῆς Ἰδης ἐν ὑψηλῷ τόπῳ κειμένη, ἣν κατῴκουσιν Ἀέλεγες. ἐξ ἧς διὰ τὸ κρυῶδες ὑποκατέβησαν οἱ Γαργαρεῖς καὶ ὤκησαν αὐτὴν πρὸς τὸ πεδῖον Γάργαρον. ἐκείνη δὲ ἐρημωθείσα καλεῖται παλαιὰ Γάργαρος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Γαργάρου τοῦ Διός. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ γαργαρίζειν καὶ ἀναδιδόναι τὰ ὕδατα. [ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τοῖς σώμασι γαργαρεῶνος, τῆς λεγομένης σταφυλῆς. Ἐπαφρόδιτος δὲ φησιν, ὅτι, εἰ μὲν πόλις, θηλυκῶς λέγεται· τὸ δὲ ἀκρωτήριον οὐδέτερον. τὸ ἐθνικὸν Γαργαρεύς.] Γαστριμαργία . ὄρεξις γαστρὸς, ἐπὶ πλήθει βρωμάτων ἀκρατῶς μαινομένη. Γαστήρ . ἡ κοιλία. Ὁμηρὸς διαπαντὸς γαστέρας καλεῖ, οὐ κοιλίας, γαστήρ καὶ τὸ τῶν λογισμῶν ταμεῖον· φησὶ γὰρ ὁ Δαβίδ· ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου. γαστήρ δὲ, παρὰ τὸ γῶ, τὸ λαμβάνω, γίνεται γαστήρ, ἢ πάντα τὸν βίον μὴ πληρουμένη. Γάστρα . παρὰ τὸ γαστήρ γίνεται γάστρα, ἢ εἰς κῦτος γεννηθεῖσα τοῦ λαιμοῦ. Γαυλός . ἡ ναῦς, ἡ ἄκατος. ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω. [τινὲς γαῦλον φασίν· οἶμαι δὲ, ὅτι ἀρσενικόν ἐστίν, ὁ γαυλός.]

gamma 421

Γάγγραινα . ἔλκος, εἶδος σηπτικοῦ καὶ νεμομένου τὸν τόπον. ἔρπην τινὲς [αὐτὴν] εἶναι φασίν ἢ ἐρυσιπέλαν. (Οὐδέτερον.) Γάδαιρα . τόπος κατὰ τὴν ἐσπερίαν μοῖραν, ἀποτελεωτησάσης τῆς θαλάσσης. ἢ νήσος ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, οἷονεὶ γῆς δειρά. τὰ γὰρ Γάδαιρα τῆς γῆς ἐξοχὴ ἐστίν. [Γάδαιρα καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. ὁ πολίτης Γαδειρεὺς, καὶ Γαδειραῖος, καὶ Γαδειρίτης, καὶ Γαδειρανὸς, καὶ Γαδειρικὸς κτητικόν.] Γαζοφυλάκιον . θησαυροφυλάκιον. Γάλα . ἡ πρώτη τροφή τοῦ ζώου, ὃ ἐκ μεταβολῆς αἷμα γίνεται. ἢ αἷμα πεπεμμένον, οὐ διεφθαρμένον, λευκαίνόμενον ἐν τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ καὶ ψυχροτέροις τοῦ ζώου μορίοις. παρὰ τὸ καλὸν εἰς ἀνατροφὴν εἶναι. κάλα καὶ γάλα. Γαληνόν . ἡσυχον, ἡμερον. Γαλαθηνόν . ὃ ἐστίν ὑποτίθιον καὶ ὑπομάζιον. Γαλερόν . φαιδρόν· ἡδύ, πρᾶον. Γαλήσιον . ὄνομα τόπου, καὶ ὄρος ἐγγὺς Ἐφέσου. Γάμα . τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ ἀμᾶν τὴν γῆν, ὃ ἐστὶ θερίζειν· δρεπανῶδες γάρ ἐστίν, ὃ καὶ ὁ τύπος τοῦ γράμματος ὅμοιος.

gamma 422

Γαμψόν . ἐπικάμπες. Γαμήλια . ἡ εἰς τοὺς φράτορας διδομένη ἐγγραφή, καὶ εἰσαγωγή εἰς τοὺς γάμους, ἣν ὠνόμαζον καὶ κουρεῶτιν. Γαμβρεῖον . πόλις Ἰωνίας. ὡς Σιγυεὺς, γράφεται δίφθογγον. Γάνος . ὄνομα ὄρους ἐν τῇ Θράκῃ, καὶ ὁ οἶνος, καὶ ἡ ἡδονή. παρὰ τὴν γῆν, γῶ, γανῶ. [ἢ θάλλουσα τοῖς φυτοῖς, λαμπρὰ καὶ αἰτία χαρᾶς ἡμῖν γενομένη.] Γαριζεῖμ . τόπος καὶ ὄρος. Γαριζὶν δὲ ι . Γάρκος . τὸ ἔσω τῆς πλήμνης σιδήριον, ὃ τὸν ἄξονα τρίβει. Γαῦρον . τὸ ἐπηρμένον. Ἀριστοφάνης δὲ τὸ στερρόν καὶ μέγα καὶ ἀκλινὲς καὶ ἀκατάπληκτον γαῦρον λέγει. (Ῥῆμα.) Γαγγαλίζω . παρὰ τὸ γελῶ, γελίζω, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α γαλίζω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ πλεονασμὸν ἑτέρου γ γαγγαλίζω. τὸ εἰς γέλωτα ἄγω. Γαλουχεῖ . ἀντὶ τοῦ γαλακτοτροφεῖ. Γαληνιᾶν . γάννυσθαι, χαίρειν· διαχεῖσθαι.

gamma 423

Γαμησεῖω . ἀπὸ τοῦ γαμήσω. τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων διὰ τοῦ εἰω γινόμενα παράγωγα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται. [ἀπὸ μὲν ἐνεστώτων, ὁλῶ ὁλείω, κρατῶ κρατεῖω, κιχῶ κιχείω· ἀπὸ δὲ μελλόντων, ὄψω ὀψείω, καὶ γαμήσω γαμησεῖω. πρόσκειται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τὸ ψῶ ψίω, τὸ ἐμβρωματίζω· διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται, οὐ

γάρ ἐστι ὑπὲρ δύο συλλαβάς.] Γάννυμαι . χαίρω. Γανόων . χαίρων, λελαμπρυσμένος.
Γαργαρίζει . ἀπὸ τοῦ στόματος ἐρεθίζει ἐμέσαι. Γαργαλίζει . κινεῖ, [ὑποσαίνει,] ὑποσημαίνει,
προτρέπει, [ἐρεθίζει. ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.] Γαρύω . τὸ φωνῶ. Γαστρίζεσθαι .
λαμπροτέρως τρέφεσθαι καὶ ὡς ἂν τις εἴποι ὑπὲρ χρεῖαν γαστριμαργεῖν. Γαστρίζομαι .
τύπτομαι. Ἀριστοφάνης· γαστρίζομαι· εἰς τὴν γαστέρα. Γαυριᾶ . ἐπαίρεται. παρὰ τὸ γαίω, τὸ
γαυριῶ, γαῖρος καὶ τροπὴ τοῦ ι εἰς υ γαῦρος καὶ γαυριῶ.

gamma 424 Τὸ Γ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Γέγειος . παρὰ τὸ γέα γέειος, ὡς βαθύγειος, ἔγγειος, εὐγειος,
οὕτως οὖν τὸ γέγειος πλεονασμῷ τοῦ γ. Γελαστής . ὁ ἐπεγγελῶν. Γελαστός . γελᾶω, γελῶ,
γελάσω, γεγέλακα, γεγέλασμαι, γελαστός. ὅτε γὰρ ἔχει βραχὺ τὸ α ὁ μέλλων, προσλαμβάνει τὸ
ς ὁ παρακείμενος. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀγέλαστος. Γελοῖος . ὁ καταγελαστότατος, προπερισπωμένως.
γέλοιος δὲ γελωτοποιός, προπαροξυτόνως. εἴρηται παρὰ τὸ γελῶ γελῳῖος, γελοῖος. [ὡς
πατρῳῖος πατροῖος λέγεται καὶ τὸ ἡροῖος. ἐξ οὗ πάλιν γελοῖον.] Γέλως . ὁ διὰ τῶν παρειῶν
ἐμπίπτων φόφος ἐν τῷ τοῦ αἵματος ἀναβρασμῷ. ἢ παρῤησίας βράσμα. ἢ παλμός καρδίας, καὶ ἡ
ἄκρατος καὶ ἀμιγῆς παντὸς σκυθρωποῦ ἰλαρότης, ὡς τό· μακάριοι οἱ κλαίοντες, ὅτι [αὐτοὶ
γελάσονται.] γέλως δὲ εἴρηται παρὰ τὸ τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη λύειν· οἱ γὰρ γελῶντες
ἐκκεχυμένην ἔχουσι τὴν ψυχὴν.

gamma 425 [ἢ παρὰ τὸ γένειον εἰλεῖν καὶ συστρέφειν· περὶ γὰρ τὸ γένειον μῦες τινὲς κινούμεναι ποιοῦσι
τὸν γέλωτα. ἢ παρὰ τὸ τὴν ἔλην· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ καταστήματος. τὸ γοῦν ἐναντίον
στυγνός.] Γελίμερις . κύριον. Γεννάδας . εὐγενέστατος ἢ γενναιότατος. Γενάρχου . πατρός.
Γενέτης . ὁ πατήρ. Γεοῦχος . ὁ τὴν γῆν ἔχων, [γεοῦχος] Ποσειδῶν. Γέργηθες . ὄνομα πόλεως. ἢ ἡ
τύρβη καὶ οἱ [χειρῶνακτες. γράφεται καὶ] χειρωνάκται. Γέρδιος . ὁ ὑφάντωρ. καὶ παρ' ἡμῖν ἡ
γερδία. Γερήνιος . ὁ ἔντιμος. παρὰ τὸ γέρας. ἢ ὁ ἐν Γερήνῃ τραφεῖς, ὡς τό· —Γερήνιος ἱππότης
Νέστωρ. Γερμανικός . ὁ Φράγγος. Γεραίτερος . οὐ παρὰ τὸ γέρων ἐσηματίζεται, ἀλλὰ παρὰ τὸ
γεραῖος γίνεται γεραίτερος, ὡς παλαιός παλαιότερος, καὶ κατὰ συγκοπὴν γεραίτερος, [καὶ]
γεραίτατος. Γεραρός . ὁ ἔντιμος. παρὰ τὸ γέρας, γέρατος, παραγωγὸς γεράτερος, ὡς μέλιτος
μελιτηρός, καὶ ἐν συγκοπῇ γεραρός. Γερούσιος . παρὰ τὸ γέρων, γερούσιος. σημαίνει δὲ τὸν
ἔντιμον.

gamma 426 Γέρων σημαίνει τρία· ὁ προβεβηκὺς τὴν ἡλικίαν, ὡς τό· παῖδας προθήβους πολιοκροτάφους τε
γέροντας. καὶ ὁ ἔντιμος, ὡς δαίνυ δαῖτα γέρουσι. καὶ ὁ παλαιός, ὡς τό· εἴλετο δὲ σάκκος καὶ
εὐρὺν γέροντος— γέρων δὲ εἴρηται παρὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ὄρᾶν. οἱ δὲ, παρὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἔρρειν·
διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι θανάτου, ἔρων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ γέρων. [ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, εἴρων
καὶ γέρων. τὰ εἰς ρων δισύλλαβα διὰ τοῦ ω κλίνονται, ὅποτε μὴ κοινὰ εἴη· Μάρων Μάρωνο.
κοινὰ δὲ, διὰ τὸ σῶφρων, σῶφρονος, χείρονος. ἐξέφυγε τὴν κλίσιν τὸ γέρων γέροντος.
ἀνεδέξατο παρασηματισμὸν διὰ τοῦ τος.] Γεῖτων . παρὰ τὸ [γέα] γεῖτων, καὶ κατὰ συναίρεσιν
γεῖτων. Γεώλοφος . ὁρεῖνδον ὄρος ἐστὶν ἢ ὕψωμα γῆς. καλεῖ δὲ καὶ τὸν παχὺν καὶ ἀναίσθητον
ἄνθρωπον. Γεωπεῖναι . οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν καὶ ὀλίγην ἔχοντες τὴν γῆν. Γεῖωρας . ὁ τὴν γῆν
φυλάσσων, ἢ ὁ ἐξ ἄλλου ἔθνους προσκολλώμενος. τὸ δὲ κύριον ὄνομα ι . Γειομόρος . ὁ
γεωργός. εἴρηται ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν γῆν μορεῖν, ὃ ἐστι πονεῖν καὶ κακοπαθεῖν.

gamma 427 Γεωπεῖναι . οἶονεῖ πεινῶντες γῆν. [Γεωμέτρης.] γῶ τὸ τίκτω, ἐξ οὗ γίνεται γέα, διὰ τοῦ ε
ψιλοῦ, οἶονεῖ ἡ γεννητική. ἐκ τούτου γεώλοφος. Γεῶν . ὄνομα ποταμοῦ. (Θηλυκόν.) Γέγειαι
βόες . οἱ ἀρχαῖοι. Γεγωνοκῶμαι . αἱ ἐμπιπλῶσαι βοῆς τὰς κώμας γυναῖκες. Γελασίμοις .
γραμμαῖς ταῖς ἐκ τοῦ γελᾶν γινομέναις. Γέλγιθες . σκορόδων κεφαλαί. Γέλος . πόλις Σικελίας
ἀπὸ Γέλα ποταμοῦ, ἐν ᾧ παράκειται ἡ πόλις. Γεθημανῇ . ὄνομα πόλεως. Γεναῖς γενεῶν .
τουτέστι ἀπείροις τισὶ γενεαῖς. Γενεά . τέσσαρα σημαίνει· ἡ ἡλικία· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκειν
ἀπάντων— ἡ εὐγένεια· γενεῇ μὲν ὑπέρτατός ἐστιν Ἀχιλλεὺς— ἡ φυλή·

οἱ ὑπὲρ φυλῶν γενεή— καὶ τὰ κθ' ἔτη, ὡς τῶν δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί—. Γένεσις . ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ εἰμαρμένη. ἔστι δὲ πρεσβυτέρα τῆς εἰμαρμένης ἔννοια καὶ αὐτεξουσιότης. ἡ γένεσις ἔστι κίνησις κατ' οὐσίαν, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι. γένεσις καὶ ὁ κόσμος. περὶ τὴν γένεσιν τε πλανᾶται λήθη βαρούμενος καὶ κακία. γένεσις ἔστι καὶ ἡ ἐκ θεοῦ πρώτη πλάσις, ἡ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παραγωγή. Γέννησις . ἡ ἐκ καταδίκης τοῦ θανάτου διὰ τὴν παράβασιν ἐξ ἀλλήλων διαδοχὴ. ἡ ἔστι καὶ παθητὴ, καὶ ἀμαρτητική. ὁ οὖν κύριος τὸ παθητικὸν τῆς γεννήσεως εἰληφώς τὸ ἀμαρτητικὸν οὐ προσεῖληφε. Γενέθλη . ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τῷ τεχθέντι ἡμέρα. [παρὰ τὸ γεννῶ, ἀφ' οὗ ὁ μέλλων γεννήσω, γεννέθρα καὶ ἰακῶς γενέθρη, ὡς κολυμβῶ κολυμβήθρα, καὶ κατὰ τροπὴν γενέθλη· ἐξ οὗ καὶ τὸ γενέθλιον. λέγεται καὶ γενεθλιαλογία, ἡ περὶ τῆς γεννήσεως μαντεία.] Γενησαρέτ . ὄνομα τόπου.

Γενειάς . αἱ τρίχες. ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος κρουνοὶ διερράινοντο κρηναίου ποτοῦ. Γένυς . ἡ σιαγών. οἰονεὶ κένυς τίς ἐστίν, ὅτι κενόν ἐστὶ τὸ κατ' αὐτὴν μέρος ὁστέων. ἔστι δὲ γένυς καὶ εἶδος πελέκεως. Γέρανος . τὸ ζῶον. ἀπὸ τοῦ τῆς γῆς ἐρευνᾶν σπέρματος. οἰονεὶ γήρευτος τίς οὔσα. Γερδία . ὑφάντης. παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειν, ὃ ἐστὶ καθέζεσθαι. Γεράνεια . ὄρος γεράνων. Γέρρα . πόλις Χαλδαίας. ὁ πολίτης Γεράριος. Γεργύρα . ὁ ὑπόνομος, δι' οὗ τὰ ὕδατα φέρεται. γεώρυγα τινὰ, τὰ ὑπὸ γῆν ὀρύγματα, καὶ κατὰ μετάθεσιν καὶ διπλασιασμὸν γεργύρα. Γερμανίικεια . πόλις Εὐφρατησίας. ὁ πολίτης Γερμανικεύς. Γερηνία . πόλις Μεσσηνίας. Γέρμα . πόλις Ἑλλησποντίας πλησίον Κυζίκου. Γεργέριμος . ἡ ἐν τῷ δένδρῳ πεπανθεῖσα ἐλαία. Γεραιστιάδες . οὕτω Νύμφαι καλούμεναι ἐν Γορτύνη τῆς Κρήτης. Γέρασα . πόλις τῆς Κοίλης Συρίας. ὁ πολίτης Γερασηνός, ὡς Μήδαβα, Μηδαβηνός. Γεισίποδες . αἱ ἐγκείμεναι δοκίδες, ἐφ' αἷς τὰ γεῖσα, παρὰ τὸ εἶναι βάσεις τῶν θεμελίων. Γεῦσις . κυρίως ἡ ἐπὶ τῶν ὑγρῶν προσφορὰ, δεῦσις τίς οὔσα, παρὰ τὸν δεύσω μέλλοντα. ὡς γνῶσω γνῶσις, οὕτω δεύσω δεῦσις καὶ γεῦσις.

Γέφυρα . ἡ κατὰ τόπον οἰκοδομὴ, δι' ἧς οἱ ὁδοιπόροι πορεύονται. εἴρηται ἡ ἐφ' ὑγροῦ γῆ, οἰονεὶ γεφυγρὰ τίς οὔσα. ἡ γῆ φυρά τις, ἡ φυραθεῖσα καὶ ὑφ' ὑγροῦ κειμένη. ἡ παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς εἰς γῆν μεταφέρειν. Γεφυρίς . ξένη καὶ ἐπείσακτος. οἱ γὰρ γεφυραῖοι ξένοι καὶ ἐπήλυδες ὄντες, Ἀθήνησιν ᾤκησαν. οὕτως Ἡρόδοτος. Γεωγραφία . περιήγησις. Γέβαλα . πόλις Παλαιστίνης. Γεβαληνός. Ἰώσηπος. Γέννησις . προσθήκη ὑποστάσεως ἐναριθμίου. (Οὐδέτερον.) Γεηρόν . τὸ γῆϊνον. Γελγέλ . ὁ τροχὸς ὀνομάζεται, ἡ ἀνακυκλισμὸς καὶ ἀνάκαμψις. [τινὲς δὲ γέλ γέλ λέγουσι.] Γελοῖον . καταγέλαστον. Γέντα . τὰ μέλη. Γενέθλια , οὐ γενέσια λέγονται τὴν ἡμέραν τῆς γενέσεως. Πλάτων· βασιλέως ἦν γενέθλια. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γενέσια. Γένειον . παρὰ τὸ γένος γένειον, ὡς δάνος δάνειον· ἀπ' αὐτοῦ γὰρ τὰ γένη διαστέλλονται. Γεννητόν . τὸ ἐκ τινὸς ὡς ἐκ πατρὸς γεννηθέν. γεννητόν, τὸ ἐκ τινὸς ὡς δημιουργοῦ γεννηθέν, ἢ πᾶν τὸ ἐκ μὴ ὄντος εἰς ὑπαρξιν γινόμενον. Γενικόν . τὸ ἐν αὐτῷ τὸ γένος περιέχον. Γένος . τὸ καθ' ἑαυτὸ θεωρούμενον πρᾶγμα. ἡ γένος ἐστὶ τὸ κατὰ πλείονων διαφερόντων τῷ

εἶδει ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορούμενον. σημαίνει δὲ τὴν πατρίδα, ὡς ὅταν λέγωμεν τὸν Πέτρον Γαλιλαῖον τὸ γένος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τινῶν γενέσεως, ὡς ὅταν λέγωμεν τοὺς ἐξ Ἰσραὴλ, Ἰσραηλίτας τὸ γένος. γένος ἐστὶ καὶ πτωτικῆς λέξεως χαρακτήρ, σημαίνων τὸ ἐν φωνῇ ἄρσεν ἢ θῆλυ ἢ οὐδέτερον, ἄδηλόν τι διακρίνον. γένος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ γείνω [τὸ] γεννῶ. Γειοτόμον . τὸ ἄροτρον. Γεράνδρουον . παλαιὸν φυτὸν καὶ γεγηρακός, ἢ τὸ ἐν τῇ ρίζῃ συμφυὲς καὶ ἐξηραμένον. εἴρηται παρὰ τὴν δρῦν· δοκεῖ γὰρ πρῶτον φυτὸν γενέσθαι δρῦς. ὅθεν δρυμοὺς ἐκάλουν τοὺς δασεῖς τόπους, [ἐφ' οἷων δῆποτε ὄντας φυτῶν· καὶ δρυφάκτους, ἀπὸ ξύλων περιωρισμένους.] Γέρα . τιμαὶ, ἀμοιβαί, ἀνταποδόσεις. Γέρρα . τὰ κοντάρια. Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου· πάλιν ἐπὶ τῶν γέρρων τακῶ. κυρίως δὲ γέρρα Περσικὰ ὄπλα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἅπαν σκέπασμα. Γεράδια . στρωτηρίδια. Γεῖσα . τὰ θεμέλια, καὶ πᾶν τὸ ἐξέχον μέρος, καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν στεγάσματα. [παρὰ τὸ γέα γείσον καὶ γεῖσον· καὶ γεισίποδες, αἱ ἐγκείμεναι

δοκίδες, ἐφ' αἷς τὰ γεῖσα. παρὰ τὸ εἶναι βάσεις τῶν θεμελίων. τινὲς δὲ διὰ δύο σς γράφουσι τὸ γεῖσσα.] Γεωμόριον . τὸ γεώργιον. καὶ γειομόριον. Γένος . ἐκ τοῦ γένω τὸ τίκτω. [ὡς σθένω, σθένος, νείφω, νέφος.]

gamma 432

Γέρρα . λέγονται καὶ αἱ σκηναί, ἐν αἷς τὰ ὦνια ἐπιπράσκετο. δέρρα ἐστὶ τροπὴ τοῦ δ εἰς γ . (Ῥῆμα.) Γέγγει . βρέχει. Γεγάσι . γεγένηται. ἀπὸ τοῦ γείνω, γέγονα, γεγόνασι, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ α γεγάσι. [καὶ γεγαυῖα. ἔστι δὲ μετοχή. τὸ ῥῆμα γῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ γείνω· ὁ παρακείμενος γέγηκα. καὶ οἱ Ἴωνες ἐπὶ τοῦ παρακειμένου ἡνίκα ὕφειν ποιήσουσι τοῦ συμφώνου, τότε καὶ συστολὴ τοῦ φωνήεντος ἐπακολουθεῖ. οἷον βεβήκασι, βεβάασιν. οὕτως οὖν καὶ γέγηκα, γέγαα, ἢ μετοχὴ γεγαῶς, γεγαότος. αἱ μετοχαὶ εἰ μὲν ὦσιν ἀπαθεῖς, διὰ τοῦ ο κλίνονται, καὶ τὸ θηλυκὸν ἔχουσι διὰ τοῦ υῖα· εἰ δὲ κατὰ πάθος, τὴν κλίσιν μὲν ἔχουσι διὰ τοῦ ω , καὶ τὸ θηλυκὸν μεταποιουῖσιν εἰς α , ἐστὼς ἐστῶσα, γεγῶς γεγῶσα.] Γεγωνῶ . τὸ φωνῶ. παρὰ τὸ γνῶω, καὶ ἐν ὑπερθέσει καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γεγωνῶ. [οἱ γὰρ ἑξακουόμενοι γνωστοί. τοῦ μέσου παρακειμένου ἢ μετοχὴ γεγωνῶς. Δίδυμος δὲ φησι, γεγωνεῖν εἶναι τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν φωνήν.] Γεγανωμένη . λελαμπρυσμένη. Γεγράψομαι . * διηγῆσομαι, * δεήσομαι. Γεγηροτροφηκῶς . ἐν γῆρει θρέψας. Γελασεῖω . ἐπιθυμητικῶς ἔχω τοῦ γελᾶν. Γεμίζω . τὸ ἀντλῶ. Γέμω . τὸ πλήθω. καὶ γεμέωσιν, οἷον· γεμέωσι δὲ παστάδα. γέμωσι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε γεμέωσι.

gamma 433

Γείνατο . ἐγέννησε. γέω, τὸ τίκτω, ἐκ τοῦ γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ἢ γεννητική. τοῦτο τὸ γέω γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν γένω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι γείνω. ὁ μέλλων γενῶ. [ὡς κείρω κερῶ. ὁ ἀόριστος ἔγεινα, ὡς ἔμεινα ἢ ἔκειρα, ὁ μέσος ἐγεινάμην, τὸ δεύτερον ἐγείνω, τὸ τρίτον ἐγείνατο, καὶ κατὰ συγκοπὴν γείνατο.] Γέντο . ἔλαβεν. [ἔλω τὸ λαμβάνω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐλόμην, ἔλου, ἔλετο, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔλτο, καὶ τροπὴ τοῦ λ εἰς ν δωρικῶς ἔντο, ὡς ἦλθεν, ἦνθε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ γέντο· —ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.] Γεραίρειν . τιμᾶν, ὑμνεῖν, δοξάζειν. Γειτνιῶ . τὸ γειτονιῶ. [ὡς ἀπὸ τοῦ εὐδαίμων εὐδαίμονος εὐδαιμονῶ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γείτων γείτονος γειτονιῶ,] καὶ κατὰ συγκοπὴν γειτνιῶ. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ μείδω μειδιῶ. Γεφυρίζων . χλευάζων, ἐξευτελίζων. γράφεται καὶ γεφυρῶ. Γέμεν . ἐγένοντο. Ἡσίοδος· ὀγδοάτη δ' ἐνάτη τε δύο γέμεν ἡματα μηνός. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Γηγενής . ἐκ γῆς ἔχων τὴν γέννησιν, ἢ ὁ τὰ γῆϊνα ἐργαζόμενος. Γηγενέτης . ὁ γηγενής. Γήλοφος . ὁ ὑψηλὸς τόπος. γειόλοφος δὲ διφθόγγως. Γηπόνος . ὁ γεωργός. παρὰ τὸ πονεῖν περὶ τὴν γῆν.

gamma 434

Γήπαιδες . οἱ Λογγίβαρδοι. οἰονεῖ οἱ Γετῶν παῖδες. Γηρυόνης . κύριον. Γηρυῶνος . κύριον. * Γηρινεῖος . βοῦς. * Γηῶραι . ἐπίμικτοι, τηρηταὶ τόπων. Γηών . ὄνομα ποταμοῦ. Γηραιός . ἀπὸ ἐτῶν μζ ἕως ἐτῶν ξη . Γηώρας . ὁ ἀλλότριος. [τοῦ Ψελλοῦ· γηώρας ὁ ἀλλότριος] καὶ γέρδης ὁ ὑφάντης. (Θηλυκόν.) Γῆ . ἐν τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστί. ξηρόν τε ψυχρὸν βαρὺ καὶ ἀκίνητον, ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ παρηγμένον. [ἐν ἀρχῇ γὰρ] ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἥς τὴν ἔδραν καὶ τὴν βάσιν οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων εἰπεῖν δεδύνηται. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ ὑδάτων φασὶν ἥδρασται τὴν γῆν καὶ πεπῆχθαι αὐτήν, ἐκ τοῦ τὸν θεῖον Δαβὶδ λέγειν· τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. οἱ δὲ, ἐπὶ τοῦ ἀέρος. ἄλλος δὲ φησιν· ὁ ἐδράσας τὴν γῆν ἐπ' οὐδενός. καὶ πάλιν ὁ Δαβὶδ [ὡς] ἐκ προσώπου τοῦ δημιουργοῦ· ἐγὼ, φησὶν, ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. τὴν συνεκτικὴν αὐτῆς δύναμιν στύλους ὀνομάσας. τὸ δὲ, ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, δηλοῖ τὸ πάντοθεν περικεχύσθαι τῇ γῇ τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν. γῆ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, ἢ πάντα χωροῦσα. τοῦτο παρὰ τὸ χῶ, ἀφ' οὗ παράγωγον χεῖω, οἷον· οὐδὸς ἀμφοτέρους ὦδε χεῖσεται. καὶ τροπὴ τοῦ χ εἰς γ γῶ.

gamma 435

Γηθοσύνη . ἡ χαρά. παρὰ τὸ γῆ γίνεται γηθῶ καὶ γηθήσω, γηθόσυνος, γηθοσύνη, ἐπεὶ ἡ γῆ θάλλουσα τοῖς καρποῖς χαίρειν ἡμᾶς ποιεῖ. Γήθουσα . πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Γηθουσαῖος ἢ Γηθούσιος ἢ Γηθουσίτης. Γηθυλλής . λάχανον πράσῳ ὅμοιον, ὃ τινες λέγουσιν ἀμπελόπρασον.

Γῆ ζώντων . ὁ προσδοκώμενος βίος, ὡς τοῦ θανάτου κεχωρισμένος καὶ ἐλεύθερος λύπης. Γῆν ἰλλομένην . συγκεκλεισμένην. ἰλλάδες γὰρ οἱ δεσμοί. Γηραλέα . ἡ γραῦς. Γῆρυς . ἡ φωνή. [καὶ γαρύω τὸ φωνῶ. γῆρυς δὲ παρὰ τὸ γέρας· ἡ γὰρ φωνὴ τοῖς γέρουσιν ἔπεται.] Γῆς βάρος . ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων. (Οὐδέτερον.) Γῆδιον . ἡ μικρὰ γῆ. τριῶν ὄντων τῶν πρωτοτύπων, ἀπὸ τοῦ γῆ καὶ τοῦ γαῖα καὶ τοῦ γέα διὰ τοῦ ε ψилоῦ, ἐκ ποίου τούτων γέγονε τὸ γῆδιον; λέγει δὲ ὁ Δίδυμος, ὅτι γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, καὶ κλίνεται γέας, καὶ ἐκ τούτου γίνεται γείδιον διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ κατ' ἔκτασιν ἀττικήν τοῦ ε εἰς ἡ γῆδιον, ὡς τὸ εἰκάζω, ἥκαζον. Γῆπεδον . τὸ πρὸς τοῖς οἴκοις ἐν πόλει κηπίον. Γῆρας . ἡ παρακμὴ τοῦ σώματος. ἡ φθίσις σώματος φυσικῶς ὑπὸ χρόνου γινομένη. παρὰ τὸ γέρας· ἔπεται γὰρ τοῖς γέρουσιν ἡ τιμή. Γῆρεια . τὰ τῶν κινάρων ἄνθη. Γηρωκομεῖον . μέγα. Γηροτροφεῖον . μικρόν. Γηρυόνη δένδρα καὶ γηρυόνηιον νῆμα . Γῆτειον . τὸ χλωρὸν κρόμμυον. [καὶ τὸ ἀμπελόπρασον. παρὰ τὸ ἐκ γῆς αἴτιον, τὸ αὐτότερες ἐκ τῆς γῆς ὄν. λέγεται καὶ γῆθυ, γῆθιον. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος δισύλλαβα οὐδέτερα διὰ τοῦ εἰον γινόμενα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. οἶον δάνος δάνειον, βρένθος βρένθειον. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς γίνεται γῆτος γῆτειον. πρόσκειται μονογενῇ διὰ τὸ ἄγος ἄγιον.] Γῆϊνον . ἀδὰμ ἐρμηνεύεται, καθὼς φασὶν οἱ τῶν Ἑβραίων φωνῆς ἐπιῖστορες. διὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος διαφερόντως τὴν πάτριον τῶν Ἰσραηλιτῶν πεπαιδευμένος φωνὴν τὸν ἐκ γῆς ἄνθρωπον χοϊκὸν ὀνομάζει, οἶον μεταβαλὼν τὴν τοῦ ἀδὰμ κλήσιν εἰς τὴν ἐλλάδα φωνήν. (Ῥῆμα.) Γῆθησεν . ἐχάρη. Γῆμεν . ἀντὶ τοῦ ἔγημεν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐχαύνωσε. Γῆθιν . χαίρειν. Γηράναι . ἀντὶ τοῦ γηράσαι. Γηράς . ἀπὸ τοῦ γηρῶ γίνεται γῆρημι, ἡ μετοχὴ γηράς. [ὥσπερ ἴστημι ἰστάς. τὸ ἀπαρέμφατον γηράναι, ὡς ἰσάναι. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν τῶν γηράντων· οἶον γηράντων ἀνδρῶν· ὡς ἰσάντων. ἡ δοτικὴ ὥσπερ γηράντεσσι τοκεῦσιν. ἡ αἰτιατικὴ γηράντας.] Γηροτροφῶ . γηροβοσκῶ. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Γηροσύνης . μετὰ χαρᾶς. Γῆϊνως . φθαρτῶς. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Γιγλισμός . [κιχλισμός.] ἀπὸ χειρῶν γέλως, ἢ γαργαλισμός.

gamma 436

Γίγας . παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς ἰέναι. καὶ ὁ Δαβὶδ· καὶ γίγας δραμεῖν [ὀδόν.] λέγει δὲ τὸν ἥλιον. Γίγλυμοι . ἀντεμβολαὶ τινῶν ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητας, οἷα περ ἢ κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς τὸν βραχίονα συμβολή. Γίγης . κύριον ὄνομα. Γιώρας . κύριον. [Γίγας.] παρὰ τὸ γῆ γίνεται γᾶς καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γίγας, ἢ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω καὶ δέχομαι. τὸ γι ι , διατί; πᾶς ἀναδιπλασιασμὸς διὰ βραχέως ἐκφέρεται. τί ἔστιν ἀναδιπλασιασμός; ὅταν τὸ ἐξῆς τῆς λέξεως δις τῷ αὐτῷ συμφώνῳ παραλαμβάνηται. Γιγαντώδης . ἐδόκει τὸ σῶμα γιγαντώδης εἶναι καὶ τὸν θυμὸν θηριώδης. Γιεζῆ . κύριον. (Οὐδέτερον.) Γίγαρτον . τὸ ἔνδον τῆς σταφυλῆς. Γιχάσλα καὶ Γίσχαλα . ὀνόματα τόπων. (Ῥῆμα.) Γινόμενα καὶ γενόμενα διαφέρει . τὰ μὲν γὰρ γινόμενα ἢ ἀποβαίνει ἢ οὐ· τὰ δὲ γενόμενα πάντως ἀπέβη. Γιγαντιᾶν . τὰ τῶν γιγάντων φρονεῖν. Γινώσκει . ἀντὶ τοῦ τιμᾶ, κατὰ τὸ εἰρημένον παρὰ θεοῦ πρὸς Μωσῆν· ἔγνωκά σε παρὰ πάντας, καὶ εὔρες χάριν παρ' ἐμοί. καί· ἔγνω κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ. καὶ γινώσκει ἀντὶ τοῦ οἰκείουται, ὡς τό· γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων. οὐκ ἐπὶ γνώσεως ἔλαβε τὸ γινώσκει, ἀλλ' ἐπὶ οἰκειώσεως καὶ ἐπιμελείας· οἰκείουται γὰρ ὁ θεὸς τῶν δικαίων τὰς πράξεις. τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ ἐπιτηδεύματα ἀπωλεία παραδοθήσονται σὺν

gamma 437

τοῖς ἐργασμένοις. σημαίνει δὲ, ὅτι καλὸν μόνον γινώσκεται ὑπὸ θεοῦ, φαῦλον δὲ οὐδέν. [ὡς τό· ἔγνωκε κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ.] Γινώσκω . γνωρίζω. ἤδη γάρ σε γινώσκω, καὶ ὣν εἶπας ἀκούσασα καὶ τὴν ὄψιν ἰδοῦσα. Γίνεται . τὸ ἀποτελεῖται. διὰ τοῦ ι. [ὥφειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι, εἶγε τὰ αὐτοῦ κινήματα ἔχει τὸ ε , οἶον ἐγενάμην, ἐγενόμην· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ γαίνεται, ὃ σημαίνει τὸ γεννᾶται· τοῦτο γὰρ ἀπὸ τοῦ γέω τὸ τίκτω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν γένω· ἐκεῖνο δὲ ἀπὸ τοῦ γίγνεται γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ γ , ὡς τὸ γινώσκω, γινώσκω. τὸ δὲ γίγνεται ἀπὸ τοῦ γένομαι γέγονεν ἐν παραλήψει συμφώνου· τὸ ε γὰρ ἐν παραλήψει συμφώνου γινόμενον τρέπει εἰς ι . μένω, μίμνω, τέκω, τίκτω. οὕτως οὖν καὶ

gamma 438

γίνεται, γίνεται.] Τὸ Γ μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Γλαυκός . κυανός, ἢ λευκός, ἢ πυρώδης τὰ ὄμματα ἔχων. παρὰ τὸ γλαύσω τὸ λάμπω γλαυκός, ὡς λεύσω λευκός. Γλακερός . λευκός. ἐκ τῆς γάλακτος γενικῆς, γλάκος καὶ γάγος. [ἄρκυν τὲ γλακερῶν λαιμοπέδαν γεράνων.] Γλάμων . ὁ λημῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὃ ἐστὶ τζιμπλῶν, καὶ διύγρους αὐτοὺς ἔχων. γλάμων καὶ ὁ ἀκάθαρτος. Ἀριστοφάνης· ὁ καρχέδημος λίαν γλάμων ἐστί. καὶ ὁ Σοφοκλῆς· ἐπιὼρῶ τοὺς γλαμύρους καταφορβᾶν. Γλάνις . εἶδος ἰχθύος. Γλήχων . εἶδος βοτάνης.

gamma 439 Γλίχων δὲ, ὄνομα κύριον, ι . Γλίσχρος . φειδωλός, σκνιφόρος. ὁ λίχνος καὶ ἐπιθυμῶν. ἐφυβρίστως εἴρηται. [ὁ λίαν καὶ ἐπὶ πολὺ ἐχόμενος, πλεονασμῷ τοῦ γ . ἢ ὁ γλιχόμενος τροφῆς ὑπὲρ τὸ δέον. λέγεται καὶ ὁ ὀλισθηρός.] Γλοιώδης . ρυπαρός. καὶ γλοιός ὁ ρύπος. Γλοιός . ὀλισθηρός· μοχθηρός, εὐμετάβολος. Γλυκύθυμος . ἀπαλόψυχος. Γλώσσασπις . ὁ τῇ γλώσσει οἶον ἀσπίδι καὶ προβολῇ κεκρημένος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πολεμούντων. Γλύκιστος . τὸ συγκριτικόν. [ζῆται περὶ τούτου ἐν τῷ οὐδετέρῳ, ἔνθα τὸ γλύκιστον.] Γλάσσω . μωρός, ἀνούστατος. (Θηλυκόν.) Γλάξ . βοτάνη γάλακτος ποιητική. παρὰ τὸ γάλακτος εἶναι αὐξητική ταῖς ἐσθιούσαις. γάλαξ καὶ γλάξ. Γλαῦξ . πετεινὸν τὴν νύκτα πετώμενον. οἶμαι δὲ τὴν κακοβαίαν λέγουσι. παρὰ τὸ γλαύσω τὸ λάμπω, γλαύξω καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ω γλαῦξ. [ὡς θήσω θῆς, αἴσω αἷξ. Δημόκριτος ἱστορεῖ, ὅτι μόνον τῶν γαμψωνύχων καὶ σαρκοφάγων μὴ τυφλὰ τίκτειν, ὅτι πολὺ πυρῶδες καὶ θερμὸν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει. ὁ σφοδρῶς ὀξὺ καὶ τμητικὸν ὑπάρχον διαιρεῖ καὶ ἀναμίγνυσι τὴν ὄρασιν. διὸ καὶ ἐν τῇ σκοτομήνῃ ὄρα, διὰ τὸ πυρῶδες τῶν ὄψεων.]

gamma 440 Γλαρίς . λιθοξοικὸν ἐργαλεῖον. παρὰ τὸ γλάπτω τὸ κοιλαίνω. Γλαφυρὰν φόρμιγγα . [γεγραμμένην] καὶ κεκοιλαμένην. παρὰ τὸ γλάπτω ἢ γλάφω, γλάφος. [ὡς θρύπτω τρύφος. ἔστι καὶ γλαφύς, ὡς πάχος παχύς.] † Γλήκων . τὸ βλησκούνιον. † Γληχώ . θηλυκῶς Ἀττικοὶ τὴν ὀρίγανον [λέγουσι]. οἱ δὲ βληχώ. Γλήνη . ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. οἶονεὶ γαλήνη τις οὔσα καὶ κατὰ συγκοπὴν γλήνη. γαληνῖα γὰρ ὁ νοῦς δι' αὐτῆς τῇ τῶν ὀρατῶν ποικιλίᾳ. ἢ παρὰ τὸ τὴν αἴγλην, αἰγλήνη, καὶ ἀποβολῇ τοῦ αἰ γλήνη. γλίνη δὲ, ὁ ρύπος, ι . Γληχυρίς . πονηρά. Γλία . ἡ κόλλα. Γλιχώ . ἡ φειδωλία. Γλυφίς . ἡ χηλὴ τῆς ἀκίδος, ἥγουν ἡ ἐκκοπὴ τοῦ βέλους, ἡ τιθεμένη ἐν τῇ νευρᾷ τοῦ τόξου. [παρὰ τὸ ἐγγεγλύφθαι, ὃ ἐστὶ κοιλάναι. καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κίονος. παρὰ τὸ γλάπτω, γλαφίς καὶ γλυφίς. καὶ τὸ γλυφικὸν ἐργαλεῖον.] Γλωσσαλγία . ἡ φλυαρία. καὶ τὸ διὰ κενῆς λαλεῖν. Γλωχίνας . γωνίας. ὑπὸ τὴν ἔνδον παρατεινομένην τῆς θαλάσσης γλωχίνα ὡς εἰς ἐνέδραν. [καὶ πάλιν· ἰῶ τριγλῶχινι, ὃ ἐστὶ τριγώνω. παρὰ τὸ γλύψαι ἢ γλάψαι, τὸ κοιλάναι.]

gamma 441 (Οὐδέτερον.) Γάγος . τὸ γάλα. ἐκ τῆς γάλακτος γενικῆς γλάκος καὶ γάγος. Γλαφυρόν . κοῖλον, ἡδὺ, βαθύ, σοφόν, ἔμπειρον, ἀκριβές, λαμπρόν. Γλήνεα . ἀξιοθέατα, καὶ πολλῆς θέας ἄξια. [παρὰ τὸ τὴν αἴγλην, ἢ παρὰ τὸ γλαύσειν τὸ λάμπειν.] Γλί . τὸ ἰσχυρόν. Γλίσχρον . τὸ κολλῶδες καὶ ὀλισθηρόν. Γλεῦκος . ὁ νέος οἶνος. ἦτοι τὸ πρὸ τοῦ πατηθῆναι ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς. Γλουτά . τὰ τῆς κοτύλης σφαιρώματα, ἢ τὸ ὑπὸ τὸν πρωκτὸν μέρος, ὃπισθεν τῶν μηρῶν, διὰ τὸ τρυφερὸν καὶ ἀπαλὸν καὶ γλοιώδες. ἢ τὴν σταγόνα σημαίνει. Γλυκυδερκές . τὸ ἡδὺ ἐν τῷ ὄραϊ. Γλυκείδιον . δίφθογγον. γλύκιον δὲ ι. Γλυκὺ ἦτω καὶ πνιξάτω . Τερπάνδρου ἄδοντος κεχηνότος πρὸς τὴν ὥδην, ἐμβαλὼν τις εἰς τὸν φάρυγγα σῦκον, ἀπέπνιξε. Γλύκιστον . τὸ συγκριτικόν. ἔστι καὶ γλύκιστος ἐπὶ ἀρσενικῶν. τὰ εἰς υς τριγενῇ ποιοῦσι συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν. τριγενῇ λέγονται. βραδὺς, βραδεῖα, βραδὺ, [τὸ συγκριτικόν] βραδύτερος, [βραδίων, βράδιστος. οὕτως καὶ γλυκὺς, γλυκίων, γλύκιστος, γλυκίων, ἢ κλητική

gamma 442 ὦ γλύκιον. τὰ εἰς ὧν συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς. οἶον ἀρείων ἄρειον, βελτίων βέλτιον, γλυκίων γλύκιον.] Γλωσσόκομος . βαλάντιον ἢ ξυλίνη θήκη. Γλώσσαργον ἦθος . ἀντὶ τοῦ στωμύλον καὶ ταχύ. (Ῥῆμα.) Γλαγκάζει . κράζει, πτερύσσεται. Γλαύσουσιν . ἀντὶ τοῦ λάμπουσι. Γλαυκιῶ . ἐκ τοῦ γλαυκός κατὰ παραγωγήν. [Γλαύσω . τὸ λάμπω.] Γλαμυξίαν . τὸ λημᾶν. Γλίχων . ἀντὶ τοῦ λείχων. Γλίχομαι . ἐπιθυμῶ.

συντάσσεται δὲ μετὰ γενικῆς. Γλιᾶται . παίζει. Γλοιάζειν . τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα
μυκτηρίζειν. Γλωσσαλεῖν . φλυαρεῖν, διακενῆς λέγειν. Γλωττοστροφεῖν . Ἀριστοφάνης· ἀπὸ
γὰρ ὁλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Γναφεύς . ὁ λευκαίνων
τὰ ἱμάτια. κναφεύς δὲ ὁ τὰ δέρματα ξύων. [ὅ ἐστι βάπτων.] ἔστι δὲ καὶ κνάφος τὶ ἀκανθῶδες, ὧ
ξύουσι τὰ ἱμάτια.

gamma 443 Γναθμός . ἡ γνάθος. παρὰ τὸ γνάπτω, γέγναπται, γναπτὸς καὶ γναθμός. †ὥς κέκλαυσται,
κλαυθμός.† Γνήσιος . ὁ μὴ νόθος, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γεννηθείς. γενήσω, γενήσιος, καὶ κατὰ
συγκοπὴν γνήσιος. Γνόφος . συνέφεια. ἡ ὁ ζοφώδης ἀήρ. παρὰ τὸ κενὸν φάους εἶναι. κνόφος
καὶ γνόφος. Γνύπεται . στυγνοὶ καὶ οἷον νενυγμένοι. Γνώμων . ὁ συνετός. καὶ κανόνιον τι
μηχανικόν, καὶ σχῆμα γεωμετρικόν, καὶ διοπτρικοῦ ὀργάνου μέρος, [καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικοῦ.
καὶ τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις πηγνύμενον, ὅπερ ἐφεῦρεν Ἀναξίμανδρος καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν
σκιοθύρων.] γνώμων καὶ ὁ ὁδοῦς τῶν ἀλόγων ζώων. ἔνθα καὶ προβατογνῶμων, ὁ ἥδη
βεβληκῶς τοὺς ὁδόντας. Γνώριμος . οὐχ ὁ μαθητὴς, ἀλλ' ὁ γινωσκόμενος τινί, ἡ ἀπλῶς ὁ
ἔνδοξος. Δημοσθένης καὶ γνωρίμως ἔχω τοῖς πλείστοις τῶν πλεόντων τὴν θάλασσαν. καὶ
γνωρίσαι τὸ συστήσαι καὶ ποιῆσαι γνωρίμον. γνωρίμοι καὶ οἱ φοιτηταί. [Πυθαγόρας ὁ Σάμιος
γνωρίμους ἔσχε πλείους ἢ ἑξακοσίους. γνωρίμος δὲ, παρὰ τὸν γνῶσω μέλλοντα γίνεται
γνώσιμος, ὡς ὀνήσω ὀνήσιμος, καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς ρ γνωρίμος.] Γνωστικός . ὁ τῇ ἀληθείᾳ
ποιωθεὶς τελείως. Γνωστός . ὁ γνωρίμος. Γνωτός . ὁ ἀδελφός. παρὰ τὸν γνῶσω μέλλοντα
γίνεται γνωτός· ὅτι μᾶλλον τῶν ἄλλων γινώσκεται. [ἡ ὁ ἅμα τινὶ γεννητικὸς καὶ γνη-

gamma 444 τὸς καὶ γνωτός. ἔστιν ὅτε σημαίνει καὶ τὸ φανερόν· γνωτός δὲ καὶ ὁς μάλα νήπιός ἐστι.]
(Θηλυκόν.) Γνάθος . ἡ παρειά. παρὰ τὴν γνάμψιν καὶ κάμψιν ἢ κλάσιν. ἡ καμπτομένη σιαγών.
οἷον· Φυσίγναθος ἀντίον ηῦδα. Γνώμη . ἡ συνείδησις, ἡ σκέψις, ποῖα τις διάθεσις. ἡ βουλή, ἡ
προαίρεσις, ἡ οἴησις. γνώμη καὶ ἡ δημηγορία. γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ. γνώμη,
καθ' ἣν λέγομεν τινὰ ἔχειν γνώμην. ἡ τοῦ ἐπεικουῦς κρίσις ὀρθή. [ἡ ἀπόφασις καθολικὴ περὶ
τῶν πρακτέων, καὶ ὡς αἰρετὰ ἢ φευκτέα ἐστὶ πρὸς τὸ πράττειν. ἡ συμπέρασμα.] ἡ πρότασις
ἐνθυμημάτων. ἡ ὀρεξις ἐνδιάθετος τῶν ἐφ' ἡμῖν. ἡ διάθεσις ἐπὶ τοῖς ἐφ' ἡμῖν ὀρεκτῶς
βουλευθεῖσιν. ἡ τρόπος ζωῆς. Γνώμην ἐμήν . ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. γνώμη δὲ εἴρηται παρὰ τὸ νοῶ,
νοήσω, νοήμη, καὶ κατὰ κρᾶσιν νώμη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ γνώμη. Γνώσις . ἡ διὰ τοῦ
πνεύματος χάριτος ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀνθρώπων γενομένη ἔλλαμψις. γνώσις καὶ ἡ τῶν
θείων γραφῶν διὰ λόγων ψιλὴ κατανόησις. γνώσις καὶ ἡ διὰ τῶν ἐντολῶν πράξεως
ἐγγινομένη τῷ πράττοντι πεῖρα. γνώσις καὶ ἡ τοῦ πρώην μὴ ὄντος ἐν τῷ νοῖ νεοφανῆς
ἔμφασις. γνώσις καὶ ἡ τῶν κατειλημμένων περιέργος συγκατάθεσις, ὡς ὀρωμένων ἔλεγχος.
γνώσις καὶ ἡ θεωρία τῆς ἀγίας τριάδος. Γνωτή . ἡ ἀδελφή.

gamma 445 (Ὁὐδέτερον.) Γναμπτόν . ἐπικαμπές. Γνωμίδιον . τὸ μικρὸν ἐνθύμημα. Γνωμάτευμα . διάκρισις,
διάγνωσις ἀκριβής. ἡ τὸ βούλευμα. [ἕτερα διαλεγόμενοι, ἕτερα γνωματεύματα γνωματεύουσι.]
Γνωριμώτερον . τοῦτο διχῶς λέγεται· ἡ ἀπλῶς, οἷον τὸ πρότερον τοῦ ὑστέρου, ἡ ἡμῖν ὅ ἐστι τῇ
φύσει ἔσχατον, ὅ ἐστι τὸ σύνθετον· ἦτοι τὸ μερικόν. (Ῥῆμα.) Γναθμῶ . τὸ κάμπτω. συνήθως τοῖς
παλαιοῖς λέγειν γνάμπτω. [ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή. ἄνευ τοῦ μ . καὶ ἐπέγναψε γὰρ ἅπαντας.]
Γνοῖεν . μάθοιεν. Γνοίης . ἐκ τοῦ γνώμι ἢ μετοχὴ γνούς, γνόντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν γνοίης.
Γνώθι . ἐκ τοῦ γνώμι ἢ μετοχὴ γνούς, καὶ τὸ προστακτικὸν γνώθι, γνώτε. Γνωματεύειν .
διακρίνειν, διαγινώσκειν ἀκριβῶς. Γνωμοδοτῶ . γνώμην δίδωμι. Γνωρίζω . γινώσκω, ἵστορῶ.
[εἰ γὰρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοὶ διηγούμενος.]
Γνωσιμαχῆσαι . μετανοῆσαι, μεταγνῶναι τὸ δίκαιον καὶ πρέπον, ἢ τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ
ἀσθένειαν, καὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἰσχύν.

gamma 446

Γνώσι . γνῶμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔγνω, ἡ μετοχή γνούς, γνόντος, τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν γνῶ, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐὰν γνῶσι, καὶ ἐὰν γνώωσι προσθήκη τοῦ ω . [τὰ δὲ διὰ τοῦ ωω καθαρὰ δισύλλαβα διὰ τοῦ ω γράφονται, οἷον ζῶω, γνῶω, σῶω, πλῶω.] Γνωρίζω . ἀντὶ τοῦ ὑπομιμνήσκω. παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον. Γνωσιμαχεῖν . ἐπίστασθαι τὴν πρὸς κρείττονας μάχην. (Ἐπὶ ῥήμα.) Γνύξ . ἐπὶ γόνατα. παρὰ τὸ γόνυ, γόνυξ καὶ γνύξ. Γνωμοτυπικῶς . ἥτοι γνωμολογικῶς. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Γόγγρος . εἶδος ἰχθύος. παρὰ τὸ γρῶ τὸ ἐσθίω. [Καλλίμαχος· ὃς ἔγραφε κηδεμόνα. ἀντὶ τοῦ ἥσθιεν. ἀφ' οὗ ῥήμα ὄνομα γρὸς καὶ ἐν διπλασιασμῷ γόγγρος. ἐσθίει γὰρ τῶν πολυπόδων τοὺς πλοκάμους.] Γοδολίας . κύριον. Γόης . ὁ πλάνης, ὁ ἀπατεῶν, ὁ φαρμακὸς, ὁ μάγος. † Γοῖπας . ὁ ῥύπος. † † Γολγοί . οἱ Κύπριοι. †

gamma 447 † Γόμφης . ὁ χοῖρος. † Γόμφοι . καρφία, σφῆνες, δεσμά. [αἱ μύλαι. παρὰ τὸ κάμπτω γίνεται γάμπτω, καὶ ἐξ αὐτοῦ γόμφος, δι' οὗ γνάμπτεται καὶ κάμπτεται ἡ τροφή.] Γομφιασμός . συγκλασμός. Γομφίους . ὀδόντας, κλειδώσεις· οἱ ἔμπροσθεν δὲ ὀδόντος εἰσὶ. Γομόρ . εἶδος μέτρου Ἑβραϊκοῦ. Γονοῖς . οὗ ἡ γονὴ ἐκφέρεται ἀκουσίως καὶ ἐκρέει. Γονυκλινής . ἐπὶ γόνυ πεσών. Γόος . ὁ θρήνος. παρὰ τὴν βοή, βοός, καὶ τροπὴ τοῦ β εἰς γ γόος. Γορπιαῖος . ὁ Σεπτέμβριος μήν. Γοργός . ταχύς. [εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. ὀργὸς καὶ γοργός. οἱ Ἀττικοὶ δὲ γοργὸν οὐ τὸν πρακτικὸν καὶ κεκινημένον λέγουσιν, ἀλλὰ τὸ φοβερόν. Ξενοφῶν· γοργότεροί θ' ὀρᾶσθαι καὶ φοβερώτεροι φθέγγεσθαι.] Γορρός . ὁ κυρτός. Γοργόλοπος . ἐπιθετικός. Γοργωπός . ὁ γοργόφθαλμος. καὶ γοργωπὸς ἔδρα, ἡ φοβερὰ καθέδρα. Γουνῶ ἀλωῆς . ἐν τῷ γονιμωτάτῳ καὶ καρπύμῳ χωρίῳ τῆς γῆς. γέγονε γουνός, ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν σώματι γονάτων, ἃ ἐξέχει. ὡς δὲ τινὲς, ὁ τραχύτατος τόπος.

gamma 448 [ἀπὸ τῶν γονάτων ὁστωδῶν ὄντων καὶ τραχέων. πλεον γὰρ ἐν τοῖς ὀρεινοῖς καὶ πετρῶδεσι τόποις αὖξεται τὰ φυτά. ἢ ὁ γόνιμος καρπὸς ἀπὸ τοῦ γεννῶ.] Γολόν . ὄνομα τόπου. (Θηλυκόν.) Γοητεία . φαρμακεία, καὶ μαγεία ἢ δι' ἐπικλήσεως ἀνάγουσα τὸν νεκρόν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν γόνων καὶ θρήνων, τῶν περὶ τοὺς τάφους γενομένων. † Γοργάνας . αἰγίδας. † † Γοργάδες . αἱ δέσποιναι. † † Γοργῶπις . λίμνη ἐν Κορίνθῳ. † † Γόμφεσος . ὁ ἰς δορκάδος. † † Γοργωπὸς ἔδρα . ἡ φοβερὰ καθέδρα. † † Γόρυνος . ὁ μικρὸς βάτραχος. † Γόργυρα . τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα. οἶμαι δὲ γέργυρα λέγεται ἢ γεργύρα. Γοργόνες . τρεῖς γυναῖκες, αἱ τοσοῦτον εἶχον τὰ πρόσωπα φρικτὰ καὶ φοβερά, ὡς τοὺς ὀρώντας θνήσκειν. ἢ Γοργὼ καὶ ἡ Γοργών. διὰ γὰρ τῆς γοργότητος ἀπελίθουν παρωνύμῳς τοὺς ὀρώντας. Γόρτυς . νῆσος. καὶ Γορτύνη † πόλις Κρήτης. † (Οὐδέτερον.) Γογγύλιον . στρογγύλον. Γοερὸν . θρηνηῶδες, λυπηρὸν, κατανυκτικόν. Γομφοφαγὴ ῥήματα . ἀκριβέστατα, πολυσύνθετα.

gamma 449 Γόνυ . παρὰ τὸ κονῶ τὸ ἐνεργῶ, κόνυ ὄν· ἢ παρὰ τὸ εἰς γῆν νεύειν. Γονύων . γονάτων. εἶψαν δὲ καὶ κάλαμοι γόνυα οὐκ ἔχοντες. Γοῦνα . γόνατα, γόνυα καὶ γοῦνα. καὶ γούνων ἀπὸ τῶν γονάτων ἢ ἀπὸ τῶν γονύων. [ἰστέον, ὅτι τὰ γόνυα καὶ δόρυα γίνεται καθ' ὑπερβίβασμον τοῦ υ γοῦνα καὶ δοῦρα. ἢ ἀπὸ τοῦ γόνατα κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ τα.] Γόργια . τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα. Γογγυλίζει . ἀντὶ τοῦ μεταστρέφει. Γογγύζω . ἀπὸ τοῦ γρύζω, τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλέπτω καὶ λαλῶ καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γογγρύζω καὶ γογγύζω. Γονυπετῆσαι . προσκυνῆσαι. † παρακαλέσαι. δεηθῆναι. ἰκετεῦσαι τοῖς γόνασιν ἐπισυρόμενος. † Γόον . ἐθρήνουν. [ἀόριστος δεύτερος. ὡς περ κτυπῶ, ἔκτυπον, οὕτως γοῶ, ἔγοον. ἀλλ' ἔστι γοάω, γοῶ, ἐγόαον, ἐγῶον, καὶ κατὰ συστολὴν γόον. —ζῶον γόον Ἐκτορα—.] Γουνάσομαι . λιτανεύσω. παρακαλέσω. Οὐκέτι γουνάσομαι τὸν βάρβαρον οὐδ' ἐπ' ἐμαυτῷ Κλαύσομαι—.

gamma 450 † Τὸ Γ μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Γραμματεῖς . οἱ τὰ κράσπεδα τινὰ ἔχοντες σημαντικὰ τῆς αὐτῶν πολιτείας. ῥοῖσκους γὰρ τινὰς ἐπὶ τὰ τέσσαρα πτερύγια τοῦ τρίβωνος ἕκαστος εἶχεν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ στήμονος καταδεδεμένους, ἐν ᾧ χρόνῳ ἐνεκρατεύετο ἡ παρθενείαν ἥσκει. ἐπετήδευον δὲ

ταῦτα ὥστε ἐμφαίνειν τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρ' αὐτῶν ἐπαγγελλόμενα· ἵνα μηδεὶς ἄψεται δῆθεν τῶν ἡγιασμένων. φυλάσσουσι δὲ καὶ ξεστῶν βαπτισμοὺς καὶ ποτηρίων καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν τῆς ὑπηρεσίας· καὶ τοῦνομα εἰσὶ δευτερωταί, ὡς γραμματικὴν τινα ἐπιστήμην ὑφηγούμενοι καὶ περιττὴν δῆθεν σοφιστικὴν εἰσηγούμενοι. γραμματεὺς καὶ ὁ διὰ τῆς ἐπιμόνου ἀναγνώσεως τῶν γραφῶν θησαυρὸν γνώσεως ἑαυτῷ ἀποθέμενος. γραμματεὺς καὶ ὁ νοτάριος. τὸν τῶν ἀπορρήτων γραμματέα. οὐδενὸς δὲ ἦσαν οἱ γραμματεῖς κύριοι οὗτοι, ἀλλ' ἢ τοῦ γράφειν καὶ ἀναγνῶναι. Γραμματιστής . ὁ τὰ πρῶτα στοιχεῖα διδάσκων. Γραμματοεισαγωγεῖς . ἐκβιαστὰς, παιδευτάς.

gamma 451 Γραμματοκύφων . ἀντὶ τοῦ, ὃ ταπεινὸν γραμματεῦ. διότι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσι. [ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ γραμματεὺς· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι τῷ κύφῳ μαστιγοῦνται. κυρίως δὲ κύφων τὸ ξύλον καλεῖται.] Γραμματοφόρος . ὁ βιβλιαφόρος. καὶ οὐχὶ βιβλιοφόρος. Γράσος . μωρός. κυρίως δὲ ὁ ἐν τοῖς τῶν προβάτων ἐρίοις συναγόμενος ῥύπος. Γραικοί . οἱ Ἕλληνες. ἀπὸ κώμης τινός. παρὰ τὸ ραῖσαι ραϊκὸς καὶ γραικός. καὶ γὰρ διὰ τὴν πολλὴν ἀνδρείαν οἱ Ἕλληνες οὕτως ἐκαλοῦντο. Γραιοσόβαι . οἱ ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραῖδας, [ὡς] μὴ ἀγοράζειν. ἢ οἱ γραῖσι συκοιμώμενοι πόρναις. σοβάς γὰρ ἡ πόρνη. Γρήνικος . ποταμός. ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ ποταμῷ οἱ Γραικοὶ τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν. Γρήτης . ὁ βυρσεύς. Γριπεύς . ὁ ἀλιεύς. παρὰ τὸν γρίπον τὸ δίκτυον παρωνύμως. Γρίπος . [τὸ δίκτυον.] παρὰ τὸ ἀγρεύειν, ἐνδεία τοῦ α. τὸ αὐτὸ δὲ γρίφος καλεῖται, παρὰ τὸ γράφειν, ὃ ἐστὶ ξύειν. [ὁ τὴν γῆν ξύων, γράφος καὶ γρίφος.] Γρίντης . ὁ ὑβριστής. Γρίφος . ὁ δύσκολος. καὶ τὸ δίκτυον ἢ ζήτημα καὶ αἵνιγμα δύσκολον. [τὰ εἰς φος δισύλλαβα μονογενῆ ἀρσενικὰ ἐνὶ φωνήεντι παραλήγεται.

gamma 452 οἶον λόφος, ζόφος, κέμος. οὕτω καὶ γρίφος. τὸ δὲ ροῦφος οὐκ ἔστιν Ἑλληνικόν, ἀλλ' Ἰταλικόν. μονογενῆ, διὰ τὸ κοῦφος. δισύλλαβα, διὰ τὸ φίλοιφος· σημαίνει δὲ τὸν φιλοσυνουσιαστήν. ἄλλως πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς γρι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ι γράφεται, οἶον· γριντῖς, ὁ οὐρανός· γρίνος, τὸ δέρμα· γρίσων, ὁ χοῖρος, καὶ ὄνομα δρομέως παρὰ Ἀριστοφάνει. τὸ δὲ Γρηνικός ἀπὸ τοῦ κρήνη γέγονε κρηνικός, καὶ γενόμενον κύριον ἐβαρύνθη τροπῇ τοῦ κ εἰς γ· ἢ ἀπὸ τοῦ γραικῷ καὶ τοῦ νικῷ Γραίνικος, καὶ μεταθέσει τοῦ αι εἰς η Γρήνικος.] Γριντής . ὁ οὐρανός. Γρίνος . τὸ δέρμα. Γρίσων . ὁ χοῖρος. καὶ ὄνομα δρομέως παρ' Ἀριστοφάνει. Γρυνοί . κορμοὶ δρυῖνες. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ δ εἰς γ· ἢ τὰ τῶν γερανδρῶν ξύλα. Γρύλλος . ὁ χοῖρος. (Θηλυκόν.) Γραμμὴ . μῆκος ἀπλατέες, καὶ ἡ λεγομένη βαλβίς. Ἀριστοφάνης· πρόβαινε δὴ νῦν, ὃ θυμὲ, γραμμὴ δ' αὐτῇ. ἀντὶ τοῦ ἀρχῇ. Γραμματείας . ἐξαριθμήσεις. γραμματῆας δὲ τοὺς γραμματέας η. Γραπὶς . ἡ ἐρρύτιδωμένη. ἀπὸ τοῦ καταγεγράφθαι ταῖς ῥυτίσι.

gamma 453 Γρᾶς . ἡ τῶν μασχαλῶν δυσωδία. λέγεται καὶ ἡ γράσος. Γραστίς . ἡ χλωρὰ κριθή. παρὰ τὸ γράω τὸ ἐσθίω. τούτου ὁ μέλλων γράσω. Γραυδής . λαμπὰς κατεσχισμένη καὶ κατεξυσμένη. παρὰ τὸ γράφω, ὃ σημαίνει τὸ ξύω. Γραῦς . καὶ κλίνεται γράός. ἔστι καὶ ἡ γραία, τῆς γραίας. [Εὐριπίδης· γραία, μὴ τρέσης— τὸ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ραῖω, ραῦς καὶ γραῦς, ἡ κατεξυσμένη τὸ σῶμα. ἀπὸ δὲ τοῦ γραία γέγονε γραῖς, γραῖδος, γραῖδιδιον, καὶ κατὰ συγκοπὴν τῶν δύο ιι γραῖδιδιον, ἀπὸ τοῦ γραῖω.] Γραφή . ζωγραφία, καὶ ἡ κατηγορία καὶ τὸ ἔγκλημα. ἐξ οὗ καὶ γράφεται ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖται. Γραμματικὴ . λέξις διδάσκουσα ἡμᾶς τὰ νοούμενα γράφειν, καὶ τὰ ὡς πρὸς τινα ἐμμέτρως καὶ εὐρύθμως πραγματευθέντα μετὰ κρίσεως διηγουμένη. ἡ τέχνη θεωρητικὴ καὶ λογικὴ, τὸ εὖ λέγειν καὶ τὸ εὖ πράττειν ἡγουν γράφειν διδάσκουσα ἡμᾶς· οὐ γὰρ πᾶς ὁ γράφων ἢ ὁ ἀναγινώσκων λέγεται γραμματικός, ἀλλ' ὁ τὸν κανόνα καὶ τὸν ὅρον ἀποδιδούς. ἡ τέχνη λογικὴ περὶ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου καταγινομένη. ὀκτὼ δὲ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ ταῦτα· ὄνο-

gamma 454 μα· ῥῆμα· μετοχή· ἄρθρον· ἀντωνυμία· πρόθεσις· ἐπίρρημα· σύνδεσμος. ἡ τέχνη τεχνῶν καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν. ἡ ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν ὡς ἐπιπολὺ

λεγομένων. τέλος δὲ γραμματικῆς τὸ μηδέποτε ἀμαρτάνειν μήτε περὶ μίαν λέξιν μήτε περὶ πλείονας· τὸ γὰρ ἀμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν βαρβαρισμός ἐστι· τὸ δὲ περὶ πλείονας σολοικισμός. Γρησίνη . πόλις Χερρόνησου. Γρυμαία . ἡ σκευοθήκη. Γρυταί . ἐπισκευαί. Γρώνεια . πόλις Φωκίδος. Γρωνεὺς τὸ ἐθνικόν. Γρώνη . πέτρα τετρυπημένη καὶ κοίλη ἢ δεχομένη τὰ σχοινία. Γρόμφις ἢ γρομφίς . ἡ παλαιὰ σκρόφα. (Οὐδέτερον.) Γράμμα . ὁ τόνος, ὁ χαρακτήρ· ἡ ἐπιστολή· αὐτὸ τὸ γράμμα· τὸ σύγγραμμα· τὸ ζωγράφημα· καὶ ἡ τῶν παίδων ἀγωγή, ἥτις περὶ ψήφους καὶ χαρακτῆρας τῶν στοιχείων γίνεται. Γράμματα . οἱ χαρακτῆρες τῶν στοιχείων παρὰ τὸ γράφεσθαι, ὃ ἐστι ξέεσθαι. Γράμμα πεζόν . τὸ Ἰουδαϊκὸν καὶ σκιῶδες, ὡς μὴ ἐπαγγελλόμενον βασιλείαν οὐρανῶν.

gamma 455 Γράμματα , ὅτε γράφονται· διὰ τὸ τυποῦσθαι γραμμαῖς καὶ ξυσμοῖς. στοιχεῖα δὲ, ὅτε ἀναγινώσκονται. Γραμματείδιον καὶ γραμματεῖον . τὸ συμβόλαιον. Γραμμάτιον δὲ, τὸ μικρὸν γράμμα, ι . Γραμματείου . διδασκαλίου. [ἅτε προηγούμενος ἀνελπίστως, ἐκ τοῦ γραμματείου καὶ τῆς τοιαύτης διαθέσεως πολὺς ἐπέπνει.] Γρίφον . δύσκολον ἢ ζήτημα αἰνιγματῶδες. [ἔνθεν καὶ τὸ κέρδος γρίπισμα φασί, παρὰ τὸ ἀγρεύειν, ὃ ἐστι ζητεῖν· ὅπερ παρακολουθεῖ τῇ ἄγρᾳ. λέγεται οὖν καὶ γρίφος ἀρσενικῶς, τὸ δύσκολον αἰνίγμα. ἴστων γὰρ φιάλην, γέμουσαν οἴνων, καὶ ἔλεγον αἰνίγματα ἐν τοῖς συμποσίοις ἀλλήλοις· καὶ εἰ ἐπελύσατο ὁ ἀπορηθεὶς, ἔπινε τὸν οἶνον.] Γρίπισμα . ποτικὸν ζήτημα ἢ ἐπιτραπέζιον ἄσμα. Γρυ . τὸ βραχὺ, τὸ τυχόν. ἔνιοι δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ὀνύχων ῥύπον ἢ εἶδος μικροῦ νομίσματος. Γρυπὸν . καμπυλόρρινον. [ὁξύρρινον. γρυπὸν καὶ γρυπός. ῥύβ ἐστὶ τὸ ἐπικαμπές παρὰ Αἰολεῦσιν, ἥτοι ῥαιβός· καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς π , πλεονασμῷ τοῦ γ , γρυπός. ἢ παρὰ τὸ ῥέπω ῥεπός καὶ γρυπός· ἢ ἐφ' ἐνὶ τῷ μέρει ῥέπουσα ῥίν.] Γράμμα πεζόν . ἡ βασιλικὴ κέλευσις. οὕτως ὁ θεόλογος εἰς ὃν [οὐ] τὸ γράμμα εἰσάγει τὸ πεζόν. * Γρηΐδιον . τὸ γραΐδιον. *

gamma 456 (Ῥῆμα.) Γράφεται . [ἀντὶ τοῦ] γράφει καὶ ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖ. [γράφεσθαι καὶ τὸ ζύεσθαι, παρὰ τὸ γράπτω τὸ κοιλαίνω.] Γράψαι . κοιλάναι. διασκάψαι. Γράψομαι . κατηγορήσω. Ἀριστοφάνης· —γράψομαι Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα. Γριπίζω . τὸ κερδαίνω. Γριπεῦσαι . ἰχθὺς θηρεῦσαι. καὶ γριπεὺς ὁ ἀλιεὺς, καὶ γρίφος τὸ δίκτυον. Γρύξαι . κράξαι. Γρύζω . θρηνῶ. καὶ τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλέπτειν καὶ λαλεῖν. Γρυλλίζειν καὶ γρύζειν . ἐπὶ χοίρων. Γρυπανίζειν . σεῖεσθαι τὴν γῆν βαλλομένην ὑπὸ σεισμοῦ. Ἀντιφῶν· καίων γὰρ τὴν γῆν καὶ συντήκων γρυπάνων ποιεῖ. καὶ σεισμός γάρ φησι γέγονε καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ. Γρυπαίνειν . τὸ γρυποῦσθαι. οἷον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ξυλιφίων, ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά. Γρυῶ . τὸ προσφωνῶ. Γρῶ . τὸ ἐσθίω. Γράφω . τὸ ἐπιστέλλω, μετὰ δοτικῆς. εἰ δὲ σημαίνει τὸ κατηγορῶ, μετὰ αἰτιατικῆς. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Γύγης . κύριον. Γύγου δακτύλιος . ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων.

gamma 457 Γύης . μέτρον γῆς, καὶ μέρος ἀρότρου. [Ὅμηρος ἐν συνθέσει πεντηκοντόγυον. καὶ Ἡσίοδος, οἷον· πρίνου δὲ γύην, βόε— παρὰ τὸ γαῖα γίνεται γύη, ἴν' ἢ ἡ γύη, τῆς γύης· καὶ μεταχθείσης τῆς γενικῆς εἰς εὐθεῖαν γίνεται ὁ γύης, ὥσπερ ἡ ἀράχνη, τῆς ἀράχνης, καὶ ὁ ἀράχνης, τοῦ ἀράχνου.] Γυλιαύχενας . μακροτραχήλους. Γυμνῆται, [καὶ] γυμνῆτες . τάξεις πεζῶν. Γυμνός . ὁ ἄνευ ἱματίων. ὥσπερ παρὰ τὸ σκύζω, τὸ ὀργίζομαι, γίνεται σκύμνος, [καὶ σέβω σεμνός, οὕτω καὶ κύπτω κυπτὸς καὶ γυμνός. ὁ γὰρ τοιοῦτος κύπτει, κρύπτων τὰ αἰδοῖα ὑπ' αἰδοῦς. ἢ παρὰ τὸ τὰ γυῖα μόνα ἔχειν, τουτέστι τὰ μέλη.] Γυμνοσοφισταί . οἱ φιλόσοφοι παρὰ Βαβυλωνίους. Γύνις . μαλακός. γυναικώδης. ἀνδρόγυνος. παρὰ τὸ γυνή παρωνύμως. [ὡς δάφνη, Δαφνὶς, νύμφη, νυμφίς· οὕτως γυνή, γύνις.] Γυναικώδεις . οἱ εὐνοῦχοι. Γυναικοῖέρακες . οἱ περὶ ἔρωτας ἐπτοημένοι. Γυναικίας . ὁ θηλυμανὴς ἀνὴρ. Γυναιμανής . ὁ ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος, ὁ ἀκόλαστος. Γυναιμανές . οὐκ ἀπὸ τῆς γύναι κλητικῆς ἔχει τὴν σύνθεσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γενικῆς· τὰ γὰρ ἐκ δύο τελείων συντιθέμενα ὀνόματα, ἢ ἀπὸ εὐθείας συντίθεται, ὡς τὸ ζῶη, ζωηφόρος,

καὶ ἔως, ἑωσφόρος ἢ ἀπὸ γενικῆς, οὐδείς οὐδενός, οὐδενόσωρα· ἢ ἀπὸ δοτικῆς, ὡς τὸ ἄρη, ἀρηΐφιλος ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς, ὡς τὸ πόδα, Ποδαλείριος.

gamma 458

μόνον δὲ ἀπὸ κλητικῆς οὐ γίνεται σύνθετον· ἐπειδὴ πᾶσα πτώσις τριπρόσωπος ἐστὶν ἄνευ τῆς κλητικῆς. ἡ δὲ κλητικὴ αὐτοτελής ἐστι καὶ πολλάκις τέλειον λόγον ἀποπληροῖ, ὡς τό ὦ μάκαρ Ἀτρείδῃ μοιριγενὲς ὀλβιόδαιμον. τὸ δὲ τέλειον μετὰ ἀτελοῦς οὐ συντίθεται. τὸ οὖν γυναιμανὲς ἀπὸ τῆς γυναικὸς λέγομεν γεγενῆσθαι, γυναικομανὲς, καὶ ἐν συγκοπῇ γυναιμανὲς. ἢ λέγομεν, ὥσπερ παρὰ τὸ τιμῇ γίνεται Τιμόθεος, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ γυνῇ γυνομανὲς καὶ γυναιμανὲς, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ο εἰς τὴν αἰ δίφθογγον, ὡς μεσοπόλιος, μεσαιπόλιος, καὶ Κλυτομνήστρα, Κλυταιμνήστρα. Γύργαθος . τὸ δίκτυον. Γυρῖνοι . οἱ μικροὶ βάτραχοι. * παρὰ τὸ γυρὸν, τὸ περιφερές. τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ μικροὶ βάτραχοι. * Ἀριστοφάνης· οἶον πατέρες βοῶσι γυρίνων. Γῦρος . κύκλος, στρογγύλος καὶ περιφερής. Γυμνός . τριχῶς ἐξηγεῖται τὸ γυμνός ἐπὶ τῆς τοῦ Ἀδὰμ γυμνότητος. γυμνός κατὰ τὴν ἀπλότητα τοῦ τρόπου· οὐπω γὰρ ἡ διπλὴ ἐπετηδεύθη καὶ ἡ πονηρία. γυμνός κατὰ τὴν ἄτεχνον ζωὴν· ὕστερον γὰρ αἱ τέχνη εὐρέθησαν. γυμνός καὶ κατὰ τὰ ἄμφια· ὕστερον δὲ καὶ ταῦτα ἐπενοήθησαν. (Θηλυκόν.) Γύαρος . νῆσος μία τῶν Σποράδων. λέγεται δὲ, ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μῦες ἤγουν οἱ ποντικοὶ διατρώγουσι τὸν σίδηρον. Γυμνοπαιδία . ἡ παλαιόστρα.

gamma 459

Γυμνήτις . γυνῇ γυμνητεία. Γυμνασία . ἡ τριβή. Γυναίκις . ἡ γυναικεία μίμησις. πρὶν τῆς ἐτέρας γυναικίσεως δίκην δοῦναι. γυναικεία φύσις διφθόγγως. Γυνή . παρὰ τὸ γῶ, τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, γίνεται γυνή· ἡ δεκτικὴ τοῦ σπέρματος. ἢ παρὰ τὸ γόνω, τὸ τίκτω, γίνεται γονή καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ Αἰολικῶς γυνή. [ὡς ὅμοιον, ὕμοιον. τὸ δὲ γυνῇ ἄκλιτόν ἐστι· συστέλλει δὲ τὸ υ . εἰκότως οὖν ὡς μονῆρες ἄκλιτον ἔμεινεν. εὐρηται δὲ καὶ τὴν γυνήν. οἶον· ὡς ἄτοπόν ἐστι καὶ μητέρα εἶναι καὶ γυνήν.] Γυρίης . περιφεροῦς. Γυρινῶ . ὄνομα κύριον. [παρὰ τὸ γύρινος Γυρινῶ, ὡς κάλλιστος Καλλιστῶ, καὶ κλέος Κλεῶ καὶ Κλειῶ.] Γύψος . οἶονεῖ γύεψος τις οὔσα, ὃ ἐστὶν ἡ ἐψεθεῖσα γῆ. Γυιοκόρους . τὰς κατεσθίουσας τὰ μέλη μέχρι κόρου. Ἡσίοδος· καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας. (Οὐδέτερον.) Γύαλον . τὸ κοῖλον. οἶον· θώρηκος γύαλον. [παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω, γίνεται παράγωγον γύω, ἀφ' οὗ γυὸν καὶ πλεονασμῶ τῆς αλ συλλαβῆς γύαλον. ὡς πτύω, πτύαλον.] Γυῖα . τὰ γόνατα καὶ τὰ λοιπὰ μέλη. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ποδῶν λέγεται, παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς

gamma 460

γύης, ὃ ἐστὶ γῆς, ἰέναι· ἐπὶ ταύτης γὰρ βέβηκε. καὶ ἡ πρώτη κίνησις τῶν ἀνθρώπων διὰ χειρῶν καὶ ποδῶν γίνεται. ἢ παρὰ τὸ τὴν γῆν γίνεται γήϊα καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς υ γυῖα, ὡς ἀλμυρὸς, ἀλμυρός. [τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν. οἶον· γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά—. γίνεται παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω, γύω καὶ γῦον. ὡς πτῶ πτύον, καὶ θῶ θύον. οἶον· κέδρου τ' εὐκεάτου θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὁδῶδει. καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι γυῖον, ἴν' ἢ τὸ λαμβάνον καὶ δεχόμενον. δύναται καὶ ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων τάττεσθαι ἡ λέξις ταῦτα γὰρ χερσὶ καὶ ποσὶ βαίνουσιν ἐπὶ τῆς γύης, ὃ ἐστὶ τῆς γῆς.] Γυμνάσια . κυνήγια· ἀλειπτήρια· λοῦτρα· ἢ ἵππικόν. τρία γυμνάσια τῆς Ἀττικῆς· Ἀκαδημία, Λύκειον, Κυνόσαργες. Γύλιον . ἀγγεῖον πλεκτὸν ἀπὸ φοινίκων. Γυπαρίοις . στενοῖς χωρίοις. φωλεαῖς· καλιαῖς. Γύρρον . κυρτὸν, στρογγύλον. (Ῥῆμα.) Γυιώσω . βλάψω. γυῖω· ἐξ οὗ καὶ τό γυιώσω μὲν σφῶϊ. Γυμνητεύω . Γυμνάσαι . τὸ εἰς φῶς ἀγαγεῖν. Γυναικιζόμενος . θηλυνόμενος. Γυνομανῶ . ἀκολασταίνω.

gamma 461

Γυρῶσαι . φιαλῶσαι, περιφράξαι. παρὰ τὸ γύρον ποιεῖν ἐν τῷ περιφράσσειν. Γύμναζε . ἀντὶ τοῦ ἔθιζε. ὁ Ἀπόστολος· γύμναζε δὲ ἑαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) [Γωβρύας . κύριον.] [Γωβάρης ἢ Γώβαρις . κύριον.] [Γώγης καὶ Γωγιδίσκος . κύρια.] [Γώδας . κύριον.] Γωλειός . φωλεὸς, σπήλαιον. Γώννυμος . ὁ φερώννυμος. Γωνιασμούς . ἀποφυγὰς ἀπαγωγὰς. ἔδειξα τουτουσὶ ἐπὶ λεπτῶν κανόνων εἰσβολὰς, ἐπὶ δὲ γωνιασμούς. Γωρυτός . ἡ ξιφοθήκη. χωρυτός τις ὢν· τροπῇ τοῦ χ εἰς γ. εἰς ὃν χωροῦσι τὰ ῥυτά· τουτέστι τὰ τόξα.

γράφεται καὶ ἡ γωρυτός. Γώγ . κύριον. [Γώνυος . κύριον.] Γωσίθρας· Γωβίας . κύρια. (Θηλυκόν.) Γωβαρηνή καὶ Γωγώνη . κύρια. Γωνία . ἡ τοῦ οἴκου. καὶ γωνιασμός. γωνία πορθμῶσαι, τὸ ἐν γωνία ὑπὸ τινὸς περανθῆναι. [γωνία παρὰ τὸ γόνυ. τὸ κτητικὸν γωνία, κατὰ ἕκτασιν τοῦ ο εἰς ω , ὅπερ ἐπικαμπεῖ τὲ καὶ κεκλασμένῳ σχήματι μεταπεποιήται. γωνία τὸ νι ἰῶτα διατί; τὰ διὰ τοῦ εἰα θηλυκὰ μονογενῇ, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, ὑπὲρ δύο συλλαβάς, μὴ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς εὐς ἢ εὐω , μῆτε σύνθετα ἀφ’ ἀπλοῦ, ἔχει τὴν εἰ δίφθογ-

gamma 462

γον, μῆτε λεγόμενα καὶ εἰς ὄν οὐδέτερα, μῆτε ἀπὸ παροξυτόνου κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, μῆτε κατὰ διάστασιν εὐρισκόμενα, μῆτε ἀττικῶς ἐκτείνοντα τὸ α καὶ παροξυθέντα, διὰ τοῦ ι γράφονται. οἶον· ἀνία, ἀξία, μανία, ἡρεμία. πρόσκειται μονογενῇ, διὰ τὸ Πολυδευκεία χεῖρ καὶ Ἀγαμεμνονεία. ὁ Ἀγαμεμνόνειος γὰρ καὶ τὸ Ἀγαμεμνόνειον. πρόσκειται πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τὸ εὐσέβεια. πρόσκειται ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τὸ μνεία καὶ χρεία. πρόσκειται μὴ ἀπὸ τῶν εἰς εὐς , μὴ ἀπὸ τῶν εἰς εὐω , διὰ τὸ ταχὺς, ταχεῖα, δουλεύω, δουλεία. πρόσκειται μὴ σύνθετα, μὴ ἀπὸ ἀπλοῦ ἔχει τὴν εἰ δίφθογγον, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ δεῖα, τοῦ σημαίνοντος τὴν ἔνδειαν, γέγονε σιτοδεῖα. πρόσκειται μὴ λεγόμενα εἰς ὄν οὐδέτερα, διὰ τὸ ἐλεγεῖον, ἐλεγεία. πρόσκειται μὴ κατὰ διάστασιν, διὰ τὸ ἀνδρεία τὸ ἐπὶ ἀρετῆς. τοῦτο ὁ μὲν Ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ι γράφει, ὁ δὲ Ὡρος διὰ διφθόγγου. εὐρηται γὰρ κατὰ διάστασιν, ἀνδρεία. πρόσκειται μὴ ἀττικῶς ἐκτείνοντα τὸ α καὶ παροξυθέντα, ἐπειδὴ τὸ ἰέρεια καὶ εὐκλεια ἀττικῶς καταβιβάζει τὸν τόνον καὶ τὸ α ἐκτείνουσι. τοιοῦτον καὶ τὸ θυεῖα, ὃ σημαίνει τὴν ἰγδην. ἀττικῶς ἐκτείνοντες τὸ α , καὶ καταβιβάσαντες τὸν τόνον, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ἐφύλαξαν. τὸ δὲ νωθεῖα, ἡ ἀργία, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ νωθεύω· ἐκεῖνο γὰρ διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἀλλ’ ἴσως ἀπὸ τοῦ νωθρὸς, νωθρεύω, νωθρεία, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ νωθεῖα.] * Γωλειά . ὁ φωλεός. * (Ῥῆμα.) Γῶ . τὸ χωρῶ· καὶ λαμβάνω καὶ δέχομαι.

delta 463

Δ. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Δαβειρή . κύριον. Δαβήρ . τὰ ἅγια τῶν ἀγίων ὀνομάζει. Δαβαινίτης . ἀπὸ Δαβαίνης τόπου. Δαγίσθαιος . κύριον. Δαήμων . ἐπιστήμων, ἔμπειρος. [παρὰ τὸ δαίω, δαῶ, δαήσω, δεδάηκα, δεδάημαι, δαήμων.] Δαήρ . ἀνδράδελφος. [παρὰ τὸ δαίω. δαήρ αὐτ’ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος.] Δαῖφρων . συνετὸς, πολεμικός. παρὰ τὸ δαίω, τὸ μανθάνω καὶ γινώσκω. [ἴν’ ἢ ὁ δεδαηκῶς φρόνησιν. ἢ παρὰ τὸ δα ἐπιτατικόν. ὁ δὲ πολεμικός παρὰ τὴν δαῖ δοτικὴν, ὃ σημαίνει τὴν μάχην. ὁ τὰ περὶ τὸν πόλεμον φρονῶν.] Δαιτυμόνες . εὐωχηταί, ἀριστηταί. Δαιμόνιε . ἀντὶ τοῦ μακάριε. Δαιδάλοχειρ . ὁ ποικίλα καὶ ἐξαίσια ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενος. Δαίδαλος . ὁ ποικίλος. καὶ ὄνομα κύριον. ὃς ἦν πάνυ ποικιλτῆς καὶ ἐπινοήμων. παρὰ τὸ δαίω, τὸ μανθάνω ἢ τὸ ἐπίσταμαι, δαίαλος, ὁ ἐπιστήμων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ δαίδαλος. [ἐκ τούτου δαιδάλλω. τὸ δαιδάλειος ἀπὸ τοῦ δαιδάλω. ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος δὲ τὸ δαιδάλεον κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἰῶτα.]

delta 464

Δαιτρός . μεριστής, μάγειρος. παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω, δαιτρός. ἐξ οὗ καὶ τὸ δαιτρεύω. Δαίτωρ . ὄνομα κύριον. καὶ ὁ εὐωχητής. [παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω, δαίτωρ, ὡς πράξω πράκτωρ.] Δαιταλεῖς . οἱ δαιτυμόνες καὶ θιασῶται. Ἀριστοφάνης. —ἐπιδείπνιον θέαν τοῖς δαιταλεῦσιν ὁ βασιλεὺς χαριζόμενος. Δάκες . οἱ Πατζινάκαι. Δακρυόεις καὶ δακρυόεσσα . ἀπὸ τοῦ δάκρυον. Δάκτυλοι . οἱ βάλανοι τοῦ φοίνικος. Δάκτυλος . παρὰ τὸ δράσσω, δράκτυλος τις ὢν. ἢ παρὰ τὸ δέχω, [δέξω,] δέδεχα, δέδεγμαι, δέδεκται, [δάκτυλος,] οἱ δεκτικοὶ ὄντες τῶν διδομένων. ἢ παρὰ τὸ δείκω, τὸ δεικνύω, δείκτυλοι καὶ δάκτυλοι· δι’ αὐτῶν γὰρ ἡ δεῖξις γίνεται. Δακτύλιος . ἡ σφραγίς. καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιστολήν. ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸν δάκτυλον ἰέναι. δακτύλιοι καὶ οἱ τετρυπημένοι λίθοι, ἀφ’ οὗ τὰ ἀπόγεια σχοινία ἀνάπτουσι. Δαλός . λαμπὰς ἢ ξύλον καιόμενον. παρὰ τὸ δαίω δαλός καὶ δαυλός. [ἢ παρὰ τὸ δαίω, δαίσω, δαυλός, ὡς αὔω, αὔσω, αὐλός.] Δαμασίφρων . ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος. Πίνδαρος· δαμασίφρονα χρυσόν. Δαμάσκιος . στωϊκὸς φιλόσοφος, Σύρος.

delta 465 Δαμαῖς . κύριον. παρὰ τὸ δαμάσω μέλλοντα. [ὡς θαυμάσω, Θαυμάς.] Δάμασος . [κύριον.] παρὰ τὸ δαμάζω, δαμάσω, Δάμασος. Δαμάστωρ . ἐκ τοῦ δεδάμασται· ὡς τετέλεσται τελέστωρ. Δάμις . κύριον. παρὰ τὸ δῆμος γίνεται δῆμις καὶ δάμις. [ὡς ἀπὸ τῆς δουρὸς γενικῆς Δοῦρις.] Δανιήλ . κύριον. διάκρισις ἐρμηνεύεται. Δαναοί . οἱ Ἕλληνες. ἀπὸ τοῦ Δαναοῦ ἢ ἀπὸ Δάνου τοῦ βασιλέως. Δασμολόγοι . φορολόγοι, ἀπαιτηταί. Δασμός . ὁ μερισμός. παρὰ τὸ δάζω· ὡς σκεδάζω σπεδασμός. Δάσκιος . πολύσκιος. παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν μόριον. Δασύλλιος . ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ δασύνειν τὰς ἀμπέλους. Δατηταί . οἱ διανεμηταί. ἐκ τοῦ δασῶ καὶ δατούμεθα, ὃ σημαίνει τὸ μεριζόμεθα. [οἶον· —χθόνα ποσὶ δατεῦντο. καί· δατευόμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί. ἀπὸ τοῦ δαίω, τὸ μερίζω, ἀφ' οὗ τὸ δάζω καὶ δάσω, γίνεται δαστὸς, δαστῶ, καὶ ἐνδεία τοῦ ς δατῶ· ἐκ τοῦ δατῶ δατήσω, δεδάτηκα, δεδάτημαι, δατητῆς, καὶ κλίνεται δατητοῦ.] Δάτις . κύριον. ὃς Πέρσης ὦν ἐπετῆδευσεν ἐλληνίζειν· ὃν λέγουσι φάναι χαίρομαι ἀντὶ τοῦ χαίρω. Δατοῖς . δόλοις. πανουργέμασι.

delta 466 Δαυίδ . κύριον. ἐρμηνεύεται πεποθημένος, ἢ ἐξουθενημένος, ἢ ἱκανὸς χειρὶ. ἐφιλεῖτο γὰρ τῷ θεῷ ὁ προφήτης, λέγοντι· εὗρον Δαυίδ [τὸν τοῦ Ἰσσαι, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου. ἐξουθενεῖτο δὲ τοῖς περὶ τὸν Σαοὺλ καὶ τοῖς] ἀδελφοῖς. ἱκανὸς δὲ ἦν τῇ χειρὶ, ὡς ἐν πολέμοις ἔχων τὸ πρακτικὸν καὶ δραστήριον. Δαυλός . παρὰ τὸν δαίσω μέλλοντα, δαιλὸς καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ δαυλός. Δαῦλος . ὁ δασύς. παρὰ τὸ δάσος γίνεται δασῶ ῥῆμα, ὡς τεῖχος, τειχῶ· ἀφ' οὗ Πίνδαρος τετεῖχεται. καὶ κατὰ παραγωγὴν δασαύνω· ὡς χρῶ χραύω, καὶ ψῶ ψαύω· εἴτα κατὰ συγκοπὴν δαύω, ὁ μέλλων δαύσω. καὶ ὡς παύσω γίνεται Παῦλος, οὕτως καὶ δαύσω δαῦλος, ὁ δασύς.] Δαφοινός . ὁ ἄγαν φόνιος ἢ πυρὸς κατὰ νῶτα. δαφοινὴν ἀσπίδα. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. [ἢ παρὰ τὸ δα καὶ τὸ φόνος.] Δαψιλέστατος . πολυτελέστατος, πλουσιώτατος. [λέγεται καὶ ἐπὶ ῥευμάτων καὶ ἐπὶ μεγαλοψυχούντων.] Δαγών . εἶδωλον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων θεραπευόμενον, ὃ τὴν κιβωτὸν λαβόντες ἀνέθεσαν. Δαξισμός Δαμασκός . πόλις Συρίας, παρὰ τὸν Ἀντιλίβανον. [εἴρηται, ὅτι Δαμαῖς, στρατεύων μετὰ Διονύσου, ἐκεῖσε σκηνὴν πηξάμενος, ἰδρύσατο Συρίας θεοῦ ζόανον. ἢ Δαμαῖ σκηνή, Δαμασκός. ἢ ὅτι εἷς τῶν γιγάντων, Ἀσκὸς ὄνομα, ἅμα Λυκούργῳ δῆσας τὸν Διόνυσον, ἔρριψε τῷ πο-

delta 467 ταμῷ. ἐφρονεύθη δὲ ὑπὸ Ἑρμοῦ οὗτος, καὶ Ἀσκὸς ἐδάρη, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη. καὶ ἐκ τούτου ἡ πόλις Δαμασκὸς ἐκλήθη. καὶ τὰ οἰνοδόχα δὲ δέρματα ἀσκούς καλοῦσι. λέγεται καὶ ἡ Δαμασκός.] * Δαμασκός Ἐλιέζερ . ἀντὶ τοῦ Δαμασκηνός. * Δάρης . κύριον. παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδέρω. ἱερεὺς γὰρ ἦν. Δαφνών . παρὰ τὸ δάφνη. τὸ δὲ δάφνη παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. [ἢ φωνοῦσα ἐν τῷ καίεσθαι.] (Θηλυκόν.) Δαΐς . ἡ μάχη. [παρὰ τὸ δαίω, ὁ μέλλων δαίσω, ἀποβολῇ τοῦ ω δαῖς, καὶ κατὰ διάλυσιν δαΐς. ἐν δαΐ λυγρῇ. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, κατὰ διάλυσιν δαΐω, πλεονασμῷ τοῦ ζ δαΐζω, ὁ μέλλων δαΐσω, ἀποβολῇ τοῦ ω δαΐς.] [Δαΐαν ὁδόν . ἀγωνιστικὴν· ἔμπειρον. ἀπὸ τοῦ δαῖναι, ὃ ἐστι μαθεῖν.] Δᾶδα . λαμπάδα. Δακρυόεσσα . ἀπὸ τοῦ δάκρυον. Δάβα . πόλις. Δαῖς . ἡ εὐωχία. Δαιτίς . τόπος ἐν Ἐφέσῳ. [εἴρηται ἀπὸ τοῦ Λυδὸν τὸν κάπηλον αὐτόθι κατοικήσαντα παρέχειν τὰ πρὸς δαῖτα τοῖς ἐπιξενουμένοις, ἦν δὲ τὸ κύριον αὐτοῦ ὄνομα Ἐφεσος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις.]

delta 468 Δαισάνη . ἡ πτισσάνη. ἀπὸ τοῦ σίτου ἐψημένου ἐψηθεῖσα. [εἴρηται δὲ παρὰ τὸ δαίσασθαι· τὴν γὰρ πρώτην τροφήν, πρὸ τῆς εὐρήσεως τῶν ἄρτων, οὕτως ἐποιοῦντο.] Δάμαρ . γυνή. δαμετή. παρὰ τὸν γάμον, γάμαρ καὶ δάμαρ. [λέγεται καὶ δάμαρις, ἔνθεν ἡ δάμαρτος γενικὴ· εἰ μὴ ἄρα πλεονασμῷ τοῦ τ ἀπὸ τῆς εἰς ρ εὐθείας.] Δανάκη . ὄνομα νομίματος, [ὃ ἔδωκαν τοῖς νεκροῖς πάλαι λόγῳ περάματος ἐν Ἀχερουσίᾳ, ἥτις ἐστὶ λίμνη ἄδου.] Δανάη . κύριον. κρίθητι καὶ σύ. [οὐκ εἶ Δανάη ἢ Ἀκρισίου.] Δάπιδας . τὰ ἐπεύχια. λέγει δὲ ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτάς. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἐν δάπιδιν ἔσται καταδαρθεῖν. τάπησι δὲ, ἦτα. Δαπάνη . παρὰ τὸ δάπτω, ὃ σημαίνει τὸ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω. Δασεῖα . ποιότης συλλαβῆς, ἐκ τοῦ θώρακος πεμπομένη. [ἢ

παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ εὖω ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ ὀρμῶ. ἢ παρὰ τὸ μεγίστην καὶ σφοδρὰν εἶναι πρὸς σύγκρισιν τῆς ψιλῆς.] * Δαμασκός . ἐρμηνεύεται αἷμα σάκκου. * Δασπληῖτις . ἢ ἀπροσπέλαστος. ἢ ἐπὶ κακῷ προσπελάζουσα. ἢ ἥτινι οὐκ ἂν τις προσπελάσῃ διὰ τὸν φόβον. [παρὰ τὸ δα ἐπιτατικόν. ἢ δυσπλη-

delta 469

τις παρὰ τὸ πλήσσειν τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Θεόκριτος δὲ Ἐκάτην αὐτὴν λέγει.] Δάσκιος . πολύσκιος. παρὰ τὸ δα ἐπιτατικόν. δάσκιον εἰσελάσαντες ἔλος. Δαυλὶς . πόλις ἐν τῷ Παρνασσῷ κειμένη. Δαυλία . δασεῖα. δαυλία κορώνη, ἀηδών. Δαυΐδειος σορὸς καὶ Δαυΐδειον μέλος . [τὸ τοῦ Δαυΐδ.] Δάφνη . δαοφώνη τις οὔσα, ἢ ἐν τῷ δαίεσθαι φωνοῦσα. Δαφνοῦς . πόλις Φοινίκης. ἄρσενικῶς. ὁ πολίτης Δαφνούτιος, ἢ Δαφνούσιος, καὶ θηλυκῶς Δαφνουσίς. τὸ ἐθνικὸν Δαφνουσαῖος. ἔστι καὶ Δαφνουσίς λίμνη, πλησίον τοῦ Ὀλύμπου τοῦ Βιθυνοῦ. Δαψίλεια . πλουσιότης. Δασυλίδες . αἱ δασεῖαι. * Δάφνη . παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ἢ φωνοῦσα ἐν τῷ δαίεσθαι, ὃ ἐστι καίεσθαι. * (Οὐδέτερον.) Δαίδαλα . τὰ ποικίλα κατασκευάσματα. Δαῖας . τέρας πολεμικόν. Δάκος καὶ δάκετα . θηρία. ἰοβόλα ἐρπετά. [ἢ εὐθεῖα τὸ δάκος. ἐμὲ δεῖ φεύγειν δάκος ἀδινὸν καὶ κατηγορίαν. τὸ δὲ δάκετον παρὰ τὸ δάκνω, δάκνετον καὶ δάκετον. σημαίνει δὲ τὸ δάκος καὶ δῆγμα, οἶον· σῆμα δέ τι δάκεος αἰμορρόου.]

delta 470

Δαιτήριον . μεριστήριον. ἀπὸ τοῦ δαῖσαι τὸ μερίσαι. Δάκρυον . φθαρτῆς φύσεως ἰδίωμα, ὅπερ Ἀδὰμ πρὸ τῆς παραβάσεως οὐκ ἐκέκτητο. παρὰ τὸ δάκνω δάκνυον καὶ δάκρυον· δακνομένης γὰρ τῆς ψυχῆς ἐξέρχεται τὸ δάκρυον. [ἢ ἀπὸ τοῦ δήκω, ἔνθεν ἔδακον. θυμοδακῆς γὰρ μῦθος τὸ δάκρυον. τὸ πληθυντικὸν τὰ δάκρυα, ἢ δοτικὴ δακρύοις. πόθεν οὖν τὸ δάκρυσιν; ἢ ἐπὶ τέλει συλλαβῇ ἢ τοῖς εἰς ἰῶτα τρέπεται· προβάτοις, πρόβασις, ἐγκάτοις, ἔγκασι, πετάλοις, πέταλσι. πᾶν γὰρ εἰς ἰῶτα, ἔχον ἀμετάβολον πρὸ τέλους, τοῦτο ἔχει ἐν τῇ εὐθείᾳ, ῥήτορσι, ῥήτωρ. τὸ δὲ δάκρυ γέγονεν ἀπὸ τοῦ δακρύμην, οὐ κατὰ ἀποκοπὴν, ἀλλὰ κατὰ σχηματισμόν. τὸ δάκρυ τοῖνυν, ἢ γενικὴ δάκρεος, ἢ δοτικὴ δάκρος· καὶ τὸ πληθυντικὸν δάκρεα, ὡς πῶεα, ἄστεα. ἢ ἀπὸ τοῦ δάκρυα κατὰ συγκοπὴν.] Δαμώματα . τὰ δημόσια ἀδόμενα. Δανὰ . τὰ ξηρὰ ξύλα. Καλλίμαχος· δανὰ ξύλα κεάσαι. ἥτοι σχίσαι. καὶ δανότατον τὸ ξηρότατον. [παρὰ τὸ δαίω, τὸ καίω. τὸ δα μακρόν.] Δάνειον . παρὰ τὸ δάνος, ὃ σημαίνει τὸ δῶρον, ὡς τέλος τέλειον. Δίδυμος τὸ χρονίζον λέγει χρέος. [παρὰ τὸ δῆν, δάνος καὶ δάνειον.] Δαόνιον . πόλις Θράκης.

delta 471

Δάος . λαμπάς. [παρὰ τὸ δαίω, δάος.] Δάπεδον . τὸ ἔδαφος, ἢ γῆ. παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ πέδον, ἢ γῆ. τουτέστι τὸ μέγα καὶ πλατύπεδον. [τὸ δὲ δα γίνεται καὶ ζα, κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς ζ.] Δασκύλιον . τόπος ἐν τῷ κόλπῳ Νικομηδείας. Δατόν . παρὰ Ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καιροῦ, ὅτε τις ἐκ πόλεως ἢ ἐκ τινὸς τόπου ἀποστελεῖ. Δαυλόν . δασύ. * Δαυΐδειον . μέλος τὸ τοῦ Δαυΐδ. * Δαφοινόν . τὸ πάνυ φοινίσσον, ἢ τὸ φοινικόν, ἢ τὸ πυρρόν. Δαῖσιμον . τὸ ἐδώδιμον. (Ῥῆμα.) Αἰδοῦχεῖ . φαίνει· λαμπαδουχεῖ. Δαδύσσω . τὸ ταράσσω. Δαεῖς . καεῖς, καὶ ἀντὶ τοῦ μαθών. Δαῖκταμένοις . ἀναιρουμένοις. Δαῖζων . διακόπτων. ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ κόπτω, ἢ παρὰ τὴν δαΐδα, ὃ σημαίνει τὴν μάχην. Δαιμονᾶν . ὑπὸ δαίμονος κατέχεσθαι. Δαίνυ . εὐώχει. Ὅμηρος· δαίνυ δαῖτα γέρουσι— Δαίω . τὸ μανθάνω. Δαίω . τὸ καίω.

delta 472

Δαίρω . τὸ τύπτω. δέρω δὲ, τὸ ἐκδέρω, ψιλόν. Δαίνυσθαι . τὸ εὐωχεῖσθαι. Δαινύω καὶ δαίνυμι . παρὰ τὸ δαίω τὸ εὐωχοῦμαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δαίνω. [δαινύω καὶ δαίνυμι, δαίνυμαι, ὁ παρατατικὸς ἐδαινύμην, ἐδαίνυσο, ἐδαινυτο, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐδαινύντο, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε δαίνυντο.] Δαῖξας . διακόψας. Δακρυρρόεῖν . δάκρυα ῥέειν. Δάκνω . παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ καίνω γίνεται δακαίνω· ἐξ οὗ τὸ δάκνω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. Δαμέντες . φονευθέντες. δαμασθέντες. Δάμνει . ἀντὶ τοῦ δαμάζει. Δάμνημι . ἀντὶ τοῦ δαμάζω. Δαμεῖν . δαμασθεῖν. δαμῶ τὸ ὑποτάσσω. [ὁ μέλλων δαμήσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδαμον, ὁ παθητικὸς ἐδάμην, ἐδάμομεν, ἢ μετοχὴ δαμείς, δαμέντος, τὸ εὐκτικὸν δαμείην, δαμείμεν, δαμείητε, καὶ δαμεῖν. δαμείσαν δὲ ὥφειλε.] Δανεῖσαι . τούτου τὸ χρῆσαι

αίρετώτερον. τὸ μὲν χρῆσαι ἐπὶ φίλων, τὸ δὲ δανεῖσαι πρὸς τοὺς τυχόντας. Δαπανᾶν . οὐ τὸ ἀναλίσκειν ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ λαμπρῶς ζῆν καὶ εἰς ἀναλώματα μεγάλα ἐμβάλλειν.

delta 473 Δάπτω . τὸ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω καὶ διὰ στόματος σπαράττω. [ἐξ οὗ καὶ τὸ δάψαι. μὴ με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν. παρὰ τὸ δα καὶ τὸ ἄπτω. κυρίως δὲ τὸ λάβρως ἐσθίειν.] Δαρδάπτω . ὁμοίως. ἀπὸ τοῦ δάπτω. διὰ δὲ χρῶα καλὸν ἔδαψε. Δαρθεῖν . κυρίως τὸ ἐπὶ δερμάτων καθευδῆσαι. [δραθεῖν καθ' ὑπέρθεσιν. ὡς καρδία, κραδία. εἴρηται παρὰ τὸ δέρμα. ἢ παρὰ τὸ δρῶ, τὸ ἐνεργῶ, γίνεται δρήθω τὸ κοιμῶμαι κατὰ ἀντίφρασιν· οἱ γὰρ κοιμώμενοι οὐκ ἐνεργοῦσι.] Δασμοφορεῖν . συμμερίζειν. Δασμολογῶ . συνάγω. σὺ δὲ δασμολογεῖς, καὶ παρ' ἐκόντων καὶ ἀκόντων λαμβάνεις. Δάσασθαι . συμμερίσασθαι. Δάσαντο . ἐμερίσαντο. [ἀπὸ τοῦ δαίω, δαίσω, δάσω, δάξ.] Δαύω . κυρίως τὸ δεσμῶ. παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω. [Ὅμηρος· πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι. ὃ κατὰ συναλοιφήν γίνεται δῶ. ἐκ τούτου δαύω, ὡς χρῶ χραύω. εἴρηται καὶ ἐπὶ τοῦ καθεύδειν· οἱ γὰρ καθεύδοντες δεσμουμένοις ἐοίκασι. τὸ δαύω παρὰ τὸ δαίω, τροπῇ τοῦ ι εἰς υ .] Δάσασθαι . τὸ σπείραι. παρ' Ὑσιόδω· σπέρματα δάσασθαι, φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἄριστα.

delta 474 (Ἐπὶ ῥήμα.) Δαί . σύνδεσμος, προηγούμενος τῶν πευστικῶν μορίων, ὃς καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. Δαιμονίως . παραδόξως. ὑπερφυῶς μακαρίως. Δαιτρευτῶς . μεριστῶς. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Δεκατευτῆς καὶ δεκατολόγος . ὁ τελώνης. Δεκτῆρες . ὑποδοχεῖς. Δεκελεικός . Πελοποννησιακός. Δεκελεικὸς πόλεμος, καθὰ Δεκέλεια Ἀθηναίοις ἐπετειχίσθη. διφθόγγως δὲ γράφεται. [ἀπὸ γὰρ Δεκέλεια γίνεται Δεκελειακὸς καὶ Δεκελεικός.] Δειμαλέος . κατάφοβος. [ὥσπερ ἀπὸ τοῦ τάρβος γίνεται ταρβαλέος, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ δεῖμος δειμαλέος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ διὰ τοῦ αλεος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχουσιν, οἷον ἀργαλέος, νηφαλέος. σεσημείωται δαιδάλεος ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι· κονισάλεος ἀπὸ τοῦ κονισάλειος κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἰῶτα· αἰθάλεος τοῦτο διαφορεῖται, πρὸ μιᾶς γὰρ ἔχει τὸν τόνον καὶ πρὸ δύο· πρὸ μιᾶς γὰρ ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ αἴθω, ὡς νήφω, νηφαλέος· ἡνίκα δὲ πρὸ δύο ἔχει τὸν τόνον, ἀπὸ τοῦ αἰθάλειος γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἰῶτα, ὥσπερ Ἀπολλώνιος· αἰθάλειοι πρηστῆρες. ἀτασθάλεος ἀπὸ τοῦ ἀτασθάλιος, κατὰ τροπὴν τοῦ ι εἰς ε , ἢ ἀπὸ τοῦ ἀτασθάλειος κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι .]

delta 475 [Δεῖμος . ὁ φόβος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνθω γίνεται ἄνθιμος, καὶ κῦδος κύδιμος, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ δέος δεῖμος καὶ δεῖμος.] Δειδήμων . ἀπὸ τοῦ δειδῶ, δειδῆσω, τὸ φοβοῦμαι. [ὡς τὸ φιλῶ, φιλήσω, φιλήμων.] Δειλός . παρὰ τὸ δέος, δείλος, καὶ συναιρέσει δειλός. Δεινίας . παρὰ τὸ δεινός, δεινίας. πάντα δὲ τὰ παρὰ τὸ δεινός διὰ διφθόγγου, οἷον· δεινολόγος, δεινῶν, δεινίας. Δεινός . φοβερός, φόβου ποιητικός. λέγεται δὲ καὶ ὁ πανοῦργος καὶ ὁ ἱκανός καὶ ὁ ἀκολάκευτος καὶ ὁ σοφός καὶ ὁ ἔμπειρος. Δεῖνος . τὸ παρ' ἡμῖν ψηκτήριον. Δεινωποί . δειματώδεις, φοβεροί. Δεισιδαίμων . ὁ εὐσεβής. Παῦλος· ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς ὀρῶ. λέγεται καὶ ὁ ἀμφίβολος περὶ τὴν πίστιν, ἢ καὶ ὁ δεδιὼς τοὺς δαίμονας. Δειλακρίων . ὁ ἄκρως δειλός, ὁ ἄθλιος, ὁ ἐλεεινός, ὁ ταλαίπωρος, ὁ ἐπίπονός. Δειπνητός . ὁ καθ' ἡμᾶς ἀρίστου καιρός. Δεῖπνος . ὁ καιρός τῆς τροφῆς. [καὶ ἡ ἐν τοιῷδε καιρῷ διδομένη τροφή. οἷον· δεῖπνον ἐρίθοισι λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον. οἱ δὲ κωμικοὶ καὶ νεώτεροι συγχέουσι τὸν καιρὸν, τὴν ἐπ' ἔριν τροφήν δεῖπνον ὀνομάζον-

delta 476 τες, ὡς καὶ νῦν, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν. Ἐπαφρόδιτος δὲ, παρὰ τὸ δάπτω, δάπτον καὶ δεῖπνον. ἢ δεῖπνον τὸ πρῶτον ἄριστον, ὅπερ ἀκρατισμὸς λέγεται. εἴτα περὶ ὥραν τρίτην ἄριστος, παρὰ τὸ εἰς ἀριστείαν προέρχεσθαι. εἴτα τὸ ἐσπερινόν, δόρπος, παρὰ τὸ δόρυ παύειν.] Δελφίς . πολεμιστήριον ὄργανον πρὸς ναυμαχίαν. ὅθεν καὶ δελφίνοφόρον ναῦν. Δελφοί . τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸν Δελφύνην δράκοντα ἐκεῖ εὐρεθῆναι, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων. Πυθῶ δὲ, διὰ τὸ ἐκεῖσε σαπῆναι. Δεξιός . εὖνους, ἀγαθός, ἐπιτήδειος, εὐπαίδευτος.

Δεξίδωροι . δωροδόκοι. Δεξιόλαβος . παραφύλαξ. Δεξιτερός . πᾶν ὄνομα συγκριτικόν, εἰς νος λῆγον, βαρύνεται. ζητητέον δὲ περὶ τῆς δεξιτερὸν κατὰ μαζόν. εἰ γάρ ἐστι δεξιὸς, ὥφειλεν εἶναι δεξιώτερος, [ὡς λογιώτερος. ἔστιν οὖν παρώνυμος ὁ χαρακτήρ. παρὰ τὸ δεξιὸς γίνεται δεξιερὸς, ὡς ἄριστος, ἀριστερός, φθόνος, φθονερὸς, μόγος, μογερός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ δεξιτερός.] Δεξιμήλων θεῶν . ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα, [τουτέστι τὰ πρόβατα.] Δεπίφρονα . κοῦφον ταῖς φρεσί. Δερηστήρ . ὁ συνέχων, περιτραχήλιος.

delta 477 Δερβιστήρ . τὸ δέρμα. παρὰ τὸ δέρω δεριστήρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β δερβιστήρ. [πλεονάζουσι δὲ τὸ β οἱ Συρακούσιοι, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ὀλβάχνιον, ὀλάχνιον, τὸ τὰς οὔλας ἔχον. σημαίνει δὲ τὸ κανοῦν, ἐν ᾧ ἀπετίθουν τὰς οὔλας.] Δερμηστής . Λυσίας ὁ ῥήτωρ τὸν σκώληκα φησίν· Ἀρίσταρχος δὲ τὸν ὄφιν. δερμηστής δὲ εἴρηται ὁ ἐσθίων τὰ ὠμὰ δέρματα. [παρὰ τὸ ἔδω, ἔσω, ὁ παρακείμενος ἦσμαι, τὸ τρίτον ἦσται, καὶ ὄνομα ἦσσης, ὁ ἐσθίων, ἀφ' οὗ νῆστις, ὁ ἐστερημένος τῶν σιτίων καὶ τοῦ ἐσθίειν. καὶ ὠμηστής καὶ δερμηστής.] Δερκευνέος . τοῦ λαγωῦ· ἐπειδὴ δοκεῖ κοιμώμενος βλέπειν. [Νίκανδρος εἰς τὸ ἀντιφάρμακον· εὖτ' ἂν ὑπὲρ φάρυγγος χεύῃ πάντα δ' ἀεργὰ ἄπεπτα δόρπα, πολλάκι δ' ἢ σκύλακος δερκευνέος.] Δέσιος . ὁ Ἰούνιος μήν. Δεσπόσυνος . παῖς τοῦ δεσπότη. Δεσπότης . οἷον δεσποίτης, ὁ δέος ἐμποίων ἢ ὁ δέους ἔχων ὅπα. * κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ὅπα. * Δεσμώτης . πᾶν ῥῆμα τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἢ διὰ τοῦ ω ὀξέως ἐκφέρεται. οἷον· χρυσῷ, χρυσωτής· μισθῷ, μισθωτής. ἢ διὰ τοῦ ο βαρέως. οἷον· ὁμόσω, ὁμότης· ἀρόσω, ἀρότης. οὐκ ἄρα οὖν τὸ δεσμώτης ἀπὸ τοῦ δεσμώσω μέλλοντος· ἐπεὶ ὥφειλεν εἶναι δεσμωτής, διὰ τοῦ ω μεγάλου· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δεσμός, ὅθεν καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται. ἀλλ' ἡ συνήθεια διὰ τοῦ ω

delta 478 μεγάλου γράφει τὸ δεσμώτης. * καὶ σὺ τί λέγεις, οὐκ οἶδα συγχώρησον. * Δεύτατος . ὁ ἔσχατος. οἷον· —δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. παρὰ τὸ δεύω καὶ δεύομαι. σημαίνει δὲ τὸ λείπομαι καὶ στερίσκομαι. [οἷον· —αὐτὰρ ἔμ' αὐτως ἦσθαι δευόμενον. ἀντὶ τοῦ ἐνδεόμενον. γίνεται δεύτερος καὶ δεύτατος, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ φέρω φέρτερος καὶ φέρτατος· ἴν' ἢ ὁ λειπόμενος τῇ τάξει, εἰ καὶ μὴ πρῶτος. οἷον· δεύτερον αὐτ' Ὀδυσσεῖα ἰδὼν ἐρέειν· ὁ γέρων.] Δεύνυσος . ὁ Διόνυσος. ἀπὸ τοῦ Διόνυσος, τοῦ ι τραπέντος εἰς ε, Δεόνυσος. [οὕτως γὰρ Σάμιοι προφέρονται. συναιρέσει δὲ Ἰωνικῇ Δεύνυσος, ὡς Θεόδοτος, Θεύδοτος. ἐνίοτε δὲ αὐτὸν Δεύνυσον ὀνομάζεσθαι φασίν, ἐπειδὴ ἐβασίλευε Νύσσης. κατὰ γὰρ τὴν τῶν Ἰνδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βασιλεύς.] Δέλιθες . τὰ σφηκία καὶ αἱ δέλιθες. Δεψοποιός . βαφεὺς, ἀπαλυντής. Δεῖμος . ὁ φόβος. παρὰ τὸ δέω, τὸ φοβοῦμαι. Δελφινίς . παρὰ τὸ δελφύς, ὃ σημαίνει τὴν μήτραν· ἐξ οὗ καὶ ἀδελφός, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος ἦγουν μήτρας. (Θηλυκόν.) Δεβώρρα . κύριον. Δειρή . ὁ τράχηλος. παρὰ τὸ ἐκδέρεσθαι. καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.

delta 479 Δεῖσα . ὁ ὑγρὸς καὶ βοτανώδης τόπος. παρὰ τὸν δεύσω μέλλοντα, ὃ σημαίνει τὸ βρέχω. δεῦσα καὶ δεῖσα. Δεισαλέα . διῦγρος, βοτανώδης, ἢ κοπρώδης. Δειράδες . αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν ἢ τῶν ναπῶν ἢ τῶν φαράγγων. Δεῖλη . καὶ κλίνεται τῆς δείλης. παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλλείπειν τῇ ἔλῃ ἦτοι τῇ θερμασίᾳ, δεῖλη καὶ δεῖλη κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον. μετὰγεται καὶ ἐπιρρήματικῶς, οἷον· δείλης ἦλθον. Δειλία . συστολὴ τόλμης, καὶ προσδοκία τινὸς πράγματος οὐκ ἀγαπωμένου. Δειδία . ἡ σκοτεινὴ νύξ. παρὰ τὸ δέος. ἢ φόβου ποιητική. Δειπνολόχου . κλεπτοτρόφου, τῆς λαθραίως ἐσθιούσης καὶ μὴ φανερώς. [Ἡσίοδος· Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λογίζετ' ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο Δειπνολόχου—.] Δειλία . νηπιῶδες ἦθος. ἐκτροπὴ πίστεως. Δεβελτός . πόλις Θρακικῇ. Δέησις . αἵτησις ἐνδεῶν. ἢ ἐπίπνοος αἵτησις ἐκ τινος γινομένη. ἢ ὁμιλία νοῦ πρὸς θεὸν μεθ' ἱκεσίας [βοήθειαν ἢ αἵτησιν ἀγαθῶν περιέχουσα. ἢ δέησις ἐστὶν ἐλλειπόντων τινὶ μεθ' ἱκεσίας] περὶ ἐκείνου τυχεῖν ἀναπεμπομένη εὐχή. Δεκέλεια . τόπος.

delta 480

Δεκάτη . οἶον· τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς. ἀπὸ τοῦ δέκατος, δεκάτη τοῦτο παρὰ τὸ δεκάς [τοῦτο παρὰ τὸ δέχομαι, δεχάς, καὶ δεκάς,] ἡ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ πάντα ἀριθμόν. Δέλφαξ . ὁ γαλαθηνὸς χοῖρος. [Ἐπίχαρμος· δέλφακά τε τῶν γειτόνων τοῖς Ἑλευσινίοις φυλάσσω. παρὰ τὸ τὴν δελφὴν· κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς θηλείας λέγεται δέλφαξ, τινὲς δὲ τοὺς μεγάλους χοίρους δέλφακας λέγουσι.] Δελφύς . ἡ μήτρα, ἡ γαστήρ. ἔνθα ἀδελφός, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς μήτρας. [ἢ ὅτι ἀδελφός ἐστὶ καὶ ἀδελφὰ ποιεῖ τὰ τικτόμενα, ὅθεν εἴρηται ὁμόδελφος ὁ ἀδελφός.] Δεξίωσις . ὑποδοχή. Δεξιὰ κυρίου . ἡ ἄνωθεν ῥοπή καὶ ἀγαθὴ ἐνέργεια. Δεξιάς . συνθήκας. [ὁ δὲ πέμπει χιλίαρχον, δεξιάς τῷ Ἰωσήφω δοῦναι κελεύσας.] Δεξιά . ἡ χεὶρ. καὶ ποιητικῶς δεξιτερή. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι αὐτῆς τὰ διδόμενα. [ἢ δεξιὰ τίς οὖσα, ἀπὸ τοῦ τὰς πλείονας δι' αὐτῆς ἐξιέναι πράξεις. καὶ ἀπὸ τοῦ δεκτὸς δεξιὰ, ὡς ἀνόρεκτος, ἀνορεξία.] Δέλτος . πινακίδιον, σχεδάριον. Δέρις . δέρμα ἢ τρίχινον παραπέτασμα. Δεραιοπέδη . τὸ ἱξευτικὸν λῖνον. Δεραγχεάς . τὰς τὴν δέριν ἀγχούσας καὶ πνιγούσας. [δεραγχεάς πάγας.]

delta 481

Δέσποινα . ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀρύτω γίνεται ἀρύταινα, καὶ τὸ βαίνω ἀμφίβαινα, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δεσπόζω δεσπόζαινα, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ζα καὶ συναίρεσιν τοῦ ο καὶ ι εἰς τὴν οἱ δίφθογγον, δέσποινα. [οὐ γὰρ παρεσχημάτισται ἀπὸ τοῦ δεσπότης ἀρσενικῶς, ἐπεὶ δεσπότης ἔμελλεν εἶναι καὶ οὐ δέσποινα. δέσποινα δὲ σύνθετον δεοποιά, ἡ δέος ἐμποιοῦσα, ἀπὸ τοῦ δεοποιὸς ἀρσενικῶς καὶ κατὰ συγκοπὴν δέσποινα.] ὡς θεόσφατος θέσφατος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν δέσποινα. [ὅτι γὰρ πέπονθε, δηλοῖ ἡ παραλήγουσα. καὶ γὰρ τὸ ἀγκοίνῃ οὐ φύσει τὸ οἱ ἔχει, ἀλλ' ἐκτροπῇ τοῦ ω ἀγκώνῃ καὶ ἀγκοίνῃ.] Δετή . ἡ ἐκ δεδεμένων δαδῶν λαμπάς. οἶον· καιόμεναί τε δεταί—. [Ἡρόδοτος· ἀπὸ τοῦ δίδημι ῥήματος δετὸς καὶ δετή· ὡς ἀπὸ τοῦ τίθημι θετὸς καὶ εὐθετος σύνθετον, καὶ ἐτὸς καὶ ἄφετος· ὡς τό· ἐτὸς εἰμί· καὶ δίδωμι δοτὸς. ὡς καὶ Ὅμηρος ἀπὸ τοῦ δίδημι ῥήματος εἶπε τὸν παρατατικόν· δίδῃ μόσχοισι λύγοισι.] Δέψα . ἡ βύρσα. Δειλία . συστολή ψυχῆς [πρὸς ἑαυτὴν ἐπὶ προσδοκίᾳ τινὸς τῶν μὴ ποθουμένων συνισταμένη.] Δεινότης . τὸ παρ' ὃ δεῖ νοεῖν ὡς φρονήσεως ἕνεκα τῶν πραγμάτων φύσεις τὲ καὶ νοήσεις. (Οὐδέτερον.) Δειελινόν . τὸ δειλινόν. συνήθεια Ἰώνων τὸ ε πλεον[άζειν· ἥλιος, ἡέλιος. οἶον·

delta 482

δειελινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἡελίοιο.] Δεῖμα . ὁ φόβος. [ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ποιήσω ποίημα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δείσω δεῖμα.] Δειραχθές . τὸ τὴν δειρὰν ἀλγύνον καὶ λυποῦν. δειραχθὲς εὐβροχον ἄμμα πετεινῶν. ἄμμα δὲ τὸ σχοινίον λέγεται. Δεῖπνον . τὸ πρωῒνον ἄριστον, ὅπερ ἀκρατισμὸς λέγεται. Δείκηλον . [καὶ δείκελον.] εἶδωλον, ὁμοίωμα. [ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πέμπω πέμπελος, ὁ πολλῶν ἐνιαυτῶν ὢν, οὕτως καὶ δείκω δείκελον καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς ἡ δείκηλον. ἢ Διὶ ἴκελον.] Δεικτήριον . τὸ τῆς Σάμου. ὅτι ἐν αὐτῇ ἡ Ἀθηνᾶ διέγραψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης, δεικνύουσα τῷ Πέρσῃ, ὅτε παρ' αὐτὴν ἀπέστειλεν ἐπὶ τὴν Γοργονίαν. Δεκτόν . εὐαπόδεκτον, εὐπρόσιτον. Δεκάχοια . δεκαπλάσια. Δέλεαρ . ἀπάτη. καὶ κλίνεται δελέατος. [ἄφ' οὗ καὶ δέιλτος, οἶον· ἐνδιετέθη παγίδεσιν ὀλέθρια δέιλτα δοιαῖς. παρὰ τὸν δόλον δόλεαρ καὶ κατὰ τροπὴν δέλεαρ. ἢ παρὰ τὸ ἔλω, ἔλεαρ καὶ δέλεαρ, δι' οὗ ἔστιν ἐλεῖν. ἢ παρὰ τὸ δηλεῖσθαι τὸ βλάπτειν. ἢ παρὰ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, δέλεαρ, τὸ περιδεσμούμενον τῷ ἀγκίστρῳ. λέγεται καὶ δελήτιον· τὸ ε καὶ α συναλοιοφὴν πέπονθεν εἰς ἡ . ἔχε τὸ δελήτιον.] Δελέαστρα . παγίδες. Δελφάκια . οἱ μικροὶ χοῖροι, οἱ γαλαθινοί.

delta 483

Δέμας . τὸ σῶμα. οἶον· δεσμός τῆς ψυχῆς. [εἴρηται παρὰ τὸ δέμω, τὸ οἰκοδομῶ, οἶον· ἐπεὶ περὶ δόμημα τῆς ψυχῆς] καὶ οἰκητήριον. [ἢ παρὰ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, δεσμός γὰρ τῆς ψυχῆς τὸ δέμας.] Δέμνια . τὰ ἐγκοίτια στρώματα, ἀπὸ τοῦ σῶμα ἐν αὐτοῖς μένειν. [ἢ παρὰ τὸ δέμω ῥῆμα. ὡς παίζω παίγνιον, οὕτως δέμω δέμνιον, τὸ εἰς σώματος ἀνάπαυσιν οἰκοδομηθὲν ἢ συνδεθέν.] Δεξιά . συνετὰ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρά. Δέος . φόβος. [παρὰ τὸ δεῖω, τὸ φοβοῦμαι, δέος, ὡς νείφω νέφος. λέγεται καὶ δεῖδω, τὸ φοβοῦμαι, οἶον· δεῖδω, μήτι πάθῃσιν μετὰ Τρώεσσιν— ἐξ οὗ καὶ δῖω— περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν. ἢ παρὰ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, ὁ γὰρ

φόβος δεσμεῖ τοὺς πόδας καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος. καὶ δείους. ἀπὸ τοῦ δέους καὶ σπέους γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι δείους καὶ σπείους.] Δέον . καλὸν, συμφέρον, ἀναγκαῖον, πρέπον. Δέπας . τὸ ποτήριον. παρὰ τὸ δέχω, δέχας καὶ δέπας, δι' οὗ δεχόμεθα τὸν οἶνον. Δέργματα καὶ δέρξεις . αἱ βλέψεις. ὡς ἀπὸ τῶν βλεπομένων καὶ τῆς ἐνεργείας ὠνόμασται. Δέρμα . τὸ περὶ τοῖς ὤμοις ὅλον τεινόμενον. ὃ ποιητικωτέρως λέγεται ρίνος καὶ ἄφρα καὶ στέρφος καὶ ἀνθρωπῇ· ἐπὶ δὲ ἀλόγων πέσκος καὶ μάκος. δέρμα δὲ τὸ οἶονεῖ τέρμα, [τέλος γὰρ τοῦ σώματος ἐστὶ καὶ ἔξωθεν περιβέβληται. ἦ

delta 484 δέμας ὃν τῷ δεσμῷ ἐοικὸς, πλεονασμῷ τοῦ ρ· ἢ δέρμα πᾶς χρῶς, ὃ πρὸ τοῦ ἥπατος. ἢ ἄμεινον, τὸ ράμφος ἀπὸ τοῦ δέρρειν, ὃ ἐστὶ κρούειν.] [Δέρος . τὸ κώδιον. οἶον· —δέρος δέ οἱ ἴσον ὀνείρω. αἱ τοιαῦται εὐθεῖαι ἢ ἰωνικαὶ εἰσὶν ἢ δωρικαὶ, οἶον δέρος, κῶος· ἀπὸ γὰρ τοῦ δέρας καὶ τοῦ κῶας πεποιήται. ἢ παρὰ τὸ δείρω δέρος, ὡς μείρω μέρος, φθείρω φθόρος.] [Δέρτρον . τὸ δέρμα. οἶον· δέρτρον ἔσω δύνοντες— παρὰ τὸ δέρω δέρτρον, ὡς φέρω φέρτρον, μείρω μέτρον. ἀλλαχοῦ σημαίνει ἡ λέξις τὸν ἐπίπλουν. ὃ δὲ Ἀρίσταρχος τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χρῶτα τὸν πρὸ τοῦ ἥπατος. ἄμεινον δὲ τὸ ράμφος ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὃ ἐστὶ κρούειν. τούτῳ δὲ διαρρήσσουσιν ἂ ἂν ἐσθίωσιν οἱ γῦπες τῇ κρούσει τοῦ ράμφους. καὶ ἔστιν ὄνομα ῥηματικόν, ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πληκτρον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δέρω δέρτρον.] Δέρας χρυσόμαλλον . οὐχ ὡς ποιητικῶς φέρεται· ἀλλὰ βιβλίον ἦν ἐν δέρμασι γεγραμμένον, περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι δισχημίας χρυσόν. εἰκότως οὖν οἱ τότε χρυσοῦν ὠνόμαζον αὐτὸ δέρας διὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐξ αὐτοῦ. Δέραια . ἐπιτραχήλιος κόσμος. Δεῖρίδιον . σκιαδίων δερμάτινον. Δερμόπτερα . οἶον νυκτεῖς, ἧτις μόνη τῶν πτητικῶν ζώων ζωοτοκεῖ καὶ ἐν μαστοῖς γάλα ἔχει, καὶ θηλάζει τὸ γεννώμενον.

delta 485 Δεσμὰ τῆς ψυχῆς . κατὰ μὲν τὸ πρόχειρον αἱ φλέβες, αἱ ἀρτηρίαι, τὰ νεῦρα· κατὰ δὲ τὸ νοούμενον τὰ ἔργα πρὸ τοῦ λόγου. Δευτερόπρωτον σάββατον . ὅταν διπλῇ ἡ ἀργία ἦν, καὶ τοῦ σαββάτου τοῦ κυρίου, καὶ ἐτέρας ἐορτῆς διαδεχομένης. σάββατον γὰρ ἐκάστην ἀργίαν καλοῦσι. Δέλτα . τὸ στοιχεῖον. [ἔρτά τι ὄν, τὸ μὴ ὄν ἐλλιπὲς τῇ ἐπάρσει, ἰσόπλευρον γὰρ ὄν οὐκ ἀφαιρούμεθα τι τῶν ἴσων, ἵνα ἴσα γένηται, ἐπεὶ οὖν οὕτως ἔτυχεν ἐκ τῆς κατ' ἀρχὴν ἐντυπώσεως· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ δέλτα τοῦ ἐξ ἀστέρων συγκειμένου.] Δέρτρον . τοῦ ἐντέρου τὸ λεπτόν. [λέγει ὁ Ἱπποκράτης. φησὶ καὶ ὁ Ψελλός· τοῦ δὲ ἐντέρου τὸ λεπτὸν κατονομάζει δέρτρον· τὸ δὲ ἀνδρείω μόριον πινάτου καλοῦσι.] (Ῥῆμα.) Δέγμενος . ἀπὸ τοῦ δεδεγμένος κατὰ συγκοπὴν. Δεδηχότας . δακόντας. δεδειχότας δὲ ἀντὶ τοῦ δείξαντας, δίφθογον. Δέδειχας . ἔδειξας. Δεδοκήμενος . ἐνεδρεύων, ἐκδεχόμενος, ἐπιτη-

delta 486 ρῶν. [ἀπὸ τοῦ δοκῶ. ἔστι δὲ παρακείμενος παθητικός.] Δεδραγμένος . πεπραγμένος. Δεδημευμένοι . ἀπηγορευμένοι. ἡμέραι δ' ἦσαν δεδημευμένοι. Δεδοκιμασμένα . κεκριμένα. Δεδοξοποιημένοι . δόξῃ κοσμούμενοι. Δεδίττω . φοβοῦμαι. Δεδιώω . φοβοῦμενος. Δέδοικα . φοβοῦμαι. δεῖδω, τὸ φοβοῦμαι. [τούτου ὁ μέλλων δέδοιδα, καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τοῦ δ ἐτράπη τὸ ἔσχατον δ εἰς κ, γέγονε δέδοικα.] δέδουκα δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθον, ψιλόν. [Δεδοίκω . λέγει ὁ Ἡρωδιανός· ὃ ἐστὶ ῥήματα ἀπὸ παρακειμένου εἰς ἐνεστώτα παραγόμενα, οἶον δέδοικα, δεδοίκω, βέβρωθα, βεβρώθω.] [Δέδοκται . συνήρεσεν, ἔδοξε.] [Δεδέαται . δέω, δέσω, δέδεκα, δέδεμαι, ἐδεδέμην, ἐδέδεντο τὸ πληθυντικόν, καὶ ἰακῶς δεδέατο. ἀπὸ τοῦ παρακειμένου δεδέαται γίνεται.] Δεδοίην Δεδαίαται . δαίω, τὸ μερίζω. [ὁ παθητικὸς παρακείμενος δέδαιμαι, τὸ πληθυντικὸν δέδαιντο,

delta 487 καὶ Ἰακῶς δεδαίαται, οἶον· διχθὰ δεδαίαται ἔσχατοι ἀνδρῶν.] Δεδῆει . ἐξήπτο, διεγήγερτο. [ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυρός. ἔστι δὲ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ δαίω, δαίσω, δέδαικα, ὁ μέσος δέδαια, τροπῇ τοῦ αἰ εἰς η δέδηα, ὃ ὑπερσυντέλικος ἐδεδήειν, καὶ συναρχομένως δεδήει.] Δέδηεν . ἀντὶ τοῦ περιεκύκλωσεν, ἢ ἐδέσμευσεν. πάντῃ γὰρ σε πέρι στέφανος πολέμοιο δέδηε. Δέδια . δέω τὸ φοβοῦμαι. [ὁ μέλλων δέσω, δέδεκα, ὁ μέσος δέδεα, καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς ι δέδια, ἢ μετοχῇ

δεδιώς.] Δεδμηάτο . δαμῶ, δμῶ, δέδμηκα, [έδεδμήμην, έδέδμηντο, καί Ἰακῶς δεδμέατο, καί έκτάσει τοῦ ε εἰς η δεδμηάτο. οὔτω καί τὸ πεφοβήατο.] Δεδμηέμεθα . ὑποτετάγμεθα. Δεδμημένοι . δεδαμασμένοι. καί δέδμηνται. Δεδαίγμένος . ἀνηρημένος. Δέδασται . μεμέρισται. Δέδηγμα . ἡνίαμαι, λελύπημαι. [καί Ὅμηρος· δάκε δέ φρένας Ἑκτορι μῦθος, μῦθον δέ τὸν λόγον λέγει.] Δεδιττόμενος . έκφοβῶν. Δεδουπῶς . πεπτωκῶς· τεθνηκῶς. Δέδοιμι . οἰκοδομοίην. Δέδευκε . πεφύρακε. Δεδήει . διεγείρετο. καί Ὅμηρος — ὅσσα δεδήει. ὅσσα δέ ἡ φήμη καί ἡ μαντεία.

delta 488 Δεδικαίωται . ἀντὶ τοῦ δίκαιον έκρίθη καί έδοξεν. Δεδέχεται . έκ τοῦ δέχω, δέξω, δέδεχα, δέδεγμα, δέδεκται. [καί Ἰακῶς δεδέχατο, καί πλεονασμῶ τοῦ ι δειδέχεται· δειδέχεται μῦθοισι.] Δεῖσαν . χρείας γινομένης. Δεῖδιθι . φοβήθητι. έστι δειδῶ τὸ φοβοῦμαι. [καί μεταθέσει τοῦ τόνου, δειδῶ, ὁ μέλλων δειδήσω, έξ οὗ καί τὸ δειδήμων· ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες— ὁ παρατατικὸς έδείδην, τὸ παθητικὸν έδείδιμεν, καί τὸ προστακτικὸν δειδίθι.] Δείσας . φοβηθείς. δήσας δέ ἀντὶ τοῦ δεσμεύσας, η . Δειδίξασθαι . έκφοβῆσαι, διῶξαι. δειδῶ, δειδίσσω καί δειδίξω. Δεῖδια . έκ τοῦ δέδια, πλεονασμῶ τοῦ ι . * Δειδιότα . ἀπὸ τοῦ δεδιώς, δεδιότος, πλεονασμῶ τοῦ ι . * Δεῖδω . τὸ φοβοῦμαι. [ἀπὸ τοῦ δέος, δέω καί δείω.] Δεῖδεκτο . έδεξιούτο. δέδεκτο, καί πλεονασμῶ τοῦ ι δεῖδεκτο. — δεῖδεκτ' Ἀχιλλῆα. Δεικνύμενος . δεξιούμενος. [παρὰ τὸ δεῖξαι· οἱ γὰρ δεξιούμενοι τινὰς δοκοῦσι.] Δεῖδιμεν . έκ τοῦ δειδῶ, δειδήμι, έδείδην, έδείδιμεν.

delta 489 Δειμάμενοι . οἰκοδομήσαντες. Δειμαίνω . τὸ φοβοῦμαι. Δειδιῶς . φοβούμενος. Δειδίσσω . έκφοβῶ. Δειδίσκω . δεικνύω. Δειλοκομπήσας . έξαπατήσας. Δεινάζειν . λοιδορεῖν. Δεινουμένην . πατουμένην. [δεινουμένην ὑπὸ βουσὶν έμὴν φύλασσε ἄλωνα.] Δεινοπαθεῖ . δεινῶς έχει. Δειματῶ . έκφοβῶ. [ἀπὸ τοῦ δεῖμα, δείματος.] Δεῖν . ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πλέον γίνεται πλεῖν, οὔτως καί ἀπὸ τοῦ δέον γίνεται δεῖν, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καί ο εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, οἶον· δεῖν τότε γενέσθαι. * Δεισιδαιμονεστέρους . εὐλαβεστέρους. * Δεδορκότα . θεασάμενον. δέρκω, δέρξω, δέδερκα, δέδορκα, δεδορκῶς, δεδορκότα. Δειλινήσας Δεκτέον . δεῖ δέχεσθαι. Δεκάζειν . τὸ διαφθείρειν ἐν χρήμασι. Δεκατεύειν . δοῦναι δεκάτας, τὸ τὴν δεκάτην εἰσφέρειν ὧν έχει τὶς χρημάτων. ἢ ἀντὶ τοῦ [δεκάτας εἰσπράττεσθαι καί λαφυραγωγεῖν. τὰ δέ έκ τῶν πολέμων ληφθέντα έδεκάτευον θεοῖς,

delta 490 διὸ κυρίως δεκατεῦσαι τὸ καθιερῶσαι. Θουκυδίδης δέ καί ἐπὶ τοῦ τελωνεῖν.] Δελεάζοντες . επικρύπτοντες. οἱ δέ Σκυθοπολίται ήρέμησαν δελεάζοντες τὴν πίστιν αὐτῶν. Δενδίλλειν . τὸ διανεύειν τοῖς ὀφθαλμοῖς. παρὰ κινεῖν καί δινεῖν καί μεταφέρειν τοὺς ἴλλους. ἴλλοι γὰρ οἱ ὀφθολμοῖ, ραδίως εἰλούμενοι καί εὐμετάφοροι πρὸς έκάτερα. Δεννάζων . βλασφημῶν. κακὰ δεννάζων ρήματα. Δενδρυάζειν . τὸ καταδύνειν καί κρύπτεσθαι. [κυρίως δέ εἰς δρυς καταδύεσθαι, καταχρηστικῶς δέ καί ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς καταδύνειν καί κρύπτεσθαι, ἀπὸ τῶν παλαιῶν ταῖς δρυσὶ σκέπη χρωμένων. πρὶν γὰρ τὰς οἰκήσεις εύρεθῆναι, ἐν τοῖς κοιλῶμασι τῶν δένδρων καταδύοντες ὦκουν. εἴρηται δέ παρὰ τὸ τὰς δρυς, δρυάζειν καί δενδρυάζειν. σημαίνει δέ καί τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι καί ἀποκρύπτειν ἑαυτόν.] Δεξιούται . ξενοδοχεῖται, φιλοφρονεῖται. καί δεξιούμεθα. Δέρκω . τὸ βλέπω. παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω. κατὰ ἀντίφρασιν λέγεται καί ἐπὶ τοῦ ὕπνου. [οἱ γὰρ καθεύδοντες οὐδέν δρῶσι. δρῶ οὖν καί παράγωγον δρέκω, καί ἐν ὑπερθέσει δέρκω. ἢ παρὰ τὸ δρέκεσθαι δέρκεσθαι.] Δερμύλλειν . αἰμοποτεῖν. ἢ έκδείρειν.

delta 491 Δεύειν . φυρᾶν. † ἢ χρῆζειν. † Δευόμενον . ἐνδεούμενον, χρῆζοντα. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ παρὰ τὸ δέω τὸ χρῆζω. Δεύω . τὸ βρέχω. παρ' Ἡσιόδῳ [πίλον ἀσκητόν, ἴν' οὐάτα μὴ καταδεύῃ. εἴρηται παρὰ τὸν Δία· ὑέτιος γάρ έστιν ὁ θεός· κυρίως γὰρ τὸ ὑπὸ Διὸς ὕεσθαι καί βρέχεσθαι. διαεύω καί δεύω. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ χρῆζω, τὸ δεόμενον βρέχειν, πλεονασμῶ τοῦ υ . έστι καί δεύω τὸ ἐνδεοῦμαι, ἀπὸ τοῦ δέω, πλεονασμῶ τοῦ υ .] Δεῦρο καί δεῦτε . ἀπὸ τοῦ θέω γίνεται θεῦτε, καί τροπῇ τοῦ θ εἰς δ καί τοῦ τ εἰς ρ δεῦρο καί δεῦτε. οἱ γὰρ προσκαλούμενοι θέουσι πρὸς

τοὺς καλοῦντας. ἰστέον, ὅτι τὸ δεῦρο δύο σημαίνει, τὸ ἐνταῦθα, ὡς ἐν τῷ· δεῦρο μαχησόμενος— καὶ τὸ ἔξελθε, ὡς ἐν τῷ· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. οὕτω Χρύσιππος. Δευτεριάζειν . τὸ ὕστερον διαπράττεσθαι. ἐγὼ ἤδη διαπραζάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν. Δέφειν . τοῦ αἰδοίου τινὸς ἄπτεσθαι. Δεφόμενος . ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον. Δέχθαι . οἶον· καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα. [παρὰ τὸ δέχω δέδεχα, δέδεγμα, δέδεξαι, δέδεκται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δεδέχθαι καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ δέχθαι.] Δέχομαι καὶ δέξασθαι . παρὰ τὴν δεξιάν. κυρίως γὰρ δέχεσθαι τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ λαμβάνειν. Δέχνυμαι . ἔστι ῥῆμα δέχω, οὗ ὁ παθητικὸς

delta 492 δέχομαι. ἐκ τοῦ δέχω δεχύνω καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν δεχνύνω. [ὡς πληθύω πληθύνω, καὶ δύω δύνω, καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ν δεχύνω, ἀφ' οὗ καὶ δέχνυμι, τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι] Δεψῆσαι . ἀπαλύναι. Δεδικαίωται . ἀπήλλακται, ἡλευθέρωται. οὕτως ὁ Ἀπόστολος· ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. τινὲς [τοῦτο] περὶ τοῦ βαπτίσματος ἐδέξαντο, ἐν ᾧ συνετάφημεν τῷ Χριστῷ. Δεδαηκότες . μαθόντες. Ὅμηρος· Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκὴν. τὸ λευγαλέοι ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖς. Δεξιῶς . εὐπαιδευτῶς. Δεξιάδην . ἀντὶ τοῦ ἐκ δεξιῶν ὦν, οἶον· Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατικὴν ὑσμίνην δεξιάδην—. Δεόντως . πρεπόντως. Δεῦρο . ἐνταῦθα. καταχρηστικῶς καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλθέ. Δεῦρ' αἰεὶ . ἀντὶ τοῦ ἕως τούτου. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Δήγηρες . οἱ στρουθοί. Δηθαιῶνες . οἱ μακρόβιοι. Δήϊος . πολέμιος. καὶ ἐπίθετον τοῦ πολέμου. παρὰ τὸ δέος, δέϊος καὶ δῆϊος, ὁ δέος ἐμποίων.

delta 493 [ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ὅθεν καὶ δαιτρός, ὁ διακόπτων τὰ κρέατα καὶ διαμερίζων, καὶ δῆϊος ὁ διακοπτικὸς ἀνθρώπων καὶ οἴκων καὶ πόλεων καὶ δένδρων.] Δηΐων . ὥσπερ ἀπὸ τοῦ διπλάσιος διπλασίων, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ δῆϊος δηΐων. σημαίνει δὲ τὸν πόλεμον. Δηῆλοι . ὁράσεις, ἐνύπνια. ἢ τὰ διὰ τοῦ ἐφουδ σημαίνόμενα. Δηλήμων . βλαπτικός. Δηλάτωρ . ὁ κατήγορος. Δηλιγατίων . κατὰ Ῥωμαίους ἢ ἐκταγὴ τοῦ σιτοπομπίου καὶ ἢ ἀννόνας μετακομιδῇ. Δηλιασταί . οἱ εἰς Δῆλον ἐξελθόντες θεωροί. Δήλιος . ὁ ἀπὸ τῆς Δήλου. Δήλος γὰρ ἡ νῆσος τοῦ Ἀπόλλωνος. Δημός . τὸ λίπος. οἶον· πίονι δημῷ. παρὰ τὸ δαίω δαμὸς καὶ δημός. τὸ καίόμενον ἐν ταῖς θυσίαις, ἢ δι' οὗ καίονται αἱ θυσίαι. [ὡς παρὰ τὸ θύω θυμὸς, χύω χυμὸς, καὶ παρὰ τὸ δῆω δημός.] Δημελέητος . ἐλεεινός.

delta 494 Δήμιος . ὁ κολάζων τοὺς παρανόμους. Δημογέροντες . οἱ τοῦ δήμου ἐντιμώτατοι. Δήμαρχος . ὁ ἐνεχυριαστής. Δημαγωγός . ὁ ἄρχων τοῦ δήμου. Δήμαρχος . ὁ τοῦ δήμου ἄρχων. [ὅς κατὰ χώραν δήμου τινὸς προϊστάμενος ἐπέγραφε τὰς οὐσίας ἐκάστῳ πρὸς τὰ δημόσια ὀφλήματα. οὕτω Χρύσιππος.] Δημοβόρος . ὁ τὰ δημόσια ἐσθίων. Δημόσιος . ὁ τῆς πόλεως δοῦλος, ὃς ὑπηρετεῖ τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς κοινοῖς ἔργοις. παρὰ τὸ δῆμος, δημότης καὶ δημόσιος. Δημότην . οἱ Ἴωνες τὸν τῶν πολλῶν ἕνα. οὕτως καὶ Ἡρόδοτος. [τῶν δ' Ἀττικῶν μόνος Ξενοφῶν· οἱ δ' ἄλλοι τοῦτον μὲν δημοτικόν,] δημότην δὲ τὸν τοῦ αὐτοῦ δήμου. [ὡς φυλέτην τὸν τῆς αὐτῆς φυλῆς, καὶ λοχίτην τὸν ἐν τῷ αὐτῷ λόχῳ κατατεταγμένον.] Δημοκόωντα . ὄνομα κύριον. [ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα.] Δημόκομπος . στωμύλος. Δημοποίητος . ὁ ὑπὸ τοῦ δήμου εἰσποιηθεὶς καὶ γεγονὼς πολίτης. Δημωφελής . ὁ τὸν δῆμον ὠφελών.

delta 495 Δημωδέστερος . ἀσχημονέστερος. Δημιουργοί . οἱ κεραμεῖς, οἱ σκευοποιοὶ, οἱ τέκτονες. Δημιουργός . πολλὰ σημαίνει ἡ λέξις. σημαίνει γὰρ καὶ τοὺς δημόσια ἐργαζομένους, καὶ διὰ φροντίδος ἔχοντας τεχνίτας. ἀφ' ὧν καὶ ὁ τῶν ἀπάντων ποιητῆς θεὸς ὁ τὰ μὴ ὄντα ποιῶν δημιουργὸς εἴρηται. [δημιουργοὶ δὲ ἐκαλοῦντο παρὰ γε Ἀργείοις καὶ Ἑλλήσι καὶ Θεσσαλοῖς οἱ περὶ τὰ τέλη, ἵνα σημάνῃ τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους. σημαίνει δὲ καὶ παρὰ Ἀττικοῖς τὰς τοὺς πλακοῦντας ἐργαζομένας γυναῖκας.] Δημάδης . οὐκ ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Δημέας γίνεται Δημεάδης καὶ κατὰ συναίρεσιν Δημάδης. [καὶ ὥφειλεν εἰς τὸ η γενέσθαι ἢ κρᾶσις. ἐπειδὴ, ἡνίκα προηγείται τοῦ ε σύμφωνον, τότε τὸ ε καὶ α εἰς η μακρὸν κινᾶται, οἶον τείχεα τείχη,

βέλεα βέλη· ἀλλὰ διὰ τὸν χαρακτῆρα εἰς α ἐγένετο. τὰ γὰρ εἰς δη ς πατρωνυμικά ἢ τύπου πατρωνυμικοῦ ὄντα, ἢ τῷ ι θέλει παραλήγεσθαι, ἢ τῷ α · οἶον Πηλείδης, Αἰακίδης, Εὐρυβάδης, Πυλάδης οὕτως οὖν καὶ Δημάδης.] Δημόκοινος . δημόσιος, βασιανιστής, ἢ δήμιος, ἢ ὁ ὑπὸ τοῦ δήμου τὸ φονεύειν κληρωθεῖς. [εἴρηται παρὰ τὸ καίνω τὸ κόπτω καὶ φονεύω. ὁ ἐκ

delta 496

τοῦ δήμου ἐπιτετραμμένος καίνειν. καὶ ἀμοιβῇ τοῦ α εἰς η δημόκοινος.] Δημος . ὁ ὄχλος. παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω τὸ συνδεδεμένον πλῆθος, δεσμὸς καὶ δῆμος. [ὡς μένω, μένις καὶ μῆνις. ἢ παρὰ τὸ δέμας, οἶον ἔν σῶμα ὑπάρχον. ἢ παρὰ τὸν δασμὸν τὸν μερισμόν. ἔνθεν καὶ Δημήτηρ, ἢ τῶν δασμῶν μήτηρ, καὶ δαῖς, ἢ τροφή. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, δέμος καὶ δῆμος. κατὰ ἀντίφρασιν τὸ εὐδιάλυτον.] Δημοσθένης . ἰστέον, ὅτι ἐπὶ τοῦ Δημοσθένεος Δημοσθένους οὐκ ἔστι συναίρεσις, [ἀλλὰ κῤῥασις.] ἄλλο γὰρ κῤῥασις καὶ ἄλλο συναίρεσις. ἢ μὲν γὰρ συναίρεσις πάντα τὰ αὐτὰ φωνήεντα φυλάσσει καὶ οὐ ποιεῖ ἀλλαγὴν τῶν φωνηέντων, οἶον· πᾶις, παῖς· Πηλέϊ, Πηλεῖ. ἢ δὲ κῤῥασις πάντως ἀλλοίωσιν ἐργάζεται τῶν φωνηέντων, οἶον· τὸ ἐμόν, τοῦμόν· νόος, νοῦς. καὶ εἰ ἄρα ἐν τῇ Δημοσθένεος γενικῇ κῤῥασις ἐστὶ καὶ οὐ συναίρεσις, διὰ τί εἶπεν ὁ τεχνικός· πᾶσα γενικὴ εἰς ους λήγουσα συνηρημένη ἐστὶ· καὶ οὐκ εἶπε κεκραμένη; καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἡ συναίρεσις γενικὴ ἐστὶ, καὶ συναιρεῖται εἰς εἶδη δύο· εἰς κῤῥασιν καὶ εἰς ὁμώνυμον λεγομένην συναίρεσιν. τῷ οὖν γενικῇ ὀνόματι ὅτε συναιρεῖται τὴν κῤῥασιν ἐκάλεσε. πολλάκις γὰρ τῷ ὀνόματι τοῦ γένους τὰ εἶδη προσαγορεύο-

delta 497

μεν. ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄνθρωπος εἶδος ὦν τοῦ ζώου ὁμωνύμως τοῦ γενικοῦ ζώου ὀνομάζομεν. ἰστέον, ὅτι τὸ εο τριχῶς κερνᾶται· εἰς τὴν ου δίφθογγον παρ' ἡμῖν καὶ παρ' Ἀθηναίοις, οἶον· Δημοσθένης, [Δημοσθένους.] παρὰ τοῖς Δωριεῦσι καὶ τοῖς Ἰωσιν, οἶον· ὁ Ὀδυσεὺς, τοῦ Ὀδυσεῦς, οἶον· Ὀδυσεῦς δὲ λαβὼν κῤῥασις χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ. ἀντὶ τοῦ Ὀδυσεῦς τὴν χεῖρα λαβὼν ἐφίλησε. σπανίως δὲ εἰς τὴν [ει] δίφθογγον παρ' Ἀθηναίοις, οἶον· πλέον, πλεῖν, δέον, δεῖν. ὡς παρὰ Ἀριστοφάνη ἐν Βατράχοις Εὐριπίδης πλεῖν σταδία λαλίστερα. ἀντὶ τοῦ Εὐριπίδου πλέον σταδία φλυαρώτερα. [Δημοσθένην . ἰστέον, ὅτι ἡνίκα μὲν τὸ ε καὶ προηγεῖται φωνῇ, τότε τὸ ε καὶ α εἰς ἧτα κερνᾶται, καὶ εἰς α δηλονότι μακρόν. οἶον τὸν εὐφυέα καὶ εὐφυῇ καὶ εὐφυᾷ. ἡνίκα δὲ τοῦ ε προηγεῖται σύμφωνον, τότε τὸ ε καὶ α εἰς ἧτα κερνᾶται μακρόν. οἶον Δημοσθέnea, Δημοσθένη, τεύχεα, τεύχη. εἰ δὲ τις εἶπη καὶ πῶς ἐπὶ τοῦ χάλκεα χαλκᾷ καὶ κάνεα κανᾷ, καὶ τῶν ὁμοίων εἰς α ἐγένετο ἢ κῤῥασις τοῦ ε καὶ α συμφώνου ἐπιφερομένου, λέγομεν, ὅτι αἱ εὐθεῖαι αὐτῶν δίχα εἴρηνται ἐντελῶς καὶ κατὰ κῤῥασιν· καὶ ἐντελῶς μὲν, οἶον χάλκεον καὶ κάνεον· κατὰ κῤῥασιν δὲ, οἶον χαλκοῦν καὶ κανοῦν. αἱ οὖν ἐντελεῖς εὐθεῖαι ἀπὸ τῶν ἐντελῶν εὐθειῶν ἐγένοντο, αἱ δὲ συνηρημένα ἀπὸ τῶν συνηρημένων. ἰστέον, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ μὲν τῶν εἰς ος κυρίων τῶν εἰς ους ἐχόντων τὴν γενικὴν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν , καὶ τὴν κλητικὴν εἰς η . οἶον, Ἀριστοφάνην, ὦ Ἀριστοφάνη. ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιθέτων οὔτε εἰς ν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν, οὔτε εἰς η τὴν κλητικὴν. καὶ ἄξιον ἐστὶ ζητῆσαι, διατί καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων οὐ ποιοῦσιν ὁμοίως τοῖς κυρίοις. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι εἰ ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων εἰς ν τὴν αἰτιατικὴν, ἠναγκάζον-

delta 498

το καὶ τὴν κλητικὴν εἰς η ποιῆσαι· τῆς δὲ κλητικῆς εἰς ἧτα ληγούσης, ἠναγκάζοντο καὶ τὰ οὐδέτερα εἰς ἧτα καταλήξαι· ἐπειδὴ πᾶν οὐδέτερον ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένον καὶ περιττοσυσλλάβως κλινόμενον, τῇ κλητικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοφωνεῖ. οὐ δύναται δὲ τὰ οὐδέτερα εἰς ἧτα καταλήγειν, ἐπειδὴ τὸ ο οὐκ ἔστι τελικὸν τῶν ἐνικῶν οὐδέτερον. Δημοσθένης. τὸν εἰς δίφθογγον διατί; ἰστέον, ὅτι τὰ δύο εε ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν εἰς τὴν ει δίφθογγον κερνᾶται. οἶον Δημοσθέneες Δημοσθέneεις. ἐπὶ δὲ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν εἰς ἧτα, ἐπειδὴ τὸ ἰῶτα οὐκ ἔστι χαρακτηριστικόν. τούτου χάριν οὐ κερνᾶται τὰ δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον, ἀλλ' εἰς ἧτα. Ἔτι ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν πλείοσι φωναῖς κέχρηται ὡς πρὸς τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν· οἶον τῷ Ὀμήρῳ, οἱ Ὀμηροί. καὶ τούτου χάριν τὰ δύο εε , ἐπὶ μὲν τῆς

εὐθείας τῶν πληθυντικῶν εἰς τὴν εἰ δίφθογον κινᾶται, ἐπὶ δὲ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν εἰς ἦτα, ἵνα εὐρεθῇ ἡ εὐθεΐα τῶν πληθυντικῶν πλείοσι φωναῖς κεχρημένη πρὸς τὴν εὐθεΐαν τῶν δυϊκῶν. Δημοσθενέων καὶ Δημοσθενῶν. διατί οὐ προπαροξύνεται τῶν Δημοσθένεων, ὡς τῶν ὄφρων; καὶ ἔστιν εἰπεῖν· τούτου ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν προπαροξύνεται. ἡνίκα δὲ μὴ εὐρεθῇ, ὡς προεῖρηται Δημοσθένεσι. μόνως ἐνταῦθα οὐ δύναται συναίρεσις γενέσθαι, ἐπειδὴ μέλλει τῇ δοτικῇ τῶν ἐνικῶν συνεπίπτειν, ὅπερ ἔστιν ἄτοπον, καὶ ὅτι τὸ ς μέσον ἐστὶ καὶ κωλύει τὴν συναίρεσιν. εἰ δέ τις εἴποι, ἀποβαλέσθω τὸ ς καὶ γενέσθω συναίρεσις, τοῦτο οὐ δύναται γενέσθαι. καὶ ἔστιν ἄξιον ζητῆσαι, διατί ἐπὶ μὲν τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν γίνεται ἐφελκυστικὸν τοῦ ν τὸ ἰῶτα, ἐπὶ δὲ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν οὐ γίνεται· οὐδὲ γὰρ λέγομεν, Δημοσθένειν. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, τότε γίνεται ἐφελκυστικὸν τοῦ ν τὸ ἰῶτα, ἡνίκα ἔχει προηγούμενον τὸ ς ἐν

delta 499 δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ· ἐπὶ δυνάμει μὲν, οἷον φοῖνιζιν, οἷον Πέλοψιν· ἐνεργείᾳ δὲ, οἷον λέβησιν, Αἷασιν. καὶ τοῦ φι προηγούμενου, οἷον· ναῦφιν ἀμυνόμενοι— ἐπειδὴ οὖν ἐπὶ τοῦ Δημοσθένει δοτικῇ οὐ προηγῆται τὸ ς ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ, τούτου χάριν οὐ γίνεται ἐφελκυστικὸν τοῦ ν .] [Δηϊονεύς . κύριον.] Δηναῖός . ὁ πολυχρόνιος. Δησέρτωρ . λειποτάκτης κατὰ Λατίνους. Δηφενσίων . ὁ ἔκδικος χάρτης. καὶ δεβένσωρ ὁ ἔκδικος. Δημήτριος . καρπός. (Θηλυκόν.) Δηβελτός . πόλις Θρακική. γράφεται δὲ καὶ Δεβελτός. Δηΐς . ἡ μάχη. Δηϊοτῆτος . μάχης. παρὰ τὸ δηοῦσθαι ἐν αὐτῇ τοὺς τιτρωσκομένους. [οἷον· ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι. ὡς Ἀρίσταρχος.] Δηΐα πεπονθυῖα . καταπεπολεμημένη, κατακεκαυμένη, πολεμία, δύστηνε. Δημαρχία . ὅτε δῆμος ἄρχει. καὶ ὄνομα ἀξιώματος. Δήμευσις . ἡ ἀρπαγή. [Δημήτηρ . ἡ γῆ.] οἰονεῖ γημήτηρ τις οὔσα.

delta 500 Δήμητρα . ὄνομα θεᾶς. Δημοτελής . ἡ δημοσία τελετή, καὶ ἡ δημοσία φορολογία. Δημοθοινία . ἡ τοῦ δήμου εὐωχία ἢ ἡ θυσία. Δημωδεστέρα . ἀσχημονεστέρα. †τὰ ἐν ὄψει πάντα γινόμενα διὰ τὸν δῆμον.† Δηλαῖστή . ἀθλία, ἐλεεινή. Δηλατωρία . αἱ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου φόρου * τάξεις, ἢ αἱ ἀποδείξεις παρὰ Ῥωμαίοις, * αἱ εἰσαγγελίαι. Δηναδίπτρα . παρὰ Ῥωμαίοις δωρεὰ βασιλικῇ στρατιώταις †διδομένη.† Δῆρις . ἡ φιλονεικία. [οἷον· —δῆριν ἀπειρεσίην— παρὰ τὸ δαίω, τὸ κόπτω καὶ σφάττω, ὅθεν καὶ δαιτρός ὁ μάγειρος· ἐξ οὗ γίνεται ὄνομα δαΐς, ἡ μάχη, βαρυτόνως. Καλλίμαχος· ἐς δαῖν ἐρχομένην— καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς ἡ δῆις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ δῆρις. ἐκ δὲ τοῦ δῆρις γίνεται ῥῆμα δηριῶ περισπωμένως καὶ βαρυτόνως, ὡς κόνις κονίω, καὶ δῆρις δηρίω. οἷον· —οὐδέ τις ἔτλη πρόσω ἀΐξασθαι περὶ νεκροῦ δηρίσασθαι. καὶ δηριῶ, οἷον· —τότ' ἐδηριόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.]

delta 501 Δήφηλα . πόλις περὶ Ἰωσήπῳ. Δηῶ . ἡ γῆ, ἢ ἡ Δημήτηρ. [καὶ διαφέρει, ὡς φησιν ὁ τεχνικός. οἶδε γὰρ ἡ παράδοσις τὸ ἦτα μετὰ τοῦ ἰῶτα. καὶ χωρὶς τοῦ ἰῶτα λέγομεν ὅτι ἔστιν ἀπὸ τοῦ δήω, ὃ σημαίνει τὸ εὐρίσκω· καὶ γὰρ ἡνίκα περιήρχετο ἡ Δημήτηρ εἰς ζήτησιν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, κατ' εὐφημισμὸν ἔλεγον πάντες δῆεις ἀντὶ τοῦ εὐρήσεις. ἢ ὅτι ἐπειδὴ αὐτὴ ἐφεῦρε τὸν σῖτον κατὰ τὴν φλυαροκοπίαν τῶν Ἑλλήνων. εἰ δὲ ἔχει τὸ ἰῶτα, λέγομεν ὅτι γέγονε παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ α εἰς ἡ .] καὶ γὰρ ἡ Δημήτηρ γῆ ἐστίν. [ἡ δὲ γῆ διακόπτεται ἐν τῷ ἀροτριοῦσθαι. ἢ ὅτι πολλὴν ἐδήλωσε γῆν, τουτέστι διέκοψεν, ζητοῦσα τὴν θυγατέρα αὐτῆς. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω· καὶ γὰρ ἡ Δημήτηρ μετὰ λαμπάδων περιήρχετο. λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι ὑποκοριστικὸν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Δημήτηρ, Δηῶ, οὐ νοοῦντες τὸν σχηματισμὸν τῶν τοιούτων ὑποκοριστικῶν· τὰ γὰρ τοιαῦτα ὑποκοριστικά θέλουσι φυλάττειν τὸ σύμφωνον τῆς συλλαβῆς τῶν πρωτοτύπων, οἷον Ὑψιπύλη, Ὑψῶ, Εἰδοθέα, Εἰδῶ· ἢ οὖν Δημήτηρ Δημῶ ὥφειλεν εἶναι. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑποκοριστικὸν ἡ Δηῶ, παρὰ γὰρ τοῦ δηάς. οὕτως ὑπὸ Κρητῶν αἱ κριθαὶ καλοῦνται.] (Οὐδέτερον.) Δηλητήριον . φάρμακον ὀλέθριον.

delta 502

Δῆλον . φανερόν. Δημιόπρατα . ἃ ὁ δῆμος πιπράσκει. Δημόκοινον . τὸ δημόσιον. [Δημόθoina . ἡ τοῦ δήμου εὐωχία, ἢ ἡ θυσία.] Δημώματα . τὰ παίγνια. καὶ δημοῦσθαι τὸ παίζειν. οὕτως Πλάτων. Δηναῖα . μακροχρόνια, πολυχρόνια. παρὰ τὸ αἰῶν, ὃ σημαίνει τὸν τῆς ζωῆς χρόνον, καὶ τὸ δὴν, τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον. Δήνεα . τὰ βουλευματα. Δηρόν . ἐπιπολύ. [οἶον· —δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς, ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ ἡ πέρα, τῆς πέρας, τῇ πέρα, τὴν πέραν· πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων· οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ δηναῖος τὸ οὐδέτερον δηναῖον, καὶ κατὰ συγκοπὴν δηνὸν καὶ δηρόν.] Δημοτικά . τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. (Ῥῆμα.) Δήετε . εὐρήσετε. [Δήεις . εὐρήσεις.] Δηθύνω . τὸ βραδύνω. [παρὰ τὸ δηθὰ δαθύνω καὶ δηθύνω. καὶ ἀπὸ ἐπιρρήματος γίνεται ῥῆμα, ὡς ὁψέ, ὁψίω καὶ ὁψίζω, θαμὰ, θαμίζω.] Δηϊώσας . διακόψας. ἔστι δαίω τὸ διακόπτω. [καὶ ἐκ τούτου γίνεται δαῖος καὶ δῆϊος, καὶ ῥῆμα δηῖω. ἐξ οὗ καὶ τό· δηῖουν ἀλλήλους ἀμφὶ στήθεσι βοείας.

delta 503 εἴτα κατὰ συναίρεσιν δηῶ, καὶ ἡ μετοχὴ δηώσας, καὶ σημαίνει τὸ ἀναιρῶ.] Δηῖων . διακόπτων. Δηλήσεται . βλάψει. Δηλῶ . τὸ βλάπτω. τὸ μὲν δηλητήριο ἀπὸ τοῦ δηλῶ, [τὸ δὲ δηλῶ] ἀπὸ τοῦ δῆρις, ὃ σημαίνει τὴν μάχην, δηρῶ καὶ δηλῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ κόπτω. Δημηγορήσαι . ἐν δήμῳ λαλήσαι. Δημοσιεύων . δωρεὰν ἐργάζομαι. [Ἀριστοφάνης· ἀλλ', ὦ πόνηρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω. αἰτιατικῇ συντάσσεται.] Δημοτεύεσθαι . τὸ τοῦδε τινὸς δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ. Δημοκοπεῖν . ἀντὶ τοῦ παίζειν. Δημοῦσθαι . παίζειν. [οὕτω Πλάτων.] Δημεύσας . δημοσιεύσας. Δήξω . λυπήσω. δίζω δὲ ἀντὶ τοῦ τρώσω, ἰ. δείξω δὲ ἀντὶ τοῦ φανερώσω, δίφθογον. Δηοῦν . ἀφανίζειν, πορθεῖν, διακόπτειν. Δηριγεύόμενος . ὁψικεύόμενος. ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκή.

delta 504 Δήσαντες . δεσμεύσαντες. Δηώσαντες . ἀφανίσαντες, πορθήσαντες, διακόψαντες. Δηῆθεν . ὡς δὴ φησι. ποτὲ μὲν ἔστι παραπληρωτικὸν δὴ, ποτὲ δὲ ὡς δὴ. Δηθά . ἐπὶ πολὺν χρόνον. Δηθάκις . πλειστάκις. Δηλαδὴ . φημί· ἐξάπαντος, φανερώς. Δημοτελῶς . παντὶ τῷ δήμῳ. Δημοτικῶς . πολιτικῶς, καὶ δημοτικά τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. Δηπουθεν . δηλονότι, ἢ ἐκ τινὸς τόπου. Δήπου . ὡς δὴ. Δηῆτα . λοιπὸν ἢ οὕτως. Δή . ἀντὶ τοῦ νῦν. Δήν . ἐπὶ πολὺν χρόνον. παρὰ τὸ αἰῶν, ὃ σημαίνει τὸν τῆς ζωῆς χρόνον, πλεονασμῷ τοῦ δ γίνεται δαιῶν καὶ κατὰ συγκοπὴν δῶν καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς η δὴν. τὰ γὰρ εἰς ην ἐπιρρήματα διὰ τοῦ η γράφεται, οἶον· χύδην, φύρδην, δὴν· πλὴν τοῦ πρὶν, πάλιν, ἀνόπιν καὶ κατόπιν.

delta 505 (τῷ Δ) μετὰ τοῦ I. (Ἀρσενικόν.) Διαπρύσιος . ὁ μέγας, διαβόητος. Διαπρεπής . ἐπίσημος, ἔκδηλος. Διάβροχος . οἰνώμενος. ὡς δὲ ἐμέθυεν ὁ πορνοβοσκὸς καὶ διάβροχος ἦν πάνυ, τί μέλλομεν, ἔφη. Διαβήτης . ἐργαλεῖον εὐχρηστον τέχναις πολλαῖς, τῷ λάμβδα στοιχείῳ παρεοικός. Διαγνώμων . ὁ διαγινώσκων, ὁ διακρίνων. Διαγραφεύς . ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διακρίνειν, πόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει. Διάπυρος . θερμός, διάπυρος ἐραστής. Διαλλάκτης . συμβιβαστής. Διαλογισμός . ὁ μετὰ τοὺς δύο ὑπείσελθὼν καὶ τοὺς τὴν κρίσιν εἴτουν τὴν ἔκβασιν τοῦ πράγματος ψηφισάμενος. Διάκονος . παρὰ τὸ ἐνέγκω τὸ προσενέγκω, [καὶ ἐν συνθέσει διενέκω, διαένοκος καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν διαέκονος καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ αε εἰς α μακρὸν διάκονος.] ὁ διαφέρων τὰ κελευόμενα. τινὲς δὲ παρὰ τὸ κονεῖν τὸ ὑπηρετεῖν. Διάκτορος . ὁ τοὺς λόγους διάγων. [οἶον· —διάκτορος Ἀργειφόντης.

delta 506 ἐπὶ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ὁ τὰ κτέρεα καὶ τὰ θύματα τοῖς τετελευτηκόσι κομίζων, ἢ ὁ διακονῶν τὰς ψυχάς.] Διάτορος . ὁ διασαφηνίζων. [παρὰ τὸ τορῶ τὸ σαφηνίζω. Ἀριστοφάνης· εἰ μήτε τορήσω ταῦτα καὶ λαλήσομαι.] Διαδρασιπολίτης . δειλὸς, ἀποδιδράσκων τὴν πόλιν. Διαγόρας . κύριον. Διαγόρας ὁ Μήλιος. Διατρύγιος . ὁ διὰ μέσου τρύγῃ κατασπειρόμενος. ἢ ἐκ διαφόρων ἀμπέλων καταφυτευόμενος, πρωῖμων καὶ ὁψίμων, ὡς ἐν διαφόρῳ καιρῷ τρυγᾶσθαι. Διατιμητικός . δοκιμαστικός. Δίαυλος . ὁ ἁγών· ἢ μέτρον πηχῶν διακοσίων, ἢ ἡ μακρὰ περίοδος, ἢ τόπος διστάδιος. Διαιτηταί . οἱ ὑπεράνω τῶν πεντήκοντα νομισμάτων δίκας κρίνοντες, ὡς εἶναι τοὺς

δαιτητὰς μεγίστους κριτάς. Δίγνωμος . ὁ ἐπαμφοτερίζων τῇ γνώμῃ. Διδάσκαλον . λέγει ὁ Σόλων οὐ καθηγητὴν, οὐδ' ὑφηγητὴν. Διδίας . κύριον. Διδύραμβος . ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ δύο θύρας βῆναι, τὴν τε κοιλίαν τῆς μητρὸς Σεμέλης καὶ τὸν μηρὸν τοῦ Διός.

delta 507

Δίκαιος . ὁ πᾶσαν ἰσότητα τοῖς ὁμοειδέσι παρέχων καὶ ὁ πᾶσαν ἀρετὴν ἔχων δίκαιος. φησὶ γὰρ ὁ Ἀπόστολος· δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται. Δικασπόλος . ὁ περὶ τὰς δίκας καὶ τὰ δικαστήρια ἀναστρεφόμενος. Δικτάτωρ . ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων, ὁ παρὰ Ῥωμαίοις δισύπατος καλούμενος, ἢ ὁ μονάρχης ὁ πάντων κρατῶν, ἢ ὁ βασιλεύς. Δικτυεύς . ὁ ἀλιεύς. Δικτυωτός . πολύπλοκος. Δίκτυς . ὄνομα κύριον. σημαντέον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμῷ κατενεχθείσης, καὶ πολλῶν τάφων ἀνεωχθέντων, εὐρέθη ἐν ἐνὶ τούτων τὸ σύνταγμα τῆς ἱστορίας Δίκτυος, τὸν Τρωϊκὸν περιέχον πόλεμον, ὅπερ λαβὼν ὁ Κλαύδιος, ἐξέδωκε γράφεσθαι. Διμίτριος . ὁ δύο μίτρας ἔχων, ὃ ἐστὶ πολεμικὰς ζώνας ὑφαινομένας διὰ μίτου. ἐφοροῦντο δὲ αὗται ἐσώτερον τῆς λαγόνος χάριν ἀσφαλείας. ἢ χαλκαῖ λεπίδες. Διμήτωρ . ὁ Διόνυσος. Δίοκλος . τόπος. Δῖος . ὁ ἔνδοξος. [ἀπὸ τῆς γενικῆς Διὸς γέγονε δῖος, καὶ κατὰ κρᾶσιν δῖος, ὁ ἔνδοξος. καὶ Δῖος ὁ ἥρως ὁ εἷς τῶν Τιτάνων καὶ Πελοπίδων. παρὰ τὸ δέος δέεας καὶ ἐν συναλοιφῇ δείας διὰ διφθόγγου, ὁ δέος ἐμποιῶν. ἢ παρὰ τῆς Διὸς γενικῆς.]

delta 508

Διοπτῆρα . κατάσκοπον. ἐκ τοῦ ὅπτω. οἶον· τὸν ῥα διοπτῆρα στρατὸς ἔμμεναι ἡμετέροιο. καὶ διοπτρεύω τὸ κατασκοπεύω. καὶ διοπτῆρες, οἱ οἰκονόμοι, οἱ ἐπιτηρηταί, οἱ προφύλακες. [οὐχ οἷοί τε ἐγένοντο οἱ διοπτῆρες διαγινῶναι ἐπιόντας τοὺς δυσμενεῖς. καὶ διοπτῆρ μηχανικόν τι ὄργανον, δι' ὧν ἐστοχάζοντο τῶν ἐπάλξεων τὸ ὕψος. ἢ διόπτρα.] Διόπτης . παντεπόπτης. Δίοπος . ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων· ὁ τῆς νεὼς ἐπιμελητής. Διοποί . οἱ βασιλεῖς. παρὰ τὸ διοπεῖν ἢ διοπεύειν. Διόβλητοι . οἱ κεραυνόβλητοι. καὶ ἐγένοντο διόβλητοι ἅπαντες. Διόγνητος . κύριον. Δίομος . κύριον. [ἄφ' οὗ Διομίας. εἴρηται παρὰ τὴν Διὸς γενικὴν, ὡς ἀνδρὸς, ἀνδρομος καὶ ἐν παραγωγῇ ἀνδρόμεος, ὅθεν τό· ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι. καί· ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων.] Διόνυσος . οἱ μὲν Διόνυξον αὐτὸν ὀνομάζουσι διὰ τοῦ ξ, ὅτι κέρασι γεννώμενος ἐνυξε τὸν Διὸς μηρόν. ἢ Διόνυσος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεὶς καὶ ἐν Νύσση τραφεῖς. Δίδυμος . ὁ μεθ' ἑτέρου τεχθεὶς ἐκ μιᾶς συλλήψεως. [παρὰ τὸ δύω, ὃ γίνεται δύνω. οἶον· δύνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον—

delta 509

εἴρηται παρὰ τὸ δυόδυμος καὶ δίδυμος. καί· —λιμένες ἀμφιδίθυμοι— οἱ δύο εἰσόδους ἔχοντες. δίδυμος καὶ ὁ ὄρχις, παρὰ τὸ δύο τὸ τοῦ ἀριθμοῦ σημαντικόν, δύμος καὶ ἐν διπλασιασμῷ δίδυμος. ἢ παρὰ τὸ δις ἐπὶ ῥήμα γίνεται δισδός καὶ δίσυμος καὶ κατὰ ἀντίθεσιν δίδυμος.] Διήρης . ὁ ὑπερώος οἶκος, ὁ δίστεγος. Εὐριπίδης· μελάθρων ἐς διήρης ἔσχατον— παρὰ τὸ διῆς διήρης, ἵν' ἢ ὁ δίστεγος. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας δύο καὶ τρεῖς στέγας διήρεις λέγει. Δίπαλτος . ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ περιδέξιος, οἶον παντὶ σθένει. Σοφοκλῆς· πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἂν με χειρὶ φονεύει. καὶ διπάλτια δοράτια. Δίπυρος ἄρτος . ὁ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενος παξαμαῖς. σισύρας ἐπὶ τῶν ὤμων φέροντες, ἐν αἷς δὴ ἄλλο οὐδὲν, ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους, οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο. Δίφιλος . ὥσπερ παρὰ τῷ Ἀρῇ δοτικῇ γίνεται Ἀρηίφιλος, οὕτως παρὰ Διὶ δοτικῇ γίνεται διίφιλος, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ιι εἰς ἐν, δηλονότι μακρὸν, γίνεται Δίφιλος, ὥσπερ Θέτιι, Θέτι· πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζῳάγρια τείνειν.

delta 510

† Διφένσος . ὁ ἔκδικος.† † Διφενσίων . ὁ ἔνδικος χάρτης.† Δίφρος . τὸ ἄρμα. παρὰ τὸ δύο φέρειν τὸν ὀπλίτην καὶ τὸν ἡνίχον. Διφυής . ὁ δύο φύσεις ἔχων. Διώρυξ . ἡ διάνοιξις τῶν τοίχων. ἀπὸ τοῦ ὀρύσσω, ὀρύξω, ὄρυξ, καὶ ἐν συνθέσει διώρυξ. Διωστήρσιν . ἀναφορεῦσι, τοῖς ἀναβαστάζουσι. Δῖνος . ἡ συστροφή, ἡ περιφέρεια, ὁ τόρνος. Διαχώρους . τὰ διαστήματα τῶν λόχων. οὕτω τὲ ἀνεπλήρωσε τῇ πυκνότητι τοῦ στρατοῦ τοὺς διαχώρους. Διαλογισμούς . ἀμφιβολίας, ὁ Ἀπόστολος· χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν. Διλόγους . οἶον ὑπούλους καὶ δολερούς. μὴ διλόγους γυναικας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους ὡς καὶ τὸ διλόγους. Διαφορώτερος . βελτίων. καὶ ὁ Ἀπόστολος· νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τετύχηκε λειτουργίας, * ὅσω

κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης. * (Θηλυκόν.) Διαδικασία . οὐχ ἀπλῶς πᾶσα δίκη, ἀλλ' ἐν αἷς
περὶ τινὸς ἀμφισβήτησίς ἐστι. Διασία . ἑορτὴ ἐπιτελουμένη ἐν Ἀθήναις τῷ Διί. [παρὰ τὸ τὰς
ἄσας, τὰς ἀνίας, οἶον· μή μιν ἔδουσιν ἄσαι.

delta 511

καὶ ἀσόμενος μετοχή. διασία οὖν ἡ ἐπιτρέπουσα τὰς ἄσας.] Διαλεκτική . ἡ ἀποδεικτική, ἡ
ἐπιστήμη ἀληθῶν καὶ ψευδῶν καὶ οὐδετέρων. ἡ μέθοδος δι' ἐνδόξων. ἡ τέχνη λόγων, δι' ἧς
ἀνασκευάζομεν τι, ἢ κατασκευάζομεν ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως τῶν προδιαλεγομένων.
διαλεκτική δὲ ἀπὸ τοῦ διαλέγεσθαι, ὅτι διάλογος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως σύγκειται.
Διάλεξιν . ἐμπειρία λόγων, ἥτοι τὰ νοηθέντα φράζειν. Διάλεξις διαλέκτου διαφέρει . διάλεκτός
ἐστι φωνῆς χαρακτήρ ἐθνικός, διάλεξις δὲ τῆς συνήθους φωνῆς ἐκτροπὴ ἐπὶ τὸ σεμνότερον καὶ
ἀγροικότερον. ἡ διάλεκτός ἐστι, καθ' ἣν ἕκαστος ἄνθρωπος διαλέγουσι πρὸς ἀλλήλους κατὰ
τὴν ἰδίαν συνήθειαν, ἢ ἀπὸ τοῦ διαλεχθῆναι καὶ διακεκρίσθαι ἀπὸ τῶν ἄλλων· ἐκάστη γὰρ
αὐτῶν διακέκριται ἑτέρας ἀπὸ τοῦ διαλέχθαι καὶ ἐξειλέχθαι ὡς κρατιστεύουσα. Διαλογία .
διάλεξις, ὁμιλία. Δαβίδ· ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου. Διάληψις . ἐνθύμησις. Διαυλία . ὅταν
δύο ἄδουσι. Διαύλεια δὲ , χώρα, δίφθογγος, ἥτις ἐστὶ καὶ ἐπισκοπή. Διακώρησις . ἡ φθορὰ τῶν
παρθένων. Διαθήκη . διττῶς ἐκφωνεῖται· ἡ μὲν ἐπὶ θνησκόντων, διατάξεως καὶ ἐνταλαμάτων
χαρακτῆρα

delta 512

φέρουσα· ἡ δὲ συνθηκῶν ἐπὶ διαλογῇ πολεμίων, συνωμοσίαν ἔχουσα. Διάθεσις . ἡ ποιά τῶν
πρὸς τι τῆς ψυχῆς σχέσις, ἢ πάλιν ἡ πρὸς τι πῶς τῆς ψυχῆς ἔμμονος κίνησις. διάθεσις ἐστὶ καὶ ἡ
κατὰ συμβεβηκὸς τοιάδε ἐκάστου ποιότης. διαθέσεις οὐ μόνον ἐπιστήμαι καὶ τέχναι, ἀλλὰ καὶ
ἀρεταί. ὑπάρχει δὲ τῇ τέχνῃ τὸ φαῦλον καὶ σπουδαῖον· τῶν γὰρ τεχνῶν αἱ μὲν εἰσὶ φαῦλαι, αἱ
δὲ σπουδαῖαι. τῷ δὲ ἐπιστήμῃς ὀνόματι Ἀριστοτέλης ἀντὶ τῆς τέχνης χρῆται κοινότερον.
ὑπάρχοντες δ' ἂν καὶ τῇ διαθέσει γένος οὔση τέχνης τὸ φαῦλον καὶ σπουδαῖον. διαθέσεις λέγονται,
ἃ ἐστὶν εὐκίνητα καὶ ταχὺ μεταβάλλονται· οἷον θερμότης καὶ ψύξις καὶ νόσος καὶ ὑγεία.
διάκειται μὲν γὰρ πῶς κατ' αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος· ταχὺ δὲ μεταβάλλει ἐκ θερμοῦ εἰς ψυχρὸν, καὶ
ἐκ τοῦ ὑγιαίνειν εἰς τὸ νοσεῖν· εἰ μὴ τις διὰ χρόνου πλῆθος ἤδη πεφυσιωμένη ἀνιάτος ἐστὶ καὶ
δυσκίνητος· ἦν ἂν τις ἴσως ἔξιν ἤδη προσαγορεύοι. καὶ διαφέρει ἔξις διαθέσεως· καὶ γὰρ ἡ μὲν
ἔξις δυσκίνητος, ἡ δὲ διάθεσις εὐκίνητος. Διαδόσεις . τὰς ἐκ διαιρέσεως ἴσης ἐπιβαλλούσας
δόσεις, οὕτως Λυσίας. Διαπατρατριβαῖς . ἐνδελεχεαῖς. Διάγνωσις . ἡ ἑτέρου καὶ ἑτέρου
ἀπροσπαθῆς καὶ ἀπαθῆς ὑπόληψις. Διαγνώμη . ἡ διάγνωσις καὶ ἡ διάκρισις. ἡ λέξις
Θουκυδίδου.

delta 513

Διαγραφή . ἡ διατύπωσις τῶν μετάλλων δηλοῦσα μετὰ γραμμάτων, ἀπὸ ποίας ἀρχῆς μέχρι
πόσου πέρατος πιπράσκειται. διαγραφή· καὶ καθυποβάλλεσθαι ζημίαις πολλαῖς τὴν πόλιν, ὡς
καὶ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. καὶ ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ
διώκοντος ἢ κατὰ διάγνωσιν τυχόντος, καὶ μηκέτι περὶ μηδενὸς ἐγκαλεῖται, λέγεται διαγραφή
δίκης. Διαδρομαί . ἐπὶ τῶν ἐπὶ παρατάξει κινήματων. Διαμαρτυρία καὶ διαμαρτυρεῖν . τρόπος
ἦν ἡ μαρτυρία παραγραφῆς. πρὸ γὰρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον, ἔξῃ τῷ
βουλομένῳ διαμαρτυρῆσαι. διαμαρτυρεῖν δ' ἐστὶ τὸ προλέγειν τῆς ἀπειθείας τὴν τιμωρίαν, καὶ
τῆς εὐπειθείας τὴν ὠφέλειαν. Διάνοια . νοημάτων διακριτικὴ δύναμις καὶ ἐνθύμησις. ἡ νοῦ
οἰκεία κίνησις, δι' αὐτοῦ ἐνεργοῦσα καὶ διακρίνουσα. Διάκρισις . ἡ τοῦ θεοῦ θελήματος ἐν
παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ ἀπλανὴς κατάληψις.

delta 514

Διάρροια . πάθος παρὰ τὰς ὕς γινόμενον. τρία δὲ εἰσὶ πάθη· κραῦρα, βράγχη, διάρροια. ἡ μὲν
οὖν βράγχη μέρος τινὸς σώματος, ἡ δὲ κραῦρα πυρετὸς, πόνῳ σημειοῦται δὲ τοῦτο τῷ
καταβεβλήσθαι τὰ ὦτα καὶ κατηφῇ. εἶναι τὰ ὅμματα. ἡ μὲν οὖν διάρροια ἀθεράπευτός ἐστι· τὴν
δὲ κραῦραν οἱ νομεῖς εὐχυματίζουσι· τῆς δὲ βράγχης περιτέμνουσι τὰ σεσηπότα τῶν σαρκιδίων.
Διασκευή . συνθήκη. μόλις ἀνεχόμενος εἰς διασκευὴν τῶν γραμμάτων. Διάστασις . ὁ

διαχωρισμός. Ἀντιφῶν δὲ λέγει καὶ τὴν διακόσμησιν. Διαστολή . διαχώρισις, ἐξοχή. καὶ πᾶν τὸ ῥηθὲν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ διαστολῆς ἐξαγγέλλομεν. διαστολή καὶ ἡ διανοίας ὁλοκλήρου περιτομή. εἴρηται δὲ διαστολή ἀπὸ τοῦ διαστέλλειν τὸν ἐγκείμενον νοῦν. Διασφάγες . διεστῶσαι πέτραι, ἢ διατομαὶ ὄρους, ἢ ὁ διεστῶς ὄρους τόπος, ὡς φησιν Ἡρόδοτος· καὶ διὰ τῆς διασφάγος ῥεῖ. [ὡς ἀπὸ τοῦ θε-

delta 515

ρίζω θερίζω, καὶ βαστάζω βαστάξω, βαστάξ, καὶ νεκροβαστάξ, οὕτως ἀπὸ τοῦ σπῶ σπάζω, σπάξ καὶ τροπῇ σφάξ καὶ διασφάξ.] Διαίρεσις . ἡ τὸ μονοειδὲς ὡς πολυειδὲς ἀπεσχοινοισμένως ποιήσασα. καὶ πάλιν τὸ ἰδίᾳ ἀνὰ μέρος πρὸς ἕτερον μηδαμῶς γεγονός. ἡ διαίρεσίς ἐστιν ἡ πρώτη τομῇ, ἡ τὸ ἀμπάξ [ἀναμέρος τιθεῖσα τὲ καὶ χωρίζουσα καὶ καθ' ἑαυτὴν θεωρεῖσθαι παρασκευάζουσα,] κατὰ τε οὐσίαν καὶ ὑπόστασιν τοῦ ἐκάστου πράγματος ὑπαρξιν· οἷον ὡς εἶδος ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῷ ἀτόμοις. τούτων γὰρ φυσικῶς κατηγορεῖται, καὶ ἐν αὐταῖς διὰ τῶν ἐνθεωρουμένων αὐτοῖς οὐσιωδῶν ἰδιωμάτων προφαίνεται. κοινὸν γάρ τι καὶ γενικὸν ἡ οὐσία. μᾶλλον δὲ ἀπάντων καὶ γενικῶν κοινότερόν τε καὶ γενικώτερον, καὶ γενικῶν κοινότερόν τε καὶ γενικώτερον, καὶ πάντων κατηγορεῖται, ὧν ὁ τοῦ εἶναι λόγος πρὸς ἓν ἐστι, τῇ προσλήψει τῆς διαφορᾶς ἐν ὅλοις προφαίνεται, καθ' ἑαυτὴν ἄγνωστος οὖσα πρὸς αἴσθησιν διόλου καὶ ἀθεώρητος. Δίαιτα . ἡ καθημερινὴ τροφή, καὶ ἡ κρίσις. τὴν τῶν ἐγκλημάτων δίαιταν ἐπίτρεψον ἄλλοις. Διατριβή . ἡ σχολή, ἡ καιρὸς, καθ' ὃν ἀναστρέφομεν περὶ τι. ἡ διάλεξις φιλόσοφος. σημαίνει καὶ τὸ ἐπιτήδευμα καὶ τὸ ἀσχόλημα καὶ τὴν δίαιταν καὶ τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν πρόφασιν, ἅφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. διατριβή δὲ καὶ ἡ ἀργία. ἐγένετο δὲ αὐτῷ ἐκούσιος ἡ διατριβή. Διατροπή . ἡ συμπάθεια, οἶκτος. τῶν δὲ Καρχηδονίων πολὺν κλαυθμὸν μετὰ δακρύων προῖεμένων, διατροπῇ μεγάλῃ τὸ συνέδριον ἐπέσχευεν.

delta 516

Διαύγεια . ἡ ἔλλαμψις. ὁ ἐν θεολόγοις Γρηγόριος τοῦτο διὰ τοῦ ι γράφει· μὴ λίθων διαυγίαις. προπαροξύνεται δὲ ἐν τῷ ἀττικίζειν. Διαφορότης . ἡ διαφορά. Διαφορά . ἔχθρα. † ἡ φιλονεικία. † διαφορὰ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἡ παραλλαγή καὶ ἀνομοιότης. διαφορὰ καὶ ἡ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις καλουμένη ἰδιαίτατα, ἣτις καὶ οὐσιώδης ὑπάρχει. διαφορὰ, ἥτινι περισσεύει τὸ εἶδος τοῦ γένους. καὶ πάλιν διαφορὰ ἐστὶν ἡ κατὰ πλείονων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει, ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστὶ κατηγορούμενον, καὶ τὸ χωρίζειν πεφυκὸς τὸ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος οὐσιωδῶς. καὶ ἡ ἕτερον εἶδος ποιοῦσα καὶ ἡ ἐν τῷ ὄρω παραλαμβανομένη. αὗται γὰρ αἱ ὑπογραφαὶ τῆς ἰδιαίτατα εἰσὶ διαφορᾶς καὶ οὕτω διαφέρει ἕκαστος οὐσιωδῶς. καὶ ἡ λεγομένη κοινῶς διαφορὰ τὸ χωριστὸν συμβεβηκὸς, διότι παντὶ τῷ εἶδει κοινῶς ἐνθεωρεῖται. οἷον ὡς ὅταν ὁ δεῖνα τοῦδε διαφέρει κατὰ τὸ ὑγιαίνειν καὶ νοσεῖν, κατὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ ἡρεμεῖν, καὶ κατὰ τὸ καθῆσθαι καὶ ἵστασθαι. καὶ ἡ λεγομένη ἰδίως διαφορὰ τὸ ἀχώριστον συμβεβηκὸς διότι οὐ παντὶ τῷ εἶδει πρόσσεστιν, ἀλλὰ τισὶν, οἷον ὅταν ὁ δεῖνα τοῦδε διαφέρει κατὰ τὸ σιμὸν ἢ γλαυκὸν ἢ φαλακρόν. ἢ λόγος, καθ' ὃν ἡ πρὸς ἄλληλα τῶν σημαιομένων ἐτερότης σώζεσθαι πέφυκε, καὶ τοῦ πῶς ἐστὶ δηλωτικός. ἢ ἀλλοίωσις φυσικῶν ποιότητων ἢ γνωμῶν ἢ πράξεων. Διαχειροτονία . διάκρισις τις χειροτονίας ἐν πλήθει γενομένης. οὕτως Δημοσθένης.

delta 517

Διαψήφισις . ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξετάσεων, αἱ γίνονται περὶ ἐκάστου τῶν δημοτευομένων· εἰ τῷ ὄντι πολίτης ἐστὶ καὶ δημότης, ἢ ξένος ὧν παραγέγραπται. Διάχυσις . τέρψις, χαρά. Διδαχή . ἡ διδασκαλία. οὕτως Ἡρόδοτος. Διεγγύησιν . κατάστασιν ἐγγυητῶν. οὕτως Δημοσθένης. Διέκδυσιν . διεξέλευσιν. ἢ ἀπόδρασιν. Δίεσις . χωρίσμα. Διεκβολάς . τὰς διόδους, τὰς ἐξόδους. Διέκπλοι . τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν, καὶ πάλιν ὑποστρέφειν καὶ αὐθις ἐμβάλλειν. ἀναστροφὰί δέ εἰσιν αἱ εἰς τοῦπίσω ὑποχωρήσεις. Διέξιν . διεξέλευσιν. Διέξοδος . ὅθεν τις ἐκπορεύεται. καὶ αἱ πνοαὶ καὶ αἱ ἐκκρίσεις διέξοδοι λέγονται. λήθουσι γάρ τοι καὶ ἀνέμων διέξοδοι. καὶ διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί

μου, φησὶν ὁ Δαβὶδ, ἀντὶ τοῦ κρουνηδὸν ἐφέροντο. Διερὴν . διϋγρον. Ὅππιανός· —διερούς τε γάμους διεράς τε γενέθλας.

delta 518 Διῖπόλεια . ἐορτὴ ἐπιτελουμένη τῷ Διὶ Πολιαίῳ ἤγουν ἐν τῇ ἀκροπόλει τιμωμένῳ πόλιν γὰρ τὴν ἀκρόπολιν ἔλεγον. Διῖππασία καὶ ἀνιππασία . τῶν ἵππων ἄμιλλα. Δικαιοσύνη . ἕξις ἀπονεμητικὴ ἴσου καὶ τοῦ κατ' ἀξίαν. καὶ καθολικὴ ἰσονομία πασῶν τῶν ἀρετῶν. δικαιοσύνη καὶ ἡ τῶν ἐντολῶν πλήρωσις, ὡς τό· οὕτως γὰρ πρέπειν ἐστὶ πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀποχὴ τῶν κερδῶν καὶ ἡ τελεία ἀρετὴ καὶ ἡ δικαία αἵτησις. ὡς καὶ ὁ Δαβὶδ φησὶν· εἰσάκουσον, κύριε, δικαιοσύνης μου. ἡ δικαιοσύνη ἐστὶν ἐπιστήμη τῶν αἰρετέων καὶ εὐλαβητέων καὶ οὐδετέρων. δικαιοσύνη καὶ ἡ κοινὴ ἀρετὴ καὶ ἀντιδιαριζουμένη ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ὁμωνύμως. διαφέρει δὲ ἀνδρία καὶ δικαιοσύνη· ἡ μὲν γὰρ δύο κακιῶν, θρασύτητος καὶ δειλίας, ἡ δὲ πλεονεξίας καὶ μειονεξίας, ἐξ ὧν ἡ ἀδικία· ἐν γὰρ τούτοις τῇ αἰδικίᾳ τοῦ εἶναι. καὶ περὶ ἄλλα μὲν ἡ ἀνδρία· περὶ γὰρ τὰς τῶν κινδύνων ὑπομονάς· περὶ ἄλλα δὲ ἡ δικαιοσύνη· περὶ γὰρ τὸ ἴσον τότε ἐν διανομῇ καὶ τὸ ἐν τοῖς συναλλάγμασι.

delta 519 Δικαίωσις . κατάκρισις. δικαίωσιν τὴν πρεπωδεστάτην. Λυσίας δὲ ὁ ῥήτωρ δικαίωσις τὰς δικαιολογίας λέγει. Θουκυδίδης [δὲ,] τὰς κολάσεις. Δίκη . ἡ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων συνισταμένη κατηγορία, καὶ ἥς τὸ τίμημα ὥριστα τοῖς νόμοις. δίκη καὶ ἡ κρίσις καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ τιμωρία. λέγεται δὲ ἰδίως καὶ ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων. Δίκης ἀνάκρισις . οὐ πάσας δίκας κελεύουσιν οἱ νόμοι εἰσάγεσθαι· ἀλλ' ὅταν ὁ φεύγων ἀντιλέγῃ καὶ παραγράφεται λέγων, εἰσαγώγιμον μὴ εἶναι αὐτὴν, πρότερον ἐπὶ τούτῳ γίνεται κρίσις, ἥτις δίκης ἀνάκρισις λέγεται. καὶ δίκην ἀντὶ τοῦ τρόπον. καὶ ὁ μὲν ἐξετρίβῃ πίτυος δίκην ῥιφείς εἰς θάλασσαν. Δικαιάρχεια . ὄνομα πόλεως. δικαιοκρατία δὲ ἡ δικαίως ἄρχουσα, ἢ Δικαιοδοσία . ἡ εὐλογος ἀφορμὴ, ἢ κατὰ τὸν νόμον. Δίκη . ἡ δικαιοσύνη. δύχη τις οὖσα, παρὰ τὸ εἰς δύο χεεῖν τὰ πράγματα. ἢ παρὰ τὸ δίζω τὸ ζητῶ καὶ ψηλαφῶ, ἢ ζητοῦσα τὸ ἀληθές. ἢ παρὰ τὸ διστάζω· δεῖται γὰρ δισταγμοῦ ἢ ἀπόφασις τοῦ δικαίου.

delta 520 Δίκη καὶ Δίκτον καὶ Δικταῖον . ὅρος Κρήτης καὶ ἄκρα κειμένη κατὰ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος. εἴρηται παρὰ τὸ τίκτω, τίκτα τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τεχθῆναι τὸν Δία. οἱ δὲ νῆσον φασὶν εἶναι Δίκτην, καὶ ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ἀλιευτικοῦ δικτύου, ἔνθεν καὶ Διὸς ἄγαλμα ἵστατο ἀγένειον. Δικλῖς . δίθυρον. δικλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις. Δικτατωρεία . ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. Δικτυωτή . καγκελλωτή, πολύπλοκος. Διλοχία . δύο λόχοι. καὶ ὁ ἡγούμενος αὐτῶν διλοχίης. Δινωτή . περιφερὴς, ἡ ἐοικυῖα δίνῳ, ὃ ἐστὶ τόρνος. παρὰ τὸ δινοῦσθαι καὶ κυκλοῦσθαι. [οἷον· Ἰδομενεὺς, κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδος πάντος ἔϊσης, Τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ Δινωτὴν φορέεσκε— καὶ δῖνος εἶδος ὀρχήσεως, καὶ εἶδος ποτηρίου, παρὰ τὸ δινοῦσθαι. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ δῖνος. καὶ δίνη τὰ ρεύματα καὶ ἡ συστροφὴ.]

delta 521 Διορία . προθεσμία. διωρία δὲ σημαίνουσα καιρὸν, μέγα. Διοκαισάρεια . ἡ νῦν λεγομένη Ἀναζαρβά ἢ Ἀνάζαρβα. πόλις δὲ αὕτη ἐν Κιλικίᾳ. πρότερον δὲ Κύϊνδος ἐλέγετο. Διοκωχή . ἀνακωχὴ χρόνου. καὶ διοκωχὴν αἰτήσασιν ἔδωκε. Διομήδεια . ὄνομα νήσου. Διόπτρα . κάτοπτρον ἢ μηχανικὸν τεχνουργήμα, * δι' οὗ οἱ γεωμέτραι ἀπεκρίβουν τὴν τῶν ἐπάλξεων ἐκ διαστήματος ἀναμέτρησιν. * Πισίδης· ταῦτα πρὸ πολλοῦ τῇ διόπτρᾳ σου βλέπεις. Διπλοῖς . ἡ χλαμύς. Διπλόη . ἡ ἀπάτη. καὶ ἡ ἔξωθεν ἀρετὴ φαινομένη, ἔσωθεν δὲ γέμουσα κακίας. καὶ οἱ φιλίας μὲν ὑπισχνούμενοι, προΐεμενοι δὲ τὸν φίλον τοῖς πολεμίοις. Πισίδης· ἡ τοῦ χιτῶνος ἐμπεσοῦσα διπλόη. τάττεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους. Διποδία . εἶδος ὀρχήσεως. Ἀριστοφάνης· ἴν' ἐγὼ διποδιάξω. Δίρκη . ὄνομα πηγῆς. Διφασία . ἡ διλογία. Διφθέρα . ποιμενικὸν περιβόλαιον ἐκ δερμάτων, οἷον γοῦνα ἢ ἄλλο τι.

delta 522

Διφαλαγγία . αἱ δύο φαλαγγαρχίαι, ὅ ἐστιν ἄνδρες ἑκατὸν ἑννεήκοντα δύο καὶ χιλιάδες ὀκτώ. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται, ἀλλὰ καὶ κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης. Διφαλαγγία ἀντίστομος . ἥτις ἡγεμόνας μὲν ἔχει τεταγμένους, οὓς μὲν ἐν δεξιᾷ, οὓς δὲ ἐν εὐωνύμοις, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἐν μέσῳ τεταγμένους. Διφρεία . ἡ τοῦ ἄρματος περιφέρεια. Διχόνοια . ἡ διχοστασία. Διχομηνία . ἡ πεντεκαίδεκάτη τῆς σελήνης. μήνη γὰρ ἡ σελήνη. [λέγεται καὶ διχόμενος.] Διψάς . εἶδος ὄψεως. ἔστιν ἔχεως ὀλιγοτέρα, ἀποκτεῖναι δὲ ὀξυτέρα· οἱ δὲ δηχθέντες ἐξ αὐτῆς ἐξάπτονται εἰς δίψος, ὥστε ῥήγνυσθαι. λευκὴ δ' ἔστι καὶ ἔχει ἐν τῇ οὐρᾷ γραμμὰς δύο. πρηστῆρα δὲ αὐτὴν τινὲς καλοῦσι, καύσωνα δὲ ἄλλοι. γίνονται δὲ ἐν Λιβύῃ καὶ Ἀραβίᾳ μᾶλλον. καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ μελάνουρον καὶ ἄμμοατιν καὶ κεντρίδα. Διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ δηλοῖ . ἔστι δὲ ὅρκος ἐπὶ τῶν δικαζομένων γινόμενος, τοῦ μὲν ὀμνύοντος, ὅτι παθὼν ἐγκαλεῖ, τοῦ δὲ ἄρα, ὅτι οὐκ ἐποίησε. Διώνη . ἡ Ἀφροδίτη. [ἀπὸ τοῦ Διὸς Διώνη, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. ὅτι αὐτὴ γέγονε πρώτη

delta 523

γαμετὴ τοῦ Διός. ἡ ἀπὸ τοῦ διδῶ Διδώνη, καὶ Διώνη, ἡ διδοῦσα τὰς τῆς γεννήσεως ἡδονάς.] Διωρυγὴ καὶ διωρυχή . ἡ διάνοιξις τῶν τοιχῶν * ἢ τῶν χωμάτων. * Δικαιοσύνη . παρὰ τὸ διχάζειν τὸ ἄδικον ἐκ τοῦ δικαίου, διχαιοσύνη τις οὖσα, καὶ κατὰ τροπὴν δικαιοσύνη. Δίψα . ἡ ἐπιθυμία. Διακονίαν . τὴν ἀποστολὴν λέγει ὁ Ἀπόστολος. ἡ κοινοτέρως πᾶσαν πνευματικὴν ἐργασίαν· εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ. (Οὐδέτερον.) Διαβούλια . οἱ διαλογισμοὶ, ἢ τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων πταίσματα. Διάγραμμα . τὸ διδόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις, ὅποσον ἕκαστος εἰσφέρειν δεῖ. ἐτάττετο δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τιμὴν τῆς οὐσίας. διάγραμμα καὶ τὸ μίσθωμα. διέγραφον γὰρ οἱ ἀγορανόμοι, ὅσον ἔδει λαμβάνειν τὴν ἐταίραν, δηλονότι τὴν πόρνην. Διάζωμα . τὸ περὶ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα. Διάλειμμα . τὸ διάστημα καὶ διαχώρημα. οἶον· θεὸς ἐν σαρκί, οὐκ ἐκ διαλειμμάτων ἐνεργῶν. Διαλείποντα . τὰ διαχωρήματα. †φυλακαὶ δὲ ἐπὶ τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ἐτετάχατο. † Διάμετρον . τὸ ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας κατὰ πλάτος διάστημα. Διαπρύσιον . ἐξάκουστον, μέγα, περιβόητον. [παρὰ τὸ πεύθομαι ἐπευθόμην, πύσιον, καὶ

delta 524

πλεονασμῷ τοῦ ρ πρύσιον καὶ διαπρύσιον. ἡ ἀπὸ τοῦ περῶ περάσω, περάσιον καὶ κατὰ συγκοπὴν πράσιον, καὶ τροπῇ πρύσιον. ὥς μάθος, μῦθος.] [Δίαρμα . κούφισμα.] Διαπρεπές . ἐπίσημον. Δίασμα . ἡ πρώτη τοῦ ἱματίου ἐργασία. [Καλλίμαχος· εἰ δέ ποτε προφέροιντο διάσματα φάρεος ἀρχήν. ἀπὸ τῆς δέσεως τοῦ μερισμοῦ, ἐπεὶ τοὺς στήμονας διαμέσου. δέδασμαι καὶ δάσμα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι διάσμα. ἡ παρὰ τὸ ἄσσω ἄσμα καὶ διάσμα. τοῦτο τὸ ἄσσω γίνεται Αἰολικῶς ἄζω καὶ διάζομαι. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὰ δύο σς εἰς ζ τρέπουσιν. οὕτω καὶ τὸ μεῖζων ἀπὸ τοῦ μέγα μέσσων φασὶ καὶ μεῖζων, καὶ τὸ ὀλίσσων ἀπὸ τοῦ ὀλίγος, ὀλίζων.] Διάτορον . ὁξὺ, μεγαλόφωνον. Διάφορα . τὰ ἀναλώματα. οὕτως Θουκυδίδης. Διβίκια . Δίδραγμα . εἰσφορά, συντέλεις. ἔχει ἐξ γράμματα τὸ δίδραγμα. ἡ νόμισμα ἐν ἡμῖς. τοῦτο καὶ σίκλος λέγεται. ἡ πεντάσικλοι. ἡγουν εἴκοσι ὀβολοί. * ἡ διακόσιοι ὀβολοί. * Δειδές . καθαρὸν, λαμπρὸν. Διέδριον . τὸ καθέδριον. ἄραντες αὐτὸν διέδριον κατὰ τοὺς οἴκους εἰσεκόμεζον.

delta 525

Διεντέρευμα . τὸ ἐρώτημα. Διῖπολεία . παρὰ τῷ Διῖ δοτικὸν γίνεται διῖπολεῖον καὶ διῖπολεία. γράφεται δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ εἰον οὐδετέρων μονογενῶν. * ἡγουν ἐν τῇ ἀκροπόλει τιμωμένῳ. πόλιν γὰρ τὴν ἀκρόπολιν ἔλεγον. * Δίκαιον . τὸ πρὸς ἀξίαν ἐκάστῳ τιμητικόν. Δίκορσον . τὸ δικόρυφον. Δικρανές . τὸ δικέφαλον. Δίκρον καὶ δίκροον . τὸ δίκρανον ξύλον. παρὰ τὸ κόρον, ὃ σημαίνει τὸν κλάδον, ἔνθεν κορυδαλὶς ἡ δάφνη, καὶ κορεῖν τὸ τοῖς κλάδοις σαροῦν. [ἐγὼ δὲ νομίζω μᾶλλον παρὰ τὸ κέρας, ὃ δὴ καὶ κέρως, ἴν' ἢ δίκερως καὶ κατὰ μετάθεσιν δίκρεος, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο δίκροος. λέγουσι καὶ δικροῖς, ὃ ἐστὶ ξύλοις διφυεσί, δικρανίοις. Ἀριστοφάνης· δικοῖς ἐώθουν τὸν θεὸν κεκράγμασι.] Δικαιώματα . εὐλόγους

ἀφορμάς. ἐάν τε γὰρ νικῶμεν ἡμεῖς, ἔξεις πρὸς ἐμὲ δικαιώματα μεγάλα. δικαιώματα καὶ ὁ νόμος, καὶ αἱ ἐντολαὶ, καὶ τὰ προστάγματα, καὶ τὰ κρίματα. νόμον καλεῖ τὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ Μωσέως διδόμενον. ἐντολὰς καὶ τὰ προστάγματα τῶν αὐτῶν. κρίματα δὲ, ὡς τὰς θείας ψήφους ὑποδεικνύντα καὶ τὰς ἀξίας ἀντιδόσεις τῶν τε ἐννόμως καὶ ἀνόμως βιούντων. μαρτυρία δὲ, ὡς

delta 526 διαμαρτυρούμενον καὶ δεικνύντα, οἷς τιμωρίαις ὑποβληθήσονται οἱ ταῦτα παραβαίνοντες. ἢ δικαιώματα ὡς δυνάμενα τὸν κατορθοῦντα δικαιοῦν. δικαιώματα καὶ αἱ κατακρίσεις. Δικαιωτήρια . τὰ δικαστήρια καὶ αἱ ἐκεῖθεν κολάσεις. Δικαιώματα . κρίσεις ἀληθιναί. Δικύμα . τὰ διδυματοκά πρόβατα. Δίλημμα . τὸ δισσως λαμβανόμενον φρόνημα. καὶ διλήμματον, τὸ διχῶς νοούμενον. Διομήδειον . ἔπος. Δικιδίους . ταῖς δίκαις, ὑποκοριστικῶς. Δίκτυον . παρὰ τὸ δίκω, τὸ βάλλω, δίκυον καὶ δίκτυον, πλεονασμῷ τοῦ τ. Δίνδυμον . ὄρος Φρυγίας. ἐκλήθη δὲ Δίνδυμον ὡς δύο ἄκρας ἔχον. Διοπετές . ἐξ οὐρανοῦ κατερχόμενον. Δισσὸν καὶ διττόν . τὸ διπλοῦν. Διχοτομήματα . σχίσματα, τμήματα. Διχηλά . οἷον βοῦς, ἔλαφος, δορκάς. οἷς συμβέβηκεν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσὶν ἀστραγάλους ἔχειν. Δίπαλτον . τὸ δικίνητον. πάλλω γὰρ τὸ κινῶ. Δίψος καὶ δίψα . ἐκατέρως λέγεται, μᾶλλον δὲ τὸ οὐδέτερον. Διωλύγιον . μέγα θρηνητικῶς ἤχουν, ἢ τὸ μέγα καὶ ἐπιπολὺ διήκον. ταῦτα οὐ διωλύγιος φλυαρία.

delta 527 Διώροφον . τὸ δίστεγον. Διάψαλμα . ἢ προσώπου ἐναλλαγὴ ἢ διανοίας μεταβολή, ἢ μέλους ὑπαλλαγὴ. ἔγραψαν δὲ καὶ τὸ διάψαλμα οἱ ἐρμηνεύσαντες τέσσαρες ἄρχοντες, οἱ ἐκλεχθέντες παρὰ τοῦ Δαβὶδ ἐκ τῆς φυλῆς Λευὶ, Ἀσαφ ὁ υἱὸς Κορὲ, Αἰμάν, Αἰθάμ καὶ Διθούμ. τούτοις ἀριθμὸς ᾧδων παρακολουθεῖ. ἕκαστος οὖν τούτων, καθὼς εἴρηται, ἵστατο ἐνώπιον τοῦ ἁγιάσματος τοῦ κυρίου, αἰνοῦντες τὸν πάντων δεσπότην, ὃς μὲν κυμβάλοις, ὃς δὲ ψαλτηρίῳ, ὃς δὲ κιννύρα, ὃς δὲ κερατίνῃ, ὃς δὲ κιθάρα, ὧν μέσος ἵστατο ὁ Δαβὶδ. ἢ διάψαλμά ἐστι μουσικοῦ μέλους ἢ ρυθμοῦ τροπῆς γενομένης ἢ διανοίας ἐναλλαγὴ. κρατῶν ἐπὶ χεῖρας τὸ ψαλτήριον, καὶ ἕκαστος πνεύματι ἀγίῳ κινούμενος ὕμνει τὸν θεόν, καὶ πάντες συνεπεφώνουν τῷ ψάλλοντι τὸ ἀλληλουῖα. ἢ διάψαλμά ἐστι διδασκαλία τοῦ πνεύματος τῇ ψυχῇ κατὰ τὸ ἀπόρρητον γενομένη, τῆς περὶ τὸ νόημα τοῦτο προσοχῆς τὸ συνεχὲς τῆς μελωδίας περικοπτοῦσης. ἢ ὅτι προϊούσης κατὰ τὸ ἀκόλουθον τῆς ψαλμωδίας ἐάν τις ἐγένετο μεταξὺ προφητεύοντος τοῦ Δαβὶδ ἐτέρα τοῦ ἁγίου πνεύματος ἔλλαμψις θεία, καὶ προσθήκη τοῦ κατὰ γνῶσιν χαρίσματος ἐπ' ὠφελεία τῶν δεχομένων τὴν προφητείαν ἐπέχων τὴν φωνὴν καιρὸν ἐδίδου τῇ διανοίᾳ δέξασθαι τῶν νοημάτων τὴν γνῶσιν, τῶν γινομένων ἐν αὐτῷ παρὰ τῆς θείας ἐλλάμψεως. ἢ διάψαλμά ἐστι μεταξὺ

delta 528 τῆς ψαλμωδίας δεχομένη κατὰ τὸ ἄθρόον ὑπηρεμήσις πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ θεόθεν ἐπισκρινωμένου νοήματος. Διαύλειον . ὅταν ἡσυχίας γενομένης ὁ αὐλητὴς ἄσῃ. Διαφανὴ χιτώνια . οὐ τὰ λαμπρά, ἀλλὰ τὰ ἰσχνά, δι' ὧν διαφαίνεται τὰ σώματα τῶν γυναικῶν. καὶ Ἡσαΐας ὁ προφήτης τὰ διαφανὴ Λακωνικά. Διαφόρημα . τὸ παίγνιον. Διηνεκές . τὸ ἡνωμένον καὶ ἀδιάσειστον. παρὰ τὸ ἐν τὸ ἀριθμητικόν. καὶ μετὰ ἐκτάσεως καὶ ἐν συνθέσει διηνεκές. ἢ παρὰ τὸ ἐνέκω, ἐνεκέσω, ἐνεκές καὶ διηνεκές. τὸ ἐπίμηκες καὶ ἀδιάλειπτον. Διδασκαλεῖον . ἢ παιδευσίς καὶ τὸ σχολεῖον. διδασκάλιον δὲ τὸ μάθημα, ι . Δίπτυχα . τὰ διπλᾶ. Διπτύχια . δύο περιβόλαια ἔχοντα, ὡς τὸ μὲν ὑπεστρώσθαι, τὸ δὲ ἕτερον ὑποβεβλήσθαι. Διαφέροντα . τὰ συμφέροντα. παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα. Δικαιώματα . σύμβολα, θεσμούς. εἶχεν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, ἥτοι θεσμούς λατρείας καὶ εὐχῶν. (Ῥῆμα.) Διαβάλλεται . χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν. τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον.

delta 529 Διαβάλλειν . παραλογίζεσθαι. Θουκυδίδης. διαβάλλειν τὸ ἐν μέσῳ πέλαγος, καὶ ληστεύειν τὰς νήσους. καὶ ἀντὶ τοῦ περᾶν. διαβάλλειν τὸν ὦζον ποταμόν. Διαβούλομαι . ἀναπείσω. οὕτω

Θουκυδίδης. Διαβάσης . ἐπελθούσης. Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτοὺς διαβάσης. Διαξιφίσασθαι .
ξίφεσι διαγωνίσασθαι. Διαπιθηκίσει . τὸ διαπαῖξαι. ἀπὸ τῶν πιθήκων· φιλοπαιγμονέστατον γὰρ
τὸ ζῶον. Διασαλακῶνισον . διαγαυρίασον. Ἀριστοφάνης τρυφερόν τι διασαλακῶνισον.
σαλάκωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς διαθρυπτομένους, ἀπὸ τοῦ σαλοῦσθαι, ὃ ἐστὶν ἀβρῶς βαίνειν καὶ
οἶονεῖ σείεσθαι, παρὰ τὸν σάλον. Διαρρίκνουσθαι . τὸ τὴν ὀσφὺν φορτικῶς περιάγειν. Κράτης·
ξίφιζε καὶ σπάδιζε καὶ διαρρίκνου. * Διαφυλάξας . διαλαβών. * Διασκανδικίας . σκάνδικας
πιπράσκων· σκάνδιζ γὰρ λάχανον.

delta 530 Διαψαίρουσι . διαπνέουσι. ψαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν οἱ ναυτικοὶ λέγουσι. Διαλαβών . προκατασχών.
ὁ δὲ διαλαβών τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς. Διαλαγχάνειν . διαμερίζεσθαι, διακληροῦσθαι.
Διαλαμβάνει . ὑπονοεῖται. ἢ δὲ εὐμηχάνως διαλαμβάνει. Διαλαμβάνων . ὑπομνηματίζων,
συγγράφων. Διαλέγεσθαι . τὸ συνουσιάζειν. Διαλέγουσαν . τὴν οἰκοδομοῦσαν. λέγειν γὰρ τὸ
οἰκοδομεῖν. Διαλέγου . διορύττου. οὕτως Θουκυδίδης. Διαλέγοντο . ὁμιλοῖεν. διαλέγοντο
γυναιξί. καὶ τὸ συνουσιάζειν. Διαλεπτολογοῦμαι . διαλέγομαι. Διαμαρτυρεῖν . τὸ προλέγειν τῆς
ἀπειθείας τὴν τιμωρίαν, καὶ τῆς εὐπειθείας τὴν ὠφέλειαν. Διαμάρτυραι . βεβαιῶσαι.
Διαμαρτύρομαί σοι . ἀντὶ τοῦ βεβαιώσω. ἐπὶ μέλλοντος μέγα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνεστώτος μικρόν,

delta 531 ὥς τό· ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι [Ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι.] Διαμαρτυρομένους .
προλέγοντας, ἀποτρέποντας. ἀπέστειλαν πρεσβευτὰς διαμαρτυρομένους μήτε τὴν πόλιν
αἰκίζειν. Διαμαρτύρασθαι . βεβαιῶσαι. ἐβουλήθησαν δὲ καὶ διαμαρτύρασθαι τοιοῦτον τρόπον
τινά. Διαμέλλει . ἀναβολῇ χρῆται. καὶ μὴ πάνυ πιστεύσας διημέλλησεν. Διαμησάμενος .
διορύξας, διαμησάμενος πᾶσαν τὴν τοῦ Ὀλύμπου ἄμμον. Διαμῆσαι . διακόψαι. Διαμοιρωμένη .
διαιροῦσα καὶ μερίζουσα. ἢ τὰς μοίρας μεμφομένη. Διαμυδαίνεται . ἀντὶ τοῦ πηδᾶ. [καὶ] διαρρεῖ
καὶ διηθεῖ. Διανενεύκαμεν . ἀντὶ τοῦ ἐπεραιώθημεν. Διανεῦσαι . διακολυμβῆσαι. διανεῦσαι
ἐθελήσαντες ἐβαπτίζοντο ὑπὸ τῆς πανοπλίας. Διαξαίνειν . * διαμαστιρίζειν, * ἀναιρεῖν,
διακόπτειν. καὶ ἔμελλεν ὁ δῆμος διαξαίνειν αὐτόν.

delta 532 Διαξείνω . διαλύω. ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς διαξείνω. τῶν γὰρ ἐρίων οἱ μαλλοὶ ἔχουσι τὰς κορυφὰς καὶ
τὰς ἀρχὰς πεπιλημένας. Διαπαρθενεῦσαι . μιγῆναι παρθένῳ. Διαπατταλευθήσῃ χαμαί . τὸ
διερευνᾶν καὶ ζητεῖν ἐπιμελῶς. ἀπὸ τῶν τὰς βύρσας διατεινόντων. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκταθήσῃ.
Διαπεπατταλευμένα . διεσφηκωμένα· ὥστε μήτε πάτταλον διεῖραί που διὰ πυκνότητα. δύναται
δὲ εἶναι ἀπὸ τῶν τοίχων τῶν μηκέτι πασσάλῳ τόπον ἐχόντων. Διαπεπονημένης .
κατορθωθείσης. Διαπεράναντες . διακεντήσαντες. Διαπεσοῦσης . ἀποτυχούσης. καὶ
διαπεσοῦσης καὶ συντελεσθείσης τῆς ἐπιβουλῆς. Διαπέσοιμι . ἀντὶ τοῦ διαμαρτήσαιμι τῆς
ἐλπίδος. Διαπηνηκίσει . ἐξαπατήσαι. πηνήκην γὰρ οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ τὴν τῶν τριχῶν
περιθέτην

delta 533 ἔλεγον. καὶ τὸ φενακίσει τινὲς λέγουσι ἀπὸ τούτου εἰρῆσθαι. Διαπλέκειν . διαποικίλλειν.
διάγειν. διαπονεῖν, ἀσκεῖσθαι. Διαπραξάμενον ἐλευθερίαν . κατασκευασάμενον. Διαπρέπειν .
διαφαίνεσθαι, διαφέρειν. Διαρτῆσαι . τὸ ἐξαπατήσαι. οὕτως Μένανδρος. Διαρτίσει δὲ, τὸ
ἀναπλάσαι, ι . Διαρτῶ . κρεμῶ. Διαρτίζεται . ὀρμᾶ. Διασαφηνίζειν . τὸ τῇ γλώσσει ἀκριβοῦν.
Διασήθειν . διαξύειν, ἀπαλείφειν, παράπτειν, ἢ τὸ κοσκινίζειν. Διασμῶμενος . ἐρευνῶν.
Διασπαθᾶν . ἀφειδῶς δαπανᾶν. Διαστελλόμενος . διαχωριζόμενος. Διαστήσαι . ἀντὶ τοῦ
διαταράξαι καὶ οἶον ἀδύνατον ποιῆσαι. Διαστήτην . διεχωρίσθησαν. δεύτερος ἀόριστος τῶν εἰς
μι ἐστὶ καὶ τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν, ἔστην [καὶ διαστήτην.] Ὅμηρος· ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην
— . Διαταφρεύει . διασκάπτει. Διατρέχοντες . οἱ διάττοντες ἀστέρες. οἱ ἀποσπινθηρίζοντες.

delta 534 Διατοιχεῖ . ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τοῦ τοίχου τοῦ πλοίου, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ
γίνεται. Διατυπῶν . ἐπὶ τὸ βέλτιον διατιθέμενος. διατυπῶν τὸ ἀτύπωτον καὶ μεταπλάττων πρὸς

εὐσχημοσύνην τὸ ἄτακτον. Διαυλίζων . βαθύνων, ἢ μηκύνων. Διαυλωνίζειν . τὸ διὰ στενοῦ
ρεῖν. Διαυχενίζεσθαι . ὑποῦ ἀυχένα ἔχειν. καὶ διαυχενίζεσθαι πρὸς τὸ ἀγέρωχον ταῖς μελέταις
ἐξεκάλει. * Δινεύεσθαι . κύκλῳ πέτεσθαι. * Διαφέρεσθαι . ἐρίζειν, φιλονεικεῖν. οἷθεῖσα οἱ
διαφέρεσθαι προσπαίζεσθαι ἄλλως. Διαφέρων . παρασκευάζων. παρέργως τὰ πρότερα τὸν
πόλεμον διαφέρων Ἰουστινιανός. Διαφερόντων . ἀντὶ τοῦ ἐπιλέκτων. καὶ πλῆθος ἀνθρώπων
διαφερόντων εἰς αὐτὸν ἠθροῖσθαι. Διαφερούση . πληθυσούση. ὁ δὲ ἐστρατοπέδευσε ἐν χώρᾳ
πάντα τὰ γενήματα διαφερούση. Διαφεῖναι . διαλῦσαι. Διαφεῖς . ἀντὶ τοῦ ἀπολύσας, ὀρίσας ὁ δὲ
διαφεῖς τοὺς ἡγεμόνας ἐκίνει τὴν πρωτοπορείαν. * Διακρίνων . ἐξετάζων, ἐννοῶν. καὶ ὁ
Ἀπόστολος μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ κυρίου. *

delta 535 Διεκρίνομεν . κατεγινώσκομεν. εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Διαταγεῖς .
διακομισθεῖς καὶ ἐπιταγεῖς. ὁ Ἀπόστολος διαταγεῖς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου. τουτέστι διὰ
μέσων ἀγγέλων. Διαρρήδην . φανερώς. Διαρκεῖ . δαψιλῶς, ἀρκούντως. Διαβραχέος .
ἐνσυντόμως. βραχέως δὲ, μέγα. Διακενῆς . ματαίας ἄνευ τινὸς προφάσεως. Διακριδόν .
διακεχωρισμένως. Διαμπερές . διαμπᾶξ, διόλου. παρὰ τὸ πέρας, καὶ διαπέρας, καὶ πλεονασμῷ
τοῦ μ καὶ μεταθέσει τοῦ α εἰς ε διαμπερές. τουτέστι τὸ ἀπαρχῆς μέχρι τέλους. καὶ ἐπὶ οὐδετέρου
γράφεται. Διαμπᾶξ . διόλου. Διακεκρυμένως . διακεχωρισμένως. Διαφερόντως . ἐξαίρετέως.
Διαφανῶς . σαφῶς ἢ συμφώνως. * Διεσμιλευμένος . ἡκριβωμένος. * Διαφορηθῶ . διασπασθῶ.
καὶ διαφορηθῆναι. Διαφορήσει . διάφορος γένηται. Διαφορουμένης . διασπασμένης.
διαφορουμένης

delta 536 τῆς κρόκης ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. Ἀρρίανός· τοὺς ἵππους ἀνασοβηθέντας διαφορῆσαι αὐτόν.
Διαφρήσετε . διαφορήσετε, διαπέμψετε. Διαφρυκτοῦν . διαψηφίζειν, ἢ διακληροῦν. τὸν γὰρ
κύαμον ἐκάλουν φρυκτόν. εἴρηται ἀπὸ τῶν κυάμων, δι' ὧν τὸ παλαιὸν ἐψηφίζοντο. ὕστερον
γὰρ ψήφοις ἐχρήσαντο. Διαφημίζω . ἀεὶ Διαφθονούμενος . ὁ δὲ διαφθονούμενος Ζήνωνι, ἐν
ἡσυχίᾳ ἔμενε. Διαψαλάττεσθαι . τὸ διαστέλλεσθαι εἰς ἔρευναν. τὸ γὰρ ἀψάλακτον, ἄθικτον.
οὕτως Κράτης. Διαψᾶν . διορύττειν, διασκαλεῖν. κελεῦσαι πάντας διαψᾶν τὴν ἄμμον, καὶ
ποιεῖν βοθύνους εὐμεγέθεις. καὶ διαψᾶν ἀντὶ τοῦ ὁμαλίζειν. Διαψεύδονται . ἐκπίπτουσιν,
ἀποτυγχάνουσι. διὸ τοῦ μὲν καλοῦ διαψεύδονται. Διαψαίρουσα . Τιμόθεος τὴν ἐκλυομένην καὶ
καταρρέουσαν. σημαίνει δὲ τὴν ἡρεμαίαν κίνησιν. Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ καθαίρειν κέχρηται τῇ
λέξει, οἷον· γλώσση διαψαίρουσα μυκτῆρων τόπους.

delta 537 Διαρθρουμένων . ὅ ἐστι διατρανουμένων. Διακωδωνισθέντες . ἥτοι διαφημισθέντες. ὥς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων. [τέτακται καὶ ἐπὶ τοῦ διαπειρασθέντες.] οὕτως
Λυσίας ὁ ῥήτωρ. ἀπὸ δὲ τῶν ἵππων μετενήνεκται. εἰώθεισαν γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς
γενναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν πολέμῳ θόρυβον, τοὺς κώδωνας ψοφοῦντες.
Διαπορθμεύειν . διακομίζειν. Διαβιβάζειν . διαπερᾶν. Διαφέρει . ὑπερέχει. Διαφερόμενος .
ἀμφιβάλλον. Διαθήσει . τιμωρήσεται, κολάσει. Διακρούεσθαι . ἐξωθεῖν ἢ ὑπερτίθεσθαι.
Διατείνεσθαι . φιλονεικεῖν. ἢ διαβεβαιοῦσθαι. Διάττουσι . διατρέχουσιν. ἄττω γὰρ τὸ ὄρμῳ.
Διαττᾶν . σημαίνει ἢ λέξις διασήθην. γέγονεν ἀπὸ τοῦ σῶ ῥήματος, ἔνθεν καὶ τὸ σήθω, ὥς ἀπὸ
τοῦ κνῶ, κνήθω, καὶ νῶ, νήθω. διασᾶν οὖν ἦν. καὶ διαττᾶν ἀττικῶς. Διακυκῶσι .
διαταράττουσι.

delta 538 Διανηξάμενοι . κολυμβήσαντες. Διαμαρτεῖν . ἀποτυχεῖν. Διαπληκτίζονται . διαμάχονται.
Διαστείχοντας . διαπορευομένους. Διαφωνοῦντας . μὴ συμφωνοῦντας. Διαρῥεῖν . χαυνοῦσθαι,
διαχεῖσθαι. Διαθέειν . διατρέχειν. Διανεῖμαι . διαμερίσαι, διαδοῦναι. Διαπεράνας . τελειώσας.
Διαπυνθάνεται . ἐρωτᾷ. Διαπείρεται . κεντᾶται, σουβλίζεται. Διακομισθῆναι . διαβασταχθῆναι.
Διαδράναι . διαφυγεῖν. Διασκίδναται . σκορπίζεται, διασκεδάζεται. Διακορίζεσθαι . τὸ ἀγεννώως
βλέπειν. παρὰ τὸ διάγειν τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας βλέπειν. [ἢ τὸ ἀτενῶς

βλέπειν, διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς κόρας λέγεσθαι.] Διακρινθεῖτε . ἀπὸ τοῦ διακρινθεῖμεν, διακρινθεῖμεν, διακρινθεῖτε, διακρινθεῖτε. Διαβιασάμενος . παραναγκασθεῖς.

delta 539 Διαγεγονότος . παρελθόντος. Διαγράψαντος . τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ καταβλόντος καὶ καταθέντος· ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τραπέζης ἀριθμήσαντος, ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Διαγράψασθαι . ἀντὶ τοῦ ἀνελέσθαι τὸ ἔγκλημα. καὶ διαγράφω σε, αἰτιατικῇ. Διάκρινε . ἀντὶ τοῦ διαχώρισον. ἀπόκριναι δὲ διφθόγγως. Διαμάρτωμεν . διαμαρτύρομαι, μικρόν. Διάνειμαι . δίφθογγον. Διάνεμε . ψιλόν. Διαπρήσει . περᾶ, ἢ καύσει. Διατερσαίνω . ξηραίνω. Διαρύττειν . διαρύνειν, ἀντλεῖν. καὶ ἀρύτειν δι' ἑνὸς τ. Διασαυλούμενος . ἀβρυνόμενος καὶ διαθρυπτόμενος. ὁρῶ γὰρ ὡς ὄμφακα σαυλούμενον. παρὰ τὸ σαῦλον τὸν τρυφερὸν καὶ γαῦρον. Σιμωνίδης ἐν ἰάμβοις καὶ σαῦλα βαίνων ἵππος καὶ κορωνίτης. Διαγέγραπται . κατέξυσται, ἀνήρηται. ἀπὸ τῆς

delta 540 γραμματαίας δέλτου, ὅπου αἱ δίκαι ἀνεγράφοντο καὶ εἰσαγωγαὶ τῶν δικῶν. Ἀριστοφάνης· ἡδομαι, ὅτι πεντετάλαντός μοι διαγέγραπται δίκη. Διαγγελομένους . παρακελευομένους, φανερούμενους. Ξενοφῶν· ἐγίνωσκον αὐτοὺς ἀπιέναι βουλομένους καὶ διαγγελομένους. Διαγκωνισάμενος . ἐπ' ἀγκῶνος καθίσας. Διαγορεύων . ἀντὶ τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ συλλέγων. οὕτως Ἰσαῖος. Διαγωνίσαντες . εὐλαβηθέντες [διενθυμηθέντες.] Διαδιδράσκει . διαφεύγει. Διαζηλοτυπούμενοι . φθονερῶς διακείμενοι. Διαίδεται . γνωρίζεται, φαίνεται ἢ λέγεται. αἰίδω γὰρ τὸ λέγω. Διαδικασάμενος . ὀνειδίσας, διελέγξας. ὃς διαδικασάμενος αὐτῷ περὶ ἀποστασίας ἀπέκτεινεν αὐτοῦ τοὺς παῖδας. Διαμάρτη . ἀποτύχη. Διασεῖει . ταρασσει, διαπαίζει. Διαβαίνει . διαπερᾶ. κυρίως δὲ ἐπὶ περαιώσεως ποταμῶν λέγεται. Διαστέλλειν . ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλειν. οἶον· ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλέα.

delta 541 Διαχειρίζεται . φονεύει. Διαγορεύει . ἀναγγέλλει, θεσπίζει. Διαρρύησαι . διαφθαρήναι. Διακρίνεται . ἀμφιβάλλει, ἀπιστεῖ. Διατμήξαι . διατεμεῖν, διακόψαι. * Διαπρυσίας . λαμπρῶς καὶ περιφανῶς. * Διαπραθέειν, διαπραθεῖν . ἀντὶ τοῦ πορθεῖν, ὡς φαγέειν, φαγεῖν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ πέρθω τὸ πορθῶ. οἶον· ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν— ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπραθον, οἶον· διαπραθέειν τόδε ἄστυ. Διαφρῶ . διακομίζω. καὶ εἰσέναι καὶ ἀφιέναι ποιῶ. εἴρηται παρὰ τὸ ὦ τὸ ἀφήμι, ὅπερ καὶ ἀφῶ λέγομεν, καὶ προῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν πρῶ, κατὰ δευτέραν σύνθεσιν διαφρῶ καὶ εἰσφρῶ. Ἀριστοφάνης τῶν μηρίων τὴν κνίσσην οὐ διαφρήσεται— γέγονε δὲ ἡ τροπὴ τῆς προ, ὡς ἐν τῷ προοίμιον, [φροίμιον,] καὶ προυρός, φρουρός. Διαπτάντος . πετασθέντος.

delta 542 Διαρθροῦν . χωρίζειν. ἀπὸ τῶν ἐν ἡμῖν ἄρθρων ἢ μεταφορὰ τῶν τὰς ἀρμονίας χωριζόντων. Διαβασιλίζεται . τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται. Διαβάσκει . περιέρχεται, περιέπει. Διαβησεύοντας . ἐρωτικῶς ἔχοντας διαβῆναι. ὁ δὲ πύργους ἐποίησεν ἀπερύκειν τοὺς Ῥωμαίους διαβησεύοντας. Διαήσει . διαπέμψει. Διάησι . διέρχεται. οὕτως Ἡσίοδος. Διαθέσθαι . ἀποδόσθαι. ὁ δὲ Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ διοικῆσαι. ὁ δὲ Ὑπερίδης καὶ Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι. Διακέρσαι . διακόψαι. Διακλιμακίσας . διαπαλαίσας, καὶ κλιμακισμὸς πάλαισμα ποιόν. Διακαυνιάσαι . κληρῶσαι. καῦνος γὰρ ὁ κλῆρος. Διαμυλλαίνειν . Ἀριστοφάνης τὸ διαμωκάσθαι τοῖς χεῖλεσιν, ἢ τὸ ἐσθίειν καὶ διαστρέφειν τὰ χεῖλη. ἀπὸ τῶν μύλων. μύλα γὰρ τὰ χεῖλη. καὶ μύσταξ. Διαιρεῖται . διαμερίζεται.

delta 543 Διαίνεσθαι . βρέχεσθαι. διαίνω γὰρ τὸ βρέχω καὶ ὑγραίνω, οἶον· —δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ. παρὰ τὸν Δία. κυρίως γὰρ τὸ ἐκ Διὸς βρέχεσθαι. Διὸς, δίω καὶ διαίνω, ὡς μείω, μειαίνω, δρῶ, δραίνω. Διαμυδῶντες . διαβρέχοντες. Διδάξομαι . ἀντὶ τοῦ διδαχθῆσομαι. Διδαξάμενος . τελέσας τὶ ὑπὲρ ἐτέρου διδασκάλῳ. Δίδημι . δεσμεύω. Διδάσκω . δαίω τὸ ἐπίσταμαι, ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα δαίμων, ὁ ἐν γνώσει πάντων τυγχάνων. κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ δ αἵμων, οἶον· —αἷμονα θήρης. ὡς ἀπὸ τοῦ διωγμὸς ἰωγμός. ὁ μέλλων αἴσω καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ δαίσκω, ὡς

μεθύω, μεθύσκω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν διδάσκω, ὥς τρώσω, τρώσκω, τιτρώσκω. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς καὶ Χρύσιππος παρὰ τὸ ἀσκεῖν τὸ σημαῖνον τὸ διδάσκω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ διδάσκω. Δίδη . ἀπὸ τοῦ δέω, διδῶ, δίδημι. ὁ παρατατικὸς ἐδίδην. δίδη μόσχοισι. Διδοῦσιν . ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν. προπερισπωμένως ἐκ τοῦ διδῶ.

delta 544 Διδώσομεν . οἶον· αὐτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν— οὕτω Ζηνόβιος. Δίε . ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἐκ τοῦ δίω τὸ φοβοῦμαι. οἶον· βῆ γὰρ διὰ προμάχων· παρὰ γὰρ δίε ποιμένα λαῶν, μήτι πάθῃ—. Διέγνωνκα . κέκρικα. Διεδοιδύκισε . τῇ χειρὶ στρογγύλην διέγραψεν αὐτὴν, ποιήσας ὥς δοίδυκα. Διεσκαριφισάμεθα . διελύσαμεν. σκάριφον γάρ ἐστι τὸ κάρφος καὶ τὸ φρύγανον. εὐδιάλυτα γὰρ τὰ τοιαῦτα. ἢ σκαριφήσασθαι ἐστὶ τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν. Διεθρόησαν . διελάλησαν, διεθορύβησαν. Θουκυδίδης· οἱ δὲ πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων διεθρόησαν. Διεκδύς . ὑπεξελθὼν, ἐκφυγών. Διεκορκορύγησε . κορκορυγεῖν λέγουσι τὸ λαλεῖν τὴν γαστέρα. ἐμιμήσατο δὲ τῇ φωνῇ τῶν ἐντέρων τὸν ἦχον. Ἀριστοφάνης· —καὶ κλόνος αὐτὴν ἐξαίφνης διεκορκορύγησεν. Διεκοσμήθησαν . διεταράχθησαν. Διεκπέσαντες . διεκδραμόντες.

delta 545 Διέκυψαν . χόρτῳ παραπλησίως ἀπὸ τῆς γῆς διακύψαντες ἦνθησαν. Διεμπολᾶν . τὰ πρὸς πραγματείαν ἐπιτήδεια ἀγοράζουσιν. Διενέγκαντες . ὑπερενέγκαντες. Διενεγκεῖν . ἀγαγεῖν. Διεξάγοντας . διοικοῦντας. μεθυσκομένους καὶ ῥαδίως διεξάγοντας τὰ κατὰ τὴν φυλακὴν. Διεξέπεσε . διήλασε, διῆλθε, διέκφυγε. τὰ γὰρ ὅπλα ἀνελόμενος, διεξέπεσε διὰ τῶν πολέμιων. Διέξειν . ὑπάρξειν. οὕτω γὰρ διέξειν τὰς χεῖρας καὶ φροντιεῖν τοῦ μηδὲν ἀδίκημα ποιῆσειν τὸν Προυσίαν εἰς ἑαυτούς. Διεξιφίσω . ξίφεσι διεμαχέσω καὶ διηγώνισω. Διέπτυξε . διεσαφήνισε. Διεργάζεται . ἀναιρεῖ, κτείνει. Ἰώσηπος· πλῆξας δὲ αὐτὸν κάτωθεν ἐπὶ τὸν βουβῶνα δόρατι παραχρῆμα διεργάζεται. Διέρρει . δύο σημαίνει, τὸ διεφθείρετο καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεφήμιστο. διέρρει δὲ φήμη λέγουσα εὐπατρίδην αὐτὸν εἶναι.

delta 546 Διερῖκνονοντο . διεκαμπυλοῦντο. Διερῖρηκόσιν . ὃ ἐστὶ κεχηνόνσι καὶ οὐ συνεστραμμένοις. ἡλίθιον ἐφθέγξω καὶ τοῖς χεῖλεσι διεῖρηκόσι. Διesarδώνισαν . διεγέλασαν. οὐκ ἐπὶ διαχύσει, ἀλλ' οἷονεὶ σαρδώνιον γέλωτα. Διεσκευασμένην . μετὰ δόλου γεγραμμένην. δόντες ἐπιστολὴν διεσκευασμένην. Διεσκίασται . ἀποκέκρυπται. Διεσπυσάμην . ἀντὶ τοῦ διὰ σπουδῆς ἐποίησάμην, ἢ [ἀντὶ τοῦ] διεπραξάμην. Διέστειλεν . ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀναμφιβόλως ἐχρήσατο τοῖς λόγοις. περὶ Μωσέως δὲ ἐστὶ. Δαβὶδ· καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν. Διεσφαιρίσθη . ὥσπερ σφαῖρη κατηνέχθη. Διέσχε . διῆλθεν. Ἀρρίανος· οἱ μὲν γὰρ διέσχον τὴν φάλαγγα. ἀντὶ τοῦ διεχώρισαν. Διέτεινε . διαῖρήδην εἶπε. Διετείνοντο . Ἀντιφῶν· διὰ συντόνου σπουδῆς ἀπηνήσαντο.

delta 547 Διετίτρη . ἐξέκοπτε. διετίτρη τὰς πρύμνας καὶ τὰ πηδάλια τῶν Λιβύων. Διευθετῶ . τὸ καλῶς τίθεμαι καὶ διοικῶ. ἐπὶ τῶν πραγμάτων δὲ λέγεται. τῆς δὲ τριχῶν εὐθετίζω.† Διευθετίζειν . καλλωπίζεσθαι. ἢ διαχωρίζειν. τοῦτο ἐπὶ τριχός. Διευφημῶ . διαφημίζω δέ. Διέφερον . ἀντὶ τοῦ διήνουν ἢ ὑπέμενον ἢ ἐπιμελῶς ἐξήνουν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον διέφερον. οὕτως Θουκυδίδης. καὶ διέφερον ἀντὶ τοῦ εἶχον ἢ ἐνεκότουν. οἱ δὲ Κελτοὶ εἰς Ῥωμαίους τι μῆνυμα ἐκ πολλοῦ διέφερον. Διευκρινούμενοι . διακρίνοντες. Διευκρινήσας . καλῶς διαχωρίσας. τοὺς ἀλικμωτάτους τοῦ πλήθους διευκρινήσας. Διευκρινηθέν . σαφηνισθέν. ἢ τὴν δέουσαν δοκιμασίαν δοκιμασθέν. Διευκρινηθεῖν εὖ . εὐδιορίστως καὶ σαφῶς διατρανωθεῖν. Διεφθαρμένος . τοῦ δέοντος παρατραπείς τὸν νοῦν. ἤδη γὰρ Ἀντώνιος τῷ Κλεοπάτρᾳ ἔρω-

delta 548 τι διεφθαρμένος ἦν τῶν ἦν ἐν πᾶσι τῆς ἐπιθυμίας. Διέφθορεν . οὐ τὸ διέφθαρται δηλοῖ παρὰ Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ διέφθαρκεν. Εὐπολὶς· ὃς τὸν νεανίσκων συνὼν διέφθορε— καὶ ἐν Αὐτολύκῳ· ὅτι τὰ πατρῶα πρὸς σὲ καταδιέφθορα. ὅμοιον γὰρ ἐστὶ τὸ διέφθορε τῷ κατέσπορε καὶ ἀπέκτονεν. Διεφορήθη . ἀντὶ τοῦ ἐξηνέχθη, ἐξεκομίσθη. χρημάτων δὲ ἄπιστον πλῆθος

διοφορήθη. Διοφόρησαν . μετεκόμισαν. τὰς δὲ καταλειφθείσας ἐν τῷ χάρακι κατασκευὰς, πολλὰ δ' ἦσαν ὡς ἐς χρόνιον πολιορκίαν, διοφόρησαν. Διέπερσας . διεπόρθησας. Διέχουσαν . ἀπωκισμένην οὖσαν. εἰς Σελεύκειαν πόλιν ἐπὶ θαλασσίας ἀφίκετο Ἀντιοχείας, ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίου διέχουσαν. Δίεπε . διέτασσε, διέδωκεν, ἢ διεκόσμη. Διέσθαι . οἶον· —δηῖους ποτὶ ἄστρ[υ] [διέσθαι.] ἢ παράδοσις προπαροξύνει, ὡς ἀπὸ τοῦ δίω τοῦ σημαίνοντος τὸ διώκω γίνεται παράγωγον δίημι,

delta 549 ὁ ἐνεστὼς παθητικὸς δίεμαι, τὸ τρίτον δίεται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον διέσθαι. οἶον· αἶψα δ' ἐρυσάμενος μέγα φάσγανον ὤρτο διέσθαι. Διέτμαγε . διεχώρισεν. οἶον· τῶγ' ὡς βουλευσάντε διέτμαγεν— ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τεμνομένων σωμάτων. ἔστι δὲ τὸ θέμα τμήγω τὸ κόπτω, ὁ μέλλων τμήξω, ὁ μέσος παρακείμενος τέτμηγα, ὁ δεῦτερος ἀόριστος παθητικὸς ἐτμάγην, καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν δωρικῶς ἔτμαγε καὶ ἐν συνθέσει διέτμαγε. Διεσκευασμένοι . ἔνοπλοι, ξιφῆρεις. Διέλειπε . δίφθογγον. διελίμπανε δὲ ἐπὶ παρατατικοῦ, ι . διέλιπε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀφῆκε, δεῦτερος ἀόριστος, ι . Διεζίμεναι . διελθεῖν, καὶ διεξίεναι, πλεονασμῷ τοῦ μ. Διενήνοχε . παραλλάττει, διαφέρει. εἴρηται ὡς τὸ ἀγῆοχε. Διελών . διαμερίσας. καὶ διελέσθαι. Διέπει . διοικεῖ. Διεχεῖτο . ἔχαιρε· διεχέετο. Διεπεραίνετο . διηνύετο. Διέθει . διέτρεχεν, ἢ διήρχετο.

delta 550 Διεξιών . λέγων, διηγούμενος. Διεψεύσθη . ἐσφάλη. Διελυσόμεθα . παρελυσόμεθα. Διεβοήθη . διεδόθη, διελαλήθη. Διέστη . διεχωρίσθη. Διεσάφησαν . ἡρμήνευσαν. Διεπρίοντο . πικρῶς ἐθυμοῦντο καὶ ὠργίζοντο. Διεκωδώνισεν . ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρτυγας τῷ ἥχῳ τοῦ κώδωνος. Διεπράθημεν . ἀπὸ τοῦ πέρθω τὸ πορθῶ. Διεθρύβη . διετρίβη. διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ. Διεσκέδασαν . ἀπέρριψαν, ἐσκόρπισαν. Διεσμιλευμένων . ἡκριβωμένων, ἐξεσμένων, περικεκαθαρμένων. Διεστραμμένων . διεχωρισμένων. Διεῖσα . λάμπουσα. οὕτως ὁ μέγας Διονύσιος. Δίεισι . διέρχεται. Δίειμι . διέρχομαι. Δίζω . τὸ ψηλαφῶ καὶ ζητῶ. καὶ δίζομαι. — διζόμενος, εἶπου ἐφεύροι. παρὰ τὸ δις ἐπὶ ῥήμα, ἀφ' οὗ διστάζω, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ δοιὸς δοιάζω καὶ δοιῇ, ὁ δισταγμὸς, οἶον· ἐν δοιῇ μάλα θυμὸς—

delta 551 καὶ ὀρθῶς τὸ δίζω παρὰ τὸ δις· ὁ γὰρ ζητῶν ἐν διχονοίᾳ ἐστὶ ὢν ζητεῖ· ὁ γὰρ εἰδὼς οὐ διχονοεῖ, ἀλλ' ἀπλῆ χρῆται γνώμῃ. Διηγκυλωμένον . τὸ ἀκόντιον τὶ μεταχειριζόμενον. ἀντὶ τοῦ ἐν μασχάλῃ κρατῶν τὸ δόρυ. Ξενοφῶν· ὁ δὲ πᾶσι παρήγγειλε διηγκυλωμένους ἰέναι. Διήλλαξεν . ἀντὶ τοῦ μετήλλαξεν, ἐτελεύτησεν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἡμειψε. Διήνεγκαν . ὑπέμειναν. Προκόπιος· οἱ τὰ πρότερα τὴν ἐς Δάρας μάχην διήνεγκαν. καὶ αὐθις ἐπ' ἐννέα διήνεγκε τὴν πολιορκίαν ἔτη. Διηνέχθη . οὐ συνεφώνησεν, ἐμαχέσατο. Διήρεσσα . ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ. Διήφυσεν . διέκοψεν. ἀπὸ τοῦ διαφύσσειν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀφύσσεσθαι, ὃ ἐστὶν ἀπαντλεῖν· ὁ γὰρ ἀντλῶν διακόπτει τὸ ἀντλούμενον. Διήλασε . διήλθε, διεπέρασεν. Διημέρευσεν . πᾶσαν ἐποίησε τὴν ἡμέραν. Διηθεῖται . διυλίζεται, σακελλίζεται. παρὰ τὴν διὰ πρόθεσιν καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω, διαθέω. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν διαθέεται, διαθεῖται, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η διηθεῖται. Διηρτίσθαι . πεπλάσθαι. Διήρκεσε . διέμεινε, παρέμεινε. Διήρηκεν . ἔκοψε.

delta 552 Διήκειν . διέρχεσθαι. Διῆκον . φθάνον, ἐπεκτείνόμενον. Διῖχθαι . διέρχεσθαι. Διῖσθιμήσαντα . τὸν Ἰσθμὸν διαβιβάσαντα. παρεκάλει αὐτὸν βοηθεῖν τοὺς λέμβους διῖσθιμήσαντα. Διῖσθιμονίαι . τὸ διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἔλκειν τὴν ναῦν, ὅπερ ἐποίουν ἐν τῷ Ἰσθμῷ οἱ Κορίνθιοι. Διῖσχω σου . τὸ κρατῶ καὶ ἄρχω σου. Διῖεται . διέρχεται. Διῖσταται . διαχωρίζεται. Διιθύνων . κυβερνῶν. Δικαιοῦν . δύο δηλοῖ· τὸ κολάζειν καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν. οὕτως Ἡρόδοτος τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι τοὺς Σκύθας δικαίων. Δικαιοῦσαν . καταδικάζουσιν. Δικαιοῦσθαι . ἐπὶ τοῦ κολάσαι. ὅθεν λέγομεν τὰ ἐκεῖθεν δικαιοτήρια. Δίκερε . λύε. Δικορῶραφεῖν . δίκας συρῶραπτειν· ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀναστρέφεσθαι. Διολισθαίνω καὶ διολισθεῖν . ἐκφυγεῖν. ὥστε τοὺς χρήστας διολισθεῖν. Διοπομπεῖσθαι . ἀποτροπιάζεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι.

delta 553

* Διόρυξας . διὰ τὸ μέτρον μικρὸν τίθεται, ὅταν ἡ χρεῖα καλεῖ, ἄλλως δὲ μέγα. * Διοιγνύντες . ἀνοίγοντες. Διοικιεῖν . ἀντὶ τοῦ διαιρήσειν. ὥστε μὴ ἐν ταυτῷ πάντας οἰκεῖν, ἀλλὰ χωρὶς καὶ κατὰ μόνας. Διοικίζω . τὸ διαχωρίζω. καὶ διοικίζεσθαι τὸ διαχωρίζεσθαι. Διοικῶ . τὸ τελειῶ. Διοίσασα . διαπεράσασα. Διοίσει . παραλλάξει ἢ διακομίσει. Διορίζεται . διαβεβαιοῦται. Διοριστέον . διαχωριστέον. Διολλύει . διαφθείρει. Διοιδαίνει . φλεγμαίνει. Διοίσομαι . διαφέρομαι. † παραλλάξομαι. † Διορίζοντος . ὅρους τιθέντος. Δισκεῦων . ἐκδεχόμενος, ἢ κυλίων. Διστάζει . ἀμφιβάλλει, [ἢ] φοβεῖται. Διῦλισθέν . σακελλισθέν. Διχηλοῦντα . τὰ ἔχοντα δύο ὄνυχας, οἶον· βοῦς, ἔλαφος, καὶ εἴτι ὅμοιον.

delta 554 Διχαζούσης . κλινούσης. ἤδη δὲ τοῦ καύματος ἀκμάζοντος καὶ διχαζούσης τῆς ἡμέρας. Διφῶ . τὸ ψηλαφῶ. παρὰ τὸ ἅπτω, ἀφή, ἀφῶ καὶ διαφῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν διφῶ. τὸ τῇ ἀφῇ ὑποβάλλω. τὸ δὲ ἀφῶ Ὅμηρος —καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφῶντα. ἐκ δὲ τοῦ ἀφῶ γίνεται ἀφάσσω, ὡς αἰμῶ αἰμάσσω, καὶ πατῶ πατάσσω. Διψῶ . τὸ ἐπιθυμῶ. [καὶ] τῷ οἶακι τῷ ἐκείνου διψῶν. καὶ διψᾶτε ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμεῖτε. καὶ διψῶς εὐκτικόν. Διωδηκότα . ἐξωγκωμένον. Δίωκε . [ζήλου.] ἐπιτήδευε. δίωκε ἀρετήν. Διώκειν . εἰς ἀγορὰν ἄγειν. τοῦτο λέγει, ὅταν προῦποφύγῃ τίς. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συντόνως ἐλαύνειν. Διωκόμεθα . ἀντὶ τοῦ κατηγορούμεθα. Διώκειν . ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν καὶ ὀρέγεσθαι. διώκειν γὰρ φαρμὲν ἀρετήν. καὶ ἐπὶ τοῦ διελθεῖν. αἱ δὲ νῆες ἐς φυγὴν καταστᾶσαι πολλοὺς μετεδίωξαν τόπους. Διωκισμένος . κεχωρισμένος.

delta 555 Διωσάμενοι . ἐκβαλόντες, ἀποδιώξαντες. Διωρίζετο . διεβεβαιοῦτο. Διῶνται . διώκονται. ἔστι ῥῆμα διῶ, παράγωγον δῆμι, ἐξ οὗ διένται, οἶον· διένται ἵπποι ἀερσίποδες. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν διῶνται, καὶ τὸ τρίτον διῶνται. Διακρίνων . ἐξετάζων, ἐννοῶν. καὶ ὁ Ἀπόστολος μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ κυρίου. Διεκρίνομεν . κατεγινώσκομεν. εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Διαταγεῖς . διακομισθεῖς καὶ ἐπιταγεῖς. ὁ Ἀπόστολος διαταγεῖς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου. τουτέστι διὰ μέσων ἀγγέλων. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Διαρρήδην . φανερώς. Διαρκῶς . δασιλῶς, ἀρκούντως. Διαβραχέος . ἐνσυντόμως, βραχέως δὲ, μέγα. Διακενῆς . ματαίως, ἄνευ τινὸς προφάσεως. Διακεκριμένως . διακεχωρισμένως. Διακριδόν . διακεχωρισμένως. Διαμπερές . διαμπᾶξ, διόλου. παρὰ τὸ πέρας διαμπέρας, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ καὶ μεταθέσει Ἰωνικῇ τοῦ α εἰς ε διαμπερές· τουτέστι τὸ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. καὶ ἐπὶ οὐδετέρου γράφεται. Διαμπᾶξ . διόλου. Διαφερόντως . ἐξαιρέτως.

delta 556 Διαφανῶς . σαφῶς ἢ συμφώνως. Διεσμιλευμένως . ἡκριβωμένως, ἐξεσμένως. Διεξοδικῶς . πλατέως, λεπτομερῶς καὶ διεξοδικώτερον. Δικαίως ἀδίκως . παντὶ τρόπῳ, πάσῃ τέχνῃ. Δικανικῶς . δικαιολογικῶς, ῥητορικῶς. Δὶς καὶ τρίς . ἀπὸ τοῦ δυάκις καὶ τριάκις. καὶ λέγουσι τινές· δύο συλλαβῶν ἐγένετο συγκοπή. καὶ πῶς δύναται τρισύλλαβος δύο συλλαβὰς ἐκκεκρόφθαι πρὸ τούτου; λέγομεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ δυάκις καὶ τριάκις ἄρον τὸ α καὶ κ, καὶ κατὰ συνίζησιν δις καὶ τρίς. οὕτως Ἡρωδιανός. Δίχα . ἀντὶ τοῦ διχῶς. τὸ αὐτὸ γὰρ καὶ δίχα. παρὰ τὸ δις ἐπὶ ῥῆμα διχῇ καὶ διχά. ὡς τριχῶς τριχῇ. καὶ ἀπὸ τοῦ διχά γίνεται διχθά. Διαρρήδην . φανερώς. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω, ῥάδην καὶ διαρρήδην. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Μ. (Ἀρσενικόν.) Δμῶες . οἱ δοῦλοι. [παρὰ τὸν δημήσω μέλλοντα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ω γίνεται δμῆς καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω δμῶς ὡς ἀρήγω, ἀρηγὸς, ῥήξω, ῥηγμὸς καὶ ῥαγμός.] (Θηλυκόν.) Δμῆσις . ἡ δάμασις. Δμῶϊς . ἡ δούλη.

delta 557 (Ῥῆμα.) Δηθεντα . δαμασθέντα. Δημόκοτες . δαμάσαντες. Δηθήτω . πρᾶος καὶ ἐπιεικὴς γενέσθω. ἀπὸ τοῦ δαμάζω κατὰ συγκοπὴν δμῶ. ἀδάμαστος γὰρ ὁ ὑποταγῆναι μὴ δυνάμενος. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Δνοφερός . σκοτεινός. μέλας. παρὰ τὸ γνόφος γνοφερός καὶ δνοφερός. † ἢ παρὰ τὸ κνόφος κνοφερός καὶ δνοφερός. † (Θηλυκόν.) Δνοπάλιξις . ἡ διὰ τῶν χειρῶν κίνησις, καὶ ἐκτίναξις. ἀνήρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιξε. τουτέστι διὰ χειρὸς εἶχεν ἢ ἀνήρει. Δνοπαλίζειν . ἐχρήσατο ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ τῇ λέξει ὁ Ὅμηρος, οἶον· τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις. ἀντὶ

τοῦ διὰ χειρὸς ἔξεις, εἴρηται παρὰ τὸ δονεῖν καὶ τὰς παλάμας. δονοπαλίζαι καὶ ἐν συγκοπῇ
δνοπαλίζαι. [ἢ παρὰ τὸ ἀλαπάζω ἀλαπαδνὸς γίνεται λαπαδνὸς, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν τῶν
στοιχείων τῆς τε ἀρχούσης καὶ τῆς λη-

delta 558 γούσης γίνεται δνοπαλὸς καὶ δνοπαλίζω.] ἢ δνοπαλίζω τὸ ἀναιρῶ. ἢ διωλύγιος φλυαρία. Τὸ Δ
μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Δοθιῆνι . σκορόδω ἡμφιεσμένω ἔοικεν. Δοθίων . φῦμα φλυκταίνῃ
ἐοικός, ἔχουσα δοθίωνα ὑποφύμενον ἄρτι. Δοκησίσοφος . ὁ οἰηματίας. Δοκησίφρων .
μωρόσοφος. Δοκιμαστήρες . οἱ ἐτασταί. Δόλωνες . τὰ μεγάλα ἄρμενα. Δόλοψ . κατάσκοπος.
Δόλοπες . ἔθνος Θετταλικόν. Δόλος . κακοποιία λαθραία ἐν προσωποποιήσει τῶν βελτιόνων
τῷ πλησίον προσφερομένη. εἴρηται δὲ δόλος παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, ὁ συνδῶν τοὺς
ἀλίσκομένους. [καὶ Ὅμηρος ἀλλὰ σφῶε δόλος καὶ δεσμός ἐρύξει. καὶ ὡς χέω χόλος, θέω
θόλος, οὕτως δέω δόλος. ἢ παρὰ τὸ δηλῶ τὸ βλάπτω, δῆλος, ὁ δηλούμενος καὶ βλάπτων, καὶ
τροπῇ τοῦ η εἰς ο δόλος.] Δόλιχος . τὸ ἵπποδρόμιον. στάδιον δὲ ὁ ὀρθὸς δρόμος.

delta 559 Δολιχαδρόμον . οὐ δολιχοδρόμον. χαίρουσι γὰρ τῷ α οἱ Ἀττικοί. Δολομητα . δόλια
βουλευόμενε. [τὰ εἰς ης βαρύτονα παραλήγοντα καὶ εἰς α τὴν κλητικὴν ἔχοντα, περισπᾶται,
οἶον· ἀγκυλομητα, πεδῆτα, δολομητα, πλὴν τοῦ ἀκάκτα.] [Δομεστικοί . οἱ τῶν Ῥωμαίων ἱππεῖς.
ἢ κατὰ Ῥωμαίους οἰκειακοὶ στρατιῶται.] [Δόμος . παρὰ τὸ δέμω δόμος, ὡς νέμω νόμος.]
Δόνος . ἡ παραχή. Δόνακες . οἱ κάλαμοι. Δορπηστός . δείπνου ὥρα. καὶ δόρπιστος διὰ τοῦ ι.
Δόρπος . ὁ δείπνος. κυρίως ἡ περὶ τὴν ἐσπέραν ἐστίασις. παρὰ τὸ ἔρπειν ἡμᾶς εἰς τὸ ἰαύειν, ὃ
ἐστὶ κοιμᾶσθαι ἢ κοιμηθῆναι. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος. ἢ δόρπος, ὅτι ἐπὶ δερμάτων
καθεζόμενοι ἐσιτοῦντο. [ἢ παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς ὁδοῦσιν.] ἐγὼ δὲ εὖρον σχόλιον
παρακείμενον ἐν βῆτα Ἰλιάδος· δόρπον εἰρῆσθαι παρὰ τὸ οἶονεῖ παύεσθαι τηνικαῦτα τοὺς
πολεμοῦντας τοῦ δόρατος, ὃ ἐστὶ τοῦ πολέμου, καὶ ἡσυχάζειν. ἢ παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοὺς
πόνους. Δορυμήστωρ . ἔμπειρος τὰ πολεμικά. Δορυάλωτος . αἰχμάλωτος. ὁ διὰ τοῦ δόρατος
άλωτός. Δορυφόρος . ὁ πλοφόρος, ὁ τύπασπιστής.†

delta 560 Δορύκτητος . ὁ αἰχμάλωτος, ὁ κτητὸς γεγωνὶς διὰ τοῦ δόρατος. Δορύκλειτον . ἔνδοξον.
Δόριλλος . τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Δουλιχόδειρος ἢ δολιχόδειρος . ὁ μακροτράχηλος. δειρὴ γὰρ
ὁ τράχηλος, καὶ δολιχὸν τὸ μακρόν. Δοῦπος . ψόφος, κτύπος. καὶ δοῦπος θάνατος μετὰ ψόφου.
οἶονεῖ δέους ὅπα ἔχων. ἢ ὁ δέος ἐμποίων. ὠνοματοποεοίηται δὲ ἡ λέξις. [ἐξ οὗ καὶ τὸ·
δούπησεν δὲ πεσών—.] Δοῦλος . ὄργανον ἔμψυχον παρὰ τὴν δύην, τὴν κακοπάθειαν. ἢ παρὰ
τὸ δέω τὸ δεσμεύω δέελος καὶ δοῦλος. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ ἐλλείπω, δέος καὶ δοῦλος, ὁ ἐλλείπων
τῇ ἀρετῇ, ὡς φησὶν ὁ ποιητής· Ἥμισυ γὰρ τῆς ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς Ἀνέρος, εὖτ' ἄν
μιν κατὰ δούλιον ἡμαρ ἄλοισιν. Δούρειος ἵππος . ξύλινος. Δουρίληπτος . ὁ αἰχμάλωτος, ὁ
ληπτὸς καὶ κρατητὸς διὰ τοῦ δόρατος. Δοῖδυξ . κοχλιάριον. παρὰ τὸ δαδύσσω τὸ ταράσσω. καὶ
δοιδυκοποιός. Δοιοί . ἀντὶ τοῦ δύο. ὡς τό· Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακεῖνται ἐν Διὸς οὔδει—.

delta 561 † Δοκίας . ἔστιν ἀστροειδὴς κοντὸς ἡγουν δοκὸς, τὴν πυρώδη ἐπὶ τὰ ἄνω ἐκπέμπων ἀκτῖνα.†
Δόκιμον . οἶον ἀνεπίληπτον. καὶ ὁ Ἀπόστολος τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. (Θηλυκόν.) Δόβηρα .
ὄνομα πόλεως. Δοιαί . αἱ δύο. Δόκησις . τὸ μὴ ὄν νομιζόμενον. Δόκησις ἀληθείας .
περιφραστικῶς ἡ ἀλήθεια. Δοκίδες . ἄστρον ὀνόματα. Δοκός . τὸ τὴν στέγην ἀνέχον ξύλον ἢ
πατερόν. παρὰ τὸ δέχω, δέχομαι, δοκός· ἡ δεχομένη τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη. Δολιχαύλους . τὰς
μακροὺς αὐλοὺς ἐχούσας. αὐλὸς δὲ τὸ κοῖλον τῆς ἐπιδορατίδος, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ ἄκρον ξύλον·
αὐτὸ δὲ τὸ ξύλον καυλὸς λέγεται. Δόλιχος . τὸ ἵπποδρόμιον. ἔστι δὲ ὁ δόλιχος εἴκοσι στάδια.
γράφεται καὶ ὁ δόλιχος ἐπὶ ἀρσενικοῦ. Δολώνεια . ὄνομα πόλεως. Δόμησις . ἡ οἰκοδομή. Δόξα .
ὁ περὶ πολλῶν ἔπαινος. δόξα καὶ ἡ ὑπόνοια. διττὴ ἐστὶν ἡ δόξα· ἢ γὰρ μετὰ λόγου ἐστὶ ἢ ἄνευ
λόγου. καὶ ἄνευ λόγου ἐστὶν, ὡς ὅταν τις τὴν λογικὴν ψυχὴν δοξάζῃ ἀθάνατον εἶναι, μὴ λέγων
αἰτίαν. [μετὰ λόγου δὲ, ὡς ὅταν τις τὴν λογικὴν ψυχὴν δοξάζῃ ἀθάνατον εἶναι, λέγων αἰτίαν.]

καὶ ἰστέον, ὅτι δόξα μετὰ λόγου ἐστὶ τὸ συμπέρασμα τῆς προτάσεως. λέγω δὴ τό· ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι· τοῦτο γὰρ ὅλαι αἱ προτάσεις συνεπέραιναν. διὸ καὶ δόξα μετὰ

delta 562 λόγου λέγεται. ἡ δόξα ἐστὶ γνῶσις κατὰ περάτως διανοίας ἐπιγινωμένη, ἡ ἀποπεράτως τῆς διανοίας ἢ ἄλλου ἢ αὐτοῦ δοξάζοντος. οἷον ἐδόξασεν ὁ δεῖνα, ὅτι ὁ οὐρανὸς τῆς γῆς ἐστὶ μείζων· ἄλλος, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι· δοξάζω κἀγὼ τοῦτο [διὰ] τὸ τῶν προσώπων ἀξιόπιστον. πάλιν δοξάζω κἀγὼ, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀεικίνητός ἐστι· τὸ δὲ ἀεικίνητον ἀθάνατον· ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος. ἐνταῦθα γὰρ ἀποπεράτως γέγονε τῆς ἐμῆς διανοίας. τινὲς δὲ δόξαν τὸν ἐνδιάθετον λόγον ἐκάλεσαν. Δόξα ἐστὶ τὸ τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε δοκεῖν. δόξη καὶ ἡ κοσμικὴ φαντασία. Δόξα δὲ ἡ ὄντως ἐστὶν ἔπαινός τις ἀληθῆς καὶ ἄπλαστος τοῖς ἀξίοις πρέπων. Δόξα δικαίου. τὸ ἐν αὐτῷ πνεῦμα. ἡ δύναμις ψυχῆς ἢ ἀνευ αἰτίας τὰ πράγματα. Δοξασίας. ὑπολήψεως. Δόξα. τὸ λογικὸν καὶ γνωστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς. Δορά. δέρμα. κυρίως τὸ ἀποσεσυρμένον δέρμα τῶν ἀλόγων. παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδεῖρω. ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ζώων παρὰ τὸ τέρμα εἶναι τοῦ σώματος. Δορκαλίδες. ὄργανον κολαστικόν τι. ἡ μαστιγὲς ἀπὸ ἱμάντων δορκάδων. Δοροδόκος. τὸ ξύλον τὸ ὑποδεχόμενον τὸν ὄροφον. Δοροδόκης. ξιφοθήκης τῆς τὰ δόρατα ὑποδεχομένης. Δορκάς. ὡς παρὰ τὸ λάμπω λαμπάς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δέρκω δορκάς ὀξυτερὰς γὰρ τὸ ζῶον. Δορπωρή. ἡ ἐσπερινὴ τροφή καὶ ὁ δεῖπνος.

delta 563 Δοχή. τὸ ἄριστον. Δοχμή. ἡ παλαιστή· ὃ ἐστὶ τετραδάκτυλον τῆς χειρός. [Ἀριστοφάνης καὶ πρὶν ἡμέραν φορέσαι μείζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν. παρὰ τὸ δέχω γίνεται δοχμή, τὸ δεκτὸν μέρος τῆς χειρός, δι' ἧς δεχόμεθα τὰ διδόμενα. ἢ παρὰ τὸ δοχμός· ἐπειδὴ πλαγίᾳ τῇ χειρὶ μετροῦμεν.] Δόλον. τὰς ἐπὶ λύμῃ τῶν ἀδελφῶν ἐπιβουλὰς τε καὶ μηχανάς, φησὶν ὁ Ἀπόστολος. Δουλεία. δουλείας τρόποι· ὁ τῆς δημιουργίας· ὁ τῆς πίστεως· ὁ ἀποστολῆς. καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ κλητὸς ἀπόστολος. (Οὐδέτερον.) Δόγμα. θεολογία. παρὰ τὸ δοκῶ, δόκημα, καὶ κατὰ συγκοπὴν δόγμα. [ἢ παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον. ὁ μέλλων δόξω, δέδογμα, δόγμα.] Δολιχόσκιον. μακρὸν ἢ μέγα ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελοῦν ἢ μακρὰν πορευόμενον. Δόκανα. τάφοι τινὲς ἐν Λακεδαιμονίᾳ. παρὰ τὸ δέξασθαι τοὺς Τυνδαρίδας. Δόματα. τὰ δωρήματα. δώματα δὲ, τὰ οἰκήματα, μέγα. [Δόμημα. τὸ οἰκοδόμημα. ἐκ τοῦ δέμω, δεμῶ, τὸ κτίζω.]

delta 564 Δοξάριον. ἡ δόξα, ὑποκοριστικῶς. Δόρατα. κοντάρια, λογχάρια. Δορύκτητον. τὸ διὰ πολέμου κτηθέν. Δορυλάειον, Δορύλειον, καὶ Δορύλαιον. τόπος. [Δόρει. κονταρίῳ. ἰστέον, ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ γῆρας γίνεται γήρως, καὶ ἀπὸ τοῦ δέρας δέρος, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ δόρυ δόρατος γίνεται δόρος· κἀκεῖθεν ἡ δοτικὴ δόρει ὥσπερ τεῖχος, τείχει· τὸ δέ, —δουρὶ δὲ ξυστῶ μέμνηεν Αἴας. ἀπὸ τῆς δορὸς γενικῆς.] Δόρυ. καὶ τὸ ξύλον καὶ τὸ ἀκόντιον. [τὸ ξύλον μὲν, ὡς παρ' Ἡσιόδω· —ἕκαστον δὲ, δούρα θ' ἀμάξης. τὸ ἀκόντιον δέ· εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω— εἴρηται ἀπὸ τῆς δρυὸς, δρυνόν τι ὄν, ἐπὶ παντὸς ξύλου λεγόμενον παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἢ δαίρω, ὃ σημαίνει τὸ λεπίζω. τοῦ γὰρ φλοιοῦ λεπίζεται τὰ ξύλα. ἢ θόρυ τι ὄν τὸ ἐκ τῆς γῆς ἀνατρέχον. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς λέγει· ἐπεὶ οὐπω τοῖον ἐλήλυθεν ἐκ δόρυ γῆς.] [Δορύκνιον. γράφεται καὶ δορίχνιον. ἔστι δὲ πόα τίς. πινόμενον γὰρ ὑπάρχει τῶν θανασίμων. ἔστι δὲ κατὰ τὴν ὁσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν γάλακτι παραπλήσιον. ὅθεν δυσδιάκριτον τῷ πί-

delta 565 νοντι διὰ τὸ εἶναι γάλακτι παραπλήσιον. Δημοφῶν δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸ οὕτως κεκλήσθαι, διὰ τὸ δόρατι ἴσον εἶναι κατὰ τὴν ἀναίρεσιν.] Δοῦρα. πλοῖα ἢ ξύλα τὰ εἰς τὸν πύργον. Δουρηνεκές. ὅσον δόρατος βολή. ὅσον δόρυ διατεῖναι, ἢ μῆκος δόρατος. [Δουροδόκον. τὸν δεχόμενον τὰ δόρατα.] Δούλιον ἡμαρ. ἡ τῆς αἰχμαλωσίας ἡμέρα. Δούλειος δὲ ζυγὸς, δίφθογγον. Δόχμιον. πλάγιον. Δόγμα. ἔννοια παρὰ θεοῦ ἀψευδής. ἡ δόξης πρότασις καὶ ἀνατροπὴ ἐτέρου, καὶ δι' ἀμφοτέρων ἀληθείας διάγνωσις. [ἢ ζήτησις περὶ πίστεως καὶ ἀκριβοῦς ζητήσεως ἀψευδὲς διάγνωσις.] Δοιά. ἀντὶ τοῦ δύο. Ἡσίοδος· δοιά θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος— Δοιάντιον.

πεδῖον. ἀπὸ τοῦ Δοίαντος ἥρωος. Δόμω . τὸ δῶρον. παρὰ τὸ δίδωμι, δώσω, δέδωκα, δέδομαι, καὶ ἐξ αὐτοῦ δόμα. (Ῥῆμα.) Δογματίζει . θεολογεῖ. Δοιάσατο . ἐνεδοίασε. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἔδοξε καὶ ἐνόμισε. κυρίως δὲ τὸ μιᾷ γνώμη μὴ ἐστάναι. [οὐκ ἀπὸ τοῦ δοσσῶ δὲ εἴρηται, ὡς φασὶ τινές, ἐπειδὴ ἔδοξα ὥφειλεν εἶναι ὁ ἀόριστος· ἀλλὰ παρὰ τὸ δοιάς δοιάζω, ὡς ἵππος

delta 566

ἱππάζω, ὁ μέλλων δοιάσω, καὶ ἐδοιασάμην, ἐδοιάσατο, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ς Αἰολικῶς ἐδοιάσσατο, ὡς τὸ ἔσεται ἔσσεται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι δοάσσατο. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ δοκῶ, δοκάζω, δοκάσσατο καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ δοάσσατο. οὕτως οἱ μὲν, ἔλλειψιν τοῦ ις, οἱ δὲ, τοῦ ι . ἵνα μὴ παρ' ἄλλου ὡς καινὸν ἀκούσης. οὕτως Ἡρωδιανός.] † Δουλαγωγῶ . ἀντὶ τοῦ ὡς δοῦλον ἀφηνιάζοντα ἀποστέλλω. ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. † Δοίη . παράσχοι. οὐχὶ ἐν τῷ ω δώη. Δοιάζω . τὸ διστάζω. παρὰ τὸ δοιὸς δοιάζω. [ὡς ἵππος ἱππάζω, λίθος λιθάζω.] Δοῖεν . παράσχοιεν. [εὐκτικόν, δεύτερος ἀόριστος τῶν εἰς μ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν.] Δοκεῖ . νομίζει, οἶται. Δοκεύει . ἐπιτηρεῖ. [ἀπὸ τοῦ δόκω βαρύτονον, δοκεύω παράγωγον.] Δοκιμάζεις . κρίνεις. καὶ δοκιμάσας. Δοκοῦντες . ἀρέσκοντες. Δοκιμασθεῖς . εἰς ἄνδρας ἐγγραφεῖς. οὕτως Δημοσθένης. Δοκιμασθείσαις . κριθείσαις. βεβαιωθείσαις. Δοιδυκίζω . τὸ ταρασσώ. ἢ στρογγύλην ἐποίησεν ὡς δοῖδυκα.

delta 567

Δολοφρονέων . δόλια φρονῶν. Δολιχεύουσι . περιοδεύουσι. δολιχεύσας πολλάκις πολλοὺς πλοῦς περιβάλλεται πλοῦτον εὖ μάλα ἀδρόν. Δόμεναι . δοῦναι. πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι — ἔστι δίδωμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐδίδων, ἢ μετοχὴ ὁ δούς, τοῦ δόντος, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ δευτέρου ἀορίστου δοῦναι. εἰώθασι δὲ οἱ Δωριεῖς ἐπὶ τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων τοῦ ἀορίστου προστιθέναι τὴν μεν συλλαβήν. καὶ εἰ μὲν ὥσι δύο φωνήεντα, τὸ ἐν ἀποβάλλουσιν, οἶον· δοῦναι, δόμεναι, θεῖναι, θέμεναι, εἶναι, ἔμμεναι, πλεονασμῶ τοῦ ἐτέρου μ. εἰ δὲ ἐν φωνῇεν, φυλάσσουσιν αὐτὸ, οἶον· στήναι, στήμεναι, βῆναι, βήμεναι. Δονεῖ . ταρασσει. Δοξάσαι . ὑπονοῆσαι, εἰκάσαι. Ἀριστοφάνης· δοξάσαι ἐστὶ κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Δοξοῦμενοι . ἦτοι δοξάζοντες. Δορπῆσαι . ἐσπερινὸν δεῖπνον δειπνῆσαι. Δορυφορεῖ . τιμὴν περιποιεῖται. Δόσκον . ἐδίδουν. [παρ' Αἰολεῦσι. — καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον.] Δουλεύσατε . πᾶσαν ἐντολήν ἀποπληρώσατε. Δούπησεν . ἔπεσεν, ὥστε ψόφον ἀποτελέσαι. Δοάζω . τὸ ἀμφιβάλλω καὶ δοκῶ. [ᾧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.

delta 568

ἐκ τοῦ δοάσσω Δωρικῇ τροπῇ τῶν δύο ς εἰς ζω δοάζω, ὡς νίσσω, νίζω, δοάζω καὶ δοιάζω πλεονασμῶ τοῦ ι .] Τὸ Δ μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Δρασμὸς . ἢ φυγὴ. Δραστήριος . ἐνεργὸς, ἐργατικὸς, πρακτικὸς, σπουδαῖος ἢ περιέργος. Δραπέτης . φυγὰς. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, ἐξ οὗ γέγονε δραπέτης, ἀπὸ τοῦ δρῶ τὸ φεύγω, ὅθεν καὶ ἀπέδρα. [ὁ μέλλων δράσω. καὶ μετὰ τοῦ πετῶ, τὸ ἀφίπταμαι, γέγονε δραπέτης, ὁ ἀποπτὰς τῆς ὑπηρεσίας.] Δράος καὶ Σάος . ποταμοὶ παραλαμβάνοντες τὴν δευτέραν Παιονίαν, οἱ εἰς τὸν ποταμὸν Ἰστρον καταφέρονται. Δρατοί . οἱ ὀφθαλμοί. παρὰ τὸ δρῶ τὸ βλέπω. Δρῆσται . οἱ οἰκέται. † Δρύμνιος . ὁ Ζεὺς. † Δρῆσος . κύριον. Δριμύς . ὁ ὀξύς. Δρομοκήρυκες . οἱ ἀγγελιοφόροι. οὕτως Δίων. οἱ ἐπισπουδῶς πεμπόμενοι, ἢ οἱ ἡμεροδρόμοι. Δρόμος . τὸ γυμνάσιον κατὰ Κρήτας. [δρόμῳ δ' ἰσῶσαι τῇ φύσει τὰ πράγματα νίκης ἔχων, ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.] Δρύϊνος . ξύλινος, καὶ ὡς ἂν τις εἴποι λίθινος.

delta 569

Δρυφάκτους . ξυλίνους θώρακας ἢ τοὺς νῦν καγκέλλους καλουμένους. ἢ τὰ διαφράγματα ἢ τὰ περιτειχίσματα. εἰρησθαι δὲ κυρίως πάντα τὰ ἀπὸ ξύλου γινόμενα. δρυόφακτος τις ὢν ὁ ἐκ δρυῶν φραγμός. [πάλαι γὰρ πάντα τὰ ξύλα δρυᾶς ἐκάλουν, καὶ δρυμόν. ἢ παρὰ τὴν δρυὴν καὶ τὸ πακτῶσαι, ὃ ἐστι πῆξαι, δρύπακτος καὶ δρύφακτος. οἶον· καθύπερθεν ἐπήδων τοὺς δρυφάκτους.] Δρυμός . τόπος σύμφυτος καὶ σύνδενδρος. Δρυπέτης . ὁ πέπειρος καρπὸς τῶν δένδρων. γράφεται καὶ δρυπέπης. Δρυῖδαι . οἱ φιλόσοφοι παρὰ Γαλάταις. Δρύοπες . ἔθνος. Δρύοχοι . πάτταλοι οἱ ἐντιθέμενοι ναυπηγουμένης νηός. καταχρηστικῶς δὲ τὰ προοίμια.

[Ἀριστοφάνης· Ἀγάθων ἄρχεται δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς. ἢ δρυόχους τὰς πελέκεις. οἱ μὲν κρίκους ἀκούουσι τινὰς μεγάλους ἐπ' ὀβελίσκων κειμένους, οὓς καταπήγνυσθαι εἰς τὴν γῆν, ὥστε δι' αὐτῶν τοξεύειν. ἄμεινον δὲ, ἐφ' ὧν ἡ τρόπις ἐρείδεται.] Δρυς . τὸ δρύϊνον δένδρον. τὸ δρυς δὲ βραχύ. Δρυαχαρνεῖς . οἱ ἀναίσθητοι. ἐκωμωδοῦντο γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι καὶ σκληροί.

delta 570 Δρώπαξ . ὁ κεκαλλωπισμένος ἀνὴρ. Δρώπτης . πλανήτης, πτωχός. Δρογγίλων . χωρίον Θρακικόν. Δρύας . παρὰ τὸ δρυς, δρυός. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πᾶν δένδρον δρυὶν ἐκάλουν. τὸ δρυς ψιλὸν διατί· ἐκ τοῦ δρυς· τὰ εἰς υν καὶ εἰς υς ἅπαντα ἐπ' εὐθείας καὶ ἐνικῆς πτώσεως διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται. * Δρόμων . εἶδος πλοίου. * Δραγμή . σταθμὸς ὠρισμένος. ἢ τὸ συνάθροισμα τὸ ἐξ ὀβολῶν. παρὰ τὸ δέδραγμα δραγμή. τὸ παλαιὸν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὀβολοῖς κεχρημένων ἀντὶ νομισμάτων, οὓς τῇ χειρὶ δραξαμένους, δυνατόν ἦν, ἐκάλουν δραγμήν. δραγμαὶ ἑκατὸν ποιοῦσι μνᾶν. δραγμή δὲ ὀλκὴ νομίσματος εἰς ἀργύριον. δραγμαὶ δέκα, δραγμαὶ ἐξ ὀβολῶν. † Δρῆρος . πόλις Κρητικὴ. † † Δράπων . ὁ δραπέτης. † † Δρόγγος . ἐορτή. † Δραματοουργία . πλάσις ψευδῆς, δραματοουργία τοῦ Ἡσαΐου ἢ προσωπικὴ τοῦ συγγραφικοῦ λόγου διάθεσις. οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀγγέλων ὡς ἐρωτῶντες καὶ πυνθανόμενοι, οἱ δὲ ἐρωτῶμενοι κατὰ τὴν διατύπωσιν τῶν τοῦ προφήτου λόγων εἰσάγονται.

delta 571 Δρᾶσις . σημαίνει καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ὄρασιν. παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω σημαίνει καὶ τὸ βλέπω. [καὶ τὸ δρᾶξ καὶ τὸ ὑποδράξ. καὶ δρατοὶ οἱ ὀφθαλμοί. παρὰ οὖν τὸ δρῶ δρᾶσις, ὡς πράξω, πρᾶξις.] Δρηστοσύνη . ἡ δουλεία. Δροίτη . ἡ πύελος, ἐν ᾗ τιθηνεῖται τὰ βρέφη. Παρθένιος καὶ Αἰσχύλος τὸν σορὸν λέγουσι. [εἴρηται οὖν ἡ λέξις παρὰ τὸ δόρυ καὶ τὸν οἶτον τὸν θάνατον. τὸ δόρυ τὸ εἰς θάνατον ἐπιτήδειον. ἢ ἐκ δρυὸς εἰς οἶτον πεποιημένη. Ἐρμιππος δὲ ὁ Βηρύτιος δρύτην τὴν πύελον καλεῖ, παρὰ τὴν δρυὶν τὴν ξυλίνην. κατὰ τὸν Ἐρμιππον οὖν διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γραφῆσεται.] Δρόσος . κατ' ἔλλειψεν τοῦ ι. οἶον ὑπὸ τοῦ Διὸς σουμένη. διοςσὸς τις οὔσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ δρόσος. Δρυοῦντος καὶ Δρυσοῦς . πόλεις. Δρύπτα . ἅ τ' ἐφιουλκὲς δρύπτα καὶ τυροῦ δρύψια κυκλιάδων· τουτέστιν ἐλαίας καὶ τυροῦ ξέσματα περιφερῆ. Δριμεῖα . ἡ δριμυτάτη. (Οὐδέτερον.) Δράγματα . αἱ ἀπαρχαί. Δράγμα . ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων. παρὰ τὸ δράξασθαι, τὸ συλλαμβάνειν. οὕτως δραγμὴ καλεῖται τὸ πλῆθος τῶν κερμάτων ἥτοι τῶν ὀβολῶν. Δρᾶμα . ὑπόκρισις, συσκευή. λέγεται δὲ καὶ τὸ ποίημα καὶ τὸ πρᾶγμα· ἢ λόγος περιέχων ὑπόθεσιν. παρὰ τὸ δρῶ, τὸ ἐνεργῶ, ἀφ' οὗ καὶ δρᾶσαι τὸ πρᾶξαι. [ὁ παθητικὸς παρακείμενος

delta 572 δέδραμαι καὶ ἐξ αὐτοῦ δρᾶμα. λέγεται καὶ δράματα τὰ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμηλῶς γινόμενα, ὡς ἐν ὑποκρίσει ὥς φησιν Ἀριστοφάνης· ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ Ἡράκλεις δειπνοῦντες, ἔπειτα ἀναστάντες ἐγένοντο χορός. καὶ τὰ ἐκ κατασκευῆς καὶ κακουργίας δρώμενα κατὰ τινος ὑπό τινων δράματα λέγονται.] Δραστήριον . τὸ κόσμιον καὶ τὸ ἥσυχον. μετὰ τοῦ δραστηρίου αὐτοῦ ἐτέτακτο καὶ τοῦ ἀνδρώδους. Δρατά . —παρὰ δὲ δρατὰ σώματα νήει. κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ . ὡς φθείρω, φθαρτός, [φθαρτὴ, φθαρτὰ, οὕτως δείρω, δαρτός, δαρτὸν καὶ δαρτὰ καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν δρατὰ, ὡς ὀφίοσπαρτον, ὀφίοσπρατον.] Δρέπανον . χωρίον Σικελίας. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε κεῖσθαι τὸ δρέπανον, ᾧ ἀπέτεμε καὶ ἀπέκοψε τὰ αἰδοῖα τοῦ Οὐρανοῦ ὁ Κρόνος. ἢ ἀπὸ τοῦ σχήματος· δρεπανοειδὴς γὰρ ὁ τόπος. [Δρία βησσήεντα . ὄρη σύνδενδρα. οὐκ ἀπὸ τοῦ δρία κατὰ συγκοπὴν, ἀλλ' ὥσπερ ἀπὸ τοῦ μέγαρος μέγαρον γίνεται, οὕτως δρίος δρίον, καὶ ὥσπερ τὸ μῦρον μῦρα, οὕτως δρίον δρία.] Δρύϊνα . ξύλινα καὶ ὡς ἂν τις εἴποι λίθινα· πᾶν γὰρ ξύλον δρυς καλεῖται. Δρύφακτα . περιτειχίσματα, διαφράγματα. Δρίφη . ξέσματα. Δρώπα . τὰ δρεπτὰ, ἥτοι τὰ τετρυγημένα, ἢ τὰ δρέπανα. (Ῥῆμα.) Δρώμενα . πραττόμενα, ἐνεργούμενα.

delta 573 Δραξάμενος . κρατήσας, ἐπιλαβόμενος. Δρᾶν . πράττειν. [Δρᾶ . ἀντὶ τοῦ πράττε.] Δρακάξεις . κρύπτη. Δραπετεύσας . φυγών. τὸ δρα μακρόν. Δράσας . ποιήσας πράξας. Δρασεῖοντες .

ἐπιθυμοῦντες. [οὕτως Ἀριστοφάνης.] Δραθεῖν καὶ δραθέειν . παρὰ τὸ τοῖς δέρμασι δαρθεῖν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ δερμάτων καθευδῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ κατὰ ἀντίφρασιν τὸ κοιμᾶσθαι. [γέγονε οὖν παρὰ τὸ δρῶ, τὸ ἐνεργῶ, ἐξ οὗ παράγωγον δρῆθω, ὁ μέλλων δρῆσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραθον, καὶ ὁ δεύτερος μέλλων δραθῶ, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δραθεῖν καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς εἰ διφθόγγου δραθέειν. οἱ γὰρ κοιμώμενοι οὐδὲν ἐνεργοῦσι.] Δραματουργήσας . ἀντὶ τοῦ συνείης. Δρᾶναι . οἶμαι ἀπὸ τοῦ δρῆμι, ἔδρην, τὸ ἀπαρέμφατον δρᾶναι. κάλλιον οὖν ἀπὸ τοῦ δραίνω, δρανῶ, ἔδρανα, δρᾶναι. Δρυπόμενοι . τρυγῶντες. Δρεφθῆναι . τρυγηθῆναι, ἀποδρεπανισθῆναι. Δρέπεται . θερίζεται, τρυγᾶται, ἀπανθίζεται.

delta 574 Δρυπολεῖν . τὸ ξύλοις πολιορκεῖν. [οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πᾶν ξύλον δρῦν ἔλεγον.] Δρύψαι . ἀποξέσαι. Δρύπτεται . ἐὰν τις ἑαυτὸν κατατίλλῃ ἐπὶ θρήνοις. καὶ δρύπτω τὸ σπαράττω. δρυψάμενοι δ' ὀνύχεσι παρειάς. [παρὰ τὰς δρυς. τὸ γὰρ παλαιὸν ἀρπάζοντες τὰς βαλάνους καὶ περιπαῖοντες ἀλλήλους ἐσπάραττον. ἀπὸ δὲ τοῦ δρυμάσσω ῥήματος, ὅπερ καὶ αὐτὸ σημαίνει τὸ σπαράττω, ἢ ἀπὸ τῶν λεπιζομένων δρυῶν.] Δρῶσιν . ἐνεργοῦσι, πράττουσι. Δρώντων . ἀντὶ τοῦ δράτωσαν. Ἀττική δὲ ἡ σύνταξις. Δρωπακίζω . συνάγω, τρυγῶ. καὶ δρωπακίζειν παρ' ἡμῖν τὸ μετ' ἀλοιφῆς τινὸς χρίεσθαι τὸ σῶμα πρὸς ψίλωσιν [τῶν τῆς σαρκὸς] τριχῶν. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Δυσβηρής . ὁ δύσβατος τόπος. [παρὰ τὸ δύσβατος, δυσβατῆρ, καὶ ἐν συγκοπῇ δυσβηρής.] Δυσβράκανος . ὁ δύσληπτος. ὁ δυσκατανόητος. [βράκανα γὰρ ἄγρια λάχανα δύσπλυτα.]

delta 575 Δύσερις . φιλόνεικος. παρὰ τὸ δυ ς, ὃ σημαίνει τὸ κακὸν, καὶ τὴν ἔριν. Δυσέντευκτος . ὁ δυσομίλητος. Δυσέξιτος . τόπος ἀδιόδευτος. Δυσεκλογίστων . δυσaréστων. δυσδιαγνώστων. Δυσέμβολος . ὁ δυσεπιχείρητος. Δυσέκτων . ὁ δυσγνώμων. Δύσερμος . ὁ δύσελπις. Δύσερως . ὁ σφόδρα κακῶς ἐρῶν, ἢ ὁ ἐπὶ κακῷ ἐρῶν. ἀποσφαγεῖσαν γὰρ αὐτὴν ὑπὸ ἐραστοῦ δυσέρωτος. Δυσγαργαλὶς . δυσυπότακτος. γαργαλίζειν γὰρ τὸ εἰς γέλωτα ἄγειν καὶ πείθειν. Δυσάρεστος . ὁ μὴ ἀρεσκόμενος. Δυσάλωτος . ὁ δυσκράτητος. Δυσανάφοροι . βαρεῖς, δυσκόλως ἀναφερόμενοι. Δυσάλγητος . ὁ δυσανάλγητος, ὁ ἀσυμπαθής. Δυσάμορος . παρὰ τὸ μόρος δύσμορος. καὶ πάλιν μόρος, ἄμορος καὶ κατὰ ἀλλεπάλληλον σύνθεσιν δυσάμορος. ὡς ἡλικες, ὁμήλικες καὶ συνομήλικες.

delta 576 Δυσανάγωγος . ἀπειθής, δυσχερής. Δυσάνισος . ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενος, κἂν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ᾗ. οὕτως Ἀντιφῶν. Δυσαῶν ἀνέμων . τῶν σφοδρῶς πνεόντων. Δυσειδής . ὁ δύσμορφος. Δυσήνιος . ὁ ἀπειθής, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν τὰς ἡνίας καὶ τοὺς χαλινοὺς ἀποπτύοντων. Δυηπαθής . καρτερικὸς, κακοπαθῶν. δύη γὰρ ἡ κακοπάθεια. Δυσηλεγής . σκληρός. ἢ δυσηλεγής καὶ τανυλεγής ἐπὶ θανάτου λέγεται. καὶ τανυλεγής μὲν ὁ μακροκοίμητος λέγεται, ἀπὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι. [οἶον· λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές— ἢ παρὰ τὸν ἔλεγον, τὸν θρήνον, ἴν' ᾗ ὁ χαλεποὺς θρήνους ποιῶν.] Δυσηχής . κακότηχος. [ῥυσσάμενη Πύθωνα δυσηχέος ἐκ πολέμοιο ἀσπίς Ἀθηναίους—]

delta 577 Δύσθυμος . κακόβουλος. Δυσθήρατος . ὁ δυσεῦρετος. Δυσάγωγοι . δυσμεταχειρίστοι. Δυϊκὸς ἀριθμὸς . οὐ μόνον ἐπὶ δύο ἰεῖν λέξεων, ἀλλὰ καὶ τὸ δι' ἐκάστην πτώσιν, δύο πτώσεις ἔχειν. Δυσκάθεκτος . ὁ δυσκράτητος. Δύσκωφος . ἐκ μέρους ἀκούων. Δύσκολος . ὁ δυσάρεστος. παρὰ τὸ κολλῶ δύσκολος, ὁ δυσχερῶς τινὶ ἐνούμενος. [ἀπὸ τῆς συνδεοῦσης καὶ ἐνούσης κόλλης.] Δύσμορος . ὁ δυστυχής, ὁ κακοθάνατος. Δυσμενής . ἐχθρός. Δύσμηις . ὀργίλος βαρύθυμος. Δύσνους . ἐχθρός. ὁ δὲ ἦν δύσνους βασιλεῖ καὶ Ῥωμαίοις. Δύσοργος . [Σοφοκλῆς τοιαῦτ' ἀνήρ δύσοργος ἐν γήρᾳ βαρὺς ἐρεῖ.] * γράφεται καὶ δυσεργός. * ὀξύχολος. Δυσοίκτου . δυσθηρηήτου. Δύστηνος . ἄθλιος, * φρικωδέστατος * ταλαίπωρος. παρὰ τὸ στῆναι· οἶονεὶ ὁ μὴ δυνάμενος

delta 578 στῆναι. ἢ ἀπὸ τοῦ στένω, οἶονεὶ ὁ πάνυ στένων. Δύσριγος, δυσριγότερος, δυσριγότατος . †φρικωδέστατος.† διὰ τοῦ ς γράφεται εἵπομεν γὰρ, ὡς τό· δυς πρὸς εἰς ἐξ· αἰεὶ φυλάσσει τὰ

ἐαυτῶν σύμφωνα. Δυστόπαστος . κακοῦπονόητος. παρὰ τὸ τοπάζω τὸ ὑπονοῶ. Δύστροπος . δυσκάθικτος, σκολιός. [δυσάρεστος. οἰκέτην δύστροπον περιβαλὼν, ἄγριος ὢν καὶ ἀπαραίτητος τὴν ὀργήν. καὶ δυστροπία ἡ κακότροπος γνώμη.] Δυστράπελος . δυσκίνητος, ἀμετάτρεπτος, δυσμετάθετος· ἢ ὁ ἀμετακίνητος ὀργῇ, [ἢ διαθέσει, ἢ φιλαργυρία. ἢ ὁ δύσκολος. Σοφοκλῆς· κεῖται ὁ δυστράπελος Αἴας. καὶ δυστράπελον ὄρυγμα, τὸ οὐκ εὐδιάλυτον.] Δύσπαρι . ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε. οἶον· ζήσας ὡς Πάρις δυσώνυμε. καὶ χωρίον δύσβατον. οὕτω Ξενοφῶν. Δύστρος . ὁ μάρτιος μήν. Δυσχερής . κακοτέλεστος. Δύσχρηστος . κάκιστος, ὁ εἰς οὐδὲν ἀγαθὸν χρησιμεύων.

delta 579 Δυσφώρατος . ὁ δυσκόλως ἐλεγχόμενος, ἢ ὁ μόλις φωραθῆναι δυνάμενος. Δυσώνυμος . κακώνυμος. Δυναστής . ὁ διάβολος. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. [Δαβίδ· ῥύσεται] πτωχὸν ἐκ δυνάστου. Δύπτης . κολυμβητής. [παρὰ τὸ δύνειν ἐαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. πρὸς κῦμα δύπτην ἐμπεπλεγμένον κάλοις. παρὰ τὸ δύω δύπτης, ὡς ὄπτω, ὄπτης καὶ ἐπόπτης.] Δυσπέφελος . ὁ δυσάρεστος, ὁ δυσπειθής, ὁ δυσκίνητος, ὁ χαλεπός, ὁ μεμψίμοιρος. [εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυσπετούντων σιτίων. καὶ ὁ Ἡσίοδος· εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεφέλου ἵμερος αἰρεῖ.] (Θηλυκόν.) Δύη . ἡ κακοπάθεια. ἡ δυστυχία. [ἀπὸ τοῦ δῶ τὸ δεσμῷ, οὗ παράγωγον δέω, ἀφ' οὗ δέοιμι. ἀπὸ τοῦ δέω οὗν δύω, ὡς ῥέω, ῥύω καὶ ῥύσις. ἡ συνδεδεμένη τῷ πάσχοντι, ἢ ἥτινι συνδέεται τις κακοπάθεια.] Δυαί . ἐκ τοῦ δέω γίνεται δυῆ καὶ δυαί. Δυαὶ μὲν Μενελάω ἀρηγόνες— Δυάς . παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἄλλω ἀριθμῷ τῷ ἐνί. τὸ γὰρ ἐν ἀπολελυμένον ἐστὶ παρὰ τὴν ἔσιν καὶ ἄφεςιν. Δυνατήν . ἐνδεχομένην. ἡγήσασθαι δυνατήν ὑπὸ ζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν. Δυναστεία . ἡ ἰσχύς.

delta 580 Δύναμις . ἡ ἰσχύς. καὶ ὁ στρατός. συναχθείσης δυνάμεως θαυμαστῆς. δύναμις ἐστὶ φυσικὴ [ἄϋλος] ἐνέργεια. δύναμις πάλιν ἐστὶν ἔνυλος ἐνέργεια. δύναμις πάλιν λέγεται καθ' ἕξιν, ὡς ὅταν εἴπωμεν· τὸ παιδίον σπερματικὸν ἐστὶ δυνάμει, εἰ καὶ μήπω τῇ ἐνεργείᾳ διὰ τὸν χρόνον. ὡσαύτως καὶ ὁ κόκκος τοῦ σίτου δυνάμει τῇ καθ' ἕξιν στάχυν ἐστίν· ἔχει γὰρ δύναμιν φυσικὴν γενέσθαι στάχυν. δύναμις λέγεται ἡ μὲν κατ' ἐπιτηδειότητα, ἡ δὲ καθ' ἕξιν· κατ' ἐπιτηδειότητα, ὡς ὅταν εἴπωμεν, τὸ παιδίον δυνάμει γραμματικὸν εἶναι, καθὸ εἰ καὶ μὴ κέχρηται τῇ τέχνῃ, οὐ γινώσκει αὐτήν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ διανύω ἢ παρὰ τὸ δύνω· ἡδύνουσα καὶ πράττουσα καὶ διαιροῦσα τὸ ἀνθιστάμενον. Δύμη . πόλις. καὶ Δυμαῖος ὁ πολίτης. Δυοκαϊδεκάτη καὶ δυοκαϊδέκατος . δυωδεκάτη δὲ καὶ δυώδεκα μεγάλα. Δύσκληια . ἡ ἀδοξία, ἢ κακοδοξία, ἢ ὁ ψόγος. Δυσκολία . ἀποκρίσις περὶ τὰς διαλεκτικὰς ἀποκρίσεις συλλογισμοῦ φθαρτικῆ. Δυσμῆ . παρὰ τὸ δέω, δεσμός, καὶ δύω, δυσμῆ· ὅτε συνδεῖται [τῷ φωτὶ] τὸ σκότος καὶ συνάπτεται. Δυστροπία . ἡ κακότροπος γνώμη· ἡ κακοτροπία, ἡ κακουργία. Δυσερμίας . κακῆς ἀποτυχίας. Δυσειρεσία . ἡ κακὴ κωπηλασία. ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω τὸ κωπηλατῶ. Δυσκολοκάμπτους ὠδὰς . τὰς κεκλασμένας.

delta 581 Δυσμένεια . ἔχθρα, κακόνοια. καὶ δυσμενής, ὁ πολέμιος. Δυσφημία . ἡ κακὴ ἀγγελία. Δύστοκος . ἡ δυσκόλως τίκτουσα. Δυσστίβητος . ὁδὸς ἡ δυσπεριπάτητος. Δυσβουλία . ἡ κακοβουλία. Δυσκελάδου . κακοήχου. Δυσπαλέας ρίζας . τὰς κακῶς ἀναδιδομένας. ἀπὸ τοῦ πάλλω. ἢ δυσχερῶς γινομένας. [Ἀπολλώνιος· οἶον ἀμφὶ τε δυσπαλέας ρίζας χθονὸς οἷα γυναικες.] Δυσπαίπαλος . τραχεῖα. Δυσποτμία . ἡ δυστυχία. καὶ δυσποτμότερον, ἀθλιώτερον. Δύσοιμος . ἡ ὁδὸς ἢ ἐπὶ κακῷ ἄγουσα. Δυάς . παρὰ τὸ δύω δυάς· ὥσπερ παρὰ τὸ μυ μυριάς, καὶ τὸ χ χιλιάς.* Δυεῖν . δύναμις, γεωμετρικὸν ἐργαλεῖον. ὅθεν φασὶ καὶ τὰς κατὰ κιβωτὸν πήχεις τὰς τριακοσίας καὶ τὰς ἄλλας τοιαύτας. ἥτοι δυνάμεις εἶναι τῶν τριακοσίων δυνάμεων, ἐχουσῶν ἐνακοσίας δυναμάδας πήχεις συνήθεις.* (Οὐδέτερον.) Δυερόν . βλαβερόν. Δυοῖν θάτερον . τὸ ἕτερον τῶν δύο.

delta 582

Δυρράχιον . πόλις Ἡπείρου, ἣτις ὕστερον ἐκλήθη Ἐπίδαμνος, πάλιν νῦν καλουμένη Δυρράχιον. ὠνομάσθη δὲ οὕτως, ὅτι κατὰ τὸν τόπον προεχούσης ἄκρας γεωλόφου καὶ τὸ κῦμα προσπίπτον καὶ σχιζόμενον ῥαχίαν ποιεῖ μεγάλην· ὅθεν διὰ τὴν ῥαχίαν καὶ τὸ δύσορμον οὕτως ὠνομάσθη. Δύσεργον . δυσχερές, δύσκολον. ἢ δύσεργον ἦν τοῖς ἀρρώστοις ἔχουσι τὴν ἐτέραν. Δυσπάριτον . τὸ δυσπόρευτον. [Ξενοφῶν· ἐρωτώμενος δ', εἰ εἴη δυσπάριτόν τι χωρίον ἢ ἄβατον.] Δυσπινῆ . τὰ ἐρρύπωμένα. [Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἤδη τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα. καὶ δυσπινεῖς στολάς.] Δυσπόριστον . δυσεύρετον. Δυστέκμαρτον . δυσκατέργαστον. δυσζήτητον. δυσεύρετον. δύσληπτον. [ποῦ δ' εὐρεθήσεται ἵχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας.] [Δυστράπελον ὄρυγμα . τὸ οὐκ εὐδιάλυτον.] Δυσχερασμάτων . ἀτυχημάτων. ὁ δὲ ἐπὶ τὸν ἀπράγμονα βίον ἐτράπετο, μίσει τῶν ἐν πολιτείᾳ δυσχερασμάτων. Δύσφορα . χαλεπὰ, δυσύποιστα. [λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι, κατ' ὁρθὸν ἐξιόντα.]

delta 583 Δυσήνεμον . τὸ κακοὺς ἀνέμους ἔχον. Δύσοιστον . δυσφόρητον, δυσυπομόνητον. Δυσήνυστον . τὸ δυσκατόρθωτον. Δυσάντητον . ἐναντίον, δυσχερές, δυσαπάντητον. Δυσέφικτον . τὸ δυσκατάληπτον. Δυσδιάφυκτον . τὸ δυσχερῶς διαφεῦγον. Δυσέξοιστον . τὸ δυσεκκόμιστον. Δυσαλθές . δυσίατον, δυσθεράπευτον. Δυσαχθές . βαρὺ. Δυσῆρες . τὸ δυσχερές. Δυσζύμβολα . τὰ δυσνόητα. [Δυσκέλαδον . κακότηχον.] Δυσπρόσιτα . τὰ δυσχερῆ. Δυσκλεές . ἄδοξον. Δύσορφνον καὶ δυσόρφνεον . μέλαν, σκοτεινόν. Δυσάητον . τὸ δύσπνευστον. Δυσαίσθητα . ὅσα τῶν ζώων δυσκινήτως πρὸς φυγὴν θανάτου ἔχουσιν, ὡς ὁ κεράστης καὶ ὀκτάπους. Δυσόριστον . τὸ κτιστὸν καὶ ἀόριστον. ἄγγελος, ψυχὴ καὶ δαίμων. ἢ τὸ καθόλου μὴ γινωσκό-

delta 584 μενον, ἀλλ' ἐκ μέρους. οἷον τὸ ξύλον τῆς ζωῆς. ἢ δυσόριστόν ἐστι τὸ ἐν μετασχηματισμῷ καὶ οὐ κατ' οὐσίαν ἐπιφαινόμενον, ὡς ἐπὶ τῶν ἀγγέλων καὶ δαιμόνων καὶ ψυχῆς. ἄγγελον μὲν γὰρ ὀρίζονται τινὲς οὐσίαν νοερὰν ἡγιασμένην, ἥς οὐσίας τὸν ὅρον μόνος ὁ κτιστὴς ἐπίσταται. ψυχὴν δὲ οὐσίαν ἀσώματον νοερὰν ἐν σώματι πολιτευομένην, ζωῆς παραιτίαν. ἥς οὐσίας τὸ εἶδος καὶ τὸν ὅρον ὁ καὶ τὴν τῶν ἀγγέλων μόνος ἐπίσταται ὁ ποιητής. δαίμων δὲ ζῶον λογικόν, ἀθάνατον κατὰ γνώμην πάσης ἀγαθοεργίας ἐκπεσόν. (Ῥῆμα.) Δύεται . κρύπτεται. Δῦθι . ἔνδυσαι. καί· δῦ δὲ χιτῶνα. μακρόν. [δεύτερος ἀόριστος ἐστὶ τῶν εἰς μι , ἔδυν, ἔδυσ, ἔδυ, δῦ.] Δυάζει . φλυαρεῖ, ἀλογεῖ, καὶ τὸ διστάζει. παρὰ τὸ ἐν δύο στάσεσιν εἶναι.

delta 585 Δῦναι . κατελθεῖν, ἢ εἰς δύσιν ἀπελθεῖν. [ἀπὸ τοῦ δῦμι. ἢ μετοχὴ ὁ δὺς, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δῦναι.] [Δύνασαι . Ἰστέον, ὅτι τὰ ἔχοντα τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν ταῦτα τροπῇ τοῦ τριτοῦ πρόσωπον, εἰς ς ποιεῖ τὸ δεύτερον. οἷον πεποίηται, πεποίησαι, ὅτι πεποιηκώς τίθεται, τίθεσαι, ὅτι τιθεῖς. οὕτως οὖν δύναται, δύνασαι, ὅτι δυνάς· καὶ ἐπίσταται, ἐπίστασαι, ὅτι ἐπιστάς· ἀπὸ τοῦ δύνημι καὶ ἐπίστημι, δύναμαι καὶ ἐπίσταμαι. τὸ δὲ δύνη καὶ ἐπίστη κατὰ πάθος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ δύνασαι καὶ ἐπίστασαι, καὶ Ἰωνικῶς δύνει καὶ ἐπίσται, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ α δύνη καὶ ἐπίστη.] Δύρεσθαι . ἀντὶ τοῦ ὀδύρεσθαι. οὕτως Ἡρωδιανός. Δυσωποῦμαι . ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι. οὕτως Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς καὶ Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασι. καὶ δυσωπεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ὑφορᾶσθαι καὶ φοβεῖσθαι, καὶ μεθ' ὑπονοίας σκυθρωπάζειν. οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ κρίνειν καὶ ἐλέγχειν τὴν λέξιν λαμβάνουσι. δυσωπεῖν γὰρ εἴρηται παρ' ὅσον οἱ κατακεκριμένοι κακῶς

delta 586 ἔχουσι τοὺς ὧπας. οὕτως εὖρον τὴν λέξιν κατὰ ῥητορικὸν λεξικόν, καὶ εἰς τὰ ἀνεκφώνητα Ἡρωδιανοῦ. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι· εἰ καὶ μὴ τὴν ἀττικὴν, ἢ δὲ συνήθεια καὶ ἐπὶ τοῦ ἱκετεύειν. Δυσκολαίνειν . λέγει ὁ Ἀριστοτέλης· δυσκολαίνει γὰρ ὁ μὴ διὰ προσηκουσῶν ἀποκρίσεων φθειρών καὶ κωλύων συλλογισμόν. Δυσπετοῦντες . κακῶς ἔχοντες, δυσχεραίνοντες. Δυσανασχετεῖ . βαρέως φέρει καὶ δυσκόλως. Δυσφορεῖ . βαρύνεται. Δυσθετήσας . μὴ στέρξας ταῖς συνθήκαις. Δυσθανατώντα . βιαίως τὸν βίον καταστρέφοντα. [ἐν δέ τινι μοίρᾳ τῆς ἀτραποῦ δυσθανατώντα Ῥωμαῖον περιεβλέψαντο, τέτρασι βολαῖς τὸ σῶμα κοσμούμενον.] Δυσχρηστούμενος . κακῶς διατιθέμενος. [ὁ δὲ Ἀννίβας δυσχρηστούμενος ἤδη

τοῖς πράγμασιν ἐς Καρχηδόνά διεπέμπετο, ταύτην τὴν περίστασιν διασαφῶν.] Δυσπροσίτως .
δυσχερῶς ἐγγισθῆναι. Δυστοπωτάτως . δυσχερεστάτως. καὶ δυστοπώτατα.

delta 587 (†) Τὸ Δ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Δωήκ· Δωΐας· Δώριος· Δωρήκ . ὀνόματα κύρια. Δωρητός . ὁ δῶρα λαμβάνων. Δῶρος . κύριον. Δωροδόκος . ὁ δεχόμενος δῶρα. Δωροφάγους . ἐκφαντικῶς ἄσώτους. ἐκ τῶν δώρων τρεφομένους. Ἡσίοδος· Ἀρπάζων ἐφόρεις μέγα κυδαίνων βασιλῆας Δωροφάγους, οἱ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσαι. Δωσιδίκους . ἐκδότους τῇ δίκῃ. Δωσιάδης καὶ Δωσίδας . ὀνόματα κύρια. Δώσων . κύριον. οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ εἷς τῶν Ἀντιγόνων, ὁ υἱὸς Δημητρίου, ὃς ἔγημε Χρυσίνδα τὴν μητέρα Φιλίππου τοῦ ὑπὸ Ῥωμαίους γινομένου. εἴρηται διὰ τὸ φιλότιμον καὶ διὰ τὸ πολλὰ διδόναι καὶ χαρίζεσθαι. Δώτῃ . μεταδοτικῶ· εὐσεβεῖ. Ἡσίοδος· Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἁδῶτῃ δ' οὐ τις ἔδωκε. † Δωδάς . τελεία θυσία.† † Δωδεσκήϊδες . δώδεκα θυσίαι.† † Δωμητύς . κατασκευή.† Δώτωρ . [κύριον.] * ὁ δωρούμενος. * (Θηλυκόν.) Δωρεά . τὸ δῶρον καὶ δόσις ἀναπόδοτος. Δωροδοκία . ἡ δωροληψία.

delta 588 Δωρογραφία . ὅταν τις αἰτίαν ἔχῃ τῶν πολιτευομένων δῶρα λαβεῖν. Δωροξενία . ὅταν τις γραφῇ ξενίας καὶ δῶρον δοῦς ἐκφύγῃ τὴν συκοφαντίαν, δωροξενία λέγεται. Δωρίπη . κύριον. Δωρίς, Δωρίδος . ἡ κλητικὴ ὦ Δωρί. Δωδεκάκρουνος . κρήνη ἐν Ἀθήναις. Θουκυδίδης ἐννεάκρουνον λέγει. Δωνατικὴ . διάδοσις διδομένη παρὰ τοῦ βασιλέως τοῖς στρατεύμασι. Δωδώνη . ὄρος. Δωμητύς . τὸ κτίσμα. Δῶς . ἡ δωρεά. δῶς ἀγαθή. ἰστέον, ὅτι τὸ δῶς ὀξυτόνως λέγεται παρὰ τὸν δῶσω μέλλοντα, καὶ ἔστιν ἄκλιτον· ἐπειδὴ τὰ εἰς ὡς μονοσύλλαβα θηλυκὰ περισπῶνται, καὶ κύρια ἐστὶν, οἷον· ἡ Κρῶς, ἡ Κλῶς, ἡ Κῶς· εἰσὶ δὲ ὀνόματα πόλεων. ἐπειδὴ οὖν τὸ δῶς, θηλυκὸν ὄν, οὐκ ἔστι κύριον, ἀλλ' οὔτε δὲ περισπᾶται, τούτου χάριν ἔστιν ἄκλιτον. Δωτύς, δωτύος . [τῆς τροφῆς.] [Δωτίνη . ἡ δωρεά. γέγονε παρὰ τὸν δῶσω μέλλοντα δωσίνη, καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς τ δωτίνη. ἡ ἀπὸ τοῦ δέδοται γίνεται δοτὸς καὶ ἐκεῖθεν δοτίνη διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ κατ' ἕκτασιν δωτίνη, διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὥσπερ σιτοδοτῆρες.

delta 589 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες— οἷονεὶ κατ' ἕκτασιν. —θεοὶ δωτῆρες ἑάων. καὶ Διόνυσος, Διώνυσος.] Δῶ . τὸ οἶκημα κατὰ ἀποκοπὴν. Δωδεκάβοιον . δώδεκα βοῶν ἄξιον. Δωδεκατημόριον . μοίρας δωδεκάτης. Δωδεκάδωρον . τὸ παλαιστῶν ὃν δώδεκα. δῶρον γὰρ ἡ παλαιστή. Δῶμα . τὸ οἶκημα, μέγα. δόμα δὲ, τὸ δῶρον, μικρόν. [δῶμα. τὰ εἰς ὡ λήγοντα βαρύτονα πολλάκις μεταβάλλουσι τὸ παρατέλευτον ε εἰς ὡ· δέμω, δωμῶ, νέμω, νωμῶ. ἐκ δὲ τοῦ δωμῶ δωμήσω γίνεται δώμημα καὶ κατὰ συγκοπὴν δῶμα. οὕτω Φιλόξενος. ἄλλοι δὲ ἀπὸ δέμω δόμα καὶ δῶμα κατ' ἕκτασιν.] Δωμάτιον . οἶκημα μικρόν. Δωρητόν . τὸ εἰς δῶρον διδόμενον. Δώρημα, η· δώριμον δὲ, ι· δώριμον εἰδός σου προσάγει τις. Δώριον . ἥτοι μέλος Δωρικόν. Δῶρον . ἡ παλαιστή. ἀπὸ τοῦ τὰ πλεῖστα διὰ τῆς χειρὸς ἡμᾶς * ἄγειν καὶ * δωρεῖσθαι, ἀφ' ἧς μετρεῖται ἡ παλαιστή. Δῶρον . τὸ ξένιον. δῶρον τὸ διδόμενον. παρὰ τὸν δῶσω μέλλοντα γίνεται δῶρον, δῶόν τι ὄν· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ , δῶρον. [ἡ δοκεῖ σημειῶ-

delta 590 δες εἶναι τὸ ὄνομα, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. ὥσπερ καὶ τὸ ἀλωτός. οὐδὲν γὰρ ὄνομα ἀπὸ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτῷ συγκείμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἷον· Ἀθηνόδωρος, μεγαλόδωρος, αἰχμάλωτος, ἀνάλωτος. οὕτω Θεόγνωστος.] Δώτιον . τόπος. Δῶμα . παρὰ τὸ δομῶ, δομήσω, δεδόμηκα, δεδόμημαι, δόμημα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ μ καὶ κράσει τοῦ ο καὶ η εἰς ὡ μέγα, δῶμα. (Ῥῆμα.) Δῶη . ἀπὸ τοῦ δίδωμι, δῶσω. [—αἴκέ ποθι Ζεὺς δῶη— ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδων, καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν δῶ, ἡ μετοχή ὁ δοὺς, τοῦ δόντος, καὶ τὸ εὐκτικὸν δοίην. ὥσπερ θεῖς, θέντος, θείην. καὶ κατ' ἕκτασιν τοῦ ο εἰς ὡ δῶην καὶ δῶη.] Δώομεν . δώσομεν. Δωρίζει . ὡς οἱ Δωριεῖς ἄδει. Δωριάζειν . παραγυμνοῦσθαι. παραφαίνουσι γὰρ οἱ Δωριεῖς τὸ σῶμα παρὰ τὸ μηδὲ ζώνας ἔχειν. Δωρησάμενος . ἀντὶ τοῦ δωροδοκήσας. δωρησάμενος χρήμασι μεγάλοις. Δωροδοκήσαντα . οὐ μόνον δῶρα διδόναι καὶ ἀναπείθειν, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. Δωσείων . ἐπιθυμῶν δοῦναι.

- delta 591 Δώωσι καὶ δώησιν . [εἰ δέ κε μὴ δώωσιν.] ἔστι δίδωμι, δώσω, [ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδων, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἔαν δῶ· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἔαν δῶμεν, δῶτε, καὶ τὸ τρίτον δῶσι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω δώωσι.]
- delta 592 (Ἐπίρρημα.) Δωριστί . ὥς οἱ Δωριεῖς ἄδουσιν. [Ἀριστοφάνης τὴν δωριστὶ μόνην ἀρμονίαν ἀρμόττεσθαι θαυμαστὴν λύραν· ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν.]
- epsilon 591 (Ἐ) μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Ἐανός . πέπλος ποικίλος, λαμπρός. Ἐαυτούς . ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους κατὰ Ἀττικούς. (Θηλυκόν.) Ἐαῖς . ἰδίαις. Ἐαυτάς . ἀντὶ τοῦ ἀλλήλας. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι. * καὶ ἑαυτοὺς ἀντὶ ἀλλήλους. * (Οὐδέτερον.) Ἐανόν . ποικίλον, λεπτόν. ἁ μεγάλα δ' Αἴγυπτος ἔανῶ δάψατο χαίτην. Ἐαρ . χρόνος, ἐν ᾧ τὸ ὑγρὸν μετὰ τοῦ θερμοῦ ἐπικρατεῖ. Ἐαρ δὲ παρὰ τὸ ἔω τὸ πέμπω· τότε
- epsilon 592 γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί. Ἐαρ καὶ τὸ αἷμα, διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν. Ἐαρινόν . τὸ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος. Ἐάρταρα . λεπτά, ἀπαλά. [Ἐ τὸ στοιχεῖον.] †τὸ δὲ ε θαυμάσαιμι τῆς ὀνομασίας. τὴν τε γὰρ ἐπέκτασιν καὶ τὸ κυκλοτερές τοῦ αἰῶνος ἐν τῷ ἰδίῳ τύπῳ δηλοῖ, ἐπέκτασιν μὲν τὴν εἰς μέσον ἔχον μακρὰν, κυκλοτερές δὲ τὸ περὶ τὴν μακρὰν ἐπέριξ· ὅτι τοῦ ὄντος αἰῶνος μιμεῖται τὰ ἐπέριξ.† (Ῥῆμα.) Ἐαγῆναι . συντριβῆναι. Ἐάγη . συνετρίβη. [ἄσσω τὸ κλῶ, ὁ μέλλων ἄξω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἄγον, ὁ παθητικὸς ἤγην, ἤγης, ἤγη, καὶ κατὰ διάλυσιν τοῦ η ἔαγη.] Ἐαδότα . ἀρέσκοντα.
- epsilon 593 Ἐα δὴ . ἀντὶ τοῦ ἄγε δὴ. καὶ ἔα ἀντὶ τοῦ συγχώρει. Ἐακότες . παρητημένοι, ἀποπεπαυκότες. Ἐαλωκυῖα . ἐξηρημωθεῖσα. Ἐάλωσαν . ἐκρατήθησαν. Ἐάλω . ἐκρατήθη. Ἐάλωκεν . ἐλήφθη. καὶ ἔαλωκώς. Ἐάλη . συνεστράφη. Αἰνεῖας δ' ἔαλη. [παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ ἐκκλίνω καὶ πλανῶ. οἱ γὰρ ἐκκλίνοντες τινὰς καὶ πλανῶντες οὐκ ἐπαίρονται, ἀλλὰ συστρέφονται· ὅθεν καὶ τοὺς ἵππους ἄλεται, ἀντὶ τοῦ ἀλεῖται. ὃ ἐστὶ συστραφεῖται. τὸ δὲ ἀλῶ γέγονε παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀλῶ. οἱ γὰρ πλανώμενοι οὐ τυγχάνουσιν οὐ θέλουσιν. ἔστι δὲ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· οἶον ἀλόω, ὁ μέλλων ἀλώσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἤλον, ὁ παθητικὸς ἤλην, ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ ἀλεις, τὸ δεύτερον ἤλης, ἤλη, καὶ κατὰ διάλυσιν ἔαλη.] Ἐασας . ἐχαροποίησας. [—ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας. παρὰ τὸ ἦδω, τὸ εὐφραίνομαι, ἦσω, ἦσας καὶ ἐν διαιρέσει ἔασας.] Ἐαται . κάθηται. [Ἰωνικῶς. ἐῶ, ἔημι, ἔμαι, ἦμαι, ἦται καὶ Ἰωνικῶς ἔαται, καὶ πλεονασμῷ εῖαται. ὥς μέμνηται, μεμνήαται.] Ἐάφθη . ἐπηκολούθησεν. [ἔπω, ἔψω, εἴφα, εἴμμα, εἴφθην, καὶ ἐν διαλύσει ἐάφθην, τὸ τρίτον ἐάφθη. ἢ παρὰ τὸ ἐῶ ἐάθη καὶ πλεο-
- epsilon 594 νασμῷ τοῦ φ ἐάφθη. ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ εἴφθη, ἵν' ἢ ἐπηκολούθησε, καὶ ἐν διαιρέσει τῆς εἰ διφθογγου εἰς εα ἐάφθη. ἔστι δὲ καὶ τὸ παθητικὸν μονῆρες, καὶ οὐδὲν αὐτῷ ὅμοιον. οὐ γὰρ εἰς ε καὶ ι διελύθη οὐδὲ εἰς δύο εε , ἀλλ' εἰς ε καὶ α .] Τὸ Ε μετὰ τοῦ Β. (Ἀρσενικόν.) Ἐβενος . ὄνομα ξύλου. καὶ ἔβελος. Ἐβιωκαῖοι . ἔθνος. Ἐβουσαῖος καὶ Ἐβούτιος . ὀνόματα κύρια. Ἐβραῖοι . ἀπὸ τοῦ Ἐβερ υἱοῦ Σάλα, ὃς ἐμέρισε τοῖς ἔθνεσι τὴν γῆν. Ἐβρος . ποταμὸς Θράκης. (Θηλυκόν.) Ἐβδομάτη . ἡ ἐβδόμη. [καὶ ἐβδομεύμενα. τοῖς ἀποτεχθεῖσι παιδίοις τὰς ἐβδόμας καὶ τὰς δεκάτας ἤγον καὶ τάγε ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς· οἱ μὲν τῇ ἐβδόμῃ, οἱ δὲ, τῇ δεκάτῃ.] Ἐβουρις· Ἐβουδίκη . ὀνόματα πόλεων. (Ῥῆμα.) Ἐβαν . ἐπορεύθησαν. Ἐβαρυθύμησαν . ἐλυπήθησαν. Ἐβαρυώπησαν . ἀσθενεῖς ἐγένοντο τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐβα με . κατέλαβέ με. Ἀριστοφάνης· τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν. Ἐβαρύνετο . κυριώτερον. οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ἐβαροῦντο ἢ βαροῦμαι ἢ βαρούμενος.
- epsilon 595 Ἐβάστασεν . ἀντὶ τοῦ ἐδοκίμασε. [πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασε, πάντα δ' ἐβάστασε φρενί.] Ἐβασεν . ἀντὶ τοῦ ἔκραξεν. Ἐβασον . ἔασον, συγχώρησον. οὕτως Συρακούσιοι καὶ Λάκωνες. γέγονε δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ β. τὸ γὰρ ἔασον, ἔβασον, καὶ τὸ ἔαται, ἔβαται, καὶ τὸ ἔα, ἔβα. Ἐβεβαίωσας . ἐφανέρωσας. Ἐβίωσας . ἔζησας. Ἐβλω . ἔδωκε, διέσπασεν. Ἐβόμβησεν . ἤχησεν.

Ἐβουλιμίασαν . λίαν ἐπείνασαν. Ἐβόησεν . ἐφώνησεν. Ἐβόων . ἔκραζον. Ἐβληχῶντο . ἐπὶ τῶν προβάτων λέγουσιν. Ἐβρίζαν . μετὰ τροφήν ἐκοιμήθησαν. Ἐβριάζοντο . ἠύφραινοντο. Ἐβραγχίασεν . [ἐκοπίασεν.]

epsilon 596 [Ἐβρασεν . ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν γῆν ἔρριψεν.] [Ἐβρόμησεν . ἤχησεν.] ἐβρόντησεν. Ἐβύνουν . ἐπλήρουν, ἔφραττον. [Ἀριστοφάνης χρυσίῳ τούτων ἐβύνουν τὸ στόμα.] Ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ . [τοῦτο οὐκ ἀριθμὸν τίθησι.] Τὸ Ε μετὰ τοῦ Γ. (Ἀρσενικόν.) Ἐγγυος . ὁ ἐγγυητής. Ἐγγύθετος . ὁ προσεδρεύων τόπος. Ἐγγλωττογάστωρ . ὁ ἐκ τοῦ λέγειν ζῶν. πεποιήται ἡ λέξις παρὰ τὸ διὰ γλώσσης καὶ διὰ λόγων τρέφεσθαι. Ἐγγονος . ὁ υἱός. ἔκγονος δὲ ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός. [καὶ Ὅμηρος· υἱός θ' υἱώνός τε Διὸς νεφεληγερέταο.] Ἐγήγαρτος καὶ ἐγήχαρτος . ὁ ἐπὶ χαρις.

epsilon 597 Ἐγκέφαλος . [παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ κεφαλῇ καὶ τὸ κέρας· ἦ] παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τὰ φάη. ἦ ἐγκράνιος διὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ἰδιώτερον τῷ κρανίῳ. Ἐγκρυφίας . ὁ ἐν σποδιᾷ γενόμενος ἄρτος. * Ἐγκτός . ὁ ζωγράφος. * Ἐγκρατής . ὁ ταῖς φαύλαις ἐπιθυμίαις λόγω μὴ ἀκολουθῶν. ἐγκρατής λέγεται οὐ κατ' ἀπάθειαν, ἀλλὰ διὰ τὸ πάσχειν μὲν, μὴ ἄγεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν παθῶν. καὶ ἐγκρατής καὶ ἐπικρατέστερος. Ἐγκαρσίχοιοι . ὁξύχοιοι. κεκραμένην χολὴν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντες. οἱ γὰρ ἰχθύες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν χολὴν ἔχουσιν. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις. Ἐγκυσίχωλος . εἴρηται παρὰ τὸν κύσον. ὁ ἀπὸ τοῦ κύσου χωλός, καὶ τῆς κοτύλης. κύσον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ καὶ τὸν πρῶτον κα-

epsilon 598 λεῖν, περὶ ὃν ἡ κοτύλη ἔστι. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις. Ἐγκάθετος . κατάσκοπος, ὁ ἐνεδρευτής. Ἐγκριτος . ἐκλελεγμένος. Ἐγκοπεύς . τὸ ἐργαλεῖον. Ἐγκέλευστοι . μετὰ προστάξεως. οἱ δὲ ὑπὸ Κύρου ἐγκέλευστοι. Ἐγκταί . οἱ διαγράφοντες τοὺς τοίχους ζωγράφοι. Ἐγχέσπαλοι . πολεμικοί. ἔσειον γὰρ τοὺς κοντοὺς πρὸ τῆς ἀφέσεως, μήποτε ἄρα εἶεν κλασθέντες. Ἐγχεσίμωρος . πολεμιστής. [ὁ κακοπαθῶν τῷ ἔγχει καὶ τῷ δόρατι.] [Ἐγχειγάστωρ . ὁ διὰ τοῦ δόρατος ζῶν.] Ἐγχειμάργος . πολεμικός, ὁ μαινόμενος τῷ δόρατι. Ἐγχειρογάστορες . οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες.

epsilon 599 Ἐγγυος . μεσίτης. Ἀπόστολος· κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς. (Θηλυκόν.) Ἐγγαστρίμυθοι . αὗται γυναῖκες ἦσαν, αἵτινες τὰς τῶν θνησκόντων ψυχὰς ἐξεκαλοῦντο. μιᾷ δὲ αὐτῶν ἐχρήσατο Σαοῦλ, ἥτις ἐξεκαλέσατο τὴν ψυχὴν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Ἐγγειον . χέρσον, ξηράν. Ἐγγρεκύδοιμος . ἡ ἐγείρουσα κύδοιμον καὶ θόρυβον τοῖς ἐναντίοις. Ἐγγύη . ἡ ἀσφαλὴς ἀντιποιήσις καὶ σταθιρὰ· ἦ ἡ περὶ τινὸς ἀναδοχή. [ἀπὸ τοῦ γῆ, γύη καὶ ἐγγύη· καὶ γὰρ ἡ γῆ τῶν ἄλλων στοιχείων παγιωτέρα.] Ἐγγυητή . γυνὴ ἡ μεμνηστευμένη. [Προκόπιος· ἡ δὲ ἐγγυητὴ ὕστερον Βελισαρίῳ γυνὴ γέγονεν ἥδη παίδων μήτηρ πολλῶν.] Ἐγγυθήκη . σκευὴς τι, πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας ἢ τι τοιοῦτον οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον εἶναι. Ἐγγώνιος . ἡ μὴ στρογγύλη καὶ μὴ ἄγαν περιφερής. [ἐν τῷ συνδεῖπνῳ τῷ τοῦ Μαικήνα τράπεζα ἐγγώνιος ἦν ὑπὸ τῇ κλισίᾳ.] Ἐγκληματικά· δίκαια . αἱ εἰς τὴν οἰκείαν κατάστασιν τὸν κατηγορούμενον ζημιῶσαι, οἷον ἔκπτωσιν ἱερωσύνης.

epsilon 600 Ἐγκλητος . ἡ ἐπὶ σύνοδον παραίτησις. Ἐγκλισιν . Ἀναξαγόρας φησὶν· ὥστε κατὰ κορυφὸν τῆς γῆς τὸν αἰὲ φαινόμενον εἶναι πόλον, ὕστερον δὲ τὴν ἔγκλισιν λαβεῖν· τουτέστι τὴν τροπὴν. Ἐγκλισις . βούλημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον. οἷον· ὀριστικόν· προστακτικόν· ὑποτακτικόν· εὐκτικόν. ἡ γὰρ ἀπαρέμφατος οὐκ ἔστι κυρίως ἔγκλισις, ἀλλὰ καταχρηστικῶς διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρόσωπα. Ἐγκύκλιος . ἡ γραμματικὴ ἢ ποιητικὴ ἢ ῥητορικὴ ἢ φιλοσοφία ἢ μαθηματικὴ καὶ ἀπλῶς πᾶσα τέχνη καὶ ἐπιστήμη, διὰ τὸ περιῖέναι ταῦτα τοὺς σοφοὺς ὡς διὰ τινος κύκλου. [λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐτήσιος χρημάτων δόσις. καὶ ἐγκυκλίας λειτουργίας, τὰ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν.] κύκλος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἀπὸ τοῦ εἰσκυκεῖσθαι τῇ τῶν ἡμερῶν περιόδῳ. Ἐγκράτεια . ἡ τῶν κακῶν ἀποχή. ἢ διαθέσις ἀνυπέρβατος τῶν κατ' ὀρθὸν λόγων. ἢ ἕξις

ἀήττητος ἡδονῶν. ἐγκράτεια δὲ σωφροσύνης διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ σωφροσύνη ἡρεμαίας ἔχει τὰς ἐπιθυμίας· ἡ δὲ ἐγκράτεια σφοδράς. Ἐγκρίς . γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὕδαρές. Ἐγκρισις . ἱερὸς ἀγών.

epsilon 601¹ Ἐγκοπή . ἔνεδρον. ἐμπόδιον. Ἐγκονίδες . αἱ ὑπηρέτιδες. [ἀπὸ τοῦ κοινῷ τὸ ἐνεργῶ. τινὲς καὶ τὸ ἐγκόμει λέγουσι τὸ αὐτὸ σημαίνειν.] Ἐγκαινίδες . μέρος τι τοῦ πλοίου. ξύλα ἰθυτενῇ, καθάπου ζυγά. καὶ ἐγκαινίδας ὑπερθεν κατὰ τὸ ἐγκάρσιον ἐνθέντες. Ἐγκύμονος . ἐγκύου οὔσης. καὶ ἔγκυος γυνή. Ἐγγελος . τὸ ἐνικόν. τὸ δὲ πληθυντικὸν ἐγγέλυες, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἐγγέλεις. [Ἀριστοφάνης· ὥσπερ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας. καὶ πάλιν οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγγέλεισιν. εὖρον δὲ καὶ τὸ ἔγγελος ἀττικῶς· εὖρον δὲ καὶ τὸ ἔγγελος διὰ τοῦ ἰῶτα παρὰ Βοιωτοῖς.] καὶ αἱ πτώσεις ἐγγέλεων, ἐγγέλεισιν. Εὐπολις· τὸ σῶμ' ἔχουσι λείον ὥσπερ ἔγγελος.

epsilon 602² Ἐγχυτρίστριαι . αἱ τὰς χοᾶς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρουσαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βάψαι καταχυτρίσαι· ὡς Ἀριστοφάνης. ἐγχυτρίστριαι καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν αἷμα ἐπιχέουσαι ἱερείου. καὶ τὰς θρηνητρίας. ἔτι γε μὴν καὶ τὰς μαίας τὰς ἐκτιθείσας ἐν χύτραις τὰ βρέφη. [καὶ ἐγχυτρίζειν τὸ ἀποκτείνειν ἐπὶ τῶν ἐν χύτραις ἐκτιθεμένων τὰ βρέφη.] Ἐγεστα . πολεμικὸν μηχανήμα, ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χοδὸς ἐγειρόμενον. Ἐγκίσσωσις . ἡ ὄχευσις. τοῦ Ψελλοῦ· ἐγκίσσωσις ἡ ὄχευσις· ἡ σύλληψις δὲ πλέον. (Οὐδέτερον.) Ἐγγυον . τὸ ἀσφαλές. ἔγγιον δὲ, τὸ ἐγγύτερον, ι . ἔγγυον δὲ καὶ ἔγγιστα οὐ λέγουσιν, ἀλλ' ἐγγυτέρω καὶ ἐγγύτατα. Ἐγκύκλιον . καθολικὸν ἢ ἀπανταχοῦ.

epsilon 603³ Ἐγκυκλον . ἱμάτιον. [Ἀριστοφάνης· τὸ ἔγκυκλον τουτὶ κατατιθεῖσιν.] Ἐγκύρτια . τὰ ἐν τοῖς κύρτοις ἐνυφάσματα. Ἐγκαφος . τὸ ἐλάχιστον. [Εὐπολις οὐτ' ἄρ' ἐλείπεται τῶν ἐμῶν οὐδ' ἔγκαφος. παρὰ τὸ ἐγκάπτω, ἔγκαφος, τὸ μὴ δὲ ἐγκάψαι ἄρκοῦν.] Ἐγκαρπον . τὸ ἔγκυον. Ἐγκάρδιον . τὸ μεγάλως δεινὸν καὶ ἀπτόμενον τῆς καρδίας. ἢ τὸ κρύφιον, ἢ τὸ ἐξ ἰσχυρᾶς διαθέσεως. Ἐγκασιν . ἐγκάτοις. ἀπὸ τοῦ καταχέειν τὴν τροφήν. λέγει δὲ καὶ τὸ ἦπαρ καὶ τὸν σπλῆνα παρὰ τὸν πνεύμονα. [ἔντερον δὲ, οὐκ ἔγκατον. τὸ δὲ ἔντερον, οἷον ἔτερον καὶ οὐχ ὅμοιον. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι τῶν μελῶν. ἐγκάτοις, καὶ ἀποβολῇ τῆς τοι συλλαβῆς ἔγκασιν. οὐκ ἔστι δὲ συγκοπὴ, μάχεται γὰρ ἐπεκτάσει συγκοπὴ· ἐναντίον γάρ. ἄμεινον οὖν μεταπλασμὸν λέγειν· ἔστι γὰρ ἐγκάτοις καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἔγκασιν, ὡς ἄστροις ἄστρασιν. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ παθητικοῦ.] Ἐγκάρσιον . πλάγιον.

epsilon 604⁴ Ἐγκομμα . τὸ πρόσκομμα. Ἐγκώπαια . τὰ περιδέρραια. Ἐγκαίνια . ἐορτὴ, καθ' ἣν ἐκαινουργήθη τι. Ἐγκαταλείμματα . τὰ εὐαπομένοντα. καὶ ἐγκατάλειμμα ἥτοι τὸ μνημόσυνον. τοῦτο δὲ διττόν ἐστιν, ἢ ἐν παιδοποιίᾳ ἢ ἐν ἀγαθοεργίᾳ. Ἐγκώμιον . παρὰ τὸ ἐν τῇ κώμῃ ἄδεσθαι. κώμας γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωποὺς καὶ τὰ ἄμφοδα· ἤρχοντο γὰρ τῇ νυκτὶ, οἵτινες παρὰ τινων μεγιστάνων ἐβλάβησαν, καὶ εἰς τὰς ἀμφοδούς ἰστάμενοι ἐκακολόγουν καὶ ὕβριζον τὸν ἀδικοῦντα. * Ἐγχειρίδιον . τμητικὸν ὄργανον. Ἐγχος . τὸ δόρυ. καὶ ἔγχεα. καὶ Ὀμηρος· ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ—. Ἐγχώριον . οἰκεῖον. ἀλλὰ κατὰ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἦθη κάλλιστα γινώσκουσιν. † Ἐγχωρα . ἐντόπια. † Ἐγύγιον καὶ ὠγύγιον . τὸ ἀρχαῖον. Ἐγκύκλιον . καθολικόν. ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τὸ τὰ τοιαῦτα ἀμαρτάνειν.

epsilon 605⁵ (Ῥῆμα.) [Ἐγρήγορα χρή λέγειν, οὐ γρήγορα.] Ἐγαργάλιζον . ὑπέσαινόν, ἐκίνουν. Ἐγανώθη . εὐφράνθη, ἐχάρη. Ὀμηρος — γάννυται δὲ φρένα ποιμήν. Ἐγγλωττοτυπεῖν . τὴν γλώτταν ψοφεῖν, καὶ τὰ κατορθώματα σεμνολογεῖν, καὶ αἰεὶ ἐπὶ τῆς γλώττης ἔχειν. Ἐγγυήσασθαι . μνηστεύσασθαι. Ἐγγυωμένη . ἀσφαλιζομένη. [Πισίδης· νῦν πανσέληνος ἡ σελήνη λαμπέτω· τοῦ Χοσρόου λύνοντος ἐγγυωμένη, πέρσας τὸ λοιπὸν μὴ θεωρεῖν τὴν κτίσιν.] Ἐγγυῶ . ἐκδίδωμι. [Ἐγγυώμεθα . ἀντιφωνούμεθα.] [Ἐγγεγυμνασμένον .] οἰονεῖ φανερόν καὶ δεδοκιμασμένον. [Ἐγγελῶ . γελάσοι.] Ἐγεγήθει . ἔχαιρεν. Ἐγείρου χρή λέγειν, οὐχὶ ἔγειραι, εἰ μὴ τις προτίθῃσι

τὸ σαυτόν· ἔγειρε δὲ τὸν λίθον, ψιλόν. Ἐγερθῆναι ἐξ ὕπνου . ἀναστῆναι τῷ σώματι. [Εὐπολις· τίς οὐκ ἐξεγείρας μ' ἐστὴν οἰμώξει μακρά· ὅτι ἢ μ' ἀνέστης' ὠμόῦπνον.] λέγουσι

epsilon 606 δὲ καὶ ἐπεγεῖραι καὶ ἐπεγερθῆναι. ἡ θεράπαινα ἐπεγεῖρασά με. Ἐγηγερμένος . διανιστάμενος. Ἐγγυαλίζαι . τὸ εἰς χεῖρας παρασχεῖν. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω, ὅθεν καὶ γωρυτὸς, ὁ δεχόμενος τὰ ῥυτὰ, ἦτοι τὰ τόξα. γύω ῥῆμα, ἀφ' οὗ καὶ γύαι αἱ χεῖρες, ἃς πρὸς τὸ λαβεῖν καὶ συνέχειν ἡ φύσις ἐδημιούργησεν. [ἕτερον παράγωγον γυῖζω, καὶ ἐν συνθέσει καὶ κατὰ πλεονασμὸν τῆς αλ συλλαβῆς γέγονεν ἐγγυαλίζω.] Ἐγγείνονται . γεννῶνται. οἶον· —κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς Εὐλὰς ἐγγείνονται— γεῖνω τὸ γεννῶ, γείνονται καὶ ἐγγείνονται. Ἐγκατέσκηψαν . ἐφώρμησαν, ἐπέδραμον. ἐπεδράζαντο. τὰ Αἰγυπτίων κακὰ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πόλει ἐγκατέσκηψε καὶ τῇ Ῥώμῃ. οὕτως φησὶν Οὐάρων. Ἐγκατεिल्μημένην . ληφθεῖσαν. Ἐγκατεिल्γεμένος . τεταγμένος. [Ἐγκατελέγησαν . ὠκοδομήθησαν. ἐγκατελέγησαν λίθοι. αἵμασις τε λέγων.] [Ἐγκανάξαι . ἐνσεῖσαι. ἐγχέαι. πεποιήται δὲ ἡ λέξις. Ἀριστοφάνης·

epsilon 607 ἴθι νῦν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν· ἔλκυσον· ἐκρόφησον· ἔκπιε. παρὰ τὸ κανοῦν. ἦτοι ἐγχέαι. οἱ δὲ στρατιῶται ἐπὶ τοῦ θορύβου τάττουσι τὴν λέξιν. παρὰ τὴν καναχὴν, ὃ σημαίνει τὸν κτύπον. ἐγκανάξαι οὖν τὸ ἐγχέαι μετὰ ψόφου, ὃ ἐστὶ πολὺ, ὥστε καὶ ἡχεῖν καὶ θορυβεῖν.] * Ἐγκύρσαι . ἐντυχεῖν. * Ἐγκαθίζουσα . ἐνεδρεύουσα. καὶ ἐγκάθεται ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύει. Ἐγκαθιέμενοι . ἀφιέντες. Ἐγκαλλωπισαμένου . ἐναβруνομένου. Ἐγκαθειργνύντες . ἐναποκλείοντες. ἢ καὶ κωλύοντες. Ἐγκαυχᾶ . μεγαλαφρονῇ. Ἐγκαλύπτεται . ὑποστέλλεται, αἰσχύνεται. Ἐγκεκαυμένη . ἐζωγραφημένη. ἐπεὶ καὶ ἐγκταὶ λέγονται οἱ ζωγράφοι, οἱ διαγράφοντες τοὺς τοίχους. ἴσως παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιλαίνω. Ἐγκεκοισυρωμένος . ὁ ὑπερφηανεύμενος. Ἐγκεκορδυλημένος . ἐγκεκαλυμμένος, ἐντετυλιγμένος καὶ συνεστραμμένος, ὥστε μὴδ' ἀνθρώπου σχῆμα δηλοῦν. οὕτως Ἀριστοφάνης κέχρηται τῇ λέξει. παρὰ τὴν κορδύλην, ἥτις

epsilon 608 ἐστὶν οἶδημα τῆς κεφαλῆς ὑπὸ πληγῆς γενόμενον. εἴρηται γὰρ παρὰ τὸ κάρα. καὶ γὰρ κορδύλην λέγουσιν οἱ Κύπριοι τὸ ἐνείλημμα τῆς κεφαλῆς, ὅπερ Ἀθηναῖοι κρωβύλην καλοῦσι, Πέρσαι δὲ κίδαριν. ῥητορικὴ ἡ λέξις. [Ἐγκεκύκλησαι . ἀνέστρεψαι. Ἀριστοφάνης· οὐκ οἶδ' ὅπη ἐγκεκύκλησαι.] Ἐγκεντρωθεῖς . ἀσφαλισθεῖς. Ἐγκέχοδα . διὰ φόβον τινὰ ἔχεσα. [ἀπεπάτησα.] Ἐγκονεῖν . τὸ σπεύδειν, τὸ ἐνεργεῖν. ἀπὸ τοῦ κόνις κονῶ καὶ ἐγκονῶ· οἱ γὰρ ἐπειγόμενοι τὶ πράττειν κατὰ [τὸν] δρόμον ἐγείρουσι κόνιν. Ἐγκεῖται . ἐπίκειται. Ἐγκισσῶσιν . ἐπιθυμοῦσι συλλαμβάνειν. Ἐγκομβῶσασθαι . στολίσασθαι. [Ἐγκουλεήσατο . καθῆκεν εἰς τὸν κουλὸν τὸ ξίφος.] Ἐγκιλικίζεται . [κακοηθεύεται.] κακοποιεῖ. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Κίλικες. Ἐγκωμιάζει . ἐπαινεῖ, δοξάζει. Ἐγκραγών . λόγοις ἐξαναστάς, λοιδορησάμενος. συντάσσεται δὲ μετὰ δοτικῆς. [Ἐγκραγγάνειν . ἐμβοᾶν.]

epsilon 609 Ἐγκρίνει . συντάττει. οὗτι που τοὺς μὲν ἐγκρίνει, τοὺς δὲ ἀποκρίνει. Ἐγκυρῆσαι . ἐντυχεῖν. οὕτως Κρατῖνος. Ἐγλιξάμην . ἐπεθύμησα. οὕτω Πλάτων. Ἐγνω . ἀντὶ τοῦ ἔκρινεν. ἔγνω οὖν ὁ βασιλεὺς αὐτοὺς ἀδικεῖν. καὶ ἔγνωσαν ἀντὶ τοῦ ἔκριναν. καὶ τὸν Μάγκινον τοῖς Νομαντίνους ἐκδοθῆναι ἔγνωσαν. Ἐγνωμάτευεν . ἀντὶ τοῦ βουλὰς ἐδίδου καὶ γνώμας. ὁ δὲ ἐγνωμάτευε, πάντῃ ἀξύμφορον εἶναι Πέρσαις φιλίαν θέσθαι, ὡς πρὸς Τούρκους. Ἐγνωσμένον . βεβουλευτόν. ὁ δὲ φράζει, καὶ ἐγνωσμένον αὐτῷ εἶη. ἢ κεκριμένον. ἐγνωσμένον δὲ εἶναι σφίσιν, ἐπειδὴν ἐλάσσωσιν αὐτοὺς οἱ Μαυρούσιοι. Ἐγρηγορῶς . ἄγρυπνος διατελῶν. Ἐγρήγορα χρὴ λέγειν, οὐ γρήγορα . καὶ τὰ παρελυληθότα ἐγρηγόρει καὶ ἐγρηγόρεσαν. φησὶν ὁ κωμικός· ἔως διέλαμψεν ἡμέρα ἐγρηγόρησεν.

epsilon 610 καὶ τὸ προστακτικὸν ἐγρήγορθι. [καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἐγρηγόρη. παροξυτονοῦντες λέγουσιν.] Ἐγχανών . καταγελάσας. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἐγχανὼν τεθνήξει. Ἐγχει . ἔμβαλε.

Ἐγχεῖν . ἐγκεράσαι ἢ [ἀντὶ τοῦ] σπεῖσαι. Ξενοφῶν· ὁ δὲ τοῖς νεανίσκοις ἐγχεῖν ἐκέλευσεν.
Ἐγχριπτῶ . πλησιάζω, προσεγγίζω. καὶ ἐγχριφθεῖσα. [Ἐγχριψαί . ἐμπεσεῖν· παραπολαῦσαι. παρ’
Ἡροδότῳ.] Ἐγχυτρίζειν . ἀποκτείνειν. ἐπὶ τῶν ἐν χύτραις ἐκτιθεμένων βρεφῶν. ῥητορικὴ ἡ
λέξις. [Ἐγρετο . ἀπὸ τοῦ ἐγείρετο, κατὰ συγκοπὴν.] [Ἐγρήγορθα . ἰστέον, ὅτι τὸ ἐγρήγορθα
ἀπὸ τοῦ ἐγείρω. ὁ παρακείμενος ἤγερκα, ἤγορα, καὶ ὁ ἄττικὸς ἐγρήγορα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ
καὶ ἐπενθέσει τοῦ θ ἐγρήγορθα.]

epsilon 611 [Ἐγρηγορῶ . ἀπὸ τοῦ ἐγείρω, ἤγερκα, καὶ ὁ μέσος ἤγερα, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ε ἐγρήγορα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγρήγορα καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγείρω κατὰ συγκοπὴν ἔγρω. Ἡρωδιανὸς
περὶ παθῶν.] [Ἐγῶδα . ἐγὼ γινώσκω. ἐγῶδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι ἄνθρωπον
ἀγριοποιόν.] [Ἐγῶμαι . ἐγὼ οἶμαι, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἐγῶμαι. καὶ ἔγωγε οἶμαι ἀντὶ τοῦ ἐγὼ
οἶμαι. κατὰ πέντε τρόπους διαιρεῖται σύνθεσις ἀπὸ συνθέσεως· κατὰ τόνον· κατὰ γραφὴν· κατὰ
πνεῦμα· κατὰ εἰσβολὴν μορίου· κατὰ διάλεκτον. κατὰ τόνον, ὥσπερ τὸ πάροδος κατὰ γραφὴν,
ὥσπερ τρισχίλιοι κατὰ πνεῦμα, ὡς ἔνεστι καὶ ἔξεστι· κατὰ εἰσβολὴν μορίου, ὡς τὸ, ὡσεὶ χνοῦς·
κατὰ διάλεκτον, ὥσπερ ἔγωγε. Ἰστέον, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἐγὼ ἔγωγε λέγουσι· καὶ ἔστιν ἐν
μέρος λόγου. εἰ γὰρ ἦσαν δύο μέρη λόγου, ἐγὼ γε ἤμελλεν εἶναι. πᾶσα γὰρ λέξις ὀξυτόνως
ἐπιφερομένη ἐγκλιτικῶς φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν τάσιν· οἷον σοφὸς, σοφός γε, καλὸς, καλός γε,
ψευδής, ψευδής γε· οὕτως οὖν ἐγὼ, ἐγὼ γε· ἀλλὰ μὴν ἔγωγε ἐστὶ προπαροξυτόνως καὶ δηλοῖ,
ὡς ἐν μέρος λόγου ἐστὶ τῆς γε ἐπεκτάσεως οὔσης.] Ἐγκρῖναι . ἀντὶ τοῦ συναριθμῆσαι. καὶ ὁ
Ἀπόστολος· οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι, ἢ συγκρῖναι ἑαυτοὺς τισί. τὸ δὲ συγκρῖναι ἀντὶ τοῦ
παραθεῖναι. ὡς ἀλαζόνας κωμῶδεῖ αὐτοὺς· κατ’ εἰρωνείαν γὰρ ὁ λόγος.

epsilon 612 (Ἐπίρρημα.) Ἐγγύς . πλησίον. παρὰ τὴν γύην τὴν γῆν καὶ τὴν ἐν πρόθεσιν γίνεται ἐγγὺς
ἐπίρρημα. ὡς ἂν τις εἴποι ἐν γῇ, ἥς οὐδὲν τῶν ἄλλων στοιχείων πλησιέστερον ἀνθρώπῳ
χερσαίῳ ὄντι. Ἐγγυτί . ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. οὕτως Καλλίμαχος. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Δ. (Ἀρσενικόν.)
Ἐδέατρος . ὁ ἐπιστάτης τῆς ὅλης διακονίας καὶ παρασκευῆς. Ἐδεσηνός . τοπικός. Ἐδνωτής .
κηδεστής, πενθερός. ἀπὸ τοῦ διδόναι ἔδνα, ἥτοι ἐξώπροικα. ἐκ τοῦ ἦδω τὸ εὐφραίνομαι ἔδνα.
ἔδνα δὲ λέγει τὰ πρὸ τοῦ γάμου διδόμενα τῇ νύμφῃ. παρὰ τὸ ἦδω, τὸ εὐφραίνομαι, ἡδανὸν καὶ
ἐν συγκοπῇ καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς ε ἔδνον, ἡδονται γὰρ τούτοις αἱ νύμφαι. ἢ παρὰ τὸ ἔζω
ἔδανον καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔδνον, τὸ αἴτιον τοῦ παρέζεσθαι καὶ παραμένειν τὴν νύμφην τῷ
νυμφίῳ. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος. Ἐδός . ὁ φάγος, ὁ λαίμαργος. ἐκ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω. † Ἐδοῦοι .
ὄνομα ἔθνους. † † Ἐδρηστής ἢ ἐδρίτης . ὁ ἰκέτης. ἀπὸ τοῦ καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἐστίαν. †
Ἐδραῖος . σταθηρὸς, ἀσάλευτος, ἀκλόνητος. Ἐδώμ . τόπος. ἐρμηνεύεται δὲ θερμασία.
(Θηλυκόν.) Ἐδεσσα . πόλις. αἰδέσιος δὲ ὁ αἰδοῦς ἄξιος, δίφθογγον.

epsilon 613 Ἐδέμ . τρυφὴ ἐρμηνεύεται. Ἐδητύς . ἡ βρώσις. ἐδῶ, ἐδήσω, ἐδητύς. εἰ γὰρ ἦν ἐκ τοῦ ἔδω, ὥσπερ
γράφω, γραπτὺς, πράσσω, πρακτὺς. [καὶ ἔδω, ἐστὸν ὥφειλεν εἶναι, οὐχὶ ἐδεστόν. οὕτως
Φίλων.] [Ἐδναία . ἡ καθέδρα.] Ἐδρα . ἡ στάσις, ἡ καθέδρα. ἔδρα καὶ ὁ σφιγκτήρ τῶν
ἀνθρώπων. καὶ τοῦτο φησὶν ὁ προφήτης· καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· ὅπερ
ἐστὶ τὸ τῆς ἔδρας πάθος. ὥσπερ αἶθρω, αἶθρα, οὕτως ἔζω, ἔδρα, ἐν ἧ καθήμεθα καὶ δι’ ἧς
καθήμεθα. παρ’ αὐτὸ καὶ ἔνεδρα, ἐγκαθίζοντες γὰρ λοχῶσιν. Ἐδωδὴ . ἡ τροφή. παρὰ τὸ ἔδω,
ἔδη, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐδωδὴ. (Οὐδέτερον.) Ἐδαφος . ἡ γῆ. ἔδος δὲ τὸ ἔδαφος καὶ ὁ
ἱερὸς ναὸς δασύνεται. τό τε τῆς τύχης ἔδος τὸ πάτριον προσκυνήσας τὴν ἐπάνοδον αἰτεῖ.
Ἐδανόν . ἡδὺ, εὐῶδες. ἀμβροσίῳ ἐδανῶ. παρὰ τὸ ἦδω, τὸ εὐφραίνομαι, ἡδανὸν καὶ ἐν συστολῇ
ἐδανόν. Ἐδέσματα . βρώματα. Ἐδεστά . τὰ τρωγόμενα. [Ἐδεθλον . τὸ ἔδρασμα.] Ἐδικτα . τὰ
διατάγματα.

epsilon 614 [Ἐδίππιον . τόπος.] [Ἐδνα . τὰ πρὸ γάμου διδόμενα ταῖς νύμφαις δῶρα, ἅτινα καὶ ἐξώπροικα
λέγομεν.] Ἐδωδίμων . βρωσίμων. Ἐδώλια . αἱ καθέδραι. κυρίως δὲ τὰ τῆς νεῶς ζυγὰ, ἐν οἷς

κάθηνται οἱ κωπηλάται. παρὰ τὸ ἕξω δωρικῶς ἐδώλιον. ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐδοῦμαι καὶ καθεδοῦμαι. Ε τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὴν ἐπέκτασιν τὴν εἰς μέσον καὶ κυκλοτερῆ. τὸ μὲν γὰρ κυκλοτερὲς καὶ περίξ τοῦ ὄντος αἰῶνος μιμεῖται τὰ περίξ· τὸ δὲ εἰς μέσον μακρὰν ἔχον τὴν ἔκτασιν τοῦ αἰῶνος. (Ῥῆμα.) Ἐδαφιεῖ . προσράξει, προσκρούσει. [Ἐδαίσειν . ἐμέρισεν.] Ἐδαισεν . εὐώχησεν. Ἐδαίννυτο . εὐώχεῖτο. Ἐδέδμητο . εἰσαμάζετο. ἀπὸ τοῦ δέμω, ἐδεδέμητο καὶ ἐδέδμητο. Ἐδεύετο . ἐνδεὴς ἐγένετο. γράφεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκορέννυτο καὶ εὐφραίνετο ἢ καὶ ἐβρέχετο. δεύω γὰρ τὸ βρέχω, ἢ καὶ τὸ στερίσκω. τοῦτο τὸ δεύω παρὰ τὸ δέω. —οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο— [Ἐδεύησεν . ἀπὸ τοῦ δέω, δεήσω, ἐδέησε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἐδεύησεν. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ πάθους.]

epsilon 615 Ἐδέκαζεν . ἐδωροδόκει. Ἐδεδίεσαν . ἐφοβήθησαν. καὶ ἐδεδίζειν. Ἐδεδίσκετο . ἐξεφόβει. Ἐδεῖτο . ἔχρηζεν. Ἐδεΐναζον . δεινῶς ἔφερον, ἢ ἐκακολόγουν. Ἐδείματο . ὠκοδόμησεν. Ἐδεινολόγουν . ἐσχετλίαζον. ἀντὶ τοῦ δεινὰ πεπονθέναι ἔλεγον. Ἐδεῖτο . ἐδεσμεῖτο. Ἐδειραν . ἀντὶ τοῦ ἔτυψαν, δίφθογγον. ἔδηραν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξέδηραν, η . Ἐδειμάτουν . ἐξεφόβουν. Ἐδεια . ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθη. Ἐδδισεν . ἐφοβήθη. ἀπὸ τοῦ δέω, δεῖσω, ἔδεια καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἔδδισα. ἢ ἀπὸ τοῦ δεῖδω. —ἔδδισε δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ. [Ἐδείδισαν . δειδίω, ὁ μέσος παρακείμενος δεΐδια, ἐδειδίειν, ἐδειδίεισαν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐδείδισαν.] Ἐδηλήσαντο . ἔβλαψαν. ἀπὸ τοῦ δηλῶ, δηλήσω, ἐδήλησα καὶ ἐδηλήσαντο. καρπὸν ἐδηλήσαντο. [Ἐδήδαται . ἀντὶ τοῦ ἥσθιον. εἰ μὲν διὰ τοῦ α , ὡς Ἀρίσταρχος καὶ ἄλλοι, ἐστὶ πληθυντικόν. οἷον· ὅσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδαται—

epsilon 616 ἔαν δὲ διὰ τοῦ ε , ἐστὶν ἐνικόν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐδῶ ὁ παρακείμενος ἦδεκα, διπλασιασμῷ ἐδήδεκα, ὁ παθητικὸς ἐδήδεσμαι, τὸ τρίτον ἐδήδεσται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς ἐδήδεται, καὶ Ἰακῶς ἐδήδαται. οὕτως Ἡρωδιανός.] Ἐδηδοκῶς . καὶ ἐδηδοκένα, ἀντὶ τοῦ φαγεῖν. Ἐδήμευσαν . δημόσιον ἐποίησαν. [καὶ ἐκράτησεν ὁ φθόνος, καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν ἐδήμευσαν.] Ἐδημοσίωσεν . δημόσιον ἐποίησεν. ὁ δὲ Δευδέριχος ἐπὶ Ζήνωνος ἐδημοσιώθη, χιλίας καμήλους προπέμψας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου. Ἐδημώθη . ἐν τῷ δήμῳ διεδόθη. δηλὸς πᾶσιν ἐγένετο. Δίω· καὶ τις [λόγος] περὶ αὐτῶν τοιόσδε ἐδημώθη. Ἐδήουν . ἠφάνιζον, διέφθειρον, διέκοπτον. [Ἐδίωσεν . ἐξέωσεν. ἐδίωξεν.] Ἐδίψησεν . ἐπεθύμησεν. ὁ δὲ ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα ἐδίψησεν. [Ἐδίδη . ἐδέσμει.] Ἐδίδων . ἰστέον, ὅτι ἡ παράδοσις τὸ ἐδίδων διὰ τῆς ου διφθόγγου οἶδεν, οἷον ἐδίδουν, ὡς ἀπὸ τοῦ διδῶ, διδοῖς, ἐδίδουν· ὡς χρυσῶ, χρυσοῖς, ἐχρύσουν. Ἐδιδασάμην . ἐπαιδευσάμην, ἄττικῶς· ἀντὶ τοῦ ἐπαίδευσα. παθητικὸς ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. Ἐδίδαξεν . ἔπεισεν, ἠρέθισεν. ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἀνάγκη κατασκηνῶσαι οὗ πρότερον εἶδον κώμας.

epsilon 617 Ἐδικανῶντο . ἐδεξιοῦντο. Ἐδικαίου . δίκαιον εἶναι ἔλεγεν. ἀλλὰ τοῦ γε ἀπολαύεσθαι κύριος ἐδικαίου εἶναι αὐτός. Ἐδικαιώθησαν . δίκαιοι ἐκρίθησαν. Ἐδικαίωσαν . ἀντὶ τοῦ κατέκριναν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατάγοντες αὐτὸν ἐδικαίωσαν θανάτῳ. Ἐδίνεον . κύκλῳ περιήεσαν. ἢ ἀντὶ τοῦ ὠρχοῦντο. Ἐδμεναι . ἐσθίειν. ὡς ἄγειν, ἀγέμεν, καὶ εἰπεῖν, εἰπέμεν, οὕτως ἔδμεν καὶ πλεονασμῷ τῆς αἰ ἐδέμεναι, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔδμεναι. ἔδμεναι εἰωθότες. Ἐδονται . φάγονται. Ἐδούπησεν . ἐκτύπησεν. Ἐδοκίμασαν . προέκριναν, ἐκύρωσαν. πολλῶν δὲ ῥηθέντων εἰς ἑκάτερα λόγων οἱ πλείους γινῶναι τὴν προτέραν ἐδοκίμασαν. Ἐδοκίμαζεν . ἔκρινε. σιωπηλὸς ἦν ἐπὶ τούτοις καὶ ἀποκρύπτειν ἐδοκίμαζεν. Ἐδολιοῦσαν . τὸν δόλον συνεσκίαζον. ἐκ τοῦ δολιῶ, ἐδολίου, βοιωτικῶς ἐδολιοῦσαν. Ἐδοξεν . εἰς ὑπόληψιν ἦλθεν. Ἐδρασεν . ἔπραξεν, ἐποίησεν, ἐκάθισεν. Ἐδραματουργήθη . ἐπράχθη. [Ἐδρακεν . ἐκ τοῦ δέρκω τὸ θεωρῶ. ὁ διαμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν.]

epsilon 618 Ἐδραμον . ἰστέον, ὅτι τὸ ἔδραμον ἀπὸ τοῦ δρέμω ἐστὶν, ἐπεὶ τὸ ῥῆμα ὄνομα αὐτοῦ πιστοῦται ὁ δρόμος, ὡς βρέμω, βρόμος. οὕτως οὖν δρέμω, δρόμος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φησὶν, ὅτι δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ δραμῶ περισπωμένως. ἐξ οὗ καὶ τὸ παρὰ Μενάνδρῳ, οἷον· δεδράμηκά σοι δρόμον τοιοῦτον, οἷον οὐδεὶς πώποτε. καὶ ῥηματικὸν ὄνομα [δράμημα]. οὕτω Ζηνόδοτος. Ἐδριόωντο

καὶ ἐδρίοντο . ἀντὶ τοῦ ἐκαθέζοντο . παρὰ τὸ ἔδρα ἐδριῶ . Ἐδύνατο γράφεται . ἄχρηστον γὰρ τὸ ἡδύνατο . Ἐδωλιάσαι . συγκαθίσαι . Ἐδωρεῖτο . δώροις ἐτίμα . Ἐδωρήσατο . ἐφιλοφρονήσατο . Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ε . (Ἀρσενικόν.) Ἐδνωτής . ὁ προικιστής, ὁ πενθερός . Ἐέσχατος . ὁ ἔσχατος . Ἔεις . ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ . οἶον· κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς [ἔεις] ἐνέκειτο μετώπῳ . παρὰ τὸ ἴος ἰόεις, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἷς, ὡς ἀγχίμαλος, ἀγχέμαλος . ἢ ἀπὸ τοῦ εἷς ἔεις, πλεονασμῷ τοῦ ε .

epsilon 619 (11) (Θηλυκόν.) Ἐεικόσορος ναῦς . εἰκοσάκωπος . Ἐέρσαι . δρόσοι . [ψεκάδες . παρὰ τὸ ἔρσαι, ὃ ἐστὶ ποτίσαι . ποτίζει γὰρ ἡ δρόσος τὰ φυτά.] Ἐέλδωρ . ἐπιθύμημα, βούλημα, παρὰ τὸ ἐλεῖν πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἔλκειν . ἢ παρὰ τὸ ἔλω τὸ λαμβάνω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ . (Οὐδέτερον.) Ἐείκοσιν . ἀντὶ τοῦ εἴκοσιν . Ἐεικοσάβοια . εἰκοσαπλᾶ . ἢ βοῶν εἴκοσιν . (Ῥῆμα.) Ἐέλδομαι . ἐπιθυμῶ . παρὰ τὸ θέλω, τοῦ θ τραπέντος εἰς δ κατὰ Μακεδόνας, καὶ ὑπερθέσεως γενομένης . οἶον θέλω, δέλω, ἔλδω καὶ ἔλδομαι καὶ ἐέλδομαι ὑπερθετικῶς . Ἐέργει . συνέχει . Ἔετο . ἐνεδύετο . Ἐεισάμενος . ὁμοιωθεὶς . εἶδω τὸ ὁμοῖω . εἶσω, εἶσα, πλεονασμῷ τοῦ ε ἔεισα, ἢ μετοχὴ εἰσάμενος . (Ἐπίρρημα.) Ἔε . ἐπίρρημα σχετλιαστικόν . Ἔετῶς . εὐχερῶς .

epsilon 620 (11) Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ζ . (Ῥῆμα.) Ἐζεται . καθέζεται . Ἐζημίωσε . κατέκρινε, κατεδίκασεν . ὁ δὲ βασιλεὺς Αὐρηλιανὸς πολλοὺς τῶν πολιτῶν θανάτῳ ἐζημίωσεν . Ἐζήλωσεν . ἐπεθύμησεν . Ἐζυγοστατεῖτο . ἐφ' ἑκάτερα ῥοπὰς ἐλάμβανεν . ἐζυγοστατεῖτο τοῖς Ῥωμαίοις ὁ πόλεμος . Ἐζυμώθη . ἐφυράθη, ἐνεμίχθη . Ἐζώγρουν . ζῶντας ἐλάμβανον . Ἐζωσμένοι . καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκδεδυμένοι . Τὸ Ε μετὰ τοῦ Η . (Ἀρσενικόν.) Ἐῆος . τοῦ ἰδίου ἢ τοῦ ἀγαθοῦ . Ὁμηρος —ἀνδρὸς ἑῆος . (Θηλυκόν.) Ἐῆς . ἰδίας . (Ῥῆμα.) Ἐηκα . συνεχώρησα, ἀφῆκα . ἔστι ῥῆμα ἰῶ, ὃ σημαίνει τὸ πορεύομαι καὶ τὸ πέμπω, καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ἦμι, ὁ μέλλων ἦσω, ὁ παρακείμενος ἦκα, πλεονασμῷ τοῦ ε ἔηκα . [καὶ ἔηκα] ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ συνεχῶς .

epsilon 621 Ἐήλακεν . ἀντὶ τοῦ ἐκρατήθη . ἐλήφθη . Ἐησιν . ὑπάρχει . Ὁμηρος· οὐ μὲν γάρ τι μεῖζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κ' ἔησιν— . Τὸ Ε μετὰ τοῦ Θ . (Ἀρσενικόν.) Ἐθαγενής . ἐγχώριος . Ἐθάδας . συνήθεις . φίλους . Ἐθελουργός . πρόθυμος . Ἐθελοντής . ὁ αὐτοβούλητος, αὐτοπροαίρετος . Ἐθελονταί . οἱ στρατευθέντες ἐκουσίως ὑπὲρ τῶν δεσποτῶν τῶν ἐν Κάνναις τελευτησάντων . Ἐθελημός . ὁ ἥσυχος . [Ἐθεν . ἀπ' αὐτοῦ, ἢ ἀπ' αὐτῆς ἢ καὶ ἀπὸ ἑαυτοῦ . ἐμὲ, σὲ, ἔ . ἀπὸ οὗν τοῦ ἔ τρίτου προσώπου, πλεονασμῷ τῆς θεν συλλαβῆς, ἔθεν.] [Ἐθιμος . συνήθεια, ἐθισμός.] (Θηλυκόν.) Ἐθειραι . αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμελούμεναι τρίχες, οἶον αἱ ἐξ ἔθους φοιτῶσαι τινί . ἢ παρὰ τὸ ἐξ ἔθους ρεῖν . ἢ ἐνθεία ἢ ἔθειρα . Ἐθελοπρόξενος . ἢ ἐφ' ἑαυτῆς γενομένη καὶ μὴ κελευθεῖσα ἐκ τῆς πόλεως . Ἐθιμοσύνη . συνήθεια .

epsilon 622 (11) (Οὐδέτερον.) Ἐθνος . τὸ πλῆθος . ἤγοντο μοιχοὶ, πόρνοι καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη . Ἐθνος . οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολυάριθμον γένος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως μέρος τι τῆς πόλεως . οὕτως Δημοσθένης . [Ἐθνεα . τὰ γένη . Ὀππιανός· ἔθνεά τοι πόντοιο πολυσπερέας τε φάλαγγας.] Ἐθος . τὸ ἐν ἐκάστη χώρᾳ ἄγραφον δίκαιον . νόμος δὲ ἔγγραφον [ἔθος], ὅτι τὸ ἔθος οὐκ ἐστὶν εὖρημα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ βίου καὶ χρόνου . καὶ ὁ μὲν νόμος εἵκασται τυραννίδι· φόβῳ γὰρ ἕκαστα καὶ μετὰ προστάγματος πράττεται· τὸ δὲ ἔθος μᾶλλον τῇ φιλανθρωπίᾳ τῆς βασιλείας βουλόμενοι γὰρ αὐτῷ πάντες δίχα ἀνάγκης ἔπονται . ἔθος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἐτεδόν, τὸ ἀληθές, ὅπερ καὶ ἔτος λέγεται, καὶ παρὰ τοῦτο ἔθος τὸ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχον . ἢ παρὰ τὸ ἔθω, τὸ ἐξ ἔθους ἔχω, γίνεται ἔθος, ὡς μένω, μένος, σθένω, σθένος . ἔθος λέγεται καὶ τὸ σημεῖον . (Ῥῆμα.) Ἐθανον . οὐκ ἀπὸ τοῦ θνήσκω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ θήνω, ἔθανον, ὡς ἀπὸ τοῦ λήβω ἔλαβον, μήθω ἔμαθον . οὕτω Ζηνόδοτος .

epsilon 623 Ἐθελοκωφεῖ . οὐ βούλεται ἀκούειν . Ἐθελοθρησκεῖ . ἰδίῳ θελήματι σέβει τὸ δοκοῦν . Ἐθέομεν . ἐτρέχομεν . Ἐθέλγετο . ἀντὶ τοῦ ἐθελύνετο . οὐ μὴν ἐθέλγετο ὁ ὕπατος τοῖς ὑπηρέταις σὺν ὀργῇ βριμούμενος . Ἐθέμην . ἔκρινα, ἐνόμισα . Ἐθεσαν . ἐποίησαν . Ἐθεωρήθησαν . ἐφάνησαν .

Ἐθελοκακῆσαι . ἔκουσίως ἐλέσθαι τὸ κακόν. Ἐθελήσει . ἀντὶ τοῦ οὐ δυνηθῆ. Ἀριστοφάνης· οὐδὲ ἐθελήσει μαθεῖν. † Ἐθελήσει . βουληθείη.† * Ἐθελξας . ἐθεράπευσας. * Ἐθέλω . ἰστέον, ὅτι τὸ θέλω καὶ ἐθέλω δύο θέματα εἰσί. καὶ τὸ μὲν τεθέληκα ἀπὸ τοῦ θέλω ἐστίν, ἐπειδὴ πᾶς παρακείμενος ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενος πάντως καὶ τὸν ἐνεστώτα ἔχει ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενον, οἷον τέτυφα, ὅτι τύπτω, πεποίηκα, ὅτι ποιῶ. τὸ θέλημα ἀπὸ τοῦ ἐθέλω ἐστὶ, καὶ [δεῖ γινώσκειν, ὅτι] εὐρίσκεται αἰεὶ τρισύλλαβον παρὰ τοῦ ποιητοῦ τὸ ἐθέλω. ἀμέλει ἐν τῷ μὴ δὲ σὲ Πηλείδῃ θέλ' ἐριζέμεναι— δηλοῖ γὰρ, ὅτι κρᾶσις ἐγένετο τοῦ η καὶ ε εἰς η . μηδεὶς δὲ οἰέσθω, ὅτι τὸ ἐθέλω ἐκ τοῦ θέλω ἐστὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε . τὸ γὰρ ε φωνῆεν πέφυκε πλεονάζον, οἷον· εἶπεν, ἔειπεν· εἵκοσι, ἐείκοσι· τὸ σύμφωνον δὲ οὐ πλεονάζει. τὸ δὲ

epsilon 624 Ἐθέλω δοκεῖ ἐκ τοῦ ἐθέλω εἶναι· τὸ γὰρ ε μετὰ συμφώνου ὑπάρχον, πέφυκε πολλάκις ἀποβάλλεσθαι αὐτό· ἔφη, φῆ· ἔβη, βῆ. δοκεῖ δὲ τὸ θέλω ἀναλογώτερον εἶναι τοῦ ἐθέλω. τὸ γὰρ ἐθέλω παράγωγον κατὰ τὶ ἔστι. τὰ γὰρ διὰ τοῦ λ ω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ε παραληγόμενα, μὴ ἔχοντα ἕτερον λ προηγούμενον, περισπῶνται, οἷον· ὠφελῶ, ἀμελῶ· τὸ δὲ ἐθέλω βαρύνεται. τούτου χάριν τὸ θέλω ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ ἐθέλω. ἔχομεν δὲ τινὰ ῥήματα βαρυτονούμενα, οἷον· μέλω, ἔλω, κέλω. πρόσκειται μὴ ἔχοντα ἕτερον λ προηγούμενον, διὰ τὸ ἀνατέλλω. ἢ ἐθέλεις, ὅφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας—. * Ἐθρισεν . ἀπέκοψεν. ἐκ τοῦ θερίζειν. * Ἐθρυλλίχθη . ἐταράχθη. Ἐθου . ἀπὸ τοῦ ἐθέμην. [ἔθεσο, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς καὶ κράσει ἔθου. καὶ τὸ προστακτικὸν θεοῦ καὶ ἔθου.] Ἐθανατώθη . ὡς ἔνοχος θανάτου ἐκρίθη. Ἐθει . ἔτρεχεν. Ἐθήησαντο . ἐθαύμασαν. καὶ ἐθήησαν. Ἐθίζω . παρὰ τὸ ἔθω ἐθίζω, ὡς ἔλπω ἐλπίζω. Ἐθόωσεν . ἀπώξυνεν. Ἐθρίγγωσεν . ἐχαράκωσεν. Ἐθαυμάστωσε . περίβλεπτον καὶ θαυμαστὸν ἐποίησε διὰ τῆς νίκης. Ἐθείρω . τὸ ἐξ ἔθους ἐπιμελοῦμαι τῶν τριχῶν. παρὰ τὸ ἔθω, ἐθείρω. ἐκ δὲ τοῦ ἔθω ἐθαῖρος καὶ ἐταῖρος, οἷον· οἶον· οἱ ἐξ ἔθους τινὲς ἐπιφοιτῶν.

epsilon 625 Ἐθυσας . ἀντὶ τοῦ θύση. [τοῦτο παρὰ Φιλοξένω.] Ἐθηκεν . ἐποίησεν. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς καὶ ἱππικὸν ἀγῶνα ἔθηκε. Ἐθοινήσαντο . εὐωχήθησαν. Ἐθώπευον . ἐκολάκευον. Ἐθελουσίως . ἔκουσίως. [Ἐθελοκάκως . ἔκουσίως ἐκλεγόμενος τὸ κακόν.] Ἐθελοντί . ἐθελουσίως. Ἐθελοντηδόν . διὰ τοῦ η . Θουκυδίδης. καὶ ἐθελοντὴν ἐπὶ ῥῆμα. τοὺς παραβόλους κινδύνους ἐθελοντὴν ἀναδεδεγμένος. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Εἰανός . ποικίλος, πέπλος, λεπτός. Εἴλω . ὁ δοῦλος. καὶ κλίνεται εἴλωτος. καὶ τὸ ἔθνος. εἴλωτες [παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι.] ἀπὸ τοῦ Ἐλους· Ἐλος δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ. οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι διὰ τὸ αἰεὶ διαφοροὺς εἶναι

epsilon 626 ἀλλήλοις, τοὺς δούλους αὐτῶν ἐκάλουν εἴλωτας κατὰ ἀτιμίαν καὶ ὕβριν. Εἰνάλιος . θαλάσσιος δαίμων. Εἶρ . λαίλαψ ἢ λαμπηδών, ἢ ὄνομα ποταμοῦ. Εἰσαγγελεύς . ὁ τῶν δημοσίων καὶ μεγάλων μηνυτής. καὶ εἰσαγγελία ἢ δηλατωρία ἢ δημοσίου δίκης ὄνομα. Εἰσιτήριος . ὁ εἰσόδιος λόγος. Εἰσιτητός . πορευτός. Εἰσωποί . ἀντὶ πρόσωποι. Εἰδήμων . ἐπιστήμων, συνετός, λόγιος. ἀπὸ τοῦ εἶδω τὸ γινώσκω. Εἰκασμός . ὁ μετὰ δισταγμοῦ εἰκονίζων πρᾶγμα λόγος, ἐν ᾧ κεκρήμεθα ἢ τῷ ἴσως, ἢ τῷ τάχα, ἢ τῷ τυχόν. Εἰκάιος . μάταιος. Εἰκαιομύθων . ματαιολόγων. Εἵκελος . ὁ ὅμοιος. παρὰ τὸ εἴκω, τὸ ὁμοιω. Εἵλεδανός . ὁ δεσμός. Εἵλυθμός . ἢ κατάδυσις. ἀπὸ τοῦ εἰλύω τὸ ἐπικρύπτω. Εἰλίπους βοῦς . ὁ τοὺς πόδας εἰλίσσων ἐν τῇ πορείᾳ.

epsilon 627 [Εἶο . σημαίνει τὸ ἑαυτοῦ. ἔστι γὰρ ἐμοῦ, σοῦ, οὔ. καὶ αὐται αἱ γενικαὶ οὐδέποτε δύο σύμφωνα ἔχουσι μακρὰ ἢ βραχέα, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν μακρόν, τὸ δὲ ἕτερον βραχύ· οἷον Πριαμίδεω, Πηλιάδεω, Ὤκεανοῖο. τούτου χάριν ἐπέλαβον τὸ ἰῶτα ποιητικῶς, καὶ ἐγένετο σεῖο, μεῖο, εἶο.] Εἰραφιώτης . ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ ἐρράφθαι τῷ τοῦ Διὸς μηνῶ. ἢ παρὰ τὸ ἐρέφεισθαι, ὃ σημαίνει τὸ στεφανοῦσθαι, γέγονεν εἰραφιώτης καὶ εἰραφιώτης. ἢ παρὰ τὸ ἔριφος εἰραφιώτης· ὑπὸ γὰρ ἐρίφων φασὶν αὐτὸν ἀνατραφεῖναι. Εἶρ . ὄνομα ποταμοῦ. Εἶρερος . ἢ δουλεία. [ἢ ὁ κοῦσπος. παρὰ τὸ τὴν ἔραν, τὴν γῆν, ἢ περὶ τὴν γῆν δουλεία. ἢ παρὰ τὸ ἔριον ἔρος, καὶ] κατὰ

ἀναδιπλασιασμὸν ἔρρος καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι εἴρρος. ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ, τείρρος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ εἴρρος. Εἰρηναῖος . διαλλακτήριος. Εἰρηνοποιός . ὁ τὴν εἰρήνην ἐν ἄλλοις κατεργαζόμενος. οὐκ ἂν δέ τις ἕτερα παράσχοι, ὃ μὴ αὐτὸς ἔχη. κυρίως δὲ εἰρηνοποιὸς ὁ τὴν ἑαυτοῦ στάσιν τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τὸν

epsilon 628 ἔμφυλιον τῆς φύσεως πόλεμον εἰς εἰρηνικὴν ἄγων συμφωνίαν. ὅταν γὰρ ἡ σὰρξ μηκέτι ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, ἀλλ' ἡ τοῦ πνεύματος χάρις ἐπικρατήσῃ τῶν σωματικῶν παθῶν. * Εἰλύος . ὁ φωλεός. καὶ εἰλύω τὸ κρύπτω. * Εἰροπόκος . μαλλοὺς πλέκων ἢ κτενίζων. παρὰ τὸ [ἔριον καὶ τὸ] πέκω, τὸ κτενίζω, γίνεται ἐροπόκος καὶ εἰροπόκος. Εἴρων . ὁ ἀπατεῶν, ὁ κόλαξ. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω γίνεται εἴρων, ὁ διὰ λόγων παραλογιζόμενος, ὁ ἄλλα μὲν φρονῶν, ἄλλα δὲ λέγων. ἐξ οὗ καὶ εἴρωνεῖα, παρὰ τὸ εἴρειν. Εἰς αἶδαο . εἰς τὸν τόπον τοῦ ἄδου. Εἰσηγητής . διδάσκαλος. Εἰσπνήλης . ὁ ἐρώμενος. [Καλλίμαχος μέμβλετο δ' εἰσπνήλαις, ὁππότε κοῦρος ἴοι. φωλεὸν ἢ λοετρόν.] ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος εἰσπνεόμενος. [Λακεδαιμόνιοι γὰρ εἰσπνεῖν φασὶ τὸ ἐρᾶν. ἢ παρὰ τὸ ἔπεσθαι τοῖς ἐρωμένοις, εἰσπνόλης τις ὢν καὶ εἰσπνήλης.] Εἷδαυλος . συνετὸς, λόγιος. Εἰδάλιμος . εὐειδής.

epsilon 629 Εἰδωολάτρης . ὁ τῶν εἰδώλων θεραπευτής. καὶ εἰδωλεῖον, ὁ ναὸς τῶν εἰδώλων. εἰδῶλιον δὲ, ὁμοίωμα, ι. (Θηλυκόν.) Ἐῖση . ἢ ἴση. Ἐῖσας . ἰσοτοίχους, ἰσοπλεύρους. ἔῖσας ναῦς. ἴσας καὶ πλεονασμῶ τοῦ ε ἔῖσας. [ἐγὼ δὲ εὔρον παρὰ τὸ ἴω, τὸ πορεύομαι, ἴσω, ἴσας, καὶ νῆας ἔῖσας] τὰς πορευτικάς. Εἰκῶ . τὴν εἰκόνα. κατὰ ἀποκοπὴν. Εἰκόνα . τὸ ὁμοίωμα. ὁ Δαβὶδ· τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουθενώσεις. Εἴλησις . ἢ ἔκκαυσις. ἢ συστροφή. Εἰμαρμένη . γένεσις, αἰτία τῶν ὅλων. ἢ λόγος, καθ' ὃν τὸ πᾶν διεξάγεται. ἢ εἰρμός τις καὶ ἐπισύνδεσμος ἀπαράβατος δι' αἰτίαν ἀναπόδραστον. ἢ δύναμις κινητικὴ τῆς ὕλης. ἡμεῖς δὲ Χριστὸν θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. Εἴρωνεῖα . κολακία, χλεύη ἢ ὑπόκρισις. διαιρεῖται εἰς δ' εἰς χλεύην· εἰς μυκτηρισμὸν· σαρκασμὸν, καὶ ἀστεῖσμὸν. Εἰδύλισα . ἢ ἐπιστήμων. Εἰλενία . πόλις.

epsilon 630 Εἰσβολάς . τὰς ἐπὶ τὴν τῶν πολεμίων χώραν ἐφόδους ἐκάλουν εἰσβολάς. Εἰσβολή . ἐπὶ τοῦ νοὸς τρία θεωρεῖται· εἰσβολή· παραδοχή· συγκατάθεσις. τοῦτο καὶ παρὰ τῷ Δαβὶδ εἴρηται ἐνώτισις, σύνεσις· τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, κύριε, κ. τ. ἐ. καὶ ἐνώτισις μὲν ἢ σύνοψις τῶν ῥημάτων· σύνεσις δὲ ἢ ἐπίληψις τῶν πραγμάτων. προσοχή δὲ ἢ τελείωσις τῆς ἐφέσεως. Εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν . δίκης ἐστὶν ὄνομα ὑπὲρ τοῦ τὰ ἀμφισβητούμενα ἐν φανερώ ποιῆσαι. Εἰς ἔω . εἰς ἀρχομένης ἡμέρας. Εἰσηγορία . ἐπηγορία, καὶ κατηγορία. ἀντὶ τοῦ μέμψις καὶ λοιδορία. Εἰς λῆξιν . εἰς κατάπαυσιν, εἰς τελειότητα. Εἴσοδος . ἢ εἰσφορά. Εἴσω ἁλός . ἰσοδύναμον τῷ εἰς τὸ εἴσω. οἶον· εἰς ἁλός—· καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἴρηται, εἴσω τὴν χεῖρα ἔχειν· ὅπερ ἔνιοι ἀμάρτημα ἔδοξαν εἶναι. ἀλλ' ἐπλανήθησαν. Εἰς παραβολὴν . εἰς γέλωτα· εἰς διήγημα.

epsilon 631 Εἰσπομπή . εἰσβολή. καὶ δόρατος εἰσπομπὴν ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου βραχίονος. Εἰσφορά . τέλοςμα. Εἰαμένη . κάθυγρος τόπος καὶ σύμφυτος. [παρὰ τὸ ῥέω ῥεαμένη καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ ἑαμένη, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι εἰαμένη. ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ὃ σημαίνει τὴν ἀνάδοσιν, γέγονε ἑσαμένη καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς , εἰαμένη.] Εἰνάτηρ . ἡ νύμφη. παρὰ τὸ εὐνή εὐνάτηρ καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι εἰνάτηρ. Εἰρκτή . ἢ φυλακή. παρὰ τὸ ἔρκος. Εἰδοθέα . κύριον. Εἴδησις . γνώσις. [Εἰδαλίμας . συνετὰς ἢ εὐειδεῖς καὶ εὐμόρφους. παρὰ τὸ εἶδος εἴδιμος καὶ πλεονασμῶ τῆς αλ συλλαβῆς εἰδάλιμος· ὡς κύδιμος, κυδάλιμος, πεύκη, πευκάλιμος. καὶ τὸ θηλυκὸν εἰδαλίμη.] Εἰδοῖ . τοῦ μηνὸς ἢ τῇ ἡμέρᾳ. Εἰκαιοβουλία . ματαιοβουλία. Εἰδώς . ἡ ἡμέρα. Εἰκαιορρημοσύνη . ματαιολογία. Εἰκασία . ὁ εἰκασμός. Εἰκόσι . χαρακτηρσιν, ὅψεσιν. Εἰκῶν . ὁμοία ἀρχετύπῳ. τῇ οὐσίᾳ μὲν καὶ τῷ ὑποκειμένῳ διαφέρον ὅλον, ἐν ἑαυτῷ δὲ τὸ τοῦ

epsilon 632 εἰκονιζομένου εἶδος διὰ τῆς ἐμφερείας ἀποματτόμενον. παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιωῶ. Εἰδωολατρεία . ἡ ἐκ διαθέσεως τιμὴ τοῖς εἰδώλοις. Εἰλαπίνη . ἐορτή, εὐωχία, συμπόσιον καὶ

σύνδειπνον. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι εἰς τὸ αὐτό. ἢ παρὰ τὸ εἶλας καὶ τὸ θοῖνη γέγονεν εἰλαθοῖνη καὶ εἰλαπίνη κατ' ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων. οἶονεῖ ἢ κατὰ εἶλας καὶ συστροφὰς οὔσα εὐωχία. ἢ παρὰ τὸ λαφύσσειν ἢ λαπίζειν, ὃ σημαίνει τὸ ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν. * Εἰδέχθεια . ἢ ἀμορφία. * Εἰλεός . ἢ μαγειρική τράπεζα. παρὰ τὸ ἔλος γέγονεν ἔλεός καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰλεός. σημαίνει δὲ [καὶ] τὴν νόσον. οἶμαι, ὅτι ἀρσενικόν ἐστὶν ὁ εἰλεός. Εἰλείθυιαι . αἱ ἐπὶ τῶν τικτουςῶν θεαί· ἢ αἱ μαῖται. παρὰ τὸ ἐλεύθω ἐλεύθυιαι καὶ ἐλείθυιαι. Εἶλη . ἢ θερμασία. ἐκ τοῦ ἔλη κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι . Εἰλικρινής . καθαρά. καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ γράφεται. παρὰ τὴν ἔλην, ὃ σημαίνει τὴν θερμασίαν, καὶ τὸ κρίνω γέγονεν ἐλικρινής καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰλικρινής. ὅτι ἐν τῇ ἔλη κεκριμένος. ἢ δὲ χρῆσις εἴρηται παρὰ Σοφοκλεῖ·

epsilon 633 καὶ τῶν προσείλων ἰχθύων ὠπτημένων. δοκεῖ δὲ τὸ εἰλικρινής παραλόγως εἰς τὴν σύνθεσιν. εἰ γὰρ παρὰ τὸ ἔλη γέγονεν, ὥφειλεν ἢ τρέψαι τὸ η εἰς ο καὶ γενέσθαι εἰλοκρινής· ἢ φυλάσσειν τὸ η καὶ γενέσθαι εἰληκρινής, διὰ τοῦ η . τὰ γὰρ θηλυκὰ εἰς η ἐν τῇ συνθέσει ἢ τρέπουσι τὸ ε εἰς ο , οἶον· νύμφη, νυμφοστόλος τιμῇ, Τιμόθεος ἢ φυλάσσει τὸ η , οἶον· γῆ, γηπόνος· βουλή, βουληφόρος. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι εἰλοκρινής ἦν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ι εἰλικρινής. Εἰρεσία . κωπηλασία. παρὰ τὸ ἐρέτης ἐρεσία καὶ εἰρεσία. Εἰρήνη . ἢ ἀγάπη, ἢ εὐλογία. ἢ πρὸς τὸ ὁμόφυλον γνησία διάθεσις. καὶ ἢ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας ἐχθροὺς ἡσυχία. παρὰ τὸ εἶρω, τὸ λέγω. ἢ παρὰ τὸ εἶρειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτήν, ὃ ἐστὶ συμπλέκειν. Εἰρεσιώνη . θαλλὸς ἐλαίας ἐστεμμένος ἐρίοις καὶ παντοδαποῖς καρποῖς. Εἰρηνικαὶ ἐπιστολαί . αἱ λεγόμεναι ἀπολυτικά. οἷαι εἰσὶν αἱ διδόμεναι τοῖς μητροπολίταις ὑπὸ τῶν πατριαρχῶν ἢ τοῖς ἐπισκόποις παρὰ τῶν μητροπολιτῶν, οἷς ὑπόκεινται. Εἰρωνεία . κολακεία, ὑπόκρισις, ἢ ἔξις ψευδὴς ἀρνούμενη τὰ προσόντα καλὰ οὐκ ἀρετῆς χάριν. Εἰκάς . ἀπὸ τοῦ εἶκοσι γέγονεν εἰκάς. Εἰσαγγελία καὶ γραφὴ διαφέρει . εἰσαγγελία μὲν γὰρ ἐστὶν ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ δημοσίων

epsilon 634 ἀδικημάτων· γίνεται γὰρ ὑπὲρ πρυτανέων εἰσαγομένη δίκη, περὶ ᾧ διαρρήδη μὲν λέγουσιν οἱ νόμοι οὐδὲν, συγχωροῦσι δὲ κρίσεις γίνεσθαι. καὶ τοῦτό ἐστὶ τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων. γραφὴ δὲ ἢ ἐπὶ μικρῶν καὶ κυρίως γραφὴ ἐπὶ τῶν παράνομα γραφόντων. Εἰσίθμη . ἢ εἴσοδος. [παρὰ τὸ ἰω τὸ πορεύομαι, ὁ μέλλων ἴσω καὶ ἴσομαι. οἶον· ἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν. ἀπὸ τοῦ ἴσω ἰσμή καὶ μετὰ τῆς εἰς προθέσεως εἰσισμή, καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς θ εἰσίθμη.] Εἴσπραξις . ἀπαίτησις. Εἰσφορά . τέλεσμα. Εἰμαρμένη . ἦν λέγουσιν Ἕλληνες τύχην. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω γίνεται λέληφα καὶ εἶληφα, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖρω τὸ μερίζω μέμαρκα, μέμαρμαι, εἰμαρμένη κατὰ ἀποβολὴν τοῦ μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα. * Εἰλωτεία . ἢ δουλεία. * † καὶ εἰλωτεύειν τὸ δουλεύειν. εἰλωτες γὰρ οἱ μὴ γνήσιοι δοῦλοι Λακεδαιμονίοις, ἀλλὰ πρῶτοι χειρωθέντες, ἔλος τὴν πόλιν οἰκοῦντες. † * Εἰνάτειρ . ἢ νύμφη, ἢ ἡ σύννυμφος. * * Εἰνοδίους . τὰς ἐν τῇ ὁδῷ κώμας. * Ἐϊκτόν . ὅμοιον, παρὰ τὸ εἶκω, τὸ ὁμοιω, ἐξ οὗ καὶ εἰκῶν, εἰκτόν καὶ ἐν διαλύσει εἶκτόν.

epsilon 635 Εἶαρ . τὸ ἔαρ. παρὰ τὸ ἔω, τὸ πέμπω, γέγονεν ἔαρ καὶ εἶαρ. τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί. Εἶαρ τὸ αἶμα. Καλλίμαχος —τὸ δ' ἐκ μέλαν εἶαρ ἔδαπται. καὶ εἰεροπότης ὁ αἵματοπότης. Εἶαρινόν . ἔαρινόν. Εἶδαρ . ἔδεσμα. καὶ κλίνεται τοῦ εἶδατος, τὰ εἶδατα, ὃ ἐστὶ τὰ βρώματα. παρὰ τὸ ἔδω, τὸ ἐσθίω, ἔδαρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἶδαρ. Εἰδεχθές . ἄμορφον, ἀπρεπές. παρὰ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἔχθος τὸ μῖσος. Εἶδος . κατὰ δύο σημαινομένων φέρεται. λέγεται γὰρ εἶδος καὶ ἡ μορφή, οἶον· πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος, εἶδος λέγεται καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ γένους διαιρούμενον, ὡς ὅταν τὸν ἄνθρωπον εἶδος λέγομεν τοῦ ζώου. εἶδος ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ τὸ γένος ταττόμενον. * καὶ πάλιν εἶδος ἐστὶν οὗ τὸ γένος ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορεῖται. * καὶ πάλιν εἶδος ἐστὶ τὸ κατὰ πλείονων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορούμενον. εἶδος ἐστὶ καὶ ὁ ἐγχρώματος χαρακτήρ καὶ ἡ ὄψις καὶ τὸ πρόσωπον καὶ ἡ μορφή. παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὄρω.

Εἶδωλον . σκιοειδὲς ὁμοίωμα ἢ ἀνάπλασμα ἀνύπαρκτον καὶ εἶδος ἀνυπόστατον, ὥσπερ τὰ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν κατόπτροις συνεστῶτα πρόσωπα. παρὰ τὸ εἶδω τὸ φαίνω. ἢ παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὁμοιωῶ. ὁμοίωμα γὰρ τινὸς σώματός ἐστι τὸ εἶδωλον.

epsilon 636 Εἰκός . πρέπον, ἀκόλουθον, εὐλογον. Εἰκοσινήριτα . εἰκοσάριθμα. εἰκοσαπλασίονα. Ὅμηρος· οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα— ἐρίζοντα· τὸ γὰρ ἐρίζειν ἐπὶ τοῦ ἰσοῦσθαι. Εἴκοσιν . ἀπὸ τοῦ δις τὰ δέκα εἴκειν. Εἴλαρ . ἀσφάλεια. —εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν. παρὰ τὸ εἰλῶ τὸ συγκλείω. [τὸ δὲ εἰλῶ παρὰ τὸ ἔλος, ἐλῶ καὶ εἰλῶ. οἶονεὶ ὁ τόπος ὁ συγκλειόμενος ὑπὸ δένδρων.] Εἰλικρινές . τὸ καθαρὸν. Εἰλέσιον . τόπος. Εἰλικοειδές, ἢ εἰλικνοειδές . τὸ λεῖον καὶ ὁμαλόν. Εἴλυμα . παρὰ τὸ εἰλῶ, εἰλύσω, εἴλυμα, τὸ σκέπασμα ἢ τὸ ἱμάτιον. Εἶμα . ἔνδυμα, ἱμάτιον. Εἰνοσίφυλλον . ἔνθα κινουῦνται τὰ φύλλα, παρὰ τὴν ἔνοσιν, ὃ σημαίνει τὴν κίνησιν. ἔνωσις δὲ ἡ μίξις, μέγα. εἰνοσίφυλλον ὅρος—. Εἶρια . μαλλία. εἶριά τε ῥοδόεντα δέχεν— καὶ εἰροκόμος ὁ τῶν μαλλίων ἐπιμελητής, καὶ εἰροπόνος ὁ τὰ ἔρια πονῶν καὶ ἐργαζόμενος. Εἰρέσιον . πόλις Βοιωτίας. Εἰς δέον . ἀντὶ τοῦ εὐκαίρως σε εὔρον.

epsilon 637 Εἰκότα . ἐστοχασμένα. συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων τὰ συμβησόμενα. καὶ εἰκότων ἀντὶ τοῦ ὁμοίων. συμπλάττων ἀπὸ τῶν εἰκότων. Εἰλατινόν . ὁ ὄζος. καὶ εἰλατινὸν ἦν τὸ φυτόν. Εἰς ἔν ἰόντα . ὁμοῦ πορευόμενον. Εἰς ἔν ἦλθον . ἀντὶ τοῦ ὁμονόησαν. Εἰσιτήρια . ἡμέρα ἐορτῆς, ἐν ἣ [οἱ] ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες προῖασιν, οὕτως ἐκαλεῖτο. ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν πρώτην τοῦ ἔτους οἱ Ἀθηναῖοι νενομίκασιν. Εἰς καλόν . εὐκαίρως. καὶ εἰς καιρὸν ἀντὶ τοῦ εὐκαίρως. Εἰς νέωτα . εἰς τὸ ἐπιόν. ὡς πολεμήσων εἰς νέωτα. [καὶ ἐς νέωτα.] (Ῥῆμα.) Ἐἴσκω . τὸ ὁμοιωῶ. εἴκω, εἴσκω πλεονασμῷ τοῦ ς, καὶ διαιρέσει τῆς εἰ διφθόγγου εἴσκω. [Ἐἴσκειν . ἀπὸ τοῦ ἐῶ, ἐᾶς, ἐᾶ. καὶ ὁ παρατατικὸς εἴων, εἴας. ἐκ τούτου εἴσκειν ἀποβληθέντος τοῦ ι . ἀπεβλήθη δὲ τὸ ἰῶτα, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα ἀποβάλλει τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἑκτασιν. οἶον ἔτυπτον, ἔτυπτες, τύπτεσκεν. ἦγον, ἦγες, ἦγεσκεν. οὕτως οὖν ἀπὸ τοῦ εἴας εἴσκει, πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα.] Εἶα δὴ . ἄγε δὴ. Εἶα . συνεχώρει. Εἴασεν . ἀφῆκεν.

epsilon 638 [Εἶαται . κάθηται. οἶον· εἶαται ἄγχι νεῶν. ἀπὸ τοῦ ἔαται, πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα. ὥσπερ κέαται. δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακεῖνται— πλεονασμῷ τοῦ ι . οὕτως Ἑρωδιανός.] [Εἶατο . ἐκάθητο. οἶον· εἶατο ἐνὶ μεγάροισιν— ἡμην, ὁ παρατατικὸς, ἦτο, Ἰωνικῶς ἔατο, ποιητικῶς εἶατο. ἢ ἔστιν ἐῶ, ἔημι, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἔμεν. τὸ παθητικὸν ἔμαι καὶ κράσει ἦμαι. ὁ παθητικὸς ἐέμην καὶ ἦμην, τὸ δεύτερον ἦσο, τὸ τρίτον ἦτο, καὶ Ἰακῶς ἔατο καὶ εἶατο.] Εἶβεσθαι . δακρύνειν. στάζειν. ὕδωρ [εἶβουσαι.] τὸ δὲ εἶβω ἀπὸ τοῦ λείβω τὸ στάζω, ἀποβολῇ τοῦ λ. καὶ ὁ Ἑσίοδος· τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρωσ εἶβεται. Εἶ γάρ . εἶθε γάρ. τὸ δὲ εἶθε ἀντὶ τοῦ ἄμποτε. * Εἶδεσαν . ἔμαθον. * [Εἶδείην . ἀντὶ τοῦ γνοίην.] Εἰδήσουσι . γνωρίσουσι. Εἰδήσεις . μάθης. Εἰδήσειν . ἔστιν εἶδω, καὶ εἶδῶ περισπώμενον. ὁ μέλλων εἰδήσω καὶ εἰδήσειν. Εἰδῆς . ἀντὶ τοῦ γνῶς. καὶ εἰδῆ. [Ἰστέον, ὅτι τὸ εἶδω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, ὡς

epsilon 639 δηλοῖ τὸ οἶδα. τούτου ἡ μετοχὴ εἰδώς. καὶ ἐπειδὴ τὰ ἔχοντα τὴν μετοχὴν εἰς ς μετ' ὀξείας τάσεως διὰ τοῦ ντ κλινόμενα εἰς ἡν καθαρὸν ἔχει τὸ εὐκτικὸν, οἶον, εἰδείην, ὀφθειν, τυφθείην, δαρείην· αὕτη δὲ ἡ μετοχὴ εἰς ς μὲν λήγουσα μετ' ὀξείας τάσεως, ἀλλ' οὐ κλίνεται μετὰ τοῦ ντ, οὐκ ὥφειλεν εἶναι τὸ εὐκτικὸν εἰδείην· ἀλλ' ὥσπερ ἀπὸ τοῦ περιπατοῖμι γίνεται περιπατοίην, κατὰ τὴν τροπὴν τῆς μι εἰς ἡν , καὶ εἰδείην κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ε . καὶ ἐπειδὴ εἰς ἡν καθαρὸν τὸ εὐκτικὸν, τὰ δὲ εἰς ἡν καθαρὸν ἔχοντα τὸ εὐκτικὸν εἰς ω , μετὰ περισπωμένου τόνου ἔχουσι τὸ ὑποτακτικόν. οἶον, τυφθείην, ἐὰν τυφθῶ, λεχθείην, ἐὰν λεχθῶ. τούτου χάριν τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν εἰδῶ μετὰ περισπωμένου τόνου. οἶον· —ὄφρ' εὖ εἰδῶ. τοῦ κανόνος ἀναγκάζοντος αὐτὸ βαρύνεσθαι. οὐ γὰρ ἔχει τὴν μετοχὴν εἰς ς μετ' ὀξείας τάσεως, καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνεται, οἶον τυφθεῖς τυφθέντος, ἐὰν τυφθῶ. εἰδὼς γὰρ εἰδότος ἐστίν, οὐκ ὥφειλεν ἄρα περισπᾶσθαι. ἀλλὰ διὰ τὴν ῥηθεῖσαν αἰτίαν περιεσπᾶσθη.] Εἶδω . τὸ γινώσκω. συντάσσεται δὲ

μετὰ αἰτιατικῆς. Εἶδω . τὸ κτίζω. ὁ μέλλων εἴσω. Εἰδώς . ὁ γινώσκων. ἀπὸ τοῦ εἶδω τὸ γινώσκω. Εἰδομένη . ὁμοιωθεῖσα.

epsilon 640 Εἶεν . ταῦτα μὲν οὕτως ἔχουσιν. ἢ αὐτάρκως περὶ τούτων εἴρηται. ἢ ἀντὶ τοῦ, ταῦτα μὲν οὕτως. καλεῖται δὲ τοῦτο ἀπόθεσις τοῦ πρώτου λόγου. Εἶην . γενοίμην, ὑπαρξαίμην. Εἶη . ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. Εἶθε . ἀντὶ τοῦ ἄμποτε. τὸ εἶθε ὀριστικῶ μᾶλλον ἢ ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης εἶθ' ἐξεκόπην πρότως τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ. καὶ Πλάτων εἶθ' ἔγραψεν, ὡς χρή πένητι μᾶλλον ἢ πλουσίῳ. [καὶ ὁ ποιητὴς εἶθ' ὡς ἡβώοιμι—.] εἶθε. ἀπὸ τοῦ εἶ γέγονεν εἶθε. Εἵκειν . ὑποχωρεῖν. Εἵκω . τὸ ὑποτάσσω· τὸ ὁμοίῳ καὶ ὑποχωρῶ. Εἵκαιομυθῆσαι . ματαιολογῆσαι, φλυαρῆσαι. † Εἵκαθεν . ὑπεχώρει. οἷς εἵκαθε πῦρ ἄσπετον.† † Εἵκάθειν . εἵκειν. κατὰ παραγωγὴν.† Εἵκοτολογῆσαι . ἐστοχασμένως εἰπεῖν. Εἰκονίζειν . χαρακτηρίζειν. Εἰκάζω . ἀπὸ τοῦ εἵκω τὸ ὁμοίῳ * καὶ ὑποχωρῶ. * Εἰλαπινάζων . εὐωχούμενος. Εἶλεν . ἐχειρώσατο, ἐπόρθησεν. Εἶλλειν . εἵργειν, κωλύειν. Ἀριστοφάνης μὴ νῦν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεὶ. ἀντὶ τοῦ ἀπόκλειε, ἔφελκε. καὶ αὐθις ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες—. ταρσὸς δὲ ὁ καλαθίσκος ἢ κοφίνιον.

epsilon 641 [Εἰλήλουθας . ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ἐλήλυθα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα καὶ ο εἰλήλουθα· ἐξ οὗ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν εἰληλούθαμεν καὶ ἐν συγκοπῇ εἰλήλουθμεν.] Εἰληθερούμενος . θερμαινόμενος. τὸ ῥῆμα εἰληθερῶ. ἀπὸ τοῦ εἶλη ἢ θερμασία καὶ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. Εἰληφώς . λαβών. Εἶληφα . ἔλαβον. ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω λέληφα καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ ἔληφα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἶληφα. ὡσαύτως καὶ τὸ εἶληχα ἀπὸ τοῦ λήχω, λέληχα καὶ εἶληχα. [Ἡρωδιανὸς περὶ πάθους.] Εἶλομεν . ἐπορθήσαμεν. [Εἰλυφάζων . τὴν φλόγα συστρέφων. ἢ τὸ εἰλεῖτο καὶ ἀνεστρέφετο. Ἡσίοδος· ἄνεμος φέρων εἰλυφάζων. παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλύφω καὶ εἰλυφάζω. σημαίνει καὶ τὸ φῶς παρέχω παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε. παρὰ τὸ εἰλῶ καὶ τὸ φῶς εἰλύφω καὶ εἰλυφάζω.] [Εἰλυφώσιν . εἰλοῦσι, συνάγουσιν.] Εἶλωτεύειν . δουλεύειν. * εἶλωτες γὰρ οἱ μὴ γνήσιοι δοῦλοι Λακεδαιμονίων. *

epsilon 642 Εἰμένος . ἐνδεδυμένος. Εἰμέν . ὑπάρχωμεν. ἀπὸ τοῦ εἰμί γίνεται τὸ πρῶτον τὸ πληθυντικὸν εἰμέν· φυλάσσει δὲ τὴν εἰ δίφθογγον. ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοιοί—. [Εἰμί . τὸ ὑπάρχω. γράφεται διὰ διφθόγγου. τὰ εἰς μι φύσει μακρᾷ παραλήγεται, ἵνα δὲ μὴ συνεμπέσῃ τὸ ἡμί τὸ σημαῖνον τὸ λέγω ἀπὸ τοῦ φημί κατὰ ἀποβολὴν τοῦ φ .] Εἶμι . τὸ πορεύομαι. Εἶναι . ὑπάρχειν. ἀπὸ τοῦ εἰμί. τὸ δὲ εἶναι τὸ [ἐπὶ τοῦ] πορευθῆναι, [ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπεῖναι καὶ ἀφεῖναι,] ἔστι δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἴημι τὸ πέμπω, τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι. Εἶνυον . ἔφερον. Εἶξαντες . ὑπακούσαντες, ὑποχωρήσαντες. [Εἶξασιν . Ἀριστοφάνης· εἶξασιν οὖν ἐρίοισι πεπταμένοις. ἔστι δὲ εἵκω τὸ ὁμοίῳ, ὁ μέσος παρακείμενος εἵκα καὶ κατὰ τροπὴν βοιωτικὴν τοῦ κ εἰς ξ εἶξα καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἶξασιν. ὅτι δὲ παρακείμενος ἐστὶ, δῆλον ἐκ τοῦ εἰς σι λήγειν.] * Εἰόμην . ἡκολούθουν. * Εἶποντο . ἡκολούθουν. Εἶρει . λέγει, πλέκει.

epsilon 643 Εἶργω . τὸ κωλύω. ἀπὸ τοῦ ἔεργω κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο εε εἰς τὴν εἰ δίφθογγον εἶργω. Εἶργεσθαι . κωλύεσθαι. Εἰρήσθω . λελέχθω. Εἰρύαται . φυλάττουσι. πρὸς Διὸς εἰρύαται—. εἰρύω, εἶρυμι καὶ ὁ παθητικὸς εἶρυμαι, τὸ τρίτον εἶρυνται καὶ Ἰωνικῶς εἰρύαται. Εἰρύσθαι . φυλάξαι. ἰστέον, ὅτι τὸ εἶρυσθαι καὶ εἰρύσθαι διαφέρει. ἔστι γὰρ ἐρύω, ἐρύσω, εἶρυκα, εἶρυμαι, εἶρυται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἰρύσθαι, ὡς λελύσθαι. ὡς ζεύγνυμι, ζευγνύσθαι. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐλκύσθαι καὶ εἵλκυσθαι παρακείμενος. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐλκύω, εἵλκύσθαι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔλκυμι, εἵλκυσθαι. Εἶρυτο . κατάσχοι. Ἀρίσταρχος προπαροξύνει πάνυ ὑγιῶς, ὡς τὸ ἐξεύγνυτο, οὐ μὲν τοι, ὡς Τυραννίων, προπερισπᾷ, εἰρῦτο. Εἰσαγγοχῶς . εἰσενεγκῶν. Εἰσκεκρίμενον . ἐπέισακτον. Εἰσποιημένον καὶ εἰσποιητόν . τὸ θετὸν καὶ οὐ κατὰ φύσιν. Εἰσήλασαν . εἰσῆλθον. Εἰσήεσαν . εἰσῆλθον. Εἰσίασιν . * ἐπορεύοντο. * [εἰσέρχονται.] Εἵσιμεν . εἰσερχόμεθα. Εἰσίν . ὑπάρχουσιν.

epsilon 644

Εἶσομαι . γνώσομαι. Εἰσέθει . εἰσέτρεχεν. [Εἰσήλλατο .] εἰσεπήδησεν. Εἰσοίσει . εἰσενέγκοι. Εἰσέφρησεν . ἐπεισῆλθεν. Εἴσιθι . εἴσελθε. Εἰσβάλλει . εἰσέρχεται, εἰσβαίνει. Εἰσεκώμασεν . εἰσῆλθεν. Εἰσκρίνειν . μερίζειν. εἰσχωρίζειν. * Εἰσώθη . εἰσάγη. * Εἰσαγωγῶ . τὸ ὁδηγῶ. καὶ εἰσαγωγή ἡ ἐπὶ τὰ τέλη ὁδήγησις τῶν λόγων. Εἰστήκειν . ἐκ τοῦ ἐστήκω. ἔστι δὲ μέσος ὑπερσυντελικὸς εἰστήκειν. διὰ τὸ μὴ συμπεσεῖν κατὰ τὸ δεύτερον αὐτοῦ καὶ τρίτον πρόσωπον τῷ ἰδίῳ ἐνεστώτι ἐπλεόνασε τὸ ι καὶ ἐγένετο εἰστήκειν. Εἰώθει . [ὥς] ἔθος εἶχε. καὶ εἴωθα. ἔστιν ἔθω τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι. ὁ μέσος παρακείμενος εἶθα καὶ πλεονασμῶ τοῦ ω εἴωθα καὶ ἔωθεν. ἀεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν—. Εἶνω . τὸ καλύπτω. Εἰρηκῶς . εἰπών. Εἰρημένον . λελεγμένον. Εἶρω . τὸ πλέκω καὶ συνάπτω. ὅθεν καὶ εἰρμός. Εἶρπον . μετὰ σχολῆς ἐβάδιζον. Εἶρυντο . ἐφύλασσον. καὶ εἰρύσασθαι.

epsilon 645 [Εἰρούντο . εἶλκυν. καὶ εἰρύσατο.] Εἰκάθειν . ὑποχωρεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπέικειν. μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν. Εἰκάζων . οἰόμενος ἢ ὁμοίων. οἷα δὲ ἱκανότατος τὸ ἀφανὲς εἰκάσαι. Εἶκασιν . ὁμοίωσεν. Εἰκοβολεῖν . εἰκάζειν. ἢ εἰκῇ καὶ μάτην βάλλειν. εἰς τὸ μήτε σφάλλασθαι μήτ' εἰκοβολεῖν. Εἶλετο . ἠθέλησεν. Εἰλήσας . συστρέψας. Εἶληχεν . ἔλαχεν. Εἰληφώς . λαβών. Εἰλιγγιῶ . σκοτοδινιῶ. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ ἰλιγγιῶ. τὸ μὲν ῥῆμα διὰ διφθόγγου. [τοῦτο δὲ οἱ Συρακούσιοι σίελ λέγουσι.] τὸ δὲ ὄνομα ἰλιγγος διὰ τοῦ ι . ἐγὼ δὲ καὶ τὰ δύο διὰ τοῦ ι γράφω. Εἰλόμενον . συνελαννόμενον. Εἰλούμενος . συστρεφόμενος. Εἰλόμην . προέκρινα, ἠθέλησα.

epsilon 646 Εἶπον . ἀντὶ τοῦ εἶπε, προστακτικόν. [Εἰρηνήσειν . πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἐλπίδα δὲ μεγάλην εἶχον εἰρηνήσειν. ὁ δὲ Καῖσαρ, ἐξὸν αὐτὸ εἰρηνήσειν, πόλεμον εἶλετο.] Εἶρξας . ἀποκλείσας, δασύνουσιν Ἀττικοί. τὸ μέντοι παρ' Ὀμήρῳ ἐρχθέντες ἐν μεγάλῳ ποταμῷ — ψιλοῦσιν. καὶ τὸ ἔρξας ἀντὶ τοῦ πράξας δασύνουσιν. ἢ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξας' ἀπεβήσατο διὰ θεάων. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς ψιλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. [Εἶρωνεύσεται . καθυποκρινεῖται. λέγεται γὰρ ἐπὶ τοῦ διάπειραν λαμβάνοντος ὑπούλως καὶ καθυποκρινομένου τὸν μὴ γινώσκοντα περὶ ὅτου ποτὲ τὸν λόγον ποιῆσαι.] Εἶρυσμένους . ἐλकुσμένους. ἢ δὲ θεράπαινα ἑώρα τὰ ξίφη εἶρυσμένους, ὥς αὐτοὺς διαχρήσαιντο. Εἶρχθέντες . πνιγέντες. Εἰσάμενος . ὁμοιωθεὶς. [Εἶσαν . ὑπετάγησαν.]

epsilon 647 Εἰσάττειν . εἰσελθεῖν. Ἀριστοφάνης· Μηδ' ἐς ὀρχηστρίδος ἐσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνῶς Μήλῳ βληθεῖς—. Εἶσατο . ἀνέθηκεν. Ἀρτέμιδι εἶσατο ἄγαλμα. καὶ ἀντὶ τοῦ κατέθετο. [ὅς τάδε καλὰ εἶσατο. καὶ ἀντὶ τοῦ περιέθηκε, καὶ ἀντὶ τοῦ περιέβαλεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐφάνη, καὶ ὠμοιώθη.] Εἰσβαλεῖτε . [εἰσβαλεῖν ἐστὶ, τὸ τινὰς ἐν ἀγρῷ εἰσελθόντας, ἐκκόψαι πάντα τὰ ἐν αὐτῷ.] κυρίως [δὲ] εἰσβαλεῖν ἐστὶ τὸ εἰς τὴν πόλιν πολεμίους τινὰς εἰσελθεῖν. [Εἶσεν . ἔκτισεν.] Εἰσεπόδιζον . ἀντὶ τοῦ εἰσέβαινον τοὺς πόδας τοῦ χωρίου. Εἰσεποιήθη . εἰσεκρίθη. ὑπὸ τοῦ πατρὸς Νερουᾶ εἰσεποιήθη. καὶ εἰσεποιεῖτο ἀντὶ τοῦ ὑπετίθει. ὁ δὲ πόρος ἐφράττετο καὶ μεγάλας ἐλπίδας εἰσεποιεῖτο τῶν ἐπιφερομένων. [Εἰσέφρησα . εἰσέδυσα ἑαυτόν.] Εἰσέφρησας . εἰσήγαγες. Εἰσέφρουν . εἰσεδέχοντο. οἱ δὲ τὰς πύλας ἀνοίξαντες, εἰσέφρουν τὸ στράτευμα.

epsilon 648 Εἰσεχέοντο . εἰσῆρχοντο. Εἴσιμι . εἰσέρχομαι. Εἶση . ἐπιγνοίης, λογίση, ἢ ἀντὶ τοῦ μαθήση. Εἰσῆγγειλεν . ἐσυκοφάντησεν. ὁ Δωὴν τὸν Ἀβημέλεχ εἰσῆγγειλε παρὰ τῷ Σαοῦλ καὶ εἰς μαιφονίαν τῶν ἱερέων ἐξέμηνεν. Εἰσηγούμενος . διδάσκων. Εἰσῆις . εἰσῆρχου. Εἰσῆρετο . εἰσεφέρετο. † Εἰσῆρῆσεν . † ἅφ' οὗ γὰρ εἰσῆρῆσεν εἰς τὴν οἰκίαν. ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθε καὶ εἰσεπήδησεν. Εἰσθορόντα . εἰσπηδήσαντα. ὅταν ἴδωσιν αὐτὸν εἰσθορόντα τοῖς πολεμίοις. Εἴσι . πορεύεται. [Εἴσκω . εἰκάζω.] Εἰσκριθεὶς . ἀντὶ τοῦ εἰσελθών. ὁ δὲ εἰς τὸ ἄντρον εἰσκριθεὶς. Εἰσκυκλεῖ . εἰσφέρει. ἐπισυνάπτει καὶ ἐπικυκλοῖ. καὶ εἰσκυκλεῖσθαι ἀντὶ τοῦ κυκλοειδῶς τρίβεσθαι. καὶ εἰσεκύκληκεν ἀντὶ τοῦ εἰσῆνεγκεν, εἰσῆγαγεν. εἰσεκύκληκε δαίμων εἰς τὴν οἰκίαν. Εἰσόμενον . μαθόντα. τί πράττουσιν οἱ πολέμιοι καὶ τί διανοοῦνται, εἰσόμενον.

epsilon 649

Εἰσορόων . βλέπων. Εἰσπεπαίκασιν . εἰσπεπηδήκασιν. Εἰστρυπᾶν . τὸ παρεισέρχεσθαι.
Εἰστήκειμεν . ἀντὶ τοῦ ἐστηκότες ἦμεν. καὶ εἰστήκεισαν. Εἰστία . ἐκάλει, εὐώχει. ὁ δὲ εἰστία τὸν
στρατὸν ἡμερῶν ἔξ εἰς πανθοινίαν. Εἰσφρήσασθαι . εἰσδέξασθαι. καὶ εἰσφρήσειν. [καὶ
εἰσφρήσωσι.] [Εἰσφρήσας . εἰσελθών.]* Εἰσέφρησεν . εἰσῆλθεν. * Εἰσφρησθέντα . ἐκδιωχθέντα.
οἱ δὲ χαρᾶς ὑπεπλήσθησαν τῷ μὴ ἐκσφρηθῆναι ὑπὸ θεοῦ αὐτόν. Εἰσωχέτευσαν . ἔνδον
μετέφερον. Εἴτω . πορευέτω, συγχωρεῖτω. καὶ εἴτω ἀντὶ τοῦ ἑάν τι. Εἴατο . ἐκάθητο. *
Εἴκαθεν . ὑπετάττετο. * (Ἐπὶ ῥῆμα.) Εἰρηναίως . φιλικῶς. ἦσαν γὰρ εἰρηναίως ἐσταλμένοι,
ἄνευ δορυφόρων ἄγοντες τὴν ἱερουργίαν. Εἰς ὅτε δὴ . ἕως ἄν. Εἰ . σύνδεσμος. ὡς τὸ, εἴ σφιν εἰς
ἑαυτούς. Εἰδημονικῶς . ἐμπίρως. Εἶδ' ἄγε νῦν . διὸ δὴ. Εἶθαρ . ἀντὶ τοῦ εὐθέως. ἀπὸ τοῦ εὐθὺς
εὐθαρ καὶ εἶθαρ. Εἰκαίως . ἀντὶ τοῦ μάτην. καὶ εἰκῇ. παρὰ τὸ εἴκω γέγονεν.

epsilon 650 Εἰκότως . πρεπόντως. καὶ εἰκὸς τὸ πρέπον, τὸ ἀκόλουθον, τὸ εὐλογον. λαμβάνεται δὲ [καὶ] ἀντὶ
τοῦ τάχα. ἔστι δὲ μετοχὴ οὐδετέρου. ἀπὸ τοῦ εἴκω εἰκῶς καὶ τὸ οὐδέτερον εἰκός. καὶ ἐχώρησεν
εἰς ἐπὶ ῥῆμα. [σύντονον.] Εἰλαδόν . κατὰ συστροφὴν. καὶ εἰληδόν. Εἰνάνυχες . ἐπὶ ἑννέα
νύκτας. Εἵνεκα . ἀντὶ τοῦ χάριν. πόθεν τὴν ἐπέκτασιν ἔχει; ἰστέον, ὅτι ἔκτασις μὲν ἢ ἐν φωνήσῃ
γινομένη· ἐπέκτασις δὲ ἢ ἐν στοιχείοις. τὴν δὲ ἐπέκτασιν εἰώθασι λέγειν τὴν κατὰ τὸ τέλος·
τοιόσδε· τοσόσδε. ἔκτασις ἔνεκα, εἵνεκα. Εἰ μὴ τι . ἀντὶ τοῦ πλήν. οὕτως Πλάτων ἐν τῷ
Ἀλκιβιάδῃ ἐχρήσατο· εἰ μὴ τις σου ἐραστὴς ἐντυγχάνει. Εἴσω καὶ ἔσωθεν . ἀπὸ τῆς ἐξ
προθέσεως γίνεται ἔξω, καὶ ἀπὸ τῆς πρὸ πρόσω· οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς εἰς εἴσω. Εἶτα . μετὰ ταῦτα.
ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δὴ δήτα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἰ εἶτα. Εἰρηκῶς . εἰπών. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Κ.
(Ἀρσενικόν.) Ἐκατοστιαῖος τόκος . ὁ τοκιζόμενος εἰς δώδεκα νομίσματα τὰ ἑκατὸν
[νομίσματα.] Ἐκάεργος . τοξότης, ἢ ὁ ἕκαθεν ἔργων, ὃ ἐστὶ μαχόμενος, ἢ ὁ ἐκατέρωθεν εἴργων
καὶ κωλύων τοὺς πολεμίους. οἷον·

epsilon 651 —ἐκάεργος Ἀπόλλων. ἔργον γὰρ τὴν μάχην οἶδεν Ὅμηρος καλεῖν. ἢ ὁ πόρρωθεν ἐργαζόμενος.
Ἐκαστος . παρὰ τὸ ἕκατος. ὁ μὴ πέλων ἐγγὺς, οἷον κευχωρισμένος καὶ μὴ συλληβδην ὦν πρὸς
ἕτερον. ἐπιμερίζοντες τὸ πλῆθος φασὶν ἐκάτερος ἕκαστος. Ἐκατος . ὁ ἥλιος. ἐκ τοῦ ἐκάς,
ἕκατος. εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο. Ἐκατηβόλος καὶ ἐκατηβελέτης . ὁ τοξότης.
[Ἀπόλλωνος,] ἐκατηβελέταο ἄνακτος. [τοῦ μακρόθεν βάλλοντος καὶ ἐπιτυγχάνοντος. παρὰ τὸ
ἐκάς καὶ τὸ βέλος γίνεται ἐκαβελέτης, καὶ πλεονασμῷ τῆς τῇ ἐκατηβελέτης, ὡς ἔτυμος
ἐτήτυμος. ὁ ἕκαθεν βάλλον τοξότης.] Ἐκ καταλόγου . τῶν εἰς στρατιώτας τελούντων.
Ἐκβιβαστής . δοκιμαστής. Ἐκ γειτόνων . ἀντὶ τοῦ γειτνιῶσαν. ἐκ γειτόνων τῆς
μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει. Ἐκδημος . ὁ ἀπόδημος. Ἐκδηλος . ὁ
φανερὸς. [Ἐκδικος . ὁ τὴν ἀλήθειαν ἐκδικῶν. ἔκδικος καὶ ὁ ἔξω τοῦ δικαίου.] Ἐκ δυοῖν . ἐκ
δύο. Ἐκ γενετῆς . ἐκ τῆς γεννήσεως. [Ἐκεῖνος . παρὰ τὸ ἐκάς ἐπὶ ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ
πόρρωθεν. τὴν γὰρ πόρρω δεῖξιν σημαίνει. καὶ οἱ Δωριεῖς κῆνος αὐτὴν φασὶ καὶ τῆνος,
ἀντιδιαστέλλοντες αὐτὴν ἐπὶ τῆς πλησίον δείξεως.

epsilon 652 εὐρίσκεται μέντοι, φησὶν Ἀπολλώνιος, καὶ τὴν τῆνος ἐπὶ τῆς πόρρω δείξεως.] Ἐκηβόλος . ὁ
Ἀπόλλων. ἀπὸ τοῦ βάλλειν ἐκάς καὶ μακρόθεν. Ἐκκήρυκτος . ὁ ἀπόβλητος. Ἐκηλος . ὁ ἥσυχος.
παρὰ τὸ ἐκάς ἕκαλος καὶ ἕκηλος. παρὰ οὖν τὸ ἕκηλος γίνεται εὐκηλος. ἢ παρὰ τὸ εἴκω τὸ
ὑποχωρῶ, [ἡσυχάζει γὰρ ὁ ὑποχωρῶν.] ἢ παρὰ τὸ ἀκὴν ἄκηλος καὶ ἕκηλος, ἵν' ἢ ὁ ἥσυχος. ἢ
παρὰ τὸ ἐκὼν ἕκηλος. Ἐκλογεῖς . οἱ ἐκλέγοντες. Ἐκνεφίας . ἄνεμος οὕτω καλούμενος, ὃς λίαν
σφοδρῶς πνέει. παρὰ τὸν γνόφον. οἰονεῖ ὁ νέφη συνάγων καὶ ἐξ αὐτῶν κινούμενος. † ὃ ἄνωθεν
κατιῶν καὶ ἕτερος ὢν παρὰ τοὺς ἰβ , ὥσπερ καὶ ὁ τυφών. οὗτοι δὲ εἰσι βλαπτικώτατοι λίαν,
οἷον κεραῦνιοι ὄντες. † Ἐκπαγλος καὶ ἕκπλαγος . ὁ καταπληκτικός. παρὰ τὸ πέλαγος· φοβερόν
γὰρ τοῖς πλέουσιν· ἐκπέλαγος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἕκπλαγος καὶ ἕκπαγλος. Ἐκποίησης .
ἀποκηρύκτου διαφέρει, ὅτι ὁ ἀποκηρύκτος ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται, ὁ δὲ ἐκποίησης ὑπὸ τοῦ

φύσει πατὴρ δίδεται εἰς ἕτερον οἶκον πρὸς θεσίν. Ἐκπτωτος . ὥσπερ λέγεται ἔκβιος ὁ ἔστερημένος τοῦ βίου, καὶ ἐξούσιος ὁ ἔστερημένος τῆς οὐσίας, οὕτως καὶ ἔκπτωτος ὁ ἔστερημένος τῆς πτώσεως. Ἐκπλαγεῖς . ἐκπλήξεως ἔμπλεοι. ἐκπλαγεῖς δὲ γενόμενοι οἱ Λίβυες διὰ τὸ παράδοξον. Ἐκ ποδὸς εἶπετο κατόπιν . ἀντὶ τοῦ συνέγγυς.

epsilon 653 Ἐκ πολλοῦ . ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων. Ἐκσπονδος . ὁ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ὄρκους παραβαίνων καὶ μὴ φυλάττων. ὁ τοίνυν τοὺς ὄρκους ἐκσπόνδους ποιήσας. Ἐκ συγκειμένου . προὔπηργμένου, προγεγυμνασμένου. τότε δὲ εἰς τάξιν τινὰ [ὥσπερ] ἐκ συγκειμένου κατέστησαν. Ἐκταῖος . ὁ ἕκτος. [Ἐκτεὺς . μέτρον ἐστίν, ὁ ταυτὸν ἐστὶ τῷ χοίνικι. οἷσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα—. τουτέστι τριώβολον.] Ἐκτῆνες . οὕτως ὠνομάζοντο οἱ Βοιωτοί. Ἐκτιμος καὶ ἐκτίμους . ἕξω καὶ ἐκτὸς τιμῆς. ἐκτίμους ἔχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόνων. Ἐκτομίας . ὁ εὐνοῦχος. [Ἐκ τοῖο . ἐκ τούτου.] [Ἐκτόπιος . ἀπὸ ξένου τόπου. ἐκτόπιος συθεῖς ὁ ἐστὶν ὁρμήσας.] Ἐκτοπισμός . ἡ πόρρω διαγωγή. οἱ δὲ φοβούμενοι τὸν εἰς Ἰταλίαν ἐκτοπισμὸν ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις διεδίδρασκον. Ἐκτιναγμός . ὅταν ἀναρρίπτῃται μετὰ κινήματος ἡ γῆ. Ἐκ τῶν παρόντων . ἐκ τῶν φθασάντων. νικώμενοι οὖν ἐκ τῶν παρόντων ἄκος αἰτοῦσι παρὰ τοῦ θεοῦ.

epsilon 654 Ἐκτραορδιναρίους . Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. δηλοῖ δὲ τοὺς ἐπιλέκτους. Ἐκυρός . ὁ πενθερός. [παρὰ τὸ εἰς αὐτὸν τὴν νύμφην ἄγειν ἢ τὴν κόρην. ἢ παρὰ τὸ δέχω, δεχυρός, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ ἔκυρός. ἢ παρὰ τὸ κύρω, τὸ ἐπιτυχάνω, κυρὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἔκυρός.] Ἐκφορος . παράφορος, μαινόμενος. αἰσθάνομαι γινόμενος ὑπὸ τοῦ πάθους ἔκφορος. Ἐκφρων . ἐξεστηκώς, παραπαίων, ἕξω φρενῶν. ὁ δὲ ὑπὸ μέθης ἔκφρων γενόμενος. Ἐκφυλος . ξένος, παρηλλαγμένος, ἀήθης, ἀλλόφυλος. ὀθνεῖος καὶ πάντη ἔκφυλος. Ἐκκοπος . κατάκοπος. ὁ δὲ διανύσας σταδίους τετρακοσίους καὶ γενόμενος ἔκκοπος ἐπέμεινεν. Ἐκπαθεῖς . ὑγιεῖς, ἐκτὸς πάθους. ἵνα μὴ ὥσιν ἔκδιψοι, ἀλλ' ἐκπαθεῖς καὶ κεκαινοποιημένοι. Ἐκ παραλλήλου . ἕξ ὁμοίου. Ἐκνόμοις . παρὰνόμοις. Ἐκτέον . κρατητέον. [Ἐκ τιτύμων . ἐκ μικρᾶς ἡλικίας.] Ἐκφάντορες . κυρίως οἱ τῶν μυστηρίων τὰ ἄρρητα συμβολικῶς ἀναφαίνοντες. (Θηλυκόν.) Ἐκάβη . κύριον ὄνομα. ἡ ἕκαθεν βεβηκυῖα. ὁ γὰρ πατὴρ Δύμας Φρυξ Πριάμω εἰς Ἴλιον ἐξέδοτο. ὅθεν Πρίαμος Φρυξὶ σύμμαχος ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθα.

epsilon 655 Ἐκατόμβη . θυσία γινομένη ἐξ ἑκατὸν βοῶν. Ἐκ καταλήψεων . ἐξ ἐφευρέσεων. * Ἐκ γειτόνων . ἀντὶ τοῦ γειτνιῶσαν. ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει. * Ἐκδοσις . τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, οἰονεῖ ἕξω δόσις. οὕτω καὶ Δημοσθένης. Ἐκδιαίτησις . τρυφή. ὁ δὲ τρυφαῖς μαλακαῖς καὶ ἐκδιαιτήσεσι διαλυθεὶς ἐπανάη. Ἐκδεια . ἡ κεχρεωστημένη λοιπὰς καὶ ἡ ἐκούσιος στέρησις τῶν χρημάτων. ἔνδεια δὲ ἡ ἀκούσιος. Ἐκδοχή . ἀναμονή. Ἐκεχειρία . ἀνεσις, ἀνοχή πολέμου. παρὰ τὸ ἔχω καὶ ἀπέχω γίνεται ἐχεχειρία, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ ἐκεχειρία. Ἐκζεσις . ἡ ἔκβρασις. Ἐκκήρυκτον . ἀπόβλητον. ἐκκήρυκτον ταύτην ἐποίησαν. καὶ ἐξεκήρυξαν ἀντὶ τοῦ ἀπεσκοράκισαν. Ἐκθυμία . προθυμία. Ἐκθεσμον . παράνομον. ἔκθεσμον ἁμαρτίαν πεποιήκεσαν.

epsilon 656 Ἐκλειπία . ἡ συγχώρησις. ἄδικον ἡγεῖτο τὴν ἐκλειπίαν. Ἐκλιμίαν . τὴν ἀχορτασίαν. Ἐκλογιστίαν . ἀρίθμησιν. καὶ ἐκλογιζόμενος τὸν στρατόν—. Ἐκκλητος . ἦν ἂν ἐκκαλῇ τις εἰς τὸ κριθῆναι, δηλονότι τὴν πρώτην οὐ στέργων κρίσιν, ὡς πρὸς ἔχθραν κρινάσης ἢ πρὸς χάριν. ἐξῆν δὲ τοῖς μὲν ξένοις ἐκκαλεῖσθαι, τοῖς δὲ πολίταις οὐκέτι. Ἐκκλησίαν . συναγωγὴν ὄχλου. ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ πλοῦτον γίνεται, ἐκκλησιάζομεν γὰρ ἢ τὶ τῶν ἰδίων σῶσαι βουλόμενοι. καλεῖ δὲ καὶ ὁ Χριστὸς σῶμα ἑαυτοῦ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ διὰ ταύτης ἱερατεύει ὡς ἄνθρωπος· δέχεται δὲ τὰ προσφερόμενα ὡς θεός. Ἐκκλήσεις . αἱ ἐκκαλήσεις. πρόδηλος γὰρ ἐγένετο φυγὴ καὶ τῶν ὑπεναντίων ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεσιν. Ἐκμαρτυρία . διαφέρει τῆς μαρτυρίας. ὅτι ἡ μὲν

τῶν παρόντων ἐστὶν, ἡ δὲ [ἐκμαρτυρία] τῶν ἀπόντων. Ἐκ μεταβολῆς . ἤτοι ἐκ μεταμελείας, οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκ μεταβολῆς ὡς ἐπ' Ὀλυμπίας.

epsilon 657 Ἐκκομιδὴ . ἡ ἐκφορά. Ἐκουσιότης . νοὸς * αὐτεξουσιότης καὶ * αὐτοκινησία πρὸς τὸ αἰρετόν. Ἐκ περινοίας . ἐξ ἐπινοίας. Ἐκπληξις . * ἀσυνεσία καὶ * φόβος ἐξ ἀσυνήθους φαντασίας. Ἐκπνοή . ἔξοδος πνεύματος ὑπὸ συστολῆς πνεύμονος διὰ ψύξιν τοῦ ἐν ἡμῖν θερμοῦ. Ἐκπλαγοῦς καὶ ἐκπαγλοῦς . ἐκπληκτικῆς, θαυμαστικῆς. Ἐκ περιουσίας . ἐκ περιττοῦ. ἐκ περιουσίας λέγει. Ἐκ περιτροπῆς . ἐξ ἀποστροφῆς ἐκ νίκης. Ἐκ προσαγωγῆς . ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνάγκην καὶ οὐκ ἐκ φύσεως οὐδὲ ἀπλοϊκῶς. Ἐκρηξις . ἡ κραυγή. Ἐκστασις . φρενῶν ἀποβολή, καὶ ὁ θαυμασμός καὶ ἡ ἀλλοίωσις. ἔστι δὲ καὶ ἁμαρτία. Δαβίδ· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου. Ἐκτοπος . παρηλλαγμένη, ἀφόρητος. τοῖς δὲ Κέλτοις παρέστη ἔκτοπος ἡλικία πρὸς τὸ παράδοξον ὀργή.

epsilon 658 Ἐκ τῆς ὁσφύος . ἐκ τοῦ σπέρματος. Ἐκυρά . ἡ πενθερά. Ἐκφανεστάτας . πάννυ λαμπράς. [ἐκφανεστάτας ἔχει τὰς ἀρχὰς ἢ τὰς χαράς.] Ἐκφαντορία . δήλωσις, θεολογία. Ἐκφανσις . φανέρωσις. Ἐκφορά . ἡ ταφή. ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον. Ἐκ φύσεως . ἀπὸ [γεννήσεως καὶ] οἰκειάς γνῶμης. Ἐκφυσιν . βλάστησιν, γονήν. Ἐκ φθορᾶς . ἐκ θανάτου. Ἐκφρασις . ἐπιθυμία, δήλωσις. Ἐκ χειρὸς βοθηεῖν τοῖς πράγμασιν . ἀντὶ τοῦ μετὰ πάσης ἐπιμελείας. Ἐκάτη . ὄνομα θεᾶς. οἰονεὶ ἐκάστη τις οὐσα καὶ εἰς ἕκαστα παραλαμβάνομένη καὶ πανταχοῦ βοηθοῦσα. [Ἐκατόμβη . ἡ γινομένη θυσία διὰ βοῶν ἐκατόν. τὸ δὲ ἐκατόν παρὰ τὸ ἔχω, ἐχατόν καὶ ἐκατόν, ἢ παρὰ τὸ ἥκειν καὶ φέρειν δέκατον ἀριθμόν.]

epsilon 659 Ἐκκοπήν . τὴν τυχοῦσαν ἀναβολήν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἵνα μὴ ἐκκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. εὐαγγέλιον δὲ τὸ κήρυγμα λέγει. Ἐκβασιν . τὴν πλήρωσιν. τὴν παῦσιν. ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν. (Οὐδέτερον.) Ἐκδεές . ἀτελές, ἐλλιπές. Ἐκ διαμέτρου . τὰ πλεῖστον ἀλλήλων διεστηκότα ἢ τὰ ἄκρα καὶ μείζονα διαστήματα, οἷον ὅταν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἀνατολικῷ ὀρίζοντι ὑπάρχη καὶ ἡ σελήνη ἐν τῷ δυτικῷ. Ἐκδικον . ἐπὶ δικαίου καὶ ἀδίκου λέγεται. Ἐκδοτον . προδομένον. Ἐκδοχεῖον . τὸ ταμιεῖον. γράφεται καὶ ταμεῖον. Ἐκθετα . ἐκριπτούμενα. ἔκθετα βρέφη. Ἐκμαγεῖον . σφραγίς, ἐκτύπωμα. ἐκ τοῦ μάσσω γίνεται μάγος ὁ ἀπομασσόμενος πάντα τὰ τοῦ μάγους δεκτικά. μαγεῖον καὶ ἐκμαγεῖον, ὡς διδάσκαλος διδασκαλεῖον, καὶ πάσσαλος πασσαλεῖον, καὶ ἱατρὸς ἱατρεῖον. Ἐκμαρτυρίῳ . διαμαρτυρίῳ. οὐκ ὤκνησαν καὶ δευτέρῳ διαμαρτυρίῳ χρῆσασθαι. Ἐκμελές . ἡμελημένον. ὁ δὲ βῶνος οὐκ ἐς τὸ ἐκμελές οὐδὲ ἐς τὸ ραθυμώτερον ἐτράπη ὁ νοῦς αὐτοῦ.

epsilon 660 Ἐκπρεπές . λίαν ὠραῖον. [Ἐκ παραλλήλου . ἐξ ἰσότητος, ἐξ ὁμοίου.] Ἐκπυστον . φανερόν. καὶ εἰς πολλοὺς ἐξάκουστον. Ἐκπωμα . ποτήριον, φιάλη. Ἐκπλεα . πλήρη. ἐσθῆτας δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐκπλεα παρεῖχεν. Ἐκπλυτον . ἐξίτηλον, ἀσθενές. Ἐκ λεχέων . ἐκ τῶν κοιτῶν. Ἐκλογεῖον . ἡ ἐκλογάς. Ἐκνοον . ἀνόητον. μωρόν. Ἐκούσια . τὰ ἀφ' ἡμῶν γινόμενα, μηδενὸς ἔξωθεν ἀναγκάζοντος. Ἐκκριτον . τὸ ἐκλεγεγμένον. Ἐκρήγματα . τὰ ἐκ τῶν χειμάρρων γινόμενα ἐν τοῖς πεδίοις κοιλώματα. [Ἐκ συγκειμένου . προὔπηργμένου. προγεγυμνασμένου. τότε δὲ καὶ εἰς τάξιν τινὰ ὥσπερ ἐκ συγκειμένου κατέστησαν, καὶ ἐν κόσμῳ τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν.] [Ἐκσφράγισμα . τὸ ἐκτύπωμα.] Ἐκτύπωμα . ὁμοίωμα. Ἐκτενές . ἐπιμελές. ἔργον δ' ἦν αὐτῷ ἐκτενές. Ἐκτρωμα . ἀποβολὴ γυναικός. Ἐκ τοῦμπαλιν . ἐκ τοῦ ἐναντίου. Ἐκ τιμημάτων . τέσσαρα Ἀθήνησι τιμήματα ὑπὸ Σόλωνος γέγονε· πεντακοσιομεδίμων, ἱππέων, ζευγυτῶν καὶ θητῶν.

epsilon 661 Ἐκ τιτυμνῶν . ἐκ μικρᾶς ἡλικίας. Ἐκτοπα . ξένα. Ἐκτόπια . τὰ κεχωρισμένα. ἐκτόπια πολισμάτια τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων. Ἐκ τοῦ παραχρήμα . ἐκ τοῦ αὐτομάτου. Ἐκτυπώτερον . φανερώτερον. Ἐκφυλα . ξένα, ἀλλότρια. [ἀλλόφυλα.] Ἐκκαιδεκάδωρα .

παλαιστῶν ἐκκαίδεκα. δῶρον γὰρ ἡ παλαιστή. Ἔκτρωμα . ἡ ὡς ἐξάμβλωμα. καὶ ἀμβλωθρίδιον. ὁ ἐν πᾶσι τέλειος Παῦλος ὡς ἀτελῇ ἐν ἀποστόλοις καὶ μὴ μορφούμενον τῇ κατὰ Χριστὸν πίστει ἀπ' ἀρχῆς, ἔκτρωμα φησὶν ἑαυτόν· ὡς περιττῷ ἐκτρώματι ὥφθη καί μοι. Ἐκφυμα . ἐξάνθημα. (Ῥῆμα.) Ἐκκακῶ . ἀπειροκακῶ. πλειστάκις τοῦτο ποιῶ. Ἐκκαλεῖται . προσκαλεῖται. βουλόμενοι ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ.

epsilon 662 Ἐκκαλούμενοι . προσκαλούμενοι, ἢ προθυμοποιούμενοι. εἴτε τὴν καθ' αὐτῶν ἐκκαλούμενοι διαβολήν. * Ἐκάθιζε καὶ καθίει . ἐπεχείρει, ἐνέβαλεν, ἔπεμπεν. * [Ἐκάπυσεν . ἐκ τοῦ κάπῳ, τὸ πνέω, ἀφ' οὗ καπύω, καπύσω. ὡς ἀφύω, ἀφύσω. οἶνον δὲ φθινύουσιν ἐξαφύοντες.] Ἐκκαρπώσαντες . προσόδους μεγάλας λαβόντες. Ἐκκαλέσασθαι . παραθῆξαι. παρορμῆσαι. Ἐκαπήλευσεν . ἐδόλωσεν. Ἐκαρπώσαντο . μετελήφασιν. οἱ ἡττηθέντες φυγῇ ἐκαρπώσαντο [τὸ εἶναι.] Ἐκαυλίζων . ἀποκλῶν, ἀποσπῶν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοὺς καυλοὺς τῶν λαχάνων ἀνασπώντων. Ἐκαλαμήσαντο . ἀπεθέρισαν. Ἐκάκωσαν . ἡρέμωσαν.

epsilon 663 Ἐκαραδόκει . προσεδόκει. ἐκαρτέρει. ἀπεσκόπει. Ἐκβρασθέν . ἐκριφέν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς θαλάσσης ἐκριπτουμένων. Ἐκβεβόλισται . ἐξορώρκεται. Ἐκβιάσας . ἐξαγαγών. Ἐκβακχευθεὶς . ἐκμανεὶς. Ἐκβληθήτωσαν . διωχθήτωσαν. Ἐγκαμηθῆναι . ὅταν εἰς ἕτερον γένος ἐκδοθῇ παρθένος οἶονεὶ τοῖς μὴ προσήκουσι, τοῦτο ἐγκαμεῖσθαι λέγεται. [Ἐκεγεγάμεν . Ὅμηρος· εὔχεται ἐκεγεγάμεν— ἀπὸ τοῦ γεγενῆσθαι. ἀπὸ τοῦ γῶ, γήσω, γέγημι ἀπαρέμφατον γεγάναι, καὶ δωρικῶς γεγάμεν, ὡς τιθέναι, τιθέμεν.] Ἐκδικάσασθαι . ἀνάδικον ἐκπᾶξαι διὰ τὸ δικάσασθαι. Ἐκδεξαι . ἀντὶ τοῦ ἀληθεύων οὐ ψεύδομαι. πίστευσον ὑποσχομένῳ τῷ δούλῳ σου. αὐτὸς ἐγ-

epsilon 664 γυητῆς γένου τῆς ἐμῆς ὑποσχέσεως. ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν. Ἐκδέξασθαι . οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀναμεῖναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀναδέξασθαι καὶ ἀναλαβεῖν. Ἐκδέχεσθαι . ἀπείργειν, κωλύειν. γέρρα τὲ παρατεταγμένα ἦν εἰς τὸ ἐκδέχεσθαι τὰ τῶν βαρβάρων τοξεύματα. Ἐκδέχη . νοεῖς, ὑπολαμβάνεις. οὐκ ὀρθῶς, ὡς στρατηγὲ, τοὺς ἡμετέρους ἐκδέχη λόγους. Ἐκδιαιτηθῆναι . διαπραθῆναι. Ἐκδιήτησε . κακῶς διώκησε. κακῶς οἰκονόμησεν. Ἐκδειματοῦνται . ἐκφοβοῦνται. Ἐκδημεῖν . ἀποδημεῖν. εἰς ὅνπερ τόπον οὐκ ἦν πρότερον. Ἐκεῦθαινον . ἔκρυπτον. Ἐκερουτίας . τὴν κεφαλὴν ἀνέτεινες δίκην τῶν κερατοφορούντων ζώων. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ γαυριᾶν. ὡς ἔλαφος, φησὶν, ἡνάλλου τοῖς κέρασιν· ἀνωρτάλιζες καὶ κερουτίας.

epsilon 665 Ἐκκεκυμασμένους . ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκβρασθέντας. Ἐκεράϊζον . κατέτρεχον. ἐληΐζοντο. ἐπόρθουν. Ἐκκεχιλωμένην . ἐψευσμένην, ἢ κεχερσωμένην· ὅτι ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φύεται· τοῦτο δὲ ἐστὶ χόρτος. δρῶ δὲ ταύτην ἐκκεχιλωμένην, οἶον ἐξημελημένην. [Ἐκκεκωφέαται . ἀπὸ τοῦ κωφῶ, κωφήσω, κεκώφηκα, κεκώφημαι, κεκώφηται, καὶ Ἰακῶς κεκωφέαται καὶ ἐν συνθέσει ἐκκεκωφέαται. καὶ παραβλάπτεται.] [Ἐκέκλετο . ἀπὸ τοῦ κέλλω, ἐκέλλετο καὶ ἐκέκλετο. σημαίνει δὲ τὸ προσέταξεν.] Ἐκκεκόλαπται . ἐγγέγλυπται. Ἐκαινον . ἔκοπτον. Ἐκαίομαί σου . ἐρῶ σου. Ἐκζωπυρῆσαι . ἀνάψαι. κυρίως δὲ τὸ ἐκ μικροῦ φουσῶντα μεγάλην φλόγα κινῆσαι. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

epsilon 666 Ἐκηαν . ἔκαυσαν. καὶ ἔκηαν ἀντὶ τοῦ ἔκαυσα καὶ ἔθυσα. ἐκ τοῦ καίω, καύσω, ἔκαυσα· ἀποβολῇ τοῦ ς καὶ ἐκτάσει τοῦ αυ εἰς η ἔκηα. Ἐκήκκιεν . ἀνεφέρετο. Ἐκήλει . ἔθελγε. σὺν ἡδονῇ ἔτερπε. κηλῶ γὰρ τὸ ὑπ' αὐλὸν ἡδομαι. οὕτω μὲν ὁ κατάρατος συνήθως τὸν ἄνθρωπον ἐκήλει. Ἐκηριώθην . ἐσκοτώθην. καὶ διὰ τὸ δέος κήρινος ἐγενόμην. Ἐκήδουσεν . κατ' ἐπιγαμίαν συνήφθησαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐνταφιάζειν. Ἐκθειάσαι . θαυμάσαι. Ἐκθελύνειν . χαυνοῦν. Ἐκθορεῖν . ἐκδραμεῖν. Ἐκθορεν . ἐξεπήδησεν. Ἐκθρώσκειν . ἐκπηδᾶν. [Ἐκθύσασθαι . ἐξιλεώσασθαι. ἐκμειλίσασθαι.]

epsilon 667

ἔκθεατρίζουσιν . ἐκπομπεύουσιν . ἐκφαιλίζουσιν . ἐξελέγχουσιν . ἐκθεατρίζουσι τὴν ἑαυτῶν ἀκρισίαν . Ἐκίσσησεν . ἐν γαστρὶ συνέλαβεν . Ἐκλαγξαν . ποιὸν ἦχον τὰ τόξα ἀπετέλεσαν . ἔστι ῥῆμα πεποιημένον κλάζω , ὁ μέλλων κλάγξω , ὁ πρῶτος ἀόριστος ἔκλαγξα . Ὅμηρος ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἶστοι— ὃ ἐστὶν ἤχησαν . Ἐκλεγόμενος . προκρίνων . Ἐκλέγοντες . ἀπαιτοῦντες . Ἐκκληδονίζετο . ἐμαντεύετο . Ἐκκληπτέον . δεῖ λαμβάνειν . Ἐκλελάκτικεν . ἀποβέβληκεν , ἀπέφυγεν . Ἐκκλείουσι . κωλύουσι . [ἐπεὶ τὸν Φίλιππον] ἐκκλείουσιν οἱ καιροί . Ἐκκλησιάζων . εἰς ἐκκλησίαν συγκαλῶν . ἡνίκα ἐκκλησιάζων ἐδίδου τὸ παράγγελμα . Ἐκκλητεύειν . τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν . Ἐκκλητευθῆναι . τῶν ἐγκαταλιπόντων μαρτυρίαν τὰ ὀνόματα ἐν τῷ δικαστηρίῳ κηρύσσεται· ὅπερ ἔλεγον ἐκκλητευθῆναι .

epsilon 668 Ἐκκλητεύσεν . ἐγκάλεσεν . [Ἐκκλητικῶς . ἐκκαλούμενος .] Ἐκλογιζόμενος . ἀριθμῶν . καὶ ἀντὶ τοῦ διανοούμενος . τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἐκπείρωσ καὶ φρονίμως ἐκλογιζόμενος . Ἐκλώζετο . κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γενόμενον ἐν τῷ στόματι ψόφον , ὧς πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροαμάτων ὧν οὐχ' ἠδέως ἤκουον . Ἐκμαγῆσαι . ἐκτυπῶσαι . Ἐκμαρτυρεῖν φασι τὸ λέγειν οὐχ' ἄπερ αὐτὸς εἶδεν , ἀλλ' ἄπερ ἐτέρων ἤκουσε λεγόντων . ἐκμαρτυρία δὲ γεγραμμένη ἀναγινώσκεται , ὅταν τις ἢ τελευτήσας ἢ ἢ ὑπερόριος . [Ἐκμηρυομένους . ἀναλεγομένους . δυσχερῶς ἐκμηρυομένους καὶ μακρῶς τὰς δυσχωρίας .] Ἐκμηρυσάμενος . ἐξελκύσας , ἐπεκτείνας . ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μηρυμάτων . ὁ δὲ ἐκμηρυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωριῶν κατεστρατοπέδευσεν . Ἐκμηχανώμενος . κατασκευάζων . Ἐκμυζήσας . ἐκπιάσας . ἐκθλίψας . Ἐκμειλίσσω . καταπραῖνω .

epsilon 669 Ἐκμολες . ἐξῆλθες . Ἐκληροδότησεν . ἐχαρίσατο κληροδοσίαν . Ἐκνάπτετο . ἐξύετο , ἔδαπανᾶτο . Ἐκνενέμηται . διαμεμέρισται . Ἐκνευρίσας . ἀδυνάτους καταστήσας . ἵνα πολλὴν δύναμιν τῆς Ῥώμης ἐκνευρίσῃ . † Ἐκνιξεν . ἔδακνεν . ἀπὸ τῆς πόας . Ἡρόδοτος . † Ἐκνισεν . ἐκίνησεν , καθήψατο . ἔρωσ ἐκνιξε τῆς παιδός . Ἐκνυεν . ἐξυνεν ἡρέμα . παρὰ τὸ κνᾶν . Ἀριστοφάνης οὗτος πόθω μ' ἔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν . [Ἐκκορηθῆναι . ἐκκαλλυνθῆναι . τὸ γὰρ κορεῖν καλλύνειν καὶ σαίρειν λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς .] Ἐκκορυφώσω . δύναται μὲν ἀκούεσθαι ἀνακεφαλαιώσομαι , οἷον κορυφὴν ἐπιθήσω δύναται δὲ

epsilon 670 καὶ οὕτως . ἕτερόν σοι λόγον ἐκκορυφώσω , ἥτοι ἀπάρξομαι . ἐπεὶ ἡ κορυφὴ ἀρχὴ τίς ἐστι τοῦ σώματος . Ἐκορύνετο . ὑψοῦτο , ἐκορυφοῦτο . Ἐκολάφισαν . ἐβασάνισαν . ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς πανίον ἐπέθηκαν . οὕτως εὖρον ἐγὼ τοῦτο . Ἐκονδύλιζον . τοῖς δακτύλοις ἔκοπτον . Ἐκόπασεν . ἔπαυσεν . Ἐκολλόπωσεν . κόλλη συνήρμοσεν . ἀπὸ γὰρ τοῦ νωτιαίου κόλλοπος καὶ δέρματος ἐψομένου ἐγένετο ἡ κόλλα τῶν βοῶν , ὅθεν καὶ ὧς ἐπιτείνουσι τὰς χορδὰς , κόλλοψ λέγεται . [Ἐκόησεν . ἐνόησεν . Ἰακῶς , παρὰ Καλλιμάχῳ .] Ἐκκοκκίσας . ἐρημώσας . ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν τῶν τοὺς κόκκους ἐκβαλλουσῶν . Ἀριστοφάνης Ὡ Ζεῦ— Λήσεις σεαυτοῦ τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας .

epsilon 671 † Ἐκολάβησας . προσέκρουσας . παρὰ τὸ ἐπὶ κόλαις βαίνειν . κόλα δὲ ἡ γαστήρ . ἢ ἔθραυσας . ἀπὸ τοῦ κολλάβου , ὃ ἐστὶ ψωμός . † Ἐκολῶ . ἐθορύβει . Ἐκκορακίζειν . ἀποδιώκειν . [Ἐκκορηθείης . παντελῶς ἀφανισθείης . Μένανδρος ἐκκορηθείης σύ γε .] Ἐκορίζετο . ὑπεκορίζετο . εὐμορφωτέροις ἐχρῆτο λόγοις . ἢ ἐκολάκευεν . Ἀριστοφάνης τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο . Ἐκορωνία . ἐγαυρία . ἐκορωνία καὶ παρετρίβετο πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας . Ἐκουρία . ἐδέετο κουρᾶς . Ἐκουσιάζομαι . προσφέρω . Ἐκκόψαντες . πηρώσαντες , τυφλώσαντες . ἐκκόψαντες αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμούς . Ἐκκόψαι . νικῆσαι . οὕτως Ἄλεξις . καὶ ἐπὶ τοῦ πηρώσαι τὸν ὀφθαλμόν . καὶ ἐξεκόπη ἐπὶ τοῦ ἐπηρώθη . Ἐκπαγλούμενοι . ἐκπληττόμενοι , θαυμάζοντες . ἐν εἰρήνῃ ἔμμενον ἐκπαγλούμενοι τὸν Ἡρακλέα . Ῥωμαίοις μὲν ἐκπαγλούμενος ὁ Πύρρος ταῦτα φησίν .

epsilon 672

['Εκπελευθῆναι . ἐκβληθῆναι.] 'Εκπερδικίσαι . διαδράναι πανούργως. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περδίκων· πανούργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκει τοὺς θηρευτάς. 'Εκπέρσαι . πορθῆσαι. 'Εκπεσῶν . ῥηθείς, δοθείς, χρησμὸς δ' ἐκπεσῶν παρὰ Εὐδοκίου τοῦ Θρακός. 'Εκπεφυσημένον . φιλοτίμως διατεθειμένον. ὁρῶν δὲ τὸν Μάρκον ἐκπεφυσημένον. ['Εκπήγνυσθαι . ἐκπλήττεσθαι.] ['Εκπηνιῖται . ἐξελκύσει. ἀπὸ τῶν τὴν κρόκα μηρυομένων πηνία. 'Ομηρος· πηνίον ἐξέλκουσα.] 'Εκπλεύσαντες . ἕξω γενόμενοι. οἱ δὲ ἐκπλεύσαντες τῶν φρενῶν. καὶ ἐκπλεύσειν ὁμοίως. 'Εκπλήσει . πληρώσει. 'Εκπλινθεύσας . ἀντὶ τοῦ ἀναλύσας, καὶ ἐξελὼν τὰς πλίνθους. οὕτως 'Ισαῖος. ['Εκποκίῳ . τὰς τρίχας ἐκσπάσω. 'Αριστοφάνης· ἐκποκίῳ σου τὰς ποκάδας— ἐπὶ γυναικείων τριχῶν ὡς τὸ πολὺ.] 'Εκπολεμῶσαι . ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον καταστήσαι. γράφεται καὶ ἐκπολεμῆσαι παρὰ Ξενοφῶντι.

epsilon 673 'Εκπεπολέμωται . ἐχθρωδῶς διάκειται. 'Εκπορίζομεν . ἐξευρίσκομεν. 'Εκπορίσας . συλλέξας. † 'Εκπορποῦσθαι . ἐκφιβλοῦσθαι.† 'Εκπρίου . ἐξαγόρασον, ἐλευθέρωσον. καὶ ἐκπρίασθαι. 'Εκπτήσονται . πετασθήσονται. 'Εκπολεμῆσαι . πορθῆσαι. ['Εκκραγγανομένων . μετὰ κραυγῆς λεγομένων.] 'Εκρεκεν . ἀντὶ τοῦ ἥχει. 'Εκρεμαννύμενοι . ἀντὶ τοῦ ἀπηρτημένοι. Θουκυδίδης τῶν δὲ ξυσκήνων ἤδη ἐκρεμαννύμενοι. 'Εκκρίνειν . δοκιμάζειν. 'Εκρινόμεθα . πολὺν χρόνον διεφερόμεθα καὶ ἡμφισβητοῦμεν. 'Εκκρούμενος . παρεκτείνων, παρατρέπων. ἀλλὰ καὶ τὸν καιρὸν τοῦτον τοῖς ἐναντίοις ἐκκρούμενος. 'Εκρουσάμην . ἀπέβριψα.

epsilon 674 'Εκκρίνεται . ἐκρέει. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ροῶδους γονῆς, καὶ τῆς τῶν κτηνῶν. 'Εκριπισθέντες . ἐξαφθέντες. ῥιπίζειν γὰρ τὸ ὀπτᾶν. ἀπὸ τῶν ῥιπίδων. ['Εκρέμω . παράγωγον ῥῆμα. ἐκ τοῦ κρεμῶ γίνεται κρέμημι, ὡς ἰστῶ ἴστημι· εἶτα κρέμαμαι, ὡς ἴσταμαι· ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, ἐκρέματο. κρεμᾶς γὰρ ἡ ἐνεστώτος μετοχή, ὥσπερ ἰστάς. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς 'Ιωνικῶς ἐκρέμαο, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν φωνηέντων ἐκρέμω. καὶ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κρεμῶ· ἢ γὰρ ἂν περισπᾶτο, ὡς ἐβοῶ, ἐγελῶ.] 'Εκσιφωνισθεῖη . ἐκκενωθεῖη, ἐκρυῇ, διασκορπισθεῖη. 'Εκστρεψον . μετάβαλε. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥυπουμένων καὶ ἐκστρεφομένων ἱματίων. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τὸν σαντοῦ τρόπον. 'Εκτεθνεῶτα . οἶον τὸν ἔσχατον ὄντα. 'Εκτετηκότες . δεδαμασμένοι, τεταριχευμένοι. 'Εκτετηκυῖα . ἀπεβρύκηκυῖα. ἐκτετηκυῖα τὰς ὁράσεις ὑπὸ τῶν δακρύων.

epsilon 675 'Εκτετοξεῦσθαι . ἐκκενῶσθαι. ἀνηλῶσθαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ τοξεύᾳ ἀναλίσκόντων τὰ βέλη. ['Αριστοφάνης·] τὸν ἐμὸν ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον. 'Εκτειχίσαι . τειχοποιῆσαι. ἐν ἐκικαίρῳ τῷ χωρίῳ ἐδόκει ἐκτειχίσαι τὴν πόλιν. 'Εκτετικότες . ἀποπληρώσαντες, ἀποδεδωκότες. ἐκ τοῦ τίω τὸ ἀνταποδίδωμι. 'Εκτιθέναι . ἀντὶ τοῦ εἰς βορὰν θηρίοις δοθῆναι ἢ καὶ ἄλλως εἰς διαφθορὰν παρατιθέναι ἐπ' ἐρημίαν. ἐκτιθέναι τὰ βρέφη βορὰν τοῖς θηρσίν. 'Εκτιμᾶται . ἀντὶ τοῦ ἐπιτέταται, ἠῤῥηται κατὰ τιμὴν. 'Εκτινύων καὶ ἐκτίνων . ἀποδιδούς. τῇ μητρὶ †γῆ† τὸ χρέος ἐκτίνων. καὶ ἐκτίσαι καὶ ἐκτίσει. ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς βασιλεὺς ἐκτίσει μοι δίκας ἐνδέοντι. 'Εκτίσε . κατέστησε, κατέταξεν. 'Εκτιλωμένοις . συνήθεσιν. ἐπεὶ ὁ κτίλος ὁ προηγούμενος τῆς ποιμένης κριὸς προβάτων συνήθης ἐστὶ τῷ ποιμένι. ἡ λέξις ῥητορική.

epsilon 676 'Εκτίλλω . ἀνασπάσω, μετοικίσω. 'Εκτεθλυμένοι . μαλακισθέντες. 'Εκτελείσθω . λειτουργεῖσθω. 'Εκτενῶ . κρεμάσω. 'Εκτολυπεύσας . ἐργασάμενος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς τολύπης τοῦ κατεργασαμένου ἐρίου. 'Εκτολυπεῦσαι . τὸ πληρῶσαι. 'Εκτοπίζω . πόρρω διάγω. τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων ἐν ἀκαδημίᾳ διέτριβεν. 'Εκτοπίσαι . μακρὰν καταστήσαι. ['Εκτορμεῖν . τὸ ἐκ τοῦ καθήκοντος δρόμου πόρρω ἐκβαίνειν.] 'Εκτραχηλίζω καὶ ἐκτραχηλισθῶσιν . ἀντὶ τοῦ τοὺς τραχήλους συγκλασθῶσιν. ἵππασίας μετὰ θορύβου γινομένης πολλοὶ μὲν τῶν ἵππέων ἐκτραχηλισθῶσιν. 'Εκτραχηλισθῆναι . ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων, οἷον τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσεύονται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι λέγουσιν, οὐχὶ ἐκσφονδυλισθῆναι. 'Εκτροπῆσαι . μετὰ βίας ἐξελθεῖν.

epsilon 677 Ἐκτοιχωθεῖς . ἐκφθαρεῖς, ἐκπιεσθεῖς. Ἐκτριβήση . ἐξαναλωθήση. Ἐκτριβῆναι . ἀφανισθῆναι.
Ἐκτρεπόμενος . ἀποστρεφόμενος. [Ἐκταν . οἶον· ἔκταν σὺν οὐλομένη ἀλόχῳ. ἀντὶ τοῦ
ἔκτανεν. ἐὰν ἀναγνῶς ἔκταν, ἀττική κλίσις ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κτῆμι. ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἔκτην καὶ
συστολῇ ἔκταν. ἐὰν δὲ κατέκταν, ἀπὸ τοῦ κατέκτανεν. οὕτως Ἡρωδιανός.] [Ἐκτῆσθαι . ἀπὸ
τοῦ κεκτῆσθαι, ἀποβολῇ τοῦ κ .] Ἐκτυποῖ . ἐξομοιοῖ. Ἐκτυφῆναι . τὸ τύφειν ἐπὶ τοῦ κάπνου. τὸ
οὖν ἐκτυφῆναι παρὰ μικρὸν ἐκτυφλωθῆναι. Ἐκκυβεύειν . ῥίπτειν εἰς κίνδυνον. οἷσάμενος
κατὰ τὸν ποιητὴν δόλον εἶναι, οὐδαμῶς [ἔκρινεν] ἐκκυβεύειν. Ἐκύει . ἐνεγκυμόνει. ἐν γαστρὶ
εἶχεν. ὁ δὲ ἔκρυπτεν· καὶ ἐξειπεῖν τὴν ὠδῖνα ἣν οὐκ ἐτόλμα ἐκύει.

epsilon 678 Ἐκκυκλεῖ . ἐκκαλύπτει. καὶ ἐκκυκλούμενος, ἐκκύκλημα ἔχων. Ἐκκυμανθῆναι . ἐκ τοῦ κύματος
τῷ λιμένι προσορμισθῆναι. Ἐκύρουν . ἐτύγχανον. βωμῷ θύων ἐκύρουν. Ἐκύκα . ἐτάρασσεν.
Ἐκφαυλίζων . εὐτελίζων, φανερόν ποιῶν. Ἐκφέρεται . [λέγεται.] ἐκκομίζεται. Ἐκφανθέντος .
δηλωθέντος. Ἐκφθαρεῖς . ἐξελθών. οὕτως λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν. εἰσφθαρεῖς δὲ τὸ ἐπὶ
κακῷ εἰσελθεῖν που. Ἐκφρησθέντων . ἐκβληθέντων. ἐκφρησθέντων δὲ τῶν ἐπικούρων ἐκ τῆς
πόλεως τοὺς ἱερεῖς ἐκκαθάραι τὰ ἱερά. Ἐκφορῶ . τὸ ἐκβάλλω. Ἐκφοιτᾷ . ἐξέρχεται.
Ἐκφυλλοφορεῖν . οἱ ἀρχὴν τινὰ ἄρξαντες ἂν εὐθυνομένως ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀλῶσιν, ἐν φύλλοις
ἐλαίας τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐνέγραφον οἱ βουλευταὶ καὶ καθιᾶσιν εἰς τοὺς ἐχίνους ἅμα

epsilon 679 τὲ ἢ περὶ αὐτῶν πίσις προσεγεγράφετο τοῖς φύλλοις, καὶ ἐκφυλλοφορῆσαι, καὶ
ἐκφυλλοφορία. Ἐκφυῖναι . γεννηθῆναι καὶ τὸ ἀναβλαστῆσαι. Ἐκχαρὰδρωθέντας .
ἐκκυλισθέντας. Ἐκχεον . ἔκχυσον. Ἐκχοῖζω . τὸ σκάπτω. Ἐκυδάσσατο . σημαίνει τὸ
ἐλοιδόρησεν. ὦ πέπον, ἦ μάλα δὴ μ' ἐκυδάσσαο— κυδάζομαι. κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις.
ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖται. Ἐκωδωνίζοντο . περιβόητοι ἐγένοντο. τέτακται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπειράθησαν.
οὕτω Λυσίας. Ἐκωθώνιζον . ἔπινον, ἐμέθυσον. Ἐκωμώδησεν . ἐφαύλισεν, ἔπαιξεν· ἐλοιδόρησεν.
Ἐκώμασε . μεθ' ἡδονῆς ἤλθε. θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν—. Ἐκπίπτει . διαλύεται,
διακόπτεται, ἀποτυγχάνει. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει, ὃ ἐστὶν οὐδὲ
ἀποτυγχάνει τῆς εὐδοκιμήσεως. Ἐκκακοῦμεν . [ἀπαγορεύομεν.] καὶ ὁ Ἀπόστολος· οὐκ
ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' ἀπειπάμεθα. * τὸ γὰρ ἐκκακῶ ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύω. *

epsilon 680 (Ἐπίρρημα.) Ἐκαθεν . πόρρωθεν. Ἐκάς . πόρρω, μακράν. [Ἐκαστάτω . πορρῶτάτω. ἐκαστάτω
τῆς τοῦ βαρβάρου ἐπιβουλῆς ὄντες.] Ἐκασταχῇ . ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ. Ἐκάστοτε . ἀντὶ τοῦ ἀεὶ.
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖσθ' ἐκάστοτε. [παρὰ τὸ ἕκαστος γίνεται παραγώγως ἐκάστοτε,
ὡς ἄλλος, ἄλλοτε.] Ἐκείνη . ἀντὶ τοῦ αὐτόθι. Ἐκείνως . κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Ἐκεῖθεν .
οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς θ εν τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεται, πλὴν τοῦ ἐκεῖθεν, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐκείνοθι
κατὰ συγκοπὴν, καὶ τὸ ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθι· τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκείνοθι, καὶ τὸ ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ
ἐκείνοσε. Ἐκητι . χάριν, ἔνεκα. [σημαίνει δὲ καὶ τὸ χωρὶς. ἀπὸ τοῦ ἐκὼν γίνεται ἐκάζω καὶ
ἐκαστὶ, ὡς δωρίζω, δωριστὶ, καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς , ἅμα καὶ ἀναβιβασμῷ
τοῦ τόνου, ἔκητι.] Ἐκθύμως . προθύμως.

epsilon 681 Ἐκνομίως . μεγάλως, ὑπερβαλλόντως. παρὰ τὰ νενομισμένα· ἐξάλλως. ἢ καθ' ὑπερβολὴν
κακίας ἢ ἀρετῆς. οἶον ἔξω νόμου. Ἐκοντί . ἐθελουσίως. Ἐκποδῶν . ἐκ μέσου. Ἐκτενῶς .
συντόνως, ἐπιμόνως, ἢ ὀλοψύχως καὶ προθύμως. ὁ δὲ Ἀχαιὸς προσδεξάμενος ἐκτενῶς καὶ
φιλανθρώπως τὸν Βῶλιν. Ἐκταδὸν καὶ ἐκτάδην . ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταμένως καὶ ἐκτεταμένως.
Ἐκτόπως . * ὑπερλόγως, ἀνεκδιηγῆτως, ἀνεκφράστως. Ἐκφάνδην . φανερῶς. Ἐκφρόνως .
ἀνοήτως. Ἐκτυπωτέρως * καὶ ἐκτυπώτερον . ἀντὶ τοῦ φανερωτέρως. δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον,
ὃ ἐστὶ καθαρώτερον. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Ἐλαφηβόλος . κυνηγὸς, ὁ τὰς ἐλάφους
βάλλων. καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἐλαφηβόλος ἢ Ἀρτεμις. Ἐλασίβροντε . μεγάληγορε. [Ἐλατήρ . ὁ

ήνίοχος. καὶ πλακουντῶδες πέμμα πλατύ. πέμμα δὲ λέγεται τὸ καρύκευμα.] † Ἑλέας . ὄνομα τόπου. καὶ εἶδος ὀρνέου.† † Ἑλάτηρ . ὄνομα ποταμοῦ.†

epsilon 682 † Ἑλίσυχος . ὄνομα ἔθνους.† Ἑλλανοδίκαι . οἱ κριταὶ οἱ καθήμενοι εἰς τοὺς ἀγῶνας. οὕτω καὶ τότε ὁ μέγιστος ἑλλανοδίκης Γαῖνᾶς τὸν ῥωμαϊκὸν στρατὸν ἠθλοθέτει. Ἑλαφροτάτους . ἐν ἐπαίνῳ τὸ ὄνομα λέγουσιν οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ πραοτάτους κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ βαρυτάτου καὶ φορτικωτάτου. Ἑλάχιστος . παρὰ τῷ εὐαγγελίῳ ὁ ἔσχατος καὶ ἀπερρίμενος εἰς τὴν γεένναν, ὡς τό· ἑλάχιστος κληθήσεται. ἑλάχιστος καὶ ὁ ἐπίγειος πλοῦτος. ὁ πιστὸς ἐν ἑλαχίστῳ. Ἑλαιολόγοι . οἱ συλλέγοντες τῶν ἐλαίων τοὺς καρπούς. [Ἑλάσσω . ἀπὸ τοῦ ἐλαχὺς, ἐλαχύτερος, ἐλαχύων, ἐλάσσω.] † Ἑλέφας . παρὰ τὸ φύεσθαι ἐν ἀλί.† Ἑλέφας . τὸ ζῶον. ἀμετροβίων ἐλεφάντων. ἐλέβης τις ὦν· διὰ γὰρ τὸ βάρος ἐν ὕδασι ἐλῶδεσι τὰς ἐπιβάσεις, τουτέστι τὰς ἐπιμύξεις ποιεῖται. ἢ παρὰ τὸ ἐλεφαίρω, ὃ ἐστὶ βλάπτω. βλαπτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. Ἑλεύθερος . ἀπὸ τοῦ ἐλεύθειν ὅπου ἔρᾳ. Ἑλεγος . θρῆνος. ἀπὸ τοῦ ε ε λέγειν. Ἑλέγχιστος . ὁ ἐπονείδιστος. Ἑλενος . ὃς συνέγραψε τὸ χειροσκοπικὸν οἰώνισμα. ὡς ὅταν τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυτίδων εἴπωμεν παιδοποιεῖ ἢ τί τοιοῦτον.

epsilon 683 Ἑλεοκόπους . τοὺς τὰ ἔλη κόπτοντας. οὕτως Λυσίας. τοῦ ε παρεμβεβλημένου, ὡς τὸ ἐλεόθρεπτον σέλινον παρ' Ὀμήρῳ. Ἑλέου βωμός . Ἑλεών. ὀνόματα πόλεως. Ἑλεάτης . ἀπὸ Ἑλέας τῆς Ἀσίας. Ἑλεγχος . αἰσχύνη καὶ ὁ τὸ πρᾶγμα σαφηνίζων. καὶ ῥῆμα ἐλέγχω πλεονασμῷ τοῦ γ, ἔλεχος τις ὦν, ὁ ἔλην ἔχων, ὃ ἐστὶ φῶς, καὶ φωτίζων τὰ πράγματα. Ἑλλεδανός . τῶν δραγμάτων ὁ δεσμός. παρὰ τὸ συνελεῖν τὰ δεσμευόμενα. Ἑλεός . ἡ μαγειρική τράπεζα. Ἀριστοφάνης ἴθι, κάθελ' αὐτοῦ τοῦλεόν— καὶ Ὀμηρος βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν— ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου. Ἑλεύθερος . ὁ σπουδαῖος μόνος, οἱ δὲ φαῦλοι δοῦλοι. Ἑλεος . συμπάθεια συμφορᾶς ἢ ἐκούσιος λύπη ἐπ' ἄλλοτρίοις κακοῖς συνισταμένη· ἢ ἡ ἐπὶ τῶν δυσφορούντων ἐπὶ τισιν ἀνιαιοῖς ἀγαπητικὴ [συμπάθεια ἢ συν]διάθεσις. Ἑλλην . παρὰ τὸ Ἑλλάς, ὃ σημαίνει τὴν πόλιν, ἢ παρὰ τὸ ἄλλος Ἑλλην· πλέον γὰρ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἀλλήλους φιλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ Ἑλλην ὁ φρόνιμος.

epsilon 684 Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὗτοι. ἀντὶ τοῦ οὔτοι. Ἑλληνισμός . τὸ καθ' Ἑλληνας διαλέγεσθαι, ὃ ἐστὶ ἀσολοικίστως καὶ ἀβαρβαρίστως. Ἑλληνοταμίαι . οἱ τὰ ἐκ τῶν φόρων χρήματα φυλάσσοντες, ἃ πρῶτως κοινῇ οἱ Ἕλληνες ἐν ἀδήλῳ ἀπετίθεντο, οὕτως ἐκαλοῦντο. Ἑλλήσποντος . κόλπος ὁ διείργων τὴν Θράκην καὶ τὴν Τρωάδα, ἀπὸ τινος Ἑλλης ἐκεῖθεν πνιγείσης. Ἑλειος . ὁ κάθυγρος καὶ σύνδενδρος τόπος. καὶ ὄρνις. καὶ ὄνομα ὄρους. Ἑλιγμός . ἡ συστροφή. Ἑλικών . ὄρος. Ἑλικώνιος . σοφιστὴς Βυζάντιος, ὃς χρονικὴν ἐπιτομὴν ἔγραψεν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως μέχρι τῶν χρόνων Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις δέκα. Ἑλίχρυσος . τὸ τοῦ κισσοῦ ἄνθος. ἄνθει ἐλιχρύσου ἐναλίγκιος. † Ἑλαολόγοι . οἱ συλλέγοντες τῶν ἐλαιῶν τοὺς καρπούς. ἐλάα γὰρ ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας· ἐλαία δὲ τὸ δένδρον.† Ἑλίκωπες . μελανόφθαλμοι. τινὲς τὸ μέλαν ἢ τὸ εὐόφθαλμοι κατὰ γλῶσσαν. ἐλικὸν γὰρ κατὰ διάλεκτον τὸ μέλαν καλεῖται. ἐλίκωπες καὶ ναυτικοὶ οἱ ἐλίσσοντες τὰς κώπας. [ἢ ἐλικο-

epsilon 685 βλέφαροι. ὦπας γὰρ τὰ βλέφαρα λέγουσιν ἀπὸ παντὸς μέρους. ἢ οὐλότριχες. ἢ οἱ ἐλίκην ὦπα ἔχοντες, ἥγουν μεγάλην.] Ἑλκηθμός . ἐλκυσμός, σπαραγμός. Ἑλλόγιμος . λόγιος, ἀξιόλογος. Ἑλλοπες . ἰχθύες. Ἑλλουροι . ἔθνος. Ἑλπιδηφόρος . κύριον. Ἑλυμος . σπέρμα, ὃ ἔψοντες οἱ Λάκωνες ἐσθίουσιν. Ἑλυμαῖοι . ἔθνος, ἀπὸ Ἑλύμου υἱοῦ Ἀγχίσου, νόθου ὄντος καὶ ἐλθόντος εἰς Σικελίαν. Ἑλωρ . τὸ ἔλκυσμα, τὸ σπαραγμα. παρὰ τὸ ἔλω τὸ ἐλκύω ἢ τὸ λαμβάνω γίνεται ἔλωρ. Ἑλκεσαῖος . ἀπὸ Ἑλκεσοῦ κώμης τῆς Ἰουδαίας, ἐξ ἧς ἦν καὶ ὁ Ναοῦμ. * Ἑλεῖμ . τόπος. * * Ἑλεαλή . θεοῦ ἀνάβας. * (Θηλυκόν.) Ἑλαφρία . ἡ ὀλιγότης ἢ ἡ ἀπλότης ἢ ἡ κουφότης. Ἑλαφος . ἡ διὰ τῆς κουφότητος καὶ τοῦ τάχους ἐλαφρά τις οὔσα. ἢ διὰ τὸ ἐλεῖν τὰς ὄφεις καὶ ἀναιρεῖν διὰ τῶν μυκτήρων. ἢ ἀπὸ

epsilon 686 τοῦ ἔλους ἔλαφος, ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τὰς ὄφεις. Ἑλλαμψις . φωτισμός. Ἑλαϊτή . πόλις. Ἑλάα . καρπὸς τῆς ἐλαίας. Ἑλάτεια ἢ Ἑλάτρεια . πόλις μεγίστη τῶν ἐν Φωκεῦσιν. [Ἑλάτειραν . ἀπελαστικήν.] Ἑλαία . τὸ δένδρον. †καὶ πόλις.† παρὰ τὸ λεῖον ἢ λειῶ λέαινα καὶ ἐν ὑπερθέσει ἐλαία ἢ τὸ λεαῖνον ἔλαιον τίκτουσα. ἢ παρὰ τὸ ἔλος, ἐν ἔλει γὰρ καὶ ὑγροῖς τόποις φύεται. ἢ παρὰ τὸ ἀλέαν, τὴν θερμασίαν· ἐν θερμοῖς γὰρ τόποις χαίρει. Ἑλαταῖς . ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος κεχαλκευμέναις. Ἑλγη . πόλις. Ἑλευθεριότης . ἢ μετὰ κιβδηλείας χάρις. ὁ δ' ἐς τοσοῦτον ἐλευθεριότητος ἐληλάκει, ὥστε—. Ἑλεπόλεις . μηχανήματα, τὰ λιθοβόλα ὄργανα, δι' ὧν αἱ πόλεις ἀλίσκονται. Ἑλεγξις . φανέρωσις τῶν κεκρυμμένων. Ἑλεημοσύνη . ἐκούσιος λύπη ἐπ' ἄλλοτρίοις κακοῖς παρισταμένη.

epsilon 687 Ἑλεδώνη . εἶδος πολυπόδος, ἔχουσα μίαν κοτυληδὸνα ἥτοι πλόκαμον, καὶ ἔστιν ἐπτάπους, ὡς φησὶν Αἰλίας, ἔστι δὲ τὸ λ περισσόν. καλεῖται δὲ ἐλεδώνη ἀπὸ τοῦ ἑαυτὴν ἔδειν καὶ ἐσθίειν. Ἑλεεινή . ἀπὸ τοῦ ἔλεος, ἐλεγεινή. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ. ἐπεὶ ἔστιν ἄν διὰ τοῦ ε , νῦν δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, τῷ λόγῳ τῶν εἰς νος ὀξυτόνων τῶν παρωνύμων. Ἑλένη . παρὰ τὸ πολλοὺς ἐλεῖν τῷ κάλλει. Ἑλεοῦντα . πόλις ἐν Χερσονήσῳ. ἢ εὐθεῖα ἢ Ἑλεοῦς. καὶ Ἑλεών, ὄνομα πόλεως. τὴν ἄρα τ' ἐξ Ἑλεῶνος—. παρὰ τὸ ἔλος· ἐλῶδης γὰρ ὁ τόπος. Ἑλευσίς . πόλις πλησίον Ἀθηνῶν. ὠνόμασται δὲ ἡ πόλις ἀπὸ Ἑλευσίνου τοῦ Ἑρμοῦ. καὶ Ἑλευσίνα ἐπὶ οὐδετέρου. τοῖς γὰρ νικῶσι τὰ Ἑλευσίνα ἐδίδото ἄθλον. ἄλλοι δὲ φασὶν ἑορτὴν εἶναι τὰ Ἑλευσίνα. Ἑλετή . αἵρεθῆναι δυναμένη, ὃ ἐστι προκριθῆναι. Ἑλληνόπολις . Ἀπολλόδωρος Ἀτταλος ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οἰκήτορας συναγαγὼν ἔκτισε πόλιν καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν. ἔστι δὲ καὶ Ἑλενούπολις. Ἑλη . ἢ θερμασία. Ἑλίκη . πόλις. Ἑλικί . κλήματι λεπτῷ καὶ νευρῶδει. Ἑλικώπιδα . εὐόφθαλμον.

epsilon 688 Ἑλκεσίπεπλοι . ἐφελκόμεναι τοὺς πέπλους ἐν τῷ φορεῖν. ὅτι τὸ ο ἐν ταῖς συνθέσει πολλάκις εἰς τὸ ε μεταβαλλόμενον καὶ τὴν σι συλλαβὴν προσλαμβάνει. ἔλκω, ἐλκόπεπλος, ἐλκέπεπλος, ἐλκεσίπεπλος. πρῶτος, πρωτόλαος, [πρωτέλαος.] πῆξω, πηξίμαλος. Ἑλλοφόνος . ἢ Ἀρτεμις, ἢ τοὺς ἐλλοὺς φονεύουσα, ὃ ἐστι τοὺς ἐλάφους κυνηγετική γάρ. Ἑλπίς . ἀγαθοῦ πνὸς ἢ κακοῦ προσδοκία. ἢ τὸ δοκεῖν τῷ ἀπόντι ὡς παρόντι συνεῖναι. Ἑλπωρή . ἢ ἐλπίς. παρὰ τὸ ἔλπω ἐλπωρή, ὡς θάλπω θαλπωρή. Ἑλλάς . χώρα. παρὰ τὸ ἔλκω ἐλκὰς καὶ τροπὴ τοῦ κ εἰς λ Ἑλλάς. ἢ ἔλκουσα πρὸς τὸν ἑαυτῆς πόθον τοὺς βροτούς· εἴπερ τις ἄλλη τῶν χωρῶν πόλις. λλ γράφεται δύο, διατί· ἐλκὰς καὶ τροπὴ τοῦ κ εἰς λ Ἑλλάς. (Οὐδέτερον.) Ἑλασίβροντα . μεγαληγόρα, ὡς ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενα. Ἀριστοφάνης· ἐλασίβροντ' ἀναρρήγνυς ἔπη—. Ἑλασσον . μικρόν. Ἑλαιον . παρὰ τὸ λεῖον λεαῖνον, τὸ λειαῖνον τὸ σῶμα. [καὶ ἐν ὑπερθέσει ἔλαιον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, τοῦ φυτοῦ παρωνύμους.] Ἑλαιόδευτον . τὸ ἐλαιόβρεκτον. [Ἑλευσίνα . τοῖς νικῶσι τὰ Ἑλευσίνα ἐδίδото ἄθλον. ἢ ἑορτὴν μόνον εἶναι τὰ Ἑλευσίνα.]

epsilon 689 Ἑλλέβορον . τὸ λεγόμενον καρπὴν. Ἑλλερα . φόνια, χαλεπὰ, κακά. ἔλλερα ἔργα. Ἑλεγεινά . ἐπίποννα, θρηνηῶδη. Ἑλεύθερα . ἀδούλωτα. Ἑλη . σύνδενδροι τόποι. Ἑλη τυφλά . τὰ ἀπρόοπτα. Ἑληθερές . τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενον. παρὰ τὴν ἔλην, τὴν θερμασίαν, καὶ τὸ θέρω, τὸ θερμαίνω. ἐληθερές ὕδωρ. Ἑλικώτατον ὕδωρ . ἐλικοειδῆ ἔχον τὴν ρεῦσιν, ἢ διαυγές. Ἑλκος . τὸ χρονίσαν τραῦμα. ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν τρῶσιν ἔλκεσθαι τὸ σῶμα. καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ πᾶν ἐλκῶν ἐξέξεσεν. Ἑλλερα . χαλεπὰ, κακά. [σημαίνει καὶ τὰ βλέφαρα. Καλλίμαχος —ἴν' ἔλλερα πολλὰ τέλεσκεν. ὅλλυρα τινὰ ὄντα, ὀλλύντα καὶ ἔρρειν ποιοῦντα.] Ἑλλόγιμον . τίμιον. καὶ χωρίον ἐλλόγιμον.

epsilon 690 Ἑλλόβια . τὰ ἐνώτια, διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς τῶν ὠτων εἶναι. Ἑλυτρα . σκεπάσματα. κυρίως δὲ τὰ ὄστρακα τῶν ὀστρακοδέρμων· οἷον τοῦ ἀστακοῦ, τοῦ καρκίνου καὶ τῶν ὁμοίων. ἔλυτρον καὶ ἡ θήκη τοῦ τόξου. παρὰ τὸ εἰλῶ, εἰλύω καὶ εἰλύσω, εἴλυτρον καὶ ἔλυτρον. Ἑλώρια . ἐλκύσματα, σπαράγματα. παρὰ τὸ ἔλω τὸ ἐλκύω. [γράφεται καὶ ἔλωρ.] (Ρῆμα.) Ἑλαφρίζω . ἀνασηκῶ.

Ἐλασαίατο . ἐλάσαιτο, πλεονασμῷ τοῦ α . Ἐλασθηθεῖς . βιασθεῖς, κινηθεῖς, ἔζανος ἐλασθηθεῖς γυιοπαγεῖ νιφᾶσι. [καὶ ἐλαστῶ καὶ ἐλάστρεον. ζεύγεα διανεύοντες ἐλάστρεον— ἀπὸ τοῦ ἐλῶ, ἄφ' οὗ τὸ ἐλαύνω. ὁ παρακεείμενος ἐλήλακα, ὁ παθητικός ἐλήλασμαι. ὄνομα ῥῆμα ἐλάστρεον, ὡς κεντῶ, κέντον καὶ κέντρον. ἐκ τοῦ ἔλαστρον γίνεται ἐλαστῶ. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ βοῦς, βοάζω, βοαστής, βοαστῶ

epsilon 691 καὶ συναίρεσει βοστῶ, οὕτως ἐλάζω, ἐλαστής, ἐλαστῶ.] Ἐλάω . ἐλᾶν καὶ ἐλάειν, ἀντὶ τοῦ ἐλαύνειν. Ἐλακεν . ἐφθέγγατο. Ἐλάκισε μέσος . ἀντὶ τοῦ ἐσχίσθη. ἐλάκησε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐβόησε καὶ ἐφώνησεν, ἦ. Ἐλαμψαν . φανερά ἐγένοντο. ἔλαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου. Ἐλαιοῖς . διεγείρει. Ἐλαιοῦμενος . διεγειρόμενος. Ἐλαίνειν . τὸ ἐλαύνειν. παρὰ τὸ ἐλῶ ἐλαίνω, ὡς βῶ, βαίνω. Ἐλαιοκομεῖν . τὸ ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐλαίων. [κομῶ γὰρ τὸ ἐπιμελῶ. ἄφ' οὗ καὶ φυτοκόμος. καὶ ἐλαιοκόμος.] Ἐλέγχομεν . κακολογοῦμεν. νυκτὶ δ' ὅλη βασιλῆας ἐλέγχομεν. καὶ, ἔργα δὲ χεῖρας ἐλέγχει. καὶ ἔλεγχος ἡ αἰσχύνῃ. Ἐλεηλάτουν . ἠφάνιζον. Ἐλελιζάμενος . ἐπιστραφεῖς. καὶ ἐλελίχθησαν ἀντὶ τοῦ συνεστράφησαν. ἀπὸ τοῦ ἐλίσσω.

epsilon 692 Ἐλεφαίρετο . ἐπλανᾶτο, ἐβλάπτετο. [ἡπατᾶτο. καὶ ἐλεφῆρα.] Ἐλεψεν . ἀντὶ τοῦ ἐλέπησεν. ἀπὸ τοῦ λέπω. [ἢ ἀπὸ τοῦ λεπῶ, λεπήσω, ἐλέπησα, συγκοπῇ καὶ τροπῇ.] Ἐλέσθαι . ἐκλέξασθαι. Ἐλλεβοριᾶν . τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι ὡς φαρμάκου. [οὕτως Καλλίας. καὶ ἐλλεβορίζω, αἰτιατικῇ.] Ἐλεγαίνειν . τὸ παραφρονεῖν. [τινὲς τῶν παλαιῶν καὶ τὸ ἐλεγείον μέτρον ἀπὸ τούτου κληθῆναι νομίζουσιν, ὅτι Θεοκλῆς Νάξιος ἢ Ἑρετριεὺς πρῶτος αὐτὸ ἐφθέγγατο. ἐλεγαίνειν καὶ τὸ ἀλεγαίνειν.] Ἐλέγχειν . ἀντὶ τοῦ ὄνειδίζειν. Ἐλευθεροστομῶ . παρρησιάζομαι. Ἐλεύθω . παραγίνομαι. Ἐλέγμην . ἐτάγην. Ἐλεῖν . λαβεῖν. Ἐλείψασκον . ἀπὸ τοῦ ἔλειψαν, πλεονασμῷ τοῦ ς Ἰωνικῶς. Ἐλδεται . ἐπιθυμεῖ.

epsilon 693 Ἐληγάτευσε . κατὰ Ῥωμαίους ἀπένειμεν. Ἐλήκτευσεν . κατὰ Ῥωμαίους ἀναγνοὺς διώρθωσεν. [Ἐληγίζοντο . ἐληστεύοντο, ἠφάνιζοντο.] [Ἐλήλαται . συνέχεται. καὶ ἐλήλατο ἀντὶ τοῦ ἐνεπάγη.] Ἐληλέδατο . ἦλθεν. ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω. Ἐλήθετο . ἐπελάθετο. Ἐληλεγμένον . κατησχυμμένον. ἀπὸ τοῦ ἐλέγχω. Ἐλθεῖν . τὸ γυμνῇ τῇ παρουσίᾳ χρήσασθαι. παρεισελθεῖν δὲ τὸ μετ' ἄλλου πλαγιάσαντος συνεισελθεῖν. καὶ ὁ Ἀπόστολος παρεισηλθεν ὁ νόμος. Ἐλιάσθη . ἐξέκλινεν. Ἐλιννύω . βραδύνω. ἡσυχάζω. Ἐλινιῶ . ὕμνῳ. Ἐλίσσετο . παρεκάλει. Ἐλιπάρησε . παρεκάλεσεν. Ἐλίπανας . ἐφαίδρυνας. ἢ λιπαρὰν ἐποίησας. Ἐλκει . λαμβάνει, σύρει, κρατεῖ.

epsilon 694 Ἐλκεο . —μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ— [ἀπὸ τοῦ ἔλκω, ἔλκου, καὶ κατὰ διάλυσιν ἔλκεο.] Ἐλίσσω . συστρέφω. ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἰλίσσω. γράφεται διὰ τοῦ ι , ἐπειδὴ μηδέποτε πρὸ τῶν δύο σς ἡ εἰ δίφθογγος εὐρίσκεται, ἀλλ' οὐδὲ τὸ η , οἷον μέλισσα, κίσσα, φρίσσα· πλὴν τοῦ κρείσσω καὶ τοῦ ῥήματος τοῦ ἐξ αὐτοῦ, κρείσσω, καὶ ἥσσω, διὰ τοῦ η . Ἐλοιτο . προκρίνει. Ἐλόμενοι . βουλόμενοι. [Ξενοφῶν· ὁ μὲν ἦρχεν, οἱ δὲ ἐπείθοντο οὐχ ἐλόμενοι, ἀλλ' ὁρῶντες, ὅτι μόνος ἐφρόνει, οἷα ἔδει τὸν ἄρχοντα.] Ἐλογίσατο . ὑπέλαβεν. Ἐλόντος . λαβόντος. Ἐλουσεν . ἀντὶ τοῦ ἐβάπτισεν. τὸν γὰρ Εὐνομιανδὸν ἔλουσε Βελισσάριος τὸ θεῖον λοῦτρον, [χερσὶ δὲ οἰκειίας ἀνελόμενος εἰσποιητὸν ἐποίησατο παῖδα, ἥπερ εἰσποιεῖσθαι Χριστιανοῖς νόμος.]

epsilon 695 Ἐλόχησε . παρὰ τῷ Ἡροδότῳ εἰς λόχους κατέταξεν. Ἐλόχων . ἐνήδρευον. ὁ δὲ ἔχων κοινωνοὺς τῶν ἀσεβημάτων ἐλόχων τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς. Ἐλοιδόρησε . διέβαλλεν, ἐσυκοφάντησεν. [ὁ δὲ Κλέανδρος ἐλοιδόρησε τὸν ὕπατον τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχῆς Κομῳδῶ· καὶ παραλύει αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.] [Ἐλοιδορούμεθα . ἐστασιάζομεν. περὶ δὲ τοῦ ὀνόματος ἐλοιδορούμεθα.] Ἐλλοπεύειν . τὸ ἀλειεύειν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τινὸς ἰχθύος καλουμένου ἔλλοπος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τὸν ὥπα· ἄφωνοι γὰρ οἱ ἰχθύες. Κρήτες δὲ καὶ τοὺς ἀφώνους ἔλλοπας λέγουσιν. Ἐλπομαι . ἐλπίζω. Ἐλπεο . ἔλπιζε. [ἀπὸ τοῦ ἐλπόμεν ἔλπου καὶ ἐν διαλύσει ἔλπεο.] Ἐλπίζει . προσδοκᾷ. Ἐλσαι .

τὸ συνελάσαι. πρὶν ἔλσαι παρὰ ναῦφι— παρὰ τὸ ἐλάσαι κατὰ συγκοπήν. Ἐλύγωσεν . ἔκαμψεν. καὶ Δανάης ἐλύγωσεν ὁ δὲ φρένα. τουτέστιν ὁ χρυσός.

epsilon 696 Ἐλυμήνατο . ἔβλαψεν. οἱ δὲ σύστημα γενόμενοι ἐλυμαίνοντο πολλοῖς ὁδίταις ἐμπίπτοντες εἰς τὰ καταλύματα. Ἐλυσάμην . ἀπέδωκα. Ἐλύσασο . ἐλυτρώσατο. Ἐλύσθη . συνανεστράφη. οἶον· ῥυμός δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη. παρὰ τὸ ἐλεύθω ἐλεύσθη καὶ ἐλύσθη. [ἢ παρὰ τὸ εἰλῶ, εἰλύω, εἰλύσθη καὶ ἐλύσθη. ὅ ἐστι συνανεστράφη μετὰ τῶν ἡνίων.] Ἐλῶ . τὸ ἐλαύνω. Ἐλωβήσατο . ὕβρισεν. Ἐλωμαι . ἀφέλωμαι. λήψωμαι. Ἐλώφησεν . ἐγαλήνησεν, ἔπαυσεν. Ἐλυσθεῖς . συστραφεῖς· κατενεχθεῖς. λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεῖς— λασίην τὴν δασεῖαν λέγει. [ἀπὸ τοῦ ἔλω, ἐλύω, ὡς ἔλκω, ἐλκύω.] Ἐλλόγει . ἀντὶ τοῦ λόγισαι. καὶ ὁ Ἀπόστολος· τοῦτό μοι ἐλλόγει. ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ εἰς χρέος τοῦτο λόγισαι. (Ἐπίρρημα.) Ἐλικοειδῶς . κυκλοειδῶς, συνεστραμμένως.

epsilon 697 * Ἐλωΐ . ὁ θεός. * Ἐλλιπῶς . ἐνδεῶς. Ἐλελεύ . πολεμικὸν ἐπίφθεγμα, μετὰ τινὸς ἐμμελοῦς κινήσεως. καὶ ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἐλεεινῶς . οἰκτρῶς, ἀθλίως. Ἐλλογίμως . τιμίως, σεβασμίως. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Μ. (Ἀρσενικόν.) Ἐμμανουήλ . μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. ἢ ὅτι ὄψονται τὸν θεὸν μετὰ ἀνθρώπων. Ἐμαυτῷ βαλανεύσω . οἶονεῖ ἐμαυτῷ διακονήσω. Ἐμβρόντητος . ἔκφρων, μαινόμενος. Ἐμβριθής . στερεὸς, ἔμφρων. Ἐμβόλιμος . ἀτελής. Ἰπποκράτης παῖδες ἐμβόλιμοί τινες. Ἐμβарος . νουνεχής. φρόνιμος, ἔμβарός εἰμι. Ἐμετος . ἡ τῶν περιττωμάτων κένωσις. Ἐμεῦ . ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. [οὔτις ἐμεῦ ζῶντος— ἔστιν ἐμοῦ, καὶ κατὰ διάλυσιν ἐμέο, καὶ δωρικῶς ἐμεῦ, καὶ ἐμεῖο.] [Ἐμέων . ἀντὶ τοῦ ἐμῶν.] [Ἐμεῖο . ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.] Ἐμισαῖος . ἀπὸ Ἐμίσης πόλεως.

epsilon 698 Ἐμμισθοὶ . οἱ ὀφείλοντες λαβεῖν μισθόν. οἱ δὲ Οὔννοι οὐδέν τι ἦσσαν ἔμμισθοι ἐγίνοντο ληϊζόμενοι τὰ Ῥωμαίων. Ἐμμονον . παραμένοντα. ἐμμέριμνον. διηνεκῇ. † ἔμμονον λογισμόν· ἐπιμελῶς καὶ φροντιστικῶς διαλογιζόμενον. † Ἐμπληκτος . μαινόμενος. ὡς δεινός τε ἦν καὶ αὐθάδης [καὶ οἷος τὸ μανιῶδες καὶ ἔμπληκτον ἀνδρείαν ἡγεῖσθαι. ἔμπληκτος καὶ ὁ εὐμετάβολος καὶ φορᾶς μεστός· ἦτοι ὁ φερόμενος. Αἰσχίνης· ὠνείδισας δέ μοι καὶ πολιτείας ἐμπληξίας. ἔμπληκτοι καὶ οἱ κοῦφοι καὶ οἱ εὐμετάβλητοι. Ὅμηρος· ἐμπληγδὴν ἕτερον μὲν τίει βροτὸν— καὶ Σοφοκλῆς· τοῖοι δὲ μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν— τουτέστιν οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ φιλίᾳ.] [* Ἐμπολαῖος . πραγματευτής. Ἐμπολιν . ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὄντα. ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν οὐκ ὄντα, συγγενῇ δέ—. Ἐμπορος . ὁ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς πλέων μετὰ τοῦ οἰκείου ναύλου ἢ πραγματείας. ἡγουν διὰ παντὸς τοῦ βίου τὴν πορείαν ποιούμενος. καὶ ὁ πραγματευτής. κυρίως δὲ ὁ θάλασσαν πλέων.

epsilon 699 Ἐμπαιος . ὁ ἔμπειρος. οἶον· —κακῶν δ' ἔμπαιος ἀλήτης. οἱ μὲν, παρὰ τὸ εἶναι ἔμπειρος, ἄρσει τοῦ ρ καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α , ὡς τὸ δεινός, αἰνός· οἱ δὲ, παρὰ τὸ αἶω, αἶος, καὶ ἐν συνθέσει ἐπαῖος, εἶτα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ καὶ συναιρέσει ἔμπαιος, ὁ αἰσθανόμενος. ἢ παρὰ τὸ ἐμπάζεσθαι, τὸ φροντίζειν. ἢ παρὰ τὸ ἔμπεδον, ὁ βέβαιος. Ἐμποίνιμος . ἐπιζήμιος, θέσιμος. ἢ ἔνοχος ποινῆς. οἶον, ἐφ' οἷς ἡμαρτε, δοὺς τιμωρίαν. καὶ ποινὴ λέγεται ἢ ἐπὶ φόνῳ δραθεῖσα κόλασις. ὄρκους οὐκ ἐμποινίμους ἡγησάμενοι εἶναι. Ἐμπέραμος . παρὰ τὸ πεῖρα, ἐμπείραμος καὶ ἐμπέραμος. σημαίνει δὲ τὸν ἔμπειρον. Ἐμπρησμός . καῦσις. ἢ διάπυρος ἀφανισμός. Ἐμέθεν . ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Ἐμφρέατοι . δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν Ἀθήναις. Ἐμφυλος πόλεμος . ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους καὶ γένους.

epsilon 700 Ἐμεχωνίται . ἔθνος παρὰ Ἰωσήφω. Ἐμποροὶ . οἱ ὠνούμενοι. κάπηλοι οἱ πωλοῦντες. (Θηλυκόν.) Ἐμβολάς . ὀρμάς. ἐπιδρομάς. Ἐμβολή . κλεισούρα. εἴσοδος. στενοτάτῃ ἐμβολῇ. καὶ τὸ ἄκρον τοῦ κριοῦ τοῦ μηχανικοῦ ὀργάνου. τῷ ἐπιφερομένῳ ἄχθει ἀποκαυλίζειν τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. Ἐμβολάδας . ἦτοι ἐγκεντρισμένας. Ἀριστοφάνης· ἐμβολάδας ἀπίους. Ἐμβάδας . τὰ ἀνδρῶα ὑποδήματα. —ἐκτυπεῖτο δὲ ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν. ἀντὶ τοῦ

ὑποδήμασιν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἐμβρίθεια . ἀνδρεία καὶ φρόνησις στερεά. Ἐμβρίμησις .
ψυχῆς λογικῆς τοῦ θυμικοῦ μέρους ἐνέργεια. Ἐμβιαί . αἱ εἰς βάθος διΐκνούμεναι ρίζαι καὶ
ἐμβεβηκυῖαι. Ἐμεια . τόπος πλησίον Μυκῆνης. Ἐμμηνοὶ δίκαι . αἱ ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί.
Ἐμια . πόλις. καὶ Ἐμισαῖος ὁ πολίτης.

epsilon 701 Ἐμπολή . φορτίον ἢ τὸ τῆς πραγματείας κέρδος· ἢ ἡ συναγωγή τοῦ κέρδους. τὸ δὲ ῥῆμα,
ἐμπολᾶν, καὶ ἐπόλημα. Ἐμπίς . ζωῦφιον παραπλήσιον κώνωπι, γινόμενον ἐν τοῖς ὕδασι,
μεῖζον δὲ τῇ περιοχῇ καὶ κατὰ τὸ μέσον λευκῶ περιεζωσμένον. Ἐμπνευσιν . εἰκόνα θεοῦ καὶ
ψυχὴν οἶδεν ἡ θεία γραφή. Ἐμπουσα . φάντασμα δαιμονιῶδες, ὑπὸ Ἐκάτης πεμπόμενον,
ἀλλάσσει μορφὰς πολλὰς. παρὰ τὸ ἐμποδίζειν, ἢ ἀπὸ τοῦ τὸν ἕτερον πόδα χαλκοῦν ἔχειν. ἢ ὅτι
ἀπὸ σκοτεινῶν τόπων ἐφαίνετο τοῖς μυουμένοις. ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη καὶ ὀνοπόλη. ἄλλοι δὲ
λέγουσιν, ὅτι φάντασμα ἦν τῆς Ἐκάτης τοῖς δυστυχούσι φαινόμενον. Ἐμφασις . τὸ αἰνίγμα, ἢ
μέγεθος, ἢ ἐννόησις. ἢ τὸ ἐμφαινόμενον εἶδος ἐν τῇ κόρῃ τοῦ ὀφθαλμοῦ, κατὰ Δημόκριτον, ὃς
τὸ ὄρᾱν ἔλεγεν εἶναι, τί; τὴν ἔμφασιν τὴν ἀπὸ τῶν ὀρωμένων δέχεσθαι. οὐ καλῶς δέ. τοῦτο γὰρ
συμβέβηκε διὰ τὸ τὸ ὄμμα λεῖον εἶναι. τὰ γὰρ λεῖα πάντα πέφυκε τὴν τοιοῦτην ἀπὸ τῶν
ὀφθαλμῶν ἔμφασιν δέχεσθαι, οὐχ ὁ ὀφθαλμὸς μόνον. πολλὰ γὰρ ἄψυχα δέχεται τὴν τοιαύτην
ἔμφασιν, ἀλλ' οὐχ ὄρᾳ. ἢ γὰρ ἔμφασις πάθος τί ἐστὶ κατὰ ἀνάκλασιν γινόμενον ἐν τοῖς λείοις τε
καὶ σύστασιν τινα ἔχουσιν, ὥς δύνασθαι σώζειν τὸ ἐμφαινόμενον. ἀλλ' ὅτι τὸ χρῶμα, ὅπερ
ἐστὶν ὄρατὸν καθ' αὐτὸ, κινητικὸν εἶναι πέφυκε τοῦ κατ' ἐνέργειαν διαφανοῦς, κατ' ἐνέργειαν
δὲ διαφανὲς τὸ πεφωτισμένον· ἐπειδὴ καὶ

epsilon 702 τὸ φῶς ἐτέθη ἐνέργειαν εἶναι τοῦ διαφανοῦς, ἢ διαφανές. ἢ διὰ μέσου τοῦ ὀρωμένου καὶ τῆς
ὀρώσεως ὀψεως γινομένη κίνησις ὑπὸ τοῦ ὄρατοῦ ἐν τῷ διαφανεῖ, ἐστὶν ἡ τοῦ ὄρᾱν αἰτία.
κινητικὸν γὰρ τὸ ὄρατὸν τῆς τοιαύτης φύσεως. οὕτως Ἀριστοτέλης τὸ ὄρᾱν εἶπε γίνεσθαι.
ἔμφασις ἢ καὶ ἡ προσποίησης. ὁ δὲ Φίλιππος ποιῶν ἔμφασιν, ὥς ἐπὶ τινα τῶν ἐν Πελοποννησῷ
πράξεων ἐπεστροφῶς. ἔμφασις καὶ ἡ ἔνδειξις. ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις οὐχ
οἶον ἂν τις διετίθετο πεπαιδευμένος ἀνὴρ. Ἐμφέρεια . ὁμοίωσις. (Οὐδέτερον.) Ἐμβρυον . τὸ
κυοφορούμενον, καὶ ἔτι διαπλαττόμενον βρέφος. παρὰ τὸ ἔσω βρῦειν, ὃ ἐστὶν αὖξεσθαι.
Ἐμβολα . μοχλοὶ, ἀσφάλεια. καὶ ἔμβολος, χάλκωμα πεπυρωμένον, περιτιθέμενον κατὰ
πρώραν ταῖς ναυσίν. ἔμβολον δὲ φασιν χρημάτων ἔχειν αὐτόν. ἔμβολον καὶ παρατάξεως
ὄνομα· ἔστι δὲ τὸ ἡμισυ τοῦ ῥόμβου. ὀνομάζεται δὲ καὶ σφενδονοειδές. Ἀγαθίας· ἦν δὲ αὐτοῖς ἡ
ιδέα τῆς παρατάξεως, οἶον ἐς ἔμβολον. δελτωτῷ γὰρ ἐώκει. καὶ τὸ μὲν ἐμπρόσθιον, ὅσον ἐς ὃξ
ἔληγε, στεγανόν τε ἦν καὶ πεπυκνωμένον, τῷ πάντοθεν ταῖς ἀσπίσι περιπεφράχθαι. Ἐμβριθές .
στερρόν. στιβαρόν. Ἐμβρίμημα . μετ' ὀργῆς λάλημα.

epsilon 703 Ἐμβιον . τὸ ζῶν καὶ μὴ ξηρανθὲν, μὴ δὲ ἐναποθανόν. ἔμβιον τι ψυχῆς πάθος ἐνέσταξέ μοι
κομίασσα. Ἐμμελέστερον . συνετὸν, εὐρύθμον. Ἐμμηνον . ὃ καὶ ἐπιμήνιον. τὸ κατὰ μῆνα
πλεονάζον αἷμα ταῖς γυναιξί. τροφή δὲ τὸ αἷμα γίνεται τοῖς βρέφεσιν. Ἐμμηνα . κατὰ μῆνα.
μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμηνη· ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις. Ἐμπαλιν . ἐναντίον. Ἐμπηρα . πεπηρωμένα.
αἱ δὲ γυναῖκες ἔτικτον ἔμπηρα καὶ τέρατα. Ἐμπλεα . μεστὰ, πλήρη. Ἐμπύρευμα . κυρίως βραχύ
τι λείψανον ἐστὶ πυρὸς ἐναπτόμενον τῇ σποδιᾷ. εἴρηται καὶ καταχρηστικῶς καὶ ἐπιλείψανα·
ὥς, φέρε εἰπεῖν, γνώσεως, ἀρετῆς, κακίας, μνήμης. Ἐμπεδα . βέβαια.

epsilon 704 Ἐμποίνιμον . ἐπιζήμιον, θέσιμον, ἢ ἔνοχον ποιναῖς. Ἐμπολέμια . τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτήδεια καὶ
εὐχρηστα. Ἐπόλημα . τὸ τῆς πραγματείας κέρδος. ἐμπόριον. Ἐμφαντικώτερον .
δηλωτικώτερον. Ἐμφανές . φανερόν. Ἐμφερές . ὅμοιον. παραπλήσιον. Ἐμφύλιον . συγγενικόν.
Ἐμφυτον . ἐγκάρδιον. διὰ τὸ προϋπάρχον αὐτῷ μῖσος ἔμφυτον. καὶ τὸ πεφυκὸς τῇ φύσει
οὐσιωδῶς. Ἐμψοφον . τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον. ἔμψοφον φίλημα. Ἐμπαιγμάτων . ἐπιθυμίας

ἐμπαθοῦς. Ἐμπεδα καὶ τὰ κτήματα . Ὅμηρος· πείθεσθαί τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.

epsilon 705^(1st) (Ῥῆμα.) Ἐμασχαλίσθη . ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, ὁπότεν φονεύσειαν ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰ, τὸ ἔργον ἀφοσιουμένους ἀκρωτηριάζειν τὸν νεκρὸν, καὶ τῶν μορίων ὀρμαθὸν ποιήσαντας κρημνάναι κατὰ τοῦ τραχήλου, κατὰ τῶν μασχαλῶν διείροντας. ἀφ' οὗ δὴ καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν αὐτά. Ἐμάλθαξαν . κατεπράυναν. καθωμάλισαν. ἐμαλάκισαν. ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ πρηνές τε καὶ ὀλισθηρόν. Ἐμματαζών . ματαιολογῶν. Ἐμακάρισαν . ἐμνημόνευσαν. Ἐμάτησεν . ἡμέλησεν. ἐματαιοπόνησεν, ἐματαιοπράγησεν. Ἐμβεβροντημένα . μάταια γενόμενα. Ἐμβριμώμενος . μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτάττων καὶ ἐπιτιμῶν. ἢ μετ' ὀργῆς λαλῶν. καὶ ἐμβριμᾶται. Ἐμβαλόντα . ὁ δὲ παῖς ὧν ἔτι τὸν διδάσκαλον Λῖνον, πληγὰς αὐτῷ ἐμβαλόντα, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ δυσανασχετήσας καὶ οὐκ ἐθέλων ἄρχεσθαι, λίθῳ βαλὼν, ἀπέκτεινεν.

epsilon 706 Ἐμβάλλουσι . καταντῶσιν. ἀπέρχονται. ἐμβάλλουσι δὲ, ὁ μὲν βασιλεὺς εἰς Λυδίαν, ὁ δὲ Προκόπιος εἰς Φρυγίαν τὴν ἄνω. Ἐμβατεῦσαι . ἐπιβῆναι. τὰ ἔνδον ἐξερευνῆσαι ἢ σκοπῆσαι. Ἐμβατεύων . ἐπιβαίνων. καὶ ἐμβατεύσαντες ἀντὶ τοῦ εἰσελθόντες. οἱ δὲ Οὔννοι εἰς τὴν προκειμένην νησίδα τῆς πόλεως ἐμβατεύσαντες. Ἐμβαίη . κατέλθῃ. Ἐμβαίνοντες . ἐπιβαίνοντες, οἱ δὲ Ἀρράβιοι ἀρετῇ πολὺ τῶν ἀρρένων διαφέρουσιν, οἱ βέλεσιν ἀνδρομήκεσι χρώμενοι ἀντὶ τῶν χειρῶν τῷ ποδὶ ἐμβαίνοντες ἐς τὴν νευρὰν κυκλοῦσι τὸ τόξον.] Ἐμβεβλημένα . ἐγκεντρισμένα. Ἐμαίμασσε . προεθυμήθη. Ἐμβιβάξαντες . παρ' Ἰππώνακτι· ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες. †ἀπὸ τοῦ ἐμβιβάζω ἐμβιβάξω.† σημαίνει δὲ τὸ ἐμβοήσαντες. Ἐμβαλεῖς . εἰσελεύσῃ. ἰδίως ἐμβαλεῖν τὸ ταῖς ναυσὶ κροῦσαι ἢ ταῖς κώπαις.

epsilon 707 Ἐμμεναι . ὑπάρχειν. ἰστέον, ὅτι ἐπὶ τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων τοῦ ἀορίστου εἰώθασιν αἱ διάλεκτοι ἐπεντιθέναι τὴν μεν συλλαβὴν· καὶ εἰ μὲν ὥσι δύο σύμφωνα, ἀποβάλλουσι τὸ ἔν· δοῦναι δόμεναι, θεῖναι θέμεναι· εἰ δὲ εὐρεθῇ ἔν ἔχον, φυλάσσει αὐτό· οἶον, στήναι στήμεναι, βῆναι βήμεναι, εἶναι ἔμμεναι. Ἐμέλλησεν . ὑπερέθετο, ἐβράδυνεν. Ἐμεγαλύνθη . ὑψώθη. Ἐμετεωρίσθησαν . ἐχάρησαν. Ἐμελλεν . ἐφαίνετο, ἀπέκειτο, ἐώκει. παρ' Ὀμήρῳ. Ἐμείωσας . ἡλάττωσας. Ἐμηδίασαν . τὰ τῶν Μήδων εἶλοντο. [ὅτι μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην οἱ Θετταλοὶ ἐμηδίασαν.] Ἐμημεκῶς . ἐμέσας. Ἐμηχανᾶτο . ἐτεχνάζετο. ἀνέμβατα ὄρη ἐμηχανᾶτο φαίνεσθαι. Ἐμηνίων . ὠργίζοντο. Ἐμῆνυον . ἀνεμάνθανον. Ἐμήσατο . ἐβουλεύσατο. Ἐμιτρώσατο . ἐζώσατο. Ἐμιτροφόρουν . ἀντὶ τοῦ μίτρας ἦτοι ζώνας διαζωσάμενοι. Ἐμνώνοντο . μνήμην ἐποιοῦντο. Ἐμόγησα . ἐμόχθησα· ἐκακοπάθησα.

epsilon 708 Ἐμμορεν . ἔλαχεν, ἔτυχεν. [ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ μορῶ, ὃ σημαίνει τὸ τυγχάνω. ὅτι δὲ δεύτερος ἀόριστος, δῆλον. καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ἔμμορον εὐρίσκομεν.] Ἐμπαροινοῦντες . ἐνυβρίζοντες. Ἐμπάζεται . ἐπιστρέφεται, ἢ φροντίζει. Ἐμπάζομαι . ἐντίθεμαι, λόγον ποιοῦμαι. τοῖον· οὕτι θεοπροπίης ἐμπάζομαι— παρὰ τὸ ἔμψης· ἢ παρὰ τὸ ἔμπαιος.† Ἐμπεδοῖ . βεβαιοῖ, στερεοῖ. Ἐμπεδορκεῖν . ἐμπέδως τηρεῖν τὰ ὄρκια. ὥς ἂν ἐμπεδορκοίη, ἡλαυνεν εἰς τὴν πόλιν. Ἐμπεσών . ἄρξας τῶν πραγμάτων. ὃς ἐμπεσών τοῖς πράγμασιν. Ἐμπερονῆσαι . διατρεῖν, διατρύχειν. Ἐμπεφυῖα . ἰσχυρῶς κρατοῦσα, καὶ ἐμπεφύασιν. οἶον· ὥς ἔχει· ἐμπεφυῖα. [ἔστι φῦμι, τὸ προσπελάζω, ὁ μέλλων φύσω, ὁ παρακείμενος πέφυκα, ἢ μετοχὴ ὁ πεφυκώς, ἀποβολῇ συμφώνου πεφυώς, καὶ τὸ θηλυκὸν πεφυῖα καὶ ἐμπεφυῖα.] Ἐμπειρεῖν . πεπειραμένως ἔχειν. φήσας γεγονέναι πλείω χρόνον ἐν ταῖς Σάρδεσι καὶ τὸν τόπον ἐμπειρεῖν.

epsilon 709 Ἐμπιπῶται . καίεται, ἐμπυρίζεται. Ἐμπιπᾶται . πληροῦται· χορτάζεται. Ἐμπίπλη . Ἀττικόν. Ἀττικοὶ γὰρ λίαν ἀποβολὴν τοῦ μ ποιοῦσι. ἢ κοινὴ γὰρ ἴστημι, αὐτοὶ δὲ ἴστη. Ἐμπλασσόμενοι . προσκρούοντες, προσπελάζοντες. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι καὶ

περιπίπτοντες τοῖς θηρίοις ἀπέθνησκον. [καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεμβαίνοντες καὶ συρρήγνυμενοι. τοῖς φίλοις καὶ οἰκείοις ἐμπλασσόμενοι, ἀπέσφαττον αὐτοὺς ὡς πολεμίους.] Ἐμπλασσόμενοι . ἐμπίπτοντες τῷ ποταμῷ. οἱ δὲ ἐμπλασσόμενοι κατέρρεον εἰς τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ. Θουκυδίδης τοῦτο φησί. καὶ ἀντὶ τοῦ μολυνόμενοι. παλάσσω γὰρ τὸ μολύνω. Ἐμπλείμην . κορεσθεῖν. [εὐκτικῆς ἐγκλίσεως τετύχηκεν. ἔστι γὰρ τὸ ἐμπιπλῶ, ὃ παρὰ ἀναδιπλασιασμὸν κλίνεται. Ἀριστοφάνης· βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλείμην λίθοις.]

epsilon 710 [Ἐμπλην .] ἐπλησίαζον. ἔστι ῥῆμα πλῶ τὸ πλησιάζω, παράγωγον πλῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπλην. [γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πλῶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πιπλῶ, πίπλημι, ὡς στῶ, ἴστω, ἴστημι. καὶ πλῶ, πλήσω, πλήτης, καὶ ἐν συνθέσει τειχεσιπλήτης. ἢ ἔμπλην, πλησίον καὶ ἐγγύς. παρὰ τὸ πέλω ῥῆμα, ὃ δηλοῖ τὸ πλησίον. καὶ ἐν συγκοπῇ πλῶ, καὶ συνθέσει ἐμπλῶ, καὶ ἔμπλην. Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀρίστεων—.] Ἐμπλατειάσασα . τρυφερευσαμένη. Ἐμπωλεῖ . πραγματεύεται. καὶ ἐμπωλήσαντες. Ἐμπολήσωμεν . ἀντὶ τοῦ ἐμπορευσώμεθα. ἢ κερδήσωμεν καὶ συνάζωμεν πωλήσαντες τὸν καρπὸν. Ἐμπολεμῶσαι . τὸ πολεμίους ποιῆσαι, καὶ ἐπὶ πόλεμον τινὰς παροξύναι. [ἐκπολεμῆσαι δὲ, τὸ ἐκπορθῆσαι.]

epsilon 711 Ἐμπομπεύων . ἐπιφαίνων. θριαμβεύων. Ἐμπορπῶ . τὸ συμβάλλω. καὶ ἐμπορποῦσθαι. Ἐμπρήσαντες . καύσαντες. ἐμπρίσαντες δὲ ἀντὶ τοῦ συσφίγγαντες καὶ προσαρμόσαντες, ι . οἱ δὲ ἐμπρίσαντες τοὺς ὀδόντας τοῦ εἶξαι τῷ τυράννῳ, γεγόνασι κρείττους. Ἐμυκάτο . ἐβρυχάτο. Ἀριστοφάνης· ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμὺ καὶ ἐμυκάτο γε. Ἐμύξατο . ἔξεσεν. Ἐμυωπίασεν . ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέσχε. μυωπάζω γὰρ τὸ καμμύω. Ἐμφαλκωμένοις . περιπεπλεγμένοις. ἔπειτα κάλοις ἐμφαλκωμένοις. Ἐμφανίζω σοι . φανερῶ σοι. Ἐμφαίνων . δεικνύς. Ἐμφοροῦμαι . κορέννυμαι. Ἐμφιλοχωρεῖ . ἐνδιατρίβει. Ἐμφύς . ἐμπλακεῖς, ἐμπεσών. ὁ δὲ Κέλτος προθυμίαν εἶχεν ἐμφύς τῷ πολέμῳ καὶ χερσὶ καὶ στόματι δίκην θηρίου διασπάσαι αὐτόν. Ἐμπρέποντα . διαπρέποντα. Ἐμῶ . τὸ τὴν τροφήν ἐμβάλλω. Ἀριστοφάνης· δότε μοι λεκάνην, ἵν' ἐξεμέσω.

epsilon 712 ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ἀφίημι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἐμῶ, ὡς ὄρω ὄρμῳ, τίω τιμῷ. Ἐματαιώθησαν . ἐπλανήθησαν. τοῦ παντὸς ἐξέπεσον. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν. Ἐμφανίζουσιν . ἀντὶ τοῦ δεικνύουσιν. ὁ Ἀπόστολος· οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν, ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ἐμμαπέως . ἐσπασμένως, ταχέως, σπουδαίως, προθύμως. παρὰ τὸ ἅμα, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοῦ καὶ ἐξαίφνης, [καὶ τὸ ἔπος, ὃ σημαίνει τὸν λόγον, γέγονεν ἀμπεέως, καὶ κατὰ μετὰθεσιν τῶν φωνηέντων καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἐμμεπέως. οἶονεῖ ἅμα τῷ λόγῳ καὶ τὸ ἔργον ταχέως. ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως—.] Ἐμβадόν . πεζῇ, διὰ θαλάσσης ἢ διὰ τοῦ εἰς ναῦν ἐμβῆναι. Ἐμβραχυ . ἀπλῶς, ὅλως, συντόμως. Ἐμμελῶς . συνετῶς, ἡδέως. Ἐμπαλιν . εἰς τοῦπίσω. Ἐμπας καὶ ἔμπα . Ἀττικῶς. ἔμπης δὲ Ἰωνικῶς. δηλοῖ δὲ τὸ ὅμως. Ἐμπελαδόν . πλησίον, ἐγγύς.

epsilon 713 [Ἐμπλην . πλησίον, ἐγγύς.] Ἐμποδών . Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ προχείρως· τὰς ἐμποδῶν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν. Λυκοῦργος ἀντὶ τοῦ φανερόν. Πλάτων ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ. Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ὑπόγειον καὶ ἐν χερσίν· ἀλλὰ τουτὶ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παντελῶς ἐμποδῶν εἶναι. Ἰεροκλῆς δὲ καὶ ἄλλοι ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου. Ἐμφαντικῶς . ἐννοητικῶς. ὁ δὲ παρεκάλει βραχέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου. ἀντὶ τοῦ πρεπόντως. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Ἐναγής . σεβάσμιος, ἢ καὶ ὁ βέβηλος καὶ ὁ ἀποτρόπαιος. Δαμάσκιος· τοὺς δὲ παντάπασιν ἀπεωθεῖτο ὡς ἐναγεῖς ὄντας καὶ ἀνιάτους.

epsilon 714 Ἐναγῇ φίλων . τὸν μηδέποτε ὑπὸ φίλων ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ γενόμενον, [ἀλλὰ] καθαρὸν ὄντα. Ἐναγέστατος . ἀκάθαρτος, μυσαρῳτάτος. Ἐναγισμοί . ὀλοκαυτώματα, ἢ μiasμοί. Ἐν ἄδου . Ἀττικοὶ χρῶνται τῇ ἐν ἀντὶ τῆς εἰς ἐν διδασκάλου, ἐν κιθαριστοῦ. Ἐνάκ . ὄνομα κύριον. καὶ ἡ

νόσος. Ἐναύλους . τοὺς χειμερινοὺς ποταμοὺς, παρὰ τὸ αὐλεῖν. Ἐναλίγκιος . ὅμοιος, παραπλήσιος. ὥς παρὰ τὸ πῆσσω γίνεται πάγιος, [καὶ παρὰ τὸ ἀρμόζω ἀρμόδιος, οὕτως καὶ παρὰ τὸ εἴκω, τὸ ὁμοιωῶ, γίνεται εἴκιος. καὶ ἐπειδὴ πολλάκις τὰ τοιαῦτα διὰ χρεῖαν μέτρου ἀποβάλλουσι τῆς εἰ διφθόγγου τὸ ε , οἶον· εἴκελος ἀστεροπῇ— καί·

epsilon 715 τῷ ἴκελος κατέδυσ Τρώων πόλιν— τούτου χάριν ἀποβάλλουσι καὶ τοῦτο τὸ ε τῆς διφθόγγου, καὶ γίνεται ἴκιος, ἐνίκιος, καὶ προσελθούσης τῆς αλ συλλαβῆς μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ γ , διὰ τὰ ἐπάλληλα βραχέα, ἐναλίγκιος.] Ἐνναῶρου . ἐννεαετοῦς. Ἐνναέται . οἰκήτορες. καὶ ἐνναιέται. Ἐναργής . φανερός. Ἐγκάθετος . ἐνεδρευτής. Ἐνδελεχισμός . ἐπιμονή. * ἐνδελεχισμός δὲ καλεῖται ἡ καθημερινὴ θυσία. τὸ γὰρ ἐνδελεχὲς τὸ πυκνὸν ἐστὶ καὶ συνεχές. Ἐνδρανής . πρακτικός. Ἐνδεεῖ . χρεῖαν ἔχοντι, ἐλλειπομένῳ. Ἐνδεῖται . οἱ κατήγοροι καὶ συκοφάνται. Ἐνδιάθετος . ἐκ ψυχῆς προκείμενος.

epsilon 716 Ἐνδικον . δίκης ἄξιον. [καὶ γὰρ ὁ Μιθριδάτης τά τε ἄλλα ἔνδικος ἦν.] Ἐνδιος . ὁ μεσημβρινὸς καιρὸς παρ' Ὀμήρῳ. παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλαττωθῆσαι τὴν ἡμέραν. [ἢ παρὰ τὸ ἰδίω, τὸ ἰδρῶ, γέγονεν ἐνίδιος καὶ ἔνδιος.] Ἐνδυμίων . κύριον. ὃς ἦν ὑπνηλὸς σφόδρα. Ἐνδόμυχος . σκοτεινός, ἀπόκρυφος. [Δαμάσκιος· οὕτω δὲ ἐνδόμυχος ἐγεγόνει καὶ σιωπηλὸς ἐπὶ τούτοις, ἃ κρύπτειν ἐδοκίμαζεν, ὥστε μὴδὲ ἐρωτώσῃ τῇ μητρὶ λέγειν, ὅπη ἀπιοί.] Ἐνδόσιμον . κινήσεως καὶ ἀρχῆς αἵτιον. ὁ δὲ ψαλμός· οἶος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ὥδῃ. Ἐνεός . ἄφωνος, οὐχὶ ὁ ἡλίθιος. ἀπὸ τοῦ τὴν ἰωὴν παρ' ἑαυτῷ ἔχειν. Ἐνερευθής . ἐρυθρός. Ἐνεργμός καὶ ἔνεργις . κροῦμα κιθαριστικόν.

epsilon 717 Ἐννέωροι . ἐνναετείς. ὥρος γὰρ ὁ χρόνος. Ἐνέρτερος . κατώτερος. ἀπὸ τοῦ ἔνερθεν ἐνέρθερος καὶ ἐνέρτερος. Ἐνέροις . νεκροῖς. ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ κεῖσθαι. Ἐν ἐπηκόῳ . εἰς ἐπήκοον πάντων. Ἐναιμος . πλήρης αἵματος. Ἐνηής . ὁ πρᾶος. Ἐνθεος . θεῖω κινούμενος νεύματι. Ἐνθους . θεωρητικός, θεόληπτος, θεοφορούμενος, ἐνθουσιῶν, ἐνθουσιαζόμενος. κατὰ συναλοιφήν· ἔνθεος, ἔνθους. Ἐνθουσιασμός . ὅταν ἡ ψυχὴ [ὅλη] ἐλαύνηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Ἐνιπεύς . ὄνομα ποταμοῦ. παρὰ τὴν ἐνιπὴν· καὶ γὰρ ἄγριός ἐστι καὶ ἀπειλοῦντι ὅκειν. Ἐνιαυτός . οἱ Ἑβραῖοι τὸν ἐνιαυτὸν κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἀριθμοῦσιν, ὥστε τὸν μῆνα ἡμερῶν εἶναι παρ' αὐτοῖς εἰκοσιεννέα ἡμισυ· ὥς τοῦ μὲν ἡλιακοῦ κύκλου ὑπάρχοντος τριακοσίων ἐξήκοντα πέντε, τοῦ δὲ σεληνιακοῦ τνδ· ὥς τὸν ἡλιακὸν παραλλάσσειν ἐνιαυτὸν ἡμέρας ἰα τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ. ὥστε Ἕλληνες καὶ Ἰουδαῖοι μῆνας τρεῖς ἐμβολίμους ὁκτὼ παρεμ-

epsilon 718 βάλλουσιν. ἐνιαυτὸς μετωνομάσθη ἐννέα καὶ δεκαετήρης. Μέτων γὰρ ὁ μαθηματικὸς περίοδον ἐκτιθεὶς χρόνου ἐνέταξε δεκαεννέα κύκλους. Ἐνήλιος . ὁ ἐν μέλος ἔχων, ὁ κυλλός. Ἐννιος . Ῥωμαῖος ποιητής. Ἐνιοί . φανεροί, ἢ οἱ μὲν, ἢ τινές. Ἐνος . ὁ χρόνος. καὶ ἐνιαύσιος. Ἐνοχος . ὑπεύθυνος ἢ χρεώστης. Ἐνορχα . ἄρσενα. Ἐνοσίγαιος . ὁ κινῶν τὴν γῆν, ὁ σεισμούς ποιῶν. καὶ ἐνοσίχτων ὁμοίως. ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις. Ἐννους . ὁ συνετός, ὁ φρόνιμος. [Σοφοκλῆς·] ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται. Ἐνοφθαλμισμόν . θεαμάτων. Ἐν παραβύστῳ . ἐν γωνίᾳ. Ἐνσπονδος . ὁ ἀπὸ πόλεως, ἢ ὁ ἀπὸ πολέμου γενόμενος φίλος. Ἐνστάτης . ὁ κατὰ πάντα ἐνιστάμενος, ἰδικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς κρίσεως, οἶον ἀντίδικος. κυρίως δὲ ἐνστάτης ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντιστήκων τινί. Ἐνστατικός . ἀντὶ τοῦ ἔνστασιν πρὸς τινα ποιούμενος. Ἐν ταλάροις . ἐν κοφίνοις.

epsilon 719 Ἐντελεῖς . οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἄρξαντες. καὶ ἐντελεῖς πανοπλίας ἀντὶ τοῦ ἀρχοντικᾶς. Ἐντελής . ἀντὶ τοῦ τέλειος. Ἐντελόμισθος . μεμισθωμένος ἐντελῶς. ὁ δὲ ἔπλεε νηὶ οἰκείᾳ ναύτας ἔχων ἐντελομίσθους οἴκοθεν Κρήτας. Ἐντομίας . εὐνοῦχος. Ἐντομίδαι . οἱ τοῖς σώμασιν ἐντεμνόμενοι. τοιαῦτα εἰώθασι ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. ὅτι τοῖς νεκροῖς τὰ ἔντομα ἔθουον τῶν τετραπόδων ὥς ἄγωνα· τὰ δὲ ἔνορχα τοῖς θεοῖς. ἔντομα δὲ, οἶον σφήκες, μύρμηκες, μέλιτται, ἃ

οὔτε ἀναπνεῖ, οὔτε πνεύμονα ἔχει. Ἐντριβής . ἔμπειρος, τετριμμένος, συνήθης. ἄνθρωπος ἐντριβής τῆς χώρας. Ἐντροπίας . εὐμετάβολος. καὶ ἐντροπίας οἶνος, ὁ ὀξίνης.

epsilon 720 Ἐντρεχής . γοργός, ὀξύς, σπουδαῖος. Ἐνυάλιος . πολεμικός, μαχητής. Ἐνὺ γὰρ δαίμων τὶς προστάτης τοῦ πολέμου. Ἐνυδροβίων . βιούντων ἐν ὕδασι. καὶ πολὺν χηνῶν ζευγος ἐνυδροβίων. Ἐν χρῶ κεκαρμένος . σύνεγγυς καὶ πλησίον τοῦ δέρματος τὰς τρίχας ἐξυρημένους. καὶ ἐν χρῶ παραπλέων ἀντὶ τοῦ πλησίον. οὕτως Θουκυδίδης. Ἐγχρόνῳ . οὗ τὸ εἶναι μετρητὸν ὑπὸ χρόνου. Ἐνώμοτος . τοῖς ὅροις ἔνοχος. Ἐνωμοτάρχης . τάξεως τινὸς στρατιωτικῆς ἄρχων παρὰ Λακεδαιμονίοις. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ὁμνῦναι αὐτοὺς μὴ λείψειν τὴν τάξιν. Ἐνώπιον . ἔμπροσθεν. Ἐναῖος . ὁ λαγῳός. τοῦ Ψελλοῦ· ἐναῖος δὲ ὁ λαγῳός, ἔνναιον ὕδωρ βλύζον.

epsilon 721 Ἐναίσιοι . μαντικοί. Ὅμηρος — ὄρνιθες δέ τε πολλαὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο φοιτῶσιν οὐδέποτε πάντες ἐναίσιοι—. (Θηλυκόν.) Ἐναγωγὴ . ἡ ἔγκλησις. καὶ πάντα ἄνθρωπον ἀδικηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀδεῶς καὶ ἀζημίως ἐναγωγαῖς κεχρησθαι. Ἐναγωγὴ οἰκέτου . τοῦ πραθέντος οἰκέτου. εἴ τι ἔχων νόσημα, εἰ μὴ προεῖπῃ ὁ πωλὼν, ἐφήσιν ὁ νόμος τῷ ὠνησαμένῳ διακρίνεσθαι πρὸς τὸν πεπρακότα, πρότερον ἀπογραψάμενον πρὸς τὰς ἀρχὰς τὴν αἰτίαν. Ἐνέργεια . ἡ τῶν λόγων λευκότης. Ἐναρμόνιος φωνή . ἡ ἐγγράμματος, καὶ ὁ τῶν ἀνθρώπων στεναγμός. ἐναρμόνιος ἀγράμματος ἡ τοῦ ψιττακοῦ. ἀναρμόνιος ἀγράμματος ἡ τῶν προβάτων βληχή. Ἐναισίμη . δικαία, καθηκούση. ἐναισίμη δὲ συντύχοιμι. μὴ δέ τι πονηρὰ συντυχῶν. Ἐνδειξις . φανέρωσις καὶ ἀπολογία. Ἐνδειξις . δίκη κατὰ τῶν ὀφειλόντων καὶ δημηγορούντων· οὐ γὰρ ἐξῆν λέγειν οὐδόλως ἐπίτιμον εἶναι ὀφείλοντα, ὥστε εἰ καὶ ἥρχε τις ὀφείλων ἐνεδείκνυτο. ἥδη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φυγάδων ὅπου μὴ ἔξεστι κατιόντων ἡ ἐνδειξις.

epsilon 722 Ἐνδειξις . ἐάν τις ἄτιμος ὢν ἡ ὀφληκῶς τῷ δημοσίῳ καὶ μὴ ἐκτετικῶς ἄρχειν ἢ δικάζειν ἐπιχειροίη, τοῦτον ἐνδείκνυσιν ὁ βουλόμενος τῶν πολιτῶν. ὁμοίως καὶ τὸν ἀντιποιοῦμενον πράξεων ἢ τόπων. Ἐνδειξις . εἶδος δίκης δημοσίας, ὑφ' ἣν τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργομένους τινῶν ἢ τόπων ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοντο αὐτῶν, ὑπῆγον. οὕτως Δημοσθένης. Ἐναι . ἀρχαὶ αἱ παρωχημέναι. οὕτως Δημοσθένης. Ἐν αἰθρία . ἐν εὐδία. ἢ ἐν φανερω. [Ἐναιμος . πλήρης αἵματος.] Ἐνεγκαμένη . ἡ πατρίς. Ἐνεγκοῦσα . ἡ τὴν μητέρα ἢ τὴν πατρίδα λέγει. Ἐν εὐσήμε . ἐν ἀγαθῇ, ἐν καλῇ, ἐν φανερᾷ, ἐν μεγάλῃ. Ἐνέδρα . ἔγκρυμμα, ἐν ᾧ κάθονται τινές, μέχρις ἂν ἔλωσιν οὓς ἂν ἐπιβουλεύσωσιν. Ἐν δίκη . ἀντὶ τοῦ δικαίως, καὶ μάλα εἰκότως. Ἐνδυομενία . τὴν μὲν ἐνδυομενίαν ἅπασαν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξήρπασαν. καὶ τὰ ἔπιπλα. Ἐνάτη καὶ ἔνατος . δι' ἐνὸς ν . καὶ γὰρ ἐκ τοῦ εἰς ἐνός. ἐννέα δὲ διὰ δύο νν .

epsilon 723 [Ἐννεάκρουνος . κρήνη τὶς Ἀθήνησι Καλιρρόη καλουμένη πρώτως.] Ἐννεσία . ἡ συμβουλή. Ἐνερσις . συμπλοκή. παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέκω. ἐνέρσει κρώβυλον ἀναδούμενοι. Ἐνεργόν . ἐπιτεταμμένον, σύντομον. οἱ δὲ ἐξαναστάντες ἐνεργὸν ἐποίησαντο τὴν πορείαν καὶ τὴν ἔφοδον. Ἐνέργεια . ἡ ἐν λόγοις ἢ ἀθρόα προσβολή. ἐνέργεια ποιά τις κίνησις τῆς οὐσίας. ὢν δὲ ἡ ἐνέργεια μία, τούτων καὶ ἡ δυνάμις πάντως ἡ αὐτή. πᾶσα δὲ ἐνέργεια δυνάμεως ἐστὶν ἀποτέλεσμα. ἡ μὲν ιδιότης, οἷον ἐπιτηδειότης τίς ἐστὶν ἐπιθεομένη πάντως τῇ ὑποκειμένη φύσει, καὶ [εἰ] μὴ εἰς ἐνέργειαν προαχθεῖσα τύχοι. ἡ ἐνέργεια δὲ καὶ αὐτὴ πράξεως οἷόν τινος, καὶ τῆς εἰς ἔργον ἐπιτηδειότητος πρόδηλον ὡς λόγον ἐπέχει. ἐνέργεια ἐστὶ φυσικῆς ἐπιτηδειότητος εἰς τὸ φανερόν πρόοδος. Ἐνέργεια . ἔστι κίνησις δραστική. κίνησις δὲ ἐστὶν ἐνάλλαξις τοῦ προτέρου. ἀρχὴ γὰρ κινήσεως ἡρεμία. καὶ πάλιν κίνησις ἐστὶν ἐντελέχεια τοῦ δυνάμει κινουμένου. ἐνέργεια φυσικὴ ἐστὶν ἡ ποιά τοῦ ὑποκειμένου κίνησις. ἐνέργεια ἡ κατὰ τὸ πρόχειρον, ἐστὶ φυσικῆς δυνάμεως ἀποτέλεσμα. ἐνέργεια ὁμοίως αἴθερος δυνάμις. ἐνέργεια ὁμοίως ἡ ἐνυλος δυνάμις. ἐνεργητικόν ἐστὶ τὸ δυνάμει ἔχον ἐκπληρῶσαι τὸ πρᾶγμα. ἐνέργειαί πάλιν ἐπέισακτοι αἱ μόνιμοι οὔσαι, εἴτε φυσικαὶ εἴτε ψυχικαὶ ὦσι. φυσικὴ μὲν, ὡς ἡ θερμότης ἐν τοῖς θερμαινόμενοις σώμασι· ψυχικὴ δὲ, ὡς ἡ ἐπιστήμη. κατὰ τὸν τρίτον τρόπον, ὅνπερ

οὕτω μὲν ἐπιτηδειότητι πρὸς τὸ δέξασθαι, ὅπερ ἦν τὸ πρῶτον τοῦ σημαιομένου τῇ δυνάμει.
κατὰ τὸν τέταρτον δὲ τρόπον

epsilon 724 ἡ φυσικὴ ποιότης ἡγουν φυσικὴ ἔξις, τῶν ἀντικειμένων ἀντίθεσις ἡγουν τῆς δυνάμεως, εἴτε
τῆς ποιητικῆς ἢ τῆς παθητικῆς. διάθεσις δέ ἐστιν ἡ κατὰ συμβεβηκὸς τοιάδε ἐκάστου ποιότητος.
ἐνέργεια ἰδιώματος ἐστὶν ὁ τοῦ γράμματος σχηματισμός, ὃ οὐκ ἐνέργεια καθαρῶς, ἀλλ'
ἐνέργημα καὶ ἐστὶ καὶ γνωρίζεται. Ἐνεργείας θεοῦ ἴδιον τὸ μὴ μόνον ἐπέκεινα παντὸς εἶναι νοῦ
τε καὶ λόγου καὶ χρόνου καὶ τόπου καὶ παντὸς αἰῶνος, ἀλλὰ καὶ πάσης οὐσίας καὶ κτήσεως.
Ἐνέργεια φυσικὴ ἐστὶν οὐσιώδης καὶ συστατικὴ ποιότης. ἥς τὸ ἐστερημένον καὶ πάσης οὐσίας
ἐστέρηται. Ἐνέργεια ψυχῆς λογικῆς ἐστὶν οἰκεία τοῦ νοῦ διάνοιά τε καὶ κίνησις. ἐνέργεια
λογικὴ ἐστὶν ἡ δηλωτικὴ ἐκάστης οὐσίας δύναμις. ἐνέργεια φυσικὴ ἐστὶν ἡ πάσης οὐσίας
ἔμφυτος κίνησις. ἐνέργεια φυσικὴ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐστὶν ἡ κατ' οὐσίαν αὐτῆς μετὰ
αἰσθήσεως καὶ νοῦ ζωτικὴ καὶ αὐθαίρετος κίνησις. ἐνέργειά ἐστὶν ἡ φυσικὴ ἐκάστης οὐσίας
δύναμις τε καὶ κίνησις, ἥς χωρὶς οὔτε ἐστὶν οὔτε γινώσκεται φύσις αἰσθητικῶν· αἰσθησις, καθ'
ἣν αὐταὶ τὲ τῶν ἐκτὸς ἐφάπτονται φυσικῶς καὶ τοῖς ἐκτὸς ὑποπίπτουσι· πτηνῶν πτῆσις·
νηκτῶν νῆξις· ἐρπιστικῶν ἔρψις· βαδιστικῶν βάδισις. καὶ περιληπτικῶς εἰπεῖν, τὸ σημαντικὸν
ἐκάστης ἰδίωμα φύσεως. ἐνέργεια τῆς νοεράς ψυχῆς ἐστὶ κατὰ φύσιν αὕτη ἡ αὐτοκίνητος καὶ
πρώτη δύναμις· ἡγουν αὐτοκίνητος λόγος φυσικῶς αὐτῇ πηγαζόμενος. ἐνέργειαν λέγομεν
φυσικὴν, ἥς μόνον ἐστέρηται τὸ μὴ ὂν. τὸ γὰρ οὐσίας τινὸς μετέχον καὶ τῆς δηλούσης αὐτὴν
μεθέξει πάντως δυνάμεως. ὅρους γὰρ τῶν οὐσιῶν καὶ

epsilon 725 τὰς φυσικὰς αὐτῶν ἐνεργείας ὁ ἀληθὴς ἐπίσταται λόγος. οὐδὲν τῶν ὄντων, εἴτε νοερόν ἐστὶν,
ἀφαιρεῖται θελητικῆς δυνάμεως καὶ ἐνεργείας· εἴτε αἰσθητικὸν, τῆς αἰσθητικῆς ἐνεργείας· εἴτε
φυσικὸν, αὐξητικῆς καὶ θρεπτικῆς ἐνεργείας· εἴτε παντελῶς ἄψυχον καὶ πάσης ἁμοιβὴν ζωῆς,
τῆς καθ' ἑξὶν λεγομένης ἐνεργείας καὶ ἐπιτηδειότητος· ὡς δηλοῦσι πάντα τὰ οὕτως ὄντα,
ἀντιληπτικὰ τυγχάνοντα ταῖς τῶν αἰσθητῶν αἰσθήσεσιν· ἐνέργεια γὰρ τῶν τοιούτων τὸ
ἐπιπεσεῖν πάντως ὁράσει διὰ [τῆς] ἰδίας ἐπιφανείας· ἀκοῇ διὰ κτύπου· ὁσφρήσει δι' ἀτμοῦ τινὸς
προσφυοῦς· γεύσει τισὶ χυμοῖς, καὶ ἀφῇ διὰ τῆς ἀντιτυπίας. ὥπερ γὰρ ἐνέργειαν λέγομεν τῆς
ὁράσεως τὸ ὄρᾶν, οὕτω καὶ τῶν ὁρωμένων τὸ ὄρᾶσθαι· καὶ τὰ λοιπὰ πάντα κατὰ τὸν αὐτὸν
θεωροῦμεν γινόμενα τρόπον. τριχῶς δὲ λέγεται ἡ ἐνέργεια· ἢ τε δύναμις, καθ' ἣν ἐνεργεῖν
πεφύκαμεν, καὶ σχέσις ἡ ἀπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος πρὸς τὸ ἐνεργούμενον, καὶ αὐτὸ τὸ
ἀποτελούμενον ἥτοι τὸ ἐνέργημα. Ἐνέργεια ἐστὶν, ὡς φησὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἡ φυσικὴ
ἐκάστης οὐσίας δύναμις τε καὶ κίνησις, ἥς μόνον ἐστέρηται τὸ μὴ ὂν· τὸ γὰρ τινος οὐσίας
μετασχὼν συμμεθέξει πάντως καὶ τῆς δηλούσης αὐτὸ ἐνεργείας. ὅρους γὰρ τῶν οὐσιῶν τὰς
ἄψευδεῖς αὐτῶν [ἐνεργείας ὁ ἀληθὴς] ἐπίσταται λόγος· νοερῶν ἐνέργειαν τὴν νόησιν·
αἰσθητῶν τὴν αἰσθησιν· κινητῶν τὴν κίνησιν· πτηνῶν τὴν πτῆσιν· νηκτῶν τὴν νῆξιν·
βλαστικῶν τὴν βλάστησιν· ἐρπιστικῶν τὴν ἔρψιν· καυστικῶν τὴν καῦσιν· ῥευστῶν τὴν ῥεῦσιν·
θεωρητικῶν τὴν ὄρασιν· γεννητικῶν τὴν γέννησιν· καὶ καθολικῶς εἰπεῖν τὸ πάσης φύσεως
σημαντικὸν καὶ ἀφοριστικὸν ἡ ἐνέργεια αὐτῆς ἡ φυσικὴ κατέστηκεν, ἥς ἀναιρουμένης
συναναιρεῖται πάντως καὶ ἀπόλλυται καὶ ἡ φύσις· ἀναιρουμένης γὰρ τῆς καύσεως σβέννυται
τὸ πῦρ· ἀναι-

epsilon 726 ρουμένης τῆς κινήσεως τοῦ ζώου ἀπόλλυται τὸ ζῶον· ἀναιρουμένης τῆς νοήσεως ἀπόλλυται
τὸ νοερόν τῆς ψυχῆς καὶ τὸ λογικὸν αὐτῆς. καὶ διὰ τοῦτο λέγομεν ἐν Χριστῷ δύο θελήσεις καὶ
ἐνεργείας, ἵνα μὴ ἄψυχον σῶμα καὶ ἄλογον ψυχὴν ἐπ' αὐτῷ εἴπωμεν. ἐνέργεια γὰρ ἐμψύχου
σώματος τὸ περιπατεῖν καὶ ἐργάζεσθαι· ἐνέργεια δὲ λογικῆς ψυχῆς ἡ θελητικὴ καὶ λογιστικὴ
καὶ βουλευτικὴ διάνοια αὐτῆς ἐστίν. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ ἐμψύχων καὶ κινητικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
ἀψύχων καὶ ἀκινήτων ἔστιν εὐρεῖν φυσικὰς ἐνεργείας, ὡς μαρτυρεῖ ἡ σκαμμωνία καὶ τὰ

καθάρσια τῆς κενωτικῆς ἐνεργείας ὑπάρχοντα, καὶ ἡ ὑδράργυρος θανατικὴν ποιοῦσα ἐνέργειαν, καὶ τὸ κώνιον ὁμοίως ἀναιρετικὸν ὑπάρχον. τὸ δὲ παράδοξον, ὅτι καὶ τινὲς διάφοροι φύσεις στερούμεναι πολλάκις τῶν φυσικῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς, ἐτέρας ἐνεργείας τίκτουσιν, οἷον ἡ λίθος καιομένη ἀπόλλυσι τὴν ψυχρὰν ἐνέργειαν, καὶ καυστικὴν σωμάτων ἐνέργειαν, ἄσβεστος γενομένη, κέκτῃται. ὁμοίως καὶ ἡ κέδρος καιομένη στερεῖται μὲν τῆς φυσικῆς καὶ αὐξητικῆς καὶ βλαστώδους ἐνεργείας· ἱαματικὴν δὲ τινα καὶ ἀφαιρετικὴν σκωλήκων ἐνέργειαν κέκτῃται ἐς ὕστερον καὶ τὴν κεδραίαν δίδωσι ταύτη. ἀμέλει γοῦν τοῖς ἐχεφρόνως τὰς τῶν ὄντων προσηγορίας διασκοπεῖν καὶ ἀνακρίνειν ἐπισταμένοις ἔστιν εὐρεῖν, ὅτι αἱ πλείους πάσης ὑπάρξεως προσηγορία ἐνεργητικὰς, ἀλλ' οὐ φυσικὰς τὰς ὀνομασίας ἔχουσιν, ἐκ τῶν ἰδίων ἐνεργειῶν ταύτας λαβοῦσαι καὶ ἔχουσαι καὶ λεγόμεναι. θεὸς γὰρ οὐκ αὐτὴν τὴν οὐσίαν τὴν ἀκατάληπτον καὶ ἀνώνυμον τοῦ δημιουργοῦ ἡμῖν παρίστησιν· ἀλλ' ἐκ τῆς θεωρητικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας εἴρηται θεός. ὁμοίως καὶ τὸ ἄγγελος οὐ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπαρξιν τῆς αὐτῶν φύσεως δηλοῖ, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀγγελικῆς αὐτῶν ἐνεργείας καὶ διακονίας τὴν ἀγγέλου ὀνομασίαν

epsilon 727 ἔχουσιν. ὥσπερ δὴ καὶ ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἐξ αὐτῆς τῆς οὐσιώδους αὐτοῦ ποιότητος λέγεται ἄνθρωπος, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄνω θρεῖν τὴν ὥπα, ἥγουν ἄνω ὄρᾱν τοὺς ὀφθαλμούς. ὅθεν καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἄνω θεωρητικῆς ἐνεργείας λέγεται ἄνθρωπος. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκ τῆς ἀνορθοπεριπατητικῆς ἐνεργείας ἄνθρωπος ἐκλήθη, πάντων τῶν ζώων κατωκλινῶς κεκυφῶτων καὶ περιπατούντων. εἰ οὖν καὶ αἱ δύο προσηγορίαι τῶν οὐσιῶν τοῦ Χριστοῦ, λέγω δὴ τὸ θεὸς καὶ τὸ ἄνθρωπος, ἐκ τῶν φυσικῶν αὐτῶν ἐνεργειῶν τὰ ὀνόματα ἔχουσι, πῶς οὐκ αἰσχύνονται τινὲς ἀπαρνούμενοι τὰς δύο λέγειν ἐπ' αὐτοῦ ἐνεργείας; οἵτινες πάσης ἐτέρας γραφικῆς ἢ πατρικῆς παραστάσεως ἐξ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων τοῦ Χριστοῦ αἰσχύνονται ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ἄνθρωπος. καθὰ γὰρ ἔφην, σχεδὸν πᾶσα φύσις ἐκ τῆς οὐσιώδους αὐτῆς ἐνεργείας ἔχει τὴν προσηγορίαν· οἷον τὶ λέγω παρθένον, ἥγουν πῦρ θανόν, κατὰ τὸ τὴν πύρωσιν θανατοῦν τῆς σαρκός. καὶ πάλιν ὀπηνίκα λέγομεν περιστερὰν, οὐκ αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ ζώου ἥγουν τῆς σαρκὸς αὐτῆς τὴν ποιότητα ἐσημάναμεν, ἀλλὰ τὴν ἐνέργειαν, ἣν διαπράττεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ πέτεσθαι στερῶν εἴρηται περιστέρα. καθὰ καὶ τὰ ἐξῆς οὐ φυσικὰς, ἀλλ' ἐνεργητικὰς ἔχουσι τὰς οἰκειὰς προσηγορίας· οἷον ἔλαφος ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν τὰς ὄφεις· καὶ ἕτερα δὲ μυρία ἔστιν εὐρεῖν, ἵνα μὴ λέγω πάντα τὰ ἐκ τῆς οἰκειᾶς ἐνεργείας ἔχοντα τὰς οἰκειὰς προσηγορίας. ἐνέργεια γὰρ ἔστιν ἡ τῆς φύσεως δύναμις. οὐ ταυτὸν δὲ ἐνέργεια καὶ ἐνεργητικὸν καὶ ἐνέργημα. ἐνεργητικὸν γὰρ λέγεται αὐτὸ τὸ ὄν,

epsilon 728 τὸ τῆς οὐσίας πρᾶγμα. ἐνέργημα δὲ τὸ ἀποτελεσμα, ὅπερ ἀποτελεῖ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐνεργοῦντος· ἐνέργημα θεοῦ ὁ οὐρανός, ὁ ἄγγελος, ὁ ἄνθρωπος καὶ πᾶσα ἡ κτίσις. ἐνέργεια δὲ εἴρηται διὰ τὸ ἐν ἔργοις εἶναι ἥγουν φαίνεσθαι. διττῶς δὲ νοεῖται ἡ ἐνέργεια· νοητῶς καὶ αἰσθητῶς. αἰσθητὸν ἔστι τὸ ὁρώμενον καὶ ψηλαφώμενον καὶ ἀκουόμενον καὶ φθειρόμενον· νοητὸν δὲ τὸ ἄφθαρτον καὶ αἰώνιον, τὸ αἰσθήσει μὴ ὑποπίπτον· οἷον νοητὸς κόσμος, νοητὰ εἰσὶ καὶ τὰ αἰσθητήρια τὰ ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς κρυπτῷ ἀνθρώπῳ, τουτέστι τὰ μὴ σωματικῶς, ἀλλὰ κατὰ νοῦν γνωριζόμενα, χωρὶς σωματικῶν ὀφθαλμῶν. νοερὸν δὲ τὸ ἐν τῇ ψυχῇ παρὰ τοῦ δημιουργοῦ δεδημιουργημένον, καθ' ὃ πᾶσαν νόησιν εἴτε τοῦ ἀγεννήτου εἴτε τοῦ γεννητοῦ προσλαμβάνεσθαι πεφύκαμεν. καὶ τοῦτο ἀναμέρος, ὅσον ἡ τῶν παθῶν ἀχλὺς ὑποχωρήσειεν. ἐνέργεια κατὰ τὸ ἐνεργεῖν ἥτοι πράττειν εἴρηται. Ἐνὴ . ὁξυτόνως, ἡ νέα. Ἐνηφι . μετὰ τρίτην ἡμέραν. ἡ ἔνῃ ἡ ἀρχὴ τοῦ μηνός. Ἐνήρεις νῆας . μίαν εἰρεσίαν ἐχούσας. ὁ δὲ Σύλλας συνῆλθε τῷ Μιθριδάτῃ ἐν Δαρδάνῳ τῆς Τρωάδος, ἔχων ναῦς διακοσίας ἐνήρεις. Ἐνθουσία . θεοφορία. Ἐνὶ σκοπιῇ . ἐν βουνῷ. Ἐνιπή . ἡ διὰ λόγων ἐπίπληξις καὶ ἀπειλή. ἀπὸ τοῦ ἐνέπω. Ἐν κυνέῃ .

ἐν περικεφαλαίᾳ. Ἐν καρὸς αἴσῃ . ἐν μοίρᾳ θανάτου. περιφραστικῶς * ὁ θάνατος. * ἄλλοι δὲ ἐν κηρὸς, ἵν' ἦ

epsilon 729

κατὰ κηρὸς ἡγουν κατὰ θανάτου. ἦ, ὡς ἔνιοι, ἐν τάξει μισθοφόρου. πρῶτον γὰρ Κᾶρες ἐπολέμησαν ἐπὶ μισθῷ καὶ ἔδοξαν ἄτιμοι εἶναι. Ἐν μετουσίᾳ . ἐν μεθέξει, ἐν χωρηγήσει, ἐν διαθέσει. Ἐννοια . ἡ περὶ τινὸς τοῦ νοῦ κίνησις. Ἐν ὁδῷ ἦσαν . ἐν ἔργῳ. ἐν βίῳ. ἐν πίστει. Ἐνοπή . πόλεμος, μάχη. Ὅμηρος· Τρῶες μὲν κλαγγῇ ἔνοπῃ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὡς, καὶ ἔνοπας. Ἐνοσις . ἡ κίνησις. Ἐν παρενθήκης μέρει . ἐν περισσείας μέρει. Ἐν περιλήψει . ἐν περισσοτέρᾳ νοήσει. Ἐν ῥάβδῳ . ἐν ἐπιτιμητικῷ λόγῳ. Ἐντευξις . παράκλησις ὑπὸ τινος προσαγομένη θεῷ περὶ σωτηρίας ἐτέρων. Ἐντασις . ἡ ἐπίτασις. καθ' ὅσον ἡ τοῦ βίου ἔντασις ἐπεδέχετο κυνικωτέρα προελθοῦσα. Ἐνταξις . ἐπειδὴν τὶς προαιρεῖται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν

epsilon 730

ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσιν. Ἐντολή . παραγγελία τὶς δεσποτική. Ἐντομίδες . αἱ τὰ σώματα τέμνουσαι. τοιαῦτα δὲ εἰώθασι ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς αὐτῶν οἱ ἄπιστοι. Ἐντεριώνη . τὸ ἐντὸς, ἢ τὸ εὐθές, ἢ ὁ φλοιὸς, ἢ εἶδος βοτάνης. Ἐντρέχεια . τὸ μετὰ δρόμου καὶ θερμῶς ἐπιπηδᾶν τῷ πράγματι. Ἐντομὶς . ἡ ἐγχάραξις. Ἐντονος . ἰσχυρά. Ἐντελέχεια . ἡ τελειότης, καὶ τὸ εἶδος τοῦ ὑποκειμένου, τουτέστι τὸ εἶδος τὸ ἐπιγινόμενον ἐκ τῆς τοιαύτης συνθέσεως τῶν στοιχείων τῇ ὕλῃ. λέγεται δὲ καὶ ἐντελέχεια τὸ κεχωρισμένον τοῦ σώματος, ὡς ὁ πλωτὴρ τοῦ πλοίου. ἐντελέχειαν λέγει ὁ Πορφύριος τὴν ψυχὴν. Ἐντραπεζίτιδος . παρασίτου. Ἐννοια κοινή . ἡ παρὰ πάντων ἐξ ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐσχηκυῖα τὴν ἀρχὴν ὁμολογουμένην.

epsilon 731

Ἐνυῶ . μάχη. ἢ θεὸς πολεμική. Ἐνῶτισις . σύνεσις, ἢ σύνοψις τῶν ῥημάτων. ὡς τό· τὰ ῥήματά μου ἐνῶτισαι, κύριε. Ἐνωσις . διεστώτων πραγμάτων κοινὴ συνδρομή. ἔνωσις δὲ εἴρηται διὰ τὸ εἰς τὸ ἐν ὄσαι, τουτέστι συνωθῆσαι τὰ πράγματα. πενταχῶς δὲ εἴρηται ἡ ἔνωσις· συγχυτικῶς, ὡς τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ὕδατος διαιρετικῶς, ὡς ἡ ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον· σχετικῶς, ὡς τὰ ἔθνη ἐν πίστει θετικῶς, ὡς χρυσὸς πρὸς χρυσόν. ἡ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἔνωσις ὑπὲρ πάσας ταύτας καθ' ὑπόστασιν εἴρηται. καθ' ὑπόστασιν δὲ ἔνωσις ἐστὶν ἡ αὐθύπαρκτος ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγίας θεοτόκου τῶν δύο φύσεων συνδρομή. οὔτε γὰρ τὸ σῶμα πρὸ τοῦ θεοῦ λόγου ὑπέστη ἐκεῖ, οὔτε ἡ ψυχὴ, ἀλλ' ἅμα σὰρξ ἅμα θεὸς λόγος ἅμα σὰρξ ἔμψυχος λογικὴ ἐν ταυτῷ γὰρ ὑπέστη· ὡς καὶ ἡ ἡμετέρα σύλληψις ἅμα μορφωθῇ, αὐθυπάρκτως συντρέχει ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα. οὔτε γὰρ σῶμα καθ' ἑαυτὸ συνίσταται, οὔτε ψυχὴ προϋπάρχει τοῦ σώματος, προτύπωσις οὕσα τῆς ἐνώσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἐνωσις προσωπικὴ . ὅταν τις τὸ ἐτέρου ὑποδύμενος πρόσωπον ἀντ' αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ποιῇται λόγους. ἔνωσις σχετικὴ ἢ ὡς φίλου πρὸς φίλον. ὁ δὲ Νεστόριος καὶ ἄλλας ἐνώσεις ἐπενόησε· τὴν κατὰ τὴν ἀξίαν φημί καὶ ὁμοτιμίαν καὶ κατ' εὐδοκίαν καὶ ταυτοβουλίαν. ἰστέον, ὡς τινες τῶν πατέρων τὸ τῆς κράσεως ὄνομα ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου οὐκ ἐδέξαντο. Ὅροι ἐνώσεως Ἀριστοτέλους. ἡ κατ' οὐσίαν ἔνωσις

epsilon 732

ἐπὶ τῶν ὑποστάσεων, τουτέστι τῶν ἀτόμων. ἡ καθ' ὑπόστασιν ἔνωσις ἐπὶ τῶν οὐσιῶν, ὡς ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος. ἡ κατὰ σχέσιν ἔνωσις, ὡς ἐπὶ τῶν γνωμῶν, ὡς εἰς ἓν θέλημα. ἡ κατὰ παράθεσιν ἔνωσις, ὡς ἐπὶ τῶν σανίδων. ἡ κατὰ ἀρμονίαν ἔνωσις, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων. ἡ κατὰ κρᾶσιν ἔνωσις, ὡς ἐπὶ τῶν ὑγρῶν καὶ ξηρῶν, τουτέστιν ὕδατος καὶ ἀλεύρου. ἡ κατὰ σύγχυσιν ἔνωσις, ὡς ἐπὶ τῶν τηκτῶν, κηροῦ, πίσεως καὶ τῶν τοιούτων. ἡ κατὰ συναλοιφήν ἔνωσις, ἐπὶ τῶν ἀποσπασμένων καὶ αὐθις ἀποκαθισταμένων, οἷον λαμπάδος ἐκ πυρὸς προερχομένης καὶ πάλιν ἀποκαθισταμένης. ἡ κατὰ σωρείαν, ὡς ἐπὶ ξηρῶν, σίτου καὶ κριθῆς. Ἐνωμοτία . τὸ ἡμισυ τοῦ λόχου. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ δεκανία. οἱ δὲ τὸ τέταρτον τοῦ λόχου. καὶ ἐνωμοτάρχης ὁ αὐτῆς ἄρχων. ἔστι δὲ καὶ ἐνωμοτία ἡ ἀνταρσία. Ἐνωπίδες . αἱ θεράπαιναι. παρὰ τὸ ἔπεσθαι. Ἐνωπή . ἡ πρόσοψις. * Ἐνστασις . * Ἐνιαία . ἡ μοναδική. Ἐντερόνεια . τὰ ἐγκοίλια. ἀπὸ τῆς τρόπιδος

ἀνερχόμενα ξύλα. ἢ τὸ τῶν νεῶν ἔδαφος. εἰς τὰς τριήρεις ἢ θεὸς ἐντερόνειαν ἔπεμψεν.
(Οὐδέτερον.) Ἐν ἀτόμῳ . ἐν ῥίπῃ, ἐν βραχεῖ, ἐν στιγμῇ. Ἐναυλον . ἔτι ἐνηχούμενον. παρὰ τὸ
αὐλεῖν. αὐλὸς γὰρ πᾶν τὸ στενὸν καὶ ἐπίμηκες. τοιοῦτος γὰρ ὁ τῶν ὤτων τόπος.

epsilon 733 Ἐναύλισμα . οἴκημα. Ἐνάλια . θαλάσσια. Ἐναρα . τὰ σκύλα, τὰ λάφυρα. κυρίως δὲ τὰ ἔναρα,
ὅσα ἄραρε καὶ συνήρμοσται τῷ σώματι, οἷον θώραξ, κυνέα. περιληπτικῶς δὲ εἴρηται καὶ τὰ
τόξα ἔναρα. Ἐναρμόνιον . ἐμμελές. Ἐναγές . τὸ σεβάσμιον καὶ ἀγνόν. ἄγος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας.
ἔνθεν καὶ τό ἄγῃ μ' ἔχει. κατ' εὐφημισμὸν καὶ τὰ μιάσματα ἄγῃ λέγονται. καὶ οἱ μιαιοὶ ἐναγεῖς
καλοῦνται. Ἐναύσματα . ἀρχάς ἐμπυρεύματα ὑπεκκαύματα. Ἐναυλήματα . ἄλφιστα οἶνω καὶ
ἐλαίῳ δεδευμένα. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὰ τὰ ἄλφιστα ἐναυλήματα καλοῦσιν. Ἐνδοίαστον . ἀμφίβολον.
Ἐνδοξα . δι' ὧν ὁ διαλεκτικὸς γίνεται συλλογισμὸς· τουτέστι τὰ δοκοῦντα. Ἐνδόσιμον .
κινήσεως καὶ ἀρχῆς αἵτιον. Ἐνδικον . δίκαιον. Ἐνδέξια . αἴσια, καλὰ.

epsilon 734 Ἐν δέοντι . ἐν τῷ χρησίμῳ, ἐν τῷ πρόποντι. Ἐνδινά . τὰ ἔντερα, τὰ ἔνδον τῶν ἰνῶν ὄντα, οἷον ἐν
ἔνινά τινά ὄντα, τὰ ἐντὸς τῶν ἰνῶν ἢ ἀπλῶς τῶν μελῶν ἢ διὰ τὸ ἐντὸς εἶναι. γράφεται δὲ διὰ
τοῦ ι, ὡς ἀνθρώπινος. Ἐνδυτά . περιβλήματα. ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.
Ἐνναιον . τόπος. καὶ ἔναιον ἀντὶ τοῦ ὥκουν. Ἐν γήρει πίονι . ἐν πλήθει ἐτῶν. Ἐνευ .
ἐπιφώνημα. Ἐνεπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι . ὁπότε δημευθεῖη τινὸς οὐσία, ἐξῆν προελθεῖν
τῷ φάσκοντι γεγενῆσθαι δανειστῇ τοῦ ἀνδρὸς λέγειν, ὡς ὀφείλεται αὐτῷ ἐν τῇ οὐσίᾳ χρεός.
Ἐν ἐπήκῳ . εἰς ἐπήκοον πάντων. Ἐναντιωματικά καὶ ἐναντιωματικοὶ σύνδεσμοι, οἱ τὸ
ἐναντίον τῇ δυνάμει τοῦ πράγματος δηλοῦντες, οἷον· ἀσθενὴς μὲν ἐγώ, σὺ δὲ ἰσχυρός. καί·
ὅμως ἀσθενὴς ὢν, σὲ τὸν ἰσχυρὸν ἔτυψα. Ἐνηβητήρια . εὐωχητήρια. παρ' Ἡροδότῳ. Ἐνήλατα .
μέρος τὴν κλίνης. Ἐνηλύσια . εὐκίνητα. καὶ ἥλυσις ἢ ἐπέλευσις.

epsilon 735 Ἐννήμαρ . ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ὁ ποιητὴς εὐεπίφορον λέγει τὸν ἀριθμόν. —
οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν. καί· —ἐννέα δὲ σφεας κήρυκες— ἢ ὅτι παρὰ φθορᾶς ἀνθρώπων
διαλέγεται. ὁ δὲ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς τοῖς καταχθονίοις ἀνεῖται. ἐννέα δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐνδεῖν
εἰς τὸν [τῶν δέκα] ἀριθμόν. [ἐννῆμαρ διὰ τοῦ η γράφεται· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς ἀρ σὺν τῷ ι
γράφεται, οἷον ἐξῆμαρ, αὐτῆμαρ· τὸ δὲ ἡμαρ αἰετὶ μετὰ τῶν ἀκλίτων τέτακται. ἔδει δὲ αὐτὸ
προπαροξύνεσθαι, ὡς παρ' οὐδετέρῳ συγκείμενον· ἀλλ' ἐπεὶ ὁ τόνος παρηλλάγη, ἐπεὶ καὶ ξένη
ἢ σύνθεσις οὐδὲν τῶν οὐδετέρων διὰ τοῦτο περισπᾶται.]

epsilon 736 Ἐνθεσμον . νόμιμον. Ἐνθρυπτον . τὸ ἐκ πέμματος, ὃ ἐστὶ πλακοῦς, ἢ τὸ ἐνθρυβόμενον βρῶμα.
Ἐνθυμήσιον . ἄπειρον, ἔννομον. Ἐνθύμιον . ἄπορον, σεμνόν· κατὰ νοῦν. καὶ δὴ τὰ πραχθέντα
ἔθετο ἐνθύμιον. ἐνθύμιον, καὶ βραχύ τι μόριον. Δαβίδ· καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἐορτάσει
σοι. ἐνθύμιον, καὶ ἢ κατὰ διάνοιαν θυσία καὶ προσφορά, ἡγουν ἢ εὐχή. Ἐνθύμιστον . ὑποπτον.
Ἐνθύμημα . ἀτελές καὶ ἀσθενὲς συλλόγισμα, καὶ ἢ πρώτη ὁρμὴ τῆς ψυχῆς. οὕτω δὲ λέγονται οἱ
ῥητορικοὶ συλλογισμοί. ἐν ἐκείνοις διὰ μιᾶς προτάσεως δοκεῖ γίνεσθαι ὁ συλλογισμὸς τῷ τὴν
ἐτέραν γνώριμον οὕσαν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἢ τῶν ἀκροατῶν προστιθεσθαι. [οἷον, οὗτος ἄξιός
ἐστὶ κολάσεως, προδότης γὰρ ἐστὶ.

epsilon 737 προστίθησι γὰρ ὁ δικαστὴς ὡς ἐναργές τὸ πάντα τὸν προδότην κολάσεως ἄξιον εἶναι. ἐφ' ὧν
οὖν μὴ γνώριμόν ἐστι τὸ παραλειπόμενον, οὐκ ἐπὶ τούτων οἷόν τε τὸ δι' ἐνθυμήματος
γίνεσθαι συλλογισμόν· ὁ γὰρ συλλογισμὸς σύνθεσίν τινα λόγων ἔοικε σημαίνειν.] Ἐνια . τινά.
Ἐν κεφαλαίῳ . ἐν συντόμῳ. Ἐν μετεώρῳ ἦν ἡ ναῦς . ἀντὶ τοῦ πελάγιος, καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν
ἵσταμένη, ἀλλὰ ἀπέχουσα τῆς γῆς. Ἐν μεταίχιμίῳ . ἐν μέσῳ. μεταίχιμιον δὲ λέγεται ὁ μεταξὺ δύο
φαλάγγων τόπος. παρωνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς αἰχμῆς. Ἐνόδιον . τὸ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. ἐνώδιον δὲ τὸ
ἐνώτιον, μέγα, παρὰ τὸ οἰδεῖν τὰ ὦτα. Ἐνοπτρον . τὸ κάτοπτρον. Ἐνόν . δυνατόν, ἐνδεχόμενον,
ἐνυπάρχον. Ἐνούσιον . τὸ μὴ μόνον ἐνθεωρούμενον. ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ τῶν ιδιωμάτων ἄθροισμα,

καθ' ὃ ἄλλος ὑπὸ ἄλλου γνωρίζεται, ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὸν τῆς οὐσίας πραγματικῶς κεκτημένον. ἐνούσιον ἴδιόν ἐστι τὸ πραγματικῶς ὑφίστασθαι καὶ φέρειν ἀπάντων ἐφ' ἑαυτοῦ τῶν προσωπικῶν ἰδιωμάτων τοὺς ἀληθεῖς χαρακτηῖρας.

epsilon 738 Ἐν προσχήματι . ἐν ὑποκρίσει. Ἐν πωλικῷ . ἐν παιδικῷ. Ἐν στέρνοισιν . ἐν στήθεσιν. Ἐν σκοτεινοῖς . ἐν ἀποκρύφοις. Ἐντεα . οὐ πάντα τὰ ὄπλα, ἀλλ' ἀσπίς καὶ περικεφαλαία, τὰ δὲ δόρατα κατ' ἐπικράτειαν. Ἐν τεγέεσιν . ἐν οἰκήμασιν. Ἐντελές . τέλειον. καὶ ἐντελέστερον. Ἐντερρον . ἕτερον καὶ οὐχ ὅμοιον. ἢ παρὰ τὸ ρεῖν ἐντός. Ἐν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλευέτω . ἐπὶ τῶν εἰς κοινὸν μὴ τὰ ἴσα παρεχομένων. πλείονα δῶρα δοὺς καὶ ἀντιλαβὼν ἐν τῷ μέρει. Ἐν τοῖς ἱματίοις . ἄνευ ὄπλων. οἱ δὲ πολιτικοὶ ἔθειον ἐν τοῖς ἱματίοις. Ἐντομα . οἶον σφήκες, μύρμηκες, μέλιτται, ἃ οὔτε ἀναπνεῖ οὔτε πνεύμονα ἔχει. Ἐν Σιναιν . ἐν τῷ Σινᾷ. Ἐβραϊκὸν δέ ἐστι. Δαβίδ· κύριος ἐν Σιναιν ἐν τῷ ἀγίῳ. Ἐνστομισμάτων ἔπρασσε δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς χρήζων ἐνστομισμάτων. Ἐνορχα . τὰ ἄρσена. Ἐνυπόστατον . τὸ ἐν ἀληθείᾳ ὄν καὶ ἐν ὑπάρξει ὁρώμενον. ἐνυπόστατον καὶ τὸ κατ' οὐσίαν κοινόν. οἶον τὸ εἶδος τὸ ἐν τοῖς ὑπ' αὐτὸ ἀτό-

epsilon 739 μοις πραγματικῶς ὑφιστάμενον, καὶ οὐκ ἐπινοία ψιλῇ θεωρούμενον. ἐνυπόστατον καὶ τὸ σὺν ἄλλῳ διαφόρῳ κατὰ τὴν οὐσίαν εἰς ἐνὸς σύστασιν προσώπου καὶ μιᾶς γένεσιν ὑποστάσεως συγκεείμενόν τε καὶ συνυφιστάμενον, καὶ οὐδαμῶς καθ' αὐτὸ γνωριζόμενον. †τὸ γὰρ σῶμα τὸ ἔμψυχον καὶ ἔννουν, ὃ προσελάβετο ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, οὐ λέγεται ὑπόστασις, ἀλλ' ἐνυπόστατον· καὶ ἐν τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ὑποστάσει προσληφθέν τε καὶ ὑποστάν.† ἐνυποστάτου ἴδιόν ἐστιν ἢ τὸ μετ' ἄλλου διαφόρου κατὰ τὴν οὐσίαν ἐν ὑποστάσει γνωρίζεσθαι καθ' ἑνῶσιν ἄλυτον * καὶ ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος εἰς μίαν ὑπόστασιν ἡνωμένων, * ἢ τὸ ἐν ἀτόμοις φυσικῶς τυγχάνον καθ' ὑπαρξιν. * οἶον τὸ θεωρεῖσθαι τὸ εἶδος διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀτόμων. ἐνυπόστατον ἐστὶ τὸ ὅπως οὖν ὑπάρχον. * ἐνυπόστατον οὐχὶ τὸ μὴ ὄν, ἀλλὰ τὸ μὴ γενόμενον, ἥτοι τὸ μὴ ὄν οὐσία, ἀλλὰ περιουσία, τὸ συμβεβηκὸς καὶ οὐ κατ' οὐσίαν θεωρούμενον, ὡς τὸ σκότος. Ἐνύπνιον . ἐφ' ὅσον τις ὑπνοῖ. ὄνειρον δὲ παυομένων τῶν ὕπνων. παρὰ τὸ ἐγείρειν καὶ ὀρεῖναι τὴν ψυχὴν. ἢ παρὰ τὸ εἶρειν, ὃ ἐστι λέγειν. Ἐνυστρον . τὸ κατὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον. τὸ τῶν βρωμάτων δοχεῖον.

epsilon 740 Ἐν φερέτρῳ . ἐν φορεῖῳ, ἐν κλίνῃ νεκρῶν. Ἐνώπια . εὐθέα, τὰ ἔμπροσθεν. Ἐνώτιον . σχολαρίκιον. ἐνώτιον †χρυσοῦν† ἐν ῥινὶ ὕος. Ἐν τέλει . ἐν ἀρχῇ. τοὺς ἐν τέλει τιμῶν. Ἐνεργημάτων . ἀντὶ τοῦ χαρισμάτων. καὶ ὁ Ἀπόστολος καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶ. τὸ διαιρέσεις οἶον μερίδες. Ἐν καταστήματι . ἐν περιβολαίῳ. ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, * μὴ διαβόλως μὴ ὦν. * (Ῥῆμα.) Ἐνακμάζων . ἐνισχύων. Ἐναπερείσασθαι . ἐμπῆξαι. Ἐναπήρεισται . ἐντετίναχεν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ διατεινομένου ἐμπίπτειν. Ἐνάπτοντες . ἐκδεσμοῦντες. ἡσφαλίζοντο δὲ τὰς σχεδίας τοῖς ἀπὸ τῆς γῆς ἐπιγείοις εἰς τὰ περὶ τὸ χεῖλος πεφυκότα τῶν δένδρων ἐνάπτοντες πρὸς τὸ συμμένειν. Ἐναυλισθῆναι . οἰκισθῆναι. Ἐναβρύνεται . ἐντρυφᾷ, ἐγκαυχᾷται. Ἐνάγει . ἐφέλκεται, ἐμβιβάζει, προτρέπεται. Ἐναύοντες . ἐνάπτοντες ἢ ἱκετεύοντες. ἐναύοντες πρὸς τοῖς ναοῖς. Ἐναύσασθαι . ἐξάψασθαι.

epsilon 741 Ἐναγίζειν . τὸ χοᾶς φέρειν, ἢ θύειν τοῖς κατοικοιμένοις. οὕτως Ἡρόδοτος. καὶ ἐναγίζω τὸ κατακαίω καὶ τὸ φονεύω. ἐναγίζουσιν οὖν τῷ ξάνθῳ Μακεδόνα καὶ καθαρμὸν ποιοῦσιν. Ἐναλόντες . ἐμπεσόντες. Ἐναποματτόμενοι . ἐντυποῦντες. Ἐναπομόρξεται . ἐναποψήσεται, ἀπομάξει. [οὕτως Ἀριστοφάνης.] Ἐναπομόργνυνται . ἐναποτίθενται. Ἐναφῆκαν . ἀντὶ τοῦ ἐνέβαλον. ἐναφῆκαν τῇ δρυὶ σφῆνας, ὡς διασταίη. Ἐνάπτοντες . εἰσφερόμενοι. Ἐναποψύχειν . παρ' Ἡσιόδῳ τὸ ἀποφυσᾶν, τὸ ἀφοδεύειν. παρ' Ὀμήρῳ τὸ λειποθυμεῖν. οἶον· εἴλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς. τὸ μὲν πρῶτον παρὰ τὸ ψύχω, τὸ δὲ δεύτερον παρὰ τὸ ψυχῇ.

epsilon 742

Ἐναίρειν . τὸ τὰ ὅπλα σκυλεύειν . ἢ τὸ φονεύειν . παρὰ τὸν ἄρην, τὸν πόλεμον, γίνεται ἐναίρω·
παρέπεται γὰρ αὐτῷ τὸ ἐνυάλιον . Ἐνδεκάζοντας . ἀντὶ τοῦ ἐνεορτάζοντας· ἐν τῷ αὐτῷ τῇν
δεκάτην ἄγοντας, οὕτως Δημοσθένης . Ἐνδεῖν . χρῆζειν ἢ καὶ τὸ δεσμεῖν . Ἐνδιαίει . ἔνεστι,
διατρίβει . Ἐνδιαιτώμενοι . ἐνδιατρίβοντες . Ἐνδειξαμένω . ἀπολογησαμένω . καὶ ἔνδειξις ἢ
ἀπολογία . Ἐνδοῦναι . προδοῦναι, [παραδοῦναι,] ἢ καὶ εἶξαι . Ἐνδούς . ἀραιώσας . Ἐνδώσειν .
ὀρίσαι, προστάξαι . καιρὸν δὲ τῆς διαβάσεως καὶ τόπον αὐτὸς ἐνδώσειν ἔφη . Ἐνδοιάζοντες .
διστάζοντες . ἀμφιβάλλοντες . Ἐνδέξασθαι . παραλαβεῖν . ἀκροάσασθαι . οὐδὲ φίλιον λόγον
ἐνδέξασθαι παρὰ τῶν τὰ πολέμια ἔργα δρώντων .

epsilon 743 Ἐνδέχεσθαι . παραδέχεσθαι . πείθεσθαι . οὐκ ἔων τοὺς Βελισσαρίου λόγους ἐνδέχεσθαι .
Ἐνδείκνυμι . ἐνδείκνύναι ἔλεγον τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακουργοῦντα περὶ τὰ κοινὰ .
Ἐνδείξασθαι . ἐπὶ τοῦ κατηγορῆσαι . Ἰώσηπος πολλοὺς γὰρ διὰ τὰ οἰκεῖα μίση καὶ διαφορὰς
ιδίας ἐνδείξασθαι τοὺς ἀναιτίους . καὶ ἐνδείκται οἱ κατήγοροι, καὶ οἱ συκοφάνται . Ἐνέβη . ἀντὶ
τοῦ εἰσῆλθε . τῶν δὲ συνήθων τὶς αὐτῷ ἐνέβη, τῷ ποδὶ λακτίσας τὸν ταῦρον . Ἐνέκρινον . τοῖς
καλοῖς συνηρίθμυσαν . ὡς ἀπέκρινον τὸ ἀπεδοκίμαζον . Ἐνέκαψα . ἀντὶ τοῦ ἐξέπτυσσα . κᾶτα
βδελυχθεὶς ὁσφρόμενος ἐνέκαψα . Ἐνένιπτεν . ἐκακολόγησεν . Ἐνεώλκησαν . τὰς ναῦς
εἴλκυσαν . Ἐνεώχμασε . νεωστὶ κατεσκευάσεν· ἐκαίνισεν· ἡλλοίωσεν· ἐκαινοποίησεν .
Ἐνέκειντο . ἐπιμόνως ἡσυχολοῦντο . Ἐνέβαλεν . ἔτυψεν . ὁ δὲ κρίνας τοῦτον ἀδίκειν πληγὰς
ἐνέβαλεν .

epsilon 744 Ἐνεθουσία . ἐπεμαίνετο . Ἐνέπασσεν . ἐνέβαλλεν . ἐνεποίκιλλεν . Ἐνέπεσεν . συνέβη . ἐγένετο .
Ἐνεστιν . ἐνυπάρχει . Ἐνέλιπεν . ὑστέρησεν . Ἐνέφηγεν . ἐνεδείξατο . Ἐνεκότουν .
ἐμνησικάκουν . Ἐνεργεῖν . ἐτοίμως πράττειν . Ἐνέχεεν . ἐνέβαλεν . Ἐνέχεις . ἀντὶ τοῦ ἐκίρνας .
Ἀριστοφάνης· εἰ θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε, νῆ Δία . ὡς τοῦ θασίου οἴνου εὐόσμου ὄντος .
Ἐνεπάγησαν . ἐνεπήχθησαν . ἐνηλώθησαν . Ἐνεχείρισαν . ἐνεπίστευσαν . Ἐνεαρίζειν . κυρίως τὸ
ἐν ἔαρι διάγειν . Ἐνεπάγησαν . ἐνέπεσον . Ἐνέγκατε . φέρετε . Ἐνεπε . λέγε . Ἐνεπισκήψασθαι .
ὁπότε δημευθεῖη τινὸς οὐσία, ἐξῆν προελθεῖν τῷ φάσκοντι γεγενῆσθαι δανειστῇ τοῦ ἀνδρὸς
καὶ λέγειν, ὡς ὀφείλεται αὐτῷ ἐν τῇ οὐσίᾳ χρὸς .

epsilon 745 Ἐνεπορπήθησαν . συνεβλήθησαν . Ἐνεσκευασμένην . διεσκευασμένην καὶ πεπλασμένην . οὕτως
Ἰσαῖος καὶ Δημοσθένης . Ἐνέσκηψαν . ἐνώρμησαν· ἐνέπηξαν . Ἐνεσκήμθη . ἐνεπάγη .
Ἐνεστήσαντο . ἀντὶ τοῦ ἔκριναν ποιῆσαι . ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον .
Ἐνετιμᾶτο καὶ ἀπετιμᾶτο διαφέρει . ὅταν μὲν γὰρ τις ὥς τι ποσὸν ἀργύριον ἀποτίμημα
λαμβάνῃ, ἀποτιμᾶσθαι λέγεται . ὅταν δὲ ἐν εἰδεσί τισι λογίσηται τις μέρος τι τοῦ ἀργυρίου,
τοῦτο λέγεται ὡς ἐνετιμήσατο . Ἐνετολμήσατο . ἀπεθάρρηνεν . εἶτα μέντοι ἐνετολμήσατο
τηλικοῦτον τόλμημα . Ἐνετρύλλησε . κατεῖπεν . Ἀριστοφάνης· προαγωγὸς οὐ ς' ἐνετρύλλησεν
τῷ δεσπότη . Ἐνεχώρουν . συνεχώρουν . οἱ δὲ ἱερεῖς καταπεπληγμένοι τῷ δέει ἐξίσταντο, καὶ
ἐνεχώρουν αὐτῇ ἅπαντες . Ἐνέχραυε . τὸ σῶμα ἐπέπληττεν . Ἡρόδοτος· ἐνέχραυε τὸ πρόσωπον
τῷ σκῆπτρῳ .

epsilon 746 Ἐνεῖχεν . ὠργίζετο . ἐχόλα . Ἐνείργω . τὸ κωλύω . Ἐνεῖη . ἀντὶ τοῦ ἔνεστιν . οὕτως Ἀριστοφάνης .
καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει . Ἐνείκασθαι . ἐνεγκεῖν . καὶ ἐνεῖκαι . Ἐνείκησεν . ἐκακολόγησεν . ὕβρισεν .
ἐνίκησε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐμάστιξεν, ι καὶ η . Ἐνεῖλλοντες . ἐμβάλλοντες . Θουκυδίδης· ἐν ταρσοῖς
καλάμου πηλὸν ἐνεῖλλοντες, ἐσέβαλλον εἰς τὸ διηρημένον τοῦ τείχους . Ἐνείραντες .
ἐμπερονήσαντες . Ἐνειρμένος . συμπεπλεγμένος . ἐνειρμένος πέδαις . Ἐνεῖσα . ἐμβалоῦσα . σαρκὶ
τὸν ἐκ γενεῶν πικρὸν ἐνεῖσα χόλον . καὶ ἔνεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐμβάλλει . Ἐνῆγεν . ἐκίνει .
παρέπειθεν . ἐνῆγε δὲ αὐτὸν εἰς τοῦτο Χριστιανῶν λόγος . οὕτως Προκόπιος . Ἐνηγκυλωμένα .
ἐντεταμένα . ἡτρεπισμένα . πεφωραμένα . ἐπὶ κατασκοπῇ παρεγένοντο, τῷ καὶ τὰ τόξα
ἐνηγκυλωμένα φέροντας ἀλῶναι .

epsilon 747 Ἐνήθλει . ἐνεκαρτέρει . καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τούτοις τῇ πενίᾳ ἐνήθλει . Ἐνήκαν . ἐνέβαλον . Ἐνήλατο . Ἀριστοφάνης· ἐνήλατ' , ἐσκίρτ' , ἀπεπόρδει , ὡς καχρῦν ὀνίδιον εὐωχημένον . Ἐνηλινδοῦντο . Ἐνημμένος . περιβεβλημένος . διφθέραν ἐνημμένος . Ἐνήν . ἀντὶ τοῦ ἐνυπῆρχεν . ἢ δυνατόν καὶ ἐνδεχόμενον . ὁ δὲ μᾶστιξιν , ὡς ἐνήν , ἀνετάσας , διέγνω , ὡς ἔχει τὸ πολέμιον . αἰνεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν , τὰ δύο δίφθογγα . Ἐνήρατο . ἀπέκτεινεν . Ἐνήρεισεν . ἐπεστήριξεν ἢ προσεπέλασεν . Ἐνήρσεν . ἐφήρμοσεν . Ἐνήρκται . ἀρχὴν ἐποίησεν . Ἐνήσομεν . ἐμβαλοῦμεν . Ἐνθουσιᾶ . θεοφορεῖται . ἢ ὑπὸ τοῦ θεοῦ πνεύματος καταλάμπεται . λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ μαίνεται .

epsilon 748 Ἐνθυμιζόμενοι . ἐνθυμούμενοι . Ἐνι . ἔστιν . ὑπάρχει . Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἔνεστιν· ἔνι φύσις , ἔνι θράσος . Ἐνισχημένος . κατεχόμενος . Ἐνιαυτίζω . ἐνιαυτόν που διατρίβω . Ἐνίετε . ἐμβάλετε . προπέμπετε . καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδὰς πῦρ . καὶ ἐνίησι . καὶ ἐνίεται . καὶ ἐνίεσαν . καὶ τοῖς πύργοις πῦρ ἐνίεσαν . καὶ ἐνίει . Ἐνιζῆσαι . ἐγκαθίσαι . Ἐνιζάνει . κάθηται . ὁ δὲ κατ' ἵχνος ἐπόμενος τῷ τυράννῳ καὶ ἐς τὸν Ὀργῶνα ποταμὸν ἐνιζάνει . Ἐνίδρυται . ἐγκαθέζεται . Ἐνίκησεν . ὑπερέβαλλεν . Ἐνικλᾶν . ἐμποδίζειν . Ἐνιλλωπῶ ἢ ἐνιλλιπῶ . τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συστρέφω .

epsilon 749 Ἐνισκήφθη . κατηνέχθη . Ἐνίσπω . ἐπιπλήξω . καὶ ἔνισπε , ἀντὶ τοῦ εἰπέ . Ἐνίπτω . κακολογῶ . ἐπιπλήσσω . λοιδορῶ . παρὰ τὸ ἐνέπω , τὸ λέγω , κατ' ἐπένθεσιν τοῦ τ , καὶ τροπῇ τοῦ εἰς ι , ἐνίπτω . τὸ γὰρ ε , ἡνίκα πλεονάσοι σύμφωνον , τρέπεται εἰς ι . οἷον ἔπω , ἐνίπτω . μὴ με , γύναι , χαλεποῖσιν ὀνειδέσιν θυμὸν ἔνιπτε . Ἐνίστασθαι . εὐτρεπίζεσθαι . παρασκευάζεσθαι . μὴ διαμέλλειν , ἀλλ' ἐνίστασθαι τῷ πολέμῳ . Ἐνίσσω . τὸ ἐπιπλήττω καὶ κακολογῶ . αἰνίσσω δὲ , τὸ αἰνιγματωδῶς δηλῶ , δίφθογγον . Ἐνθουσιᾶ . ὑπὸ ἐνθέου κατέχεται πνεύματος . Ἐνθουσιώσας . ἀντὶ τοῦ ἐξανεγειρούσας . ἢ μαινομένας . Πισίδης· καὶ τὰς ἀθέσμους ἡδονὰς

epsilon 750 τοῦ βαρβάρου ἐνθουσιώσας τῇ πυρώσει τῆς μέθης . Ἐνθυμιζόμενοι . λογιζόμενοι . οὕτως Δίων . Ἐνοπτρίσαι . ἑαυτὸν κατανοῆσαι . Ἐνόρσας . ἐμβάλων . Ἐνοχλῶ σοι . — Ἐνράσσει . ὀρμητικῶς ἐφορμᾷ . Ἰώσηπος· ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνράσσει ταῖς πύλαις αὐτῶν καὶ φλοιαῖς καὶ μοχλοῖς , ὅση τὲ ἄλλη περὶ αὐταῖς ἦν ξύλῳσις . Ἐνσκήψαντα . ἐφορμήσαντα . Ἐνστερνισάμενοι . περιπτυσσάμενοι . Ἐνσεῖει τὴν ἵππον αὐτοῖς . ἀντὶ τοῦ ἐπιτίθησιν . ἐπάρας ἐνσεῖει τὴν ἵππον αὐτοῖς ἀθρόαν . Ἐνσεισθεῖς . τιναχθεῖς . ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνσεισθεῖς τοῖς κίοσιν ἐπεὶ καταβάλλει τὸν οἶκον . Ἐνημαινόμενος . ἐνδεικνύμενος , ἐμφαίνων . Ἐντροβιλῆσας . συντρίψας .

epsilon 751 Ἐνταλθέντα . ἐπιτραπέντα . Ἐντακεῖς . ἐμφυεῖς . Ἐντενεῖ . ἐκτενεῖ . Ἐντέτατο . περισφίχθη . Ἐντεθρίωται . ἐνεσκεύασται . ἀπὸ τῶν θρίων ἐντεθριῶσθαι , τὸ ἐντετυλίχθαι . ἀπὸ τοῦ σκευάσματος , ὃ ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς εἰλεῖται , ἃ λέγεται θρία . Ἐντετευτλανωμένης . μετὰ τῶν τεύτλων ἐψηθείσης . μετὰ γὰρ τεύτλων ἥσθιον τὰς ἐγχέλυς λέγονται γὰρ τεύτλοις συνεψόμεναι ἥδιστα εἶναι . [μὴ δὲ γὰρ θανὼν ποτέ σου χωρισθεῖν ἐντετευτλανωμένης .] Ἐντέτηκεν . ἐγκεκόλληται . πέπηγε . τούτοις ἀντ' ἀληθοῦς ψευδῆς ἐντέτηκε δόξα . Ἐντετριμμένη . ἀντὶ τοῦ σμυχθεῖσα . [ἢ εἰδυῖα . ὅπως ἐντετριμμένη κανηφορῆς . τὰ κανίσκια ἔχουσα .] Ἐντευξόμενος . διαλεχθισόμενος . Ἐντεῖλαι . προστάξαι . Ἐντεῖλης . ἀνθυπότακτον . καὶ ἐντεῖλωμαι .

epsilon 752 Ἐντήκων . ἐμβάλλων , ἐνιείς . καὶ αὐτῷ τῷ στόματι ἐντήκων χρυσόν . Ἐντήξας . ἐμβάλων , [ἐμφυτεύσας .] διδάξας . καὶ ἐντήξας [ταῖς] αὐτῶν ψυχαῖς ἰσχὺν λόγων ἄμαχον καὶ σειρῆνα εὐγλωττίας ἐφολκοτάτην . * Ἐντοπίζει . * Ἐντρέπει . ἐπιστρέφει . Ἐντρεπομένους . ἐγκλίνοντας . οἱ δὲ Λίβυες θεωροῦντες τοὺς Ἴβηρας ἐντρεπομένους καὶ δεδιότες . Ἐντυγχάνειν καὶ συντυγχάνειν ταυτόν ἐστιν . ἐντυγχάνειν ἥρωσιν . [Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι . ἐν τῷ δέεσθαι .] Ἐν τῷ ἐκλείπειν . ἐν τῷ ἀποθνήσκειν . Ἐν τῷ ὑπερφηανεύεσθαι . ἐν τῷ ἐπαίρεσθαι .

Ἐντροπαλιζομένη . ὑποστρεφομένη. Ἐνών . ἐνυπάρχων. Ἐνωρμίσθη . προσωρμίσθη. Ἐννώσας .
διανοθηείς. [παρὰ Ἡροδότῳ.] Ἐνώτισαι . ἀντὶ τοῦ ἄκουσον. ἐνώτισε δὲ ἀντὶ τοῦ νῶτα
περιεσκεπάσε, τὸ σε ψιλόν.

epsilon 753 Ἐνῶρτο . ἔστιν ὄρω· ὁ μέλλων ὄρσω· ὁ παθητικὸς ὄρομαι, ὁ παρατατικὸς ὠρόμην, ὠρου, ὠρετο
καὶ συγκοπῇ ὦρτο, καὶ ἐνῶρτο ἀντὶ τοῦ διεγείρετο. ὦρτο μὲν μέγα κῦμα. Ἐνέκοψεν .
ἐνεπόδισεν. ὁ Ἀπόστολος· ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς. [τοῦ σατανᾶ λέγει αὐτὸ ἔργον, κατὰ
συγχώρησιν θεοῦ γεγονός.] Ἐνδιάζεσθαι . σκιάζεσθαι. τοῦ Ψελλοῦ· κορύμβοις ἐνδιάζεσθαι· τὸ
σκιάζεσθαι φύλλοις. (Ἐπὶ ῥήμα.) Ἐναγχος . πρὸ μικροῦ. ἐν τῷ ἔγχιστα χρόνῳ, τῷ παρελθόντι.
παρὰ τὸ ἀγχοῦ γέγονεν ἄγχος καὶ ἐν συνθέσει ἔναγχος. ἡ χθές. Ἐναργῶς . φανερώς. Ἐναλλάξ .
ὥς παρὰ τὸ μίξω γίνεται μίξ, οὕτως καὶ παρὰ τὸν ἀλλάξω μέλλοντα γίνεται ἀλλάξ καὶ
ἐναλλάξ. ἤγουν ἐνηλλαγμένως. Ἐναλλάγδην . συμπεπλεγμένως. παρήγαγε δὲ τοὺς πρέσβεις
εἰς μέσον ἐναλλάγδην τῷ χεῖρε ὑπὸ τὴν ἰζὺν περιεσφιγμένους. Ἐνάρθρως . ἡκριβωμένως.
Ἐνδελεχῶς . ἐπιμόνως. συνεχῶς. Ἐνδυκέως . ἐπιμελῶς. Ἐνερθεν . ὑποκάτωθεν.

epsilon 754 Ἐνθεν καὶ ἔνθεν . τῇδε κἀκεῖσε. ἔνθεν καὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Ἐνθα . τότε. Ἐνθαδί . ἀντὶ τοῦ
ἐνθάδε. διὰ τοῦ ι . [ὥς δεῦρο, δευρί. ἢ ὅτι αἱ ἐκτάσεις οὐ γίνονται διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλὰ
διὰ τοῦ ι· ἐκεινοσὶ, δευρί, νυνί, ἐνθαδί· τὸ δὲ οἶονεῖ καὶ ὥσπερ διὰ διφθόγγου. καὶ οὐκ
ἀντίκειται. διάφορα γὰρ μέρη λόγου ἐστίν. ἔστι γὰρ οἶον ὄνομα, καὶ ὁ εἰ συναπτικὸς σύνδεσμος.
τὸ δὲ ὥσπερ τρία μέρη λόγου ἐστίν· ἔστι γὰρ ὥς ἐπὶ ῥήμα, καὶ περ σύνδεσμος
παραπληρωματικὸς, καὶ εἰ συναπτικὸς. φησὶ δὲ ὁ τεχνικὸς· ἔχουσιν ἔθος αἱ λέξεις αἱ εἰς
σύμφωνα λήγουσαι, δέχεσθαι ἐπέκτασιν τὴν διὰ τοῦ ἰῶτα, οἶον νῦν, νυνί· ἢ τὸ φωνῆεν
τρέπουσιν εἰς τὸ ἰῶτα, οἶον ἐνθάδε, ἐνθαδί, ὅδε, ὀδί, δεῦρο, δευρί· ἢ τὸ ἰῶτα προσλαμβάνουσι
κατὰ διάστασιν, οἶον τούτου, τουτουῖ, τούτῳ, τουτωῖ.] Ἐνιαχοῦ . πολλαχοῦ. καὶ ἐνιαχῇ.
Ἐντεῦθεν . παραυτίκα. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ τούτου. Ἐνωμότως . μετὰ ὅρκου. καὶ ἐνώμοτος ἀντὶ τοῦ
ἔνοχος τοῖς ὅροις. Ἐνωπίως . ἔμπροσθεν. Ἐνδυο . ὥς ἡμεῖς τὸ ταχέως. Μένανδρος Ἐφεσίῳ·
παρέσομαι γὰρ ἔνδυο.

epsilon 755 Ἐνδίκως . δικαίως. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἔνδικον μισθαποδοσίαν. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ξ. (Ἀρσενικόν.) Ἐξ
ἀπόπτου . ἐξ ὑψηλοῦ τόπου. Ἐξαρθρος . ἀρθρητικὸς. Ἐξαρνος . ἀρνούμενος. Ἐξάγιστος .
μυσαρός. * ἔξω τῶν ἀγίων. * Ἐξάντεις . ὑγίεις, ἐλευθέρους, ἔξω βλάβης. καὶ οἱ μὲν ἔδρασαν
ταῦτα, εἴτα μέντοι ἐξάντεις γίνονται τοῦ κακοῦ. Ἐξαμβιτίωνος . παρὰ Ῥωμαίοις ἐκ περιδρομῆς
τὶ πράττων. Ἐξαιμοὶ . οἱ λείφαιμοι. Ἐξαίτης . ἀφαιρέτης. Ἐξελιγμός . ὁ κατὰ λόχους. ὁ
μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον. ἀντὶ δὲ

epsilon 756 τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας, τὸν ὀπισθεν, ὃς καὶ ἐξελιγμός Μακεδὼν λέγεται. Ἐξ ἔρον . ὁ
ἔρος, τοῦ ἔρου, [τὸν ἔρον, αἰολικῶς καὶ ἐν συνθέσει ἐξ ἔρον. —ἐξ ἔρον ἔντο.] Ἐξ ἀκαλαρρείταιο .
ἐκ τοῦ ἡσύχως ῥέοντος διὰ τὸ βαθύ. ἐξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο. Ἐξελευθέρους .
τοὺς ἰδίᾳ ὑπὸ τινων ἀφεθέντας. [ἐλευθέρους δὲ, τοὺς ὑπὸ κοινοῦ τῆς πόλεως.] Ἐξήνιοι . οἱ
ἀνυπότακτοι. οἱ ἔξω τῶν ἡνίων καὶ τῶν χαλινῶν. Ἐξηγηταί . οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσιν
ὑποδεικνύοντες καὶ οἱ διδάσκοντες περὶ τοῦ ἀδικήματος, οὗ ἕκαστος γράφεται. Ἐξιτήριοι
λόγοι . εὐχαὶ ἐφόδιοι, ἢ τελευταῖαι. ἢ ἀποδημητικοὶ λόγοι. ἢ ἀποχαιρετισματικοί. παρὰ τὸ ἴμι.
Ἐξισωτής . ἐπόπτης, ἀναγραφεύς.

epsilon 757 Ἐξ ὀνύχων . ἥτοι ἐξ ἀπαλῶν, ἐκ βρέφους. Ἐξ οὐρανοῦ δείματα . κεραυνοὶ, σημεῖα, ἀστραπαί.
Ἐξ ὀφθαλμῶν οὐ λέγουσιν, οὐδ' ἐκ προσώπου . Φρύνιχος· ἐγὼ δέ· μισεῖ γάρ μ' ἄμειμι ἐξ
ὀμμάτων. Ἐξοινος . ὁ μεθύων. ὁ δὲ ἔξοινος ὦν καὶ ἡμικραίπαλος. Ἐξ οὗ . οὐ σημαίνει τὴν
ὑλὴν, ὥς τοῖς ἔξωθεν δοκεῖ· ἀλλὰ συνηθεστέρα γραφὴ ἐπὶ τῆς ἀνωτάτῳ αἰτίας τὴν φωνὴν
ταύτην παραλαμβάνει. ὥς τὸ ἐπὶ τοῦ· εἷς θεός, ἐξ οὗ τὰ πάντα. [κέχρηται δὲ πολλάκις καὶ ἐπὶ

τῆς ὕλης τῇ λέξει ὁ τῆς ἀληθείας λόγος, ὡς ὅταν λέγῃ· ἐκ ξύλων ἀσήπτων· καὶ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός.] Ἐξοστρακισμός . ἐξορισμός. [φυγὴ δεκαέτης. πῆγμα δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰσόδους ἔχον, δι' ὧν εἰσιὼν πολίτης ἕκαστος ψηφίζεται ὄστρακον τιθεὶς ὑπογεγραμμένον. τοῦτο δὲ ὑπὸ ἐξακισχιλίων γενόμενον φυγὴ δεκαέτης ψηφίζεται τοῦ κρινομένου.] Ἐξέτει . ἐξάετει. [ἀττικῶς. οἷδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πειθόμενος.] Ἐξετασμός . ἡ κρίσις.

epsilon 758 Ἐξωκέλης . τὸ ληστρικὸν πλοῖον. ἡ ἄστρωτος ἵππος. Ἐξώλης . ὁ ἀσελγής, ὁ ἀπολλύμενος. [ὁ κίναϊδος. τὸ αὐτὸ καὶ προώλης καὶ πανώλης.] Ἐξώστης . ὁ ἀποδιώκτης ἢ ὁ τραχὺς ἄνεμος. Ἐξ . ὁ ἀριθμός. διὰ τὸ ἔξωθεν εἶναι τῶν πέντε. Ἐξ ὕπνου . ἐκ ῥαθυμίας. [καὶ ὁ Ἀπόστολος· ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἦδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι. ἐγγὺς, φησὶ, τὸ τέλος· καὶ δεῖ ἐπεγείρεσθαι ἡμᾶς εἰς τὸν καιρὸν.] (Θηλυκόν.) Ἐξ ἀπήνης . ἐκ τῆς ἀμάξης. ἐξαπίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης, ἢ Ἐξαπάτη . ὄνειρος. * Ἐξακεύμενον . τὸ θεραπεῦον καὶ ἰώμενον. * Ἐξ ἀγορᾶς εἶ . Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀγοραῖος καὶ θρασύς. Ἐξάρσεις . ἐπάρσεις. ὁ δὲ θρασύτερον προεκθέων, ἐξάρσεις τε τῶν ποδῶν ποιούμενος, βέλει τρωθεὶς, ἀπέλιπε τὸν βίον. Ἐξατωρεία . ἐλευθερία ἀπὸ στρατείας. Ἐξαγόρευσις . ἡ ἐξομολόγησις. Ἐξ ἀνίκμου . ἀπὸ στείρας. Ἐξάρτυσις . ἡ παρασκευή. πυθόμενος γὰρ τὴν ἐξάρτυσιν τοῦ στόλου τῶν Ἰώνων.

epsilon 759 Ἐξ αὐτῆς . παραυτίκα· εὐθέως. ἐξ αὐτῆς οἱ προειρημένοι βιβλιαφόρον ἔπεμπον πρὸς τὸν Περσέα διασαφοῦντα τὸ γεγονός. Ἐξαιρέσεως δίκη . ὁπόταν τις ἄγοι μὲν τινα ὡς δοῦλον, ἄλλος δὲ τις αὐτὸν ὡς ἐλεύθερον ἐξαιροῖτο. Ἐξαιρετέα . ἀξία τοῦ καταστραφῆναι. [ἡ Καρχηδὼν πολλοῖς Ῥωμαίοις ἐξαιρετέα ἐδόκει εἶναι.] Ἐξ ἐφόδου . ἐξ ἐπιδρομῆς. Ἐξ εὐνήφι . ἐκ τῆς κοίτης. Ἐξέτασις καὶ ἐξετασμός . ἡ κρίσις. Ἐξεγγύησις . τὸ ἐκτελέσαι τινα διὰ τῆς τῶν ἐγγυητῶν καταστάσεως. [οὕτως Δημοσθένης.] Ἐξεδρον . παρηλλαγμένην. ἔξεδρον χρόαν ἔχων. [καὶ Σοφοκλῆς· οὐκ ἔντοπος, ἀλλ' ἔξεδρος ἀνὴρ.] Ἐξ ἐπιπολῆς . οὐκ εἰς βάθος, ἀλλ' εἰς ὄψιν. Ἐξεσία . ἡ πρεσβεία. ἐξαισία δὲ, ἡ δικαία, δίφθογγον. Ἐξ ἐφημερίας . ἐκ συνεχοῦς λειτουργίας. ἐφημερία δὲ κυρίως τὸ παρεβδομαρεύειν. Ἐξ εὐθείας . ἐκ τοῦ παραυτίκα. ἐπιστολὴ δὲ ἐξ εὐθείας πρὸς αὐτὸν ἐπιθεῖναι ἐνάρκησα. * Ἐξηρημένος . ὑπερκείμενος. * Ἐξηγορία . ἐπαγγελία.

epsilon 760 Ἐξηλιθιότης . ἐπίτασις μωρίας. Ἐξις . δυσμετακίνητος τρόπος ἥτοι διάθεσις βεβαία καὶ ἔμμονος, καθ' ἣν εὐλόγως ἢ κακῶς διακείμεθα. [ἡ ποιότης ἔμμονος. ἔξις ἐστὶ ποιότης ἐπίκτητος ἐκ μαθήσεως καὶ μελέτης καὶ ἔθους προσγινομένη.] [Ἐξις ἐστὶ ποιότης τὴς δυσκίνητος καὶ δυσμετάβλητος· ἡ δὲ διάθεσις, ἡ ἀντιδιαστελλομένη τῇ ἔξει, εὐμετάβλητος καὶ εὐμετακίνητος.] [Ἐξις ἐστὶν ἡ κατὰ φύσιν ἐκάστου ἐνέργεια καὶ ὀλοκληρία, οἷον· ἐπὶ μὲν ψυχῆς σωφροσύνη, ἐπὶ δὲ σώματος τὸ ἐντελὲς τῶν μελῶν, καὶ ἀνάλογον, καὶ ἡ ὑγεία. ἡ δὲ τούτων αὐτῶν ἀταξία καὶ διαμάρτησις, ἔξις τοίνυν λέγεται ἢ καθ' ἓνα μὲν τρόπον ἐνέργεια τοῦ ἐχομένου καὶ τοῦ ἔχοντος, ὡς τοῦ ἀόπλου καὶ τοῦ ὀπλισμένου, καὶ τοῦ ἐνδύματος καὶ τοῦ ἐνδυομένου.] [Ἐξις ἐστὶν ἡ ποῖα πάσης φύσεως δύναμις, ἡ τῶν λοιπῶν αὐτὴν οὐσιῶν διακρίνουσα καὶ ἀφορίζουσα. καθὰ φησὶν ὁ θεῖος Διονύσιος, ὅτι φθορὰ ἐστὶν φύσεως ἀσθένεια καὶ ἔλλειψις τῶν φυσικῶν ἔξεων τε καὶ ἐνεργειῶν καὶ δυνάμεων.] διαίρεται δὲ ἡ ἔξις εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν. ἔξεως δὲ εἶδη ἀρετὴ καὶ κακία. Ἐξιτηρίους εὐχάς . ἐφοδίους ἢ τελευταίας. παρὰ τὸ ἴημι. ἐξιτηρία καὶ ἐξαγγελία κατὰ Ῥωμαίους τὰ ὑπὲρ τῆς ἐξόδου παρεχόμενα.

epsilon 761 Ἐξοδία . ἡ ἔξοδος. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἐπ' ἐξοδίαν ὀρμήσαντες ἐκ τῆς πόλεως παρὰ τὴν ὁδὸν ἔμειναν. πάνδημον ἐξοδίαν ποιησάμενοι καθῆκαν ἐνέδρας. Ἐξόδων . ἀνατολῶν. Δαβὶδ· οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν. Ἐξοδοί . αἱ γεννήσεις. ὡς τό· αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. ἤγουν τοῦ Χριστοῦ. ἡ μὲν γὰρ ἄνω ἀπ' ἀρχῆς καὶ αἰεὶ ἦν· ἡ δὲ κάτω ἐξ ἡμερῶν ἤρξατο καὶ ὑπὸ χρόνον ἐστίν. Ἐξορευγμία . ἡ ὀρυγή. ὄζυρευγμία δὲ, ὅταν ἡ τροφή ἐποξίσῃ.

Ἐξομολόγησις . ἡ τῶν εὖ πεπονθότων μετ' εὐχαριστίας τῶν θείων εὐεργεσιῶν ἀπαρίθμησις, καὶ ἡ τῶν κακῶς πεπραγμένων παρὰ τῶν ὑπαιτίων ἐξαγόρευσις. ἀμφοτέρω γὰρ ταπεινώσεως ὑπάρχει ποιητικά. Ἐξουρίας . τὸ πλέειν ἐπιτηδείως. Ἐξουδένωσις . ἡ ἐν τῷ ἀγαθῷ ἀνυπαρξία καὶ ἡ ὕβρις.

epsilon 762 Ἐξουσία . δυνάμεις ἐξουσιαστικαὶ κατὰ χάριν θεοῦ. Ἐξούλης . ὄνομα δίκης. καὶ ἐξούλης δίκη. οἱ δίκην νικήσαντες, ὥστε ἀπολαβεῖν χωρίον ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἐμβατεύειν κωλύόμενοι, [μὴ ἐμβατεύσαντες, ἐξελαυνόμενοι] δίκην ἐξάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελαύνοντας, ἢ οὐκ ἔωντας ἐμβατεύειν. καὶ αὕτη ἡ δίκη ἐξούλης καλεῖται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξέλαιν. οἱ παλαιοὶ γὰρ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύνειν ἐξέλαιν ἔλεγον. Ἐξυπαρχῆς . ἀπ' ἀρχῆς. Ἐξ ὑπερδεξίων . ἐξ ὑψηλῶν. ἕτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδίων σκοπιάς—. Ἐξωμῖς . χιτῶν εὐτελὲς καὶ οὐκ ἐλεύθερος, οὐκ ἐπισκεπάζων τοὺς βραχίονας. Ἐξωμοσία . τὸ εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ σωτηρίαν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν οἰκείαν σωτηρίαν ὁμόσαι. ἡ ἐξωμοσία ἐστὶν ἔνορκος παραίτησις δι' εὐλογον αἰτίαν. [ὅταν τις φάσκη ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ ἑτέρου ἐγκαλούμενος μὴ δεῖν εἰσάγεσθαι δίκην, εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐκ εἰσαγωγή-

epsilon 763 μος ἡ δίκη, εἰ δοκεῖ κατὰ λόγον ἀξιοῦν, ἐδίδото αὐτῷ ἐξωμοσία χρῆσθαι, καὶ οὕτως διεγράφετο ἡ δίκη.] Ἐξώλεια . πανωλεθρία, παντελὴς ἀπώλεια. καὶ ἐξώλειαν [αὐτῷ] προσεπαρασάμενος. Ἐξίτηλος . ἀμαυρῶν, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. [ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πορφύρας, ἥτις μὴ ἔχουσα τὸ δευσοποιὸν βάμμα τῷ χρόνῳ ἐξίησι τὸ τεθιλός.] (Οὐδέτερον.) Ἐξακεραίου . ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς καὶ εὐμαρῶς. οὐ δυνάμενος ἐξακεραίου διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀπραγίαν τοῦ βασιλέως—. Ἐξαλμα . ὄρμημα, πήδημα. * Ἐξάλλον . ἐνηλλαγμένον. τὸ τοῦ προσώπου ἔξάλλον. * Ἐξάλειπτρον . ἡ τοῦ μύρου λήκυθος, τὸ ἀλάβαστρον, ἐξ ἧς ἀλείφονται οἱ δειπνοῦντες. Ἐξαιρετέα . ἄξια τοῦ καταστραφῆναι. Ἐξαίρετον . τὸ ἐπίλεκτον.

epsilon 764 Ἐξαιρετόν . τὸ ἐκβαλλόμενον. Ἐξαιτον . τὸ ἐξαίρετον. Ἐξαίσια . τὰ παντὸς ἐπέκεινα θαύματος. Ἐξαίσιον . ὅτε δηλοῖ τὸ ἄδικον, γέγονε παρὰ τὴν αἴσιν, ἥτις δηλοῖ τὸ πρέπον, οἷον εἰ ἔξω τοῦ πρέποντος ὅτε δὲ τὸ μέγα, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ καθῆκον. [ὥσπερ τὸ, ἐκνομίους μὲν ἡσχύοντο. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· καὶ γὰρ ἐκνομίως με ἡσχυνας. ἀντὶ τοῦ μεγάλως.] Ἐξ ἐπιμέτρου . ἐκ διαμέτρου. ἡ τῶν Ἑσσαιῶν αἵρεσις, οἱ εἰσὶν Ἰουδαῖοι, τῶν Φαρισαίων καὶ γραμματέων τὴν δικαιοσύνην ἐξ ἐπιμέτρου διανέστηκεν. Ἐξέρκετον . κατὰ Ῥωμαίους τὸ στρατόπεδον. Ἐξ ἡθέων . ἐκ τῶν συνήθων τόπων. Ἐξήλασμα . δίωξις. ἐξίλασμα δὲ ἀντὶ τοῦ λύτрон ἢ τὸ προσφερόμενον τῷ θεῷ δῶρον ὑπὲρ σωτηρίας ψυχῆς, ι .

epsilon 765 Ἐξίτηλον . ἀσθενὲς, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. Ἐξομολόγου . προφανοῦς. διὰ τὰς ἐξομολόγου καὶ συστάδην μάχας πολλοὶ ἔπιπτον ἐξ ἀμφοτέρων. Ἐξείδιον . εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἕξεως, δίφθογγον· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἕξις, ι. Ἐξ ὑπογυίου . παρ' αὐτὰ ἀπερισκέπτως ἐκ τοῦ σύνεγγυς. τὸ δὲ ἐξ ὑπογυίου, πατρόθεν ἀπὸ τοῦ Ἐκδικίου ῥήτορος. Ἐξωλέστερον . ἐξολεθρευτικώτερον. (Ῥῆμα.) Ἐξάπτεσθαι . ἀντιλαμβάνεσθαι, ἐξαρτᾶσθαι. Ἐξάραντες . ἕξω ποιήσαντες. Ἐξαρράζειν . συντρίψειν, καταλαβεῖν. καὶ ἀπειλοῦντας θύρας ἐξαρράζειν. Ἐξαρτύσας . ἐκπληρώσας ἢ ἐτοιμάσας.

epsilon 766 Ἐξαρτήσας . ἐφευρίσας ἢ κρεμάσας. Ἐξατμίσθη . ἐλεπτύνθη. Ἐξαύδα . ἔξειπε, λέγε, φώνει. Ὅμηρος· ἐξαύδα, μηκέτι κεῦθε—. Ἐξουδᾶ . ὁμολογεῖ. ἐκφωνεῖ. Ἐξασάμενος . κατασχών, περιπλακεῖς. Ἐξανθίζω . τὸ βάπτω. ποικίλας ἐξηνθίκατε τὰς βαφάς. Ἐξανθῶ . ἀναβλαστάνω. ἐξήνθησεν ἡ ἔρμημος. Ἐξαργυρῶσαι . οὐκ ἐξαργυρίσαι. Ἐξαρτίζει . πληροῖ, τελειοῖ, παρασκευάζει. Ἐξάρξαντες . προκατάρξαντες. Ἐξαπορηθῆναι . ἐν ἀπορίᾳ γενέσθαι. Ἐξαράσασθαι . τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀρὰς καὶ τὰς εὐχὰς, ἃς ἐπὶ ταῖς ἰδρύσεσι τῶν ναῶν εἴωθε ποιεῖσθαι. Ἐξανδρούμενος . τὴν ἡλικίαν ἔχων εἰς ἄνδρα.

- epsilon 767 Ἐξανεμοῦσθαι . ἐπαίρεσθαι . Ἐξανύω . κατεργάζομαι, ἀποπληρῶ . Ἐξαλλομένους . ἀνασκιρτῶντας . Ἐξαμβλίσκειν . ἐκτιτρώσκειν . καὶ τὴν τῶν τετραπόδων ἀγέλην ἔξαμβλίσκειν ἔφασαν . Ἐξαμυστίσαι . τουτέστιν ἄμυστι καὶ ἀπνευστι καὶ ἄνευ τοῦ ἀναπαύεσθαι πίνειν . Ἐξαμήσω . τουτέστι τὰ ἔντερα καὶ τὸν πνεύμονα ἔξανύσω καὶ ἐξοίσω . Ἐξαναστάς . μετοικήσας . ὁ δὲ Θεσπιάδης ἔξαναστάς ἐξ Ἀθηνῶν Θεσπίαν ἐν Βοιωτίᾳ ἔκτισεν . Ἐξαγκωνιῶ . τοὺς ἀγκῶνας ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ποιήσω . Ἐξακριβωθέντες . ἐρευνηθέντες . Ἐξαλλάξαι . ἀντὶ τοῦ τέρψαι . Μένανδρος — ἄνθρωπον ἐξαλλάξομεν κακόν τι σοι δώσοντα .
- epsilon 768 Ἐξαληλιμμένος . [ἡλειμμένος.] Ἐξαλίσας . ἐκκυλισθῆναι ποιήσας εἰς τὴν κόνιν . ἀλινδήθρα δὲ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τιθέντες ἑαυτοὺς οἱ ἵπποι τοῦτο ποιοῦσιν . Ἀριστοφάνης· πολλὰς ἀλινδήθρας τὲ καὶ ἐκκυλίσματα . Ἐξακευμένων . θεραπευόντων, ἐξιωμένων . Ἐξαπενίζοντο . ἀπεκαθαίροντο . Ἐξαιθριασθέντες . λαμπρυνθέντες . Ἐξαίρει . ὑψοῖ . Ἐξαιρεῖται . ἀφαιρεῖται . λαμβάνεται . καὶ ἀντὶ τοῦ ῥύσεται καὶ ἐλευθερώσει . ἐξαίρησωμεν ὁμοίως . Ἐξαίροντες . ἀνατρέποντες . πρὸς ταῦτα τί λέγουσιν οἱ τὴν πρόνοιαν ἐξαίροντες . ἔνιοι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑμνοῦντες . Ἐξαιρούμενος . ἀποκομιζόμενος ἢ ῥυόμενος . Ἐξαιροῦσιν . ἐκβαλοῦσιν . Ἐξάρησαντα . πορθήσαντα, ἐξερημώσαντα .
- epsilon 769 Ἐξεβοήθη . ἐλαλήθη . ἐξεβοήθει δὲ τὸ ἐβοήθησε, δίφθογγον . Ἐξεγρόμενος . ἐξεγερθεὶς . Ἐξεθεάτρισαν . ἐστηλίτευσαν, ἐξεπόμευσαν . οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐξεθεάτρισαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν κατέστρεψαν . [Ἐξέθει . ἐξέτρεχεν . Ἐξεκάκησα . ἀπηγόρευσα . Ἐξεκαρυκεύθη . ὠψοποιήθη . συνεκόπη . Ἐξεκεκλήκει . ἐκ τοῦ δείπνου ἀνίστη . νυκτὸς δὲ γενομένης τοὺς οἰκέτας ἐξεκεκλήκει τοὺς Ναννάρου . Ἐξεκεκλήκετο . ταχὺ προεκαλεῖτο . ταχὺ δὲ ἐξεκεκλήκετο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν . Ἐξεκίνησεν . ἐξεδίωξε . Σοφοκλῆς
- epsilon 770 παίζων κατ' ἄλλος, ἐξεκίνησε ποδοῖν στικτὸν κεράστην ἔλαφον— . Ἐξεκκλησίασε . συνήθροισεν . Ἐξέκτισεν . Ἡρόδοτος· δελτίον δίπτυχον λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκτισεν . Ἐξεκόκκισεν . ἀντὶ τοῦ ἐξέκλασεν· ἐξέβαλεν . ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κόκκων . Ἐξεκόπη τὸν ὀφθαλμόν . ἐπηρώθη . Ἐξεκύκλησαν . ἐξήνεγκαν . ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ θέατρον ἐξεκύκλησαν αὐτόν . Ἐξεκώμασεν . ἐπόρνευσεν . Ἐξέθορεν . ἐξεπήδησεν . Ἐξεθύσαντο . ἐμαντεύσαντο . Ἐξελέγχειν . φανεροποιεῖν . ὁ δὲ ἡζίου ἦ τάχος τὰ πρᾶχθέντα βασιάνοις ἐξελέγχειν .
- epsilon 771 Ἐξέλεξε . συνήθροισε . χρήματα δὲ παρὰ τῶν Λιβύων πολλὰ μὲν ἐς τὸ κοινὸν ἐξέλεξεν . Ἐξέλιπε φυσητήρ . ἐξέλιπε μόλιβδος, φυσητήρ, καὶ τὸ ὄργανον, ᾧ ἐμφυσᾷ ὁ χρώμενος καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ τὸ ὄργανον μεταχειριζόμενος . συγκαίουσι δὲ τῷ ἀργύρῳ μόλιβδον, ἵνα συγκαίόμενος ἀνιμᾶται καὶ ἀναλαμβάνη εἰς αὐτὸν τὸ νόθον . Ἐξελίσσουσι . κινοῦσιν . Ἐξελοφίζετο . ἢ δὲ γῆ ἐκ τῶν δικαιοκραστέλων λόφων ἐξελοφίζετο . Ἐξελληνίζει . εὐρυθμον ἀπεργάζεται . Ἐξεμηνύσατο . διεξήλθεν . ὁ δὲ Ἀννίβας ἐν ὅλῃ τῇ νυκτὶ μόλις ἐξεμηνύσατο τὰς χαράδρας . Ἐξένευσαν . παρητήσαντο . ἀπηνήσαντο, ὡς πρὸς ἄλλους πόλεμον ἔχοντες ἐξένευσαν τὴν βοήθειαν . καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκολύμβησαν . Θουκυδῆς
- epsilon 772 δης· καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν . Ἐξέπεσον . πόρρω ἀπέφυγον . καὶ τελευτῶντες τῆς νόσου ἐξέπεσον . Ἐξέπλει . ἐξέπλεεν . Ἐξεπράθομεν . ἔστι πέρθω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπραθον καὶ ἐξέπραθον . Ἐξέπλευσεν . ἐξώκειλε . παρετράπη . ὁ δὲ ἐξέπλωσε τῶν φρενῶν πολλὰ . καὶ ἐξέπλωσας ὁμοίως . οὕτως Ἡρόδοτος . Ἐξεπολέμωτο . ἐνίκηθη . Ἐξεπολέμωσεν . ἀδιαλλάκτους εἰργάσατο . Ἐξέπραξεν . ἀντὶ τοῦ ἀνείλεν . οὕτως Πορφύριος· οὔτε πυρφόρος θεοῦ κεραυνὸς ἐξέπραξεν . Ἐξεπρέμνιζον . μέχρι ριζῶν τὰ στελέχη τὰ πρέμνα κατέβαλλον .
- epsilon 773 Ἐξεράσατε τοὺς λίθους . ἐκκενώσατε . ἐκβάλλετε . ἀπορρίψατε . πεποιήται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ἔρας, ὅ ἐστι τῆς γῆς . Ἐξερέων . ἐξερευνῶν . Ἐξεριθεύονται . πρὸς κακίαν ἐκκαλοῦσιν . οἱ τῆς

στρατηγίας ὀρεγόμενοι ἐξεριθεύονται τοὺς νέους καὶ παρασκευάζουσιν εὖνους συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον. Ἐξερῶ . εἴπω, ἢ ἐξοίσω. Ἐξερρώγωϊα . διεφθαρμένη. Προκόπιος· γυνὴ τὸν τρόπον ἐξερρώγωϊα. Ἐξερρώγησαν . ἐξηφανίσθησαν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ φευγόντων. Ἐξεσάλαξας . μετεκίνησας. —τὴν δ' ἐνὶ θυμῷ ἐξεσάλαξας ὅλην θάμβει φαντασίην.

epsilon 774 Ἐξεσόβησα . ἐξεδίωξα. ἔκχυτον ἐκ στέρνων ἐξεσόβησα νόον. καὶ πτώκας πολλάκις ἐξεσόβει. Ἐξεστεμμένος . κεκοσμημένος, εἰώθασι γὰρ τῷ στέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν. στέμμα δὲ ἐστὶ τὸ προσειλημμένον ἔριον τῷ θαλλῷ. Ἐξέστησαν . ὑπεχώρησαν. οἱ δὲ βάρβαροι ἐξέστησαν αὐτοῖς ὡς κρείττοσιν. Ἐξέστω . ἐξουσίαν ἐχέτω. Ἐξέσχεν . ἀντὶ τοῦ διήλασε, διήλαθε. τούτου τὴν πλευρὰν λόγχῃ διήλασε καὶ ὑπὸ ῥώμης τῆς αἰχμῆς ἐξέσχεν ἐπὶ θάτερα. καὶ αὐθις ἠκοντίσθη τὸν δεξιὸν ὦμον διαμπερὲς καὶ ἐξέσχε τὸ βέλος. Ἐξέστησεν . εἰς ἔκστασιν ἤγαγεν. Ἐξετάσωμεν . ἀκριβώσωμεν.

epsilon 775 Ἐξεταζόμενος . ἐρευνώμενος, δοκιμαζόμενος. ἐρρύετο τὴν πόλιν ἔνδον ἐξεταζόμενος φουρτωνίων ὑποστράτηγος τῶν ἐπὶ τῆς Μουσίας, οὓς δοῦκας καλοῦσιν. Ἐξεταζόμενοι . ἀριθμούμενοι. ἐξεταζόμενοι πρὸς τοῖς βασιλεῖσι. Ἐξέτηξεν . ἐδάμασεν ἢ ἠφάνισεν. Ἐξεταννύσθη . ἐξετάθη. ἐξηπλώθη. Ἐξέτηξεν . ἐδαπάνησεν. ἀνάλωσεν. Ἐξέτρω . ἐξεκόπη ἢ κύησις· ἐξεβλάβη. παρὰ τὸ τρῶ, τὸ κόπτω, γίνεται παράγωγον τρῶμι, ὁ παρατατικὸς ἔτρω, ἔτρω, ἔτρω, καὶ ἐν συνθέσει ἐξέτρω. Ἐξετάζων . ὥσπερ παρὰ τὸ μάταιον γίνεται ματαιάζω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐτεδόν, τὸ ἀληθές, ἐτεάζω, τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐρευνῶ καὶ ἐμφαίνω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ μετὰ τῆς ἐξ προθέσεως ἐξετάζω. Ἐξεβιάζοντο . ἠνάγκαζον. Ἐξεγραψάμην . ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα. Ἀριστοφάνης· ὃν ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην. Ἐξεδιήτησε . κακῶς διώκησεν. Ἐξέξεσεν . ἐπληρώθη. καὶ τὸ σύμπαν αὐτοῦ σῶμα ἔλκους ἐξέξεσεν.

epsilon 776 Ἐξευμενίζεσθαι . πείθεσθαι, ἢ ἰλάσκεσθαι. Ἐξεφάυλισαν . παρ' οὐδὲν ἐλογίσαντο. οἱ δὲ οὐκ ἐξεφάυλισαν τὴν τῶν Κρητῶν αὐτοσχέδιον ἐκείνην μοῦσαν. Ἐξέφω . ἐβλάστησεν. ἐγεννήθη. Ἐξεφύσησα . διεσκόρπισα· ἐβδελυξάμην. Ἐξεφύσησεν . ἐκίνησεν. ἐτάραξεν. Ἐξεφοίτα . ἐθριάμβευεν. ὁ δὲ παρὰ τοὺς ἀτελέστους καὶ βεβήλους ἐξεφοίτα τὰ τῶν Σαμοθρακῶν ὄργια. Ἐξεφόρουν . ἐξέφερον. Ἐξεφύρθη . ἐξεμιάνθη. Ἐξέχεα . διεχύθη. καὶ ἐκινήθη εἰς ὁδυρμοὺς ἄπαυστον ἔχων τὸν θρῆνον. Δαβίδ· ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου. Ἐξέχειν . ἐπιτεταλκέναι. ἐξέχειν τὸν ἥλιον. ἔξεχ' ὦ φίλ' ἡλιε. Ἐξέωσαν . ἐξέβαλον. Ἐξει . ἀντὶ τοῦ ἐξελθε. οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἐξείη . συνεκεχώρητο. εἴθιστο. Ξενοφῶν· ἥδεσαν γὰρ πάντες, ὅτι ἐξείη αὐτῷ καὶ ἀριστῶντι καὶ δειπνοῦντι. Ἐξείλετο . ἔλαβεν. Ἐξεϊμένοι . ἀφειμένοι.

epsilon 777 Ἐξειμι, οὐκ ἐξελεύσομαι λέγουσιν Ἀττικοί. Ἐξείνισεν . ἐξένισεν, ἐξενοδόχησεν. Ἐξείρπυσεν . ἐξεσύρθη. ἐξήλθεν. ἢ δὲ ἔχιδνα ἐξείρπυσεν, ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναγκασθεῖσα. Ἐξειστήκει . ἐξηλλάττετο. καὶ τρόμῳ εἶχετο, καὶ ἡ χροὰ αὐτοῦ ἐξειστήκει. Ἐξεικονισμένον . μεμορφωμένον ἢ τέλειον. Ἐξειλῆσαι . τοῦτο λέγουσιν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐπὶ τοῦ ἐκφυγεῖν. εἰκόμασι μεταφορικῶς λέγειν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ παλαίειν ἑαυτοὺς ἀπολούντων. λέγει γὰρ Πλάτων ἐν τῷ ἐβδόμῳ νόμῳ περὶ πάλης οὕτως· τὰ δὲ ἀπὸ ὀρθῆς πάλης ἀπ' αὐχένων καὶ χειρῶν καὶ πλευρῶν ἐξειλήσας μετὰ φιλονεικίας τὲ καὶ καταστάσεως διαπονούμενα. Ἐξεστακέναι . καταπλήξαι. Ἐξεφάνθη . ἐδείχθη, ἐγυμνώθη. Ἐξῆ . ἀντὶ τοῦ δυνατόν ὑπάρχει. καὶ ἐξῆν.

epsilon 778 Ἐξήρετο . ἠρώτα. Ἐξηρεύετο . ἐξήνεγκεν. Ἐξηρημένην . ὑπερβάλλουσαν. Ἐξήνυσσα . ἐτελείωσα, ἐπλήρωσα. Ἐξηκόντισεν . ὑπερέβαλλεν. Ἐξηγόρασας . ἠλευθέρωσας. Ἐξηγήσασθαι τοῦ διηγῆσασθαι διαφέρει. διηγῆσασθαι μὲν γὰρ ἐστὶν εἰπεῖν ἀπλῶς, ἃ τίς αὐτὸς ἐπίσταται· ἥτοι πρὸς ἀγνοοῦντα τοὺς ἀκροωμένους λέγων, ἢ καὶ πρὸς εἰδότα. τὸ δὲ ἐξηγήσασθαι, ἅμα λέγειν περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκούοντες, καὶ διδάσκοντες αὐτοὺς περὶ ὧν πυνθάνονται. Ἐξηγρόμην . ἐξηγειρόμην. κατ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. Ἐξήκει . παρώχηκε. Ξενοφῶν· ὁ δὲ χρόνος

epsilon 779⁹ ἐξήκει. καὶ αὐθις· ὁ δὲ συνεῖδεν ἐξήκειν τοῦ χρησμοῦ τὴν φήμην. Ἐξήκον . ἀντὶ τοῦ ὑπερέχον.
καὶ ἐώρων φάσμα τὸ μέγεθος ἐξήκον, πέρα καὶ ἀνωτέρω τοῦ ἴστοῦ. Ἐξήκοντος . παρερχομένου.
ἐξήκοντος τοῦ χρόνου, οὐπερ ἐντὸς ἔδει ἐπανιέναι πρὸς τὸν σφῶν ἄρχοντα. Ἐξηλιασμένων .
κεκαυμένων. Ἐξήλικας . ἐξέβαλες. ἐξέωσας. Ἀριστοφάνης· ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν
ἐμῶν. Ἐξήλθεν . ἐξέβη. ἐτελέσθη. ὅτι Ζήνωνι, παρ' ἣν εἶχε δόξαν, ἐξήλθε τὸ μάντευμα.
Ἐξημεροῖ .πραῦνει. Ἐξήμβλωσεν . ἐξέτρωσεν. καὶ ἐξήμβλωκας ἀντὶ τοῦ ἀτελῆ ἐποίησας.
Ἐξηνηθισμένοι . ἄνθεσι κεκοσμημένοι. αἱ καθήμεθ' ἐξηνηθισμένοι. Ἐξήπαφεν . ἐξηπάτησεν.

epsilon 780⁰ Ἐξήρηνται . ἐκβέβληνται. Ἐξητάσθης . ἀντὶ τοῦ ὥφθης, ἢ ὠράσθης. οὕτως Δημοσθένης.
Ἐξηονήθην σὺν τῷ ἰῶτα κατὰ τὴν ἀλήθειαν . ὅθεν καὶ αἰῶνες οἱ αἰγιαλοὶ διὰ τὸ καταινοῦσθαι
ὑπὸ τῶν κυμάτων ἡγουν καταβρέχεσθαι. αἰονήματα γὰρ τὰ καταντλήματα φασίν. Ἐξηυλημένα
καὶ παρηυλημένα . αἱ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν καλοῦνται. καὶ κατὰ μεταφορὰν πάντα τὰ
παλαιὰ καὶ τὰ τετριμμένα. Ἐξιάλλειν . ἐκβάλλειν. Ἐξίδισεν . ἀπεπάτησεν. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἂν
ἐξίδισεν εἰς θοιμάτιον. ὃ ἐστὶν ἱμάτιον. Ἐξίησιν . ἐξέρχεται. καὶ ἐξίη ἐπὶ μέλλοντος.
Ἐξικμασμένη . ἐξηραμμένη. ἱκμάδα καὶ ὑγρότητα μὴ ἔχουσα. ἄλλως τε ἐν ξηρᾷ χώρᾳ ὑπὸ τοῦ
θέρους ἐξικμασμένη δεινῶς ἐσπάνισεν ὕδατος.

epsilon 781¹ Ἐξίλλειν . ἐκφεύγειν. Ἐξιλέωσονται . ἐξευμενίσονται. Ἐξιλάσωμαι . δυσωπήσω. Ἐξιθι . ἔξελθε.
Ἐξικέσθαι . παραγενέσθαι. ἢ ἐν καταλήξει γενέσθαι. Ἐξικνούμενον . προερχόμενον.
Ἐξιστάμενος . παραχωρῶν. ὀνόματος μόνου καὶ σχήματος τῷ Ἰουλιανῷ ἐξιστάμενος.
Ἐξίστασθαι . διαχωρίζεσθαι. ὁ δὲ, ὅσοι τῆς στάσεως ἐναγεῖς, ἐκέλευσεν ἐξίστασθαι. Ἐξίστησιν .
ἐκπλήττει. οὔτε δέος ἐξίστησιν αὐτοὺς οὔτε δαπάναι οὔτε πόνοι. Ἐξιστορήσαντες .
ἀναζητήσαντες, διηγησάμενοι. τούτους οἱ Ἕλληνες ἐξιστορήσαντες, ἃ ἐβούλοντο πυθέσθαι
ἀπὸ τῆς Ξέρξου στρατιᾶς, ἀποπέμπουσι δεδεμένους. Ἐξιχνεύει . ἐξερευνᾷ.

epsilon 782² Ἐξιχωρίζεσθαι . ἐκπιέζεσθαι. τὸν ἰχώρα ἐκβάλλειν. καὶ εἰς γάρον οἶον ἐξιχωρίζεσθαι.
Ἐξομολογοῦμαι . εὐχαριστῶ. καὶ κατὰ συνήθειαν ἀνθρωπίνην, ἀντὶ τοῦ χάριν ὁμολογῶ ἡγουν
δοξάζω σε. ὡς τὸ, ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ. ἔθος γὰρ τοιοῦτον τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ τὸ τῆς
ὁμολογήσεως ὄνομα κατὰ τοιόνδε τινα δέχεσθαι τρόπον. Ἐξομηρευσάμενος . καλῶς διοικήσας.
τὴν δὲ πόλιν ἐξομηρευσάμενος ἡσφαλίσατο φρουρᾷ. καὶ ἀντὶ τοῦ συμφωνήσας. καὶ
ἐξομηρευσάμενοι ἀντὶ τοῦ ὁμογνώμονας ποιήσαντες. ἐξομηρευσάμενοι δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ
τοὺς πλείους τῶν δυναστῶν, ἐνέβαινον εὐθαρσῶς εἰς τὸν πόλεμον. Ἐξομόσασθαι . οἱ
μαρτυρήσιν τισὶν ἐν δικαστηρίῳ ὑπισχνούμενοι, εἰ μετὰ ταῦτα μὴ βούλονται καταμαρτυρεῖν,
ὥμνουν μηδὲν ἐπίστασθαι. καὶ τοῦτο ἐστὶν ἐξομόσασθαι.

epsilon 783³ Ἐξομόσαιτο . παντελῶς ἀρνήσαιτο. δημοσίᾳ δὲ καὶ ἐξομόσαιτο τοῦ εἶναι τῆς Κότυος.
Ἐξονομήνης . ἐξ ὀνόματος εἵπης. Ἐξοργιεῖν . εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. ταῦτα δὲ ἔπραξεν ὁ Καῖσαρ,
οὐχ ὅτι καταπλήξειν αὐτόν, ἀλλ' ὅτι ἐξοργιεῖν,] καὶ τούτου πρόφασιν τοῦ πολέμου λήψεσθαι.
Ἐξορησάμενος . ἀντὶ τοῦ φυγῶν καὶ ἀποδράς. οὕτως Δημοσθένης. Ἐξουθενῶ σε . ἀντὶ τοῦ
οὐδενός σε λογίζομαι. Ἐξοχετευόμενα . ἐκρέοντα. Ἐξομόσασθαι . τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι
πρᾶξιν τινὰ διὰ νόσον ἢ πρόφασιν ἐτέραν τινὰ. οὕτως Δημοσθένης. Ἐξοιστρομένην .
μανεῖσαν. καὶ ἐξοιστρηθεὶς ἀντὶ τοῦ μανεῖς καὶ παρορμήσας. Ἐξοίσουσιν . ἐκβάλλουσιν.
Ἐξοιχνεῦσιν . ἀντὶ τοῦ ἐξοιχνεύουσιν. Ἐξυβρίζοντα . παρασπονδοῦντα. παραβαίνοντα τὰς
συνθήκας, ἀδικοῦντα. ὥστε ἀναγκαῖον εἶναι πολέμῳ καταπαῦσαι ἐξυβρίζοντα.

epsilon 784⁴ Ἐξυπτιάζειν . τὸ ἐπὶ νώτου φέρεσθαι. οἱ μεθυσθέντες οἶνω, ἐπὶ πρόσωπον πίπτουσιν, οἱ δὲ
κρίθινον πεπωκότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλὴν. Ἐξυφήνας . κατασκευάσας. Ἐξώκειλεν .
ἐξέκλινεν. Ἐξωλέκει . ἀπώλεσεν. Ἐξωλόθρευσας . ἡφάνισας. Ἐξωμμάτῳ . ἐπιτεταμένως
ὁρᾷ. ἢ γὰρ ἐξ πρόθεσις ἐπίτασιν δηλοῖ. Ἀριστοφάνης· ἐξωμμάτῳ καὶ λελάμπρῳται κόρας.

Ἐξωμισάσαις . ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις . Ἐξωπτῆσθαι . ὠπτημένον ὑπάρχειν . Ἐξώργισεν . ἐξεθύμωσεν . Ἐξωρχησάμην . ἐξεφάυλισα . κατέπαιξα . πρὸς ὃν ἐξωρχησάμην . [καὶ αὐθις ὁ δὲ μεθυσθεὶς τὰ μυστήρια ἐξωρχήσατο . ἀντὶ τοῦ ἐμυκτήρισε , καὶ ἔκπτυστα ἐποίησεν .]
Ἐξωστρακίσθη . ἐξωρίσθη . ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον ἔγραφον τὴν ἐξορίαν .

epsilon 785 Ἐξωσον . ἀποδίωξον . Ἐξωστεισμένος . ἐξηρθρωμένος . Ἐξωφρυωμένοι . ἐπηρμένοι .
Ἐξώχοντο . ἐξεπορεύοντο . Ἐξῆχεν . ἀντὶ τοῦ δώσειν . [οὕτως Δημοσθένης .] Ἐξήρηται .
ὑπερβάλλει . Ἐξεκλείσθη . ἀντὶ τοῦ ἀπέκλεισε . αὐτὴν ἢ πίστις . οὕτως παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ . ποῦ οὖν ἢ καύχῃς ; ἐξεκλείσθη . (Ἐπὶ ῥῆμα .) Ἐξάλλως . κατ' ἄλλον τρόπον , παραδόξως . καθ' ὑπεροχὴν . Ἐξαπίνης ἐξαίφνης . Ἐξεπίτηδες . ἐπιτηδευμένως . Ἐξείης . καθεξῆς ὀρδιναίως . ἐπὶ ῥῆμα τάξεως . ἐξῆς , καὶ πλεονασμῷ τῆς εἰ διφθόγγου ἐξείης . Ἐξόχως . ἀντὶ τοῦ πάνυ . Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ο . (Ἀρσενικόν .) Ἐοχμός . καθὰ συνδέεται ὁ τράχηλος . ἀπὸ τοῦ ἔχω ἐχμός καὶ ἐοχμός .

epsilon 786 (11) (Θηλυκόν .) Ἐορδία . χώρα . Ἐορτή . χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμους . ἐορτὴ πολλὰ ἔχουσα ἀπὸ τῶν πολλῶν ἀποτιθεμένων φορτία . εἴρηται δὲ [ἀπὸ] τῶν πρὸς τὰς ἐορτὰς ἐπείγομένων .
(Οὐδέτερον .) Ἐοικός . πρέπον , ὅμοιον . Ἐόν . τὸ ἴδιον . Ἐοικότα . πρόσφορα . Ἐοικός . ἢ τὸ ὁμοιοῦσθαι ἢ τὸ πρέπον ἢ τὸ δοκοῦν . Ἐοίκασι τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι . τοῖς Λακωνικοῖς . [παροιμία ἐπὶ τῶν ὠχρίωντων καὶ ἰσχνῶν . Πύλος δὲ χώρα τῆς Λακωνικῆς .] ἔνθα Κλέων στρατηγήσας τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ Σφακτηρίας ἔλαβεν . (Ῥῆμα .) Ἐοιγμεν . ἀντὶ τοῦ εἰκόκαμεν , κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν . ὡς δεδοίκαμεν , δέδοιγμεν . Ἐόλητο . ἐκινεῖτο καὶ ἐτετάρακτο . Ἐολπα . ἤλπιζον . Ἐοργα . εἰργασάμην . Ἐοργώς . ἐργασάμενος . κατ' ὁμῶς ὅ , τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ , τε πολλὰ ἐοργώς .

epsilon 787 (11) Τὸ Ε μετὰ τοῦ Π . (Ἀρσενικόν .) Ἐπακτὸς ὄρκος . ὁ μὴ αὐθαίρετος , ἀλλ' ἐφ' ὃν ἕτερος ἄγει , ἢ ὃν ἄν τις αὐτὸς ἐκὼν ἑαυτοῦ ἐπάγηται . τουτέστιν ὃν ἀναιρεῖται . Ἐπακτήρ . ὁ κυνηγός . Ἐπακτροκέλης . πλοῖον ληστρικόν , μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος , ἅπερ καὶ αὐτὰ πλοιάρια ἐστίν . Ἐπακτὸς ὄμβρος . σφοδρός . Ἐπάντους . ὑψηλοῦ . Θουκυδίδης ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος . Ἐπαρχος πραιτωρίων . ὁ τῶν ἐψών τῆς φορολογίας τὴν ἐπίστασιν ἔχων παρὰ Ῥωμαίοις . Ἐπάρατος . ἐπαγωγός καὶ ἄξιος κατάρας . καὶ ὁ ἐπικατάρατος .

epsilon 788 Ἐπαυλόσουνος . ὁ εἰς τὴν ἔπαυλιν ἰών . Ἐπαφρόδιτος . ἡδὺς , ἐπίχαρις . Ἐπενδύτης . τὸ ἐσώτατον ἱμάτιον , ὃ καὶ ὑποκάμισον λέγεται . Ἐπέραστος . ὁ ἐπιθυμητὸς , ἐράσμιος , πολυπόθητος . Ἐπέται . οἱ θεράποντες , παρὰ τὸ ἐπεσθαι . Ἐπέτειος καρπός . ὁ παρ' ἔτος . Ἐπειός . ὄνομα ἐθνικόν . καὶ Ἐπειῶν , τῶν Ἠλείων . ἀπὸ Ἐπειοῦ τοῦ Ἠλίου βασιλέως αὐτῶν . Ἐπείκτης . σπουδαῖος . Ἐπαίτης . ὁ πτωχός . ἀπὸ τοῦ αἰτῶ , αἰτήσω , ἐπαιτήτης καὶ ἐπαίτης . Ἐπηετανός . αὐτάρκης . Ἐπηλυσ . ὁ ξένος ὁ νεωστὶ ἐλθὼν ἀπὸ ξένης . [ἀπὸ τοῦ ἥλυσις , ὃ σημαίνει τὴν ἔλευσιν .]

epsilon 789 Ἐπημοιβοί . ἐπηλλαγμένοι , ὥστε τὸν μὲν ἔνθεν , τὸν δὲ ἔνθεν ἐφέλκεσθαι . Ἐπηνέμιος πλοῦτος . ὁ ψευδόμενος καὶ ὁ ἀθρόον φανείς . καὶ νῦν ἐπηνέμιον βλέπω σε . Ἐπηρεφέες . ἐπιρεφεῖς . ἐπὶ τὰ κάτω ἐστραμμένοι , κατωφερεῖς . ἢ ἐστεγασμένοι . ἀπὸ τοῦ ἐρέπω , τὸ στέγω . Ἐπήτης . ὁ λόγιος καὶ συνετός . καὶ ἐπητεία ἢ φρόνησις .

epsilon 790 Ἐπήτριμοι . πυκνοὶ , ἐπάλληλοι . Ἐπήβολος . ἐπιτευκτικός , ἐπιτυχής . ἢ ὁ μέτοχος . * ἢ ὁ γνωστικός . * τινὲς ἐπιβόλος γράφουσιν . Ἐπιβλής . ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός . Ἐπιάλτην . Ὁμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα , διὰ δὲ τοῦ φ τὸν ἄνδρα Ἐφιάλτην . καὶ τὸν ῥιγοπύρετον λεγόμενον . Ἐπιβλήτης . ὁ δόκιμος .

epsilon 791 Ἐπιβρόντητος . ὁ ἐμβρόντητος . Ἐπιγνώμονας . ἐπισκόπους . ἐπιγραφέας τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τῷ γράφειν ἐκάστω , ὅσον εἰσφέρειν ὀφείλουσιν εἰς τὸ δημόσιον . Ἐπιγραφεῖς . οἱ τὰ δημόσια ἐπιγράφοντες . [ὅποτε δεήσει ἀργύριον εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον τοὺς ἀστοὺς ἢ τοὺς μετοίκους , οἱ ταῦτα διαγράφοντες ἐπιγραφεῖς ἐκαλοῦντο .] Ἐπίδauρος . ὄνομα τοπικόν . ἐν ᾧ ὁ Ἀσκληπιὸς

έτιμᾶτο. Ἐπιδαΐσιος οἶκος . ὁ ἐπίκοινος καὶ οὐ μεριστὸς, ὁ ἐπίσης καταλειφθεὶς δύο τισίν.
Ἐπίδεσμος . ὁ ἐπὶ τῇ πληγῇ δεσμός. Ἐπιδήμιος . ἐμφύλιος ἢ κοινὸς δημὸς, ὃ σημαίνει λίπος.
Ἐπίδοξος . ἐπιφανὴς καὶ ὁ προσδόκιμος, ὡς τὸ ἐπίδοξος ἦν αὐταρχῆσαι. Ἐπιθανὴς . ἐγγίζων τῷ
θανάτῳ. ἀνὴρ πρεσβύτης νοσῶν καὶ ἐπιθανὴς ὢν. Ἐπιθυμηταί . πρόθυμοι. [οἱ δὲ
ἐμεγαλοφρόνουν τότε καὶ ἐπιθυμηταὶ ἐξίσταντο.]

epsilon 792 Ἐπικαιρότατος . ἐπιτήδειος. ἐν τοῖς ἐπικαίροις τῶν χωρίων τόποις. καὶ ἐπὶ καιροῦ, εὐκαίρως,
ἀρμοδίως. Ἐπίκλητος . ἔξωθεν ἐρχόμενος. [διὰ τῆς ἐπικλήτου καὶ ἀλόγου λοιδορίας ὑπέλαβε
πιστότερος φανήσεσθαι. καὶ ὁ ἐπὶ τινι καλούμενος ὑποθέσει. Ἰουδαῖοι ἐπίκλητον ἑαυτοῖς
τύραννον παρεισήγαγον.] Ἐπικλίντης . σεισμός. Ἐπικλοπώτερος . παραλογιστικώτερος.
Ἐπίκλοπος . κλέπτης, παραλογιστικός, ἢ ἀπατεῶν καὶ ἐπιθυμητῆς τῶν ἀλλοτριῶν. [κλέπτειν
γὰρ τὸ ἐπιθυμεῖν. ὅθεν καὶ κλέπτης ὁ ἀλλοτριῶν ἐπιθυμητής.] Ἐπικούρειοι . οἱ φιλόσοφοι.
Ἐπίκουρος . βοηθός. κυρίως δὲ ἐπίκουροι οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμουμένων.
Ἐπίκωμος . ὕβριστής, συγχαίρων, μέθυσος. Ἐπικωπητήρ . ὁ τροπωτήρ ἱμᾶς. Ἐπίκωπος .
ξιφήρης. κώπη γὰρ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἐπίκωπος καὶ ὁ ἐπὶ τὴν κώπην καθήμενος.

epsilon 793 Ἐπικριτής . σύμβουλος δοκιμαστής. Ἐπικράτης . ὁ δημαγωγός, ὁ καὶ ἔφορος ἐπικαλούμενος.
Ἐπικυδέστερος . νικητικὸς ἢ ἐνδοξότερος. †κυδὸς γὰρ ἡ δόξα.† Ἐπεικίης . πρᾶϋς. παρὰ τὸ εἵκειν
καὶ ὑποχωρεῖν· καὶ γὰρ οἱ πρᾶεῖς παραχωροῦσι καὶ οὐκ ἀντιτείνουσι. καὶ ἐπιείκεια ἐκ τούτου.
Ἐπίλαμπος . καταφανής. [οὕτως Ἡρόδοτος.] Ἐπιλογισμός . ὁ κατὰ τὸν πρῶτον λόγον ἀνελθὼν
καὶ τοῖς ἔμπροσθεν ὑπερμαχῶν ἢ ἀνθιστάμενος. Ἐπίμαργος . μεμηνώς. Ἐπιμασθίδιος . ὁ
θηλάζων. ὁ δὲ νεώτατος παῖς ἐπιμασθίδιος ἦν, οὗ ἡ μήτηρ ἀντείχετο. Ἐπιμελής . ὁ καθαρὸς
ἄρτος, καὶ ὁ ἀγωνιστής, καὶ ὁ σπουδαῖος, ὁ ἐπιμέλειαν ἔχων. Ἐπινάστιος . ξένος, φυγὰς,
μέτοικος. Ἐπίνειοι . οἱ παραθαλάσσιοι λιμένες, οἱ ἔχοντες οἰκήματα. [καὶ ἐπίνειον,
παραθαλάσσιον χωρίον, ὁ λεγόμενος κατάβολος, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ νήχεσθαι τὰς ὀλκάδας καὶ
ὀκέλλειν. ἢ πόλισμα παραθαλάσσιον, ἔνθα τὰ νεώρια τῆς πόλεως εἰσίν.]

epsilon 794 Ἐπίζηνος . ὁ μαγειρικὸς κορμός, ἐφ' ᾧ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. Ἀριστοφάνης· ὑπὲρ ἐπιζήνου
θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν. [καὶ ἐπὶ οὐδετέρου, ἐπίζηνον, τὸ νῦν ἐπικόπον.] Ἐπὶ ξυροῦ .
ἐπὶ κινδύνου. ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγματος ἐπιτάσει. Ἐπ' οὐδόν . ἐπὶ τὴν φλιάν, ἐπὶ τὸ πρόθυρον.
Ἐπιπόλαιος . ἀντὶ τοῦ οὐ βαθὺς τὸν τρόπον. ὁ δὲ Σιλουανὸς ἦν μὲν ἐπεικίης [τὸν τρόπον],
ἀπλούστερος δὲ τὰ ἥθη καὶ ἐπιπόλαιος. Ἐπίπλους . τὸ λίπος. ἀπὸ τοῦ ἐκπλεῖν καὶ ἐξεπιπολῆς,
εἶναι. Ἐπιούσιος ἄρτος . ὁ τῇ ἐκάστῃ οὐσίᾳ ἡμῶν ἀρμόζων, ἢ ὁ καθημερινός. Ἐπίρρητοι .
αἰσχροὶ, καταγνώσεως ἄξιοι. ἐπίψογοι. Ἐπίρροθος . βοηθός, ἢ καὶ ὁ ρευματικός. ρόδιον γὰρ τὸ
ῥεῦμα. ὁ ποταμὸς ἐπὶρροθος ἦν. Ἐπίσαλος . ἀβέβαιος, εὐμετάπτωτος. [ἐπισάλων τὲ τῶν τῆς
σωτηρίας ἐλπίδων γενομένων αὐτοῖς, ἐξεχώρουν τοῦ ἄστεως.] Ἐπίσιτος . ὁ τροφῆς χάριν
ἐργαζόμενος. Ἐπισιτισμός . διάθρεψις. [τροφή.] Ἐπίσημος . ἔνδοξος, ἐπιφανής.

epsilon 795 Ἐπισπαστήρες τῶν θυρῶν . τὰ προσηλωμένα σιδήρια, δι' ὧν ἀνακλίνεται καὶ ἐπιτίθεται ἡ πύλη.
Ἐπιστάτης . ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης. καὶ ὁ εἰδήμων.
Ἐπιστεφέας . ὑπερχειλεῖς. ἐπιστεφέας τιθέμενοι τοὺς κρατήρας. Ἐπιστημονικώτατος . σοφός,
ἀκριβής. Ἐπιστήμων . εἰδήμων, γνωστικός. Ἐπίστιος . ὁ ἔποικος. παρ' Ἡροδότῳ. Ἐπιτακτοὶ
στρατιῶται . οἱ προτεταγμένοι τὴν μάχην ἐφορᾶν καὶ τῷ πονοῦντι μέρει βοηθεῖν. [Θουκυδίδης
καὶ τοὺς σκευοφόρους ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτακτῶν ἐποίησαντο.] Ἐπιτάρροθος . βοηθός. [ἐκ
τοῦ ἐπὶρροθος γίνεται ἐπιτάρροθος, πλεονασμῷ τῆς τὰρ συλλαβῆς. ὡς τὸ ἀτηρῆς, ἀταρτηρός.]
Ἐπιτήδειος . παρὰ τὸ δέος, ὃ σημαίνει τὸν φόβον, ἄδεος, πλεονασμῷ τοῦ ι, ἄδειος, ὁ
ἐστερημένος τὸ φοβεῖσθαι, καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, μετὰ τῆς ἐπὶ
προθέσεως, ἐπιτήδειος. Ἐπιτιμητάς . τιμηταὶ μὲν οἱ πρῶτόν τι ἐκαλοῦντο τιμώμενοι,
ἐπιτιμηταὶ δὲ οἱ χρόνῳ ὕστερον τὰ αὐτὰ τιμώμενοι.

epsilon 796 Ἐπίτιμον . πλούσιον. ἢ τὸν μὴ ἄτιμον. Ἐπίτονος . ὁ δεσμεύων ἱμάς πρὸς τὸν ἱστὸν τὸ κέρασ.
Ἐπίτριπτος . πονηρὸς, ἄξιος ἐπιτριβῆναι καὶ πληγωθῆναι. Ἐπίφορος . ὀρμητικός. [οὐδὲ πρὸς
ἀδικίαν ἢ πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν.] Ἐπολιός . εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ. Ἐποικος . μέτοικος ὁ
ἐν πόλει, [παρὰ Θουκυδίδῃ· ἀποικος δὲ ὁ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενος οἰκῆσαι.] Ἐποίνιος .
μέθυσος. Ἐπώμοτον . ἐγγυητὴν τοῦ ὅρκου. Ἐπώνυμοι . οἱ κατ' ἀρετὴν διαπρέποντες.
[ἐπώνυμοι, οὐχὶ οἱ καλούμενοι ὑπὸ τινων, ὅτι μὴ σπανίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλ' ἀφ' ὧν
ὀνομάζονται τινες. οὕτω τῶν φυλῶν ἐπωνύμους καλοῦσιν. οἱ δὲ Ἴωνες καὶ ἔμπαλιν χρῶνται.
Ἡρόδοτος· αὐτοὶ τε οἱ ἄνθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτέων ἐπώνυμοι τοῦ καταστρεψαμένου καλέονται.]
ἐπώνυμον δ' ἄρχοντα οὐχ εὐρίσκω λεγόμενον. Ἐπ' ωτόν . ἐπ' αὐτόν.

epsilon 797 Ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου . ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν αἰκίζομένων. ὀρῶν τὴν χεῖρα σου κειμένην καὶ
λίαν μαστιγοῦσαν. Ἐπηοί . οἱ κατ' ἐπιγαμείαν συγγενεῖς. Ἐπώμαιος . τοῦ Ψελλοῦ· ἐπώμαιος ὁ
τράχηλος· ἔρσαιον τὸ δροσῶδες. (Θηλυκόν.) Ἐπαύλειος . ἡ τῆς αὐλῆς ὁδός. Ἐπαυλις . ἡ
κατοικία. ἡ μάνδρα βοῶν καὶ προβάτων. Ἐπαγωγή . συμφορά. πειρασμός. ζημία, ἡ αἰχμαλωσία,
ἥτοι τὸ ὅπως οὖν ἐπαγόμενον κακόν. [ἢ ἀπὸ τῶν μερικῶν ἐπὶ τὰ καθόλου ἔφοδος, ἡ λόγος διὰ
τινων ἀληθῶν τὸ ὅμοιον αὐτῷ ἀληθὲς οἰκείως ἐπιφέρων.] Ἐπαγγελία . καθ' ὧν μὴ εἰσὶ
κολάσεις ὀρμώμεναι κατὰ τοὺς κειμένους ἤδη νόμους. Ἐπαναφορά . τὸ ἀναφέρειν τῷ
ἀνακοινοῦσθαι τῷ πλήθει. Ἐπακτρίς . εἶδος πλοίου. ἐμβάντες δὲ εἰς τὰς

epsilon 798 ἐπακτρίδας καὶ δρομάδας ὀλκάδας τὸν ὄρμον περιενόστησαν. Ἐπαλλάξεις . ἀντὶ τοῦ
συναλλαγᾶς ἢ μίξεως. [οὕτως Ἀντιφῶν.] Ἐπαφή . ἡ περιεργος ψηλάφησις, καὶ ἡ πρόσψαυσις.
Ἐπακτή . ἐκ τῆς λεπτῆς ψήφου τῆς σελήνης ἀριθμουμένη ἡμέρα. Ἐπάλλεις . οἱ τῶν πύργων καὶ
τῶν τειχέων προμαχῶνες. Ἐπαρυστρίδες . αἱ ἀντλήτριά. ἀπὸ τοῦ ἀρύω, τὸ ἀντλῶ. εἰσὶ δὲ καὶ
μικρὰ τρουλία, ἐν ταῖς λυχναψίαις. Ἐπαπόρησις . πρότασις ἀπορίαν ἔχουσα. Ἐπαπορία . ἡ ἐκ
διαφόρων λόγων νουνεχῆς σύνθεσις, τὸ νίκος εἰς ἑαυτὴν ἀποδειξάι σπουδάζουσα. *
Ἐπίδαμνος . τὸ Διράχιον. * Ἐπέλευσις . [ὁρμή.] ἐπιδρομή· ἔφοδος. Ἐπεσβολίαις . λοιδορίαις.
παρὰ τὸ ἔπεισι βάλλειν.

epsilon 799 Ἐπεξαγωγή . ἐμαστιγοῦτο ῥάβδοις, [εἶτα ἐπεξαγωγή ἐπιπράσκετο. δειλίας καὶ ἀποδράσεως
τίμημα φερόμενος δοῦλος εἶναι.] Ἐπευκτή . ἐπιθυμητή, εὐχῆς ἀξία. Ἐπειγωλή . ἡ σπουδή. ἀπὸ
τοῦ ἐπείγω, ἐπειγωλή. Ἐπεισκύκλησις . ἡ ἀνακύκλησις, ἢ ἐπισύναξις. Ἐπεισφοραῖς .
καταδίκαις. Ἐπηγκενίς . τὸ ἐπιμῆκες παρατεταμμένον ζύλον, ἥγουν ἡ μακρὰ σανίς. [παρὰ τὸ
ἐνέγκω ἢ ἐνέκω, πλεονασμῷ τοῦ γ , ἐνεγκίς, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ἐνηγκίς, καὶ ἐν συνθέσει
ἐπeneγκίς, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν καὶ μετάθεσιν τοῦ ν εἰς γ ἐπηγκενίς. ἐκ δὲ τοῦ ἐνέγκω
γέγονεν ἐνείκω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἰῶτα. ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες.] Ἐπήλυσιν .
ἄφιζιν, ἐπέλευσιν. [ἔκπεμψιν. μὴ πτερύγων τρομέοι τίς ἐπήλυσιν— καὶ ἡ ἐπιδρομή. —ἐπήλυσιν
ὄφρ' ἀλέοιτο φώριον— ἥγουν ληστρικὴν.] Ἐπήρεια . βλάβη. [Θουκυδίδης· τοὺς δὲ φεύγοντας
ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς.] Ἐπητεία . ἡ ἐπέλευσις, καὶ ἡ φρόνησις, ὡς οἶμαι.
[καὶ ἐπητύϊ καὶ συνέσει.]

epsilon 800 Ἐπιβάθρα . ἐπίβασις. οἰονεὶ ἐπιβάθραν αὐτῷ κατασκευάζουσα καὶ κατακόλπισιν. Ἐπιβολή .
ἔννοια καὶ ἐπιχείρησις. [ἐπὶ θεωρημάτων γεωμετρικῶν. καὶ ἡ ἐγχείρησις.] καὶ ἡ προκάταρξις.
καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἡ ζημία. [Ἀριστοφάνης· ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην. καὶ ἡ
εἰσφορά.] Ἐπὶ βύρσης ἐκαθέζοντο . τοῦτο παρὰ Σκύθαις ἐτελεῖτο. ἐπειδὴν τις ἠδικεῖτο πρὸς
ἐτέρου, ἀμύνασθαι δὲ βουλόμενος ἑαυτὸν οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ὤετο, βοῦν ἱερεύσας, τὰ μὲν
κρέα κατακόψας ἤψει, αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας χαμαὶ τὴν βύρσαν, ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς εἰς τοῦπίσω,
παραγαγὼν τῷ χεῖρε. καὶ τοῦτο ἐστὶ Σκύθαις ἡ μεγίστη ἱκετηρία. τῶν δὲ κρεῶν τοῦ βοῦς ὁ
βουλόμενος μοῖραν λαμβάνων καὶ ἐπιβαίνων τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα, ὑπισχνεῖται κατὰ
δύναμιν ἕκαστος συμμαχεῖν. καὶ ἔστιν αὐτοῖς τοῦτο ὅρκων ὁ βεβαιότατος. Ἐπίβδαι . αἱ

μεθέορτοι ἡμέραι. διὰ τὸ πρὸς ἐπίδειξιν ταῖς πρότερον ἡμέραις [γενέσθαι,] ἄλλης ἐπιβαινούσης. Ἐπιγουνίδα . τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνω σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. ἔνιοι δὲ τὴν ἐπωμίδα. Ἐπίγνωσις . ἡ μετὰ τὴν πρώτην γνῶσιν τοῦ πράγματος κατὰ δύναμιν παντελὴς κατανόησις.

epsilon 801 Ἐπίδοσις . ἡ πρὸς τὸ καλὸν αὐξήσις. καὶ ἡ προκοπὴ καὶ προσθήκη. λέγεται καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ δωρεά. Ἐπιδορατὶς . ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου. Ἐπιδημία . ἡ συγκατάβασις. Ἐπὶ Δηλῷ μάχη . τὸ Δῆλιον χωρίον ἐστὶ τῆς Βοιωτίας, ἐν ᾧ μαχόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν ἐνικήθησαν. Ἐπιθυμία . δύναμις ψυχῆς, ὀργῆς ἀφανιστικῆ· ἢ ἐμψύχου πρώτη ὁρμὴ πρὸς τι τῷ φιλουμένῳ. ἢ πόθον τῆς καθ' ἡδονὴν ἀπολαύσεως· ἢ λύπην ἐπὶ τῷ μὴ κατ' ἐξουσίαν ὄντι καταθυμῷ· ἢ τινὰ σχέσιν οὗ μὴ πάρεστιν ἢ ἀπόλαυσις· ἢ νοερά τις τῶν θείων φύσεων ὀρεκτικὴ κίνησις. Ἐπίκληρος . ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανὴ καταλελειμμένη, μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ· ἢ δὲ αὐτὴ καὶ ἐπικληρίτης. Ἐπίπροικος . ἡ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου· ἢ τε προῖκα ἔχειν ἀδελφούς ἔχουσα. Ἐπίδικος . ἡ ἀμφισβητουμένη ἐπὶ κληρος τίνι αὐτὴν χρὴ γαμηθῆναι. Ἐπίδοσιν . αὐξήσιν, ἐπὶ ἀρετῆς, ἢ προσθήκην. [Προκόπιος· ὁ δὲ φιλοσοφῶν ἀνεμπόδιστος, εἰς ἐπίδοσιν διετέλει.] Ἐπιθέτους . μὴ πατρίους ἑορτάς, καὶ Λυσίας

epsilon 802 ἐπιθέτους ἐπιστολὰς τὰς δοθείσας τισὶν, ὥστε διακομίσαι. Ἐπὶ καλάμῃ ἄρουν . ἔθος ἐστὶ τοῖς γεωργοῖς παρ' ἐνιαυτὸν ἀργὴν καταλείπειν τὴν γῆν, ὅπως ἀκεραίους ἐκτρέφῃ τοὺς καρπούς. Ἐπικαρπίας . τὰ κέρδη. Ἐπικαμπῆς τάξις . ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτει, τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπίσω μερῶν ὀρθία ἐφ' αὐτὴν ἔχει τεταγμένα. Ἐπικηρυκία . ἡ ἐκ τῶν πολεμίων φιλία, ἢ τὸ περὶ φιλίας καὶ διὰ λόγων κήρυκας πέμπειν. †καὶ ἐπικηρυκεύεται† διὰ κήρυκος τινὸς συνθήκας τινὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται. Ἐπισύστασις . ἡ ἐπὶ δευτέρου ἐπανόρθωσις. Παῦλος ὁ Ἀπόστολος· ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθημερινή. Ἐπὶ κλησιν . ἐπωνυμίαν. Ἐπικαγχάστρια . ἀντὶ τοῦ εἰωθυῖα γελᾶν. ἢ ἡ γελάστρια. Ἐπὶ κόρρῃς . ἐπὶ κεφαλῆς· ἐπὶ αὐχένος. βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνειν, ὃ κατ' ἔθος λέγομεν ράπισμα. [καὶ οἱ ῥήτορες, οὕτως γὰρ χρῶνται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τριχώσεως τῆς ἀπὸ μὴνιγγος κατιούσης. τινὲς δὲ τὴν ὅλην κεφαλὴν φασίν.] Ἐπίμαχος . δυναμένη πολεμεῖσθαι. οἱ δὲ ἐπο-

epsilon 803 ρεύοντο ἐπὶ χωρίον, ὃ ἐδόκει ἐπιμαχώτατον εἶναι. καὶ ἐπίμαχον. Ἐπιμέλεια . ἡ σπουδὴ, ἡ φροντίς. Ἐπινέμησις . ὁ τοῦ χρόνου μερισμός. Ἐπίνοια . ὅταν τις τὰ ὄντα ἐν τῇ διανοίᾳ θεωρῇ. Ἐπιωγαί . σκέπαι, καταδύσεις, σύγκλεισμοι, παραθαλάσσιοι τόποι, οἷς τὰ κύματα προάγνυνται. ἀπὸ τοῦ ἐποῖσαι, ὃ ἐστὶ συγκλεῖσαι. Ἐπιπνοίας . ἐκπνεύσεως, ἐπιχορηγίας ἢ ἐνθουσιασμοῦ. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι θείας ἐπιπνοίας τινὸς ἐπεπλήρωντο. Ἐπιποθία . ἡ ἀγάπη. Ἐπιπολάς . τὰ ὦνια. τοὺς Ῥωμαίους θαρρεῖν συνέβαινε κρατοῦντας τοῦ περὶ τὰς ἐπιπολάς τόπου. Ἐπιπρεπείαις . στολαῖς εὐπρεπέσιν. [ὁ δὲ Ἀννίβας κατεσκευάσατο περιθετὰς τρίχας ἀρμοζούσας ταῖς τῶν ἡλικιῶν ἐπιπρεπείαις.] Ἐπίπληξις . ἡ ἐπιτίμησις. Ἐπὶ ῥήσις . ὁ ψόγος καὶ ἡ κατηγορία. Ἐπὶ ῥόη . ὑδάτων ἐπὶ ῥόη.

epsilon 804 Ἐπίσαλος . ἀβέβαιος, εὐμετάπτωτος. ἐπισάλων δὲ [τῶν] τῆς σωτηρίας ἐλπίδων γενομένων αὐτοῖς ἐξεχώρουν τοῦ ἄστεος. Ἐπισίτισις . τὸ εἰς τὴν τροφὴν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενον. Ἐπίσκηψις . δίκη καὶ ψευδομαρτυρούντων. καὶ ἡ πρόφασις. Ἐπισκότησις . τὸ ἐπικεῖσθαι τινί· καὶ ἀποτευχίζειν τὸ φῶς. Ἐπίστασις . γνῶσις· καὶ ἡ προσοχὴ καὶ ἡ μίμησις. ὁ δὲ Ἀσδρούβας πέφυκεν ἡμῖν ἄξιος ἐπιστάσεως εἶναι καὶ ζήλου. Ἐπιστασία . γνῶσις. καὶ ἡ προστασία. Ἐπισφαλής . βλαβερὰ, ἐπικίνδυνος. Ἐπιστήμη . ἡ γνῶσις τοῦ πράγματος. [Ἐπιστολή . ἐπίσκεψις, ἐντολή. ὁ δὲ τῷ ἱερεῖ ἐπιστολὰς λέγει καθεύδοντι. καὶ Κρατῖνος· ἄκουε νῦν καὶ τήνδε τὴν ἐπιστολήν. καὶ ὁ Πλάτων· μεμνημένοι τῆς τοῦ πατρὸς ἐπιστολῆς οἱ ξυστήσαντες ἡμᾶς.] Ἐπιστρέφεια . ἡ ἀγχίνοια. ἐπιστρεφῆς ὢν καὶ ἀγχίνους ὅμως μὲν τι εὐπαράγωγον ἐπεδείκνυτο.

epsilon 805

Ἐπιστροφῆς . ἀμύνης . καὶ κοινῆς αὐτοὺς ἐπιστροφῆς ἔφη τεύξεσθαι . καὶ ἡ συνέλευσις ἢ τὸ πλῆθος καὶ ἡ συνάθροισις . Ἀριστοφάνης· μυρίαὶ κακῶν ἀναστροφαί . Ἐπὶ σχολῆς . ἀπραγμόνως φιλοσοφεῖν . ἀντὶ τοῦ ἀπὸ εὐκαιρίας ἢ ἀργίας . Ἐπὶ τῇ καταπαύσει . ἡγουν τῇ ἀποθέσει . ἐπὶ τῇ καταπαύσει τῆς κιβωτοῦ . Ἐπιτολή . ἡ ἀνατολή ἢ φαῦσις τῶν ἀστέρων . Ἐπιτήδευσις . σπουδῇ , ἐργασία . ὁ δὲ ἦν εὐτελὴς τὴν ἐπιτήδευσιν . Ἐπιτηδειότης . ἰδιότης φυσικὴ διὰ μαθήσεως κινουμένη , ἐφ' ἧς ἐστὶ δεκτικὴ . Ἐπιτιμία . ἡ εὐπραγία , ἢ ἡ μὴ ἀτιμία . ὁσάκις αὐτὸν κινδυνεύοντα περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἢ τῆς πατρίδος ἢ τοῦ βίου παντὸς διεσώσατε . Ἐπιτομή . συντομία , ἢ σύντομος τῶν κεφαλαίων παράδοσις . Ἐπὶ τῇ ὥδινι . ἐπὶ τῷ πόνῳ· ἐπὶ τῇ θλίψει . Ἐπιτροπή . παρατροπή . ὁ δὲ Λεύκιος προχειριζόμενος διαπέμπεσθαι πρὸς τοὺς Λαπατηνοὺς καὶ λαλεῖν ὑπὲρ ἐπιτροπῆς , ἀπαράσκευος ἦν εἰς τὸ μέλλον . Ἐπιφάνεια . πέρας σώματος ἢ τὸ μήκος καὶ

epsilon 806 πλάτος μόνον ἔχον , βάθος δὲ οὐ . αὕτη δὲ κατ' ἐπίνοιαν [καὶ οὐ] καθ' ὑπόστασιν λέγεται . ἐπιφάνεια καὶ ἡ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἕνσαρκος οἰκονομία . ἐπιφάνια δὲ ἐπὶ οὐδετέρου , ἰ . Ἐπίφασις . δήλωσις , ἔνδειξις . [οἱ δὲ ἦκον μετὰ παιανισμοῦ καὶ στεφάνων καὶ τῆς τῶν νικούντων ἐπιφάσεως .] Ἐπιφοραῖς . καταδίκαις , ἐπελεύσεσιν . [οἱ δὲ πεισθέντες καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιφορὰν τῶν πολεμίων , ἀπέθανον γενναίως .] Ἐπιφροσύνη . σύνεσις· φρόνησις . Ἐπιφοίτησις . ἐπέλευσις , παρουσία . Ἐπιφρίξ . ἡ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων . ἢ φρίσσει τίς φόβῳ ἢ ψύχει ἢ ὀργῇ , περὶ ἐμψύχων . οὐ τὰς φαλάγγας φρίσσειν . [ἢ ἐπιφρίξ ἐστὶν ἡ ἐξ ἐπιπολῆς τοῦ κύματος κίνησις .] Ἐπιφυλλίς . ἡ ἐν τῷ τρυγῆτῳ λανθάνουσα σταφυλὴ μικρὰ ἐν τοῖς φύλλοις . Ἐπιχειροτονία . ἡ τῶν χειροτονητῶν ἀπόστασις . Ἐπὶ χειρῶν ἄροῦσί σε . ἀντὶ τοῦ χειραγωγήσουσιν . ποδηγήσουσιν . ὑπερείσουσιν ἀσθενοῦντα . παντοδαπὴν ἐπικουρίαν προσοίσουσιν .

epsilon 807 Ἐπιχώρησις . συμπάθεια , παραχώρησις . Ἐπὶ χώρας . ἐπὶ τόπου . Ἐποπτεία . ἡ ἐπίσκεψις . Ἐποποιΐα . ἡ διὰ ἡρώϊκοῦ μέτρου ἱστορία . καὶ γὰρ στερουμένη μύθου ποιήσις ἐποποιΐα ἐστίν . Ἐποχή . κατοχή , ἢ δίκτυα ἀγρεύοντα τοὺς ἰχθύας . ἐποχή ἐστὶ καὶ ἡ μοῖρα , ἐν ᾗ καταλαμβάνεται ὁ , τε ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἕκαστος τῶν πλανητῶν . Ἐπωβελίαν . ζημίαν . ὁ ἐστὶ τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος . [ἢ τὸ ἕκτον τίμημα τῆς δίκης . ἢ ἐπωβελία ἐστὶ τὸ κατὰ τῶν ἐγκαλούντων ἐκτείνειν ὀβολόν . ταύτην δὲ ζημίαν ἔταξαν Ἀθηναῖοι .] Ἐπωμὶς . εἶδος περιβολαίου . Ἐπηγορία καὶ κατηγορία . ἀντὶ τοῦ μέμψις καὶ λοιδορία . Ἐπωτίδες . τὰ ἐκατέρωθεν πρῶρας ἐξέχοντα ξύλα . Ἐπιλαρχία . δύο ἴλαι ἱππέων , ἀνδρῶν ρκη . Ἐπισυναγωγὴν τὴν συμφωνίαν ἐκάλεσεν ὁ Ἀπόστολος . μὴ ἐγκαταλιπόντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν . Ἐπ' εὐλογίαις . μετὰ δαψιλείας καὶ ἀδρότητος . ὁ σπεύρων ἐπ' εὐλογίαις .

epsilon 808 (οὐδέτερον .) Ἐπαύλια . τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τῶν γάμων παρὰ τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς δῶρα φερόμενα τῷ νυμφίῳ . Ἐπαγωγὰ . ἀπατηλά . Ἐπαθλον . νικητικὸν βραβεῖον , τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ διδόμενον . [Ἐπ' αὐτόπτῳ .] Ἐπ' αὐτοφώρῳ . * ἐπ' ὀφθαλμοῖς , ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι . * Ἐπακτόν . ξένον , ἐπαγόμενον , σφοδρόν . Ἐπάσματα . τὰ ὑπὸ τῶν γραῶν τοῖς νηπίοις ἐπαδόμενα· αἵτινες καὶ τὰ μέτωπα τῶν παίδων ἀποπτύουσι καὶ ἀναλείχουσι , καὶ πρὸς ἀστέρας καὶ σελήνην βλέπουσιν . Ἐπασσύτερον . πυκνότερον . Ἐπάλληλον . συνεχές , ἢ ὅμοιον . * Ἐπ' αὐτόπτῳ . ἐπ' αὐτοφώρῳ . * Ἐπαισχές . αἰσχύνῃς παραίτιον . Ἐπεα . λόγοι . Ὅμηρος· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα . ὁ ἐστὶ λόγους ἐπτρωμένους καὶ ταχεῖς . Ἐπείσακτον . ξένον . [ἐπίσακτον δὲ , τὸ ἐπὶ τοῦ σάγματος κείμενον , ἰῶτα .] Ἐπεισόδιον . τὸ εἰσφερόμενον τῷ δράματι γέλω-

epsilon 809 τος χάριν , ἔξω τῆς ὑποθέσεως ὄν . καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἐξαγώνιον ἅπαν πρᾶγμα . Ἐπέτειον . τὸ ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους . ἔπετος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν , οὐ διὰ τοῦ φ , ἐφέτος . Ἐπ' ἡματι . ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ . ἐπ' ἡματι σχεδόν τι ἐδάκρυσεν . Ἐπῆρες . παρεσκευασμένον , ἔτοιμον . [τὸ δὲ πλοῖον ἐπῆρες ἦν , εἰς ὃ τὸν ἄνθρωπον ἐμβάλλουσι , καὶ ἀποπλεῖ .] Ἐπίβοον . ἡ ἐκ βοὸς θυσία .

Ἐπιγενήματα . τὰ ἐξύστερα τοῖς τραύμασιν ἀναφυόμενα. [μηδὲν ἦττον τῶν ἐπιγενημάτων ποιεῖσθαι λόγον.] Ἐπιγράμματα . πάντα τὰ ἐπιγραφόμενά τισιν, καὶ μὴ ἐν μέτροις εἰρημένα, ἐπιγράμματα λέγονται. Ἐπίγυια . τὰ πρυμνήσια. [τὴν δ' ἀπὸ τοῦ ρεύματος πλευρὰν ἡσφαλίζοντο τοῖς ἀπὸ γῆς ἐπιγυίοις.] Ἐπίγεια . τὰ πρόσκαιρα. Ἐπὶ Δελφινίῳ . δικαστήριον Ἀθήνησιν. Ἐπιδεές . ἐνδεές, ἐλλείπον. Ἐπιδιετὲς ἡβῆσαι . ἀντὶ τοῦ ἔνδεκα ἐτῶν γεγονέναι· τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι ἰδ' ἐστίν. ἀλλ'

epsilon 810 οἱ ἔφηβοι παρ' Ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκαετεῖς γενόμενοι ἐλέγοντο. Ἐπίδικα . οἷς ἂν τις ἐπεδικάζετο ὡς προσήκουσιν αὐτῷ κατὰ νόμους ἀγχιστεῖαν, εἰ μὴ εἶεν υἱεῖς ἢ υἱωνοὶ τῷ τετελευτηκότῃ, μήτε μὴν διαθῆκαι, ταῦτα ἐπίδικα καλεῖται. Ἐπίζηλον . τὸ ἐπίφθονον. Ἐπίηρα . ἐπιθυμητὰ, ἢ ἐπίηρα ἢ μετ' ἐπικουρίας χάρις. ἐκ τοῦ ἐρῶ, ἔρανον, [καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἔκτασιν ἦρα. εἰς δὲ τὴν καθολικὴν εὐρον οὕτως· ἔστιν ἦρ, ἢ ἐπικουρία, καὶ ὀξύνεται· ἢ γενικὴ ἦρος, ἦρα, καὶ ἐν συνθέσει ἐπίηρα.] Ἐπίθετον . ὄνομα τὸ ἐπὶ κυρίων ἢ προσηγορικὸν ὁμωνύμως τιθέμενον, καὶ δηλοῦν ἔπαινον ἢ ψόγον. λαμβάνεται δὲ τριχῶς ἀπὸ ψυχῆς, [ἀπὸ σώματος,] ἀπὸ τῶν ἐκτός, [ἀπὸ μὲν ψυχῆς, ὡς σώφρων, ἀκόλαστος· ἀπὸ δὲ σώματος, ὡς ταχύς, βραδύς· ἀπὸ δὲ τῶν ἐκτός,] ὡς πλούσιος, πένης. Ἐπιθυμητικόν . τὸ θελητικόν. Ἐπίκηρα . φθαρτὰ, θνητὰ, ἐπιθανάτια. κῆρ γὰρ ὁ θάνατος. Ἐπίκλοπον . δόλιον, παραλογιστικόν. Ἐπίκλην . ὀνομασίαν.

epsilon 811 Ἐπικαιρότατον . ἐπικινδυνότατον. Ἐπικείμενα . ἀντὶ τοῦ ἐπιφέροντα. [καὶ κειμήλια κάλλιστα στέλλουσιν ἐπικείμενα χρυσοῦ λίτρας δισχιλίας.] Ἐπίκλαυτον . γοερὸν, θρηνητικόν. [Ἀριστοφάνης· κελαρίζει ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον.] Ἐπίκλημα . ἔγκλημα. [Ἀγαθίας· εὐπρεπέστατα ὦντο ἀποσείσασθαι τὸ ἐπίκλημα.] Ἐπίκλιντρον . εἶδος κόσμου γυναικείου. [τοῦτ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλλον.] Ἐπιθήματα . σκεπάσματα. Ἐπίκοινον . ὃ τῷ μὲν εἶδει διαφέρεται, οὐ διαλλάττεται δέ. ἐπίκοινον γένος τὸ ἐν μιᾷ φωνῇ μετὰ ἐνὸς ἄρθρου, [ἢ μόνου ἄρσενικοῦ] ἢ μόνου θηλυκοῦ, σημαῖνον τὸ γένος, οἷον· ὁ κόραξ, ὁ ἀετὸς, ὁ ἰχθύς, ἢ κορώνη, ἢ χελιδών. Ἐπικόλλωμα . τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάτρησιν περισσευόμενον. κόλλιξ γὰρ ὁ ἄρτος, ὅθεν καὶ κολλούριον ἀπὸ τοῦ κολλοβόν.

epsilon 812 Ἐπιμείλιον . τὸ ἐξώπροικον. καὶ ἐπιμελίδες νύμφαι. Ἐπίνειον . ἀκρωτήριον, ἢ παραθαλάσσιον χωρίον, ὃ λεγόμενος κατάβολος. [παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ νήχεσθαι τὰς ὀλκάδας, καὶ ὀκέλλειν. ἢ πόλισμα παραθαλάσσιον, ἔνθα τὰ νεώρια τῆς πόλεως εἰσίν.] Ἐπίνητρον . τὸ ἐπὶ τῶν γονάτων, ἐφ' οὗ τὴν κρόκην ἔνθηον. Ἐπίξηνον . ξύλον, ἐφ' οὗ κρέα ἔκοπτον, ἢ μᾶλλον κόπτουσι. [τὸ νῦν ἐπικόπον. λέγει δὲ τὸν μακελλικὸν κορμόν.] Ἐπιπόρπημα . πόρπη μὲν ἐστίν ἢ ἄνωθεν τῆς χλαμύδος σύνθεσις, ἐπιπόρπημα δὲ τὸ ἐπὶ τῇ πόρπῃ κόσμημα, λίθινον ἢ χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν. Ἐπὶ Παλλαδίῳ . δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ οἱ ἐφέται ἀκουσίου φόνου ἐδίκαζον. Ἐπιτίμιον . ἡ τιμή. καὶ ὁ θεόλογος· ἴν' ἔχω τὸ ἐπιτίμιον. καὶ γράφεται ἐπίτιμον.

epsilon 813 Ἐπίπαστα . τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ σώματι ἄλφита. ἔθος γὰρ εἶχον ποιεῖν πλακοῦντας ἢ ἄρτους, καὶ ἐπιπάσσειν τινὰ καρυκεύματα ἢ ἄλμυρά. καὶ ἐκ τούτου ἠναγκάζοντο πίνειν πολλά. Ἐπίπεμpton . Λυσίας ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τὸ πέμpton εἶπεν. Ἐπιπλα . ἢ μὴ ἔγγειος κτῆσις, ἀλλ' ἐπιπόλαιος. οἱ δὲ ἐπίπλεα αὐτὰ φασίν. Ἡρόδοτος· καὶ τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν παντοίων παραθέντες. Ἐπίπονον . καματηρόν. Ἐπιπόλαιον . τὸ πλέον ἐπάνω. Ἐπίπεδον . τὸ ἰσόπεδον, ἢ ἐπιφάνεια ἐξ ἴσου ταῖς ἐφ' ἑαυτῆς εὐθείαις κειμένη. Ἐπὶ Πρυτανείῳ . δικαστηρίῳ. [ὅταν τὸ ἀποκτεῖναν βέλος ἢ φανερόν, ἢ λίθος ἢ τι τοιοῦτον, ὃ δὲ δράσας μὴ ἦ. ἀρχαῖον γὰρ ἔθος τὸ καὶ ἄψυχα κρίνειν.] Ἐπὶ ῥητοῖς γέρασιν . ἐπὶ φανεραῖς τιμαῖς, ἐπὶ ὁμολογουμέναις. Ἐπὶ ῥῆμα . λέξις ἄκλιτος, κατηγοροῦσα τῶν ῥηματικῶν ἐγκλίσεων. Ἐπὶ σημείου . ἐπὶ ὕψους.

epsilon 814 Ἐπιστία . τὰ εἰς τροφήν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα. ταῦτα δὲ ἐνίοτε καὶ σιτίον ἐκάλουν. Ἐπίσκοπα . εὐστοχα. [τὴν ἄφεισιν τῶν βελῶν κατ' ἴσον βιαίαν καὶ ἐπίσκοπα ἰέναι.] ἐπὶ ῥῆμα δὲ

ἐστὶ τοῦτο. * Ἐπικάλυμμα προβλήματος διαφέρει . τὸ γὰρ ἐπικάλυμμα χάριν στέγης ἐπινενόηται, ὡς τὸ ἱμάτιον· τὸ δὲ πρόβλημα χάριν φυλακῆς, ὡς τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἀμυντήρια ὄργανα. * Ἐπισκύνιον . τὸ ἐπικείμενον τῷ μετώπῳ, ἢ ἡ αἰδῶς, ἢ τὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέρμα, τὸ ἐπάνω τῶν ὀφρύων. ἐπισκύνιον δὲ κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ν. σκύτος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα, ὅθεν καὶ σκυτοδέψης. Ἐπίσημα . τὰ ὑπερέχοντα. * Ἐπιλήψιμον . ψεκτὸν καὶ διαβαλλόμενον. * Ἐπιτελοῦν καὶ ἐπιτελέωμα . τὸ ἐπὶ πᾶσι θυόμενον. ὑπὲρ τοῦ τελείας γίνεσθαι τὰς πρότερον θυσίας. Ἐπιστήματα . στήλαι ἐπιτάφιοι. σεμνῶς τὲ καὶ σοβαρῶς ἐπιστήματα ἐπέστησαν. Ἐπίστιον . στρατιωτικὸν κατάλυμα. [Ἡρόδοτος· ὁ δὲ ἀγηλατέει τὰ ἐπίστια τῶν Ἀθηναίων.]

epsilon 815 Ἐπίσταλμα . ἔνταλμα, ἐντολὴν ἢ ἐπιστολὴν. [ἐπίσταλμα βάρβαρον ἐπιχωριάζον Ἀλεξανδρεῦσι. καίτοι οὐ μόνον τὸ ἐπιστεῖλαι καὶ ἐπεσταλκέναι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπεστάλθαι, ἔστι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Θουκυδίδης· καὶ οἱ μὲν Βοιωτοὶ καὶ οἱ Κορίνθιοι ταῦτ' ἐπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ Ξελάρου καὶ Κλεοβούλου.] Ἐπίβοιον θῦμα . ὅς μετὰ βοός. Ἐπισφυρίοις . τοῖς ἐπὶ τῶν κνημίδων περιδεδεμένοις. Ἐπιτελῆ . τὰ εἰς πέρας ἀγόμενα. ὁ δὲ ὑπέσχετο πάντα ἐπιτελῆ ποιήσιν. Ἐπίτευγμα . ἐπιτυχία. οἱ δὲ θαυμάσαντες τὰ πλήθη τῶν κατοικούντων τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ τούτων ἐπιτεύγματα.

epsilon 816 Ἐπιτείχισμα . ἐποικοδόμημα. Ἐπίτηδες . ἐπιτήδειον, ἢ ἐκ σπουδῆς. οὐκ οὖν ἐπίτηδες ζυνελέγομεν. Ἐπιτήδευμα . ἄσκησις, μάθησις, καὶ ἡ τοῦ βίου διαγωγή. Ἐπιτίμιον . ἢ ἐντολή. ἢ ὁ μισθός, καὶ τὸ ἐπ' ἀμοιβῇ ἀγαθοῦ ἔνεκα τιμῆς διδόμενον. Ἐπίτιτθον . ὑπομάζιον, ὑπὸ τὴν τροφήν. ἦν δὲ τὸ νήπιον ὑπότιτθον. Ἐπιτραπεζώματα . τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα. Ἐπίσσωστρα . οἱ ἐκτὸς τῶν τροχῶν σιδήρειοι κύκλοι, οἱ ἐπὶ τὴν γῆν κυλιόμενοι. σῶστρον δὲ καὶ ἐπίσσωστρον πλεονασμῷ τοῦ ς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ σῶ τὸ ὀρμῶ.

epsilon 817 Ἐπιφάνια . ἡ τοῦ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔνσαρκος οἰκονομία. Ἐπίφθονον, τὸ ἐπίζηλον . Ἐπιφορήματα . τὰ τραγήματα παρὰ Ἡροδότῳ. Ἐπιχειλές . τὸ μὴ πλήρες μέτρον, ἀλλ' ἀπολειπόμενον. Ἀριστοφάνης· τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν ἐποίησεν εὐρὼν ἐπιχειλῆ. Ἐπίχειρα . τὰ διὰ τῶν χειρῶν κέρδη. κυρίως δὲ οἱ μισθοί. Ἐπουσιῶδη . τὰ ἀχώριστα συμβεβηκότα οἱ φιλόσοφοι καλοῦσιν. ἐπουσιῶδες ἐξ αὐτῆς τῆς τοῦ ὑποκειμένου οὐσίας ὑπάρχον, ἰδίους δὲ διαλλάττον συμβεβηκόσιν. Ἐπουσιῶδες . ὁ οὔτε παρὸν σώζει, οὔτε ἀπὸν φθείρει, ὡς ἐπὶ τοῦ λευκοῦ. Ἐπόγδοον . τὸ δεδανεισμένον, ὥστε τοῦ κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος λαβεῖν τὸν δανειστὴν, οἷον τριώβολον τοῦ τετάρτου δραγμοῦ. Ἐπος . τὸ λόγιον. Ἐπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεθα . τουτέστιν ἀντεβάλλομεν, καὶ ἐφιλονεικοῦμεν. Ἐπταβόειον . ἐπτάβυρσον, ἐπτάπτυχον καὶ ἐπτάβοιον.

epsilon 818 Ἐπταπласίονα . πολυπласίονα. ὁ γὰρ ἐπτά ἀριθμὸς ἐπὶ πλήθει τάττεται. Ἐπύλλια . τὰ ἔπη, τὰ λόγια. ὑποκοριστικῶς. ἐπύλλια ξυλλέγω. Ἐπώνια . τέλος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ὥνῃ διδόμενον. εἴη δ' ἂν ἴσως ἢ πέμπτη. Ἐπώνυμον . τὸ μεθ' ἑτέρου κυρίου καθ' ἓν λεγόμενον. ἐπωνυμίαν θέμενοι Μαρκίῳ Κόρβινον. Ἐπιβόημα . ἐπιφώνημα. Θουκυδίδης· ὁ δὲ, εἴτε τὸ ἐπιβόημα—. Ἐπίηρα . ἐπιθυμητά. ἢ ἡ μετ' ἐπικουρίας χάρις. οἱ δὲ νεώτεροι ἀντὶ τοῦ ἔνεκα φασίν. Ἐπικάρσιον . πλάγιον, οὐκ εὐθύ. οὕτως Ἡρόδοτος. Ἐπὶ κεφαλαίου . συντόμως, ταχέως. μνησθεὶς δὲ ἐπὶ κεφαλαίου τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐλαττωμάτων. Ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων . ἐπὶ τῶν φθασάντων γενέσθαι. Ἐπιχειρημάτων . ἐννοιῶν. Ἐπιμέλεον . φροντίδος ἄξιον. [Ἡρόδοτος·] ὡς παρεξήει ἡ γυνὴ, ἐπιμέλεον τῷ Δαρείῳ ἐγένετο. Ἐπίταγμα . δύο τέλη ἱππέων, ἀνδρῶν ἐννακισχιλίων ἐννενηκονταῆς.

epsilon 819 Ἐπαύκλια . τραγήματα. τοῦ Ψελλοῦ· ἐπαύκλια τραγήματα. ἐλεὸν τράπεζά τις. (Ρῆμα.) Ἐπαῖοι . ἀκούοιτο, αἰσθάνοιτο, ἀντιλαμβάνοιτο, συγκατατίθοιτο. ἄρχειν δὲ αὐτῶν ἔταξε λοχαγοὺς, ἀμφοτέρων τῶν διαλέκτων ἐπαῖοντας. Ἐπαναβάλεσθε . περιστολίσασθε. ἱμάτια τ' ἀνδρεῖα

ἐπαναβάλεσθε. Ἐπαναβαίνω . δοτικὴ συντάσσεται. οἱ δὲ ἐπανεβαίνον τῷ ὄρει. Ἐπαρτωμένων . ἐπικρεμαμένων. ὥστε μεγίστων φόβων ἐπαρτωμένων. Ἐπαυλίζονται . ἐπισκιάζονται. Ἐπαυχῶ . βεβαίως οἶδα. Σοφοκλῆς ὡς κᾶμ' ἐπαυχῶ τῆσδε φήμης. καὶ ἐπαυχήσατο. καὶ ἐπαυχοῦσιν ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονοῦσιν.

epsilon 820 Ἐπαναλήψομαι . ἐπαναλάβω. ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἄρξομαι. Ἐπαρώμενοι . καταρώμενοι. Ἐπαμῦναι . βοηθῆσαι. Ἐπαρήγω . βοηθῶ. Ἐπαγωνιεῖται . προσκαρτερήσῃ, φιλονεικήσῃ. Ἐπαφουάνθην . ἐξηράνθην. Ἀριστοφάνης ὥστ' ἐπαφουάνθην Παναθηναίοις γελῶν. Ἐπαναχθέντες . ἐπανακομισθέντες. Ἐπανιτέον . ἐπιστρεπτέον, ἐπανοδευτέον. Ἐπαλείφει . διεγείρει, γυμνάζει, [καὶ] ἀντὶ τοῦ χρίει. Ἐπαλήλιπτο . ἐχρίετο. κασσίτερον δὲ ἐπαλήλιπτο τὰ κράνη αὐτῶν. Ἐπάσω . λέξω. Ἐπάνηκε . ὑπόστρεψον, ἐπάνελθε. Ἐπανῆκεν . ὑπέστρεψεν.

epsilon 821 Ἐπαφώμενα . περιέργως ψηλαφώμενα. Ἐπανίστανται . κυρίως λέγεται ἐπανίστασθαι, [ὅταν] οἱ πρότερον ἐν ὑπηκόων τάξει τελοῦντες μετὰ ταῦτα πόλεμον τοῖς κυρίοις αὐτῶν αἵρωσιν. Ἐπάδοντος . φαρμακοῦ, γόητος. Δαβίδ· φωνῆς ἐπαδόντων. Ἐπαυρίζω . τὸ φουσῶ. καὶ ἐπαυρίσκω ὁμοίως. Ἐπαύρασθαι . ἐπαπολαῦσαι. Ἐπαλαμᾶτο . ἐμηχανᾶτο. ἐτεχνάζετο. παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι. καὶ Ἀριστοφάνης τί οὖν πρὸς τ' ἄλφιστα ἐπαλαμήσατο. τουτέστιν ἐπενόησεν. Ἐπαλλάξαντες . ἀντὶ τοῦ ἐπιλέξαντες. Ἐπαλαιώθησαν . ἐγήρασαν. Ἐπάλξαντες . ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ ποιήσαντες. δῆλον δὲ τὴν συμπλοκὴν τῶν μαχομένων. Ἐπάχνωσεν . ἐλύπησεν, ἔφθειρεν. ἡ μεταφορὰ

epsilon 822 ἀπὸ τῆς πάχνης τῆς φθειρούσης καὶ λύπην ἐμποιοῦσης τοῖς φυτοῖς. Ἡσίοδος —τότ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ. Ἐπαμφοτερίσαι . εἰς ἀμφιβολίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον, ὡς καθ' ἑκάτερον ἐλέγχεσθαι. Ἐπάταξας . ἀντὶ τοῦ πατάξεις. Ἐπανάκρουσαι . ἀντὶ τοῦ ἐπανάκαμπε. Ἀριστοφάνης δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἢ τὰς ναῦς ἀνακρουομένων, ἢ ἀπὸ τῶν κωπηλατούντων, ὅταν ἀναστρέψαντες πρύμναν ἀνακρούονται, ἵνα εἰς τοῦπίσω ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον. Ἐπαγαγέσθαι . παραπεῖσαι, ἐφελκύσασθαι. Ἐπαγγέλλεται . παρακαλεῖ, ἀξιοῖ. οὕτως Ἡρόδοτος. Ἐπαγγέλλει . ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσει, ἐντέλλεται, διακελεύει, καὶ ἀντὶ τοῦ αἰτεῖται.

epsilon 823 Ἐπαγγεῖλαντας . ἐπικαλεσαμένους. Ἐπάειραν . ἐπῆραν. καὶ ἐπαείρας. Ἐπαμησάμενος . ἀνακινήσας, καὶ ἀντὶ τοῦ θερίσας. Ἐπανεθήσεται . ἀντὶ τοῦ ἐπαφεθήσεται. Ἐπανεσχετο . ἐπανελάβετο. [ὁ δὲ τὸν πρὸς τοὺς Γέτας πόλεμον, ὡς μάλιστα ἐπείγοντα, ἐπανεσχετο.] Ἐπανετείνοντο . ἐν προσδοκίᾳ ἦσαν, ἢ ἐμεγαλύνοντο καὶ ἠϋζαντο. Ἐπανεchein . οἰκεία συνέσει χρῆσθαι, καὶ μὴ ταῖς βίβλοις ἐπανεchein. ἔστι δὲ καὶ τὸ ὑποῦν.

epsilon 824 Ἐπανεῖπον . ἐκήρυξαν. ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι. [Θουκυδίδης.] Ἐπανήρατο . ἐπειράτο, εἶλετο. Ἐπαποδύμεθα . ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν. Ἐπάρας . ἀντὶ τοῦ πείσας. [Θρασυτάτους ἄνδρας ἐλπίσιν εὐεργεσιῶν ἐπάρας.] Ἐπάσαντο . ἐγέυσαντο. Ἐπαγομένοις . αἰχμαλωτιζομένοις ἢ ἐπιφερομένοις. Ἐπανέντες . ἀφέντες. Ἐπαινέσας . εὐχαρίστως ἀποδεξάμενος. Ἐπαινείσθε . ἀντὶ τοῦ καυχᾶσθε. Δαβίδ· ἐπαινείσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ἐπαιώνιστο . εὐφήμιστο.

epsilon 825 Ἐπεγράφου . ἀντὶ τοῦ ἐξωγράφεις. [Ἀριστοφάνης καὶ γὰρ σὺ μεγάλῃν ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.] Ἐπεγράψατο . ἀντὶ τοῦ ἀπεγράψατο, ἐχειροτόνησεν, κατέστησεν. [ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μετοίκων τῶν προστάτας προγραφόντων ἑαυτοῖς.] Ἐπεγραψάμεθα . ἐσημειώσαμεθα. ὑπόσπονδοι ἐγενόμεθα. Ἐπεγχανών . καταγέλασας. [οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν καὶ ὑπερόπτην εἶασε τῷ τοῦ Μέλητος θανάτῳ ἐπεγχανεῖν.] Ἐπεδαψιλεύσατο . κατὰ κόρον ἐχρήσατο. [ἐπεδαψιλεύσατο ταῖς ὑποθέσεσι τῆς ἀποκηρύξεως.] Ἐπεδίκασε, καὶ ἐπεδίκασαντο . Δημοσθένης τὸ μὲν ἐπεδίκασεν, οἷον προέκρινε, τὸ δὲ ἐπεδίκασατο, οἷον ἔπεισαν τοὺς δικαστὰς ἑαυτοῖς προσεῖμαι τὸν κλῆρον. Ἐπέθεντο . ἐπανεστήσαν. Δαβίδ· ἐπέθεντο ἐπ' ἐμοὶ κραταιοί.

- epsilon 826 Ἐπέθετο . ἐλινεύσατο. οἷον ἐτέρφθη. οὔτε χρημάτων ἀφαιρέσει ἐπέθετο. Ἐπεθείαζε . μανικῶς διετέθη, ἢ διετίθετο. θεόληπτος ἐγένετο. [Μένανδρος· ὁ ἡγεμὼν ἐν ἐνὶ τῶν ἑπτὰ λόφων ἀνελθὼν, ἐπεθείαζε ῥήμασι βαρβάροις. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐθαύμαζεν,] ἢ ἀντὶ τοῦ ἐχόρευεν. Ἐπιθείαςας . θαυμάσας. Ἐπεκάλει . ἐμέμφετο, ὠνείδιζεν. [ὁ δὲ πολλοῖς ἐπεκάλει τῶν φίλων τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα.] Ἐπεγράψαντο . ἀντὶ τοῦ διίσχυρίζοντο, ἐβεβαίουν. [οἱ δὲ εἰς Θράκην εὐδοκιμοῦντα αὐτὸν οἰκιστὴν ἀντὶ Ἄγωνος ἐπεγράψαντο.] Ἐπεκήρυξαν . διασήμεως καὶ διαπρυσίως ἐλάλησαν. [ἐπεκήρυξαν δὲ τάλαντον δώσειν τῷ μηνύσαντι.] Ἐπελέξαντο . ἀντὶ τοῦ ἀνέγνωσαν. [Ἡρόδοτος· ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα.]
- epsilon 827 Ἐπελήσθη . ἐν λήθῃ γέγονα. Ἐπελήφθη . ἐπῆρξατο. ἤδη δὲ ἐπελήφθη νῦξ τῆς τρίτης φυλακῆς, [καὶ] ὁ ἡγεμὼν τοὺς λόχους καθίστατο. Ἐπελίζων . εἰς ἐλπίδας ἄγων. τὰ μὲν αὐτοὺς ἐπελίζων ὑποσχέσεσιν. Ἐπελήκεον . ἐπεβόων, ἐψόφουν. ἐπεκρότουν. ἴσως ἀπὸ τοῦ ληκῶ, ληκεῖς. Ἐπεμαρτύραντο . μάρτυσιν ἐχρήσαντο. [οἱ δὲ πιστὰ δόντες καὶ λαβόντες, ἐπεμαρτύραντο τοὺς θεοὺς. οὕτω Ξενοφῶν.] Ἐπεμβαίνων . ἐπιχλευάζων, καὶ ἐπικερτομῶν. [ὁ δὲ ἐπεμβαίνων τῇ τύχῃ αὐτῶν σφόδρα ἀμαθῶς, καὶ ἀνθρωπίνως ἥκιστα.] Ἐπέμυξεν . ἐξεμυκτήρισεν. ἦχον διὰ τῶν ῥινῶν ἐποίησεν. Ἐπενεγκῶν . καταδικάσας. [Προκόπιος· ἐπενεγκῶν δὲ αὐτῷ, ὅτι δὴ ὡς ἥκιστα ἀληθίζεται, ἄμφω τῷ χεῖρε ἀπέκοψεν.] Ἐπενήνεον . συγκατετίθεντο, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεσώρευον. [ἀπὸ τοῦ εἶς, ἐνὸς, ἡγουν τὸ τὰ διηρημένα εἰς ἓν συνάγειν. ἦνεον, ἐνήνεον καὶ ἐπενήνεον.]
- epsilon 828 Ἐπενήνοθεν . ἐπῆνθει, ἐπέκειτο, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. [ἐκ τοῦ ἔω, τὸ ὑπάρχω. ἐκ τούτου ἐέθω, ὡς φλεγέθω. εἶτα κατὰ συναίρεσιν τῶν δύο εε εἰς ἦτα καὶ ἐν συνθέσει ἐνήθω. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος ἔνηθα, καὶ ὁ Ἀττικὸς ἐνένηθα. εἶτα ἐπειδὴ ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος τρίτου ἀπὸ τέλους βραχεῖαν ἔχει ὑπέρθεσιν, γίνεται τὸ η εἰς ε καὶ τὸ ε εἰς η , καὶ γίνεται ἐνένηθα, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο , ἐνήνοθα καὶ ἐπενήνοθα. εἰ γὰρ τὴν ἐψιλωμένην καὶ μαδῶσαν καὶ ὀλιγότριχον σημαίνει μᾶλλον τὸ δασύ· κάλλιον δὲ ἐστί τὸ ἐπενήνοθεν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν, ἐκ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω.] Ἐπεντρυφήσαντος . καταπολαύσαντος. [καταυθαδιασμένου τὲ καὶ ἐπεντρυφήσαντος αὐτοῖς.] Ἐπεπάμεθα . κεκτήμεθα. πάνθ' ὅσα καὶ ἐν ζώοις ἐπεπάμεθα. Ἐπεπαίχειν . ἀντὶ τοῦ ἐνεπαίχθην. [ἔστι δὲ ὑπερσυντέλικος. ἐπεπέχειν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπεπέχισαν, ἐκ τοῦ πέκω, τὸ κτενίζω, ψιλόν.] Ἐπέρραξεν . ἐπέπεσε, συνεπλάκη. [ὁ δὲ πολλὴν διανύσας ὁδὸν, ἄφνω τούτοις ἐπέρραξεν.]
- epsilon 829 Ἐπεριδόμενος . ἐπιστηριζόμενος. Ἐπερατώθη . ἐτελειώθη. Ἐπεπολεῖτο . ἐπεπορεύετο. Ἐπερῶσατο . ἐσεῖσθη. ἔστι ῥῆμα ῥώω, ὃ σημαίνει τὸ κινῶ καὶ σείω. [ὁ μέλλων ῥώσω, ἔρῶσα, ἐρῶσάμην, ἐρῶσαντο καὶ ἐπερῶσαντο.] Ἐπέσβη . ἐπεισῆλθεν. Ἐπέσειεν . ἐпанετείετο. αὐτοῖς δ' ἐπέσειε φόβον ὡς αὐτίκα τεθνήζοντος. Ἐπεσημήναμεν . ἐξεπλάγημεν, ἐθαυμάσαμεν. [τίς οὐκ ἂν ἐπισημήναιτο καὶ θαυμάσειε τὸν προειρημένον ἐπὶ τούτοις ἡγεμόνα.] Ἐπέσκηψεν . ἐπέπληξεν. Ἐπέσπερχεν . ἀντὶ τοῦ διηγείρε καὶ παρέθηγεν. ὃς δὴ μάλιστα ἐπέσπερχεν αὐτόν. Ἐπεστάτει . ἦρχεν, ἡγεμόνευε. [Ξενοφῶν· ἐν-
- epsilon 830 ταῦθα ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν, ὡς ἐπεστάτει.] Ἐπεστί μοι . βούλομαι, θέλω, δύναμαι. ἢ ἐπικείται μοι. [Ἐπесφάλακεν . οἱ μὲν ἐπесπάσθη, οἱ δὲ ἐσάπη, ἢ παρὰ καιρὸν ἀτροφήσαν ἐμαράνθη.] Ἐπεστράτευσαν . ἐπέδραμον. Ἐπέσαξεν . ἔστρωσεν. Ἐπεστάτει . ἐπέβλεπεν. Ἐπεσβολῶν . λοιδορῶν. Ἐπέσειον . μεθ' ὁρμῆς ὑπέστρεφον. Ἐπέτηξεν . ἐλέανεν. λείων ἐποίησεν. [δελτίον δίπτυχον λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐπέτηξεν.] Ἐπετίλησεν . ἐξεκένωσεν. [Ἀριστοφάνης· ἐπετίλησε συχνήν. τὴν κόπρον.]
- epsilon 831 Ἐπετίμα . ἐπηύξει τὴν τιμὴν. οἱ δὲ κερδαίνειν οἰόμενοι ἐπετίμων ὡς λιμώττοντι τὸν σῖτον. Ἐπετοξάζοντο . ἐτόξευον. Ἐπεται . ἀκολουθεῖ. Ἐπέπλως . τινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πλώμι. [ὅπερ

ἐν χρήσει οὐχ εὖρηται. οὐκ ἔστι δὲ ἀληθές· ἀλλ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ πλώω, πλώσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπλων, ἔπλωσ. εἴτα τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸ δεύτερον πρόσωπον ἔπλωσας, καὶ ἐν συνθέσει ἐπέπλωσας, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐπέπλωσ. [Ἐπέπιθον . ἐκ τοῦ πείθω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπιθον, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν ἐπέπιθον. [τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἐπεπίθομεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐπέπιθμεν. καὶ δεξιαί, αἷς ἐπέπιθμεν.] Ἐπεμαίετο . ἐπεζήτει, ἐπεθύμει. [μαίω γὰρ καὶ μῶ τὸ ζητῶ.] Ἐπευωνίζων . κερδαίνων. Ἐπεφάνη . διὰ τοῦτο εἶπεν ἐπεφάνη, ἵνα τὴν ἄνωθεν ὑπαρξιν μηνύσῃ. εἰ γὰρ εἶπεν ἐφάνη, ἀρχὴν ἐσηγεῖτο τοῦ ἀεὶ ὄντος. Παῦλος ὁ Ἀπόστολος· ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος, ἐπειδὴ ὁ ὢν ἐφάνη. Ἐπεφόρησεν . ἐπεσώρευσεν. ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων.

epsilon 832 Ἐπεφωρᾶτο . ἀντὶ τοῦ ἐφανεροῦτο, εὐρίσκετο, ἠλέγχετο. Ἐπεφράσατο . ἐθεώρησεν. Ἐπέφο . ἐκράτησεν. ἀλλὰ τὸ δὴ λεγόμενον ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν ἐπέφυ. Ἐπεφύκει . περιεπλάκει. Ἐπεφύοντο . ἐπῆρχοντο. καὶ ἐπέφυσαν οἱ συκοφάνται. Ἐπεφνεν . ἀνείλεν, ἐφόνευσεν. ἔστι φῶ, οὗ παράγωγος ῥῆμα φένω τὸ φονεύω. καὶ ἐν συγκοπῇ φνῶ καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων [πεφνῶ. τινὲς δὲ παρατατικὸν αὐτὸν νομίζουσιν, ἀγνοοῦντες τὴν φυσικὴν κλίσιν αὐτοῦ· οὐ γὰρ τὸ πέφνω, ὡς ἔμαθον, ἐὰν μάθω, διὰ μετοχῆς αὐτοῦ· ἐπειδὴ αἱ εἰς ὡν μετοχαὶ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου ἢ βαρύνονται ἢ περισπῶνται· οἷον τέμνω, τέμνων, κάμνων. οὕτως Ἡρωδιανός.] Ἐπέφραδε . διεσῆμανεν, εἶπεν. Ἐπεχε . ἐπίκεισο, ἐπίμενε, φύλασσε. οὕτως Πλάτων· περὶ τῶν ἀδήλων ἐπέχει. Ἐπεχώρησεν . ἀντὶ τοῦ συνεχώρησεν. Ἀρρίανός· ἐπεχωρήθη. καὶ τὰ ὅμοια. Ἐπεῖγω . τὸ σπεύδω, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. [παράκειται γὰρ αὐτῷ οἶγω, ὁ γὰρ κατεπεῖγων ὡς πάνυ βουλόμενος κατεπεῖγει.]

epsilon 833 Ἐπικάζω . στοχάζομαι. [ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπικάζων κυρῶ.] Ἐπειλέγη . κατειλέγη, [συνειλέγη,] καὶ ἐπειλεγμένος. ἐπιλεγμένος δὲ, ι. Ἐπειλημμένη . δραξαμένη, ἀντιλαμβάνουσα. Ἐπεισκυκλείσθω . ἐπιφερέσθω, συναπτέσθω. [καὶ ἐπεισκυκλοῖ, ἀντὶ τοῦ εἰσφέρει καὶ ἐπισυνάπτει.] Ἐπεισοῖσας . κομίσας. Ἐπεισιν . ἐπέρχεται. Ἐπεισέπαικεν . εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθεν. κυρίως δὲ ἐπὶ στρατιᾶς πολεμίων. Ἐπεισοῖσας . ἐπεισβαλὼν. [Ἐπεισφρήσας . ἐπεισελθὼν.] Ἐπήγετο . ἐπέφερετο. Ἐπηγάγετο . προσωκείωσατο, ἰδιοποιήσατο. [τοὺς δὲ οἰκήτορας τῆς πόλεως, μηδὲν βίαιον δράσας, ἐπηγάγετο.] Ἐπήγγελλεν . ἀντὶ τοῦ προσέτασεν. [ὁ δὲ Μίνως πανταχόσε ἐπέπλει καὶ πολλοῖς ξενίοις ἐπήγγελλεν.]

epsilon 834 Ἐπήγγειλα . παρήγγειλα. [καὶ εἰς τετάρτην ἤκειν ἐπήγγειλα.] Ἐπηγκυλημένα . τὰ κεκαμμένα ξύλα εἰς χρήσιν ὅπλων. Ἐπῆει μοι . ἐπῆρχετό μοι. Ἐπηθρηκυῖα . ἰδοῦσα. ἀπὸ τοῦ ἀθρῶ, τὸ βλέπω. Ἐπήμνηαν . ἔβλαψαν. ἀπὸ τοῦ πημαίνω τὸ βλάπτω. Ἐπήνεον . συγκατετίθεντο. [εὐμένως ἐδέχοντο. τὸ δὲ θεῖον οὐκ ἐπῆνει τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως πραττόμενα.] [Ἐπηνεκέναι . ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσαι. ὁ παρακείμενος ἐπῆνεκα.] [Ἐπηνήκιζεν . ἐξηπάτα. οὕτως Κρατῖνος.] [Ἐπῆνουν . συγκατετίθεντο.] Ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα . ἀντὶ τοῦ ἐπαγγελλάμενος ὥμοσα. Ἐπήπυον . ἐβόων. ἀπὸ τοῦ ἀπύω τὸ φωνῶ. Ἐπηλυγάζονται . σκεπάζονται, ἢ ἐπισκευάζονται, ἢ ἐπικρύπτονται. ἠλύγην γὰρ καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὴν σκιὰν ἢ τὴν σκοτίαν ἢ τὴν νύ-

epsilon 835 κτα. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν λύγων· διὰ γὰρ τῶν λύγων τοὺς σχοίνους πλέκουσιν. Ἐπρημένοι . ὑπερηφανευόμενοι. [καὶ ἀντὶ τοῦ πρόχειροι καὶ εὐτρεπεῖς. Θουκυδίδης· οἱ οὖν Ἕλληνες ἐπρημένοι ἦσαν διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων κακοπραγίαν.] Ἐπηρτημένην . ἐπικειμένην, καὶ ἀντὶ τοῦ κρεμαμένην. Ἐπήρτησεν . ἐπέθηκεν, ἐπέφερεν. οὐ μικρὸν φόβον ἐπήρτησε τοῖς ἐν [τῇ] πόλει. Ἐπίαςιν . ἐπέρχονται. Ἐπιβατεῦσαι . ἐπιβῆναι, κατασχεῖν. [ὥνπερ Θευδίδερτος οὐ δέον ἐπιβατεῦσαι, διὰ σπουδῆς εἶχεν.] Ἐπιβαλεῖ . ἐπιθήσει. Ἐπιβοώμενοι . ἐπικαλούμενοι. καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιβοώμενοι. Ἐπιβωσάμενος . ἐπικαλεσάμενος. [ἐπιβοησάμενος, καὶ ἐπιβωσόμεθα.] Ἐπιβρίθω . τὸ ἐπιβαρῶ.

epsilon 836

[Ἐπιβρίσουσιν ὀδόντας . παρόσον οἱ θυμούμενοι τρίζουσιν τοὺς ὀδόντας.] Ἐπιβύσαντες . ἐπικαλύψαντες, σκεπάσαντες. [Προκόπιος· ἐπιβύσαντες τοὺς ῥωχοὺς ὕδατι, τὸ ὕδωρ μετοχετεύουσιν.] Ἐπιγαυρωθεῖς . ἀνδρωθεῖς, θρασυνθεῖς. [Ξενοφῶν· καὶ ἐπιγαυρωθεῖς τῇ ἐντολῇ τοῦ Κύρου, ἐπορεύετο.] Ἐπιγλωττήσομαι . φλυαρήσω, βλασφημήσω. περὶ τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἐπιγλωττήσομαι. Ἐπιγραφομένῳ . ἰδιοποιουμένῳ, οἰκειουμένῳ. [εἰ καὶ δόξαν ἔμελλε φέρειν, τὰ ὑπ' ἀλλήλων εὐρημένα ἐπιγραφομένῳ.] Ἐπιγράφων . βεβαιῶν, διίσχυριζόμενος. [ὁ δὲ Ψευδοφίλιππος ἐπέγραφεν ἑαυτὸν Φίλιππον τὸν Μακεδόνα.] Ἐπιδάψιλευσάμενος . πολυτελῶς διαπραξάμενος, [Ἡρόδοτος· τὰς τε μητέρας καὶ ἀδελφὰς ἐπιδάψιλευσάμεθα ὑμῖν.] Ἐπὶ δ' ἐγδούπησεν . ἐπεκτύπησεν. [παρέλκον τὸ γ, καὶ ἐν τῷ ἐρίγδουπος ὁμοίως.] δοῦπος γὰρ κτύπος.

epsilon 837 Ἐπίδειξον . ἀντὶ τοῦ εἰπέ. [Ἀριστοφάνης· ἔχεις τινὰ γνώμην, ἐπίδειξον αὐτήν.] καὶ ἀντὶ τοῦ φανέρωσον. Ἐπιδεικτιῶν . κενοδοξῶν. Ἐπιδειπνεῖν . τὸ ἐκ δευτέρου δειπνεῖν. [ἴν' ἐπιδειπνῆς, κόνισαι ἰσχυρῶς.] Ἐπιδιατίθεσθαι . τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι, [κατατιθεμένους ῥητόν τι ἀργύριον παρὰ τινι τῶν μεταξὺ γινομένων, ὅπερ ἐγγυᾶται, ὥστε εἰ πρᾶξις γίνοιτο θατέρῳ πάντως τὸ ὡμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι.] Ἐπιδικάζεται . ἀντιποιεῖται. Ἐπίδοσαν . ἀντὶ τοῦ εἶδον. Ἐπιθαυμάζειν . ἀντὶ τοῦ δώροις τιμᾶν. [δεῖ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τὸν διδάσκαλον.] Ἐπιθέντες . ἀποστείλαντες. [οἱ δὲ ἀποπέμπουσι τὸν ἱατρὸν ἐπιθέντες γράμματα πρὸς τὸν τελώνην.] [Ἐπιθεραπεύων . διορθούμενος, προμηθεύμενος, ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον εἰς τὴν πατρίδα, εἰδὼς, εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν, ὅτι ἔσται ποτὲ αὐτῷ.]

epsilon 838 Ἐπιθυμῶν . προαιρετικῶς ἔχων. [τοὺς δὲ ἦγεν ζῶντας, ἐπιθυμῶν Λακεδαιμονίοις ἀγαγεῖν.] Ἐπιθύνων . ἐπανορθούμενος. ἀπὸ τοῦ ἰθύνω. Ἐπιθρέξαντος . ἐπιδραμόντος. Ἐπιθολοί . ἐκταράττει, ἐπισκοτεῖ. Ἐπικάθηται . ἐπικρέμαται. [ἵνα μηδεὶς φόβος ἐπικάθηται τοῖς Ταραντίνοις.] Ἐπικαθέζεσθαι . τὸ βαροῦν λέγομεν. καὶ ἐπικαθέζηται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν. Ἐπικαλέσας . μεμψάμενος. Ἐπικαλουμένων . κατηγορουμένων. Ἐπικαλῶν . ἀντὶ τοῦ κατηγορῶν· ἐγκαλῶν. [ἀνείλε δὲ τοὺς ἄνδρας, ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐπικαλῶν, πλὴν ὅτι σοφῷ τε καὶ ἀρίστῳ τῷ ἄνδρῳ γενέσθην.] Ἐπικέκληται . ἐπικαλεῖται. † Ἐπικηρυκεύεται . διὰ κήρυκος συνθήκας τινὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται.† Ἐπικαγχάζειν . ἀκόσμως γελᾶν. Ἐπικερτομῶ . ὑβρίζω, ἐπισκώπτω. ἢ γὰρ ὕβρις τὸ κέαρ καὶ τὴν ψυχὴν τέμνει καὶ κόπτει. κέαρ γὰρ καὶ κῆρ ἢ ψυχὴ.

epsilon 839 Ἐπικειμένου . φαινομένου. ὁ δὲ ἥτει τιμὴν τοὺς κεκτημένους τοῦ ἐπικειμένου καρποῦ. Ἐπικλαύσωσιν . ἐπ' οἶκτον ἀγάγωσιν. Ἐπικλύσασα . ἐπιδάψιλεύσασα. καταβαλοῦσα. [ἡ οὖν Κλεοπάτρα πολλῷ χρυσῷ ἐπικλύσασα τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς πρίασθαι.] Ἐπικνῶ . ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλε. [Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.] Ἐπικωμᾶσαι . ὀρχεῖσθαι, ἢ λαλῆσαι αἰσχροῶς. πολλὰ ταῖς ἐκκλησίαις ἐπεκώμασαν ταραχαί. Ἐπικράναι . τῇ κεφαλῇ κατανεῦσαι. καὶ ἀντὶ τοῦ τελειῶσαι. Ἐπικρεμάσας . [ἐπενεγκῶν. οἷς δ' ἅμα ἀναταθεῖς καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον ἐπικρεμάσας.] Ἐπικυκλῆσαι . ἐπεισαγαγεῖν. Ἐπιλαμβάνεσθαι . μέμφεσθαι. μὴ ὀνειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι [τῶν βάρβαρον ἢ σόλοικον ἢ ἀπηχῆς τι προσενεγκαμένων.] Ἐπιλέγει . πρὸς τοῖς προειρημένοις φησίν. Ἐπιλεξάμενος . ἀντὶ τοῦ ἀναμετρήσας, ἀναλογισάμενος. [ὁ δὲ Ἡρακλῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν βοῶν ἐπιλεξάμενος.]

epsilon 840 Ἐπιλλίζω . τὸ διανεύω. [οὐκ αἴεις, ὥς μοι ἐπιλλίζουσιν Ἀχαιοί. ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιλλεῖν διανεύοντας. ἐξ οὗ καὶ ἱλλάδες οἱ συνεστραμμένοι ἱμάντες. καὶ ἐπιλλίζουσα ἀντὶ τοῦ ἐπεγγελῶσα ἢ ἐπιμούσα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅπερ ἴδιον ἐστὶ τῶν γλαυκῶν διὰ τὸ μὴ ἐπιβλέπειν δι' ἡμέρας.] Ἐπιλυομένου . συγχωροῦντος. Ἐπιμαχεῖν . δυνάμενος πολεμεῖν, ἢ βοηθεῖν. Ἐπιμελόμενος καὶ ἐπιμελούμενος . φροντίδος καὶ σπουδῆς ἀξίων. Ἐπιμετρούσης . ἐπιχορηγούσης. [ὥς ἐπιμετρούσης καὶ συναγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης.] Ἐπινενασμέναι . πεπληρωμέναι. [Ἀριστοφάνης· ὥς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι ἀγαθῶν]

πάντων καὶ παρασκευασμένοι.] Ἐπινενησμένον . κεκλωσμένον. [καὶ ἐπινησθεῖσαν διαλύσω.] Ἐπινήσαντες . σωρεύσαντες. [φρύγανα πρὸ τοῦ τείχους συγκομισάμενοι καὶ παντοδαπὸν φορυτὸν καὶ ἐπινήσαντες κόπρον πῦρ ἐπέβαλον.]

epsilon 841 Ἐπιώρκει . ὑπερσυντέλικος. Ἐπιώψατο . κατέλεξεν, ἐξελέξατο. [ἔστι δὲ ἄττικόν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπιώψατο ἄρρηφόρους.] Ἐπιπαρένησαν . ἀντὶ τοῦ ἐσώρρευσαν. [Θουκυδίδης· ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν ἐπιπαρένησαν.] Ἐπιπλώσας . ἀντὶ τοῦ ἐπιπλεύσας. [καὶ ἐπιπλῶς παρ' Ὀμήρῳ. παρὰ τὸ πλέω, πλώω, πλώσω, πλώσας, καὶ ἐν συγκοπῇ πλῶς, καὶ ἐπιπλῶς. ἔστι δὲ ἄκλιτον, διότι ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἀόριστός ἐστι· τὸ δὲ σημαίνονμενον παρακείμενος.] Ἐπιπολάζει . ἐπιπόλαιον πλέει. Ἐπιπροσθεῖ . ἐμποδίζει, ἐπικείται. Ἐπιπραξάμενοι . ἐπὶ τοῖς προτέροις ἐπιπραξάμενοι σπονδὰς ἀνενεώσαντο. Ἐπιρράπιζων . κωλύων. [καὶ τὸ ὕφ' ἑαυτοῦ βούλεσθαι τὴν πρᾶξιν, ἐπιρράπιζων ἄρα ἐκεῖνος.] Ἐπιρρέξει . θύσει. [Καὶ σοὶ ἐπιρρέξει Γόργος χιμάραιο νομαίης αἶμα.] Ἐπιρρώννυς . ἐνισχύων.

epsilon 842 Ἐπισεῖσαι . ἐπενεγκεῖν. [παρεκάλουν μὴ χαλεπώτερον αὐτοῖς ἐπισεῖσαι τὸν κίνδυνον.] Ἐπισημαίνεσθαι . ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν μὲν καὶ ἐπιφωνεῖν Ἰσοκράτης Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπισφραγίσαι. Ἐπισημῆνασθαι . βεβαιῶσαι, κυρῶσαι. [ἐπισημηνάμενων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρεσβευτῶν.] Ἐπισιτίζω ἀεὶ, καὶ ἐπισίτισις, καὶ ἐπίσιτος, ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος. Ἐπισκευάσασθαι . ἐπιφορτίσασθαι. Ἐπισκοπήσας . ἐποπτεύσας. Ἐπισκήψω . παραγγείλω, καὶ ἀντὶ τοῦ σημειῶσομαι, καὶ ἐπιστήσω τὸν νοῦν. [ὕμῃν δὲ κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν.] Ἐπισκοτῶ καὶ ἐπισκοτεῖν . τὸ ἐπικεῖσθαι τινὶ καὶ ἀποτειχίζειν τὸ φῶς. Ἐπισπασάμενος . ἐφελκύσας. ὁ δὲ ἐπισπασάμενος τῆς κόμης τοῦτον κτείνειν ἔμελλεν. Ἐπισταθμευόμενοι . εἰς τοὺς ἑαυτῶν οἴκους δεχόμενοι. ἐπισταθμευομένους τὲ ὑπ' αὐτῶν

epsilon 843 καὶ διαρπαζομένους. καὶ ἀντὶ τοῦ κρίνοντες καὶ ὑπονοοῦντες. Ἐπίστασαι . γινώσκεις. Ἐπισίξει . ποιόν τινα ἦχον ἀναβοήσει. [ἐκ τοῦ σίζω, σίσω, σίζω.] Ἐπίσπη . ἔψεται. Ἐπισπόμενος . ἐπακολουθῶν. ἐπισπώμενος δὲ ὁ προσλαμβάνων καὶ ἐπισύρων, μέγα. * καὶ ἐπισπασάμενοι δὲ οἱ συνείροντες τῷ προτέρῳ πταίσματι δεύτερα καὶ τρία. * Ἐπισπέρχει . ἐπισπουδάζει. Ἐπιστέλλει . ἐντέλλεται, ὑποτίθεται. [νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν.] Ἐπίστη . ἀντὶ τοῦ ἐπίστασαι. δεύτερος ἀόριστος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπιτίθει. Ἐπίστηθι . [ἐπενέχθητι.] ἐπιτέχθητι. Ἀπόστολος· ἐπίστηθι [ἀκαίρως] εὐκαίρως.

epsilon 844 Ἐπιστομιεῖν . ἐμποδίσαι, κατασχεῖν. Ἐπίστω . γίνωσκε. [εὖ νῦν ἐπίστω ταῦθ' ὅταν ζητῆς ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον.] Ἐπιστεῖλαι . τὸ ἐντέλσασθαι. [Θουκυδίδης· ἐπιστεῖλαντες τὰ πρέποντα εἰπεῖν.] Ἐπιστροφώσιν . [ἐπιστροφώσι πόλης.] ἐπιστροφῶσι δὲ τὰ δύο μεγάλα. Ἐπισυνήεσαν . συνηθροίζοντο. [οἱ ἐξόπισθεν ἐπιλελυμένοι ἐπισυνήεσαν.] Ἐπισύρεται . ἐφέλκεται. Ἐπιτέλλεται . ἐντέλλεται, παραγγέλλει. Ἐπισχών . κρατήσας. Ἐπισύρων . χλευάζων, γελῶν. Ἐπισκήπτει . μέμφεται, ἐπιτιμᾷ. Ἐπισκύζονται . ὀργίζονται. Ἐπισπάσθω . τὸ δέρμα ἐλκύνετω. ἀποστολικὴ ἡ λέξις.

epsilon 845 Ἐπίσχες . πρόσεχε ἢ κράτησον. Ἐπισχὼν τῷ στόματι . προσενεγκὼν ἢ κωλύων. Ἐπισφραγίζων . βεβαιῶν. Ἐπιorkῶν . ἢ ἐπὶ πρόθεσις κεῖται [καὶ ἀντὶ τῆς] ὑπέρ. καὶ ὑπεράνω τῶν ὄρκων γίνεσθαι. καὶ ὑπερβαίνειν αὐτούς, ἐπιorkεῖ δὲ ὁ ἀνὴρ τὰ πολλά. Ἐπιέναι . ἐπελθεῖν. Ἐπιθειάσας . θαυμάσας. Ἐπειμένοι . περιβεβλημένοι, ἐνδεδυμένοι. Ἐπιόντι . ἐρχομένῳ. Ἐπιτέλλῃ . ἀντὶ τοῦ παραγγέλλῃ. παραγγέλλω. Ἐπιτεμόμενος . παρακόψας. κέλευσόν μοι ἀποθνήσκειν ἐπιτεμόμενος τοῦ σταυροῦ τὴν περίοδον. Ἐπιτεύξη . ἐπιτύχης. Ἐπιτεχνάζειν . πανουργεῖν. Ἐπιτίθεσθε . ἐνεδρεύετε. Ἐπιτέτραπται . ἀπονενέμεται. Ἐπιτέτριψαι . ποτὲ μὲν ἐπὶ ὑπερηφανίας τάττεται, ποτὲ δὲ ἐπὶ ἐκατέρας. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε.

epsilon 846

Ἐπιτετράφαται . ἐπιτετραμμένοι εἰσὶν ἢ ὑποτεταγμένοι. [ὦ λαοὶ ἐπιτετράφαται. ἰστέον, ὅτι τὰ δισύλλαβα τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων τὰ τρέποντα τὸ ε εἰς ο κατὰ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον, ἐν τοῖς παθητικοῖς παρακειμένοις ἀναδέχεται τὴν τοῦ ἐνεστῶτος παραλήγουσαν. οἷον λέγω, λέλοχα καὶ λέλεχμαι, κέκλοφα, κέκλεμμαι. εὐρέθη δὲ καὶ τὸ κέκλαμμαι. χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου. ἐκεῖνα γὰρ τρέπει τὸ ε εἰς α κατὰ τὸν παρακείμενον. οἷον στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι. οὕτως οὖν καὶ τρέπω, τέτροφα, τέτραμμαι, τετράφαται καὶ ἐπιτετράφαται.] Ἐπιτέλλων . ἀνατέλλων. Ἐπιτείλας . ἀνατείλας. νενικηκότας αὐτοὺς ὁ ἥλιος ἐπιτείλας ἴδῃ. Ἐπίτειλον . πρόσταξον. Ἐπιτειχίζει . ἐποικοδομεῖ. Ἐπιτειχισάντων . ἐπελθόντων. Ἐπιτίθης . περαίνεις. ἐπεὶ καὶ σὺ τῶν σὼν ὑπηκόων ἐπιτίθης.

epsilon 847 Ἐπιτίθησιν . ἀποπέμπει. καὶ δὴ γραψάμενος τὴν δίκην ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ἐν Καρίᾳ δύο φιλοσόφους ἐπιτίθησιν. Ἐπίττουν . ἡσέλγουν, κατεφίλουν. πιττοῦν δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ τὰς πλατείας ναῦς πίττη χρίειν. [Ἀριστοφάνης· ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ἐπίττουν χρόνον.] Ἐπιτολῆσαι . ἐπιβουλεύσασθαι. καὶ ἀναπεῖθαι ἐπιτολῆσαι τῷ Λυκίδῃ καὶ τῷ σώσιν. Ἐπιτωθάζων . ἐπιλοιδορούμενος, ἢ ἐπεμβαίνων, ἢ καυχώμενος. [ἢ χλευάζων.] Ἐπιτρέπει . χαρίζεται, παραδίδωσιν. [ὁ δὲ τῆς ἐμῆς σατραπείας φυγάδα ἐλαύνει καὶ τοῦτο ἐπιτρέπει.] Ἐπιτρέπει Δημοσθένης, ἀντὶ τοῦ δικαστὰς αὐτοὺς αἰρεῖσθαι. Λυσίας δὲ ἐπέτρεψαν ἀνδράσιν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπους κατέστησαν.

epsilon 848 Ἐπιτρέχειν τοῦ ἐπιδιώκειν διαφέρει . ἐπιτρέχει μὲν γὰρ τις τῷ μὴ φεύγοντι διώκει δὲ τὸν φεύγοντα. ἔστι δὲ τὸ διώκειν οἷον ἐλαύνειν ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ ὑποδιώκειν λέγεται. Ἐπιτριβεῖν . ἐντριβῆς γένοιτο, ἔμπειρος ὑπάρξοι. [ἢ παρορμηθεῖν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπολεσθεῖν.] Ἐπιτριβόμενοι . ἐπερχόμενοι. Ἐπιτυφῇ . ἐκπυρωθῇ. [ἐπικαῇ. Ἀριστοφάνης· ὅπως ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.] Ἐπιφέρειν . κατηγορεῖν. διασύρειν. [ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐπιφέρειν ἔχων, ὅτι δὲ εὐνοὺς εἶναι Ῥωμαίοις.] Ἐπιφοιτᾷ . παραγίνεται. Ἐπιφρασθεῖς . ἐνθυμηθεῖς, διαλογισάμενος. [ὁ δὲ Νέαρχος ἐπιφρασθεῖς, ὅτι σπεῖρεσθαι τὴν χώραν εἰκὸς, λέγει πρὸς Ἀρχίαν.]

epsilon 849 Ἐπεγχάνη . ἐπιγελάσοι. [εἶτα μέντοι ζῶν ἀπέλθοι καὶ ἐπεγχάνη.] Ἐπιχειρεῖν . τὸ ἐρωτᾶν καὶ συλλογίζεσθαι. τὸ γὰρ ἐπιχείρημα διαλεκτικὸς ἐστὶ συλλογισμὸς. ἐπιχειρῶ σοι ἀεὶ. Ἐπιχειρήσειν . ἐπιβαλέσθαι. [ἔγραφεν ἐπιχειρήσειν μέλλει τοῖς Σιγγάροις.] Ἐπιχειρητέα . ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρητέον, ὡς τὸ τολμητέα. [φιλεῖ γὰρ ὁ Θουκυδίδης τὰ τοιαῦτα.] Ἐπιχωρήσας . συμπαθήσας, παραχωρήσας. [ἐθέλω σοι τὰ δυνατὰ ἐπιχωρήσας.] Ἐπιχρῆσθαι . παρὰ Θουκυδίδῃ τὸ πολλάκις κεχρῆσθαι. Ἐπιψηφιζόμενος . ἐπικρίνων. καὶ ἐπιψηφίζων ἀντὶ τοῦ ἐπικυρῶν. Ἐπλαστολόγει . ἐψεύδετο, ἐπλάττετο, ὑπεκρίνετο. Ἐπλημμέλησαν . ἡτάκτησαν, ἐραθύμησαν. πλημμελὲς γὰρ τὸ ῥάθυμον καὶ ἀπαίδευτον. Ἐπλην . ἐπλησίαζον. πλῶ τὸ πλησιάζω. [παράγωγον πλημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπλην.] Ἐπλήσθησαν . ἐπληρώθησαν.

epsilon 850 Ἐπλετο . ἐγένετο. Ἐπλεο . ἐγένου. ἐκ τοῦ πέλω, καὶ ὑπερβίβασμῳ πλέω. [καὶ πλέομαι. ἐπλεόμην, ἐπλέου. καὶ κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν ἔπλεο. καὶ ἔπλετο.] Ἐπλει . τὸ παρεληλυθὸς οὐχὶ ἔπλεε. καὶ ἔρρει καὶ ἔπνει. τὰ δὲ διηρημένα ἰακά. Ἐπληντο . ἐπλησίαζον. ἔπληντ' ἀλλήλοισιν. [ἐκ τοῦ πλῶ, τοῦ σημαίνοντος τὸ πλησιάζω, ὁ παρακείμενος πέπληκα. λέγεται δὲ καὶ πέπλακα. ὁ παθητικὸς παρακείμενος πέπλημαι, πέπληται. ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐπλήμην. καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔπληντο.] Ἐπλινθεύθησαν . τὸ κατακλεισθῆναι περὶ οἰκοδόμημα μόνον, ὥστε ἔξοδον μὴ εἶναι καὶ οὕτω παντελῶς ἀπορίᾳ ποτοῦ καὶ τροφῆς τεθνάναι, πλινθευθῆναι λέγεται. ἢ τὸ ἐπλινθεύθησαν [τέσσαρα σημαίνει, ἢ ὅτι εἰς πλίνθους μετεπλάσθησαν, ἢ ὅτι πλίνθοις ἀπετειχίσθησαν, ἢ ὅτι ὑβρίσθησαν] ἔστι γὰρ καὶ ὄργανον βασανιστικόν· ἢ ὅτι ἡχμαλωτίσθησαν· ἐπειδὴ οἱ αἰχμάλωτοι πιπρασκόμενοι εἰς πλίνθους ἐβάλλοντο.

- epsilon 851 Ἐπόθησεν . ἠθέλησεν, [ἡβουλήθη. ἐπόθησε τοὺς ἱππέας ἀποφῆναι.] [Ἐποίησεν . ἀντὶ τοῦ ἔπλασεν. ἀμφοτέρους δὲ ὁ κύριος ἐποίησεν.] Ἐποκέλλουσιν . ἐγγίζουσιν, ἐπικαθίζουσιν. Ἐπολιάρχει . τῆς πόλεως ἤρχεν. Ἐπόλισεν . ἔκτισεν. Ἐπομοσάμενος . εὐξάμενος. Ἐποτρύνει . παροξύνει. Ἐποργῶσα . μηνιῶσα, καὶ ἀντὶ τοῦ ὀρμῶσα. Ἐπορεν . ἔδωκε, παρέσχεν. Ἐποφθαλμίσας . φθονήσας ἢ ἐπιθυμητικῶς ἐπιβαλὼν. [Ἰώσηπος· ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεὺς ἐποφθαλμίσας.] Ἐποχούμενος . βασταζόμενος. Ἐποχετεῦσαι . ἐπιρρέῦσαι. Ἐποιχομένην ἰστόν . ἐπὶ τὸν ἰστόν πορευομένην, ἢ πορευομένην, ἥγουν ἰστουργοῦσαν καὶ ὑφαίνουσαν.
- epsilon 852 Ἐπορθρεῦσαι . τοῦ ὄρθρου ἐπεγερθῆναι ἢ ἀφεσπερεῦσαι. Ἐπράξατο . ἀπήτησε. τοὺς Βυζαντίους καὶ τινὰς ἄλλους ἐπράξαντο. Ἐπρασσον . ἐβουλεύοντο. [ἀλλήλοις συγγινόμενοι ἔπρασσον.] Ἐπραττόμην . ἀπῆτουν. Ἐπραττον . ἐπεβούλευον. [προεδίδουσιν. ἐπεσπῶντο τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ τοῦτοις ἔπραττον τὴν πόλιν.] Ἐπρέσβευεν . ἐτίμα. [ὁ δὲ Σωκράτης τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν ἐπρέσβευεν.] Ἐπρηξας . ἀντὶ τοῦ ἔπραξας. Ἐπρυτάνευσε . παρέσχε, διωκῆσατο. ἦν Τρυγαῖος ἐπρυτάνευσεν. Ἐπτарон . ἡσθόμην. [πταρμὸς γὰρ κεφαλῆς αἴσθησις, ἐπεὶ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται.]
- epsilon 853 Ἐπτοημένος . θαυμάζων, ἢ πεφοβημένος. Ἐπτη . ἐπετάσθη. Ἐπτέρνισεν . ἠπάτησεν. ἢ ἐνίκησεν. Ἐποισθήσεται . ἐπενεχθήσεται. Ἐποιχόμεθα . ἐπερχόμεθα. Ἐποστρακίζειν . παιδιὰ τίς, ἦν παίζουσιν οἱ παῖδες ὄστρακα ἀφιέντες εἰς θάλασσαν. Ἐπυρώθη . ὡς ἐν χωνεῖα ἐδοκιμάσθη. Ἐπυράκτεον . πῦρ, πυρὸς, πυράζω, πυρακτῶ, ἐπυράκτεον. [Ἐπύρσευσε . πυρκαϊάν ἐποίησεν.] [Ἐπέθηκε . παρέδωκεν.] Ἐπηρώτησαν . ἐκέλευσαν ᾄσαι. Δαβὶδ· ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν. Ἐπιλησθεῖν . πάρετος γενοίμην. ὡς τό· ἐπιλησθεῖν ἢ δεξιὰ μου. Ἐπώκειλαν . εἰς λιμένα ἤγαγον. ἐπώκειλαν τὴν ναῦν. Ἐπω . τὸ λέγω, ὡς τό· ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα— [τὸ ἀκολουθῶ, ὡς τό·
- epsilon 854 ἢ οὐχ ἐπέσθην Λακεδαίμονα. τὸ εὐτρεπίζω· περικαλλέα τεύχε' ἔποντα. καὶ τὸ διοικῶ, ὡς τό· αἱ χεῖρες ἐμαί διέπουσι. καί· διέπε στρατόν—.] (Ἐπὶρῥημα.) Ἐπέκεινα . ὑπεράνω. Ἐπειδὴ . σύνδεσμος παρασυναπτικός, λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἄφ' οὗ ὡς καὶ Θουκυδίδης πολλάκις ἐχρήσατο. καὶ Ὅμηρος—ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν. Ἐπειτα . μετὰ ταῦτα. Ὅμηρος δὲ κέχρηται καὶ ἀντὶ τοῦ [δὴ· αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.] Ἐπειή . ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ. Ἐπεῖ . ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ. [ἀπὸ τοῦ εἰ γέγονε καὶ τῆς ἐπὶ προθέσεως. ἰστέον, ὅτι τὸ ἐπεῖ, ἥνικα ἐστὶ χρονικὸν ἐπὶρῥημα, οἷον· Πλάγχθη, ἐπεῖ Τροίης—
- epsilon 855 ἀντὶ τοῦ ἄφ' οὗ ἐστί. καὶ πάλιν· αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθι. Νίκανδρος δὲ αἰτιολογικὸν παραλαμβάνει σύνδεσμον. ἐπεὶ ἡμέρα φῶς ἐστιν.] Ἐπιγράβδην . ἄχρι τοῦ ἐπιξῶσαι μόνον τὸ δέρμα. Ἐπεικῶς . πάνυ, πρεπόντως, προσηκόντως, καθηκόντως· παραδόξως· παρ' ἐλπίδα, μετὰ ἐπεικειάς καὶ χρηστότητος, μετρίως, συμμέτρως ἢ ἱκανῶς. Ἐπικάρ . ἐπὶ τὰ κάτω, ἐπὶ κεφαλὴν καὶ οἷον ἐπὶ τὰ κατωφερῇ. ἐξ ὀρέων ἐπικάρ—. [ἀπὸ τοῦ κάρη, ἀποκοπῇ τοῦ η· καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ κάρα. τοῦ δὲ κάρη τὸ κάρηνόν ἐστιν ἀποκοπή.] Ἐπικῶς . λογίως, ἀπὸ τοῦ ἔπω, τὸ λέγω. Ἐπιμᾶλλον . περισσοτέρως. καὶ ἐπιμᾶλλον ἐξῆπτον εἰς ὀργήν. καὶ ἀντὶ τοῦ προθυμοτέρως. [τῶν δὲ τινων τοῖς Ὑπερίδου λόγοις ἐπὶ μᾶλλον ἀχθέντων.]
- epsilon 856 Ἐπὶ μέγα . ἀντὶ τοῦ μεγάλως. [ἐπὶ μέγα τρυφῆς ἀρθέντες οἱ Συβαρίται.] Ἐπιμίξ . ἀναμειγμένως. Ἐπινῶς . λίαν. αἰπεινῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ὑψηλοῦ, τὰ δύο δίφθογγα. Ἐπὶ πολλῶ . ἀντὶ τοῦ πολυπλασίως. καὶ ἐπιπολῆς λέγουσιν. οὐκ ἐξ ἐπιπολῆς δέ. τοὺς ἐπιπολῆς οὖν ἀφελεῖν ἔργον ἦν μέγα. Ἐπιπόνως . κοπηρῶς ἢ χαλεπῶς. Ἐπιπολαίως . ἐπάνω. ἀρρίζως. Ἐπιρρέπῶς . ἐπικλινῶς. Ἐπίσκοπα . εὖστοχα. τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν κατ' ἴσον βιαίαν καὶ ἐπίσκοπα ἰέναι. Ἐπιστρεφῶς . ἐπιμελῶς, παρὰ Ἡροδότῳ. καὶ ἀπατητικῶς. Ἐπιστροφάδην . μετ' ἐπιστροφῆς.

ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη στρεφόμενος. Ἐπισφαλῶς . ἐπικινδύνως. Ἐπιτροχάδην . συντόμως, ταχέως. Ἐπὶ τὸ αὐτό . ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ.

epsilon 857 Ἐποποιΐ . ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. προφαίνει δὲ ἦχον ὀρνέου κατὰ μίμησιν. Ἐπωμαδόν . ἐπὶ τῶν ὤμων. καὶ ἐπωμάδιος. Ἐπίπροσθεν . ἔμπροσθεν. ἐπίπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Ἐπεγνωσμένως . ὠκειωμένως. καὶ ὁ Ἀπόστολος καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Ἐρανεμπόλοις . τοῖς ἐκ τῶν ἐράνων ἐμπολῶσιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν. Ἐρανος . ἡ εἰσφορὰ, ἡ συλλογὴ, τὸ ἐκ διαφόρων συναγόμενον. Ἐραστής . ἐπιθυμητής. Ἐρατεινός . ἐπέραστος. Ἐργαστήρας . ἐργάτας. [ὁ δὲ ἐνελόχα τινὰς ἐργαστήρας ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπανιόντας.] Ἐργολάβους . τοὺς ὑπὲρ τινων ἔργων μισθὸν λαμβάνοντας. Ἐρεβησαῖοι . ἔθνος. τὴν τῶν Ἐρεβησαίων πόλιν πορθήσαντες.

epsilon 858 Ἐρέβινθος . τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον. καὶ ὃν ἐσθίομεν ἐρέβινθον. Ἐρεβος . τὸ ὑπὸ τὴν γῆν σκότος, ὁ πρὸ τοῦ ταρτάρου τόπος. παρὰ τὸ ἐρέφω. τὸ καταστεγασμένον ὑπὸ τῆς γῆς, ἢ παρὰ τὴν ἔραν βαῖνον. Ἐρέτης . ὁ κωπηλάτης καὶ ἐρετικός. Ἐρετμός . ἡ κωπηλασία. Ἐρετριεύς . κύριον. καὶ Ἐρέτρια, πόλις. Ἐρεγμός . ὁ διασχιζόμενος κύαμος. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ ἐρείκω, τὸ σχίζω. Ἐρεχθεύς . ὁ Ἐριχθόνιος λεγόμενος. ἀπὸ τοῦ ἐσπάρθαι εἰς τὴν ἔραν· ἢ ἀπὸ τῆς ὀρέξεως τοῦ Ἥφαίστου. Ἐρημαῖος . ὁ ἔρημος λόφος. Ἐρημοσκόποι . οἱ ῥαθυμοφύλακες. ἔρημον γὰρ καὶ τὸ ἀκίνητον καὶ νωθρόν. Ἐριβρεμέτας . μεγαλοκτύπους. ἀπὸ τοῦ ἔρι ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ βρέμω, τὸ ἡχῶ. Ἐριαύχενας . μεγαλοτραχήλους. Ἐρίγδουπος . ὁ μεγάλους κτύπους ποιῶν διὰ τῶν βροντῶν. [τὸ γ παρῆλκον ἐστίν.]

epsilon 859 Ἐρίηρες . εὐάρμοστοι ἢ ἐπιθυμητοί. Ἐρίθακος . ὄρνειον μονῆρες καὶ μονότροπον. Ἐριθηλές . ὁ μεγάλως θάλλων. Ἐριθος . ὁ ἐργάτης. σημαίνει καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐργαζομένην τὰ ἔρια. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐργάτου ἀπὸ τοῦ ἔρα, ὃ ἐστὶν ἡ γῆ, κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ι· ἐπὶ δὲ τῆς γυναικὸς ἀπὸ τοῦ ἔριον γέγονεν ἔριθος. Ἐρινεός . ἡ ἀγρία συκῆ, καὶ ὁ ἐκ ταύτης καρπὸς, ὃν ἀπαρτῶσι ταῖς ἡμέραις συκαῖς. Ἐριούνιος . εἰρηνικός, ὠφέλιμος. Ἐρικνώδης . διεβρῆγγμένος. Ἐρισμάραγος . βαρύηχος. Ἐρίσχηλος . λοῖδορος. ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν διὰ τῶν χειλέων. ἐρίλεσχος τις ὢν, ὁ ἐξ ἔριδος λεσχαίνων. Ἐρίτιμος . ὁ μεγαλότιμος, καὶ μεγάλως ἔντιμος. καὶ ἐριτιμώτατος. Ἐριχθόνιος . ὁ Ἐρμῆς. μετασυντέθεται ἡ λέ-

epsilon 860 ξις. ὥσπερ γὰρ λέγομεν φθινόπωρον καὶ μετόπωρον καὶ πάλιν φθινομετόπωρον, οὕτω ἐριούνιος Ἐρμῆς καὶ χθόνιος καὶ ἐριχθόνιος Ἐρμῆς. Ἐρικούδιον . τὸν φύλακα τοῦ οἴκου Ἀθηναῖοι καλοῦσιν. ἔρκιον γὰρ τὸν οἶκον ἐκάλουν. Ἐρκίτης . ὁ φύλαξ. Ἐρμᾶν . ὕφαλος πέτρα. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων [καὶ Ἀριστοφάνης.] Ἐρμαφρόδιτον . τὸν αἰσχυρῶς ποιοῦντα καὶ πάσχοντα. Ἐρμαῖος . ὁ τετράγωνος λίθος. Ἐρμῆς . οὗτος ἦν Αἰγύπτιος σοφός, ἡκμαζε δὲ πρὸ τοῦ Φαραώ. Ἐρμῆς ὁ τρισεγγιστος. Ἐρμιονεῖς . ὄνομα ἔθνους. Ἐρμείας . κύριον. Ἐρμοκοπίδαι . οὗτοι ἠκρωτηρίασαν τοὺς Ἐρμᾶς, ὅτε ἔμελλον πλεῖν ἐν Σικελίᾳ. Ἐρμῖνες . οἱ τῆς κλίνης πόδες. Ἐρμων . ποταμός.

epsilon 861 Ἐρμονιεῖμ . τὸ ὄρος τοῦ Ἀερμών. Ἐρον . τὸν ἔρωτα. ἔρον σμίκρυνε· τὸν γέλων μέγα γράφε. Ἐρουλοι . ὄνομα ἔθνους. Ἐρπηστικός . ὁ ἔρπων. καὶ ἐρπησμός καὶ ἐρπηστής. Ἐρπυλος . εἶδος φυτοῦ εὐώδους, σαμψύχῳ ὅμοιον, [ὃ μάλιστα ἐν τοῖς ὕδασι θάλλει. παρὰ τὸ ἔρπειν ἐν τῷ αὖξεσθαι.] Ἐρσαῖος . δροσώδης. Ἐρύγμηλος . μεγαλόφωνος. ταῦρον ἐρύγμηλον. ἐρύγμηλος [ὡς βέβηλος. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἦλος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προσηγορικὰ ἢ κύρια προπαροξύνονται. οἷον· κάμηλος, φάσηλος. τὰ μέντοι ἐπιθετὰ ὀξύνονται, ὅτε ἔχει παρασχήματα θηλυκά. οἷον· σιγηλός, ὑψηλός, μιμηλός. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα προπαροξύνονται. οἷον· κάπηλος, βέβηλος. οὕτως οὖν ἐρύγμηλος.] Ἐρυθραῖοι . οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρυθρᾶς καλουμένης. Ἐρύπειος . τόπος οὕτω καλούμενος. Ἐρανιστής . κυρίως ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων, καὶ

τὴν εἰσφορὰν, ἣν ἐκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν, εἰσφέρων. [Ἀριστοφάνης:] ὀλκάς πρῶην ἔρανιστὰς ἐσθίων ἔψημα ἔτνος. Ἔρωσ . ὁ στέφανος παρὰ Νικαεῦσιν, ὁ ἐκ [τῆς] γῆς ἡρανισμένοις. Ἐρωτομανής . ὁ μανικῶς καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχων τοῦ πορνεύειν. Ἐρώεις . ὁ ὑποχωρῶν. ἢ καὶ ὁ ἐπιθυμητικός. Ἐρωδιός . ὄρνειον ὅμοιον πελαργῷ. Δαβίδ· τοῦ ἔρωδιου ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. αὐτῶν μέντοι τῶν στρουθίων ἡγεῖσθαι φασὶν τὴν οἰκίαν ἥτοι τὴν καλιὰν τοῦ ἔρωδιου. διὰ τί τοῦτο; τὰ ὑψηλότερα τῶν δένδρων καταλαμβάνοντες οἱ ἔρωδιοι νεοττεύουσιν, ὡς ἐπίπαν ἐν ἐλάταις ταῖς πασῶν ὑψηλοτάταις τῶν δένδρων. καὶ Ἀκύλας. φησὶν ἔρωδιῷ ἐλάται οἶκος αὐτῷ· τῷ δὲ ἰκτίνῳ βόρατον οἴκησις. οὐδὲ τοῦτο μάτην προσέθηκεν ὁ Δαβίδ, ἀλλ' ἵνα δηλώσῃ, πόσῃν καὶ τοῖς ἔξω ζώοις ὁ δημιουργὸς ἐνέθηκε σύνεσιν. ὥστε εἰδέναι τοῖς συνετωτέροις [τὴν] ἡγεμονίαν πτήσεώς τε καὶ κατοικίας χρήσασθαι· ἐπειδὴ συνετὸς εἶναι ὁ ἔρωδιός λέγεται, ὥστε καὶ σφόδρα ζηλοῦν τὰ ἥθη τὰ ἀνθρώπεια καὶ λίαν

πρὸς τὸν κεκτημένον ἡδέως ἔχειν, ὅπερ ἐστὶ συνέσεως ἴδιον. ὅπως δὲ ἐστὶ συνετὸν, καὶ Ἱερεμίας ἐδήλωσε. φασὶ γάρ· ἡ ἀσίδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς· τὸν ἔρωδιον λέγων. Γρηγόριος δὲ ὁ Νυσοῆς λέγει ἀπεχθῶς περὶ τὰς μίξεις τῶν ἔρωδιῶν, καὶ τινι φύσεως [ἀνάγκῃ] πρὸς ἄλληλα συνδυάζεσθαι, ὀκλάζοντά τε καὶ δυσανασχετοῦντα καὶ τὴν ἀηδίαν ἐπισημαίνοντα. ὅθεν μοι δοκεῖ τὴν καθαρότητα ἐνανιγμάτων διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου σημαίνειν ὁ λόγος. Ἀναστάσιος δὲ ὁ μητροπολίτης Νικαίας φησὶν, ἐπειδὴ ἀπλῶς εἶπεν· ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύουσι, τῷ ὕψει τῶν κέδρων ἐπήγαγε καὶ αὐτὸ τὸ γένος. λέγει δὲ, ὅτι ἡγεῖται τῶν τοιούτων στρουθίων ὁ ἔρωδιός. αἰνίττεται δὲ ὀρνίθων φιλέρημον γένος, εἵτε ὁμωνύμως τοῦ συνοικοῦντος ἀνθρώποις ἔρωδιου κἀκεῖνα καλεῖ· εἵτε καὶ [ἴδιον ἄλλο] γένος ἀγριωτέρων πετεινῶν αἰνίττεται, καθόλου ἐκεῖνο σημαίνει, ὅτι τὰ ὕψη τῶν δένδρων πετεινοῖς τισὶν ἔκκεται πρὸς νεοττεῖαν τὴν καὶ οἴκησιν. Ἐρυσιπέλας . πάθος πλανώμενον καὶ σῆπον καὶ τὰ πλησίον ἐπινεμόμενον. Ἔρωσ . ἡ ἐπιθυμία. παρὰ τὸ ὀρῶ τὸ βλέπω. ὁ διὰ τῆς αἰσθητῆς ὁράσεως γινόμενος πόθος. ἢ παρὰ τὸ ἔρῶ τὸ ἐπιθυμῶ. Ἑρμείας . κύριον. παρὰ τὸ ἔρῶ, τὸ λέγω, ἢ παρὰ τὸ ἐρμηνεύω. Ἑρμείας γάρ καὶ Ἑρμῆς λέγεται ὁ τοῦ λόγου ἡγούμενος.

(Θηλυκόν.) Ἔρα . ἡ γῆ, ὅτι ἐνερρίζωται. καὶ οὕτως καλοῦσιν ἐρίσαι τὸ παρὰ ἴσης γῆς φιλονεικεῖσαι. Ὀμηρος· ὥτ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης— ἐνθεν καὶ τὸ ἔραζε τὸ σημαῖνον τὴν γῆν. αἶρα δὲ ἡ τοῦ σίτου, δίφθογγον. Ἐργάνη . ἡ Ἀθηνᾶ, παρόσον ἔφορός ἐστι τῆς τῶν γυναικῶν ἐργασίας. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐργασίαν. Ἐργάτιδες . αἱ ἐργαζομέναι γυναῖκες τὰ τῶν ἀνδρῶν ἔργα. Ἐργίσκη . πόλις ἐν Θράκῃ, ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος. Ἐρετρία . ὄνομα πόλεως. Ἐρεσχελία . ἡ φλυαρία, φιλονεικία. ἐξ οὗ καὶ ἐρεσχελεῖται, ὃ ἐστὶ διαπαίζεται καὶ χλευάζεται. Ἐρεβενή νύξ . [ἡ] σκοτεινή. Ἐρεμνή . σκοτεινή. παρὰ τὸ ἔρεβος. ἐρεβένη καὶ ἐρέμνη κατὰ συγκοπήν. καὶ ἐρεμνός. Ἐρείκη . εἶδος φυτοῦ σχιστοῦ. ἢ εὐσχιδὲς ξύλον. ἀπὸ τοῦ ἐρείκω, τὸ σχίζω. [Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι· διήρεικον χθόνα διᾶν. καὶ ἔρειξίς ἡ διεσχισμένη γῆ.] Ἐρείπιος . ἡ χέρσος γῆ. Ἐρειπίωσις . ἡ πτώσις.

Ἐραία . ὁ κλάδος. σημαίνει δὲ καὶ τῆς ἐλαίας τὸ σκυβαλῶδες ἢ καὶ μαλλίον. Ἐρήμη δίκη . ὅταν μὴ παρόντων τῶν μερῶν ὁ δικαστὴς τὴν ψῆφον ἐξενέγκῃ. Ἐρήμη νίκη . ἡ μονομερῶς ζητηθεῖσα, καὶ μὴ δεξαμένη ἐκ τινῶν ἐμποδίων τὸ πέρας. Ἐρημία . ἀπορία, σπάνις. Ἐρημος . κυρίως ἡ μονωθεῖσα τῶν ἐνοικούντων τῇ γῇ. ἀπὸ τοῦ ἡρεμος κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔραν μόνον ἔχειν, ὃ ἐστὶ τὴν γῆν. Ἐρίθεια . ὁ ζῆλος, ἢ καταλαλιά, ἢ κακολογία, ἢ διὰ τῶν λόγων φιλονεικία. λέγεται καὶ ἡ δουλεία, καὶ ἡ μισθαρνία. ἢ ἐρίθειά ἐστιν ἐξ ὧν ποιεῖ τις ἐπιδεικτικῶς ἢ κενοδόξως. προσκαλεῖσθαι καὶ ἐρεθίζειν ἄλλους πρὸς τὰ ὅμοια. Ἔρις . ὅταν τις ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐλάττων φανῆναί τινας σπουδάζῃ τι ποιεῖν. ἔρις παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ ἢ διὰ λόγων ἐπίψογος φιλονεικία. ἐκ τοῦ ἔρω τὸ λέγω. Ἐρίπναι . οἱ σηραγγῶδεις τόποι, καὶ παρατεταμένοι καὶ ἀπερβρωγυῖαι πέτραι, δι' ὧν με-

epsilon 866 γάλαι πνοαὶ εἰσδύνουσιν. ἐριπνοαὶ, ἐρίπναι, ἀντὶ τοῦ μεγάλαι καὶ ὑψηλαί. Ἑριννύς . δαίμων ὑποχθόνιος ἢ τιμωρητική. Ἑριώλη . πνοὴ σφοδρὰ, ἢ ἀνέμου συστροφὴ, ἢ πυρὸς, καὶ ἡ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴ, πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν ἀέρα. Ἑριβόλαξ . ἡ εὐγείος γῆ καὶ λιπαρά. Ἑρση καὶ ἔρσος . ἡ δρόσος. θηλείας ἔρσης ἱκμάδα γευόμενος. οἱ γὰρ τέττιγες δρόσον σιτίζονται. παρὰ τὸ ἄρδω ἄρση καὶ ἔρση. ποτίζεται γὰρ ὑπ' αὐτῆς πάντα τὰ φυτὰ καὶ κατάρδεται. Ἑρσις . τὸ πλεξείδιον. παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέκω. Ἑρσεφορία . δροσοφορία. Ἑρσηλία . κύριον. Ἑρυγὴ . πνεύματος ἀναπομπὴ ἐκ τοῦ στομάχου. ἔνθεν καὶ τὸ ἐξερεύζατο. ἢ πνεῦμα κρύφιον κατὰ τὴν ζέσιν τῆς τροφῆς ἀπορρήγνυμένων τῶν πομφολύγων ἐπὶ τὸ ἄνω διαπνεόμενον. ἐρυγὴ καὶ ἡ κραυγὴ. Ἑρύθεια . πόλεως ὄνομα.

epsilon 867 Ἑρυθρὰ θάλασσα . ἀπὸ τοῦ Ἑρυθροῦ βασιλέως πεσόντος ἐκεῖ καὶ πνιγέντος, οὗ ἐν τῷ τάφῳ ἐπιγέγραπται ἐνθάδε τάφος ἀλὸς παμμεδέοντος Ἑρυθροῦ. ἢ παρὰ τὸ τὰ παρακείμενα ὄρη εἶναι ἐρυθρά. Ἑρυσίβη . ἡ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου, ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς πάχνης γινόμενον φθαρτικόν. ἀπὸ τοῦ ἐρύω, τὸ κωλύω, καὶ τοῦ βῶ, τὸ τρέφω. Ἑρχία . δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Ἑρωή . ὑποχώρησις ἢ ὁρμή. Ἑρώτησις . ἔνδοξος πρότασις διαλεκτική. [ἐρώτησις διαλεκτική.] ἀποκρίσεως αἵτησις, ἢ τῆς προτάσεως, ἢ θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως. Ἑρίω στέψαντες . ἀντὶ τοῦ στέμμα παραθέντες. Ἑρκτή . παρὰ τὸ ἔρκος. Ἑριδι . μάχη. οὕτως ὁ Ἀπόστολος· μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ. [τὸ ζήλοισ] περὶ βασκανίας λέγει. [παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω. ἢ παρὰ τὸ ἐρίζω τὸ φιλονεικῶ.]

epsilon 868 (Οὐδέτερον.) Ἑράνιον . ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον. Ἑργον . ἡ παρασκευὴ τοῦ πολέμου. [ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιο— τὰ γεώργια. πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε ἀλλ' αἰζηῶν.] καὶ τὸ κυρίως ἔργον. ἀλλ' ἐς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμισον. Ἑργον εἰπεῖν . χαλεπὸν εἰπεῖν. Ἑργωδέστερον . δυσκολώτερον, ἢ δυσκαταληπτότερον. Ἑργῶδες . μετὰ πόνου γινόμενον, δυσχερές. Ἑρεβος . τὸ σκότος. Ἑρέθισμα . διέγερσις καὶ ἡ ὕβρις. μετὰ δὲ οὐ φέρων ἔτι τὸ ἐρέθισμα, ἀντήλασε τὸν ἵππον. Ἑρέσσιον . πόλις Βοιωτίας. Ἑρέψιμον . εἶδος πόας, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄκαρπον φυτόν. Ἑρεοῦν κλῶσμα . τὸ μαλλίον. ἐρεοῦν καὶ λινοῦν περισπᾶται. τὰ πληθυντικὰ τούτων συστέλλουσι, λινὰ καὶ ἐρέα. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὰ

epsilon 869 οὐδέτερα πληθυντικὰ ὁμοίως τοῖς ἐνικοῖς περισπῶσι. τὰ ἀργυρᾶ· τὰ πορφυρᾶ· τὰ χαλκᾶ· τὰ χρυσᾶ. Ἑρειπίοις . ἐν τοῖς πτώμασι τῶν νεκρῶν. ἐν δ' Ἑρειπίοις νεκρῶν ἐρρίφθεις. Ἑρεικτὰ . σχιστὰ, ἄλευρα ἢ κεκομμένα ὄσπρια. ἢ τὰ σχιζόμενα ξύλα. Ἀριστοφάνης ἤψε κατ' ἐρεικτῶν χύτρας. Ἑρεῖσμα . στήριγμα. ἔρισμα δὲ ἡ ἔρις, ἢ. Ἑρείπιον . τὸ ἡμίπτωτον οἶκημα. καὶ ἐρείπιος γῆ, ἡ χέρσος. Ἑρημον . τὸ ἀκίνητον καὶ νωθρόν. Ἑρήματα . τὰ θρέμματα. καὶ ἔρημα ποιητικῶς. Ἑριον . τὸ μαλλίον. καὶ εἶρος ὁ πόκος. [οἶον· ἰοδνεφές εἶρος ἔχουσα. παρὰ τὸ ἐρῶ, τὸ φθείρω, περὶ ὃ ταλαιπωροῦσιν αἱ ἐργαζόμεναι.] ἢ ὅτι ἔαρι κείρεται τὰ πρόβατα.

epsilon 870 Ἑριβρύχων . πολυήχων. ἐριβρύχων ὑδάτων. Ἑρκος . περίφραγμα, τεῖχισμα. ἔρκος περιθέντες. Ἑρμα . λίθος μέγιστος. ἔρμα τὲ εἰς τὴν πρύμναν ἐνθέντες τοῦ ἐξᾶραι εἰς ὕψος τὴν πρῶραν πιεζομένης κατὰ πρύμναν τῆς νηός. Ἑρμάδιον . τὸ τοῦ Ἑρμοῦ. Ἑρμωνιέμ . ὄρος μικρὸν ἐγγὺς τοῦ Ἰορδάνου, ἐν ᾧ Ἡλίας ἀνελήφθη. ἐρμηνεύεται καὶ ὁδὸς λύχνου, ὡς τοῦ ἀγίου βαπτίσματος ὁδὸν ἀνοίγοντος φωτισμοῦ. Ἑρμαῖον . εὕρημα ἐπικερδές. Ἑρνος . ὁ κλάδος, τὸ ἐκ τῆς ἔρας νεόμενον καὶ αὐξούμενον. Ἑρσήεντα . δροσώδη, νεαρά. [καὶ ὁ ἐρσήεις ἐπὶ ἀρσενικοῦ.] Ἑρυθρόν . μέλαν, κόκκινον, πυρρόν. παρὰ τὸ ἐρύω, ἐρύσω, ἐρυτρὸν καὶ ἐρυθρόν. [ἐρυθρόν δὲ λέγεται τὸ ἐρύον καὶ κωλύον. ἢ παρὰ τὸ ἐρεύθω τὸ βάπτω, ἐρευθὸν καὶ ἐρυθρόν.]

epsilon 871 Ἑρύθημα . βάμμα κόκκινον ἢ πυρρόν ἢ μέλαν, ἢ ἡ ρίζα ἢ λεγομένη ἐρυθροδάνη. λέγεται καὶ ἐρυθροδανόν. Ἑρυμα . φύλαγμα, ἀσφάλεια. Ἑρυμνόν . ἰσχυρόν, στερεόν. Ἑρυμβόνα τὰ τιμιώτατα εἰς ἀσωτίαν ἀφειδεστάτην. ἀπὸ τοῦ ῥυμβονῶ ῥήματος. Ἑρῶμενέστερον .

ὕγιεινότερον, γενναιότερον. (Ῥῆμα.) Ἐρανίζειν . [παρὰ] τὸ συλλέγειν ἔρανον παρὰ τῶν φυλῶν. οὐχὶ ἔρανίζεσθαι. Αἰσχύνης· ἔρανίζειν στεφάνους κηρύγματα ψευδῇ φιλοτιμίαν κτᾶται. Ἐρᾷ . ἐπιθυμεῖ. Ἐράσθην . οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ ἦν γὰρ ἡράσθην, ὡς μακρᾶς οὔσης τῆς παραληγούσης· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐρῶ γίνεται ἐράζω, τετάρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων. Ἐρδεῖ . πράττει. Ἐρεσχελεῖται . διαπαίζεται, χλευάζεται. ἐριστικῶς ἐρωτᾶται. Ἐρεπτόμενοι . κυρίως τὸ ἐπὶ ἀλόγων ἐσθίειν. [οἶον· —κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.

epsilon 872 παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἔρας, ὃ ἐστὶ τῆς γῆς, ἔχειν τὴν τροφήν.] Ἐρέσσειν . κωπηλατεῖν. [ἔστιν ἐλῶ, τὸ ἐλαύνω. γίνεται ἐλέσσω καὶ ἐρέσσω, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἐρέσσειν.] Ἐρεύω . οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω, ἐρεύω, ὃ σημαίνει τὸ ἐλαύνω. [ἐρευνωμένης ἀλὸς ἔξω.] Ἐρέφω καὶ ἔρεψα . ἀντὶ τοῦ ἐκόσμησα καὶ ἐστεφάνωσα. τὸ θέμα ἐρέφω. [οἱ μὲν, ὅτι πρωτότυπον· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἔρας, ὃ ἐστὶ τῆς γῆς.] Ἐρέπω . σκέπω. Ἐρεσθαι . ἐρωτᾶν. Ἐρεθίζει . παρορμᾷ, παροξύνει, παραθῆγει, ἀνάπτει. τῇ ῥιπίδι τὸ πῦρ ἐρεθίζει. Ἐρρέτω . φευγέτω, οἰμωζέτω. Ἐρεβοδιφῶντες καὶ ἐρεβοδιφῶσι . τὰ ὑπὸ τὸ σκότος ψηλαφῶσι καὶ τὰ ὑπὸ τὸν Τάρταρον. Ἐρεεῖνω . ἐρωτῶ. Ἐρέμβοντο . ἀπεπλανῶντο. Ἐρέσσουσι . κινουσι. τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλάς, Ἐρετμῶσαι . κωπηλατῆσαι.

epsilon 873 Ἐρέψεις . καλύψεις, σκεπάσεις. * κοσμήσεις. * Ἐρρέθη . ἐλέχθη. ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ῥήσω, ἔρηκα, ἔρημαι, ἐρρέθη. Ἐρείδειν . ἀκκουμβίζειν καὶ τὸ συνουσιάζειν. Ἐρείομαι . ἐρωτήσω. Ἐρεῖτε . λέγετε. Ἐρεῖπω . τὸ καταβάλλω. Ἐρρέι . ἀντὶ τοῦ ἔρρει, καὶ ἀφθόνως ἐχορηγεῖτο. ἔρρει γάρ οἱ κατὰ πρύμναν τὰ ἐκ τῆς τύχης. Ἐρήρειστο . ἡδραστο, ἡρμοστο, ἐπέπηκτο. [φυλάσσει τὴν εἰ δίφθογγον πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἐρήρισται, ὅπερ σημαίνει τὸ φιλονεικῶ. ἔστι δ' ὅτε οἱ Δωριεῖς φυλάττουσι φύσει μακρὰ, οἶον ὀρῶ, ὀρήσω, ὠρηκα, καὶ ἀττικῶς ὀρῶρηκα. καὶ φυλάττεται παρὰ Δωριεῦσιν ἡ φύσει μακρά. ἡνίκα δὲ ἔχει τὴν εἰ δίφθογγον ἢ τὴν εὐ ἐν τῷ Ἀττικῷ παρακειμένῳ, τότε καὶ τὸ ε ἀποβάλλει.] Ἐρηρισμένος . ὁ ἡδρασμένος. ἐρηρισμένος δὲ ὁ πεφιλονεικημένος, ι . Ἐρηρωτηκῶς . ἥδη ἐρωτήσας. Ἐρρήσετε . ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς βαδίζετε. [ἐπὶ κατάρας· οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε.] Ἐρηρέδαται . ἀπὸ τοῦ ἐρείδω, ἥρεικα, ἥρεισμαι,

epsilon 874 ἥρεισται, καὶ ἱακῶς ἐρηρέδαται, τῆς τρίτης συλλαβῆς συσταλείσης. Ἐρήριπτο . ἐπεπτῶκει. Ἐρήτυθεν . ἀντὶ τοῦ κατέσχεν. Ἐρητύω . τὸ κωλύω. Ἐριδαίνεται . φιλονεικεῖ. Ἐρρίφθων . ἀπορρίφθῆτωσαν. Ἐριθευόμενος . διὰ λόγων φιλονεικῶν. καὶ ὅσα νοῶ ἐριθευόμενος. Ἐριποῦσα . πεσοῦσα. [ἐριπῶ γὰρ τὸ καταπίπτω, περισπωμένως.] Ἐρρίπτασμένον . γεγυμνασμένον. εὐρημένον. [πολλαῖσι τ' ἀγρυπνίαις ἐρρίπτασμένον.] Ἐρρίκνωμένον . ἔχον ῥυτίδας, ἢ πεπαλαιωμένον καὶ διερῥηγμένον. Ἐρισχελεῖν . τὸ λοιδορεῖν καὶ εἰς ἔριν προσκαλεῖσθαι. καὶ ἐρίσχηλος ὁ λοιδορός. Ἐρομένῳ . ἐρωτῶντι. ἐρωμένῳ δὲ τὸ ἐπιθυμοῦντι, μέγα. [ἀπὸ τοῦ ἐράω, ἐρῶ, τὸ ἐπιθυμῶ.] Ἐρομαι . ἐρωτῶ. Ἐρόγευον . δι' ἐνὸς ρ ὡς σεσημειωμένον. Ἐρρόντων . φθειρέσθωσαν. Ἐρσαι . δροσίσαι. [γίνεται παρὰ τὸ εἶρω. ὁ μέλλων ἔρσω, αἰολικῶς ἔρσαι. ἀπὸ τοῦ εἶρειν καὶ

epsilon 875 κατέχειν τὴν ἀναπνοήν, ὅθεν καὶ εἰρκτὴ παρὰ τὸ ἔρκος.] Ἐρπύζω . βαδίζω. καὶ ἐρπυσμός. Ἐρυγγάνειν . ἐρεύγεσθαι. καὶ εἰ περιβλεπτον καὶ δόκιμον ἡρύγγανε γένος, δοῦλος ἐπιπράσκετο. Ἐρυθαίνει . πυρρὸν ποιεῖ ἢ κόκκινον ἢ μέλαν. [ὅθεν καὶ ἐρύθημα ἢ ρίζα ἢ λεγομένη ἐρυθρόδανον ἢ ἐρυθροδάνη. καὶ ἐρυθαίνεται.] [Ἐρρύθμισεν . ἐκανόνισε. διετύπωσεν.] [Ἐρυθροδανωμένον . κόκκινον, πυρρὸν ἢ μέλαν.] τοιοῦτον γὰρ ἡ ρίζα τῆς ἐρυθροδάνης. Ἐρυκέμεναι καὶ ἐρυκέμεν . ἀντὶ τοῦ κατέχειν ἢ κωλύειν. Ἐρύω . τὸ ἐλκύω. Ἐρυσάμενος . ἐλκύσας. Ἐρύσαντας . ἐλκύσαντας. ἐκδείραντας. ἐρύσαντας τὸ δέρμα σὺν τῷ χάσματι φυλάττειν. Ἐρχθέντα . ἐν ὕδασι ἀποπνιγέντα. Ἐρῶ . τὸ φθείρω, ὡς τό· ἔρρε, κακὴ γλήνη— παρὰ τὸ ῥῶ, φθείρω, ἐν συνθέσει τοῦ ἔρι κατὰ συγκοπὴν ἔρῶ.

- epsilon 876 Ἐρρών . μετὰ φθορᾶς παραγενόμενος, ἢ πορευόμενος. Ἐρρώσθαι φράσας . οἰμῶζειν εἰπών· κατεγνωκώς. Ἐρωήσας . ἀντὶ τοῦ μειώσας, κατεάξας ἢ ὀρμήσας ἢ ὑποχωρήσας. Ἐρρώγασιν . ἐσχίσθησαν. Ἐρρώσο . ὑγιαίνεις. ἔρρωσο ἐν θεῷ. Ἐρωτῶ σε . παρακαλῶ σε, ἰκετεύω σε. ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἡρώτα· ἀντὶ τοῦ παρεκάλει. παρὰ τοῦ ἔρωτος γενικὴν γέγονεν ἔρωτῶ. οἱ γὰρ ἔρωτῶντες ὃ εὐχονται μαθεῖν τοῖς ἐρώσιν ἐοίκασιν. Ἐρρήθησαν . ἀντὶ τοῦ παρηγγέλθησαν. ὁ Ἀπόστολος· τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι. Ἐργαζομένῳ . κατορθοῦντι. οὕτως ὁ Ἀπόστολος· τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα. (Ἐπίρρημα.) Ἐραζε . χαμαὶ, εἰς τὴν γῆν. Ἐρεβόθεν . ἐκ τοῦ σκοτούς.
- epsilon 877 Ἐρρώμένως . ὑγιῶς. Ἐρωτικῶς . ἐπιθυμητικῶς. Ἐρωμανῶς καὶ ἐρωτομανῶς . ὁ ἐν τῷ ἔρωτι μαινόμενος. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Σ. (Ἀρσενικόν.) Ἐσσαῖοι . οὗτοι ὑπέρτεροι σφόδρα καὶ λίαν ὑπερκείμενοι τῶν Φαρισαίων κατὰ τὴν πολιτείαν. στιβαρὸν γὰρ γένος ἐρμηνεύονται, διὰ τῆς τοῦ ὀνόματος ἐκδόσεως. ὑπαγορεύουσι δὲ τὰς βίβλους ὁμοίως τοῖς Νασσαραίοις· τὴν οἰκείαν δὲ πίστιν ἀρνοῦνται στόματι. καὶ τοῦτο ποιοῦντες φασὶ μὴ ἔχειν ἁμαρτίαν. μισοῦσι δὲ τὴν ἐγκράτειαν καὶ κατὰ ἀνατολὰς οὐκ εὐχονται. τινὲς Ὅσσαῖοι γράφουσιν. † Ἐσσηρός . ὁ μάντις. † Ἐσσεβών . ὁ ἀρράβων, ἐβραϊστί. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔσθωθεν. Ἐσσήν . ὁ βασιλεὺς τῶν μελισσῶν. ἢ γενικὴ τοῦ ἐσσηνός.
- epsilon 878 Ἐς κόρακας . εἰς σκότος, εἰς ὄλεθρον. Ἐσμός . κυρίως τὸ πλῆθος, καὶ ὁ ὄχλος τῶν μελισσῶν. παρὰ τὸ ἅμα πετομένας ἵεσθαι. Ἐσπέριοι . οἱ ἐπὶ τὴν δύσιν οἰκοῦντες. Ἐσπερος . [ἀστήρ,] ὃς [κάλλιστος] ἐν οὐρανῷ ἴσταται. εἴτε καὶ ὁ καιρὸς, εἴτε καὶ ὁ ἀστήρ. ἀπὸ τοῦ ἔσω ποιεῖν τὰ ζῶα περᾶν ἀναπαυσόμενα. ἢ ὁ πέρας τῆς ἑώας φέρων. Ἐστιαεύς . κύριον. καὶ Ἐστιαῖος. Ἐστιάτωρ . ὁ δειπνοκλήτωρ. Ἐσχαρίτης . ἄρτος ὁ ἀπὸ κλιβάνου. Ἐσχατος . ὁ τελευταῖος, ἀπὸ τοῦ ἔχω. [ἔχατος καὶ ἔσχατος.] περὶ τὰ τέλη γινόμενοι, [ἐνεχόμεθα ἢ βαδίζειν ἢ ἀριθμεῖν, ἢ ὃ, τι ποιεῖν οὐκ ἔτι προβῆναι δύναται. ἀλλὰ ὕστερος κεῖται τοῦ πρώτου.] (Θηλυκόν.) Ἐς ἁώ . εἰς μίαν ἡμέραν. Ἐσαώρας . εἰς καιρούς. Ἐσσα . ὄνομα πόλεως.
- epsilon 879 Ἐσθήσεσιν . ἱματίοις. ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐσθής . τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ ἔω, τὸ ἐνδύομαι, ἐσθής. [ὥσπερ παρὰ τὸ ἀργὸς ἀργῆς, ἀφ' οὗ τό —ἀργῆτα κεραυνόν. καὶ γυμνὸς γυμνῆς· οὕτως καὶ ἐστὸς ἐσθής καὶ ἐσθής.] Ἐσία . ἡ πρεσβεία. αἰσία δὲ ἡ δικαία καὶ ἡ πρέπουσα, δίφθογγον. Ἐσκουπονδία . στρατιωτικὰ ἐφόδια κατὰ Ῥωμαίους. Ἐσπέρα . ἡλίου στέρησις ἢ πέρας τῆς ἡμέρας· ἔως γὰρ ἡ ἡμέρα. Ἐς ἡῶ . εἰς ἡμέραν. Ἐστιάδες . αἱ ἱέρειαι. Ἐστία . ἡ οἰκία, δίαίτα, οἴκησις, [βωμὸς,] χυτρόπους, ἐσχάρα. Ἐστιατορία . ἡ ἐστίασις. Ἐσχατιά . τὸ ἔσχατον μέρος τῆς ἐρημίας, ἢ ὁ ἔσχατος τόπος τῆς γῆς, ἢ τὰ νομὰς ἔχοντα χωρία. καὶ τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατιάς ἔλεγον, οἷς γειτνιᾷ ὄρος εἴτε θάλασσα.
- epsilon 880 Ἐσχάτη ἀδικία . ἄκρα καὶ τελεία. Ἐσχατόωσαν . ἐσχάτην κειμένην. Ἐσχάρα . Λυκοῦργος καὶ Ἀμμώνιος τὴν ἐστίαν λέγουσι τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην ἢ κοίλην. παρὸ καὶ τοὺς ἱατροὺς τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἔλκη λέγουσι καλεῖν ἐσχάρας. Ἐσχάραι καὶ αἱ ἐπ' ἐδάφους ἀνθρακίαι . ὅσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι. Ἐσχάτη γαστήρ . τὸ κοιλοέντερον λέγει ὁ Ἱπποκράτης. [καὶ ὁ Ψελλός] τὸν θώρακα δὲ κίθαρον, κρατῆρας τοὺς ὀδόντας. τὸ κῶλον καὶ τὸ ἔντερον ἐσχάτην τῆς γαστέρος. ἔστι δ' ὅπου τὸν τράχηλον στόμαχον τῆς γαστέρος. (Οὐδέτερον.) Ἐσθημάτων . ἱματίων. Ἐσθος . τὸ ἱμάτιον. Ἐσθλά . ἀγαθὰ. ἐσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν. Ἐσπέρια . τὰ δυτικά. Ἐσοπτρον . κάτοπτρον. ἐσόπτρῳ ἐνορῶντες. Ἐστιατορεῖον . δειπνοκλητόριον.
- epsilon 881 Ἐς τάχος γράφει . ἀττικῶς οὕτω λέγει. καὶ ἐς κάλλος γράφει, ἀλλ' οὐ καλλιγραφεῖ. Ἐσχαρίου πυρός . τοῦ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας. Ἦριπεν ἐσχαρίου λάβρον ἐπ' ἄσθμα πυρός. Ἐσχατα κακά . τὰ μεγάλα παθεῖν. μὴ τὰ ἔσχατα αὐτὸν περιῖδεῖν παθόντα. ἀντὶ τοῦ λίαν, μέγα. Ἐσχάριον . τὸ

θυμιατήριον. τοῦ Ψελλοῦ· τὸ δὲ θυμιατήριον ἐσχάριόν μοι κάλει. Ἐσάλευε καὶ ἀπεσάλευε .
τοῦτο ἐπὶ νεῶν λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τούτοις εἶχεν.
Ἦσαστο . περιεβάλλετο. ἔσαστο Δαμαρέτου θυγάτηρ. Ἦσαν . ὑπῆρχον. [ἔστι παρατατικὸς τρίτου
προσώπου τῶν πληθυντικῶν τῶν εἰς μι . τοῖοι ἔσαν κήρυκες καὶ ὀτρυνώ—.] Ἐσέφθη .
ἐσεβάσθη, ἐτίμησε, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασε καὶ ἐξεπλάγη, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύθη. Ἐσεσήρεσαν .
ἀντὶ τοῦ ἐκεχήνεσαν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀργιζομένων κυνῶν. ἐς ἀλλήλας

epsilon 882 Ἐσεσήρεσαν ἡμιμανές τε καὶ ἄγριον [οἱ Σκύθαι.] Ἐσεσήρει . ὠργίζετο. λίαν γὰρ εἰς αὐτὴν ἡ
Θεοδώρα [ἡγριαίνετο καὶ ἐσεσήρει. ἢ ἐσεσήρει] ἀντὶ τοῦ ἐδυσχέρινεν. Ἐσεισεν . ἀντὶ τοῦ
ἐλύπησεν. ἔσεισέ μου τὴν καρδίαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐτάραξεν. ἐσεισθησαν λαοί. Ἐσήλατο .
εἰσῆλθεν, εἰσέφερσεν, ἐπεισῆλθεν, εἰσεπήδησεν. Ἐσήμαινε . προσέτασεν. ὁρῶν τὸ πρόθυμον
τῶν Ῥωμαίων, ἐσήμαινε τοῖς ἑαυτῷ ἐπομένοις ἐπικουρεῖν. Ἐσθενε . σθένους καὶ δυνάμεως
μετεῖχεν. ἔστενε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐστέναζεν. Ἐσθίειν λέγεται . ἔσθειν δὲ σπανίως καὶ εἴπερ ἄρα οἱ
ποιηταί. Ἐσθε . τρώγε. Ἐσθω . τρώγω. ἀφ' οὗ παράγωγον ἐσθίω. καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ἔσθων. ἔσθων
καὶ πίνων. παρὰ τὸ ἔδος ἐστός. [ὡς βάζω, βιβαστός, ἐγείρω, ἐγερός· καὶ ἀπὸ τοῦ βιβαστός
βιβάσθω καὶ ἐστός ἔσθω.]

epsilon 883 Ἐσθεῖν καὶ ἐστρέχειν . Ἐσσί . καὶ ὑπάρχεις. ἔστιν ἔω, ἔσω. [οἱ δὲ Σικελοὶ τὰ ἐπὶ μελλόντων
βραχέα φωνήεντα, διπλάζοντες τὸ ς διπλάσσω λέγουσιν. ὁμοίως τὸ ἔσσω, ἔσσομαι, ἔσσεται. οἱ
δὲ Δωριεῖς καὶ ἐν τῷ μέσῳ παθητικῷ περισπῶσι προστιθέντες τὸ ἰῶτα, πλεύσεται, πλευσεῖται,
ἔσσεται, ἐσσεῖται.] Ἐσκληκότα . προσλιπαροῦντα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν προσζηραιομένων.
Ἐσκοπίαζε . περιέβλεπεν. Ἐσκαζεν . ἐνεδοίαζεν, ἀμφέβαλεν. ὁ δὲ ἔσκαζεν, ὅπως ἔχει γνώμης
τὰ Ῥωμαίων συντάγματα. Ἐσκαλεν . ἐσκάλευεν, ἡρεῦνα, ἀνεζήτη. καὶ ἔσκαλε τὸ πνευμά μου.
Ἐσκευώρησεν . ἐπεβούλευσεν. ἐξ οὗ καὶ σκευωρία ἢ ἐπιβουλή. Ἐскиμάλισεν . ἐνύβρισε,
κατεδακτύλισε. σκυμαλίσαι γάρ ἐστι κυρίως τὸ μέσον τὸν δάκτυλον εἰς τὸν τρωκτὸν τοῦ
ὀρνέου ἐμβαλεῖν. Ἐσκεν . ὑπῆρχεν. * Ἐστρεψεν . ἀντὶ τοῦ στρέψας ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο. *

epsilon 884 Ἐσκορόδισας . κλαῦσαι ἐποίησας, ἐδρίμυξας, ἀπὸ τῶν τὰ σκόροδα τριβόντων. καὶ τοῖς
ἀλεκτρυόσι γὰρ διδόασι σκόροδα ἐσθίειν, ἵνα ὥσι δριμύτεροι ἐν τῇ μάχῃ. Ἐσθόμενος . ἐσθίων.
ἔσθω γὰρ τὸ ῥῆμα. Ἐσμέν . ὑπάρχομεν. ἀπὸ τοῦ εἰμί τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπάρχω. [τὸ
πληθυντικὸν ἐμέν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς ἐσμέν.] [Ἐσμύρτισεν . ἤλειπεν.] [Ἐσομένους .
γενησομένους.] [Ἐσο . ἔνδυσο. σημαίνει καὶ τὸ ὑπαρχε.] Ἐσπαρμένη παράταξις . ὅταν εἰς
ὄγκους πλείονας διαλύηται τῶν πραγμάτων. Ἐσπόδει . κονιορτοῦ ἐπλήρου. Ἐσπάθα .
κατανήλισκε, κατήσθιε. σπαθᾶν γὰρ καὶ τὸ ἀφειδῶς ἀναλίσκειν, καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν
εἴρηται. Ἐσπαθημένος . πεπυκνωμένος. ἀπὸ τῶν κατακρουσάντων σπαθῶν τὴν κρόκην.
Ἐσπω . τὸ λέγω. Ἐσπετε . εἰπεῖν ποιήσατε. ἐξ οὗ καὶ ἔπος ὁ λόγος. [καὶ τὸ τοιόνδε μέτρον καὶ
πᾶν μέτρον. τοῦ ἔπω τὸ παθητικὸν ἔπετε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς ἔσπετε.] Ἐσπάρασεν . ἠρέθιζεν.

epsilon 885 Ἐσπασας . ἔπιες. εἴλκυσας. [Ἀρκεσίλαε, τί μοι τόσον ἄκρατον ἀφειδῶς Ἐσπασας, ὥστε φρενῶν
ἐκτὸς ὦλισθες ἔων.] Ἐσπείσατο . διηλλάγη. Ἐσπεισεν . ἀντὶ τοῦ ἔθυσεν. [ἐσπείσαντο, θυσίαν
ἐποίησαντο.] Ἐσταλμένοι . ἐσκευασμένοι. νεανία χωρητικῶς ἐσταλμένοι. Ἐσταθευμέναις .
ἐξεπιπολῆς ὀπτηθείσαις, ἢ χλιανθείσαις πυρί. σταθεύειν γὰρ τὸ μὴ λίαν ὀπτῆσαι. Ἐσται . τοῦτο
τετραχῶς εἴρηται παρ' Ὀμήρῳ. [ἔσσεται, ἐσσεῖται, ἔσται.] † Ἐστηκώς . ἴστημι, ἔστακα, ἐστηκώς
καὶ ἐστηώς. † Ἐστήκει . ἀντὶ τοῦ ἴσταται. ἔστησα ψιλοῦται, διότι πέφυκεν ἀόριστος α'
ἀποβάλλειν τὸ ε , οἷον ἔστησα, στήσα. καὶ διὰ τὴν τοῦ παρακειμένου δασεῖαν ὁ δεύτερος
ἀόριστος οὐ δασύνεται. Ἐστηλιτευμένον . ἀναγεγραμμένον. Ἐστιν . ὑπάρχει. ἔσθειν δὲ ἀντὶ τοῦ
τρώγειν δίφθογγον.

epsilon 886

Ἔστιται . εὐωχεῖται. Ἔστενεν . ἐστέναζε. καὶ ἔστονεν. Ἔστορέσθη . κατεκοιμήσθη, ἐπραῦνθη, ὠμαλίσθη. Ἔστομώθη . ἠνοίχθη. οἱ δὲ ὥρυττον καὶ ταχέως τὸ χωρίον ἐστομώθη. Ἔστόβειον . ἐλοιδόρουν, ὕβριζον, διὰ τοῦ στόματος ἔλεγον. στομῶ γὰρ τὸ στοβῶ, κατὰ ἐναλλαγὴν. Ἔστιαν . ἀριστοποιεῖν. τρέφειν. Ἔστρέβλου . ἐκάκου. Ἔστωμυλάμην . ἐφλυάρησα. Ἔστω . ὑπαρχέτω. εἷς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω. [ἐκ τοῦ ἔω εἰμὶ γίνεται παράγωγον ῥῆμα. τὸ παθητικὸν ἐμὲν, ὅπερ μετὰ τοῦ ς ἐσμὲν γέγονε. τὰ προστακτικὸν ἔθι καὶ ἐπενθέσει τοῦ ς καὶ τροπῇ τοῦ εἰς τὸ ι ἴσθι. τὸ γὰρ εἰ, ἠνίκα πλεονάζει σύμφωνον, τρέπεται εἰς ἰῶτα. ἔπω, ἔσπω καὶ ἐνίσπω. καὶ τὸ τρίτον ἔστω.] Ἔστυγεν . ἐστύгнаσεν. ἀπὸ τῆς τοῦ προσώπου στυγνότητος. Ὅμηρος· —κατὰ δ' ἔστυγε μῦθον ἀκούσας.

epsilon 887 Ἐσφαδάζετο . διηγεῖρετο. διεπρίετο, ἐνεπίμπρατο ἢ ἐλυπεῖτο. Ἐσφηκῶντο καὶ ἐσφήκωτο καὶ ἐσφηκῶσθαι, ἀντὶ τοῦ δεδέσθαι. Ἐσφηλε . κατέβαλεν ἢ σφαλῆναι ἐποίησεν. Ἐσχεδίασε . χωρὶς διασκέψεως ἐξεδόθη. Ἐσχεδιάζον . ἠτοίμαζον. ἢ ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἔλεγον. Ἰώσηπος· τοῖς δὲ τὸν πόλεμον ἐξάψασιν ἐσχεδιάζον τὰ πρὸς ἠδονήν. Ἐσχετο . ἐπεσχέθη. Ἐσχεν . ἀντὶ τοῦ ἔλαβεν. καὶ ἀντὶ τοῦ κατέπαυσεν. αἱ δὲ τριῆρεις ἔσχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας. Ἐσχηματισμένος . ὁ προσποιήτον κόσμον ἔχων καὶ δοκῶν εἶναι κόσμιος. ὥς παρὰ Λυσία. Ἐσχολάρχησεν . ἤρχε σχολῆς καὶ ἐδίδασκεν. Ἐσωκράτουν . ἀντὶ τοῦ ἐκόμων, ἐρρύπου, ἐπείνων. Ἐσωματοποιεῖ . ἔπλαττε. καὶ τύχη τις ἐσωματοποιεῖ τοῦ Σκιπίωνος πράξεις.

epsilon 888 Ἐσωμάσκει . συνεκρότει, ἠντρέπιζεν, ὠδινεν, ἠτοίμαζεν. ὁ δὲ πολλοὺς δεκάζων τῶν Ἰσαύρων τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐσωμάσκει. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ἐσαεῖ . διὰ παντός. Ἐς νέωτα . ἐς τ' αὖριον, εἰς τὸ μέλλον. Ἐς ὅ . ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου. εἰς ὃ ἐξεῖλεν αὐτήν. Ἐς ὅτι μάλιστα . ἀντὶ τοῦ λίαν. καλάμους ἐς ὅτι μάλιστα στερρόους καὶ παχίστους. Ἐς τ' ἄν . ἕως οὗ. Ἐσχάτως . ἄκρως. Μένανδρος· φοβοῦμαί σε ἐσχάτως. * Ἐς σύμνω . ἐσπουδασμένως. πορευτικῶς, διερχομένως. * Τὸ Ε μετὰ τοῦ Τ. (Ἀρσενικόν.) Ἔται . οἱ πολῖται. πηοὶ δὲ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενεῖς.

epsilon 889 Ἐταῖρος . ὁ φίλος. Πλάτων καὶ οἱ ἄλλοι φιλόσοφοι τοὺς γνησίους ἐραστὰς τῶν λόγων ἐταίρους ἐκάλουν. Ἐταιρειάρχης . ἀξίωμα. Ἐταιρεῖος . ὁ Ζεὺς παρὰ Κρησί. σημαίνει δὲ καὶ τὸν φίλον. Ἐτερόχροιος . ἄλλοιός κατὰ χροιάν. Ἐτερόφθαλμος . στραβὸς, ἄλλοθεώρης. Ἐτερόγναθος . ἀπειθής. ἢ ἄπληστος. ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων. Ἐτερομάσχαλος . χιτῶν, ἣν ἐξωμίδα λέγουσιν. Ἐτεοβουτάδα . γένος Ἀθηναίοις πολὺ καὶ λαμπρόν. ἀπὸ Βούτου, ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίστανται Ἀθήνησιν. Ἐτεόκρητες . οἱ ἀληθινοὶ Κρήτες, οἱ αὐτόχθονος. ἐτεὸν γὰρ τὸ ἀληθές. Ἐτεὸς καὶ ἐτὸς ὁ ἀληθής. [ἐκ τοῦ εἰμὶ ἔσω, ἐτὸς ὑπάρχων. ὥς θήσω, θετὸς, καὶ δώσω, δοτὸς, δοτέος, καὶ θετὸς θετέος.] [Ἔτης . κασίγνητοί τε ἔται τε. παρὰ τὸ ἔτος, ὁ τῶν αὐτῶν ἐνιαυτῶν ὢν. οἷον ὁμοέτης. εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἔτας τε. ἢ παρὰ τὸ ἔθος ἐταῖρος, ἔθης τις ὢν. παρὰ

epsilon 890 τὸ ἔθος ὁ συνήθης λέγεται. καὶ ἔτης ὁ συνηλικιώτης. ἢ καὶ ὁ πολίτης.] Ἐτήσιος . ὁ κατ' ἔτος. Ἐτησῖαι . ἄνεμοι οἱ κατ' ἔτος πνέοντες. πνέουσι δὲ ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους, διότι ὁ ἥλιος μετεωρότερος καὶ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν τόπων ἀρκτικώτερος γενόμενος λυεῖ τὰ ὑγρά τὰ ἐν τοῖς ἄρκτοις· λυόμενα δὲ ταῦτα, ἐξαεροῦται καὶ πνευματοῦται. καὶ ἐκ τούτων γίνονται καὶ ἀπὸ τῶν ἀρκτῶν τόπων φέρονται ἐπὶ τοὺς μεσημβρινούς, ἃ προσπίπτει τοῖς ὑψηλοτέροις ὄρεσι τῆς Αἰθιοπίας καὶ πολλὰ καὶ ἀθρόα γινόμενα ἀπεργάζονται ὑετοὺς καὶ ἐκ τῶν ὑετῶν τούτων πληθωρεῖται ὁ Νεῖλος. Ἔτυμος . ὁ ἀληθής. παρὰ τὸ ἐτὸς, ὃ σημαίνει τὸν ἀληθῆ, γίνεται ἔτυμος. [ὥς ἔλος, ἐλυμὸς, τὸ σπέρμα τὸ ἐν ἔλεσι χαῖρον.] †καὶ πλεονασμῶ ἐτεήτυμος καὶ ἐτήτυμος.† Ἐτεροῖος . ἄλλοιός. Ἐτησιν . συγγενέσιν. [Ὅμηρος· τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν.] (Θηλυκόν.) Ἐταῖρα . ἡ πόρνη. καὶ ἐταιρίς, Ἐταιρεία . τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ συνήθης ὁμόνοια. ἐταιρία δὲ ἡ φιλία, ι.

epsilon 891

Ἑτεροδοξία . τὸ ἄλλως δοξάζειν. Ἑτεραλκία . ἑτεροδύναμον. Ἑτερομόλιος δίκη . εἰς ἣν ἀντίδικοι οὐκ ἦλθον. Ἑτερόστομος φάλαγξ . ἡ ἔχουσα τὸν ἡγούμενον ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ, τοὺς δὲ ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. Ἑτνήρυσις . τὸ κοχλιάριον. καὶ ἀθάρα μετὰ γάλακτος. Ἑτυμολογία . ἀνάπτυξις λέξεων ἀρμόζουσα τὴν φωνὴν πρὸς τὸ τοῦ ὑποκειμένου πιθανώτατον ἢ ἡ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀνόματος ὀρθότης, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἐρμηνευομένη. οἷον· τί εἰρήνη; κατὰ τὸ ἡρεμεῖν τὸν νοῦν. γίνεται δὲ ἐτυμολογία ἐκ τοῦ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω, †ἐτὸς† ὁ ὑπάρχων. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἔλος ἔλυμος, καὶ ἐτὸς ἔτυμος. οἷον· εἰ ὑπάρχων καὶ ἀληθής· τὸ γὰρ ἀληθές καὶ ὑπάρχει. ἐκ τοῦ οὖν ἔτυμος καὶ τοῦ λόγου γίνεται ἐτυμολογία, οἷον· ἀληθολογία τὶς οὐσα. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι αἱ ἐτυμολογίαι ἐοίκασιν ἱατρικαῖς καλουμέναις ἀνατομαῖς. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀνατομή διαίρεσιν τινὰ τῶν μορίων ποιεῖται, οὕτως καὶ ἡ ἐτυμολογία τρόπον τινὰ διαίρεσιν τῶν λέξεων ἀπεργάζεται. Ἑτεραλκὴς νίκη . ἐπὶ τοῦ ἵππου, ὅταν οἱ ἡττηθέντες νικήσωσιν. (Οὐδέτερον.) Ἑτεροῖον . ἄλλοιον. Ἑτεροούσιον . τὸ κατὰ πάντα τρόπον τοῦ ἑτέρου

εἰς 892 ἄνόμοιον, ὡς πῦρ καὶ ὕδωρ, καὶ ἄγγελος καὶ ἄνθρωπος, καὶ πηλὸς καὶ ἥλιος πρὸς χλόην. † Ἑτεόν . ἀληθές. † Ἑτα . τὰ ἔτη. παρ' Ὀμήρῳ. Ἑτειον . χρόνιον ἢ ἐνιαύσιον. Ἑτήτυμον . ἀληθές. Ἑτνος . εἶδος ὁσπρίου κυάμου ἢ ἔψημα ἀθυρῶδες. παρὰ τὸ ἔω τὸ ἀπολύω, ἀφ' οὗ ἔως, ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ πάντα ἐφίενται. [ἔτος] πλεονασμῷ τοῦ ν ἔτνος τὸ διαλελυμένον ἀπὸ τῆς ἐψήσεως καὶ τῆς τορύνης, ὃ ἐστὶ χυτρόπους. Ἑτοιμον . πρόχειρον. †δ σημαίνει τὸν ἄνεμον. † Ἑτώσιον . τὸ μάταιον. ἀπὸ τοῦ ἀήτης, ἡ γενικὴ ἀητῶν, καὶ ἐτῶν, ἀποβολῇ τοῦ α καὶ συστολῇ τοῦ η. ἐξ οὗ κατὰ παραγωγὴν ἐτώσιον. αἱ γὰρ παραγωγαὶ γίνονται καὶ ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν. ὡς τὸ ἀνέμων ἀνεμῶλιος. οὕτως οὖν ἐκ τοῦ ἐτὸς ὀνόματος, ὃ σημαίνει τὸ ἀληθές, γέγονεν ἐτώσιον τὸ μάταιον, κατὰ ἀντίφρασιν. Ἑτερόστοιχον . τὸ ἀσύμφωνον. τοῦ Ψελλοῦ· καὶ πάλιν τὸ ἀσύμφωνον ἑτερόστοιχον λέγε. Ἑτνος . τοῦ Ψελλοῦ· ἔτνος δὲ ρόφημα ἐστὶν ἐξ ἀλεύρων παντοίων. (Ῥῆμα.) Ἑταιριζομένη . ἐρεθιζομένη. προσηνωμένη. πορνικῶς βλέπουσα. Ἑταιρίζειν . πορνεύειν.

εἰς 893 Ἑταιρισάμενος . συνεργήσας ἢ φιλιωθείς. Ἑταινίωσε . περιείλησε, συνέσφιγξεν. ὁ δὲ κατεταινίωσε τὸ τραῦμα τῇ ζώνῃ. καὶ ἐταινίωσεν ἀντὶ τοῦ ἐστεφάνωσεν. ταινία γὰρ ὁ στέφανος. Ἑτέθησαν . ὑπέκυψαν, ἐπέισθησαν. οἱ δὲ τῇ τοῦ βασιλέως ἐτέθησαν βουλῇ. Ἑτελέσθησαν . ἐμιάνησαν, μετέσχον τῆς μιᾶς θυσίας, ἐκοινώνησαν. Δαβὶδ· ἐτελέσθησαν τῷ [Βεελφεγῶρ.] Ἑτεροῖω . τὸ μεταβάλλω. Ἑτελλεν . ἔλεγεν. Ἑτεχνίτευε . μετὰ τέχνης καὶ δόλου ἡρεῦνα. Ἰώσηπος· ἐτεχνίτευε μαθεῖν, τίνι τρόπῳ τοσοῦτον προέχει κατ' ἀρετὴν. Ἑτετρήχει . ἐτετράχυτο. Ἑτειρε . κατεπόνησεν, ἐδάμασεν. Ἑτειχηροῦντο . τοῖς τείχεσι περιετειχίζοντο. περιεκλείοντο. ἐντὸς δὲ τοῦ τάφρου καὶ τοῦ ἐρύματος ἐτειχηροῦντο.

εἰς 894 Ἑτασον . ἐρεύνησον. Ἑταλάνισα . ἄθλιον ἀπεκάλεσα. ἐθρήνησα. Ἑτίθετο . προσέκειτο, προσεῖχεν. [οὐδὲ τῇ ὄψει τῶν ὀνείρων προσέκειτο ἢ ἐτίθετο.] Ἑτιμήσατο . ἐξηριθμήσατο. ἐτιμήσατο δὲ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὁ βάρβαρος λιτρῶν τριακοσίων. Ἑτιμήσαντο . ἀντὶ τοῦ ἐξημίωσαν ἢ κατεδίκασαν. τίμημα γὰρ ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη. Ἑτιμήσασθε . ἡγοράσασθε. Θουκυδίδης ἦν ὑμεῖς πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε. Ἑτιθνήσατο . ἐγαλούχησεν, ἔθρεψεν. Ἑτισάμην . ἐτιμωρησάμην. Ἑτισαν . ἔδωκαν. ἀνθ' ὧν οἱ Φωκεῖς ἔτισαν δίκας βαρυτάτας. Ἑτλης . ὑπέμεινας. Ἑτοιμάσατε . εὐτρεπίσατε. γέγονε παρὰ τὸ ἔτοιμος. Ἑτορεν . ἐτρύπησεν. Ἑτόπασεν . ὑπενόησεν. ἐνόμισεν.

εἰς 895 Ἑτραχηλίασεν . ἀντὶ τοῦ κατισχυρεύσατο. ἢ ἐγαυρίασεν. ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἀποβαλλόντων ἀπὸ τοῦ τραχήλου τὸν ζυγόν. Ἰώβ· ἔναντι κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν. Ἑτρίβετο . ὑπερετίθετο, ἀνεβάλλετο. μέχρι πολλοῦ διαφερομένων ἐτρίβετο ἢ προσβολή. Ἑτρυχεν . ἐδάμαζεν. Ἑτρύχωσεν . ἐξέτριψεν. ἡ δὲ γῆ ἀγονίαις κατειλημμένη ἐτρύχωσεν αὐτοῦς ἀλγεινότερα. ἢ ἔτρυχεν. Ἑτύγχανε . χωρὶς τῆς μετοχῆς σπανίως εὑρεθείη. Ἑτυρώθη .

ἐσκληρύνθη. Δαβίδ· ἐτυρώθη ὡς γάλα ἢ καρδία [αὐτῶν]. Ἐτύθη . ἐσφαγιάσθη. Ἐτύχθη . κατεσκευάσθη. ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη. [ἀπὸ τοῦ τεύχω, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ε . ὡς καὶ τό τυκτὸν κακὸν ἄλλοπροσάλληλον. καὶ τό γυναικὸς ἄρ' ἂν τέτυξο. τὸ δὲ ῥῆμα τὸ τεύχω ἀποβολῇ πολλακίς τοῦ υ , τοῦ ε μόνου μένοντος.]

epsilon 896 Ἐτώθαζον . ἔσκαπτον, ἐχλεύαζον. καὶ ἐτώθασαν ἀντὶ τοῦ ἐκαυχῆσαντο. Ἐταξαν . ἀντὶ τοῦ οἶον ἀφώρισαν. τοῦτον τὸν βίον εἶλοντο. οὕτως ὁ Ἀπόστολος καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς. Ἐτυμπανίσθησαν . [ἀπετμήθησαν.] ἢ εἰς ῥόπαλον ἀπέθανον. ὁ Ἀπόστολος ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν. (Ἐπίρρημα.) Ἐτέρωθεν . ἀλλαχόθεν, ἐν ἐτέρῳ τόπῳ. τὸ προτέρωθεν καὶ ἐτέρωθεν διὰ τοῦ ω μεγάλου. δεῖ γινώσκειν, τὸ ἔκτοσθε καὶ προτέρωθε [καὶ τὰ ὅμοια] χωρὶς τοῦ ν γράφεται, εἰ μὴ φωνῇ ἐπιφέρει. Ἐτέρωσε . ἀλλαχόθεν ἢ εἰς ἕτερον μέρος. Ἐτεροίως . ἀλλοίως. Ἐτεραλκέως . ἐτεροκλινῶς. Ἐτι . σὺν τούτοις, ἢ ἀκμήν. παρέλκει ἀεὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Ἀριστοφάνης ἦν οὖν ἐμοὶ πείθεσθε, σωθήσεσθ' ἔτι. [Ἐτοίμως . προχείρως. ἐτύμως δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, ψιλόν.] [Ἐτός . μάτην. παρέργως.]

epsilon 897 Ἐμετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Εὐάγριας . κύριον. οὗτος ἔγραψε διάφορα καὶ ὑπομνήματα εἰς τὰς παροιμίας Σολομῶντος. Εὐαγής . καλῶς περιηγμένος, ἢ μεταφορικὸς, κύκλος. Εὐαγῶν . μεγάλων. Εὐαρίθμητοι . ὀλίγοι. Εὐγνωστος . καλῶς γινωσκόμενος. Εὐγηρότατος . ἔντιμος, καλὸς, γέρων. ἀξιότιμος. Εὐγνωστος . φανερός. Εὐδαίμων . ὁ κατ' ἀρετὴν ἐνεργῶν, εὐτυχής, ὁ μακαριστός. Εὐδίατος . χειμάρρους, καὶ τρῆμα τῆς νεῶς, δι' οὗ ἡ ἀντλία ἐκρεῖ. Εὐδοκιμώτατος . γενναῖος. Εὐδιάλογος . ὁ εὐόμιλος. Εὐδινὸς καιρός . ὁ εὐδῖαν ἔχων. εὐδιεινὸς δὲ δίφθογγον. Εὐδηλος . φανερός. Εὐάγκαλον . ἐλαφρόν. ὁ δὲ Αἰνεῖας τὸν πατέρα τοῖς ὤμοις ἐπιθέμενος, ἐξῆγε φόρτον ὡς υἱεῖ φιλοπάτορι καὶ τοῦτον εὐάγκαλον.

epsilon 898 Εὐερνής . εὐθαλής, βλαστός, ἔρνος γὰρ ὁ κλάδος. Εὐεργητικός . φιλότιμος, ἀγαθοποιός. Εὐεργέος . καλῶς καὶ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου. —εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου. Εὐέκτης . ὁ ἐν ὑγείᾳ διαζῶν. ἐπεμελεῖτο καὶ σωμασκίας καὶ ἦν εὐέκτης. [Εὐεπήβολος . ὁ καλῶς ἐπιβάλλων. καὶ εὐεπηβόλως ἀντὶ τοῦ σαφῶς καὶ ὀρθῶς.] Εὐεπίβολος . κακός. Εὐερκεῖ . καλῶς ἡσφαλισμένῳ καὶ πεφραγμένῳ. [ὄφρα μοι εὐερκεῖ καναχὰν δόμῳ ἔνδοθι θείῃ.] Εὐεῖλος . ὁ θερμὸς τόπος. Εὐήλιος . καθαρός. Εὐηνέμους . ἀχειμάστους. εὐδιεινούς. Εὐήνορα . ἀνδρεῖον. Εὐηγενέων . εὐγενῶν, πλεονασμῷ τοῦ ι, ἢ [τῶν εὐαρχουμένων.] παρὰ τὸν ἀγόν, ὃ σημαίνει τὸν ἡγεμόνα. Εὐήθης . ἀνόητος, μωρός. Εὐηκής . καλῶς ἡκονημένος. καὶ κλίνεται εὐηκέος. Εὐζωνοὶ . ἔνοπλοι, ἢ εὐζωνοὶ καὶ μονόζωνοι. οἱ εὐσταλεῖς καὶ κοῦφοι στρατιῶται καὶ μὴ κατάφρακτοι. οὕτω Ξενοφῶν φησὶν· οἱ ἐνὶ τινι χρώμενοι καὶ διαζωνευμένοι ὄπλῳ.

epsilon 899 Εὐζωτος . καλοζώης. Εὐθυγενής . ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθὲς τεταγμένος. Εὐθύγλωττος . ἦν δὲ καὶ εὐθύγλωττος πέρα τοῦ δέοντος. Εὐθυλήπτων . εὐχερῶς κρατουμένων. οὐκ εὐθυλήπτων ὄντων τῶν ἐπιθυμουμένων. Εὐθυρρήμων . ἐτυμολόγος. καὶ εὐθυρρήμονῳ. Εὐθυμος . εὐψυχος, περιχαρής. Εὐθυβόλῳ . ἐπ' εὐθείας βάλλοντι ἢ πλέοντι. ἢ εὐθυβόλῳ, ἀντὶ τοῦ συνετῷ. Εὐθυνοὶ . δικασταί. εὐθυναί. παρὰ τὸ εὐθύναι τὸ ἐξετάσαι, οὓς ἡμεῖς λογιστὰς λέγομεν νόμων δώδεκα. δι' ὧν δεῖ πάντας τοὺς εὐθύνους θαυμαστῶς πᾶσαν ἀρετὴν μετιέναι. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἢ λέξεις. Εὐκηλος . ἥσυχος. παρὰ τὸ εἶκω, τὸ ὑποχωρῶ, γίνεται ἔκηλος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ εὐκηλος· ἢ εἶκηλος καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ εὐκηλος. Εὐκολος . ἀπλοϊκὸς τὸν τρόπον καὶ ἐλευθέριος, καὶ ὁ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ. ὁ δὲ ἀπλοῦς ἦν καὶ μάλα εὐκολος. Εὐκρας . εὐκρατος. Εὐκρινής . συνήθως ὁ ἐξ ἀρρώστιας ὑγίανας· λέγεται δὲ διὰ τὸ εὖ κεκρίσθαι. οὗτοι δὲ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τίθενται κατὰ ἀντίφρασιν. σημαίνει δὲ τὸ εὐχερὲς καὶ καθαρὸν καὶ σαφές.

epsilon 900 Εὐκηλος . ὁ καλῶς θελγόμενος. Εὐθεῖος . ὁ εὐόμιλος, καὶ ὁ καλοσύντυχος ἦτοι ὁ ὀρθολεκτῶν τοὺς λόγχους αὐτοῦ. Εὐλαβής . ὁ εὖ τῶν πραγμάτων ἐπιλαβόμενος. ὁ μὴ προχείρως τι ποιῶν.

[ἢ καὶ ὁ εἰς λαβὴν ἐπιτήδειος. οἶον εὐλαβὴς μάχαιρα. ἢ ὁ εὖ προσλαμβάνων τὸ μέλλον. δύσληπτος δὲ, ὁ δυσχερὴς, ἀπὸ τῶν χειρῶν.] Εὐμαρής . εὐληπτος, δῆλος, εὐχερής. παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω, ἔξ οὗ καὶ τὸ μαρμαίρω καὶ μάρμαρον, γίνεται μαρής καὶ εὐμαρής, ὁ μὴ ὑπὸ σκότει κείμενος. Εὐμαῖος . ὁ Ὀδυσσεύς δοῦλος, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν εὐμενείας, ὡς καὶ Φιλοίτιος ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας. Εὐμενής . ὁ εὖ τισὶ διὰ ψυχῆς διακείμενος, ὅπερ ἔστι μένος. ἀντίκειται δὲ αὐτῷ δυσμενής. Εὐμελίω . τῷ καλῶς τῇ μελίᾳ χρωμένω. μελία δὲ ἔστι εἶδος δένδρου, ἔξ οὗ τὰ δόρατα ποιοῦσι τὰ πολεμικά. [ὁ εὐμελίας, τοῦ εὐμελίου, τοῦ εὐμελίου. οὕτω γὰρ τὸ ὁλόκληρον. ἔστι δὲ πάθος Ἰωνικόν.] Εὐνοῦχος . ἀπὸ τοῦ τὴν εὐνὴν ἔχειν ἢ γοῦν φυλάσσειν. ἔχειν γὰρ τὸ ἐπιμελεῖσθαι φασὶ καὶ φυλάσσειν. —ἔχει δὲ τε κίονας αὐτός.

epsilon 901 τινὲς δὲ φασὶ παρὰ τὸ εὖ νοῦν ἔχειν, καὶ ἀπηλλάχθαι τῶν ἀφροδισίων. οἱ δὲ ἀρχαῖοι τὰ ἀφροδίσια ἀνόητα ἐκάλουν, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει ὕπνου τὸ ἀνέχεσθαι καὶ τῶν ἀνοήτων πάντων. Εὐξείνος . πέλαγος. ἐνδότης τοῦ πόντου, ἢ αὐτὸς ὁ πόντος. οὗτος τὸ πρῶτον ἄξεινος ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ὑπὸ ληστῶν οἰκεῖσθαι, καὶ μηδένα ἐκεῖ παραβαλεῖν τῶν ξένων. κατὰ ἀντίφρασιν δὲ εὐξείνος ἐκλήθη, ὅτι Ἡρακλῆς ἐκβαλὼν τοὺς ληστὰς φιλοξένους κατώκισεν. Εὐδομος . εὐώδης. Εὐόρκου . εὐσεβοῦς. Ἡσίοδος ἀνδρὸς εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν—. Εὐόφθαλμον . εὐοπτον. καὶ εὐοφθάμως ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς. Εὐπαλάμων ὕμνων . ἀντὶ τοῦ εὖ διακεχωρισμένων, ἢ συντεταγμένων. τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων. Εὐπαράγωγος . εὐπειθής. Ἀριστοφάνης ἄλλ' εὐπαράγωγος εἰ θωπευόμενός τε χαίρεις. Εὐπάριοις . οἱ εὐπαράγωγοι. Εὐπατρίδαι . εὐγενεῖς, ἢ ἀπὸ χώρας καλῆς. Εὐπακτος . καλῶς πεπηγμένος. Εὐρεσιεπής . καινολόγος. Εὐρεσιλόγος . φλύαρος. Εὐρίνος . ὁ εὐόσφρητος. καὶ εὐρινώτατος.

epsilon 902 Εὐρίπος . πέλαγος στενόν. ἢ τὸ ὑδατῶδες καὶ μεταξὺ δύο γαιῶν. Εὐρίπος . ὁ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς. ἐπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας τὸ ὕδωρ ἐκεῖσε τρέπεται. Εὐρυκρείων . μεγάλως βασιλεύων. [Εὐρύοπα . μεγάλωφονον.] Εὐρύωπα δὲ, μεγάλωφθαλμον, μέγα . Εὐρυσθενούς . μεγαλοδυνάμου. Εὐρώς . ὑγρότης σεσηπυῖα. σηπεδών. παρὰ τὸ αὖρα, αὐρώς, καὶ τροπῇ [εὐρώς, τοῦ] εὐρώτος, τῷ εὐρώτι. καὶ εὐρωτιῷ. Εὐρώεις . πλατύς. Εὐριπίδης . κύριον. καὶ γὰρ ἐν τῷ Εὐρίπῳ φασὶ γεννηθῆναι αὐτόν. [τὰ διὰ τοῦ ἰδης ἀπὸ τῶν εἰς ὅς διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται. οἶον Κρόνος, Κρονίδης, Πρίαμος, Πριαμίδης, Εὐρίπος, Εὐριπίδης. χωρὶς τοῦ Κύθνος, Κυθνείδης, ὄνομα κύριον.] [Εὐρύς . ὁ πλατύς. παρωνύμως. παρὰ τὸ εὖρος εὐρύς, ὡς θράσος θρασὺς, κότος κοτὺς καὶ ἵππος ἱπύς.] Εὐρύπυλος . ἀπὸ τοῦ εὐρύς καὶ τοῦ πύλη. [τὰ δὲ εἰς υς ὀξύτονα σύνθετα ἀποβάλλει τὸ ς, οἶον ὠκύς, ὠκύμορος, ταχύς, ταχυθάνατος. σεσημείωται τὸ Πολύμνια ἀπὸ τοῦ Πολυμύνια ἀποβολῇ τοῦ υ. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὰ εἰς ἦτα λήγοντα θηλυκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἢ φυλάσσει τὸ τέλος, ὡς μάχη, Ἀνδρομάχη, ἢ τρέπει αὐτὸ εἰς ὅς, ὡς φωνή, εὐφωνος, ἢ εἰς ὄν, ὡς

epsilon 903 τρίπυλον, ἢ τὸ ς προσλαμβάνει, ὡς γυνὴ μισογύνης. οὕτως οὖν καὶ πύλη Εὐρύπυλος.] Εὐρυτίων . κύριον. παρὰ τὸ Εὐρυτος Εὐρυτίων, ὡς Ἥφαιστος, Ἥφαιστίων. Εὐσημος . περιφανής· λαμπρός· καλός· ἀγαθός. Εὐσκαρφος . εὐκίνητος. ταχύς. Εὐσταλής . καλῶς ἐστολισμένος, ἢ κοῦφος. Εὐστομον . εὐπρόσωπον, ἀπὸ μέρους. Εὐσύνοπτον . εὐεπίγνωστον. Εὐτειχεῖ . καλῶς τετειχισμένω. εὐτειχεῖ πάγῳ, καὶ εὐτειχεῖ θαλάμῳ. Εὐτρεπισμός . ἡ ἐτοιμασία. Εὐτμητος . εὐκόλως ἢ μετὰ τέχνης τεμνόμενος. Εὐτονος . γενναῖος. Εὐτράπελος . ὁ ἐπιμελῶς παίζων, ἢ ὁ κοῦφος καὶ μωρὸς καὶ ἀπαίδευτος. κυρίως δὲ ὁ μιμολόγος, ὁ γελωτοποιός. ἢ ὁ εὐχερῶς καὶ εὐκόλως τρεπόμενος κατὰ τὸν βίον, καὶ πάσας συμφορὰς ὑπομένων. ὥσπερ παρὰ τὸ εἴκω, τὸ ὁμοιῶ, γίνεται εἴκελος, οὕτως καὶ παρὰ τὸ τρέπω, ἔτραπον, τράπελος καὶ εὐτράπελος. Εὐτελεῖς . τὸ τέλος πολλὰ σημαίνει. σημαίνει γὰρ καὶ δαπάνην. ἀφ' οὗ τὴν πολυτέλειαν φασίν. καὶ εὐτελεῖς τινὲς τοὺς μὴ ἐπιπολὺ χωροῦντας. Ἐὺς . ἀγαθός. ὡς παρὰ τὸ ἦδω ἡδὺς καὶ βρίθω βριθὺς, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἔω, τὸ ὑπάρχω,

epsilon 904

εὖς. τὸ γὰρ ἀγαθὸν καὶ βέβαιον καὶ ἐδραῖον ὑπάρχει. [ἢ παρὰ τὸ ἐῷ, τὸ εὐφραίνομαι καὶ ἡδομαι. οἶον· —ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας. ἀντὶ τοῦ ἡδυνας. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, παρὰ τὸ ἐῷ γίνεται ἐὸς καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐὖς, ὡς ἵππος, ἱππύς.] † Εὐφωρος . ὁ καλῶς κλέπτων. † Εὐφορος . κοῦφος, ἐλαφρός. ὁ δὲ θυρεὸς τῶν Ἰβήρων εὐφορος. Εὐφρος . ὁ εὐθυμος. Εὐχερής . κυρίως ὁ εὐκαταπάλαιστος ἢ ὁ εὐκαταγώνιστος. καὶ εὐκατάγνωστος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστών, ἢ τῶν πολεμιστῶν, παρὰ τὸ χεῖρα. καταχρηστικῶς δὲ ὁ ἐπιεικὴς καὶ μὴ ἀντιπαλαίων. Εὐχαίτης . ὁ καλόθριξ. εὐχετῆς δὲ ὁ εὐχὴν ποιῶν, ψιλόν. Εὐχίδης καὶ Ἀσσαπος καὶ Χρυσόμαζος καὶ Ἐχίων. ὀνόματα κύρια. ὑπῆρχον οὗτοι ὠκύτατοι τοῖς ποσίν. Εὐχυλότερος . ὁ ταχέως πεττόμενος. Εὐῶπος . ὁ εὐόφθαλμος. Εὐώνυμος . ὁ ἀριστερός. Εὐώδης . ἔστιν ἄω τὸ πνέω· μετὰ τοῦ δυσ μορίου καὶ τοῦ εὖ γέγονε δυσαῆς καὶ εὐαῆς· ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν δυσαέων καὶ εὐαέων, καὶ ἐξ

epsilon 905 αὐτοῦ δυσαώδης καὶ εὐαώδης, καὶ κατὰ συγκοπὴν δυσώδης καὶ εὐώδης. Εὐωροι . ἀπαραφύλακτοι. [Εὐφορίων· οὐ δέ τι εὐωροι θυέων. παρὰ τὸ εὖ ὠρεῖν καὶ φυλάσσειν. κατὰ ἀντίφρασιν.] Εὐψυχος . εὐθυμος. καρτερικός. [ἰλαρός.] Εὐρηνος . ὁ καλλιπρόβατος. πάμπαν εὐρηνός τε καὶ εὐβotos. Εὐσπειρῇ . καλῶς συνεσπειραμένον. [τὸν εὐσπειρῇ δὲ δράκοντα.] Εὐθύς καὶ εὐθύ . καὶ ὡς ὄνομα καὶ ἐπίρρημα. παρὰ τὸ εὖ μόριον, καὶ τοῦ θύω τὸ ὀρμῶ. ὁ μέλλων θύσω, ὡς δώσω, δῶς. τὸ εὐθὺ σημαίνει τὸ καλῶς ὀρμῶ· καὶ τὸ παραχρῆμα καὶ ταχύ. (Θηλυκόν.) Εὐα . μήτηρ πάντων καὶ ζωή. Εὐάγητον . καθαράν. λαμπράν. Ἀριστοφάνης· δροσερὰν εὐάγητον φύσιν. Εὐανθῆς γλῶσσα . ἡ ἄκρως ἡττικισμένη ὁμιλίαν. εὐανθῆς γλῶσσα καὶ πολλῶν γέμουσα χαρίτων καὶ μουσικῶν ἀπηχημάτων ἀπόζουσα. Εὐανδρία . γενναιότης. Εὐαριθμήτοις . ὀλίγαις. εὐαριθμήτοις ἡμέραις τῷ Καίσαρι συνόντες.

epsilon 906 Εὐβουλία . ἐπιστήμη τοῦ σκοπεῖσθαι, ποῖα καὶ πῶς πράξαντες πράξομεν συμφερόντως. Εὐβotos γῆ . εὐτροφος, καλὰ βοσκήματα ἔχουσα. Εὐβοία . ὁ Εὐριπος καὶ νῆσος. Εὐβουλίας . φρονήσεως. Εὐγνώμοσύνη . ἡ εὐχαριστία. Εὐγένεια . δόξα ἐκ γένους. Εὐδαιμονία . εὐρῶρια βίου. Εὐδικία . δικαιοσύνη. εὐδικία ἦν πεπορισμένος. Εὐδοκία . ἡ θέλησις καὶ ἡ ἀρέσκεια. εὐδοκία τὸ ἀγαθὸν θέλημα τοῦ θεοῦ, παρὰ τὸ καλῶς δεδόχθαι. Εὐδία καὶ εὐδιος . ἡ τοῦ ἀέρος ἡρεμία. κυρίως δὲ ἡ ἄβροχία. [παρὰ τὸ δεύω, τὸ βρέχω, δευῖα καὶ κατὰ μετάθεσιν εὐδία. —ὄφρ' εὐδῆσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων ζαχρείων ἀνέμων.] Εὐδίοδον . βásiμον, εὐπορέστατον. ἐσώρευον δὲ τὰ τεμνόμενα ξύλα ἐπὶ τῆς μεταξὺ χώρας, ὡς εὐδίοδος ἦν. Εὐεστοῖ . εὐθηνία, καταστάσει. Εὐετηρία . ἡ υἰεία. Εὐέπεια . ἡ καλὴ φράσις. Εὐεργῆς γῆ . εὐφορος, καλοέργαστος.

epsilon 907 Εὐερμία . ἐπιτυχία, εὐτυχία. Εὐεξία . ἀκρότης υἰείας. ἐπὶ καχεξία γὰρ γίνεται νόσος· ὡς καὶ ἡ εὐεξία ἐπὶ τῇ υἰεΐᾳ. Εὐερον . εὐάερων. ὥσπερ σισύραν εὐερον. Εὐεδρον . ἀσφαλῆ. βεβαίαν. ὁ δὲ ἐπὶ νώτοις ἐκάθισε καθέδραν εὐεδρον καὶ ὄχυράν, ὃ ἔστιν ἀσφαλῆ καὶ στερεάν. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ὄχυράν. Εὐηγορία . ἡ καλλιέπεια. Εὐηθείας . μωρίας, ἀνοίας. ἔτι δὲ ἀπολαύων τοῦ καιροῦ καὶ τῆς εὐηθείας τῶν ἐπιχωρίων. Εὐθιξία . ἀκρίβεια, εὐφυΐα. ἔχων τὸν νοῦν εὐθιξία πρὸς τὴν θεραπείαν εὐθυβολοῦντα. Εὐθυδικία . ὅταν εἰσάγηταί τις κριθησόμενος περὶ ὧν μηδέπω γνῶσις ἐγένετο δικαστηρίου, εὐθυδικία καλεῖται. Εὐθυεπείαις . ὀρθολογίαις. Εὐθύναι . τιμωρία καὶ δίκαι. Εὐθηνία . αἱ εὐφορίαί. Εὐθημοσύνη . τάξις, παρὰ τὸ θημὸς θημοσύνη καὶ εὐθημοσύνη, ὡς ἱπποσύνη καὶ δικαιοσύνη. Εὐκατεργάστου . εὐχειρώτου, εὐδιαλύτου. τῆς οἰκοδομῆς οὕσης εὐκατεργάστου.

epsilon 908 Εὐκατάπρηστος ὕλη . ἡ εὐχερῶς καιομένη. Εὐκαιρία . χρόνου ἐπίτευξις, ἐν ᾧ χρή παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι. εὐκαιρία καὶ ὁ πλοῦτος. [ὁ δὲ θαυμάσας τὴν τῆς ἀκροπόλεως εὐκαιρίαν.] [Εὐκλείας . δόξης. ἐνδοξότητος.] τὰς εὐκλεΐας δὲ περισπῶμεν. Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας— προπερισπωμένως, ἐκ γὰρ τοῦ εὐκλέας κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ι. ἢ εὐκλεέας καὶ κατὰ συναίρεσιν εὐκλείας. Εὐκληρίας . εὐτυχίας. Εὐκρίνεια . ἡ καθαρότης. Εὐλαχα . τὸ ἄροτρον παρὰ Θουκυδίδη.

Δώρειος δὲ ἡ λέξις. Εὐλαί . σκώληκες οἱ ἐν τοῖς τραύμασι γινόμενοι. καὶ εὐλαίων, σκωλήκων. ζῶσα γὰρ ἐξέζεσεν εὐλαίων. Εὐλογία . πληθυσμὸς ἀγαθῶν ἐξ ἐκουσιότητος διδόμενος. εὐλογία δὲ καὶ ἡ εἰρήνη. Εὐλάβεια . φυλακὴ ἡ ἀπὸ κακοῦ, ἢ ἐπιμέλεια φυλακῆς. Εὐμαρὴ . ἀπόπατα. παρὰ Ἡροδότῳ. Εὐμάρεια . ἡ εὐκολία. λέγεται καὶ ἡ εὐκοσμία.

epsilon 909 οὐ βαθύπεπλος εὐμαρίς. καὶ ἡ ἡσυχία. Ἡρόδοτος. τοῦτο φυγῆς τῷ Ἀννίβᾳ πλείονα εὐμάρειαν παρέσχεν. Εὐμολπία . ἡ εὐφωνία, καὶ ὁ καλὸς ὕμνος. Εὐμοιρία . ἡ εὐτυχία, ἡ εὐκληρία. Εὐνοίας . φιλίας. ἔλθεῖν αὐτὸν παρακαλοῦσι δι' εὐνοίας εἶναι τῷ θεῷ. Εὐνὴ καὶ εὐνάς . ἡ ἄγκυρα. οἶον· —εὐνάς τ' ἐβάλλοντο. καί· ἔκ τ' εὐνάς ἔβαλον—. παρὰ τὸ εὐνάζειν καὶ ἐν ἡσυχίᾳ ποιεῖν τὴν ναῦν, ὅπερ ἡμῖν ἐν τῇ εὐνῇ ἡγουν τῇ κοίτῃ συμβαίνει. εὐνὴ γὰρ ἡ κοίτη. παρὰ τὸ εὐδω εὐθίνῃ καὶ ἐν συγκοπῇ εὐνῇ, ἐφ' ἣ καθεύδουσιν. [ἢ παρὰ τὸ νῶ, τὸ σωρεῦω, καὶ τὸ εὐ γίνεται εὐνῇ, οἶον· τὰ καλῶς νενησμένα καὶ σεσωρευμένα στρώματα ἐν τῇ κοίτῃ. εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ— σημαίνει καὶ τὴν διατριβήν. ὅθι φασὶ Τυφωέως ἔμμεναι εὐνάς.] Εὐνομία . νόμου πειθάρχῃς.

epsilon 910 Εὐορκία . τὸ καλῶς ὁμνύειν. Εὐοπτον . εὐόφθαλμον. ἦν δὲ καὶ ἡ κόρη εὐοπτος. Εὐπάθεια . διάχυσις καὶ ἄνεσις τῆς ψυχῆς καὶ τρυφή. διαιρεῖται δὲ εἰς χαρὰν, εὐλάβειαν καὶ βούλησιν. καὶ φαρμὲν τὴν χαρὰν ἐναντίαν εἶναι τῇ λύπῃ· τὴν δὲ εὐλάβειαν τῷ θυμῷ· τὴν δὲ ἐπιθυμίαν τῇ βουλήσει. Εὐπερίοπτον . εὐκαταφρόνητον. ἡσθάνετο γὰρ τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχὴν εὐπερίοπτον ἐσομένην. Εὐπήληκος . καλὴν περικεφαλαίαν ἐχούσης. Εὐποτμία . εὐτυχία. ζηλῶ τοῦτον τῆς εὐποτμίας. ὃ ἐστὶ τοῦ καλοῦ θανάτου. πότμος γὰρ ὁ θάνατος. † Εὐπάτειραν . πατέρα καλὸν ἔχουσιν. † Εὐπλόκαμος . καλλίπλοκος. Εὐπερίστατον . τὴν εὐκόλως περιτρεπομένην. Εὐπραγία . ἡ εὐτυχία. Εὐπραξία . εὐημερία, εὐτυχία. ὁ δὲ Ὀζίας ὥλισθεν ἐπ' εὐπραξίας καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα.

epsilon 911 Εὐρυπρωκτίαν . μαλακίαν. Ἀριστοφάνης· τὴν εὐρυπρωκτίαν σοὶ ἐναποψήσεται. ὃ ἐστὶν ἀπομάζει. Εὐρυοδείας . μέγα τὸ εἶδος ἐχούσης, ὃ ἐστὶν ἔδρασμα. ἔστι δὲ, ὡς λέγει ὁ Ὡρος ὁ Μιλήσιος, ἐπίθετον τῆς γῆς. [ἡ εὐθεΐα εὐρυοδεία, παροξυτόνως, ἡ μεγάλη καὶ πλατεΐα ἄμφοδος, ὡς τῶν ὠρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης. τινὲς εὐρυόδεια λέγουσι προπαροξυτόνως.] Εὐρεσιεπίαις . λογοποιΐαις. Εὐρώπη . χώρα, ἐξ ἧς καὶ Ὀδυσσεύς. Εὐστάθεια . παγιότης. Εὐσθενείας . δυνάμεως. Εὐσέβεια . δικαιοσύνη περὶ τὸ θεῖον. ἀσέβεια δὲ τὸ ἐναντίον. Εὐσκαρθμοὶ νῆες . εὐκίνητοι, ταχεῖαι. ἢ ταχύποδες. σκαρθμὸς γὰρ ὁ ποῦς. Εὐσέλμου . καλὰς καθέδρας ἐχούσης.

epsilon 912 Εὐστιβῇ . τετριμμένην. εὐστιβῇ ὁδὸν πορευόμενοι. στίβος γὰρ ἡ ὁδός. Εὐσήμῳ . ἀγαθῇ, καλῇ. [ἐν] εὐσήμῳ ἡμέρᾳ. Εὐστολον . εὐκοσμον. ὁ δὲ προῆγε ποιήσας εὐστολον τὴν ἀκολουθίαν. Εὐσοία . εὐσθένεια. ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν. Εὐστρα . τὸ βαδιστήριον, ἢ φλογίστρα. Ἀριστοφάνης· ἐν ταῖσιν εὐστραῖς κονδύλοις ἡρμοττόμην. ἀντὶ τοῦ ἐπαιδευόμην ἀπὸ τῆς μουσικῆς. Εὐτραπελία . κουφότης, μωρολογία. Εὐτρόχαλον . περιφερῇ. εἶναι δὲ τὴν ἀσπίδα μικρὰν καὶ εὐτρόχαλον. Εὐοιώνιστον . εὐφημον, καλὰ προσημαίνουσιν. Εὐφορία . ἡ εὐκαρπία. ἐφορεία δὲ ἡ ἐπιτήρησις, δίφθογγον. Εὐφυΐα . ἀγαθὴ ἀρετὴ. ἐν φύσει πρὸς τάχος μαθήσεως. Εὐφροσύνη . ἀφορισμὸς λύπης ἐν ἐπιδημίᾳ καλῶν.

epsilon 913 Εὐφρόνη . ἡ νύξ. παρὰ τὸ εὐφρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ· καὶ γὰρ ὁ λογισμὸς, ὅτε ἀσχολεῖται, κριτὴς γίνεται τῶν πραγμάτων· ἢ παρὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως. [παρώνυμόν ἐστιν. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ ἀνακλῆναι γίνεται ἀνάγκη πλεονασμῷ τοῦ γ, καὶ ἀμύμονος, ἀμυμόνη καὶ ἀμυμώνη διὰ τοῦ ω, οὕτως καὶ παρὰ τὸ εὐφρων, εὐφρονος, εὐφρόνης.] Εὐχαί . αἱ ὑποσχέσεις. τὰς εὐχὰς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω. Εὐχή . ἐπαγγελία καὶ ὑπόσχεσις, ὡς ἐξ ἀνθρώπου θεοῦ ἀφιερουμένη· ἢ σύστασις δώρου πρὸς θεὸν, ἢ παρὰ τῶν δούλων αὐτοῦ

γινομένη ἐκούσιος. εὐχή ἢ τοῦ εὖ ἔχειν αἵτησις. Εὐχαριστία, δέησις καὶ προσευχή διαφέρει. οἷς γὰρ ἔτι ἐνδεῖ τινὰ, τοῦτό ἐστιν ἡ δέησις. ὅταν δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ θεοῦ νοήσας αἰτῶ τι αὐτοῦ, τότε προσεύχομαι. ὅτε δὲ φίλος ἐπὶ πλεον γένωμαι, τότε εὐχαριστῶ. φησὶ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ἀπὸ τῶν ἡττόνων ἐπὶ τὰ μείζω προβαίνων. Εὐχέρεια. εὐκολία, συντομία, ἐπιδεξιότης. Εὐχειρία. ἡ διὰ χειρῶν εὐκίνησις. οἱ δὲ Μακεδόνες ταῖς εὐχειρίαις πολλοὶ περιῆσαν. Εὐχρηστία. ἡ καλὴ χρῆσις. Εὐχολή. εὐχή ἢ καύχημα. παρὰ τὸ εὖχω εὐχολή. [κατ' ἔκτασιν τῆς συλλαβῆς. καὶ ἔμεινε τὸ χω, μέγα, ὡς παύσω, παυσωλή. καὶ δὲ κεν εὐχολῆν Πριάμου— σημαίνει δὲ τὴν καύχησιν.]

epsilon 914 Εὐωδία. ἡ μυρωδία. εὐοδία δὲ ἡ καλὴ ὁδός, μικρόν. Εὐώνυμος. κατ' εὐφημισμὸν τὴν ἀριστερὰν καλουμένην, τὴν οὐκ οὔσαν ἀρίστην, ἀλλὰ τῇ ἐτέρᾳ ὑπηρετοῦσαν. παρὰ τὸ ἄριστος ἀριστερός, ὡς φόβος, φοβερός. Εὐωχία. παρὰ τὸ εὖ ἔχειν, ὅτι ἐπὶ τὰς τῶν θεῶν παραγίνεται τιμάς. βέλτιον δὲ ἀπὸ τοῦ τῶν τροφῶν ἡμῖν [εὖ] ἔχειν. καὶ γὰρ ἡ παροχή, ὅτι πολλὴ ὀχὴ πρόκειται. Εὐκηλήτεια. ἡ συχάστρια. Εὐδοκίαν τὴν ἐπ' εὐεργεσίαν βούλησιν ἔθος τῇ θεῖᾳ καλεῖν γραφή. ὁ Ἀπόστολος κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ. εὐδοκία γὰρ ἡ σφοδρὰ ἐπιθυμία. ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας. Εὐθυμία. ἡ εὐψυχία. ὁ Ἀπόστολος ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, γνούς. (Οὐδέτερον.) Εὐάγωγον. εὐχερές. καλῶς ἀναγόμενον. ἢ εὐθήρατον ἢ εὐληπτον. Εὐαγές. ἀγνόν. εὐσεβές ὅσιον· θειότατον. γένους δὲ ἦν εὐαγοῦς. Εὐαγγέλιον. τὸ τὰ κάλλιστα ἀπαγγέλλον. τὸ ἀγαθὰς ἀγγελίας [φέρων.] παρὰ τὸ εὖ μόριον καὶ τὸ ἀγγελία. Εὐαφές. εὐμάλακτον. εὐψηλάφητον. Εὐάφορα. εὐθεώρητα. εὐσκοπα. [κολωνὸν ἐπιλεξάμενος, ὑφ' οὗ τὰ τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ κατόπιν εὐάφορα ἦν, λόχον ἐπ' αὐτοῦ ἔστησεν.] Εὐάλωτον. εὐκόλως χειρούμενον. Εὐάντυγα. εὐάζονα.

epsilon 915 Εὐβοτα. εὐτραφή. καλὰ βοσκήματα ἔχοντα. βοτὰ γὰρ τὰ πρόβατα. Εὐδείελον. τὸ εὐπεριόριστον, τὸ κυκλοτερές. Εὐδίνητα. εὐστροφα, εὐκίνητα. τρύπανά τ' εὐδίνητα καὶ ὠκήντα τέρετρα. ὅ ἐστι τρύπανα ἢ ἀρίδες. Εὐδμητον. καλῶς ὠκοδομημένον. Εὐεπές. εὐῖλλον, καλὴν ἔχον φράσιν. Εὐήνυστα. εὐκατόρθωτα. Εὐήνιον. εὐπειθές. καλῶς ἡνιοχούμενον. Εὐήθες. ἐπὶ τοῦ βελτίονος. Εὐήρες. εὐάγωγον. ἀπὸ τῆς εἰρεσίας. Εὐήτριον. ἱμάτιον καλοῦφαντον. Εὐήλατον. τὸ καλῶς ἐληλασμένον. τὸ δὲ πεδίον

epsilon 916 ἦν ὑπτιον καὶ εὐήλατον καὶ ἐπιτήδειον ἵππῳ ἐμμάχεσθαι. Εὐθικτον. εὐαφές, εὐψηλάφητον. καὶ εὐθίκτως. εὐθηκτον δὲ τὸ καλῶς ἡκονημένον, ἦτα. Εὐθύωρον. Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεΐαν. καὶ Ξενοφῶν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. καὶ δὴ εὐθύωρον ἀπεβίω. Εὐθρυπτα. σαθρά. Εὐθραυστα. ἀσθενῆ. εὐθλαστα. Εὐζωρον. καλοκέραστον. ζωρὸν γὰρ τὸ ἄμικτον ποτὸν καὶ ἄδολον. Εὐκέατον. τὸ εὐσχιστον. Εὐκρινές. εὐχερές· καθαρὸν· σαφές· εὐδιάλυτον. Εὐκυκλον. στρογγύλον.

epsilon 917 Εὐκτόν. ἐπιθυμητόν. πέρας εὐκτόν ἐπιθήσαντες ἅπαντι τῷ πολέμῳ. εὐκτόν λέγεται, οὐχὶ εὐκταῖον. οὕτως Δημοσθένους καὶ Ξενοφῶν. [καὶ Εὐπολις· εὐκτότατον γάμον. τὸ δὲ εὐκταῖον ἐν Νόμοις Πλάτωνος ἐπὶ τοῦ κατευγμένου καὶ οἷον κατ' εὐχὴν ἀποδιδομένου, καὶ ἀξίου εὐχῆς.] Εὐκοπώτερον. ῥάδιον. Εὐληπτον. τὸ εὐκόλον. Εὐληρα. τὰ ἡνία. —ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βεβήκει. παρὰ τὸ εἰλῶ εἶληρα [καὶ εὐληρα,] τὰ εἰλοῦντα καὶ συνέχοντα τὰ ὑποζύγια. παρ' Ἐπιχάρμῳ καὶ αὐληρα εἴρηται. [παρὰ τὸν αὐλὸν καὶ τὸ ἐπίμηκες, ἵν' ἢ τὰ ἐπιμήκη.] Εὐλογον. τὸ πλείονας ἀφορμάς ἔχον. Εὐλογον ἀξίωμα. Εὐνούστατα. φίλια. καὶ ἀντὶ τοῦ φιλίως. Εὐξοον. καλῶς ἐξεσμένον, καὶ κατεσκευασμένον. Εὐόριστον. τὸ ψηλαφώμενον καὶ φθειρόμενον. οἷον ὁ ἄρτος καὶ τὰ ὅμοια. Εὐπρόσιτον. τὸ εὐπρόσδεκτον.

epsilon 918 Εὐπόριστον. εὐχερῶς ποριζόμενον. λέγεται γὰρ, ὡς παρὰ Τούρκοις οὐκ εὐπόριστον χρῆμα ὁ σίδηρος. Εὐπρεμνα. τὰ καλοὺς κλάδους ἔχοντα. πρέμνος γὰρ ὁ κλάδος. Εὐάρυφα. τὰ

εὐκατέργαστα . ἢ πλούσια . † Εὐπάρεδρα . τὰ καλῶς παραμένοντα . † Εὐρίζω . ἐπιμόνω , καλῶς ἐρρίζωμένω καὶ βεβαίως πεπηγμένω . Εὐρήματα . βουλευματα . Εὐρύτερον . πλατύτερον . Εὔρος . τὸ πλάτος , δι' οὗ ἐστὶν εὐρεῖν καὶ φέρεσθαι . σημαίνει καὶ τὸν ἄνεμον [τὸν ἀφηλιώτην .] παρὰ τὴν αὐραν , τὴν πνοήν . Εὐσύνοπτον . εὐθεώρητον , σαφές , εὐεπίγνωστον . Εὐσταθές . εὐτάραχον , βεβηκός , μὴ σεσοβημένον . Εὔχος . καύχημα . Εὔωνον . καλοαγόραστον , εὐτελής . Εὐτρόχαλον . ὁμαλόν . (Ῥῆμα.) Εὐδαιμονεῖ . εὐτυχεῖ , καλῶς πράττει .

epsilon 919 Εὐδοντι . καθεύδοντι , κοιμωμένω . Εὐδοκουμένην . καλῶς προσδοκουμένην . ἀρέσκουσιν . πίστιν ἔφην ποιήσιν εὐδοκουμένην . Εὐδοκεῖν . συγκατατίθεσθαι . [ὁ δὲ ἔφη εὐδοκεῖν τοῖς λεγομένοις .] Εὐδόκησας . σῆς ἡξίωσας οἰκειότητος . εὐδόκησα καὶ τὸ ἠθέλησα . εὐδόκησα καὶ τὸ ἀναπαύομαι καὶ τὸ ἀρέσκομαι , ὡς τό' ἐν ᾧ εὐδόκησα ἐν τῷ εὐαγγελίῳ . Εὐεκτεῖ . ὑγιαίνει . Εὐηθίζω . τὸ μωραίνω . Εὐθύναι . ἐξετάσαι , ὀρθῶσαι . Εὐθύνοντας . ὀρμώντας . Εὐθύνουσιν . ἐρωτῶσιν . καὶ ἀντὶ τοῦ εἰσπράττουσιν . εὐθύνουσι δίκας . Εὐθετίζω . ἀλήθειαν λέγω . Εὐθηνούμενοι . ἐπὶ τὸ βέλτιον προκόπτοντες . [καὶ κατ' ὀλίγον εὐθηνούμενοι δυνατώτεροι γίνονται .] καὶ εὐθηνεῖν τὸ πλουτεῖν . [Εὐθενεῖν οἱ Ἀττικοί· οἱ δὲ Ἴωνες εὐθηνεῖν . Κρατῖνος ἀλλὰ τάδ' ἔστ' ἀνακτέον . καὶ γὰρ ἡνίκα εὐθενεῖ .

epsilon 920 Ἡρόδοτος· εὐθενεῖν πᾶσαν Αἴγυπτον . ἡ δὲ εὐθενία παρ' οὐδενὶ τῶν Ἀττικῶν .] Εὐῖλατεύοντα . εὐμενῆ ὄντα , εὐσυμπάθητον , ἐλεοῦντα . καὶ εὐῖλατεύειν ἀντὶ τοῦ εὐμενίζειν . Εὐκαιρεῖν . πλουτεῖν . ὁ δὲ ἐκάλει τῶν πολιτῶν τοὺς δοκοῦντας εὐκαιρεῖν τοῖς βίοις . Εὐκλεισον . ἀντὶ τοῦ δόξης καὶ ἀξίας ἀξίωσον . πρόφρων ἀμετέραν εὐκλεισον γενεάν . Εὐλαβεῖσθαι . φοβεῖσθαι . φυλάττεσθαι . Εὐλογήσατε . ὑμνήσατε . Εὐλογῆσαι . ὑμνῆσαι . ἐπαινέσαι . Δαβίδ· ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται . Εὐλόγηκεν . ἐβλασφήμησεν . [ἐπὶ τοῦ] Ἰώβ· εὐλογῶν εὐλογήσει σε . Εὐμοίρησε . καλῶς ἐκληρώσατο . Εὐνηθέντες . κοιμηθέντες . Εὐνοουμένη . εἰρηνεύουσα . καλῶς διακειμένη . [καὶ ἐν εὐαγγελίῳ· ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου . ἢ ὅτι καταδέχου μᾶλλον ἀδικεῖσθαι . ἢ οὕτως δίκασον τῇ δίκῃ ὥσανει τὴν ἐκείνου τάξιν ἔχων .] Εὐοδώσω . ὁδηγήσω . Εὐοδεῖν . εὐρίσκω παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς . Θεόπομ-

epsilon 921 πος· ἀλλ' εἰ δοκεῖ , χρή ταῦτα δρᾶν , εὐοδεῖν πορεύομαι . [τὸ δ' ὁδεύειν οὐδὲ παρ' ἐνὶ τῶν ἐλλογίμων .] Εὐόμενος . φλογιζόμενος . εὐόμενος δὲ ὁ φωτιζόμενος , δασεῖαν . Εὐπλοῦν . τὸ εὐημερεῖν . Εὐπλοῆσαι . τὸ καλῶς πλεῦσαι . Εὐριζῶν . πλατύνων , ἢ καλὰς ρίζας ἔχων . Εὐρωτιῶντες . ἡφανισμένοι . Εὐρύνω . πλατύνω . * εὐρίσκω . ἐπαινῶ . * Εὐρυβατεύεσθαι . πονηρεύεσθαι . φασὶ γὰρ τὸν Εὐρύβατον τὸν ἐνὰ τῶν Κερκώπων τοιχωρύχον εἶναι· οἱ δὲ προδότην παρὰ τοὺς χρόνους τοὺς πρὸ Κροίσου . Εὐρύβατον ἄνδρα φασὶ τοῦτον Ἐφέσιον εἶναι καὶ λαβόντα χρήματα παρὰ τοῦ Κροίσου , ὥστε στρατιὰν συναγαγεῖν εἰς τὸν

epsilon 922 πόλεμον τὸν εἰς τοὺς Πέρσας , προδότην γενόμενον , ἐγχειρίσαι τῷ Κύρῳ τὰ χρήματα τοῦ Κροίσου . καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς Εὐρυβάτας καλεῖσθαι . Εὐσκευοῦμεν . καλῶς παρεσκευασάμεθα· πρὸς θάνατον . οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν . Εὐστομεῖν . τὸ εὐφημεῖν . καὶ οἱ Ἴωνες εὐστομα κείσθω φασίν . Εὐσυνθετεῖν . εὐνοϊκῶς ἔχειν . [Μασσαγέται ἐβουλεύσαντο εὐσυνθετεῖν πρὸς τε Γελίμερα καὶ Βελισάριον .] Εὐφημεῖ . καλῶς λαλεῖ . ἐπαινεῖ . Εὔχεται . παρακαλεῖ . Εὔχομαι . ἐπὶ τοῦ λέγειν τάττει Ὅμηρος . [Μέντης Αἰγιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι .] Εὔχεται . καυχᾶται .

epsilon 923 Εὔχομαι . ἀντὶ τοῦ καταρῶμαι παρὰ Ἀριστοφάνει . Εὐχροεῖς . εὐσωματεῖς . Εὐωρεῖ . παίζει . Εὐδοκῶ . ἐπιθυμῶ , εὐφραίνομαι . καὶ ὁ Ἀπόστολος διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις , ἐν ὕβρεσιν . ὃ ἐστὶν ἐπιθυμῶ εἶναι ἐν τούτοις . Εὐπροσωπῆσαι . εὐδοκιμεῖν . ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί , ἤτοι παρ' ἀνθρώποις . (Ἐπὶ ῥῆμα.) Εὔγε . καλῶς , ὁσίως . λέγεται καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις . Εὔ σημαίνει τὸ καλόν . παρὰ τὸ εὖς , ὃ σημαίνει τὸν θεράποντα ἢ τὸν ἀγαθόν . [ὥς γὰρ

ἀπὸ τοῦ τάχα γέγονεν ἐπίρρημα ταχὺ, καὶ ὄνομα ταχὺ παιδίον, εὐρύς εὐρὺ, οὕτως καὶ παρὰ τὸ
εὖς ἐὺ καὶ ἐν συναιρέσει εὖ. ὥφειλε δὲ ὀξύνεσθαι, ἀλλὰ πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς υ λήγουσα,
ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται.] Εὐεκτῶς . ὑγιῶς. Εὐεκτικῶς . σχετικῶς.
Εὐεπιβόλως . σαφῶς καὶ ὀρθῶς.

epsilon 924 Εὐεϊκτῶς . εὐπειθῶς. Εὐθίκτῶς . εὐαφῶς, εὐψηλαφήτως. Εὐθύ . κατεναντίον. σημαίνει καὶ τὸ
ἕως. καὶ εἰς οἶον καὶ εὐθύ ὁρμῶ ἀντὶ τοῦ καλῶς. καὶ παρὰ Θουκυδίδη τὸ παραχρῆμα καὶ
ταχέως καὶ τὸ ἐξ εὐθείας καὶ ἀσκόπως. Εὐθύς . ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ. καὶ εὐθέως, παραυτίκα.
ἀμφότερα Ἑλληνικά. Ἀριστοφάνης· εὐθύς γάρ ς' ἔχω μέσον. Εὐθύωρον . ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθείας
Ἀντιφῶν. καὶ Ξενοφῶν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. [καὶ δὴ εὐθυωρὸν ἀπεβίω.] Εὐκτῶς . μετὰ εὐχῆς, ἢ
εὐχερῶς. Εὐκρινῶς . σαφῶς, καθαρῶς. Εὐκαρδίως . προαιρετικῶς, ἢ δὲ κόρη ὑπακούει τῇ
εὐπροθύμῳ καὶ εὐκαρδίῳ. Εὐλόφως . γενναίως. ὁ δὲ πρὸς τοὺς ἐπαναστάντας εὐλόφως
ἀγωνισάμενος. [καὶ αὖθις· ὁ δὲ εὐλόφῳ αὐχένι τὴν ἄσκησιν ὑπομένων ἐφαίνετο.] Εὐμαρῶς .
ὑγιῶς. εὐχερῶς· εὐκόλως· εὐμαρῶς· πρᾶως· ἱλαρῶς. Εὐνούστατα . φιλίως. [Εὐνοϊκῶς . φιλικῶς.
εὐνοϊκῶς διακείμενος.]

epsilon 925 Εὐοργήτως . ἀντὶ τοῦ εὐτρόπως. ὀργὴ γὰρ ὁ τρόπος παρὰ Θουκυδίδη. Εὐοφθάλμῳ . ἀντὶ τοῦ
εὐπρεπῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ εὐόπτως. Εὐπετῶς . εὐχερῶς. εὐκόλως. Εὐπρεπῶς . κοσμίως. ὥραίως.
Εὐπότμῳ . εὐτυχῶς. Εὖ πράττειν . οὕτως ἢ ἐπιγραφὴ τῶν ἐπιστολῶν. εἰς τοῦ ἠθικοῦ εἵδους.
εὖ διαγίνειν. οὕτως Ἐπικουρος ἔγραφε. χαίρειν δὲ ὁ Κλέων. Εὐράξ . ἐκ πλαγίου.
Εὐσυναλλάκτως . εὐμεταδότως. Εὐσχημόνως . εὐλαβῶς. σεμνῶς. Εὐσταθῶς . βεβαίως,
ἀσφαλῶς. [ὁ δὲ ἐστρατοπέδευσεν εὐσταθῶς, ἥπερ ἐβούλετο.] Εὐσταλῶς . κούφως. Εὐφραδέως .
πεφρασμένως καὶ συνετῶς. παρὰ τὸ φράδην. ἢ εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως. ἀπὸ τοῦ φράζειν
συνετῶς.

epsilon 926 Εὐοὶ σαβοί . βακχικὸν ἐπίφθεγμα. τῇ δὲ φωνῇ τῶν Φρυγῶν τοὺς μύστας δηλοῖ. ἀφ' οὗ καὶ ὁ
Σαβάζιος Διόνυσος. Εὐανακλήτως . συμπαθῶς. εὐαναδιδάκτως. Εὐέδρως . βεβαίως. Τὸ Ε μετὰ
τοῦ Φ. (Ἀρσενικόν.) Ἐφεδρος . ἐγκάτοικος ἢ ἐνεδρεύων. Ἐφέστιοι . σύννοικοι. Ἐφελκυστής .
βοηθός. Ἐφεκτικοί . φιλόσοφοί τινες. παρὰ τὸ ἐπέχειν περὶ τῶν πραγμάτων, καὶ δογματίζειν
αὐτὰ ἀκατάληπτα. Ἐφέται . ἄνδρες, οἵτινες ὀγδοήκοντα ὄντες ἐδίκαζον. ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν,
ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσι. [ἢ ὅτι ἔφεις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι.]
Ἐφεκτος τόκος . ὁ ἐπὶ τὸ ἕκτον τοῦ κεφαλαίου. Ἐφεκτικός . ἐπιθυμητικός.

epsilon 927 Ἐφευρετὰς κακῶν . τοὺς ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς κακοῖς ἕτερα καινοτομοῦντας κακά. Ἐφάμιλλος .
ἴσος, ὅμοιος. Ἐφηβος . παῖς νέος ἦτοι ἐτῶν ιδ ἢ ιη . Ἐφηλος . ὁ ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν.
[Ἐφιάλτης . κύριον. καὶ ὁ παρὰ πολλοῖς λεγόμενος Βαβουτζικάρης. παρὰ τὸ ἰάλλω, τὸ
ἐμβάλλω.] Ἐφιζόμενος . ὁ ἐπάνω ἵππου καθεζόμενος. Ἐφίππων ὀνόματα . Ἰλη ἱππέων ἀνδρῶν
ξδ . ἐπιλαρχία δύο ἴλαι ἱππέων ἀνδρῶν ρκη . ταραντιναρχία δύο ἴλαι [ἱππέων ἀνδρῶν
διακοσίων πεντήκοντα ἕξ. ἱπαρχία δύο ταραντιναί] ἱππέων ἀνδρῶν δώδεκα. ἐφιπαρχία δύο
ἱπαρχίαι ἱππέων ἀνδρῶν , ακδ . τέλος δύο ἐφιπαρ-

epsilon 928 χία ἱππέων , βμη . ἐπίταγμα δύο τέλη ἱππέων ἀνδρῶν , θες . Ἐφθαλέου . ἐφθοῦ. καὶ ἐφθοῦν τὸ
ὀπτᾶν, ἦτοι τὸ δι' ὕδατος ἔψειν. Ἐφθοῖ πυροί . διεγερτικοί εἰς πρὸς συνουσίαν. Ἐφορος . ὁ
πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός. καλοῦνται δὲ ἔφοροι καὶ οἱ τὰ πόλεων ὥνια
ἐπισκεπτόμενοι. Ἐφραΐμ . κύριον. κυρίως δὲ ἐρμηνεύεται πλατυσμὸς ἢ καρποφορία. Ἐφραθά .
ὅ ἐστι Βηθλεέμ. παρ' Ἑβραίοις δὲ σημαίνει μαρία τὸ ἐφραθά. Ἐφυδρος . ὕδωρ ἐπάγων.
ἐφύδρους δὲ ἀλύσεις διατείνας διὰ στόματος τοῦ λιμένους.

epsilon 929 Ἐφ' ᾧ πάρει . ἐπὶ τίνι παραγέγονας. ἐφ' ᾧ καὶ ἐφ' ᾧ τε ἑκάτερον αὐτῶν. καὶ ὀριστικῶς
συντάσσεται ῥήματι καὶ ἀπαρεμφάτῳ. Θουκυδίδης· ἐν δ' ἐφ' ᾧ φυλακῇ τῇ μετρίᾳ τηρήσονται.

καὶ Κρατῖνος [ἐφ' ὧτ' ἐμαυτὴν συγκαθεύδειν τῷ πατρί.] (Θηλυκόν.) † Ἐφέστριδες . αἱ ἄγαμοι παρθένοι.† Ἐφαπτίδας οἱ δὲ ψιλοὶ τῶν Ῥωμαίων ἕκαστος αὐτῶν εἶχον ἐφαπτίδας, καὶ κνηδυῖδας, καὶ λοχάστην καὶ ἀκόντιον δι' ὅλου [σιδήρου] πεπονημένον. Ἐφεσος . πόλις τῆς Ἀσίας. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ Ἐφέσου τινὸς ἐκεῖσε καπηλεύοντος καὶ πάντας λέγοντος πρὸς Ἐφεσον στέλλεσθαι, ἢ ἀπὸ τῆς Ἐφέσου, Λύδης Ἀμαζόνος, ἢ πρώτη Ἄρτεμιν ἐτίμησε καὶ ὠνόμασεν Ἐφεσίαν. ἀπὸ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ οἱ οἰκοῦντες ἐκλήθησαν. ἢ ὅτι Θησεὺς στρατεύσας Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὸν Ἴπ-

epsilon 930 πολύτης ζωστήρα ἐδίωξε τὰς Ἀμαζόνας μέχρι Λυδίας, καὶ κεῖ καταφυγούσας ἐπὶ τινὰ ναὸν Ἀρτέμιδος δεῖσθαι σωτηρίας τυχεῖν· τὴν δὲ ἐφεῖναι αὐταῖς τὴν σωτηρίαν, ὅθεν Ἐφεσος κληθεῖσα καὶ τὴν Ἄρτεμιν Ἐφεσίαν ἐκάλεσαν. Ἐφεσις . ἐπιθυμία, ἢ ἐπίτασις θελήσεως ἡγουν ἐπιτεταμένη θέλησις. Ἐφεσις καὶ ἡ ὁρμή. ἀπὸ δὲ τῆς [τῶν] στρατηγῶν γνώμης λαβὼν Ἐφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ξένην καὶ παράδοξον βοήθειαν ἐπορίσατο πρὸς τὴν ἐπικειμένην περίστασιν. Ἐφεσις καὶ ἡ ἐξ ἐκατέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἔκκλητος καλεῖται. Ἐφεσπερεία . ἡ τῆς ἐσπέρας. Ἐφετμή . ἡ ἐντολή. Ἐφεστρίδες . Ῥωμαϊκὰ ἱμάτια λέγονται καὶ ὁ μανδύας καὶ βίβρον. Ἐφεδρία . ἡ ἐπὶ κληρος παραμονή. Ἐφηβεία . ἡ νεότης καὶ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας.

epsilon 931 Ἐφήγησις . δίκη εἰσαγομένη ἀπὸ τῶν ὑποδεξαμένων τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς χώρας, οἷον φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον· ἢ ὅταν τῶν δημοσίων τι κατέχει τις κρύφα. Ἐφημερία . ἡ πατριά. λέγεται καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία καὶ ἐβδομάδος. Ἐφημερίς . ἡ τῶν ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας συμπιπτόντων ὑπογραφή. Ἐφημοσύνη . ἡ ἐντολή. παρὰ τὸ εἰς αὐτὰ συμβάλλειν τὸν ἀμφοτέρων λόγον. Ἐφηλὶς . ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου περὶ τὸ πρόσωπον γινομένη ἔκκαυσις καὶ μελανία. καὶ πάθος περὶ τὸ πρόσωπον γινόμενον. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἡλίου. γράφεται καὶ ἔφηλος. Ἐφοδος . ὁρμή. ἐπέλευσις. Ἐφετμῆς . ἐντολῆς. Ἡσίοδος —μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς ἐργάζεω, Πέρση—. (Οὐδέτερον.) Ἐφάλια . παραθαλάσσια. Ἐφαμμα . τὸ περίβλημα. οἱ δὲ διὰ τὸ βατώδη εἶναι τὸν τόπον καὶ μὴ ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι, ταῦτα ἀπέρριπτον, γυμνοὶ μετὰ τῶν ὅπλων στάντες. Ἐφικτόν . δυνατόν. κατάληπτον. Ἐφίερον . Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος. ἱερόν ἐστι τῶν δώδεκα θεῶν ἐν Βοσπόρῳ.

epsilon 932 Ἐφίππιον . ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρεχόντων. Ἐφόλκια . τὰ μικρὰ πλοῖα. Ἐφόδια . τὰ ἀρμόζοντα τῇ ὁδῷ ἀναλώματα. Ἐφούδ . τὸ μὲν [ὄνομα αὐτοῦ] ἐρμηνευόμενον δήλωσιν ἢ λύτρωσιν σημαίνει, τὸ δὲ εἶδος αὐτοῦ σπιθαμιαῖον ἦν ὕφασμα, δίκην περιστηθίου ἐκ χρυσομήμου τέχνης ποικίλης πεπονημένον· καὶ ἐν μὲν τῷ μέσῳ εἶχεν ὥσπερ ἀστέρα ὀλόχρυσον, ἐκατέρωθεν δὲ αὐτοῦ δύο σμαράγδους ἔχοντας ἀνὰ ἕξ τοὺς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν δὲ τῷ μεταξύ τῶν σμαράγδων λίθον ἀδάμαντα. ἡνίκα γοῦν ἔμελλεν ὁ ἱερεὺς ἐρωτᾶν τὸν θεὸν περὶ τινὸς κεφαλαίου, ἐδέσμευε αὐτὸ ἐν τῇ ἐπωμίδι κατὰ τὸ μέσον τοῦ στέρνου καὶ ὑπετίθει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν, καὶ εὕρισκετο ἐν ταῖς παλάμαις αὐτοῦ ἐξηπλωμένον ὥσπερ πυξίον, καὶ ἀποβλέπων εἰς τὸν ἐφούδ ἡρώτα τὸν θεὸν τὸ ἐρώτημα. καὶ εἰ μὲν ἀρεστὸν ἦν τῷ θεῷ τὸ ἐρώτημα, εὐθέως ἔστραπτεν ὁ ἀδάμας λίθος καὶ ἐφεγγοβόλει ἀκτῖνας ἐκπέμπων· εἰ δὲ οὐκ ἦν εὐάρεστον, ἔμενεν ἐν τῇ ἰδίᾳ τάξει ὁ λίθος. εἰ δὲ ἔμελλεν ὁ θεὸς εἰς μάχαιραν παραδιδόναι τὸν λαὸν, ἐγένετο αἱματώδης. εἰ δὲ θανατικὸν ἔμελλε, ἐγένετο μέλας. Ἐφύμνιον . τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ᾄσμα.

epsilon 933 (Ῥῆμα.) Ἐφαύλιζον . ἠυτέλιζον. οἱ δὲ ἐφαύλιζον αὐτὸν οὐδαμῇ σπουδαῖον ὄντα· μικρὸς γὰρ ἦν τὸ σῶμα. Ἐφασκεν . ἔλεγεν. Ἐφάψασθαι . ἄρξασθαι, ἢ ψηλαφῆσαι. Ἐφάμην . εἶπα. Ἐφατο . εἶπε. φημί, φήσω, ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο. Ἐφεθέν . ὀρισθὲν, παρασχεθέν. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀντίγονος, ἐφεθέν οἱ δικάσαι, προσέταξε κλήρῳ διακριθῆναι. Ἐφεδρεύοντες . ἐπιτηροῦντες, ἐπικαθήμενοι. συντάσσεται δὲ μετὰ δοτικῆς. Ἐφέντες . ἐνδόντες,

ὑποχαλάσαντες. Ἐφέξει . σταθῇ. ἐφελκύσει. καὶ ἐφέξειν ἀντὶ τοῦ κωλύσειν. Ἔφες . ἐπίπεμψον. Ἐφespoμένος . ἐπακολουθῶν. καὶ ἐφespoμένα. Ἐφesτιασάμενος . εὐωχηθεῖς. Ἐφειμένον . συγκεχωρημένον. Ἐφείω . τὸ ἐπιβάλλω, τὸ ἐπενέγκω. [ἔστιν εἶω καὶ ἐν συνθέσει ἐφείω.]

epsilon 934 [Ἐφείσθω τούτοις ἐξονυχίζειν . ἀντὶ τοῦ συγκεχωρήσθω ἀκριβολογεῖσθαι.] Ἐφεῖτο . τὸ συνεχωρεῖτο. γράφεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνετέλλετο. Ἐφείλιξαν . ἀντὶ τοῦ ἔφυραν. σχοινίον τὲ ἐφείλιξαν. Ἐφενάκιζον . ἡπάτων. Ἐφῆδεσθαι . χαίρειν. ἐπιτέρπεσθαι. Ἐφῆκα . ἔπεμψα. Ἐφῆλαντο . ἐπεπήδησαν. Ἐφηνεν . ἔδειξεν. Ἐφῆπτο . ἐπεκρέματο, ἐπέκειτο. Ἐφίκοντο . ἐφήψοντο. Ἐφθη . προέλαβεν. ἔφθασεν ἢ ἔβλαψεν. οἶον· ἔφθη ὀρεζάμενος πρυμνὸν σκέλος—. Ἐφθίατο . φθίω [ὅπερ] ἀπὸ τοῦ φθίνω γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν. ἐνθεν καὶ φθίσις, καὶ φθινόπωρον. ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἔφθιμαι, ὁ ὑπερσυντελικὸς ἐφθίμην, τὸ τρίτον πρόσωπον ἔφθιτο, καὶ καθ' ὑποστολὴν τοῦ ι καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἐφθίατο. Ἐφιάσι . συγχωροῦσιν. ἐφιάσιν, ὅπη τις ἐθέλει, ἀπιέναι. καὶ ἐφιεῖς ἀντὶ τοῦ συγχωρῶν.

epsilon 935 Ἐφιεῖς . ἀντὶ τοῦ ἐκπέμπων. ἐκ τοῦ ἴημι, ἥσω ἢ μετοχὴ εἰς καὶ ἐφιεῖς. Ἐφιέτω . ἀνείτω. Ἐφίει . ἐπέτρεπεν. ὁ δὲ Καῖσαρ δηοῦν τὰ πρὸ τῆς πόλεως ἐφίει. καὶ ἐφίει ἀντὶ τοῦ πέμπει. Ἐφίῃ . ἐπιθυμεῖς. τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίῃ. Ἐφίῃσιν . ἐπιπέμπει, ἀνατρέπει. Ἐφικνούμενοι . ἐγγίζοντες. Ἐφικνεῖσθαι . εἰς κατάληψιν ἔλθεῖν. Ἐφίκοιτο . νοῆσαι. καταλάβοι. Ἐφίεμαι . ἐπιθυμῶ. Ἐφιζάνει . ἐπικαθέζεται. Ἐφιστάμενος . ἀναμένων. σχολαίως βαδίζων. ὁ δὲ ἐπορεύετο ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος. Ἐφίστη . ἔταττεν, ὠριζεν. ὁ δὲ ἄρχοντας ἐφίστη τούτοις. Ἐφίλατο . ἡγάπησεν. εἰς λυκάβαντας διπλοῦς ἐφίλατο τὴν καλαμίτην.

epsilon 936 Ἐφλεγμάνθη οὐ δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἐφλέγμηνεν . Ἀριστοφάνης εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος. Ἐφλαδον . τὸ ἐσχίσθη ἢ ἐθλάσθη. ἀπὸ τοῦ θλῶ, φλῶ, κατὰ τροπὴν· παραγωγῶς φλάζω, καὶ ἔφλαδον. Ἐφλα με . ἔτυπτε με. Ἐφθοῦν . τὸ ὀπτᾶν. ἢ τὸ δι' ὕδατος ἔψειν. Ἐφλέγετο . ἐν ἐπιθυμίᾳ ἦν. ὁ δὲ Ἰάσων Θετταλὸς ἐπὶ τοῖς ἀναθήμασιν ἐν Δελφοῖς ἐφλέγετο. Ἐφονοκτονήθη . ἐμιάνθη. Ἐφορεύειν . ἐποπτεύειν. Ἐφορμεῖν . ἐφεδρεύειν. οὕτως Δημοσθένης. ἐνεδρεύειν ἐν πλοίοις. Ἐφοινίσσετο . ἐρυθραίνεται. τὸ πρόσωπον ἐφοινίττετο. Ἐφραγγέλωσαν . τουτέστιν ἐμάστιζαν.

epsilon 937 Ἐφοδευσάτωσαν . κατασκοπευσάτωσαν. Ἐφοδεύεται . διοδεύεται. Ἐφόρουν . ἐκόμιζον. Θουκυδίδης ἐφόρουν τὴν ὕλην εἰς αὐτόν. Ἐφρύαξαν . ἐταράχθησαν. ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη. ὁ δὲ Ἀκύλας ἐθορυβήθησαν, ὁ δὲ Σύμμαχος ἡναισχύντησαν ἡρμηνεύκασιν. Ἐφριξα . τὰς τρίχας ὠρθώθη. [ἐπυκνώθη.] καὶ Ὅμηρος ἔφριξε δὲ μάχη—. Ἐφυρον . ἔβρεχον ἢ ἔπλυνον. Ἐφυ . ἐγένετο ἢ ἐγεννήθη. Ἐφυλάξατο . ἐξέκλινεν, εἶασεν. ἐφυλάξατο δὲ τὰ μαλακὰ καὶ ψαμμῶδη. Ἐφυντο . ἐνέφυσαν, σφόδρα ἐπεβάλλοντο, ὥστε δοκεῖν συμπεφυκέναι. Ἐφώδευσαν . ἐπέτρεχον. Ἐφιλοτιμεῖτο . ἐνηβρύνετο, ἐλαμπρύνετο. τοῦ Θεολόγου· καὶ γὰρ ἐφιλοτιμεῖτο τοῖς ἑμοῖς λόγοις. Ἐφεπε . ἐδίωκε. τοῦ Θεολόγου· ἔφεπε κλονέων. Ἐφόρεις . ἔφερες. Ἡσίοδος — ἄλλα τε πολλὰ ἀρπάζων ἐφόρεις—. (Ἐπίρρημα.) * Ἐφφαθᾶ . διανοίχθητι. *

epsilon 938 Ἐφεξῆς . ἐπίσης, κατὰ τάξιν. Ἐφύπερθεν . ὑπεράνωθεν. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Χ. (Ἀρσενικόν.) Ἐχέφρων . φρόνιμος. Ἐχέμυθος καὶ ἐχεμυθότατος . ὁ φρόνιμος. Ἐχέγγυος . ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής. ὁ διὰ πίστεως ἄξιος. παρὰ Θουκυδίδη. ἰσχυρὸν, ἐγγυῆσαι δυνάμενον. * Ἐχθιστος . μισητός. * Ἐχης . ὁ πλούσιος. καὶ κλίνεται ἔχητος. Ἐχθρός . ἀντικειμένη ἐπὶ τὸ βλάπτειν πρόθεσις. Ἐχθοδοπός . ὁ ἐχθροποιός. Ἐχis . ὁ ὄφις. † Ἐχέτης . ὄνομα κύριον. † Ἐχῖνος . ὁ ἀκανθόχοιρος, παρὰ τὸ συνεχεῖν ἑαυτὸν στρογγυλούμενον. ἐν γὰρ τῷ ἀλέξασθαι τὸν ἐπερχόμενον, συνειλούμενος, τὸν τῶν ἀκανθῶν περίβολον προβάλλεται εἰς ἔρυμα. ἐχῖνος καὶ τοῦ βοῦς ὁ γαστήρ, παρὰ τὸ ἐπέχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν τροφήν. ἐχῖνος καὶ ὁ λέβης, ὁμοίως. ἐχῖνος καὶ ἄγγος τί, εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα πρὸς

epsilon 939 τὰς δίκας ἐτίθεντο. καὶ πόλις Θετταλίας οὕτω καλουμένη, ἀπὸ Ἐχίνου ἐνὸς τοῦ τὴν Σπάρτην ἐνοικήσαντος. σημαίνει καὶ μέρος ἀστέρος. εἴρηται δὲ ἔχινος ὁ θαλάσσιος καὶ ἄλλος ἀπὸ τοῦ ἔχειν ἑαυτὸν τῶν σαρκῶν ἀφανῶν οὐσῶν. ἢ ἔχινος κατὰ ἀντίφρασιν ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ἔχεσθαι διὰ τὰς ἀκάνθας ὡς ἀγρόπτος. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα, ὡς Ἀκραγαντίνος. Ἐχινόπους . ἀκάνθης εἶδος. παρὰ τὸ ἐπέχειν τοὺς πόδας τῶν βαδίζοντων ἐπ' αὐτῆς. ἢ ὅτι ἐχίνου θαλασσίου ποσὶν ἔοικεν. Ἐχυρόφρονες . οἱ τῇ φρονήσει ἀσφαλεῖς. Ἐχυρός . ὁ ἀσφαλής. παρὰ τὸ ἔχειν ἐχυρός, ὅθεν καὶ ἐνέχυρον, ἀείχυρόν τι ὄν· καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ α ἐχυρόν. (Θηλυκόν.) Ἐχενήϊς . εἶδος ἰχθύος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ α ἔχειν καὶ κρατεῖν τὴν ναῦν. ἐχενήϊς καὶ ἡ κρατοῦσα τὴν ναῦν ἄγκυρα. ἄγκυράν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενήϊδα δεσμὸν ἀέλλης. Ἐχινάς . ὄνομα νήσου. Ἐχεμυθία . σιωπή. μυστήριον. Ἐχέτλη . τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα, οὗ ἔχεται τῇ χειρὶ ὁ ἀροτριῶν. ὡς παρὰ τὸ ἔξυσται ξύστρα, οὕτως ἔχεται ἐχέτλη κατὰ συγκοπήν.

epsilon 940 Ἐχθραντέα . μισητή. Ἐχιδνα . ὄφις. Ἐχυρά . ἀσφαλής. (Οὐδέτερα.) Ἐχέγγυον . ἀσφαλές. Ἐχέμυθον . μυστήριον, κρυπτὸν ἢ φρόνιμον. ἦν δὲ ἐχέμυθος ἐς τὰ μάλιστα καὶ κρυψίνους. καὶ ἐχεμυθότατον, τὸ φρονημώτατον. Ἐχθιον . ἐχθρότατον. μισητότατον. Σοφοκλῆς βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἐστὶν ἔχθιον κακῆς. Ἐχθος . τὸ μῖσος. καὶ ἔχθημα, τὸ μίσημα. Ἐχθοδοπὸν . τὸ ἐχθροποιόν. Ἐχείδιον . ὀφείδιον. Ἐχμα . τὸ στήριγμα. Ἐχύρωμα . ἡ ἀσφάλεια. ὁ δὲ σκόλοπας ὀξεῖς ἐπιφερόμενος ἐνάλλεται τῷ ἐχυρώματι καὶ μετεωροπορεῖ. (Ρήματα.) Ἐχάτιζεν . ἔχρηζεν. Ἐχε δὴ . ἀντὶ τοῦ ἄγε δὴ. ἢ ἄρα δὴ πρόσεχε. ἢ τί τοιοῦτον. Ἐχεεν . ἔχωσεν. Ἐχεμυθεῖ . ἔχει καὶ κρύπτει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον.

epsilon 941 Ἐχeton . ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν. καὶ ἐχέτην ἀντὶ τοῦ εἶχον. δυῖκά. Ἐχέτω . κρατεῖτω. Ἀριστοφάνης Ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ· Κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω Γλαυκόν. Ἐχειρώθη . ἐκρατήθη. Ἐχει . ἀντὶ τοῦ τέθνηκεν. ἔχει αὐτὸν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος χαλινώσας. Ἐχεῖτο . ἐξεκέχυτο. Ἐχηρώθησαν . ἀνδρῶν ἐστερήθησαν. ἐχῆρευσαν. Ἐχηρα . ἐχάρην. Ἰωνικῶς. Ἐχθόμενος . μισούμενος. Ἐχθρεῦσαι . ἐχθροὺς γενέσθαι. ἐχθρεῦσαι φασὶν αἰετὸν καὶ κάνθαρον ἐκ τοῦ ἐκάτερον αὐτῶν τὰ ὡὰ θατέρου διασπᾶν. Ἐχθραίνει . μισεῖ. Ἐχιλιώθη . χίλια ἐζημιώθη. Ἐχόμενα . ἐγγύθεν, πλησίον. Ἐχοντες . οἰκοῦντες. Ἐχόντων ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν. Ἐχουν . ἀντὶ τοῦ ἐχώννυον. καὶ τούτου οἱ μὲν ἔχουν, οἱ δὲ τοῖς συμβάλλουσιν ἀντεμάχοντο. Ἐχολώθησαν . ὠργίσθησαν. Ἐχθοδοπῆσαι . ἐχθροποιῆσαι. καὶ κατὰ πλεο-

epsilon 942 νασμὸν τοῦ δ, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ, ἐχθοδοπῆσαι. Ἐχρυσοῦ . ἀπὸ τρίτου προσώπου τῶν ἐνικῶν, οἷον ἐχρυσοῦτο, γίνεται ὑποστολῇ τοῦ τ ἐχρυσοῦο καὶ κατὰ κρᾶσιν ἐχρυσοῦ. Ἐχραον . μετὰ βλάβης ἐπήλθον. Ἐχρηματίσθη . χρηματισμὸν ἐδέξατο. καὶ ἐχρήσθη ὁμοίως. Ἐχρῆν . ἤρμοζεν, ἔπρεπεν. [Ἐχριμπτ' αἰεῖ . ἐπλησίαζεν.] [Ἐχριμψαν . ὁμοίως.] Ἐχρίπτοντο . ἐπλησίαζον, προσετρίβοντο. Ἐχρησε . χρησμὸν ἔδωκε. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐδάνεισεν. Ἐχρειεν . ἐμαντεύετο. Ἐχύμισαν . ἀντὶ τοῦ ἔγχυμον ἐποίησαν. οἵπερ ἀρμονίαν ἐχύμισαν. Ἐχύρωσεν . ἰσχυρὰν ἐποίησεν. Ἐχώσατο . ὠργίσθη. Ἐχει . ἐπιμελεῖται. [καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον.] (Ἐπίρρημα.) Ἐχθρωδῶς . ἀπεχθῶς. μισητῶς. κακῶς. Ἐχυρῶς . ἀσφαλῶς. ἰσχυρῶς. Ἐχθές καὶ χθές . οἱ Ἀττικοὶ χθές, οἱ δὲ κοινοὶ ἐχθές. πρῶτον δὲ τὸ ἐχθές τοῦ χθές καὶ δήλον, πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας, ὅτι

epsilon 943 ἐχθές εἴρηται παρὰ τὸ ἐκτὸς γεγενῆσθαι τῆς σήμερον· δεύτερον δὲ, ὅτι πᾶν μονοσύλλαβον ἐπίρρημα ἢ φύσει ἢ θέσει γίνεται κατ' ἰδίαν μακρόν. οἷον· ναί· νή· πλήν· γνύξ· μάψ. οὐ μάχεται δὲ τὸ δις καὶ τρίς· ἀπὸ γὰρ διάκισ καὶ τριακίς συγκέκοπται. χωρὶς τοῦ πρίν. πῶς οὖν τὸ χθές βραχύ; ἐὰν εἴπωμεν χθές, ἡλόγηται· ἐὰν δὲ ἐχθές, μιμεῖται τὸ αἰές. τρίτον δὲ, ὅτι τὸ ε φωνῆεν πέφυκε πλεονάζειν, οἷον· εἶπον, ἔειπον· εἵκοσιν, ἐείκοσιν. ἀφεῖσθαι δὲ, ὅτι μετὰ συμφώνου ὑπάρχει. ἔβη, βῆ· ἔστη, στή· ἐμοῦ, μοῦ. οὕτως οὖν καὶ ἐχθές, χθές· ἀφαίρεσις καὶ οὐ πλεονασμός· ἐπειδὴ σύμφωνον ἔχει ἐπιφερόμενον. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐθέλω, θέλω. πρῶτον τὸ ἐθέλω καὶ

δεύτερον τὸ θέλω. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ψ. (Ἀρσενικόν.) Ἐψητός . ὁ ἐψημένος. † Ἐψητοί . τὰ λιτὰ ἰχθύδια.† (Θηλυκόν.) Ἐψία . ἡ ὁμιλία. † ἡ παιδιά.†

epsilon 944 (Οὐδέτερον.) Ἐψανον . ἀπαλόν· καὶ ἀτέραμνον. τὸ δυσέψανον. οὕτως Πλάτων. Ἐψητήριον . ἡ λοπὰς, ὃ ἐστὶ χύτρα. Ἐψια . τὰ ἀπὸ λόγων παίγνια. καὶ φιλέψιος ὁ φιλοπαίγμων. φιλόλογος ἐστὶν ὁ φιλέψιος. Ἐψιάτιμον . γνωστικὸν παίγνιον. Ἐψιμον . τὸ παίγνιον. (Ῥῆμα.) Ἐψηχον . κατέμασον, ἔτριβον, ἔξεον, ὠμάλιζον. οἱ μὲν τοὺς ἵππους ἔψηχον. Ἐψίω . τὸ λέγω. ἀπὸ τοῦ ἔπω, ἔψω καὶ ἐψίω, ἀφ' οὗ· πανημέριον ἐψιόωντο. Ἐψιᾶται . ἀντὶ τοῦ παίζει. Ἐψιάσθων . παιζέτωσαν. Ἐψιατέον . ἀντὶ τοῦ παικτέον. Ἐψιλωμένοι . γεγυμνωμένοι. Ἐψισαν . ἐψώμισαν. Ἐψων καὶ ἀπέψων . τὸ ἔψιον διὰ τοῦ ο μικροῦ, τὸ δὲ ἀπεσπόγγιζον διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἐψύχθη . ἀπεπαύθη· ἡρέμησεν. — ἄγρια δ' αὐτοῦ ἐψύχθη χαλεπῆς πνεύματα θευφορίας.

epsilon 945 Ἐψυχαγώγησε . παρεμυθήσατο. ἡ ψυχὰς διὰ μαγγανείας ἀνήγαγεν. Ἐψυρεν . ἀπεδίωξεν. Ἐψῶν . κνηθόμενος. Ἐψώμισεν . ἔθρεψεν. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ω μεγάλου. (Ἀρσενικόν.) Ἐωθινός . ὀρθρινός. Ἐῶς . ἀνατολικὸς ἢ ὀρθρινός. Ἐωσφόρος . ὁ ἥλιος, ἀνατολικὸς ἀστὴρ πρωϊνός, ὁ αὐτὸς καὶ φωσφόρος καλούμενος. ὁ Ὅμηρος τοῦτον λέγει φέρειν τὴν ἡμέραν, οὐχὶ τὸν ἥλιον. Ἐωϋτός . ἑαυτός. (Θηλυκόν.) Ἐώας . ἀνατολῆς. Ἐωλοκρασία . τὸ χθιζὸν βρῶμα, ἢ ἡ ματαία πόσις. Δημοσθένης· αἴτιος δ' οὗτος ἑωλοκρασίαν τινὰ μου τῆς πονηρίας αὐτοῦ κατασκεδάσας. ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεύουσι καταχεῖν τῶν κοιμωμένων τοὺς ζωμοὺς τῶν ἐώλων δειπνῶν, πρὸς τοιαύτην παιδίαν τετραμμένοις· ἡνίκα γὰρ συνέπινον ἀλλήλοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἐκάστου κρατὴρ οἴνου ἐτίθε-

epsilon 946 το, καὶ εἴτις ἐκαθεύδῃσε μὴ πιὼν τὸν κρατῆρα, πρωῒ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο. Ἐωρκοπίαις . ὑψηλοφροσύναις. Ἐως . ἡ πρώτη τοῦ ἡλίου ἀνατολή. ἢ ἡ πρὸ τῆς ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα. (Οὐδέτερον.) Ἐωλον . μάταιον· ἢ χθεσινόν· ἢ τὸ ψυχρόν καὶ ἀνωφελές· ἢ τὸ ἀνίσχυρον. τὸ εἰς τὴν ἔω λειπόμενον. Ἐῶν . ἀνατολικόν, ὀρθρινόν. σὺν τῷ ι . κτητικὸν ἀπὸ τῆς ἔως. τὸ δὲ ἑωσφόρος οὐκ ἔχει. (Ῥῆμα.) Ἐῶγεν . ἐκ τοῦ οἴγω. ὁ παρατατικὸς ἔοιγον, ὦγε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἔωγε. χηλοῦ ἀπὸ τοῦ πῶμ· ἀνέωγε. Ἐῶη . συγχωροίη. Ἐῶκει . ὠμοίαζεν. ἔῶκειν ἔχει τὸ ι. εἴκω τὸ ὁμοιῶ, ὁ μέσος παρακείμενος εἴκα καὶ κατὰ διάλυσιν ἔικα καὶ ἐπενθέσει τοῦ ο ἔοικα. καὶ ἐπαυξήσει τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα ἔωκα. καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον. ὁ ὑπερσυντελικὸς ἐῶκειν, ἐῶκεις. Ἐώλπειν ὑπερσυντελικὸς ἀπὸ τοῦ ἐόλπω, τὸ ἐλπίζω. Ἐῶμεν . συγχωροῦμεν.

epsilon 947 Ἐωνημένων . ἀγορασθέντων. Ἐωνῆσθαι . ὠνεῖσθαι δὲ δίφθογγον. Ἐωνοχόει . ἐκίρνα. Ἐῶν . ὁ ὑπάρχων. μὴδ' οὕτως, ἀγαθὸς περ ἐῶν,— ἐνεστὼς παρατατικὸς παρὰ τὸ ἔω, τὸ ὑπάρχω, ὦν καὶ ἐῶν· τὸ δὲ ἐῶν τοῦ ὦν ἐντελέστερόν ἐστι. καὶ ἐῶν ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκώς. Ἐῶξεν . ἀνέωξεν. Ἐῶργε . διεπράξατο. καὶ ἐώργειν, ὑπερσυντελικός. Ἐωρίζω . τὸ μετεωρίζω. Ἐῶρων . ἀπὸ τοῦ ὀρῶ. ὁ παρατατικὸς ὥρων καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἐῶρων, τῆς δασείας φυλαχθείσης. ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τοῦ οἶνοχοῶ ὁ παρατατικὸς ὠνοχόουν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἐῶνοχόουν, καὶ ἀπὸ τοῦ ὦνῶ, ὦνοῦμαι, καὶ ὦνημαι καὶ ἐῶνημαι.

epsilon 948 Ἐώσαντο . βιαίως εἰσῆλθον. εἰσεπήδησαν. Ἐώσεν . ἀπώσατο, ἐνέβαλεν. ἀπὸ τοῦ ὥθω ὁ μέλλων ὥσω, ὁ ἀόριστος ὥσα, τὸ τρίτον ὥσε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἔωσεν. ὡς ὠνοχόει, ἐῶνοχόει. Ἐώρταζον . ἀπὸ τοῦ ἐορτὴ γίνεται ἐορτάζω, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐώρταζον. καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε λέξις εὐρίσκεται ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ η ἐπιφερομένη τὸ η, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ δίφθογγον, ὡς τὸ ἡοῦς, ἡοῖ, καὶ κατὰ διάλυσιν, ὡς ἡόα, τούτου χάριν ἐγένετο ὑπερβιβασμός· καὶ ἡ μὲν παραλλαγή ἐξετάθη, ἡ δὲ ἀρχὴ συνεστάλη εἰς ε, καὶ ἐγένετο ἐώρταζον. Ἐω . τὸ ὑπάρχω. ἐῶ δὲ τὸ καταλιμπάνω. Ἐῶμενος . καταλιμπανόμενος. (Ἐπίρρημα.) Ἐως τῶν οὐρανῶν . ἕως τοῦ τέλους. καὶ ἕως ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς καὶ πάντα τὸν χρόνον.

- zeta 947 ^(19t) Ζ. Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Ζαβρός . πολυφάγος. Ζαβρῆς . κύριον. καὶ κλίνεται τοῦ Ζαβρῆ.
- zeta 948 ⁽¹⁹⁾ Ζαγρός . ἀνυπόδετος. Ζαῖν ἄνεμον . τὸν σφοδρῶς πνέοντα. [καὶ Ὅμηρος ὤρσε δ' ἐπὶ ζαῖν ἄνεμον— ὡς παρὰ τὸ πέτω γίνεται πετῖν. Ἡσίοδος
- zeta 949 —αἰετὸν μὴ πετῖνα γενέσθαι. οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω, γίνεται ἀήν, καὶ μετὰ τοῦ ζα μορίου ζαῖν. τὸ γὰρ τέλειον ζαῖνα, ὡς πετῖνα. εἰ μὴ κατ' ἔκθλιψιν γέγονεν. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος.] Ζαθέου . ἄγαν θαυμαστοῦ. Ζάκοτος . ἄγαν ὀργίλος. Ζάκορος . ὁ τοῦ νεῶ ἐπιμελούμενος. [κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν. τὸ δὲ ζα οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ἐπίτασις, ἀλλ' ἀντὶ τῆς διὰ προθέσεως, ἴν' ἧ ὁ διάκορος. οἱ Αἰολεῖς καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν δία ζα φασίν.] Ζακχαῖος . κύριον. Ζαλμώδης . ὁ σθλάβος. Ζάλευκος . Πυθαγόρειος φιλόσοφος καὶ νομοθέτης. Ζαμενής . ὁ ἄγαν ἰσχυρός. Ζάλμοξις . κύριον.
- zeta 950 Ζαφλεγεῖς . λαμπροί. ἐπιφανεῖς. Ζάψ . τὸ πῦρ. (Θηλυκόν.) Ζάβα . τὸ λωρίκιον. Ζαβουλών . χώρα. ἐρμηνεύεται δὲ εὐωδία καὶ εὐλογία. [δὲ Ζαβουλών ἐστι.] Ζάλη . ἡ σύνομβρος πνοή, ἡ ἡ μεγάλη ἄελλα καὶ ταραχὴ τῆς θαλάσσης ἡ τοῦ ἀέρος. [παρὰ τὸ ζέειν τὴν ἄλα ἡγουν κορυφοῦσθαι.] Ζακυνθίδες . κολοκύνθαι. Ζαμβύκη . μουσικὸν ὄργανον. Ζαθέην . ἄγαν θαυμαστήν. [παρὰ τὸ θέαν καὶ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον, ὡς τὸ ἡγαθέην, τὴν θαυμαστήν καὶ πολλῆς θέας ἀξίαν.] † Ζαία . ἡ πόλις. † Ζάλη . ἡ ἐξ ἔκουσίων πραγμάτων ἐν τῇ ψυχῇ γενομένη περίστασις καὶ ταραχὴ βίου, ἡ ἡ πρὸς κίνδυνον τὴν ψυχὴν συνωθοῦσα σύμβασις.
- zeta 951 ⁽¹⁹⁾ (Οὐδέτερον.) Ζαβεῖον . ἐν ᾧ αἱ ζάβαι. Ζάγκλον . τὸ δρέπανον. [κέκρυπται γυνὴ ζάγκλον ὑποχθονίη. παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ ἀγκύλον, ζάγκυλον καὶ κατὰ συγκοπὴν ζάγκλον, τὸ λίαν ἀγκύλον.] Ζαθρές . μεσημβρινὸν καῦμα τὸ δειλινόν. Ζαθέρει . ἄγαν θερμῷ. [—οἶδα καθίζων ἀεΐδειν ζαθερεῖ καύματι θαλπόμενος.] Ζαμάτιον . τρυβλίον. Ζαές . μέγα, πολὺ, λαμπρὸν, ἰσχυρόν. Ζαπληθές . ἄπειρον, ἀμέριστον. Ζατρεφές . τὸ εὐτραφελές. Ζαφελές . τὸ ἀφελές. καὶ ζαφελῶς ἀντὶ τοῦ πάνυ ἀφελῶς. Ζαχρειές . ἀντὶ τοῦ ἄγαν χρειῶδες. κυρίως τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ πραττόμενον. [παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποιήται ἡ λέξις, ζαχερες, καὶ ἐν ὑπερθέσει ζαχρεές, καὶ ζαχρειές, καὶ ζαχρειῆς ἐπὶ ἀρσενικοῦ, καὶ ζαχρήεις, ζαχρήεντος.] (Ῥῆμα.) Ζατρεύω . τὸ ἐν μύλωνι βασανίζω.
- zeta 952 Ζαβάλλειν . ἐξαπατᾶν. Ζαπλουτεῖν . ἄγαν πλουτεῖν. Ζατῶ . τὸ φράζω. καὶ ζατῶσαι τὸ φράσαι. Ζαχρειῶ . ἄγαν χρήζω. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ζαφελῶς . τὸ μεγάλως ὠφελημένον. ἢ ἐπιμόνως ἠύξημένον. [παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ ὠφέλλω, τὸ αὖξω ἢ ὠφελῶ καὶ τὸ μὲν ζάφελος βαρύνεται λόγῳ τοιούτῳ. τὰ εἰς ῥ λήγοντα συγκεείμενα παρὰ τὸ ζα προπαροξύνονται, οἷον· ζάθεος, ζάκοτος, ζάφελος· τὸ δὲ ζαφελῶς περισπᾶται, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τοῦ ελως ἐπὶ ῥῆματα παραλήγοντα τῷ ε ἐπὶ τὸ πλεῖστον φιλεῖ περισπᾶσθαι, οἷον· εὐτελῶς, ἐπιμελῶς, οἷς καὶ τὸ ζαφελῶς συνέδραμε. πρόσκειται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διὰ τὸ εὐτραπέλως, εἰκέλως. —ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς—] Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Ζεβεδαῖος καὶ Ζεβεέ . ὀνόματα κύρια. Ζελεΐτης . τοπικόν.
- zeta 953 * Ζειπήτης . ὁ περιχύτης. * Ζεῦξις . κύριον. Ζευξίλεως . ᾧ ὑποζευγνύμενοι εἰσὶν οἱ λαοί. Ζεύς . τούτου τὸ ἄγαλμα ἱστοροῦσι καθήμενον γυμνὰ ἔχειν τὰ ἄνω, τὰ δὲ κάτω ἐσκεπασμένα, κρατοῦν τῇ μὲν εὐωνύμῳ σκῆπτρον, τῇ δεξιᾷ δὲ αἰτὸν προτεῖνον. καὶ τὸ μὲν καθῆσθαι τὸ ἐδραῖον τῆς δυνάμεως αἰνίττεται, τὸ δὲ τὰ ἄνω γυμνὰ ἔχειν, ὅτι φανερώς τοῖς νοεροῖς καὶ τοῖς οὐρανίοις τοῦ κόσμου μέρεσι· τὰ δὲ λοιπὰ σκέπεται, διότι τοῖς χαμαιζήλοις ὁ θεὸς ἄγνωστος. τὸ δὲ τῇ λαίᾳ σκῆπτρον κατέχειν σημαίνει τὸ ἐξουσιαστικόν, τὸ δὲ τῇ ἐτέρᾳ προτείνειν αἰτὸν δηλοῖ, ὡς τῶν ἀεροφόρων πνευμάτων κρατεῖ, ὡς ὁ αἰτὸς τῶν μεταρσίων ὀρνέων κρατεῖ. Ζέφυρος . ὁ εὐκραῆς καὶ γαληνὸς ἄνεμος. καὶ οἶονεὶ ζωηφόρος τις ὢν ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων. ὁ τὰ πρὸς ζωὴν φέρων, ἐπειδὴ τὰ φυτὰ κυῖσκειν ποιεῖ. [αὔρη ζεφυρὴ πνεῖουσα τὰ μὲν φύει,

ἄλλα δὲ πέσσει. ἢ παρὰ τὸν ζόφον, ζόφυρος καὶ ζέφυρος· ἐκ γὰρ τοῦ ζόφου ῥέει. ζόφος δὲ καλεῖται ἡ δύσις. οὗτος δὲ καὶ λίψ καλεῖται.] Ζεβεδαῖος . ὁ τοῦ Ἰωάννου καὶ Ἰακώβου τῶν ἀποστόλων πατήρ, ὃς ἐν ἀπιστίᾳ ἔμεινεν.

zeta 954 (1) (Θηλυκόν.) Ζεῖα . εἶδος σπέρματος, ἢ ὀλύρα ἢ αἰ κριθαί. [ἀπὸ τοῦ ζέω ζεαὶ καὶ ζεαί· αἰ τοῦ ζῆν αἰτίαι.] Ζεῖδωρος . ἡ ἀρόσιμος γῆ. ἡ δωρουμένη τὰ πρὸς τὸ ζῆν. [κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς τὴν εἰ δίφθογγον. ὡς οὐτήσω, ὠτειλή. καὶ ὡς παρὰ τὸ κέκαυται καυτηρὸς καὶ καυστειρός. ἢ παρὰ τὰς ζεῖας ζεῖδωρος. ἢ παρὰ τὸ ζέω, ζέει, ζεῖδωρος καὶ ἐν συναιρέσει ζεῖδωρος.] Ζειρά . ἡ ζώνη, ἢ χιτῶν μέχρι τῶν ποδῶν διήκων. [ἢ ζειρὰς τὰς χλαμύδας λέγουσι τινές, ἢ χιτῶνας ἀνακεκωλαμένους, ἢ ἀνακώλους, ἢ μίτρας. οὕτως Ἡρόδοτος.] Ζέλεια . πόλις ἀπὸ Ζέλου τινὸς ὠνομασμένου, ἢ διὰ τὸ τὸν ἥλιον ἐν αὐτῇ λίαν εὐσεβεῖσθαι. Ζεύγλη . τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ. παρὰ τὸ ζεύγω, ζεύγλη. [ὡς αἶζω, αἶγλη μετὰ συναιρέσεως.] Ζευξιδία . ἡ Ἥρα. Ζεφυρία . πνοὴ ἡ τοῦ ζεφύρου. [καὶ ζεφύριον πνεῦμα.] (Οὐδέτερον.) [Ζευγήσιον . τὸ τοῦ ζευγίτου τέλος. ζευγίσιον δὲ, τόπος, ἰῶτα.] Ζεῦγμα . οὐ τὸ σχοινίον, ἀλλ' ἡ ἐξευγμένη σχεδία ἐν ποταμῷ ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἡ τοῦ ποτα-

zeta 955 μοῦ διάβασις ἢ γέφυρα. [ζεύγνυται δὲ Ῥωμαίοις ἀπονώτατα τῶν ποταμῶν τὰ ῥεύματα· ἐπὶ τε Ἰστρῷ καὶ Ῥήνῳ καὶ Εὐφράτῃ.] Ζεῦγμα καὶ ὄνομα τόπου. Ζεῦγος . παρὰ τὸ ζεύγω. ὡς τεύχω τεύχος. Ζεῖ . ἀντὶ τοῦ βράζει· δίφθογγον. [ὥσπερ καὶ ῥεῖ ἀντὶ τοῦ ῥέει, καὶ πλεῖ ἀντὶ τοῦ πλέει, καὶ πνεῖ ἀντὶ τοῦ πνέει, κατὰ συναίρεσιν.] Ζέσας θυμῷ . ἐξαφθεῖς τὴν ψυχὴν. Ζεύσασθαι . ἀντὶ τοῦ γεύσασθαι. Δωρικῶς. Ζεύξατο . βόας ἢ ἡμιόνους ἐνῶσαι ὑπὸ τὸν αὐτὸν ζυγόν. καὶ ζεύξιν τὸ πρᾶγμα. [παρὰ τὸ Ζεύς· αὐτὸς γὰρ πρῶτος ἔξευξεν ἡμιόνους ἐπὶ σπορᾷ καρπῶν.] Ζέω καὶ ζῆν . εἴρηται κατὰ μίμησιν τοῦ κατὰ τὰ θερμὰ τῶν ὑδάτων ἤχου. ἢ ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ ἄω τὸ πνέω, ζάω καὶ ζέω. Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Ζήβ . ὄνομα κύριον ἐβραϊκόν. Ζήβηρες . ἔθνος. Ζηλωτός . μακαριστός.

zeta 956 Ζηλωτότατον . μακάριον. ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διδάξεις. Ζηλήμονες . φθονεροί. Ζηλωταί . παρὰ Ἰουδαίοις οἱ τοῦ νόμου φύλακες. Ζῆλος . ἡ μίμησις τοῦ κρείττονος. ἔστι δὲ καὶ ἡ λύπη ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐπιτυχάνειν ὧν αὐτὸς ἐπιθυμεῖ, καὶ οὐ τυγχάνει. ἢ μνήμη δευτέρου πρὸς τὸ πρότερον. ἢ ὁ πόθῳ θεῖῳ κατ' ἐναντίων ὀπλιζόμενος. ἢ δικαία ἀγανάκτησις, ὡς τό· ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με. [παρὰ τὸ ζέω καὶ τὸ λίαν γέγονε ζέλος καὶ ζῆλος· ὁ γὰρ ζῆλος θερμός ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ζεῖν, ὁ φλεγμαίνειν καὶ ἐκκαίεσθαι τὴν ψυχὴν ἐμποιῶν. ἢ ὁ ζητῶν πρὸς τινα ἄλλον ζῆν. Ἡσίοδος· ζηλοῖ δέ τε γείτονι γείτων.] Ζηνόδοτος . Ἐφέσιος, ἐποποιὸς καὶ γραμματικὸς, μαθητὴς Φιλητοῦ, ἐπὶ Πτολεμαίου γεγωνὸς τοῦ πρώτου, ὃς καὶ πρῶτος τῶν Ὀμήρου διορθωτῆς ἐγένετο. καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν προὔστη καὶ τοὺς παῖδας Πτολεμαίου ἐπαίδευσεν. Ζήτης . ὁ τοῦ Βορέου παῖς. Ζῆκχοι . ἔθνος.

zeta 957 Ζῆλος . ἡ κίνησις. καὶ εἰ μὴ κατ' ἐπίγνωσιν ὁ ζῆλος. (Θηλυκόν.) Ζηλοτυπία . ἡ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς γυναικὸς εἰς ἑτερον ἀσελγὴς ὑπόνοια. Ζημία . ἡ τὴν ζωὴν μειοῦσα, τουτέστι τὴν περιουσίαν. Ζωὴ γὰρ ἡ περιουσία. ἢ ἡ τῶν ὄντων πρὸς τὸ ζῆν μείωσις. ἢ παρὰ τὴν ζέσιν τὴν γινομένην ὑπὸ τοῦ θυμοῦ ἐν τῷ ἐκκτείνειν τὰ ἐπαγόμενα. ἢ ζημία στέρησις τῶν ὄντων. Ζηρυνθᾶ . ἡ Ἀφροδίτη. καὶ Ζηρύνθιον, καὶ Ζήρυνθον ἄντρον, ἐν ᾧ τοὺς κύνας ἔθυσον. (Οὐδέτερον.) Ζητρεῖον . ὁ κοῦσπος. τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δοῦλοι. [γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ζα καὶ τοῦ τρέω, τὸ φοβοῦμαι. ζάτρεον καὶ ζητρεῖον, ἐν ᾧ δεῖσθαι τρέουσι. κατὰ τροπὴν τῆς εἰ διφθόγγου εἰς τὸ ἦτα δωρικῶς ὡς τό· πλείων, πλήων· μείων, μήων. εὔρηται καὶ διὰ τοῦ ἰῶτα συνεσταλμένως, ὡς παρὰ Ἡροδότῳ· ἄγε αὐτὸν εἰς τὸ ζήτηριον. ἔστι δὲ χωλίαμβρον τὸ μέτρον. τοῦτο δὲ ὁ μὲν Ὡρος ὁ Μιλήσιος προπαροξύνει, ὥσπερ γήτειον, ὁ δὲ Ὡριγένης περισπᾷ, ζητρεῖον.] Ζήτημα . λόγος ἀνθρώπων καὶ διάλεξις ἐπὶ πράγματι.

zeta 958

Ζηλώματα . ζηλοτυπίας. κώμους καὶ τὰ νέα ζηλώματα καὶ τὰ ποθούντων κνίσματα. Ζῆτα . τὸ στοιχεῖον, ἀπὸ Ζήτου τοῦ Βορέου, οὗ μέμνηται Ἥλιος. [Ζῆ . ἔστι ῥῆμα ἄω τὸ πνέω. τοῦτο γίνεται κατὰ ἐπίτασιν τῆς ζα συλλαβῆς ζάω, ὡς πλοῦτος, πλουτάω, ζάπλουτος· εἴτα κατὰ συναίρεσιν γίνεται ζῶ. καὶ πάλιν ζάεις, ζάει, καὶ κατὰ κρᾶσιν δωρικὴν τοῦ α εἰς η ζῆς, ζῆ.] Ζηλώσαντες . μιμησάμενοι. Ζηλοτυπεῖν . τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι. Ζηλοτυποῦν . Αἰσχίνης ἀντὶ τοῦ μισεῖν. Ζήλου . ἀντὶ τοῦ μιμοῦ. [Σοφοκλῆς· καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω.] Ζηλοῦν . τὸ μακαρίζειν. Ζηλοῦν καὶ παραζηλοῦν διαφέρει . παραζηλοῦν γὰρ λέγεται τὸ ἐρεθίζειν καὶ κινεῖν εἰς ζηλοτυπίαν, ὅποιον τό· αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ’ οὐ θεῶ. τουτέστιν ἐκίνησαν ἐν ἐμοὶ ζῆλον καὶ οἶον εἰς ὀργὴν με ἠρέθισαν εἰδωλολατροῦντες. ζηλοῦν δέ ἐστι τὸ βουλεύεσθαι καὶ ἑαυτῷ ὑπάρχειν, ὃ παρεῖναι τὸ πέλας νενόμικεν ἀγαθόν. Ζητήσεται . ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται. Ζητεῖν . ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι τιθέασιν Ἀττικοί.

zeta 959 μὴ δὲ σὺ ζήτηι τι πυθέσθαι. Ζητεύω . πτωχεύω. Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Ζιποίτης· Ζιήλας· Ζιβύτης . ὀνόματα κύρια. Ζίρης . καὶ κλίνεται ζίρη. Σκυθικὴ φωνή. Ζιφαῖοι . ἔθνος. ἦτοι σκοτεινοί. (Θηλυκόν.) Ζιβύνη . ὀλοσίδηρον ἀκόντιον ἢ σπάθη. τοῦ Ψελλοῦ· ἡ λόγχη δὲ ζιβύνη. (Οὐδέτερον.) Ζιγγίβερ . εἶδος ἀρώματος. Ζιζάνιον . εἶδος βοτάνης τὸ ἄνευ σπορᾶς παραφυόμενον τῷ σίτῳ. παρὰ τὸ σίτος καὶ τὸ ἰζάνω, τὸ ἐπικαθήμενον τῷ σίτῳ, σιτοῖζάνιον, τὸ τῷ σίτῳ παρεδρεῦον καὶ συναῦζον. Ζιννίχιον . τὸ λῶρον τοῦ ὑποδήματος.

zeta 960 (1^{ος}) (Ῥῆμα.) Ζιγνῶ καὶ ζιγνῶσαι . τὸ σκυθρωπῆσαι. Ζέω . τὸ ζητῶ. Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Ζολιμίηλος . κύριον. Ζοροβάβελ . κύριον. Ζοφοδορπίας . ὁ σκοτεινὸς δεῖπνος. Ζοφώδης . ὁ σκοτεινὸς καὶ ζοφοειδής. Ζόφος . σκότος ἢ ἡ δύσις. παρὰ τὸ νέφος, νόφος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν ζόφος. (Θηλυκόν.) Ζοφομηνία . ὁ σκοτισμὸς τῆς σελήνης ἢ ἔκλειψις. [Ζοφερά . ἡ σκοτεινή.] Ζόαρα . τόπος. Ζόντειον . τόπος. Ζοφερόν . σκοτεινόν.

zeta 961 (1^{ος}) Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Ζυγός . ὁ νόμος παρὰ τῇ θεῖᾳ γραφῇ. Ζυγός . τὸ ἄρμα τῶν ἵππων. ἱππέιου δὲ ζυγοῦ θεὰ ἦψατο. Ζυγός . ἡ τῆς κιθάρας πῆχυς. [ὡς τό· ἐπὶ δ’ ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν. τὸ ζήγιον καὶ ἡ καθέδρα τῶν κωπηλάτων. εἴρηται δὲ ζυγὸς παρὰ τὸ δύο ἄγεσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι ὑπ’ αὐτοῦ, δυγός, καὶ Δωρικῶς ζυγός· ὡς τό· θερίσδω, θερίζω, ζευκτῆρες, δευκτῆρες.] Ζυγόδεσμος . ὁ ἱμᾶς τοῦ ζυγοῦ. Ζύγιος . ὁ ἐνεργῶν ὁμόνοιαν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, ἡγουν συζυγίαν. Ζύθος . ὁ ἀπὸ κριθῆς οἶνος. Ζυγίτης . ὁ καθηήμενος ἐν τῇ νηϊ μέσος. Ζυμήτης . ἄρτος.

zeta 962 Ζύγιοι ἵπποι . οἱ ὑποβαλλόμενοι τῷ τοῦ ἄρματος ζυγῷ, τουτέστι ὁ μέσος ἀριστερὸς, ὁ μέσος δεξιός. (Θηλυκόν.) Ζύμη . τὸ συμπεφέν σταῖς εἰς ὄπτησιν. παρὰ τὸ ζέω ζύμη, ὡς οὔσα οἶμος καὶ ὁδὸς τῆς ζωῆς. Ζύγαινα . εἶδος ἰχθύος. Ζυγία . ἡ Ἥρα. (Οὐδέτερον.) Ζύγωθρον . ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός. Ζύγαστρον . κιβωτός· κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορός. [Σοφοκλῆς· ξύλῳ ζυγάστρῳ. παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι τὰς σανίδας. καὶ Ξενοφῶν· τὰ δὲ ἄλλα χρήματα παραδεχομένους ἐν ζυγάστροις κομίζειν, ἵνα, ὅπῃ καιρὸς εἴη, διαλαμβάνοιεν ἕκαστος τὰ ἄξια.] παρὰ Δελφοῖς δὲ ζύγαστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλακεῖον. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις.

zeta 963 (1^{ος}) (Ῥῆμα.) Ζυγοφορούμενα . ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα. Ζυγομαχεῖν . τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι ἢ στασιάζειν ἢ μάχεσθαι. μετῆκται ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης. Ζυγεῖν . τὸ ἐπ’ εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ. τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως λέγεται στίχος. Ζυγώθηρσον . συνάρμοσον. σύμπηξον. ἴσωσον. ζυγοστάτησον. ἀναζυγοῦν δὲ τὸ ἐξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν. Ζυγῶσαι . τὸ ζεῦξαι. [ζυγῶσας εὐσθενεστάτῳ θράσει ταύρους.] Ζυγάδην . συνεζευγμένως. Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Ζωηρός . ὁ ζῶν, ἢ ὁ παρέχων ζωὴν. Ζωῖλος . οὗτος Ἀμφιπολίτης ἐστὶ πόλις δὲ Μακεδονίας Ἀμφίπολις. οὗτος ὁ Ζωῖλος ἐπεκλήθη ὁμηρομάστιξ, ὅτι ἐπέσκωπτε τὸν Ὅμηρον.

zeta 964

Ζωμὸς μέλας . ἡ λεγομένη αἱματίς, κυρίως δὲ ζωμὸς τὸ ἐπὶ τοῖς κρέασι τῶν ζῶων ἄρτυμα.
Ζωροπόται . ἀκρατοπόται. Ζωροάστρης . ἀστρονόμος. [οὗτος ἐπὶ Νίνου βασιλέως Ἀσσυρίων ἦν·
ὅστις ἠὔξατο ὑπὸ πυρὸς οὐρανίου τελευτῆσαι, παρεγγυήσας Ἀσσυρίοις τὴν τέφραν αὐτοῦ
φυλάττειν· οὕτω γὰρ αὐτοῖς ἡ βασιλεία οὐκ ἐκλείψει διαπαντός, ὅπερ μέχρι νῦν πεφύλακται
παρ' αὐτοῖς.] Ζωρομάσδρης . Χαλδαῖος σοφὸς, ὃς ἔγραψε μαθηματικὰ καὶ φυσικὰ. Ζωσιμαῖς·
Ζώσιμος . ὀνόματα κύρια. Ζωστήρ . ὧ ἐπάνω τοῦ θώρακος χρώνται. (Θηλυκόν.) Ζωβία . κύριον.
Ζωή . συμπλοκὴ ψυχῆς μετὰ σώματος ἢ παρατήρησις καὶ μονὴ τῶν ὄντων. * καὶ ἡ κτῆσις μόνη
τῶν ὄντων *, καὶ ἡ κτῆσις καὶ ἡ οὐσία. ἡ ζωὴ ἐστὶν ἡ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι δημιουργία
τοῦ κτίσαντος· ἡ ἀληθῶς ἀρετὴ ἐκούσιος γενομένη· ἡ σύστασις τοῦ ζώου [θανάτου] ἀπεί-

zeta 965

ραστος· ἡ τὸ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν ἐληλυθός, διαφέρει δὲ ζωὴ ψυχῆς· ζῆ γὰρ
καὶ τὰ φυτά. Ζωμήρυσις . μαγειρικὸν ἐργαλεῖόν τι. [ἡ τὸ κοχλιάριον. ζωμήρυσιν τε τὴν λίπους
ἀφρολόγον.] Ζωμαλμή . κύριον. Ζώνη . τὸ τοῦ σώματος μέρος. [εἴρηται παρὰ τὸ ζῶ. ἐν ᾧ
μάλιστα τὸ τοῦ ζώου ἐστὶ δεκτικὸν καὶ τὸ ζωτικόν. ζώνη ὁμωνύμως καὶ τὸ περὶ αὐτὴν ὕφασμα,
ὥς καὶ θώραξ τὸ μέρος καὶ τὸ περιτιθέμενον ὄπλον. ἡ παρὰ τὸ δεῖν δῶναι καὶ ζώνη ἡ
περιδεομένη. τὰ δὲ παρ' αὐτῆς συγκείμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. οἶον· ἄζωνος,
βαθύζωνος, χρυσόζωνος. ζώνη καὶ ἡ δύναμις τροπικῶς, ἐπειδὴ ὁ ἐσταλμένος εὐσταλέστερός
ἐστὶ πρὸς τὴν πρᾶξιν.] ζώνη καὶ τὸ ἀξίωμα. ἀναζητουμένης τῆς βασιλίδος ὠθεῖσθαι οὐ μόνον
ιδιώτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπὸ ζώνην. ζώνη παρ' Ἡροδότῳ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. ζῶναι ἐπὶ γῆς
πάντες βόρειος ὑπὲρ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον, ἀοίκητος διὰ ψύχος, εὐκρατος καύματος ἡ
λεγομένη διακεκαυμένη· ἀντεῦκρατος νότιος, ἀοίκητος διὰ καῦμα.

zeta 966

Ζωοδότειρα . ἡ παρέχουσα τὸ ζῆν. Ζώσας . ἐναργεστέρας, οὐκ ἀπολλυμένας. Ζώνη . τὸ μέρος
τοῦ σώματος, ἐν ᾧ μάλιστα τὸ τοῦ ζώου ζωτικόν. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐν τῷ στήθει. καὶ ἡ συνήθης
ζώνη, καὶ ὁ συνουσιασμός. ὥς τό· λύσατο δὲ παρθενίην ζώνην. (Οὐδέτερον.) Ζωαρκές . τὸ πρὸς
ζωὴν ἀρκοῦν. Ζωάγρια . τὰ τῆς ζωῆς χαριστήρια. καὶ ζώγρια, δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται.
Προκόπιος· τῷ Χοσρόῃ ζώγρια δόντες τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς διεσώσαντο. Ζωγρεῖον . εἶδος
σπυρίδος. Ζώδιον . τὸ μικρὸν ζῶον. Ζῶμα . τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. ἄλλοι τὸν θώρακα.
οἱ δὲ κυρίως ζῶμα τὴν εἰρήνην. Ζώντειον . τὸ τῶν οἰκετῶν κολαστήριον. Ζώπυρα . φουσητήρες.
ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φουσῶσι. Ζώπυρον . πεπυρακτωμένον, ἔνθερον. Ζῶον . οὐσία ἔμψυχος
αἰσθητικὴ· ἡ ζῶον ἐστὶ τὸ κατὰ παντὸς γένους νοεροῦ ἐμψύχου αἰσθητικοῦ κατηγορούμενον. ἡ
ὀλικὸν γνῶρισμα πάντων τῶν

zeta 967

ἐν αἰσθήσεσι πρὸς φύσιν λαχόντων τὴν ὑπαρξιν. ἡ τὸ ἔχον κατάλληλον τῇ φύσει καὶ τὴν
ὀρεξιν, δι' ἧς τὸ ἐμμόνιμον καὶ χρήσιμον συνεπάγεται. ἡ τὸ ἔχον ἐν ἑαυτῷ φυσικῶς τὴν πρὸς
τὸ ὠφελοῦν στοργὴν καὶ ἐπιρρέπειαν. ζῶον παρὰ τὸ ζῶ, ἢ ἀπὸ τῆς ζωῆς. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι,
ἐπειδὴ εὗρηται κατὰ διάστασιν, ὥς παρὰ Σιμωνίδη. φησὶ γάρ· τὸ δ' ἡμῖν ἐρπετὸν παρέπτατο
ζῳῖον κάκιστον. καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα τὸν διὰ τοῦ ωον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ωον οὐδέτερα
μονογενῆ θέλουσιν ἔχειν πάντοτε τὸ ι. οἶον· Πτῶον, ὄνομα ὄρους, περιστῶον, προστῶον,
ὑπερῶον. οὕτως οὖν τὸ ζῶον σὺν τῷ ἰῶτα. Ζώγρια λαβεῖν . ἀντὶ τοῦ ζῶντα λαβεῖν, κρατῆσαι.
οἱ δὲ γενόμενοι ζώγρια κύριοι τοῦ στρατοῦ τοῦτον ἐσταύρωσαν. Ζωρόν . τὸ ζωτικόν. καὶ
ζωρότερον, ἀκρατότερον. [ζωρόν κεράσας ἰσοχειλέα— καὶ Ὅμηρος εἰπὼν· ζωρότερον] κέραιε.
διαφορᾶς κράσεων λέγει, ὥς μίγματος τινὸς στρεμνίους ποιοῦντος τοὺς πίνοντας. [ἀπὸ τοῦ ζῆν
ζωότερον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ ζωρότερον, ἐν ᾧ οἶνος οὐκ ἠφάνισται, ἀλλ' ἔτι ζῆ] καὶ θερ-

zeta 968

μότατός ἐστιν. ἀπὸ δὲ τούτου τὸ ἀκρατότερον ἐμφαίνει καὶ ἰσχυρόν. ἡ παρὰ τὸ ζα καὶ τὸν ὦρον,
ὃ σημαίνει τὸν ἐνιαυτόν· ζαωρὸς ὁ πολυετής καὶ παλαιὸς οἶνος καὶ εὐποτος παρὰ τὸν νέον.
Ζώστειον . τόπος. Ζώστρειον . τόπος. [Ζῶτειον . ὁ μύλος, ὅπου αἱ ζεαὶ κόπτονται.] Ζώστρα .
ἐνδύματα τινὰ ἀνδρῶν. οἶον χιτῶνας βαθεῖς, οἷς ζώννυται ἡ ζώνη. Ζωῦφια . τὰ μικρὰ ζῶα, ἥτοι

κνώδαλα ἢ πτηνά. (Ῥῆμα.) Ζώγει. ζῶντα φύλασσε. [οἶον· ζώγει, Ἀτρέως υἱέ— παρὰ τὸ ζῶ καὶ τὸ ἀγρεύειν. ὁ τὰ ζῶντα ἀγρεύων. καὶ ζωγεῖ ἀντὶ τοῦ ζῶντας λαμβάνει.] Ζώσκον. ἀντὶ τοῦ ἐπλούτουν. ἐγὼν ἔτι ζώσκον. Ζώη. εὐκτικῶς. Ζώννυσθαι. καθοπλιζέσθαι. Ζωपुरεῖ. ἀναζῆν ποιεῖ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκκαίει. καὶ ζωपुरῆσαι λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀναθάλψαι. κυρίως δὲ ζωपुरῆσαι ἐστὶ τὸ ἐκ μικροῦ σπινθῆρος φουσῶντα μεγάλην φλόγα ἀνάψαι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ πολέμου. καὶ ζωपुरήσεις ἀντὶ τοῦ ἀνεγερεῖς. [εἰ μὴ τῷ θεῷ ζωпу-

zeta 969 ρήσεις,] λύσω τὸν ἐμαυτῆς υἱὸν καὶ ποιήσω τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν. ὅ ἐστι βοᾶν, καλεῖν, κράζειν. Ζῶς. ἀντὶ τοῦ ζῶν.

zeta 970 Ζωτεῖσθαι. τὸ ζωογονεῖσθαι. Ζωώσας. ζωοποιήσας. Ζῶων. ἀντὶ τοῦ ζῶν. ζῶων μὲν σέο μητρί —

eta 969 (5th) Η. Τὸ Η μετὰ τοῦ Α. (Ῥῆμα.) Ἡᾶτο. ἐκαθέζετο. Ἡῖα. ἦλθον. ἐπορευόμην. ἦᾶ, τὸ ἐπορευόμην, σὺν τῷ ι γράφεται, καὶ Ἰωνικῶς ἦῖα, ἦῖσαν τὸ ἦεσαν.† [καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· ἀκμάζοντες ἦῖσαν εἰς αὐτόν. οἱ δὲ Ἴωνες ἦεσαν καὶ ἦσαν.] [Ἡιακότες. θρηνήσαντες.] Ἡάριζον. τὰ τοῦ ἕαρος ἔλεγον. Ἡατο. ἐκάθητο. Ἡ ἦ. ἀντὶ τοῦ σιώπα, παρὰ Ἀριστοφάνει. Ἡ. ἀντὶ τοῦ ἔφη. Ἡ. ἀντὶ τοῦ εἶπον. ἔστι φῶ, τὸ λέγω, τὸ παράγωγον φημί, ἀφαιρέσει τοῦ φ, ἡμί. τὸ αὐτὸ σημαίνει. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν, ἦς, ἦ. Ἡῖ. ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. Ἡ. ἀντὶ τοῦ ἤμην. καὶ ἀντὶ τοῦ ἦν.

eta 970 (5th) Ἡῖ. ἀντὶ τοῦ καθά. Ἡῖ. ἀντὶ τοῦ ὅπου. καὶ ἦ, ἀντὶ τοῦ ἦτινι. Τὸ Η μετὰ τοῦ Β. (Ἀρσενικόν.) Ἡβαιός. ὁ μικρός. Ἡβητῆρ καὶ ἦβη. ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν. [Οὐ καλὸν ἡβητῆρες· ἀπεχθαίρω γὰρ τὴν τρίχα τὴν ταχὺ φουομένην.] (Θηλυκόν.) [Ἡβη. ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν.] ἦ ἡ νεότης καὶ ἡλικία, ἡ τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν. καὶ διέχει ἥβης ἄνθος. ἥδη τις οὔσα· ἥδει γὰρ ἡμᾶς ὡς ἄνθος οὔσα τῆς ἡλικίας. κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς β, βοιωτικῶς. ἦ παρὰ τὸ ἄπτω ἀφή καὶ ἦβη. κατὰ τροπὴν τοῦ α καὶ τοῦ φ εἰς β. πυρώδεις γὰρ οἱ ἡβῶντες. ἦ ἀφή τις οὔσα. τότε γὰρ ἀπτόμεθα καὶ ἔργων καὶ γυναικός. ἦ

eta 971 παρὰ τὸ ἡβαιὸν, ἡ ἐπ' ὀλίγον χρόνον οὔσα. ἦ ἀπὸ τοῦ βεβηκέναι ἄβη καὶ ἦβη. ἦ ἦβη τὸ ἀκρότατον τῆς ἀκμῆς. καὶ ὄνομα θεᾶς. (Οὐδέτερον.) Ἡβαιόν. ὀλίγον, μικρόν. παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω, τὸ κατ' ὀλίγον οὕτως βαῖνον. [ὁ οὐκ ἔστι διὰ σμικρότητα ἐπιβῆναι, πλεονασμῷ τοῦ ἦτα. οἱ δ' ἐλθόντες οὐδ' ἡβαιόν. καί· βαιῶ δ' ἐν αἰῶνι βροτῶν— καί· βαιὸν ἐπὶ ποταμοῦ— ἦ ἡβαιὸν παρὰ τὴν ἦβην· ἐπεὶ αὕτη ὀλίγη καὶ ταχέως αὖξεται καὶ ἐλαττοῦται. ἀφ' οὗ παρώννυμον ἡβαιός. ὁξύνεται δὲ, ὡς δηναῖος, γηραιός· ἵνα μὴ βαρυνόμενον σχῇ κτητικὸν τύπον, ὡς Ῥώμη, Ῥωμαῖος.] Ἡβητήριον. τὸ παιδευτήριον. Ἡβήτριον. ἡ κατάλυσις. Ἡβητρον. τὸ ξόανον. καὶ ἡβητρόν. (Ῥῆμα.) Ἡβᾶ. ἀκμάζει. σφριγᾶ.

eta 972 Ἡβάσκοντες. ἐκ δευτέρου ἀκμάζοντες. Ἡβήσαντες. ἀκμάσαντες. οἱ δὲ παῖδες ἡβήσαντες καὶ γενόμενοι θυμοῦ καὶ χειρῶν κύριοι. Ἡβήσας. ἡλικιωθεῖς. καὶ ἡβῆσαι, ὅταν παραλαμβάνωσιν υἱοὶ τὸν πατρῶον κλῆρον. Ἡβολεῖν. τὸ ἀργεῖν. Ἡβουλόμην. οἱ πολλοί. [ἐβουλόμην δὲ ὡς Ἀττικώτερον.] Ἡβυλλιῶσαι. ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν. [Ἀριστοφάνης· ὄρχηστρίδες Ἡβυλλιῶσαι κᾶρτι παρατετιλμέναι— τὰς τρίχας. αἱ γὰρ μελλόννυμοι ἔτιλλον τὰς τρίχας.] Ἡβῶμαι· ἡβῶμι· ἡβῶοιμι. ἀντὶ τοῦ αὐξάνοιμι. εὐκτικά. Ἡβῶσα. ἀκμάζουσα. (Ἐπίρρημα.) Ἡβηδόν. κατὰ τάξιν. καθ' ἡλικίαν. ἡβηδὸν ἅπαντας κατέσφαξαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀθρόον.

eta 973 (1st) Τὸ Η μετὰ τοῦ Γ. (Ἀρσενικόν.) Ἡγέτης. ὁ ἡγεμών. Ἡγεμών. ὁ τῆς ὁδοῦ ἡγούμενος. Ξενοφῶν· καὶ τὸν ἡγεμόνα δῆσαντες παραδιδόασιν αὐτοῖς. Ἡγεμὼν συμμορίας. Δημοσθένης. ὁ προέχων πλούτου καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπιλημμένος. Ἡγήτορες. οἱ ἡγεμόνες. (Θηλυκόν.) Ἡγαθέη. ἡ ἄγαν θεία καὶ θαυμαστή. Ἡγαλλέη. θεραπευτική. ἀπὸ τοῦ ἀγάλλω. Ἡγεσίαις. ὁδηγαίς. οἱ μάγοι ἡγεμονίαις. Ἡγητορία. ἡ ἡγεμονία. ἡγουμενεῖα δὲ δίφθογγον. λέγει δὲ καὶ ὁ Ψελλός· ἡγητορία πέφυκε τῶν σύκων ἢ παλάθῃ. παλάθῃ δὲ λέγεται ἡ μάζα τῶν

σύκων. (Οὐδέτερον.) Ἡγεμονικόν . ὁ νοῦς. ἢ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς, ἐν ᾧ αἱ φαντασίαι καὶ αἱ ὁρμαὶ γίνονται, καὶ ὅθεν ὁ λόγος ἀναπέμπεται. καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. τὸν αὐτοκράτορα λογισμὸν φησὶν ὁ Δαβίδ. Ἦγημα . βουλή· γνώμη παρὰ τῷ προφήτῃ εἴρηται.

eta 974

Ἦγαλλεν . ἐθεράπευεν. ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἦγαλλεν. [κέχρηται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ ἄλλοι τε καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβῆς, ὁ δὲ Δίων πολλάκις.] Ἦγάσαντο . ἐθαύμασαν. καὶ ἠγάσθη τοῦ ἀνδρὸς ὁ Καῖσαρ καὶ ἔσχε σύμμαχον. Ἦγεν . ἐτέλει. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐν Πέρσαις ὧν γυμνικοὺς ἀγῶνας ἦγε. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφερεν. ἢ ἠχμαλώτιζε καὶ κατέτρεχεν. [ὁ δὲ ἐκεῖθεν ὁρμώμενος ἦγε καὶ ἔφερε τοῖς ὑπ' ἐκείνῳ οὐκ ὀλίγην, καὶ αὐτὸς οὐδαμῇ ἢν αὐτῷ ἀλώσιμος.] Ἦγεμονεύω . διοικῶ. Ἦγερέθοντο . συνηθροίζοντο. [ἀγείρω, ἀγερώ, ἀγερέθω, ἠγερέθοντο. καὶ ἀγερέω, ἀγερώ.] Ἦγερέεσθαι . ἀθροίζεσθαι. Ἦγερθεν . ἐγείρω, ὁ παρακείμενος ἠγερκα, ὁ παθητικὸς ἠγερμαι, ὁ ἀόριστος δεύτερος ἠγέρθην, καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἠγερθεν. Ἦγειρα . παρώξυνα. Ἦγείσθην . ἀντὶ τοῦ ἠγοῦντο. Ἦγμένους . ἀγομένους. καὶ ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένους· ἀγωγή γὰρ ἡ παιδείσις. Ἦγγέλη . ἀπηγγέλη. Ἦγηλάζω . ἄγω, ὀδηγῶ. ἐπιμελοῦμαι. Ὁμηρος· καὶ σὺ κακὸν μόνον ἠγηλάζεις.

eta 975

Ἦγόμεν . ἐφερόμεν, ἢ ἐτρεφόμεν, ἢ ἐτύγχανον. Ἦγορόωντο . ἐδημηγόρουν. Ἦγοῦμαι . νομίζω. Ἦγρετο . ἠγέρθη. Ἦγροικισάμην . κακῶς ἐφθελγξάμην. Ἦγρίωσαι . ἀντὶ τοῦ σκληρύνῃ. Ἦγαγον . ὁ δεύτερος ἀόριστος ἄγον καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἄγαγον καὶ ἠγαγον. Τὸ ἡ μετὰ τοῦ Δ. (Ἀρσενικόν.) Ἦδέσιν . εὐφραντοῖς. Ἦδίων . εὐφραντός. Ἦδυεπής . γλυκὺς ἐν τῷ λέγειν. Ἦδυπαθής . φιλήδονος. Ἦδύς . εὐφραντός, καὶ ὁ εὐήθης· ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομώρους. Ἦδύοσμος . εἶδος βοτάνης. Ἦδυμος . γλυκὺς, ἀπὸ τοῦ νήδυμον, ἢ ἀπὸ τοῦ ἠδὺς ἠδυμος, ὡς παρ' Ἐπιχάρμῳ· ἅμα τὲ λόγων ἀκούσας ἠδύμων. [τὸ συγκριτικὸν ἠδυμότερος, καὶ ἰωνικῶς ἠδυμέστερος, ὡς ἀνιηρέστερος.] Ἦδωνοί . ἔθνος, ἢ Μακεδόνες. Ἦδύς . ὁ εὐφραντός. παρὰ τὸ ἦδω τὸ εὐφραίνομαι. [τὰ διὰ τοῦ εἶδω ῥήματα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, οἷον εἶδω τὸ ὁμοιω, καὶ εἴ τι ὁμοιον· πλὴν τοῦ ἦδω, μήδω, κήδω.]

eta 976 (1t

(Θηλυκόν.) Ἦι δ' ἂν ἡμέρα . ἀντὶ τοῦ, ἥτινι ἂν. Ἦδε . ἀντὶ τοῦ αὐτῇ. καὶ ἠδὲ ἀντὶ τοῦ καί. Ἦδεῖα . εὐφραντῇ, ἐρασμία. Ἦδονή . εὐφροσύνη. Ἦδονῆς ἀκρότης . τὸ πρὸς λύπην ἄμικτον. ἠδονὴ δέ ἐστι [λεία κίνησις· πόνος δὲ τραχεῖα κίνησις. ἢ ἠδονὴ ἐστι] κίνησις ψυχῆς ὁξεῖα ἐκ μνήμης γινομένη. ἠδονὴ θεῖα ἐστὶν ἢ ἐπὶ τοῖς θείοις χαρίσμασι τοῦ νοῦ θελητικῇ ἐνέργειᾳ καὶ εὐφροσύνῃ ἐπίμονος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ δονῶ, δονή, ἢ δονοῦσα καὶ συγχέουσα τὴν ψυχὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἠδονή. ἢ παρὰ τὸ ἦδω ἠδονή· ὡς φλέγω φλεγμονή· πλήθω πληγμονή. Ἦδυπάθεια . φιληδονία, πορνεία. Ἦδωνίς . χώρα οὕτως καλουμένη, ἣτις ἐστὶ κατὰ τὴν Θράκην. (Οὐδέτερον.) Ἦδέσιν . γλυκέσιν. Ἦδιστα . εὐφραντά. Ἦδιον . εὐφραντόν. καὶ ἠδίω τὰ εὐφραντά. Ἦδος . τὸ ὄφελος. [τὰ εἰς ὅς λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, ἀρχόμενα ἀπὸ φύσεως μακρᾶς, ψιλοῦσθαι θέλουσιν· οἷον αἴσχος, εὖχος, εἶδος. οὕτως οὖν καὶ ἦδος ψιλωτέον. ἔστιν ἄδος ὁ κόρος καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ α εἰς ἦτα ἦδος. ἢ παρὰ τὸ ἐῶ τὸ κορεννύω.] Ἦδύλειον . ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ. Ἦδύγαιον . τὸ καλὴν ἔχον γῆν. Ἦδύσματα . βρώματα. ἢ εὐοσμία.

eta 977

Ἦδωνά . ἱμάτια θρακικά· ἢ γὰρ Ἦδωνίς χώρα κατὰ τὴν Θράκην. Ἦιδεε καὶ ἦδει . ἀντὶ τοῦ ἠπίστατο. καὶ ἦδεν ἔχει τὸ ἰ προσγεγραμμένον. [ὥς καὶ τὸ ἦκαζον. ἔστι γὰρ εἰκάζω καὶ εἴκω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὁ παρατατικὸς εἴκαζον καὶ κατὰ ἔκτασιν ἀττικὴν ἦκαζον. τοῦ δὲ εἶδω ὁ ὑπερσυντέλικος ἦδεν κατ' ἔκτασιν ἀττικὴν. καὶ μένει τὸ ἰῶτα· οἱ γὰρ παρωχημένοι ἢ ἴσα φωνήεντα θέλουσιν ἔχειν πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστώτος, ἢ πλείονα, οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα. ἴσα μὲν· αὐλῶ, ἠῦλουν, οἰκῶ, ὥκουν· πλείονα δέ· ἔχω, εἶχον, ἐῶ, εἶων.] Ἦιδεσαν . ἔγνωσαν. Ἦιδεισθα . ἦδεις. Ἦιδεισαν . ἀντὶ τοῦ ἠπίσταντο. Ἦδει . εὐφραίνει. Ἦδη . ἀντὶ τοῦ εὐφραίνομαι, εὐφραίνῃ. Ἦδολέσχισα . διελάλουν, ἐμαυτῷ προσδιαλεγόμενος. Ἦδομαι .

εὐφραίνομαι. ἡδομαί σοι λίαν. Ἑδρυμένος . ηὔξημένος. ἰδρυμένος δὲ ὁ θεμελιωμένος, ἰῶτα.
Ἑδρύνθη . ηὔξυνθη.

eta 978 Ἑδρασεν . ἐστήριξεν. καὶ ἡδρασμένος ὁ βέβαιος καὶ πάγιος. Ἑδόμενος . ἀρεσκόμενος.
εὐφραινόμενος. Ἑδυνθείη . γλυκυνθείη. Ἦ δὴ . ὄντως δεῖ. Ἦδη . ἀντὶ τοῦ λοιπὸν, καὶ ἀντὶ τοῦ
ταχέως. Ἀριστοφάνης· φεύγεις ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπάρτι, καὶ ἀντὶ τοῦ πρὸ
τούτου. ἀόριστος ἐστὶ καὶ τρεῖς χρόνους δηλοῖ· παρωχημένον, ἐνεστώτα καὶ μέλλοντα. καὶ ἤδη
ἀντὶ τοῦ ὅψε καὶ ποτέ. καὶ ὁ Ἀπόστολος· εἴπως ἤδη ποτὲ καὶ εὐοδοθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ
θεοῦ ἐλθεῖν. Τὸ Η μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Ἡέρι . ἄερι. Ἡέλιος . ὁ ἥλιος. Ἡερινός . ὀρθρινός.
Ἡερόεις . σκοτεινός. Ἡερόεις ἄδης. Ἡέρα . ἀορασίαν. Ἡετίων . κύριον. Ἡεροειδέα . μέλαινα.
Ὅμηρος· ἐπ' Ἡεροειδέα πόντον.

eta 979 (1t (Θηλυκόν.) Ἡερία καὶ Ἡερίη . ἡ ἑωθινή. Ἡεροφοῖτις . δαίμων ἡ ἀοράτως ἐρχομένη κατὰ τὰ
ἔργα. Ἡέρος . ὁδοῦ· τόπου. καὶ διὰ μέσης Ἡέρος· εὐαγρον τοῖσδε δίδου κάματον. Ἡετιωνεῖα .
οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιέως ἄκρα ἀπὸ τοῦ καταστησαμένου τὴν γῆν Ἡετίωνος.
(Οὐδέτερον.) Ἡερόεντα . σκοτεινά. Ἡεροειδῆ . ὁμοίως. (Ῥῆμα.) Ἡιεμεν . ἀντὶ τοῦ ἡῖδειμεν.
Ἦεν . ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχε. καὶ ἦε ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο. Ἡερέθονται . ἀπαιωροῦνται. παρὰ τὸ ἀείρω,
τὸ κουφίζω. [ὁ μέλλων ἀερῶ, ἐξ οὗ καὶ ἀρέθω. ὡς ἀγείρω, ἀγερέθω, ἡγερέθοντο. ἢ ἀπὸ τοῦ
αἶρω, ἀρῶ, ἀρέθω, ὡς φλέγω, φλεγέθω. εἶτα μεταγεται εἰς ἐνεστώτα. καὶ ὁ παρατατικὸς
ἡρεθόμην, καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἡρέθοντο.] Ἡισαν . ἐπορεύοντο. ἢ ἡλθοσαν. ἴεσαν
δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπεμψαν, ἰῶτα. Ἡiei . ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο. Ἡειρεν . ἤρμοζεν. ἀπὸ τοῦ εἶρω εἶρε.
σημαίνει τὸ δεσμεύω. εἶρω οὖν καὶ πλεονασμῷ τοῦ η ἡείρω. ὡς μύω, ἡμύω. Ἡειμεν . ἀντὶ τοῦ
ὁδεύομεν. καὶ προεκόπτομεν. καὶ ὁ θεόλογος Γρηγόριος· οὕτως ἡειμεν εἰς τὸ πρόσω.

eta 980 Ἡέ . διαζεύξεως σύνδεσμος. ἡὲ διατμηξαι κοῖλον δόρυ. Τὸ Η μετὰ τοῦ Θ. (Ἀρσενικόν.) Ἡθάς . ἡ
συνήθης ὄρνις. Ἡθάδων . συνήθων. χειμέριον νύκτα ἐτήρησαν, ἐν ᾗ οὐδ' ἂν τις αὐτῶν τῶν
βαρβάρων Ἡθάδων ἄνευ τινὸς ἐξαισίου ἀνάγκης ἔξω τῶν σκηνωμάτων ἐγένετο. Ἡθάμ . ὄνομα
τόπου ἐβραϊστί, λέγεται αἶμα ἢ νότος ἐρμηνεύεται. εἰς νότον γὰρ τῆς Ἰουδαίας ὁ Ἰορδάνης
κεῖται. Ἰώσηπος δὲ ἐν ἀρχαιολογίᾳ λέγει χωρίον εἶναι τι ἀπὸ δύο σχοινίων Ἱεροσολύμων, ὃ
καλεῖται μὲν Ἡθάμ, παραδείσοις καὶ ναμάτων ἐπερρόοις ἐστὶν ἐπιτερπέστατον, ὃ κατὰ θεοῦ
μοίρην ἐπὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἐξηράνθη πολέμου. Ἡθεῖε . προφώνημα νέου πρὸς πρεσβύτερον. ἢ
ἡθεῖος ὁ πάππος. παρὰ τὸ θεὸς θεῖος, κατὰ συναίρεσιν θεῖος, κατ' ἐπέκτασιν ἡθεῖος, ὡς βαιὸν
ἡβαιὸν, μύει ἡμύει. ἢ παρὰ τὸ ἔθος ἐθεῖος, καὶ ἡθεῖος κατ' ἔκτασιν. ἢ ἡθεῖος ὁ ἄγαν θεῖος καὶ
θαυμαστός. Ἡθμός . ὁ διῦλιστήρ. παρὰ τὸ ἦθω. ἀφ' οὗ Νίκανδρος· Οὔρον ἀπήθησεν. ἀπὸ οὗν
τοῦ ἦθω, ἦσω, ἦμος καὶ ἡθμός. δι' οὗ διηθεῖται καὶ διαβιβάζεται. Ἡθολόγος . θεατριστής.
Ἡθική . ἡ τῶν εἰωθότων [τοῖς ἀνθρώποις] ἐξήγησις. Ἡθοποιῖα . μίμησις ἥθους ὑποκειμένου
προσώπῳ.

eta 981 Ἡθεα . παρὰ τῷ Ἡροδότῳ οἱ τόποι καὶ αἱ διατριβαί, ἔνθα ἀναστρέφονται. Ἡθικά . τὰ εἰς ἦθη
ἀνθρώπου λεγόμενα νοθετικά ῥήματα. Ἡθος . τὸ ἐν ψυχῇ χρονίσαν ἔθος, ἢ τὸ παρ' ἄλλων
ἰδικῶς ἀνθρώπῳ σχηματιζόμενον. παρὰ τὸ ἔθος ἦθος κατ' ἔκτασιν. ἢ παρὰ τὸ ἦμι, ἦσω, ἀφ' οὗ
αἱ κατὰ μέρος ἐκπέμπονται πράξεις. Ἡθαλωμένος . κεκαυμένος. Ἡθλοθέτει . τοὺς ἀγῶνας
διετίθει. ἕως ὁ μέγιστος ἐλλανοδίκης Γαῖνᾶς τὸν Ῥωμαϊκὸν ὄλεθρον ἡθλοθέτει. Τὸ Η μετὰ τοῦ Ι.
(Ἀρσενικόν.) Ἡῖθεος . νεώτερος. ἢ ἡῖθεος ὁ ἄφθαρτος πρὸς γυναῖκας. ἡῖθεοις οὐκ ἔστι τόσος
πόνος, ὅσος ἡμῖν τοῖς ἀπαλοψύχοις. παρὰ τὸ αἶθω, τὸ καίω, γίνεται αἶθεος καὶ ἐν διαιρέσει
αἶθεος καὶ ἡῖθεος. διάπυρος γὰρ ἡ νεότης. ὁ καιρὸν ἄγων τοῦ θερμαίνεσθαι. ἡῖθεος δὲ λέγεται
ἀπὸ ἰδ ἐτῶν ἕως ιη . ἡῖθεος καὶ ὁ ἴσος τοῖς θεοῖς. Ἡῖος . ὁ τοξότης. ἦῖε Φοῖβε. Ἀρίσταρχος
δασύνει, παρὰ τὸ ἦμι· ἄμεινον δὲ ψιλοῦσθαι, ἀπὸ τῆς ἰάσεως τῶν βελῶν. καὶ ἄλλως· τὸ γὰρ η
πρὸ φωνήεντος ψιλοῦται· Ἡετίων, ἡέλιος, ἦῡσε.

eta 982 Ἡίοις . αἰγιαλώδης. καὶ ἡϊόεντι, καλοὺς αἰγιαλοὺς ἔχοντι. (Θηλυκόν.) Ἡίονα . αἰγιαλόν. ἡ ὀρθή ὁ ἡϊών, παρὰ τὸ αἶψιν, τὸ ἀκούειν. ὃ ἐστὶν ὁ ἐξακουόμενος τοῖς κύμασιν. ἢ παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι καὶ βρέχεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. καὶ ἡϊών τὸ βάσιμον μέρος τῆς θαλάσσης. λέγει δὲ τὸν αἰγιαλὸν καὶ τὴν ὄχθην. (Οὐδέτερον.) Ἡία . τὰ εἰς ὁδὸν βρώματα. ἡία καὶ τὰ ἄχυρα. [ὥς δ' ἄνεμος ζαῆς, ὃ ἐστὶ σφοδρὸς, ἡϊὼν θιμῶνα τινάζει. οὕτως Ὅμηρος. καὶ Βάμβριος οὕτω καιρὸς ἐστὶν ἡία λύνειν. παρὰ τὸ εἶω, τὸ πορεύομαι, γίνεται ἡία, τὰ πρὸς ὁδὸν καὶ πλοῦν ἐπιτήδεια. τὰ δὲ ἄχυρα παρ' αὐτὸ τὸ εἶω. καὶ ἡία τὰ εὐκίνητα καὶ εὐχερῶς μεταριπιζόμενα ὑπὸ τῶν ἀνέμων.] Ἡία . ὑπῆρχον. καὶ ἡία, ἐπορεύομην. Ἡίκτο . ὠμοίωτο. ἔστι ῥῆμα εἶκω, ὁ παρακείμενος εἶχα, εἶγμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος εἶγμην, εἶξο, εἶκτο, κατὰ ἕκτασιν ἡίκτο. Ἡῖσκομεν . ἀπεικάζομεν. ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων— τὸ παθητικὸν ἴσκομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἦτα ἡῖσκομαι. οἱ δὲ εἴσκω ῥῆμα, εἴσκομεν καὶ ἐκτάσει ἡῖσκομεν. Ἡῖτωσας . ἡφάνισας. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἡῖτωσας δορί. Ἡῖχθη . ὥρμησεν.

eta 983 (1t) Τὸ Η μετὰ τοῦ Κ. (Ἀρσενικόν.) Ἡκαλος . ὁ ἥσυχος. παρὰ τὸ ἀκαλόν, ἐξ οὗ καὶ ἀκαλαρβρείτης, ὁ ἡσύχως ῥέων ποταμός. παρὰ τὸ ἔκηλος, ὁ ἥσυχος. Ἡκέστης . ὁ ἀδάμας. καὶ ὄνομα κύριον. Ἡκιστος . ἐλάχιστος. ἀπὸ τοῦ ἦκα ἐπίρρημα καὶ τοῦ ἥσων γίνεται ἡκιστος. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἡκιστα. (Θηλυκόν.) Ἡκη . ἡ ὀξύτης. ἴστη κατ' ἦκην κύματός τε κἀνέμου. παρὰ τὸ ἦκω τὸ ἔρχομαι. Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ . παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε ἑαυτοῖς χρωμένων μήτε ἄλλους ἐώντων, παρ' ὅσον αὕτη ἡ κυνόμυια κριθὴν οὐκ ἐσθίει καὶ τὸν ἵππον κωλύει. (Ῥῆμα.) Ἡικαλλον . ἐθώπευον, ἡπάτων. Ἡκαχον . ἐλύπησαν. καὶ ἦκαχες. Ἡκαιρεῖσθε . ἐκωλύεσθε, καιρὸν οὐκ εἶχετε. Ἡκέσατο . ἐθεράπευσεν. Ἡικει . ἀντὶ τοῦ ἐώκει καὶ ὠμοίωτο.

eta 984 ὄρτυξ καλεῖται, καὶ γὰρ ἦκει ὄρτυγι. ἀπὸ τοῦ εἶκω τὸ ὁμοίω. Ἡικίσατο . ἐμάστιξεν. Ἡικισμένους . ἡφανισμένους, μαστιζομένους. Ἡκμαζεν . ἔρρωτο. ὁ δὲ Τραϊανὸς τῇ ψυχῇ ἦκμαζεν, ὥστε μήτε ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήτε ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι. Ἡκον . ἤλθον. Ἡκούσης . ἀντὶ τοῦ ἐχούσης. οὕτως Ἡρόδοτος. Ἡκουσιάσθησαν . ἐκουσίως ἠθέλησαν ποιησαί τι. Ἡκρωτηριασμένοι . τὰ ἄκρα λελυμασμένοι. Ἡκροβόλιζον . ἔβαλλον. (Ἐπίρρημα.) Ἡκα . ἡσύχως. Ἡκεν . σύνδεσμος διαβεβαιωτικός. καὶ δεῖ περισπᾶσθαι. Ἡκιστα . οὐδαμῶς. ὥς μάλα, μάλιστα. καὶ ἀντὶ τοῦ πάνυ. Δημοσθένης· οὐδεὶς ἀγνοεῖ, καὶ πάντων ἡκιστα σύ. Τὸ Η μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Ἡλεός . μάταιος, μωρός. Ἡλέματος . μάταιος.

eta 985 Ἡλεκτρῶν καὶ Ἡλεκτρῶνῃ . ὀνόματα κύρια. Ἡλέκτωρ . ὁ ἥλιος. λέγεται δὲ ἡλέκτωρ, διότι ἄληκτός ἐστι καὶ ἀκάματος. ἔνιοι δὲ ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἡλέκτρου, ἢ ὅτι ἐγείρει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου. ἀπὸ τοῦ ἀλέκτορος, πολυόχευτον γὰρ τὸ ζῶον· ὅτι ἐκ τῶν λέκτρων ἦτοι ἐκ τῆς κοίτης ἡμᾶς ἐγείρει. Ἡλεῖ . ἱερεὺς Ἰσραήλ. υἱοὶ αὐτοῦ Ὁφνὶ καὶ Φινεές. Ἡλεῖος . ὁ πολίτης, καὶ τὸ ἐθνικόν. Ἡλίθιος . ἀνόητος· μωρός. Ἡλιος . πῦρ οὐράνιον, ὃ μέχρι δέιλης τῆς αὐτῆς ἐστὶν ὀραθῆναι. ἢ ἡμέρας ἀρχή· τὸ πρῶτον φῶς. ἢ ἄστρον ἡμεροφάες λαμπρότατον, τῇ τετάρτῃ σφαίρᾳ συμπεριφερόμενον. Ἡλος . παρὰ τὸ ἴημι, τὸ πέμπω, ὁ μέλλων ἦσω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἦλος. Ἡλίας . κύριον. (Θηλυκόν.) Ἡλακάτη . ἐργαλεῖον γυναικῶν. ἢ λεγομένη ἀνέμη. καὶ τὸ βέλος· ὥς τό· Ἡρη δ' ἀνέστη χρυσηλάκατος. Ἡλέκτρα . ὄνομα κύριον. καὶ πόλις Θηβῶν.

eta 986 Ἡλίβατοι πέτραι . ὑψηλαί. ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἐκεῖσε τὸν ἥλιον. Ἡλιτενὴς πέτρα . ὑψηλή. Ἡλιούπολις Ἡλις, Ἡλιδος . ὀνόματα πόλεων. Ἡλίας . ἡ τοῦ ἡλίου θέρμη. Ἡλία . χώρα. Ἡλιαία . ἡ ἐκ τῶν πολλῶν συναγωγή. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὅτι ἐκ πολλῶν συνάγεται. παρὰ τὸ ἀλὸς, γενικῇ, γίνεται ἄλις ἐπίρρημα, ἐξ οὗ γίνεται κτητικὸν ἀλιαία καὶ ἡλιαία. ἀφ' ἧς καὶ ἡλιαστικός ὄρκος, ὁ ἐκ συναγωγῆς γενόμενος. ἢ παρὰ τὸ ἀλίζεσθαι, τὸ συναθροίζεσθαι, ἀλιαία καὶ ἡλιαία. ἔστι δὲ τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο. ἢ βουλή συνεστῶσα ἐξ ἀνδρῶν χιλίων. ἢ ἔλη ἢ τάξις. [Ἡλύγη . τὸ σκότος. καὶ ἡλυγισμένον, τὸ ἐσκιασμένον.] (Οὐδέτερον.) Ἡλεκτρον . χάλκωμα καθαρὸν, ἢ

ἀλλότυπον χρυσίον μειγμένον ὑέλῳ καὶ λιθείᾳ, οἷας ἦν κατασκευῆς ἢ τῆς ἀγίας Σοφίας τράπεζα, ὁ παν-

eta 987 ἐξαίρετος τοῦ θεοῦ ναός. παρὰ τὸν ἥλιον, ὃς ἡλέκτωρ ὀνομάζεται. ἢ παρὰ τὸ ἐλεῖν τὰ ἐκτὸς ἡλεκτον καὶ ἡλεκτρον· τριβόμενον γὰρ ἀρπάζει τὰ [πελάζοντα] φρύγανα. Ἑλίκον . μέγα. Ἑλιτόμηνον . τὸ γεννηθὲν παρὰ μῆνα, ἢ τὸ ἀμαρτάνον τῆς γεννήσεως τοῦ ἐνδεχομένου καιροῦ. ἀλιταίνειν γὰρ τὸ ἀμαρτάνειν. Ἑλιοτρόπιον . * ὠρογεῖον * , ὠρολόγιον. Ἑλύσιον πεδίον . τερπνόν, θαυμαστόν, ἄφθαρτον, ἀκήρατον, θεῖον, ὃ καὶ παράδεισον λέγουσιν οἱ Ἕλληνες. ἡλύσιον δὲ ἀπὸ τοῦ λύσιν μὴ ἔχειν. Ἑλίβατον . τὸ ὑψηλόν. (Ῥῆμα.) Ἑλασκάζων . πλανώμενος· περιερχόμενος. καὶ ἡλασκάζω καὶ ἡλάσκω τὸ περὶ αὐτὸ πλανᾶσθαι καὶ διατρίβειν. [ἔστιν ἀλῶ τὸ πλανῶ. παρὰ τούτου ἀλάσκω, ὡς γηρῶ γηράσκω, καὶ ἡλάσκω, ὡς ἀλέκτωρ ἡλέκτωρ, ἀπεδανὸς ἡδανός. ἐκ δὲ τοῦ ἡλάσκω ἡλασκάζω, ὡς ῥίπτω ῥιπτάζω. αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσι. καί —ἐμὸν μένος ἡλάσκουσι.] Ἑλαζονεύετο . ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο. Ἀριστοφάνης·

eta 988 ἡλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθεῖν ἐγώ— Ἑλατο . ἐπήδησεν. ἡλᾶτο δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπλανᾶτο. καὶ ὁ μὲν τῶν νόμων ἡττώμενος ἡλᾶτο. Ἑλάσκοντο . ἐπλανῶντο. Ἑλασεν . ἀντὶ τοῦ ἀπήλασεν. ἢ ἔσκαψεν. ἢ ἔπληξεν. Ἑλάστρεον . ἐδεινοπάθουν. Ἑλαλκον . ἀπεσόβουν. [ἔστι ῥῆμα ἄλκω, ὁ μέλλων ἄλξω, ἐξ οὗ ῥῆμα ὄνομα ἄλξ, οὗ ἡ γενικὴ ἄλκός, ἡ δοτικὴ ἀλκί. ἐκ τοῦ ἄλκω ῥήματος ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἄλκον καὶ ἡ μετοχὴ ἀλκῶν, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἄλαλκον καὶ ἄλαλκῶν, καὶ ἡλαλκον. καλλίον δὲ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ περισπωμένου θέματος λέγειν αὐτὸ, ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀλαλκῶ, ἀλαλκήσω, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀλαλκεῖν, καὶ ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἡλαλκον.] Ἑλεγχον . ἐφανεροποιοῦν. ἢ ἀνέκρινον. [ὡς Ξενοφῶν· οἱ δὲ τοὺς αἰχμαλώτους συναγαγόντες ἤλεγχον τὴν πᾶσαν κύκλῳ χώραν, τίς ἐκάστῳ εἶη.] Ἑλεύατο . ἐξέκλινεν. Ἑλήλατο . ἐνεπάγη. Ἑληλίμην . ἐχρίομην. Ἑλιθιάζω . ἀναισθητῶ, μωραίνω. ἐκουσίως μωρὸν ὑποκρίνομαι. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις,

eta 989 ὅτε μ' οὐ φρονεῖν νομίζετ', ἐγὼ δ' ἐκὼν ταῦτ' ἡλιθιάζω. Ἑλισγημένος . μεμιασμένος, μεμολυσμένος. Ἑλυγισμένος . τὸ ἐσκιασμένος, ἢ τὸ ἐσκοτισμένος. ἀπὸ τοῦ ἡλύγη, ἢ νύξ. Ἑλισκάζειν . ἐκκλίνειν. Ἑλαίνω . τὸ μωραίνω. [τοῦ Ψελλοῦ· κορωνὶς τὸ κεφάλαιον, ἡλαίνω τὸ μωραίνω.] Τὸ Η μετὰ τοῦ Μ. (Ἀρσενικόν.) Ἑμαθίωνος . κύριον. Ἑμαθόεις, ἡμαθόεντος . ἦτοι ἀμώδους. Ἑμεροδρόμος . ὁ ἥλιος. καὶ ὁ πεζοδρόμος. Ἑμεδαπῶν . ἐγχωρίων. Ἑμερόκοιτος . ὁ κλέπτῃς. Ἑμεροσκοποί . οἱ ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντες. Ἑμεροβαπτισταί . οἱ τὰ αὐτὰ φρονοῦσι τοῖς γραμματεῦσι καὶ φαρισαίοις. τοῦτο δὲ περιττὸν κέκτηνται, τὸ καθ' ἡμέραν βαπτίζεσθαι. λέγουσι γὰρ μὴ εἶναι ζῶν ἄνθρωπῳ, εἰ μήτι ἄρα καθ' ἐκάστην βαπτίζοιτο τις ἐν ὕδατι,

eta 990 ἀπολούμενος καὶ ἀγνιζόμενος ἀπὸ πάσης αἰτίας. Ἑμετέριος . ἔστι κτητικόν, σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμετέρου. διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀρίσταρχος Ἀριστάρχειος, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἡμέτερος ἡμετέριος. [ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει Ἀνακρέων· οὔτε γὰρ ἡμετέριον, οὔτε καλόν. ὑπάγεται δὲ κανόνι τοιούτῳ. τὰ διὰ τοῦ ρειος ἀπὸ τῶν εἰς ρος ἐχόντων τὸ τ , τῆς προηγουμένης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ε , διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, οἷον ἀβέλτερος ἀβελτέριος, ἔτερος ἐτέριος. οὕτως οὖν ἡμέτερος ἡμετέριος. ἔχει γὰρ τὸ τ , τῆς προηγουμένης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ε . τὸ νέρτερος νερτέριος οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει φύσιν ἐν τῇ προηγουμένῃ τοῦ τ συλλαβῇ. ἐνέρτερον γὰρ ἦν, παρὰ τὴν ἔραν, ὃ σημαίνει τὴν γῆν· κατὰ συγκοπὴν τοῦ ο καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἐν τῇ ἀρχούσῃ ε γέγονε νέρτερος. καὶ λοιπὸν ὡς μὴ ἔχον ἐν τῇ προηγουμένῃ τοῦ τ συλλαβῇ τὸ ε οὐκ ἠκολούθησε τῷ τ , καὶ οὐκ ἐγράφη διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰῶτα. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.]

eta 991

Ἡμιόχθηροι . οἱ κακίζοντες δῆθεν τὴν ἀμαρτίαν, πράττοντες δὲ αὐτήν. Ἡμιδαῆς . ἡμίκαυστος. Ἡμιδαπῆς . ὁ ἡμιτελής. Ἡμιφλεγῆς . ὁ ἡμίκαυστος. Ἡμισυς . παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἴσον γέγονεν ἀμαῖσος, ὁ ἅμα ἴσος τινί. Ἡμίотος . τοῦ Ψελλοῦ· ἡμίотος μικρὸς αὐλός· ἦτρον ὀμφαλοῦ μέρος. (Θηλυκόν.) Ἡμαθία . ἡ τὸ πρὶν Παιονία προσαγορευομένη. Ἡμέρα . πορεία ἡλίου ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς. τούναντίον τῇ νυκτί. καὶ ἡμέρα ἐν τῷ τὸν ἥλιον ὑπὲρ γῆν εἶναι. καὶ ἡμέρα διάστημά ἐστιν, ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως ὑπὲρ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος. παρὰ τὸ ἡμερος ἡμέρα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς νυκτὸς φοβεράς οὔσης. Ἡμέρα δυνάμεως . ἡ δευτέρα τοῦ Χριστοῦ ἐπιφάνεια. Δαβὶδ· μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου. Ἡμέραι πλήρεις . τὸ γῆρας. Ἡμέρα ἐπαγωγῆς . τὰ ἄξια τῶν βεβιωμένων.

eta 992 Ἡμέρα πονηρά . ἡ τῆς κρίσεως, ἡ αἰωνία κόλασις. Ἡμερίς . ἡ ἄμπελος. ἀπὸ τοῦ ἡμεροῦν ἡμᾶς. [ἢ ἡ κνίδη. τινὲς δὲ ἀναδενδράδα καὶ ἐλαίαν. ἢ ἡ ἡμερος ὕλη. ἢ ἡ λεπτόφυλλος δρυς. ἢ οἰνάνθη.] (Οὐδέτερον.) Ἡματα . ἡμέραι. Ἡμαρ . ἡ ἡμέρα. Ἡμα . τὸ ἀκόντιον. Ἡμαντήριον . τινὲς τὸ ἀγυροκοπεῖον καλοῦσιν, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα. Ἡμερήσιον . τὸ καθ' ἡμέραν διδόμενον. ἡμερήσιος ἄρτος. Ἡμικύκλιον . τὸ ἡμισφαίριον. Ἡμιόλιον . τὸ ἡμισυ τοῦ ὄλου. Ἡμιούσιον . τινὲς εἰρήκασι τὴν σάρκα νεκρὴν ζωῆς κεχωρισμένην. Ἡμiekτον . τὸ ἡμισυ τοῦ ἔκτου. Ἡμιτύμβιον . ὁ μικρὸς τάφος. Ἡμιτύμβιον δίκορσον . Ἀριστοφάνης· ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύμβιον λαβών.

eta 993 Ἡμιφάριον . τὸ ἡμισυ τοῦ ἱματίου. φάρος γὰρ τὸ ἱμάτιον. Ἡμεροκαλλές . εἶδος ἄνθους. Ἡμιδιπλοῖδιον . ἔσθημα γυναικεῖον. [τοῦ Ψελλοῦ· τὸ δίκροσσον ἐξύφασμα ἡμιτύμβιον λέγε· τὸ δ' ἡμιδιπλοῖδιον ἔσθημα γυναικεῖον.] (Ῥῆμα.) Ἡμακτέων . δυσφορῶν. καὶ ἡμάκτεον. Ἡμάλαψεν . ἔβλαψε. παρὰ τὸ ἅμα βλάπτειν. Ἡμαι . κάθημαι. Ἡμερωρεῖν . τὸ ἡμεροφυλακεῖν. ὠρῶ γὰρ τὸ φυλάσσω. Ἡμεν . ἐπορευόμεθα. ἀπὸ τοῦ ἴω. διὸ καὶ τὸ ι προσεγράφη. Ἡμενος . καθήμενος, καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἐῶ, τὸ καθεζομαι. [ἔημι, ὁ παθητικὸς ἔημαι, ἦμαι. ἡ μετοχὴ ἦμμενος. ἡμμένος δὲ ὁ ἐξημμένος καὶ ἀνηρημένος. καὶ συνημμένος.]

eta 994 Ἡμην . ὅτε δασύνεται, σημαίνει τὸ ἐκαθεζόμεν, ἀπὸ τοῦ ἔω, ἔημι, ἔμαι, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἦμαι, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ἦμην· ὅθεν καὶ τὸ ἐκαθήμην. ὅτε δὲ τὸ ὑπῆρχον, ψιλοῦται, ἀπὸ τοῦ εἶμι, ὁ παρατατικὸς ἦν, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς ἔμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος ἦμην. Ἡμί . ἀντὶ τοῦ φημί. Ἡμβλω . παραλόγως εἰς πέρας ἤχθη. οἱ δὲ σπασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια τοῦτον ἀπέσφαζαν· καὶ ἐξήμβλω μὲν ἡ ἔννοια τῆς θεοσυλίας τῶν ἀνοσίων, ἐπαύσαντο δὲ τοῦ δέους οἱ Δελφοί. Ἡμβροτεν . ἀπέτυχεν. κυρίως τοῦ βροτοῦ ἀποτυχεῖν, ὡς ἐν πολέμῳ. Ἡμπίσχετο . ἐνεδύετο. καὶ ἡμπέσχετο. ἡμπείχετο δὲ δίφθογγον. Ἡμπόληκας . ἐπώλησας, ἐκέρδανας. Ἡμπλακες . ἀπέτυχες, ἦμαρτες. Ἡμύω . τὸ ἐκκλίνω. μύω καὶ πλεονασμῷ τοῦ

eta 995 η, ἡμύω. [ὡς τὸ σταφὶς ἀσταφίς. λέγεται καὶ ὁ ἀσταφίς.] Ἡμύσσετο . ἐταράσσετο. ἢ καὶ ἐσπαράσσετο. ἡμύσσετο τὴν καρδίαν. Ἡμερολεκτεῖν . ἀριθμεῖν καθ' ἐκάστην. τοῦ Ψελλοῦ· τὸ καθ' ἐκάστην ἀριθμεῖν ἡμερολεκτεῖν κάλει. * Ἡμωνιᾶν . ἀκοντίζειν. καὶ ἡμων ὁ ἀκοντιστής. * Τὸ Η μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Ἡνίοχος . κύριον. ὃς ἦν Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. Ἡνίοχος . ὁ ἀρματηλάτης. κυρίως ἡνίοχος ὁ τὰς ἡνίας ἔχων. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιβάτου, οἷον· θρασὺν ἡνίοχον φέροντες ἔκτονεν. Ἡνοπίδης . κύριον. Ἡνοψ . ὁ λαμπρός. οὐρανὸς ἡνοψ. καί· ἡνοπα πυρὸν ἔδουσιν. ὃ ἐστὶ σῖτον. Ἡνις . ὁ ἐνιαύσιος. [τοῦ Ψελλοῦ· ἦνις ὁ ἐνιαύσιος, ἀνδρεῖον ἡνορέα.]

eta 996 (1t (Θηλυκόν.) Ἡνεμόεσσαν . ὑψηλὴν, ἀνέμοις καταπνεομένην. ἀνεμόεις, ἀνεμόεσσα καὶ ἡνεμόεσσα. Ἡνιοχεία . ἡ ἀρματηλασία. Ἡνις . ἐνιαυσιαίας. καὶ ἕνος ὁ ἐνιαυτὸς, ἀφ' οὗ παρώννυμον ἕνις καὶ κατ' ἕκτασιν ἦνις. καὶ κλίνεται ἡνιος, ὡς ὄφιν ὄφις. τὸ πληθυντικὸν ἡνίας καὶ κατὰ συναλοιφὴν ἦνις, τὰς οὔσας ἐνὸς ἐνιαυτοῦ. Ἡνίας . χαλινούς, λώρους.

Ἦνορέη . ἀνδρεία. (Οὐδέτερον.) Ἦνία . τὰ λῶρα. παρὰ τὴν ἔνωσιν τῶν ὑποζυγίων, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνέεσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἀνύω ἀνύα, δι' ὧν ἀνύομεν τοὺς ἵππους πρὸς τὴν εὐθειᾶν ὁδόν· ἢ παρὰ τὸ εἶς ἐνὸς, ἐνία καὶ ἡνία, διὸ καὶ δασύνεται. Ἦνυστρον . τὸ παχύτερον μέρος τῆς κοιλίας τοῦ βοός. [εἰς τρία γὰρ τέτμηται ἡ γαστήρ, ἡνυστρον, ἐχῖνον, κεκρύφαλον. ἐγὼ δ' ἡνυστρον βοός καὶ κοιλίαν ὑεῖαν καταβροχθίσας. ἡνυστρον, ὅθεν διανύεται ἡ τροφή, ἡγουν διέρχεται, ἢ ἔνθα διανύεται καὶ πέττεται. λέγει δὲ καὶ ὁ Ψελλός ἡρδαλωμένος ὁ λεπρός, ἡνυ-

eta 997 στρον δὲ τὸ κῶλον. καὶ πάλιν· ἐχῖνος δὲ καὶ ἡνυστρον καὶ κεκρύφαλος μέρη Ὅμοῦ γαστροῦ πεφύκασι ταῦτα δὴ τρία μόνα.] Ἦνάρισεν . ἐφόνευσεν. [ἐσκύλευσεν. οὐτίνα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης ἡνάρισε στυγερῆς μάχης—.] Ἦναίνεται . ἀπηρνέϊτο, ἀπεστρέφετο. καὶ ὑπὲρ ὧν ἐδίψα ἀκοῦσαι ἡναίνεται. Ἦνδανεν . ἤρεσκεν. Ἦνδρίσατο . ἀνδρικῶς ἐπάλαισεν. Ἦνδρώθησαν . ἀνδράσιν ὠμίλησαν. [οὕτως Δίων πολλάκις ἐχρήσατο.] Ἦνδρωμένος . ἠύξημένος. [Ἦν δ' ἐγὼ . ἔφην δ' ἐγώ. παρὰ Πλάτωνι καὶ Ἀριστοφάνει. καὶ ἦν ἀντὶ τοῦ ἡμην, καὶ ἦν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. ἦν ἐκεῖνος. ἔστι τρίτον πρόσωπον ἀπὸ τοῦ ἔω, τὸ ὑπάρχω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦον, ἦες, ἦε. καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ η καὶ ε εἰς ἦτα γίνεται ἦν. ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἦν ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος.]

eta 998 Ἦνεγκεν . ἀντὶ τοῦ ἐχώρησεν. ἦνεγκε γαστήρ ἡγιασμένον λόγον. Ἦνεγκον καὶ ἦνεγκα . ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω. Ἦνεμῶσθαι . τὸ περὶ ἔρωτα ἐπτοῆσθαι. καὶ ἐώκει περὶ τὸν ἄνθρωπον ἀκρατῶς ἡνεμῶσθαι. Ἦνέσαμεν . ἐπηνέσαμεν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἡσπασάμεθα καὶ ἡγαπήσαμεν. ἐκ πατέρων ταύτην ἡνέσαμεν βιοτήν. Ἦν ἐμπνέω . ἔως οὗ ζῶ. Ἦνεσχέθη . ὑπέμεινε. [σχῶ, σχήσω, ἔσχηκα, ἔσχημαι, ἐσχέθην, καὶ συστολῇ τοῦ ἦτα εἰς ε ἐσχέθην. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως ἀνεσχέθην καὶ ἡνεσχέθην.] Ἦνείχοντο . ἐβούλοντο. ἦθελον. οὔτε ἐπεγγελαῖν ἡνείχοντο τοῖς εἰρημένοις. Ἦνιγμένα . μετὰ αἰνίγματος λεγόμενα. Ἦνιμᾶσθαι . ἀντλεῖσθαι. Ἦνιζάμην . ἀπὸ τοῦ αἰνίσσω, αἰνίζω, ἦνιξα, ὁ μέσος ἡνιζάμην. Ἦνίπαπεν . ὕβρισεν, ἐκακολόγησεν. ἐπέπληξεν. ἀπὸ τοῦ ἔπω, τὸ λέγω, [ἐνέπω. καὶ τὸ ε ,

eta 999 ἡνίκα πλεονάσει καὶ ἕτερον σύμφωνον εἰς ἰῶτα, γίνεται ἵπτω. Ὅμηρος. ἴψω, ἴφα καὶ μετὰ τῆς ἐν ἔνιφα. καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα ῥήματα τρέπουσι τὸ ε εἰς ἦτα, καὶ γίνεται ἡνίφα, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ἡνιπα καὶ ἐπεκτάσει τῆς πα συλλαβῆς ἡνίπαπα, καὶ τὸ τρίτον ἡνίπαπεν.] Ἦντετο . συνήντησε. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπέκειτο. ἀπὸ τοῦ ἔω, τὸ ἐνδύομαι, [ἢ τὸ ὑπάρχω, παράγωγον ἔημι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν, ὁ μέσος δεύτερος παθητικὸς ἔμην, τὸ δεύτερον ἔσο, τὸ τρίτον ἔτο, καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως ἐν συνθέσει καὶ ἐκτάσει καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ , ἦντετο.] —καὶ διπλὸς ἦντετο θώρηξ— ἰστέον, ὅτι οἱ παλαιοὶ δύο θώρακας ἐφόρουν. Ἦνύσατε . ἐτελειώσατε, ἢ ἐφθείρατε. καὶ Ὅμηρος Ἦ θὴν ς' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας. Ἦνώχλησα . ἐβιάσάμην. Ἦνέσχεσθε . ἀντὶ τοῦ ἐκαρτερήσατε. καὶ ὁ θεόλογος καὶ ὑμεῖς ἡνέσχεσθε. Ἦνον . ἡνυον. Ὅμηρος —ἔνθα δ' ἔπειτα ἦνον ὁδόν—.

eta 1000 (1) Τὸ Η μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Ἦιόνα . αἰγιαλόν. ἦών, ἦόνος, ἦόνα. ἀπὸ τοῦ αἰωνῶ τὸ βρέχω. (Θηλυκόν.) Ἦοῦς . ἡμέρας ὄρθρου ἢ ἀνατολῆς. Ἦοῖην . ἀπὸ ὄρθρου ἔως μεσημβρίας. Ὅμηρος [πᾶσαν δ' ἡοῖην μένομεν τετληότι θυμῷ.] (Ῥῆμα.) [Ἦομεν . ἐπορεύθημεν. Ὅμηρος] ἦομεν ὡς ἐκέλευσας— ἀπὸ τοῦ εἴω, τὸ πορεύομαι, δωρικῶς τροπῇ τοῦ εἰ εἰς η. Τὸ Η μετὰ τοῦ Π. (Ἀρσενικόν.) Ἦπεδανός . ἀσθενής. παρὰ τὸ πέδον γίνεται πεδανός καὶ ἡπεδανός, ὃ ἐστὶν ἐκ τοῦ πέδου μὴ ἀναστῆναι ἢ μὴ στῆναι δυνάμενος. Ἦπεροπευτής . ἀπατεών, παραλογιστής. παρὰ τὸ ἡμερον καὶ τὴν ὅπα. ἡμεροπευτής καὶ ἡπεροπευτής. Ἦπατικός . ὁ τὸ ἦπαρ πάσχων. Ἦπειρῶται . οἱ ἐν τῇ γῇ οἰκοῦντες. Ἦπιάλος . κυρίως ὁ μετὰ ῥίγους πυρετός.

eta 1001 Ἦπιος . πρᾶος. παρὰ τὸ ἔπιος. ἔπιος καὶ ἦπιος ὁ ἐν λόγῳ πάντα ποιῶν καὶ μὴ πάθει. ἐκ μεταλήψεως καὶ ὁ πρᾶος, ὁ διὰ λόγου προσηνής καὶ πρᾶος. Ἦπύτης . φωνητικός. ἡπύτα κήρυξ. ἐκ τοῦ ἀπύω, τὸ φωνῶ. (Θηλυκόν.) Ἦπατοσκοπία . ἡ τῶν ἐγκάτων ἀνατομῇ, δι' ὧν

προεμήνουον τὰ συμβησόμενα. Ἦπειρος . ἡ γῆ. οἶονεῖ ἡ μὴ ἔχουσα πέρας, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν νήσων. σύνηθες δὲ τῷ Ἰσοκράτῃ καλεῖν ἡπειρον τὴν ὑπὸ βασιλείας τῶν Περσῶν γῆν. ἡπειρος δὲ κυρίως ἡ εἰς ἡπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς Εὐριπίδῃ· ἡπειρον ὡς ἡπειρον ἐκβάλλω πόδα. καὶ ἡπεῖρω τῇ θαλάσῃ. Ἠπήτρια . ἡ ράπτρια. (Οὐδέτερον.) Ἦπαρ . ὄργανον ἐξαιματώσεως τροφῶν. παρὰ τὸ ἐπῆρθαι καὶ κυρτῶσθαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπαρδεύειν ὄλω τῷ σώματι τὸ αἷμα. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ἐπαίρεσθαι φησὶν, οἷον ἔπαρ τὶ ὄν καὶ ἦπαρ. ἢ παρὰ τὸ ἦδω, τὸ εὐφραίνομαι,

eta 1002 ἦδαρ καὶ ἦπαρ· ἐν γὰρ τούτῳ τῷ μέρει τὰ τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς ἐπιθυμίας ἔγκειται. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος. Ἠπήτριον . σουβλίον, σακκοράφιον, μεθ' οὗ ράπτουσι τὰ βυρσάρια. οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἀκέστριαν λέγουσι τὴν ράπτριαν. Ἠπυτον . ὄρος Θράκης. ἀπὸ τοῦ ἀπύω. (Ῥῆμα.) Ἦπαφεν . ἡπάτησεν. Ἠπεροπεύειν . ἐξαπατᾶν, παραλογίζεσθαι. Ἠπηνημένων . ἐπαίνου τυχόντων. [ὁ δὲ ἐκέλευε παρὰ τῶν ἡπηνημένων πλείονα μισθὸν κομίζεσθαι.] Ἠπῆσθαι . ἐρράφθαι. Ἠπύει . φωνεῖ. [καὶ ἦπυον. ἡπύει εἰσελάων. παρὰ τὸ ἔπω, τὸ λέγω, ἀφ' οὗ παράγωγον ἐπύω, ὡς πληθῶ πληθῶ, καὶ ἡπύω, τροπῇ τοῦ εἰς ἡ . οὕτως Ὡρίων.] Ἦπερ . ἀντὶ τοῦ ὥσπερ. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἦπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω. καὶ ἀντὶ τοῦ καθότι. ἦπέρ ἐστιν ἄριστον πολέμῳ. Ἠπίως . πράως, ἐπιεικῶς.

eta 1003 (1) Τὸ Η μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Ἠράκλειτος· Ἠρόδικος· Ἠρόστρατος· Ἠρόδοτος . ὀνόματα κύρια. Ἠρ . ὄνομα Ἑβραϊκόν. Ἠρωες . ἡμίθεοι, δυνατοί. Ἠρώδης . κύριον. ἐρμηνεύεται πάθος ἡ δερματίνη φύσις. Ἠρωδιανός . Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, υἱὸς Ἀπολλωνίου τοῦ γραμματικοῦ. Ἦρος . τοῦ ἔαρος. Ἠρωδιανοί . οὗτοι τὸν Ἠρώδην Χριστὸν ἐνόμιζον καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐσεμνύνοντο, ἐκ τοῦ ῥητοῦ συναρπασθέντες τοῦ λέγοντος· οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ἕως ἂν ἔλθοι ὁ ἀπόκειται. ἐπεὶ γὰρ ἐξέλιπον οἱ ἐκ τοῦ Ἰούδα ἄρχοντες, μετ' ἐκείνους δὲ ὁ Ἠρώδης ἐβασίλευσεν οὐκ ὦν ἀπὸ γένους τοῦ Ἰούδα, ἀλλ' ἀλλόφυλος, τούτῳ ἀπέκειτο τὸ εἶναι Χριστόν. ἐλέγχει δὲ αὐτοὺς τό· αὐτὸς, φησὶ, προσδοκία ἐθνῶν. καί· ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐλπιούσιν. ἐφ' Ἠρώδην γὰρ ποῖον τῶν ἐθνῶν ἥλπισε, ποία δὲ προσδοκία ἐθνῶν; Ἠρωες . παρὰ τὴν ἔραν, ὁ σημαίνει τὴν γῆν. ἐκ τῆς γῆς γὰρ οἱ ἦρωες. ἢ ἀπὸ τῆς ἐράσεως τῶν θεῶν· οἱ γὰρ θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ μιγνύμενοι ἐποιοῦν τοὺς ἦρωας.

eta 1004 (1) (Θηλυκόν.) Ἠρα . ὄνομα θεᾶς, ὅτι ἡ αὕτη τῷ ἀέρι ἐστίν. ὡς γὰρ πατὴρ πάτρα, καὶ μήτηρ μήτρα, οὕτως ἀὴρ ἦρα, καθ' ὑπερβιβασμόν. ἢ ὅτι ἡ Ῥέα αὐτὴν ἔτεκεν. Ἠρακλεία λίθος . ἡ μαγνήτις. ἡ ἐλκυστική τοῦ σιδήρου. ἢ δὲ μαγνήτις ὁμοία ἀργύρῳ ἐστίν. Ἠραία . πόλις. Ἠρεμία . ἡσυχία. ἢ στέρησις κινήσεως. ἐκ τοῦ ἔρημος ἐρημία, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν ἡρεμία. Ἠριγένειαν . τὴν τὸν ὄρθρον γεννῶσαν. [οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος ἡριγενείης.] Ἠριπόλη . ἡ ἡμέρα. φέγγος ἡριπόλης χρύσειον. Ἠρωδιάς . κύριον. Ἠρωδιανή . κύριον. (Οὐδέτερον.) Ἠρδιον . περιφανὲς, ἄρμα σκεπαστόν. Ἠρινόν . τὸ ἐαρινόν. Ἠριον . ὄνομα τόπου. Ἠρία . τὰ μνημεῖα. οἱ τάφοι. φασὶ δὲ τινες, κοινοτέρως μὲν πάντας τοὺς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι, κατ' ἐξαίρετον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει ὠκοδομημένους, ὀνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν, ὅ ἐστι τὴν γῆν.

eta 1005 Ἠραῖον τεῖχος . χωρίον ἐστὶν ἐν Θράκῃ, ἀπὸ Σαμίων δὲ ὠκίσθη. καὶ Ἠραιον. Ἠρώδειον . τόπος. Ἠρῶν . τὸ καλούμενον ἔπος· ὅτι δι' αὐτοῦ τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις ὕμνησεν ὁ Ὀμηρος. (Ῥῆμα.) Ἠρα . ἐπεθύμει. Ἠραρεν . ἤρμοσεν. Ἠρασάμην . κατηρασάμην ἢ ἡράσθην. Ἠρασσον . ἔκρουον, ἔπληττον. ἐβλασφήμουν. —εἴτ' ὀνειδίσειν ἡρασσον ἔνθεν ἄνθεν. Ἠρᾶτο . ἠύχετο. ἀπὸ τοῦ ἀρᾶ, ἡ εὐχή. καὶ ἀντὶ τοῦ κατηρᾶτο. ἀπὸ τοῦ ἀρᾶ, ἡ κατάρα. Ἦιρεν . ἀπῆρεν. Ἠρδαλωμένος . μεμιασμένος, λελεπρωμένος. καὶ ἡρδάλωσεν ἀντὶ τοῦ ἡσβόλωσεν. Ἠρειδεν . ἦφιεν. ἔπεμπεν. [ἔπη ἦρειδε κατὰ τῶν ἱππέων. καὶ ἀντὶ τοῦ ἡκούμβιζεν.] Ἠρεῖτο . ἐπορθεῖτο.

eta 1006

ἤρεικον . ἔσχιζον. —οἱ δ' ἄροτῆρες ἤρεικον χθόνα διᾶν. ἤρῃρειστο . ἤρμωστο. [τὸ δὲ στίφος εὖ μάλιστα ἤρῃρειστο τῷ συνασπισμῷ καὶ ἀκριβῶς ὑπῆρχε στερρόν τε καὶ ἀπερίσπαστον.]
 ἤριρκέναι . ἐλεῖν, νικῆσαι. ἤριρκασιν . ἐπόρθησαν, ἐκράτησαν. ἤρῃρῃσεν . ἐφθάρη, ἦλθεν.
 ὄθεν καὶ τὸ εἰσῃρῃσεν. ἤριρετισάμην . ἐξελεξάμην. εἰλόμην. ἤριρει . ἐλάμβανεν.
 ἤρικνωμένον . ἐρρύτιδωμένον, παλαιόν. * ἤρικῶς . κρατήσας καὶ σχίσας, καὶ διαχωρίσας, τὰ δύο ἢ . ἤρικῶς δὲ ὁ ἀκουμβίσας, ἢ καὶ δίφθογγον. καὶ ἤρικῶς ὁ φιλονεικῆσας, ἢ καὶ ι . *
 ἤρισεν . ἐφιλονείκησε. ἤρίθμησεν . ἀπεδειλίασε. τοὺς ἐναντίους ἰδὼν οὐκ ἤρίθμησε, ἀλλ' εὐθὺς ἦν ἀμυνίας. ἔτοιμος εἰς ἄμυναν.

eta 1007 ἤριπώθη καὶ ἤριπεν . ἀντὶ τοῦ εἰς γῆν κατέπεσεν. ἤρματισμένον . ἤσφαλισμένον. ἤρόμην . εἰ μὲν σημαίνει τὸ ἐκουφίζομην, ἔχει τὸ ι. ἀπὸ τοῦ αἵρομαι γέγονεν ἤρόμην, ὡς αἰσχύνομαι, ἤσχυνόμην. ἐὰν δὲ τὸ ἠρώτων, οὐκ ἔχει τὸ ι. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔρομαι γέγονεν ἤρόμην, ὡς ἐλαύνομαι, ἤλαυνόμην. ἤρτύνετο . κατεσκευάζετο. ἤρμωσάμην . ἐμνηστευσάμην. καὶ ὁ Ἀπόστολος ἤρμωσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν παραστήσαι τῷ θεῷ. ἦτοι τῷ Χριστῷ ἐμνηστευσάμην ὑμᾶς. ἤρέμα . ἡσύχως, κατὰ μικρὸν, σχολαίως. καὶ ἠρεμαίως, καὶ ἠρεμεῖ. Τὸ Η μετὰ τοῦ Σ. (Ἀρσενικόν.) ἤσαΐας . κύριον. ἤσαῦ . κύριον. ἐρμηνεύεται δὲ δρυς, ἢ ἀπηνῆς τε καὶ ἀκαμπής.

eta 1008 ἤσιόδος . κύριον. ἤσων . ὁ ἐλάττων. (Θηλυκόν.) ἤσσα . ἡ τροπὴ, ἡ νίκη. ἤσις . ἡ τέρψις. ἤσιόνη . κύριον. ἤσυχία . κατάστασις μισόκοσμος πρὸς ἑαυτὴν καὶ θεὸν ἀνανεύουσα. (Οὐδέτερον.) ἤσαῖνον . ὄνομα ὄρους. ἤσων . τὸ μικρὸν, τὸ ἔλαττον. ἤσόν . ἡδὺ, εὐφραντόν. (Ῥῆμα.) ἤς . ὅτε μὲν ὀριστικόν, οὐκ ἔχει τὸ ι. ὅτε δὲ ὑποτακτικόν, ἔχει αὐτὸ ὦ, ἦς, ἦ, καὶ ἦσι κατ' ἐπένθεσιν τῆς σι συλλαβῆς. καὶ ἦς ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες. ἤσατο . εὐφράνθη. ἤσας . χάριν ἐποίησας, ἐδόξασας. ἤσαν . ὑπῆρχον. καὶ ἀντὶ τοῦ ὕμνησαν καὶ ἐδόξασαν.

eta 1009 ἤσαν . ἥδισαν. ἐγίνωσκον. οὐδ' ἀφιγμένον τὸ πάμπαν ἤσαν. ἤσειν . πέμψειν. ἤσῃσθην . [ἐνίκησθην.] [ἤσθην . εὐφράνθη. καὶ ἠσθείην. ἀπὸ τοῦ ἥδω, τὸ] εὐφραίνομαι. ἤσθαι . καθῆσθαι. ἤσθῃσθαι . περιβεβλησθαι. θριαμβίδα [τὲ] ἠσθῆσθαι στολὴν αὐτόν. ἤσθα . ὅτε μὲν ἐστὶ ὑποτακτικόν καὶ σημαίνει τὸ ὑπάρχει, διὰ τοῦ ι γράφεται· ὅτε δὲ ὀριστικόν, οὐ προσγράφεται τὸ ἰῶτα. ἤσιν . ἀντὶ τοῦ φησίν. ἤσκει . ἠγωνίζετο, ἐπαιδεύετο, ἢ κατεσκευάζε. [καὶ ἤσκειν. ἀπὸ τοῦ ἀσκῶ ἤσκεον, τὸ τρίτον ἤσκεε, καὶ τὸ ν ἐφελκυστικὸν γίνεται ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ῥημάτων, καὶ γίνεται ἤσκεε καὶ κατὰ συναίρεσιν ἤσκειν. καὶ ἠσκημένον τὸ κατεσκευασμένον. ἀσκήματα γὰρ τὰ κατασκευάσματα.]

eta 1010 ἤσμενίσας . ἐχάρης. ἤσμεν . ἀντὶ τοῦ ἥδειμεν. ἤστην, ἥστε, ἤσαν, διὰ τοῦ ι γράφεται. καὶ λέγει Ὡρος ὁ Μιλήσιος ἐν τῇ οἰκείᾳ αὐτοῦ ὀρθογραφίᾳ· ἔστι γὰρ εἶδω, ὁ ὑπερσυντέλικος εἶδην, καὶ κατ' ἕκτασιν Ἀττικὴν ἥδειν, ἥδεις, ἥδει, τὸ δεύτερον τῶν δυϊκῶν ἥδειτον, ἥδείτην, καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς εἰ διφθόγγου καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς ζ ἤστην, ἀντὶ τοῦ ἥδεσαν. τὸ πληθυντικὸν ἤσμεν ἀντὶ τοῦ ἥδειμεν, ἥστε ἀντὶ τοῦ ἥδειτε, καὶ ἤσαν ἀντὶ τοῦ ἥδεσαν. ἤστην . ἐκαθέζοντο. καὶ ἤστην ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. ἤστο . ἐκαθέζετο. [ἀπὸ τοῦ ἐῶ, ἔημι, ὁ παθητικὸς ἔημαι, ἦμαι, ὁ παρατατικὸς ἤμην, ἦσο, ἦστο. καὶ ἦσται ἀντὶ τοῦ καθέζεται. καὶ ἦσται ἀντὶ τοῦ λέλεκται.] ἤστεῖσκει . ἀστεῖα ἔλεγεν. ἐκ τοῦ ἀστεῖζω. ἤσυνθέτηκας . ἃ συνέθου καὶ ὠμολόγησας, παρέβης.

eta 1011 [ἤσθα . ὑπῆρχες.] [ἤσων . οὐδαμῶς.] Τὸ Η μετὰ τοῦ Τ. (Ἀρσενικόν.) ἤττων . ἐλάττων. ὑσχίριστος. οὕτω δὲ ἦν Ἐπίκουρος ἡδονῆς ἤττων. [ἦτοι ὑποχείριος.] ἤττα . ἡ τροπὴ, ἡ νίκη. ἤτορ . ἡ ψυχὴ. παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω. οἶον· —δίχα δὲ σφισιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο. ἀπὸ τοῦ ἄητο γίνεται ἄητο καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν ἤτορ.

eta 1012

ἦτρον . τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος, ὅθεν Νίκανδρος ἐπὶ τῆς ἐντεριώνης τίθησι. παρὰ τὸ ἄτριον, ὃ ἐστὶν ὕφασμα, ἄτρον καὶ ἦτρον. καὶ ἦτρον τὸ καλούμενον κάλυμμα μήτρας, ὃ καλοῦσιν ἔλυτρον. Ἀριστοφάνης τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισε. τὰ παιδία γὰρ ἐν χύτραις ἐξετίθεσαν. [ἦτρια . οἱ στήμονες.] ἡ ἦτριον ἔνδυμα ὕμενῶδες. ἦτριον . τὸ ἦπαρ. ἡ τὸ ἄτρωτον. ἦτα . ἐκ τοῦ ι καὶ τ ἔχειν τὸν χαρακτήρα τοῦ στοιχείου. ἡνίκα γὰρ πλάγιον τεθῇ, εὐρήσεις ταῦτα.

eta 1013 (Ῥῆμα.) ἠταίρηκεν . ἠτάκτισεν. [ἠταιρηκέναι δὲ τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, οὐκ εἶναι δ' ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν.] ἠταιρικῶς . ἐπὶ τῆς πορνείας. ἠταιρικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ ἐταίρου, ἰῶτα. ἠττηθεῖς . νικηθεῖς. ἀντὶ τοῦ ἦττον ἔχον ἀπέλθοι. ἠιτημένην . κεκρησμένην. καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κιχρᾶσθαι, ὃ ἐστὶ δανεῖζεσθαι. ἠιτησεν . ἐζήτησεν. ἠιτουν . ἐζήτουν. ἀπὸ τοῦ αἰτῶ ἦτουν, ὡς αἰνῶ ἦνουν. [οἱ δὲ παρωχημένοι τὰ ἴσα φωνήεντα θέλουσιν ἔχειν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστώτος, ἡ μείζονα, οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα.] ἠτίμησεν . ὕβρισεν. ἠτρέμιζεν . ἐκαρτέρει, ἡσύχαζεν. ἠττώμενος . νικώμενος.

eta 1014 ἠτω . ὑπαρχέτω. ἠττον . ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Τὸ Η μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) ἠϋγένειος . ὁ καλὸν γένειον ἔχων. ἠϋς . ἀγαθός, μέγας, πλατὺς, ἀχώρητος, πρᾶος. [παρὰ τὴν ἠῶ, ἵν' ἦ ἴμερος, ἡ παρὰ τὸ εϋς ἀπὸ τοῦ εὔ, καὶ τοῦ ἐϋς, ὁ διαβόητος. παρὰ τοῦτο καὶ τὸ ἦϋσεν. ἡ ἀπὸ τοῦ αὔω, αὔσω, ἠϋσε καὶ ἦϋσεν.] (Ῥῆμα.) ἠϋδα . ἔλεγεν, εἶπεν, ἐφώνει. ἠϋδησα . ἐφώνησα. ἠϋδάξαντο . ἐφήμισαν. ἠϋδόκησα . ἠθέλησα. καὶ εϋδόκησα. ἠϋλησα . ὠργάνησα. ἠϋλήσαντο . ἐταράχθησαν. ἐστράφησαν. πεφύσηνται. ἠϋλίσαντο. καὶ ἀντὶ τοῦ κατέλυσαν ἡ κατεσκήνωσαν. ἡ ἠπλήκευσαν.

eta 1015 ἠϋλόγησα . ἠϋξάμην. καὶ εϋλόγησα. ἠϋμοίρησα . ἐπέτυχον. ἠϋτομόλησεν . ἀφ' ἑαυτοῦ παρεγένετο. ἠϋτρέπισεν . ἠτοίμασεν. ὁμοίως καὶ ἠϋτρέπισα καὶ ἠϋτρέπιστο. ἠϋπόρησα . ἐν εὐπορίᾳ εἰμί. ἠϋχένιζε . τὸν τράχηλον ἀπέκοπτεν. ἐλαιμοτόμει. ὅπερ Ὀμηρος αὐερύειν φησίν. ἠϋχει . ἐκαυχᾶτο. ἐκόμπαζεν. ἠϋσεν . ἐφώνησεν. ἀπὸ τοῦ αὔω, τὸ φωνῶ. Τὸ Η μετὰ τοῦ Φ. (Ἀρσενικόν.) ἠφαιστος . τὸ πῦρ.† ἠφαιστίων . Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ἔγραψεν ἐγχειρίδιον περὶ μέτρων καὶ μετρικὰ διάφορα. καὶ ἠφαιστίων ἐταῖρος Μακεδόνης τοῦ Ἀλεξάνδρου.

eta 1016 ἠφλοισμός . ὁ ἀφρός. (Θηλυκόν.) ἠφαιστία . πόλις. καὶ κλίνη. καὶ ὄνομα ἐορτῆς. ἠφαιστία δὲ ἡ ἐταιρίς.† ἠφαιστία . δύο πόλεις ἦσαν τῆς Λήμνου, Μυρίνα τε καὶ ἠφαιστία. ἠ φῦσα . ἡ γεννήσασα. καὶ ὁ φύς, ὁ γεννήσας. (Ῥῆμα.) ἠφείθη . συνεχωρήθη. ἠφειδήκεισαν καὶ ἠφειδηκότες . καταπαύσαντες, μὴ φεισάμενοι. ἠφηνιακῶς καὶ ἀφηνιάσας . ἦτοι ἀποπτύσας τὸν χαλινόν. ἠφίει . ἔπεμπεν. καὶ ἠφίεσαν. ἠφρόνησεν . ἀντὶ τοῦ κακῶς ἐφρόνησεν. ἠφώρισεν . ἐχώρισε. καὶ ἠφωρίσθαι τὸ διακεχωρίσθαι. ἠφυσεν . ἦντλησεν.

eta 1017 (†) Τὸ Η μετὰ τοῦ Χ. (Ἀρσενικόν.) ἠχέτης . ὁ ἄρρην τέττιξ, ἀλλὰ σε γηρύοντα κατήναρεν ἡχέτα τέττιξ. ἠχος . κτύπος, ἡ φωνή, ἡ λαλιά, ἡ φήμη. ἠχήεις . ὁ ἦχον ἀποτελῶν. (Θηλυκόν.) ἠχη καὶ ἠχώ . φωνή ἡ λαλιά. (Οὐδέτερον.) ἠχεῖα . τὰ βύκηνα. ἠχητικόν . θορυβῶδες. ἠχάνω . πτωχεύω. ἠχεν . ἐγεγαμήκει. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκόμισεν. ἠχεν ἐπὶ τὸν οἶκον. ἠχθαιρεν . ἐμίσει. ἠχθοντο . ἠγανάκτουν. ἠχθοντο τὸ στρατιωτικόν, ἐκακηγόρου δὲ αὐτόν.

eta 1018 ἠχθηκότες . λυπήσαντες. ἠχθικότες δὲ ἀντὶ τοῦ βαρήσαντες, ι. ἠχλυσε . συνεσκότασεν. ἀπὸ τοῦ ἀχλὺς. ἠχήσας . βοήσας. (Επίρρημα.) ἠχι . ἀντὶ τοῦ ὅπου. ἔστιν ἡ καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς χι συλλαβῆς ἠχι, ὡς ναὶ ναῖχι. οἱ δὲ Δωριεῖς ἄχι. Τὸ Η μετὰ τοῦ Ψ. (Ῥῆμα.) ἠψατο . ἐκράτησε. καὶ ἠψατο ἀντὶ τοῦ βρόχον ἀνήρτησεν. ἠψεν . ἀνήψεν. ἵψε δὲ ἀντὶ τοῦ ἔβλαψεν, ι. Τὸ Η μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) ἠώκοιτος . ὁ πρωῒνός. ἠώκοιτος ὕπνος. ἠωρεῖμ . κύριον.

eta 1019 ἠὼ καὶ ἠὼς . ἡ ἡμέρα, ἰωνικῶς. καὶ ἔως, ἡ ἡμέρα, αἰτιατικῶς. ἀπὸ τοῦ ἔω, τὸ πέμπω, ὅτι ἀφίενται τότε τὰ ζῶα. ἡ ἡ ἐξιέναι ἡμᾶς ποιοῦσα. καὶ αὖως, ἡ ἡμέρα, αἰολικῶς. ἀπὸ τοῦ αὖω, τὸ φωνῶ.

αὔει γὰρ τὰ ζῶα, ὃ ἐστὶ καλεῖ. καὶ αὔουσι πάντα δι' αὐτῆς. ἰστέον, ὅτι ἡὼς ἡοῦς ἔχει τὴν γενικὴν, τὸ δὲ ἕως ἀποβολῇ τοῦ ς . * Ἡῆς . ἐπὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ ἐκ πρώϊας . * (Θηλυκόν.) Ἡώη . ὄνομα πόλεως. [Ἡών . ὄνομα πόλεως,] ἥ ἐστὶ Μενδαίων ἀποικία. † Ἡώρεια . χώρα. †

eta 1020 Ἡὼς . ἡ ἡμέρα. παρὰ τὸ αὔω, τὸ λάμπω, γίνεται αὔος, καὶ ἐκβολῇ τοῦ υ ἄος, καὶ συναιρέσει τοῦ α ο εἰς ω μέγα ἡὼς. Ἡωνίκει . ἐβράδυνεν, ἐχρόνισεν. ἀπὸ τοῦ αἰωνίζω. Ἡωρημένω . κρεμαμένω. Ἡώρουν . ἐβάσταζον. [ἀνεῖχον.] τὴν δὲ κλίνην ταῶνες τέσσαρες χρυσοῖ ἡώρουν. Ἡώρησεν . ἐκρέμασε. ταῦτά σοι πρὸ παστάδος ἡώρησεν, ὧ Διόνυσε. Ἡωρῆσθαι . ἡρτῆσθαι, κρέμασθαι. ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ.

theta 1019 Θ. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Θάκος . καθέδρα, θρόνος. ὁ καὶ θῶκος. παρὰ τὸ θῶ, τὸ τιθῶ, θῶκος καὶ θάκος.

theta 1020 Θαλαμηπόλος . ὁ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφόμενος. Θάλαμος . θάλπαμος τις ὢν, παρὰ τὸ θάλπειν. ἔστι δὲ οἶκος ἢ κοιτῶν. καὶ θαλάμη. Θαλάμιος . ὁ πρὸς τῇ πρῶρᾳ καθήμενος.

theta 1021 Θαῤῥαλέος . ἀνδρεῖος. Θαλερός . ἀκμαῖος, ἰσχυρὸς, νέος, ἢ ὁ ἀπαλός. καὶ θαλερὸν δάκρυ. τὰ γὰρ θάλλοντα φύλλα ἀπαλά. Θάνατος . χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, ἢ στοιχείων διάζευξις, ἢ βίου λύσις, ἢ φροντίδων ἀπαλλαγὴ, ἢ ἄδηλος πορεία, ἢ τέλος παντὸς ζώου. Θάνατος Χριστοῦ ἐστὶ τῶν σαρκικῶν παθῶν νέκρωσις καὶ πάσης δαιμονικῆς ἐνεργείας ἀφάνισις ἀρίστη. Θάνατος δὲ παρὰ τὸ τείνω, τάνατος καὶ θάνατος, ὁ τείνων τὸ σῶμα, ἢ ὅτι τάνατός ἐστιν ὁ ἐπὶ πάντας ἑαυτὸν διατείνων. ἢ παρὰ τὴν ἄτην, ὃ σημαίνει τὴν βλάβην, γίνεται ἄνατος καὶ θάνατος. Θαρσεῖς . τοὺς Καρχηδονίους λέγει τοὺς πρὸς τὸ βόρειον μέρος κειμένους. Θαρσεῖς καὶ οἱ ἀνδρεῖοι. Θαλλοί . τὰ εἰς τὰς σπυρίδας ἐπιτήδεια.

theta 1022 Θαμάλωπες . οἱ ἡμίφλεκτοι ἄνθρακες. θάμψαι γὰρ τὸ καῦσαι. Θαιροί . οἱ στροφεῖς τῆς θύρας. Θάμνος . φυτὸν πολὺκλαδον ἀπὸ ρίζης. (Θηλυκόν.) Θαλυσίαι . αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί. Θάλεια . εὐωχία. πανήγυρις. καὶ ὄνομα Μούσης. παρὰ τὸ θάλλειν τοὺς εὐωχουμένους. Θαλαμίδιοι κῶπαι . αἱ ἡρέμα ἐλαύνουσαι. Θαλπωρή . τέρψις χαρά· διάχυσις. Θαλάμη . οἶκος ἢ κοιτῶν. † Θαιμάν . † ἡ ἀνατολή. τινὲς δὲ τὸ νότιον μέρος φασί. Θαλάμβας . τὰς ἀεὶ ἐν σάλω οὔσας θυρίδας. ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτῶν βαίνειν τὸ σέλας. οἶμαι δὲ, ὅτι σαλάμβας γράφεται. (Οὐδέτερον.) Θαλυκρόν . διάπυρον. —καὶ τὸ θαλυκρὸν κεῖνο κατημβλύνθη κέντρον—.

theta 1023 Θάλλος . βλάστημα. ἦν δὲ ἡ παῖς ἐρώτων καὶ χαρίτων ἀμβρόσιόν τι θάλλος. θάλλος καὶ ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος, ἢ πᾶν τὸ θάλλον. Θαλπότερον . λαμπρότερον. θερμότερον. Θάμβος . ἔκπληξις, θόρυβος. Θαμινά . πυκνά. συνεχῇ. Θάρρος . ἀνδρεία. Θάρσος . ἡ εὐτολμία. Θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος αὐθάδεια. † Θαλύσιον . τὸ ὑπὲρ εὐθαλίας διδόμενον. † Θάτερον, θατέρου . ἕτερον, ἐτέρου. Θάτερον . τῶν δύο τὸ ἕτερον. ἰστέον, ὅτι λέγουσι τινὲς, ὅτι τὸ ε καὶ α ἐπιφερόμενον σύμφωνον οἱ Δωριεῖς εἰς α συναλείφουσι. τὰ ἕτερα θάτερα φασί. καὶ πάλιν οἱ αὐτοὶ τρέπουσι τὸ ε εἰς α , ὥς ἐν τῷ τρέχω, τράχω, Ἄρτεμις, Ἄρταμις.

theta 1024 Θαῦμα . τὸ ὑπὲρ φύσιν διὰ θεοῦ τελούμενον. παρὰ τὸ θαυμάζω θαύμασμα καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀποβολὴν τοῦ ς θαῦμα. οἱ δὲ παρὰ τὸ θεῶ, θεῶμαι, θαῦμα. (Ῥῆμα.) Θαάσσων . ἐγκαθεζόμενος. Θακεύουσι . κάθηνται. καὶ θακῶ. Θάλψαι . θερμάναι, συντηρῆσαι. Θαλαττοπορῆσαι . διὰ θαλάττης πλεῦσαι. Θαλαττοκοπεῖς . ματαιολογεῖς ταραττή· θορυβῇ. Θαλφθῇ . ἐξαπατηθῇ. ἢ θερμανθῇ. Θαλπόμενοι . ἐξαπατῶμενοι. Ἰώσηπος τοὺς δὲ ὑποθαλπομένους ἐλπίδι. Θαλέθοντες . θάλλοντες. Θάλλω . τὸ αὔξω. [παρὰ τὸ θῶ, τὸ τρέφω.] Θαμίζει . συχνάζει· συνεχῶς ἔρχεται.

theta 1025 Θανατῶν . ὁ ἐπιθυμῶν θανάτου. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀποκτείνων. καὶ θανατᾶν καὶ θανατιᾶν. Θαυμάζω . ἐπαινῶ. λέγεται καὶ τὸ κατηγορῶ. ὃ καὶ μετὰ γενικῆς συντάσσεται. Θαυμάζετε . ταραττεσθε. θορυβεῖσθε. ὥς καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἐν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε.

(Ἐπίρρημα.) Θαμά . συνεχῶς. πυκνῶς. παρὰ τὸ ἅμα θαμά· πλεονασμῶ τοῦ θ. Θαρράλέως . ἀνδρείως, εὐθαρσῶς. Θᾶττον . συντόμως· ταχέως. Τὸ θ μετὰ τοῦ ε. (Ἀρσενικόν.) Θεοεἶκελος . ὁ ὅμοιος θεῷ. ἵκελος δὲ ι. Θελητής . προαιρετικός. Θέμεθλος . τὸ θεμέλιον. Θεόληπτος . ὑπὸ θεοῦ συσχεθείς. Θεοσέπτωρ . ὁ θεοσεβής. Θεός . οὐσία ἀναίτιος, αἰτία [ἡγουν παντοδύναμος παναλκῆς] πάσης οὐσίας καὶ φύσεως, ὑπερούσιος, εἰ θέλεις δὲ γνῶναι, τί ἐστὶ θεὸς καὶ πῶς προσκυνεῖται, ἄκουσον νουνεχῶς καὶ γνῶθι τὸ ἀληθές. πατὴρ, υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος μία βουλή, μία σοφία, μία δύναμις, οὐχ' ὁ μὲν πρὸ αἰώνων, ὁ δὲ μετὰ αἰῶνας, ἀλλ' ἅμα πατήρ, υἱὸς καὶ πνεῦμα ἅγιον· υἱὸς ἐν πατρὶ καὶ πνεῦμα ἐν υἷ· συνημμένη γὰρ ἡ φύσις, [ὄθεν μία ἡ φύσις] καὶ μία ἡ θεότης· διαιρουμένη μὲν εἰς τρία διὰ τὰς ὑποστάσεις, εἰς μο-

theta 1026 νάδα δὲ καταντῶσα διὰ τὸν τῆς οὐσίας λόγον. διὰ τοῦτο καὶ πατέρα λέγοντες καὶ υἱὸν δοξάζοντες καὶ πνεῦμα ἅγιον ὑμνολογοῦντες ἓνα θεὸν λέγομεν. θεοῦ ὄνομα κοινόν ἐστὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. τὸ δὲ, πατήρ, υἱὸς καὶ ἅγιον πνεῦμα οὐ κοινὰ ὀνόματα, ἀλλ' ἰδίας ἐκάστου ὑποστάσεως. ὁ γὰρ πατήρ οὐ λέγεται υἱὸς, καὶ ὁ υἱὸς οὐ καλεῖται πατήρ, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὔτε πατήρ οὔτε υἱὸς προσαγορεύεται. θεὸς αἰὶ ἡ τριάς ὀνομάζεται. λέγοντες οὖν τρεῖς ὑποστάσεις ἥτοι πρόσωπα τρία οὐ λέγομεν τρεῖς οὐσίας ἢ τρεῖς φύσεις ἢ θεοὺς τρεῖς, ἀλλ' ἓνα θεόν, μίαν οὐσίαν ἥτοι φύσιν ὁμολογοῦμεν, ἵνα μὴ ἀρειανίσωμεν. λέγοντες πάλιν οὐσίαν ἥτοι μίαν φύσιν, οὐ λέγομεν ὑπόστασιν, ἵνα μὴ σαβελλίσωμεν. [ἀλλὰ τρεῖς ὑποστάσεις, τρία πρόσωπα ἐν μία θεότητι, οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν πρεσβεύομεν.] Θεός ἐστὶν ἀθεώρητος οὐσία, ἀκατάληπτος νοῦς, ἀμήχανον κάλλος, ἀόρατον μέγεθος, ἀκατάληπτος φύσις, ἀπερινόητος δόξα. Θεός ἐστὶν αἰδὶς οὐσία, μία καὶ ἀπαράλληκτος, δημιουργικὴ τῶν ὄντων, εὐσεβεῖ συνειδήσει προσκυνουμένη καὶ ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζομένη. θεὸς καὶ πατήρ, ὁ ὢν αἰὶ, γένεσιν μὴ ἔχων· θεὸς καὶ υἱὸς, ὁ ὢν αἰὶ, γεννηθεὶς δὲ ἀρρήτως παρὰ τοῦ πατρὸς· θεὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, δύναμις ἁγιαστικῇ, ὁμοούσιος πατρὶ καὶ υἷ. Θεός ἐστὶν οὐσία ἀναίτιος, αἰτία παναλκῆς, [πάσης οὐσίας ὑπερούσιος αἰτία, ἢ ἀνώνυμος καὶ ἀσήμαντος παρ' ἀνθρώποις ὕπαρξις,] πάσης ὑπάρξεως ποιητικῇ. ἀκοινώνητον γὰρ ὄνομα εἶ-

theta 1027 πεν ὁ Σολομῶν τὸν θεόν. ἀκοινώνητον δὲ ὄνομα ἐστὶ τὸ μήτε ἀγγέλοις μήτε ἀνθρώποις ἀκουσθὲν ἢ ἐννοηθέν. Θεολόγος . μυστηρίων θησαυρός. Θεοδμήτων . ἐκ θεοῦ οἰκοδομηθέντων. Θεοστυγής . ὁ παρὰ τῷ θεῷ μισητός. Θεόσεπτος . ὁ θεοσεβής. Θεοειδέστατος . εἶδος ἔχων θεοῦ. Θεοκάπηλοι . οἱ αἵρετικοί, ὡς παραμιγνύντες τὰς ἑαυτῶν διδασκαλίας τοῖς ὀρθόφροσι δόγμασιν, ὡς καὶ οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον τῷ ὕδατι. Θεόφιν ὅμοιος . ὅμοιος θεοῖς. Θελητός . ὁ τὴν τοῦ θεοῦ ὀργὴν ἐκ κακίας πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπώμενος. θελητὸν καὶ τὸ ἀγαπώμενον. Θέραψ . δοῦλος, ὑπηρέτης. Θέραψ δὲ ἦν τὸν τρόπον καὶ κολακικός. Θερμουργός . προπετής. [οἱ δὲ Πέρσαι κατωρρώδησαν πυθόμενοι, νέον αὐτὸν εἶναι καὶ θερμουργόν.] Θερεῖβοτος . τόπος ὁ ἔχων καὶ ἐν θέρει βο-

theta 1028 σκάς. παρὰ τὸ θέρος, ἡ δοτικὴ τῷ θέρει, καὶ τὸ βοτὸν, ὃ σημαίνει τὴν βόσκην. Θερμός . ὥσπερ παρὰ τὸ εἶρω εἰρμός, οὕτως καὶ παρὰ τὸ θέρω θερμός. Θεσμοφόρος . ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος. Θεσμοθέτης . νομοθέτης. Θεσμός ὁ νόμος ἀπὸ τῆς θέσεως ὀνομάζεται . ἕκαστος γὰρ νομοθέτης, ὡς ἐβούλετο, ἐτίθει τοὺς νόμους. Θεσπέσιος . θεῖος, θαυμαστός. Θέσφατος . πολὺς, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ς καὶ πλεονασμὸν τοῦ ο, θεόφατός τις ὢν. οἶον· περὶ γὰρ Χριστοῦ τὸ θέσφατον ἀνὴρ. καὶ θέσφατα αἱ ἐκ θεοῦ προφητεῖαι καὶ μαντεῖαι. Θετός . ὁ προσποιητὸς υἱός. παρὰ τὸ τίθημι. Θεωροί . οὐ μόνον οἱ θεαταί, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι φύλακες τῶν χρημάτων καὶ τῶν θυσιῶν, ἢ καὶ οἱ φροντισταὶ τῶν θείων· ὥρα γὰρ ἢ φροντίς. Θεοστυγεῖς . οὐ τοὺς ὑπὸ θεοῦ στυγουμένους λέγει ὁ Ἀπόστολος, οὐ γὰρ αὐτῷ τοῦτο δεῖξαι

theta 1029 πρόκειται νῦν, ἀλλὰ τοὺς μισοῦντας τὸν θεόν. [ἄρσενικὸν δέ ἐστι καὶ οὐ θηλυκόν.] (Θηλυκόν.)
Θεαρχίαν . τὴν αἰτίαν. ἥτις ἐστὶν ὁ πατήρ, ἡ πηγαία καὶ ἀνέκλειπτος αἰτία, ἡγουν ὁ θεός. †
Θεοφίλεια . τὸ τὸν θεὸν φιλεῖν. Θεοφιλία δὲ κύριον.† † Θέμις . μαντικῆς δυνάμεως σύμβολον·
τὸ τὰ τεθειμένα καὶ ἐκάστω κείμενα λέγειν.† † Θεσκέρα . ἡ τιθηνὸς Διονύσου.† Θεήλατος . ἡ
ἀπὸ θεοῦ πεμφθεῖσα. κατέλαβε δὲ αὐτὸν ὀργὴ θεήλατός τις. Θέλησις . ἀποβολὴ ὑπάρξεως. Θεία
λατρεία . ἡ διὰ τῶν ἔργων θεραπεία. Θέμις . ἡ δικαιοσύνη. παρὰ τὸν θεσμὸν θέσις καὶ θέμις.
καὶ ἡ σωματοειδὴς θεά. Θεορῶρημοσύνη . ἡ θεία διδασκαλία. ἡ κατήχησις. Θεοπτίας . θείας
θεωρίας. Θεοσημεία . ἡ τοῦ θεοῦ προφητεία.

theta 1030 Θεότης . ἡ πάντα θεωμένη καὶ πάντα περιθέουσα πρόνοια. Θεοπλαστία . ἡ θεία ἐνανθρώπησις.
Θεογενεσία . τὸ βάπτισμα. Θεοπτία . ἡ τοῦ θεοῦ ὀπτασία. Θεοσέπτου . ὑπὸ θεοῦ
καταπεμφθείσης. Θέαινα . ὡς παρὰ τὸ Λάκων Λάκαινα, οὕτως καὶ παρὰ τὸ θέων θέαινα
ποιητικῶς. τὸ δὲ θέων παρὰ τὸ θεός, ἐξ οὗ καὶ τὸ παθητικὸν θεά. ὀξύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν
τῆς ὀψεως. ὥσπερ θόλος τὸ οἰκοδόμημα, καὶ θολὸς τὸ μέλαν τῆς σηπίας. γέγονε παρὰ τὸ θέω,
τὸ ὀρῶ. Θεράπαινα . ἡ δούλη. καὶ θεραπαινίς. Θέρμη καὶ θέρμα . Φερεκράτης —σκέψαι δέ μου
τὸ μέτωπον, εἰ θέρμην ἔχουσα τυγχάνω. [καὶ Μένανδρος· †βουβῶν† ἐπήρθη τῷ γέροντι· θέρμα
τε ἐπέλαβεν αὐτὸν—

theta 1031 οὐκ εἴ τοῖνυν οἱ λέγοντες, ὅτι θέρμα μὲν ἡ πυρεκτικὴ, Θέρμη δ' ἡ πόλις.] Θέρεια . ὁ τοῦ θέρους
καιρός. [ὡς παρὰ τὸ θάλλω θάλεια, οὕτως καὶ παρὰ τὸ θέρω, τὸ θερίζω, θέρεια. οὕτως Γεώργιος
ὁ Χοιροβοσκός.] Θερειτάτη . Νίκανδρος —θερειτάτη ἴσταται ἄκτις. παρὰ τὸ θέρος θέρειος
κτητικόν, ὡς τέλος τέλειος. παρὰ τὸ θέρειος θερειτάτη. [Ἄρατος· Ἥμος ὅτ' ἡλείοιο θερείταται
εἰσι κέλευθοι.] Θέσις παράδοξος . ὑπόληψις τινὸς τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ γνωρίμων. οἶον ὁ
Παρμενίδου λόγος, ὅτι ἐν ἔλεγε τὸ ὄν. καὶ ὡς ὁ Ἡρακλείτου, ὅτι τὰ πάντα κινεῖται. Θεωρία .
σκέψις κατὰ διάνοιαν γινομένη. Θεωρία . ἡ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ θειότερα ὄρασις. θεωρία δὲ
κυρίως θεοῦ ὄρασις, καθόσον ἐστὶν ἀνθρώπῳ δυνατόν.

theta 1032 Θεωρία . γνῶσις. θεολόγος θεωρία ἦν τὸ φυτὸν, ὡς ἡ ἐμὴ θεωρία. τοῦτό φησιν ἐν ἑαυτῷ
ἐγινώσκετο τὸ σώζεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι. τὸ δὲ, ὡς ἡ ἐμὴ θεωρία· ὡς ἡ ἐμὴ γνῶσις ἔχει.
Θέωσις . ἡ ἐπὶ τὸ κρεῖττον ὕψωσις, οὐ μὴν φύσεως μείωσις ἢ μετὰστασις. * Θέσπη .
κατεβρότησεν ἡ θεία. * (Οὐδέτερον.) Θέληγτρα . τὰ εἰς ἡδονὴν * ἔχοντα ἢ * ἔλκοντα.
Θελητήριον . θεραπευτικόν. Θέλημα φυσικόν . ἡ ἀπλῶς καὶ ὡσαύτως ἔχουσα τῶν κατὰ φύσιν
συστατικὴ ὁρμή τε καὶ ἔφεσις. Θέλημα φυσικόν . λόγου τοῦ ἐν ἡμῖν κίνησις. Θέλημα φυσικόν .
δύναμις τοῦ κατὰ φύσιν ὄντος ὀρεκτικῆ. καὶ τῶν οὐσιωδῶς τῇ φύσει προσόντων συνεκτικὴ
πάντων ἰδιωμάτων, καθ' ἣν

theta 1033 αἰὶ τῷ φύσει θελητικῷ τὸ πεφυκέναι θέλιν ἐμπέφυκεν· οὐ ταυτὸν δὲ τὸ πεφυκέναι, θέλιν
ἐστὶν, ὡς οὐδὲ τὸ πεφυκέναι λαλεῖν καὶ τὸ λαλεῖν. Θέλημα φυσικόν ἐστὶ τὸ φιλόζων, τουτέστι
τὸ φιλεῖν τὴν ζωὴν. φιλεῖ δὲ τὴν ζωὴν ἄνθρωπος οὐκ ἀσκόπως. ἀλλὰ σημαίνουσα ἡ φύσις
ἡγουν ὅπερ ἀπ' ἀρχῆς εἶχεν, ὅτε γέγονεν, ἡγουν τὴν ἀθανασίαν αὐτὴν ἀγαπᾷ καὶ ζητεῖ. Θέλημα
φυσικὸν ἀνθρώπου ἐστὶν, ὡς φησὶν ὁ μέγας Βασιλεῖος καὶ ὁ ἐν ἀγίοις Κύριλλος, τὸ φιλόζων.
φιλεῖ γὰρ πᾶς ἄνθρωπος φύσει τὴν ζωὴν καὶ τὸ ὄρᾱν τὸ φῶς. ἰδοὺ τὸ κοινὸν θέλημα. Θέλημα
φυσικὸν ἀνθρώπου ἐστὶ κίνησις νοερὰ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς, κατὰ φύσιν πρὸς
τὸ ποθοῦμενον συνωθοῦσα τὸν ἄνθρωπον. Θέλημα θεϊκὸν παρὰ ἀνθρώποις ἡ τῆς ἐμφύτου
νοερᾶς ὀρέξεως πρὸς τὸ ὑπὲρ φύσιν ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν ἔπειξις. Θέλημα θεῖον . τὰ προστάγματα
τοῦ θεοῦ. Θέλημα φυσικὸν φύσεως λογικῆς . ἡ ἐργασία τοῦ θείου θελήματος. Θέλημα
σαρκικόν . ἡ παρακοὴ τοῦ θείου νόμου. Θέλημα σαρκικὸν ἐμπαθές . ἡ τοῦ κατὰ φύσιν πρὸς τὸ
παρὰ φύσιν τῆς ψυχῆς παρατροπή. Θέλημα οὐσιῶδες λέγεται, τὸ κατὰ κοινοῦ ἐν τῇ φύσει
ὁμοίως ὀρώμενον. εἰ οὖν εἶχεν ἐκουσίως ἡ σὰρξ τοῦ Χριστοῦ τὸ μὴ θέλιν ἀποθανεῖν, ὡς οἱ

ἅγιοι πατέρες φασίν, ἐὰν εὐρεθῇ τοιοῦτον θέλημα ἐν τῷ πατρὶ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι πάντως, ὅτι μία ἐστὶν ἡ θέλησις τῆς σαρκὸς καὶ τῆς θεότητος. Θέλημα γνωμικόν . θελήματα γνωμικὰ ἐν τῇ φύσει ἡμῶν πολλά. ἄλλος γὰρ ἄνθρωπος θέ-

theta 1034 λει ἰδιάζειν, ἄλλος οἰκοδομεῖν, ἄλλος γεωργεῖν, καὶ ἄλλοι ὁμοίως πολλά γνωμικὰ θελήματα ἔχομεν. Θέλημα γνωμικόν ἐστὶ καθ' ἡδονὴν συνεγερτικόν· ποιά καὶ διάφορος κίνησίς τε καὶ ὄρεξις. τὸ μὲν γὰρ ἀτεχνῶς ἀπλότης χαρακτηρίζει ἐν πᾶσι τῶν ὁμογενῶν ἰσότητα δημιουργοῦσα ἀπλῶς καὶ φυλάττουσα· τὸ δὲ ποικίλα διαπλάττει καὶ σχηματίζει διάφορα, τὴν ἀσύμβατον τοῖς κατ' οὐσίαν συμβαίνουσι κατὰ λόγον ἢ παρὰ λόγον ποιουσά τε καὶ συγκροτοῦσα διάθεσιν, ἥπερ ἐν ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει καλοῦ τε καὶ μὴ τοιούτου γινώσκεται. Θέλημα τῆς νοερᾶς ψυχῆς ἐστὶν, ὃ ἐφ' ἡμῖν λόγος· ὡς αὐτεξούσιος αὐτῆς ὑπάρχουσα δύναμις. Θέλημα, θελητικὸν καὶ θελητόν . θέλημά ἐστὶν οὐσίας νοερᾶς νοερά ὄρεξις. θελητικὸν δὲ αὐτὸ τὸ τὴν θέλησιν ἔχον. θελητόν δὲ τὸ ἀγαπώμενον. Θέλημά ἐστὶν ὁρμὴ καὶ κίνησις πρὸς τὸ ποθοῦμενον· ἢ ὃ ἐν ἡμῖν ἀεικίνητος λόγος· ἢ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀναστρεφόμενος δι' ἐνεργείας καὶ μόνον φανερωθῆναι δυνάμενος. Θέλημά ἐστὶν οὐσίας νοερᾶς καὶ λογικῆς ἔφσεις πρὸς καταθύμιον· πᾶν γὰρ νοερὸν πρόδηλον ὅτι καὶ θελητικόν. ὥσπερ γὰρ τις πνοὴ καὶ ζωὴ ἐστὶν ἡ θέλησις πάσῃ λογικῇ φύσει οὐσιωδῶς ὑπάρχουσα. θέλημα δὲ λέγεται παρὰ τὸ θέειν λίαν ἅμα τῇ φύσει πρὸς τὸ αὐτῇ θελητόν· ἢ τοῦ θελητοῦ λῆμμα ἡγουν κράτημα. τριχῶς δὲ θεωρεῖται τὸ θέλημα· θεϊκόν, ἀγγελικόν καὶ ψυχικόν. ἐντεῦθεν ἐλέγχονται ματαιάζοντες οἱ ἄνουν καὶ ἄψυχον τὴν σάρκα τοῦ κυρίου λέγοντες αἰρετικοί. ἡ γὰρ κατὰ ἄνθρωπον αὐτοῦ θέλησις τῆς ψυχῆς ἐστὶν· αἱ

theta 1035 τρεῖς γὰρ αὗται μόναι φύσεις εἰσὶ θελητικάι. τριχῶς πάλιν καὶ ἐν τῇ γραφῇ τὸ θέλημα εὐρίσκομεν λεγόμενον· θεϊκόν, φυσικόν ἡγουν μέσον, καὶ τρίτον τὸ σαρκικόν· ὅπερ σημαίνει τὸ διαβολικόν. Θεμιτόν . δίκαιον. πρέπον. Θέμεθλον . τὸ θεμέλιον. Θέναρ . τὸ κοῖλον τῆς χειρός. παρὰ τὸ σθένος, ἢ ἐνθέσεως χώρα, εἰς ὃ ἐντίθεται τὰ διδόμενα. ἢ παρὰ τὸ θένειν, τὸ τύπτειν, θέναρ. σημαίνει καὶ τὸ τοῦ ποδὸς ἐλλύχνιον. Θεμείλια . τὰ θεμέλια. παρὰ τὸ δέμω, τὸ οἰκοδομῶ, γίνεται δεμέλια καὶ θεμέλια καὶ θεμείλια πλεονασμῷ τοῦ ι . Θεόρρυτον . τὸ ἐκ θεοῦ χεόμενον. Θεότευκτον . τὸ θεοκατασκεύαστον. Θεοπρεπές . τὸ θεῷ πρέπον. Θέλυμνα . τὰ θεμέλια. Θεοπρόπιον . τὸ ἐκ θεοῦ προφήτευμα ἢ μάντευμα. οἶονεὶ τὸ τοῖς θεοῖς πρέπον. οἶον θεοπρέ-

theta 1036 πῖον τι ὄν τὸ ἐκ θεοῦ προλεγόμενον. καὶ θηλυκὸν θεοπροπίας. καὶ θεοπροπίων, μετοχή. Θερήγανον . ἡ ἅμαξα. ἀπὸ τοῦ τὰ θέρει ἄγειν. Θεράπη . αἱ θεραπείαι. τοῦ Χρυσοστόμου· ὅτι μετὰ τοσαῦτα θερὰπη ἔμεινεν ἐπὶ τῆς ἀρρώστιας. Θερμόν . παράδοξον. Ἀριστοφάνης ὧ θερμόν ἔργον κᾶνόςιον καὶ παράνομον. Θέρος . παρὰ τὸ θέρω, τὸ θερμαίνω. τὸ ἐν καιρῷ τοιούτῳ ὄν. Θέριστρον . τὸ δρέπανον. καὶ τὸ φακιόλιον * καὶ ἐπίβλημα θερινόν. * Θέσφατον . τὸ ἐκ θεοῦ προφήτευμα καὶ μάντευμα. Θέσπισμα . τὸ θεῖον δόγμα. Θεσπιδαῆς πῦρ . τὸ μηδικόν. Θεσπέσια . θεῖα. θαυμαστά. οἶονεὶ θεοπέσια τινὰ ὄντα, παρὰ τὸ πεσεῖν, ἢ παρὰ τὸ ἔπεσθαι τῷ θεῷ Θετόν . εἰσποιητόν καὶ οὐ γνήσιον. Θέσκελα . θαυμαστά, θεῖα. οἶονεὶ θεοεἶκελα.

theta 1037 Θεῖα . θαυμαστά. Θειλόπεδον . ὁ τόπος, ἐν ᾧ αἱ σταφυλαὶ ἐξηραίνοντο. —ἐχῖνον ῥαγολόγον γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων. Θεῖον . τὸ θεάφιον. Θεοειδές . τὸ κατ' εἰκόνα λέγεται. Θέλημα . βούλησις ψυχῆς οἴκοθεν ἀνακοπῆναι μὴ δυναμένη. ἢ θέλημά ἐστὶν ἐν καρδίᾳ στρεφόμενον, καὶ δι' ἐνεργείας καὶ μόνον φανερωθῆναι δυνάμενον. (Ῥῆμα.) Θεατρίζειν . ἐν πομπῇ καὶ θεάτρῳ προπέμπειν. τοὺς γὰρ νικήσαντας καὶ ἡττήσαντας τοὺς πολεμίους ἐστεφανωμένους μετὰ τῶν αἰχμαλωτῶν καὶ τῶν λαφύρων διὰ μέσης ἤγον τῆς πόλεως δορυφοροῦντες καὶ εὐφημοῦντες. Θέλειν . ἀντὶ τοῦ δύνασθαι.

theta 1038

Θελγομένων . ἀπατωμένων . κυρίως δὲ λέγει ἐπὶ τῶν ἡδυνομένων τοῖς ἄσμασι . Θέλγεν . ἐσκότιζεν . ἡπάτα . —ἀτὰρ Ἀχαιῶν Θέλγε νόον—. Θέμωσεν . τὸ ἡγγίξε . καὶ θαμίζειν τὸ ἐγγίζειν . ἔνιοι δὲ ἐποίησαν παρὰ τὸ θεῖναι . Θεμιστεύειν . χρησμοφδεῖν . ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος . ἢ θεμιστεύειν τὸ δικαίως δικάζειν , ἢ δικαιοπραγεῖν . Θεοπραγεῖ . κατὰ θεὸν πορεύεται . Θεοκλυτῆσαι . θεὸν ἐπικαλέσαι . Θέρω . θερμαίνω . παρὰ τὸ θέω , τὸ τρέχω . τὸ γὰρ τραχὺ καὶ θερμὸν λέγει εἶναι . Θεσπιωδεῖ . χρησμολογεῖ . Θεσπίζει . ὀρίζει . νομοθετεῖ . Θέσθω . εὐτρεπισάτω .

theta 1039 Θέσθαι . θησαυρίσασθαι . οἶον· νῦν δ' οὐ τάρπη θέσθαι ἐπίσταμαι . θεσμὸν ὁ Ἀνακρέων τὸν θησαυρὸν καλεῖ . εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν ἀντὶ τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν . Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ κυρῶσαι καὶ προέσθαι . Θεουσούμενος . δραμοῦμενος . οἱ δὲ ἀφίκοντο , ὁ μὲν ἀγωνιούμενος πυγμῇ , ὁ δὲ θεουσούμενος στάδιον . [Θέω . τὸ τρέχω . καὶ θέω τὸ βλέπω . καὶ θέα ἀντὶ τοῦ σκόπει καὶ βλέπε .] Θέλγεν . ἐσκότιζεν . ἡπάτα . —ἀτὰρ Ἀχαιῶν Θέλγε νόον—. Θεωθέν . τὸ πρὸς μείζονα δόξαν ὑψωθέν· οὐ μὴν τῆς οἰκείας φύσεως ἀλλοιωθέν . Θειάζω . τὸ θαυμάζω , ἐπαινῶ , δοξάζω . Θεῖεν . ποιήσαιεν .

theta 1040 Θείνω . τὸ τύπτω . τὸ θει δίφθογγον· ἀνεφάνη γὰρ τὸ εἶναι τῷ θέναρ καὶ θένω , τὸ τύπτω . Θείομεν . ἐμβαλοῦμεν . Θεῖον δύσονται ἀγῶνα . εἰς τὰ ἅγια εἰσέλθοιεν . Θεῖ . ἀντὶ τοῦ τρέχει . καὶ θέει . Θεηλαθέν . παρ' αὐτά . (Ἐπίρρημα .) Θεμιτῶς . νομίμως . Θεόθεν . ὑπὸ θεοῦ . Θεοειδῶς . θείως . Τὸ Θ μετὰ τοῦ Η . (Ἀρσενικόν .) Θηλυδρίας . γυναικοειδῆς , ἢ ἀνάνδρος . παρὰ τὸ θῆλυς . τοῦτο παρὰ τὸ θῶ , τὸ τρέφω . Θηλυμανῆς . πόρνος . Θηλύμητρις . πόρνος .

theta 1041 Θήλυνοι . ἥσυχοι . Θημών . ὁ σωρὸς τῶν δραγμάτων . καὶ κλίνεται θημῶνος . παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα . Θήρ . τὸ λυμαντικὸν θηρίον . καὶ κλίνεται θηρός . Θηρευτής . κυνηγός . κυρίως ὁ σῦς καὶ λέοντας θηρεύων . παρὰ τὴν θήραν . Θηρολέξης . ὁ τὰς λέξεις θηρώμενος . Θηρατής . λόγων ἐπιθυμητής . θηρευτής δὲ ζώων χερσαίων καὶ ἐναλίων . Θηρήτορας . κυνηγούς . Θῆς . ὁ μισθωτός . καὶ κλίνεται θητός . θῆς δὲ ὁ σωρὸς , ι , καὶ κλίνεται θινός . Θησαυρός . συναγωγὴ χρημάτων κεκρυμμένη . Θησαυρὸς ἀνέμων . οὐκ ἀποθῆκαι τινές , ἀλλ' ἡ ῥαδία κίνησις ἀπηνέμου τοῦ ἀέρος ὄντος . Θῆψ . ὁ σκώληξ . καὶ κλίνεται θηπός . (Θηλυκόν .) Θηγάνη . ἡ ἀκόνη . σιδηροβῶτι θηγάνη νεκρονῆς .

theta 1042 Θῆκαι . αἱ σοροί . διὰ δὲ ξύλων ἀπορίαν τὰς θήκας τῶν πέριξ τεθαμμένων ἀνορύσσοντες , ἐκείναις εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἐχρῶντο . Θηλαμόνος . τῆς οἰκίας . Θηλή . ὁ μαστός , ἢ γαλοῦχος . Θήλεια . παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γεννᾶν . ὅθεν καὶ ὑπομβρος νύξ θήλεια καλεῖται . Θῆλυς . παρ' Ὀμήρῳ ἐσχημάτισται ὡς πῆχυς . Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα . Θήρα καὶ θηρεία . ἡ θήρευσις . Θῆσσα . ἡ τροφός . Θητεία . ἡ μισθαρνεία . (Οὐδέτερον .) Θηκτόν . ἡκονημένον . Θῆλυ . τὸ θηλυκόν . καὶ θηλέας ἵππους οἶονεῖ θηλείας . καὶ θηλυτεράων τῶν θηλειῶν . Θήρευμα . ἄγρευμα . Θήρατρα . δίκτυα . παγίδες .

theta 1043 Θηρίκλειον . ποτήριον ὑέλλινον . Θητώνιον . πλῆθος τῶν μισθωτῶν . ἢ τὸ τοῖς μισθωταῖς διδόμενον . Θητικὸν πλῆθος . τὸ ἐπὶ μισθῷ δουλεῖον . Θῆτα . τὸ στοιχεῖον . παρὰ τὸ τὴν θέσιν τοῦ παντὸς μιμεῖσθαι , ἥτοι τοῦ οὐρανοῦ τὸ κυκλοτερές , καὶ τὸν διὰ μέσου ἄξονα τῇ κατὰ τὸ μέσον μακρᾷ ἔχει . (Ρῆμα .) Θήγω . τὸ ἀκονῶ . παρὰ τὸ θοῶ θηήγω καὶ θήγω , τουτέστι θοὸν καὶ ὀξὺν ποιῶ . Ὅμηρος —ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστάς . θίγω δὲ τὸ ψαύω καὶ προσεγγίζω , ἰῶτα . Θηεῦντο . ἐθαύμαζον . ὑπερθέσει θέοντο , καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ εο εἰς τὴν εὐ δίφθογγον καὶ ἐκτάσει θηεῦντο . Θηεῖσθαι . θαυμάζεσθαι . Θηῆσθαι δὲ ἀντὶ τοῦ θεᾶσθαι , η . Θηήσαντο . ἐθαύμασαν . ἀπὸ τοῦ θεῶ , θεήσω .

theta 1044 Θηλάζειν . ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τοῦ ῥήματος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων . Λυσίας δὲ παθητικῶς κέχρηται ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα . Θηρατεύεσθαι .

ἀναβάλλεσθαι. Θηρώμενοι . ἀντὶ τοῦ ζητοῦντες. καὶ τιμὴν ἐκ τούτου παρὰ τῶν ἄλλων
θηρώμενοι. καὶ θηρώμενον ἀντὶ τοῦ ἀνιχνεύοντα. Θηρώντες . ἐπιτηροῦντες. Θῆσθαι .
ἀμέλγειν. Θήσομαι . ὀρίσω, ποιήσω, ἀναδείξω. Θήσειν . ποιήσιν. Θητεύειν . ἐπὶ μισθῷ
δουλεύειν. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Θιάσος . ὁ χορός. σύλλογος μαθητῶν. Θιασώτης .
χορευτής.

theta 1045 Θιάσος . τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τιμῇ θεοῦ. οὕτως Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν. Ἴων δὲ ἐπὶ
παντὸς ἀθροίσματος τάττει τὸ ὄνομα. θιασῶται δὲ οἱ κοινωνοῦντες τοῦ θιάσου. οὕτως Ἰσαῖος.
(Θηλυκόν.) Θὶν καὶ θίς . ὁ σωρός. καὶ κλίνεται θινός. [Θὶν καὶ θίς . ὁ αἰγιαλός. καὶ κλίνεται
θινός.] Θίβη . κιβώτιον ἐκ φυλλῶν πεπλεγμένον καὶ κοφινῶδες. Θίσβη . κύριον. καὶ ὁ σωρός.
θίς . ὁ αἰγιαλός. θηλυκόν. παρὰ τὸ θέω, τὸ τρέχω. ἐν γὰρ τῷ αἰγιαλῷ θέουσι καὶ τρέχουσι [τὰ
κύματα.] ἢ παρὰ τὸ θένω, τὸ τύπτω, γίνεται θίς. σημαίνει καὶ τὸν σωρὸν ἀρσενικῶς. παρὰ τὸ
θῶ, τὸ τιθῶ, θίς. Θιγγάνειν . ἐγγίζειν, ἄπτεσθαι. Θίγειν . ψαῦσαι. ἐγγίσει. [πολλὰ σιδηρεῖς
χεροὶ θίγοντα μάχης. Ἰτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θίγειν. πείθεσθε, μὴ δείσητε.]

theta 1046 Τὸ Θ μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Θλαδίας . ὁ εὐνοῦχος. ὑποβάλλει τοίνυν ὁ θλαδίας τὴν
γυναικωνίτιν φάλαγγα κατηγορῆσαι τοῦ Ἀετίου κατὰ βασιλέως ἐμμελετᾶν. (Θηλυκόν.)
Θλίψεις . φυλακαὶ, ἀλύσεις, ἐξορίαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. (Ῥῆμα.) Θλαῖ . ἀντὶ τοῦ θλάττει.
Θλίβεται . πιέζεται, ὡς ἀπὸ σταφυλῆς. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀθυμούντων. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Μ.
Θμοῦις . ὄνομα θηλυκόν. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Ν. Θνητός . ὁ φθαρτός. Θνησίς . ἡ φθορά. παρὰ τὸν
θάνατον γέγονε. θανῶ, θανήσω, θανητός καὶ θνητός [καὶ θνησίς.] Θνησείδιον . τὸ θνησιμαῖον.

theta 1047 Θνησιμαῖον . τὸ νεκρωμένον. Θνητόν . οὐ πᾶν τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὸ ζῶον πνοὴν ἔχον
χωρισθῆναι δυναμένην. Θνήσκω Τὸ Θ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Θόλος . οἶκημα
στρογγυλοειδές. ἀπὸ τοῦ θεῖν. οὕτως Ἀλέξανδρος. θολός δὲ τὸ τῆς σηπίας μέλαν. Θολερός .
παρὰ τὸ θολός θολερός. Θόλος . τόπος, ἔνθα ἐδείπνουν οἱ πρυτάνεις. διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι
αὐτὸν στρογγύλον. Θορίκιος . κύριον. Θόρηξ . ὁ ἄκρατος οἶνος. Θόρυβος . φόβος μετὰ φωνῆς
κατεπεύγων, ἢ παραχή. Θορός ἢ θόρος . ἡ ἔκκρισις τοῦ σπέρματος. ἀπὸ τοῦ θορῶ, τὸ ὀρμῶ. ὁ
μετὰ ὀρμῆς πεμπόμενος. Θοός . ὁ ταχύς. παρὰ τὸ θέω, τὸ τρέχω. [ἐξ οὗ καὶ τὸ θηλυκὸν θοή.]

theta 1048 [Θοκρός . τεταραγμένος.] [Θοῦρος . ὀρμητικός. πολεμικώτατος. οἶονεὶ ὁ θοῶς ὀρούων. ἢ παρὰ
τὸ θέρω, τὸ θερμαίνω, γίνεται θόρος καὶ θοῦρος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τοῦ πυρὸς ὀρμῆς. καὶ
θορεῖν τὸ πηδᾶν.] Θοῦλις . κύριον. οὗτος ἐβασίλευσε πάσης Αἰγύπτου καὶ ἕως τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ
ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος μίαν τῶν ἐν αὐτῇ νήσων ἐκάλεσε Θοῦλιν. ἐπαρθεὶς δὲ τοῖς
κατορθώμασι παραγέγονε εἰς τὸ μαντεῖον τοῦ Σαράπιδος καὶ θυσιάσας ἐρωτᾷ ταῦτα· Φράσον
ἡμῖν, πυρισθένη, τίς πρὸ τῆς ἐμῆς βασιλείας ἐδυνήθη τοιαῦτα, ἢ τίς ἔσται μετ' ἐμέ. καὶ ἐδόθη
αὐτῷ χρησμὸς ἔχων οὕτως· Πρῶτα θεός, μετέπειτα λόγος καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς. σύμφυτα δὲ
ταῦτα καὶ εἰς ἓν ἰόντα. οὗ κράτος αἰώνιον. ὡκέσι ποσὶ βάδιζε, θνητὲ, ἄδηλον διανύων βίον. καὶ
ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐσφάγη ἐν τῇ τῶν Ἄφρων χώρᾳ.

theta 1049 Θόωκοι . οἱ θρόνοι. Θόας . κύριον. παρὰ τὸ θέω, τὸ τρέχω· ταχύς γὰρ ἦν ὁ Θόας. ἐξ οὗ καὶ τὸ
θεός. καὶ τρέχει ὁ θεός; οὐχὶ, ἀλλὰ πάντη καὶ πανταχοῦ πάρεστι. τὸ θο μικρόν. διὰ τί; ἐκ τοῦ
θέω, τὸ τρέχω. (Θηλυκόν.) Θοάς . ταχυτάτας. [καὶ Ὅμηρος —θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.] Θοίνη . ἡ
εὐωχία. [παρὰ τὸ θῶ ῥῆμα, ὃ ἐστὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ὁ μέλλων θώσω. ῥῆμα
ὄνομα θώνη καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς οἱ θοίνη. ὡς ἀγκών, ἀγκώνη καὶ ἀγκοίνη.] Θόκη . κύριον.
παρὰ τῷ Ἰωσήφω. Θοκόα . ὄνομα πόλεως. παρὰ Ἰωσήφω. Θορή . ἡ γονή, τὸ σπέρμα. Θοῦρις . ἡ
ἀσπίς. παρὰ τὸ θύειν, θύρις καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, θοῦρις. Θούριδος . ἐνθουσιαστικοῦ,
ἐνθέρμου. Θούριδος μέμνησθε ἀλκῆς.

theta 1050

Θοῖα . ζεῦγος ἡμιόνων. (Οὐδέτερον.) Θοιμάτιον . τὸ ἱμάτιον. Θολῶδες . τεταραγμένον.
Θούριον . ὀρμητικόν. καὶ ὄνομα ἔθνους. καὶ θοῦρον καὶ θούριος ἐπὶ ἀρσενικοῦ. θοῦρος ἀνὴρ
ἔθετο. ἦτοι πηδητικὸς, ταχὺς, πολεμικώτατος. —θούριος Ἄρης ἔσπασεν Ἀργεῖην καὶ
Λακεδαιμονίην. Θοάζετε . κατὰ διάλυσιν ἀντὶ τοῦ θάσσετε. ἢ θοῶς προκάθησθε. [Σοφοκλῆς·
τίνας πόθ' ἔδρας τὰς δέ μοι θοάζετε.] Θορυβούντων . ταραττομένων. [θορυβούντων δὲ τῶν
Γετῶν.] [Θορεῖν . πηδᾶν. ὀρμᾶν. καὶ θορόντες.] Θοριχθῆναι . μεθυσθῆναι. θωρηχθῆναι δὲ ἀντὶ
τοῦ ὀπλισθῆναι, μέγα καὶ ἡ .

theta 1051 Τὸ Θ μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Θρασυκάρδιος . αὐθάδης, τολμηρός. Θρασὺς . παρὰ τὸ θέρω, τὸ
θερμαίνω, ὁ μέλλων αἰολικῶς θέρσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ θερσὺς καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ εἰς α καὶ κατὰ
ὑπερβιβασμὸν θρασὺς. οἱ γὰρ θρασεῖς καὶ θερμοί. Θράξ, Θρακός . ἐξ οὗ καὶ τό· Θρήϊκες
[ἄκρόκομοι— καὶ κατὰ συναίρεσιν Θράξ καὶ Θράκες. καὶ πάντα τὰ ἀπ' αὐτῶν συγκείμενα
θηλυκὰ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται, οἷον Θρήϊσσα γυνή. καὶ τὸ Θράκη δὲ ἔχει τὸ ι .] Θρακίας . κατὰ
πλεονασμὸν τοῦ ς, θρασκίας καὶ θρασκέας. Θρασύχειρ . τολμηρός. Θρανίτης . ὁ πρὸς τὴν
πρύμναν καθήμενος. ζυγίτης δὲ ὁ μέσος, καὶ ὁ πρὸς τῇ πρῶρᾳ θαλάμιος.

theta 1052 Θραῖξ . ὁ Θράξ. Θρήσκος . ὁ ἑτερόδοξος. Θρίπες . οἱ σκώληκες. Θρήνυς . τὸ ὑποπόδιον. Θρήϊκες .
οἱ Θράκες. Θρήζονος . κύριον. Θρήνος . παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν. θράνος καὶ θρήνος. ἢ παρὰ
τὸ θέρειν, ὅ ἐστι καίειν τὸν νοῦν. Θρίναξ . τὸ τοῦ σίτου πτύον. Θρίαμβος . ἡ ἐπίδειξις, ἡ πομπή,
καὶ τὸ σεμνύνεσθαι ἔν τισι πόλεσιν * ἐπὶ νίκη πολέμου. * Θριοβόλοι . οἱ ἀπὸ ψήφου μάντιες.
Θροῦς . θόρυβος. ἄσημος λαλιὰ, ταραχή. Θρόμβος . πεπηγὸς αἷμα. Θρόνοι . δυνάμεις ἅγιοι,
ἀχώριστοι θεοῦ. Θρύλλος . ψιθυρισμός. ὁμιλία μὴ φανερώς γενομένη. ἢ γὰρ τῶν βαρβάρων
ἐγχείρησις θρύλλον οὐκ ἐνεποίησεν ἡμῖν.

theta 1053 Θρωσμός . ὁ ὑψηλὸς τόπος. (Θηλυκόν.) Θρυαλλίς . τὸ περικαιόμενον τοῦ ἔλλυχνίου. ἔστι δὲ καὶ
βοτάνη πρὸς λύχνον ἀρμόζουσα. ἀπὸ τοῦ θέρω καὶ τοῦ ἄλλω θεραλλίς, καὶ ὑπερβιβασμῶ καὶ
τροπῇ τοῦ εἰς υ θρυαλλίς. Θραῦσις . φθορά. θάνατος. ἢ πτώσις. Δαβίδ· καὶ ἐκόπασεν ἡ
θραῦσις. Θράττα . δούλη Θρακική. Θρήσσα . γυνὴ ἐκ Θράκης. Θρίσσα δὲ εἶδος ἰχθύος, ι .
Θρησκεία . ἡ λατρεία, ἡ ζήλος περὶ τὴν πίστιν. παρὰ τὴν Θρακῶν ἐπιμέλειαν τὴν πρὸς τὸ θεῖον.
οὗτοι γὰρ πρῶτον ἐξεῦρον τὴν περὶ τὸ θεῖον ἔννοιαν. [ἢ παρὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἀρέσκεσθαι, ὃ
ἐστὶν ἐξευμενίζεσθαι. ἢ θρησκεία τὸ ὁποιοῦν σέβας, εἴτε εἰς θεὸν εἴτε εἰς δαίμονας· μᾶλλον
δὲ εὐσέβεια λέγεται εἰς θεόν.] Θριδακίνη . τὸ μαιούλιον. Θρίαι . αἱ μαντικαὶ ψῆφοι.

theta 1054 [πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες. οἶονεὶ τρίαι οὔσαι. τρεῖς γὰρ εἰσι τὸν ἀριθμόν.]
[Θρινακία . ἡ Σικελία. παρὰ τὸ ἐκ τριῶν συγκεῖσθαι ἄκρων, οἶονεὶ τρινακία τίς οὔσα. τρίαι γὰρ
ἄκρωτήρια ἔχει ἡ Σικελία· Λίβαιον, Πάχυνον, Πέλωρον.] Θρύψις . ἡ βλακεία. ἡ τρυφή.
(Οὐδέτερον.) [Θρανίδιον . εἶδος δίφρου.] [Θράνιον, θράνος καὶ θράνια . τὰ ταπεινὰ τινὰ δίφρια
καὶ ὑποπόδια λέγονται. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ θρήνυς, ἐφ' ᾧ ἱστάμενοι οἱ ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσιν
ἑαυτοὺς λακτίζοντες αὐτά. Ἀριστοφάνης· ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου.] Θράνον . τὸ ὑποπόδιον, ὅπου
ἐκτείνεται τὰ δέρματα. † Θρυματὶς . κρηπίς. † † Θρύος . πόλις Ἀρκαδίας. † † Θροννύεται . τὸ
ὀχεύεται. †

theta 1055 † Θρυγονᾶν . ζύνειν. † † Θρυλλεῖν . συνεχῶς λέγειν. † Θρέπτα . τροφεῖα. Θρία . τὰ φύλλα τῆς
συκῆς. Θριγκίον . περίφραγμα. Θριπηδέστατον . βεβρωμένον ὑπὸ θριπῶν καὶ σκωλήκων,
ἐπεὶ διὰ εἰς τρίαι διέσχισται. Θράττειν . ἐνοχλεῖν, νύσσειν, κινεῖν, δυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι.
Θρανέυεται . ἐκταθήσεται. Ἀριστοφάνης· ἡ βύρσα σου θρανέυσεται. Θρέξας . πηδήσας, δραμών.
καὶ θρέξασκον ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον καὶ ἐχόρευον. Θρέψας . σημαίνει δύο· τὸ πῆξας, ὡς τό· ἡμισυ
μὲν θρέψας γλευκοῖο γάλακτος. καὶ τὸ σύνθηες. Θρησκεύει . θεοσεβεῖ. ὑπηρετεῖ τοὺς θεοὺς.

theta 1056

Θριαμβεύσας . δημοσιεύσας. Θριάζειν . τὸ φυλλολογεῖν. θρία γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς.
Θροηθέντες . θορυβηθέντες. Θροεῖσθαι . ταραχίζεσθαι. Θρύπτεται . χαινοῦται, μαλακίζεται.
Θρυλλίζω . ψιθυρίζω. †τὸ συστρέφω.† [παρὰ τὸ θραύω, θραυλίζω. κάλλιον δὲ ἀπὸ τοῦ
θρύλλω.] Θρώσκω . τὸ πηδῶ. [ὁ μὲν Δίδυμος χωρὶς τοῦ ι , λέγων αὐτὸ, ὡς ἀπὸ τοῦ μεθύω,
μεθύσω, μεθύσκω, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ θωρῶ, θωρίζω, θωρισμός, καὶ καθ' ὑπερβίβασμόν τοῦ ο
εἰς τὸ ω θρωῖσμός, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ο καὶ ι θρωσμός. σημαίνει δὲ τὸν ὑψηλὸν τόπον.
καὶ ἐξ αὐτοῦ θρώσκω.]

theta 1057 Θριαμβεύοντι . φανεροῦντι. κατὰδηλον ποιοῦντι. καὶ ὁ Ἀπόστολος τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ
πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ. Θρασέως . τολμηρῶς. Θρεττανελῶ . ἦχος κιθάρας.
Θρέττε . ἀντὶ τοῦ θαρράλεον καὶ ἀνδρεῖον καὶ θρασύ. Θρήκηθεν . ἀπὸ Θράκης. Θρήκηθεν
ἄκτον. Θρυπτικῶς . βλακικῶς. χαύνως. μαλακῶς. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Θυάδες .
ὀρμητικοί. Θυγατριδοῦς . ὁ υἱὸς τῆς θυγατρὸς. Θυηπόλος . ὁ ἱερεὺς. ὁ περὶ τὰς θυσίας πολῶν
καὶ ἀναστρεφόμενος. Θύλακος . ἡ ἀρτοθήκη. Ἀριστοφάνης ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ
θυλάκῳ.

theta 1058 Θυέεσσι . θυμιάμασι θυσιῶν. ἔστι θύω, θυοίεις θυόεντος θυόεσι, καὶ τροπῇ θυέεσσιν. [ἔρχεο σὺν
θυέεσσιν.] Θυμολέων . ὁ τὴν ψυχὴν θυμώδης. Θυμήρης . ἡδὺς, ἀρέσκων. Θυμόσοφος . εὖμαθής,
εὐφυής. Θυμελικοί . οἱ ἐν ὑποκρίσει τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενοι. Θυμβροφάγος . ὁ δριμέα
ἐσθίων καὶ πικρά. τοιοῦτον γὰρ τὸ θύμβρον λάχανον. Θυμός . ζέσις τοῦ καρδίου αἵματος. καὶ
ὄρεξις ἀντιλυπήσεως. γίνεται δὲ ἐξ ἀναθυμιάσεως τῆς χολῆς ἢ ἀναθολώσεως διὸ καὶ χολή καὶ
χολὸς λέγεται. ἔστι δὲ καὶ ὁ θυμὸς ὄρεξις ἀντιτιμωρήσεως. ἀδικούμενοι γὰρ νομίζοντες
ἀδικεῖσθαι θυμούμεθα, καὶ γίνεται τότε μικτὸν τὸ πάθος ἐξ ἐπιθυμίας καὶ θυμοῦ. τοῦ δὲ θυμοῦ
εἶδη τρία· ὀργή, μῆνις, κότος. θυμὸς μὲν γὰρ ἀρχὴν καὶ κίνησιν ἔχων ὀργή καὶ χολή καὶ χολὸς
λέγεται· μῆνις δὲ χολὴ ἐπιμένουσα ἡγουν

theta 1059 μνησικακία· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ μένειν καὶ τῇ μνήμῃ παραδίδοσθαι· κότος δὲ ὀργὴ ἐπιτηροῦσα
καιρὸν εἰς τιμωρίαν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι. Θυμός . ὀργὴ τοῦ κακῶσαι τὸν παροξύναντα. ἢ
ἔξαψις καὶ ἀναθυμιάσις ὀξεῖα τοῦ πάθους. ἢ ὀρμὴ ἐπιθυμίας ἡμέρου ψυχῆς, κατ' ἐξοχὴν
ἀμύνης. Θυμοῦ φύσις ἐστὶ, τὸ τοῖς δαίμοσι μάχεσθαι, καὶ ὑπὲρ ἡστινοσοῦν ἡδονῆς ἀγωνίζεσθαι.
Θυμὸς εἴρηται οἷονεὶ θύεμος τίς ὢν, ἀπὸ τοῦ θύειν, ὃ ἐστὶν ὀρμᾶν. σημαίνει δὲ πέντε· τὴν
ὀργὴν, οἷον· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων— τὴν ψυχὴν, ὡς τό· μελιηδέα θυμόν. τὴν
ἐπιθυμίαν, ὡς τό· εἴξας ᾧ θυμῷ— τὸν λογισμόν· —ἕτερος δὲ με θυμὸς ἀνῆκε. τὴν ὁμόνοιαν, ὡς
τό· —ἔνα θυμόν ἔχοντες.

theta 1060 Θύμος . βοτάνη εὐτελής. Θυοσκόος . ὁ μάντις, ὁ ἱερεὺς, ὁ μεριστής, ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων κοῶν,
ὃ ἐστὶ νοῶν, τὸ μέλλον. Θυοσκόπος . ὁ διὰ τῶν θυμάτων μαντευόμενος. Θυοίεις . ὁ
τεθυμιασμένος οἶκος. Θυρεός . ἀσπίς, σκουτάριον. Θυραῖος . ὁ ἔξωθεν τῆς θύρας. Θύρσος .
κύριον. καὶ ἡ Βάκχη. καὶ ἡ ῥάβδος ἢ κλάδος ἐλαίας. τοῦ Χρυσοστόμου· οὐ θύρσον φέρων, οὐ
δᾶδα κατέχων. Θύσανοι . οἱ κροσσοί. [παρὰ τὸ θύω, τὸ ὀρμῶ, ὁ μέλλων θύσω, καὶ ἐξ αὐτοῦ
θύσανος καὶ θυσανόεις.] Θυσανωτός . χιτῶν ὁ κροσσωτός. Θυώδης . ἀπὸ τοῦ θύω, τὸ θυμῶ.
σημαίνει δὲ ὁ τεθυμιασμένος οἶκος. Θυωρίτης . ὁ τραπεζοφύλαξ. (Θηλυκόν.) Θυωρός . κυρίως ἡ
τράπεζα. παρὰ τὸ τὰ θύη θεῶν δέχεσθαι. † Θυέστης . οὗ τὰς ν' θυγατέρας καὶ τὰς αἰχμαλώτιδας
ἐμίγη ὁ Ἡρακλῆς.†

theta 1061 † Θυννεῖα . ἡ τῶν θύννων ἄγρα.† † Θυάς . ἡ Βάκχη.† † Θυηλή . ἡ διὰ θυμάτων μαντεία.†
Θυγάτηρ . παρὰ τὸ θύειν καὶ ὀρμᾶν κατὰ γαστρός. λέγουσι γὰρ κινεῖσθαι ταχέως τὰ θήλεα ἐν τῇ
γαστρὶ ὄντα. † Θύμεται . ἡδεται.† Θυγατριδὴ . ἡ ἐγγόνῃ, ὃ ἐστὶ τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ.
Θυάτειρα . ὄνομα τόπου. καὶ Θυατειρηνός. Θύελλα . ἀνέμου συστροφή. [παρὰ τὸ θύω, τὸ ὀρμῶ,

ἄφ' οὗ καὶ θύνω, παράγωγον γίνεται θύελλα, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄω, τὸ πνέω, ἄελλα.] Θυεῖαν . ἴγδην.
σὺν δὲ θυεῖαν εὐπετρον, καὶ τὰν κρειοδόχον σκαφίδα. Ἀριστοφάνης· —θυεῖαν ἐσπέρας
ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο· καὶ τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βούλεται.

theta 1062 ἔστι δὲ ἀγγεῖον, εἰς ὃ ἐμβάλλοντες ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν. Θυηλαί . αἱ ἀπαρχαί. αἱ
θυεῖαι. κυρίως δὲ οἱ θύλακοι, εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται. Θυμηδία . τέρψις, χαρά.
Θυμαρέα . τὴν ψυχὴν ἀρέσκουσιν. καὶ θυμάρεια, ἡ ἀρέσκουσα. Θυμοβαρής . τὴν ψυχὴν
ἀλγυνομένη. Θύμβρα . τόπος τῆς Ἰλίου ἀπὸ Θύμβρης τινός. ἢ Θύμβρις ὄνομα τόπου καὶ πεδίου
τί. Θυμέλη . ἢ τοῦ θεάτρου. μέχρι νῦν ἀπὸ τῆς τραπέζης ὠνόμασται, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς τὰ θύη
μερίζεσθαι, τουτέστι τὰ θυόμενα ἱερεῖα. τράπεζα ἦν, [ἐφ' ἧς] ἐστῶτες ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦδον, μήπω
τάξιν λαβούσης τραγωδίας. Θύραι οὐρανοῦ . ἢ ἄνωθεν χορηγία. Δαβίδ· καὶ θύρας οὐρανοῦ
ἀνέωξε. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ταμείων. Θυσανόεσσα . ἡ κροσσωτοὺς ἔχουσα, θυσανόεσσα
ἐσθής.

theta 1063 (Οὐδέτερον.) Θυῖδιον . ἢ ἴγδη. Θύϊνα . ἐπὶ Ζήνωνος βασιλέως εὐρήθη ἐν Κύπρῳ τὸ λείψανον
Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου· ἔκειτο δὲ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον
ἔχον πτυχία θύϊνα. Θυλήματα . πέμματα, ἀπαρχάς, ἄλφιστα, ἃ ἔμιγον οἶνῳ καὶ ἐλαίῳ εἰς θυεῖαν
ἀναφέροντες. Θυμοφθόρα . τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα. Θυμαλγέα . τὰ τὴν ψυχὴν λυποῦντα.
Θύμβρον . λάχανον, ὅπερ ἐστὶ δριμὺ καὶ πικρόν. Θυμῆρες . καταθύμιον. καὶ θυμηρέστερον τὸ
ἡδύτερον. Θυματίον . τὸ μικρὸν θυμα καὶ εὐτελές. Θυμικόν . ὀργίλον. Θυρηβόλιον . ἢ ἔπαυλις.
Θυρημόλιον τὶ ὄν. * γράφεται καὶ θυριοβόλιον. *

theta 1064 Θύσθλα . τὰ κλαδία. Θυστήριον . τὸ ὀρμητήριον. Θύστιον . πόλις τῆς Αἰτωλίας. τινὲς Θύτιον
ἄνευ τοῦ ς. Θυοδόκα . τὰ δεχόμενα τὰ θυμιάματα. καὶ θυοδόκα σκεύη ἐπέφερον. Θυηπολοῦσι .
περιπολοῦσι, διὰ θυσιῶν ὑπισχνούμενοι τὸν θεὸν ἐξιλάσκεσθαι. [Θυμιώμενος.] Θυόμενος .
θύω τὸ ὀρμῶ. Θυροκρουστεῖν . τὸ θυροκτυπεῖν. Θύω . τὸ σφάζω καὶ ἱεροουγῶ. Θυμμένον . τὸ
ὑπὸ πυρὸς βεβλημένον καὶ κεκαυμένον. καὶ παρὰ γεωργοῖς αἱ ὑποκεκαυμέναι ἄμπελοι ὑπὸ
πάχνης ἐντεθυμμέναι καλοῦνται. Θῦσαι . τὸ κακῶσαι τῷ καπνῷ τοῦ πυρὸς τὰς μελίσσας.

theta 1065 Θύραθεν . τοὺς ἔξω. Θύραζε . ἔξω τῆς θύρας. Θύρηφιν . ἔξωθεν, ἔξω. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Ω.
(Ἀρσενικόν.) Θῶκος . ὁ θρόνος. παρὰ τὸ θῶ ῥήμα, ὃ σημαίνει κατὰ ἀντίφρασιν τὸ ἐδραῖον, ὁ
μέλλων θῶσω, γίνεται θῶκος, ἢ τοῦ θύειν ἡμᾶς ἐπέχουσα καθέδρα. τὸ δὲ θῶ γέγονε παρὰ τὸ
θοῶ, ἄφ' οὗ τὸ θοάζω. ὡς βοῶ βοάζω. καὶ νύκτα θοὴν τὴν ἐδραίους ἡμᾶς ποιοῦσαν, καὶ δαῖτα
θοὴν· τὸ γὰρ θοὸν δηλοῖ τὸ ἐδραῖον καὶ ἀσφαλές καὶ ἰσχυρόν. Θωμᾶς . κύριον. ἐρμηνεύεται δὲ
δίδυμος, ἢ δισταγμός, ἢ διστάζων τοῖς λογισμοῖς.

theta 1066 Θωμοί . οἱ τῶν πυρῶν ἢ τῶν σπερμάτων σωροί, ἢ σωροὶ ξύλων. Θῶν, Θῶνος . κύριον. Θώραξ .
[χιτῶν σιδηροῦς περὶ τὸ στήθος κείμενος, ἢ πύργος, ἢ] τὸ στήθος. παρὰ τοῦ τὸ θεῖον ὠρεῖν,
τουτέστι φυλάττειν τὸ διανοητικόν, ὃ ἐστὶν ἐν ἡμῖν θεῖον. ἢ παρὰ τὸ θορῶ, τὸ πηδῶ· πηδῶσης
γὰρ τῆς καρδίας, ἀπὸ ταύτης κινεῖν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη. Ὅμηρος καὶ θῶρηξ. Θῶς . ὁ
λυκοπάνθηρος. καὶ κλίνεται θῶός. ταχεῖς γὰρ εἰσὶ καίπερ βραχυσκελεῖς ὄντες. Θωῦκτῆρ .
ύλακτικός. ὡς ἄλλός τις κύων θωῦκτῆρ. Θῶψ . ὁ κόλαξ. καὶ κλίνεται θωπός. Θῶμιγξ . τοῦ
Ψελλοῦ· θῶμιγξ σπάρτος καννάβινος· θηβάνης ἄνεμός τις.

theta 1067 † Θῶνος . θημῶν. σωρεία. † Θῶραξ . παρὰ τὸ θῶ, τὸ ἀπολαύω. τὸ ἀπολαυστικὸν μέρος τοῦ
σώματος. τὸ δὲ θῶ πολυσήμαντόν ἐστι. (Θηλυκόν.) Θῶή . ἢ ζημία. Θῶμιγξ . τὸ λεπτόν σχοινίον.
Θωπεία . ἢ κολακεία. (Οὐδέτερον.) Θῶκνειον . ὄνομα τόπου. Θωρακεῖον . τὸ τεῖχος. Θωρακίοις .
προμαχώσι. δρυφάκτοις ἢ λωρικόις. μέχρι μὲν τινος ὑποπτηχότες τοῖς θωρακίοις ἠρέμουν.
Θῶ . τὸ ἀπολαύω. ἐξ οὗ καὶ θῶραξ, τὸ ἀπολαυ-

theta 1068

στικὸν μέρος τοῦ σώματος, τὸ ἀπὸ τραχήλου μέχρι τῶν αἰδοίων καθήκον [κῦτος,] ὃ καὶ ὄλμος καλεῖται. Θῶ . τὸ κατασκευάζω. ἐξ οὗ καὶ θεός. Θῶ . τὸ τρέφω. ἐξ οὗ καὶ θοίνη, ἡ εὐωχία. Θῶ . τὸ θηλάζω. ἐξ οὗ καὶ θηλή. Θῶ . τὸ ἐδραιῶ. ἐξ οὗ καὶ θῶκος, ὁ θρόνος. Θῶ . τὸ τίθημι. ἐξ οὗ καὶ θίς, ὁ σωρός. Θῶ . τὸ ζημιῶ. ἐξ οὗ καὶ θωή, ἡ ζημία. † Θωθεῖς . μεθυσθεῖς. † † Θωκεῖ . κάθηται. † Θωμίζω . κεντρίζω, σχοινίοις δεσμῶ. Θωρήσσεσθαι . θωρήσσετο· θωρήξασθαι· θωρηχθεῖς καὶ θωρηχθῆναι τὸ καθοπλισθῆναι. θωριχθῆναι δὲ τὸ μεθυσθῆναι, καὶ θωρίς-

theta 1069 σειν, ἰ. καὶ ἀκροθώρικας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ ὁ Ἀνακρέων· ὥστε θωρακισθῆναι. οἷον τὸ θώρακα πληρῶσαι. θώραξ γὰρ τὸ στῆθος. διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ στῆθος θωρίσσειν λέγεται τὸ μεθύειν.

theta 1070 Θωπεύει . καλακεύει, ἀπατᾷ. θωπεύεις δεσποτικὴν ὁδύνην. † Θωτάζει . σκώπτει. † † Θωῦσει . βοᾷ. † Θωῦσσοντες . ὑλακτοῦντες. καὶ θωῦξεν ἀντὶ τοῦ ἐβόησεν. καὶ θωῦκτηρ κύων, ὁ ὑλακτικός.

iota 1077 Ι . Τὸ Ι μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Ἰακῶβ . κύριον. Ἰαβεῖμ . κύριον. Ἰαβὶν δὲ, ἰ. Ἰάειρος . κύριον. Ἰαζάρτης . ὁ Τάναϊς ποταμός. Ἰακῶβ . κύριον. πτερνιστῆς ἐρμηνεύεται. Ἰακχος . ὁ Διόνυσος, ἡ ἑορτή. παρὰ τὴν ἰαχὴν τὴν ἐν ταῖς χορείαις, τουτέστι τὴν βοήν, γέγονεν Ἰακχος πλεονασμῶ τοῦ κ. Ἰάλεμος . ἦχος. βοή. θρῆνος. ἀπὸ τοῦ ἰάχω. τοῦτο παρὰ τὸ ἰα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν. [ἔστιν ἴημι, ἐκ τούτου γίνεται ἴηος, ἐκ τοῦ ἴηος γίνεται

iota 1078 ἰήεμος διὰ τοῦ ε κατὰ τὴν περίληψιν, εἴτα κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α ἰάεμος, καὶ πλεονασμῶ τοῦ λ, ἰάλεμος, καὶ ἰηλεμῆσαι. ἐν ἄλλοις δὲ εὔρον ἐγὼ τὸ ἰάλεμος παρὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ὀλωλόσιν ἴαν φέρειν, ὃ ἔστι φωνὴν ἢ βοήν.] Ἰαμβος . στίχος ποδῶν ἐξ δισύλλαβος. Ἰαμβοφάγος . ὁ λοιδορός. ἐπειδὴ Ἰαμβος ἕμμετρός ἐστι λοιδορία. Ἰανοκρήδεμνος . ὁ στέμμα ἐξ ἴων φορῶν. Ἰός . τὸ φάρμακον. ἐκ τοῦ ἰάω ἰῶ, τὸ θεραπεύω. ἰός δὲ τὸ βέλος δασύνεται, ἐκ τοῦ ἴημι, τὸ πέμπω. οὕτως εὔρον παρὰ τῷ Τζέτζη. Ἰάπυξ . ἄνεμος ἐλαφρὸς, ἡ ὄνομα τόπου.

iota 1079 * Ἰασούβ . κύριον. ἐρμηνεύεται δὲ ἐπιστρέφων. * Ἰαπετός . παρὰ τὸ ἵπτω, τὸ βλάπτω, ἱπετός καὶ πλεονασμῶ τοῦ α, ἰαπετός. Ἰασπῖς . λίθος πολυτελής. Ἰασος . παρὰ τὸν ἰάσω μέλλοντα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἰάσσομαι γίνεται. ἢ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ασος τρισύλλαβα ἐν φωνῇεν θέλει ἔχειν κατὰ τὴν ἀρχὴν, οἷον· Κριασός, Πιασός, ὀνόματα κύρια. Ἰδιώτην . τὸν ἐν τῷ λαϊκῷ τάγματι τεταγμένον λέγει ὁ Ἀπόστολος. καὶ τοὺς ἕξω τῆς στρατείας οὕτως καλεῖν εἰώθασιν. ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου· πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμήν. (Θηλυκόν.) Ἰα . ἡ μία, καὶ ἡ φωνή. Ἰαιρα . κύριον. Ἰαληψίς . χώρα.

iota 1080 Ἰαμβύκαι . ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾄδον. οἱ δὲ σαμβύκαι—. Ἰαμνία . ὄνομα πόλεως. εὔρον καὶ διφθόγγως τὸ μνει. † Ἰανοκρήδεμνος . ἡ ἐξ ἴων φοροῦσα στέμμα. † Ἰαπυγία . ὄνομα τόπου. Ἰασίς καὶ ἄρηξις διαφέρει . τῶν γὰρ νοσημάτων τὰ μὲν θεραπεύεται προσκαίροις θεραπείαις, ὅπερ ἐστὶν ἄρηξις, τὰ δὲ θεραπεύεται παντελῶς, ὅπερ ἐστὶν ἰασίς. Ἰατρεία . πόνου καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴ. Ἰατρικὴ . ἰατρικὴ τις οὖσα, παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, πλεονασμῶ τοῦ ρ. Ἰαχή . ἡ κραυγὴ. (Οὐδέτερον.) Ἰαῶ . ἡ σωτηρία. παρ' Ἑβραίοις.

iota 1081 Ἰα . τὰ μυρίπνοα ἄνθη. ἰὰ δὲ τὰ βέλη. Ἰαλεμῶδη . θρηνώδη, ψυχρὰ, οὐδενὸς ἄξια. Ἰαμα . ἡ θεραπεία. Ἰαμβεῖον . ἀπὸ τῆς εὐρούσης γυναικὸς βάκχης τινὸς Ἰάμβης καλουμένης, ἢ ἀπὸ τοῦ ἴαν βάζειν. ἢ γὰρ κοινὴ φωνὴ τῶν ἀνθρώπων ἴα καλεῖται. Ἰανόκροκον . τὸ λεπτόν. Ἰαχήματα . κραυγαὶ ἢ ὦδαί διονυσιακαί. καὶ κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα ρόπτρων. (Ρῆμα.) Ἰάειρε . πρόσφερε. Ἰακχάζουσιν . τὸν Διόνυσον ἐορτάζουσιν ἢ ἐπιβοῶσιν. Ἡρόδοτος δὲ ἀντὶ τοῦ λέγουσι καὶ φυλάττουσιν.

iota 1082 Ἰάλλω . πέμπω, προπέμπω, ἐμβάλλω. παρὰ τὸ ἰῶ τὸ παράγωγον ἰάλλω. Ἰάνθη . ηὐφράνθη. Ἰαίνειν . εὐφραίνειν. καὶ ἰαίνεσθαι. Ἰαμβίζειν . τὸ ὡς βέλη βάλλειν τὰ λεγόμενα, ἢ τὸ ὑβρίζειν.

Ἰάπτω . τὸ βλάπτω. Ἰᾶσι . πέμπουσι. ἴασι δὲ ἀντὶ τοῦ πορεύονται. Ἰαύει . κοιμᾶται. [καὶ ἰαύων. παρὰ τὸ αὔω, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι , ἰαύω. ἢ παρὰ τὸ ἴον, ὃ σημαίνει τὸν μόνον, ἰάω, τὸ μονάζω, καὶ πλεονασμῶ τοῦ υ , ἰαύω καὶ γὰρ ἡσυχάζει ὁ καθεύδων. εὖρον δὲ καὶ τὸ ἐνδιατρίβειν καὶ ἀγρυπνεῖν σημαίνειν τὸ ἰαύειν. ὅλας νύκτας ἰαύειν.] Ἰαχεν . ἐβόησεν. Ἰάψαι . βλάψαι. ἐπιβαλεῖν. ἀπὸ τοῦ ἰάπτω.

iota 1083 Ἰαστί . ἑλληνιστί. Ἰατταταιᾶξ καὶ ἰατταταί . θρηνητικὸν ἐπὶ ῥῆμα. ἰατταταιᾶξ τῶν κακῶν ἰατταταιᾶξ. Ἰαῦ . θρηνητικὸν ἐπὶ ῥῆμα. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Β. (Ἀρσενικόν.) Ἰβηρες . ἔθνος. καὶ Ἰβηρία χώρα. Ἰβις . ὄρνεον ὀφιοφάγον. καὶ κλίνεται ἰβιδος, ἢ αἰτιατικὴ τοὺς ἰβιδας, ἢ καὶ τοὺς ἰβεις, ὡς τοὺς ὄφεις. Ἰβρύκαλος . ὁ χοῖρος. Ἰβυκανητῶν . σαλπικτῶν. ἀπὸ τοῦ Ἰβύκου εὐρετοῦ. ἐξ οὗ καὶ ἰβύκηνον, μουσικὸν ὄργανον. Ἰβηρ . ἐθνικόν ἐστὶ καὶ παραγωγὴν οὐκ ἔχει. τινὲς δὲ παράγουσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱμερος, ὃ σημαίνει τὴν ἐπιθυμίαν.

iota 1084 Ἰβύκηνον . μουσικὸν ὄργανον. ἀπὸ τοῦ Ἰβύκου. [ὅτι κατὰ συμπλοκὴν Κελτῶν πρὸς Ῥωμαίους ἀναριθμητον ἦν τὸ τῶν ἰβυκανητῶν καὶ σαλπικτῶν πλῆθος.] Τὸ Ι μετὰ τοῦ Γ. (Ἀρσενικόν.) Ἰγγρος . ὁ ἐγκέφαλος. Ἰγνάτιος . κύριον. Ἰγγωρ καὶ Ἰγγηρ . ἐθνικά. (Θηλυκόν.) Ἰγδη καὶ ἰγδισ . ἢ τριβαία, καὶ ἔνθα μίσγομεν τὰ ἀρτύματα. Ἰγνύς . ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος, ὁ ὀπίσω τοῦ γόνατος. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἰγνύη. ἀπὸ τοῦ τὴν καμπὴν ἰκνεῖσθαι τῶν γονάτων. ὅτι αἱ ἰγνύες αἰτίαί εἰσι τοῦ ἰκνεῖσθαι καὶ βαδίζειν.

iota 1085 Ἰγδισμα . λύγισμα ὀρχηστικόν, ἐν ᾧ ἐλύγιζον τὴν ὄσφυν ἐμφερῶς τῷ δοίδυκι. (Ῥῆμα.) Ἰγμένος . ὁ ἐλθών. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Δ. (Ἀρσενικόν.) Ἰδάλιμος . ὁ δίυγρος, ὁ ἰδρώς. ἀπὸ τοῦ ἰδίω, τὸ κοπιῶ, καὶ ἰδρῶ. ἐκ τούτου γίνεται ἰδιμος καὶ πλεονασμῶ τῆς αλ συλλαβῆς ἰδάλιμος. † Ἰδας . ὁ μέγας. † † Ἰδος . ὁ ἰδρώς. † Ἰδαίους . ψυχρούς. ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ τοὺς δακτύλους δῆπουθεν ἰδαίους ἔχω.

iota 1086 Ἰδιῶται . ἀντὶ τοῦ πολῖται. οὕτως Θουκυδίδης. Ἰδμονα . ἔμπειρον. Ἰδουμαῖος . οὕτως ἐκλήθη ὁ ἀπόγονος τοῦ Ἡσαῦ. Ἰδουμα γὰρ λέγεται εἶδος φακῆς ξανθῆς, ἥς ἐπιθυμῆσας Ἡσαῦ ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια. Ἰδρις . ὁ ἔμπειρος. [ἔστι ῥῆμα εἶδω, τὸ ἐπίσταμαι, ὁ μέλλων εἶσω, ῥῆμα ὄνομα εἶδισ, ἀποβολὴ τοῦ ε καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ , ἰδρις.] Ἰδρώς . οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἰδιῶ γέγονε πλεονασμῶ τοῦ ρ· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἰδρῶ, ἰδρώς. Ἰδρις . ὁ μύρμηξ. παρὰ Ἡσιόδω· —ὅτε τ' ἰδρις σωρὸν ἀμᾶται. σωρὸν τὸν καρπὸν λέγει. Ἰδρώς . παρὰ τὸ ὕδωρ ὕδαρός. καὶ συγκοπῇ τοῦ α καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι γίνεται ἰδρώς.

iota 1087 Ἰδέα . ἡ θεωρία, καὶ ὁ χαρακτήρ τοῦ λόγου, ἢ Ἰδέαι καὶ αἱ ὑποθέσεις . τότε δὲ πολλὰ ἰδέαι κακῶν συνέσχον τὴν πόλιν. Ἰδη . ὄνομα ὄρους ὑψηλοῦ. οἶονεὶ ὅθεν ἐστὶν ἰδεῖν καὶ θεωρεῖν ἅπαντα τὰ μακρόθεν. [γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα, ἐπειδὴ τὰ εἰς δη βαρύτονα οὐ θέλει διφθόγγω παραλήγειν. οἶον κνίδη· βοτάνη ἐστὶ στυπτική. οὕτως οὖν καὶ Ἰδη. πρόσκειται βαρύτονα, διὰ τὸ σπουδὴ καὶ αὐδὴ.] Ἰδιότης . ἡ συγγένεια. ἢ ἰδιότης ἐστὶν οὐσίας πάσης φυσιώδης ποιότης. ἢ ἰδιότης ἐστὶν, ὃ μόνον πρόσεστιν ἀεὶ καὶ παντὶ τῷ ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος τελοῦντι. Ἰδιωτικά δίκαι . αἱ εἰς χρήματα τὴν ζημίαν ἐπάγουσαι. οἶον ἀφαίρεσις πράγματος κινητοῦ ἢ ἀκινήτου. Ἰδουμαία . ἐρμηνεύεται αἱματώδης ἢ πηλώδης. δύναται δὲ ληφθῆναι καὶ εἰς τὴν σάρκα τοῦ κυρίου.

iota 1088 Ἰδρυσις . ἐδραία ἀσφάλεια ἢ θεμελίωσις. Ἰδη . ὄνομα ὄρους, καὶ πᾶν σύμφυτον ὄρος. (Οὐδέτερον.) Ἰδάλιμον . δίυγρον. ἢ εὐεῖδές, ἢ καυστικόν. Ἰδαῖον . ἄντρον ἐν Κρήτῃ. Ἰδιον . τὸ ἰδιωτικόν, ὡς Δημοσθένους φησὶν. Ἰδιον . τὸ μιᾶ φύσει ἀρμόζον, καὶ ἀντιστρέφον πρὸς τὸ ὀριστὸν, ὥσπερ τὸ, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικὸν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἵππου τὸ χρεμετιστικόν. περὶ τούτου ὁ λόγος τοῖς φιλοσόφοις, τοῦ παντὶ καὶ μόνῳ καὶ ἀεὶ ὑπάρχοντος, ὅπερ ἴδιον ἐπουσιῶδες καλοῦσιν. Ἰδιόν ἐστι τὸ παντὶ καὶ μόνῳ τῷ εἶδει καὶ ἀεὶ ὑπάρχον. Ἰδιόν

ἐστὶ τὸ ἰδίως ἐφεστῶς ἐν τῷ προσώπῳ . Ἰδιόν ἐστὶ σαρκὸς ἐμψύχου τὸ κοπιουῖσθαι, τὸ ὀδυνᾶσθαι, πεινῆν, δειψῆν, ὑποκρατεῖσθαι. Ἰδιόν ἐστὶ ψυχῆς σώματι κεχρημένης λύπαι, ἀδημονία, φροντίδες, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

iota 1089 Ἰδιόν ἐστὶν ἀνθρώπου τὸ γελαστικόν . Ἰδιόν ἐστὶν ἀνθρώπου κυρίως τὸ σύνθετον ἐκ θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως ἐν ἄλλῃ οἰαδήποτε οὐσίᾳ μὴ γνωριζόμενον. Ἰδικόν . ἰδικόν ἐστὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ οὐσία ἥγουν ἡ φύσις. Ἰδίωμα . τὸ ἐν τινὶ φύσει γνωριζόμενον κυρίως, καὶ ἐν ἑτέρᾳ οὐσίᾳ μὴ ὑπάρχον. ὥσπερ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ γελαστικόν. Ἰδίωμα λέγεται κατὰ τὸ ἴδια εἶναι ἅμα τῆς ἰδίας φύσεως ἀμιγῆς τῶν λοιπῶν οὐσιῶν ὑπάρχον. ἢ διὰ τὸ ἐν τῷ εἶδει ἅμα εἶναι. ἀχώριστοι γὰρ εἰσὶ τῶν φύσεων καὶ τῶν ὑποστάσεων αἱ αὐτῶν ιδιότητες. Ἰδίωμα ἥγουν ιδιότης ἐστὶ τὸ κυρίως ἐν τινὶ φύσει ἰδίως γνωριζόμενον, ἐν ἑτέρᾳ δὲ μὴ εὕρισκόμενον. οἷον ἐν τῇ θείᾳ φύσει τὸ προαιώνιον, τὸ ἄκτιστον, τὸ ἀπερίγραπτον. ἄτινα οὐκ ὑπάρχουσιν ἐν ἄλλῃ οἰαδήποτε οὐσίᾳ οὔτε ἐν αὐτῷ τῷ παναγίῳ σώματι τοῦ Χριστοῦ κατ' οὐσίαν. οὔτε γὰρ προαιώνιον ἐστὶν οὔτε ἄκτιστον οὔτε ἀπερίγραπτον ἔσεται ποτε. Ἰδίωμά ἐστὶ τὸ ἰδικῶς ἐν ᾧ ἐστὶ καὶ μόνον γνωριζόμενον, ἐν ἑτέρῳ δὲ οὐ. Ἰδίωμά ἐστὶ τὸ σημαντικὸν πάσης οὐσίας σχῆμα τὲ καὶ πρᾶγμα. Ἰδίωμά ἐστὶ τὸ σημαῖνον, οὗ ἐστὶ τὴν ὑπαρξιν . Ἰδίωμα ὑποστατικόν ἐστὶ τὸ ἀφορίζον τοῦ κοινοῦ τῆς φύσεως γνώρισμα. ἢ τὸ χαρακτηρίζον τινὸς ἀνθρώπου πρόσωπον. ἢ τὸ πρὸς ἕτερον ὁμοειδὲς κατ' αὐτὸ ἐπιδεικνύον τὸ σημαίνόμενον πρᾶγμα. Ἰδίωμά ἐστὶ τὸ σημαντικὸν πάσης οὐσίας σχήματι καὶ πράγματι. [Ἰδίωμα τῆς θείας φύσεως τῆς ἁγίας τριάδος τὸ ἄκτιστον, τὸ ἄναρχον, τὸ ἀπέρατον, τὸ ἀσώματον, τὸ ἀόριστον, τὸ ἀόρατον.] Ἰδίωμα τῆς θείας φύσεως παρὰ τὴν φύσιν τῶν ἀγγέλων τὸ δημιουργικόν· τὸ φωτιστικὸν φύ-

iota 1090 σει· τὸ ἄτρεπτον· τὸ ἀπερίγραπτον· τὸ ἀχώριστον· τὸ ἀόριστον· τὸ ἀπερινόητον· τὸ ἀνενδεές καὶ αὐτοκρατές· τὸ ζωοδοτικόν· τὸ παντοδύναμον· ἄτινα οὐδ' ἐν τῇ ἀγγελικῇ τάξει φαίνεσθαι τῶν ἐνδεχομένων ἐστίν. Ἰδίωμα τῆς ἀγγελικῆς φύσεως ἐστὶ τὸ ἀπαθὲς τῆς οὐσίας. καὶ ὑμνολογικὸν ἀσίγητον. ἀπαθὲς δὲ τὸ ἀθάνατον αὐτῶν εἶπον. Ἰδίωμα τῆς ἀγγελικῆς φύσεως παρὰ τὴν ἀνθρωπίνην τὸ ἀθάνατον, τὸ ἀόρατον, τὸ ἀνενδεές ὕλη, τὸ ἀσώματον ὡς πρὸς τὸ σῶμα· ἄτινα εἰλήφασιν παρὰ τοῦ δωρησαμένου θεοῦ. Ἰδιώματα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὰ χωρίζοντα αὐτὴν τῶν λοιπῶν οὐσιῶν, λέγω δὲ τῶν ἀλόγων, τὸ λογικόν, τὸ διανοητικόν, τὸ τῆς ψυχῆς αἶδιον, τὸ αὐτεξούσιον, τὸ ὀρθοπεριπατητικόν. πρὸς θεὸν καὶ ἀγγέλους τὸ τῆς τροφῆς ἐνδεές, τὸ ἀπερίγραπτον, τὸ βαρὺ τοῦ σώματος. εἰσὶ δὲ ἰδιώματα φυσικὰ, ἃ προεῖπον. καὶ εἰσὶν ὑποστατικά, οἷον ἀσπρότης, σιμότης, γοργότης, νωθρότης καὶ τὰ ὅμοια. ἅπερ οὐκ ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις εὕρσκεται. [οὐ γὰρ πάντες σιμοὶ, οὐ πάντες γλαυκοὶ, διόπερ καὶ τινες ὑπόστασιν εἶναι λέγουσι τὴν συνδρομὴν τὴν ἰδιάζουσαν τῶν χαρακτηριστικῶν ιδιωμάτων, ὧν προεῖπον. τὰ δὲ φυσικὰ ἰδιώματα ἐξίσου ἐν παντὶ τῷ γένει ὁμοίως εὕρισκονται.] οἷον· πάντες ἄνθρωποι βροτοί. ὁμοίως εἰσὶ θνητοί· λογικοί· ἀναπνευστικοί· περιπατητικοί· ὑπνωτικοί· πλατυνόνοχοι· γεωργητικοί· τεχνῶν τεχνῖται. Ἰδίωμα ἐνεργείας ἐστὶν ὁ διὰ τοῦ πλάσματος σχηματισμός. ὃ οὐκ ἐνεργεῖ καθαρῶς, ἀλλὰ καὶ ἐνέργημά ἐστὶ καὶ γνωρίζεται. ζήτει περὶ τούτου εἰς τὸ, τί ἐστὶν ἐνέργεια. Ἰδίωμα ψυχῆς ἐστὶ τὸ ἀθάνατον· τὸ λογικόν· τὸ θελητικόν. Ἰδίωμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὸ σύνθετον ἐκ ψυχῆς ἀσωμάτου καὶ σώματος ὀρωμένου· τὸ γελαστικόν.

iota 1091 (Ῥῆμα.) Ἰδεῖν . ἰδροῦν, κοπιᾶν. Ἰδίης . ἰδρώσης. Ἀριστοφάνης· μή μοι σοβαρῶς χώρει, πρὶν ἂν ἰδίης. Ἰδίω . τὸ κοπιῶ καὶ ἰδρῶ. ἀπὸ τοῦ ὕδωρ γέγονεν ὕδρῳ καὶ ἰδρῶ κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι . ἐκ τούτου γίνεται ἰδρίω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. τὸ γὰρ ι πέφυκε πλεονάζειν ἐν τοῖς ῥήμασιν. εἶτα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ ἰδίω. Ἰδιοπραγεῖ . τὰ ἴδια πράττει, ἡσυχάζει. Ἰδμεν . ἀντὶ τοῦ οἶδαμεν. ἀπὸ τοῦ οἶδαμεν κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀφαίρεσιν τοῦ ο ἶδμεν. ὁ δεῦτερος ἀόριστος τοῦ εἶδω ῥήματος ἐστὶν ἶδον, καὶ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἶδομεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἶδμεν. Ἰδνωθεῖς . καμφθεῖς εἰς τοῦπίσω. παρὰ τὸ ἶζω ἰδνῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἰδνωθεῖς. Ἰδης . ἀντὶ τοῦ

εὔρης. ὥς ὅταν ἴδῃς τὰ ἀγαθὰ, Ἱερουσαλήμ. Ἱδρυμένος . τεθεμελιωμένος. Ἱδρύσαντο .
ἐκάθισαν. Ἱδρυται . πεπαγίωται. Ἱδρύω . ἀπὸ τοῦ ἴζω ἰδρῶ, ἰδρύω. Ἱδρίω . ἰδρῶ. καὶ ἰδρῶντας
καὶ ἰδρῶντας.

iota 1092 Ἱδοσαν . ὥς τό Ἱδοσάν σε ὕδατα, † ὁ θεός. † ἀόριστος ἐστὶ δεύτερος καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι . Ἱδέ .
ἀντὶ τοῦ βλέψον. εἶδε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐθεάσατο, δίφθογγον. Ἱδε . ἀντὶ τοῦ ἰδοῦ. Ἱδέ . σύνδεσμος. ὃ
ἐστὶ ἀντὶ τοῦ καί. γράφεται καὶ ἦτα. Ἱδέρως . ὃ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.)
Ἱεμενεῖ . κύριον. Ἱερομύστης . ὃ διδαχθεὶς τὰ ἱερὰ μυστήρια. Ἱεροφάντης . μυσταγωγὸς θεῶν
λογίων. Ἱερόσυλος . κλοπεὺς τῶν ἱερῶν. Ἱερῆας . τοὺς ἱερεῖς. Ἱερεύς . ὃ τὰς θυσίας προπέμπων
τῷ θεῷ. παρὰ τὸ ἴημι. ἢ ὁ λογικὰς θυσίας ἐν καρδίᾳ ἀναφέρειν ἐπιστάμενος. Ἱεροβάαλ . οὕτως
ἐκαλεῖτο ὁ Γεδεὼν διὰ τὸ καταβαλεῖν τὸ ἱερὸν τοῦ Βάαλ. Ἱερομνήμονες . οἱ πεμπόμενος εἰς τὸ
τῶν Ἀμφυκτυόνων συνέδριον ἐξ ἐκάστης πόλεως τῶν

iota 1093 τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν οὕτω καλοῦνται. ἢ οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. παρὰ
τὸ μνημονεύειν τῶν ἱερῶν. Ἱερολόγος . ὃ ψάλτης. Ἱερείτης . ὃ ἱερεὺς. Ἱεροφώνων .
μεγαλοφώνων. τὸ γὰρ μέγα ἱερὸν ἔλεγον οἱ παλαιοί. Ἱεχονίας . κύριον. Ἱεβοῦς .
πεπλανημένος, κατησχυμένος. καὶ ὁ Θεολόγος ὃν Ἱεβοῦς πρότερον ὄντα Ἱερουσαλήμ
πεποιήκαμεν. (Θηλυκόν.) Ἱερομηνία . ἱερὰ ἐορτὴ κατὰ μῆνα. Ἱερολογία . ἡ θεία ψαλμωδία, ἢ ἡ
θεία λειτουργία. Ἱερήν . μεγάλην. Ἱεράν . ἀγίαν. Ἱερά τριήρης . ἡ πάραλος. Ἱερουσαλήμ . Σαλήμ
ἐλέγετο πρότερον, ἐλθόντος δὲ Χριστοῦ ἐν αὐτῇ, ἐκλήθη Ἱερουσαλήμ. ἐρμηνεύεται δὲ ὅρασις
εἰρήνης. (Οὐδέτερον.) [Ἱερόν . ναὸς ἅγιος.]

iota 1094 Ἱερόν ὅστουν . τὸ ἄκρον τῆς ὀσφύος. ὅτι μέγα ἐστί. τὸ μέγα ἱερὸν ἔλεγον οἱ παλαιοί. Ἱερεῖον .
σφάγιον, θῦμα. Ἱεριχούντια τείχη, ι . Σεμιράμεια δὲ, δίφθογγον. Ἱερόντιον . ὄνομα πόλεως.
Ἱερόν ἢ συμβουλή . παροιμία ἐπὶ τῶν δεινῶν συμβουλεύειν. Ἱερῷ . θεῷ, ἢ μεγάλῳ. (Ῥῆμα.)
Ἱέμενοι . ἐπιθυμοῦντες. προθυμούμενοι. Ἱέμην . ἐπορευόμην. εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ [κατόπιν]
ἐνθένδ' ἰέμην. Ἱέναι . ἐλθεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνθεῖν. Ἰονθος γὰρ ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν.
Ἱενται . ὁρμῶσιν. οἱ δὲ γευσάμενοι τῆς νίκης τέλειον Ἱενται κρατῆσαι. Ἱεῖ . ἀντὶ τοῦ πέμπει,
καὶ ἀφίησιν. ὃ δὲ Ἱεῖ ἑαυτὸν εἰς τὸ ὕδωρ ψυχρὸν, φάσκων γῆρας ἀνθρώπων εἶναι τὰ βαλανεῖα.
Ἱέντες . ἀφιέντες. οὗτοι εἰσὶν οἱ τὴν βοήν τὴν βαρεῖαν ἰέντες ἡμῖν ἐν ταῖς μάχαις. Ἱενται .
ἀφίενται. Ἱέναι . πορευθῆναι.

iota 1095 Ἱεουργεῖ . θύει. Ἱερᾶσθαι . ἱεουργεῖν, ἀγιάζειν. Ἱερῶσθαι . τὸ ἱερεὺς νενομίσθαι. καὶ οἶον
καθιερώσθαι. Ἱεράτω . κατὰ νόμον ὀργιαζέτω, θυέτω. ὀργεῶνες γὰρ οἱ θῦται. Ἱέσθην .
προεθυμοῦντο, ἢ ἐπορεύοντο. Ἱετο . ἐπορεύετο. Ἱεται . προθυμεῖται. πορεύεται. Ἱέντες .
ἀκοντίζοντες. Ὅμηρος δίσκοις τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ζ. (Ἀρσενικόν.)
Ἱζηματίας . ἄνεμος, καὶ ὁ κεραυνὸς, ἢ εἶδος σεισμοῦ. (Ῥῆμα.) Ἱζάνω . κάθημαι. Ἱζει . καθίζει.
[Ἱζήσας . καθίσας.]

iota 1096 Τὸ Ι μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Ἱήϊος . τοξότης. λέγει τὸν Ἀπόλλωνα. Ὅμηρος ἰήϊε Φοῖβε. Ἱηϊοῦ .
βασιλεὺς Σαμαρείας, ὃς ἀνείλεν Ἱεσάβελ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀχαάβ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἡλίου τοῦ
προφήτου. Ἱησοῦς . ὄνομα τῆς ἐνανθρωπήσεως. δηλοῖ δὲ τὸν σωτῆρα μεθερμηνευόμενον τῇ
Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ. Ἱητήρ . ὁ ἱατρός. (Θηλυκόν.) Ἱῆ . μιᾶ. Ἱῆ . φωνῇ. (Οὐδέτερον.) [Ἱῆμα . τὸ
ἀκόντιον.] (Ῥῆμα.) Ἱῆ . ἀντὶ τοῦ ἔλθῃ. ἐπὶ μέλλοντος. Ἱῆλα . ἐδέσμευσα. καὶ ἰῆλαι ἀντὶ τοῦ
ἐπικάμψαι ἢ κατακλεῖσαι. ἀπὸ τοῦ εἰλῶ καὶ ἐν ὑπερθέσει ἰέλω καὶ ἰῆλαι. Ἱηλεμῆσαι .
θρηνῆσαι. καὶ ἰηλεμῆσθαι ἀντὶ τοῦ θρηνῆσθαι.

iota 1097 Ἱησιν . ἀφίησιν. σχίζων τὶς ξύλα ὥς εἶδε τὸν Κλέαρχον προσιόντα, ἴησι τὴν ἀξίνην. οὕτως
Ξενοφῶν. καὶ ἴησιν ἀντὶ τοῦ ἀπέλθοι. κεῖνον μὲν ἑάσωμεν, ἢ κεν ἴησιν. Ἱῆμι . τὸ πέμπω καὶ τὸ
πορεύομαι. οἶον· ἄστуд' ἰέμενος. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Θ. (Ἀρσενικόν.) Ἱθαγενής . γνήσιος. αὐτόχθων,

ένταῦθα γεννηθεῖς. ὁ ἰθὺ καὶ ἀδιάστροφον ἔχων τὸ γένος. καὶ ἰθαιγενής. Ἰθακήσιος . ἀπὸ Ἰθάκης χώρας. Ἰθακος . κύριον. Ἰθαιμένος Ἰθάμαρ . κύρια. Ἰθρις . ὁ ἐκτομίας. ἀπὸ τοῦ θερίζω, θερίσω, θερίς καὶ θρίς, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἰ Ἰθρις.

iota 1098 Ἰθυντήρες . ὁδηγοὶ, κυβερνήται, χαλινοὶ, πηδάλια. Ἰθωμίτης . ἀπὸ Ἰθώμης πόλεως. Ἰθύφαλλοι . οἱ ἔφοροι Διονύσου. οἱ τοὺς ἰθυφάλλους ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρχούμενοι. κυρίως δὲ ἰθυφάλλον τὸ ἐντεταμμένον αἰδοῖον. (Θηλυκόν.) Ἰθάκη . χώρα. Ἰθάμαρ . κύριον. Ἰθεῖα . εὐθεῖα, ὀρθή. οὐ γὰρ ἀφαιρῶς ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης. † Ἰθμη . ἡ τρίβος. † Ἰθύτης . εὐθύτης. Ἰθώμη . πόλις. (Οὐδέτερον.) Ἰθματα . ἴχνη· βήματα· βαδίσματα· δικαιώματα· ὁρμάς. παρὰ τὸ εἶμι, τὸ πορεύομαι, γίνε-

iota 1099 ται ῥῆμα ὄνομα ἴμα, ὡς τίθημι, θέμα, καὶ πλεονασμῶ τοῦ θ, ἴμα. —ἴμαθ' ὁμοῖαι. † Ἰθμενον . περιστόμιον. στεφάνη. † Ἰθμηρόν . καθαρόν. † Ἰθυντήριον . τὸ κανονίζον καὶ ἰσότητα παρέχον. Ἰθυτενές . τὸ εἰς εὐθὺ τεταμένον. Ἰθι . ἐλθὲ, ἔρχου, πορεύου. Ἰθ', ἀντιβολῶ σε. εἶμι τὸ πορεύομαι. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἴμεν. τὸ προστακτικόν, ἴθι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐλθὲ, καὶ παραγενοῦ. ὡς ἐν τῷ· δεῦρ' ἴθι, ἵνα θέσκελα ἔργα—. Ἰθύνειν . κυβερνᾶν. παρὰ τὸ ἰθὺς, ἰθύνω. Ἰθυσεν . ἐπ' εὐθείας ὥρμησε. καὶ ἴθυσαν. ἀπὸ τοῦ ἰθὺς, ἰθύνω. Ἰθέως . ἀντὶ τοῦ ὀρθῶς. Τὸ Ἰ μετὰ τοῦ Κ. (Ἀρσενικόν.) Ἰκαρος καὶ Ἰκάριος . κύρια. παρὰ τὸ ἰκέσθαι πρὸς τὸν ἀέρα.

iota 1100 Ἰκαριεύς . δήμος φυλῆς τῆς Αἰγιήδος. Ἰκελος . ὁ ὅμοιος. παρὰ τὸ εἶκω, τὸ ὁμοιω. τὸ εἶκελος διαφορεῖται. Ἰκέσιος . ἀντὶ τοῦ ἰκετήσιος. Ἰκέται . παρακλήτορες. Ἰκμαλέος . δίυγρος. Ἰκμενον . πορευτικόν. Ἰκμενον ἄνεμον. Ἰκονιαῖος . ἀπὸ τόπου. Ἰκέτης . πρόσφυξ. Ἰκτερος . νόσημα ὠχροποιόν. Ἰκτινα . εἶδος ὀρνέου ἀρπακτικοῦ, ἐν ἔαρι φαινομένου. [μεταπλασμός ἐστίν. ἴκτινον γὰρ λέγεται ἡ αἰτιατική, καὶ ὀρθὴ ὁ ἴκτινος. Σοφοκλῆς ἴκτινος ἔκραξε παρασύρας κρέας. εἰρήκαμεν δὲ, ὅτι μεταπλασμός ἐστίν ὥσπερ ἀλίτροχον ἀλίτροχα. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἑαυτὸν ἐκτείνειν πανταχοῦ. ἔστι καὶ ἰκτὶν καὶ ἴκτις ἴκτιδος, εἶδος ζώου, ὡς οἱ κάστορες, ἢ ἔνυδρόν ἐστιν ἰχθυοφάγον. καὶ ἰκτιδέα τὸ τοῦ αἰλούρου δέρμα.]

iota 1101 Ἰκτερος . ἀπὸ χολῆς ξανθῆς γίνεται, ἥτις πλεονάσασα καὶ πυρωθεῖσα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐξωθεῖται καὶ ἀναχέεται, κἄντεῦθεν τῷ ἰκτεριῶντι ὠχρίασις. (Θηλυκόν.) Ἰκανότης . ἰσχύς, δύναμις. Ἰκετηρία . παράκλησις, ἣν οἱ δεόμενοι κατατίθενται· που ἢ μετὰ χεῖρας ἔχουσιν. Ἰκετεία . ἣν ποιεῖται τις διὰ λόγων. Ἰκεσία . ἡ ἰκέτευσις. Ἰκμάς . ἡ ὑγρασία. [παρὰ τὸ ἴκω ἰκμάς, ὅθεν καὶ ἴκμενον οὔρον. παρὰ τὸ ἰκνεῖσθαι. ἢ παρὰ τὴν ἰκμάδα.] Ἰκόνιον . ὄνομα πόλεως. Ἰκρίον . τὸ ὀρθὸν ξύλον, ἢ ὁ σταυρὸς, ἢ ἡ φοῦλκα, ἢ σανιδώματα τῆς νηὸς, καὶ τὰ τῶν θεάτρων, ἃ ἦσαν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ἐπὶ ξύλων γὰρ ἐκάθηντο, πρὶν γένηται τὸ θεάτρον· ξύλα γὰρ ἐδέσμευον καὶ οὕτως ἐθεώρουν. τινὲς ἴκρια γράφουσιν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἴκειν, οἷον ἰκάρια τινὰ ὄντα, ἢ διὰ τὸ αὐτῶν ἰκνεῖσθαι καὶ ἀναβαίνειν.

iota 1102 Ἰκταρ . τοῦ Ψελλοῦ· ἴκταρ ἐστὶ τὸ σύντομον, ἵππερος, ἵππων ἔρως. γράφεται καὶ δρόμος. (Ῥῆμα.) Ἰκάνω . τὸ ἰκετεύω. ἡμεῖς δ' αὖθ' ἰκάνομεν τὰ σὰ γούνατα— καὶ τὸ παραγίνομαι, καὶ τὸ καταλαμβάνω. —ἢ μέγα πένθος Ἀχαΐδα γαῖαν ἰκάνει. Ἰκετο . παρεγένετο. Ἰκέσθην . παρεγένοντο. Ἰκνοῦμαι . ἔρχομαι, ἰκετεύω. καὶ ἰκνούμενος ἀντὶ τοῦ καμπτόμενος. Ἰκτο . ἦλθεν. (Ἐπὶ ῥήμα.) Ἰκανῶς . ἀρκούντως. Ἰκαρ . πάνυ. Ἰκταρ . πλησίον, ἐγγύς. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι. καὶ παροιμία· οὐδ' ἴκταρ βάλλει. Τὸ Ἰ μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Ἰλαος . εὐμενής, πρᾶος. Ἰλεως δὲ μέγα. Ἰλαρός . εὐχαρής, ἀστεῖος.

iota 1103 Ἰλάρχας . ταξιάρχας. Ἰλασμός . εὐμένεια, πραότης, συγχώρησις, ἢ διαλλαγή. Ἰλεὺς . ὄνομα κύριον. Ἰλεός . ὁ φωλεός· ἡ κατάδυσις τοῦ ὄφεως. σημαίνει καὶ ὄνομα νόσου περὶ τοὺς ἵππους γινομένης. Ἰλλεδανοί . οἱ δεσμοί. Ἰλιβηνοί . ἔθνος. Ἰλισσός . ὄνομα τόπου, καὶ ποταμός. Ἰλλος . κύριον. Ἰλλος καὶ ὁ ὀφθαλμός. Ἰλλον, στρεβλόν, στραβόν, ἢ τυφλόν. Ἀριστοφάνης·

Ἴλλος γεγένημαι, ὅδ' οὐδέπω. Ἴλλυριοί . βάρβαροι. Θρακικοί. οἶμαι δέ, τοὺς Βουλγάρους λέγει.
Ἀριστοφάνης Ἴλλυριοὶ κεκριγότες. ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες.

iota 1104 (Θηλυκόν.) Ἰλλάδες . δεσμοὶ, σχοινία. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι ἐξ ἱμάντος. ἱλλάσειν οὐκ ἐθέλοντα.
Ἰλη . σύστημα, συστροφή. τάξεις ὄχλου ἱππικοῦ. κυρίως δέ, φατρία. τότε δέ Ἰλη τῶν
καταφράκτων ἱπέων ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους ἐς τοὺς ὀπισθοφύλακας κατεβράγη. ἢ Ἰλη ἱπέων
ἐξηκοντατεσσάρων. ἢ Ἰλη ἢ ἄθροισις καὶ τὸ πλῆθος. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι γέγονεν Ἰλη διὰ
τοῦ ι . πολλὰ γὰρ εἰσὶν ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων. οὕτως οὖν Ἰλη ἀπὸ τοῦ εἰλῶ. Ἰλιάς . ποίημα
Ὀμήρου. καὶ Ἰλιάς κακῶν ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν. καὶ Ἰλιάς τὸ πλῆθος. Ἰλιος . ἢ Τροία.
Δωρικῶς. — Ἰλιον ἱρήν. Ἰλίη . ἢ Ἀθηνᾶ.

iota 1105 Ἰλὺς . ὁ βόρβορος, ἢ ὁ πηλώδης καὶ κάθυγρος τόπος, ἡγουν ὑπόστασις τῶν ὑδάτων. ἀπὸ τοῦ
ἔλος, ἐλύω καὶ εἰλύω. ὥς ἀπὸ τοῦ πείθω πιθανός, οὕτως ἀπὸ τοῦ εἰλύω ἰλὺς. (Οὐδέτερον.)
Ἰλαστήριον . θυσιαστήριον. Ἰλαρώτερον . εὐπροσιτώτερον. Ἰλεωτήριον . θυσιαστήριον. Ἰλιον .
ἢ τῆς Φρυγίας πόλις ἢ ἡ Τροία. εἰ δέ που εὐρεθείη θηλυκόν, Δωρικῶς εὐρίσκεται, καὶ οὐκ ἐν
ιάμβῳ, ἀλλ' ἐν στίχῳ. οἶον Ἰλιον ἱρήν. οὕτω Χοιροβοσκός. Ἰλαστήριον . ὥσανεὶ τράπεζά τις
τετράγωνος χρυσῇ. Ἀπόστολος κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον. (Ρῆμα.) Ἰλάσκω . τὸ εὐμενίζω.
καὶ ἱλάσκεσθαι ἀπὸ τοῦ ἰλῶ δευτέρης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ὁ μέλλων ἱλάσω,
πλεονασμῷ τοῦ κ ἱλάσκω, καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστώτα. καὶ γίνεται ἱλάσκω, τὸ παθητικὸν
ἱλάσκομαι, τὸ τρίτον ἱλάσκειται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἱλάσκεσθαι. Ἰλαος . Ἰλεος ἔσο. Ἰλάσθητι .
Ἰλεῶς μοι γενοῦ.

iota 1106 Ἰλήκοις . Ἰλεως καὶ εὐμενῆς γενοῦ. Ἰλλει . συνέχει. Ἰλλίζειν . τὸ διανεύειν. οὐκ αἴεις, ὅτι δὴ
μοι ἐπιλλίζουσιν Ἀχαιοί. Ἰλλοὶ γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. ἀπὸ τῆς εἰλήσεως καὶ τῆς ἐπὶ τὰ κάτω φορᾶς.
Ἰλιγγιᾶ . ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος καὶ τοῦτο καλοῦσι τὸ
πάθος Ἰλιγγον. ἰστέον, ὅτι εἰλιγγιῶ διὰ διφθόγγου, Ἰλιγγος δὲ διὰ τοῦ ι. Ἰλλόμενος .
δεσμευόμενος. ἢ ἰλλόμενος ἀντὶ τοῦ παρατηρῶν. — ὁ δ' ἰλλόμενος περὶ ὁμίλῳ. περὶ λέοντος
φησὶν, ὅτι τρωθεὶς ὁ λέων μόνον τὸν τρώσαντα παρατηρεῖ. Ἰλυσπώμενος . ἐν βορβόρῳ
κυλιόμενος. καὶ ἰλυσπᾶσθαι, ἐν τῇ ἰλύϊ σπᾶσθαι, ἡγουν ἐν τῇ ἰλύϊ κυλίσσασθαι. Ἰλλούμενος .
δεσμούμενος. [τοῦ Ψελλοῦ ἰλλούμενος δεσμούμενος, ἰλλίζειν διανεύειν.] Ἰλαδόν . ἐν ἀθροίσει.
κατὰ τάξιν σημαίνει. καὶ τὸ δασύ. παρὰ τὸ Ἰλη, ὃ σημαίνει τὴν ἄθροισιν, γέγονεν ἰλαδόν, ἥτοι
ὁμοῦ.

iota 1107 Τὸ Ἰ μετὰ τοῦ Μ. (Ἀρσενικόν.) Ἰματισμός . ἢ ἐσθῆς. καὶ ἱματισμένος ὁ ἐνδεδυμένος. ἱματισμένον
καὶ σωφρονοῦντα. Ἰμαῖος . ὁ ἀντλητής. Ἰμβρος . ποταμός. Ἰμβρως δὲ κύριον, μέγα, καὶ
κλίνεται Ἰμβρωτος. [Ἰμβρος καὶ Τένεδος, νῆσοι πλησίον Τροίας κείμεναι.] Ἰμερόεις . ὁ
ἐπιθυμητικός. Ἰμερος . ἢ ἐπιθυμία. παρὰ τὸ ἴημι, τὸ προθυμοῦμαι, γέγονεν ἴμερος. ἐξ οὗ καὶ τό-
ἴετο βαλέειν. Ἰμερόεντα . ἐράσμιον, λάμποντα. Ἰμάς . ὁ λῶρος. πείσει σε ὁ ἰμάς. (Θηλυκόν.)
Ἰμάντωσις . σύνδεσμος ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς ἢ καὶ ἐν τοῖς πλοίοις.

iota 1108 Ἰμάσθλην . μᾶστιγα. — κώπην θ' ἅμα, νηὸς ἰμάσθλην. Ἰμέρα . πόλις. καὶ Ἰμεραῖος καὶ Ἰμερία,
κύρια. Ἰμεραῖα . γραῦς τις. καὶ πόλις. Ἰμονία . τὸ ἀντλητήριον ἢ δέρμα, εἰς ὃ ἀντλοῦσι τὸ ὕδωρ.
παρὰ τὸ ἰμάς, ἱμάντος, ἱμονιὰ, καὶ ἱμαῖος ὁ ἀντλητής. Ἰματίδιον . ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ὀψάριον
ὀψαρίδιον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἱμάτιον ἱματίδιον. Ἰμερτόν . ἐπιθυμητόν. Ἰμητόν . ἀντλητόν. καὶ
ἱμαῖον, ἄσμα. Ἰμόνιον . τὸ γεράνιον. Ἰμασεν . ἐμάστιξεν. ἱματισμένος . ἐνδεδυμένος ἱμάτιον.
Ἰμάσσω . πλήξω. πατάξω. μὴ τρέψης τὸ ς εἰς ξ . σεσημείωται γάρ.

iota 1109 Ἰμαῖν . ἀντλεῖν. ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν. καὶ ἱμεῖν. Ἰμείρω . τὸ ἐπιθυμῶ. Ἰμῶσα . ἀντλῶσα. ἀπὸ τοῦ
ἱμάντος, ὧ τοὺς κάδους ἐγέμιζον. Τὸ Ἰ μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Ἰνάρωνος . κύριον. [Ἰνδακος .
κύριον.] Ἰνδοί . ἔθνος βάρβαρον. Ἰνις . παῖς νέος, βρέφος. παρὰ τὸ ἴς ἰνός, ἴνις δύναμις γὰρ τῶν

πατέρων υιοί. ἢ παρὰ τὸ ἰαίνειν καὶ εὐφραίνειν τοὺς πατέρας. Ἰννοί . οἱ κολοβοὶ τῶν ἵππων. νάννοι δὲ καὶ ναννοφυεῖς οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἰναχος . ὄνομα ποταμοῦ. Ἰνωπός . ὄνομα ποταμοῦ. †παρὰ τὸ ἰς ἰνός, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, καὶ τοῦ ὀπός, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, γέγονεν Ἰνωπός κατ' ἕκτασιν τοῦ ο εἰς ω μέγα.† Ἰνωψ . κύριον. ἥνοψ δὲ ὁ μέγας, ἡ καὶ μικρόν.

iota 1110 (Θηλυκόν.) Ἰνγρουσία . παρὰ Ῥωμαίοις τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σιτίον, ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ. Ἰνδικτίων . λέγεται καὶ Ἰνδικτος. Ἰνες . δυνάμεις ἢ νεῦρα. καὶ κλίνεται ἢ ἰν, τῆς ἰνός, αἱ Ἰνες. τὰ γὰρ νεῦρα αἷτια τοῦ ἰέναι. ἢ παρὰ τὸ ἰς, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, γίνεται Ἰνες τὸ πληθυντικόν. Ἰνις . χώρα. Ἰνα . τὴν δύναμιν. καὶ Ἰνα ὄνομα πόλεως. Ἰνώ . ὄνομα θεᾶς. Ἰνδαλμα . φαντασία, ὄναρ, ὁμοίωμα. [παρὰ τὸ εἶδω, τὸ ὁμοίω, εἰδάλλω καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν , Ἰνδαλμα.] Ἰνίον . νεῦρον, ἀπὸ τῆς τοῦ ἐγκεφάλου βάσεως ἐπὶ τὰ πλατέα νεῦρα, ἃ τὴν ἰσχὺν ἡμῶν ἔχειν δοκεῖ. [ὡς παρὰ τὸ σφῆξ, σφηκός, σφηκίον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἰς, ἰνός, ἰνίον.] Ἰνάχειον ἄστρ. τὸ τοῦ Ἰνάχου. Ἰνάσσω . ἰσχὺν παρέχω. Ἰνδάλλεται . καταφαίνεται. ὁμοιοῦται. Ἰνατί . διατί, ἢ ἔνεκα τίνος.

iota 1111 Ἰνα . ὅπου. ἢ ὅπως. καὶ ἀντὶ τοῦ ἄν. Ὅμηρος —Ἰνα μὴ ῥέζωμεν ὧδε. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ξ. (Ἀρσενικόν.) Ἰξάλου . τελείου, ὁρμητικοῦ ἢ πηδητικοῦ. παρὰ τὸν ἰζω μέλλοντα γέγονεν ἰξαλος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι πολλάκις τὰ παράγωγα ἀλλάσσουν τὰ πνεύματα, καὶ ἀπὸ δασέων γίνεται ψιλὰ. οἶον ἅμα ἄμυδις, ἥλιος ἀπηλιώτης ἄνεμος. οὕτως ἰζω ἰξαλος. Ἰξευτής, ἰξευτικός καὶ ἰξός . παρὰ τὸ ἴκω, ἰζω, ἰξίος. ἢ παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ὄρνεα. Ἰξίων . καὶ κλίνεται Ἰξίωνος. οὗτος ἠράσθη τῆς Ἥρας, ὠργίσθη δὲ παρὰ τοῦ Διός. Ἰξιονίδης . Ἰξυρός . ποταμός. Ἰξάλου . πηδητικῆς. —ἰξάλου αἰγός. Ἰζύς . ἢ ὁσφύς, ὃ τὸ ἰσχίον. [ἄξυς τις οὔσα, ἦν οὐχ οἶόν τε ξύσαι καὶ κνήσασθαι. ἔκρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰζύος ἀχέτα μολπὰν τέττιξ οἰονόμοις τερπνότερον χέλυος.]

iota 1112 Ἰξιόεν . θανάσιμον φάρμακον. ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὰς ἐντὸς τροφὰς κατέχει, ὡς ἰζός, ὁδμὴν ἔχων παραπλησίαν ὠκίμῳ. ἰξιόεν δὲ σε μὴ τι δόλῳ παρὰ χεῖλεσι πόμα οὐλοφόνον λήσειεν ὅτ' ὠκιμοειδὴς ὁδῶδε. τὸ ἐπίγραμμα Νικάνδρου. Ἰξε καὶ ἰξον . ἀντὶ τοῦ παρεγένοντο. [οἱ δ' ἰξον κοίλῃν Λακεδαίμονα κητώεσαν. ἀπὸ τοῦ ἴκω ὁ δεύτερος ἀόριστος ἴκον, καὶ τροπῇ Βοιωτικῇ τοῦ κ εἰς ξ ἰξον. οὕτως Ἀπολλώνιος.] Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Ἰοβόλος . ὁ τῷ ἰῷ καὶ φαρμάκῳ βάλλων. ἰοβόλος ὄφις ἀθρόον ἀνέθορεν. Ἰόβας Ἰόβακχος Ἰοβάτης Ἰοβιανός . ὀνόματα κύρια. Ἰόδδας . κύριον. Ἰόεντα . τὰ μέλανα. ἰόεντα σίδηρον. ὡς καὶ ἰοειδέα πόντον.

iota 1113 Ἰοθόρ . κύριον. οὗτος ἦν πενθερὸς τοῦ Μωυσέως. Ἰονθος . ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν. ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ ἀνθεῖν. Ἰορδάνης . ποταμός. ἐκλήθη δὲ Ἰορδάνης διὰ τὸ συμμίγνυσθαι δύο ἅμα ποταμοὺς, Ἰορ καὶ Δάνην. Ἰόρτιος . κύριον. Ἰόλαος . κύριον. καὶ Ἰόλεως. Ἰουλος . ἡ πρώτη τοῦ γενείου βλάστησις. καὶ ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκώληξ. Ἰούδας . κύριον. ἐγένοντο τοῦτ' τρεῖς παῖδες, ὁ Εἰρ, ὁ Ἀννὰν, καὶ ὁ Σηλώμ. ἐρμηνεύεται δὲ Ἰούδας ὁμολόγησις. Ἰός . τὸ βέλος. παρὰ γὰρ τὸν ἰὸν τοῦ ὄφeos γίνεται ἰός, τὸ βέλος. καὶ γὰρ ἔχριον τὰ βέλη ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ ὄφeos, ἵνα τιτρωσκόμενος τις εὐθέως ἀναιρεθῇ. παρὰ τὸ ἰέναι ποιεῖν τοὺς τιτρωσκομένους εἰς ἄδην. Ἰοδόκος καὶ ἰοδόκη . ἢ βελοθήκη. Ἰοκάστη Ἰόλη . κύρια. Ἰόπη . δι' ἐνὸς π καὶ ι. ἔστι δὲ πόλις Παλαιστίνης. συστέλλει δὲ τὸ ι. εἴρηται δὲ Αἰθιο-

iota 1114 πία τις οὔσα· κατεῖχον γὰρ αὐτὴν Αἰθίοπες. οὕτως γὰρ εὖρον ἐγώ. Ἰότης . βουλή. γνώμη, φροντίς. [ἀπὸ τοῦ ἰοῦ, τοῦ βέλους, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι καὶ εἰς πάντα ἰέναι. ἀλλήλων ἰότητι—καί· μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα—.] Ἰουλόπεζοι . μεταφορικῶς. αἱ πολὺκωποι νῆες. ἀπὸ τοῦ ἰούλου, τοῦ πολὺποδος ζώου, τοῦ πολλοὺς καὶ πυκνοὺς ἔχοντος πόδας. ὁμοίως καὶ ἡ πρώτη ἐξάνθησις κατὰ τὰς παρεῖας Ἰουλος λέγεται ἀπὸ ἰούλου ζώου. Ἰουδήθ . κύριον. Ἰοχέαιρα . Ἀρτεμις. ἢ τοῖς ἰοῖς χαίρουσα. ἢ παρὰ τὸ χέειν τοὺς ἰοὺς ὅ ἐστι τὰ βέλει· τοξότης γάρ ἐστι. ἰοχέαιρα καὶ ἡ

φαρέτρα ἢ ὑποδεχομένη τὰ βέλη. Ἰοστέφανοι . λιπαραί. Πίνδαρος ἰοστέφανοι Ἀθηναί. Ἰόνιον πέλαγος . ὁ νῦν Ἀδρίας. καὶ Ἰόνιος κόλπος.

iota 1115 Ἴον . παρὰ τὸ ἀνιέναι ταχύ. Ἰορδάνεια ῥεῖθρα . δίφθογγον. ποτάμια δὲ νάματα, ι. Ἰοῦσαν . πορευομένην. Ἰού . ἀντὶ τοῦ οἴμοι καὶ φεῦ μοι. Ἰοῦ ἰοῦ . ἐπὶ χαρᾶς. περισπᾶται. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Π. (Ἀρσενικόν.) Ἰπαλεκτρονόος . εἶδος ζώου. Ἴπες . σκώληκες λυμαντικοὶ ξύλων καὶ καρπῶν. ὁ ἵψ, τοῦ ἵπός. Ἰππειος ζυγός . Ἰππημολγός . ὁ τοὺς ἵππους ἀμέλγων. Ἰππίας καὶ Ἰππιόθων . ὀνόματα κύρια. Ἰππιохάρμην . τὸν χαίροντα τὴν ἱππικὴν, ἢ ἱππόμαχον. χάρμη γὰρ ἡ μάχη.

iota 1116 Ἴπνος καὶ ἱπνός . ὁ φοῦρνος. κυρίως ἡ κάμινος. καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα. ἢ τὸ μαγειρεῖον. ἢ καπνοδόκη. Ἰππόβοτος τόπος . ὁ μεγάλην γῆν ἔχων, δυνάμενος ἵππους τρέφειν. Ἰππόδαμοι . εἰς ἵππους ἀναστρεφόμενοι. Ἴππος . παρὰ τοῖς ποσὶν ἴεσθαι. [ἴπτασθαι, ὃ ἐστὶ πέτεσθαι.] Ἰππότης . ὁ ἱππεὺς, ὁ ὀχοῦμενος τῷ ἵπῳ. Ἰποφορβός . ὁ ἱποτρόφος. φορβὴ γὰρ ἡ τροφή. Ἴπερος . ἵππων ἔρος. (Θηλυκόν.) Ἴπος . ἡ τῶν μυῶν παγίς. Ἰπαγωγούς . τὰς ἵππους καὶ ἄνδρας ἀγούσας ναῦς. Ἰπαφέσεων . τῆς ἀφετηρίας, ὃ ἐστὶ τοῦ καγκέλλου.

iota 1117 Ἰπτεία . ἡ ἵππευσις. καὶ ἱπτεία φάτνη καὶ οὐρά. καὶ ἱπτεία Ἀθηνᾶ. Ἰπτείων ὀπλέων . τῶν ὀνύχων τῶν ἵππων. Ἰπποσύνη . ἡ περὶ τοὺς ἵππους ἐμπειρία. ἢ ἐπιστήμη ἱππική. ἔγχεῖ θ' ἱπποσύνη τε—. Ἰππουρίν . ἐξ ἱπτείων τριχῶν λόφον ἔχουσα. λόφος δὲ τὸ προνεῦον τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα καταπλήξεως χάριν καὶ κόσμου ὄν. Ἰπαρχία . δύο ταραντιναὶ ἱππέων ἀνδρῶν ιη . Ἰπάκη . τυρὸς ἵππειος. Ἰππευμα . πορείαν. Ἀριστοφάνης ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις ἀστεροειδέα νῶτα διφρεῦς αἰθέρος—.

iota 1118 Ἰππειον κράτος . ἡ τοῦ ἵππου ἰσχὺς. καὶ ἵππειον θράσος. Ἰππήλατον . εὐρύχωρον, πλατύ. ἱππήλατον πεδῖον διώδευον. Ἴπνια . τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ φούρνου. ἢ τὰ πρὸς καῦσιν ἐπιτήδεια. [λέγει δὲ Καλλίμαχος καὶ κόπρον τῶν ζώων· σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἵπνια λύματ' ἄειρεν.] Ἰποκάμισον Ἰπάζεται . οὐχ ἀπλῶς τὸ περὶ ἱππικὴν ἔχειν, ἀλλ' ἐφ' ἐνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι, ὃν νῦν κέλητα καλοῦσιν. Ἰππευε . ἵππων φρόντιζε. Ἰπούμενος . ἀναγκαζόμενος, πιεζόμενος. [Ἀριστοφάνης· ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς.

iota 1119 παρὰ γὰρ τὸ ἵπος, ὃ σημαίνει τὴν παγίδα, γέγονεν ἱπῶ καὶ ἰπούμενος. ἵπος δὲ σημαίνει τὴν παγίδα τῶν μυῶν. καὶ τοῦτο γὰρ τὸ εἶδος φθαρτικόν ἐστὶν αὐτῶν.] Ἰπτω . τὸ βλάπτω. μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν. Ἰπῶ . τὸ θλίβω. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Ἰρηξ . ὁ ἰέραξ. Ἰρήας . τοὺς ἰερέας. Ἰρός . ὁ ἱερὸς κατὰ κράσιν. χώρος ὃδ' ἱρός, ὡς ἀπεικᾶσαι, βρύων δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλων· πυκνότεροι δ' εἴσω—. Ἰρος . πτωχός. πένης. [μακρὸν τὸ ἰῶτα. παρὰ τὸ εἴρω, τὸ λέγω, ὡς δημοῖ καὶ ὁ ποιητὴς λέγων· Ἰρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες, Οὔνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιῶν, ὅτε πού τις ἀνώγοι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἱερεὺς, ἱρεὺς, κράσει τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἱερὸς γίνεται Ἰρος. πολλὰ γὰρ εὐρίσκομεν ὀξύτονα, ἅτινα γινόμενα κύρια καὶ βαρύνονται. οἷον πυρὸς Πύρρως· ξανθὸς Ξάνθος· γλαυκὸς

iota 1120 Γλαῦκος. οὕτως οὖν καὶ ἱρὸς Ἰρος. καὶ ἄλλως τὰ διὰ τοῦ ἱρος δισύλλαβα διὰ τοῦ ι γράφονται. οἷον Πῖρος, ὄνομα ποταμοῦ· Κῖρος, κύριον· Μῖρος, ποταμὸς Φρυγίας· Τῖρος, ὄνομα ποταμοῦ. οὕτως οὖν καὶ Ἰρος.] Ἰρτιος . κύριον. (Θηλυκόν.) Ἰρά . ἐκκλησία. καὶ ἰραί. Ὅμηρος —ἰράων προπάροιθε— καὶ ἰρῶν μηνίσας παρ' Ὀμήρῳ. Ἰρή . πόλις. Ἰρίς . νέφος ὑγρὸν κατὰ ἔμπρωσιν ἡλίου πεποικιλμένον, ὃ καλεῖται τόξον. ἢ αὐγαὶ ὑφ' ὑγρῶν νεφῶν ἀνακεκλασμένα. ἢ ἔμφασις ἡλίου τμήματος ἢ σελήνης ἐν νέφει δεδρυσισμένῳ, κοίλῳ καὶ συνεχεῖ πρὸς φαντασίαν, ὡς ἐν κατόπτρῳ φανταζομένην, κατὰ κύκλου περιφέρειαν. ἰστέον δὲ, ὅτι τῆς Ἰριδος τὸ χλωρὸν ἀέρος σημαντικόν, τὸ πυρρὸν πνευμάτων, τὸ δὲ μελανίζον ὑδάτων. Ἰρίς . παρὰ τὸ ρεῖν καὶ κινεῖν τὸν ὄμβρον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἄγγελον τῶν θεῶν. παρὰ τὸ εἴρειν καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. σημαίνει καὶ ποταμὸν παρὰ Ἀπολλωνίῳ· ποταμὸν ταχύρρουν Ἰρίν. καὶ Ἰρίς ὄνομα τόπου.

- iota 1121 Ἴρος . πόλις Θεσσαλίας. ἀπὸ τοῦ Ἴρου τοῦ κτίσαντος αὐτήν. Ἴριγγας . τὰς ἀρτηρίας φησὶν Ἴπποκράτης. λέγει δὲ καὶ ὁ Ψελλός· τὰς ἀρτηρίας Ἴριγγας, τὰ δὲ ὁστὰ ῥοώδη· ὑπόξηρον τὸ ἄποξυ, σφάκελος τὸ φλεγμαίνειν. (Οὐδέτερον.) Ἰρά . τὰ ἱερά. Ἰρεῖον . τὸ θυμα. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Σ. (Ἀρσενικόν.) Ἰσαάκ . κύριον. ἀγαλλίασις ἐρμηνεύεται. Ἰσακος . ὁ Ἰσαὰκ ἑλληνιστί. Ἰσακίω . ἀνδρείω. Ἰσάγγελος . ἴσος ἀγγέλω.
- iota 1122 Ἰσθμός . θάλασσα, μέσον ἔχουσα γῆν. πορθμός δὲ γῆ ἔνθεν κἀκεῖθεν, καὶ μέσον θάλασσα. παρὰ τὸ ἴσω, ἰσμός καὶ πλεονασμῶ τοῦ θ ἰσθμός. ἢ παρὰ τὸ ἴημι. οὕτως Ἡρωδιανός. Ἰσθμός . καὶ ὁ λαιμός. παρὰ τὸ εἰσιέναι παρ’ αὐτοῦ τὰ ποτὰ καὶ τὰ βρώματα. Ἰσικὸς κόλπος . Ἰσκαριώτης . μνήμη θανάτου ἐρμηνεύεται. Ἰσκος . ὁ κλέπτης. ἐξ οὗ καὶ ἴσκω. Ἰσμαήλ . κύριον. ἐβραϊστὶ ἐρμηνεύεται ὁ μεθ’ ἡδονῆς γέλως. Ἰστοτελεῖς . ἴσα τελοῦντες Ἰσοχειλεῖς . μέχρι χείλους πεπληρωμένοι. ἦσαν δὲ κρατῆρες οἴνου ἰσοχειλεῖς. Ἰσος . ὁ ὅμοιος. [ἰστέον, ὅτι τὸ ἴσος εὕρηται συνεσταλμένον· ἤλασε Κιμμερίω ψαμάθω ἴσον— οὕτω Καλλίμαχος. παρὰ τὸ εἶδω, τὸ ὁμοίω,
- iota 1123 ὁ μέλλων εἶσω, ῥῆμα ὄνομα εἶσος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε ἴσος. οὐ μὲν σοί ποτ’ ἴσον ἔχω γέρας—.] Ἰσουργός . ὁ τὰ ἴσα ἐργαζόμενος. Ἱστοριαγράφον , οὐχ ἱστοριογράφον λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Ἱστρος . ὁ ποταμός ὁ παρ’ Ἑβραίοις Φεισσών, παρὰ δὲ Ἰνδοῖς Γάγγης, παρὰ δὲ Αἰθίοψιν Ἰνδός, παρ’ Ἑλλήσι δὲ Δανούβιος. Ἰστός . τὸ κατάρτιον. καὶ ἰστός τὸ ἰστάριον. παρὰ τὸ ἴστημι. ὅθεν καὶ στύλος. ἰστόν ἐποικομένην— τὸ γὰρ παλαιὸν αἱ γυναῖκες ἐστῶσαι ὕφαινον. τὸ δὲ ἐποικομένην, ἐπὶ τὸν ἰστόν πορευομένην. Ἱστωρ . ὁ ἐπ’ ἄκρῳ τῷ ῥυμῶ ἐμπεπηγμένος πάτ-
- iota 1124 ταλος. καὶ κλίνεται Ἱστορος. Ἱστωρ καὶ ὁ ἐπιστήμων. ἀπὸ τοῦ εἶδω, εἶσω, ῥήματος. ῥηματικὸν ὄνομα Ἱστωρ, καὶ κλίνεται Ἱστορος. [καὶ ἐξ αὐτοῦ ἱστορία.] Ἱστορί . καὶ ἀντὶ τοῦ μάρτυρι ἢ κριτῇ. Ἰσραήλ . ἐρμηνεύεται νοῦς ὁρῶν τὸν θεόν, ἢ ὅστις διὰ πίστεως ὁρᾷ τὸν θεὸν τῷ νοί. Ἰσχυρός . ὁ ἰσχύος καὶ δυνάμεως ἔχων. Ἰσχυρογνώμων . σκληρὸς, ἔξαρνος. Ἰσχνόφωνος . λεπτόφωνος. Ἰσχνός . παρὰ τὸ ἴσχω ἰσχνός, πλεονασμῶ τοῦ ν. οὕτως Φιλόξενος. Ἱστορικός . ὁ τὰ πρὸ αὐτοῦ γεγενημένα συγγράφων, [ὥς Ἡρόδοτος. συγγραφεὺς δὲ ὁ κατὰ τὸν χρόνον αὐτοῦ συγγράφων,] ὥς Θουκυδίδης.
- iota 1125 Ἱσσος . ὄνομα ποταμοῦ. (Θηλυκόν.) Ἱς . ἡ δύναμις, τὰ νεῦρα. Ἱσσα . ἡ Μιτυλήνη. † ὄνομα πόλεως. Ἱσας δ’ ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχον . ἀντὶ τοῦ ἢ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων μάχη ἰσοκέφαλος ἦν. Ἰσθμικὴ πίτυς . ἄθλον ἐπινίκιον. Ἱσμαρος . ἡ νῦν καλουμένη Μαρώνια. ἀπὸ τοῦ Ἰσμάρου, τοῦ Ἀρεως καὶ Θράκης παιδός. Ἱστορία . θέα. διήγησις. Ἱστία . ἡ καθέδρα. Ἱστοπέδη . ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τροπώσεως, ᾧ προσδέδεται ὁ ἰστός.
- iota 1126 Ἱστοδόκη . ξύλον ὑποδεχόμενον τὸν ἰστόν. Ἱσχομυθίας . λεπτολογίας. (Οὐδέτερον.) Ἱσθμία . περιστόμια· περιδέραια. καὶ ἐορτὴ τῶν Ἑλλήνων. καὶ ἰσθμιάζειν ἐπὶ τῶν κακῶς βιούντων. ἐπίνοσος γὰρ ὁ τῶν ἰσθμῶν καιρός. Ἱσμα . παρὰ τὸ ἴζω. Ἰσόρροπον . τὸ ἰσοστάσιον. Ἱσοστάσιον . τὸ ἴσον τῷ σταθμῷ. Ἱσοσθενές . τὸ ἰσοδύναμον. Ἰσοκλεές . τὸ ἴσον ἔχον δόξαν. Ἰσόπεδον . ἔχον ἴσην τὴν γῆν. Ἰσόκωλον . τὸ ἴσα μέρη ἔχον. Ἱσοπαλῇ . ἐν κλήρῳ ἴσα. πάλος γὰρ ὁ κλῆρος.
- iota 1127 Ἱστίον . τὸ ἄρμενον. παρὰ τὸ ἴζειν ἐφ’ ἐνὸς τόπου καὶ ἰδρύσθαι. ἴζω, ἰστός καὶ ἰστίον. Ἱσχίον . τὸ κοῖλον γλουτοῦ, ὅπου ἡ κοτύλη στρέφεται. Ἱσχνόν . λεπτόν. Ἱσχυρόν . μέγα. βαθύ. ἔτι ἰσχυρόν τραῦμα λαβοῦς’ ὑπ’ ἐμοῦ. (Ρῆμα.) Ἱσαν . ἐπορεύθησαν. παρ’ Ὀμήρῳ καὶ μόνον. εἴμι, ὁ παρατατικὸς ἦν, τὸ πληθυντικὸν τὸ α ἴμεν, ἵτε ἴσαν. καὶ ἴσαν ἀντὶ τοῦ ἔγνωσαν. Ἱσατο . καθίδρυσεν. Ἱσασι . γινώσκουσιν. ἀπὸ τοῦ ἰσῶ παράγωγον ἴσημι. τοῦτο δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ εἶδω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐπίσταμαι. τὸ πληθυντικὸν ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασιν. ὥσπερ δίδοσιν οὐ περισπᾶται. Ἱσθι . γίνωσκε. [ἔστιν εἶδῶ τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων εἶσω. ἐξ οὗ καὶ τὸ εἴσομαι. οὗ ὁ μέλλων σπασθεὶς ἐνεστὼς γίνεται ἰσῶ, διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα ῥήματα κατ’ ἐνδειαν

- iota 1128 διχρόνῳ βραχεῖ παραλήγει. οἶον· πείθω, πιθῶ· στείχω, στιχῶ· φείδω, φιδῶ· τεύχω, τυχῶ· οὕτως οὖν καὶ εἶδω, εἴσω, ἰσῶ, διὰ τοῦ ι βραχέος. ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον τῶν εἰς μι ἴσημι, ὁ παρατατικὸς, ὅπερ Δωρικῶς γίνεται ἴσαμι. τούτου τὸ πληθυντικὸν ἴσαμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἴσμεν. τὸ β ἴσατε, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἴστε. τούτου τὸ προστακτικὸν ἴσαθι, καὶ ἐν συγκοπῇ ἴσθι. τὸ τρίτον ἴστω. τὸ β τῶν δυϊκῶν ἴστον· πλεονασμῷ τοῦ ε, ἰστέον.] [ἴσθι . ὕπαρχε. ἀπὸ τοῦ εἰμί. τὸ α τῶν πληθυντικῶν ἔμεν, ὅπερ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ς γίνεται ἔσμέν. ἀπὸ τοῦ ἔμεν γέγονε τὸ προστακτικὸν ἔθι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς ἴσθι· τὸ γὰρ ε πλεονάσαντος συμφώνου τρέπεται εἰς ι . οἶον· ἔχω, ἴσχω. οὕτως οὖν καὶ ἔθι, ἴσθι. τοῦτο δὲ τὸ ἴσθι κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τὸ ὀφειλόμενον ε ἀναδέχεται καὶ γίνεται ἔστω.] Ἰσηγορεῖ . ἐπ' ἴσης λέγει. Ἰσημι . γινώσκω. καὶ ἴσαμεν. Ἰσκω . τὸ κλέπτω.
- iota 1129 Ἰσκειν . τὸ εἰκάζειν. Ἰσοφαρίζειν . ἐξισοῦσθαι. ἴσος φαίνεται. ἐξισάζειν. Ἰστέον . γνωστέον. Ἰστορῆσαι . θεάσασθαι. Ἰστε . γινώσκετε. Ἰσθη . ἀντὶ τοῦ στήσον. προστακτικῶς. * καὶ ἴσθης, εἰργάσω. * Ἰστορημένα . πρὸς θεᾶν ἰστάμενα. οὕτω γὰρ ἦσαν ἰστορημένα μόνον. Ἰσχανα . ἔξυσα. ἐλέπτυνα. Ἀριστοφάνης· Ἰσχανα τὴν τέχνην ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις. Ἰσχάνει . κωλύει. καὶ ἰσχανόωσα. καὶ ἰσχανόωσιν. Ἰσχανόω δὲ, τὸ ἐπιθυμῶ, γενικῇ . Ἰσχεο . πέπαυσο. καὶ ἴσχεσθε.
- iota 1130 Ἰσχει . κρατεῖ. Ἰσχυρίζεται . ἐνίσταται. διαβεβαιοῦται. φιλονεικεῖ. Ἰσχυνομυθοῦντες . ἀκριβολογοῦντες. [λεπτολογοῦντες.] (Ἐπὶ ῥήμα.) Ἰσσα . ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ὅλως δυσπραγούντων. Ἰσως . τάχα ἢ ὁμοίως. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Τ. (Ἀρσενικόν.) Ἰταμός . ἀναίσχυντος, ἀναιδής. παρὰ τὸ ἴεσθαι, ὃ ἐστὶν ὀρμᾶν. Ἰτης . ὁ πτωχός, ὁ ὀρμητικός, ὁ ἐπὶ πάντας ὀρμῶν. ἀπὸ τοῦ ἰέναι. ἀπὸ τούτου καὶ εἰσητήρια. οὕτως ὦρος ὁ Μιλήσιος.
- iota 1131 Ἰτυλος . ὁ ὀρφανός. (Θηλυκόν.) Ἰτέα . τόπος. ἀφ' ἧς ὁ δημότης ὁ Ἰτεαῖος. Ἰτέα . * τὸ δένδρον. παρὰ τὸ ἰέναι· ταχέως γὰρ αὔξεται. Ἰτυς . περιφέρεια ὅπλου. ὁ δὲ Καλλίμαχος, ὡς ὀρᾷ αὐτὸν παριόντα, ἐπιλαμβάνεται αὐτῆς τῆς Ἰτυος. λέγει δὲ τὴν ἀσπίδα. Ἰτώνη . καὶ Ἰτωνία. ἢ Ἄρτεμις. Ἰτωνίς . χώρα. καὶ κλίνεται Ἰτωνίδος. (Οὐδέτερον.) Ἰταβύριον . ὄρος οὕτω καλούμενον. ἔστι δὲ λίαν ὑψηλόν. Ἰτρία . καπυρώδη πλάσματα. καὶ ἴτριον. ἀπὸ τοῦ ἰέναι· ἐπὶ λεπτὸν γὰρ ἔλκεται. [Ἰτρον . τὸ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος.] ἐξ οὗ καὶ ἴτρα, καὶ μίτρα, ἢ περὶ αὐτὴν ζώνη. Ἰτρόγαλα Ἰτέον . πορευτέον. Ἰτητέον . πορευτέον.
- iota 1132 (Ῥήμα.) Ἰτην . ἐπορεύθησαν. ἴημι. καὶ σημαίνει τὸ πέμπω. τοῦτο γίνεται κατὰ συγκοπὴν τοῦ η ἴμι, ὁ παρατατικὸς ἴν, ἴσι, τὸ δυϊκὸν ἴτον, ἴτην. τῷ δ' αὐτ' ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν. Ἰτω . ἰέτω. ἐρχέσθω. ἀλλ' ἴτω· χαιρέτω γῆν πρὸ γῆς, ὅποι βούλοιο. ἀπὸ τοῦ εἴμι. τὸ α τῶν πληθυντικῶν ἴμεν. τὸ προστακτικὸν ἴθι. τὸ τρίτον ἴτω. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Ἰϋγμός . βοή, φωνή. Ἰϋξ . κύριον. (Θηλυκόν.) Ἰϋγξ . ἔρω, ἢ ὁ τοῦ λόγου ῥυθμός, καὶ τὸ ὄρνεον τὸ λεγόμενον σεισοπύγης. τοιαύτη τις προσῆν Ἰϋγξ Διογένους τοῖς λόγοις τοῦ κυνός. Ἰϋγγες . λεπτοὶ πόροι. καὶ αἱ τέρψεις. καὶ τὰ ἐφέλκοντα τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα.
- iota 1133 (Ῥήμα.) Ἰϋζει . βοᾷ. κράζει. ἀγροικικῇ τῇ φωνῇ φωνεῖ. πεποιήται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἰοῦ ἐπιῤῥήματος. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Φ. (Ἀρσενικόν.) Ἰφίς, Ἰφιδος . ὄνομα κύριον. καὶ ὁ ταχύς. Ἰφίνοος . Ἰφικλῆς· Ἰφικλος· Ἰφικράτης· Ἰφίτος· Ἰφίστιος. ὀνόματα κύρια. Ἰφθιμος . ὁ ἰσχυρὸς καὶ γενναῖος. [ὥς παρὰ τὸ ἄνθος γίνεται ἄνθιμος, καὶ κῦδος κύδιμος, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἴφι ἴφιμος καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἴφθιμος. ἢ παρὰ τὸ ἴφι καὶ θυμὸς ἰφίθυμος καὶ συγκοπῇ ἴφθιμος.] (Θηλυκόν.) Ἰφιγένεια . κύριον.
- iota 1134 Ἰφικράτιδες . εἶδος ὑποδήματος. εἶποτε δὲ τὰς ἀττικὰς ἰφικράτιδας. ὁ γὰρ Ἰφικράτης σκυτέως πατρὸς υἱός. Ἰφίη . εἶδος ἀγρίου λαχάνου. Ἰφύς . ἢ ὀφρὺς. (Οὐδέτερον.) Ἰφιον . τὸ λιπαρόν. Ἰφια μῆλα . ἰσχυρῶς βαδίζοντα. εὐτραφῇ. ἢ κατ' εὐφημισμὸν. ἢ ἰσχυροποιὰ τῶν ἀσθενούντων.

μηλα δὲ τὰ πρόβατα λέγει. (Ῥῆμα.) Ἰφύει . βοᾶ. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ἰφι . ἰσχυρῶς. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ νόστου γίνεται νοστόφι καὶ ἐν συγκοπῇ νόσφι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἱς, ἰνὸς, ἰνόσφι καὶ κατὰ συγκοπὴν ἴφι. ἐπὶ δὲ τοῦ ἴφι κατὰ ἀντίφρασιν ἐστὶ σημαί-

iota 1135 νει δὲ τὰ ἀσθενῆ καὶ οὐ τὰ ἰσχυρά. ἢ εἰς φι συλλαβὴ κατὰ πᾶσαν πτώσιν φυλάσσεται, οἶον χαλκόφι· οὐρανιαίφι. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Χ. (Ἀρσενικόν.) Ἰχθυοβολεὺς καὶ ἰχθυουλκός . ὁ ἀλιεύς. Ἰχθὺς . περισπᾶται. παρὰ τὸ θύω, τὸ ὀρμῶ, ἰθὺς καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ ἰχθὺς. Ἰχνεύμονος . εἶδος ζώου καὶ ἰχθύος. Ἰχώρ . τὸ σεσηπὸς αἷμα. παρὰ τὸ ἔχω, ἴσχω, ἰσχωρ, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς ἰχώρ. ὅθεν καὶ τὸ ι φυλάσσει μακρόν. τὸ γὰρ ἰχώρ θέσει μακρόν ἐστι· ὡς ἐν τῷ γίγνεται, γίνεται. Ἰχῶ . τὸν ἰχώρα, κατὰ ἀποκοπὴν. ἢ εὐθεῖα ὁ ἰχώρ, τοῦ ἰχώρος, τὸν ἰχώρα, τὸν ἰχῶ. ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόργνυ. (Θηλυκόν.) Ἰχλα . ἢ κίχλα. Ἰχναίη . ἢ Μακεδονία.

iota 1136 (Οὐδέτερον.) Ἰχνος . βῆμα ποδός. παρὰ τὸ ἴσχειν, ὃ ἐστὶ συνέχειν ὅλον τὸ πόδα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνέχεσθαι τῆς γῆς. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος. Ἰχθυόκεντρον . ἢ τρίαινα. ἥτοι καμάκιον. (Ῥῆμα.) Ἰχθυά . ἰχθύας ἀγρεύει. Ἰχνηλατῆσαι . διὰ τῶν ἰχνῶν ἀναζητῆσαι. Ἰχνεύει . ἐρευνᾷ. ζητεῖ. Ἰχναῖται . ἰχνοσκοπεῖ. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ψ. (Ἀρσενικόν.) Ἰψ . ὁ σκώληξ. καὶ κλίνεται ἱπός, ἢ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τοῖς ἱψίν. (Ῥῆμα.) Ἰψας . ἔβλαψας. εἴψας δὲ ἀντὶ τοῦ ἠκολούθησας, δίφθογγον. Ἰψω . ἔβλαψας. μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν.

iota 1137 Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Ἰώας . κύριον. Ἰωβάδας . κύριον. Ἰωβηλαῖος . μὴν οὕτω καλούμενος παρὰ Ἰουδαίοις καὶ τιμώμενος. ἰστέον, ὅτι τὸ ἀργὸν ἔτος κατὰ τὴν ἑπταετίαν ἠργεῖτο παρὰ Ἰουδαίοις ὁμοίως ταῖς ἑβδομασίην ἡμέραις. Ἰώβ . κύριον. ἐρμηνεύεται δὲ πρόσωπον πόνου. Ἰωδαέ . κύριον. Ἰώεσδρος . κύριον. † Ἰωήλ . κύριον. † Ἰωθάμ· Ἰωθῆρ . ὀνόματα κύρια. Ἰώλκιος . κύριον. Ἰωνάθας . κύριον. Ἰωνες . οἱ περὶ τὴν Ἀσίαν. Ἰωάννης . κύριον. ἐρμηνεύεται χάρις, ἢ θεωρητικός, ἢ θεολογικός, ἢ ἀγαπώμενος, διὰ παρθενίας καὶ καθαρότητος. Ἰωάχαζ . κύριον. Ἰωάβ . κύριον. Ἰωσῆς . κύριον. Ἰώσηπος· Ἰωσεδέκ . κύρια.

iota 1138 Ἰωσίας . κύριον. οὗτος ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας κατὰ τοῦ θεοῦ ἐζήλωσεν, ὡς καὶ τὰ ὁστᾶ τῶν πάλαι ἀποθανόντων [ιερέων] τῶν εἰδώλων ἀνασκάψαι καὶ διαλικοῦναι. * Ἰωάθαμ . κύριον. ἐρμηνεύεται δὲ καὶ συντέλεια. * Ἰωρός . κύριον. σημαίνει καὶ τὸν θυρωρὸν, καὶ τὸν φύλακα. Ἰωχμός . θόρυβος. παρὰ τὸ διώξω, διωγμός, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωχμός. Ἰωφονίας . κύριον. Ἰωάννης . ὁ τῷ λόγῳ διὰ πραότητα καὶ πολλὴν καθαρότητα τῆς καρδίας ἀγαπώμενος. (Θηλυκόν.) Ἰωάννα . κύριον. ἐρμηνεύεται περιστέρα. Ἰωγή . ἢ σκέπη. Βορέω ὑπ' ἰωγῇ. ἀπὸ τοῦ ἰέναι. τὸ γὰρ σκέπον ἐπὶ πᾶν, ὃ σκέπει, ἵεται. Ἰων . ὄνομα πόλεως. Ἰωή . ἢ πνοή. παρὰ τὸ ἴημι, ἰή, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, ἰωή, καὶ ἢ φωνή. παρὰ τὸ ἴω γί-

iota 1139 νεται ἰωή ἢ διῖκνουμένη εἰς ἀκοήν. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος. Ἰωκή . ἢ βοή. δίωξις. παρὰ τὸ διώκω διωκή, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωκή. Ἰῶκα . τὴν ἰωκὴν λέγει, ὃ ἐστὶ τὴν ὀρμὴν, τὴν δίωξιν. οὕτως Ὡρος. ὡς Ἡσίοδος τὴν κρόκην, κρόκα. ὥστε μεταπλασμός ἐστιν. Ὁμηρος· ἰωκά τε δακρυόεσαν. Ἰωκάς . ὀρμὰς, δίωξεις. Ἰῶλκα . αὐλακα. Ἰωξις . ἢ δίωξις. ὡς ἀπὸ τοῦ λέγω, λέξω, λέξις, ἔξω, ἔξις, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ διώκω, διώξω, δίωξις, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωξις, ἢ δίωξις. Ἰωνία . χώρα. Ἰώνυμφα . κύριον. Ἰωνιά . ἢ τῶν ἰων πρασιά. ὡς καὶ κρινωνιά καὶ ῥοδωνιά.

iota 1140 (Οὐδέτερον.) Ἰωτάπατα . τόπος. Ἰά . τὰ βέλη καὶ τὰ φάρμακα. Ἰῶτα . τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸν ἰὸν τῶν ἰοβόλων ζώων. εἰς ὀρθὸν γὰρ βαδίζειν ὁ ἰὸς, ὡς καὶ ἡ τούτου γραφή. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰοῦ, τοῦ βέλους. (Ῥῆμα.) Ἰώθη . ἐχολώθη. † ἡ ἰοῦ ἐπληρώθη. † Ἰῶμεν . ἔλθωμεν. * βαδίσωμεν. * Ἰών . ἀντὶ τοῦ πορευθεῖς, ὀξυτόνως, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλθόν. Ἰώ . ἀντὶ τοῦ φεῦ. ἰὼ τραυμάτων ἐποδύνων. ἰὼ, βαρύβρομοί τε βρονταί. ἐκ τοῦ ἰωή κατὰ συγκοπὴν ἰώ. Τρύφων δὲ λέγει, τὸ ω κλητικὸν προσέλαβε τὸ ι καὶ ἐγένετο ἰώ.

- kappa 1141 ⁽¹⁴⁾ Κ. Τὸ Κ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Κάβαξ . ὁ πανοῦργος. Κάβαισος . ἄπληστος. κάβον γὰρ μέτρον σιτικόν. Καδδίσκος . ἀγγεῖόν τι, εἰς ὃ ἐψηφηφόρουσαν οἱ δικασταί. Καθηγητής . διδάσκαλος. Κάθιδρος . κεκτηκώς. Καθαπτός . ἐνδεδυσμένος. Ἀριστοφάνης· νεβρῶν δοραῖς καθαπτός. Καθαροί . οἱ τὴν καθολικὴν ἀρετὴν κεκτημένοι, καὶ μηδὲν ἑαυτοῖς συνειδότες πονηρόν. ἢ οἱ ἐν σωφροσύνῃ διάγοντες, ὡς τὸ μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ. Καθαρός . ὁ πάντα καλῶς θεωρῶν. ἢ ὁ μὴ λαμβανόμενος ἑαυτοῦ ἐπὶ ἀθετήσει ἐντολῆς θεοῦ
- kappa 1142 ἢ ἐλλείψει ἢ ἀμελείᾳ. εἰ δὲ βούλει, ὁ μὴ μόνον τῆς κατ' ἐνέργειαν καὶ διὰ σώματος τελουμένης ἀμαρτίας ἀπεχόμενος, ἀλλ' ὁ καὶ τοῖς λογισμοῖς καθαρεύων καὶ οὐδὲ ἐν τῇ ψυχῇ πλημμελῶν. ἱκανὴ γὰρ ἐστὶν ἡ τῆς ψυχῆς καθαρότης τὸν θεὸν κατ' αὐτῆς κατοπτρίζεσθαι. τῶν γὰρ τῆς ἰδίας φύσεως ἀγαθῶν ὁ θεὸς ἐνετύπωσε τῇ ἡμετέρᾳ κατασκευῇ τὰ τιμήματα, οἷόν τινα κηρὸν σχήματι γλυφῆς προτυπώσας. * Κάϊν . ζῆλος ἐρμηνεύεται. ὁ δὲ Ἄβελ, πένθος. * Κακοδαίμων . δυστυχής. Κακήγορος . ὁ λέγων κακά. Κακός . ὁ μὴ θέλων τὸ καλόν, καὶ ὁ δειλός. Ὅμηρος· κακοὺς δ' ἐς μέσον ἤλασεν. Κακόχαρτος . ὁ τοῖς κακοῖς χαίρων. Κακόσχολος . πονηρός. ἀπὸ τοῦ σχολάζειν τοῖς κακοῖς.
- kappa 1143 Καλάσιρις . χιτῶν πλατύς. οὕτως Αἰγύπτιοι. Κάμμορος . ταλαίπωρος. οἷονεὶ κακόμορος. κατὰ συγκοπὴν κάμμορος. Κάμαξ . χάραξ ἢ ξύλον ὀρθόν. Κάνωτος . τόπος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Κανών . λόγος ἔντεχνος δηλωτικός, ἀπευθύνων ὁμοιότητι πρὸς τὸ καθόλου τὸ διεστραμμένον τῶν λέξεων. ἢ κανὼν ἐστὶ νόμος ἀπαράβατος, καὶ μέτρον ἀδιάψευστον, πᾶσαν πρόθεσιν καὶ ἀφαίρεσιν μηδαμῶς ἐπιδεχόμενον. † ἐκ τοῦ κανόνος, ὅς ἐστι ξύλον, ᾧ κέχρηται οἱ τεχνῖται εἰς ξύλων ἢ λίθων ἀπόρθωσιν. παρατιθέντες γὰρ τὸν κανόνα τοῖς παρ' αὐτῶν ἐργαζομένοις, δι' αὐτοῦ, εἴ τινα εὐρίσκουσιν ἐν αὐτοῖς λοξότητα, εἰσοχὰς τε καὶ ἐξοχὰς, εἰς εὐθύτητα ἀποξέουσι καὶ ὀρθοῦσι τὸ ἐργαζόμενον. † Κάπετος . σορός, θήκη. Καπνός . ἀναθυμιάσις ξυλῶδης ξηρὰ καὶ θερμὴ. ἢ ἀτμός δριμύς ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ἀναφορᾶς, ἐκ τῶν ὑποτυφομένων ἀναπεμπόμενος. ἄνθραξ δὲ πῦρ γεῶδες μετὰ τὴν τῆς φλογὸς πάροδον τῇ παχυτέρᾳ καὶ γεωδεστέρᾳ ὕλῃ ἐναπομεῖναν. μετὰ γὰρ τὸ παρελθεῖν τὸ ἀνθηρόν τῆς φλο-
- kappa 1144 γός, ἢ περὶ τὴν παχεῖαν ὕλην τοῦ πυρὸς ὁμιλία ἄνθρακες ὀνομάζονται. Καρδιανός . ἀπὸ πόλεως Καρδίας. Καρθμός . ὁ ποῦς. Καρπός . ὁ πρὸς ἄμητον ἡτοιμασμένος στάχυς. σημαίνει καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός. ὡς τὸ κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ. ἔνθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς [ξηρὸς] τόπος καὶ ἄσαρκος καρπὸς λέγεται. Καρχαροδόντων . τραχεῖς ὀδόντας ἐχόντων ἢ ὀξεῖς. παρὰ τὸ χαράσσω κάρχαρος κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· τὸ γὰρ τραχὺ καὶ σκληρὸν χαράσσεται. * Κατοβλέψ . εἶδος θηρίου. * * Καταπέλτης . τιμωρητικὸν ὄργανον, ἐν ᾧ προσδεσμούμενός τις οὕτως κολάζεται. * Κατηφής . στυγνός. Κατάλληλος . ἀρμόζων. Καταπρανοῦς . ἥτοι κατωφεροῦς. Κατάγελως . ὀνειδισμός. ἐξουδένωσις. Κατάδουπος . ὁ κατακτυπος. δοῦπος γὰρ ὁ κύπος. ἢ ὁ καταρράκτης. Κατάρρυτος . ἀρδεύσιμος.
- kappa 1145 Καυλῷ . τῷ ἄκρῳ τοῦ δόρατος. Καχυρδίας . ὁ ἐκ κριθῆς ἄρτος, ὃν παξαμᾶν λέγομεν. Καχύποπτοι . κακὰ ὑποπτεύοντες. Καιρός . χρόνος ἐπιτήδειος εἰς ἐργασίαν. Καινός . ὁ νέος. οἶμαι, ὅτι κραινός τις ὢν. κατ' ἔλλειψιν τοῦ ρ. οἷονεὶ ὁ ἤδη ἐπιτελεσθεῖς. Κακός . ὁ δειλός. παρὰ τὸ χάζω, χακός καὶ κακός, ὁ ὑποχωρῶν καὶ φεύγων. Κάβειροι . δαίμονες ἢ ὀνόματα θεῶν. Ἀξιόκερσα ἢ Περσεφόνη· Ἀξίερος ἢ Δημήτηρ· Ἀξιοκέρσης δὲ ὁ Ἄιδης. προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ Καβείρων, ὁρέων Φρυγίας, ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν. † Κάϊκος . ὄνομα ποταμοῦ. † Κάδος . παρὰ τὸ χαδῶ, τὸ χωρῶ, περισπωμένως. ὁ μέλλων χαδῆσω. ἀφ' οὗ τὸ κεχάδηκα κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ῥῆμα ὄνομα χάδος, καὶ κάδος, τὸ χωρητικὸν ἀγγεῖον. Κάκιθος . ὁ κακιζόμενος. παρὰ τὸ κακίζω κάκιστος καὶ κάκιθος.

Κακόσχολος . ὁ χρόνον διατιθέμενος ἐπὶ τὸ χεῖρον. Κάλαθος . εἰς ὃν τὰ κάλλη ἀποτίθενται. κυρίως δὲ κάλλη τὰ βεβαμμένα ἔρια. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ ἐπιδεκτικὸς τῶν πυρῶν καὶ σταφυλῶν. ἢ γάλαθος, εἰς ὃν τὸ γάλα ἀπετίθεσαν τυρεύοντες. Κάλλιμος . ἡ διὰ τοῦ ι παραγωγή ἐκ τριῶν γίνεται. οἶον· σπόρος, σπόριμος· ἀγωγή, ἀγώγιμος· κῦδος, κύδιμος. οὕτως κάλλος, κάλλιμος. γίνεται καὶ ἀπὸ ῥήματος προσδοκῶ, προσδόκιμος. Καλόπους . κυρίως ὁ ξύλινος ποῦς. κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον. Καλός . ἔστι ῥῆμα κάζω, τὸ κοσμῶ. ὁ μέλλων κάσω. ῥῆμα ὄνομα καλός. ἢ παρὰ τὸ καλῶ ῥῆμα γίνεται καλός· διὰ τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον, ὡς ἀγαθὸν, ἐφ' ᾧ ἄγαν θέομεν. Κάμαξ . ἀρσενικῶς μὲν σημαίνει τὸ ὄρυγμα, ἢ τοὺς πασσάλους τοὺς ἐν τῷ τάφρῳ πεπηγμένους πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐρωήν. θηλυκῶς δὲ τὰς ράβδους, ἢ δόνακας πεπηγμένους ταῖς ἀμπέλοις. Ἡσίοδος·

kappa 1147 σειόμενος σταφυλῇσι καὶ ἀργυρέησι κάμαξι. παρὰ τὸ κάμνειν ἐν τῷ βαστάζειν τὴν ἄμπελον. οἶονεὶ κάμναξ τις οὔσα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν κάμαξ. Καμπανοί . ὅτι Καμπτὸν ἔκτισαν πρὸς τὴν Κύμην τόπον οὕτω λεγόμενον. ὅθεν καὶ Καμπανοὶ ἐκλήθησαν. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος. Κανθός . ὁ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ. οἶονεὶ κνηθός τις ὢν, ἀπὸ τοῦ κνήθεσθαι, συνεχῶς δακνομένους. Κάπηλος . ὁ μεταβολεὺς καὶ οἰνοπώλης. παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλόν, ἡγουν τὸν οἶνον. [ἢ παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν.] Κάπετος . ἡ τάφρος. παρὰ τὸ σκάπτω, σκάπετος, καὶ κάπετος. παρὰ τὸ ἐσκάφθαι. Κάραβος . παρὰ τὸ τὴν κάραν βαίνειν, τῆς κεφαλῆς προεχούσης. ἢ καὶ τὴν ναῦν ὡσαύτως, κára γὰρ ἡ τρόπισ. Καρκῖνος . ὁ πάγουρος, καρακῖνος τις ὢν, ὁ κινῶν ἐπὶ συχνῶ τὴν κάραν. Κάρος . ἡ σκότωσις. [ἢ μέθη.] παρὰ τὸ τὴν κάραν βλάπτειν. [Καρπός . ὁ πρὸς ἄμητον ἡτοιμασμένος στάχυς. παρὰ τὸ κάρφος, ὃ σημαίνει τὸ ξηρὸν, γίνεται καρφός καὶ καρπός. ἔνθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς ξη-

kappa 1148 ρὸς τόπος καρπὸς λέγεται παρὰ τὸ κάρφος. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος.] Καρχαρόδους . τὰ ζῶα τὰ κεχαραγμένους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας, τουτέστι στρογγύλους καὶ ὀξεῖς, ἐναλλάσσοντας ἑαυτῶν. ὡς λύκος, λέων, πάρδαλις. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ χαράσσω ῥῆμα. ὅπερ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ὀδοῦς γίνεται χαρόδους, [καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν χαρχαρόδους καὶ καρχαρόδους.] ἀμφόδοντα δὲ λέγει ζῶα, ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους ἔχει τοὺς ὀδόντας στρογγύλους καὶ ὀξεῖς, ἀλλὰ παχεῖς καὶ πλατεῖς. ὡς ἄνθρωπος, ἵππος καὶ τὰ ὅμοια. χαυριόδοντα δὲ, ὅσα ἔχει τοὺς ὀδόντας ὑπερφερεῖς. ὡς ἐλέφας, σῦς, ἀσπάλαξ. Κασίγνητος . ὁ γνήσιος ἀδελφός. παρὰ τὸ κάσις, ὁ ἀδελφός, καὶ τὸ γνῆς γνητός, ὃ σημαίνει τὸν ἴδιον ἀδελφόν. Ἡσίοδος· μὴ δὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον. Κατηφής . ὁ ὑπὸ αἰσχύνης κάτω νεύων τοὺς ὀφθαλμούς, ἡγουν ὁ αἰσχυνόμενος. παρὰ τὸ φῶ, τὸ φαίνω, γέγονε παράγωγον φαίω, φάος, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως γέγονε καταφαής, καὶ ἐν συγκοπῇ κατηφής, ὁ ἔχων κάτω τὰ φάη, ἡγουν τοὺς ὀφθαλμούς. Καύηξ . ὁ λάρος. διὰ τὸ ἀδδηφάγον. καύη γὰρ ἡ τροφή. Εὐφορίων·

kappa 1149 τῆς οὐδ' αἴθυιαι οὐδὲ κρυεροὶ καύηκες. ἢ ἀπὸ τοῦ καῦ καῦ λέγειν. καύηξ ἐρίνοῦ προσκαθήμενος κλάδου. Καυλός . τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, εἰς ὃ τὸ ξύλον ἐντίθεται. γέγονε κατὰ πλεονασμόν τοῦ κ. αὐλῶ γὰρ ἔοικε. πᾶν γὰρ ἐπίμηκες αὐλὸς λέγεται. Καῦρος . ὁ κοῦφος ταῖς φρεσίν, οἶονεὶ αὖρος τις ὢν. καὶ πλεονασμῶ τοῦ κ, καῦρος. τὸν γὰρ κατὰ νοῦν ἐλαφρὸν καῦρον ἐπονομάζουσι. βέλτιον δὲ διὰ τοῦ γ γαῦρον λέγειν. ἴν' ἢ ὁ σφοδρὸς καὶ ὑπερήφανος. παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς αἵρεσθαι. Καυστειρός . ἀπὸ τοῦ καίω, καύσω, κέκαυμαι, κέκαυσαι, καυστειρός, κατὰ τροπὴν δωρικὴν τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον. Κατὰ καιρόν . κατὰ τὸν εὐκαιρον καὶ προσήκοντα καιρόν καὶ χρόνον. οὕτως ὁ Ἀπόστολος· κατὰ καιρόν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε.

kappa 1150 Κάμασος καὶ κάμασον . τὸ πικούτζουλον. Κάδης . ἀγιασμός ἐρμηνεύεται. (Θηλυκόν.) Καθαίρεσις . ἡ καταστροφή. Κάθοδος . ἀγωγή, περίοδος. Καθ' ὁμοίωσιν . τὴν τῆς ἀρετῆς κατὰ τὸ δυνατόν ὁμοίωσιν. Καθ' ὥραν . κατὰ καιρόν. Καθοσίωσις . δικαίωσις. Κακοῤῥαφία . ἡ κακοφροσύνη, κακοσυνθεσία. Κακοέπεια . ἡ βλασφημία. Κακανδρία . ἡ δειλία. Κακεντρέχεια . ἡ

πονηρία. Καλάβροψ . ή ποιμενική ράβδος. † Καλλιτόκεια .† Κάλυξ . άνθος ρόδου μήπω
άνοιγέν. Καλλιρρόη . πηγή καλώς ρέουσα. Καλοκάγαθία . ή αγαθότης.

kappa 1151 Καλία . ή νοσιά. Καλύπτρα . κόσμος καὶ σκέπασμα τῆς κεφαλῆς. Καλλιέπεια . ή εὐφράδεια.
Κακία . δῶνυμός ἐστιν ή λέξις. ή ὄντως κακία, οἶον μοιχεία, πορνεία, πλεονεξία. λιμός δὲ καὶ
λοιμός, θάνατος καὶ νόσοι καὶ τᾶλλα οὐκ ἔστι κακία, διότι πολλάκις ἡμῖν ἀγαθῶν αἵτια
γίνονται. καὶ περὶ ταύτης φησὶν ὁ προφήτης οὐκ ἔστι κακία ἐν πόλει, ἦν κύριος οὐκ ἐποίησεν.
κακία καὶ ή παρεκτροπή τοῦ ἀγαθοῦ ή κρίσις διεφθαρμένη τοῦ νοῦ. ή τὸ δι' ἑαυτοῦ φευκτὸν ὄν
καὶ βλάπτον. † Καβήνη . ή κρήνη Λυκίας.† † Κακιθή . κύριον.† † Καμμονή . ή μονομερὴς νίκη.†
Κακοεργέτισι . κακοεργοῖς. Καθ' ὑπόστασιν . τὸ ἐκ διαφορῶν φύσεων ὑπεστῶς πρᾶγμα.
Καμπύλαι . σκολιαί.

kappa 1152 Κάμηλος . τὸ ἀχθοφόρον ζῶον. κάμηλος καὶ τὸ παχὺ σχοινίον, ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀγκύρας οἱ
ναῦται. ὡς τὸ ἐν εὐαγγελίοις κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν. Κάμιλος δὲ ὁ
στρατηγός, ι. Καρδοπός . ἐνθα τὰ ἄλγευρα μαλάσσονται. Καρυκεία . ή ἡδύτης τῶν ζωμῶν.
Καρχηδών . πόλις γειτονοῦσα Ἰταλοῖς καὶ Ἀφροῖς. Καρήνας . κορυφὰς, κεφαλὰς, ἀκρωτήρια.
Κάσση καὶ κασσωρίς . ή πόρνη. Κασσία . φλοιός τις λεπτότατος καὶ εὐώδης, ξυλῶδει κάρφει
περιτεινομένη. Κάλχη . βοτάνη τις, δι' ἧς ή πορφύρα βάπτεται. Κατὰ πρόσκλησιν . κατὰ χάριν,
κατὰ προσωποληψίαν. Κατὰ συναίρεσιν . κατὰ συνάφειαν. Καταιγίς . ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδρά.
λέγεται δὲ καὶ ή τῶν ὑδάτων ζάλη. Κατ' εἰκόνα . τὸ νοερὸν καὶ αὐτεξούσιον.

kappa 1153 Κατηγορία . λόγος λέγων τὶ κατὰ τινος ή ἀπό τινος. Κατὰ φύσιν . τὸ κοινῶς ὁρώμενον ἐν τῷ
γένει συστατικὸν τῆς οὐσίας. Κατάφασις . δόξα ἡγουν κατηγορία περὶ τινος λεγομένη. οἶον· ὁ
ποταμὸς ἀνέρχεται. ή ὁ ἄρχων εἰσέρχεται. ή κατάφασίς ἐστι λόγος τινὸς ἀποφαντικὸς κατὰ
τινος. οἶον· Σωκράτης φιλόσοφος ἐστι. καὶ ἰδοὺ ἐπάνω Σωκράτους τὴν φιλοσοφίαν
κατηγόρησεν. ή κατάφασίς ἐστι λόγος ἀποφαντικὸς τινος κατὰ τινος. πᾶσα δὲ κατάφασις ή
ἀλήθειαν σημαίνει ή ψεῦδος. οἶον· Σωκράτης φιλόσοφος ἐστι. καὶ ἰδοὺ ἀλήθεια. εἰ δὲ
Σωκράτης ἰδιώτης ἐστὶ, ψεῦδος. οὐδὲν δὲ ἕτερον ἐστὶν ή ἀπόφασις εἰ μὴ κατάφασις μετὰ τῆς οὐ
ἀρνήσεως. οἶον· Σωκράτης φιλόσοφος ἐστι. Σωκράτης φιλόσοφος οὐκ ἔστι. καὶ ἰδοὺ χωρὶς τοῦ
οὐ καὶ αὐτὸ καὶ αὐτὸ ἐστίν. ἐξ ἀνάγκης οὖν πᾶσα ἀπόφασις ή ἀλήθειαν ή ψεῦδος δηλοῖ. οἶον·
Σωκράτης φιλόσοφος οὐκ ἔστι· ψεῦδος. Σωκράτης ἰδιώτης οὐκ ἔστιν· ἀλήθεια. ἡνίκα δὲ ή οὐ
ἄρνησις τῷ τρόπῳ συνάπτεται, κατάφασιν ποιεῖ. οἶον· Σωκράτης καλῶς διδάσκει. ἰδοὺ
κατάφασις αὐτότροπος. πάλιν· Σωκράτης οὐ καλῶς διδάσκει. καὶ ἰδοὺ τοῦτο οὐ συνῆψε τῷ
τρόπῳ, καὶ ἐγένετο ἀπόφασις. ῥητέον οὖν τὴν κατάφασιν λόγον ἀποφαντικὸν τινὸς κατὰ τινος
τὴν δὲ ἀπόφασιν ἐκ τοῦ ἐναντίου· ἀποφαντικὸς τινὸς ἀπό τινος. οἶον· Σωκράτης οὐ καλῶς
διδάσκει. διὰ τὸ εἰπεῖν οὐ, ἀπὸ Σωκράτους ἀπῆρεν. Κατηγορία . ή κατηγορία οὐ πάντως ἐπὶ
κακῷ λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀγαθῷ. κατηγορία ἐστὶ πᾶσα περὶ οἰουδήποτε πράγματος ὀριστικὴ
ἔμ-

kappa 1154 φασις. οἶον· ὁ θεὸς ἀγαθὸς φύσει· ὁ διάβολος πανοῦργος· δολερὸν ή ἀλώπηξ· κλεπτικὸν ή γαλῆ.
Καταφθορά . ή παντελὴς ἀπώλεια. διαφθορά δὲ, ὅταν ἄλλη οὐσία δι' ἐτέρας ἀφανίζεται, ὡσπερ
τὸ σῶμα ὑπὸ σκωλήκων. Κατάγνωσις . ή κατὰ γνῶσιν λαβὴ τοῦ ταύτην διαμαρτόντος. Κάχυς .
τὰς ἀληλεσμένας κριθάς. Καιρία . ή ἀπειλοῦσα θάνατον πληγή. Καινοτομία . τὸ κατὰ πάντα
τρόπον παρηλλαγμένον τῆς κοινῆς φύσεως, καὶ ἐν μηδενὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων συνηθείᾳ
ἐξομοιούμενον. τοῦτον δὲ τὸν ὅρον ἀναγκαῖον ἐπίστασθαι διὰ τοὺς κακῶς νοοῦντας τὴν
καινοτομίαν ἐν Χριστῷ. εἰ γὰρ ἐκαινοτόμησε τὴν φύσιν ἀσπόρως γεννηθεὶς, ἀλλ' ὅμως μετὰ
τὸν τόκον τὴν αὖξιν τῆς ἡλικίας, καὶ τὰ πολλὰ τὰ ἐν τῷ σώματι, καὶ τὰς εἰσκρίσεις καὶ τὰς
ἐκκρίσεις, καὶ περιτομὴν καὶ μετάστασιν, καὶ τὸ εἶδος καὶ τὰ μέλη, καὶ τὰς ἐκφύσεις τῶν τριχῶν
καὶ ὀδόντων καὶ ὀνύχων, καὶ ψελλισμάτων καὶ νηπίων περιπάτου, πάντα ταῦτα οὐ κατὰ

καινοτομίαν ἔσχεν, ἀλλὰ καθ' ὁμοιότητα ἡμῶν χωρὶς ἀμαρτίας, ὡς Παῦλος βοᾷ ὁ Χριστοκῆρυξ Ἀπόστολος. Κάπη . ἢ φάτνη. παρὰ τὸ κάπτειν, τὸ ἐσθίειν, γέγονε κάπη καὶ κάπη. [ἢ παρὰ τὸ κάπος, κάπη.] κάπος δέ ἐστι τὸ πνεῦμα. ἢ ὑπὸ τῶν ἀσθμάτων τῶν ἵππων καταπνεομένη. ἢ παρὰ τὸ ἐσκάφθαι καὶ κοιλάνθαι. Καβησός . πόλις Θράκης. ἀπὸ Καβησοῦ τινός. Κακκάβη . σκεῦος πρὸς ἔψησιν ἐπιτήδειον. παρὰ τὸ κάπτω, τὸ κοιλαίνω. ἀφ' οὗ ῥηματικὸν

kappa 1155 ὄνομα κάβη, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ πλεονασμὸν τοῦ κ, κάκκαβος. ἀναλογώτερον δὲ θέλουσι λέγειν ἢ κάκκαβος, θηλυκόν· τὸ γὰρ ἀρσενικὸν παντελῶς ἀδόκιμον. οὕτως ὦρος ὁ Μιλήσιος. Κακόχαρτος . ἢ ἐπὶ κακῷ χαίρουσα. ἢ ἐφ' ἧ οἱ κακοὶ χαίρουσιν. Ἡσίοδος· μὴ δέ ς' ἔρις [κακόχαρτος] ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι. Καλάβροπα . τὴν ποιμενικὴν ῥάβδον. παρὰ τὸ ῥέπειν τὸ κάλον εἰς ἓν μέρος, ἐν ᾧ ἐστι τὸ παχύ. καὶ ἡ καλουμένη κορδύλη. Καλιά . ἢ φωλεά, ἢ ἡ ἐκ κάλων, ὅ ἐστι ξύλων, κατασκευαζομένη οἰκία, μήπω εὐρεθέντων λίθων εἰς ἐργασίαν. καταχρηστικῶς δὲ ἢ ἐπὶ τῶν λίθων τῶν οἰκιῶν. Ἡσίοδος· μὴδ' ἀναβάλλεσθαι εἰς αὔριον ἔστι ἔννηφι. οὐ γὰρ ἔτρωσιεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλήν. Καλλιπάρηον . παρὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ παρειά. καλλιπάρηον κατὰ τροπὴν βοιωτικὴν τῆς εἰ διφθόγγου εἰς η . τὸ δὲ παρειά διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰα τρισύλλαβα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται, ὄντα ὀξύτονα, οἶον· φορβειά, παρειά, πλὴν τοῦ καλιά. πρόσκειται τρισύλλαβα διὰ τὸ ἰμονιά.

kappa 1156 Κάλπη . ἢ ὕδρια. Κάλπεις δὲ ποταμὸς Βιθυνίας, ι. Καλύβη . οἶονεὶ καλύφη τις οὔσα. παρὰ τὸ καλύπτω, κατὰ τροπὴν τοῦ π εἰς φ. Κάμηλος . ἀπὸ τοῦ κάμπτειν τοὺς μηροὺς ἐν τῷ καθέζεσθαι, κάμηρός τις οὔσα καὶ κάμηλος. Κάμινος . παρὰ τὸ ὑπομένειν καιομένην. Κάμπη . ὅτι τὰ μὲν τελευταῖα μέσον ἀποτείνει, τὰ δὲ πρὸς τῷ τραχήλῳ κάμπτει, καὶ εἴθ' οὕτως ἐπισύρει τὰ ὀπισθεν, κάμπτουσα ἑαυτήν. Καναχή . κτύπος. καὶ καναχίζειν. ἀπὸ τοῦ κενὸν ἀχεῖν. Κάππαρις . ὅτι ἡ καλὴ καὶ πολλὴ ἐν κάμποις φύεται, οὐχ οὕτως ἐν κρημνοῖς. εἴη ἂν οὖν κάμπαρις καὶ μεταβολῇ τοῦ μ εἰς π κάππαρις. οὕτως ὦρος ὁ Μιλήσιος. Καπύη . πόλις Ἰταλίας, ἣν Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος υἱοὶ Αἰνείου ἔκτισαν· ὡς φησὶ Κεφάλων ὁ Γεργήθιος. οὕτως ὦρος ὁ Μιλήσιος. Κάρα . ἢ κεφαλὴ. ἀπὸ τοῦ κέρας, κέρα καὶ κάρα. ἀπὸ τοῦ τετριχῶσθαι κάρα εἴρηται. κέρας γὰρ ἡ θρίξ. Καρίς . παρὰ τὸ σκαίρω σκαρίς. ἢ παρὰ τὸ κάρα καρίς. καὶ γὰρ ὅλη ἡ καρίς σχεδὸν κεφαλὴ ἐστὶ. Καρός . σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν. ἀπὸ τοῦ κῆρ κηρός· συστολῇ τοῦ η καρός. διὰ τοῦ

kappa 1157 κῆρ τὸ η εἰς α ἐτράπη καὶ οὐκ εἰς ε , ὥσπερ φρήν, φρενός, ὅτι οὐκ ἔστι τὸ καρός κατὰ ἀνάλογον κλίσιν, ἀλλὰ συστολῇ ποιητικῇ. καὶ τούτου χάριν οὐκ ἐφύλαξε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ φρήν, φρενός. Καστανία . * πόλις Μαγνησίας. Κασσαβάς . ἢ πόρνη. παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν. Κατ' ἐνῶπα . κατὰ πρόσοψιν. ἐνωπὴ γὰρ ἡ πρόσοψις. ὃν οὖν τρόπον τὴν ἰωκὴν ἰῶκα εἶπε μεταπλάσας, οὕτως καὶ τὴν ἐνωπὴν ἐνῶπα. Κατηλυσίη . ἢ κάθοδος, καὶ ἡ ἐπέλευσις. οἶον· — κατηλυσίη ζεφύριοιο. ἐλευσίη τις οὔσα καὶ ἡλυσία, καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως κατηλυσία. Κατουλάς . ἢ σκοτεινὴ νύξ, διὰ τὸ ὅλοῃν αὐτὴν εἶναι. οἶον· νύξ ἐφόβει, τήνπερ κατουλάδα κικλήσκουσι. Καυμασία . καυμελαύκιον ἢ καυμελαύχιον. διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα ἐπιτήδειον. Ἀντίπατρος ἐν ἐπιγράμματι· Καυσίη ἢ τοπάροιθε Μακηδόσιν εὐκόλον ὄπλον,

kappa 1158 καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ. κυρίως καλυμαύκιον λέγεται ἀπὸ τοῦ καλύπτειν τὸν αὐχένα. Καταχήνη . ἢ χάσμησις. παρὰ τὸ χαίνω ῥῆμα χήνη καὶ καταχήνη. Κακίαν . τὴν τοῦ κακῶσαι τὸν πέλας σπουδὴν. οὕτως Παῦλος ὁ Ἀπόστολος κακοήθειαν τὴν κακοτροπίαν λέγει. † Καρχηδών . ἐπὶ τῆς Λιβύης. † † Καλχηδών . ἢ ἐν Βυζαντίῳ, ἢ καὶ Χαλκηδὼν λέγεται. † (Οὐδέτερον.) Κάγκανον . ξηρόν. Καθῆκον . πρέπον. Καθ' αὐτό . τὸ πρῶτως καὶ κατ' οὐσίαν προσὸν τινὶ καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός. ὥσπερ τὸ λογικόν, τοῦτο γὰρ οὐσιωδῶς πρόσεστι τῷ ἀνθρώπῳ. Κακόν . τὸ δι' ἑαυτοῦ φευκτόν, καὶ πρὸς ἕτερον βλαβερόν. Καλλιέρημα . θυσία εὐπρόσδεκτος. Καλώδια . σχοινία. Καλλίπνοα . εὐώδη. † Κάλαιον . τὸ γένειον. †

kappa 1159

Καλοπόδιον . σκυτοτομικὸν ἐργαλεῖον. Καλτίκια . τὰ καλλίγια. Καλόν . ὅπερ ἀγαθόν ἐστὶ καὶ ἡδύ. καλὸν φύσει ἐστίν, ὃ ἀεὶ καὶ πᾶσι τοιοῦτόν ἐστιν, ὃ μὴ ἄλλου τινὸς ἔνεκεν αἰρετόν, ἀλλ' αὐτὸ δι' αὐτὸ ἐπιθυμητόν ἀεὶ καὶ ὡσαύτως ἔχον καὶ οὐδέποτε ἀμβλυνόμενον κόρῳ. Καμελαύκιον . Ῥωμαία ἢ λέξις ῥηθείη δ' ἂν καὶ ἑλληνιστὶ παρὰ τὸ καῦμα ἐλαύνειν καυμελαύκιον. Κανοῦν . τὸ κανίσκιον. Καπιτώλιον . ἱερὸν ἢ παλάτιον ἢ ἀγορά. καπιτωλεῖον δὲ ὁ ἀγών, δίφθογγον. Κάπος . τὸ πνεῦμα. Καππαδόκιον τέρας . Κάππα . τὸ στοιχεῖον. ὅτι Κάπιος ἐστὶν εὖρεμα. ἢ κάππα τὶ ὄν τὸ ἔχον ὅπα, ὃ ἐστὶ φωνή· τὰ γὰρ ψιλὰ ἀπὸ κάτω τῆς γλώσσης ἔχει τὴν προφορὰν τῆς φωνῆς. Κάλανδα . ἡμέραι, ἢ μηνῶν ἀρχαὶ κατὰ Ῥωμαίους. Καρφαλέον . τὸ ξηρόν.

kappa 1160 Κάρφος . ξύλον ξηρόν. Καρχαλέον . κατάξηρον. [τραχύ.] Κάρχαρον . τραχύ ἢ ὀξύ. Κάρσιον . πλάγιον. Καρυκεύματα . τραγήματα. ἢ πολυτελῆ ἀρτύματα. Καρχήσιον . τὸ ἄκρον τοῦ ἰστοῦ. Καρμεντάλια . ἐορτή. Καταδεέστερον . ταπεινότερον. Καταθύμιον . κατὰ νοῦν. Καταγώγιον . τὸ κατάλυμα. τὸ οἶκημα. Κάταντες . τὸ κατωφερές. Κατάρρυτον . ἀρδεύσιμον. Κατωμοτικόν . τὸ μεθ' ὅρκου βεβαιωτικόν. οἷον· νῆ τὸ σκῆπτρον τοῦτο. Κατὰ κάθετον . τὸ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διάστημα. Καταχρηστικόν . πᾶν τὸ μὴ ὀριστικῶς, ἀλλ' ἐν ἀφελότητι καὶ ἀκακίᾳ εἰρημένον ὑπὸ τινος. ἅτινα οὐδὲ εἰς νόμον ἢ ὅρον ἀναφέρεσθαι δύνανται, οἷον ἐστὶ τὸ εἰρημένον· ὅτι τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. οὐ γὰρ τοῦ-

kappa 1161 το δυνάμεθα πρόσωπον ἰδικὸν εἰπεῖν τὸ ἅγιον σῶμα αὐτοῦ, ἀλλὰ φύσιν. Καυνάκιον . στρώμα. Καινοτάφια . μεθ' ὧν ἐλίσσεται ὁ νεκρός. Καίριον . ἀπὸ τοῦ κῆρ, ὃ σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν, γίνεται καρὸς καὶ καίριον, ἡγουν τὸ θανάσιμον καὶ ἐπικίνδυνον. Κάλλυντρον . κόσμιον. παρὰ τὸ κορῶ, ὃ σημαίνει τὸ σαίρω, τὸ καλλύνω. Κάγκανα . τὰ ξηρὰ ξύλα καὶ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεια, οἷον ἐκ κατάκανα τινὰ ὄντα. παρὰ τὸ καίνειν, τὸ κόπτειν. καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ κάγκανα. ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ τέκω γίνεται τέκανον, καὶ κατὰ συγκοπὴν τέκνον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ καίω ῥῆμα γίνεται κάκνον καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν καὶ πλεονασμόν τοῦ γ κάγκανον. ἔνθ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξύλα κάγκανα—. Κάλλη . κυρίως τὰ βεβαμμένα ἔρια. Καλώδιον . σὺν τῷ ι γράφεται· συνεξηκολούθησε γὰρ τὸ λαγῶδιον, στῶδιον, κῶδιον. σημαίνει τὸ στῶδιον τὴν στοάν.

kappa 1162 Κανὸν καὶ κανοῦν . τὸ κανίσκιον. παρὰ τὸ χαίνειν χανοῦν καὶ κανοῦν, ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι. Κάρηνα . ἀκρόπολις. ἐξοχαί. ἀπὸ τοῦ κᾶρα κάρηνα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν. —τῇ ῥα μάλιστα ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα—. Κάρητος . τῶν εἰς ἀρ οὐδετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἅπαντα διὰ τοῦ τος κλίνονται. ὄνειαρ, ὄνείατος. οὕτως οὖν κάρηαρ, κάρηατος, καὶ κατὰ συγκοπὴν κάρητος. [τῶν δὲ δισυλλάβων τὰ μὲν φύσει μακρὰ διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον ἦπαρ, ἦπατος.] τὰ δὲ βραχέα ἢ θέσει μακρὰ παραλήγοντα διὰ τοῦ ρος κλίνονται. οἷον θέναρ, θέναρος, ὕπαρ, ὕπαρος· σημαίνει δὲ τὸ ἀληθὲς ἐνύπνιον, τὴν λεγομένην ὀπτασίαν· ἔαρ, ἔαρος καὶ κατὰ κρᾶσιν ἦρος, κέαρ, κέαρος καὶ κῆρος, ἄλκαρ, ἄλκαρος, ὃ σημαίνει τὴν βοήθειαν. σεσημειῖται τὸ φρέαρ, φρέατος, καὶ στέαρ, στέατος, ὅτι βραχέα παραλήγεται, καὶ διὰ τοῦ τος ἐκλίθη. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανός· τὰ εἰς ἀρ οὐδέτερα παραληγόμενα τὸ ω ἄκλιτά εἰσιν. οἷον· μῶμαρ· σημαίνει δὲ τὸν μῶμον·

kappa 1163 βῶβαρ· σημαίνει δὲ τὸν μέγαν· νῶκαρ· σημαίνει δὲ * τὸν ἀσθενῆ, καὶ * τὴν στέρησιν τῆς ψυχῆς. Καῦμα . τὸ κεκαυμένον ἄημα. Κατώτερα μέρη τῆς γῆς . τὸν θάνατον λέγει ὁ Ἀπόστολος. (Ῥῆμα.) Κατηρτισμένα . τέλεια. καὶ ὁ Ἀπόστολος· σκευὴ ὀργῆς κατηρτισμένα. Καγχάζων . ἀσέμνως γελῶν. Καγχαλόων . χαίρων. Καββαλεῖν . ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Καθωσιωμένος . ἀνατεθειμένος τῷ θεῷ.

kappa 1164

Καθικνεῖσθαι . καθάπτεσθαι. Καθέξει . κρατήσει. Καθεῖναι . χαλάσαι. καὶ καθεῖς. Καθεῖρκο . ἐγκέκλειστο. Καθῆστο . ἐκαθέζετο. Καθυφῆκεν . ἐνέδωκεν. Καθεδοῦμαι . καθεσθήσομαι. Καθαπτόμενος . ἐπιπλήττων. Καθιεροῖ . θεῶ ἀνατίθησι. Καθίδρυσεν . ἐστήριξε. Καθίστησι . προχειρίζεται. Καθαιρήσετε . [ἀντὶ τοῦ] καθελεῖτε. οὕτως Θουκυδίδης καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλεῖστοι.

kappa 1165 Καθαιρήσονται . καταλήψονται. Καθελών . ἀντὶ τοῦ καταβιάσας, Δημοσθένης δὲ καὶ Στησίχορος καὶ Σοφοκλῆς ἀντὶ τοῦ ἀνελών, ἥτοι ἀποκτείνας. Καθεσταμένος . ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταγμένος. Καθεστῶτα . ἡρεμοῦντα. Καθεστῶτων . ὠρισμένων. καθεστῶτων τῶν νόμων. Καθεῖντο . ἐκρέμαντο.

kappa 1166 Καθῆκαν . προεβάλλοντο. οἱ δὲ ἐπ' ἐξαπάτῃ Ῥωμαίων καθῆκαν τὸν λόγον. Καθηκούσαις . πρεπούσαις, καὶ ἀντὶ τοῦ διεκτρεχούσαις. Ξενοφῶν· ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον. Καθίδρυσαν . ἀσφαλῶς κατῴκισαν. Καθιδρύσασθαι . βεβαιῶσαι. Καθίεσαν . κατῆλθον. Καθίζεσθε . καταπήξατε.

kappa 1167 Καθίει . ἐπεχείρει. ἐνέβαλεν. ὁ δὲ καθίει πείραν ἐς τὸν ἄνδρα, οἰόμενος αὐτὸν ἔξειν κοινωνὸν ὦν ὥρμηται. Καθιεῖς . ἐπιπέμπων. Καθικόμενοι . καθαψάμενοι. Καθιπνάζεσθαι . συνελαύνειν, * συντρέχειν, * ἐρίζειν. Καθίστα . ἐτοίμαζε. Καθιστάμενος . πρὸς τὸ βέλτιον μετάγων. Καθυφίεντο . ἀντηλλάττοντο. Καθαγιάζεται . ἀφιερῶται. Καθαγιάσω . [καύσω.] καθιερῶσω. Καθαλλόμενος . καταπηδήσας. ὁ δὲ καθαλλόμενος τοῦ ἵππου καὶ τὸ ξίφος ἐλκύσας, παίει αὐτόν.

kappa 1168 Καθελεῖν . καταβαλεῖν. Καθηγεῖσθαι . ἀντὶ τοῦ ἡγεῖσθαι [παρὰ Ἡροδότῳ· φησὶ γοῦν, ὅτι καθηγέοντο οἱ Σκύθαι ἐς τῶν ἀνδροφάγων τοὺς χώρους. χρῶνται δὲ καὶ οἱ Ἀττικοὶ τῷ καθηγεῖσθαι] καὶ ἀφηγεῖσθαι. ἔστι δὲ καὶ τὸ προηγεῖσθαι παρ' αὐτοῖς. Κάθου καὶ κάθησο . ἄμφω Ἑλληνικά. Ἀριστοφάνης· * οὐχ ὅτι ς' ἐκεῖνο λάχεν οἰμῶζων κάθου. Κρατῖνος· τὴν χεῖρα μὴ ἐπίβαλλε, μὴ κλάων κάθη. λέγει γὰρ τὸ ὑποτακτικὸν ἀπὸ τοῦ κάθημι καὶ κάθη καὶ κάθηται ὀριστικῶς. Ἀριστοφάνης· ἰδοὺ κάθημαι. καὶ Ὑπερίδης· ἀποκριναί μοι, Ἑρμεία, ὥσπερ

kappa 1169 κάθη. τὸ δὲ κάθισον οὐκ ἔτι, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ καθίζου. σὺ δ' ὦ τέκνον τέως καθίζου μὴ μὲνθαδί. λέγουσι δὲ καὶ καθίζανε. Φερεκράτης· δεῖπνον παρασκεύαζε, σὺ δὲ καθίζανε. Ἀρχιππος· φέρε καθίζωμεν ἐνθαδί. Κρατῖνος· εἰ πρῶτος ἔλθοις, κἂν καθίζεσθαι λάβοις. καὶ καθίζοντας, καθίζηται, καθιζόμενον· καθήμαθα, καὶ σὺν τῷ ε, ἐκαθήμεθα. Αἰσχίνης· ἀλλ' εἰ μὲν που χρήματ' ἀναλώσει, προκαθιζήσει. καὶ Πλάτων· ἀλλὰ ποῦ δὴ δοκεῖ καθιζόμενοι ἀναγνώμεν. καὶ προελθὼν· ἐς ὅπῃ ἂν δόξη, ἐν ἡσυχίᾳ καθιζησόμεθα. καὶ πολὺ καθέζεσθαι.]

kappa 1170 Καθεδοῦμαι . τὸ καθεδοῦμαι καὶ καθεδῆ καὶ καθεδεῖται, Ἑλληνικά. τὸ δὲ καθεσθήσομαι καὶ ἐκαθέσθην καὶ καθεσθῆναι, ἔκφυλα. Ἀριστοφάνης· κᾶτα καθεδεῖ [δῆτα μοι]— καὶ ἐν Ἀχαρνέσιν καθεδεῖται. [καὶ πάλιν· καθεδῶ] δικαστάς. φησί. [καὶ Τηλεκλείδης· καθεδοῦμαι. καὶ Φερεκράτης· καθεστέον. καὶ Μένανδρος·] καθεδοῦμαι ἐνθαδὶ τὸν Λοξίαν αὐτὸν καταλαβών. καὶ Πλάτων· πρόαγε δὴ καὶ σκόπει ἅμα, ὅπου καθεδούμεθα. καὶ χωρίσαι χωρὶς μὲν τοὺς ὀπλίτας, χωρὶς δὲ τοὺς ἵππείας. καὶ καθέσαι, καὶ καθῆσθαι, καὶ καθιεῖ, καὶ καθίζειν, οὐ

kappa 1171 καθιζάνειν. καὶ καθῆστο, καθοίμην, καθήμην, κάθηντο. Καθηλωκυῖα . κατηλοκυῖα δέ. Κακύνειν . ὑβρίζειν. κακύνειν τὸν πηλὸν, ὃ ἔστι τὸν ἄξιον ὕβρεως ὑβρίζειν. καὶ κακύνειν ἀντὶ τοῦ μωραίνειν. Κακχεῦσαι . τὸ καταβαλεῖν. Κακίζει . ἐπισκώπτει. Κακερουτίας . ἀντὶ τοῦ μετεωρίζου, μέγα ἐφρόνεις. ἀπὸ δὲ τῶν κερατοφορούντων ἢ λέξις. Καλχαίνειν . κατὰ βάθος μεριμνᾶν. [καὶ κάλχη ἢ πορφύρα, ὅθεν καὶ πορφύρειν τὸ μεριμνᾶν.] Καλαμῶνται . πλεονεκτοῦσι. καὶ καλαμᾶται, ἐπανατρυγᾷ, ἢ τὰ ἀποθερίσματα συλλέγει. Καλπάζειν . τὸ ἄκρως βαδίζειν.

- kappa 1172 Καλινδούμενος . κυλιόμενος. Καλλύνει . κοσμεῖ. Καπηλεύουσιν . ἀγοράζουσιν, ἢ πιπράσκουσιν. Καρποφορήσει . προσφέρει. Καρηβαρῶν . τὴν κεφαλὴν βαρούμενος. Καρωθεῖς . τὴν κεφαλὴν σεισθεῖς, ἢ βαρυνθεῖς, ἢ σκοτοδινήσας. Κατανύγητε . κολάσατε, τιμωρήσατε, νύξατε, κεντήσατε. Κατημαξευμένος . τετριμμένος. Κατηγλαῖσμένος . λελαμπρυσμένος. Κατεστυγημένον . μεμισημένον. Κάτιδε . θεώρησον. Καταπτήσσει . δειλιᾷ. φοβεῖται, συστέλλεται. Κατεδηδοκέναι . καταφαγεῖν. Καταλεάνας . κατατρίψας. ὁμαλίσας. Κατάρδεται . ποτίζεται.
- kappa 1173 Κατεπιάνθη . ἐλιπάνθη. Καττώ . ῥάπτω, κατασκευάζω. Κατέλευσαν . ἐλιθοβόλησαν. Κατεξανίσταται . κατεπαίρεται. Κατεπτηχέναι . πεφοβῆσθαι. Κατοιόμενος . ὁ νομίζων ἑαυτὸν μέγαν, καὶ φυσῶν καὶ ὑπερηφανευόμενος. Κατακῆλει . καταθέλγει. Κατορῥώδεῖ . φοβεῖται. Κατεγνυπῶσθαι . ἀντὶ τοῦ παρειμένος εἶναι καὶ μελανός. ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πίπτειν. Κατακερματίζει . κατακόπτει. Κατηχήθησαν . ἐδιδάχθησαν. Κατέληξε . κατέπαυσε. Κατευνάσαι . κοιμίσαι, καταπραῦναι. Κατευμεγεθήσας . ὑπερβαλὼν, νικήσας. Κατηκίσατο . ἐβασάνισεν. ἐμάστιξε. Κατοιμώζοντες . στενάζοντες.
- kappa 1174 Κατολιγώρησαν . ἐμικροψύχησαν. καὶ ἀντὶ τοῦ κατεφρόνησαν. Καταδύντος . βυθισθέντος. Κατήδεσα . αἰσχυνθῆναι ἐποίησα. Κάτεισι . κατέρχεται. Καταληΐζεται . διαρπάζει. Καταρῥάψωδεῖ . φλυαρεῖ. Κατασεῖει . καταβάλλει. Κατεστόρεσεν . ἐπράυνεν. κατέστρωσεν. Κατέστικται . πεποίκιλται. Καταψηφίζεται . κατακρίνεται. Κατεσκίρῳται . ἐσκλήρῳται. σκίρῳς γὰρ ὁ γύψος. Καταθρήσωμεν . θεωρήσωμεν. Κατασκίδνεται . διασκορπίζεται. Κατειρωνεύεται . ὑποκρίνεται. Κατῳλισθον . ἔπесον. Καταφοιτῆσαι . κατελθεῖν, παραγενέσθαι.
- kappa 1175 Κατανδρίζεται . καταπαλαίει. Κατεκαλλύνετο . ἐκοσμεῖτο, ἐλαμπρύνετο. Κατακερτομοῦντες . σκώπτοντες. Κατασπέρχιν . κατασπουδάζειν. Κατεαγῶς . καταθάσας. Καταδύεται . κατακρύπτεται. Κατωρχήσαντο . ἐνέπαιξαν. Κατορυγῶσι . ταφῶσι. Κατεῤῥύη . ἠφανίσθη. Κατενεμήσατο . ἐβοσκήθη. Καταλάμπεσθαι . τὴν ὁλοτελῇ ὄψιν δηλοῖ. Καταδέση . ἀξίους αἰδοῦς παρασκευάση. Καταβραβεύετω . παραλογιζέσθω ἢ κατακρινέτω. Καταθοινήσασθαι . καταφαγεῖν. θοῖνη γὰρ ἡ εὐωχία. Κατευθυνθείησαν . εὐοδωθείησαν.
- kappa 1176 Κατεστρατοπέδευσε . κατέδραμε πολεμικῶς. Κατισχυμένος . κεκρατημένος. Κατησχυμένος δέ, ὁ ἄξιος αἰσχύνης, ἢ . Κατοιχομένων . ἀπελθόντων, τεθνεώτων. Καταδαρθεῖν . ἀναπεσεῖν ἐπὶ κλίνης, ἢ ὑπνῶσαι. καταδαρθεῖν τάπησι. Καρδαμύττειν . τὸ συνεχῶς τὰ βλέφαρα κινεῖν, καὶ εἰς ἐπίμυσιν ἄγειν. εἴρηται ἐκ τοῦ καρδάμου. Καταργῶ . τὸ ἀποπαύω καὶ πληρῶ. κατηργήθη γὰρ ὁ νόμος ἀντὶ τοῦ ἀπεπαύθη. γίνεται δὲ ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἀργῶ. τοῦτο ἐκ τοῦ ἀργός, ὃ σημαίνει τὸ ἄπρακτον. τοῦτο παρὰ τὸ ἀεργός κατὰ συγκοπὴν. Καχλάζει . ἀντὶ τοῦ βράζει. Καινοτομοῦνται . νεουργοῦνται. Καιροφυλακῆσαι . καιρὸν ἐπιτηρῆσαι.
- kappa 1177 Καραδοκεῖν . τὸ τῇ κεφαλῇ προσβλέπειν ἐκδεχόμενον, μήποτε κέαρ ἔγκειται. Καρηβαρεῖν . τὴν κεφαλὴν καταβαρεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸ βάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. Καταδημοβορῆσαι . ἀντὶ τοῦ καταναλῶσαι. Καγχαλᾶν . χαίρειν. ὥς παρὰ τὸ χῶ γίνεται κατὰ παραγωγὴν χαίρω, οὕτως καὶ παρὰ τὸ χῶ, χλῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν χαλῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν καὶ πλεονασμόν τοῦ γ γίνεται [χαγχαλῶ καὶ] καγχαλῶ. Κάθημα . ἐκ τοῦ καθίζω. τοῦτο ἐκ τοῦ ἔζω, ἵζω. καὶ ἐν συνθέσει καθίζω. ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας— καὶ τὸ διὰ τοῦ η. —ἀλλ' αὐτός τε κάθησο—. Καθ' ἡμῶν . δεῖ γινώσκειν, ὅτι φωνήεντος δασέος ἐπιφερομένου τρέπεται τὸ ψιλὸν σύμφωνον εἰς ἀντίστοιχον τοῦ δασέος. οἷον· κατὰ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν. ἐπὶ ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς. ψιλουμένου δὲ φωνήεντος ἐπιφερομένου, οὐ τρέπεται τὸ δασὺ σύμφωνον εἰς ψιλόν. οἷον· ἀμφὶ ἀγαθόν, ἀμφ' ἀγαθόν. τοῦτο δὲ γίνεται, ἐπειδὴ τὰ δασέα ἐπικρατέστερά εἰσι καὶ ἰσχυρότερα τῶν ψιλῶν. Καθῆστο . ἔω, ὁ μέλλων ἔσω, ὁ παρακείμενος ἦκα, ὁ παθητικὸς ἦσμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος

kappa 1178 ἥσμην, ἥσο τὸ δεύτερον, τὸ τρίτον ἥστο, καὶ ἐν συνθέσει καθῆστο. Κατάκτανε . φόνευσον. ἡ κατὰ συγκοπτομένη, ἐὰν ἐπάγεται δύο σύμφωνα παντελῶς ἀποβάλλει τὸ τ. κατάκτανε, κάκτανε. κατὰσχεθε, κάσχεθε. Καταρτίζω . ἀρμόζω. ἐκ τοῦ ἀρτῶ, ἀρτίζω. Καταποντωθῆναι . ἀντὶ τοῦ καταποντισθῆναι. τῶν Ἀττικῶν δέ ἐστι. Καταπροΐξασθαι . ἀπὸ τῆς προικὸς, ἦν διαιροῦντες οἱ Ἴωνες πρόϊκα λέγουσι. Κατέκτανθεν . ἀπὸ τοῦ κτείνω, κτανῶ· ὁ ἀόριστος παθητικὸς ἐκτάνθη, ὡς φαίνω ἐφάνθημεν· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἐκτάνθημεν, ἐκτάνθητε, ἐκτάνθησαν, ἔκτανθεν· ὡς ἐφάνθημεν, ἐφάνθησαν, ἔφανθεν. Κατέκτανεν . ἀπὸ τοῦ κτείνω, κτενῶ, ἔκτεινα· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔκτανον, ἔκτανες, ἔκτανε, καὶ κατέκτανε. Κατισχνωθέντα . λεπτυνθέντα. ἀπὸ τοῦ ἴσχω ἰσχνῶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. Κατεπόθη . ἐποντίσθη. ἔστι ῥῆμα παράγωγον πῶμι, ὁ μέλλων πῶσω, ὁ παρακείμενος πέπωκα, ὁ παθητικὸς πέπομαι, διὰ τοῦ ο μικροῦ· ὡς δέδωκα, δέδομαι· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐπόθη καὶ κατεπόθη. οὕτω Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός.

kappa 1179 Κατηρόνων . κατήντλουν. ἔχει τὸ ι. ἀπὸ γὰρ τοῦ καταιονῶ, καταιονᾶς, καταιονᾷ. Κατήρεε . κατέλαβε. παρὰ τὸ αἰρῶ περισπώμενον, ὃ σημαίνει τὸ καταλαμβάνω. καὶ Ὅμηρος —μὴ δέ σε λήθῃ αἰρείτω—. Καχλάζω . τὸ ταρασσώ. πεποιῆται ἡ λέξις. ὁ γὰρ ἥχος τοῦ κύματος ἐν τῷ κοιλώματι τῶν πετρῶν γινόμενος δοκεῖ μιμεῖσθαι τὸ κάχλα κάχλα. Καταλαλεῖν . τὸ εἰς ἀπόντα ὑπὸ τινῶν βλασφημεῖν. Καταργήση . παύση· νικήση. ὅταν καταργήση πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν. νῦν μὲν γὰρ ἐνεργοῦσιν αἱ πονηραὶ δυνάμεις, τότε δὲ οὐκ ἂν ἐνεργήσωσιν εἰς κόλασιν παραδιδόμενα. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Καθάπαξ . παντελῶς, συντόμως, συλλήβδην. Καθαρῶς . ἀκριβῶς· σαφῶς. Κᾶνθάδε . ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε. Καναχηδόν . μετὰ κτύπου. καναχή γὰρ ἡ βοή καὶ ἡ κραυγή. Κάρτα . ἀντὶ τοῦ λίαν. Καταφορικῶς . σφοδρῶς.

kappa 1180 Κατὰ κράτος . ἰσχυρῶς. Κατὰ πόδας . παραυτά. Καταλλήλως . ἀρμοδίως, ἀκολουθῶς. Καταμόνας . ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένως. ὡς τό· ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὡς λογικός φησι παρὰ τὰς τῶν λοιπῶν ζώων. Κατ' εὐθύ . κατ' εὐθεΐαν. Κατωμαδόν . κατὰ τοὺς ὠμούς τῶν ἵππων. κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους. † Κατ' ἴσον . ὁμοίως. † Καρπαλίμως . ταχέως. ὡς παρὰ τὸ γόνος γίνεται γόνιμος, καὶ πομπὸς, πόμπιμος, οὕτως καὶ παρὰ τὸ κάπω, τὸ πνέω, ἐξ οὗ καὶ καπύω, οἷον· ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσε— γίνεται κάπος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, κάπνος, εἴτα μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ ρ πάλιν κάρπνος καὶ κάρπνιμος. ἀποβολῇ οὖν τοῦ ν καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, καρπάλιμος, καὶ καρπαλίμως ἐπὶ ῥῆμα. Κάρτα . λίαν. παρὰ τὸ κρατὸς κρατέα, ὡς ταχύς, ταχέα, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν κάρτα. Καλῶς . παρὰ τὸ κάλλος. τὸ δὲ κάλλος παρὰ τὸ κάζω, τὸ κοσμῶ. Κακῶς . παρὰ τὸ χάζω, τὸ ὑποχωρῶ. τῷ γὰρ κακῷ πάντες ὑποχωροῦμεν.

kappa 1181 Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Κεγχρίνης . εἶδος ὄρνιθος, ὃ λέγεται μῆδ' ὅλως διψᾶν. ἡ εἶδος ὄφεως διὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτὸν κατὰ καιρὸν τοῦ κέγχρου, ἢ διὰ τὸ ποικίλον εἶναι καὶ κατεστίχθαι· ὥσπερ γὰρ κέγχρους τινὰς ἐπὶ τὰ νῶτα ἔχει. Νίκανδρος· Θήεις κεγχρίνοις δολιχὸν τέρας. Κεδνός . συνετὸς, σώφρων, φρόνιμος, κηδεμονικώτατος. κεδνὰ βουλευμάτα. ἔστι ῥῆμα κοῶ, τὸ νοῶ, ὁ μέλλων κοήσω, καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κόεδνος, ὥσπερ τέρπω, τερπνός· καὶ κατὰ συγκοπὴν κεδνός. ἡ κηδανός τις ὦν, οὗ ἂν τις κήδοιτο. Κηρός . κοῦφος. Κέθηγος . κύριον. Κέκροψ . ἀπατεῶν, ἡ γένος πιθήκων. κέρκωψ δὲ μέγα.

kappa 1182 Κέλωρ . κύριον, ἢ ὁ παῖς. Κέλῃς . ὁ μόνος ἵππος καὶ γεγυμνωμένος, ἢ καὶ σελλάριος ὁ μονοκάβαλλος. Κέλοις . συάγροις. Κέλυφος . τὸ λέπυρον τοῦ ὠοῦ. Κελαδινός . ἡχητικός, ἢ ὁ θορυβώδης. παρὰ τὸ κέλαδος, ὃ σημαίνει τὴν ταραχὴν. πλῆτο ῥόος κελάδων. βαρυτονητέον τὴν μετοχὴν, κελάδοντος γὰρ ἡ μετοχὴ γενικὴ· καὶ ἡ αἰτιατικὴ κελάδοντα, οὐ κελαδοῦντα. Κελαινεφής . μελανός. ἔστι φῶ, τὸ φαίνω, καὶ τὸ κελαίνειν, γίνεται κελαινοφής, καὶ τροπῇ

κελαινεφής. * ἀπὸ γὰρ τοῦ Διὸς γέγονε καὶ τοῦ νέφους κελαινεοφής. * Κεκραγμός . ἡ βοή.
κεκραγμὸν γὰρ τινα [σκαιδόν] ὁ χοῖρος ἡρτημένος ἡφίει.

kappa 1183 Κέπφος . εἶδος ὀρνέου κούφου. καὶ κεπφωθεὶς ἀντὶ τοῦ ἐπαρθείς. † Κέπφος . ὁ λάρος. †
Κενεῶνα . τὸν περὶ τὸν λαγόναν τόπον. Κεντυρίων . ἐκατόνταρχος. ἦτοι ταγματάρχης
ἐκατοντάδος. κέντυ γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ἐκατόν. Κενός . ὁ μάταιος. [ὁ κοῦφος.] καὶ κενήριον
τὸ κενοτάφιον. Κεῖνος . ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος. οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα σχηματισμός· ἔστι γὰρ εἰπεῖν, τὸ ε
φωνήεν πέφυκε πλεονάζειν, οἷον ἦνδανεν, ἐήνδανεν, ὦρων, ἐώρων. Κέρα ἀγλαέ . λαμπρὲ τὴν
τρίχα. κεραγλαέ. Κεραυνός . ἀστραπὴ σφοδρὰ, κατιοῦσα ἐπὶ γῆν καὶ τὰ περιτυχόντα
φλογίζουσα. Κερασβόλος . ὁ τοῖς κέρασι βάλλων.

kappa 1184 Κερδαλέος . ποικίλος, πανοῦργος. κερδῶ γὰρ ἡ ἀλώπηξ, ὃ ἐστι ζῶον πανοῦργον.
[κερδαλεόφρων, ὁ ἀπατεῶν, πανοῦργος, ὁ διόλου πείθων.] Κέρβερος . ὄνομα κυνός, ὃς
μυθεύεται εἶναι ἐν τῷ ἄδῃ, ὑπάρχειν δὲ καὶ τρικάρηνος ἡγουν τρικέφαλος. Κερουλκοί . οἱ τοὺς
βόας ἔλκοντες τοῖς κέρασι. καὶ κερουλκούς τινες εἶδον ἄνδρας ἐγώ. Κεστός . ὁ κεντητὸς λῶρος,
ἢ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔνδυμα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη
ἐνδύματα. Κεχῶς καὶ Κεχρέας . ὀνόματα κύρια. Κελεός . ὀρνεον ταχύτατον. ἀφ' οὗ καὶ τὸ
κέλλειν, ὃ ἐστι ταχέως βαδίζειν. καὶ τὸν ἰστόποδα κελεὸν λέγει ἀστεϊζόμενος. Κενεῶν . ἡ
λαπάρα. παρὰ τὸ κενεὸν εἶναι ὀστέων.

kappa 1185 Κέλης . ὁ μονάμπυξ ἵππος καὶ δρομικός· ἐφ' οὗ καθηταί τις διεσκελισμένος. οὕτως
Ἐπαφρόδιτος. ὁ δὲ Ὡρίων λέγει, ὅτι παρὰ τὸ κέλλειν, τὸ τρέχειν. ὅθεν κέλευθος, ἡ ὁδός. παρ'
αὐτὸ γὰρ τὸ ἐξώκειλε φαμέν, ὃ ἐστιν ἐξέβαλεν, ἐξέρριψε. Κελτοί . ἔθνος. ἀπὸ Κελτοῦ, υἱοῦ
Ἡρακλέος. Κενός . ὁ μάταιος, ὁ κοῦφος. οἶμαι, ὅτι παρὰ τὸ καίω κανός, καὶ κενός, ὁ
κεκαυμένος καὶ σποδὸς ὢν. ἢ ὅτι τὰ κεκαυμένα κοῦφα καὶ ἐλαφρὰ γίνεται. Κεραβάτης . ὁ τὰ
ἀκρωτήρια τῶν ὀρέων, τουτέστι τὰς κορυφὰς βαίνων, οἷονεὶ ὀρειβάτης. κέρατα γὰρ καλοῦσι
πάντα τὰ ἄκρα, ὡς φησὶ Πίνδαρος· ὑψικέραντα πέτρων. ὃ ἐστι τὸ ὑψηλὸν ἀκρωτήριο.
Κεραμικός . ἀπὸ τοῦ κεραμεὺς, κεραμέως, κεραμεικός καὶ κεραμικός. καὶ κέραμος. παρὰ τὴν
ἔραν ἔραμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κέραμος. οἱ δὲ παρὰ τὸ κεκαῦθαι τῇ ἔρα. Κεραοξός . ὁ
κερατουργός, ὁ κερατογλύφης.

kappa 1186 † Κέρβερος . κύων τρικέφαλος, ὁ ἐν τοῖς τρισὶ στοιχείοις, ὕδατι, γῇ, ἀέρι, πονηρὸς δαίμων. †
Κερδαλέος . κερδαλέος κ' εἶη καὶ ἐπὶ κλοπος, ὃς σε παρέλθοι— ἀντὶ τοῦ συνετὸς καὶ
παραλογιστικός, ὃς ἂν σε νικήσῃ. τὰς γὰρ ἐντρεχεῖας κέρδη ἐκάλουν. παρὰ τὸ ἡδύνειν τὸ κέαρ,
ὃ ἐστι τὴν ψυχὴν διὰ λόγων κλέπτειν. καὶ κερδαλεόφρων ὁ κερδαίνειν φρονῶν. παρὰ τὴν
φρένα καὶ τὸ κερδαλέον. Κέρδιστον τὸν συνετόν φησιν. Κέρκουρος . τὸ μακρὰν πρύμναν ἔχον
σκάφος. Κέρκωπες . διὰ τὸ κερδαλέον αὐτῶν καὶ πανοῦργον. ἢ ἀπὸ τῆς μητρὸς Κερκώπης. ἢ
κέρκωπες οἱ ἀπατεῶνες. ἀπὸ τῶν κυνῶν ἢ μεταφορὰ, οἱ ταῖς ὄψεσι καὶ τῇ κέρκῳ δάκνουσι
σαίνοντες. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος. Κερόεις . παρὰ τὸ κέρα γέγονε κερατόεις καὶ συγκοπῇ τοῦ
ατ κερόεις. ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν κερατόεσσα. καὶ συγκριτικὸν κερόεσσα. καὶ γράφεται κεροῦσα.
οἷον· νόμος δέ τι κεροῦσα.

kappa 1187 Κεστός . ὁ κεντητὸς λῶρος. παρὰ τὸ κάζω, τὸ κοσμῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα καστός. καὶ
κεστός ὁ κεκοσμημένος. ἢ παρὰ τὸ κέντω ὄνομα Βαρύτονον. ἔνθεν καὶ κέντορες ἵππων. ὁ
μέλλων κένσω. κένσαι ὁμοκλήσας. γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν κενστός καὶ κεστός· ὡς κλαύσω,
κλαυσμός καὶ κλαυθμός. ἐξ οὗ καὶ πολυκεστος ἱμάς ὁ πολυκέντητος. Κευθμός . σκότος, κρύψις.
ἐκ τοῦ κεύθω, τὸ κρύπτω, κευσμός καὶ αἰολικῶς κευθμός, ὡς κλαύσω, κλαυσμός καὶ κλαυθμός,
καὶ μηνισμός, μηνιθμός. ἐκ δὲ τοῦ κευθμός γίνεται κευθμών. Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῶ δ'
ἐτέρπετο ἔργῳ. Κεραυνός . ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ζώων, τῶν τοῖς κέρασι χρωμένων καὶ

διαφθειρόντων. παρὰ τὸ κεραΐζειν καὶ τὸ αὔειν, ὃ ἐστὶ καίειν. Κεκρύφαλος . μέρος τῆς γαστρος. Κενοῦχος . τὸ βαλάντιον. Κέλωρ . ὁ κελλάριος. παρὰ τὸ κέλλω, τὸ προστάσσω.

kappa 1188 (Θηλυκόν.) Κέδροι . δένδρα ὑψηλοῦ. ταύταις δὲ ἀπεικάζει Δαβὶδ τὴν εἰδωλολατρείαν. Κεμάς . ἡ κοιμωμένη ἐν σπηλαίῳ ἔλαφος, κοιμάς τις οὔσα ἢ νεογενής. Κέλευθος . ἡ διὰ θαλάσσης ὁδός. Κενοφωνία . ἡ ματαιοφωνία. Κενή . ἡ ματαία. Κενὴν μακαρίαν . εἰς κενὸν καὶ μάταιον * λογιζομένην καὶ * μακαριζομένην. Κέρκος . ἡ οὐρά. Κεραία . τὸ κερατάριον, τὸ διὰ πλαγίου ζύλον τῷ ἰστῷ ἐπικείμενον. οὗ καὶ τὴν ὀθόνην ἐξάπτουσι. Κειρίαί . οἱ ἐπιτάφιοι δεσμοί. Κεχρέα . πόλις. καὶ Κεχρέαι, τόπος. Κεγχραμίδες . τῶν συκῶν καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες. Κενοδοξία . κενῶν ὄρεξις. ἢ κενοδοξία ἐστὶν ὁ πρὸ τῆς ἀπαθείας θέλων ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων δοξάζεσθαι, ἐπὶ τοῖς πεφυκόσι γενέσθαι δι’ ἀπάθειαν καὶ γινώσιν θεοῦ.

kappa 1189 Κέβλη . ἡ κεφαλή. κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ φ εἰς β γέγονε κέβλη. Κέδρος . παρὰ τὸ κέντρος κεντρώδης γάρ ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ καίεσθαι ραδίως. Κειρίαί . οἱ δεσμοί· τὰ σχοινία. Θηλυκῶς. παρὰ τὸ κείρω, τὸ κόπτω, τουτέστι παρὰ τὸ εἰς λεπτά κόπτεσθαι αὐτά. ἢ παρὰ τὸ κέρας, τὸ σημαῖνον τὰς τρίχας, κερία, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κειρία. καὶ γὰρ ἐκ τριχῶν ἦσαν κατὰ τὸ παλαιόν. Κέλευθος . ἡ ὁδός. παρὰ τὸ κέλλειν, ὃ σημαίνει τὸ τρέχειν· ἐν ταύτῃ γὰρ τρέχομεν. ἢ παρὰ τὸ ἐλεύθω, ἔλευθος καὶ κέλευθος, πλεονασμῷ τοῦ κ. καὶ ἐπὶ οὐδέτερον· —ὕγρα κέλευθα. κατὰ μετάπλασιν γένους, ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ τράχηλος τὸ τράχηλον. Καλλίμαχος· τὰ τράχηλα γυμνάζει. καὶ τάρταρος καὶ ἡ τάρταρος καὶ οὐδέτερον τὰ τάρταρα. Πίνδαρος· τάρταρά τ’ ἡερόεντα— καὶ λύχνους λύχνα, δίφρους δίφρα, δακτύλους δάκτυλα.

kappa 1190 Κεντρηνεκέας . παρὰ τὸ διηνεκῶς καὶ συνεχῶς κεντρίζεσθαι. Κερκίς . παρὰ τὸ κρέκω, τὸ ἡχῶ, κρεκίς καὶ κατὰ ὑπερβιασμόν κερκίς, ἡ ἡχοῦσα. γλυκεῖα μᾶτερ, οὔτι δύναμαι κρέκειν τὸν ἰστόν. Κερκόλυρα . οὕτως ὁ Ἀλκμὰν ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ κρεκόλυρα. ἔστι δὲ τοῦτο πάθος. τὸ δὲ κερκόλυρα ἡχητικὴ λύρα· τὸ γὰρ κρέκε, κρέκε ἡχος ἐστὶ τῆς κιθάρας. Κεφαλή . παρὰ τὸ κάρφος καρφαλή, καὶ κεφαλή· ὁ κατάξηρος καὶ ὀστώδης τόπος. ἢ κατὰ Ἀπολλόδωρον κελύφη τις οὔσα, παρὰ τὸ καλύφειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ φάη, κεφάη τις οὔσα καὶ κεφαλή. οἱ δὲ παρὰ τὸ κάπω, τὸ πνέω, καπαλή καὶ κεφαλή· οἶονεῖ ἢ διαπνεύουσα. ὅθεν καὶ κῆπος, ὁ διαπνεόμενος τόπος. διὸ καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις τὸν ἀποπνεόμενον τόπον πρὸς ἀνάπαυσιν κῆπον λέγομεν. παρὰ τὸ κάπω, τὸ πνέω. ἀπὸ δὲ ψυχῆς ἐκάπυσεν. ὃ ἐστὶν ἀνέπνευσεν.

kappa 1191 † Κερωσσός . πόλις Ἀπολλωνιάδος. † Κεφαλληνία . ἀπὸ Κεφάλου τινός, ὃς ἐκουσίως ἀνελὼν τὴν Ἐρεχθεὺς θυγατέρα ἔξεισι τῆς Ἀττικῆς καὶ σὺν Ἀμφιτρώνι στρατεύεται κατὰ τῶν Τηλεβόων. Κέως . ἡ νῆσος. ἀπὸ Κέω τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοδοέσης νύμφης. Κενοφωνίας . τὸ νέα τινὰ ἐφευρίσκειν, ὡς Ἀρειανοὶ καὶ Νεστοριανοί. καὶ ὁ Ἀπόστολος ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις. (Οὐδέτερον.) Κέαρ . ἡ ψυχὴ. παρὰ τὸ κεκρᾶσθαι ἐκ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ ἐπίσης ἔχον. κέαρ τὴν καρδίαν φησὶν Ἀριστοφάνης· ἐφ’ ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθη. † Κέρμα . σωρεῖα λεπτῶν τε καὶ ὀβολῶν. † Κεκρύφαλον . σουδάριον, κεφαλοδέσμιον. Κεκράγμασιν . Ἀριστοφάνης· δικροῖς ἐώθουν τὸν θεὸν κεκράγμασιν. ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις, καὶ εἶπε κεκράγμασι. τὸ δὲ δικροῖς ἀντὶ τοῦ διφυέσι ξύλοις. Κελήτιον . μικρὸν πλοῖαριον. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου, ᾧ εἷς ἀνὴρ ἐπικάθηται.

kappa 1192 Κελαινόν . μέλαν. κελὸν γὰρ τὸ μέλαν κατὰ διάλεκτον. αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρώήσει περὶ δουρί. Κέμεννα . ὄνομα ὄρους. καὶ Κέμμενα εἶδον ἐγώ. Κερασβόλα . ἄκαρπα, ἢ τὰ τοῖς κέρασι βάλλοντα. Κενήριον . τὸ κενὸν μνημεῖον. Κεφάλαιον . ἡ ἀρχή, ἢ τὸ ζήτημα. Κέρδιον . βέλτιον, κρεῖσσον. ἀπὸ τοῦ κέρδους. Κερτόμιον . παραλογιστικόν. παρὰ τὸ κέαρ τέμνειν, ὃ ἐστὶ τὴν ψυχὴν χλευάζειν διὰ λόγων. Κειμήλια . τὰ ἀπόθετα χρήματα. ὡς παρὰ τὸν θείσω μέλλοντα

γίνεται θειμέλια, οὕτως καὶ παρὰ τὸν κείσω μέλλοντα γίνεται κειμήλιον. ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖ
κεῖσθαι τὰ μήλα, δι' ὧν τινὰ ἐκμειλισσόμεθα. Κελύφη . τὰ καλύμματα. ἀπὸ τοῦ καλύπτω. καὶ ἡ
κάλυξ ἢ καλύπτουσα τὸ ρόδον. Κέρας . ἢ θρίξ, διὰ τὸ τοῖς κέρασιν ὁμοίως ἐκφύεσθαι. οἱ δὲ
φασί, ὅτι ἡ ἐκ βάθους ἰκμάς ἀπὸ τῆς θερμασίας ἀναφερομένη, κᾶπεται τῇ τοῦ δέρματος τάσει
σφιχθεῖσα, κερατοῦται. ἢ ἡ συνεχῶς κειρομένη.

kappa 1193 Κέρας . καὶ ὄνομα ποταμοῦ. καὶ τὸ κέρατον καὶ τὸ κερατάριον καὶ ἄλλα πολλὰ σημαίνει.
Κέδματα . τὰ χρόνια ἀλγήματα λέγει ὁ Ἱπποκράτης. γράφει δὲ καὶ ὁ Ψελλός· χρόνια δὲ
ἀλγήματα τὰ κέδματα τυγχάνει. * Κέντο . τὰ ἐκατὸν παρὰ Ῥωμαίοις. * (Ῥῆμα.) Κέαται . κεῖνται.
ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ παρακειμένου καὶ ἐπὶ πάθους ποιοῦσιν οἱ Ἴωνες τρίτον παθητικὸν, ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ ἐνεστώτος. οἶον· κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται, κέαται. Κεδάζω . σκορπίζω. Κεκομψευμένος .
κεκαλλωπισμένος, σεμνός· ἀστεῖος, ἢ κομπηρὸς, ἢ τεχνικός, ἢ φαντασιώδης. Κέκραθι . κράζον.
Κέκτημαι καὶ ἔκτημαι . ἀμφοτέρω· Ἑλληνικά. Θουκυδίδης ἐκατέρω· καὶ οὐδὲν τὸ πρότερον

kappa 1194 κекτημένων· καὶ τὰ προεκτεμμένα φιλεῖ ἐλασσοῦσθαι. Δημοσθένης δ' αἰεὶ σὺν τῷ κ.
Κεκωδωνισμένος . ἐξητασμένος. ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων. καὶ
διακωδωνίσαι τὸ ἐξετάσαι. [Ἀριστοφάνης· ὡς αἰσχροὺς ἀκωδώνιστον ἔῃν.] Κεκαυτηριασμένος
τὴν συνείδησιν . [τουτέστι μὴ] ἔχων ὑγιᾶ. Κεκοσυρῶσθαι . πεποικίλθαι. Κέκλυτέ μου .
ἐπακούσατέ μου. Κεκόπακεν . ἐπαύσατο. Κεκόλαπται . γέγλυπται. Κεκραιπαληκῶς . μεθύσας·
εὐφρανθεῖς. Κέκηκα . κεκοπίακα. Κεκλοφέναι . κλέψαι. Κεκολουμένος . ἐκτετηγμένος·
ἀδυνάτως ἔχων· ἀμηχανῶν. Κεκονιαμένος . σπουδάζων πάνυ. ἔτι τὴν κόνιν τοῖ ποσὶ
περιφέρων.

kappa 1195 Κεκονιαμένοις . ἀσβέστῳ κεχρισμένοις. Κεκριγότες . μηδὲν διασαφοῦντες. κριγμὸς γὰρ ὁ τῶν
ἀποθησκόντων τρισμὸς τοῖς ὁδοῦσι γινόμενος. Κεκασμένον . κεκοσμημένον. κάζω γὰρ τὸ
καλλωπίζω. Κεκαφηότα . ἐκπνεύσαντα. κάπος γὰρ τὸ πνεῦμα. Κεκληγότες . κράζοντες.
Κεκλόμενος . παρακελευόμενος. Κεκινέαται . κεκίνηται. Κεκαδησόμεθα . φροντίσομεν.
Κεκάδοντο . ἀντὶ τοῦ ἐκεχάδοντο, ὡς τό· —ὕπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο. Κεκαδήσει . ἀπὸ τοῦ χάζω,
τὸ ὑποχωρῶ, ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἔχαδον, ὁ μέσος ἐχадόμην, ἐχάδοντο, καὶ κατὰ τροπὴν
ἐκάδοντο. ἀπὸ δὲ τοῦ χάζω γίνεται χαδῶ, χαδήσω, τὸ τρίτον χαδήσει, καὶ τροπῇ καδήσει, καὶ
κατὰ ἀναδιπλα-

kappa 1196 σιασμὸν κεκαδήσει. καὶ ποιητικῶς ἀναδιπλασιασμῶ κεκάδοντο. Κελαρύζει . μετὰ ἤχου ῥέει.
Κελαδοῦσιν . ἡχοῦσιν ἢ θόρυβον ἐμποιοῦσι. Κέλλεται . προστάττει. [Κελευτιῶν .
παρακελευόμενος.] Κεπρωθεῖς . ἐπαρθεῖς. κέπφος γὰρ εἶδος ὀρνέου κούφου. Κενῶσαι .
ἀντλησαι. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τῆξαι. Κεραννύς . κινῶν. Κεραΐζων . διακόπτων, ἀναιρῶν,
διαρπάζων. Κερατιοῦμεν . καταγωνισώμεθα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ τοῖς κέρασι
καταπαλαίει τὸν ἀντίπαλον. Κενεμβατεῖ . εἰς κενὰ ἐμβαίνει. Κεύθω . τὸ κρύπτω.
Κεχαριτωμένη . πεφιλημένη, εὐλογημένη. Κεῖρειν . κόπτειν. ἀπὸ τοῦ αἶρειν καὶ ἀποκόπτειν τὰς
τρίχας.

kappa 1197 Κεῖω . τὸ κέω. ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε, ὡς ἐν τῷ· κέδρου τ' εὐκεάτοιο. Κεῖων . κοιμησόμενος. ἀπὸ τοῦ
κέων. ὦρσο κέων. [πλεονασμῶ τοῦ ι, κείων. κίω δὲ τὸ πορεύομαι διὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἴω.]
Κέραιρε . κίρνα. ἀπὸ τοῦ καιρῷ κεραίρω, ὡς μενῶ μεναίνω. Κερδαίνειν . παρὰ τὸ κέρδος. ἢ
παρὰ τὸ κέαρ ἰαίνειν, ὃ ἐστὶν εὐφραίνειν. † Κεκρηγέναι . ἀντὶ τοῦ κεκραγέναι. † Κεκαδησόμεθα .
λυπηθησόμεθα, φροντιοῦμεν. οἶμαι ἀπὸ τοῦ ἄχος, ἄχῳ, ἀχάζω, ἀχαδῶ, καὶ κατὰ ἀποβολὴν
χαδῶ, χαδήσω, χαδήσομαι, καὶ καδήσομαι, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κεκαδήσομαι,
[κεκαδησόμεθα.] Κεκαδῶν . στερήσας, χωρίσας. παρὰ τὸ χάζω ἔχαδον, ἢ μετοχὴ χαδῶν καὶ
καδῶν. θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδῶν—. † Κεκασμένος . κεκαλλωπισμένος· κεκοσμημένος. ἀπὸ τοῦ

κάζω, τὸ κοσμῶ.† Κεκινέεται . ἀπὸ τοῦ κινῶ, κινήσω, κεκίνηκα, κεκίνημαι, κεκίνηται καὶ Ἰακῶς κεκινέεται. οἱ δέ μευ ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι πάντες κεκινέεται.

kappa 1198 Κεκαφηότα . ἐκπεπνευκότα. [κάπφος γὰρ τὸ πνεῦμα,] ἀπὸ τοῦ κάφω, καφῶ, καφήσω. Κεκλαυμένην . ἀντὶ τοῦ κεκλαυκυῖαν. ἔστι δὲ ποιητικόν. Κέκληκα . ἐκ τοῦ καλῶ, καλέσω, κεκάληκα, καὶ κατὰ συγκοπὴν κέκληκα. ἔξ οὗ καὶ τὸ κεκληγὼς τροπῇ τοῦ κ εἰς γ . Κεκλίεται . Ἰστέον, ὅτι οἱ καθαριεύοντες παρακείμενοι τὸ α μόνον προσλαμβάνουσι κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ἐνικῶν. καὶ εἰ μὲν μακρᾶ παραλήγει, ταύτην συστέλλει. καὶ οὕτως τὸ Ἰωνικὸν ποιοῦσιν. οἷον ἐρύω, ἔρυται, ἐρύαται. οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ κλείω κέκλειται, κεκλίεται, κατὰ συστολήν τῆς εἰ διφθόγγου. οἷον· αἶ ἀλὶ κεκλίεται. Κεκλόμενοι . παρακελευόμενοι. ἀπὸ τοῦ κέλλω κελλόμενοι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κεκλόμενοι. ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι—. Κέκλυθι καὶ κέκραθι . οἱ πλείστοι, ὡς καὶ ἡ χρῆσις μαρτυρεῖ, παρακείμενοι εἰσὶ. τοῦ δὲ παρακειμένου τὰ προστακτικὰ ποτὲ μὲν εἰς ε λήγουσιν, οἷον τέτυφε, ποτὲ δὲ εἰς θι, οἷον τέτυφθι. οὕτως οὖν καὶ κέκλυθι. τὸ δὲ κλυ μακρόν ἐστι. Κεκορυθμένα . καθωπλισμένα, ἡκονημένα. [ἀπὸ τοῦ κόρυθος, κορυθῶ, κεκορυθμένα καὶ κεκο-

kappa 1199 ρυθμένα.] ἢ ἀπὸ τοῦ κορύσσω, τὸ καθοπλίζω. οἷον τῷ σιδήρῳ ἡμφιεσμένα. ἀπὸ τοῦ τὴν κορυφὴν θήγειν καὶ ἀκονᾶν εἰς ὀξύτητα. Κέκλω . εἰ παρὰ τὸ κέλλω λάβοιμεν, πλεονασμός ἐστι τοῦ κ· εἰ δὲ παρὰ τὸ καλῶ, κλῶ, οὐ πλεονασμός, ἀλλὰ διπλασιασμός. Κέκμηκα . ἐκοπίασα. ἀπὸ τοῦ καμῶ, καμήσω, κεκάμηκα, κέκμηκα ἐν συγκοπῇ. Κελαρύζειν . κυρίως ἐπὶ τῶν ὑδάτων. τὸ μετὰ ποιοῦ ἤχου ρεῖν καὶ ψόφου. σημαίνει δὲ τὸ ἀπλῶς ἡχεῖν. γίνεται παρὰ τὸ κρῶ, τὸ φωνῶ, οὗ παράγωγον κρύζω, καὶ μετὰ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε , κελαρύζω. ἐκ τούτου γίνεται καθ' ὑπερβασιν. ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα λακέρυζα κορώνη. Κέλεαι . [κέλλω,] ὁ παθητικὸς ἐνεστῶς κέλομαι, καὶ τὸ δεύτερον Ἰωνικὸν κέλεαι. Κελητίζειν . τουτέστι διεσκελισμένως καθῆσθαι. τούτου ἡ γενικὴ κέλητος καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα κελητῶ, κελητίζω, κατὰ παραγωγήν, ἀντὶ τοῦ ἱππεύω. Κελευτίω . κελεύω. ὡς κυνηγέτης κυνηγῶ, οὕτω κελευτῆς κελευτῶ. παράγωγον κελευτιῶ, ὡς φυσῶ, φυσιῶ. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ ς , κελευσιῶν. κελευσιῶν τοὺς Ἑλληνας, ἀντὶ τοῦ ὀδηγῶν.

kappa 1200 Κένσαι . ἀπὸ τοῦ κέντω, [κένσω. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ] κεντῶ, κεντήσω, καὶ ἐν συγκοπῇ κένσω. ἐκέντησα, κεντῆσαι, καὶ ἐν συγκοπῇ κένσαι. ἔστιν ἀόριστος α' καὶ μέλλων. Κεραννύς . ἀπὸ τοῦ [κερῶ] κεραννύω, κεράννυμι, καὶ ἡ μετοχὴ κεραννύς, διὰ δύο νν. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υω περισπωμένων διὰ νύω γινόμενα, διὰ δύο νν γράφεται, οἷον χῶ χωννύω, ῥῶ ῥωννύω. Κέρσαι . κόψαι. κείρω τὸ κόπτω, καὶ αἰολικῶς κέρσω. Κερτομέων . ἀντὶ τοῦ ἐρεθίζων. καί —κερτομίοις ἐπέεσσιν. ἐρεθιστικοῖς, παροξυντικοῖς, χλευαστικοῖς ἀπατηλοῖς. Κεύθομαι . ἐνταῦθα εἰς ἄδου τὴν κέλευθον, ὃ ἐστὶ τὴν ὁδὸν, ποιήσομαι. συγκέκοπται δὲ ἀπὸ τοῦ κελεύθομαι, καὶ σημαίνει τὸ πορεύομαι. οἷον· —ἄϊδι κεύθομαι. καὶ ἀντὶ τοῦ κρύπτομαι. κεύθω γὰρ τὸ κρύπτω. Κεχανδότα . χωροῦντα. χάζω, χάσω, κέχαδα, κεχαδῶς, κεχαδότος, κεχαδότα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν κεχανδότα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔχαδον, ἔχαδες, ἔχαδε.

kappa 1201 Κεχαρηότα . ἀπὸ τοῦ χαίρω γέγονεν, οὗ ὁ παρακείμενος κεχάρηκα, ἡ μετοχὴ κεχαρηκῶς, κεχαρηκότος, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν [Ἰωνικὴν] κεχαρηότος, κεχαρηότα. —ἐμῷ κεχαρηότα θυμῷ. Κεχαροίατο . χαίρω, χαρῶ, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔχαρον, ἐχαροίμην, ἐχάροιο, ἐχάροιτο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κεχάροιτο, καὶ ἰωνικῶς κεχαροίατο. Κεχολώσεται . ἀπὸ τοῦ χολῶ, χολώσω, κεχόλωκα, κεχόλωμαι, κεχόλωσαι, ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων κεχολώσεται. διαφέρει δὲ ὁ μέλλων τοῦ μετ' ὀλίγον μέλλοντος, ὅτι ὁ μὲν μέλλων ἀοριστός ἐστίν, ὁ δὲ μετ' ὀλίγον μέλλων ὠρισμένος. Κεχηρημάτισται . ἀκήκοεν· εἶδε. καὶ ὁ Ἀπόστολος· καθὼς κεχηρημάτισται Μωυσῆς. Κενωθῇ . οἷον βλάβην καὶ ἐλάττωσιν ὑπομένει. ἀποστολικὴ ἡ λέξις. ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς

τοῦ Χριστοῦ. Κεάσαι . σχίσαι. Κεῖθεν . ἀντὶ τοῦ ἐκεῖθεν. ἐκ τοῦ ἐκεῖνος ἐκείνοθεν, [καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐκεῖθεν καὶ κεῖθεν. ἢ ἐκ τοῦ κεῖνος κεινόνθεν, ὡς Λέσβος Λεσβό-

κappa 1202 ^{θεν.}] οὐδὲν εἰς θεὸν λήγον ἐπὶ ῥῆμα τῇ εἰ διφθόγγῳ λήγεται χωρὶς τούτου. Κεῖθι . ἐκ τοῦ ἐκείνοθι, ἢ κεινόνθι. καὶ ἐκ τοῦ ἐκεῖσε, κεῖσε. Τὸ Κ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Κηδάρ . χώρα παρακειμένη Βαβυλωνίοις, οἰκήτορας ἔχουσα βδελυρούς. σκότος ἐρμηνεύεται. Κηδεστής . ὁ πενθερός. καὶ ὁ φροντιστής. κήδω γὰρ τὸ φροντίζω. Κηδεμών . φροντιστής. Κηκασμός . λοιδορησμός. καὶ κηκὰς ὁ λοῖδορος. καὶ κηκὰς ἡ ἀλώπηξ ἡ κακωτική καὶ πανοῦργος καὶ πονηρά. Κηλέστης . ὁ ἀπατεών. ἀπὸ τοῦ κηλῶ, τὸ θέλω. Κηληθμός . ἡ μετ' ὥδης τέρψις. Κηλεός . καυστικός. Κήλων . θερμός εἰς συνουσίαν. παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα, ὃ δηλοῖ τὸ καύσω. Κημός . εἶδος χαλινοῦ. Κῆνσος . τὸ νόμισμα.

κappa 1203 ^{Κῆπος . ὁ καταπνεόμενος τόπος πρὸς ἀνάπαυσιν. παρὰ τὸ κάπω, τὸ πνέω, κάπος καὶ κῆπος. † Κήρυλος . ὁ τῶν ἀλκυόνων ἄρῃν.† † Κῆσος . ὄνομα ποταμοῦ.† Κηφῆν . εἶδος μελίσσης. ἔστι δὲ ἄργον. τινὲς δὲ τοὺς ὑδροφόρους τῶν μελισσῶν κηφῆνας λέγουσι. Κηώεις καὶ κηώδης . ὁ εὐώδης καὶ τεθυμιασμένος οἶκος. Κῆς . ὁ σκώληξ. Κηδεός . ὁ νέκυς, ὁ φροντίδος καὶ κηδεμονίας ἄξιος τῆς κηδεύσεως. παρὰ τὸ κήδω, τὸ φροντίζω, γέγονε κηδεύω, κηδεός, ὡς φωλεεύω, φωλεός. Κηδεστής . ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν συγγενής. τουτέστιν ὁ πατήρ τῆς γαμουμένης, καὶ αὐτὸς ὁ γαμῶν. παρὰ τὸ κήδω ῥῆμα ὄνομα κῆδος, ὃ ἐστὶν ἡ κατ' ἐπιγαμίαν συγγένεια. ἐπεὶ ἐκ προνοίας καὶ κηδεμονίας συνίσταται. παρὰ τὸ κῆδος οὖν κηδεστής. [ἢ παρὰ τὸ κήδω. τὸ δὲ κηδεστής] ὀξύτονον ὡς προσηγορικόν, τὸ δὲ κύριον ὄνομα βαρύτονον. ὡς θύω, θυέστης. Κήδιστος . φροντιστικώτατος. ὅς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν κεδνότατός τε. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ κάλλος γίνεται καλλίων, καὶ τὸ ὑπερθετικὸν κάλλιστος, οὕτως οὖν παρὰ τὸ κῆδος κήδιστος.}

κappa 1204 ^{Κηλεύς . παρὰ τὸ κηλεῖν καὶ τέρπειν. οἶον· κηλιθμῶ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα. τὸ δὲ κηλιθμός οἰονεὶ κηλιδιθμός· καὶ κατὰ συγκοπὴν κηλιθμός. οὕτως εὖρον ἐν ὑπομνήματι Ὀδυσσεΐας. Κῆρυξ . ὡς παρὰ τὸ πτερὸν γίνεται πτερῶ καὶ πτερύσσω, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἐρῶ, τὸ λέγω, ἐρύσσω καὶ ἡρύσσω καὶ πλεονασμῶ τοῦ κ κηρύσσω, ὁ μέλλων κηρύξω. οὕτως καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω κῆρυξ. Κηώεις . ἐπὶ τοῦ θαλάμου. παρὰ τὸ κέω, τὸ κοιμῶμαι. ὥρσο κέων ὦ ξεῖνε. γέγονε κέωεις καὶ κηώεις, ὁ εἰς τὸ κοιμᾶσθαι εἰργασμένος. σημαίνει δὲ τὸν τεθυμιασμένον θάλαμον καὶ οἶκον. ἀπὸ τοῦ τὰ θυμιάματα εἰς αὐτὸν καίεσθαι. Κηφισός . ὄνομα ποταμοῦ. (Θηλυκόν.) Κηδεμονία . φροντίς. Κηδεῖα . ἡ ταφή. καὶ ἡ συγγαμβρία. Κηδαλία . χώρα. Κηκίς . ἡ ὀξύτης. Κήλη . τὸ πάθος. καὶ κηλήτης. Κηλὶς . ὁ ῥύπος. καὶ κλίνεται κηλίδος.}

κappa 1205 ^{Κήλησις . ἡδονὴ καὶ θέλξις μετὰ μέλους. Κηπαία . ἡ ἐν τῷ κήπῳ κηπαία παγὶς ἰσταμένη. Κηπεῖα . ἡ κήπευσις. Κηρουλκός . ἡ εἰς θάνατον ἔλπουσα. παρὰ τὴν κῆρα, τὴν θανατηφόρον μοῖραν. Κήρινθος . πόλις. Κηρυκίνη . ῥάβδος. Κηφηΐς . ἡ Αἰθιοπία γῆ. ἀπὸ Κηφέως. Νίκανδρος Περσεὺς ἦν ποτε λιπὼν Κηφηΐδα γαῖαν. Κηλάς . ἡ ἀλώπηξ. Κῆδος . ἡ συναλλαγὴ τοῦ γάμου. Κήδεα . φροντίδες, λύπαι, ἢ τὰ κακά. Κηκίδιον . τὸ τοῦ μέλανος. Κηλώνιον . ἵππος ἐπιβατήριος. παρὰ τὸ κήλων, ὃ σημαίνει τὸν θερμόν. κήλων γὰρ ὁ θερμός εἰς συνουσίαν. ἢ παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα, ὃ δηλοῖ τὸ καύσω. Κηλόνειον δὲ τὸ γεράνιον . μικρὸν καὶ δίφθογγον. παρὰ τὸ κάλον, τὸ ξύλον, καὶ μετὰ τοῦ νεύειν γέγονε καλόνειον καὶ κηλόνειον, τὸ ἀνανεῦον καὶ κατανεῦον ξύλον. Κῆλον . τὸ βέλος τὸ ξύλινον. παρὰ τὸ κάλον, ὃ δηλοῖ τὸ ξύλον. ἢ βέλος θεῖον, τουτέστιν ἀστραπὰς καὶ βροντάς.}

κappa 1206 ^{—ῥχετο κῆλα θεοῖο. παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα τὸν δηλοῦντα τὸ καύσω. ὅθεν καὶ τό· πυρὶ κηλέω, τουτέστι καυστικῶ. Κήναιον . ὄρος. Κήπιον . κῆπος. Κῆρ . ἡ ψυχὴ, ἀπὸ τοῦ δίκην κηροῦ ἀπομάττεσθαι τὰ μαθήματα. Κῆρ . περισπωμένως μὲν τὴν ψυχὴν· παρὰ τὸ κέαρ. ὀξύτόνως δὲ τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἢ τὸ κακύναι ἐπιφέρουσα. Κηρύκειον . ὄρος Ἐφέσου. καὶ ὁ τῶν}

κηρύκων μισθός. κηρύκιον δὲ πᾶσα ῥάβδος, ι . (Ῥῆμα.) Κήδεται . φροντίζει. Κῆεν . ἔκαυσεν. καὶ κήσω. Κήκιεν . ἐφέρετο. κατέβαιναν. ἔρρει. παρὰ τὸ κίω, τὸ περιπατῶ καὶ πορεύομαι, ἔκιε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἐκτάσει κήκιεν. αἶμα δ' ἀνεκήκιε. † Κηλοβλάπτω . ἀπατῶ. † Κηλάζω . τὸ λοιδορῶ. Κήδω . τὸ λυποῦμαι. καί· —ἀνάσχεο, κηδομένη περ.

kappa 1207 οἶμαι παρὰ τὸ καίεσθαι εἴρηται τοῖς γὰρ λυπουμένοις ἔπεται ἡ ἔκκαυσις. Κηλῆσαι . θέλξαι. Κημῶ . χαλιναγωγῶ. Κηρύσσω . παρὰ τὸ γῆρυς, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς κ . ἢ παρὰ τὸ ἐρύσσω, ἡρύσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ , κηρύσσω. Κηρόθι . ἐκ ψυχῆς. εἰ δέ τοι Ἀτρείδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον. Κῆχος . πρὸ ὀλίγου, ἢ ὅπου. Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Κιανός . κόλπος. καὶ Κιανὶς ποταμός. Κιβυρβραϊώτης . τοπικόν. Κίβδηλος . ἀδόκιμος, ἀπερρίμμενος. Κιθαιρών . ὄρος ἐν τῇ Βοιωτίᾳ.

kappa 1208 Κίκυς . ὁ ὀξὺς, ὁ ἰσχυρός. σημαίνει τὴν ἰσχύν. παρὰ τὸ κίω, τὸ πορεύομαι. ὁ γὰρ ἰσχυρὸς ἐκ τῆς κινήσεως φαίνεται. Κιλίκιοι . δασεῖς. κιλίκιοι τράγοι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐν Κιλικίᾳ γίνονται τράγοι. ὅθεν τὰ ἐκ τριχῶν ἐκτιθέμενα κιλίκια λέγονται. Κίμβρος . ὁ ληστής. Κίμβις . ποταμός. Κιμμερίους . φησὶν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός, ὑποκάτω τοῦ Πόντου εἶναι τοὺς Κιμμερίους. † αἰεὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐν χειμῶνι εἰσίν. † κέμμερον γὰρ λέγουσι τὴν ὁμίχλην. καὶ Σκυθικὸν ἔθνος οἱ Κιμμέριοι. † Κίνιψ . ὁ λιμὴν. † Κίναϊδος . ὁ πόρνος, ὁ ἀσελγής. ὁ κενὸς αἰδοῦς. οὕτως Διονύσιος. ἢ παρὰ τὸ κινεῖν τὰ αἰδοῖα. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος. Κίναδος . ἐπὶ τῶν θηρίων. παρὰ τὸ ἄδδην κινεῖσθαι. πολυκίνητα γὰρ τὰ θηρία. οἱ δὲ καταποθῆναι ὑπὸ τοῦ κινάδεος. καὶ τῷ κινάδει.

kappa 1209 Κινδαψός . εἶδος ὀρνέου. λέγει δὲ καὶ Διονύσιος, ὅτι ἔθνος ἐστὶν Ἰνδικόν. Κίνδυνος . φοβεροῦ πλησιασμός. Κίρκος . ὁ κωπηλάτης. ἢ ὁ ἰέραξ. Κιρρός . ὁ κίτρινος. Κιρράϊος . ἐθνικός. καὶ ὁ Κιρραίων λιμὴν. Κίς . ὁ σκώληξ. καὶ κλίνεται κιός. Κιχηλάς . ὁ κίχλας, πλεονασμῷ τοῦ η . κρεάτων ὀρνίθας κιχηλῶν. Κίων . ἀπὸ τοῦ κίειν καὶ ἀνιέναι εἰς ὕψος. παρὰ τὸ τὴν ἰὼν μετοχὴν γέγονεν ἰων καὶ κίων. τοῦτο οἱ Ἀττικοὶ ἀρσενικῶς λέγουσιν, οἱ δὲ Ἴωνες θηλυκῶς. Κίρρις . ζῶν. Κιγκλισμός . ἀντὶ τοῦ τάραχος. οὕτως Μένανδρος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κιγκλίδος. † Κιλλαγητήρ . ὄνελιάτης. † † Κίλλοι . ὄνοι. †

kappa 1210 † Κίνιφος . ὁ ποικίλος. † † Κίγκλος . εἶδος ὀρνέου. † Κίμβιξ . ὁ φιλοχρήματος. Κιχλισμός . μικρὸς γέλως. (Θηλυκόν.) Κίαρος . ὄνομα πόλεως. Κία . ἡ μέθη. Κιβωτός . ὥφειλε διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἐπειδὴ διὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν εἴρηται. ἀλλ' ἢ παράδοσις τὸ ι ἔχει. καὶ λέγει Ὡρος ὁ Μιλήσιος ἴσως παρὰ τὸ κίβος γέγονεν, ὃ σημαίνει τὴν τροφήν. καὶ κίβισος ἢ πήρα ἢ ἡ κιβωτός. παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν, ὃ σημαίνει τὴν τροφήν, ἢ εἰς τὸ κίειν καὶ ἰέναι βόσιν ἔχουσα. Κιγκλὶς . τὸ τοῦ δικαστηρίου ἀγκελον, ἢ ἡ σωλεία.

kappa 1211 Κιβωτός . διὰ τοῦ ι γράφεται, τῷ λόγῳ τοῦ θλίβω. Κίδαρις . περίθεμα κεφαλῆς εὐκοσμον, δι' οὗ οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιὸν ἐκοσμοῦντο. ἢ ἐκ τριχῶν καμελαύκιον. ἀνὴρ παρὰ Πέρσαις τὴν κίδαριν ἀνεδήσατο. Κίθαρις . παρὰ τὸ κεύθειν τὸν ἔρωτα. † Κικονία . γῆ. † Κιμωλός . νῆσος. Κιμωλία . νῆσος. καὶ ὁ γύψος. Κίμαρα . τόπος. Κιναύρα . ἡ τῶν τράγων δυσοδομία. Κιννύρα . ὄργανον μουσικόν. Κίνησις . ἀγών, πόλεμος, σεισμός. ἢ κίνησις ἐστὶν ἡ ἐντεύχεια καὶ ἐντελέχεια τοῦ δυνάμει, καθὼς τοιοῦτόν ἐστιν ὃ ἦν. κίνησις θεωρεῖται ἐν τῇ οὐσίᾳ, καὶ ἐν τῷ ποσῷ καὶ τῷ ποιῷ, καὶ ἐν τῇ ποῦ κατηγορίᾳ. ἐν μὲν τῇ οὐσίᾳ γέ-

kappa 1212 νεις καὶ φθορά· ἐν τῷ ποσῷ αὐξήσις καὶ μείωσις· ἐν δὲ τῷ ποιῷ ἀλλοίωσις· ἐν δὲ τῷ ποῦ τὸ κυκλοφορούμενον καὶ τὸ ἐπ' εὐθείας κινούμενον. καὶ καλεῖται τὸ μὲν πρότερον περιφορά· τὸ δὲ δεύτερον ἀπλῶς ἐπ' εὐθείας κίνησις. ἐπτὰ δὲ εἰσὶν ἐν τῇ ποῦ κατηγορίᾳ κινήσεις· τουτέστιν αἱ τοπικαὶ καὶ μεταβατικαὶ· ἡ ἄνωθεν· ἡ κάτωθεν· ἡ ἐντός· ἡ ἐκτός· ἡ δεξιὰ· ἡ ἀριστερὰ καὶ ἡ κυκλοφορουμένη. Κῖος . πόλις Μυσίας, ἀπὸ Κίου τοῦ ἡγησαμένου τῆς τῶν Μιλησίων ἀποικίας. τὸ ἐθνικὸν Κιανός. † Κίσηρις . τὸ κισήριον. παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖσθαι σαίρειν. † Κίσσηρις .

βούνευρον. ἡ εἶδος ὁμαλιστηρίου. Κισσία . χώρα. Κίσσινα . πόλις. Κίσσα . τὸ ζῶον. Κίστη . ἡ θήκη.

kappa 1213 Κίτωρα . πόλις. τινὲς δύο ττ γράφουσι. † Κιφὴν . ἡ ἀλώπηξ. † Κιχῶναι . τὰ μεσόσκελα. Κίνησιν . κίνησιν ὁ θεόλογος Γρηγόριος τὴν τοῦ θεοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστροφὴν τε καὶ σύννευσιν. ἐκινεῖτο μὲν γὰρ ὁ θεὸς τοῦ οἰκείου κάλλους τὴν αἴγλην θεωρῶν. ἐκινεῖτο δὲ βλέπων καὶ τοὺς τύπους τοῦ κόσμου, οὓς ἔστησεν ἐν τοῖς ἰδίοις μεγάλοις νοήμασιν ὁ κοσμογόνος νοῦς. (Οὐδέτερον.) Κιβύσιον . φλασκίον. Κίβδηλον . ἀδόκιμον. ἀπερρίμμενον. ἀπὸ ἱστορίας τινός. οἱ Ἀθηναῖοι τῷ πρὸς τοὺς Χίους μίσει φερόμενοι, ἐν τοῖς ἀδοκίμοις ἑαυτῶν νομίσμασι τὸν τοῦ χ τύπον ἐγχαράττοντες ἀπερρίπτον βδελυττόμενοι. κυρίως δὲ λέγεται κίβδηλον τὸ ὑπόχαλκον χρυσίον. † ἐπειδὴ τὰ κακυνόμενα πάντα ἢ τῇ ὕλῃ τὸ κακύνεσθαι ἔχουσιν, ὡς τοῦτο, ἢ τῷ εἶδει. † Κίκι . εἶδος ἐλαίου.

kappa 1214 † Κίλον . βιανόν. † † Κίμωρα . τόπος. † Κινάμωμον . ἄρωμά τι μυρεψικόν. Κιννάβαρ . χρῶμα κόκκινον. καὶ κλίνεται κινναβάρεως. Κινώπεον . ὄρνεον. καὶ κινώπετα, ἐρπετά. τὰ αἰετινὰ κινούμενα ἐν τῷ πέδῳ. [κινώπεδα καὶ κινόπετα. οὕτως ὦρος ὁ Μιλήσιος.] † Κιόκρανον . τὸ ἄκρον τοῦ κίονος. † Κιρρόν . τὸ κίτρινον. Κισσύβιον . ποιμενικὸν ποτήριον. ἴσως ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, ἐξ οὗ κατεσκευάζοντο τὰ ποτήρια. κοινοτέρως δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ἡ λέξις τίθεται. παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον. οἶον χύω, χύσω, χυσσύβιον καὶ κισσύβιον. Ἡσίοδος· ὀλίγῳ δ' εἴσεται κισσυβίῳ. Κίτιον . τόπος. Κιτρίον . ἡ κέδρος. Κίτρον . ὁ καρπός.

kappa 1215 Κιχώριον . βοτάνιον. λέγει δὲ τὸ ἄγριον ἰντύβιον. (Ῥῆμα.) Κίδνεται . σκεδάννυται, σκορπίζεται. Κιγκλίω καὶ κιγκλίσαι . τὸ ἀσφαλίσαι. παρὰ τὴν Ἀττικὴν κιγκλίδα, ἥτις ἐστὶ καγκελοθυρίς. τοιαῦται γὰρ ἦσαν αἱ τοῦ δικαστηρίου κιγκλίδες, ἵνα ταχέως ἀνοίγωνται καὶ κλείωνται· συνεχῶς γὰρ εἰσήεσαν καὶ ἐξήεσαν. γέγονεν οὖν παρὰ τὸ κλείω. τινὲς δὲ ἀπὸ κίγκλου τοῦ ὀρνέου. οὕτως λέγεται ἡ σεισοπυγίς. καὶ Μένανδρος κιγκλισμὸς φησὶν ἀντὶ τοῦ τάραχος. Κίε . πορεύου. Κίω . τὸ πορεύομαι. πλεονασμῷ τοῦ κ. [ἀπὸ τοῦ ἴω.] Κικλήσκω . τὸ καλῶ. ἀπὸ τοῦ κλῶ, τὸ καλῶ, γίνεται κλήσκω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κικλήσκω, ὡς τρώσω, τιτρώσκω. Κικυμῶειν . τυφλώττειν. Κικύω . τὸ ταχύνω, τὸ ἰσχύω. καὶ γέγονε παρὰ τὸ κίκυς. ἔχει δὲ καὶ τοῦτο τὸ υ κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβὴν. Κινόμενος, κινούμενος καὶ κιννύμενος . ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πράξιν ὀρμῶν. ἀπὸ τοῦ κινῶ, κιννύω, κίννυμι.

kappa 1216 Κινῶ . παρὰ τὸ ἶς, ἰνός, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, γίνεται ἰνῶ καὶ κινῶ. Κισσῶ . μεθ' ἡδονῆς συλλαμβάνω. παρὰ τὸ τὴν κίσσαν κισσῶ. λαγνότατον γὰρ ἡ κίσσα, τὸ ὄρνεον, καὶ πρὸς τὰς ἡδονὰς καὶ συνουσίας καταφερέστατον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κίειν καὶ μετὰ σφοδρότητος σεύεσθαι πρὸς τὸ συνουσιάζειν. Κιχήσατο . κατέλαβε. καὶ κιχείω τὸ καταλαμβάνω. κιχῶ κιχείω, ὡς τελῶ τελείω, ὄψω ὀψείω. ἀπὸ δὲ τοῦ κιχῶ γίνεται καὶ κιχάνω. κιχῶ ἀπὸ τοῦ κιῶ. κιχῶ τὸ καταλαμβάνω. Κιχρῶ . τὸ δανεῖζω. Τὸ Κ μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Κλεόπας . κύριον. Κλέπτης . ὁ κρυφῇ τὰ ἀλλότρια λαμβάνων ἐπὶ βλάβῃ τοῦ πλησίον. ἀπὸ τοῦ καλύπτειν καλύπτῃς καὶ κλέπτης, λάθρα γὰρ ἀφαιρεῖται. Κλεβηνοί . ἔθνος. Κλειτός . ὁ ἔνδοξος. κλητὸς δὲ ὁ καλούμενος, ἡ. κλιτὸς δὲ ὁ κλινόμενος, ι. Κλεινός . ὁ ἔνδοξος. Κλειτοπῶλος . ὁ περὶ τοὺς ἵππους ἔνδοξος.

kappa 1217 † Κλέψ . ὁ κλέπτης. † Κληῆρος . δένδρον. καὶ κλήθηρ. Κληρονόμος . παρὰ τὸ κληρος καὶ τοῦ νόμος· τὸ δὲ κληρος παρὰ τὸ κλῶ. ἢ διὰ τὸ κάλον καὶ τὸ ξύλον κληρος γέγονεν, ἐπειδὴ ἐν ξύλῳ οἱ κληροὶ ἐχαράσσοντο. Κληδόνιος . κύριον. Κλαζομένιος . τοπικόν. Κλίβανος . φοῦρνος ἢ κάμινος. Κλισμός . ἡ καθέδρα καὶ ὁ θρόνος ὁ ἔχων ἀνάκλισιν. παρὰ τὸ κλίνω. Κλόνος . ἡ ταραχή. Κλοιὸς καὶ κλοιά . τὰ σίδηρα, ἃ φοροῦσιν οἱ κατάδικοι. παρὰ τὸ κλείω, κλοιός. κλείει

γὰρ τὰ περιτιθέμενα. Κλωβός . κύριον. Κλωπᾶς . κύριον. Κλών, κλωνός . τὸ κλωνάριον τοῦ δένδρου. Κλώψ . ὁ κλέπτης καὶ ὁ ληστής. παρὰ τὸν κλέψω μέλλοντα γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ω κλέψ, καὶ κλὸψ, καὶ κατὰ ἔκτασιν κλώψ. ὡς βλέπω, βλέψ, καὶ βλώψ, ὁ στράβος. Κλιμακισμός . πάλαισμα ποιόν. καὶ διακλιμακίσας. τὸ διαπαλαίσας. (Θηλυκόν.) Κλαζομένη καὶ Κλαζομεναί . πόλις.

kappa 1218 Κλεωναί . τόπος. Κλεψύδρα . ὄργανον ἀστρολογικόν, ἐν ᾧ αἱ ὥραι μετροῦνται. Κλεῖν . τὴν κλεῖδα. ἀπὸ τοῦ κλείς, κλειδός, κλεῖδα, καὶ συγκοπῇ τῆς δα συλλαβῆς κλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος ἐνικὴ ἄρσενικὴ ἢ θηλυκὴ, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὕσα, εἰς ν θέλει λήγειν, οἶον μῦν, σῦν, δρῦν, τούτου χάριν προσέλαβε τὸ ν καὶ γέγονε κλεῖν. Κλητὴ . ἡ καλεστὴ καὶ ἡ ἐξοχωτάτη. ὡς τό αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα. [κλειτὴ δὲ, κύριον, καὶ ἡ ἔνδοξος, δίφθογγον. κλιτὴ δὲ ἡ κλινομένη, ἰῶτα.] Κληδόνος . μαντείας ἢ φήμης. παρὰ τὸ κλέος, ὃ σημαίνει τὴν φήμην. Ὅμηρος ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν.— ἀπὸ τοῦ καλῶ, κλῶ, κληδών, ἐξ οὗ καὶ κληῖς ἡ κάλεις. Κληῖδες . αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκληῖσι κελεύσω. παρὰ τὴν κλάσιν τῶν γονάτων. ὅθεν καὶ τὸ μετοκλάζειν, παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα. Κλαγγή . ποιά φωνή. —κλαγγὴ γεράνων ἡεροφώνων.

kappa 1219 Κλίμαξ . ἡ σκάλα. παρὰ τὸ κλίνω, κλίνη, [κλίναξ καὶ κλίμαξ, ὡς χλαῖνα, χλαμύς. κλημαξ δὲ, ἡ ἄμπελος. ἢ κλίνη] παρὰ τὸ κλῶ. κλάσιν γὰρ λαμβάνουσι τὰ κλινόμενα, στερισκόμενα τῆς ὀρθότητος. Κλισιάδες . αἱ δίπτυχοι θύραι. Κλισία . ἡ σκηνή. οἶμαι, ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κλίνω τοῦ σημαίνοντος τὸ περιέχω γίνεται. κλίνω, κλίσις καὶ κλισία. Κλιτύς . ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους. Κλυταμινήστρα . κύριον. Κλοποφορία . κλωπεῖα δὲ μέγα καὶ δίφθογγον. Κληῖσταί . ἡσφαλισμένοι. Ὅμηρος κληῖσταί δ' ἔπесαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι. (Οὐδέτερον.) Κλέος . ἡ δόξα, ὁ ἔπαινος. κλαῖος δὲ, ὁ θρήνος, δίφθογγον.

kappa 1220 Κλέα . τὸ κλέα καὶ χρέα οὐδέτερα ἀπὸ τοῦ κλέα καὶ χρέα γίνεται κατὰ συγκοπὴν. Κλείσιον . ἐν ᾧ ἴστανται οἱ βόες. κλίσιον δὲ, ἔνθα οἱ θρόνοι ἴστανται, ι . Κλητός . τὸ πλῆθος. Κλίτος δὲ, τὸ μέρος . καὶ κλῖμα καὶ κλίματα, τὰ μέρη, ι . Κληθρα . τὰ κλειδία. ἀπὸ τοῦ κλείς γέγονε κληθρα. ἢ ἀπὸ τοῦ κλείσω. τὸ δὲ κλήω οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ η καὶ ι γράφουσιν, ἐξ οὗ καὶ τὸ κληθρα διὰ τοῦ η καὶ ι γράφεται παρ' ἐκείνοις. ἡμεῖς δὲ τὸ κληθρα διφθογογραφουμέν. Κλητώριον . Κλοπιμαῖον . τὸ ἀπὸ κλοπῆς πρᾶγμα. Κλυστήριον . ἱατρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ κλυσταί. Κλάρια . τὰ ψέλλια. Κλέος . ἡ δόξα. παρὰ τὸ καλῶ. τὴν γὰρ δόξαν πάντες καλοῦμεν πρὸς ἑαυτούς.

kappa 1221 (Ῥῆμα.) Κλάειν . ἀντὶ τοῦ κλαίειν. Κλαίω . τὸ θρηνῶ. κλῶ, τὸ κλαύω. καὶ γίνεται κατὰ παραγωγὴν κλαίω. κλᾶται γὰρ τῶν ἀνθρώπων ἢ φωνή, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦτο πάσχουσα. ἢ παρὰ τὸ καλῶ, κλῶ, κλαίω. ἐπικαλοῦνται γὰρ τοὺς ἀποθανόντας οἱ κλαίοντες. Κλεῖζω . τὸ δοξάζω. Κλείω . τὸ δοξάζω. παρὰ τὸ κλέος, κλέω καὶ κλείω. Κλείωμεν . ὀνομάσωμεν. [παρὰ τὸ κλείω, ἦ] παρὰ τὸ κλύειν, ὃ ἐστὶν ἀκούειν. Κληδονίζεται . μαντεύεται ἢ φημίζεται. Κλυδωνίζεται . ἀντὶ τοῦ παραχίζεται. ψιλὸν καὶ μέγα. Κληῖζω . τὸ δοξάζω, τὸ καλῶ. Κλιμακίζω . τὸ ἀνατρέχω.

kappa 1222 Κλίνθη . ἀπὸ τοῦ κλίνω. αἰολικόν ἐστὶ τὸ τοιοῦτον. Κλῦθι . ἄκουσον. ἀπὸ τοῦ κλύω, κλῦμι. καὶ τὸ προστακτικὸν κλῦθι. Κλύω . ἀκούω. παρὰ τὸ καλῶ, κλῶ, ὃ σημαίνει τὸ φωνῶ, γίνεται κατὰ παραγωγὴν κλύω. [Κλώζω . καλῶ.] Κλωπεύω, κλωπιτεύω . ἀντὶ τοῦ κλέπτω. κλοτοπεύω δὲ μικρόν. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Κλαγγηδόν . μετὰ ἤχου. Κληδὴν . κλητικῶς καλεστικῶς. Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Κναφεύς . ὁ τὰ δέρματα ξύων. παρὰ τὸ κνάπτω, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κνῶ, τὸ ξύω. Κνεφαῖος . σκοτεινός.

kappa 1223 Κνίδιος . τοπικός. κνίδειος δὲ καρπός, δίφθογγον τὸ δει . Κνόσαρ . ὁ ξηρός. Κνυζηθμός . ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή. καὶ ὁ κλαυθμός. Κνώψ . ὁ τυφλός. Κνησμός . ὁ τραχὺς τόπος. τοῦ Ψελλοῦ· κίμβιξ ὁ φιλοχρήματος, [κνησμός ὁ τραχὺς τόπος.] (Θηλυκόν.) Κνήμη . ἡ τοῦ σκέλους

τραχύτης. ἀπὸ τοῦ κινῶ, κινήμη, καὶ κατὰ συγκοπὴν κνήμη, οἶονεὶ τὰ τῆς κινήσεως αἷτια. ἰστέον, ὅτι τὰ ἔμπροσθεν λέγεται ἀντικνήμια, τὸ δὲ ὀπισθεν γαστροκνήμιον. κυρίως δὲ κνήμαι λέγονται τὰ διαιροῦντα ξύλα τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ. σημαίνει δὲ καὶ τὰς ἐξοχὰς καὶ προβάσεις, καὶ καθύδρους τόπους τῶν ὁρῶν.

kappa 1224 † Κνίδη . βοτάνη στυπτική. † Κνημῖς . τὸ ὑπόδημα, ἢ ἡ κάλτζα. Κνηστis . ἡ μάχαιρα. τὸ πληθυντικὸν τὰς κνήστεis. —κνή τυρὸν κνήστι χαλκεΐη—. Κνίδος . νῆσος, καὶ Κνιδίη. Κνιδεΐα . ἡ φειδωλία. Κνίσσα . τὸ λίπος, ἢ ἡ τῶν κρεάτων ἀναθυμίασις. παρὰ τὸ κνῶ, κνίζω, ὁ μέλλων κνίσω, καὶ κνίσα. τὸ δὲ κνῶ σημαίνει τὸ ξύω. κνησμός γίνεται κατὰ τῆς ὁσφρήσεως. Κνωσσός . πόλις. καὶ Κνωσσία. (Οὐδέτερον.) Κνάφος . ἀκανθῶδές τι, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια. Κναφεῖον . ἐν ᾧ τὰς ἐσθῆτας κνάπτουσιν, ὅ ἐστι βάπτουσι.

kappa 1225 Κνέφας . τὸ σκότος. διὰ τὸ κενὸν εἶναι φάους, κενέφας καὶ ἐν συγκοπῇ κνέφας. καὶ κνέφος. ὡς οὔδας, οὔδος. Κνισσάριον . τὸ μικρὸν λίπος. Κνώδαλα . κυρίως μὲν τὰ θαλάσσια θηρία, διὰ τὸ ἐν ἀλὶ κινεῖσθαι, κινόδαλα τινὰ ὄντα. ποτὲ δὲ καὶ τὰ χερσαῖα, διὰ τὸ ὑπὸ κυνῶν ἀλίσκεσθαι. Ἡσίοδος· κνώδαλα, ὅς' ἡπειρος πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα. (Ῥῆμα.) Κνάθω . τὸ πορεύομαι. Κνάπτω . τὸ βάπτω. Κνάω . τὸ κνήθω. Κναίω . τὸ λυπῶ. Κνησθεῖεν . ἐκ τοῦ κνήθω, καὶ κνήσας. Κνίζω . τὸ λυπῶ. ἀπὸ τοῦ κνισμός. καὶ κνίσας ἀντὶ τοῦ κόψας καὶ λυπήσας. Κνίζειν . κατατέμνειν, ἐκθλίβειν. συκάμινα κνίζειν. φασὶ γὰρ τὴν συκάμινον κάθυγρον οὔσαν κατατέμνεσθαι ξίφεσι τῶν γεωργῶν τὸν φλοῦν αὐτῆς, ἵν' ὅπως τὸ ὕγρον καὶ πλεονάζον ἐκκενούμενον, καταναγκάζῃ αὐτὴν κατέχειν καὶ πε-

kappa 1226 παίνειν τοὺς καρποὺς αὐτῆς. καὶ γὰρ εἰ μὴ τοῦτο ἦν, ἀπώλοντο ἂν οἱ καρποὶ αὐτῆς ἐκ τῆς οὔτω πολλῆς ὑγρότητος, ὡς γεννώσας σῆψιν αὐταῖς. † Κνήσας . ξύσας. τὸ δὲ λυπήσας, ἢ, ὡς ἀπὸ τοῦ κνίζω. † Κνύειν . κρούειν. Κνυζόμενος . ἐπὶ κυνός. καὶ κνυζῶσαι ἀντὶ τοῦ λυπῆσαι. Κνώζει . βοᾷ. Κνώμενοι . γαργαλιζόμενοι, ἢ κνηθόμενοι, ἢ θελγόμενοι. Κνώσσω . τὸ κοιμῶμαι. παρὰ τὸ ὄσσω, τὸ βλέπω. ἢ παρὰ τὸ κενὸν, τουτέστι κενουῖσθαι τοῦ βλέπειν. ἢ παρὰ τὸ κενὰ καὶ ἀργὰ εἶναι τὰ ὄσσα, ἥτοι τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἰς τὸ κοιμᾶσθαι. κενώσσειν, καὶ κατὰ συγκοπὴν κνώσσειν. Κνηθόμενοι . τερπόμενοι. Ἀπόστολος· κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. Κνίζειν . τὸ φυλλοκοπεῖν τὰ συκάμινα πρὸς τροφήν τῶν αἰγῶν. κατὰ δὲ τὸν ἅγιον Κύριλλον τὸ ἀποκόπτειν τὰ συκάμινα, ἥγουν τοὺς καρποὺς τῆς συκαμίνου, καὶ ἐσθίειν.

kappa 1227 Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Κοάλεμος . ὁ μωρὸς, ὁ μάταιος. παρὰ τὸ κοεῖν καὶ τὸ ἐλύματα. οἶον ὁ μάταια νοῶν. ἢ κοιάλεμος. Κόβαλος . ὁ πανοῦργος, ὁ ληστής, καὶ ὁ λάλος. ἀπὸ τοῦ κόψαι πεποιημένης τῆς λέξεως. ὅθεν καὶ κόπιν λέγουσι τὸν λάλον. ὁμοίως καὶ κόψ. Κοδράντης . τὸ πᾶν. ἢ λεπτὰ δύο, ἢ τὸ ἔσχατον τοῦ λεπτοῦ. λέγεται καὶ ἡ πράξις, καὶ αὐτὸ τὸ ἐνθύμημα. [Κόθορνος . τὸ ἀμφοτεροδέξιον ὑπόδημα.] Κόθουρος . ὁ κούντουρος. κηφήνεσι κοθούροις ἵκελος ὀργήν. παρὰ τὸ κεύθειν τὴν οὐράν. ἢ ὁ κολοβὴν τὴν οὐρὰν ἔχων.

kappa 1228 Κόθουρος . καὶ ὁ κλέπτης. † Κοῖτος . ὁ ὕπνος. † Κοινός . οἶμαι, ὅτι παρὰ τὸ κεῖω, τὸ κεῖμαι. κεῖος καὶ κοινός, ὁ πᾶσι προκείμενος ἢ γενόμενος. ἢ παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ καὶ δέχομαι, γίνεται γοινός καὶ κοινός, ὁ δεκτικός καὶ εὐπρόσδεκτος. Κοίρανος . ὁ βασιλεὺς, ὁ ἄρχων. παρὰ τὸ καιρὸς γέγονε καιράνος, [καὶ μεταθέσει τοῦ αι εἰς οι κοίρανος,] οἶονεὶ ὁ ἐν καιρῷ ἄρχων. Κοκύας . ὁ πρόγονος. † Πάππος. † Κόκκυξ . ὁ κοῦκος. Κόλαξ . ὁ ἐπαινῶν ὑπὲρ τὸ πρέπον· ὁ ὡς φίλος ὑπερχόμενός τινα· ὁ ταπεινῶς θεραπεύων τινά. παρὰ τὸ κόλον παράγωγον κόλαξ. † Κόλον δὲ, τὸ ταπεινὸν καὶ μὴ ὀλόκληρον. † τινὲς δὲ φασὶ παρὰ τὸ κολλᾶσθαι, ἐξ οὗ καὶ δύσκολος ὁ δυσχερῶς τινὶ κολλώμενος. κόλαξ καὶ ὁ παράσιτος.

kappa 1229 Κολοσυρτός . ὁ ἐκ φρυγάνων συρφετός. ἀπὸ τοῦ τὰ κόλα σύρειν, τουτέστι τὰ φρύγανα. —κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ. σημαίνει δὲ καὶ ταραχὴν καὶ θόρυβον ἀνδρῶν. ἀνδρῶν ἡδὲ

κυνῶν δέχατο κολοσυρτὸν ἐόντα. Κόλλαβοι . οἱ μικροὶ ἄρτοι. παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβοῦσθαι. Κόλλαβοι καὶ οἱ πασσαλίσκοι τοῦ ψαλτηρίου ἢ τῆς κιθάρας. † Κορβωνάς . τὸ θησαυροφυλάκιον, τὸ δωροδοχεῖον, τὸ γαζοφυλάκιον. γάζα γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις ὁ πλοῦτος καλεῖται.† † Κόλυβος . ὁ ὀβολός.† Κόλιξ . τὸ γαρδούμιον. Κολοβός . ὁ παλαιός, καὶ ὁ μικρὸς καὶ ὀλίγος. Κολοῖός . †δὲ καὶ κλωὸς γράφουσι.† παρὰ τὸ κλῶ ρῆμα, τὸ φωνῶ, γίνεται κλὸς καὶ πλεονα-

kappa 1230 σμῶ τοῦ ο καὶ ι κολοῖός. κρακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. Κόλλοψ . ἡ χορδὴ, καὶ τὸ νωτιαῖον, καὶ τὸ τραχηλιαῖον δέρμα τοῦ βοός. διὰ τὸ εἰς κόλλαν ἐπιτήδειον εἶναι. Κολοβρός . ὁ μικρὸς χοῖρος. Κολοφών . τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν. Κωλεὸς καὶ κωλεός . ἡ ξιφοθήκη. παρὰ τὸ κεκοιλάνθαι. ἢ παρὰ τὰ κῆλα, ὃ ἐστὶ τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη. κωλεὸς δὲ ὄνομα τὸ ἔντερον, μέγα. Κολλυβιστής . ὁ τραπεζίτης. Κολωνός . τόπος ὑψηλός. Κολώός . ὁ θόρυβος. παρὰ τὸ κλῶ, τὸ καλῶ, γίνεται ρηματικὸν ὄνομα κλῶς, ὡς σῶ, σῶς, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ω κολώός. ἢ παρὰ τὸ κολοῖός, ὃ δηλοῖ τὸ ὄρνεον.

kappa 1231 Κομμός . παρὰ τὸ κόπτω κομμός. κόψω γὰρ ὁ μέλλων, ὡς καὶ παρὰ τὸ γράψω γραμμός καὶ ὑπογραμμός. Κομψός . εἴρηται μὲν ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ πανούργου, καὶ ἐπὶ τοῦ μετρίου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιεικοῦς. ἀμφοτέρω οὖν παρὰ τὸ κάμπτω ρῆμα. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ πανούργου παρὰ τὸ εὐκάμπηλον καὶ διεστραμμένον τῇ διανοίᾳ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιεικοῦς παρὰ τὸ εὐκάμπῃ αὐτὸν εἶναι, οἷον εὐπειθῇ καὶ προσηνῇ. οὕτως Εἰρηναῖος ὁ Ἀττικός. ἢ κομψὸς ὁ πιθανολόγος, ὁ μετὰ ὑπερηφανίας καὶ κόμπου ῥητορεύων. Κομπαστής . ψεύστης. Κόμπος . ἡ κενοδοξία. παρὰ τὸ κενὴν ὅπα ἔχειν, ὃ ἐστὶ φωνήν. [Κομπορρήμων . ὁ κενόδοξα λέγων. Κόμαρος . εἶδος φυτοῦ. Κομενταρήσιος . χαρτουλάριος. Κόναβος . ψόφος· ἤχος. παρὰ τὸ τὴν βοὴν κινεῖν. Κόνδυλος . παρὰ τὴν κάμψιν τῶν δακτύλων.

kappa 1232 οἰονεὶ κἀνδυλοὶ ὄντες. περὶ αὐτοὺς γὰρ ἡ κάμψις τῶν δακτύλων ἐγγίνεται. ἢ κένδυλος τις ὢν, ὁ εἰς τὰ κενὰ δυόμενος τῶν ῥαπιζομένων. κενὰ δὲ σαρκῶν τὰ μέρη ταῦτα. Κονιορτός . ὁ χοῦς. παρὰ τὸ ὄρω, τὸ διεγείρω, ὁ μέλλων ὄρσω, αἰολικῶς. ρῆμα ὄνομα ὀρτός, ὡς κείρω κορμός, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ κόνις κονιορτός, ὁ τὴν κόνιν ὀρούων καὶ ὀρμῶν καὶ διεγείρων. Κοντός . παρὰ τὸ κέντω κοντός, ὡς τρέφω τροφός. Κονσουλάριος . ὑπατικός. Κόνων . ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Κόνωνος. Κόπις . σύντομος, ὁξὺς τῷ λόγῳ, ἡγουν λάλος. Κοπετός . ὁ θρῆνος. ἀπὸ τοῦ κόπτεσθαι. Κορύβαντες . ἔθνος βακχικὸν καὶ μανικόν. παρὰ τὸ κρύβειν τὸν Δία, κρύβαντες καὶ πλεονασμῶ τοῦ ο κορύβαντες. ἢ οἱ τὴν κόρην καταβάντες ἀναγαγεῖν καὶ μὴ ὑποστρέφειν. Κορύβαντες δὲ εἰσι δαίμονες τινὲς φυλάσσειν ταχθέντες τὸν Δία.

kappa 1233 Κόρταφος . παρὰ τὴν κόρσιν εἶναι κόρσαφος καὶ κόρταφος, καὶ ἐν ὑπερβίβασμῳ κρόταφος. ἢ ὅτι τῆς κόρσης καὶ τῆς κεφαλῆς ἀφή ἐστί. Κορυθαίολος . ὁ τὴν κόρυθα εὐκίνητον ἔχων ἢ ποικίλην. ἔστι γὰρ αἰόλλω τὸ κινῶ καὶ συνεχῶς στρέφω. ἢ ἀπὸ τοῦ αἰόλος, ὁ ποικίλος. Τυδεὺς κορυθαίολος. καί· κορυθαίολος Ἑκτωρ. Κορβανᾶς . ὁ θησαυρός. Κορβάν . οὐκ ἔστιν ἡ δωρεὰ καὶ ἡ προῖξ, ἀλλὰ κυρίως ἡ προσφορά λέγεται. οὕτως ὁ ἅγιος Κύριλλος. Κόροιβος . ὁ μωρός. ἀπὸ τοῦ Κοροίβου, τινὸς μετροῦντος τὰ κύματα. Κορδυλησμός . ἡ περιβολή. Κορυφαῖος . ἔνδοξος, μέγας. καὶ κορυφαιότατος, ὁ ἐξοχώτατος. Κόρβους . τοὺς κόρακας λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι. Κόσυμβος . κροσσός, ἢ ὁ ἀνάδεσμος.

kappa 1234 Κόσσοις . ῥωμαῖστὶ μαζίλλα, γραικιστὶ δὲ, ῥάπισμα. Κόσμος . καλλωπισμός ἢ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ. κόσμος παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῷ πάντα κεκοσμημένα καὶ διατεταγμένα. ἢ παρὰ τὸ κάζω, κάσσω, κέκασμαι, κασμός, ρηματικὸν ὄνομα, καὶ μεταθέσει τοῦ α εἰς ο καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ τόνου κόσμος. οὕτως Φίλων. Κότος . ὀργὴ ἐπιτηροῦσα καιρὸν εἰς τιμωρίαν, ἢ ἐναπομένουσα ὀργή. παρὰ τὸ κέω, ὃ σημαίνει τὸ κεῖμαι, κέημι, ὁ παθητικὸς κέαιμαι,

κεῖμαι, τὸ τρίτον κεῖται, ῥηματικὸν ὄνομα κότος. ἢ παρὰ τὸ κέεσθαι, κεῖσθαι, κότος. Κοτόεις . ὀργίλος. Κότινος . ὁ ἐξ ἀγριελαίας στέφανος. Κότταβος . ὁ ἦχος. Κουροτρόφος . παιδοτρόφος. Κούρους . νεωτέρους. Κοινωνικούς . τουτέστι πρᾶγους, προσηνεῖς, ἀτύφους, συγκαταβατικούς. ὁ Ἀπόστολος· εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς.

kappa 1235 Κόσμον . τοὺς ἐν ἀπιστίᾳ καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἀνθρώπους λέγει ὁ Ἀπόστολος· ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. (Θηλυκόν.) Κοίτη . ἡσυχία ἢ στρωμνή. παρὰ τὸ κέω, τὸ κεῖμαι· ὁ παθητικὸς ἐνεστώσ τῶν εἰς μι κεῖμαι, κεῖται, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικὸν κοίτη. Κοίταις . γυναικείαις ἐπιθυμίαις. Κοιλία . ἀπὸ τοῦ κοίλην εἶναι, ἢ ἀπὸ τοῦ λεαίνειν τὴν τροφήν καὶ χυλοῦν, χολία καὶ κοιλία. Κοινωνία . ἡ τῶν θείων μυστηρίων μετάληψις, διὰ τὸ τὴν πρὸς Χριστὸν ἡμῖν χαρίζεσθαι ἔνωσιν, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς αὐτοῦ βασιλείας ποιεῖν. Κοιτίς . τὸ σπυρίδιον, καὶ ἀγγεῖόν τι. Κολακεία . ἔπαινος ὑπὲρ τὸ πρέπον. Κολοβότης . ὀλιγότης, μικρότης. Κολώνη . ὄχθος.† τόπος. καὶ Κολώνεια, πόλις. Κολοφωνία . εἶδος τι παρόμοιον πίσση. Κομιδή . ἡ ἐπιμέλεια. παρὰ τὸ κομίζω, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ περιποιοῦμαι. κομιδή. Κόμη . ἡ θρίξ. παρὰ τὸ κόσμον εἶναι τοῦ σώματος, οἱ δὲ, παρὰ τὸ κομᾶν καὶ ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι.

kappa 1236 Κομψεία . σοφιστεία. Κονίστρα . ὁ ἄγών. ἡ παλαίστρα ἢ ἡ κυλίστρα. Κόνυζα . βοτάνη τίς. Κόνις . χοῦς. κονιορτός. Κονία . ἡ λευκασία. Κόνις . παρὰ τὸ καίνω, τὸ διακόπτω καὶ διαφθείρω. ἢ εἰς μικρὰ κατακεκομμένη γῆ. Κονίσσαλος . κονιορτός. οἶονεῖ ἢ σεσαλευμένη γῆ. Κόπρος . οἶονεῖ κόπος τίς οὔσα. βαρεῖ γὰρ τὸ περισσὸν καὶ κοποῖ ἐγκείμενον. ἢ χήπορος τίς οὔσα, ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι διὰ τοῦ πόρου, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ κόπρος. Κόρινθος . ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Μαραθῶνος, ἢ ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Πέλοπος. Κόρση . ἡ κεφαλή. ἀπὸ τοῦ κορυφοῦσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι, ὅθεν κορσωτὴρ λέγεται, ὁ τὰς τρίχας κουρεύων. καὶ κόρσαι αἱ τρίχες. Αἰσχύλος· λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσω. καὶ κόρση, ὁ κρόταφος. Κόρυς . ἡ περικεφαλαία. καὶ κλίνεται κόρυθος. παρὰ τὸ κάρη, κάρυς καὶ κόρυς. ἢ παρὰ τὸ κόρση γέγονε κόρυς. κόρση δὲ ἡ κεφαλή. καὶ

kappa 1237 τὸ κορσοῦσθαι ἐπὶ τοῦ κείρειν ἔλεγον οἱ Ἰωνες. καὶ κορσωτῆρα τὸν κουρέα. Κορυφή . τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. παρὰ τὸ τῆς κάρας κορυφὴν εἶναι. ἢ παρὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτὴν ὑπὸ τῶν τριχῶν, κρυφὴ τίς οὔσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο κορυφή. κορυφή καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους. Κορώνη . τὸ ὄρνεον. παρὰ τὸ καῦρον, ὃ σημαίνει τὸ κακόν. κορώνη καὶ ὁ τῆς θύρας κρίκος. τίθεται ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπικαμποῦς τόξου. κορωνὶς δὲ, ἐπὶ τῶν νεῶν. σὺν νηυσὶ κορωνίσιν. ὃ ἐστὶ καμπυλοπρύμνοις, διὰ τὸ εἰς ὕψος ἀνέχειν. ἐκ τοῦ κάρα. Κορωνίς . τὸ ἄκρον ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα. κυρίως δὲ ἡ ἀκρώρεια. Κόρη . ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ. οἶονεῖ χόρη τίς οὔσα, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ, ἡ παρθένος, ἀπὸ τοῦ κορεῖν, τὸ καλλωπίζειν, ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰν καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν, ἔνθεν καὶ νεωκόρος.]

kappa 1238 Κοριθαλὶς . ἡ δάφνη. καὶ κόρος, ὁ κλάδος, καὶ κορεῖν, τὸ τοῖς κλάδοις σαροῦν. Κορύνη . ἡ ῥάβδος, ἢ ῥόπαλον. οἱ δὲ ξίφος. ἔτεροι ξύλον ἐπικαμπές. ἢ κατὰ τὸ κάρα νεύουσα. Κόρυζα . κατάρρους. ἀρχὴ ἢ πλῆθος μυξῶν. Κοσμιωτάτη . εὐγενεστάτη, εὐκαλλώπιστος. Κοσμογένεια . ἡ κοσμοποιΐα. Κοτύλη . ὅπου ἐγκλίνεται ἡ κεφαλή τοῦ μηροῦ. παρὰ τὴν κοιλότητα τὴν ἐν αὐτῷ γινομένην. λέγεται κοτύλη τὸ κοῖλον τῆς χειρός. ὅθεν κοτυλήρυτον, τουτέστι τοσοῦτον τῷ πλήθει, ὥστε καὶ κοτύλην ἀρύεσθαι. παρὰ τὸ ἀρύω, ἀρύσω, ἀρυτὸν, καὶ ἐν συνθέσει κοτυλήρυτον. λέγεται καὶ κοτύλη εἶδος ποτηρίου καὶ μέτρου. κυρίως δὲ τὸ ὅποσόν μετρον κοτύλην ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι παρὰ τὴν κοιλότητα. Κομμώτρια . ἐμπλέκτρια. Κοῦραι . παρθένοι, νεάνιδες. Κουριδὶς . παρθενικῆς. Κουστωδία . τὸ στράτευμα. ὅπερ οἱ Ῥωμαῖοι βάνδον καλοῦσι.

kappa 1239

Κοινωνία . ἡ ἐλεημοσύνη. παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. (Οὐδέτερον.) Κόϊ . μίμημα φωνῆς χοίρου. Κοινὸν γένος . τὸ τὰς μὲν πτώσεις ἔχον τὰς αὐτὰς, ὑποτασσόμενον δὲ ἰδίους ἄρθροις, οἷον ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἄνθρωπος, ὁ κύων καὶ ἡ κύων, ὁ ἵππος καὶ ἡ ἵππος. Κοινόν . ἡ τὸ ἐν πολλοῖς θεωρούμενον, ἡ τὸ πολλῶν κατηγορούμενον. κοινὸν πάλιν τετραχῶς ἢ εἰς τὰ μέρη διαιρετόν, ὡς ἡ κληρουχουμένη γῆ· ἡ τὸ ἀδιαιρέτως ἐν χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον, οὐχ ἅμα δὲ, ὡς εἷς δοῦλος, εἷς ἵππος δύο δεσποτῶν· ἡ τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον, εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον, ὡς ὁ ἐν θεάτρῳ τόπος ἡ ὁ ἐν βαλανείῳ· ἡ τὸ ἀδιαιρέτως εἰς κοινὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον, ὡς ἡ φωνὴ τοῦ κήρυκος.

kappa 1240 Κοινὸν καὶ καθόλου ἐστὶν ἡ οὐσία, ἡ γοῦν ἡ φύσις. Κοινόν . τὸ ἀκάθαρτον. Κοινεῖον . πορνεῖον· καπηλεῖον. Κοινοδήμιον . τὸ δημόσιον. Κοκκύμηλα . εἶδος ὀπώρας. Κόκκυ . ἐπιφώνημά τι. Κοκκότιον . ὁ δῆμος ἐλληνιστὶ, ἀπάσης οἰκουμένης. Κόλον . τὸ κεκλασμένον δόρυ. Κολοβόν . ἐλλιπές. Κόλυθρον . εἶδος συκῆς. Κόλυβα . σίτος ἐψητός. Κόλον . τὸ μὴ τέλειον, ἀλλὰ κολοβόν. Κολλούριον . ἀπὸ τοῦ κολοβόν. κόλλιξ γὰρ ὁ ἄρτος. Κόμμι . τὸ ψιμμίθιον. Κομμωτικόν . ἐπίπλαστον. Κομίδιον . τὸ τοῦ δένδρου δάκρυον. Κομμονιτήριον . ἔγγραφον ἐνταλτήριον εἰς ὑπόμνησιν κατὰ Ῥωμαίους.

kappa 1241 Κονσίστριον . κατὰ Λατίνους θεῖον συνέδριον. Κόνδυ . εἶδος ποτηρίου. * Κόνειον . βοτάνη ὀλεθρία. * Κόριον . τὸ μικρὸν κοράσιον. λέγεται δὲ καὶ τὸ μάννα, ὡς λευκοειδές. Κοράλλιον . λίθος θαλάσσιος. Κορδύλημα . τὸ περίβλημα. Κόρημα . τὸ σάρωμα. Κόσμιον . εὐτακτον. Κότυ . τὸ ταχύ. Κοτυάειον . τόπος. Κοτυλήρυτον . τουτέστι τοσοῦτον ἐν πλήθει, ὥστε καὶ κοτύλη ἀρῦεσθαι. παρὰ τὸ ἀρύω, ἀρύσω, ἀρυτὸν, καὶ ἐν συνθέσει κοτυλήρυτον. ἡ ὅσον ἡ παλάμη κρατεῖ.

kappa 1242 Κουροτρόφον . τὸ τρέφον τοὺς νέους καὶ γενναίους ἵππους. Κουρόсуна . ἡ ἐν χρῶ κουρεία τῆς γενειάδος. * Κουράτωρας . φροντιστάς, διοικητάς. * Κουρατωρεῖον . ἐν ᾧ ὁ κουράτωρ. Κοχλιάριον . παρὰ τὸ [κόχλος] κοχλάριον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κοχλιάριον. Κοχλίδιον . ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κοιλία κοιλίδιον, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ κοχλίας κοχλίδιον. Κορκορύγημα καὶ κορκορυγή . ὁ θόρυβος τῆς γαστροῦς. τοῦ Ψελλοῦ· κορκορυγή ὁ θόρυβος· ὁ δόλιος δὲ κέρκωψ. κορδακισμὸς ἡ ὄρχησις· κωμάζει κῶμον ᾄδει. † Κοττάβια . τὰ ὑπολύχνια. † Κογχύλια . τὰ ὄστρεα.

kappa 1243 (Ῥῆμα.) Κοινολογεῖται . διαλέγεται κοινῇ. Κοινῶ . τὸ μολύνω. καὶ κοινόω. Κοισυροῦται . καλλωπίζεται. Κοιρανέων . διατάσσω, ἐπερχόμενος, καὶ τὸ τοῦ κοιράνου ἔργον ἐπιτελῶν. Κοιμῶμαι . ἀπὸ τοῦ κῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπνῶ γίνεται κείω, ὡς θῶ, θείω, σῶ, σείω. ὁ παθητικὸς ἐνεστώς κεῖμαι κατὰ συγκοπὴν, ἀφ' οὗ ὄνομα ρηματικὸν κοίμη, ἐξ οὗ ῥῆμα δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων κοιμῶ, κοιμᾶς· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ἡ θηλυκῶν γινόμενα ὀνόματα δευτέρας συζυγίας εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ὁ δὲ ὦρος ὁ Μιλήσιος παρὰ

kappa 1244 τὸ κείω κοιμὸς, ὡς λείπω, λοιμὸς, καὶ ῥῆμα κοιμῶ. Κοκκύζω . ἐπὶ ὄρνιθος. κωκύω δὲ, τὸ θρηνῶ, ἐπὶ ἀνθρώπου, μέγα. Κολαβρισθεῖσαν . περιρῥαγείσαν. χλευασθεῖσαν. ἐκτιναχθεῖσαν. εὐτελεῖς νομισθεῖσαν. ἐν τῷ Ἰωβ ἡ λέξις αὕτη. Κολάπτει . γλύφει. Κολοβεῖ . ἐπικόπτει. ἀκρωτηριάζει. Κολαφίζειν . πυγμῇ παίζειν. παρὰ τὸ κωλύειν τὸ φῶς ἡ τὸ τυφλοπανιάζειν. Κολούω . τὸ βλάπτω. Κολυμβᾶν . οἱ Δωριεῖς κολυφᾶν λέγουσιν. ἀπὸ τοῦ κόλους, ὃ ἐστὶ κολοβούς, φαίνεσθαι τοὺς ἐν ὕδατι καὶ μὴ ὀλοτελεῖς.

kappa 1245 Κομείτην . ἐπιμελείας ἡξίου. ἀπὸ τοῦ κομέω κομῶ, κομέεις κομεῖς. Κομμεῖν . τὸ τὸ σῶμα ώραῖσαι. Κομωτίζω . ἐπιμελοῦμαι τὰς παρειὰς τῷ ψιμμίθῳ. [κόμμι γὰρ τὸ ψιμμίθιον.] Κομῶ . τὸ θάλλω. καὶ κομῶντες. Κομᾶ . γαυριᾶ, μέγα φρονεῖ. Κομίζω . τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ περιποιοῦμαι. παρὰ τὸ κομῶ, ὅθεν καὶ ἵπποκόμος, ὁ ἐπιμελούμενος τῶν ἵππων. Κομψεύεται .

σεμνύνεται, ἀλαζονεύεται. Κονάβησαν . ἤχησαν. Κονίζεσθαι . ἀγωνίζεσθαι. ἢ κονιορτοῦσθαι. Κονίζω . τὸ ἀγωνίζομαι, καὶ παρασκευάζω πρὸς τὸν πόλεμον. ἀπὸ τοῦ κόνις. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, ὅτε ἔμελλον ἀγωνίζεσθαι, εἰς χεῖρας αὐτῶν

kappa 1246 πτύοντες, κόνιν προσελάμβανον, διὰ τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν. † Κοικύλλει . περιτρέπει.† † Κοισυροῦσθαι . ἐπὶ τῆς κοίτης σύρεσθαι.† † Κοννῶ . τὸ νοσῶ.† † Κομπτεῖ . τρυφᾷ, θεραπεύει.† Κονίσουσιν . ἀντὶ τοῦ φεύζονται. εὐρὺ κόνισουσι πεδίον— ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος νοεῖται τὸ φεύζονται· οἱ γὰρ φεύγοντες κατὰ δρόμον ἐγείρουσι κόνιν. οὕτως εὖρον ἐγώ. Κονίω . τὸ ἀγωνίζομαι. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ μῆτις μητίω, καὶ δηῖρις δηρίω, καὶ μῆνις μηνίω, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ κόνις κονίω. Κονίησι . κονιορτὸν ποιήσει. [καὶ κόνισουσιν ὁμοίως.]

kappa 1247 Κονιάω . τὸ τοῖχον χρίω. Κορεῖν . τὸ σαίρειν, καὶ φιλοκαλεῖν παρὰ Ἀττικοῖς, ἢ βίβλους κοσμεῖν. Κορδακίζει . αἰσchrῶς ὀρχεῖται. Κορθύεται . αὖξεται, κορυφοῦται. ἀπὸ τοῦ κορύσσω, ἢ ἀπὸ τοῦ κόρυθος. ἔνιοι δὲ ἀπὸ τοῦ σωρεύεσθαι ἤκουσαν, κόρθυς γὰρ ἡ σωρός. Κοτταβίζειν . ἀποσπογγίζειν. ἢ τὸ ἡχεῖν. Κουρήσατε . ἐπιμελήθητε. Κουριῶ . ἐπιθυμῶ κουρευθῆναι. Κουρίζω . νέα φρονῶ. κοῦροι γὰρ οἱ νέοι. Κόχλω . τὸ γυρίζω. ἐξ οὗ καὶ κοχλίας. τὸ δὲ κοχλίας παρὰ τὸ ὀλῶ, τὸ συστρέφω. γίνεται ὀλίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κχ κοχλίας. Κοβαλεύω . ληστεύω. πανουργέω. Κομιστέον . δεῖ κομίζειν. Κορυβαντιῶν . μέγα κτυπῶν. ἢ ὀρχούμενος, ἢ μαινόμενος. Κοινωνεῖτω . μεταδίδότω. Ἀπόστολος· κοινωνω-

kappa 1248 νεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν. (Ἐπὶ ῥήμα.) Κομιδῇ . ἀντὶ τοῦ λίαν ἢ παντελῶς. Κοσμίως . σεμνῶς. Κολαφιστικῶς . κολάφισμά ἐστι κοίλης ἀφῆς πληγὴ κατὰ τοῦ τραχήλου γινομένη λεληθότως, καὶ ψόφον ἐμποιοῦσα. Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Κρατύς . ἀπὸ τοῦ κράτος, κρατὺς, ὡς πλάτος, πλατύς. Κραδοφάγος . συκοφάγος. κράδη γὰρ ἡ συκῇ. διὰ τὸ συνεχῶς κραδαίνεσθαι. Κράνειος . καρπός. Κραιπνός . ὁ ταχύς. ἀπὸ τοῦ κάπω, τὸ πνέω, ὅθεν καὶ κάπος, τὸ πνεῦμα, καὶ καπνός, τὸ ἐκ ξύλων καυθέντων ἀναπνεόμενον πνεῦμα. τοῦτο

kappa 1249 κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ καρπνός καὶ καθ' ὑπερβίβασμὸν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ι κραιπνός. οὕτω Φίλων. Κρείων . ὁ βασιλεὺς. Κρείσσων . ὁ βελτίων. ὡς ἀπὸ τοῦ τάχα γίνεται ταχίων, καὶ ὁ τρίτος τύπος θάσσω, οὕτως καὶ παρὰ τὸ κρατὺς γίνεται κρατίων, καὶ ὁ τρίτος τύπος κράσσω, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε κρέσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κρείσσων. οὐδέποτε γὰρ πρὸ τῶν δύο σς εὐρίσκεται δίφθογγον, οἷον φρίσσω, αἴσσω, πλὴν τοῦ κρείσσων, καὶ τοῦ ῥήματος τοῦ ἐξ αὐτοῦ γινομένου. χωρὶς καὶ τοῦ γλαύσσω, τὸ φωτίζω. Κρητήρ . ὁ κρατήρ. Κνημνός . παρὰ τὸ κρεμῶ κρεμὸς, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν κρημνός. ἢ παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ νεύω κάρανος καὶ κρημνός, ὁ ἐπὶ κάρα νεύων. κριμνός δὲ, ἡ κριθή, ι. Κρίβανος . ἡ κάμινος, ἔνθα ὥπτουν τοὺς ἄρτους. παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος, ἡ κάμινος. Κρίκος . τὸ κρικέλλιον. παρὰ τὸ κλείω, ἀποβολῇ τοῦ ε κλίκος, ὁ πάντοθεν περικεκλεισμένος, καὶ κρίκος, τοῦ λ τραπέντος εἰς ρ . ἔστι δὲ καὶ κίρκος ἐν ὑπερθέσει. ὡς κραδία καρδία. Κριός . ὥσπερ λέγεται κρείων, ὁ βασιλεὺς, οὕτως καὶ κριὸς, ὁ ἐξέχων τῆς ποιμένης. ὁ δὲ Ἑρω-

kappa 1250 διανὸς φησὶ παρὰ τὸ κεκρίσθαι τὰς τρίχας· διαφέρουσι γὰρ αἱ τρίχες τοῦ κριοῦ τῶν ἄλλων. Κριτής . ἀπὸ τοῦ κρίνω, τὸ χωρίζω καὶ διακρίνω. ἔνθεν καὶ ἀκριτόμυθος, ὁ μὴ διακρίνων τὰ λεγόμενα. Κριμνός . ἡ κριθή. Κριτός . ὁ κατάκριτος, ὁ κρινόμενος καὶ πάσχων. Κριγμός . ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὁδοῦσι γινόμενος. Κροσσός . τὸ κράσπεδον. κρωσσός δὲ, ἡ ὕδρία ἢ τι ἄγγος ἄλλο εἰς τὸ ἐπιχέαι ὕδωρ, μέγα. παρὰ τὸ κρῶ, τὸ ἐπιχέω. τοῦτο γέγονε παρὰ τὸ κερῶ, κατὰ συγκοπὴν κρῶ. Κροκωτός . ἔνδυμα ποικίλον. τὸν κροκωτὸν ἢ γαλῇ. Κρόκος . παρὰ τὸ ἐν τῷ κρύει ἔχειν τὴν αὔξησιν. οἶονεὶ κρύσκιός τις ὢν. Κροκόδειλος . παρὰ τὸ δειλὸς καὶ τὸ κρόκος γίνεται κροκόδειλος. καὶ γὰρ ὁ χερσαῖος κροκόδειλος φοβεῖται τὸν κρόκον, ὅθεν καὶ οἱ

μελιουργοί, ἐπειδὴν ἀνέρχεται καὶ ἐσθίει τὸ μέλι, ἐπιτιθέασιν ἔξω κρόκον, ὥνπερ ὀρῶν φεύγει. ὁ δὲ θαλάσσιος, παρὰ τὸ δειλαίνεσθαι τὰς κρόκας, ὃ σημαίνει τοὺς αἰγιαλοὺς· οἶονεὶ ὁ περὶ τὴν γῆν δειλός. ὁ δὲ κροκόδειλος ζωῦφίον

kappa 1251 ἔστι μικρόν. γράφεται καὶ κρεκόδειλος κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων. Κρόταφον . τὸν μήνιγγα λέγει. ὁ ἅμα τῇ κρούσει τὸν τάφον φέρων. ἢ ὅτι τῆς κόρσης καὶ τῆς κεφαλῆς ἐστὶν ἀφή. κρόταφος δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων τῶν κερατοφόρων, διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν τῶν μερῶν φύεσθαι τὰ κέρατα· οἶονεὶ κερατοφόροι τινὲς ὄντες. ἢ ὅτι κρούουσι τὴν ἀφήν παλλόμενοι, οἷον κρούταφοι. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν. ὁ δὲ Ἀπίων, ὅτι τοῦ κροσσοῦ ἄπτονται, τουτέστι τῆς κεφαλῆς. Κρήτες . παρὰ τὸ ἐπὶ κρέασι βιοτεύειν· κυνηγετικοὶ γάρ. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ εὖ κεκράσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα. Κρυεροῦ . φοβεροῦ. καὶ κρυόεντος, φοβεροῦ, ψυχροῦ. συμβαίνει γὰρ τοὺς φοβουμένους συγκρούειν τοὺς ὀδόντας. Κρυμός . αὐτὸ τὸ πάγος. παρὰ τὸ κρύπτω, κρυμμός, καὶ ἀποβολῇ τοῦ μ κρυμός. ἐν χειμερίῳ γὰρ καιρῷ ἐπικρυπτόμεθα. Κρυψίνους . πανοῦργος, δόλιος. Κρύσταλλος . τὸ πεπηγὸς ὕδωρ. Κρουνός . ἔστι ῥῆμα κρῶ μονοσύλλαβον, πλεο-

kappa 1252 νασμῷ τοῦ υ κρούω, ὅπερ γίνεται ἀπὸ τοῦ κερῷ, κρῷ. ἐκ τούτου γίνεται κρονός καὶ κρουνός. Κρῶπος . ἡ ὑδρία. Κρόκας . τοὺς αἰγιαλοὺς. Κρωβύλος . εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν ἀπὸ ἐκατέρων εἰς ὅξυ καταλήγον. ἐνέρσει κρωβύλων ἀναδούμενοι. Κραντῆρας . τοὺς ὀδόντας φησὶν ὁ Ἱπποκράτης. (Θηλυκόν.) Κράμβη . τὸ λάχανον. τινὲς κοράμβη, ἡ ἀμβλύνουσα τὰς κόρας. βέλτιον δὲ ἡ τῷ κόρῳ ἀναβαίνουσα. Κραναῆς . τραχείας, σκληρᾶς, κάρηνα ἐχούσης. παρὰ τὸ κρاناδόν, τοῦτο παρὰ τὸ κράνιον, ὅπερ ἐστὶ καὶ τραχὺ καὶ ὀστῶδες. Κρᾶσις . σωματῶν παράθεσις, ποιότητων ἀντέμβασις. ἢ σύντευξις σωματῶν, τὰς ἐν αὐτοῖς ἀλλήλας ἀντικρινῶντος ποιότητος. ἢ κρᾶσις ἐστὶν οὐσιῶν ἀλλήλαις ἑτεροία συνδρομή, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς ποιότητων ἀντεμβολή. Κράδη . ἡ συκῇ. παρὰ τὸ συνεχῶς κραδαίνεσθαι. Κραιπάλη . τρυφή, μέθη. ἢ ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως ἐπακολουθῶν παλμός καὶ κλόνος τῇ κεφαλῇ. παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ πάλλω, τὸ κινῶ, караπάλη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κραιπάλη.

kappa 1253 Κρεοδοσία . κρεωδαισία δὲ ἡ κρεωφαγία, μέγα καὶ δίφθογγον. Κρείουσα . ἡ βασίλισσα. παρὰ τὸ κρατείνω. ὡς κιχῶ, κιχείω, καὶ ὀλῶ, ὀλείω. καὶ τὸ θηλυκὸν κρατείουσα, καὶ συγκοπῇ κρείουσα. [καὶ κρείων ὁ βασιλεύς.] † Κράτεια . τόπος. τὸ δὲ κύριον ι . † † Κρανεία . δένδρον. κρανία δὲ, αἱ κεφαλαί. † † Κρατῆρα . σκύφον· σίτλον. † † Κροιός . κολοβός. † † Κροκώδης . δεσμός. † † Κρόταλος . λάλος. † † Κρυβηλός . πύργος. † † Κρωσσός . κεράμιον. κρατήρ. † Κρηπὶς . θεμέλιον· ὑποβάθρα. καὶ εἶδος ὑποδήματος. παρὰ τὸ ἔρπειν ἐρπίς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ὑπερβιβασμῷ καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η κρηπὶς, δι' ἧς ἔρπειν δυνάμεθα. Κρήνη . πηγὴ· ἐκροή ὕδατος. Κρίσεως . δοκιμασίας. Κρίσις . τῶν ἐφ' ἡμῖν ὀρεγίς διαγνωστική.

kappa 1254 Κρίσις . ἡ κόλασις ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, τουτέστιν εἰς κόλασιν. † Κριγὴ . ὁ γινόμενος τοῖς ὁδοῦσι τῶν ἀποθνησκόντων τρισμός. † Κριθή . παρὰ τὸ προκριθῆναι τῶν ἀκροδρύων· ἀκρόδρυα γὰρ ἦσθιον πρὸ τῶν καρπῶν. ἢ παρὰ τὸ διακρίνεσθαι τῆς ἄχνης, ἡγουν διαχωρίζεσθαι. κρίνει ἐπειγομένων ἀνέμων—. Κρόκη . παρὰ τὸν κρούσω μέλλοντα, ἀποβολῇ τοῦ υ κρόκη· ἢ τὸ κρούεσθαι διόλου παρακολουθεῖ. Κρόσσας . οἱ μὲν τὰς κεφαλίδας τοῦ τείχους, ἄλλοι τοὺς προμαχῶνας. Ἀρίσταρχος κλίμακας τινὰς ἢ ὄργανα τινὰ πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτήδεια. οἷον καὶ τὰς μὲν προκρόσσας κλιμακηδόν. ἄλλοι δὲ τὰ ἀποκρηδῶματα. καὶ γὰρ κροσσούς τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων λέγουσι. ὁ καὶ βέλτιον. οἶονεὶ κορσοὺς τινὰς ὄντας, παρὰ τὴν κόρσην, τὴν κεφαλὴν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοκάμων, μεταθέσει τοῦ ρ, κρόσσας. οὕτω Φίλων ἐν τῇ περὶ Ἰάδος διαλέκτῳ.

kappa 1255

Κρυόεσσα . ψυχρά, φοβερά. ἀπὸ τοῦ κρύος, κρυόεις καὶ κρυόεσσα. Κρῶμνα . πόλις
†Παφλαγονίας.† Κρωπία . πόλις. (Οὐδέτερον.) Κράσπεδον . τὸ τοῦ ἱματίου ἄκρον. ἔνιοι δὲ τὸ
θυσανωτὸν τοῦ χιτῶνος, ὃ ἐστὶ τὸ κροσσωτόν. παρὰ τὰ ἄκρα καὶ τὸ πέδον, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ
α, καὶ πλεονασμὸν τοῦ ς, κράσπεδον. Κράμα . μίγμα. [κέρασμα.] † Κρεῖον . τὸ δεκτικὸν τῶν
κρεῶν ἀγγεῖον.† Κράνος . περικεφαλαία. Κραταιγυῖαλον . τὸ κρατοῦν τὰ μέλη. Κρανίον . ἀπὸ
τοῦ κᾶρα καρανεῖον καὶ κρανεῖον, καὶ κατ' ἐκβολὴν τοῦ ε κρανίον. Κρατερόν . ἰσχυρόν.
Κραταίωμα . ἰσχύς, ἀσφάλεια. Κράτιστον . ἰσχυρότατον. Κρέας . παρὰ τὸ κρατύνειν καὶ
ἰσχυροποιεῖν τὸ σῶμα. Κρεοδόχον . τὸ δεχόμενον τὰ κρέα ἀγγεῖον. Κρεῶν . τῶν κρεάτων. παρὰ
τὸ κρεάτων γέγονε ἀποβολῇ τοῦ τ κρεάων, καὶ κατὰ κᾶσιν κρεῶν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι
κρεῶν. οὐκ ἔστι δὲ [μετοχή, ἀλλ'] ὄνομα. [οὕτως ὦρος ὁ Μιλήσιος.]

kappa 1256 Κρήγυον . ἀληθές, ἀγαθόν· ὑγιές. —οὐδέποτε μοι τὸ κρήγυον εἶπας. παρὰ τὸ κῆρ καὶ τὸ ἡδὺ
γέγονεν κηρήδυον καὶ κατὰ συγκοπὴν κρήδυον καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς γ κρήγυον, τὸ τὴν ψυχὴν
ἡδύνον. † Κρησέριον . τὸ κόσκινον.† Κρήδεμνον . τὸ κεφαλοδέσμιον. παρὰ τὸ κάρη, ὃ σημαίνει
τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, καρήδεμνον καὶ ἐν συγκοπῇ κρήδεμνον. † Κρίμνα .
βρώματα.† Κρησφύγετον . τὸ καταφύγητον. Κρῖ . ἡ κριθή. —κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι— ὃ ἐστὶν
ἐσθίοντες. ἢ ἀπὸ τοῦ κριθῆ γέγονε κατὰ ἀποκοπὴν. [ἢ ἀπὸ τοῦ κρίμνον, τοῦ σημαίνοντος τὸ
παχὺ τοῦ ἀλεύρου, κατὰ συγκοπὴν κρῖ.] Κρισσαῖον . πέλαγος. Κρίμα . τὸ κατάκριμα καὶ ἡ
καταδίκη. ὡς τό κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει. κρίμα τὸ δίκαιον, ὡς τό κρίμα δίκαιον κρίνατε.
καὶ οἱ ἐζητασμένοι τοῦ θεοῦ λόγοι. Κρησφύγετα . φρούρια τινὰ οὕτω λεγόμενα, ἐν οἷς
ἐκρύπτοντο οἱ νησιῶται τὸν Μίνωα φεύγοντες. παρὰ τὸ Κρήτα αὐτὸν εἶναι. τὸ οὖν
κρησφύγετον ἔλεγον χρησίμον τοῖς φεύγουσιν εἰς τὸ κρύπτεσθαι.

kappa 1257 † Κροκύλιον . πόλις.† Κρόμυον . παρὰ τὸ τὰς κόρας μύειν ἐσθιόντων αὐτό. δριμὺ γάρ ἐστι. †
Κροκύλειον . κροκίδιον.† † Κρύος . ψυχός· παγετός.† † Κρώσιον . ἡ στάμνος.† Κρῶφι καὶ
Μῶφι . ὀνόματα ὀρῶν. Κρύος . παρὰ τὴν γενομένην κροῦσιν τῶν ὀδόντων ἐν τῷ ψύχει, κροῦος
καὶ κρύος. Κρυπτάδια . οἰοῦν κρυφαῖα, λαθρίδια. ἐκ τοῦ κρύπτω κρυπτάδιον. Κρέας . παρὰ τὸ
κεῖρω, τὸ κόπτω. (Ῥῆμα.) Κρατῶ . παρὰ τὸ κράτος· τοῦτο παρὰ τὸ κᾶρα· ὁ γὰρ κρατῶν καὶ
ἄρχων ἐκεῖνος ἐστὶ κεφαλὴ. Κραδαίνει . τὸ σείει. Κρατυνθέν . βεβαιωθέν. Κραίνω . τελειῶ,
ἀποπληρῶ. παρὰ τὸ κᾶρα καραίνω, ὡς χεῖμα χειμαίνω, καὶ συγκοπῇ κραί-

kappa 1258 νω. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ τελειοῦσθαι καὶ τῇ κεφαλῇ κάτω νεύειν τὸν ὑποσχόμενον.
Κρεοδοτῶ . κρεωδαίτω δὲ μέγα καὶ δίφθογγον. Κρεωνομῶ . Κρητίζει . ψεύδεται. ψεύσται γὰρ οἱ
Κρήτες. Κρηφαγεῖν . τὸ κρέας ἐσθίειν. Κρήμνη . ἐκρήμνα. ἐκ τοῦ κρήμνημι, κρημνίζω. Κρηῆναι
καὶ κρήνην . ἀντὶ τοῦ τελείωσον καὶ πλήρωσον. ἔστι κραίνω, κρᾶνῶ, ἔκρανα, τὸ
ἀπαρέμφατον κᾶναι, καὶ κρῆναι, ἰωνικῶς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η κρηῆναι· τὸ προστακτικὸν
κρῆνον, κρήνην. Κρίνοντες . ἀντὶ τοῦ κατακρίνοντες. † ὥς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· κρίνοντες† τὰς
δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Κρίνε . ἀντὶ τοῦ χωρίζε. Κρίκε . συνεσχέθη. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐψόφησεν,
ἤχησεν, ποιὸν ἤχον ἀπετέλεσεν. ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ κρίζω. καὶ κριγὴ ῥηματικὸν ὄνομα, οἶον·
κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κήρυξ.

kappa 1259 Κροτήσατε . ἀλαλάξατε, βοήσατε. Κροαίνειν . τοῖς ποσὶ κρούειν, πηδᾶν. κροαίνειν κατὰ πεδίου.
† Κρυαίνει . ἰμεῖρει.† † Κρυμῶσα . ῥιγῶσα.† Κρούειν . ἔστι ῥῆμα κρῶ, οὗ τὸ παράγωγον κρόω
καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ κρούω, ὡς ὀρῶ, ὀρώω, ὀρούω. κυρίως δὲ τὸ κρούειν ἐπὶ τῶν
κερατοφόρων ζώων εἴρηται. κορούειν γὰρ τὸ τοῖς κέρασι κρούειν καὶ παίζειν, καὶ κατὰ
συγκοπὴν κρούειν. οὕτω Φίλων. Κρώζει . κράζει, ὡς κορώνη ἢ κόραξ. † Κρῶσι . βοῶσι.†
Κριθήσονται . ἀντὶ τοῦ κατακριθήσονται. καὶ ὁ Ἀπόστολος· διὰ νόμου κριθήσονται. καὶ κρινεῖ
ἀντὶ τοῦ κατακρινεῖ. καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον, τελοῦσα δὲ τὸν διὰ
γράμματος. Κρήτηθεν . ἀπὸ Κρήτης. Κρουνηδόν . δίκην κρουνοῦ. Κρύβδην . λαθραίως.

kappa 1260 τὸ Κ μετὰ τοῦ Τ. (Ἀρσενικόν.) Κτεῖς, κτενός . τὸ κτένιον. παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας ἢ τὰς τρίχας. κτεῖς δὲ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου, παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι καὶ ἀπλοῦσθαι. Κτηνώδης . ἀλογώτερος. Κτησίας · Κτήσων, Κτήσωνος· Κτησίοχος· Κτησίδαμος· Κτησιφῶν, Κτησιφώντος, καὶ Κτίμος. ταῦτα ὀνόματα κύρια. τὸ Κτίμος δὲ διὰ τοῦ ι. Κτήσιος . Ζεύς. Κτίλος . ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός. οἶονεῖ κίλος τις ὦν, πλεονασμῷ τοῦ τ κτίλος, παρὰ τὸ κίειν, ὃ ἐστι πορεύεσθαι. οἱ δὲ νεώτεροι τάσσουσι τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ εἰθισμένου γεγονότος ἡμέρου ζῶου. ἢ ἀπὸ τοῦ ἴκω, ἰκτός. ὡς τάσσω τακτός, καὶ πλέκω πλεκτός. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πένθους γίνεται πενθίλος, καὶ ἀπὸ τοῦ ναῦς ναυτίλος, οὕτως οὖν καὶ ἰκτός ἰκτίλος, καὶ μετὰ τῆς ἐπάρσεως τοῦ ι κτίλος. τὸ μὲν πρῶτον Ὡρος ὁ Μιλήσιος, τοῦτο δὲ Ἡρωδιανός. Κτεῖς . παρὰ τὸ κτείνειν τοὺς φθειράς. Κτόνος . ὁ φόνος. ἔξ οὗ καὶ κτιννύω, τὸ φονεύω.

kappa 1261 Κτύπος . παρὰ τὸ τύπτω, τύπος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κτύπος. τὰ γὰρ τυπτόμενα ψοφεῖ. † Κτηνεῖα . † Κτησίς . ἡ περιουσία, ὁ πλοῦτος. Κτιδέα . εἶδος περικεφαλαίας ἐξ ἰκτιδος δέρματος. ἰκτις δὲ ζῶον γαλῆ παραπλήσιον. καὶ κτιδιώτις τέχνη τῆς περικεφαλαίας. Κτίσις . ὁ κόσμος. πᾶσα ἡ τοῦ θεοῦ κτίσις διαιρεῖται εἰς ἑξ· εἰς ἀόρατα λογικά· εἰς σύνθετα λογικά· εἰς σύνθετα ἄλογα· εἰς αὐξητικά καὶ γεννητικά· εἰς ἐκπορευτὰ καὶ κινητὰ· εἰς ἀναισθητὰ καὶ ἀκίνητα. Κτητήν . ἀγοραστήν. Ὑσίοδος κτητήν, οὐ γαμετήν—. Κτέαρ . τὸ κτῆμα. καὶ κλίνεται κτέατος. Κτένιον . ἐν ᾧ κτείνομεν τοὺς φθειράς. καὶ τὸ τοῦ ποδός. Κτητικόν . τὸ ὑπὸ τὴν κτῆσιν ἐμπεπτωκός. ἐμπεριειλημμένου τοῦ κτήτορος. Κτῆνος . τὸ ζῶον. Κτησείδιον . ὀλίγη περιουσία. Κτίσμα . κτιστόν. Κτήνη . κυρίως τὰ ἡμερα. θηρία δὲ τὰ ἄγρια. πολλάκις δὲ ἡ γραφή καὶ τὰ ἄγρια κτήνη ὀνομάζει. ὡς ὅταν λέγει· ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου. Κτέρεα . τὰ ἐντάφια.

kappa 1262 Κτᾶσθαι . καρποῦσθαι, ἢ ἀγοράζειν, ἢ φυτεῦειν. Κτεάτισα . ἐκτισάμην. Κτεριοῦσι . θάψουσι. Κτείνει . ἀναιρεῖ, φονεύει. κτιννύει δὲ, ὃ ἐστι φονεύει, ι. † Κτησάμενος . ἀεὶ. † † Κτίζω . † † Κτῶ . τὸ κτῶμαι. † Κτερεῖξαι . ἐνταφιάσαι. Ὅμηρος· σῆμα δὲ οἱ χῶσαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξαι. Τὸ Κ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Κυανοχαίτης . μελανόθριξ. κυανὸν γὰρ τὸ μέλαν, καὶ χαίτη ἡ θρίξ. Κυδάλιμος . ὁ δίλυγρος. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἔνδοξος καὶ ἔντιμος. ἀπὸ τοῦ κῦδος, ὃ σημαίνει τὴν δόξαν. Κυδοιμός . θόρυβος, ταραχή, ἢ πόλεμος. ἀπὸ τοῦ κύειν τὸ δέος ἢ τὸ δεῖμα. Κύδιμος . ὁ ἔνδοξος. ἀπὸ τοῦ κῦδος κύδιμος, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς κυδάλιμος. Κυδρός . ἀγαθός, τίμιος. ἀπὸ τοῦ κῦδος κυδρός. Κυδωνιάτης . τοπικός. Κύβηλις . ὁ πέλεκυς. Κυβιστήρ . ὁ ὀρχηστής.

kappa 1263 Κύβος . πᾶν τετράγωνον. ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων. Κύβειρος . ἀναιδής. Κυκεών . εἶδος ποτοῦ. ἢ πόμα δηλητήριον. ἀπὸ τοῦ κεχύσθαι. χυχεών καὶ κυκεών. ἔστι δὲ πόμα κατασκευασθὲν, παυστικὸν δίψης. Κυκεῶ . ἀποκοπή ἐστὶ. κυκεῶνα γὰρ ἐστὶν ἡ αἰτιατική. κυκῶ δὲ τὸ ταρασσώ. Κυκλάμινος . εἶδος βοτάνης. Κύκλος . σφαῖρα· ἐνιαυτός· κόσμος. Κύκλωπες . κυκλώπες, καὶ κατὰ συγκοπὴν κύκλωπες, ὅτι κυκλοτερὴς ὀφθαλμός· ἔξιν ἐνέκειτο μετώπῳ. Κύκνος . ζῶον. ἀπὸ τοῦ κλῶ, τὸ φωνῶ, γίνεται κλύω, κλύκος, καὶ καθ' ὑπερβίβασμόν [καὶ μετάρθεσιν] τοῦ λ κύκνος. [ἢ] ὁ κυκλοτερὴς ἔχων τὸν τράχηλον. παρὰ τὸ κύκλος. Κυλλός . ὁ χωλός. Κυλλοποδίων . ὁ Ὑφαιστος. ὡς ἀπὸ τοῦ Οἰδίπους, Οἰδίποδος, Οἰδιποδίων διὰ τοῦ ι, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ κυλλόπους κυλλοποδίων. Κύμβαχος . ἐπὶ κεφαλῆς πεσών. ἢ κατὰ κεφαλῆς. ἢ κύμβαχος ἐστὶ τὸ σκεπάζον τὴν κεφαλὴν βρέγμα. παρὰ τὸ κῦφον, τουτέστι τὸ πε-

kappa 1264 ριαγὲς καὶ περιφερές. κύμβη γὰρ ἡ κεφαλή. ὅθεν τὸ κυμβητιᾶν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄκρον μέρος τῆς κεφαλῆς, ᾧ ἐμβάλλεται ὁ λόφος. οἶον· κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεῖ—. Κύμινδος . ὁ ἀετός. Κυνικοί . οἱ φιλόσοφοι, διὰ τὸ αὐθαδὲς καὶ θρασὺ καὶ ἀναιδέες. τοιοῦτοι γὰρ οἱ κύνες. Κυνοραῖσταί . οἱ κρότῳνες, οἱ τὸ αἷμα τῶν κυνῶν ἐκμυζῶντες. Κύρβαντες καὶ Κρύβαντες . οἱ τὸν κόρον φυλάξαντες. βαίνειν γὰρ τὸ φυλάττειν. —ὅς Χρῦσην ἀμφιβέβηκας. ἀντὶ τοῦ φυλάττεις, ἢ, ὡς Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ κρύβειν, Κρύβαντες καὶ Κύρβαντες. ὅθεν καὶ κυρβασία

καὶ κρυβασία. ἔνιοι δὲ τὸ τὴν κεφαλὴν καλύπτειν. ἄλλοι δὲ τὰς περικεφαλαίας φασὶ κυρβασίας. Κυρηναῖος . ἀπὸ τῆς Κυρήνης πόλεως. ἐρμηνεύεται δὲ ἐτοιμότης. Κύριος . ὄνομα δηλωτικὸν τῆς θεότητος. Κύριος . ὁ ἐξουσιαστής· ἢ ὁ ἐν ἀξιώματι ὑπάρχων.

kappa 1265 Κύρτος . τὸ δίκτυον· ἢ βρυλλίνη σπυρίς, ἐν ᾗ οἱ καρκῖνοι ἀγρεύονται. Κύφων . ὁ δεσμὸς τοῦ ξυλοπανταρίου. Κύων . ὁ σκύλος. ἀπὸ τοῦ κινεῖν καὶ σαίνειν. ἢ παρὰ τὸ ὁξὺ εἶναι τὸ ζῶον· κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου. ἢ παρὰ τὸ κύω, ὃ σημαίνει τὸ φιλῶ· κύνω καὶ ἐξ αὐτοῦ κύων· τὸ γὰρ ζῶον φιλοδέσποτον. Κύων . ὁ κυνικός. Κύνωρις . ὄνομα ποταμοῦ. Κυφών . ἡ κυνάγχη. τοῦ Ψελλοῦ· κηλὰς ἀλώπηξ πέφυκε καὶ κυφών ἡ κυνάγχη. Κύβιτον . τὸν ἀγκῶνα. Κύαθος . ἀντλητήριον· μέτρον ἢ παλάμη. (Θηλυκόν.) Κυβέρνησις . φρόνησις. ἢ κυβέρνησις ἐστὶ ψυχῆς ἐπιστήμη περὶ τὴν ἄσφατον φύσιν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. παρὰ τὸ τὰ κύματα ἐρευνᾶν, καὶ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὴν ναῦν. τροπὴ τοῦ μ εἰς β.

kappa 1266 Κυβεία . πανουργία. ἢ παίγνιον. Κύβη καὶ κύμβη . ἡ κεφαλή. [Κυβασία . κεφαλὴ ἀλέκτορος. ἄλλοι κυβασίας φασὶ τὰς περικεφαλαίας.] Κυβίστησις . συστροφή. [ὄρχησις.] † Κυβιστία . ἡ ὄρχησις. † [Κυδιάνειρα . ἡ δοξάζουσα τοὺς ἄνδρας. κῦδος γὰρ ἡ δόξα.] [Κυκλάμιος . εἶδος βοτάνης.] [Κυκήθρα .] συμφορά· ταραχή· κυκῶ γὰρ τὸ ταρασσώ. Κυθέρεια . ἡ Ἀφροδίτη. παρὰ τὸ κεύθειν τοὺς ἔρωτας. ἢ ἡ κευθόμενον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν ἔρωτα. Κύθηρα . πόλις τῆς Ἀφροδίτης. Κύθρα . γέλως σκωπτικός. ἀπὸ τοῦ κῦτος γέγονε κῦθος [καὶ κύθρα.] [Κυλλήνη . ὄρος Ἀρκαδίας. καὶ Κυλλήνιος Ἑρμῆς.] [Κυλλάδες . τὰ ἀπὸ] τῶν ὀφθαλμῶν μέρη.

kappa 1267 ὅθεν καὶ τὰ ταῦτα οἰδεῖν κυλοιδιῶ καλοῦσι. συνέσταλται δὲ τὸ υ. Κύλιξ . τὸ ποτήριον. ἀπὸ τοῦ κύκλος κύκλιξ καὶ κύλιξ. Κυλίχνη . λεκανίδες τρυβλία ἢ φιάλαι. καὶ κυλικνίδες παρὰ Ἀθηναίοις αἱ πυξίδες, ἢ οἱ λιβανωτοὶ, ἢ ἀγγεῖα κεράμεια. Κύμβη . ἡ κεφαλή. Κυνόμυια . τὸ ὄνομα ἔσχηκεν ἀπὸ τοῦ κυνὸς καὶ τῆς μυίας· ὁ μὲν γὰρ ἀναιδής, ἡ δὲ θρασεῖα. Κυνέη . περικεφαλαία. † Κυπᾶς . ἱμάτιον. † Κύπρις . ἡ Ἀφροδίτη. ἡ τὸ κύειν παρέχουσα. ἢ ὅτι ἐν Κύπρῳ τιμᾶται. Κύπρος . παρὰ τὸ κυοφόρον καὶ λιπαρὰν γῆν ἔχειν. † Κύρα . ἡ κρήνη. † Κυρεία . ἡ ἐξουσία. κυρία δὲ ἡμέρα καὶ ὥρα, ι . † † Κύρβεις . ἑορτὴ τις, καὶ τὸ πινακίδιον. †

kappa 1268 Κύρρος . πόλις ἐν Συρίᾳ, ἣν ἔκτισε Σέλευκος καὶ ὠνόμασεν ὁμωνύμως τῇ ἐν Μακεδονίᾳ. Κύρβεις . τρίγωνοι πίνακες, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν καὶ πολιτικῶν νόμων ἐγγεγραμμένοι ἦσαν. Κύστις . ἡ κοιλία ἢ τὰ ὑπογάστρια. Κυψέλλη . πλεκτὸν ἀγγεῖον. Κυψέλλις . ὁ ῥύπος τοῦ ὠτίου. [Κυτωρίς . ὄνομα ποταμοῦ.] Κύστις . ἀπὸ τοῦ κεύθειν ἢ κρύπτειν τὸ οὖρον. σημαίνει καὶ τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον. Κύμβαι . περιφερὴ πλοῖα παρὰ Ῥωμαίοις. (Οὐδέτερον.) Κυανόν . τὸ μέλαν. Κῦδος . ἡ δόξα. Κύκλα . οἱ τροχοί. καὶ κυκλήσομεν ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἀμαξίων ἄξομεν. Κυκλίον . Κυλώνειον ἄγος . Κυλικεῖον . ἡ ποτηριοθήκη. [κυλίκιον δὲ, ι .]

kappa 1269 Κύμβαλα . ὄργανα εὔηχα. παρὰ τὸ κύφον, κύφαλα τινὰ ὄντα. Κυμβία . τὰ κύφα ἐκπώματα. διὰ τὸ περιφερὴ εἶναι καὶ κύφα. Κῦμα . παρὰ τὸ κύω, τὸ γεννῶ. καὶ κύματα κωφά, τὰ ἄνευ ἀνέμου ἡρεμοῦντα. Κύντερον . ἀναιδέστερον· χαλεπώτερον. παρὰ τὴν κυνὸς γενικὴν κυνότερον καὶ ἐν συγκοπῇ κύντερον· ὡς μέλαν, μελανότερον καὶ μελάντερον. Κύπελλον . ἑκπωμα. παρὰ τὸ κύφον, κύφελον καὶ κύπελλον. ἢ χύπελον, ἔνθα ὁ πηλὸς ἦτοι ὁ οἶνος χεῖται. Κύπειρον καὶ κύπερον . εἶδος βοτάνης. Κῦρος . ἡ ἐξουσία. Κυριακὸν δεῖπνον . τὸ τοῦ κυρίου. ἢ τὸ ἐγκληρον ἐν ἐκκλησίᾳ ἄριστον. Κύρμα . τὸ ἐπιτύχημα. παρὰ τὸ κύρω, τὸ ἐπιτυγχάνω. Κυρτόν . τὸ παρ' ἡμῖν ἀπὸ τοῦ κύπτω. κυρτόν καὶ τὸ μετέωρον καὶ ὑψηλόν. ἀπὸ τοῦ κύειν εἰς ὕψος ἦτοι ἐπαίρεσθαι.

kappa 1270 Κυρναῖον . πέλαγος. Κῦφον . τὸ περιαγές· τὸ περιφερές· τὸ κυρτοειδές. παρὰ τὸ κύπτω. Κύφελλα . τὰ νέφη. οἶονεὶ κρύφελλα, τὰ ἀποκρύπτοντα τὴν σελήνην. ἐτμήγη δὲ κύφελλα—Καλλίμαχος δὲ τὰ κούφως ἐλαυνόμενα. Κυψελλόβυστον . τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκαλυμμένον.

Κυρήβια . τὰ ἀπὸ τῶν κυάμων σχίσματα. Κυρήβειν . κυρίως τὸ ἐπὶ κεφαλῆς ῥίπτειν. Ὅμηρος· κύμβαχος ἐν κονίησιν. ἐπεὶ οἱ μανιώδεις, περὶ τὴν κεφαλὴν πάθους γινομένου, τοιοῦτοι γίνονται. (Ῥῆμα.) Κυβιστᾶν . τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πηδᾶν. κύβη γὰρ ἡ κεφαλὴ. Κυβεύειν . δουλεύειν. Κυδιόων . γαυριῶν, χαίρων καὶ κυδιούμενος. Κυδαίνω . ἀπὸ τοῦ κῦδος κυδαίνω. λέγεται καὶ κυδάνω.

kappa 1271 Κυδάζεται . ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖται. τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις κυδάζεται. Κυδοίμεον . ἐθορύβουν. Κύειν . γεννᾶν. κυρίως τὸ ἐν γαστρὶ [φέρειν τὸ ἔμβρυον. ἀποκύειν δὲ τὸ τίκτειν καὶ προσφέρειν εἰς φῶς τὸ ἐν γαστρὶ] φερόμενον. Κυθρίσαι . ἐπὶ τοῦ σκῶψαι καὶ γελάσαι. καὶ πανήγυρις παρ' Ἀθηναίοις οἱ κύθροι, ἐν ᾗ ἀλλήλους ἔσκωπτον. Κυῖσκω . τὸ γεννᾶν. Κυκλοφορεῖται . κατὰ κύκλον φέρεται. Κυκῶ . τὸ ταρασσῶ. καὶ κυκῶσαι. Κυκηθήτην . ἐταράχθησαν. καὶ κυκηθήτην. κυκήθρα γὰρ ἡ ταραχή. Κυλοιδιῶ . τοὺς ὦπας ὀγκῶ. Κυλινδούμενος . κυλιόμενος. Κυμαίνεται . ταρασσεται. Κυνῶ . τὸ προσκυνῶ. Κυνοραϊστέων . κακῶς ἐκπνέων.

kappa 1272 Κυοφοροῦσα . ἐγκυμονοῦσα. Κυπρίζουσαι . ἀνθοῦσαι, αὔξουσαι. Κύρσας . προσκρούσας· ἢ ἐντυχῶν. Κυρίττω . τὸ κερατίζω. Κύσας . φιλήσας. Κυκλήσομεν . ἐφ' ἀμαξῶν ἄξομεν. [κύκλα γὰρ οἱ τροχοί.] Κυρηβάσει . μαχήσεται. τοῦ Ψελλοῦ· κυρηβάσει. μαχήσεται· Κύρητα ἡ Δημήτηρ. Κυλινδοῦται . κυλίεται. καὶ καλινδοῦται ὁμοίως. Κυθήρηθεν . ἀπὸ Κυθήρων. Κυνηδόν . δίκην κυνός. Κυνόσαργες . μακράν. καὶ ἐπὶ οὐδετέρου. Κύκλω . εἴτε ὄνομα, εἴτε ἐπὶ ῥῆμα, σὺν τῷ ι γράφεται. ἔστι γὰρ κύκλος, κύκλου, κύκλω. καὶ λοιπὸν αὗται αἱ δοτικαὶ μετερχόμεναι εἰς ἐπὶ ῥῆματα σύνταξιν τῆς δοτικῆς τῇ γραφῇ φυλάττει. οἶον· ἰδίᾳ, δημοσίᾳ. † Κύκλω .† κύκλω στῶμεν.

kappa 1273 Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) † Κωδαλοῦ . μέτρον γῆς.† † Κωδαλοῦχος . σχοῖνιξ. μέτρον.† † Κώδιξ . ὁ χάρτης.† † Κῶθος . τὸ κοίμημα.† † Κῶθων . κωρᾶς εἶδος.† Κωκυτός . ὁ θρήνων· ἢ μίμημα φωνῆς θρηνώδους. ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχῃ εἰς αὐτὸν ῥεῖν. χοάκυτος καὶ κωκυτός. † Κωλαγρέτης . ὁ ταμίας.† Κωλὴν . τὸ ἔντερον.† τὸ ἀντζιον. Κώληψ . τὸ ὀστοῦν. καὶ κλίνεται κώληπος. † Κωλωνός . τὸ μέτρον.†

kappa 1274 † Κωλώτης . ὁ ἀσκαλαβώτης.† † Κωλύβδαινος . ὁ κίνδυνος.† Κωμαστής . μέθυσος, ἢ ἀσελγής ἐκ μέθης. ἢ ὁ ἐν παραφορᾷ οἴνου ἄδων. Κῶμος . ἡ μετ' ὀρχήσεως ᾠδή. καὶ ἡ ἐκ μέθης ἀσέλγεια. καὶ κῶμος ὁ ὕπνος. Κῶμυθος . ἡ δέσμη τοῦ χόρτου. Κῶνος . ὁ στρόβυλος. καὶ κύριον ὄνομα. ἢ κῶνος ἐστὶ σχῆμα ἀπὸ πλατείας βάσεως εἰς ὅξυ λήγον. † Κῶπος . ὁ μεθ' ἡδονῆς ποτός. καὶ ὁ στενωπός.† † Κωπίλος . ὁ βᾶτραχος.† † Κῶρυκος . θάλαμος.†

kappa 1275 Κῶρυκος . ὁ θύλαξ καὶ ἀκρωτήριον. † Κωρυκῶς . ἐπακροώμενος.† Κωτίλλος . ὄρνειον οὕτω καλούμενον. ἀφ' οὗ καὶ οἱ πολλὰ λαλοῦντες κωτίλλοι καλοῦνται. Κωφὴν . ποταμός. καὶ κλίνεται Κωφῆνος. Κωφός . παρὰ τὸ κεκόφθαι τὴν ὄψα. ἢ κένοπος τις ὦν, ὁ μήτε φθεγγόμενος, μήτε ἀκούων. Κῶος . σὺν τῷ ι γράφεται· ἐπειδὴ εὔρηται κατὰ διάστασιν. Καλλίμαχος τὸ ἴκελον τὸ γραμματεῖον τὸ Κῶϊον. ἢ ὅτι τὰ εἰς ος κτητικὰ τῷ ι θέλει παραλήγεσθαι. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα ταῦτα· Ξενοφώντειος· Ἡροδότειος· Ἀριστάρχειος· πατρῶος· μηνῶος· ἡρῶος. οὕτως οὖν καὶ Κῶος. οὐκ ἔστι δὲ θηλυκόν, ἀλλὰ ἀρσενικόν. (Θηλυκόν.) † Κωβύλη . ἡ συνουσία.† Κῶδεια . ἡ κεφαλὴ τῆς μήκωνος. ὑπνωτικόν γὰρ τὸ τοιοῦτον φυτόν. καὶ κῶμος ὁ ὕπνος. Κωλύμη . ἡ κώλυσις. τὴν κωλύμην ἔχειν δοκῶ.

kappa 1276 Κώμη . ἡ πόλις. παρὰ τὸ κῶ, τὸ κοιμῶμαι, κώμη. ὥς ἂν εἴποι τις κωμητήρια καὶ ἀναπαύσεις ζῶων τε καὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν ἔργων. † Κωμωδία . γέλως, ὕβρις, διασυρμός.† † Κῶος . σὺν τῷ ι γράφεται, ἐπειδὴ εὔρηται κατὰ διάστασιν. Καλλίμαχος τὸ ἴκελον τὸ γράμμα τὸ Κῶϊον.† † Κωπαῖς . ἔγχελς.† Κῶπη . ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἢ κόπτειν δυνάμεθα. παρὰ τὸ κόπτω κοπή, καὶ ἀναβιβασμῶ καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ω μέγα κώπη. κώπη καὶ ἡ τῶν κωπηλατῶν, παρὰ τὸ κόπτειν

τὸ ὕδωρ. Κῶς . ἡ νῆσος. ἀπὸ Κῶς, θυγατρὸς Μέροπος καὶ Ἑχεμείας. ἢ παρὰ τὸ κῶ, τὸ κοιμῶμαι. ἐξ οὗ καὶ κῶδιον, τὸ τοῦ προβάτου δέρμα. (Οὐδέτερον.) Κῶδιον . τὸ δέρμα. κωίδιον γέγονε καὶ συναιρέσει κῶδιον. καὶ τὸ λαγῶδιον ἔχει τὸ ι, ὅτι ἀπὸ τοῦ λαγωῦς, λαγωῦ, γέγονε. κατὰ συνδρομὴν τοῦ κῶδιον καὶ στῶδιον· σημαίνει δὲ τὴν μικρὰν

kappa 1277 στοάν. συνεξέδραμε τούτοις καὶ τὸ καλῶδιον, καὶ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· σημαίνει δὲ τὸ σχοινίον. † Κῶδιστρον . ὁ ποὺς τοῦ μήκωνος. † Κῶεα . τὰ δέρματα. μεταπέπλαστα τὸ κῶας εἰς τὸ κῶος, τοῦ κῶους, ὡς τεῖχος, τεῖχους. ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τὰ κῶεα. καὶ Ἡσίοδος μετέπλασε τὸ ὕδας εἰς τὸ ὕδος, εἰπὼν· γαῖαν ὕδει φύρειν. † Κωκόν . τὸ ἀναίσθητον. † Κῶλα . κυρίως ἐπὶ τῶν μελοποιῶν μεταφορικῶς δὲ ἐπὶ τῶν πεζῶν τῷ λόγῳ, κῶλοις μὴ χρωμένων. καὶ κῶλον τὸ ὀστοῦν. Κῶμα . ὁ ὕπνος. παρὰ τὸ κῶ, τὸ κοιμῶμαι, γίνεται κῶμα, ἐξ οὗ καὶ κείω, τὸ κοιμῶμαι. Κωμύδριον . ἡ μικρὰ καὶ εὐτελὴς πόλις. Κώνειον . τὸ φάρμακον. τὸ κώνειον παραπλήσιόν ἐστι τῷ καρπῷ τῆς λαπάθου, τὰ δὲ φύλλα σελίνῳ ἀγρίῳ. λέγεται δὲ καὶ ὑπόπικρον. καλεῖται δὲ καὶ ἐφήμερον, διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἀναιρέσεως. κώνειον δὲ αὐτὸ καλοῦσι διὰ τὸν γινόμενον εἰλιγμὸν καὶ σκότον τοῖς πίνουσι. τὸ

kappa 1278 γὰρ στρέψαι κωνῆσαι λέγουσιν οἱ παλαιοί. ἢ παρὰ τὸ καίνειν καὶ κόπτειν. ἢ παρὰ τὸ κοίμημα. Κωνοειδές . τὸ ἀπὸ πλατέος εἰς ὀξὺ λήγον. † Κωνσίλιον . παρὰ Ῥωμαίοις τὸ συμβούλιον. † Κωπήεντα . μελάνδετα. ἢ μελαίνας λαβὰς ἔχοντα. ἔστι γὰρ ἡ λαβὴ δεσμός τοῦ ξίφους. Κωρύκιον . ὄρος καὶ ἄντρον ἐν τῷ Παρνασῷ. ἀπὸ νύμφης Κωρυκίας. Παρνασὸς δὲ ὄρος Δελφῶν. † Κῶρον . πόλις Καππαδοκίας. † Κωσιτώριον . τὸ θεῖον συνέδριον κατὰ Ῥωμαίους. Κωπεῖον . τὸ τῆς νεώς. Κῶμα . ὁ ὕπνος ἢ καταφορά. τοῦ Ψελλοῦ· φωτῖδας τὰ φλογίσματα· καταφορὰν δὲ κῶμα. (Ῥῆμα.) † Κῶζοντες . κρίζοντες. † Κωμάζειν . τὸ ποιῶς ὀρχεῖσθαι. ἐξ οὗ καὶ κῶμος, εἶδος ὀρχήσεως· οἱ δὲ μέλους. παρὰ τὸ κῶ, τὸ κοιμῶμαι. ἐμφαίνει γὰρ τὸν ἀπὸ δείπνου καὶ μέθης ἐπὶ τοῦ κοιμηθῆναι βαδίζειν καιρόν. † Κωμάται . λοιδορεῖται. † † Κωμήνασθαι . τὸ κείρασθαι. † Κωνίσαι . πίθον πισσῶσαι. κωνᾶν γὰρ τὸ στρέ-

kappa 1279 φειν. καὶ τοὺς βέμβικας ἦτοι τοὺς στρόμβους κώνους λέγουσι. κωνῆσαι, τὸ ἀγαγεῖν τὸν ἵππον κύκλῳ, ἢ . κονίσαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀγωνίσαι μικρὸν καὶ ι . Κωνειῶ . φαρμακεύω. ἀπὸ τοῦ κωνείου. Κωτίλλων . πανούργως κολακεύων καὶ πολλὰ λαλῶν. ἀπὸ τινος ὀρνέου κωτίλλου καλουμένου.

kappa 1280 † Κῶφειν . τὸ κωλύειν. † Κωχεύειν . † συνουσιάζειν. † μετεωρίζειν· ἀνέχειν. Κωμαίνειν . νυστάζειν. τοῦ Ψελλοῦ· καλχαίνειν τὸ ταράσσεσθαι· κωμαίνειν τὸ νυστάζειν. (Ἐπίρρημα.) † Κωμηδόν . σὺν πάσῃ τῇ πόλει. †

lambda 1279 (98) Λ. Τὸ Λ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Λάας . ὁ λίθος. καὶ κλίνεται λάα. ἔστι δὲ καὶ ὁ λάς, ἢ εὐθεῖα. τῶν πληθυντικῶν οἱ λαῖ, τῶν λῶν, καὶ λάων. Λαβραγόρας . ὁ φλύαρος, ὁ σφοδρῶς δημηγορῶν· ὁ προπετὴς ἐν τῷ λέγειν, καὶ οἷον λάβρος καὶ θρασύς. † Λαγίδα . ὁ τοῦ Λάγου παῖς. †

lambda 1280 (8) Λαγῶς . παρὰ τὸ λ α ἐπιτατικὸν μορίον, καὶ τοῦ ῶς, ὡτὸς, ὁ μεγάλα ῶτα ἔχων. γράφεται καὶ λαγῶς. Λαγγόβαρδος . κύριον. γράφεται καὶ Λαγγίβαρδος. Λαβύρινθος . κοχλιοειδὴς καὶ δυσδιεξιτέτος τόπος. Λάγνος . πόρνος· αἰσχροῦς· κατωφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια, ὃ ἐστι τὰς συνουσίας.

lambda 1281 Λαθικήδης . ὁ λήθην τῶν κακῶν ποιούμενος. [καὶ λαθικηδέα τὸν ἐμποιοῦντα λήθην πάντων τῶν κακῶν.] κήδεα γὰρ τὰ κακὰ καὶ αἱ θλίψεις καὶ αἱ λύπαι. Λαίγξ . ὁ μικρὸς λίθος. παρὰ τὴν λαὸς γενικὴν λαῖξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ λαῖγξ, ἔνθεν καὶ τὸ λαίγγες. ὡς ψῆφος, ψῆφιξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ ψῆφιγξ. † Λαιδρός . ὁ θρασύς. † † Λαίλας . ὁ μὴ ἐκ γένους τύραννος, ἀλλ' ἐπιθέμενος. † † Λαῖσκέδης . ὁ βούπαις. † Λάκωνες . οἱ Σπαρτιαῖται. εἰσὶν δὲ οὗτοι ἀνδρεῖοι.

Σπαρτιάτας ἡ λόγχη γνωρίζει. Λάκων . ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὀπίσω τόπον· ὁμοίως δὲ ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὸν ὀπισθεν.

lambda 1282 Λάμυρος . ὁ φλύαρος. Λαμπρός . λαμπρὸς ἐπανεζεύξε καὶ ὅσα μετὰ κινήσεως μικρά· λαμπρῶς δὲ ἀνηγορεύθη καὶ ὅσα μετὰ στάσεως μεγάλα. † Λάμπων . ὄνομα κύριον. † Λαοσσός . ὁ λαοὺς σώζων. Λαπιστής . ψεύστης, προπετής. Λάσιοι . πολύτριχες, δασεῖς. ἡ γὰρ θερμὴ αἰτία ἐστὶ τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν. λάσιος δὲ παρὰ τὸ λα καὶ τὸ σεύω, τὸ ὀρμῶ. Λάτρης . ὁ μισθῶ δουλεύων. λάτρον γὰρ ὁ μισθός. ἢ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τρεῖν, ὃ ἐστι φοβεῖσθαι. Λαῦσος . ὁ συνετός, καὶ ὄνομα κύριον. Λαφύστιος . ὁ λαίμαργος. ἀπὸ τοῦ λαφύσσω, λαφύξω. Λαχνήεις . δασύθριξ.

lambda 1283 Λαχμῶ . τῷ δασεῖ τῶν ἐρίων. παρὰ τὸ λίαν ἔχεισθαι. Ἀντίμαχος δὲ τὸν λακτισμὸν τῶν ἵππων λέγει λαχμὸν. οἷον· λαχμὸν δ' οὐ δείδιεν ἵππων. Σέλευκος δὲ διὰ τοῦ ν γράφει λαχνῶ, ἵνα σημάνῃ ἡ λάχνη. Λαιδρός . ὁ θρασύς. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν. Λαίθαργος . ὁ κρυφοδάκτης καὶ ἀργός· ὁ λαθραίως δάκνων. καὶ οἷόν τις κύων λαίθαργος. Λαιμός . παρὰ τὸ λίαν μᾶν, ὃ ἐστι ζητεῖν. Λαιστρυγόνες . ἔθνος. Λαίσκαπρος . ὁ λάγνος καὶ λαμός. παρὰ τὴν λα ἐπίτασιν, πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς ἐν τῷ μαστροπός, μαιστροπός. Λαιψηρός . ὁ ταχύς. Λάχης . κύριον. παρὰ τὸ λήχω, τὸ λαγχάνω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔλαχον, καὶ ἐξ αὐτοῦ λάχης.

lambda 1284 (Θηλυκόν.) Λαβή . ἡ ἀφορμή. † Λαβρεία . ἡ φλυαρία. † Λάβωρα . εἶδος ὀπώρας. Λάγυνος . ἡ πάνυ καὶ λίαν δεκτικὴ. παρὰ τὸ λα καὶ τὸ χῶ, τὸ χωρῶ. Λάδη . πόλις. † Λαιδάς . ἡ ἀσπίς· ἀπὸ βύρσης. † † Λαίσθη . ἡ ἀκολασία. † † Λαισίνη . ὄνομα πόλεως. † Λακέρυζα κορώνη . μεγάλως [κράζουσα]. [Λακέρεια . ὄνομα πόλεως. παρὰ τὸ λα καὶ τὸ ρέω. οἶον· ἡ μεγάλως ἐπιρρέομένη.] † Λάκμων . ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους. † Λάμια . θηρίον. ἡ πολυχώρητόν τι ἀντρῶδες. ἡ γυνὴ τις ἀρχαία Λίβυσσα οὕτω καλουμένη. Λαμπήνη . ἄμαξα βασιλική, ἡ ἄρμα σκεπαστόν.

lambda 1285 † Λαμπάς . ἔστιν ἄναψις καὶ ἄθροισμα πυρός. † † Λαμπουρίς . εἶδος ἀλώπεκος ἐχούσης λευκὴν τὴν οὐράν. † Λάμψακος . ὄνομα πόλεως. τοῖς Λαμψακηνοῖς ἐδόθη χρησμός, ὅπου ἂν αὐτοῖς λάμψη, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι· ἀστραπῆς δὲ γενομένης εἶδον τὸν τόπον, καὶ ἐκεῖ ἔκτισαν πόλιν ὀνομαζομένην Λάμψακον. † Λάξ . ἡ λίξις. † † Λαοδίκεια ... † Λάπαθος . εἶδος βοτάνης. ἀπὸ τοῦ λαπάσσειν. ἔστι δὲ τὸ λάχανον εὐθετον εἰς γαστέρα· ἀπαλύνει γάρ. Λαπάραν . τὴν λαγόνα. παρὰ τὸ λελάφθαι, ὃ ἐστιν ἐκκενῶσθαι τὸν τόπον. πρὸς σύγκρισιν τῶν πλευρῶν. λαπάξαι γὰρ τὸ κενῶσαι. ὅθεν καὶ λάφυρα ἀπὸ τῆς κενωτικῆς πόας.

lambda 1286 Λάταξ . ἡ μεγάλη σταγών. † Λαταγή . ὁ θόρυβος. † † Λαῖνθη . λάρναξ λιθίνη. † † Λατρεία . θυσία. † Λάτρης . ἡ θεράπαινα, ἡ δούλη. Λατρεία . δουλεία θεῷ μόνῳ πρέπουσα. Λαμυρία . ἡ στωμυλία. ἢ ἡ ἄκαιρος ἀνδρεία. Λαῦρα . πλατεῖα ρύμη, δι' ἧς ὁ λαὸς παρέρχεται. παρὰ τὸ λίαν αὔραν ἔχειν. ἢν οὐδὸς ἐς λαύρην. Λαυκανίη . ὁ λαιμός. ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως. ἄλλοι δὲ φασὶ λευκανίη. Λαφυραγωγία . ἡ αἰχμαλωσία. Λάχνη . ἡ τρίχωσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης ἀφρός.

lambda 1287 Λάχεια . σημαίνει τὴν καλῶς ἐσκαμμένην γῆν. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν. ὡς ἀπὸ τοῦ χαίρω χάρεια, καὶ ἀνθῶ ἄνθεια, καὶ κρατῶ κράτεια, οὕτως ἀπὸ τοῦ λαχῶ λάχεια. τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνεστώτος διὰ τοῦ εἰα γινόμενα θηλυκὰ προπαροξύνονται καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται, οἷον· μήδω μήδεια· θέρω θέρεια. Λαικάστρια . ἡ πόρνη. Λαίλαψ . σκότος μετὰ συστροφῆς ἀνέμων. Λαιμαργία . λαιμοῦ ἔφεσις. οὐκ ἐν πλήθει, ἀλλ' ἐφ' ἡδύτητι βρωμάτων μαινομένη. Λαίστη . ἡ αἰσχύνη. Λαίνιλα . ὄνομα νήσου. Λαῖρος . ὄνομα πόλεως. Λαίτρινα . πόλις. Λαμπάς . παρὰ τὸ λάμπω, τὸ φαίνω, γίνεται λαμπάς.

lambda 1288 (Οὐδέτερον.) Λάγειον . αἶμα καὶ κρέας. † Λαῖγμα . τὸ ἱερὸν θῦμα. † † Λαίετον . τὸ ἀρχεῖον. † † Λαιτρὸν . τὸ ἀρχεῖον. καὶ λαιτρὸν τὸ πρυτανεῖον. † † Λαῖφος . ἡ χλαῖνα. † Λάϊνον . λίθινον. Λακίσματα . τὰ σχίσματα τὰ ἀποπίπτοντα τῶν σαρκῶν. Λακίνιον . ὄνομα ὄρους. Λάκκαιον .

ὕδωρ καὶ ὄρος. Λακέντιον ... [Λαλίστατον . εὐγλωττον· εὐφωννον.] Λαμυρόν . κομψόν, λαμπρόν.

lambda 1289 Λαξευτήριον . ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν ἢ λιθοξοϊκόν. Λαρὸν . προσηνές, ἡδύ. παρὰ τὸ ἰλαρόν, λαρὸν. ἢ παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω καὶ ἀπολαύω. Λάσιον . τὸ δασύ. καὶ τὸ ἰσχυρόν. ὡς τό· λάσιον κέαρ. ὃ ἐστὶν ἰσχυρὰ ψυχὴ. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν καὶ τὸ σεύω, τὸ ὀρμῶ. στήθεσι λασίοισιν—. ὑπὸ γὰρ τὴν γαστέρα κεῖται ἡ καρδιά, ἐν ἧ τὸ ξηρῶδες καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς. Λασάνια . γραιικιστὶ αἱ πρασιαί. Λάχιον . τὸ λάχος· ὁ κλῆρος. Λαχανηρόν . τὸ τῶν λαχάνων. Λαχνῆεν . τὸ δασύ. Λάφυρα . τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα· τὰ γὰρ ἐκ τῶν τεθνεώτων σκύλα λέγονται. Λαμώνιον . ὄνομα ὄρους. Λαιόν . τὸ ἀριστερόν. Λαισήϊα . μικρὰ ἀσπιδίσκια. ὠμοβύρσια. βαρβαρικά δέ εἰσιν ὅπλα.

lambda 1290 Λαῖτμα . τὸ χάσμα καὶ μέγα πέλαγος, ἢ τὸ κῦμα. Λαῖφος . τὸ ἄρμενον. παρὰ τὸ λίαν φαίνεσθαι. Λαῖφυρον . τὸ ἀσθενές. Λάμβδα . τὸ στοιχεῖον. οἶονεὶ λάβα τι ὄν· παρὰ τὸ λείως βαίνειν ἐν τοῖς μέτροις καὶ ἀσθενές εἶναι πρὸς [τὸ μηκύνειν] τὰς συλλαβάς. (Ῥῆμα.) Λαβόμενος . δραξάμενος. Λάζετο . ἐκράτησεν. λήβω, τὸ λαμβάνω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔλαβον, καὶ ἐξ αὐτοῦ λαβάζω καὶ κατὰ συγκοπὴν λάζω, λάζομαι, ἐλαζόμην, καὶ λάζου, ἐλάζετο. † Λαβράζων . ἡχῶν τοῖς πτεροῖς. † † Αἰάεται . καταλύεται. † † Λαιθυράζειν . τὸ διὰ στόματος ψόφον ποιεῖν ἐπὶ τῷ μαζῶ. † † Λαϊλάχω . τὸ ψοφῶ. † † Λαιμάσσω . τὸ ἀμέτρως ἐσθίω. † † Λαιμφεύειν . τὸ δραπετεύειν. † † Λαίω . τὸ βλέπω. καὶ τὸ φονεύω. † Λακκίζω . λάκκον ποιῶ.

lambda 1291 Λακίσαι . σχίσαι. καὶ λακῶ ὁμοίως. Λακωνίζειν . τὸ γράφειν περὶ πλείστων ὀλίγας συλλαβάς. Λαμπετόωντι . λάμποντι. —πυρὶ λαμπετόωντι— παρὰ τὸ λάμπω γίνεται λαμπετῶ. ἡ μετοχὴ λαμπετῶν, λαμπετῶντος, λαμπετῶντι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο λαμπετόωντι. εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας πλεονάζειν τὸ ο. Λαπάξαι . τὸ κενῶσαι. καὶ λάπτειν τὸ ἐκκενοῦν. κενωτικὸν γὰρ γαστρός ἡ λάπαθος βοτάνη. Λαπίζειν . ἀλαζονεύεσθαι, προπετετεύεσθαι, ψεύδεσθαι. Λαρυγγίζειν . τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλὰ περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι καὶ ἐπιτηδεύειν. Λατρεύειν . κυρίως τὸ δουλεύειν καὶ πάντα ποιεῖν ἀπὸ διαθέσεως. καθὼς καὶ Παῦλος ὁ Ἀπόστολος φησὶν· ὧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου. Λαφύξας . διασπαράξας· ἀφειδῶς θοινησάμενος.

lambda 1292 Λαχόντα . κληρωσάμενον. Λαχόν . ἔστι λάχοιμι, λάχοις, λάχοι. ἐκ τούτου γίνεται λαχοίη κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η ἀττικῶς. εἴτα προσθήκη τοῦ ς λαχοίης καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς τὸ ν τὸ πρῶτον λαχοίην. ὥσπερ ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. καὶ λοιπὸν οἱ Αἰολεῖς ἀποβάλλουσι τὸ ι, καὶ γίνεται λαχόν . Λαχῆναι . σκάψαι. Λάψαι . τῇ γλώσση πιεῖν, ἢ ροφήσαι. Λαιθυράζω . χλευάζω. Λαικάζω . τὸ ἀπατῶ. ἀπατητικαὶ γὰρ αἱ λαικάστριαι, ὃ ἐστὶν αἱ πόρναι. Λαμβανόμενος . προβαλλόμενος. Ἀποστολικὴ ἡ λέξις. πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται. (Ἐπίρρημα.) Λᾶξ ἐντείνων . ἀντὶ τοῦ λακτίσματος τύπτων. Τὸ Λ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Λέβης . τὸ χερνίβιον. ἀπὸ τοῦ τὰς λιβάδας τῶν χειρῶν ὑποδέχεσθαι. Λέβης καὶ τὸ κακ-

lambda 1293 κάβιον· εἰς ὃν λείβεται καὶ ἐμβάλλεται τὸ ὕδωρ. Λέβης . καὶ ὄνομα ἰχθύος. τὰ ὕεια κρέα καὶ τοὺς λέβητας. Λεβηδών . τόπος, ἐν ᾧ ἐθυσίαζον οἱ κατὰ τὴν λιβανησίαν Ἀρράβιαν Μωαβῖται. Λεγεών . αἱ δώδεκα μυριάδες. Λέκιθος . ὁ κρόκος τοῦ ὠοῦ. Λέμβος . τὸ μικρὸν πλοιάριον. Λευστήρα . λιθοβόλον. Λυκόφρων· λευστήρα οὐνεκ' ἔριψε πρῶτος πέτρον. Λευΐτης . ὁ διάκονας, καὶ ὁ ἀπὸ φυλῆς τοῦ Λευΐ. ἡ λευΐτης ἐστὶν ὁ διακονῆσαι τὸν τοῦ θεοῦ λόγον πρὸς ὠφέλειαν ἄλλοις δυνάμενος. Λευγαλέος . ὀλέθριος· χαλεπός. Λευρός . ὁμαλός, λεῖος· πλατύς. ἀπὸ τοῦ λίαν εὐρύς. Λευῖθάν, ἢ λευῖαθάν . βασιλεὺς ὑδάτων ἐρμηνεύεται. Λευχείμων . λευκὰ

ίμάτια ένδεδυμένος. Λεώς . ό λαός. Ἄττικόν δέ έστι. Λέων . παρὰ τὸ λάω, τὸ βλέπω. έξ οὗ καὶ ἀλαός,

1294 λᾱμβδᾱ ὁ έστερημένος τοῦ βλέπειν. ὁξυδερκέστατον γὰρ τὸ ζῶον, ὡς φησὶν ὁ Μανέθων ἐν τῷ πρὸς Ἡρόδοτον, ὅτι οὐδέποτε καθεύδει ὁ λέων. τοῦτο δέ ἀπίθανον· οὐκ ένδέχεται γὰρ έγρηγορέναι αεί. ἀλλ' ἴσως, ὡς ἡ δορκὰς ἐν τῷ καθεύδειν, οὕτως καὶ ὁ λέων ἀνεωγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς· έπειδὴ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ μεγάλων ὄντων τὸ δέρμα τὸ έπικείμενον τοῖς ὀφθαλμοῖς μικρότερόν έστι καὶ οὐ δύναται σκεπάσαι αὐτούς. Λειμών . κῆπος· ἢ τόπος ἀνθηρὸς, ἢ παράδεισος. παρὰ τὸ λείβω, λειβών, καὶ λειμών. περιεκτικόν δέ έστιν, ὡς καὶ τὸ χειμών. καὶ λείμαξ, ὁ κῆπος. Λείξουρος . ὁ πλεονέκτης. Λειβήθριοι . ἔθνος μωρόν. ἀπὸ τόπου Λειβήθρα καλουμένου, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἀνόητοι ἄνθρωποι. Θουκυδίδης· Λειβηθρίων ἀνοητότεροι. Λείους . ὁμαλούς. Λειόβατος . ὁμαλός. Λειρόφθαλμος . εἰ μὲν σημαίνει τὸν προσηνῆ, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, παρὰ τὸ λεί-

1295 λᾱμβδᾱ ριον, ὃ σημαίνει τὸ ἄνθος. εἰ δέ διὰ τοῦ ι, σημαίνει τὸν ἀναιδῆ. τοῦτο δέ παρὰ τὸ λίαν ὀρᾶν. λέγει δέ Ὡρος ὁ Μιλήσιος, ὅτι οὐ τῶν ἀνθῶν δεῖ λέγειν, ἀλλὰ τῶν ἀνθέων διὰ τὴν συνέμπτωσιν τοῦ ἀνθ' ὧν ἐπίστατο, ὅπερ ἐκ τῆς ἀντὶ προθέσεως καὶ τοῦ ὧν ὑποτακτικοῦ ἄρθρου γέγονε. Λειποτάκτης . ὁ φεύγων καὶ καταλιμπάνων τὴν τάξιν. κυρίως δέ ἐπὶ στρατιωτῶν φευγόντων τὸν πόλεμον. Λειπόνεως . ὁ λιπὼν τὴν ναῦν. Λειχὴν . εἶδος πάθους. παρὰ τὸ λείχω· καὶ γὰρ φασὶν, ὡς ἐκ τοῦ λείχειν τὸ πάθος ἐπαίρεται. ἢ παρὰ τὸ λείον κατὰ ἀντίφρασιν γέγονε, τὸ μὴ ὄν λείον. (Θηλυκόν.) Λεηλασία . αἰχμαλωσία. Λεκάνη . ἥς τὸ χάσμα λείον έστι· πεπλάτυνται γάρ. Λειοχάνη οὖν ἡ έτυμολογία. Λεκιθοπῶλις . ἡ τὰ ὠὰ πωλοῦσα. Λέξις . μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. κυρίως δέ λέξις ἡ ἔχουσα τι λεκτὸν ἐν αὐτῇ, τουτέστι σημαντικόν. Λεβηρίς . τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως. † Λέπαργος . ἡ χιών.† † Λεπρά . τραχεῖα.†

1296 λᾱμβδᾱ Λέσχαι . τὰ δειπνητήρια, καὶ αἱ φλυαρίαι, καὶ αἱ πολυλογίαι, καὶ αἱ ὕβρεις. οἱ γὰρ καθεζόμενοι χάριν θερμῆς ἐν ταῖς οἰκίαις λόγους συναίρουσιν. Λεσχέραι . αἱ σχολαί. ἀπὸ τοῦ λέξαι· ἐκεῖ γὰρ ὠμίλουν. Λέπρα . σπῖλος ἐγγινόμενος τῷ σώματι κατὰ τι πάθος, σβεννυμένου τοῦ αἵματος καὶ λευκαιομένου. οὐδὲν γὰρ ἕτερον έστὶ σὰρξ ἢ πεπηγὸς αἷμα. † Λέρνη . ἡ κρήνη.† Λευκή . νήσου ὄνομα ἐν Πόντῳ. Λευκή δέ λέγεται διὰ τὸ ἐνδιαιτᾶσθαι ἐν αὐτῇ πλῆθος λευκῶν ὀρνέων. Λευκή . ἡ διαφανὴς καὶ λαμπρά. παρὰ τὸ λεύσω, τὸ βλέπω. Λευκανία . ὁ λαιμὸς, ὁ στόμαχος, ὁ βρόγχος, ἢ τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος. παρὰ τὸ λευκὸν εἶναι τῇ φύσει. ἢ παρὰ τὸ χεύω, χευκανία καὶ λευκανία. † Λεωρία . ἡ χαλεπή.† Λεωφόρος . ἡ τὸν λαὸν φέρουσα ὁδός. Λεία . ἡ λαφυραγωγία. καὶ ὁμαλὴ ὁδός. Λειξουρία . ἡ λαιμαργία, ἡ πλεονεξία. Λεική . τὸ πτύον. Λειοπετρία . ἔνθα εἰσὶν ὁμαλοὶ λίθοι.

1297 λᾱμβδᾱ Λειριόεσσαν . ἡδυτάτην, γλυκεῖαν. Ὅμηρος· Λειριόεσσαν ὅπα ἴησιν. ἀπὸ τοῦ λείρια, ὃ σημαίνει τὰ ἄνθη, λειριόεις καὶ λειριόεσσαν. Λειτουργική . κυρίως μὲν ἡ ἱερατικὴ, καταχρηστικῶς δέ καὶ ἡ δουλικὴ ὑπηρεσία. Λειψυδρία . ἡ λειψὺς τοῦ ὕδατος. (Οὐδέτερον.) Λέμβος . τὸ μικρὸν πλοῖάριον. † Λέγνον . τὸ εἰλητὸν καὶ ποικίλον.† † Λέκος . τὸ τρυβλίον.† Λέκτρον . κλίνη· κραββάτιον. Λέντιον . παρὰ τὸ λιαίνω, τὸ καθαίρω, λιέντιον καὶ λέντιον. † Λέπας . τὸ πρόσαντες.† Λέπος καὶ λέπισμα καὶ λέπυρον . ὁ φλοιός. Λεπτόμιτον φάρος . τὸ λεπτὸν ἱμάτιον. Λέπαδνα . οἱ χαλινοὶ καὶ οἱ κατὰ τῶν ἱππέων στηθῶν ἱμάντες ἦτοι οἱ μασχαλιστῆρες. Λευγαλέον . ὀλέθριον καὶ χαλεπόν. παρὰ τὸν

1298 λᾱμβδᾱ λαιγόν, ὃ σημαίνει τὸν ὀλεθρον, λαιγαλέον καὶ μεταθέσει τῶν στοιχείων λευγαλέον. Λευρόν . τὸ λείον καὶ πλατύ. ἀπὸ τοῦ λίαν εὐρύ. Λευκόνιον . τόπος. Λέχος . μίξις, συνουσία, κοίτη. παρὰ τὸ λεχρίους ἡμᾶς ποιεῖν, ὃ έστι πλαγίους, ἢ παρὸ τὸ λέγω, τὸ κοιμῶμαι, λέχος. Λεχέων στυγερῶν . μισητῶν γάμων. Λέχαιον . ὄνομα ὄρους. Λέχριον . πλάγιον. Λεωκόριον . τόπος * ἐν

Ἀθήναις. * † Λεῶρες . τὸ ἄωρον. † Λεῖον . τὸ ὁμαλόν. ἔστι λαύω τὸ ἀπολαύω. ὄνομα ῥηματικὸν λαύος. καὶ τροπῇ τοῦ μὲν α εἰς ε τοῦ δὲ υ εἰς ι , γίνεται λεὼς καὶ λεῖον, οὗ πᾶς ἐφέεται. Λεῖρια . τὰ ἄνθη. Λεῖψανον . παρὰ τὸ λείπω λείψανον. λείψανα γὰρ τὰ ἐγκαταλείμματα. ἢ παρὰ τὸ λείβω,

lambda 1299 λείψω, λείψανον. καὶ γὰρ ἔσπενδον ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων. λείβω γὰρ τὸ σπένδω. Λεξιίδιον . εἰ μὲν ἀπὸ τῆς λέξεως γέγονε μετοχῆς, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς λέξιος ἰωνικῶς, διὰ τοῦ ι . † Λέγανον . τὸ καπύριον. † (Ῥῆμα.) Λεανῶ . ἐκτρίψω· λεπτυνῶ, ἢ ὁμαλίσω. Λέγω . τὸ κοιμῶμαι. Λεγόμεθεν . * ἐκοιμώμεθα. * [οἱ Αἰολεῖς τὸ λεγόμεθα καὶ φερόμεθα εἰς ε ποιοῦσι, λεγόμεθεν καὶ φερόμεθεν, μετὰ τοῦ ν. ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεν λήγοντα ἐπιρῥήματα εἰς α ποιοῦσι, οἷον ὀπισθεν, ὀπισθα, ἄτερθεν, ἄτερθα, χωρὶς τοῦ ν . ὅτε γὰρ ἦ εἰς ε τὰ ἐπιρῥήματα, τότε καὶ τὸ ν , οἷον ὀπισθεν· ὅτε δὲ εἰς α , ἀφίσταται τὸ ν , ὥσπερ καὶ τὸ λεγόμεθα. εἴτα τὸ λεγόμεθεν ἐπλεόνασε τὸ ν . οὕτως Ἑρωδιανὸς περὶ παθῶν.]

lambda 1300 † Λέγω . τὸ λαλῶ καὶ μετρῶ· κοιμῶμαι· συλλέγω· καὶ τὸ λαγχάνω. † Λεηλατῶ . πορθῶ, αἰχμαλωτίζω. † Λελεγίζω . τὸ κιθαρίζω. † Λελημένος . προθυμούμενος ἢ ἐπιθυμῶν. παρὰ τὸ μένος. ἢ παρὰ τὸ λίαν τεθραμμένος. ἢ ἔστι ῥῆμα λῶ, τὸ θέλω καὶ προθυμοῦμαι· ἐκ τούτου λιλῶ καὶ κατὰ παραγωγὴν λιλαίω. ἐξ οὗ καὶ τὸ λιλαίεται. τοῦ λιλῶ ὁ παρακείμενος λελίληκα, ὁ παθητικὸς λελίλημαι, ἢ μετοχὴ ὁ λελιλημένος, [καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ λελιμένος.] Λελιμμένος . ὁ ἐπιθυμῶν. ἀπὸ τοῦ λίπτω, τὸ ἐπιθυμῶ. λελημένος δὲ ὁ κρατηθεῖς, ἢ . Λελάχωσι . θάψωσιν. ἢ ἀντὶ τοῦ σκάψωσιν. Λελαχῶς . τυχών. λαχών. Λελέξεται . ἀντὶ τοῦ λεχθήσεται. Λελυμασμένος . βεβλαμμένος. ἀπὸ τοῦ λύμη, ἢ βλάβη, λυμαίνω, καὶ λελύμαγκα, λελύμαμ-

lambda 1301 μαι, καὶ λελυμαμμένος, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ς λελυμασμένος. † Λενῶ . τὸ λυποῦμαι. † Λέξας . εἰπών. Λεπρωθέντες . μιανθέντες. Λεύσω . τὸ βλέπω. Λεύω . λιθάζω. Λεσχηνεύω . φλυαρῶ. Λεαίνω . τὸ ὁμαλίζω. καὶ λειαίνω. Λεῖβω . τὸ στάζω καὶ τὸ σπένδω. Λειανέων . ὁμαλὸν ποιήσω. Λειήνας . ὁμαλίσας. Λειποδρανέω . ἀσθενῶ, λειποθυμῶ. [Λειποτακτεῖ . τὴν τάξιν καταλιμπάνει. κυρίως δὲ ἐπὶ στρατιωτῶν φευγοπολέμων.] Λειτουργεῖν . τὸ ὑπηρετεῖν. παρὰ τὸ λήϊτον, ὃ ἔστι τὸ δημόσιον. ἀπὸ οὗν τοῦ ἔργον καὶ λήϊτον ληϊτουργεῖν, καὶ κατὰ συστολήν τοῦ η εἰς ε λείτουργεῖν, [καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ ι λειτουργεῖν.] Λειφαιμεῖ . αἰμορῥεῖ. Λέκτο . ἡρίθμηνεν. Ὅμηρος —λέκτο δ' ἀριθμόν. καὶ λέγω τὸ ἀριθμῶ. ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε—.

lambda 1302 (Ἐπιρῥημα.) Λεληθότως . λανθανόντως. Λελημένως . ἐπιθυμητῶς. Λεοντηδόν . φοβερῶς· δίκην λέοντος. Λευρῶς . ὁμαλῶς. [Λεχρίως . πλαγίως.] Τὸ Λ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Λήθαργος . ὁ ἐπιλήσμων. † Λῆθος . ὄνομα κύριον. † Ληῖβοτήρ . ὁ ἄγριος χοῖρος. Ληϊστός . ὁ ἐκ λείας, ὃ ἔστι λαφύρων, κτητός. [Λήϊνος . ὕμνος. καὶ λήναιος Διόνυσος.] [Λήπτης . ὁ λαμβάνων.] [Ληπτός . κρατητός.] Λητοῖος . κύριον. Λητοῖδης . ὁ Ἀπόλλων. ὡς ἀπὸ τῆς Λητοῦς. Λῆρος . ἢ φλυαρία. Ληστής . ἀπὸ τοῦ ληΐζω, τὸ πραιδεύω, γέγονε ληϊστής, καὶ κατὰ συναίρεσιν ληστής. † Ληστειρῶν . ληστρικῶν. †

lambda 1303 Ληναιῶν . Ἰαννουάριος μῆν. Ἑσίοδος ὄψιμον ἤγουν ψεκτόν· μῆνα δὲ ληναιῶνα κάκ' ἤματα βούδορα πάντα. Ληγουρία Ληθαίη . ὄρος. (Θηλυκόν.) Λήθη . ἢ λάθησις. καὶ ληθεδών, ληθεδῶνος. † Ληθότης . ἢ λησμοσύνη. † Ληΐς . ἢ λαφυραγωγία. ἐκ νηῶν αὐταῖσιν ἀπείρονα ληΐδα κούραις. λεία ἢ λαφυραγωγία καὶ ἐν διαιρέσει ληΐς. τὸ δὲ λεία, οἶμαι, παρὰ τὸ λάβω, τὸ ἀπολαύω. λέγονται δὲ καὶ ληϊάδες καὶ ληΐτιδες. αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορυκτῆταις περιαύων—εἰλαπίνησι μέλποντο ληΐτιδες. Ληῖβοτείρης . ὄνομα ἐπίθετον. γέγονε παρὰ τὸ βοτήρ βότεира· ὡς πατήρ πάτειρα, καὶ μήτηρ μήτειρα.

lambda 1304 † Ληκύθη . πόλις. † Λήκυθος . ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον ἢ λαγύνιον. Λάχυτός τις οὔσα. ἢ παρὰ τὸ κύτος τις οὔσα, ἢ μέγα κύτος ἔχουσα. λήκυθος καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ. Λήμη . λευκὸν ὑγρὸν ἐν τῷ

ὀφθαλμῷ συναγόμενον. ὅπερ ἐστὶν ἡ τζίμβλα. † Λημνία γῆ καὶ γυνή. λιμνεΐα δὲ, ἡ λίμνευσις, ι. † Λῆμνος. ὄνομα νήσου. Ληνίς. ἡ μέθη. Ληνός. παρὰ τὸ λεαίνω, τὸ λεπτύνω, λεανῶ, λεανός καὶ ληνός. Λήξεως. καταπαύσεως, κληρονομίας. Λητή. ὄνομα πόλεως. † Λητώ. ἡ νύξ. † Λήθη. μνήμης ἔξοδος καὶ ἐκβολή. Λητώ. παρὰ τὸ λήθω, τὸ λανθάνω· ἐπιληστική γὰρ τῶν κακῶν ἡ θεός, ὡς Ἑλληνες μυθολογοῦσιν.

lambda 1305* Λήδα. κύριον. * † Λήδανον. εὐῶδες φυτόν. † (Οὐδέτερον.) Ληδάριον. εἶδος ἱματίου. Ληθεδανὸν φάρμακον. τὸ λήθην ἐμποιοῦν. Λήθαιον ὕδωρ. ἐπιληστικὸν καὶ λήθιον πόμα. Ληΐδιον. τριβώνιον εὐτελές ἢ χλανίδιον παλαιόν. Λήϊον. χωράφιον· ἢ σιτοφόρον πεδίον. Ληϊστόν. τὸ ἐκ λείας κτητόν. [Ληκύθιον. † ῥογίον. † ἔλαιοδόχον ἄγγος ἢ ἄλλο τι.] Λῆμμα. τὸ δῶρον· τὸ φρόνημα· τὸ κέρδος· τὸ κράτημα. Λήμματα. προβλήματα ἢ πορίσματα· καὶ τόπους καὶ ἀφορμὰς τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν εἰς ἑτέραν κατασκευήν.

lambda 1306 Λημμάτιον. ὅπερ εἴληπται πρὸς κατασκευὴν τινὸς ὡς ὁμολογούμενον. Λήμνια κακά. ἀπὸ γυναικὸς τινὸς κακῆς οὔσης ἀπὸ τῆς Λήμνου νήσου. Λήναιον. ἐορτὴ Διονυσιακή. Λήδιον. ἔσθημα. τοῦ Ψελλοῦ· λευρὸν τὸ λεῖον καὶ πλατύ· λήδιον ἔσθημά τι. Λῆμμα. ἡ προφητεία. τοῦ Θεολόγου· τὸ κατὰ Νενευΐ λῆμμα δημοσιεύει. (Ῥῆμα.) Λήγω. τὸ παύω. λίγω δὲ, τὸ ὑμνῶ, ι. Λήβω. τὸ λαμβάνω. λείβω δὲ, τὸ στάζω καὶ σπένδω, δίφθογγον. Λήθω. τὸ λανθάνω καὶ ληθαργῶ. Ληΐζει. αἰχμαλωτίζει. ἀρπάζει, λαφυραγωγεῖ. † Λημῶ. τὸ τζιμβλῶ. †

lambda 1307 Λήσεται. ἐπιλάθοι. Ληΐσατο. ἐκ λείας κατέλιπεν. Ὅμηρος· —οὓς μοι ληΐσατο δῖος Ὀδυσσεύς. Τὸ Λ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Λιάμαθοι. οἱ αἰπόλοι. ἀπὸ τοῦ εἶναι λίαν ἀμαθεῖς. Λίβανον. δένδρον ἢ καὶ ὄρος οὕτως καλούμενον. λίβανος δὲ εἴρηται, οἶονεὶ ὁ λειβόμενος καὶ σπενδόμενος. δοκοῦσι γὰρ αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ὄλον εἶναι πνεῦμα καὶ θεόν. ἀνωφανὲς γὰρ ἐστὶν ὅθεν καὶ αὐτὸν σέβονται. λίβανον δὲ καὶ θηλυκῶς εὗρηται παρ' Εὐριπίδῃ· —Συρίας δ' ὡς λιβάνου καρπός. καὶ Πίνδαρος· αἶ τε τὰν χλωρὰν λίβανον ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶται. Λίβυες. οἱ τὴν δύσιν οἰκοῦντες Φράγγοι.

lambda 1308 Λίβελλος. ἔκδοτος, ἡ αἰτία τῆς ὑποθέσεως. Λίγειρ. ὄνομα ποταμοῦ. Λιγύς. ἡδύς· ὀξύς· γλυκύς. Λιθόλευστος. ὁ λιθόβλητος. Λιθουργός. ὁ λιθοκόπος ἢ ὁ λιθογλύπτῃς. Λικνοειδής. ῥυπαρός. Λιμητανέων. ἐθνικόν. Λιμός. παρὰ τὸ λείπω. ὁ γὰρ λιμὸς λεῖψις ἐστὶ τῶν ἐπιτηδείων. ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι. ὥφειλε δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεσθαι. καὶ φησὶν ὁ Τρύφων, ὅτι συνέπαθε ἡ φωνὴ τῷ σημαινομένῳ· ἐπειδὴ γὰρ ἔνδειαν τινὰ σημαίνει, φημὶ δὴ τῶν ἐπιτηδείων, τούτου χάριν καὶ ἔνδειαν φωνήεντος ἀνεδέξατο. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ι, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ λιμπάνω. ἰστέον δὲ, ὅτι παρ' Ἀθηναίοις ἀρσενικῶς λέγεται ὁ λιμός· παρὰ τοῖς Δωριεῦσι δὲ θηλυκῶς ἡ λιμός. πειράσασθε δὲ τὰς λιμοῦ κακῶς.

lambda 1309 Λῖνον. τὸ δίκτυον. Λιπερνήτης. ἐνδεής, πτωχός· ἢ ὁ ἀλιεύς. Ἡρωδιανὸς λέγει τὸν πρότερον πλούσιον, ὕστερον δὲ πένητα, παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνέων ἡγουν φυτῶν. Λίρος. ὁ ἀναιδής. παρὰ τὸ λίαν ὀρᾶν. ἢ λιρός. Λίς. ὁ λέων. παρὰ τὸ liarόν. ἔνθερμον γὰρ τὸ ζῶον. Λίταργος. ὁ ἀργός. Λίταργον κύνα. παρὰ τὸ λίαν ἀργὸν ἢ ταχὺν εἶναι. Λιτόεις. κύριον. Λιτός. ὁ εὐτελής· ὁ πένης, ὁ δημότης, ὁ ἐκ λιτανείας ζῶν, ἢ ὁ ἐπὶ γῆς κοιμώμενος. Λίχνος. ὁ λαίμαργος. ἀπὸ τοῦ λίαν χαίνειν, ὃ ἐστὶν ἐπιθυμεῖν. Λιχανός. ὁ δεύτερος δάκτυλος. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν ἀπὸ τοῦ πρώτου. Λίψ. ὁ ἄνεμος. ἢ ἥττα. καὶ ἡ λιβάς. ἀμφοτέρω δὲ παρὰ τὸ λείβω γέγονε. τὰ εἰς ψ

lambda 1310 λήγοντα ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν τῆς διφθόγγου, ἡγουν τὸ γράφεσθαι δίφθογγα. οἶον αἰθίοψ, αἰγίλιψ, σκνὶψ σκνιφός καὶ σκνιπός, νῖψ νιβός, ὄνομα κρήνης. οὕτως οὖν καὶ λῖψ διὰ τοῦ ι. λέγεται δὲ ὁ ἄνεμος, καθὰ λείπει ὁ ἥλιος. (Θηλυκόν.) Λιαρὴ. ἡ ὁμαλή. διὰ τοῦ ι. λιαρὴ γὰρ ὑπὸ κνέφας ἡμάτιοι. Λιβάς. ὁ σταλαγμός. Λιβρὴ. ἡ σκοτεινὴ νύξ. ἀπὸ τοῦ λίαν ἔρεβενή. ἢ παρὰ τὸ λίαν βαίνειν. Λιβύη. χώρα ἐν βορείοις μέρεσι κειμένη. ἀπὸ τῆς λιβάδος· ἔστι γὰρ

ἐλλιπῆς ὑετῶν. Λιγνύς . ἡ κνίσσα· ἡ ἡ ἀνάδοσις τοῦ πυρός. λέγει δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ἐλαιωδῶν
καιομένων καπνόν. ἀπὸ τοῦ λίαν ἰκνεῖσθαι. αἰθάλη δὲ ὁ τοῦ ἀσβέστου καπνός.

1311 Λίνδος . χώρα ἐν τῇ Ῥόδῳ, ἡ καὶ νῆσος. Λιπάρεως . τῆς ἐν Σικελίᾳ νήσου. Λισσὴ . ὁμαλή. παρὰ
τὸ λίαν ἴση εἶναι. [καὶ λισσὸν τὸ ὁμαλόν.] Λιτή . εὐτελής. καὶ ἡ παράκλησις. (Οὐδέτερον.)
Λιαρόν . θερμόν, χλιαρόν, προσηνές. παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω, λαρόν. ὡς νῶ ναρόν, λῶ λαρόν, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ι λιαρόν. ἡ ἰλαρόν, καὶ καθ' ὑπερβίβασμόν λιαρόν. Λιβάνιον ὄρος . τοῦ
Λιβάνου. Λίβος . τὸ δάκρυον. Λίβυρνον . πλοῖον πολεμικόν. Λιγυρόν . ὁζὺ, ἡδύτατον. Λιγύριον .
ὄνομα λίθου. Λιγυστικόν . πέλαγος. Λίκνον . τὸ πτύον. Λίλαιον· Λίλαντον· [Λιλύβαιον .]
ὀνόματα τόπων.

1312 Λινόν . τὸ ἔριον. ἀπὸ τῆς λειότητος. ἡ λεπτόν ὕφασμα. λινὸν ἔλεγον ἀπὸ τοῦ λίαν νενῆσθαι.
καὶ λίνειον ἔσθημα. Λίσφη . τὰ ἰσχία παρ' Ἀττικοῖς. παρὰ τὸ λείπειν αὐτὰ σαρκῶν. δύναται δὲ
καὶ λέσφη εἶναι κατὰ τὴν ὁσφύν. Λίστρον . τὸ ξύστρον. —λίστροισιν ἐοικότα— ἀπὸ τοῦ λίαν
στορεννύνει δι' αὐτῶν τὴν ὑποκειμένην ὕλην. Λίτα . καταπετάσματα, ἡ λεπτὰ περιβόλαια. —
λίτα πετάσαντες—. Λίτυον . ἡ βακτηρία. (Ῥῆμα.) Λιάζω . τὸ ἐκκλίνω. καὶ λιασθεῖς. τὸ θέμα
λιάζω, παρὰ τὸ ἄλῳ, τὸ πλανῶ καὶ ἐκκλίνω. ἄλῳ οὖν ἀλίζω καὶ μεταθέσει τοῦ λ λιάζω.
Λιθοδικτῶ . λίθοις βάλλω.

1313 Λικμῶ . τὸ διασκορπίζω. καὶ λικμᾶν, καὶ λικμώντων, ὃ ἐστι διαπτυίζόντων. διὰ τὸ λίαν καμεῖν.
Λιλαίω . τὸ ἐπιθυμῶ. [προθυμοῦμαι.] Λιμπάνω . ἀπὸ γὰρ τοῦ λείπω λιμπάνω. τὰ γὰρ διὰ τοῦ
ανω , εἰ μὲν πλεονάζει τὸ ν , συστέλλει τὴν ἀρχὴν, οἷον λήθω λανθάνω, πείθω πανθάνω·
οὕτως οὖν καὶ λείπω λιμπάνω· εἰ δὲ μὴ πλεονάζει τὸ ν, φυλάσσει τὴν ἀρχὴν, οἷον λήθω
ληθάνω, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ· ληθάνει, ὅς' ἔπαθεν— αὖξω αὐξάνω. Λιπαρεῖν . παρακαλεῖν.
παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. Λίπτω . τὸ ἐπιθυμῶ. Λιπόμενος . ὁ ἀπολειφθεῖς. λειπόμενος δὲ ὁ
ἀπολιμπανόμενος, δίφθογον. Λιπόμενος δὲ, ὁ λιπαρῶν, ι καὶ μέγα . Λίποιο . καταλειφθεῖη.
Λιστρεύω . τὸ ξύω.

1314 Λίσσομαι . ἵκετεύω, παρακαλῶ, δυσσωπῶ. Λιτάζομαι . δέομαι· παρακαλῶ. Λιχμώμενος . ἀντὶ τοῦ
λείχων. καὶ λιχμάζω. Λικριφίς . εἰς πλάγιον. παρὰ τὸ λέχριον, τὸ πλάγιον. οἷονεῖ λεκριφίς καὶ
τροπῇ λικριφίς. Τὸ Λ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Λοβός . ὁ μετὰ τῆς πιμελῆς νεφρός· ἡ τὰ ἄκρα
τῶν ὠτων. †ἐφ' ὧν τὰ ἐνώτια. † Λογοποιῶν . πλαττόντων ψευδεῖς λόγους. Λογικός . ὅστις μετὰ
λόγου πράττει. οἷον γραμματικός, ῥήτωρ. Λογῶνες . οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρητοὶ λίθοι, ἐν οἷς
ἐξαρθῶσι τὰ σχοινία τῶν νεῶν. τοὺς δὲ τοιοῦτους λίθους καὶ λογγάσια ἔλεγον. Λόγος τριχῶς
εἴρηται . λόγος ἐνούσιος, ὁ θεὸς λόγος· λόγος ἐνδιάθετος, ὁ τῶν ἀγγέλων· καὶ

1315 ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διανοίᾳ λαλῶν. λόγος καὶ ὁ προφορικὸς τῆς γλώττης. λόγος δὲ εἴρηται ἐκ τοῦ
λέγειν. λόγος ἐστὶν ἄγγελος νοήματος ἐς φῶς ἐκφέρων τὸ νοηθέν. ἔστι δὲ καὶ πεζῆς λέξεως
σύνθεσις, διανοίας ἀπηρτισμένης. λόγος ὁ οὐσιωδῶς αἰεὶ τῷ πατρὶ συμπαρῶν. καὶ ὁ μὲν ἀκούει
οὐσιώδης, ὁ δὲ ἐνδιάθετος. λόγος ὁ μὲν ἐν τῇ διανοίᾳ, ἐνδιάθετος λεγόμενος, λέγεται
συμπλοκὴ νοημάτων ἐν ψυχῇ· ὁ δὲ ἐν τῇ προφορᾷ καὶ χρήσει ῥεῦμα ἀπὸ διανοίας
ἐκπεμπόμενον μετὰ φωνῆς· ἡ ἔμφασις διανοίας μετὰ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων. Λόγος, καὶ ἡ
φροντίς . †λέγεται καὶ ὁ τραπεζητικὸς, καὶ ὁ γεωμετρικὸς, καὶ ὁ ἐκ λημμάτων καὶ ἐπιφορᾶς,
οἷον· ἡμέρα ἐστὶ φῶς, ἔστι τοῦτο λῆμμα. † Λογισμός . κίνησις ψυχῆς περὶ τι. λογισμὸς ἐστὶ τὸ
πρῶτον ἐν τῇ διανοίᾳ ἀνελθὸν νόημα. λογισμὸς ἐστὶν ἀόρατος κίνησις καὶ ταραχὴ πράγματος.
λογισμὸς ἐστὶν ἡ ποιά τοῦ διαλογισμοῦ κίνησις. λογισμὸς δαιμονιώδης ἐστὶν εἰκῶν αἰσθητῶν
πραγμάτων συνισταμένη κατὰ διάνοιαν, μεθ' ἧς ὁ νοῦς κινούμενος ἐμπαθῶς λέγει ἢ πράττει τι
ἀνόμως ἐν τῷ κρυπτῷ πρὸς τὸ μορφούμενον εἶδωλον ἐκ διαδοχῆς ὑπ' αὐτοῦ. ἐπιλογισμὸς δὲ

ἐστὶν ἐναντίον λογιμοῦ. Λοιγός . ὁ ὄλεθρος. Λοιμός . νόσος μεταδοτικὴ ἢ φθορά. κυρίως δὲ
λοιμός ὁ ἐπὶ κακίᾳ πολὺς. † ἢ ὁ κακὸς δικαστής.†

lambda 1316 Λοῖσθος . ὁ ἔσχατος. καὶ λοῖσθος καὶ λοῖσθιον. οἱ μὲν παρὰ τὸ ὄλισθος καθ' ὑπερβίβασμόν τοῦ
λ, λοῖσθος, λοῖσθιος, οἶον ἐξολισθήσας καὶ ἐμποδισθεῖς. ἢ παρὰ τὴν λαίστην, ὃ σημαίνει τὴν
λοιδορίαν καὶ αἰσχύνην, λαῖσθος καὶ λοῖσθος. οἶον λοῖσθος ἀνὴρ ὠριστος ἔχει μώνυχας
ἵππους. Λολλιανός . κύριον. [Λουκιλλιανός . κύριον.] Λουδεμπιστής . ὁ ἄρχων τῶν παιγνιδίων.
λουῦδα γὰρ τὰ παίγνια παρὰ Ῥωμαίοις. Λόφος . ὕψος γῆς καὶ ἐπανάστημα. Λοχαγοῖς .
στρατηγοῖς, ταξιάρχαις. Λοχίτης . ὁ ἐνεδρεύων. τὰ ἀπὸ τῆς εἰς ος διὰ τοῦ ιτης γινόμενα διὰ τοῦ ι
γράφεται, οἶον τόπος τοπίτης, λόχος λοχίτης. Λόχος . ἡ ἐνέδρα. ἀπὸ τοῦ τοὺς ἐπιλέκτους εἰς
τοῦτο εὐθετεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ λέξασθαι· καὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐπίλεκτοι διεκρίνοντο εἰς τὰς ἐνέδρας.
Λόχος . τὸ ἔγκρυμα. Λουτήρ . παρὰ τὸ λούω, λούσω, λέλouκα, λέλouσμαι, λέλouσαι, λέλouσται,
λουστήρ καὶ λουτήρ. (Θηλυκόν.) Λογάς . ἐκλεκτὴ, φρόνιμος. Λογαί . καρποφορίαι. ἐκλογαί.
Λογικὴν τερθρείαν . ῥητορικὴν φλυαρίαν. Λοιβή . ἡ σπονδή. ἡ θυσία.

lambda 1317 Λοιδορία . ἡ ἐν φανερώ κακηγορία ἢ λαθραία μέμψις. παρὰ τὸ λοιμός λοιμορία καὶ λοιδορία. ἢ
παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς λόγους ὡς δόρατα. Λοίμη . ἡ φθορά. λύμη δὲ ἡ βλάβη, ψιλόν. † Λοισθία .
ἡ ἐσχάτη.† Λοισθώνη . θρασεῖα. Λοπάς . ἡ χύτρα. Λόρδωσις . ἐμπρόσθιον κύρτωμα. ὕβωσις δὲ,
τὸ μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ράχεως πάθος. κύρτωσις δὲ τὸ μέσον τῆς ράχεως. [Λουκόλεια .
τόπος.] Λουκερία . τόπος. Λουκρητία . χώρα. Λοφία . ὕψηλός τόπος. Λόχη . σύμφυτος τόπος.
Λοχεία . ἡ ἐπὶ τῷ τόκῳ ὠδὶς. Λόχησις . ἡ ἐνέδρα. Λογία . ἡ συλλογὴ παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· καὶ τὸ
ἐκ πολλῶν συνεισφερόμενον. λέγει δὲ τὴν ἐλεημοσύνην. περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς
ἀγίους, ὡς διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις.

lambda 1318 (Οὐδέτερον.) Λογεῖον . τὸ μαντεῖον καὶ τὸ σχολεῖον. λόγιον δὲ, ὁ λόγος, ι. † Λογίστρια .
ὀλοθρευτρια.† Λογύδριον . ὁ μικρὸς λόγος. Λοίγιον . ὀλέθριον. Λοῖσθιον . ἔσχατον. Λοιβεῖον .
ἐν ᾧ αἱ θυσαί γίνονται. Λοιπόν . τὸ ἐπίλοιπον. παρὰ τὸ λείπω λοιπός, ὡς λείβω λοιβός, καὶ
ἀμείβω ἀμοιβή. καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ οὐδέτερον λοιπόν. λοιπὸν καὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. † Λουῦδα . τὰ
παίγνια παρὰ Ῥωμαίοις.† † Λοπαῖδια . ὄργανον.† Λουτρά . τὰ εἰς λύσιν ἄγοντα τῆς ἀκαθαρσίας·
καὶ γὰρ λῦμα καλεῖται ὁ ρύπος. Λοφεῖον . ἡ θήκη τῆς περικεφαλαίας. καὶ λοφήϊον. Λορδόν .
συγκεκαμμένον. τοῦ Ψελλοῦ· λέγανον τὸ καπύριον, λορδὸν συγκεκαμμένον. (Ῥῆμα.) Λογίζειν .
λογαριάζειν.

lambda 1319 Λόγισαι . σκέψαι. Λογιεῖται . διαλογισθήσεται. Λοφίζω . λόφον καὶ ὕψος ποιῶ. Λωφῶ δὲ, τὸ
παύω, μέγα. † Λοιεῦσαι . θάψαι.† † Λοπεύειν . θάπτειν.† † Λοπίζαι . λαμπρύναι.† † Λοπῶντα .
λεπιζόμενα.† Λοχεύουσι . γεννῶσι. Λοχῶντες . ἐνεδρεύοντες. Λοχίζω . τάσσω εἰς λόχον ἄνδρας.
λόχος γὰρ καὶ λόχησις ἡ ἐνέδρα. λοχῶ δὲ αὐτὸς ἐγώ. Λοεσσάμεναι . ἀντὶ τοῦ λουσάμεναι. [κατὰ
διάλυσιν τῆς ου . λοεσσαμένη, λοεσσάμεναι.]

lambda 1320 († Λ) Τὸ Ἄ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Λύβας· Λύβαστος· Λυβήρ . ὀνόματα κύρια. Λυγδηνός . ἀπὸ
Λύγδης. Λυγρός . ὁ χαλεπὸς ἢ ἀσθενής. Λυγαῖος . σκοτεινός. λυγαῖος δὲ ἦν ὁ τόπος αὐτοῖς.
Λυβρός . Λυκάβας . ὁ ἐνιαυτός. ἐκ μεταφορᾶς τῶν λύκων τῶν βαινόντων κατὰ οὐράν.
Λυκόζαιοι . ἔθνος. Λυμεών . ὁ βλαπτικός.

lambda 1321 Λυρωδός . ὁ μετὰ λύρας ἄδων καὶ ψάλλων. Ληρωδός δὲ, ὁ φλύαρος, η . Λύχνους λέγουσιν οἱ
Ἀθηναῖοι· λύχνα δὲ Ἰακῶς λέγεται. παρὰ τὸ λύνειν τὸ νύχος ἦτοι τὸ σκότος, λύνυχος καὶ λύχνος.
Λυγδάμης . κύριον. καὶ κλίνεται Λυγδάμους. (Θηλυκόν.) † Λύαι . στάσεις διαφοραί.† Λύγξ . ὅτε
μὲν τὸ πάθος, διὰ τοῦ γ κλίνεται, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀνελυγγίασεν· ὅτε δὲ τὸ ζῶον, διὰ τοῦ κ, λυκός.
Καλλίμαχος κρέα λυκὸς ἔταμνε. καὶ λυξ, λυγός, ἡ ῥάβδος. Λύγδη . ὄνομα τόπου. Λυδία καὶ
Λυκαονία καὶ Λυκαρνία . ὀνόματα χωρῶν. Λυκέα . ἄγων ἐν Ῥώμῃ. σύνηθες δὲ αὐτοῖς ἔπαθλον

δορὰν διδόναι. † Λυκέθη . ὄνομα κύριον. † Λυκώρεια . πόλις. Λύμη . ἡ βλάβη. ἀπὸ τοῦ λύω.
λοιμή δὲ, ἡ φθορά, δίφθογγον. Λυρνησός . πόλις. † Λύρα ἐστὶν ἰστός διὰ νεύρων
ἐσκευασμένος. † Λυρῳδία . ἡ τῆς λύρας ὥδή. ληρῳδία δὲ, ἡ φλυαρία, η.

lambda 1322 Λυπρά . λυπηρά, μοχθηρά. Λυπρόγεως . ἡ μοχθηρά καὶ λυπηρά γῆ. Λύπη . διάθεσις ἡδονῶν
ἐστερημένη. ἡ λύπη ἐστὶν ἔνδεια ὀρέξεως ὅρεξις δὲ ἐστὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς
κίνησις· ἐπιθυμητικὸν δὲ ἐστὶ τὸ θελητικόν· ὥστε τὴν λύπην τὴν ἐπαινετὴν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ
θελητικῷ μέρει τῆς ψυχῆς ἐκουσίως ἐδέξατο. λύπη γὰρ κατὰ τὸ λυποῦν εἴρηται. τοίνυν ἐν
ἀληθείᾳ ἔλυπεῖτο ὁ Χριστὸς τὴν ἀπώλειαν τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἰερουσαλήμ,
ἦν ἐδάκρυσεν ἐν ἀληθινῇ αἰσθήσει ψυχῆς λυπούμενος καὶ δεικνὺς τὸ φύσει φιλόανθρωπον.
Λύσσα καὶ λύττα . ἡ μανία. Λύπη . στερήσις ἐπιθυμίας. (Οὐδέτερον.) † Λυαῖα . παῦσιμα. †
Λυγίσμασιν . ἐπικάμψεσι. συγκλάσμασι. Λυγρόν . χαλεπὸν, ἀσθενές. Λύγος . τὸ σκότος.
οὐδέτερον. εὖρον τοῦτο καὶ λυγός. ἀπὸ τοῦ λύειν τὴν αὐγὴν. καὶ τὸ κατακρύπτεσθαι
ὕπολυγίζεσθαι ἔλεον. σημαίνει δὲ καὶ φυτόν. Λύδιον . μέλος. Λύθρον . τὸ μετὰ κόνεως αἶμα.

lambda 1323 Λύκιον τέρας . τὸ τοῦ λύκου. λύκειον δὲ δῶμα, δίφθογγον. Λύκειον . πόλις Θετταλίας, [ἐνθα
λύκος] ἐπὶ τῶν τοῖς τῆς πόλεως βουσὶν ἀπελιθώθη. γράφεται δὲ διὰ διφθόγγου τῷ λόγῳ τοῦ
λάγειον. Λυκόφως . τινὲς τὸ σκοτεινὸν λέγουσιν, οἷον λυγαῖον, διαλελυμένον φῶς. ἡ αὐγὴ
διαλυθεῖσα. ἡ τὸ μετέχον τοῦ σκότους καὶ φωτός. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων, οἵτινες τὸ μὲν
κάτω μέρος τὸ πρὸς τῷ δέρματι λευκὸν ἔχουσι, τὸ δὲ ἄνω, μέλαν. Λύματα . καθάρματα. ἡ καὶ αἱ
τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνα ἐκκρίσεις. Λυπρόν . λυπηρόν, μοχθηρόν. Λυπινάριον . εἶδος ὀσπρίου,
ἃ καὶ θέρμια λέγομεν. Λυσιτελές . συμφέρον. ὠφέλιμον. Λυσσῶδες . μανικόν. Λύτρα . δῶρα ἐπὶ
ἐλευθερίᾳ αἰχμαλώτων διδόμενα. Λυχνίον . ὁ λύχνος. λυχνεῖον δὲ ὁ τόπος τοῦ λύχνου, διὰ
διφθόγγου. Λυγίζω . διασείω. † Λυγίσασθαι . κρυβῆναι. † Λυδίζω . τὰ τῶν Λυδῶν φρονῶ.
Λυμαίνεται . βλάπτει.

lambda 1324 Λῦντο . ἐλύθησαν. Λυπῶ . τὸ θλίβω. Λυσσῶντες καὶ λυττῶντες . οἱ μαινόμενοι. Τὸ Λ μετὰ τοῦ Ω.
(Ἀρσενικόν.) Λωγήρυχος . κύριον. Λωποδύτης . ὁ τῶν ἱματίων κλέπτης. λῶπη γὰρ τὸ ἱμάτιον.
Λῶστος . ὁ φίλος. [Λῶτος . ἱμάτιον.] Λωτοφάγοι . ἔθνος. Λωτός . τὸ γλυκοκάλαμον. ἡ βοτάνη
εὐωδεστάτη, ἦν ἔνιοι μυρόλωτον κικλήσκουσι. Λῶταξ . ὁ ληστής. ἡ ὁ πόρνος. ἡ ὁ μύρα
ἀλειφόμενος. ἡ ὁ καταδαπανῶν ἐν τοῖς αἰσχροῖς τὸν βίον αὐτοῦ, ὡς ὁ πόρνος καὶ ὁ
ἀνδρόγυνος. ἡ ὁ αὐλητής. Λῶος . κύριον. καὶ ὄνομα μηνός. (Θηλυκόν.) Λῶβη . ἡ βλάβη καὶ ἡ
ὑβρις. ἡ ἐπὶ τῷ κακῷ περιβόητος. ἡ ἀπὸ τοῦ λοβός, ὃ σημαίνει τὰ ἄκρα τῶν ὠτῶν. —εὐτρήτοισι
λοβοῖσιν— οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς ἐν τισὶν ἀτοπήμασιν ἀλόντας ἐνυβρίζοντες, τὰ ἄκρα τῶν ὠτῶν
ἀπέτε-

lambda 1325 μνον. ἡ ἀπὸ τοῦ λαβῆ, ὃ σημαίνει τὸ ξίφος ἢ τὴν βλάβην, λῶβη. Λωβεία . ἡ νόσος. † Λωγή . ἡ
τῆς καλάμης ἀναλογία. † Λῶλια . κύριον. Λῶπη . τὸ ἱμάτιον. † Λωτοβοσκός . ἡ Θράκη. ἡ
Αἴγυπτος. † Λωτοδάμη . κύριον. (Οὐδέτερον.) Λωγάνιον . μέρος τοῦ σώματος. Λῶϊον . κρεῖσσον,
βέλτιον. τὰ εἰς ὧν καθαρὰ δισύλλαβα συγκριτικὰ διφθόγγω παραλήγεται, οἷον πλείων, μείων,
ράων, λῶων. [καὶ τὰ μὲν δύο ἐκφωνοῦσι τὸ ι, οἷον πλείων, μείων· τὰ δὲ δύο, οἷον ράων, λῶων,
οὔ.] γίνεται δὲ παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω. ὃ γὰρ νοεῖ τις ἑαυτῷ συμφέρον, τοῦτο καὶ θέλει. Λῶον . τὸ
κρεῖττον· τὸ συμφέρον· [τὸ βέλτιον.] Λῶμα . τὸ εἰς τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ἱματίου ἐπίβλημα.
ἐκ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου.

lambda 1326 † Λῶπισμα . τὸ ἀπάνθημα. † (Ρῆμα.) Λωβάω, λωβῶ . τὸ βλάπτω. † Λωγεῖ . μαίνεται. † † Λωλῶ .
σῦκον μετὰ γιγάρτων κόπτω. † † Λωπεύειν . θάπτειν. † † Λωπίζειν . ἀποδύειν· ἢ τὸ κείρειν. †
Λῶπτω . τὸ πηδῶ. Λωτεῦντα . ἀνθοῦντα. τὰ λωτὸν ἔχοντα. ἀπὸ τοῦ λωτόεντα γίνεται
ὑπερβιβασμῷ λωτέοντα καὶ κράσει δωρικῇ τοῦ εο εἰς τὴν εὐ δίφθογγον λωτεῦντα. εἰ γὰρ ἀπὸ

τοῦ λωτόεντα ἦν, ὥφειλεν εἶναι λωτοῦντα. † Λωτῶ . τὸ αὐλῶ.† Λωφήσαντος .
† ἀναπαυσαμένου· ἡσυχάσαντος.† λωφήσει. καὶ λωφῶ, τὸ παύω. τειρόμενοι καμάτω
μετελώφρον. σημαίνει τὸ παύω. μετενήνεκται ἢ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτικὰ τιθεμένων.

mu 1327 (1st) Μ. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Μαγίστερ . κατὰ Ῥωμαίους διδάσκαλε. Μαθητής . ὁ τοῦ
διδασκάλου τὰ μαθήματα ἐπιποθῶν. παρὰ τὸ μήθω, τὸ μανθάνω. μαθητὴν καὶ φοιτητὴν λέγει
Σόλων, οὐ γινώριμον. † Μαιμάχης . ὁ ὑβριστής.† † Μαιτάλιμος . ὁ ἐν Ἄργει ποταμός.†
Μακάριος . ὁ πάντοτε ἐν ἀγαθοῖς ὢν, τοῦτο δὲ ὁ θεός. Μακάρων . ἀγίων, τῶν μὴ πεπτωκότων
ὑπὸ κῆρα. Μακαρίται . οἱ ἀποθανόντες. οἱ ἤδη τὸ μῆκος ἐπιλαμβανόμενοι, οἱ μήκιστοι. ὅθεν
καὶ μακράων ὁ τύμβος, ὁ εἰς μακρόν. Μαλθακός . ὁ τρυφερός. Μαλακός . ὁ ἀναπεπτωκώς, ὁ
νοσερὸς, ὁ ἀσελγής.

mu 1328 Μαμωνᾶς . τὰ χρήματα ἐρμηνεύεται. ἢ ὁ ἄδικος ὑπὲρ τὴν χρεῖαν συναγόμενος πλοῦτος.
Μανδύας . εἶδος ἱματίου, καὶ τὸ τῶν μοναχῶν παλλίον. Μανασσῆς . κύριον. οὗτος ἅπαντα τὸν
λαὸν εἰδωλολατρεῖν ἠνάγκασεν, καὶ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν ξυλίνῳ διεῖλε πρίονι. ἐρμηνεύεται δὲ
λήθη ἢ ἀπομάθησις. Μάντις . παρὰ τὸ μῶ, τὸ ζητῶ· ζητητικὸς γὰρ ὁ μάντις. οὐ γὰρ παρὰ τὴν
μανίαν, ὡς τινες ὑπέλαβον. διὸ καὶ ὁ Ὀμηρος τὸν μάντιν εὐφρονα λέγει ὅς φιν εὐφρονέων
ἀγορήσατο—. Μανικός . παρὰ τὸ μαίνω μανὸς, καὶ τὸ κτητικὸν μανικός. † Μαγέβ . νότου ἢ
μεσημβρίας.† Μαζουρώθ . ἀστὴρ οὕτω καλούμενος.

mu 1329 Μάρσιππος . ὁ ἐν αὐτῷ πάντα μάρπτων καὶ συνέχων. Μαραναθά . ὁ κύριος ἢ κει ἢ ἦλθεν, ἢ ἤξει
ἢ ἔρχεται. Μάργος . ὁ ἄφρων καὶ ἀνόητος καὶ μαινόμενος. παρὰ τὸ μῆ καὶ τὸ ἀργός. ἢ ὁ λίαν
ἀνόητος καὶ ἀμύητος καὶ μὴ ἐνεργός. Μαργίτης . ὁ ἀνόητος. ἀπὸ τοῦ μάργος μαργίτης, ὡς μέσος
μεσίτης. † Μάσσων . ὁ μείζων. καὶ ὄνομα ποταμοῦ.† Μαστιγίας . ὁ μαστιζόμενος δοῦλος. ὡς
ἀπὸ τοῦ δράκοντος δρακοντίας, οὕτως μαστιγὸς μαστιγίας. Μαστροπός . πορνοβοσκὸς ἢ
μαυλιστής. [μαστροπὸς καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. ἔστι δὲ παρὰ τὸ μα καὶ τοὺς τρόπους, οἰοεὶ ἢ δοκοῦσα
μητρὸς τρόπους ἔχειν.] Μασώβ . τὸ θυσιαστήριον. [Μαραναθά . τοῦτο οὐ τῶν Ἑβραίων τινὲς
υπέλαβον, ἀλλὰ τῆς Σύρων εἶναι φωνῆς. ἐρμηνεύεται δὲ, ὁ Κύριος ἦλθε. τέθεικε δὲ τὴν λέξιν ὁ
Ἀπόστολος καταστέλλων τὴν ὁφρὺν τῶν Κορινθίων καὶ διδάσκων, ὡς οὐ παιδεύσεως, ἀλλὰ
πίστεως αὐτοῖς χρεῖα.]

mu 1330 (1st) (Θηλυκόν.) Μαγὰς . σανὶς τετράγωνος, ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιθάρας νευρὰς
καὶ ἀποτελοῦσα τὸν φθόγγον. Μαγγανεία . ἡ μηχανή· ἡ γοητεία· ἡ ποικιλία ἐκ διαφορῶν
ὀψαρτυτικῶν κεκαρυκευμένη. Μαγεία . ἐπὶ κλησις δαιμόνων. Μαγνήτις . ἡ τὸν σίδηρον
ἔλκουσα λίθος ἢ καὶ σιδηρίτις καλεῖται, καὶ Ἡράκλεια καὶ Λυδία. ἐμφορὴς γὰρ ἐστὶ τὴν χροίαν
ἀργῷ καὶ ἀκαθάρτῳ σιδήρῳ. Ἡράκλεια διὰ τὸ καρτερόν καὶ ἀνάλωτον καὶ ἰσχυρόν τῆς ὀλκῆς
ἢ μᾶλλον διότι περὶ Ἡράκλειαν τὴν ἐν Πόντῳ πρῶτον ἐφάνη· οἱ δὲ περὶ τὴν ἐν Θράκῃ.
Μαγνήτις δὲ, ὅτι, ὡς φασιν, Μάγνητες ἄνδρες λιθοφόροι εὗρον αὐτὴν καὶ τὴν ἐνέργειαν, ἣν
ἔχει, ἐπέδειξαν. Μάζα . πᾶσα ἀρτώδης [βρώσις] ὑγρῷ τινὶ μεμιγμένη μάζα εἴρηται. [παρὰ τὸ
μάσσω, μάζα, τροπὴ τῶν δύο σς εἰς ζ, Δωρικῶς. ἢ παρὰ τὸ μῶ, τὸ ζητῶ, γίνεται παράγωγον
μάζα, ἐξ οὗ καὶ μαστὸς, ὃν ζητοῦσιν οἱ παῖδες.] [Μαγίς . ἡ τράπεζα, ἔνθα τὰ μεμαγμένα.]
Μάκτρα . ἐν ἣ ἔμασσον. κάρδοπον δὲ Ἀττικῶς. Μακροθυμία . πέψις λύπης.

mu 1331 Μακαριότης . περίληψις πάντων τῶν κατὰ τὸ ἀγαθὸν νοουμένων. Μακρηγορία . ἡ μακρὰ
διάλεξις. Μαλακία . νόσος ὀλιγοστή καὶ ἀρχὴν ἔχουσα, καὶ οἷον καταχαυνώσασα τὸ σῶμα. ἢ
ἀνωμαλία τοῦ σώματος πρόσκαιρος. Μάλη . ἡ μασχάλη. [Μαλάκα . πόλις Ἰταλίας.] † Μαλία .
ὄνομα ὄρους.† Μάκρις . πόλις ἐγγὺς Κυζίκου. Μακρὰ συλλαβή . ἡ ἔχουσα μακρὸν φωνῆεν
μηκυνόμενον, [ἢ μίαν τῶν διφθόγγων. κατὰ ὀκτώ δὲ τρόπους γίνεται ἡ μακρὰ συλλαβή.] φύσει
μὲν τρεῖς θέσει δὲ πέντε. οἷον ἥρως μακρόν. διατί· κατὰ τὸν πρῶτον κανόνα, τὸν φύσει, ἢ τὸν

θέσει. [τὸν φύσει.] τὸν τί λέγοντα. ἢ ὅταν ἔχη ἓν τι τῶν διχρόνων κατ' ἔκτασιν παραλαμβανόμενον. οἶον· Ἄρης, Αἴας. τὸ αἰ μακρὸν διατί; κατὰ τὸν κανόνα τὸν τρίτον. [τὸν φύσει ἢ τὸν θέσει. τὸν φύσει.] τὸν τί λέγοντα. ἢ ὅταν ἔχη μίαν τῶν διφθόγγων. οἶον Αἴας.

mu 1332 Μανία . χολή. μανία καὶ ἡ ἀραιώσεις καὶ ἡ χαυνότης τῶν φρενῶν. μανὸν γὰρ ἔλεγον τὸ ἀραιόν. Αἰσχύλος· ἐν μανοστήμοις πέπλοις. τουτέστιν ἀραιοῖς. ἀραιὸν δὲ τὸ ἀσθενές. κατὰ τούναντίον δὲ καλεῖται ἀγχίνους παρὰ τὸ πεπυκνωμένας ἔχειν τὰς φρένας καὶ συνεχεῖς. Μαλάχη . εἶδος βοτάνης. † Μαρίλη . ἡ θερμὴ σποδός. † Μαρμαρυγή . ἡ λαμπηδών. παρὰ τὸ μαρμαίρω, τὸ λάμπω. [Μαρτυρίας . νόμος μήτε ἐθελοντὰς πρὸς τοὺς ἀγῶνας χωρεῖν φειδοῖ τῶν διωκόντων, καὶ τῶν ἀσθενεστέρων μήτε παρόντας ἀναδύεσθαι. τὸ μὲν γὰρ θράσους ἐστὶ, τὸ δὲ ἀνδρίας.] † Μάρεια . χώρα, καὶ ποταμὸς, καὶ λίμνη. † † Μαρώνεια . πόλις. † Μανδραγόρα . βοτάνη ὑπνωτικὴ εἶδος ἔχουσα ἀνθρώπου. Μάσθλη . ὁ μεμαλαγμένος λῶρος. παρὰ τὸ μάσσω, τὸ μαλάσσω. ἢ, ὡς Ἡρωδιανὸς, ἀπὸ τοῦ ἰμάσσω.

mu 1333 Μάστι . τῇ μάστιγι. κατὰ ἀποκοπὴν. ἔστι δὲ δοτικὴ· μάστιν δὲ αἰτιατικὴ. Μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνεν. Ἦ, καὶ ἐφ' ἱππεῖην μάστιν βάλεν. Ματαιιότης . πρᾶγμα ἀνόητον, ἢ ἀδιανόητον, ἢ βουλή ἀνυπόστατος, πέρας οὐκ ἔχουσα. ἢ καθόλου τὸ ἐπὶ παντὶ λυσιτελοῦντι ἀνύπαρκτον. † Ματαίας . λοιδορίας. † Μαχλάς . ἡ πόρνη. Μαῖα . ἡ βοηθοῦσα ταῖς γυναιξὶ ταῖς τικτούσαις. † Μαψάυρας . στόμους. † Μαινάς . ἡ πόρνη. Ματαιιότης . ἡ φθορά. καὶ ὁ Ἀπόστολος· τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη οὐχ ἐκοῦσα. Μακεδονία . ἥς μητρόπολις ἡ Θεσσαλονίκη. τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. (Οὐδέτερον.) Μαανά . τοῦτο τί ἐστι; Σύρων δὲ ἡ γλῶσσα. Μακάριον . αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, πρὸς ὃ πᾶν ἀφορᾷ καὶ οὗ πάντα ἐφίεται. Μακαριστόν . κυρίως ἡ θεότης. [Μαζονομεῖον . ἐν ᾧ ἡ μάζα φυρᾷται. ἢ ξύλι-

mu 1334 νον πινάκιον καὶ κανοῦν. οὕτως ὦρος ὁ Μιλήσιος.] Μάγγανον . παρὰ τὸ μαγγανεύω. τοῦτο παρὰ τὸ ἄγω, ἄγανον, καὶ μάγγανον. Μάλευρον . τὸ ἄλευρον καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ μάλευρον. μίγδα μάλευρον. Μάλειον . ὄρος. καὶ Μαλειάων ὀρών διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ εἰα προπαροξυτόνων. [Μανόν . ἀραιόν. βραχέως λέγουσι. Τηλεκλείδης ἀντὶ τοῦ ἀκριβές, ἢ ὀρθόν, ἢ ἀσφαλές, ἢ πυκνόν. Πλάτων· καὶ ταῦτα μανάκις τῆς ἡμέρας. ἀντὶ τοῦ μυριάκις.] Μανιάκιον . τὸ τοῦ ἱματίου περιστόμιον. Μανίφυλλον . ἀραιόφυλλον. [μανὸν γὰρ τὸ ἀραιόν. οὕτως ὦρος ὁ Θηβαῖος.] [Μακεδανόν . ὑψηλόν.] Μαρτύριον . ὁ ἔλεγχος, ἡ κατηγορία, ἡ κατάκρισις. ὡς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· οἱ γὰρ πιστεύσαντες καταμαρτυροῦσι τῶν μὴ πιστευσάντων. σημαίνει καὶ ἕτερον. Μαρσίπιον . τὸ †θυλάκιον ἢ τὸ †σακούλλιον.

mu 1335 [Μασώβ . τὸ θυσιαστήριον.] Ματρύλειον . τόπος, ἐν ᾧ μαστροποὶ διατρίβουσι. ματέρας δὲ ἐκάλουν οἱ Δωριεῖς τοὺς μαστροποὺς ἐπευφημιζόμενοι. ἔνιοι ματρυλεῖον γράφουσι καὶ μαστρυλλεῖον. Μαφόριον . τὸ τῆς κεφαλῆς περίβλημα. † Μαχαιροδιαίνιον . † † Μάψαρ . ὀχύρωμα. † Μαϊάνδριον . πεδίον καὶ ὕδωρ. Μαίωτρον . τὸ εὗρεμα. † Μαΐτιν . † Μαρτύριον . τὸ κήρυγμα. παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· καθὼς τὸ μαρτύριον Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ὑμῖν. ἢ καὶ τὸν θάνατον ἢ τὸν σταυρόν. καταγγέλλω ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ. θάνατον γὰρ περιῆει κηρύσσω Χριστοῦ· διὸ μαρτύριον αὐτὸ καλεῖ.

mu 1336 † Μαίμω . τὸ ἐνεργῶς κινῶ. † † Μαιμῶ . ἐπιθυμῶ. † † Μαίω . τὸ ἐλίσσω. † Μαγνεύειν . τὸ μίσγειν. Μακκοῶ . μωραίνω, ἀνοηταίνω. παρὰ τὸ κοῶ, τὸ νοῶ. ἢ παρὰ τὸ ἀκκῶ. Ἀκκῶ γὰρ γυνὴ γέγονεν ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη. † Μαλακισθεῖς . ἐνδούς· χαυνωθεῖς. † Μαλάσσω . ἀλλάσσω καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ μαλάσσω· πᾶν γὰρ τὸ μαλασσόμενον ἀλλάσσεται. Μαλακιεῖν . τοὺς ὑπὸ κρύους κεκμηκότας λέγουσι καὶ συνεσπασμένους. Μανείην . χολωθεῖν. [Μαπέειν .

καταλαβεῖν. ἀπὸ τοῦ μάρπτω.] Μάρψαι . καταλαβεῖν. κυρίως τὸ ταῖς χερσὶ συλλαβεῖν· μάρη γὰρ ἔλεγον τὰς χεῖρας. ἔνθεν τὸ εὐχερὲς εὐμαρές.

mu 1337 Μαργῶσα . μαινομένη. Μαργαίνη . ἀντὶ τοῦ μαίνη. Μαρνάμενοι . ἀντὶ τοῦ μαχόμενοι. ἀπὸ τοῦ μαρνῶ, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. μάρνημι, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς μάρναμαι. τὸ δὲ μαρνῶ, ὡς οἶμαι, μαργῶ καὶ μαρνῶ. εἰκόσκει γὰρ τοῖς μαινομένοις οἱ μαχόμενοι. Μαρμαίρω . καταναγάζω, λάμπω. Μαραίνω . παρὰ τὸ ἄρης, ὃ σημαίνει τὸν σίδηρον, ἀραίνω καὶ μαραίνω. Μάσσει . φυρᾷ, ζυμοῖ, μαλάσσει. καὶ μασσω τὸ σπογγίζω. ἀπὸ τοῦ μα καὶ τοῦ ἄσσον, τὸ ἐγγὺς οἱ γὰρ ἐφαπτόμενοι σπογγίζουσιν ἄσσον καὶ ἐγγὺς γίνονται. ἐκ τούτου τοῦ μασσω πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς μαλάσσω, ὡς κύδιμος, κυδάλιμος. Μαστεύειν . ζητεῖν. Ματῆσαι . τὸ ματαιοπραγεῖν. παρὰ τὸ μάτην, ματῶ, ματήσω. Μαυροῦσιν . ἀφανίζουσι. παρὰ τὸ μαίρω, τὸ λάμπω, μαυρῶ, τουτέστι κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ ἀμαυρῶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α. Μαιεύειν . τὸ βοηθεῖν ταῖς τικτούσαις, ἢ τὸ μαμμεύειν. Μαιμάσσει . σφύζει. προθυμεῖται. καὶ μαιμῶ,

mu 1338 τὸ προθυμοῦμαι. ἔστι μῶ τὸ προθυμοῦμαι καὶ διπλασιασμῷ μαμῶ καὶ μαιμῶ. ἐκ δὲ τοῦ ἡμῶ γίνεται ἡ μαιῶ, τὸ ζητῶ. οἶον· μαιομένη κευθμῶνα—. Μαχλῶσαν . πορνεύουσιν. Μακαρίζειν . μακαρισμός ἐστιν ἡ κορυφὴ τῶν ἀγαθῶν. Ματαιάζειν . μάταιον λέγεται, ὅταν ὄνομα μὲν ᾖ, πρᾶγμα δὲ μὴ ᾖ. οἶον· ὄνομα μὲν πλούτου, πρᾶγμα δὲ οὐδαμῶς. καὶ μένει τὸ ἴδιον ψιλόν. (Ἐπίρρημα.) Μάλα . ἀντὶ τοῦ πάνυ καὶ λίαν. καὶ μάλιστα. Μᾶλλον . περισσότερον, πλεόν. Μάτην . ἀντὶ τοῦ ματαίως. ἀπὸ τοῦ θηλυκοῦ εἰς ἐπίρρημα. Στησίχορος· μάτας εἰπών. Μαψιδίως . ματαίως. καὶ μὰς ἀντὶ τοῦ ματαίως. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Μέγας . παρὰ τὸ μήγας· ὁ μὴ ὢν ἐν τῇ γῇ, ἀλλ' ὑπερέχων αὐτῇ. Μέγας κόσμος . ὁ ἄνθρωπος.

mu 1339 Μεγαλόφρων . ὁ μεγαλόψυχος. Μεγάλαυχος . ὁ ὑψηλόφρων. Μεγαλήτορα . μεγαλόψυχον. Μεγαλοφυοῦς . μεγαλόφρονος. Μέδοντες . οἱ βασιλεῖς. ὅθεν καὶ μέδω τὸ βασιλεύω. παρὰ τὸ μήδω, τὸ βουλευώ, μέδω. οἷς εὐβουλίας δεῖ, ὅθεν καὶ βουληφόροι λέγονται. † Μεδεός . ὄνομα κύριον. † Μελαμπύγου . μελανοκώλου. * οὐπω μελαμπύγω τετύχηκας. * Μελεδωνός . ὁ φροντιστής. ἀπὸ τοῦ μέλω, τὸ φροντίζω. Μελχισεδέκ . ἐρμηνεύεται ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Μέλεος . ἄθλιος· μάταιος. —μελέη δὲ τοι ἔπλετ' αὐτή. παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω, καὶ ἰωνικῶς λεὸς, καὶ μήλεος, ὃν μὴ θέλομεν· οὐδεὶς γὰρ θέλει τὸν μάταιον· εἴτα συστολῇ τοῦ η εἰς ε μέλεος. Ὡ μέλεοι, μὴ τλήτε πάρεξ ἐμὰ θέσφατα βῆναι Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν ἀκτὴν τε μέλαιναν. ποταμός ἐστιν ὁ Ῥήβας πλησίον τῆς Βιθυνίας, παρ' ᾧ ἀκτὴ ἐστὶ μέλαινα.

mu 1340 Μεμψίμοιρος . ὁ μεμφομένος τὸ ἀγαθὸν, ὁ φιλεγκλήμων. Μεθωναῖος καὶ Μεθυμναῖος . τοπικά. Μεγαρεῖς . ἔθνικόν. Μελιτηνός . τοπικόν. Μενεπόλεμος . ἀπὸ τοῦ μένειν καὶ καρτερεῖν ἐν τῷ πολέμῳ. Μενέχαμος καὶ μενεχάρμης . καρτερικὸς ὑπομονητικὸς· πολεμικὸς ἐν τῇ μάχῃ. χάρμη γὰρ ἡ μάχη. [Μενέλεως . τὰ εἰς ὡς σύνθετα εἰ μὲν κοινὰ εἰσὶ τῷ γένει, τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάσσει κλίσιν, οἶον ἰδρῶς, ἰδρῶτος· εἰ δὲ ἄττικα εἰσὶν, ἀποβολῇ τοῦ ς ποιοῦσι τὴν γενικὴν· Μενέλεως, Μενέλεω, ἀνάπλεως, ἀνάπλεω, καὶ τὰ ὅμοια.] Μεσέγγυος . ἐγγυητής. † μεσίτης. † † Μέσαβος . ὁ μέσον δύο βοῶν. † Μεσίτης . ὁ μεσάζων. [τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὡς διὰ τοῦ ιτης γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον τόπος τοπίτης, μέσος μεσίτης.] Μέσος . παρὰ τὸ μετέχειν ἰσότητος, ἢ τοῦ ἔσω. [Μεσσήνιοι . τοπικόν.]

mu 1341 Μεσσίας . ὁ κεχρισμένος καὶ ἡλειμμένος. λέγει δὲ τὸν Χριστόν. μεσὰ γὰρ τὸ ἔλαιον ἦτοι τὸ χρίσμα ἐρμηνεύεται. Μεστός . ὁ πλήρης. ἔστιν ἔω, τὸ πληρῶ, ἐστὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ μεστός. Μέροπες . οἱ ἄνθρωποι. διὰ τὸ ἔχειν τὴν ὄπα καὶ τὴν φωνὴν μεμερισμένην. Μετεωρολόσχης . ὁ τὰ μετέωρα καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν φλυαρῶν. Μετέωρος . ὁ κοῦφος, καὶ εἰς ὕψος αἰρόμενος. καὶ μετεωρίζω [ἐκ τοῦ αἰέρω, τροπῇ τοῦ α εἰς ο αἰέρω καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ἰῶτα ἑόρω, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω ἑώρω καὶ μετεωρῶ καὶ μετεωρίζω.] καὶ μετέωρον. Μετάρσιος .

ὑψηλός, μετέωρος. Μετάβολοι . οἱ μεταπράται. Μέτοχος . κοινωνός. Μέτριος . ταπεινός·
ἐπεικῆς. Μετανάστην . φυγάδα, μέτοικον. ἀπὸ τοῦ νάσσω ὁ μέλλων νάσω, νένασμαι, νάστης,
καὶ μετανάστης. οἶον· καὶ κεν ἐν Ἑργεῖ νάσσα μίαν πόλιν. Μετασχηματισμός . τῆς τοῦ
θεωροῦντος θεωρίας μεταποίησις πρόσκαιρος, ἢ ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο [ἐν ἀληθείᾳ] μεταποίησις.
Μεσαιπόλιος . Μείζων . ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ταχὺς τάχιστος, οὕτως καὶ παρὰ τὸ μέγας μέγιστος, καὶ
ἐκεῖθεν μέσσω, ὡς ἀπὸ τοῦ τάχιστος θάσσω, καὶ τροπῇ αἰολικῇ τῶν δύο σς μέζων καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ι μείζων. [μείζονα πάντων. μείζονα

mu 1342 πάντων οἱ λέγοντες ἀμαρτάνουσι.] μέγιστος γὰρ χρή λέγειν πάντων. μείζονα δὲ τούτου τινός.
[Μείλιχος] καὶ μειλίχιος . ὁ πρᾶος. [καὶ πραῦντικός.] παρὰ τὸ μέλι, ὡς τινες φασίν, ἢ ἀπὸ τοῦ
μέλος, μέλικος, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου μέλιχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι
μείλιχος. Μείς . ὁ μήν. Αἰολικῶς. μήν γὰρ ἦν, καὶ ἐτράπη τὸ η Δωρικῶς εἰς τὴν ει δίφθογγον.
[καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰς ν λήγοντα ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν δίφθογγον,] οἶον
σωλήν, Πλάτων, ἔτρεψε τὸ ν εἰς ς, καὶ γέγονε μείς. πρόσκειται ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν διὰ τὰ
οὐδέτερα· οἶον τὸ διπλοῦν, τὸ χρυσοῦν. ἔστι δὲ καὶ ἄκλιτον. εἰ γὰρ ἐκλίνετο, μενὸς εἶχεν εἶναι ἡ
γενικῇ. ὡς δὲ παρὰ τὸ ῥήσσω ῥηγμῖς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μειῶ μείς· μακρῶς δὲ ἅμα καὶ
ὀξύτόνως. παρὰ τὸ μειῶ δὲ εἴρηται, ὅτι μειουμένης εἰς ἄκρον σελήνης πληροῦται καὶ ὁ μήν. †
Μεῖστος . ὁ ἐλάττων. ἀπὸ τοῦ μείων, μεῖστος, ὡς πλείων, πλεῖστος· τῷ λόγῳ τῶν
συγκριτικῶν. † Μείων . ὁ ἐλάττων. ἀπὸ τοῦ μικρὸς, ἢ ἀπὸ τῆς μιᾶς. τῆς γὰρ μιᾶς οὐδὲν ἐστὶν
ἐλαττότερον. ἢ ἀπὸ τοῦ μέρους μερίων, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ καὶ συναίρεσει τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει
δίφθογγον, μείων. Μελχισεδέκ . κύριον. ἐρμηνεύεται δὲ βασιλεὺς δικαιοσύνης. τὸ γὰρ μελχὰ
βασιλεὺς, καὶ τὸ σεδὲκ δικαιοσύνη. Μειδίας . κύριον. καὶ πονηρὸς Μειδίας.

mu 1343 † Μέροψ . ὁ ἄνθρωπος, ὁ μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχων τῶν λοιπῶν ζώων. † (Θηλυκόν.)
Μεγαλόνοια . ἡ μεγαλοφυΐα. Μεγαλοπρέπεια . φιλανθρωπία ψυχῆς μετὰ λόγου.
Μεγαλοψυχία . ἔξις ψυχῆς τοῖς συμβαίνουσι λυπηροῖς μὴ κατολιγωροῦσα. Μεγαλοπρέπεια .
ἀρετὴ ἐστὶ μεταδιδούσα ἐνεργείας μεγάλων πράξεων. Μεγαλαυχία . τὸ ἄξιον ἔχειν ἑαυτὸν εἶναι
τιμῆς. Μεγαλουργία . ἡ μεγάλη ἐργασία. Μέθεξις . κοινωνία. Μεθημοσύνη . ἡ ἀμέλεια. Μέθη . ἡ
ἐκ πολλῆς οἰνώσεως. οἶον μετένεξις τοῦ ἡγεμονικοῦ. Μεθοδεία . τέχνη. Μέθοδος . ἔξις
ὁδοποιητικῇ μετὰ λόγου. Μεθ' ἡμέραν . ἐν νυκτί. Μεδάνη . ὄνομα πόλεως. Μελία . δόρατα.
ἀπὸ μελίας δένδρου κατεσκευασμένα.

mu 1344 Μελίτη . νῆσος πλησίον Ἰταλίας. Μελεδῶναι . αἰ φροντίδες. αἰ τὰ μέλη ἔδουσαι. [καὶ
μελεδωνός.] Μέλλησις . ἡ βραδύτης. μέλισις δὲ ἡ κατακοπὴ τῶν κρεῶν, ἰ. Μελωδία . ἡ
ἡδυφωνία. Μέλαινα . τρία σημαίνει. τὰς συνετάς —μένεος καὶ φρένες ἀμφιμέλαιναι. καὶ τὸ
βαθύ· —ὥστε κρήνη μελάνυδρος. καὶ τὴν σκοτεινὴν· ἔλκον νύκτα μέλαιναν—. Μελίσσαι . παρὰ
τὸ μέλειν, τὸ φροντίζειν. οἰκονομικὸν γὰρ τὸ ζῶον καὶ ἐπιμελητικόν. ἢ μήλιζα τις οὖσα, ἢ
πᾶσιν ἐφιζάνουσα τοῖς καρποῖς ἤγουν μήλοις. μῆλον γὰρ κατὰ πάντων εἴρηται τῶν καρπῶν,
ὅθεν καὶ πολύμηλος γῆ ἢ πολύκαρπος. Μέριμνα . παρὰ τὸ μερίζω μέριδα καὶ μέριμνα. οὕτω
Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμῷ. Μεριδαρχία . ἡ δεκαρχία.

mu 1345 Μερικὴ οὐσία . λόγος μὴ γνωρίζων ἐν ἑαυτῷ τὴν διὰ τοῦ ὄντος ὑπαρξιν. ἢ πρᾶγμα
ἀνύπαρκτον. ἢ λόγος ἄναρθρος καὶ ἀσήμαντος. Μέρμιθος . ἡ σχοῖνος. Μεσαύλιος . ἡ κατὰ τὸν
ἀγρὸν ἔπαυλις. Ἀττικῶς δὲ τὴν μέσσην τοῦ πυλῶνος καὶ τῆς αὐλῆς ἢ τῆς ἀνδρωνίτιδος καὶ
γυναικωνίτιδος. Μεσημβρία . μεσημερία. συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β μεσημβρία. ἤγουν τὸ
μέσον τῆς ἡμέρας. Μεσέμβρεια δὲ χώρα, δίφθογγον. Μεσόδμη . ἡ μεσοδόμη κατὰ συγκοπὴν.
Μεσόττης ἐπίρρημα . οἶον ἀπὸ τοῦ φιλοσοφεῖν καὶ φιλοσόφου τὸ φιλοσόφως. Μετάνοια .
γνησίως ἀπὸ πταίσματος ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἀγαθὸν ἐπιστροφή. Μετακλίσεις . αἱ ῥοπαί, αἱ
μεταθέσεις. Μετάγνωσις . ἡ μεταμέλεια. Μετάφρασις . ἐρμηνείας ἀλλοίωσις, τὴν αὐτὴν δὲ

φυλάττουσα διάνοιαν. Μετ' ἐμφάσεως . μετὰ φανερώσεως. Μετοικεσίαν . αἰχμαλωσίαν.
μετοικεσίαν Βαβυλῶνος ὁ Ἀπόστολος Ματθαῖος τὴν παντελῇ αἰχμαλωσίαν τῶν Ἰουδαίων
φησὶν, ἣτις ἐν Βαβυλῶνι ἄχρι καὶ ἐβδομηκοστὸν ἔτος παρετάθη· ἐπὶ Κύρου δὲ καὶ Ἀρταξέρξου
ἐλύθη. Μετοχή . ἡ συνάφεια. Δαβίδ· ἥς μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον μετοχή,
λέξις μετέχουσα τῆς τῶν ῥημάτων καὶ τῆς τῶν

mu 1346 ὀνομάτων ιδιότητος. καὶ μετέχει τοῦ μὲν ῥήματος [διαθέσεις] χρόνους καὶ συζυγίας· τοῦ δὲ
ὀνόματος γένη, εἶδη, σχήματα, ἀριθμούς, πτώσεις. διατί ἡ μετοχὴ οὔτε πρόσωπα οὔτε ἐγκλίσεις
ἔχει; ἐπειδὴ προσώπων ἐξέπεσε, προσώπων δὲ μὴ ὄντων οὔτε ἔγκλισις δύναται εἶναι. εἰ γὰρ
θέλημα ψυχῆς ἐστὶν ἡ ἔγκλισις, πῶς δύναται θέλημα ψυχῆς χωρὶς προσώπου εἶναι. Μειονεξία .
ἡ μικρὰ δόσις. Μείραξ καὶ μεираκίσκη ἐπὶ θηλείας· μεираκιον δὲ καὶ μεираκίσκος ἐπὶ ἄρρενος.
λέγει δὲ τὴν ἀπὸ ἐτῶν πεντεκαίδεκα ἕως τῶν εἰκοσιδύο. παρὰ τὸ εἶρω, ὃ σημαίνει τὸ λέγω·
εἶραξ καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ μείραξ, ἡ δυναμένη ἤδη λέγειν. κρεῖττον δὲ λέγειν αὐτὸ παρὰ τὸ
ἱμείρω, ἱμείραξ καὶ μείραξ, ἡ τοιούτου χρόνου οὔσα, ὥστε καὶ ἐπιθυμεῖσθαι. Μεθοδείας .
ἐπιβουλὰς, ἐνέδρας, δόλους, ὁ Ἀπόστολος· πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου. Μεγαλοψυχία .
ἐλευθεριότης, μεγαλοδωρία. ὦ τῆς μεγαλοψυχίας. (Οὐδέτερον.) Μεγαλῶνυμον . τὸ
μεγαλόδοξον. Μέγαρον . τὸ ὑπερῶν οἶκημα. παρὰ τὸ μέγα, μεγάίρω, μέγαρον· ἐγκώμιον γὰρ
οἴκου τὸ μέγα καὶ ἄξιον φθόνου. Μεγήρατα . μεγάλως ἐπέραστα. ἢ ὑπερήφανα διὰ τὸ κάλλος. ἢ
μεγάλως ἐρίζοντα περὶ κάλ-

mu 1347 λους. ἢ πρὸς οὓς οὐ δύναταί τις ἐρίσαι. [ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐρίζειν. Ἡσίοδος —μεγήρατα
τέκνα θεάων πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ—.] † Μέγηρον . τὸ ἐπέραστον. † Μέδιμνον . τὸ μόδιον. ἢ
μέτρον ἀττικὸν γινόμενον μόδιοι ἑπτὰ ἦτοι τεσσαρακονταοκτὼ χοίνικες. Μέγιστον . οὗ μείζον
οὐδέν. Μέθυ . ὁ οἶνος. ἀπὸ τοῦ μεθείειν καὶ ἀμελεῖν ποιεῖν τὸν ἄνθρωπον τὸν αὐτὸν πίνοντα.
Μέλαθρον . οἶκημα. κυρίως δὲ τὸ μέσον τῆς στέγης ξύλον, ὃ καλοῦμεν ὑπότονον. ἀπὸ τοῦ
μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ. Μέλαν . χρῶμα συγκριτικὸν ὀψεως, ἡγουν χρώματος, συνάγον
τὴν ὄψιν. Μέλεον . μάταιον, ἄθλιον. Μέλη . ἡ συνωνύμως ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι, μέρη καὶ μέλη,
ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν μελῶν, ἐπειδὴ παρ' ἐνίοις ἐδόκουν οἱ ἄνθρωποι μετὰ
ἁρμονίας συνεστάναι. οὕτω καὶ τὰ σώματα. οὕτω Σωρανός. † Μεγαλλεῖον . ὄνομα μύρου. ἀπὸ
Μεγάλλου Σικελιώτου τοῦ εὐρόντος αὐτό.†

mu 1348 Μέλος . ἡ σύγκρισις τοῦ ἔπους, τὸ μεμερισμένον. ἢ ἀπὸ τῆς τοῦ μέλιτος γλυκύτητος. Μελίγυον .
πόμα τι Σκυθικὸν γινόμενον ἐκ μόνου μέλιτος μεθ' ὕδατος, βοτάνης ἐμβαλλομένης.
Μελίσσειον κηρίον . καὶ ἀπὸ μελισσείου κηρίου. Μέλπηθρον . τὸ παίγνιον. παρὰ τὸ μέλπω, τὸ
παίζω. σημαίνει καὶ τὸ ὕμνῳ. Μενοεικές . ἀρεστὸν τῇ ψυχῇ. [καὶ θυμῆρες καὶ προσηνές.
παραμένει γὰρ, ὅ ἐστιν] εἰκὸς καὶ ἀρεστὸν [τῇ ψυχῇ.] † Μένος . δύναμις· ὀργή.† [Μέριμερα . τὰ
μερίμνης ἄξια. παρὰ τὸ μείρω, τὸ μερίζω.] Μέρη . ἀπὸ τοῦ μερίζεσθαι, καὶ ἄλλο ἄλλου
διαφέρειν συστατικὸν τοῦ ὅλου σώματος. Μετόπωρον . ὁ μετὰ τὴν ὁπώραν καιρὸς.
Μεταίχιμιον . τόπος μεταξὺ δύο πολεμίων. αἰχμὴ γὰρ ἡ λόγχη. Μεταλητικόν . τὸ μεταδοτικόν. †
Μετάλλειον . τὸ μύρον ἔλεγον, ἀπὸ τινος Μετάλλου Σικελιώτου εὐρόντος αὐτοῦ τὴν
κατασκευὴν.† Μέταλλον καὶ μεταλλῶ . ἀπὸ τοῦ μεταλλᾶν ἐν αὐτῷ τὶ τὸ οὕτω ζητεῖν ἔλεγον.
Μεταμάζιον . τὸ μεταξὺ τῶν μαζῶν.

mu 1349 [Μεταμώνια . μάταια. ἀνεμώνιος, ἀνεμώνια, τὰ ὑπὸ τῶν ἀνέμων ὀλούμενα. γίνεται καὶ κατὰ
τροπὴν τοῦ ν εἰς λ ἀνεμώνια. σημαίνει δὲ τὰ μάταια.] Μετάφρενον . τὸ μεταξὺ τῶν δύο ὠμων.
ὅτι ἐξόπισθεν τῶν φρενῶν ἔγκειται. οἶονεῖ μετὰ τὰς φρένας. ὅθεν καὶ Ὅμηρος· ἡμαρ ὑπὸ
πραπίδων—. ὅ ἐστι τῶν φρενῶν. Μετουσιαστικόν . ὅ ἐστι τὸ μετέχον οὐσίας τινός, οἷον φῶς
φωτεινός, σκότος σκοτεινός. Μέτριον . ταπεινόν. παρὰ τὸ μέσον ὑπάρχον ὑπερβολῆς καὶ
ἐλλείψεως. Μέτρον . τινὲς τὸ κοῖλον, παρὰ τὸ μέσον εἶναι, τὰ δ' ἄλλα ἀπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ

Ἡρωδιανὸς λέγει· παρὰ τὸ ἀρῶ γίνεται μέτρον. Μείον . ἔλαττον. [μικρόν.] Μειδίαμα . γέλως μικρός. [παρὰ τὸ μείων γέγονεν· ὁ γὰρ μειδιῶν μείονι κέχρηται γέλωτι.] Μειλίγματα . πραϋντικά. παρὰ τὸ μειλίσσω. [ὁμοίως καὶ τὰ μείλια, ὅ ἐστι τὰ ἐξώπροικα.] [Μείλινον . τὸ ἀπὸ μελίας. γέγονε μελεΐνος καὶ

mu 1350 κατὰ συγκοπὴν μέλινος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι μείλινος καὶ μείλινον.] Μεσότοιχον . τὸ διάφραγμα. καὶ ὁ Ἀπόστολος· τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας. τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς θεόν τε καὶ ἡμῶν καὶ Ἰουδαίων λέγει. ποῖον δὲ μεσότοιχον ἔλυσε τὴν ἔχθραν; ἡ σὰρξ τοῦ Χριστοῦ. [Μέλι . παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω.] (Ῥῆμα.) Μεγαίρει . φθονεῖ. παρὰ τὸ μέγας. οἱ γὰρ μεγάλοι φθονοῦνται, ἢ διὰ πλοῦτον καὶ δόξαν, ἢ δι' ἀρετήν. [Μεγαλίζεο . ἐπαίρου. μὴ μεγαλίζεο τῇ διανοίᾳ δι' ὑπερηφανίας.] [Μεδοίατο . φροντίσαιεν.] Μέδω . τὸ βασιλεύω. Μεθεῖς . καταλείψας, ἑάσας. καὶ μέθες. † Μεθέμεν . συγχωρῆσαι. † Μεθήσειν . ἑάσαι. [Μελδόμενος . τηκόμενος, καιόμενος. κυρίως δὲ μέλδειν τὸ ἔδειν τὸ μέλι, οἷον μελέδειν καὶ μέλδειν κατὰ συγκοπὴν.]

mu 1351 Μέλω . ᾄδω, ὑμνῶ. παρὰ τὸ τὰ μέλη ἦτοι τοὺς ῥυθμοὺς ἔπειν, ἤγουν λέγειν. σημαίνει δὲ τὸ μέλπειν καὶ τὸ παίζειν καὶ τέρπεσθαι. καὶ μέληθηρα, τὰ παίγνια, παρὰ τὸ μέλω, τὸ παίζω. Μελετᾶ . γυμνάζεται, ἀσκεῖ. καὶ μελετῶ παρὰ τὸ μελέτη, τοῦτο παρὰ τὸ μέλι καὶ τὸ ἔτεδν, τὸ ἀληθές· ὅ ἐστιν ἡ ἀληθινὴ γλυκύτης. ἢ παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω. τὰ γὰρ μαθήματα φροντίδος ἄξια πολλῆς. Μελήσω . σπουδάσω. Μέλλει . ἀναβάλλεται, ὑπερτίθεται. [Μεμαῶς καὶ μεμαυῖα . ἀπὸ τοῦ μῶ, μάσω, ἀφ' οὗ μεμάκασι καὶ ἀποβολῇ μεμάασιν. ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ, μήσω, μέμηκα, καὶ κατὰ συστολὴν τοῦ η μέμακα, μεμαῶς, καὶ τὸ θηλυκὸν μεμαυῖα. οὕτως πάντες λέγουσι.] [Μέμβλωκε . παραμένει. παρὰ τὸ μολῶ, μολήσω, μεμόληκα, ὡς νοῶ, νοήσω, νενόηκα, καὶ κατὰ συστολὴν μέμληκα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β μέμβληκα, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω μέμβλωκα, ὡς παρώχηκα, παρώχωκα.] [Μεμετρέαται . ἀπὸ τοῦ μετρῶ, μετρήσω, μεμέτρηκα, μεμέτρημαι, μεμέτρηται, καὶ ἰακῶς

mu 1352 μεμετρέαται. ὡς παρ' Ἰππώνακτι· ὁ μὲν οὖν βόσπορος καὶ ὁ πόντος, οὕτως καὶ ὁ Ἑλλήσποντος κατὰ πάντα μοι μεμετρέαται.] [Μεμακυῖαι . μηκόμεναι. μήκη γὰρ ἡ τῶν αἰγῶν φωνή· βληχὴ δὲ ἡ τῶν προβάτων. ὅθεν καὶ μηκάδες αἰγῶν.] Μέμνω . [ἀπὸ τοῦ μένω, κατὰ συγκοπὴν μνῶ καὶ μέμνηκα, ὁ μέλλων μνήσω, ὁ παρακείμενος μέμνηκα. μέμνω δὲ] τὸ καρτερῶ. * καὶ μεμένηκα. * [Μέμηλα . μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ τοῦ μεμέληκα γέγονεν, ἀπὸ τοῦ μέλω ἐνεστῶτος, ὃ σημαίνει τὸ φροντίζω.] [Μεμνέωτο . ἀντὶ τοῦ ἐπισκοποῖν καὶ ἐπιμελοῖτο. προπαροξύνεται καὶ γράφεται σὺν τῷ ι.] Μεμορμένον . πεπρωμένον. Μέμυκεν . οἷον· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη. εἰ μὲν οὖν σημαίνει τὸ ἦχον ἀποτελεῖν, [ἀπὸ τοῦ μυκῶ περισπωμένως ἐστίν,] εἰ δὲ τὸ πεπιλῆσθαι καὶ συνεσφίχθαι, τὸ κρύος δηλοῖ. ὅτι ἀπὸ τοῦ μύω ἐστίν. Μεμυκῶς . κρύψας, καμμύσας.

mu 1353 Μεμύημαι . δεδίδαγμαi. καὶ μεμυημένος ὁ δεδίδαγμένος καὶ πεπειραμένος. Μέμονας . προθυμῇ. ἀπὸ τοῦ μένω. ἀλλὰ γε πῶς μέμονας—. Μενεαίνων . προθυμῶν. ἀπὸ τοῦ μενῶ μεναίνω, [καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε μενεαίνω.] Μενοινῶ . τὸ προθυμῶ. καὶ μενοινή, ἢ προθυμία. παρὰ τὸ μένω, τὸ προθυμοῦμαι, μενωνὴ καὶ [τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν οἱ δίφθογγον] μενοινή. [ὡς παρὰ τὴν ἀγκῶνος γενικὴν ἀγκῶνη καὶ ἀγκοῖνη, οὕτω μενωνὴ καὶ μενοινή.] καὶ μενοινῶ ῥῆμα. Μερμαίρω . τὸ φροντίζω καὶ μεριμνῶ. καὶ μερμερίζειν. παρὰ τὸ μείρω, τὸ φροντίζω, [γίνεται μέρος, μερίζω,] καὶ διπλασιασμῷ μερμερίζω, [καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η μερμηρίζω.] ὁ γὰρ φροντίζων μερίζεται τὴν γνώμην. Μεταλλῆσαι . πολυπραγμονῆσαι. καὶ μεταλλεύει ἀντὶ τοῦ μεταφέρει. Μεταμαθεῖν . ὅ ἐστι μεταγνῶναι. [Μεταμφίσκεσθαι . τὴν ἐσθῆτα μετενδύεσθαι.] Μεταχρωννύντες . ἀντὶ τοῦ μετασχηματίζοντες. Μεταλλάξαντες . ἀντὶ τοῦ μεταχωρήσαντες. Μεταποιοῦμαι . φροντίζω. Μεταπεσεῖν . τὸ ἀπὸ δόξης εἰς ἀτιμίαν πεσεῖν. ἢ τὸ ἐναντίον.

mu 1354 Μεταβαλὼν . μεταστρέψας μεταποιήσας. Μεταναστεύου . ἀναχώρει. Μετασχηματίζει . ἀντὶ τοῦ μεταλλάττει. Μετατρέπεσθαι . ἀλλοιοῦσθαι. Μετενίσσετο . ἀντὶ τοῦ μετῆλθε. [Μετεκίαθε . μετ' αὐτοὺς ἦλθεν. αἶψα δ' ὁ κρήνην μετεκίαθε— κίω, κιάθω, ὡς διώκω, διωκάθω.] Μετεστείλατο . μετεπέμψατο. μετεκαλέσατο. Μετεωροπολεῖ . οὐράνια περισκοπεῖ. Μετέσχεν . ἐκοινώνησε. Μετοχετεύσας . μεταγαγών. Μετοκλάζει . γονατίζει ἢ μεταχωρεῖ. παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα. Μετεδίωξαν . διῆλθον. αἱ δὲ νῆες πολλοὺς μετεδίωξαν τόπους. Μετριοπαθεῖν . συγγινώσκειν. ἢ ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι. Μεθορμίζεται . μετάγεται. Μειδιῶ . τὸ γελῶ μικρόν τι. [παρὰ τὸ μείων γέγονεν. ὁ γὰρ μειδιῶν μείονι κέχρηται γέλῳτι.] Μειλίσσεται . τὸ καταπραϋνεται. Μειονεκτεῖ . τὸ ἥττον φέρει. ἢ τὸ ὀλίγον λαμβάνει. ἢ τὸ μείον ἔχει. παρὰ γὰρ τὸ μείον γέγονε.

mu 1355 Μείρεται . μερίζεται. ἀπὸ τοῦ μέρος γίνεται μέρομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι μείρομαι, καὶ μείρεται. τὸ δὲ μείρεται ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμεῖται. ἀπὸ τοῦ ἱμερος γίνεται ἱμέρω καὶ ἐκεῖθεν ἱμείρομαι, ἱμείρεται, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν μείρεται. Μεταδῶ . ὅπερ τις ἔλαβεν ἀπ' ἄλλου. ὡς καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἵνατὶ μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν. τοῦτο δὲ λέγει, οὐκ ἔμὸν τι δώσω, ἀλλ' ὅπερ καὶ ἐγὼ ἔλαβον. Μετασχηματίζει . μεταβαλεῖ. Ἀπόστολος· ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν. (Ἐπιρῥήμα.) Μεγαροῖ . εἰς τὰ Μέγαρα. Μεγαλωστί . ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Μεμελημένως . πεπονημένως. Μενοῦνγε . ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. [ἢ τὸ ἀληθές] λέγω ὑμῖν. Μέντοιγε . πλὴν διὰ τοῦτο, ἢ ὁμοίως, ἢ ἔνεκεν τούτου. Μεσηγύς . ἀντὶ τοῦ μεταξύ. ἢ ἀντὶ τοῦ μέσον. Μεταξύ . ἐν τῷ μέσῳ. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Μηδαμινός . ἀπὸ τοῦ μηδαμῶς ἐπιρῥήματος, τοῦ ὄντος ἀπὸ τοῦ μηδαμὸς ὀνόματος, συγκείμενον ἀπὸ τῆς μὴ ἀπαγορεύσεως καὶ τοῦ δαμὸς τοῦ ἰσοδυναμοῦντος τῷ τις.

mu 1356 Μῆδος καὶ Μῆδοι . ἐθνικά. Μηδισμός . ὁ τὰ τῶν Μήδων φρονῶν. [Μηθυμναῖος καὶ Μηθωναῖος . τοπικά.] † Μηκιστεύς . ὁ Ἑρακλῆς. † † Μηλασπαῖοι . ἐθνικόν. † Μηλοβοτήρ . ὁ τῶν προβάτων ποιμὴν, μῆλα γὰρ τὰ πρόβατα. Μηλιαυθμός . ἡ μάνδρα τῶν προβάτων. παρὰ τὸ μῆλα καὶ τὸ ἱαύω, ὃ σημαίνει τὸ κοιμῶμαι, γίνεται ἱαυθμός, ἢ κοίμησις, καὶ ἐν συνθέσει μηλιαυθμός. ὡς κλαίω, κλαυθμός. † Μήλων . ὁ Ἑρακλῆς. † Μῆν . χρόνος ἀπὸ συνόδου ἡλίου καὶ σελήνης ἐπὶ τὴν ἐξῆς σύνοδον. ὡς παρὰ τὸ κέφαλος κεφαλὴν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μείω μείην καὶ κατὰ συγκοπὴν μῆν. ἀφ' οὗ καὶ μῆνη, [ἢ σελήνη.] Μῆνιγξ . ὁ τοῦ ἐγκεφάλου ὑμήν. διὰ τὸ μένειν ἐν αὐτῷ ἢ ἐν αὐτῇ τὸν ἐγκέφαλον. λέγεται γὰρ καὶ θηλυκῶς. Μηναγύρτης . ὁ καθ' ἡμέραν ὀχλαγωγίας ἀγείρων καὶ συναθροίζων, καὶ ψεύδη συρράπτων. † Μηνίσκος . κόσμος χρυσοῦς περιτραχήλιος τὸ καλούμενον μανιάκιον. † Μηρός . παρὰ τὸ μείρω, τὸ μερίζω, μερὸς καὶ μηρός. Μήστωρ . ὁ ἐπιστήμων. παρὰ τὸ μῆδω, μῆσω. ὁ δυνάμενος μῆσασθαι. μῆδω δὲ λέγει τὸ βουλευόμαι. Μητροπάτωρ . ὁ πάππος.

mu 1357 Μήτρως . ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός. ὃς μήτρως ἦν Ἱπποδάμοιο. Μηχανορῥάφος . ὁ κακὰ συρράπτων καὶ τεχναζόμενος. Μηλάτης . ὁ ποιμὴν. [Μητιέτα . βουλευτικώτατος. Ἑσίοδος— ἐξείλετο μητιέτα Ζεύς.] (Θηλυκόν.) Μηλωτή . τὸ τῶν προβάτων δέρμα. Μηλοσφαγίαι . θυσίαι προβάτων. Μηλάνθη καὶ μηλολόνθη . εἶδη βοτανῶν. Μήλη . ἱατρικὸν ἐργαλεῖον. δι' ἧς ψηλαφᾶται τὰ πονούμενα. μηλοῦν γὰρ τὸ ψηλαφᾶν λέγουσι. καὶ μῆλῳθρα τὰ πορφυρᾶ βάμματα. οὕτω Σέλευκος. ὁ δὲ Ὡρος ὁ Μιλήσιος παρὰ τὸ μῆδω, ἢ πολλῶν κατὰ ἱατρικὴν ἐργάτις. [Μηλυρίς . ἢ ἄκρα.] Μηχανορῥαφία . ἐπίνοια, ἢ κατασκευὴ κακῶν. Μήκων . εἶδος βοτάνης. παρὰ τὸ μῆκος μήκων. λέγει δὲ τὴν κωδέαν. † Μηλία . κόπρος. † † Μηρονία . ἢ Λυδία. † † Μηλὶς . χρῶμα. † Μήδεια . γυνή. Μηδία δὲ χώρα, ι. Μῆλος . νῆσος. Μῆνις . ἡ ὀργὴ ἢ χολὴ ἐπιμένουσα, ὃ ἐστὶ μνησικακία. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ μένειν καὶ τῇ μνήμῃ παραδίδοσθαι. Μήνη . ἢ σελήνη. ἀπὸ τοῦ μὴ μένειν ἐν ταύτῳ, ἀλλὰ ποτὲ μὲν μειοῦσθαι, ποτὲ δὲ αὖξεσθαι.

mu 1358

† Μηνοδώρα . Μητροδώρα.† Μήρινθος . σπαρτίον, σχοινίον. Μητις . ή βουλή. Μήτηρ . ή μαστεύουσα τὰ πρὸς τροφήν τοῖς κυηθεῖσιν. ἢ ὅτι μαστεύει καὶ ζητεῖ τὰ γεννηθέντα. Μήτρα . ἐπειδὴ μήτηρ ἐστὶ τοῦ γεννωμένου. ὡς παρὰ τὸ πατὴρ πάτρα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μήτηρ μήτρα. Μηχανή . κατασκευή. οἶμαι παρὰ τὸ μήδω, μήσω, μηχανή. ἐξ οὗ καὶ τὸ μηχανώνω, ἀντὶ τοῦ ἐμχανήσαντο καὶ κατεσκεύασαν. Μήτηρ . παρὰ τὸ μῶ, τὸ ζητῶ. ή ὑπὸ τῶν τέκνων ζητουμένη. τὸ μη η , διατί; ἐκ τοῦ μῶ, μήσω μέλλοντος. τὰ μονοσύλλαβα διὰ τοῦ η ἔχουσι τὸν μέλλοντα. (Οὐδέτερον.) Μήδεα . τὰ βουλευόμενα. παρὰ τὸ μήδω, τὸ βουλευόμεναι. μήδεα δὲ, τὰ αἰδοῖα, παρὰ τὸ μέδω καὶ ἄρχω τῆς γεννήσεως. Μῆκος καὶ μήκιστον . καὶ εὐμηκότατον. * παρὰ τὸ εἰς μῆκος ἐκτετάχθαι. λέγει δὲ τὸ * μακρότατον. Μῆλα . τὰ πρόβατα. οἱ μὲν φασὶν ἀπὸ τοῦ μηκᾶσθαι, ὅπερ ἀνάρμοστον. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ μηλώδη καρπὸν ἔδεσθαι. Ἄτταλος δὲ παρὰ τὸν μαλλόν. ἐγὼ δὲ φημι, μᾶλλον ἀπὸ τοῦ μῆλα ὁ μαλλὸς εἴρηται. ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ μέλω, μέλομαι, γίνεται μῆλον καὶ μῆλα. ἐπιμελείας γὰρ ἡζίζονται.

mu 1359 Μήλωθρα . τὰ πορφυρᾶ βάμματα. [Μηλόν . ἄργον· νωθρόν.] Μηλόβοτον . τὸ καλῶς τρέφον τὰ πρόβατα. μηλόβοτον πεδίον διήλθομεν. Μήρυμα . τὸ ἔλκυσμα. κυρίως δὲ τὸ ξαινόμενον. ἀπὸ δὲ τούτου σημαίνει καὶ τὸ κλῶθω. ἀπὸ τοῦ τῆς ὑποστατικῆς ὑπάρξεως εἰς μείον καὶ ἔλαττον ἔλκεσθαι. οἱ δὲ μόρημα. ἐπειδὴ διὰ πόνου ἐργάζεται. μορεῖν γὰρ τὸ πονεῖν. καὶ μηρύσασθαι ἀντὶ τοῦ ὑφάναι καὶ κλῶσαι. Ἡσίοδος· στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι. καὶ μήρυμα τὸ νῆμα. τοῦ Ψελλοῦ· μήρυμα, νῆμα, κάταγμα· φωλεὸς, μυωξία. [Μηχάνημα . κατασκευή, τὸ τέχνασμα, καὶ τὸ στρατήγημα.] (Ῥῆμα.) Μήδω . τὸ βουλευόμεναι. παρὰ τὸ μήθω τὸ δηλοῦν τὸ μανθάνω. οὕτως Ἀπολλώνιος. Μήθω . τὸ μανθάνω. Μηκύνω . εἰς μῆκος ἄγω. Μηνιεῖ . ὀργίζεται. ἐπιμένει τῇ χολῇ καὶ τῇ ὀργῇ, μνησικακεῖ. Μηνύω . παρὰ τὸ ἀνύω. τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ , μηνύω. οὕτω Θεόγνωστος. [Μηνίσω . τὸ ὀργίζομαι. παρὰ τὸ μῆνις μηνίω, μηνίσω, ὡς κόνις, κονίω, κονίσω.]

mu 1360 Μηρύω . ὃ ἐστὶ τὰ ἄρμενα συνάγω. ἀπὸ τοῦ μέρος μερύω καὶ μερύω, ὡς πλῆθος πληθύω. [καὶ μήρυμα τὸ νῆμα. καὶ μερύσασθαι ἀντὶ τοῦ ὑφάναι καὶ κλῶσαι. Ἡσίοδος· στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μερύσασθαι.] Μῆρεσθαι . συνάγεσθαι, κλῶθεσθαι. Μηρυκίζω . εἰς μικρὰ κόπτω. ἀπὸ τοῦ μερύω. Μητίω καὶ μητιόω . †ὡς ἀπὸ τοῦ κόνις κονίω, καὶ δηρὶς δηρίω, οὕτω καὶ μῆτις μετιώ.† ἐξ οὗ καὶ μετιόωντο. σημαίνει δὲ τὸ βουλευέω καὶ μηχανεύω. Μηχανᾶται . τεχνάζεται. †καὶ† ἀντὶ τοῦ στρατηγεῖται. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Μηδαμῇ . ἀντὶ τοῦ μηδαμῶς. Μηνοειδῶς . δίκην σελήνης. Μῆ νύ τοι . οὐδαμῶς σοι. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Μιαρός . παρὰ τὸ μαιίνω, ἢ παρὰ τὸ μία γέγονε παρώνυμον μιαρόν. ὡς σκιά σκιαρόν. οἶονεὶ ὁ μεμονωμένος, ᾧ οὐκ ἂν τις ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλθῃ διὰ τὸ μῖσος. Μιαιφόνος . ὁ φονεύς. ἀπὸ τοῦ μαιίνεσθαι τῷ φόνῳ. Μιγάδες . οἱ ἐν τοῖς κοινοβίοις καὶ ταῖς πόλεσι.

mu 1361 Μίδας . κύριον. ὁ χρυσομανής. Μίθρος . ὁ ἥλιος. Μιθριδάτης . κύριον. Μικρολόγος . ὁ φειδωλός. † Μίκκος . ὁ μικρός —τοῖς μίκκοις μίκκα διδοῦσι θεοί. οὕτω Καλλίμαχος.† † Μίλος . ὄνομα νήσου.† Μικρός . παρὰ τὸ μείον, μείον καὶ μῆϊον, μῆϊρὸς καὶ συγκοπῇ μικρός. Μιλτοπάρειος . ἐρυθρὸς τὰς παρειάς. μίλτος γὰρ εἶδος ἐρυθρόν. Μίν . ἀντὶ τοῦ αὐτόν. Μίνως . κύριον. Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς κριταὶ τῶν ἐν ἄδου κατὰ τὴν μυθοπλαστίαν τῶν Ἑλλήνων. [ἔστι Μίνως καὶ Ἀττικῶς κλίνεται τοῦ Μίνω, ὥσπερ ὁ λεῶς, τοῦ λεῷ. παρὰ τὸ μίμνω γέγονε Μίμνω καὶ Μίνως ἢ παρὰ τὸ ἱς, ἰνὸς, ἴνως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ Μίνως. τὸ δὲ μίμνω, ὃ σημαίνει τὸ καρτερῶ, παρὰ τὸ μένω.] [Μινωΐδης . ὡς ἥρως, ἥρωος, ἡρωΐδης.] Μιξίας . κύριον. παρὰ τὸ μίσγω Μιξίας, ὡς σώζω Σωσίας, λέξω Λεξίας. Μισθός . κυρίως ὁ εἰς μῆνα κατατιθέμενος κα-

mu 1362 ταχρηστικῶς δὲ ὁ ἐφ' ἡμέρας. ἢ παρὰ τὸ πείσω πιστὸς καὶ μισθός· ἐν ᾧ τις πείθεται. † Μίτος . τὸ ὑφαινόμενον ἐν τῷ στήμονι πλαγίως νῆμα.† Μινυνθάδιος . ὁ ὀλιγοχρόνιος. (Θηλυκόν.)

Μίδεια . πόλις. Μίλητος . πόλις. Μίλεια . πόλις οὕτω καλουμένη. Μίνθη . ἡδύοσμος καὶ καλάμινθος. [ἀγριοηδύοσμος.] Μισγάγγεια . τόπος κοῖλος, εἰς ὃν καταφερόμενα τὰ ὕδατα ἐκ τῶν ὁρῶν συνίστανται. Μιτυλήνη . νῆσος. Μίτρα . ἡ πολεμικὴ ζώνη ἢ διὰ μίτου ὑφαινομένη. ἐφορεῖτο δὲ ἐσώτερον τῆς λαγόνος χάριν ἀσφαλείας. ἢ χαλκῇ λεπίς. Μίαν σαββάτων . τὴν κυριακὴν καλεῖ ὁ Ἀπόστολος. μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν τιθέτω θησαυρίζων παρ' ἑαυτοῦ. προτρέπει, ἐλεημοσύνην τοὺς Κορινθίους ἀπὸ τῆς ἡμέρας. (Οὐδέτερον.) Μίλιον . μέτρον γῆς. Μίλινον . χρῶμα.

mu 1363 Μιλίγματα . δαιτὸς λείψανα, ἢ τὸ σταῖς, ᾧ κατέμασσον τὰς χεῖρας καὶ τὸ λείπος ἀπέψων. * Μιλιάρησιον . * Μιμηλόν . τὸ μιμητικόν. Μιμαΐκυλλον . τὸ σούρβον. Μῖσος . ἡ πρὸς τὸ ἀηδὲς ἀλλοτρίωσις. καὶ ἡ τοῦ λυποῦντος ἀποστροφή. παρὰ τὸ μὴ ἴσος εἶναι. [Μιτατώριον .] (Ῥῆμα.) Μιλίζω . μετρῶ. Μίμνουσιν . ἐκδέχονται. Μένουσι . καρτεροῦσι. καὶ μίμνω παρὰ τὸ μένω. Μινύθω . ἐλαττῶ. * φθείρεται γὰρ τὸ τοιοῦτον. * Μινύρεται . ἡ συχῇ κλαίει, θρηνεῖ. [καὶ μινυρίζω τὸ ἡσυχῇ κλαίω καὶ θρηνῶ.] ἢ ἀπὸ τοῦ μύρω, ὃ σημαίνει τὸ κλαίω, ἐξ οὗ τὸ μύρεσθαι κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν μορμυρίζω. ἢ παρὰ τὸ μύω μυρίζω, καὶ μυρίζω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν μυμυρίζω, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ν καὶ τοῦ υ εἰς ι μινυρίζω. Μίστυλλον . εἰς μικρὰ κατέκοπτον. παρὰ τὸ μεῖον καὶ τὸ τίλλω, τὸ κόπτω, γέγονε μίστος καὶ μίστυλλον.

mu 1364 (1st) (Ἐπὶ ῥῆμα.) Μίγδην . ἀναμειγμένως. Μῖξ καὶ ἀναμίξ . Μίνυνθα . ἐπ' ὀλίγον. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Μνήστωρ . ὁ γυναικα πρὸς γάμον μνηστευόμενος. [Μνησιστράτειος . ὁ τοῦ Μνησιστράτου οἶκος.] Μνήσος Μνησθείδης . ὀνόματα κύρια. Μνήμων . ὁ προεστὼς καὶ ἐπιμέλειαν ποιούμενος φόρτου, ὃν ἡμεῖς ἐπίπλουν καλοῦμεν. (Θηλυκόν.) Μνημοσύνη . ὑπόμνησις, μνήμη. παρὰ τὸ μνήμη μνημοσύνη. τὸ δὲ μνήμη παρὰ τὸ μένω, μενήνη καὶ συγκοπῇ μνήμη. Μνηστή . ἡ μνηστευθεῖσα γαμετή. —μνηστῆς ἀλόχοιο. Μνησικακία . μνήμη παρακολουθησάσης ὀξυχολίας ἐπὶ τῷ ἀνταποδοῦναι τῷ διαμαχεσαμένῳ. (Οὐδέτερον.) Μνία . τὰ βρύα.

mu 1365 Μνεῖα δὲ, ἡ μνήμη, δίφθογγον . ἀπὸ τοῦ μένω μενία, * καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν μνεῖα, * καὶ συναιρέσει μνεῖα. (Ῥῆμα.) Μνᾶται . μνηστεύεται. Μνησάσκετο . † ἐμέμνητο. † ἐμνηστεύετο. † Μνίω . τὸ ἐσθίω. † Μνώοντο . ἐμνηστεύοντο. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) † Μογιλάλος . † Μόγος . τάλαιπωρία. κάματος. παρὰ τὸ οἰμωγὴ μόγος. ἢ παρὰ τὸ μὴ ἔαν τὴν ψυχὴν γάννυσθαι. καὶ μογοστόκοι αἱ μόγον ταῖς τικτούσαις ποιοῦσαι. Μοδηνός . τοπικόν. † Μόθαξ . ὁ πλούσιος. † Μοθωναῖος . ἀπὸ Μοθώνης. Μόθος . μάχη, πόλεμος. παρὰ τὸν μολυσμὸν τῶν φόνων. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ θεῖν τοὺς μαχομένους, καὶ εἰς ταῦτο ἐντρέχειν.

mu 1366 Μοίριχος Μοῖρις Μοιραγένης Μοιροκλεύς . ὀνόματα κύρια. Μοιχός . ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσελγοῦς δίφθογγον. παρὰ τὸ εἴκω, τὸ πρέπω, ῥηματικὸν ὄνομα οἶκος καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ν νοικὸς, καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς μ καὶ τοῦ κ εἰς χ μοιχός, οἶονεῖ ὁ ἐστερημένος καὶ ἐκτὸς ὧν τοῦ εἰκότος. μυχός δὲ, ὁ ἐνδότατος τόπος, ψιλόν. παρὰ τὸ νύξ, νυχός, καὶ μυχός. Μολόχ . ὄνομα εἰδώλου. † Μόλιβδος . παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος. † † Μολίων . ὁ μαχητής. † Μολοβρός . ὁ πτωχός. παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βορὰν καὶ τροφήν. Μόλιβον . μόλιβον μὲν Ὅμηρος λέγει, καὶ ἴσως Ἰακόν ἐστίν, οἱ δὲ Ἀττικοὶ μόλυβδον καὶ μολύβδινον. τὸ δὲ μολυβοῦν ἐσχάτως βάρβαρον. [Φορμίων . τρεῖς ἔφη στήσιν τρίποδας, ἔπειτ' ἔθηκεν ἓνα μολύβδινον. Κρατίνος —φαίνεσθαι χρυσοῦν κατ' ἀγροὺς δ' αὖθις αὖ μολυβδίνην.] [Μόμμιος . κύριον.]

mu 1367 Μολυσμός . ἀπὸ τοῦ μολύνω. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μέλος. Μόνιτος Μοναΐσης . κύρια. Μοναχός . ὁ μόνῳ τῷ θεῷ ζῶν. Μονιμώτερος . βεβαιώτερος. Μονότροπος . ὁ μονολόγιστος. Μονήρης . ὁ μοναδικὸς βίος. Μοναδικούς . ἀναχωρητάς. ἢ ἀπλῶς μονάζοντας. Μονόζωνοι . μάχιμοι, ἢ εὐσταλεῖς καὶ κοῦφοι στρατιῶται. Μονόκερος . ζῶν, τὴν δύναμιν ἄμαχον καὶ ἀνυπότακτον

τοῖς ἀνθρώποις. οὐ γὰρ δῆσεις αὐτόν, φησὶν, ἱμάντι, οὐδὲ κοιμηθήσεται ἐπὶ φάτνης.
Μονητάριος . ὁ τὸ κέρμα ἐργαζόμενος. Μονόλωπα . μονοχίτωνα. λώπη γὰρ τὸ ἱμάτιον. Μόρος .
ὁ θάνατος. παρὰ τὸ μείρω, τὸ μερίζω, γίνεται μόρος. ὡς σπείρω, σπόρος. ὁ μεμερισμένος τοῖς
πᾶσι. καὶ μόρος ἢ κακοπάθεια, καὶ μορῆσαι τὸ κακοπαθῆσαι. Μορώεις . ὁ μετὰ κόπου ἐργασθεὶς
τόπος.

mu 1368 Μόσυν . ξυλίνην οἰκίαν. ἢ τὸ ξυλόκαστρον. ὁ μόσυν, καὶ κλίνεται τοῦ μόσυνος. ὡς Φόρκυν,
Φόρκυνος. [παρὰ τὸ μῶ, τὸ συντιθῶ.] Μόρφνος . εἶδος ἀετοῦ. παρὰ τὴν ὄρφνην. οἶον· νύκτα δι'
ὄρφναίνην. πλεονασμῶ τοῦ μ μόρφνος, ἵνα σημαίνει ὁ μέλας. ἢ παρὰ τὸν μόρον καὶ τὸ φόνος,
κατὰ συγκοπὴν τῶν δύο οο μόρφνος, οἶονεὶ ὁ ἐπιφέρων τοῖς ὄρνισι φόνον. Μοχλός . παρὰ τὸ
ὁμοῦ ἔχειν τὴν κλεῖν. Μοχθηρός . πονηρός, ἐπίπονος. Μονογενής . οὗ ἄλλος οὐ προετάρχη, καὶ
μεθ' ὃν ἕτερος οὐ γέγονεν. Μοῦνος καὶ μόνον . τὸ μονοειδές. Ἑσίοδος· οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην
ἐρίδων γένος—. (Θηλυκόν.) Μογοστόκος . ἢ ἐν τῷ τίκτειν κακοπαθοῦσα, ἢ ἡ μόγον ταῖς
τικτούσαις ποιοῦσα. μογοστόκος Εἰλείθυια. Μογηράν . ἐπίπονον. Μοθώνη καὶ Μοθωνία .
ὀνόματα χωρῶν.

mu 1369 Μοῖρα . ὡς ἀπὸ τοῦ σπείρω γίνεται σπορά, καὶ ἀπὸ τοῦ κείρω κουρά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μείρω,
τὸ μερίζω, ὥφειλεν λελέχθαι μορά· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ μορά τάγμα ἐστὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις,
τούτου χάριν πρὸ ἀντιδιαστολὴν τούτου ἐβαρύνθη, καὶ ἐγένετο μόρα καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι
μοῖρα. ἢ δὲ μοῖρα σημαίνει τρία· τὸ καθῆκον, οἶον· —κατὰ μοῖραν ἔειπες. τὴν εἰμαρμένην, οἶον·
μοῖραν δ' οὐτινὰ φημι— καὶ τὴν μερίδα· μοῖρας δασάμενοι—. † Μόρμον . τὸ μέλαν.† † Μόρμος .
εἶδος ἀετοῦ.† † Μουσική . γνῶσις ποσοῦ θιωρισμένου σχέσιν ἔχοντα ἑτέρου πρὸς ἕτερον.†
Μολυβδαίνη . τὸ ἄγκιστρον παρ' Ὀμήρῳ. καὶ μολυβδίνη. Μολπή . ὕμνος, ᾠδή. καὶ τὸ παίγνιον.
Μομφή . ἢ μέμψις. Μονάς . ἀρχὴ ἀριθμοῦ, κατὰ πόσον ἀδιαίρετον. Μονοειδής . οἶον μονοειδὴς
οὐσία· ἢ ἐν μόνῳ τῷ εἶδει καὶ οὐκ ἐν μετασχηματισμῷ ὁρωμένη οὐσία· ἢ ἡ μονοτρόπως
ὁραθῆναι δυναμένη· ἢ ἡ πάσης τροπῆς καὶ μετασχηματισμοῦ οὐσία χωρὶς.

mu 1370 Μορία . ἡ ἀγριελαία. οἱ μὲν πᾶσαν ἐλαίαν οὕτω καλοῦσιν, οἱ δὲ τὰς ἱεράς τῷ θεῷ. ἐκλήθη δὲ
μορία, οἱ μὲν, ὅτι δημοσίαν μοῖραν ἐκ τῶν καρπῶν ἐλάμβανον. Ζήνων δὲ ὁ Μύνδιος, ὅτι τὸ
βρύον τῶν ἐλαιῶν ἐκαλεῖτο μόρον, ἔνθεν αἱ ἀνθοῦσαι ἐλαῖαι μόραι ἐλέγοντο. Μορφή . τὸ καθ'
ἑαυτὸ ὃν κοινωνίας ἑτέρου εἰς τὸ εἶναι μὴ δεόμενον. παρὰ τὸ μείρω, μερίζω, μορὴ καὶ μορφή,
πλεονασμῶ τοῦ φ. [μορφή, ἢ κατὰ διάνοιαν θεωρία θεωρουμένη καὶ ἑτέρου πρὸς τὴν αὐτῆς
ἀνεκδοῦν ἔχουσα. μορφὴ ἔν τισι λαμβάνεται τὸ ὁρώμενον τοῦτο τοῦ σώματος εἶδος. κυρίως δὲ
μορφὴ ἡ οὐσία ἐλήφθη ἐπὶ τῶν πατέρων· καὶ μὴν καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου· ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ
ὑπάρχων, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ οὐσίᾳ γινωσκόμενος. ἀθέμιτον γὰρ καὶ ἀσεβὲς ἐπὶ τοῦ θεοῦ τοῦ
ἀοράτου τὴν μορφήν εἶδος εἰπεῖν. μορφὴ δὲ δούλου ἐστὶν κτιστοῦ ἀνθρώπου οὐσία. τὸ
χαρακτηρίζον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ. μορφὴ εἴρηται ὡς τῶν μορίων ὑφ' ἧτοι οὐσία· μόρια δὲ
μορφῆς αἱ ὑποστάσεις αὐτῆς λέγονται ἧτοι τὰ μέρη.] Μόρφωσις . σχηματισμός. † Μόσυσ .
πύργος.† Μότωσις . τὸ μοτάριον. Μοχθηράν . ἐπίπονον· κακοπαθητικήν. ἀπὸ τοῦ μογῶ, τὸ
κακοπαθῶ.

mu 1371 (1t) (Οὐδέτερον.) Μοιχάγρια . τὰ ἀντὶ μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτιννύμενα.
οἶονεὶ ἢ τοῦ μοιχοῦ μοῖρα ἀγρευομένη. † Μολερὸν . βραδύ.† Μολούχιον . κόσμος γυναικεῖος.
Μονογενές . τὸ μὴ πρὸ αὐτοῦ μήτε μετ' αὐτοῦ ἔχον τι γεγεννημένον. Μόρια . τὰ σώματος μέλη.
καὶ μόριον ἐπὶ τοῦ αἰδοίου κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων μορίων τοῦ σώματος. παρὰ τὸ μείρω, τὸ
μερίζω, ὅτι καὶ μέρος. ἐγὼ δέ φημι παρὰ τὸ μὴ ὀρᾶσθαι διὰ τὴν αἰδῶ, ἀλλὰ κρυφῇ κατέχειν.
Μορμολύκειον . φόβητρον. ἢ τὸ τῶν τραγωδῶν προσωπεῖον ἢ προσποιούμενον ἐπίφοβον ἐπὶ
τέρψει τῶν θεατῶν, * Μονοτονίας . ἀναισχυντίας. ἢ αὐτογνωμοσύνης. * Μόρσιμον .

εἰμαρμένον, πεπρωμένον, μεμοιραμένον. παρὰ τὴν μοῖραν μοίραμον, [συγκοπῇ] καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ς μόρσιμον. Μόρα . τὰ συκάμινα. Μορφονόν . σκοτεινόν, μέλαν.

mu 1372 Μόσχειον . κρέας. † Μοτόν . τὸ αἰδοῖον. † Μουσεῖον . σχολεῖον. ἀπὸ τοῦ μοῦσα, ὃ ἐστὶν ὁ λόγος.
† Μουσίον . τὸ τῶν ψηφίδων ποίημα. † Μούσειον . στόλισμα. Μοχλία . οἱ μοχλοί. μοχλεία δὲ ἡ
μόχλευσις, δίφθογγον. Μονοούσιον . τὸ μὴ ἔχον ἕτερόν τι τῆς αὐτοῦ οὐσίας ὅμοιον. οἶον ἥλιος,
οὐρανός, σελήνη καὶ τὰ ὅμοια. Μόρφωμα . τὸ ἐπίπλαστον, εἰκόνα καὶ σχῆμα ἔχον ἀληθείας,
οὐκ ὄν δέ. καὶ ὁ Ἀπόστολος ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.
(Ῥῆμα.) Μογῆσαι . κακοπαθεῖν. παρὰ τὸ μὴ ἔαν γάννυσθαι. Μολῶ . πορεύομαι, παραγίνομαι.
Μολύνω . παρὰ τὸ μῶλος, ὃ σημαίνει τὴν συμβολὴν τοῦ πολέμου, κατὰ τροπὴν τοῦ ω εἰς ο . οἱ
δὲ ἀπὸ τοῦ ὀλλύω, ὀλλύνω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἐνδὸς λ μολύνω.

mu 1373 Μονηφορῶ . ἐν φορῶ. μονειμοφορῶ δὲ δίφθογγον. ἀπὸ τοῦ μόνον καὶ τοῦ εἶμα, τὸ ἱμάτιον.
Μονωδῶ . θρηνῶ. Μορμύρων . τρέχων, ταρασσών. κυρίως δὲ ἐπὶ ποταμοῦ λέγεται ρεῦμα
ἔχοντος. ὠνοματοπεποιήται ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ φόφου τοῦ ἐν τοῖς ὕδασι γινομένου.
Μορμολύττει . ἐκφοβεῖ. τοὺς παῖδας πάνυ τι μορμολύττοντες. Μουσηγετῶν . καθαρίζων.
Μοχθεῖ . τλαιπωρεῖ, κακοπαθεῖ. (Ἐπίρρημα.) Μόγισ . ἀντὶ τοῦ μόλις. παρὰ τὸν μόγον. Μόλις .
βραδέως. † Μολεύειν . τὸ ἀφανίζειν. † Μονονουχί . σχεδόν· εὐθέως· ἐγγὺς ἢ τῷ ὄντι. Μονωτί .
κρύφα. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Μυδαλέος . σεσημμένος, δίυγρος. ὀζώδης. ἀπὸ τοῦ μύω,
ἢ ἀπὸ τοῦ μύζειν καὶ ἐκθλίβειν τὸ ὑγρόν. κυρίως δὲ ὁ ὀζώδης καὶ σεσηπώς. παρὰ

mu 1374 τὸ μυδῶ καὶ μυδόω. καὶ μυδόωσα ἡ διυγραιομένη. —μυδόωσα δ' ὑπὸ χροὸς ἔρρεε λάχνη. ἀπὸ
τοῦ ὕδωρ, ὕδῶ, ὕδῶσα, πλεονασμῷ τοῦ μ μυδόω, μυδῶ, μυδόωσα, καὶ μυδᾶν. ἔστι δευτέρας
συζυγίας τῶν περισπωμένων. σημαίνει δὲ τὸ οἰδαίνειν, καὶ ὀγκοῦσθαι, καὶ φουᾶσθαι·
οἰδαίνουσι γὰρ οἱ τάφοι κατὰ τὰ ἔνδον. Μῦθος . ψευδὴς λόγος. Μύκλος . ὁ τράχηλος, ἢ ἡ ἐν τῷ
τραχήλῳ τῶν ὄνων ὑποδίπλωσις. μύκλοι λέγονται καὶ οἱ κατωφερεῖς εἰς γυναικας. εἴρηται δὲ
ἀπὸ ἐνδὸς Μύκλου αὐλητοῦ, ὃς ἐκωμωδήθη ἐπὶ μαχλότητι. Μυκτηρισμός . παρασχηματισμός
τῆς ῥινὸς εἰς ὕβριν τινὸς γινόμενος. † Μύλαξ . ὁ λίθος. † † Μυλασέων . ἐθνικόν. † Μυλωθροί .
ἐθνικόν. Μυλάκεσι . μυλοειδέσι λίθοις. Μυρμιδόνες . ἐθνικόν. Μυρονήτης . ἀπὸ πόλεως
Μυρονήτου. [καὶ μύρτος ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης.] † Μυρονίτης οἶνος . ὁ τῷ μύρῳ κεκραμένος. †

mu 1375 Μύρσος . πλεκτὸν ἄγγεῖον ἐξ ἄγνου, ὃ ἐστὶ λύγου, πλακεῖς. Μύρσον ἐς ὠτῶεντα—. Μυρινίτης .
ὁ ἐκ τῆς μυρίνης. τινὲς τὸ μυρρίνη διὰ δύο ρρ γράφουσι. Μύστης . ὁ τῶν μυστηρίων ἐξηγητής.
Μυσταγωγός . διδάσκαλος. Μύσκελος . ὁ στραβόπους. Μῦς . ὁ ποντικός. καὶ κλίνεται μύς.
Μυχός . ὁ ἐνδότερος τόπος. † Μύωψ . εἶδος κώνωπος. †

mu 1376 Μυττωτός . ὑπότριμμα. τοῦ Ψελλοῦ· ὁ μυττωτὸς ὑπότριμμα ἐκ τυροῦ καὶ σκορόδων. Μύρμηξ .
παρὰ τὸ μερμερίζω, τὸ φροντίζω, ὁ μέλλων μερμερίζω, ἀποβολῇ τοῦ ω μερμέρηξ, καὶ ἐν
συγκοπῇ μέρμηξ, [καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ μύρμηξ.] (Θηλυκόν.) Μύησις . ἡ μάθησις, καθήγησις,
ἐπιστήμη, γνῶσις, μυσταγωγία ἢ τὸ μυστήριον. παρὰ τὸ μεμυκέναι. Μυκαλησός· Μυκὴνη .
ὀνόματα πόλεων. Μύκη . ἡ θήκη τοῦ ξίφους. παρὰ τὸ μύω, τὸ κατακλείω.

mu 1377 Μύλαι . αἱ σιαγόνες. Μυλία . λίθος. Μύνη . ἡ πρόφασις. ἐπιμονῆς γὰρ χρειά τῷ προφασιζομένῳ
εἰς τὸ ψεύδεσθαι καὶ μὴ εἰπεῖν τὸ ἀληθές· ὥστε ἀπὸ τοῦ μονή, ὡς γονή, γυνή. καὶ μυνάμενος
ἀντὶ τοῦ προφασιζόμενος. παρὰ τὸ μεμυκέναι τῷ στόματι. Μυρίκη . βοτάνη ἄχρηστος,
κυπαρισσοειδής, παραπεφυκυῖα ἐν ποταμοῖς. Μύραινα . ὄνομα ἰχθύος. Μυρρίνη . χώρα.
Μυόνησος· Μυοῦς, Μυοῦντος . ὀνόματα πόλεων. Μύτις . μέρος τοῦ σώματος. καὶ κλίνεται
μύτεως. Μυγή . γέροντος ἀδυναμία. Μωξία . ὁ τῶν ποντικῶν φωλεός. Μυσταγωγία .
μυστηρίων ἀγωγή, διδασκαλία καὶ μετουσία, ἢ μύησεως ἀγωγή καὶ μετάληψις, δηλαδὴ θείας.

Μυσία . περὶ τὴν Ἄβυδόν ἐστιν ἡ Μυσία. (Οὐδέτερον.) Μῦ . τὸ στοιχεῖον, ὅτι μυγμόν τινα ἔχει ἢ τούτου ἐκφώνησις. μυγμὸς δέ ἐστιν ὁ τοῦ μῦ ἦχος, διὰ τοῦ μυκτῆρος ἐξερχόμενος.

mu 1378 Μύγματα . ξύσματα, τζουκνίσματα. [Μυδαλέον . δίυγρον.] Μύκινον . εἶδος ἀγγείου. Μυκόνιον . τόπος. Μυλαῖον πεδῖον . ἀπὸ τοῦ Μυλαίου τόπου. Μυρέλεον . τόπος. Μυρία . πολλά. ἀπὸ τοῦ μεμυκέναι τοὺς δακτύλους ἐν τῇ ψήφῳ. Μύρον . ἀπὸ τοῦ ἐκπιέζεσθαι καὶ ἀποστάζειν. μύρω γὰρ τὸ ῥέω. —ὅσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμός. Μῦσος . βδέλυγμα. Μυστήρια . θεωρία πνευματικὴ τὴν τῶν πολλῶν κατάληψιν διαφεύγουσα. [παρὰ τὸ] ἅ τινα μύσαντα δεῖ τηρεῖν ἔνδον. Μύστρον . ἀπὸ τοῦ μυστίλλεσθαι καὶ μικρὰ ἐπαίρειν. Μύστρον . τὸ κοῖλον. παρὰ τὸ εἰοικέναι τῷ θαλασσίῳ μυτί. καλεῖται δὲ μῦς ἐκεῖνο, ὅτι μύεται καὶ συγκλείεται, ὅτε θέλει. Μυστήριον . τὸ κατὰ Χριστὸν κήρυγμα παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην.

mu 1379 Μυστήριον . καὶ τὸ ἀπόρρητον. ὡς τό· ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα. τὸ τὰ ἀπόρρητα λέγειν αὐτοῖς, δείκνυσιν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην. (Ῥῆμα.) Μυζῶ . τὸ ῥοφῶ. καὶ μυζεῖς ἀντὶ τοῦ θρηνεῖς. Μυκώμενος . ὡς βοῦς βοῶν. Μύκησαν . ἤχησαν. Μύκω . τὸ ἀνοίγω. Μυκτηρίζω . ἐξουθενῶ. Μυλιών . θρηνῶν. καὶ μυλιῶντες, τὰ χεῖλη κινουῦντες, ἀπὸ τοῦ ψύχους, ἢ συγκρούοντες τὰς μύλας, ἢ συνάγοντες. [Μυνάμενος . προφασιζόμενος. μύνη γὰρ ἡ πρόφασις.] [Μύξεις . θρηνήσεις.] Μυντιζόμενος . παρακαμμύων. Μυούμενος . μυσταγωγούμενος. Μυρόμενοι . θρηνοῦντες. [Μύρω . τὸ ῥέω. —ὅσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμός.] Μυσαττόμενος . βδελυττόμενος. Μύσαντος . καμμύσαντος.

mu 1380 Μύω . τὸ καμμύω. Μυωπάζω . ὀφθαλμιῶ. Μυωπίζω . πτερνίζω. ἀπὸ μύωπος, ἥτις ἐστὶ μυῖα ἐρεθίζουσα τοὺς βοῦς. ὡς δ' ὅτε μύωπι τετυμμένος—. † Μυδώσαν . ὄζουσαν.† † Μύθει . λέγεις.† Μυλίζειν . τὸ κατευτελίζειν. τοῦ Ψελλοῦ· τὸ δέ γε ἀπεμύλιζε τὸ κατηυτέλιζε πως. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Μωάβ . ἐρμηνεύεται λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἢ λέβης ἀμεριμνίας· τουτέστιν ὁ ἀπόβλητος ἄνθρωπος, ὁ ἀπειλὴν ἔχων μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. οὐκ εἰσελεύσεται γὰρ Μωαβίτης ἕως τρίτης γενεᾶς καὶ ἕως δεκάτης εἰς τὸν αἰῶνα. ἢ Μωάβ ἔντερον πατρὸς ἐρμηνεύεται. νοεῖται δὲ καὶ τὸ ἡμέτερον σῶμα. Μωδάδ· Μωδεεῖμ· Μωδεῖν· Μωδεάν . ὀνόματα κύρια.

mu 1381 Μῶλωψ . τραῦμα συνουλωθέν. κυρίως δὲ ἡ ἐκ βοείων λώρων γινομένη πληγὴ. ἀπὸ τοῦ βοὸς καὶ τοῦ λέπους, ὃ ἐστὶ δέρματος, ὃ οἱ ἱμάντες κατασκευάζονται. βοόλωψ καὶ μῶλωψ. Μῶλος . τὸ πόλεμος.† ἡ μάχη· ἢ συμβολὴ τοῦ πολέμου. εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηα. παρὰ τὸν μῶλωπα καὶ τὸν μολυσμὸν τὸν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ τῇ μάχῃ. Μῶμος . ὁ ψόγος. Μωμοσκόπος . ὁ φιλόψογος. Μώνυχες . τὰ μὴ διχηλοῦντα, οἷον ἵππος, ὄνος καὶ τὰ τοιαῦτα. ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ὄνομα καὶ συνώνυμον, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ μόνος καὶ τοῦ ὄνυχος ἀποβολῇ τοῦ ν μόνυχες καὶ κράσει τοῦ ο καὶ ω μώνυχες. καὶ μονώνυχες. † Μωνύχιος . ὁ μάταιος.† Μωρός . ὁ ἄφρων. εἴρηται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀθέου καὶ ἀπίστου, ὡς τό· οὗτος λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός. Μωραθί· Μωραῖ . ὀνόματα κύρια. Μῶροι . ἐθνικόν. Μῶφισ, Μῶφιδος . ὄνομα κύριον. Μῶλωψ . ἵχνος πληγῆς ὕφαιμον, θλασθέν-

mu 1382 τος τοῦ σώματος ἐκ τῆς ἀντιτύπου τοῦ πλήξαντος. κυρίως δὲ ἡ ἐκ βοείων λώρων γινομένη πληγὴ. (Θηλυκόν.) Μώκησος . πόλις. Μωκία . κύριον. μωκία καὶ ἡ λοιδορία καὶ ὁ ἐμπαιγμός. μετὰ τῆς συνήθους μωκίας. Μῶλος καὶ Μῶλα . ὀνόματα πόλεων. † Μῶλυζα . σκόροδον μονοφυές.† Μῶλυζαι . αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαί. τοῦ Ψελλοῦ· αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαὶ μῶλυζα γέλιγθες τε. γράφεται καὶ γέλιγθες. (Οὐδέτερον.) Μῶλυ . εἶδος βοτάνης, ὅπερ δέδωκεν ὁ Ὀδυσσεὺς τοῖς ἐταῖροις αὐτοῦ καὶ ἀποκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς Κίρκης. παρὰ τὸ μωλύειν, τουτέστι καταπραΰνειν καὶ καταστέλλειν τὰς φθοροποιούς νόσους. † Μωλυρόν . βραδύ.† Μῶμαρ . ὁ ψόγος. Μωμητά . ἐπίψογα. Μωλάχιον . εἶδος βοτάνης.

Μωλύτερον . τὸ ἀμβλύτερον. παρὰ τὸ μωλύειν. Μῶρυ . τὸ ὄξος. Μῶς . τὸ ὕδωρ παρ' Αἰγυπτίοις. καὶ μῶϋ.

mu 1383 (1st) (Ῥῆμα.) Μωκεύειν . μέμφεσθαι. Μωκῶ . τὸ λοιδορῶ. [μωκώμενος.] Μωκίζω . †τὸ μυκτηρίζω. † τὸ ἐμπαίζω. [Μωλωπίζω .] τραυματίζω. Μωλύειν . πρᾶϋνειν, καταστέλλειν, ἢ τὸ ἀμβλύνειν καὶ κωλύειν. ἀπὸ τοῦ μὴ ὀλλύειν, ἢ ἀπὸ

mu 1384 τοῦ κωλύειν. ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ, ὃ ἐστὶ φάρμακον. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης. Μωμήσεται . μέμψεται. Μωμεύειν . μέμφεσθαι. Μῶ . τὸ ζητῶ. † Μῶν . ἀντὶ τοῦ ἄρα. μῶν ἦλθεν.†

nu 1383 (8th) Ν. Τὸ Ν μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Ναασσών . οὗτος ἕκτος ἀπὸ Ἰούδα ὢν θυγατέρα τοῦ Ἀαρὼν ἡγάγετο. χρή οὖν ἐπισημῆνασθαι, ὅτι ἐνταῦθα συνήφθη ἡ βασιλικὴ φυλὴ τῇ ἱερατικῇ καὶ λευϊτικῇ· ἐκ γὰρ τοῦ Λευὶ Ἀαρών. Ναβουθαί . κύριον. Νάβης . κύριον. Ναβουζαρδάς . ἐρμηνεύεται γαστρίμαργος. Ναζιραῖος . μόναχος, ἡγιασμένος καὶ ἀφιερωμένος τῷ θεῷ. Ναζωραῖος . ἅγιος ἐρμηνεύεται. ἢ κατὰ τινὰς ἄνθος. εὐρίσκεται τοῦτο παρὰ πολλοῖς τὸ ὄνομα.

nu 1384 (7th) Ναίεθος καὶ Ναῖσος . ποταμοί. Νέσος δὲ, κύριον, ψιλόν. Νακοτίλται . οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς· νάκη γὰρ τὰ δέρματα. Νάνοι καὶ νανοφυεῖς . οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ μὴ αὐξανόμενοι. παρὰ τὸ ἄνω ἄνος, καὶ μετὰ τοῦ νῆ στερητικοῦ νήανος, καὶ κατὰ συγκοπὴν νάνος καὶ νάνοι. Ναός . ἑτέρα οὐσία τοῦ κατοικοῦντος παρὰ τὸ κατοικοῦν. Νασμός . ὄμβρος. ἀπὸ τοῦ νάω, τὸ ῥέω. ὅθεν καὶ νᾶμα καὶ ναύτης. Ναστῆρας . οἰκῆτορας. καὶ ναατῆρας.

nu 1385 Νασσαραῖοι . οὗτοι θυσίας μὲν οὐ θύουσιν, οὐδὲ ἐμψύχων μετέχουσιν· ἀρνοῦνται δὲ τὴν πεντάτευχον, τὸν Μωσῆν δεχόμενοι, καὶ λέγοντες, ὡς οὐ ταύτην τὴν εὐρισκομένην νομοθεσίαν, ἀλλ' ἑτέραν ὁ Μωσῆς ἐδέξατο. Ναύαιθος . κύριον. Ναυῆ . κύριον. Ναβὶ δὲ καὶ Νεμὶν, ι . Ναύαιθος . ποταμὸς Ἰταλίας. τῶν ἐξ Ἰλίου πλεόντων Ἑλλήνων κατήχθησαν εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον. αἱ δὲ αἰχμάλωτοι, εὐλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν καὶ τὴν ἐσομένην ζηλοτυπίαν τῶν γυναικῶν αὐτῶν, ἐνέπρησαν τὰς ναῦς. καὶ ὁ μὲν ποταμὸς ὠνόμασται Ναύαιθος ἀπὸ τοῦ αἰῖθω, τὸ καίω, αἱ δὲ γυναῖκες ναυπρησιτίδες, αἱ δὲ νῆες πρησιτίδες. Ναύαρχος . ὁ τῶν νηῶν ἄρχων. Ναυσιπóρος . ὁ διὰ τῆς νηὸς περῶν. Ναύσταθμος . ὁ λιμὴν. Ναύλοχος . ὁ λιμὴν, ἐν ᾧ αἱ νῆες κοιμῶνται. [ὅθεν καὶ εὐναὶ αἱ ἀγκύραι· εὐνάζουσι γὰρ τὴν ναῦν.] † Ναυτίλος . ὁ ναύτης.†

nu 1386 Νάρθηξ . παρὰ τὸ νέρθεν, οἷον κάτωθεν τοῦ ἄμβωνος κεῖσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον ναρθήκιον, καὶ γίνεται παρὰ τὸ νεαρόν, ὃ σημαίνει τὸ ὑγρόν. (Θηλυκόν.) Ναῦλα . εἶδος ὀργάνου. Νακώλεια . τόπος. Ναῖδες . αἱ Νύμφαι. Νάξος καὶ Ναξία . νῆσος. Νάπη . τὸ ἔδαφος. ἢ ὕλη, ἢ ὀρεινὸς τόπος. Νάρκη . ἔκλυσις μελῶν, καὶ ὄνομα ἰχθύος. Ναύπακτος . παρὰ τὸ ναυπήγιον γενέσθαι τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκεῖ. Ναυσικάα . ταῖς ναυσὶ κεκασμένη. Ναυαγία . κλυδωνισμὸς, ὡς εὐπραγία. Ναῦς . τὰς νῆας. τὸ δὲ νῆας ἀπὸ τοῦ νῆσαι, τὸ σωρεῦσαι. Ναυμαχία . ἡ διὰ πλοίων μάχη. Ναῦφιν . ἥτοι ταῖς ναυσὶ. κρᾶσις ἐστὶ τοῦ α καὶ ο εἰς τὴν αὐ δίφθοργον. ἀπὸ τοῦ ναῦς γὰρ, ναὸς, γίνεται ναόφιν καὶ ναῦφιν. οἷον· ναῦφιν ἀμυνόμενοι— ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν νεῶν ἀποσοβοῦντες.

nu 1387 Ναύπλιος . ἡ ἐν θαλάσῃ πρόοδος. καὶ ναυπλίειον. Ναυτιλία . ἡ ναυτικὴ. Ναυτία . * Ναυτιῶ. τὸ κλυδωνίζομαι, ἢ μεταφέρομαι ἀπὸ ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον. ἢ καταποντίσαι. * Νάφθα . τὸ θεῖον. ἢ πίσσα ὕδατῶδης. Ναχιάστεως . τόπος. (Οὐδέτερον.) Ναζώρειον . ὄρος. Νάκεσι . δέρμασιν αἰγείοις. καὶ νάκη ἐπὶ θηλυκοῦ. κωδία καὶ κώδιον, τὸ τοῦ προβάτου. Ναστόν . μεστόν· πλήρης· σκληρόν. Νᾶμα . ποτόν· ὕδωρ. ἀπὸ τοῦ νάω, τὸ ῥέω. Νάπυ . τὸ σίνηπι. κατὰ στέρησιν τοῦ ἡπίου διὰ τὴν δριμύτητα. (Ῥῆμα.) Νάει . ῥεῖ. Ναίω . τὸ οἰκῶ. ναίων Ἰωνᾶς ἐν μυχοῖς θαλαττίοις. Ναιετάωσιν . οἰκοῦσι. [ἀπὸ τοῦ ναίω, ναιέτης, ναιετῶ, ὡς κυνηγέτης, κυνηγετῶ. καὶ ἔδει μὲν ναιεταοῦσιν, ὡς βοάουσιν· ἀλλ' ἔστιν ὅμοιον τῷ ἰδρῶσα.] Ναυλοχῶ . τὸ ἐλλιμενίζω.

Ναυτιλλόμενοι . οἱ πλέοντες ναῦται. Νάσσα . ἔκτισα. Ὅμηρος· καί κέ οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν καί δώματ' ἔτευξα.

nu 1388 (1st) (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ναί μὴν . ὄντως δῆ. Ναίχι . ἀντὶ τοῦ ναί, Ἀττικῶς. Τὸ Ν μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Νεανίσκος . ἀπὸ ἐτῶν εἴκοσι τριῶν ἕως ἐτῶν τριακοντατεσσάρων ἢ τεσσαρακονταενός. Νεανίας . παρὰ τὸ νέος γέγονε νεᾶν, ὡς μέγιστος μεγιστάν, καὶ παράγωγον ἔξ αὐτοῦ νεανίας καὶ νεανίσκος. Νεβρός . τὸ τῆς ἐλάφου γέννημα, ὁ νεωστὶ ἐπὶ βοράν ἐληλυθώς. [ἢ νεβρόν τὸν μείζονα καὶ οὐ νεογενῆ λέγει, ὡς νεμόμενον ἐπὶ βοράν.] Νεβρώθ . κύριον. Νέαιθος . κύριον. Νέηλυσ . ὁ νεωστὶ ἐληλυθώς. [τὰ εἰς υς σύνθετα, εἰ μὲν ὥσιν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀπλῶν συντεθειμένα, τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάττουσι κλίσιν, οἷον· βραχὺς, βραχέος, τρίβραχυς, τριβράχεος, ὀφρὺς, ὀφρύος, λευκόφρυς, λευκόφρυος· εἰ δὲ ἀπ' ἄλλων τινῶν εἰσὶ συντεθειμένα, διὰ τοῦ δος κλίνονται, οἷον· ἔπηλυσ, ἐπήλυδος, νέηλυσ, νεήλυδος· ταῦτα γὰρ οὐκ ἀπὸ τῶν εἰς υς εἰσὶν συντεθειμένα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω γίνεται ἡλὺς καὶ νέηλυσ.] Νείατος . ὁ ἔσχατος.

nu 1389 Νειρεὺς . ὁ κόχλος. Νηρεὺς δὲ ὁ θαλάσσιος, ἡ . Νιρεὺς δὲ ὁ εὐμορφος, ἰ. Νεκρός . παρὰ τὸ νε στερητικὸν μόριον καὶ τὸ κῆρ γίνεται νεκηρός, ὁ ἐστερημένος τῆς ψυχῆς, καὶ κατὰ συγκοπὴν νεκρός. Νέκυς . ὁ νεκρός. ἔστι κίκυς, ἡ δύναμις, καὶ μετὰ τοῦ νε στερητικοῦ νεκίκυς, ὁ ἐστερημένος κίκυος, καὶ κατὰ συγκοπὴν νέκυς. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ ἵππος γίνεται ἵππυς, καὶ κότος κοτὺς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ νεκρὸς νεκρὺς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου νέκυς. Νεογίλος . ὁ νέος καὶ μικρός. Νέος ἄνθρωπος . ἡ ἀγνεία καὶ ἀρετή. Νεόλεκτος . ὁ νεοστράτευτος. Νεοθαλής . ὁ νεόβλαστος. Νεογνός . ὁ νεωστὶ γεγεννημένος. ἢ νεόγονος τὶς ὢν. Νέος . ἀπὸ τοῦ νέεσθαι, ὃ ἐστι πορεύεσθαι εἰς αὕξησιν. [ἢ παρὰ τὸ ὀρμᾶσθαι. ὀρμῆς γὰρ καὶ ἡλικίας ἀνάπλεως.] Νεοσσός . ὁ νεωστὶ σευόμενος, ὃ ἐστὶν ὀρμῶν. ἢ παρὰ τὸ νεάζω. Νέποδες . οἱ ἰχθύες, οἱ ἐστερημένοι ποδῶν. Νέπως . παρὰ τὸ πῶμι, τὸ πίνω, ὁ μέλλων πῶσω, ἀποβολῇ τοῦ ω μετὰ τοῦ νε στερητικοῦ Νέπως. ἄνυδρον γὰρ τὸ ὄρος ἐκεῖνο. κλίνεται δὲ Νέπωτος. Νεπωτιανός . κύριον. Νέρτερος . ὑποκάτω νεκροῦ, ἢ ὁ ὑπὸ γῆν νεκρός.

nu 1390 Νεστοριανοί . ὧν ἡ αἵρεσις αὕτη ἄλλον μὲν τὸν Χριστὸν, ἄλλον δὲ τὸν υἱὸν ἔλεγον. Νεφθαλεῖμι . ἐρμηνεύεται στέλεχος ἀνειμένον, ἡγουν φυτὸν πλατυνόμενον. Νεφρός . παρὰ τὸ νείφεσθαι, τὸ οὐρῶ. τὸ δὲ νείφειν κυρίως ἐπὶ τῆς ἐκ νέφους καταφορᾶς τῶν ὑδάτων. Νεωτεροποῖός . ἀντάρτης· τύραννος. Νεώνητος . ὁ νεωστὶ ἀγορασθεῖς. Νεωκόρος . ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμελούμενος. κορεῖν γὰρ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ σαίρειν, καὶ τὸ κοσμεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι. Νεώς . ὁ ναός. [Ἀττικῶς. τὸν νεῶν ἡ αἰτιατική, σὺν τῷ ν. καὶ λαγῶν καὶ Κῶν. ἢ δὲ γενική καὶ δοτική ἄνευ τοῦ ν, τοῦ νεῶ καὶ τῷ νεῶ.] Νεόφυτος . ὁ νεοκατήχητος. παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεῖς εἰς κρίμα ἐμπέση τοῦ διαβόλου. Νέος ἄνθρωπος καὶ νέος Ἀδάμ . ὁ Χριστὸς, ὃν ἐνδύομεθα δι' εὐαγοῦς πολιτείας. (Θηλυκόν.) Νεάνις . ἡ παρθένος. καὶ τὸ τῆς νεανιότητος ὄνομα. ἐπὶ τῆς παρθενίας εἴωθεν ἡ γραφὴ τιθέναι. Νεάτη . ἡ ἐσχάτη. παρὰ τὸ νέος. οἱ γὰρ νεώτεροι ἀτελεῖς εἰσὶ καὶ ἔσχατοι. [δὴ τότε λυσάμενοι νεάτας ἐκπείσματα δάφνης.] Νεανεία . ἡ ἔπαρσις.

nu 1391 Νεάπολις . ἡ Σαμάρεια. Νέαιρα . τὸ ἔσχατον μέρος τῆς κοιλίας. παρὰ τὸ νέω γέγονε νέαιρα. καὶ νέατον τὸ ἔσχατον. ὅθεν καὶ λαγῶν τὸ αὐτὸ εἴρηται. [παρὰ τὸ λήγω. τὸ δὲ νέω σημαίνει τὸ πορεύομαι· εἰς αὐτὴν γὰρ πορεύονται τὰ ἐσθιομένα.] Νείαιρα . ἡ ἐσχάτη. Νειός . ἡ ἡροτριασμένη γῆ. Νείκη . ἡ φιλονεικία. Νεκάδες . Ὅμηρος εἴωθε λέγειν τὰς τῶν νεκρῶν τάξεις, παρὰ τὸ νέκυας, νεκυάδας τινὰς οὔσας καὶ νεκάδας. Νεκυομαντία . ἡ νεκρομαντία. Νέμεσις . ὕβρις· μέμψις. Νέμεα . πόλις. Νέμεια . ἐορτὴ καὶ πόλις. Νεοσσειά καὶ νεοττεία . ἡ ἐκλέπισις. Νεότης . ἀκμὴ σώματος, ἢ ἄστατος πρακτέων γνώμη. ἢ πρόφασις ἀκολασίας τοῖς ἀκρατεστέροις. Νεολαία . ὁ νέος λαός. Νεομήνια Νεοκαισάρεια . πόλις. Νευρὰ καὶ χορδὴ διαφέρει . νευρὰ μὲν ἢ ἐκ τῶν νευρῶν, ἥτινι χρῶνται εἰς τὰ τάξα· χορδὴ δὲ ἢ ἐκ τῶν ἐντέρων εἰς τὰ ὄργανα.

Νεφρίτης . νόσος παρὰ τοὺς νεφρούς. Νεφέλη . ἄηρ παχὺς ἐκ τῆς ὑγρᾶς κατὰ γῆν ἀναθυμιάσεως συνιστάμενος, εἴτα μετεωρισθεὶς

nu 1392 τοῖς ἀνέμοις, ὅταν λάβῃ παρ' αὐτῶν ἀξιόλογον ἄθροισμα, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐνεσπαρμένης αὐτῷ νοτίδος βάρος ἱκανὸν γένηται, τότε σταγόνας εἰς τὴν γῆν ἀφήσι, καὶ αὕτη τῶν ὄμβρων ἡ φύσις ἀπὸ γῆς τὴν ἀρχὴν ἐχόντων, καὶ δι' ἄερος πάλιν ἐπὶ τὴν γῆν φερομένων. Νεοαρδέα . νεωστὶ πεποτισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν. (Οὐδέτερον.) Νεανιεύματα . ἀλαζονεύματα· κομπάσματα. Νηκονῆ . νεωστὶ ἠκονημένα. Νηγενές . νεωστὶ γεννηθέν. Νέβελ . κεράμιον. Νείατον . τὸ ἔσχατον. [ὥς παρὰ τὸ μέσος γίνεται μέσατον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέω νέατον καὶ νείατον.] Νεῖκος . ἡ φιλονεικία. παρὰ τὸ νέοις ἐοικέναι. ἡ γὰρ φιλονεικία τοῖς νέοις ἀρμόζει. Νειλόεν νᾶμα . τὸ τοῦ Νείλου. Νεῖλος δὲ ποταμὸς ἐστὶν ἐν Αἰγύπτῳ. παρὰ τὸ νέαν ἰλὺν ἔχειν ἐν τῇ ἀναβάσει, Νεῖλος καὶ Νεῖλος. [ἡ παρὰ τὸ νέω, τὸ ῥέω, Νεῖλος, ὁ ῥέων ἰλὺν· ὁ γὰρ Νεῖλος ἰλυώδης ἐστίν. ἡ ὥσπερ παρὰ τὸ πένθω πενθίλος, οὕτως καὶ παρὰ τὸ νέω Νεῖλος καὶ κατὰ συναίρεσιν Νεῖλος. καὶ γὰρ νέος κατ' ἔτος γίνεται· πλημμυρεῖ γὰρ κατ' ἔτος καὶ ποτίζει τὴν Αἴγυπτον.] Νεανικώτερον . τολμηρότερον.

nu 1393 † Νεῖον . τὸ τῆς νηὸς πυθμενοειδὲς ξύλον.† Νέκταρ . θεῖον πόμα. καὶ νεκτάρειον πόμα, τὸ θαυμαστὸν καὶ ἀκήρατον. ἡ νέκταρ τὸ τῶν θεῶν πόμα, οἶονεὶ ὁ συνέχων τοὺς πίνοντας ἐν νεότητι. παρὰ τὸ ἔχω καὶ τὸ νέον γίνεται νέκταρον, καὶ κατὰ συγκοπὴν νέκταρ. διὸ καὶ ἡ Ἥβη αὐτὸ κιρνᾷ. τινὲς ἐπὶ τοῦ θεοῦ νάματος. παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ κτῶ γέγονε νέκταρ· οἶονεὶ τὸ στέρησιν ποιοῦν τὸ κτᾶσθαι καὶ φονεύεσθαι τοὺς πίνοντας αὐτό· ἀφ' οὗ δηλοῦσθαι τὸ ἀθάνατον· οἶον τὸ μὴ κτεινομένοις διδόμενον. Νεόδηκτον . τὸ νεοκατασκευαστον. Νεόφθιτον . τὸ νεόφθαρτον. † Νεαλές . τὸ νεωστὶ ἐαλωκός· οἶον ἰχθύς. δύναται δὲ καὶ τὸ νεωστὶ ἀλὶ πεπασμένον.† † Νεόκτητον . τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον.† Νεόκηκτον . τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεοσύλλεκτον . τὸ νεοστράτευτον. Νεόβδαλτον . τὸ νεοάμελεκτον. γάλα νεόβδαλτον. Νεώττιον . πωλίον. Νεμειαῖον . ὄρος Πελοποννήσου. Νέφος . τὸ πλῆθος. νέφος μαρτύρων. ἡ καὶ τὸ τῶν ὑετῶν ἀπὸ τῆς ἀνηνεχθείσης ἀναθυμιάσεως

nu 1394 εἰς ὕδωρ. οἶονεὶ τὸ ἐστερημένον φάους, νέφαος, νέφος. ἡ παρὰ τὸ νεῖφω, τὸ βρέχω. οὕτω Φίλων. Νεῦρον . παρὰ τὸ νεῖσθαι δι' ὅλου τοῦ σώματος. Νεώνητα . νεωστὶ ἀγορασθέντα. (Ῥῆμα.) Νέηαι . πορευθῆς. [νέω, τὸ πορεύομαι, νέομαι, νέεται, τὸ ὑποτακτικὸν νέησαι, καὶ τὸ ἰωνικὸν νέηαι.] Νεανιεύεται . [ἀλαζονεύεται.] Νεῖαι . πορευθήσῃ. Νεῖν . ἀντὶ τοῦ κολυμβᾶν. Νείκησεν . ὕβρισεν· ἐφιλονείκησεν. [καὶ νεικεῖσιν. ἀπὸ τοῦ νεικῶ, νεικεῖω, νεικεῖη, καὶ ἐκτάσει τῆς σι συλλαβῆς νεικεῖησι.] Νεῖφει . χιονίζει, βρέχει. [ἀπὸ τοῦ νέφος, ἐξ οὗ νόφος καὶ γνόφος, γίνεται νέφω καὶ νεῖφω.] Νέμεται . βόσκεται. Νέμω . τὸ παρέχω. καὶ νεῖμαι. Νεμεσῆσεται . μέμψεται. [καὶ νεμεσᾷ. καὶ νεμεσῆσαι. ἀπὸ τοῦ νεμεσῶ, δευτέρας συζυγίας περὶ πάθους ἐνεστῶτος ἰωνικοῦ.] Νενέεται . σεσώρεται. ἔστι ῥῆμα νῶ, τὸ σωρεύω. [ὁ παρακείμενος νένηκα, ὁ παθητικὸς

nu 1395 νένημαι, νενήμεθα, νένησθαι, νένηνται, καὶ τὸ ἰωνικὸν νενέεται.] Νενευκότι . συγκύψαντι. Νέονται . πορεύονται. καὶ νέω. Νευστάζων . κινῶν· ἐννεύων. νευστάζων κάραν Ἰούδας. Νέω . τὸ κολυμβῶ. Νεωτερίζει . καινὰ πράττει. ἀνταίρει. Νεώσαντες . ἀρόσαντες. Νεωλῆσαι . ἔξω τὴν ναῦν ἐλκῦσαι. Νέαται . κατωκισμένα εἰσὶ. [ἀπὸ τοῦ νῶ, οὗ παράγωγον νέω. ὥς τὸ κέαται.] (Ἐπίρρημα.) Νειόθεν . ἐσχάτως. Νέρθεν . ὑποκάτωθεν. [παρὰ τὸ ἔνερθεν, νέρθεν, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε . τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν, τὴν γῆν. γέγονεν ἔρος καὶ ἔνερος, ἐνέρωθεν καὶ συγκοπῇ ἔνερθεν.] Νεωσί . ἀρτίως, προσφάτως. [οἱ νέοι, τῶν νέων, ἐπίρρημα νέως, νεωσί.] Νέωτα . εἰς τὸ αὖριον, εἰς τὸ μέλλον. ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος. [Ἀττικῶς. παρὰ τὸ νέος νέωτα, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω . ἡ ἔστι νέοτε, ὥς ἄλλος ἄλλοτε, καὶ τροπῇ αἰολικῇ τοῦ ε εἰς τὸ α ἐπ' αὐξήσει τοῦ ο .]

nu 1396 (1st) Τὸ Ν μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Νήδυμος . ὁ γλυκὺς, ὁ ἡδύς. νήδυμος ὕπνος. [οἱ δὲ ἡδυμος, χωρὶς τοῦ ν . καὶ ἴσως ἐνόμισαν ἀπὸ τοῦ ἡδὺς εἶναι παράγωγον. λέξεως δὲ δασυνομένης οὐ συντίθεται τὸ ν κατ' ἀρχάς. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δύω, δύσω, ἐξ οὗ ῥημα ὄνομα δύμος καὶ μετὰ τοῦ νη ἐπιτατικοῦ νήδυμος.] Νῆϊς . ὁ ἐστερημένος. Νηΐτης στόλος . ὁ διὰ τῶν νηῶν. Νήκερως . ὁ μὴ ἔχων κέρας. Νήλωπος . ὁ μὴ ἔχων ἱμάτιον. Νηλῆϊ . τὸ Νηλεῖ, ποιητικῶς. Νηλῆς . ὁ ἀνηλεής. Νηλήτεις . τοὺς ἀμαρτωλοὺς. [ὥς ἀπὸ τοῦ εὐσεβῆς γίνεται εὐσεβέες, εὐσεβεῖς, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ νηλήτης γίνεται νηλήτεες, νηλήτεις. παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἀλιτεῖν, τὸ ἀμαρτάνειν. τὸ ἀλιτεῖν διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται, τὸ δὲ νηλήτης διὰ τοῦ ἦτα, ὅτι αἰολικῶς ἐτράπη τὸ ι εἰς τὸ η . ἔτεροι δὲ τοὺς ἀναμαρτήτους λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ καὶ τοῦ ἀλιτεῖν.] Νηλεής . ὁ σκληρὸς, ὁ ἀπηνής, [ὁ ἀνηλεής. ἀπὸ τοῦ ἔλεος γέγονε καὶ τοῦ νη στερητικοῦ ἐπιρρήματος, οἰοῖναι ὁ ἐστερημένος τοῦ ἐλεεῖν. τὸ δὲ νηλῆς ἀπὸ τοῦ νηλεῆς γέγονε κατὰ κρᾶσιν.

nu 1397 ἀπὸ τοῦ λῶ, τὸ θέλω, καὶ τοῦ νη στερητικοῦ, οἰοῖναι ὁ μὴ θέλων εἶναι ἐλεήμων, ἀλλὰ ἀκαμπῆς καὶ σκληρός.] Νήλιπος . ἀνυπόδετος ἢ μονοχίτων. [κατὰ στέρησιν τοῦ νη , ὥσπερ νηνεμία. τὸ δὲ νήλιποι, οἱ ἀνυπόδετοι, συνήρηται ἀπὸ τοῦ νηλίποδος.] [Νημερτής . ὁ ἀληθής. παρὰ τὸ ἀμαρτῶ ἀμαρτής, καὶ μετὰ τοῦ νη στερητικοῦ νηαμαρτής, καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε νημερτής, ὁ ἐστερημένος τοῦ ἀμαρτάνειν.] Νήπιος . ἄφρων, ἀνόητος. [παρὰ τὸ ἦπιος πλεονασμῷ τοῦ ν νήπιος, ὁ πρᾶος καὶ προσηνὴς καὶ νήπια ποιῶν. ἢ παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ εἰπεῖν, νηέπιος καὶ κατὰ συναίρεσιν νήπιος, ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. ἢ νήβιος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου.] Νηπύτιος . ἄφρων, ἀνόητος. [παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ πινυτὸν γέγονε νηπινύτιος, καὶ συγκοπῇ τοῦ ι καὶ τοῦ ν νηπύτιος.] Νηρεὺς . ὁ θαλάσσιος δαίμων. ἢ κοχλίας. ἀπὸ τῆς νήξεως καὶ τοῦ ῥαδίως νεῖν. Νηρίτης . ὁ θαλάσσιος κοχλίας. [οὐκ ἔστι δὲ παρὰ τὸ Νηρεὺς ὥφειλε γὰρ γράφεσθαι διὰ διφθόγγου, ὡς Ἀταρνεὺς, Ἀταρνεΐτης. ὁ δὲ τεχνικὸς λέγει, ἀπὸ τοῦ Νηρηΐς ἐστί.] Νηρίθμους . ἀναριθμήτους. Νῆστις . ἄγευστος. ἢ ἔντερὸν ἐστὶν οὕτω λεγόμενον. [οἷον νησίτης, παρὰ τὸ κενὸν εἶναι σι-

nu 1398 τίων. τὸ γὰρ νη στερητικὸν ἐστὶ. νῆστις, καὶ κλίνεται νήστιος, ὡς ὄφιος, ἔχιος. τὸ πληθυντικὸν τοὺς νήστις διὰ τοῦ ἰῶτα.] Νῆ τὸν θεόν . μὰ τὸν θεόν. Νήφων . κύριον. Νηφάλιος . ὁ γρήγορος. Νηφάλεος . ὁ σώφρων. Νηφαλισμός . ἢ προσοχή. Νηφάλεος . ἄγρυπνος, διορατικός. ζέων τῷ πνεύματι. ὁ Ἀπόστολος νηφάλεον, σώφρονα, κόσμιον. (Θηλυκόν.) Νηδύς . ἡ γαστήρ. ἀπὸ τοῦ διανενῆσθαι, ὃ ἐστὶ σεσωρεῦσθαι καὶ πεπληρῶσθαι. Νῆες . πλοῖα. [ἀπὸ τοῦ νῆσαι, τὸ σωρεῦσαι.] Νηΐδες . αἱ Νύμφαι. [αἱ ἐν νάμασιν οὔσαι. παρὰ τὸ νάω, τὸ ῥέω.] Νηνεμία . ἡσυχία, γαλήνη. Νηπεία καὶ νηπιέη . ἡ ἀφροσύνη. Νηρηΐδες . θαλάσσιοι δαίμονες. [ἔχει τὸ ἰῶτα, ἀπὸ γὰρ τοῦ Νηρηΐδες, ὡς Βρισηΐδες καὶ Χρυσηΐδες, Νηρηΐδες, Καδμηΐδες.] Νηστεία . τῆξις σώματος, καὶ ὑπωπιασμός. Νῆσσα . τὸ νησσάριον. [ὥς παρὰ τὸ δόξω δόξα, καὶ ἄγω ἄξω καὶ ἄμαξα, οὕτως καὶ παρὰ τὸ νῶ, τὸ κολυμβῶ, νῆσα καὶ ἀναδιπλασιασμῷ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου νῆσσα.] Νίσσα δὲ τόπος καὶ πόλις, ι.

nu 1399 Νῆσις . ἡ κλῶσις καὶ ἡ σώρευσις. Νῆσος . παρὰ τὸ νῶ, τὸ κολυμβῶ. ὁ μέλλων νήσω. ἐξ αὐτοῦ γέγονε νῆσος. Νήτη . ἡ τῆς λύρας χορδή. Νητρία . χώρα. γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι. Νῆϋς . ἡ ναῦς. [διὰ τοῦ ἦτα. παρὰ τὸ νέω, τὸ νήχω, νηϋς, διὰ τοῦ α ναῦς, παρὰ Δωριεῦσι. χρῆται οὖν ὁ ποιητὴς ταύταις ταῖς φωναῖς νηυσί· ναυσί· νέεσσι· νήεσσιν. οἱ Αἰολεῖς νάεσσι. τί οὖν; Ὅμηρος οὐκ οἶδε τὴν ναυσὶ φωνήν; ναί· ἀλλ' ἐν συνθέσει, ναυσίθοος, ναυσίκλυτος.] (Οὐδέτερον.) Νήκεστον . ἀθεράπευτον. [Ἡσίοδος — ἐν δὲ δίκην βλάβας νήκεστον ἀάσθη. ὃ ἐστὶν ἐβλάβη.] Νήιον . ξύλον ναυπηγήσιμον. καὶ ὄρος πλησίον Ἰθάκης. Νηγάτεον . νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νηκτά . κολυμβητὰ, ἔνυδρα. Νηκερδέα . ἀνωφελῆ. [ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου.] Νηλεὲς ἦμαρ . σκληρὰ ἡμέρα. Νημερτές . ἀληθές. Νῆμα . οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ νήθω, νῆσμα καὶ νῆμα, ἀλλ' ἔστι νῶ ῥημα, ὅπερ σημαίνει τὸ νήθω.

nu 1400 [τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης.] Νήριτον . τὸ πολὺ. πρὸς δ' οὐδείς φιλονεικήσειε διὰ τὸ πλῆθος. Νήριτον καὶ ὄνομα ὄρους. Νήποινον . χωρὶς ποινῆς. Νήϋτμον . τὸ ἄφωνον, τὸ ἐστερημένον αὐτμῆς, ὃ ἐστὶ φωνῆς. [Νηφάλιον . τὸ γρήγορον.] (Ῥῆμα.) Νηήσας καὶ νήσας . ἀντὶ τοῦ σωρεύσας. καὶ νῆσαι. καὶ νῆει ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσε. Νήθω . τὸ κλῶθω. Νηκούστησε . παρήκουσε. Νηπιάζεται . μωραίνεται. Νήφει . γρηγορεῖ. νείφει δὲ ἀντὶ τοῦ βρέχει, δίφθογγον. νίφει δὲ ἀντὶ τοῦ χιονίζει, ι, ἐξ οὗ καὶ νιφὰς καὶ νιφετὸς, ἡ χιών. Νήχεται . κολυμβᾷ. Νηπιάζειν . τὸ μὴ εἰδέναι κακοποιεῖν ἢ ἀμαρτάνειν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε. (Ἐπίρρημα.) Νηλεῶς . ἀντὶ τοῦ ἀνηλεῶς. καὶ νηλειῶς. Νηποινί . ἄνευ τιμωρίας. Νητρεκῶς . ἀληθῶς.

nu 1401 (1st) Τὸ Ν μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Νίγερ . κύριον. καὶ ὁ περάτης. Νικήρωτος· Νικίας· Νικήτης· Νικήτας . ὀνόματα κύρια. Νιμμός . ἡ κάθαρσις. Νῖνος· Νιννύας . κύρια. Νισαῖος ἵππος . ὃ ἐστὶ ξανθός· ἡ γὰρ Νίσα πάντας τοὺς ἵππους ξανθοὺς ἔχει. Νιτιάτης . κύριον. ἡ τοῦ Νιτιάτου μονή. Νιφετός . χιών [κατὰ λεπτὸν φερομένη.] Νίν . ἀντὶ τοῦ αὐτόν. Νικόδημος . κύριον. ἐρμηνεύεται ὁ κατὰ διάνοιαν ἐρῶν μένος εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Χριστοῦ, τὴν δὲ τῆς πράξεως τῶν ἐντολῶν φιλοτιμίαν φειδοῖ τῆς σαρκὸς ὡς δειλὸς παραιτούμενος. καὶ ὁ Θεόλογος· κἄν Νικόδημος ᾗς ὁ νυκτερινὸς θεοσεβῆς, μύροις αὐτόν. (Θηλυκόν.) Νίκωχis . πόλις. Νίκη . παρὰ τὸ ἐνὶ δοτικῇ καὶ τὸ εἶκω, τὸ ὑποχωρῶ, γέγονεν ἐνιείκη, καὶ ἀποβολῇ τῶν δύο εε, τοῦ τε ἐν ἀρχῇ καὶ τοῦ μέσου, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ιι εἰς ἐν, δηλονότι μακρὸν, νίκη, οἶον ἡ ἐνὶ ὑποχωροῦσα. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς λέγει· ἑτεραλκέα νίκην. [ἄλλοι δὲ, παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τοῦ εἶκω γέγονε νίκη, κατ' ἔκθλιψιν τοῦ ε, ἡ μηδενὶ ὑποχωροῦσα. ἀλλ' ἀντίκειται αὐτοῖς καὶ ἡ ἀποβολὴ καὶ ἡ γραφὴ· ἡ γραφὴ μὲν, ὅτι νίκη διὰ τοῦ

nu 1402 ι γράφεται, καὶ ὥφειλε γράφεσθαι διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἡ ἀποβολὴ δὲ, ὅτι οὐδέποτε τὸ νη ἐπίρρημα ἀποβάλλει τὸ η, οἶον νήδυμος.] Νινευί . πόλις. Νίσα . τόπος, καὶ πόλις ἐν Ἐρυθρᾷ κειμένη. Νίσιβις . χώρα. καὶ κλίνεται Νισίβεως. [Νιφάδες . σταγόνες χιόνος.] Νίφα . νιφὰς, νιφάδος, νιφάδα, καὶ κατὰ συγκοπὴν νίφα. Νικόλαος . κύριον. παρὰ τὸ νίκος καὶ τὸ λαὸς γίνεται Νικόσλαος. [ἀλλὰ τὰ εἰς ος ὀνόματα ἐν τῇ συνθέσει τῆς ἐπαγομένης λέξεως, τῆς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένης, ἀποβάλλουσι τὸ ς καὶ φυλάττουσι τὸ ο . θεὸς, Θεόδωρος.] Νίμμα . κάθαρμα. Νίτρον . σαπώνιον, ἢ εἶδος ἱατρικόν. [παρὰ τὸ νίζω νίτρον, ὡς μάσσω μάκτρον, πλήσσω πλήκτρον, φέρω φέρτερον.] Νιτέριον . ἀκρωτήριον. Νίζω . σημαίνει τὸ νίπτω, καὶ τὸ καθαίρω. [νίπτω, νίζω. οἱ Αἰολεῖς τὰ εἰς πτω ῥήματα εἰς δύο ςς μεταβάλλουσιν. οἶον νίπτω νίσσω. Ταραντίνων δὲ φωνῇ γίνεται νίζω.] Νικῶεν . εὐκτικόν. ὡς ἀπὸ τοῦ σιγῇ σιγῶ, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ νίκη νικῶ. καὶ τὸ εὐκτικὸν νικῶεν καὶ νικῶη. νικῶ, νικᾷς, ἡ μετοχὴ ὁ νικῶν, τοῦ νικῶντος, τὸ εὐκτικὸν νικῶμι, τὸ τρίτον νικῶ καὶ πλεονασμῶ τοῦ η ἀττικῶς νικῶη, καὶ ἐξ αὐτοῦ νικῶ, καὶ νικῶης. Νισσόμενος . στρεφόμενος.

nu 1403 (1st) Τὸ Ν μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Νόες . οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ λογισμοί. ὅτι κακῶς λέγουσι καὶ παρ' ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι τὸν νόα αἰτιατικὴν τῶν ἐνικῶν, καὶ οἱ νόες εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, καὶ αἰτιατικὴν τοὺς νόας· δέον γὰρ τὸν νοῦν λέγειν, καὶ οἱ νοῖ. ἀπὸ συναιρέσεως ἐστὶ καὶ δεῖ πρὸς τὸ ἐντελὲς κλίνεσθαι καὶ τὸ συνηρημένον. ἔστι γὰρ νόος, νοῦς, νόον, νοῦν. Νόθος . ὁ μὴ γνήσιος υἱός. παρὰ τὸ ὄνῳ, τὸ μέφομαι καὶ βλάπτω, γίνεται ὀνότος, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ο καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ νόθος, ὁ μὴ ὢν γνήσιος υἱός, ἀλλ' ἐκ παλλακίδος. αἱ γὰρ παιδοποιεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ τετραχῶς λέγονται· γνήσιος, νόθος, σκότιος καὶ παρθένιος· γνήσιος ὁ ἐκ νομίμων γάμων· νόθος ὁ ἐκ παλλακίδος· σκότιος ἐκ λαθραίας μίξεως· παρθένιος ὁ ἐκ τῆς παρθένου ἔτι νομιζομένης γενόμενος. Νομῆες . οἱ ποιμένες. [καὶ νομέας καὶ νομεῖς.]

nu 1404 Νομοῖστωρ . ὁ νομομαθής. Νομικός . ὁ τῷ νόμῳ ἀκολουθῶν. ἢ ὁ τοῦ νόμου ἐξηγητής. Νομοδιδάσκαλοι . οἱ γραμματεῖς ἐρμηνεύονται. [συνῆσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ οἱ λεγόμενοι νομικοί.]

Νόμος . ὃν ἔχομεν γραπτὸν νόμον· τὸ νόμισμα· ὃ τὴν γῆν μερίζων· παρ' Αἰγυπτίοις ἡ χώρα· ἡ συνήθεια· μέτρον γῆς· τὸ εὐαγγέλιον. Νόμος . λόγος προστακτικὸς τῶν πρακτέων καὶ ποιητέων καὶ μὴ· παρὰ τὸ νέμω, τὸ μερίζω. Νόμος . χαλινὸς αὐτεξουσιότητος. Νόμος καὶ ἐντολὴ διαφέρει . νόμος μὲν γάρ ἐστιν ὅρος ἀποφαντικὸς τοῦ μὴ χρῆναί τι δρᾶν τῶν ἐκτόπων, ὁποῖόν ἐστι τό· οὐ φονεύσεις· ἐντολὴ δέ ἐστιν ὅρος ἀποφαντικὸς αἰσχροῦ πράγματος, συνεζευγμένης ἐντολῆς, οἷον ἐστὶ τό· ἐὰν μὴ περισσέυῃς ἢ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν [τῶν οὐρανῶν.] Νόστος . ἡ πρὸς τὸν οἶκον ἐπάνοδος. παρὰ τὸ νέω, τὸ πορεύομαι. νόστος καὶ ἡ τῆς γεύσεως ἀνάδοσις.

nu 1405 Νοσφισμός . χωρισμός. Νότος . ὃ κατὰ μεσημβρίαν τόπος. καὶ ὁ ἄνεμος. [ἀπὸ τοῦ νεῖσθαι, ὃ ἐστὶ διέρχεσθαι καὶ πορεύεσθαι.] Νοτίου . θαλασσίου. νοτίου θηρός. λέγει δὲ τὸ κῆτος. Νοῦμμος . τὸ νουμμίον. Νουνεχής . συνετὸς, φρόνιμος. καὶ νουνέχεια. Νοῦς . τριχῶς λέγεται. νοῦς θεοῦ· νοῦς καὶ ὁ ἄγγελος· νοῦς καὶ ὁ ἡμέτερος. Νοῦς . ὅρασις ψυχῆς ἀσώματος πρὸς πάντα ἐκτείνουσα. Νοῦς . πρᾶγμα ἄδηλον, ἀδήλως ἄδηλα περιαθροῦν. τοῦτο γάρ ἐστι νοῦς ἐν ψυχῇ, ὅπερ ἐστὶν ὀφθαλμὸς ἐν σώματι. Νοῦς ἐστὶ ψυχῆς τὸ καθαρώτατον καὶ λογικὸν εἰς θεωρίαν τῶν ὄντων. Νοῦς θύραθεν ἐστὶν ἡ ἔξωθεν ἐπιγινωμένη γνῶσις. Νοῦς . φύσις ἐπινοητικὴ παντὸς πράγματος. Νοῦς ἐστὶν ὑφειστώς, οὐσία νοερά αὐτοκίνητος, θεῖος ὑμνωδὸς δόξης. ἡ πρώτη τοῦ νοῦ κίνησις. Νοῦς . παρὰ τὸ νέμεσθαι, τὸ πορεύεσθαι. ὁ πάντοτε ἐν ἡμῖν κινούμενος, καὶ ἐπὶ πάντων ἰών. τί γὰρ ὀρμητικώτερον τοῦ νοῦ; καὶ Ὅμηρος· ὥς δ' ὅταν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος. καὶ πάλιν· ὥσει πτερὸν ἠὲ νόημα. Νοῦς λογικὸς ἐστὶν αἴσθησις θεωρητικὴ ψυχῆς ἀθανάτου καὶ νοεράς. Νοῦς ἐστὶν ὅρασις σώματος ἀσώματος, [ἀσωμάτως] εἰς πᾶν διατρέχουσα. Νόμος . τὸ ἄγραφον ἔθος. τοῦ Θεολόγου· ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλαῖος νόμος.

nu 1406 † Νόμοι φύσεως . οὗς ἡ ἁμαρτία ἐπεισέγαγε τὸν πνευματικὸν καταλύουσα νόμον· ὃν αὐθις ὁ Κύριος διὰ τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως ἀνθρωπώσατο. φύσεως δὲ νόμος ὁ λόγος, καθ' ὃν ἐκάστη γεγένηται.† (Θηλυκόν.) Νομάδες . αἱ βοσκομέναι ἀγέλαι. καὶ νομάδας, τοὺς ἀγρίους βαρβάρους. Νομή . ἡ βοσκή. νομεῖ δὲ τῷ βοσκῶ, ἐπὶ ἀρσενικοῦ, δίφθογγον. Νόησις . ἡ πρώτη τοῦ νοῦ κίνησις. Νόννα . κύριον. Νόνναι . αἱ ἡμέραι, ἡ ἀρχαὶ τῶν μηνῶν. Νοσηλεία . ἡ ἀρρώστια. Νόσος . ἀσυμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων ἢ κατακυριεύσασα ἤδη τοῦ ζώου καὶ ἐπικρατὴς γινομένη. Νόσος . παρὰ τὸ ἐστερηῆσθαι ὑγείας, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ω εἰς ο . Νοτίς . ἡ ὑγρασία. Νοτία . ἡ ὑγρασία καὶ ἡ σκοτία. παρὰ γὰρ τὸ νότος νότιος καὶ νοτία. Νοῦσος . ἡ νόσος, κατὰ προσθήκην τοῦ υ . Νουθέτησις . λόγος ἐπιτιμητικὸς ἕνεκα ἀποτροπῆς ἁμαρτίας. † Νοτίη . πάχνη.† Νόησις . παρὰ τὸ νέω, τὸ πορεύομαι. οὐδὲν γὰρ ταχύτερον τοῦ νοός. (Οὐδέτερον.) Νοερόν . πνευματικόν, ἄϋλον. ἢ τὸ τὰ νοητὰ ὁρῶν. ἢ πᾶν τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ κατὰ νοῦν ὑπάρχον. τινὲς τὸ κατ' εἰκόνα φασί. Νοητόν . τὸ διὰ τοῦ νοῦ νοούμενον. ἢ τὸ διαφεῦγον τὰς πέντε ἡμῶν αἰσθήσεις. ἢ τὸ μὴ ὁρώμενον.

nu 1407 Νοητόν . τὸ ἐν τῷ νοερῷ ὑπεισελθὸν καὶ νοούμενον. Νοητά . τὰ μὴ σωματικῶς, ἀλλὰ κατὰ νοῦν γνωριζόμενα. ἢ νοητὰ τὰ αἰσθητήρια τὰ ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς κρυπτῷ ἀνθρώπῳ. Νοσοκομεῖον . ὁ ξενών. καὶ νοσοκόμος ὁ ἐπιμελούμενος τῶν νοσοούντων. Νότα . τὰ γράμματα. ἐξ οὗ καὶ νοτάριος. Νότιον . διϋγρον. Νουθέτημα . συμβουλή. ἢ ἐπιτιμητικὸς λόγος εἰς ἀποτροπὴν ἁμαρτίας. Νόμισμα . τὸ νομιζόμενον μηδὲν εἶναι. (Ρῆμα.) Νοθεύει . ἀπαλλοτριοῖ. Νοσηλεύεται . ἀρρώσκει. Νοσφίζεται . ἰδιοποιεῖται· ἀφαιρεῖται. Νοστήσας . ἐπανελθών. Νοεῦντες . νοοῦντες. αἰολικῶς. Νόσφι . ἀντὶ τοῦ χωρίς. καὶ ἀντὶ τοῦ πόρρω. παρὰ τὸ νω στερητικὸν καὶ τὸ ἔπω, τὸ ἀκολουθῶ, γίνεται νοεπὶ ἐπίρρημα καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ π εἰς φ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς , νόσφι, τὸ μὴ ἀκολουθοῦν, ἀλλὰ πόρρω ὄν. [ἢ παρὰ τὸ νόστος, ὃ σημαίνει τὴν ἐπάνοδον, καὶ ἐπεκτάσει γίνεται νοστόφι. τὸ δὲ νόστος παρὰ τὸ νέω, τὸ πορεύομαι.]

nu 1408 (1st) Τὸ Ν μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Νυκτίβιος . ὁ ἐν νυκτὶ διάγων. Νυκτιλόχος . ὁ κλέπτης, ὁ ληστής, ὁ λοχῶν καὶ ἐνεδρεύων ἐν τῇ νυκτί. Νυκτιπόλος . ὁ ληστής. Νυκτέλιος . ὁ Διόνυσος. Νύμφιος . ὁ νυμφικός οἶκος. νυμφίος δὲ ὁ γαμέτης καὶ ὁ γαμβρός. ὡς τύχιος ὁ τυχηρὸς, Τυχίος δὲ κύριον. νυμφεῖος δὲ ὁ παστὸς, δίφθογγον. Νυμφοστόλος . ὁ νυμφαγωγός. Νυσήϊος . ὁ Διόνυσος. ἀπὸ τοῦ Νύσης, ὅρος δὲ τοῦτο Θράκης. —Διὸς Νυσήϊον υἱά. Νύχιος . ὁ νυκτερινός. Νυκτομαχία . ἡ ἐν νυκτὶ τοῦ πολέμου μάχη. Νύμφη . ὡς παρὰ τὸ νέος γίνεται νυὸς, οὕτως καὶ παρὰ τὸ νέα καὶ φῶ γίνεται νεόφη καὶ νύμφη, ἡ νέα φαινομένη καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ν νύμφη. Νύξ . ἐν τῷ τὸν ἥλιον ὑπὸ γῆν εἶναι. νυκτὸς δὲ διάστημα ὁ ἀπὸ δύσεως μέχρις ἀνατολῆς ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος. [παρὰ τὸ νύσσω, νύξω, νύξ δι' ἧς καμπτόμεθα. ὁ δὲ Βησαντίνος παρὰ τὸν νύξω μέλλοντα, τὸν δηλοῦντα τὸ πλήξω, διὰ τὸ νύσσεσθαι καὶ προσπαταῖν τοῖς

nu 1409 ἐνεργουμένοις τι ἐν σκότει ἢ προσκόπτειν καὶ πλήττεσθαι τοὺς βαδίζοντας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.] Νυός . ἡ νύμφη. Νύσσα . ὁ καμπτός. παρὰ τὸ νεύω, νεύσω, νεύσα καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε νύσσα. [ἢ παρὰ τὸ νύσσω, τὸ κάμπτω, διὰ τὸ τοὺς ἵππους ἐκεῖ νύσσεσθαι.] Νύσσα . καὶ ὄνομα πόλεως. Νυσήϊον . οἱ μὲν τὸ Σίναιον ὅρος φασίν, οἱ δὲ ἕτερον ὅρος τοῦ Διονύσου, ἐνδότερον καὶ ἐπέκεινα τῆς Ἰνδικῆς. Νύχος . ἡ νύξ. Νῦ . τὸ στοιχεῖον. ὅτι νυγμόν τινα ἔχει ἡ τοῦτου ἐκφώνησις. καὶ νὺ ἀντὶ τοῦ δῆ. (Ῥῆμα.) Νύξας . διεγείρας. Νυμφοστολῆσαι . τὸ νυμφαγωγῆσαι. Νύσσω . τὸ τιτρώσκω. καὶ τὸ λάμπω. Νυστάζω . ἀπὸ τοῦ νεύω, τὸ στάζω. οἶον· νευστάζων κόρυθα βριαρήν—. ἐπειδὴ ἐπινεύουσιν οἱ κοιμώμενοι. ἔνθεν καὶ τὸ ῥηματικὸν ὄνομα νύσταλος, νυσταλογερόντιον.

nu 1410 ἢ παρὰ τὸ νευστάζειν ἀποβολῇ τοῦ ε. τὸ δὲ νευστάζειν παρὰ τὸ νεύειν τὴν κάραν. (Ἐπὶ ῥῆμα.) † Νύκτωρ . διὰ νυκτός. † Νῦν . ἀντὶ τοῦ ἀρτίως. καὶ νυνί. καὶ νὺ ἀντὶ τοῦ δῆ. Τὸ Ν μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Νωθεῖς . ῥάθυμοι, βραδεῖς. οἱ ἐστερημένοι τοῦ τρέχειν. Νωθοκαρδῖος . ὁ κατὰ λογισμὸν βαρὺς καὶ ῥάθυμος. Νῶε . ὄνομα κύριον. ἐρμηνεύεται δὲ πρόσωπον ἀκτμηοσύνης. Νωδός . ὁ ἐστερημένος τῶν ὁδόντων. Νωΐτερος . ἡμέτερος. Νῶκαρ . ὁ δυσκίνητος, ὁ οὐδ' ὁπωσοῦν ἐρῥωμένος. [παρὰ τὸ νω στερητικὸν καὶ τὸ σκαίρω, τὸ σκιρτῶ, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς.] Νωλανοί . ἔθνος. Νωμεντίνος . κύριον.

nu 1411 Νῶν καὶ σφῶν . σὺν τῷ ι. ἀπὸ γὰρ τοῦ νῶϊν καὶ σφῶϊν γέγονε κατὰ συναίρεσιν τοῦ ω καὶ ι εἰς τὴν ω δίφθογγον. [ἄλλως δὲ πᾶσα δοτικὴ ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ ἰῶτα ἔχει. Ὅμηρος δὲ χωρὶς τοῦ ι ἀξιοῖ γράφεσθαι. λέγων ὅτι τρία πρόσωπα εἰσὶ τῶν παθητικῶν· ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν, ἀντὶ τοῦ δύο, δυϊκὸν κεῖται ἀντὶ τοῦ σφῶϊν. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, χωρὶς τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῇ γενικῇ καὶ τῇ δοτικῇ κέχρηται ὁ ποιητής, εἰ μὴ κατὰ διάλυσιν· οἶον τοῖν, τοῖιν, ὤμοιν, ὤμοιιν, ἀλλήλοιν, ἀλλήλοιν. εἰ οὖν ἐνταῦθα τὸ ἰῶτα ἔχει, ἤμελλε κατὰ διάλυσιν εἶναι.] † Νώρυμνον . οὐχ ὑψηλόν· οὐκ ἐρυμνόν. † Νωνύμους . ἄνωνύμους. Νωνύμους . ἄνευ ὕμνων καὶ εὐφημίας τῆς διὰ τῶν θρῆνων γενομένης ἄνωνύμους. † Νῶος . μωρός. † Νωρικός . τοπικόν. Νώροπα . λαμπρόν. παρὰ τὸ νω στερητικὸν καὶ τοῦ ὄψ γέγονε νώροψ, ὁ μὴ ἐὼν τὴν ὄψιν εἰς ἑαυτὸν ἀφορᾶν, λαμπρόν· ἀμαυροῖ γὰρ τὴν ὄψιν τὰ πάνυ λαμπρά. Νῶτος . † ἡ ψύα. † ἡ ῥάχις. ἐπειδὴ τῶν ἄλλων

nu 1412 μερῶν νοτίζεται μᾶλλον, καὶ εἰς τοῦτο ὁ ἰδρὼς καταρρεῖ. καὶ ὁ ποιητής —κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρὼς— ὥστε τροπὴν εἶναι τοῦ ο εἰς ω μέγα. ἢ παρὰ τὸ ὦ, τὸ ὑποτακτικόν, ὦτος καὶ νῶτος. Νωτοφόρος . ὁ ἐπὶ νώτου τὰ ἄχθη καὶ τὰ βάρη ἢ τὰ φορτία βαστάζων καὶ φέρων. † Νωχέας . βραδὺς, μαλακός. † Νῶχος . κύριον. Νωχελής . βραδὺς, ῥάθυμος. ἢ ὁ νωθρὸς καὶ ἀσθενής. οἰονεὶ ὁ ἐστερημένος τοῦ κέλλειν, νωκελλής τις ὢν, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ νωχελής· κέλλειν γάρ ἐστι τὸ ταχέως τρέχειν, ἀφ' οὗ καὶ κέλης, ὁ δρομικὸς ἵππος. † Νῶψ . ἀσθενής τὴν ὄψιν. † (Θηλυκόν.) † Νωθή . μακρὰ ὁδός. † Νωθρεία καὶ νωθεία . ἡ ῥαθυμία. νοθία δὲ, ἡ κλεψιγαμία, μικρὸν καὶ ι.

Νῶλα . πόλις. Νωμεντία . χώρα. Νομαντία δὲ μικρόν. Νωμηστεία . ἡ μέρισις. Νῶρμα καὶ Νῶρα . ὀνόματα πόλεων. (Οὐδέτερον.) Νωγαλέον . † πυρρόν. † λαμπρόν.

nu 1413 Νῶδυνον . τὸ ἀνώδυνον. † Νῶκαρ . χάσμα. ὕπνος. † † Νῶμα . κίνημα. † † Νῶτα . ἡ ψύα. † Νῶτα θαλάσσης . ὃ ἐστὶν ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. (Ῥῆμα.) † Νωμεύειν . κακολογεῖν. † Νωμῆσαι . διενεγκεῖν. βασιτάξαι ἢ κινήσαι. ἀπὸ τοῦ ὤμου ἢ μεταφορὰ, ὡς οἶμαι ὠμῶ καὶ νωμῶ. Νώμησαν . διεμέρισαν. διέδωκαν. ἔστι νωμῶ, νωμήσω, ὁ ἀόριστος ἐνώμησα, καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐνώμησαν. γράφεται τὸ νω μέγα· τὰ γὰρ εἰς ὦ λήγοντα ῥήματα δισύλλαβα κατὰ τροπὴν τοῦ εἰς ὦ ἐκ βαρυτόνου εἰς περισπώμενα μετηγμένα διὰ τοῦ ὦ μεγάλου γράφεται κατὰ τὴν παραλήγουσαν. καὶ εἰ μὲν διὰ καθαροῦ τοῦ ὦ ἐκφέρονται, βαρύνονται, οἷον χέω χῶω, ζέω ζῶω, τρέω τρώω, ῥέω ῥώω, πλέω πλώω· εἰ δὲ μετὰ συμφώνου,

nu 1414 περισπῶνται, οἷον στρέφω στρωφῶ, οἷον· κατ' οἶκον ἐστρωφᾷτο μισητὸς βάβαξ· νέμω νωμῶ, τρέχω τρωχῶ, λέγω λωγῶ, πέτω πωτῶ· γίνεται γὰρ ἐν τούτοις τροπὴ τοῦ εἰς ο , καὶ αὖθις ἔκτασις εἰς τὸ ὦ . τὸ σῶω, τρώω, κλώθω, σκώπτω, οὐ ταυτὸν τυχόντα τῆς παραγωγῆς, διὰ τοῦ ὦ μεγάλου γράφονται καὶ βαρύνονται. Νῶσιν . ἀντὶ τοῦ νήθουσιν. νήθω δὲ τὸ κλώθω. καὶ ταῖς χερσὶ νῶσι λῖνον. † Νωσάμενος . ἐνθυμηθεῖς. † † Νωτίσαι . ἀμείψασθαι. † * Νῶ . τὸ σωρεύω. * (Ἐπίρρημα.) Νωγαλέως . λαμπρῶς. Νωλεμέως . ἀδιαλείπτως, συνεχῶς, παρὰ τὸ νω στερητικὸν καὶ τὸ λείπω, τὸ λιμπάνω, γέγονε νωλεπέως, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς μ νωλεμέως. οἰονεῖ τὸ μὴ λειπόμενον, ἀλλ' ἀδιαλείπτως ὄν.

xi 1413 (21st) Ξ. Τὸ Ξ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Ξανθός . ὁ πυρρόειδής. Ξάνθος . ποταμὸς, καὶ ὄνομα ἵππου. Ξανθίκομος . ὁ ξανθόθριξ.

xi 1414 (21st) (Θηλυκόν.) † Ξανθὴ χολή . ἀναλογεῖ τῷ πυρὶ ξηροτάτῃ οὖσα καὶ θερμῇ. † (Ῥῆμα.) Ξανθίζεσθαι . τὰς τρίχας κοσμεῖσθαι. Ξαίνω . τὸ τύπτω.

xi 1415 (1st) Τὸ Ξ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Ξεῖνος . ὁ ἀπὸ ξένης φίλος. ὡς περ ἀπὸ τοῦ κενὸς γίνεται κεινός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ξένος ξεῖνος. ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκει— Ξεινοδόκον . Ὁμηρὸς τὸν τοὺς ξένους δεχόμενον· Σιμωνίδης δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν μάρτυρα ἐδέξαντο. Σιμωνίδης ξεινοδόκησέ τε λαβών. ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ Πίνδαρος· ξενοδοκῶν δ' ἄριστος χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων. Ξένος . ὁ πάσης ιδίων καὶ ἀλλοτρίων σχέσεως φυγὰς. καὶ ὁ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς χώρας ἥκων. καὶ πεποιήται τοῦνομα παρὰ τὴν σκηνὴν, τὸν παρέχοντα τὴν σκέπην καὶ σκέπασμα, ἵνα ἢ σκενὸς καὶ ξένος. ἢ παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἄξενος καὶ ξένος, ὃν ἄγει τις εἰς ἑαυτὸν καὶ ἀποδέχεται. [ἢ παρὰ τὸ ἵξω, ἵξενος, καὶ ξένος. οὕτως Ὁρος ὁ Μιλήσιος.] Ξένειος Ζεὺς . ὁ φιλόξενος. Ξένων· Ξένωνος καὶ Ξένετος . ὀνόματα κύρια. Ξενῶν . τὸ νοσοκομεῖον. Ξέστης . ῥωμαϊκόν ἐστὶ τὸ ὄνομα. τὸν γὰρ παρ' ἡμῖν ἔξ ἀριθμὸν λέγουσι σέξ· καὶ μέτρου τι-

xi 1416 νὸς παρ' αὐτοῖς τὸ ἔκτον λέγουσι σέξστον. διὰ δὲ εὐφωνίας τὸ σέξστης ξέστης λέγεται κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου. οὕτω Φίλων. Ξένος . παρὰ τὸ ἔξω εἶναι τῆς πατρίδος. Ξενοφῶν . κύριον. παρὰ τὸ ξένος καὶ τὸ φόνος. ὁ ἐν τοῖς ξένοις τόποις φονευόμενος. (Θηλυκόν.) Ξενία . καταγώγιον· κατάλυμα· ἢ ξεναγωγία. Ξεστή . ἡ ἐξεσμένη καὶ ὠμαλισμένη. (Οὐδέτερον.) Ξεινήϊον . ξένιον. Ξενοδοχεῖον . οἴκημα ὑποδεχόμενον τοὺς ξένους. (Ῥῆμα.) † Ξέειν . τὸ ἐξ ἐπιπολῆς καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν κεχρηῆσθαι τοῖς ὄνουσι τε καὶ μᾶστιξι. ζύειν δὲ, τὸ κατὰ βάθος. † Ξεναγεῖται . καὶ ξεναγῶ, τὸ ξένον ὑποδέχομαι. Ξεναγίζω . τοὺς ξένους συνάγω. καὶ ξεναγῆσαι. Ξενιτεύω· Ξενόω· Ξενῶ· Ξενίζω . Τὸ Ξ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Ξήϊος . κύριον. Ξηνός . ὁ κορμός. Ξηρὸς ἰδρώς . ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος.

xi 1417 (1st) (Οὐδέτερον.) Ξηρίον . φυτὸν καὶ εἶδος βοτάνης ἱατρικόν. Ξηρόν . παρὰ τὸ ξῶ ῥῆμα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὕλης τῶν ξύλων· εἴ τι γὰρ ἔξυσται, ξηρόν γίνεται· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ε ξερόν. οὕτω Φίλων. (Ῥῆμα.) Ξηραλοιφεῖν καὶ ξηραλοιφεῖσθαι . τὸ ἄνευ τοῦ λούεσθαι

ἀλείφεσθαι. μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον ξηροτρίβεσθαι οὕτως ἐλέγετο.
Ξηραίνω . τὸ ψυχραίνω. αἰτιατικῇ. Τὸ Ξ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Ξίρις . φυτόν. Ξιφήν . ὁ φέρων
ξίφος. τὸ δὲ ξίφος παρὰ τὸ ξαίνω. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος. Ξιφήρης καὶ
ξιφηφόρος . ὁ κατέχων ξίφος. Ξιφίας . ἰχθύος ὄνομα. Ξιφιλῖνος· Ξιφῖνος . Ξ ι . τὸ στοιχεῖον.
παρὰ τὸ ξέεσθαι ἐν τῷ γράφεσθαι τῶν ἄλλων πλέον, ἢ ὅτι ὡσεὶ ξύσματα εἰσὶν ἀπὸ σιδήρου ὁ
τούτου ἦχος.

xi 1418 (1st) Τὸ Ξ μετὰ τοῦ Ο. † Ξουφορία . ἡ μυυξία.† † Ξόανον . τὸ εἶδωλον.† † Ξοῦθα . πυρῤῥά.† Τὸ Ξ μετὰ
τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Ξύλοχος . ὁ σύνδενδρος τόπος. Ξύμμαχοι . οἱ σύμμαχοι. Ξυνωμότης . ὁ
συνωμότης. Ξύνευνος καὶ Ξυνευνέτης . τὸ ξὺν ἀντὶ τοῦ σύν. * Ξύνθακος . συγκάθεδρος. *
Ξυνός . ὁ κοινός. οἶμαι, ὅτι συνός, ὁ συνὼν τινί. ἢ ξύνιος παρὰ τὸ συνιέναι τινί. ἢ παρὰ τὴν ξὺν
πρόθεσιν. Ξυρός . τὸ ξυράφιον. ἢ τὸ ἡκονημένον ξίφος. Ξυσμός . ἡ κνησμονή. Ξυστός . τόπος
ἀνειμένος ἀθλητῇ. Ξυστός καὶ ὁ κοντός, ὃ ἐστὶ τὸ κοντάριον. (Θηλυκόν.) Ξυλεία . ἡ τῶν ξύλων
σωρεία. ἀξύλια δὲ ἰῶτα. Ξυνουσία . ἡ συνουσία. Ξυνόαρος . ἡ γαμετή. Ξυνωμοσία . ξυνόμοσις δὲ
μικρόν.

xi 1419 Ξυνωρίς . ἡ δυάς. ἀρῶ τὸ ἀρμόζω· ξυνάορός τις ὢν, ὁ μετὰ τινος συναρμοζόμενος. καὶ τὸ
θηλυκὸν ξυνωρίς. κατὰ κρᾶσιν τοῦ αο εἰς ω μέγα. Ξυστίδα . λεπτὸν ὕφασμα. (Οὐδέτερον.)
Ξύλον . παρὰ τὸ ξύω· οὐδεμία γὰρ ὕλη πρὸς ξύσιν ἐπιτηδειότερα ξύλου. Ξυλήφιον . τὸ μικρὸν
ξύλον. Ξύνθημα . τὸ σύνθημα. Ξυνωδά . ὅμοια. Ξυνόν . τὸ κοινόν. Ξυνήϊα . κοινὰ πράγματα.
[παρὰ τὸ ξυνόν. τὸ κτητικὸν γὰρ ξύνειον, ὡς παρὰ τὸ κυνὸς κύνειον, καὶ διαιρέσει ἰωνικῇ
ξυνέιον καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ξυνήϊα, ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν.] Ξύσματα . τὰ γράμματα.
(Ῥῆμα.) Ξύει . γράφει. ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ. καὶ ξύσματα τὰ γράμματα.

xi 1420 Ξυμβαίη . ἀντὶ τοῦ συμβαίη. Ξύμβλητον . συνέντευχον. Ξύμβληντο . συνεβάλλοντο. Νέστορι
ξύμβληντο—. Ξυνιέναι . ἀντὶ τοῦ συνιέναι. Ξυνών . συνυπάρχων. Ξύνες . ἀντὶ τοῦ σύνες.
Ξύνιον . ἡκουον. Ξυνίεις . νοεῖς. ἢ ἐνενόεις. Ξυνίασι . συνέρχονται. ἴημι, ὃ σημαίνει τὸ ἀπολύω,
τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰεῖσι, καὶ ἰωνικῶς ἰέασι, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἴασι, καὶ ἐν συνθέσει
ξυνίασι. Ξυνέηκεν . ἀντὶ τοῦ ξυνῆκεν ἢ συνέβαλεν. [ἴημι, ἦσω, ὁ παρακείμενος ἦκα, τὸ τρίτον
ἦκε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἔηκε, καὶ ἐν συνθέσει ξυνέηκε.] Ξυμπονήσαι . συνάρασθαι,
συμβοηθῆσαι. Ξυνεχῶς . ἀντὶ τοῦ συνεχῶς. Ξῶθεν . ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν.

omicron 1421 (1st) Ὁ. Τὸ Ὁ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Ὁάρσης . κύριον. Ὁαρισμοί . διάλογοι. (Θηλυκόν.) Ὁαριστύς .
ἡ ὁμιλία. Ὁαροί . αἱ γυναῖκες. καὶ ὁάρων. Ὁασις, Ὁάσεως . ἡ Αἰγυπτία. (Οὐδέτερον.) Ὁα . τὰ
ἀκρόδρυα. Ο . τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ ἐμπερῇ εἶναι τὴν ἐκφώνησιν· κατὰ γὰρ περὶ κλασιν φωνῆς
ἐκφωνεῖται τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου. (Ῥῆμα.) Ὁαρίζω . τὸ γυναικὶ διαλέγομαι καὶ ὁμιλῶ. οἰονεῖ
ὁμοαρίζω. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι τῷ γάμῳ καὶ συνηρμόσθαι. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Β. (Ἀρσενικόν.)
Ὁβριμοεργός . μεγαλουργός, ἰσχυρός.

omicron 1422 (1st) Ὁβελίας . ἄρτος ὁ τεῖς ὀβελοῦς† ὠπτημένος. Ὁβελός καὶ ὀβελίσκος . αἱ σοῦβλαι. οἰονεῖ
ὀφελίσκος τις ὢν, ὁ εἰς μῆκος ὀφελόμενος, τουτέστιν αὐξανόμενος καὶ ἐλαυνόμενος. ἢ παρὰ
τὸ βάλλω, βέλος. ἢ παρὰ τὸ βάλλω τὸ μὲν οὐδέτερον βέλος, τὸ δὲ ἀρσενικὸν βελός καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ο ὀβελός, ὁ ἐοικὼς βέλει. οὕτω Ἡρωδιανός. Ὁβελισμός . ἡ μέτρησις. Ὁβελός .
ἀθετήσεως συμβόλιον. Ὁβολός . ἡ φόλις. (Θηλυκόν.) Ὁβριμοπάτρα . ἰσχυρὸν καὶ γενναῖον
πατέρα ἔχουσα. (Οὐδέτερον.) Ὁβριμον . ἰσχυρὸν, γενναῖον. [παρὰ τὸ βρι ἐπιτατικὸν μόριον
γέγονε παράγωγον βριμόν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ὄβριμον. ὡς ἐν τῷ τρύγῃ, ὀτρύγῃ.] Ὁβρυζον .
χρυσίον, τὸ πολλάκις ἐψηθὲν, τὸ καθαρώτατον. Ὁβελίζω . μετρῶ, ὀβολοστατῶ.

omicron 1423 (1st) Τὸ Ο μετὰ τοῦ Γ. (Ἀρσενικόν.) Ὁγκος . ἡ ἔπαρσις. † ἢ τὸ πάχος.† Ὁγδοηκοντούτης Ὁγμῖος .
ὁ Ἡρακλῆς. Ὁγμος . ἡ τάξις. ἢ ἐπίστιχος φυτουργία τῶν δένδρων καὶ κατὰ τάξιν ἀγωγή. ὥσπερ

γὰρ παρὰ τὸ δαΐζω γίνεται δαΐγμος, καὶ παρὰ τὸ φράζω φραγμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀγμός ὄγμος μεταθέσει τοῦ α εἰς ο αἰολικῶς καὶ παροξυτόνως. ἢ παρὰ τὸ ἔχω ἐχμός καὶ ὀχμός· παρὰ τὸ ἔχεσθαι ἄλλο ἐπ' ἄλλου καὶ πρὸς ἄλληλα ἔχειν τὴν σχέσιν. κυρίως δὲ ὄγμος ἢ τομὴ τοῦ ἀρότρου· παρὰ τὸ οἶγесθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροῦντος. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς εὐθείας τάξεως τοῦ θερισμοῦ φησὶν, οἶον· ὄγμον ἐλαύνωσιν—. Ὅγναρις . κύριον. † Ὅγχηστής . ὁ Ποσειδῶν.† Ὅγχηστός . ὄνομα λιμένος. Ὅγκος . ἡ ἀγκίς.

omicron 1426 (†) (Θηλυκόν.) Ὅγδοηκόντορος ναῦς . Ὅγκαι . πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ὅγκίς . ἡ γωνία, ἡ ἀγκίς. † Ὅγχη . σκίπτον. βακτηρία.† Ὅγαλα . τόπος. Ὅγκειον ἢ ὀγκίον . ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ σιδηρὰ βέλη ἀποτιθέασιν. [ὄγκους γὰρ τὰς ἀγκίδας λέγουσιν. ὡς εἶδε νεῦρόν τε καὶ ὄγκους—.] Ὅγυρόν . ἱμάτιον. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Δ. (Ἀρσενικόν.) Ὅδαξιμός . τρισμός ὁδόντων ἢ δῆξις. Ὅδε . ἀντὶ τοῦ οὔτος. Ὁ δεῖνα . ὥσπερ τὸ Νεάπολις δύο ὀνόματα εἰσὶν καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου, οὕτως καὶ τὸ ὁ δεῖνα δύο ἀντωνυμίαι εἰσὶ καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι μία λέξις ἐστὶ καὶ οὐ δύο. οἵτινες κακῶς λέγουσιν· εἰ γὰρ ἦν μία λέξις, οὐκ ὥφειλε κατὰ πᾶσι ἐναλλάττεσθαι ἢ ἄρχειν, οἶον ὁ δεῖνα, τοῦ δεινάτος, τῷ δεινάτι. τῆς γὰρ μίας λέξεως φυλάσσεται ἐν τῇ κλίσει ἡ ἀρχή, οἶον· φιλάνθρωπος, φιλανθρώπου, φιλανθρώπῳ. τοῦτο διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, οὕτως ἐχούσης τῆς παραδόσεως, καὶ ἴσως πλανηθείσης ἐκ τοῦ τινὰς λέγειν, ὅτι μία λέξις ἐστίν· οἱ γὰρ λέγοντες, ὅτι μία λέξις ἐστὶ, λέγουσι, παρὰ τὸ ὅδε ἀντωνυμίας ἐστίν, οἶον· Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει— γέγονεν ὁ δέῖνα καὶ ὁ δεῖνα. † Ὅδελός . ὁ ὀβελίσκος.† † Ὅδοντομάχης . ὁ σὺς.† † Ὅδουρος . ὁ κακοῦργος· ὁ τὴν ὁδὸν φυλάσσων.† † Ὅδοϊός . ἐνεδρεύων.† Ὅδησθος . κύριον. Ὅδηγός . ὁ προπομπός. Ὅδιτης . ὁ ὁδοιπóρος. Ὅδιός . κύριον. Ὅδοιδόκος . ὁ ληστής. ἀπὸ τοῦ δοκεῖν καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ὁδόν. Ὅδοάκρος . κύριον. Ὅδολάμ . ὄνομα ἐστὶ σπηλαίου.

omicron 1427 Ὅδούς . ὡς παρὰ τὸ λέγω γίνεται λόγος, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἔδω ὁδούς. ὁξύνεται ὡς μετοχή· αἱ γὰρ εἰς οὐς μετοχαὶ ὁξύνονται. (Θηλυκόν.) Ὅδεῖα . ἡ ὀδευσις. Ὅδηγία . ἡ προπομπή. Ὅδμη . ἡ εὐωδία. παρὰ τὸ ὄζω ὁδὴ καὶ ὁδμή. Ὅδος . ἡ στράτα. παρὰ τὸ ἔω, τὸ πέμπω, ὁδός. ὡς σβέω σβεδός καὶ σβοδός καὶ σποδός. Ὅδῳ γήρως· ἐπὶ γήραος οὐδῶ . ἐπ' ἐξόδου τοῦ γήρως, ὅτε ἤδη πεπέραται ὁ βίος καὶ διεξελήλυθε δι' αὐτοῦ. † Ὅδρα . ὁ ὀφθαλμός.† † Ὅδρυσσα . πόλις.† Ὅδύνας . λύπας. παρὰ τὸ ἔδω τὴν ψυχὴν. Ὅδος καὶ ἡ διδασκαλία . ὁδός καὶ ἡ οἰκονομία. καὶ ὁ Ἀπόστολος· καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. (Οὐδέτερον.) Ὅδεα . τὰ ἐφόδια. Ὅδυνήφατον . τὸ φθεῖρον καὶ παῦον τὰς ὁδύνas. φάρμακον ὁδυνήφατον. † Ὅδόντιον . ἡ βοτάνη. καὶ τὸ τοῦ στόματος.† (Ρῆμα.) Ὅδαξήσας καὶ ὁδακτῆσας .

omicron 1428 † Ὅδιων . βαδίζων.† ὁδοστατήσας. Ὅδυνώμενος . ὠδυνημένος δὲ μέγα. Ὅδεύειν . οὐδὲ παρ' ἐνὶ τῶν ἐλλογίμων εὐρίσκεται. Ὅδοιδοκῶ . τὰς ὁδοὺς ἐπιτηρῶ. ἢ ληστεύω. Ὅδуроμένους . κλαίοντας. † Ὅδακτάζειν . τὸ δάκνειν.† † Ὅδεῖν . ἀγοράζειν.† Ὅδύρομαι . ἐπὶ ἐνεστώτος. παρὰ τὸ ὁδύνω, ὃ σημαίνει τὸ τήκομαι καὶ καταπονοῦμαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἔδω, τὸ ἐσθίω. ἐξ οὗ γίνεται ὁδοὺς, ὁδύνω καὶ ὁδύρομαι. ὁδύρωμαι δὲ ἐπὶ μέλλοντος, μέγα. Ὅδωδα . ἐκ τοῦ ὄζω. ὁ μέσος παρακείμενος ὦδα, καὶ ἀττικῶς ὄδωδα. (Ἐπίρρημα.) Ὅδάξ . τοῖς ὁδοῦσι δακτικῶς. [παρὰ τὸ δάζω, δάξω, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ω δάξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο δάξ.] Ὅδοιπορικῶς . ἐπίρρημα. ὠδοιπωρικῶς δὲ ἐπὶ παρακειμένου, μέγα καὶ ἡ. [Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ε. Ὁεργίλος . κύριον.]

omicron 1429 (†) Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ζ. (Ἀρσενικόν.) Ὁζάν . κύριον. Ὁζίας . κύριον. ἐρμηνεύεται δὲ καὶ ἰσχύς. † Ὁζηλις . ὄνομα τόπου.† † Ὁζηλὶς . ἡ βοτάνη.† Ὁζόλαι . ἔθνος. ἡ εὐθεῖα ὁ Ὁζόλης. Ὁζος . ὁ κλάδος ἢ τὸ ἐγκαθήμενον [καὶ πεπαρμένον] ξύλον. παρὰ τὸ ἔζω, τὸ κάθημαι. ὦσχος δὲ ὁ κλάδος, μέγα. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Θ. (Ἀρσενικόν.) † Ὁθης . εὐνοῦχος.† Ὁθνεῖος . ξένος. Ὁθρυονεύς . κύριον. Ὁθριάδης . κύριον. καὶ κλίνεται Ὁθριάδου. Ὁθρύς . †λόφος ἢ† ὄρος Θεσσαλίας. Ὁθρὺν

καὶ ποταμὸν ἱερὸν ῥόον—. Ὅθων, Ὅθωνος . κύριον. (Θηλυκόν.) † Ὅθια . ἅμαξα ἡμιονική.† Ὅθνεϊαν . ξένην.

omicron 1428 Ὅθονη . λεπτότατον ὕφασμα. [παρὰ τὸ ὄθω, τὸ συστρέφω καὶ κινῶ, ὅθεν τό οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος— ἀντὶ τοῦ οὐ κινουμαι, οὐκ ἐπιστρέφομαι. δύναται δὲ λέγεσθαι καὶ παρὰ τὸ ὄθμα, τὸ ὄμμα, ὀθμόνη καὶ ὀθόνη, ἀποβολῇ τοῦ μ .] (Οὐδέτερον.) † Ὅθνεϊον . ξένον. ὡς παρὰ τὸ ἄριστος ἀριστεῖον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ νόθος νοθεῖον, καὶ ὀθνεῖον, μεταθέσει τοῦ ν .† Ὅθονία . ὑφάσματα. Ὅθωνεια δὲ τὰ τοῦ Ὅθωνος, μέγα καὶ δίφθογγον. Ὅθομαι . ἀποστρέφομαι. καὶ ὄθεο ἀντὶ τοῦ ἐπιστροφὴν ποιοῦ. Ὅθι . ὅπου. ἔστιν ὁ ἄρθρον, καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ θι ὄθι. † Ὅθως . ταχέως.† Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Οἷακες . τὰ ἐν χερσὶ τῶν ἰθυντηρίων ἡρτημένα ξυλάρια τοῖς πηδαλίοις, δι' ὧν περιάγεται τὰ πηδάλια. παρὰ τὸ οἶω, τὸ κομίζω. Οἰδίπους . οἰδῶ, οἰδήσω, οἰδησίπους καὶ οἰδίπους διὰ τοῦ ι . τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυτόνων μελλόντων γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται, ἢ διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. οἶον· στήσω, Στησίχορος· πράξω, Πραξιφάνης· μίξω, μιξόθριξ· πέρσω, Περσεφόνη. οὕτως οὖν καὶ οἰδήσω οἰδησίπους καὶ ἐν συγκοπῇ οἰδίπους. οὕτω Θεόγνωστος. Οἷαγρος . κύριον.

omicron 1430 Οἰβάδης· Οἷβαλος· Οἰβάλης· Οἰβάρης· Οἰβῆλος· Οἰβώτας. ὀνόματα κύρια. Οἰετέας . κύριον. Οἷέ . οἷτινες αὐτόν· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἔ. Ὀϊζυρός . ἐπίπονός, ἄθλιος, ταλαίπωρος, χαλεπός, ἄψυχος. καὶ οἰζὺς ἡ ταλαιπωρία. παρὰ τὸ ἰζω, τὸ κάθημαι, γίνεται ἰζὺς, ὡς ἡδω ἡδύς· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ δηλοῦντος τὸ κακὸν γίνεται αἰζὺς, ἡ κακῶς καὶ δυστυχῶς ἰζάνουσα τοῖς ἀνθρώποις καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο οἰζὺς· ὡς ἄρχω, ὄρχαμος. ἐκ δὲ τοῦ οἰζὺς γίνεται οἰζύω καὶ ἐξ αὐτοῦ οἰζυρός. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λέγει, ὅτι ἔστιν οἷ ἐπὶ ῥήμα σχετλιαστικὸν ἢ θρηνητικόν. ἐκ τούτου γίνεται οἷζω, ὡς λίαν λιάζω καὶ αἷ αἰιάζω. ἐκ δὲ τοῦ οἷζω γίνεται οἰζύω κατὰ διάλυσιν, καὶ οἰζυρός. Οἷκτος . ὁ ἔλεος, ἢ τὸ εὖ τι δρᾶσαι τὸν πεπονθότα. Οἷκτιστος . ἐλεεινός. Οἷκτρος . ἐλεεινός. Οἷκτίρμων . ἐλεήμων. Οἷκουρός . ὁ φροντίζων τοῦ οἴκου. Οἷκότριψ . ὁ οἰκογενὴς δοῦλος. Οἷκῆας . οἰκέτας, δούλους. οἷμαι ἀπὸ τοῦ οἰκεὺς, ὡς Ἀχιλῆας ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλεύς. Οἷκέτης . ὁ δοῦλος. Οἷκος . παρὰ τὸ εἶκω, τὸ ὑποχωρῶ· εἰς ὃν χωρούμεθα. Οἷκειακός . ὁ οἰκεῖος. οἰκιακός δὲ, ὁ ἐν τῷ οἴκῳ, ι . Οἷμος . ἡ ὁδός. παρὰ τὸ οἰμῶ, τὸ ὀρμῶ. Οἰνόφυλξ . μέθυσο, ὁ εἰς τὸν οἶνον ὀρμῶν. φλύειν γὰρ τὸ ὀρμῆν ἔχειν πρὸς τι.

omicron 1431 Ὀἶνος . ἔστιν ὕδωρ ἀπ' ἀμπέλου πεποιημένον. οἶνους τις ὦν, ὁ οἰήσεως καὶ πλάνης αἷτιος τοῦ νοῦ γινόμενος. Οἶνοχόος . ὁ πιγέρνης. Οἷος . ὁ μόνος. παρὰ τὸ ἴος, ὃ σημαίνει τὸ αὐτό· πλεονασμῷ τοῦ ο οἷος. Οἷσοφάγος . ὁ λαιμὸς ἢ ἕτερόν τι ἐντὸς τοῦ λαιμοῦ οὕτω καλούμενον. ἀπὸ τοῦ οἶω, τὸ κομίζω. Οἷστός . φορητός, εὐκόμιστος. ἀπὸ τοῦ οἶω, τὸ κομίζω. οἷστὸν ἄχθος ἐπωμάδιον φέροντες. Οἷστρος . ἐρεθισμός, πύρωσις. ἢ ζωῦφιόν τι τοὺς βόας ἐρεθίζον ἐν τῷ καύσωνι. οἷστρος καὶ ἡ μανία. Οἷστροπλήγα . τῇ μανίᾳ πεπληγμένον. Ὀἷστός . τὸ βέλος. [παρὰ τὸ ἴημι, τὸ πέμπω, γέγονεν οἷστὸς, πλεονασμῷ τοῦ ο . ἢ παρὰ τὸ οἶσω, τὸ φέρω, γέγονεν οἷστὸς καὶ οἷστός, ἐξ οὗ καὶ τὸ οἷστεύων.] Οἷτος . θρῆνος· μόρος· θάνατος. παρὰ τὸ οἷ καὶ μοι στεναγμοῦ ἐπιρρήματος. ἢ παρὰ τὸ οἶσω οἷστὸς καὶ οἷτος. Ὀἷων . τῶν προβάτων. [Ἀρίσταρχος καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης δισυλλαβεῖ, ὡς αἰγῶν, Ἀριστόνικος δὲ τρισυλλαβεῖ. ὁ μέντοι Πτολεμαῖος οὐχ ὑγιῇ τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει τῆς δισυλλάβου ἀναγνώσεως· λέγει γὰρ, ὅτι ἡ εὐθεῖα μόνη ἐστὶν οἷς. ἀλλ' οὐδέποτε ὁ ποιητὴς μονοσύλλαβον εἶπε τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ δισύλλαβον. οἷον· τοῖσι δ' οἷς—

omicron 1432 καὶ τὰς πλαγίους, εἰ μὴ κωλύει κατὰ μέτρον, κατὰ διάστασιν, οἷος καὶ οἷν καὶ οἷες. ἔνεκα δὲ μέτρου—οἷος ἁώτῳ. τουτέστι προβάτου ἄνθει ἥτοι ἐρίῳ. καὶ ἄλλως τὸ οἷς δισύλλαβον ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ μονοσύλλαβου. πολλὰ γὰρ εἰσι λήγοντα ἐπ' εὐθείας εὐρεῖν εἰς τὸ ις , οὐδὲν δὲ εἰς τὸ οἰς , εἰ μὴ μόνον τὸ οἷς παρὰ Ἀττικοῖς, καὶ τὸ φθοῖς.] Οἷωνοσκοπός . ὁ δι' ὀρνέων μαντευόμενος οἷωνοὶ γὰρ τὰ ὄρνεα. Οἷωνόβρωτος . ὑπὸ ὀρνέων βρωθεῖς. Οἷωνός . ὁ

γύψ. παρὰ τὸ οἶω, τὸ μονῶ, γέγονεν οἰωνός· φασὶ γάρ τινες, ὅτι χωρὶς μίξεως πεφύκασι
πολλάκις τίκτειν ἐξ ἀνέμου θερμασίας καὶ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. Οἰηματίας . ὁ κενόδοξος.
ἀπὸ τοῦ οἶεσθαι εἶναι τις. Οἰκουρός . οἰκονομικός. οἰκουρούς ἀγαθὰς ὑποτασσομένας ἰδίαις
ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῇται. (Θηλυκόν.) Οἰάγρα . πόλις. Οἰαξίς . χώρα.
Οἶα . ἡ ὁποῖα. Οἰβωνία . τόπος. Οἰδήσεις . αἱ φλεγμοναί. Οἷσις . ἔπαρσις. κενοδοξία. Ὀϊζύς . ἡ
κακοπάθεια. [καὶ ὀϊζύω, τὸ ταλαιπωρῶ.]

omicron 1433 Οἰκονομία . κυρίως μεγέθους συγκατάβασις. τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον. Οἰμωγή . ὁ θρήνος.
παρὰ τὸ οἶμοι. Οἶμος . ἡ ὁδός. παρὰ τὸ οἰμῶ, τὸ ὀρμῶ. Οἶμη . ἡ ὥδή. παρὰ τὸ ἐν ταῖς οἷμαις,
τουτέστι ταῖς ὥδαϊς, ψάλλεσθαι. οἶμη καὶ ἡ ῥάβδος ἡ ὀρμῶσα εἰς εὐθὺ ἐν τῷ φύεσθαι.
Οἶνοφυλία . ἡ μέθη. Οἶσχη . ἡ ἄμπελος. Οἰσῦα . εἶδος δένδρου. καὶ οἰσύναις ῥάβδοις, ὅ ἐστι
συκομοραίαις. Οἰκτέα . ἐξοχή. Οἶτη . ὄρος.

omicron 1434 Οἰκονομίαν . χρηστὴν καὶ ἐπωφελῆ διοίκησιν. οὕτως ὁ Ἀπόστολος· εἰς οἰκονομίαν τοῦ
πληρώματος τῶν καιρῶν. οἰκονομία καὶ ἡ πρόρρησις καὶ ἡ ἀποκάλυψις. οἰκονομία τῆς
χάριτος. (Οὐδέτερον.) Οἶδημα . ὄγκωμα. Οἶδμα . τὸ κῦμα. ἀπὸ τοῦ οἰδαίνω. καὶ οἶδματα τὰ
ἐπάρματα, τὰ φυσήματα. ἀπὸ τοῦ οἰδήματος κατὰ συγκοπήν. Ὀϊζυρότερον . τὸ
ταλαιπωρότερον. παρ' Ὀμήρῳ δὲ μέγα τὸ ρω . Οἶημα . ἡ ἔπαρσις. Οἰήϊον . τὸ πηδάλιον τῆς νηὸς,
ἀφ' οὗ φέρεται ἡ ναῦς. παρὰ τὸ οἶω, τὸ κομίζω καὶ φέρω ὁ

omicron 1435 μέλλων οἶσω, καὶ ἐξ αὐτοῦ οἶιον καὶ πλεονασμῶ τοῦ η οἰήϊον. [ἢ παρὰ τὸ οἶαξ, οἶακος, γέγονεν
οἰήκιον καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ κ οἰήϊον. οἶαξ δὲ ἐστὶν ὁ κανὼν, δι' οὗ τὸ πηδάλιον φέρεται.
παρὰ τὸ οἶω, τὸ κομίζω.] Οἰκονομικὸν πρᾶγμα . οὐ πάντως ὀφείλον γίνεσθαι, γινόμενον δὲ διὰ
σωτηρίαν. ὡς Παῦλος περιέτεμε τὸν Τιμόθεον. Οἰκόπεδον . ἔρημον κατάπτωμα οἴκου. Οἶμα . τὸ
ὄρμημα. [παρὰ τὸ οἰμῶ, οἶμημα καὶ οἶμα.] Οἶνοπλεῖον . ἐνθα ὁ οἶνος πιπράσκεται. Οἶον . μέγα,
θαυμαστόν· ὁποῖον. ἢ οἶον ἀντὶ τοῦ ὥσανει καὶ ὥσπερ. τοῖοι, μόνοι. ἢ δυνατοί. οἶός τέ εἰμι ἀντὶ
τοῦ δυνατός εἰμι.† Οἶσυπηρόν . ῥυπαρόν. Οἶταῖον . ὄρος. καὶ Οἶταῖος ὁ ἀπὸ τῆς Οἶτης. παρὰ
Παρθενίῳ. Οἶφιον . μέτρον τι. Οἶνοκάχλαινον . γύναιον τὸ φίλαινον. καὶ ὁ Ψελλός· γυναῖκα δὲ
τὴν φίλαινον οἶνοκάχλαινον λέγε. Οἰκεῖον . τὸ ἴδιον καὶ προσφυές, καὶ κατάλληλον καὶ
ἀρμόζον. (Ῥῆμα.) Οἰακοστροφεῖ . κυβερνᾷ, πηδαλιουχεῖ. Οἷγει . ἀνοίγει. Οἰδάνει καὶ οἰδαίνει .
εἰς ὕψος αἵρεσθαι ποιεῖ. ὀγκοῦται. πληροῦται ὑπὸ τῆς ὀργῆς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οἰδημάτων
ἦγουν τῆς φλεγμονῆς. παρὰ τὸ οἰδῶ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ οἶω.

omicron 1436 Οἶεσθαι . ὑπονοεῖν· ὑπολαμβάνειν. καὶ οἶει. Οἶδα . γινώσκω. Οἶμαι . νομίζω. ὑπολαμβάνω.
Οἰμῶζειν . θρηνεῖν. παρὰ τὸ οἶμοι θρηνητικόν. Οἰόμεθα . νομίζομεν· ὑπολαμβάνομεν. Οἶσει .
κομίσει. Οἶστεύσας . τοξεύσας. Οἶστρηλατούμενοι . πυρούμενοι. Ὀἰσάμενος . ὑπολαβών. —
οἰσάμενος δόλον εἶναι πόρρω που διέτριβεν. Οἶσετε . φέρετε. παρὰ τὸ οἶσω, τὸ ὀρμῶ. [τὸ δὲ
οἶσω οὐκ ἔστι μέλλων. ἰστέον δὲ, ὅτι τοῦ φέρειν μέλλων οὐκ ἔστι, τοῦ δὲ οἶσω ἐνεστῶς οὐκ
ἔστι, πλὴν ἔθος τῷ ποιητῇ μετάγειν ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἄξετε.
διαφέρει δὲ τὸ οἶσω καὶ οἰσόμενος. οἶσομεν γὰρ καὶ ἐτέρω. οἶσατε δ' ἄρ' ἕτερον—. οἰσόμενος
δὲ, ἑαυτῷ.] Οἶσθα . γίνωσκε. [οὐκ ἔστιν οἰδῶ ῥῆμα περισπώμενον, καὶ ἄλλο εἶδω, βαρύτονον.
τούτου βαρύνεται ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα, κατ' Αἰολεῖς, ὡς λέγει Ἡρωδιανός. τοῦ δὲ
παρακειμένου ὁ μέλλων εἰδήσω. παράγωγον εἶδημι, τὸ δεύτερον εἶδης, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς
θ α συλλαβῆς εἶδησθα καὶ κατὰ συγκοπήν τοῦ δη καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο οἶσθα. ἢ ἔστι εἶδω,
βαρύτονον, ὁ μέσος παρακείμενος οἶδα, καὶ αἰολικῶς τὸ οἶδα οἶδημι λέγουσι, τὸ δεύτερον
οἶδης

omicron 1437 καὶ κατ' ἔκτασιν τῆς θ α συλλαβῆς οἶδησθα καὶ οἶσθα.] Οἷχεται . πορεύεται. φθείρεται. Οἷχνεῖν .
πορεύεσθαι. ἀμφίβολον, ἢ παρὰ τὸ ἶχνος, ἶχνῶ καὶ πλεονασμῶ τοῦ ο οἶχνῶ, ἢ παρὰ τὸ οἷχω,

οἰχνῶ, ὡς ὀρέγω, ὀριγνῶ, σκέδω, σκεδνῶ. Οἶνοκαγχλᾶν καὶ οἶνοκαγχλαίνειν καὶ οἶνοκάγχλαινα, γυνή ἢ φίλοινοσ. Ὀϊζύω . κακοπαθῶ. [ἔστιν οἷ ἐπὶ ῥῆμα σχετλιαστικόν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα οἷζω, καὶ κατὰ διάλυσιν ὀἷζω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀἷζύω, καὶ ὀἷζύς.] Οἰῶ . τὸ μονῶ. Οἰωνίζεσθαι . ἀπὸ ὀρνέων τὸ μέλλον στοχάζεσθαι. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Οἶα . καθά. ὥσπερ. Οἶ . ἀντὶ τοῦ ὅπου. οἶ τὰ κέρατα εἶη. Οἰκτρῶς . ἐλεεινῶς. Οἶκαδε . εἰς τὸν οἶκον. Οἶκοι . ἐν οἴκῳ. Οἰκειακῶς . ἀντὶ τοῦ οἰκείως. Οἰκονομικῶς . ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ κατὰ τρεῖς δύναται νοεῖσθαι τρόπους. τουτέστιν ἢ ὡς χάριν τῆς οἰκονομίας, ὡς ὅταν λέγωμεν οἰκονομικῶς ἐθήλασε καὶ ἐνηπίασε, καὶ ἠύξησε, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ἐπείνησε καὶ ἐδίψησε. τουτέστι κατὰ φύσιν τῆς σαρκὸς τῆς οἰκονομίας αὐτοῦ λέγομεν. πάλιν οἰκονομικῶς καὶ ὅτε γίνεται πρᾶγμα οὐ πάντως ὀφείλον γίνεσθαι, γίνεται δὲ διὰ

omicron 1438 συγκατάβασιν καὶ σκοπὸν σωτηρίας τινῶν, ὡς ὅταν Παῦλος ὁ Ἀπόστολος περιέτεμε τοῦ Τιμόθεον, βουλόμενος ἐπισπάσασθαι Ἰουδαίους διὸ καὶ συνήγγινεν αὐτόν. καὶ ἡ περιτομή δὲ τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον γέγονεν οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ φανῇ καταλύειν τὸν νόμον. ἔστι δὲ πάλιν οἰκονομικῶς, ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν συκὴν ἀπὸ πρωΐας πεινῶν καὶ ἐξήρανε αὐτήν· καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τοὺς μαθητὰς νυκτὸς περιπατῶν ἐπὶ τῶν ὑδάτων διὰ τινὰς οἰκονομίας ἀποκρύφους. οἱ οὖν αἰρετικοὶ ἀφέντες τὸ κατὰ τούτους τοὺς τρόπους νοεῖν, τὸ οἰκονομικῶς τὸ ὡς ἐν φαντασίᾳ καὶ δοκῇ γινόμενον λέγουσιν. Οἰμωκτί . μετὰ θρήνου. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Κ. (Ἀρσενικόν.) Ὀκλαδίας . τὸ σελλίον. Ὀκνος . ῥαθυμία. οἶονεῖ ἄκινός τις ὢν, καὶ συγκοπῇ ἄκνος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο ὄκνος. Ὀκουλούμ . τὸν ὀφθαλμὸν λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι. Ὀκρίβας . ὁ ἄμβων. καὶ κλίνεται ὀκρίβαντος. [ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ὀκρίβαντες, ἐφ' ὧν ἄκρων ἐστᾶσιν οἱ ὑποκριταί, οἶονεῖ ἀκρίβαντες τινὲς ὄντες. διὰ τὸ ἄκρον γράφεται διὰ τοῦ ἰῶτα, ὡς ἀργὸν ἀργικέραυνος.] Ὀκριόεις . ὁ τραχὺς λίθος, ὀκρίας δὲ τὰς πέτρας φησὶν Ὅμηρος·

omicron 1439 —ὀκρίας ἠνεμοέσσας. παρὰ τὸ ἄκρος καὶ τὴν ἐξοχήν. ἔστιν ἄκρος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι ἢ κατὰ παραγωγὴν γίνεται ἄκριος, ὡς Αἰτωλὸς Αἰτώλιος καὶ Βοιωτὸς Βοιώτιος. [ἐκ δὲ τοῦ ἄκριος γίνεται ὀκριόεις, ὡς βροτὸς βροτόεις, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο τὸ θηλυκὸν ὀκριόεσσα.] Ὀκριόεις . χαλεπός. μισητός. ἢ κρύους καὶ φόβου ποιητικός. παρὰ τὸ ἄκρον ὀκριόεις καὶ ὀκριόεις. ὁ ἀκρότατος φόβος. [ἢ παρὰ τὸ κρύος, κρυόεις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ὀκρυόεις.] Ὀκρίδας . κύριον. Ὀκτάβλωμος . εἰς ὀκτῶ δῆγματα τρωγόμενος. ὀκτάβλωμος ἄρτος. Ὀκτωκαιδεκαέτης . (Θηλυκόν.) [Ὀκλαδία . τὸ σελλίον. καὶ ὀκλαδίας ἀρσενικόν.] Ὀκλασις . ἡ λύπη. ἀπὸ τοῦ ὀκλάζω. Ὀκλὶς . κύριον. Ὀκρισία . κύριον. † Ὀκρα . τόπος.†

omicron 1440 Ὀκρυόεσσα . φρικτὴ, μισητὴ, χαλεπὴ, ἢ ποιητικὴ φόβου. Ὀκοῖον . ἀντὶ τοῦ ὁποῖον. Ὀκτάκνημα . τὰ ὀκτάραβδα. κνήμαι γὰρ αἱ ἐντὸς τῶν τροχῶν ῥάβδοι, αἱ πρὸς τῇ χοινικίδι. Ὀκεῖλει . προσπελάζει. Ὀκλαδιᾶ καὶ ὀκλάζει . χωλεύει. εἰς γόνυ κάμπτεται. παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ ἐγκάμπτειν τὰ γόνατα ἐν τῷ καθέζεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ κλῶ κλάσω γίνεται ῥῆμα ὄνομα κλὰς καὶ δωρικῶς κλάξ, [ὡς δάξ] καὶ ὀδάξ. Ὀκνῶ . δειλιῶ, δέδοικα. Ὀκνεῖω . οὐκ ἔστι πλεονασμός· λέγουσι γάρ· ἔστιν ὀκνῶ, κατὰ Ἰωνας ὀκνέω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ὀκνεῖω. [οὐκ ἔστι δὲ οὕτως, ἀλλὰ κατὰ παραγωγὴν, ὡς παρὰ τὸ θάλπω γίνεται θαλπωρὴ καὶ θαλπεῖω, ῥῆμα, οὕτως οὖν καὶ ὀκνῶ ὀκνεῖω, ὡς καὶ ῥιγείω, καὶ βρώσω, βρωσεῖω.] † Ὀκρυόω . τὸ λοιδορῶ.† (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ὀκως . ἀντὶ τοῦ ὅπως.

omicron 1441 (†) Τὸ Ο μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Ὀλβιος . πλούσιος, εὐδαίμων, μακαριστὸς, ὁ ἐν μηδενὶ ἐνδεὴς ὢν. οἶονεῖ οὐλίος τις ὢν· οὐλὸν γὰρ ἐνταῦθα τὸ ὑγιές. ἢ παρὰ τὸ ὄλβος, ὃ ἔστιν ὀλόκληρος καὶ τέλειος. τοῦτο παρὰ τὸ ὄλος, πλεονασμῷ τοῦ β ὄλβος. Ὀλβιόδαιμον . ἐπὶ κλητικῆς. ἀντὶ τοῦ ὦ εὐτυχέστατε τῷ πλούτῳ. Ὀλετῆρες . φονεῖς, ἀφανισταί. παρὰ τὸ ὄλλω, τὸ φθεῖρω. Ὀλεσίοικος . ἀπώλεια καὶ ἀφανισμὸς τοῦ οἴκου. ὁ ταύτης δὲ ἀνὴρ ὀλεσίοικος ἦν. ἀπὸ τοῦ ὄλλω, τὸ φθεῖρω. Ὀλέσιος . κύριον. Ὀλίγωρος . ἀμελὴς, μικρόψυχος. [παρὰ τὴν ὥραν, ὃ σημαίνει τὴν φροντίδα.

τὸ δὲ ὀλίγον ἐπὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.] Ὀλιγοδεής . ὁ ὀλίγου χρήζων. Ὀλιγογνώμων . ὁ ὀλίγωρος. Ὀλίζονες . οἱ λόγοι. καὶ ὀλίζονος ἀντὶ τοῦ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς καὶ ὀλίγης. παρὰ τὸ ὀλίγον, ὀλίζον.

omicon 1442 Ὀλκός . ἰσχυρὰ φορά. παρὰ τὸ ἔλκω ὀλκός. ὡς φέρβω, φορβός. ὅθεν καὶ ὀλκάδες αἱ νῆες, καὶ ὀλκοὶ οἱ τόποι, δι' ὧν ἐλαύνονται αἱ νῆες. Ὀλκός . καὶ ἡ τοῦ ὄψεως οὐρά. Ὀλκός . καὶ τὸ βάρος. φέρων ὀλκὸν χρυσοῦ βαρυτάλαντον. Ὀλμος . ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν ἡμετέρων σωμάτων. διὰ τὴν εὐρυχωρίαν ἀποκεκλιμένων τῶν χειρῶν ὄλμῳ ἐοικώς. ὄλμος δ' ὡς ἔσσευε βαλὼν κυλινδόμενος. ὄλμος δὲ ἐστὶ κοῖλος λίθος, εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια καὶ ἄλλα τινὰ, ἢ ἐν ᾧ πτίσσουσι τὰς κριθὰς καὶ τὰ παχύτερα τῶν μυρεψικῶν καταλααίνουσι. τὸ δὲ τύπτον τὰς κριθὰς ὑπερον λέγεται, ὃ ἐστὶν ἰγδοκόπανον. † Ὀλολυσ . ὁ τὸ ὀλολύζειν ἀποδεχόμενος. † Ὀλότροχος καὶ ὀλοϊότροχος . ὁ στρογγύλος λίθος. † Ὀλοφυρμός . κοπετὸς, θρῆνος, μετὰ τιλμοῦ τῶν τριχῶν. Ὀλολυγμός . θρῆνος μετὰ κραυγῆς καὶ ἤχου. Ὀλος . ἅπας. εἰ μὲν εἴη ἐπὶ ψυχῆς καὶ διανοίας, μέγала, ἐπὶ δὲ σώματος, μικρά. ὄλος ἀνάπηρος.

omicon 1446 Ὀλμειός . ποταμός. * † Ὀλοψος . οἰκτρός. † Ὀλυμπιονίκης . ἐν παλαιστρα γενναιότατος, [ἢ ὁ νενικηκὼς κατὰ τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐκαλεῖτο.] Ὀλύμπιος . οὐράνιος· θαυμαστός. Ὀλυμπος . ὁ οὐρανός. ὡς τό —ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. ἔστι καὶ ὄρος οὕτω καλούμενον. ὄλυμπος δὲ ὁ οὐρανός, ἀπὸ τοῦ εἶναι ὀλολαμπής. † Ὀλυρος . τραχύς. † Ὀλοθρευτοῦ . δύναμιν τινὰ λέγει ὁ Ἀπόστολος τιμωρόν. καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. † Ὀλιγόψυχος . ῥάθυμος· ἀναπεπτωκώς. † (Θηλυκόν.) Ὀλιζῶνα . τραχεῖαν. Ὀλέτειρα . ἀπὸ τοῦ ὅλλω, τὸ φθείρω. † Ὀλιγαρκία . † Ὀλιγοδεΐα . ἀπὸ τῆς ἐνδεΐας. ὀλιγοδέεια δὲ ἐπὶ τοῦ φόβου, δίφθογον. † Ὀλιοσσόνην . λευκὴν. † Ὀλοή . ἡ ὀλεθρία. [καὶ ὀλοιή. ἡ ὀλεθρία. παρὰ τὸ ὅλλω, τὸ φθείρω, ἢ τὸ ὀλῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀλλύω, γίνεται ὀλοός, ὀλοή, ὡς θοός, θοή, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ὀλοιή.] Ὀλιγαρτία . ἡ τοῦ σίτου ἐνδεΐα. Ὀλκάδες . αἱ νῆες.

omicon 1446 Ὀλισθος . ὀλισθρά. * Ὀλολυγή . φωνὴ γυναικῶν, ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι. ἢ ἀπλῶς ὁ μετὰ ἤχου κλαυθμὸς καὶ θρῆνος. παρὰ τὸ ὀλολύζω. [τοῦτο παρὰ τὸ ὀλῶ, ὀλύω, ὀλύζω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ὀλολύζω.] Ὀλότης . ἡ ὀλοκληρία, ἢ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστὶ, δι' ἑαυτῆς γνωρίζουσα. Ὀλπις . ἡ λήκυθος. Καλλίμαχος —περὶ σκαιοῖο βραχίονος ἔμπλεον ὄλπιν. εἴρηται παρὰ τὸ οἰονεῖ ἐλαιοῖον τινὰ, ἢ παρὰ τὸ δι' ἑαυτῆς ὀπιπεύεσθαι, ὃ ἐστὶν ἐπιτηρεῖσθαι καὶ διαφυλάττεσθαι τὸ ἔλαιον. † Ὀλυμπιάς . ἡ τετραετία. † Ὀλυνθος . ἡ ὠμὴ συκῆ. κυρίως δὲ ἐπὶ τῆς ἀγρίας συκῆς, ἀπὸ τοῦ ὀλλύω, τὸ φθείρω. Ὀλυμπία . ὁ ἐν Ἥλιδι τόπος. φασὶ γὰρ τὸν Δία ἡσθέντα τὸν τόπον ἑαυτῷ ὡς κλῆρον κατασχεῖν ὁμωνύμως τοῦ ὀνόματος τοῦ οὐρανοῦ. ὄλυμπος γὰρ ὁ οὐρανός προσαγορεύεται. (Οὐδέτερον.) Ὀλλάρια . τὰ χυτροπώλια. ἔνθα πιπράσκονται αἱ χύτραι. Ὀλίγου δεῖν . μικροῦ δεῖν, σχεδόν· συντόμως. Ὀλοόν . τὸ ὀλέθριον. Ὀλοφώϊον . τὸ ὀλέθριον, τὸ δόλιον, τὸ χαλεπόν. παρὰ τὸ τοὺς φῶτας ὀλλύειν, [ἢ γοῦν τοὺς ἄνδρας φθείρειν.]

omicon 1447 Ὀλολύγιον . ἀπὸ τῆς ὀλολυγῆς. Ὀλεσίκρανον . φθορὰ κρανίου. Ὀλύμπια . ἑορτὴ παρ' Ἑλλήσι μείζων τῶν ἄλλων παρ' αὐτοῖς ἑορτῶν. καὶ ὁ νικήσας ἐν αὐτοῖς τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐπίσημος ἦν ἐντεῦθεν, καὶ παντελῶς ἐφημίζετο. (Ῥῆμα.) Ὀλέκει . φονεύει. καὶ ὀλέκεσθαι τὸ ἐπιστροφῶς καὶ ἐρῶμένως ἐπ' αὐτοὺς ἐπιστρέφεσθαι. Ὀλλει . φθείρει. Ὀληαι . ὀλεσθῆς. Ὀλιγαρχοῦμενοι . ὑπ' ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς δὲ εἰσι πολιτεῖαι· βασιλεία, ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία. Ὀλιγοδρανέων . ὀλίγον ἰσχύων. [Ὀλιγηπελέων . ὀλίγον ἰσχύων.] Ὀλισθαίνει . ἐκπίπτει. † Ὀλινύειν . ἀργεῖν· λήγειν. † Ὀλοκαρπούμενον . ὅλον προσφερόμενον. Ὀλολύζω . θρηνῶ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ κραυγῆς. Ὀλοφυρόμενος . ἀποδυσρόμενος κλαίων· θρηνῶν. κυρίως δὲ τὸ μετὰ τιλμοῦ τῶν τριχῶν κλαίειν. Ὀλλόμενος . ἀπολλύμενος. Ὀλλύω . τὸ φθείρω. [οἱ μὲν παρὰ τὸ ὅλλω, ὀλύω, πλεονασμῷ τοῦ λ, οἱ δὲ παρὰ τὸ ὅλλω.] Ὀλῶλα καὶ ἀπόλῶλα καὶ

ὀλώλαμεν . ἀντὶ τοῦ ἀπεθάνομεν . καὶ ἀπολώλαμεν . (Ἐπὶ ῥήμα.) Ὀλικῶς . ἐξ ὅλου . Ὀλοτελῶς . τελείως . ἐξ ὀλοκλήρου . Ὀλως . παντελῶς . ὅλως ὀψιμαθῆς , ὅλως σοφιστῆς , μεγάλως . ὅλος ἀνάπηρος , μικρόν .

omicron 1446 (31)

Τὸ Ὀ μετὰ τοῦ Μ . (Ἀρσενικόν.) Ὅμαδος . ὁ θόρυβος . ἡ κραυγὴ . οἶονεὶ ἄμαυδός τις ὦν· παρὰ τὸ ὁμοῦ πολλὰ αὐδεῖν . Ὅμαίμων . ὁ γνήσιος ἀδελφός . Ὅμαίχιμος . ὁ μέσος . † Ὅμβρος ἐστὶν ἀθρόον ὕδωρ ἐκ νεφῶν ἐκκρινόμενον . † Ὅμέστιος . σύννοικος· ἐγκάτοικος· ὁμόοικος . Ὅμηλιξ . ὁ συνηλικιώτης . Ὅμηρος . κύριον . ὅμηρος καὶ ὁ πλησιόχωρος . παρὰ τὸ συνεῖναι τοῖς λαμβάνουσιν . οἷον ὁμοῦ συνόντων . Ὅμηρῖται . ἐθνικόν . Ὅμιλος . ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου , παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας ἐμβάλλειν , ὃ ἐστὶ τὰς συστροφάς· ἐπὶ δὲ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ πλήθους ἡγουν τοῦ ὅχλου , παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι . Ὅμφαξ . ἡ ὠμὴ σταφυλή . οἶονεὶ ὠμόφαξ τις ὦν , καὶ συγκοπῇ ὁμφαξ . Ὅμογενῶν . συγγενῶν . Ὅμόγνιος . ἀδελφός . ἡ ὁ γνήσιος συγγενής . ὁμογνίου αἵματος . Ὅμοδίαιτος . ὁμοτράπεζος . Ὅμόδουλος . ὁ σύνδουλος . τὸ ὁμόδουλον [πῦρ.] Ὅμόθυμος . ὁ ὁμόφρων , ὁ τῆς ὁμοίας ψυχῆς καὶ καρτερίας . Ὅμοοῦσιος . ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς τοῦ ὑποκειμένου οὐσίας ὑπάρχων . Ὅμόσιτος . ὁμοδίαιτος . Ὅμοσπόνδους . τοὺς ὁμοφύλους . ἀπὸ τοῦ σπένδω , τὸ φιλιοῦμαι .

omicron 1447

Ὅμόσφυρος . ὁ ἀδελφός . διὰ τὸ περὶ τὰ αὐτὰ , τὰ σφυρὰ τῆς μητρὸς πεσεῖν γεννηθέντα . Ὅμοφυής . ὁ ὁμογενής . † Ὅμπνιος . τρόφιμος . † Ὅμφαλός . κυρίως ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος κατὰ τὸ μέσον εἴρηται . παρὰ τὸ ὁμπνεῖν , ὃ ἐστὶν ἀναπνεῖν , γίνεται ὁμπναλὸς καὶ ὁμφαλὸς κατὰ τροπὴν τοῦ π εῖς φ , καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν . ὁμφαλός ἐστι , δι' οὗ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ· τὸ γὰρ βρέφος κατὰ γαστρὸς ὃν παρὰ αὐτὸν εἰλεῖται καὶ ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται . ἡ παρὰ τὸ φαλῶ εἰοικέναι· ἐκκρεμῆς γὰρ ἐστὶν ἐν ἀρχῇ πρὸ τῆς ἀποτομῆς . εἴρηται δὲ μεταφορικῶς καὶ ἐπὶ ζυγοῦ καὶ ἀσπίδος καὶ ἄλλων τινῶν . Ὅμοῖος . ὅμοιος . πλεονασμῶ τοῦ ι , ὡς γελοῖος γελοῖος . Ὅμῶλακες . ὁμοαύλακες , ὅμοροι . ὠλακα γὰρ τὴν αὐλακα λέγουσιν οἱ Δωριεῖς . Ὅμωρόφιος . ὁ ὁμόστεγος . Ὅμορος . γείτων . πλησιόχωρος . (Θηλυκόν.) Ὅμήγυρις . συνάθροισμα . παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀγείρεσθαι καὶ συναθροίζεσθαι . Ὅμηλικιώτης . ἡ συνηλιξ καὶ ὁμηλιξ . Ὅμηρεία . ἡ τοῦ ὁμήρου , καὶ ἡ συναλλαγὴ καὶ ἀντιπρόσοψις . Ὅμίχλη . σκότος· ἀορασία . ἡ παχὺς καὶ ὑγρὸς ἀήρ . οἶονεὶ ὁμοῖλη τις οὔσα . παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὴν εἴλησιν τῶν νεφῶν , ὁμίλη , καὶ πλεονασμῶ τοῦ χ ὁμίχλη .

omicron 1448

Ὅμίχσις . ἡ οὖρησις . Ὅμοκλή . ἡ ἀπειλή . ἔστι ῥῆμα κλῶ , τὸ φωνῶ [καὶ λέγω . τὸ δὲ κλῶ ἀπὸ τοῦ καλῶ γίνεται κατὰ συγκοπὴν . ἐκ τοῦ οὖν κλῶ καὶ τοῦ ὁμοῦ γέγονεν ὁμοκλῶ καὶ ὁμοκλή . οἶονεὶ ἡ ὁμοῦ πᾶσι λεγομένη . οἷον —μετὰ δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα . ἀντὶ τοῦ πᾶσιν ἐφώνει καὶ ἔλεγεν . ὅθεν καὶ τὸ ἐνικλᾶν ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγειν . τὴν γὰρ ἐν πρόθεσιν ἀντὶ τῆς ἀντὶ εὐρίσκομεν . ὡς παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ· ἐγὼ δ' Ὀδυσσεά τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω . ἀντὶ τοῦ ἀντιστατήν .] Ὅμόλη . ὄνομα ὄρους . Ὅμοφροσύνη . ἡ ὁμόνοια . Ὅμπνοια . ἡ ὁμόπνοια . ἡ ἀναπνοή . Ὅμφη . θεία φήμη , θεία φωνή . ἡ [θεῖος ὄνειρος .] παρὰ τὸ φῶ , τὸ φαίνω , καὶ τὸ ὃν γέγονεν ὁμφή , τροπὴ τοῦ ν εῖς μ . ἡ τὸ ὃν φαίνουσα . Ὅμβριμαῖον . ὕδωρ . Ὅμήρειον ἔπος . τὸ τοῦ Ὀμήρου . Ὅμηρα . τὰ ἔνεκεν εἰρήνης διδόμενα ἐνέχυρα . Ὅμοιομερές . οὗ τὸ μέρος τῷ ὅλῳ ὁμοιοῦται . ἡ καὶ τὸ ἄλλοις καὶ τῷ ὅλῳ ὁμωνύμως λεγόμενον . Ὅμοιώματα . ὑφεστώτων μιμήματα . οἷον ἡλίου , σελήνης , ἀνθρώπων , θηρίων . Ὅμοργμα . ἀποπίασμα . Ὅμόστολον . τὸ σύμμορφον τῇ ψυχῇ .

omicron 1449

Ὅμόνομον . τὸ ἔχον τὴν αὐτὴν νομὴν . Ὅμοοῦσιον . τὸ αὐτὸν κατὰ τὸ ὑποκείμενον . ἡ τὸ μηδαμῶς καὶ ἀπαραλείπτως ἐνδεές τοῦ ἐτέρου . ἡ τὸ ἀπαράλλακτον κατὰ τὴν οὐσίαν . Ὅμοοῦσιον . τὸ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ ἐνεργείας ἴσον ἀπαραλλάκτου ὑπάρχον , ὥσπερ ἄνθρωπος ἄνθρωπου , ἄγγελος ἀγγέλου , καὶ ζῶον ζώου , καὶ φλόξ φλογός· ἐν διαφόροις μὲν ὑποστάσεσιν , ἐν μιᾷ δὲ οὐσίᾳ ὄντα . ὁμοοῦσιον δὲ λέγεται , ὅτι μίαν οὐσίαν καὶ δύναμιν κέκτηται . πενταχῶς

δὲ εἴρηται τὸ ὁμοούσιον· ὁμοούσιον συγγενές· ὁμογενές· ὁμοφυές καὶ ὁμόφυλον. ἢ ὁμοούσιον ἐστὶ τὸ τῇ δυνάμει ἐν τῇ αὐτῇ οὐσίᾳ ἔλαττον. οἷον λίθος σαθρὸς καὶ λίθος ἀκρότομος· ξύλον φοίνικος καὶ ξύλον ἐβένινον· σὰρξ ἰχθύος καὶ σὰρξ καμήλου. ἑτεροούσιον δὲ ἐστὶ τὸ κατὰ πάντα τρόπον τοῦ ἐτέρου ἀνόμοιον, ὡς πῦρ καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωπος καὶ ἄγγελος, καὶ πηλὸς καὶ ἥλιος, πρὸς χλόην. Ὁμοῦπόστατον . τὸ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν ἄλλως συντεθειμένον, διάφορον δὲ τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν οὐσίαν τυγχάνον, ὡς ἐπὶ ψυχῆς ἔχει καὶ σώματος καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα φύσεως ἑτερότητι διαφέροντα καθ' ὑπόστασιν ἦνται. Ὁμώνυμα . ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μὲν κοινὸν, ὁ δὲ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας ἕτερος. οἷον οἱ Σίμωνες· καθὼ μὲν Σίμωνες ὁμώνυμοι. ἀναγκαίως οὖν εἴρηται κατὰ τοῦνομα. ὁ γὰρ λόγος ὁ σημαινόμενος ὑπὸ τοῦ ὀνόματος

omicron 1450 ἕτερος. ἄλλος γὰρ ὁ Κανανίτης Σίμων μετὰ τῆς διαφορᾶς, καὶ ἄλλος ὁ ζηλωτής. [οὐδὲν δὲ ἀδύνατον τὰ αὐτὰ ἡ πράγματα ὁμώνυμά τε εἶναι καὶ συνώνυμα· κατ' ἄλλο ἡμὲν τι καὶ ἄλλο καὶ τοῦτ' κατὰ τὸ αὐτό.] Ὁμώνυμον ὄνομά ἐστι τὸ κατὰ πολλῶν ὁμωνύμως τιθέμενον, οἷον ἐπὶ μὲν κυρίων, ὡς Θωμᾶς ὁ Λεββαῖος καὶ Θωμᾶς ὁ δίδυμος· ἐπὶ δὲ προσηγορικῶν, ὡς κύων θαλάσσιος καὶ κύων χερσαῖος. Ὁμοούσιον . τὸ τῆς αὐτῆς οὐσίας ἄλλο τυγχάνον, διάφορον δὲ τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν ὑπόστασιν ὄν· ὡς ἐπὶ τε ἀνθρώπου καὶ τῶν ἄλλων ἔχει εἰδῶν. (Ῥῆμα.) Ὁμαρτεῖν καὶ ἁμαρτεῖν . ἀμφοτέρα ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν καὶ ἀκολουθεῖν· τὸ δὲ δεύτερον καὶ ἐπὶ τοῦ συμπράξει. [οἷον· τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ἁμαρτήσαντες ἅμ' ἅμφω. εἴρηται παρὰ τὸ ἄρω βαρύτονον, ὁ μέλλων αἰολικῶς ἄρσω, ὄνομα ῥῆμα ἄρτος, καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα ἄρτω, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ἅμα ἐπιρρήματος τοῦ δηλοῦντος τὸ ὁμοῦ γίνεται ἁμαρτῶ καὶ ἐν συγκοπῇ ἁμαρτῶ. καὶ ὁμαρτήσαντες ἀντὶ τοῦ ἀρμόσαντες.] Ὁμβροβλυτῶ . ὑετὸν καταχέω. Ὁμβρήσας . ὑετήσας· καταχέας, ὁμβρίζω δὲ ἐπὶ ἐνεστώτος, ι.

omicron 1451 Ὁμῆ . ἀντὶ τοῦ ὁμνύεις. Ὁμηρῆσαι . ἀγγελίας ποιῆσαι. ὁμηρίσαι δὲ τὰ τοῦ Ὁμήρου εἰπεῖν, ι . Ὁμηρῶ . περὶ διαλλαγῆς λαλῶ. ἢ Ὁμηρῶ . συντυγχάνω. ἢ Ὁμιλεῖ . συναναστρέφεται. Ὁμιχεῖν . οὐρεῖν καὶ χεῖν τὴν ἀμίδα. οἷον ἀμιδαχεῖν. ἔστι δὲ καὶ βαρύτονον, ὁμίχω, ὁ μέλλων ὁμίξω, καὶ παρ' Ἱππώνακτι· ὥμιξεν αἷμα καὶ χολὴν ἐτίλλησεν. Ὁμνύω . παρὰ τὸ ὁμῶ, ὁμονύω, καὶ ἐν συγκοπῇ ὁμνύω. Ὁμόρξασθαι . ἐκμάξασθαι. καὶ ὁμόργνυσιν ἀντὶ τοῦ ἀπομάττει καὶ ἀποπιάζει. [ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω τρπῇ τοῦ α καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ο καὶ τοῦ λ εἰς τὸ ρ, πλεονασμῷ δὲ τοῦ ν γίνεται ὁμόργνω καὶ ὁμοργνύω.] Ὁμόσαι . ἀντὶ τοῦ ὁμνύναι. ὁμόσε ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ, ψιλόν. Ὁμορῶ . γειτονῶ· πλησιάζω. Ὁμοκλήσας . ἀπειλήσας. Ὁμοστιχάει . ὁμοῦ πορεύεται. Ὁμφακίζω καὶ ὁμφακισμός .

omicron 1452 Ὁμωθῆναι . ἀντὶ τοῦ ὁμοιωθῆναι καὶ οἰκειωθῆναι καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν. Ὁμωμοσμένος καὶ ὁμωμοκῶς, ὁμωμοκέναι . ὁμόσας δὲ τὰ δύο μικρά. Ὁμηρεῖως . ἀντὶ τοῦ ὁμηρικῶς. Ὁμιλαδόν . ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ καὶ κατὰ τάξιν. Ὁμόσε . ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. Ὁμῶς . ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Ὁνησιφόρος . κύριον. καὶ ὁ ὠφέλειαν φέρων. Ὁναγροί . ζῶα κατάξηρα καὶ διψῶδη. Ὁνήσιμος . κύριον. καὶ ὠφέλιμος. Ὁνηγήσιος . ὀνηλάτης. Ὁνείδιος λόγος . ὁ ὀνειδιστικός. Ὁνειρος . παρὰ τὸ ὀνῶ, τὸ ὠφελῶ, ὄνειρος. ὡς πέπω πέπειρος, αἴσσω αἴγειρος, μάσσω μάγειρος. ὄνοιρος δὲ δωρικῶς, ο καὶ ι . Ὁνομαστός . περιβόητος, ἔνδοξος. Ὁνος βρωμώμενος . βρωμον ἐσθίων. ἔστι δὲ εἶδος σπέρματος.

omicron 1453 Ὁνώρατος· Ὁνώριος· Ὁνώριχος . ὀνόματα κύρια. (Θηλυκόν.) Ὁνεῖα . ἡ ἰδέα τοῦ ὄνου. ἢ Ὁνειρωξία . ὀνειροσχελία. οἶνοφλυγία. ἢ Ὁνησις . ἡ ὠφέλεια. ὤνησις δὲ ἡ ἀγορασία, μέγα. Ὁνησιδώρα . κύριον. καὶ ἡ γῆ ἡ παρέχουσα καὶ δωρουμένη ὠφέλειαν. Ὁνθος . ἡ κόπρος τῶν βοῶν. Ὁνος . παρὰ τὴν ὄνησιν τὴν ἐξ αὐτῆς γινομένην ἐν τοῖς ἔργοις. Ὁντωσις . ἡ αὐξησις. Ὁνυξ . παρὰ νύσσω, νύξω, νύξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ὄνυξ. ἢ παρὰ τὸ ἀνοίγω, ἀνοίξω, ἄνυξ καὶ ὄνυξ, δι' οὗ ἀνοίγεται ἡ σὰρξ καὶ ἀραιοῦται. (Οὐδέτερον.) Ὁν . πράγμα ἀθυπόστατον ἢ

ένυπόστατον· ένυπόστατον δὲ ένταῦθα νοεῖται τὸ έν ἐτέρῳ ἔχον τὸ εἶναι. Ὀνειάτα . τὰ βρώματα καὶ πάντα τὰ ὠφελοῦντα. [ὡς παρὰ τὸ οὐτήσω γίνεται ὠτειλὴ τροπῇ βοιωτικῇ τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογον, οὕτως παρὰ τὸ ὀνήσω γίνεται ὄνειαρ, ὀνειάτος, κατὰ τροπὴν βοιωτικὴν τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογον.]

omicron 1457 Ὀνειαρ . τὸ ὄφελος. Ὀνεια κρέα . ὄνων κρέα. Ὀνειον . τόπος, ἐν ᾧ οἱ ὄνοι. Ὀνειῖδη . χλευάσματα. †μέμψεις,† Ὀνίδιον . τὸ αἰδούριον. Ὀνομα . τὸ ἐκάστου τῶν ὑποκειμένων ἢ πραγμάτων κοινὴν οὐσίαν σημαῖνον. ἢ ὄνομά ἐστι μέρος λόγου πτωτικὸν προτασσόμενον τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων καὶ ὑποτασσόμενον. ἢ ὄνομά ἐστι μέρος λόγου πτωτικὸν σῶμα ἢ πρᾶγμα σημαῖνον· σῶμα μὲν, οἶον λίθος· πρᾶγμα δὲ, οἶον παιδεία. παρέπεται δὲ τῷ ὀνόματι πέντε· γένη, εἶδη, σχήματα, ἀριθμοὶ, πτώσις. διότι καὶ τελικὰ ἀρσενικῶν ὀνομάτων στοιχεῖα εἰσὶ πέντε· ν ξ ρ ζ ψ. ἢ ὄνομά ἐστι φωνὴ σημαντικὴ θέσει. (Ῥῆμα.) Ὀναιντο . ὠφελῆθειεν. καὶ ὄναιο. † Ὀνοτάζων . ἐκφαιλίζων.† Ὀνειροπολεῖ . φαντάζεται. ὡς ἐν ὀνείρῳ βλέπει. Ὀνειρώττει . ὀνειίρους βλέπει. Ὀνειδιῶ . ἀττικὸς μέλλων. Ὀνίνοι . ὠφελῆσαι. καὶ ὀνίναιτο καὶ ὀνίνημι.

omicron 1458 Ὀνομήνω . ἀντὶ τοῦ ὀνομάσω. [ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ὀνομήνω. τὸ ῥῆμα ὀνομαίνω, ὀνομανῶ, ὡς πῆμα, πημαίνω, πημανῶ.] Ὀναίμην . ἀντὶ τοῦ ἀπολαύσαιμί σου. φησὶν ὁ Ἀπόστολος· τῶν κατορθωμάτων ἴδοιμί σε πλουτοῦντα ἐν ἅπασι πνευματικοῖς ἀγαθοῖς. ὁ Ἀπόστολος· ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ. Ὀνω . τὸ μέφομαι. καὶ ὀνοτάζω, τὸ ὑβρίζω. Ὀνομαστί . ἐξ ὀνόματος. ὄντως . ἀληθῶς. ὄντος δὲ, τοῦ ὑπάρχοντος. καὶ ὄντος τοῦ θεοῦ, μικρόν. καὶ ὀντότης, ἀπὸ τοῦ ὄντος. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ξ. (Ἀρσενικόν.) Ὄξηήκοος . ὁ ὀξέως ἀκούων. Ὄξυδερκής . ὁ ὀξέως καὶ ταχέως βλέπων, [δέρκω γὰρ τὸ βλέπω.] † Ὄξυωπέστερος . ὁ ὀξέως καὶ ταχέως βλέπων.† Ὄξύρροπος . ὀξέως μετατρεπόμενος. Ὄξυς . γοργός. Ὄξύριγχος . ὄρνις.

omicron 1459 Ὄξυβελής . ὁ ὀξέως βάλλων. ἢ ὁ ταχέως βαλλόμενος. Ὄξυηκοώτατος . ὁ ὀξέως ἀκούων. Ὄξύβαφος . οὐχὶ ὀξυβάφος. Ὄξόγαρος . βάρβαρον. [ὀξύγαρος γάρ. ὀξύγαρον οἶνηρὸν ἔτι κεκτήσεται.] Ὄξοάθρης καὶ Ὄξαώθρης . κύρια. Ὄξεϊα . ποιότης συλλαβῆς ἀνειμένον ἔχουσα [φθόγγον. ὠνόμασται δὲ ὀξεῖα ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὀξέων δοράτων,] ἢ διὰ τὸ τοὺς ὀξεῖς ἡλους μιμεῖσθαι. Ὄξυχολία . ἔξαψις καρδίας παραυτίκα ὀρεγομένη κακῶσαι τὸν κακῶσαντα. Ὄξυδέρκεια . τὸ ὀξέως βλέπειν. ὀξυδορκία δὲ, ι . Ὄξυρευγμία . ὅταν ἡ τροφὴ ἐποξίσῃ. οἶμαι, ὅτι ὀξερευγμία γράφεται. (Οὐδέτερον.) Ὄξος . τὸ παρ' ἡμῖν. Ὄξος δὲ, ὄνομα [τόπου ἢ] ποταμοῦ, μέγα. Ὄξύρροπον . τὸ ὀξέως ῥέπον καὶ μετατρεπόμενον. Ὄξύπρωρον . ὀξεῖαν ἔχων τὴν πρῶραν. Ὄξος . ὡς παχὺς γίνεται πάχος, καὶ ταχὺς τάχος, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ὀξὺς ὄξος, τουτέστιν

omicron 1459 ὁ εἰς ὀξὺ καταβεβληκῶς οἶνος, ἐπειδὴ τέμνει καὶ κεντρίζει τὴν γεῦσιν. οἱ δὲ Κυρηναῖοι τὸ ὄξος εἶδος φασὶ, καὶ ἄλλοι γλυκάδιον. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Π. (Ἀρσενικόν.) Ὀπαδός . ὁ ἀκόλουθος. [ὡς παρὰ τὸ πέμπω γίνεται πομπὸς, καὶ παρὰ τὸ φέρβω φορβὸς, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἔπω ὀπὸς, ἐξ οὗ παράγωγον ὀπάζω. ἐκ τοῦ οὖν ὀπάζω, ὀπάσω, γίνεται ὀπαδός, ὡς φράζω, φράσω, φραδὴ. ἐκ δὲ τοῦ ὀπαδός κατὰ μετάθεσιν ὀπηδός.] † Ὀπαῖρος . ὁμοπάτριος.† Ὀπάονας . δούλους, ἀκολούθους. Ὄπιος . κύριον.

omicron 1459 Ὄπικοί . ἔθνος. Ὀπλότεροι . οἱ νεώτεροι. ἐπεὶ πρὸς ὀπλων ἀναίρεσιν εἰσὶν. ἀπὸ τῶν ὀπλων οὖν ὀπλότεροι. Ὀπός . τὸ γαλακτῶδες τῆς συκῆς, καὶ ἡ πυτία, ἢ ᾧ χρῶνται τινὲς ἀντὶ πυτίας. † Ὀπουχέα . ὁμφάκιον.† † Ὀπτήρ . ὁ σκοπός.† (Θηλυκόν.) † Ὀπαῖα . κεραμὶς τὴν ὀπὴν ἐπικλείουσα.† Ὀπασίς . δόσις παροχή. Ὀπή . ἡ νυκτερίς, καὶ ἡ τρύπα. Ὀπίς . τὸ αἰδοῖον. Ὄπις . ἡ ἐξόπισθεν ἐπομένη τίσις ἢ ἡ ἐπιστροφή. Ὄπισθότονος . ἐναντίον κύρτωμα. Ὄπικία . χώρα.

omicron 1459

Ἕπλη . ἡ τῶν κτηνῶν ὄνυξ. [οἰονεὶ ἀπλὴ τις οὖσα, τροπῇ τοῦ α εἰς ο , ὡς ἄρχαμος, ὄρχαμος. καὶ ὀπλέων τῶν ὀπλων.] † Ὀπλοσμένα . ἡ Ἥρα.† † Ὀποῖα ἦν . οἷα ὑπῆρχεν.† † Ὀπτανία . ἡ ἀπόβλεψις.† Ὀπωπή . ἡ ὄρασις ἢ πρόσοψις. παρὰ τὸ ὀπτω γίνεται ὀπῇ, [ὡς κόπτω, κοπή, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ ἔκτασιν ὀπωπή. Δρύψε δέ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ἀπελείπετ' ὀπωπή.] Ὀπιλέτιν . ἱερὸν Ἀθηνᾶς. (Οὐδέτερον.) Ὀπίμια . τὰ λάφυρα. † Ὀπίσιον . αἰδοῖον γυναικός. καὶ ἀνδρεῖον ἰσχίον.† Ὀπλα . παρὰ τὸ ὀφέλλω, τὸ αὖξω. ὄφλα καὶ ὄπλα. τὰ κατὰ μῆκος ἐξελαυνόμενα ἐπὶ τοῦ ἄκμονος. Ὀπτανεῖον . μαγειρεῖον, ἢ ὁ φοῦρνος. Ὀπωροφυλάκιον . ἐν ᾧ ἡ ὀπώρα φυλάσσεται. Ὀπτόν . παρὰ τὸ ὀπτω, τὸ βλέπω. οἰονεὶ τὸ συνεχῶς ἐποπτευόμενον. (Ῥῆμα.) Ὀπάζει . παρέχει. Ὀπηδεύω . ἀκολουθῶ. [—ἤυτε μῆλα ἐκ σταθμῶν ἄλις εἴσιν ὀπηδεύοντα νομῆϊ.]

omicron 146 Ὀπάων . ἀκολουθῶν. παρὰ τὸ ὀπάζω. Ὀπτάνομενος . βλέπων. Ὀπτόμενος . ὠπτημένος δέ, μέγα. Ὀπύει . γαμεῖ. Ὀπωπα . εἶδον. ἀπὸ τοῦ ὀπτω ὦπα καὶ ὀωπα. τούτου δέ οἱ κοινοὶ μέσοι παρακείμενοι, φημὶ δὴ τοῦ ὦπα καὶ τῶν λοιπῶν, οὐχ εὐρίσκονται ἐν χρήσει, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκός, ὠπῶπειν δέ ἐπὶ ὑπερσυντελείκου μέγα καὶ δίφθογγον. Ὀπιπτεύοντα . ἐποτρύνοντα. ἐπιτηροῦντα. Ἡσίοδος· νεῖκε' ὀπιπτεύοντ' ἀγορῆς ἐπακούειν ἔοντα. Ὀπίζεο . ἐπιστροφὴν ποιοῦ. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ὀπη . ἀντὶ τοῦ ὀπηνίκα. Ὀπιθεν καὶ ὀπισθεν . διχῶς. εἰ μὲν ὀπιθεν, ἀπὸ τοῦ ὀπίσω· ὀπίσσωθεν καὶ συγκοπῇ τῆς ς ω συλλαβῆς ὀπιθεν· εἰ δέ ὀπισθεν, ἀποκοπῇ τοῦ ω . Ὀπίσω . παρὰ τὸ ἐπὶ ὀπίσω, ὡς παρὰ τὸ ἐξ ἔξω καὶ εἰς εἴσω. τροπῇ τοῦ ε εἰς ο ὀπίσω. † Ὀπότε . χρονικὸν ἐπὶ ῥῆμα.† Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Ὀρεύς . ὁ αἰίδαρος ἢ ὁ ἡμίονος. παρὰ τὸ ἐν ὄρεσι μᾶλλον δύνασθαι ἐργάζεσθαι.

omicron 146 Ὀρεωκόμος . ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων ἢ τῶν αἰιδάρων. Ὀρεσκῶς . ὁ ἐν ὄρεσι διαιτῶμενος. κείω, ὃ σημαίνει τὸ κοιμῶμαι. ἀπὸ τοῦ κείω ὀρεσίοιος καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ω ὀρεσκῶς. καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον. [τὰ διὰ τοῦ ωος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχει τὸ ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν καὶ προπερισπᾶται. οἶον Ἀχελῷος, Μινῷος, πατρῷος, ἡρῷος, ὀρεσκῷος. οἷς συνεξηκολούθησε ἀθῶος, χωρὶς τοῦ κολῶος, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον.] Ὀρθόδοξος καὶ ὀρθοδοξία . [ἄψευδης περὶ θεοῦ καὶ κτίσεως ὑπόληψις ἢ ἔννοια περὶ πάντων] ἀληθής. ἢ δόξα τῶν ὄντων, καθάπερ εἰσὶν. Ὀρθρος . παρὰ τὸ αἶρειν, καὶ ὀρθίους ἡμᾶς ποιεῖν λεχήρεις ὄντας. Ὀρθός . ἐκ τοῦ ὄρω, ὄρσω, ῥηματικὸν ὄνομα ὀρτός καὶ ὀρθός. Ὀρειβάσιος . ὁ ἐν τῷ ὄρει βαίνων. Ὀρείχαλκος . εἶδος ὕλης οὕτω καλούμενον, ἣτις νῦν οὐχ εὐρίσκεται. ἄλλοι δέ λέγουσιν, ὅτι χεῖμευσις ἐστὶ χαλκοῦ, τοῦ νυνὶ εὐρίσκομένου λευκοῦ χαλκοῦ. Ἡσίοδος· ὃς εἰπὼν κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ. Ὀρκος . παράληψις τοῦ θεοῦ, ἐπὶ πίστιν τοῦ λεγομένου ἢ πραττομένου. παρὰ τὸ εἶργειν τοὺς παραβαίνοντας. ὄργος καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ ὄρκος.

omicron 146 Ὀρμος . ὁ λιμὴν. —τὴν δ' εἰς ὄρμον προσέρυσαν—. παρὰ τὸ ἔρμα, τὸ ἀσφάλισμα, γίνεται ὄρμος. ὄθεν καὶ ὀρμίσαι, τὸ ἐν ἀσφαλείᾳ εἶναι τὴν ναῦν. [ἐπὶ δὲ τοῦ κοσμίου, παρὰ τὸ εἶρω, τὸ συμπλέκω, ἐξ οὗ καὶ ὀρμιὰ καλεῖται ἢ σειρὰ, πρὸς ἣν τὸ ἄγκιστρον ἐψησφάλισται δεδεμένον.] Ὀρμίσκος . ὁ περιτραχήλιος κόσμος. Ὀρμαθός . τὸ πλήθος, ἢ τάξις. Ὀροβος . εἶδος κριθῆς. οἰονεὶ ὁ ἐρεπτόμενος ὑπὸ τῶν βοῶν. Ὀρος . λόγος σύντομος, δηλωτικὸς τῆς ὑποκειμένης οὐσίας τῷ πράγματι. ἢ δηλωτικὸς τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ὄροι δὲ λέγονται ὡς ὀράσεις καὶ ὀφθαλμοὶ τῶν πραγμάτων τυγχάνοντες, καὶ ὡς ὀρίζοντες ἤτοι περικλείοντες συντόμως τὴν τοῦ ὀνόματος δύναμιν. οἶον ἀνθ' οὗ λέγομεν, ὅτι ἄνθρωπος ἐστὶν οὐσία ἐκ σαρκὸς καὶ ψυχῆς καὶ λόγου καὶ αἵματος καὶ στοιχείων ἐτέρων πλειόνων· περιορίζομεν οὖν ταῦτα διὰ τοῦ ὄρου, λέγοντες, ὅτι ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον λογικὸν καὶ θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. Ὀρος τῶν ὄρων ἐστὶν ὁ πάντα μὲν ὀρίζων, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ὀριζόμενος, ὃς ἐστὶ μόνος ὄρος τῶν ὄρων θεός. ἀόριστόν ἐστι τὸ κατ' οὐσίαν θεός· δυσόριστον ἐστὶ τὸ μὴ καθόλου, ἀλλ' ἐκ μέρους γινωσκόμενον, οἶον τὸ ξύλον τῆς ζωῆς.

τρία εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις ἀγνώριστα καὶ ἀόριστα· θεός· ἄγγελος καὶ ψυχὴ, μόνῳ τῷ θεῷ γινωσκόμενα κατ' οὐσίαν· λοιπὸν ὁ καλῶς διαπορῶν πρὸς τὸν ἐναντίαν· οὕτως λέγει. τί ὅρος καὶ τί τὸ ἀόριστον καὶ τί τὸ δυσόριστον καὶ τί τὸ εὐόριστον, εὐόριστον δέ ἐστι τὸ ψηλαφώμενον καὶ φθειρόμενον, οἷον ὁ ἄρτος καὶ τὰ ὅμοια. ὅριον ἐστὶν ἀνυπόστατος ἢ ἀνυπέρβατος στάσις· ἀόριστόν ἐστι τὸ μόνον ἄκτιστον, θεός· δυσόριστον δὲ τὸ κτιστὸν καὶ ἀόρατον, ἄγγελος, ψυχὴ, δαίμων. Ὅρος . ἔστι λόγος ἐπέκεινα ἑαυτοῦ προελθεῖν τὸ πρᾶγμα, οὗ ἐστι, μὴ συγχωρῶν, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ καὶ μόνον γνωρίζεσθαι. Ὅρος κακίας . ἢ πρὸς τὸ τέλος τῶν γινομένων ἐν τῇ φύσει δυνάμεων ἐνεργείας ἔλλειψις. ἢ ὅρος κακίας ἢ τῶν φυσικῶν δυνάμεων κατ' ἐσφαλμένην κρίσιν ἐπ' ἄλλων περὶ τὸ τέλος ἀλόγιστος κίνησις. ὅρον πάλιν καλεῖ ὁ Ἀριστοτέλης, εἰς ὃν ἀναλύεται ἡ πρότασις. οἷον ἐστὶ πρότασις· Σωκράτης βαδίζει. αὕτη ἡ πρότασις ἀναλύεται εἰς Σωκράτην ὅρον ὄντα καὶ εἰς τὸ βαδίζειν πάλιν ὅρον. Ὅριστόν δέ ἐστι τὸ ἐπιδεχόμενον ὅρον, ὡς ἔχον ὑπαρξιν καὶ ἰδιοπεποιημένον. οἷον· ἄνθρωπος· ἵππος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀγαθόν. ἀόριστον δὲ τὸ ἀνείδεον καὶ ἀνύπαρκτον. ὡς τό· οὐκ ἄνθρωπος· οὐκ ἵππος· οὐκ ἀγαθόν. ὁμοίως ἀόριστόν ἐστι τὸ ἀπλῶς λεγόμενον καὶ μὴ σημαῖνον τὸ τί ἢ τὸ ποσόν. ὡς ἵνα εἴπωμεν χρῶμα καὶ μὴ εἴπωμεν λευκὸν ἢ μέλαν, ἢ ἄνθρωποι καὶ μὴ εἴπωμεν πόσοι.

Ὅρος . ὁ τὸ ὄν τι εἶναι δηλῶν, ἢ λόγος ἐκ τῶν καθόλου καὶ κοινῶν ἰδιόν τι ἀποτελῶν. οἷον ἄνθρωπος, ζῶον, λογικόν, θνητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. καὶ ἰδοὺ ἐκ τῶν καθόλου καὶ κοινῶν ἰδιόν τι ἀπετέλεσε. τουτέστι τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἐκ μὲν τῶν καθόλου ἐστὶ ζῶον, ἐκ δὲ τῶν κοινῶν τὸ λογικόν. οὐ μόνον γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ λογικόν, ἀλλὰ καὶ ἄγγελοι καὶ δαίμονες. εἴληπται δὲ ὅρος ἀπὸ τῶν τῆς γῆς ὁροθεσίων. ὥσπερ γὰρ τὰ ὁροθέσια χωρίζει τήν τε γῆν ἀπὸ τῆσδε, καὶ ἐκάστης τὸ ἴδιον φυλάσσει, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ ὅρος τοῦ ἀνθρώπου χωρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ τῶν ὁμοίων. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εἴρω, τὸ συνάπτω καὶ συμπλέκω. ὡς σπείρω σπόρος, οὕτως καὶ εἴρω ὅρος. ἐπὶ δὲ τοῦ οὐδετέρου τὸ ὅρος τὸ ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος αἰρόμενον. ἢ παρὰ τὸ ὄρω, τὸ ὀρμῶ, παράγωγον ὀρούω, γίνεται ὅρος. καὶ περισπώμενον λέγεται ὀρῶ. ἔνθεν τὸ εἰκὸς, ὀρεῖται. ἢ παρὰ τὸ ὀρᾶν εἰς ὕψος δι' αὐτοῦ. Ὅρισμός . δήλωσις πράγματος διὰ λόγου, οὗ χωρὶς οὐδὲ τί ἐστίν, οὐδ' ὅτι ἐστὶ, γνωρίζεται. Ὅροδαμνος καὶ ὄρηξ . ἐπὶ τοῦ κλάδου. παρὰ τὸ ὀρούειν κατὰ τὴν αὔξησιν. Ὅρηξ . ὁ κλάδος. παρὰ τὸ ἔρπειν καὶ ὀρούειν εἰς ὕψος πεποιήται. κλίνεται ὄρηξ ὄρηκος. Ὅρτάλιχος . ὁ νεοσσός. παρὰ τὸ γλίχεσθαι ὀρούειν καὶ πέτεσθαι. Ὅρυγμαδός . θόρυβος, τάραχος, κραυγὴ. ὁ ἐν ὄρει γινόμενος. [παρὰ τὸ ὄρος καὶ τὸ ὀμαδός, ὃ ἐστὶν ὁ θόρυβος. οἱ δὲ φασὶ παρὰ τὸν θόρυ-

βον, θορυβάξω, θορύβαγδος, καὶ μεταθέσει τοῦ β εἰς τὸ μ καὶ ἀποβολῇ τοῦ θ ὀρυμαγδός. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς θορύβου.] Ὅρφανός . ὁ μὴ τινα ἔχων βοηθόν. παρὰ τὸ ὄροφος ὀροφανός καὶ ὄρφανός. Ὅρχαμος . ὁ ἡγεμών. παρὰ τὸ ἄρχω ἄρχαμος καὶ ὄρχαμος. ὡς πάρδαλις ἢ δορά. καὶ πόρδαλις τὸ ζῶον. Ὅρχατος . ἢ ἐπίστιχος φυτεία. δι' ἣς διερχόμεθα. διαφέρει ὄρχος ὄρχατου. ὄρχος γὰρ ἐστὶν ὁ βόθρος, πρὸς ὃν ἐντίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μοσχείαν. παρὰ τὸ ὀρύσσω. ὄρυχον τινὰ ὄντα. καὶ Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχμιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς. ὁ δὲ Ὅσιος ὄρχον λέγει τὴν ἐπίστιχον τῶν ἀμπέλων φυτείαν. —παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος χρύσεος ἦν —. Ἀπίων δὲ ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ὄρυσθαι τὴν γῆν πρὸς φυτείαν.

Ὅργιῶνες . οἱ θύται. παρὰ τὰ ὄργια, ὃ ἐστὶ τὰ θεῖα μυστήρια. Ὅρρός . τὸ γάλα. Ὅροι . οἱ ἀριθμοί. Ὅριτρόφος . ὁ ἐν ὄρει τρεφόμενος, ἰώτα. γράφεται διὰ τὸ τ καὶ τὸ ρ . (Θηλυκόν.) Ὅρασις . διὰ τὸ τοὺς ὄρους, τουτέστι τὰ πέρατα τῶν σωμάτων, καταλαμβάνειν. Ὅργη . θυμὸς ἐμμένων ἢ πάθος δαιμονιώδης. Ὅργη . τρόπος. οὕτως Θουκυδίδης. Ὅργυιά . τὸ ἐξηπλωμένον μέτρον τῶν χειρῶν ἢ τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν σὺν τῷ πλάτει τοῦ στήθους. παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα, ὃ ἐστὶ τὰς χεῖρας. † Ὅρειβασία . † Ὅρεξις . ἐπιθυμία. ἢ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τῆς ψυχῆς μέρους κίνησις. † Ὅρθωσία . †

Ὄρμη . ὄρεξις ἐνεργητικὴ τῶν ἐφ’ ἡμῖν πρακτέων. [ἡ ὄρμη ἐστὶν ἔμμονος λύπη καὶ διαρκὴς πρὸς τὴν τῶν ἡδικηκότων ἀντίδοσιν.] Ὄρμη καὶ ἡ κίνησις . Ὀροφή . ἡ στέγη. Ὀρομηλὶς . τὸ ἀγριόμηλον. † Ὀρῶδία . ὁ φόβος.† Ὀρτή . ἀπὸ τοῦ ἐορτῆ κατὰ συγκοπὴν. Ὀρφνὴ . σκοτεινὴ νύξ ἢ μέλαινα. [νύκτα δι’ ὀρφναίην—. παρὰ τὸ ἐρέφω, τὸ σκέπω, γίνεται ὀροφή καὶ ὀρφνὴ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν καὶ συγκοπὴν.] Ὀρκωμοσίαν . τὸ ἀμετάθετον λέγει ὁ Ἀπόστολος· ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· ὤμοσε κύριος τῷ Δαβὶδ καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, σὺ ἱερεύς. (Οὐδέτερον.) Ὀργανον . παρὰ τὸ ὀρέγω ὀρέγανον καὶ ὄργανον. Ὀργια . τὰ ἱερὰ μυστήρια. κυρίως δὲ τὰ Διονυσιακὰ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργασίαις αὐτὰ ἐπιτελεῖ-

σθαι. ἢ διὰ τὸ ὀργᾶν καὶ ἐπιθυσιάζειν. ὀργὰς δὲ ἐστὶ γῆ ἐν Μεγάροις οὕτω καλουμένη. Ὀργανον . δοῦλος ἄψυχος. Ὀρειακὸν ζεῦχος . ἀειδουρικὸν ἢ ἡμιονικόν. Ὀρθιον . ὄρος. Ὀρθιον . τὸ ὀρθρινόν. Ὀρακήσιον . τόπος. Ὀριον . ἀνυπέρβατος στάσις, ὄρειον δὲ πρέμνον, δίφθογγον. Ὀρίγανον . βοτάνη. ὤφειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι. καὶ γὰρ παρὰ τὸ ὄρει δοτικὴ καὶ τὸ γάνος, ὃ σημαίνει τὴν χαρὰν, γέγονεν ὀρίγανον. τὸ γὰρ ὀρίγανον ἐν τῷ ὄρει χαίρει. ἢ ἐκ τοῦ ὀρᾶν καὶ τοῦ γανῶ, τὸ λαμπρύνω ὀρᾶν γὰρ καλῶς ποιεῖ τὸ ὀρίγανον. ὁ δὲ γραμματικὸς Θεοδόσιος λέγει, διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ παρὰ τὸ ῥιγῶ γίνεται ῥίγανον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ὀρίγανον, οἰοῦναι τὸ ψύχον τινὰ κατὰ ἀντίφρασιν· θερμαίνει γάρ. Ὀρκιον σκῆπτρον . καθ’ οὗ ὤμνουν. † Ὀρμητήριον . ὀρμιστήριον δὲ, ι .†

Ὀρνεον . παρὰ τὸ ὀρούειν. ἢ παρὰ τὸ αἵρεσθαι. Ὀροπύγιον καὶ οὐροπύγιον . Ὀριστόν . τὸ ἐπιδεχόμενον ὄρον, ὡς ἔχον ὑπαρξιν καὶ ἰδιοπεποιημένον, οἶον· ἄνθρωπος, ἵππος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀγαθόν. † Ὀρειακός . ἡμιοναγός.† † Ὀρατὴ . ῥύμη.† † Ὀρειγάνη . σαργάνη.† † Ὀρσηλία . ὀρχήστρια.† † Ὀραδὰ . λίαν γαλακτώδη.† † Ὀραες . γυναῖκες.† † Ὀρειγανοειδὲς . τὸ ὕσσωπον.† (Ῥῆμα.) Ὀρέγω . παρέχω. † Ὀρέγεται . ἐπιθυμεῖ.† † Ὀρεσθαι . ἔρχεσθαι.† † Ὀρεχθεῖ . στενάζει.† Ὀρειοκομῶ . ὀρέων καὶ ἀειδάρων καὶ ἡμιόνων ἐπιμελοῦμαι.

Ὀρέχθεον . διετείνοντο. παρ’ Ὀμήρῳ. Ὀρῆ . ἀντὶ τοῦ ὀρᾶ. οὕτως Πλούταρχος. Ὀρθαι . ἀντὶ τοῦ διεγερθῆναι. [ἀπὸ τοῦ ὄρω, ὄρσω, ὦρκα, ὦρμαι, ὦρται. ὦρται μὲν μέγα κῦμα— τὸ ἀπαρέμφατον ὦρθαι, καὶ κατὰ συστολὴν ὄρθαι. πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι—.] † Ὀρνυμένους . ἐπεγειρομένους· εὐτρεπιζομένους.† Ὀριγνᾶται . ἐπιθυμεῖ. καὶ ὀριγνώμενος. Ὀρίνεται . διεγείρεται. Ὀρίνω . τὸ διεγείρω καὶ ταράσσω. παρὰ τὸ ὄρω ὀρίνω. Ὀρκωμοτῶ . ὀρκομοσάμενος δὲ ὅλα μικρά. Ὀρμώμενος . προθυμούμενος. ὠρμημένος δὲ μέγα. Ὀρούω . τὸ ὀρμῶ. [ὄρω, ὀρύω. ὡς πληθω, πληθύω, πηδῶ, πηδύω, οὕτως ὄρω, ὀρύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ὀρούω.] Ὀρόμενος . διεγειρόμενος.

Ὀρώμενος δὲ, ὁ βλεπόμενος, μέγα . Ὀρόωντες . ἀντὶ τοῦ ὀρῶντες. [Ὀρόωτε . ἀπὸ τοῦ ὀράοιτε, ὀρῶτε, πλεονασμῷ ὀρόωτε. νῦν δὲ φίλως οὐχ ὀρόωτε—.] Ὀροθύνω . τὸ παρορμῶ καὶ διεγείρω καὶ ἐρεθίζω. [παρὰ τὸ ὀρόθω ὀροθύνω. ἢ παρὰ τὸ ὄρω, ὀρῶ, καὶ τὸ θύνω γίνεται ὀροθύνω, ὡς πληθω πληθύνω.] Ὀρσο . ἐγέρθητι. καὶ ὄρσο. [ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ μέλλων ὄρσω, καὶ μετῆλθεν εἰς ἐνεστώτα καὶ ἐγένετο ὄρσω, ὄρσομαι, ὠρσόμεν, ὠρσο, καὶ τὸ προστακτικὸν ὄρσο, συστολῇ.] Ὀρταλίζειν . παρὰ τὸ ὄρω, τὸ διεγείρω. [ὁ παθητικὸς παρατατικὸς ὠρμαι, τὸ τρίτον ὠρται, ῥῆμα ὄνομα ὀρτός, ἀφ’ οὗ καὶ περισπώμενον ὀρτῶ, καὶ παράγωγον ὀρτίζω καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς ὀρταλίζω. δηλοῖ δὲ κυρίως ἡ λέξις τὸ ἀναρρίπτειν τὰ νήπια τῶν παιδίων. οἰοῦναι ὀρούειν εἰς ὕψος, κατεχρῶντο δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλην ἡντιναοῦν ποιεῖσθαι κίνησιν. ὡς Ἀριστοφάνης, οἶον· ἀνορτάλιζες κακερουτίαν— ἀντὶ τοῦ ἀναρρίπτειν ἐποίεις.] Ὀρίζει . νομοθετεῖ. ἴστησιν. ὄρον δίδωσιν. Ὀρχήσασθαι . τὴν τάξιν τῆς φυτείας ὄρχους εἰώθασιν λέγειν οἱ ποιηταί, καὶ οἱ ὀρχησταί ἐντεῦθεν, ὅτι κατὰ τὴν τῶν βοτρύων συγκομιδὴν ἐν τοῖς τόποις ἐπειδὴν ἔτυχον τρυγῶντες, ἀπήρ-

χοντο τῷ θεῷ χορεύοντες, καθάπερ κωμῳδοί. ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρχῶ, ὀρχήσω, ὀρχήσασθαι. οἱ δὲ παρὰ τὸ ὀρέγειν, ὃ ἐστὶν ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς χ. τρία δὲ εἰσὶν εἶδη τῆς ὀρχήσεως· πυρρίχη, ἣν ἡσκοῦντο οἱ Κρηῖτες πρὸς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν μετὰ τῶν ὅπλων ὀρχούμενοι· σίκινις, ἥτις ἐστὶν ἱερατικὴ· καὶ ὁ κορδακισμὸς, αἰσχρὸς τις ὢν καὶ μᾶλλον κωμικοῖς ἀρμόδιος. Ὁρῶ . τὸ διεγείρω καὶ ὀρμῶ. περισπωμένως. καὶ ὄρω, τὸ διεγείρω. καὶ ὀρῶ, τὸ βλέπω. Ὁρωρέχεται . ἐκτέτανται. καὶ ὀρορεχότες. Ὁρωρε . διηγέρθη· τεθύμωται. [καὶ ὄρωρα. ὀρῶ. ὁ μέσος παρακείμενος ὦρα καὶ ἀττικῶς ὄρωρα καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ὠρορα.] Ὁρώη . εὐκτικόν. Ὁρώρει . ποιητικῶς. Ὁρῶδῶ . τὸ φοβοῦμαι. παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ ὑγιάζω, ἐξ οὗ καὶ ἑρῶμαι, [παράγωγον ῥώζω καὶ μεταθέσει τοῦ ζ εἰς δ ῥωδῶ, ὡς μύζω, μυδῶ, χάζω, χαδῶ, ἔνθεν τὰ κεχανδότα πλεονασμῷ τοῦ ν , καὶ ἐρίζω, ἐριδῶ, ἔνθεν τό —ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῦς. ῥωδῶ οὖν καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἁρῶδῶ. καὶ παρ' Ἡροδότῳ· τὴν ψυχὴν ἀπεμάχετο ἁρῶδέων. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο ὀρῶδῶ, τὸ μὴ ἐρῶσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ φόβου. οὕτως Φίλων ἐν τῇ περὶ Ἰάδος διαλέκτῳ.]

omicron 147^δ Ὀρισθέντος . ἀποδειχθέντος, ἀποφανθέντος. καὶ ὁ Ἀπόστολος· τοῦ ὀρισθέντος νιοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Σ. (Ἀρσενικόν.) Ὅς . ἀντὶ τοῦ ὅστις. καὶ ὃς ἀντὶ τοῦ ὡς οὐδεὶς ἄλλος. τοῦτο δὲ λέγεται κατ' ὑπερβατόν. Ὅς . ἄρθρον ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ ἀντωνυμίαν κτητικὴν τρίτου προσώπου. ἐμὸς, σὸς, ὅς. σημαίνει δὲ καὶ ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμοῦσαν τῷ οὗτος. δύναται δὲ σημαίνειν καὶ τὴν αὐτός. ἀλλὰ καὶ ὃς δεῖδοικε Διὸς μεγάλου—. ἔστι δὲ ἀορίστου μορίον ὑποτακτικὸν δηλοῦν τὸ ὅστις, οἷον· ὃς ἂν ἔλθῃ, μεινάτω με. Ὅσσε . οἱ ὀφθαλμοί. παρὰ τὸ ὅπτω, ὄσσω, ὄσσοις, ὁ ὀφθαλμός. καὶ τὸ δυῖκόν ὄσσε. τὸ πληθυντικὸν ὄσσω. Ὁσεΐας . ὄνομα Ἑβραϊκόν. †καὶ Ὁσαΐας.† Ὁσῆϊος . κύριον. Ὁσιρις . καὶ ὁ Ὁσίρειος νεῶς. Ὁσιος . παρὰ τὰ θεῖα δίκαιος. [παρὰ τὸ ἄζω, τὸ σέβομαι, γίνεται ἄσιος καὶ ὄσιος. διὸ καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον ἀσπάζω, ἀσπάσιος, ἀλέξω, ἀλέξιος. κτήσω. κτήσιος, μνήσω. μνήσιος. τὸ δεξιὸς καὶ ἀνεψιὸς κατὰ τὸν τόνον μόνον διήλλαξεν. τὰ ἀπὸ μελλόντων διὰ τοῦ ιος γινόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται, οἷον ἄζω, ἄσω, ὄσιος.]

omicron 147^ε Ὅσκιος . κύριον. Ὅσορηνός . ἀπὸ τόπου. † Ὅστιάριος .† Ὁστεολόγος . ὁ συλλέγων τὰ ὀστᾶ. (Θηλυκόν.) Ὅσσα . θεία φήμη· καὶ κληδῶν, ἢ μαντεία. οἶμαι, ὅτι παρὰ τὸ ὅπτω. Ὅσορηνὴ . τόπος. Ὅσταφις καὶ ἀσταφίς . πλεονασμῷ τοῦ ο καὶ τοῦ α . σπάνιον δὲ τὸ σταφίς, σχεδὸν γὰρ ἡ χρῆσις ἀσταφίς ἔχει. τὸ δὲ ὅπῃς σημαίνει τὴν μῆνιν. παρὰ τὸ ἔπεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τοῖς ἀμαρτάνουσιν. ἐξ οὗ καὶ —φύλοπις αἰνῇ. καί —θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες. Ὅστλιγγες . αἱ λαμπηδόνες. [οἷον· ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρός—. παρὰ τὸ ὄσσε καὶ τὸ ἱλιγγα, ὀσσίλιγγες τινὲς οὔσαι, καὶ ὄστλιγγες κατὰ συγκοπὴν. ἢ παρὰ τὸ περὶ τὰ ὀστώδη μέρη τῆς κεφαλῆς εἰλεῖσθαι καὶ συνηθροῖσθαι.] Ὅστία . ἡ θύρα. Ὁσφρησις . ἀέρος μετάληψις ἢ διάκρισις ἀτμῶν. καὶ ὀσφράδιον ἐπὶ οὐδετέρου. Ὁσφύς . τὰ πλησίον τοῦ γλουτοῦ, ἢ ἡ ράχις, ἢ ἡ ψύα. ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, ἢ ἴση πρὸς τὰ ἄνω ἐμπεφυκυῖα· ἰσόφυς τις οὔσα. ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἰονεὶ ὀστοφυῆς τις οὔσα· ὀστώδης γὰρ ἐστίν.

omicron 147^ς Ὅσσεια . ἡ μαντεία. ὀσία δὲ ἡ κηδεῖα καὶ ἡ ταφή, ι . Ὁσιότης . παρὰ τὸ ὄσιος. τὸ δὲ ὄσιος παρὰ τὸ ἄζω, τὸ σέβομαι. τὸν γὰρ ὄσιον πάντες σεβόμεθα. (Οὐδέτερον.) Ὅσον . πολὺ, πάνυ, ἢ ἀντὶ τοῦ ὀπόσον. * Ὅσον ὅσον . ταχὺ, μετ' ὀλίγον. * * Ὁσημέραι . πάντοτε, καθ' ἡμέρας. * † Ὅστρεον . μυάκιον θαλάσσιον.† Ὁσπριον . παρὰ τὸ σπείρω, σπόριον, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ὄσπριον. Ὁσπήτιον . Ὁστέον . παρὰ τὸ στῶ, στέον καὶ ὀστέον. τὸ αἷτιον τῆς στάσεως. παρὰ τὸ ἴστημι. καὶ ὀστέϊνον καὶ ὀστοῦν. Ὅστρεον καὶ ὄστρειον . (Ῥῆμα.) Ὁσσεύεσθαι . κληδονίζεσθαι. Ὁσώμενος . προορῶν. Ὁσσετο . προεώρα. —ὄσσετο θυμός. τουτέστι κατὰ ψυχὴν προσεδέχετο. οἷον ἢ κατ' ἐπίνοιαν γνώσῃς. [μετεῖληπται ἀπὸ τῶν ὄσσων.] Ὁστοφαγεῖν . ὀστέα ἐσθίειν. καὶ ὀστηφαγεῖν. Ὁστεολογεῖν . ὀστᾶ συλλέγειν.

Τὸ Ο μετὰ τοῦ Τ. (Ἀρσενικόν.) Ὅτεοισιν . ἀντὶ τοῦ οἷσισιν. Ὅτω . ἀντὶ τοῦ ὦτινι. καὶ ὅτεω. Ὅτλιοι . οἱ πλόκαμοι. Ὅτλος . τὸ πόνος· ὁ μοχλός.† ὁ καρτερικός. ἢ καὶ ὁ μόσχος. Ὅτριχας . ὁμοίотριχας. Ὅτρηρός . ταχὺς, δραστικός, σπουδαῖος. [παρὰ τὸ ὀτρύνω ὀτρυρὸς καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς η ὀτρηρὸς, ὁ δι' ἑαυτοῦ παρωξυμμένος πρὸς τὸ ἐνεργεῖν ἢ δι' ἑτέρων. ὁ δὲ Φίλων λέγει, ὅτι παρὰ τὸ τρῶ, τὸ φοβοῦμαι, τρέω, ῥηματικὸν ὄνομα τρεερὸς, ὡς φαίνω, φανερός, σφάλλω, σφαλερός, καὶ τήκω, τηκερός. καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η γέγονε τρηρὸς, ὁ δειλὸς, ἀφ' οὗ καὶ παρώνυμον τρήρων, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀτρηρὸς, ὁ μὴ δειλός, ἀλλὰ δραστικός καὶ ἐρρώμενος τὴν γνώμην, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο ὀτρηρὸς. παρὰ δὲ τὸ τρῶ γίνεται τρεὺς καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α Ἀτρεύς.] Ὅττοβος . ψόφος, ἦχος. διὰ τὸ ἀσαφὲς τῆς λέξεως ἡγουν τοῦ λέγειν. ἢ ἡ διὰ τῶν ὥτων βοή. ὅττοβος ἀπληστα ὀρώρει.

(Θηλυκόν.) Ὅττεία . ἡ μαντεία. Ὅτρεῖα . πόλις. (Ῥῆμα.) Ὅττοτύζειν . βοᾶν, ἡχεῖν. Ὅτρύναι . παροξύναι. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ὅτι ρά . ὅτι δή. Ὅτι οἱ . ὅτι αὐτῶ. Ὅτιοῦν . τὸ τυχόν. Ὅττοτοῖ . ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ὅτραλέως . σπουδαίως. παρὰ τὸ τρέω, τὸ φοβοῦμαι, [ἀφ' οὗ καὶ ὀτρηρὸς, ὄνομα ῥηματικὸν γίνεται τρεῆς, καὶ κατὰ συναλοιφήν τοῦ ε καὶ η καὶ πλεονασμῶ τοῦ ο ὀτρής. ἀφ' οὗ ἐπὶ ῥῆμα εἰς ως , ὡς εὐτυχής, εὐτυχῶς, εὐγενής, εὐγενῶς, οὕτως ὀτρής, ὀτρώς καὶ ὀτρέως, καὶ πλεονασμῶ τῆς αλ συλλαβῆς ὀτραλέως.] Ὅτ' ἄν . ἐπὶ ῥῆμα οὐ δύναται εἶναι. τὰ γὰρ εἰς αν ἐπὶ ῥήματα ἐκτείνεται, οἷον ἄγαν, λίαν, πάμπαν. τὸ δὲ ὅτ' ἄν δύο μέρη λόγου εἰσὶν, ὅτε ἄν. ὁμοίως καὶ τὸ ὁπότ' ἄν. * Ὅτέ . ἀντὶ τοῦ τοῦτο. * Ὅ . ἀντὶ τοῦ ὅτι. Ὅμηρος· ὁ θαρσαλέως ἀγόρευεν. Ὅ . ἀντὶ τοῦ οὔτος. Ὅ . ἀντὶ τοῦ ὅπερ. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Οὐδεῖς . ἰσοδυναμεῖ τῷ οὔτις. δύο μέρη λόγου εἰσὶ, τό τε οὐ καὶ τὸ δεῖς. οὐ γὰρ ἐστὶ σύνθε-

τον. εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, ἔμελλε πρὸ μιᾶς ἔχειν τὸν τόνον. [πᾶν γὰρ ὄνομα μονοσύλλαβον ἀναβιβάζει τὸν τόνον,] χωρὶς τοῦ πτώξ, πολυπτῶξ. λέγει δὲ ὁ Φίλων, ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικὴ εἰς ες λήγουσα δισσύλλαβος περισπᾶται κατὰ τὴν γενικὴν, οἷον ἄνδρες, ἀνδρῶν. ἢ δὲ παράδοσις ἀντίκειται· πάντες γὰρ οἱ ῥήτορες οὐδένων βαρυτόνως ἀναγινώσκουσιν. Οὐετορήγοι . ἔθνος. [Οὐήτιοι καὶ Οὐήιοι . ἔθνικα.] Οὐλαμός . τάξις στρατιωτικῆ, συνεστηκυῖα ἐκ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν. [παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. ὅθεν καὶ τὰς τρίχας οὔλας φαμέν.] Οὐλαπισμός . ὁ οὐρανίσκος. † Οὐλιξ . οὐρανίσκος.† Οὐλον . ὁ ὀλιγόθριξ. ἢ οὐλός. Οὔλος . ὁ ὀλέθριος. παρὰ τὸ ὅλλω, ὀλλύω, καὶ οὔλος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν προσηνῆ καὶ ὀλόκληρον. ὡς τό· οὔλον ἄρτον ἐλών—. δηλοῖ καὶ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφὴν. Οὐλκαῖοι . ἔθνος. Οὐμός . ὁ ἐμός. Οὐνιγάρδαι . ἐθνικόν. [Οὔννοι . οἱ Οὔγγροι.] Οὐρανός . σῶμα φυσικόν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ τοῦ παντός περιφορᾷ τὴν κύκλῳ κίνησιν ἔχον. ἢ περιοχὴ ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων κτισμάτων. ἐντὸς γὰρ αὐτοῦ αἱ τε νοεραὶ τῶν ἀγγέλων δυνάμεις καὶ πάντα τὰ αἰσθητὰ περικλείονται καὶ περιορίζονται· μόνον δὲ τὸ θεῖον ἀπερί-

γραπτὸν ἐστὶ, πάντα πληροῦν καὶ πάντα περιέχον καὶ πάντα περιορίζον, ὡς ὑπὲρ πάντα ὄν καὶ πάντα δημιουργῆσαν. εἴρηται δὲ οὐρανὸς παρὰ τὸ ὀρεῖν καὶ φυλάσσειν τὰ πάντα. Οὐρανίσκος . ὑποκοριστικὸν ὑπὸ τοῦ σωματικοῦ μέρους, οἰονεῖ ὁ μικρὸς οὐρανός, ὅτι μετεωρότερος ἐστὶ τῆς εὐρυχωρίας τοῦ τόπου, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ οὐρανοῦ. Οὔρος . ὁ ἐπιτήδειος ἄνεμος. παρὰ τὸ ὀρούειν καὶ ὀρμᾶν. Οὐρός . κυρίως ὁ φύλαξ ὁ ἐπὶ τῶν ὀρίων τεταγμένος καὶ προορῶν, ὃς καὶ φρουρὸς καλεῖται. [οἰονεῖ πρόορος τις ὦν, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο οο εἰς τὴν ου δίφθογγον προυρὸς, ὡς νόος νοῦς, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ φρουρός.] Οὔρους . ὀξυτόνως πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀνέμου. σημαίνει δὲ τὰ νεώρια, ἡγουν τὰ ταφροειδῆ ὀρύγματα, καὶ περιορίσματα τῆς νηὸς, δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν. οἷον· οὔρους τ' ἐξεκάθαραν. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ὀρούειν καὶ ὀρμᾶν τὰ σκάφη καθελκόμενα εἰς τὴν θάλασσαν. Οὐρῆας . αἰεδάρους, ἡμιόνους. παρὰ τὸ ἐν ὄρεσι μᾶλλον δύνασθαι ἐργάζεσθαι. [οἷον ὀρεὺς, ἐξ οὗ ἡ γενικὴ οὐρῆος.] Οὐρίαχον . τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος ἢ τὸ ὀπισθεν μέρος, ὃ καὶ σαυρωτῆρ

καλεῖται. ἀπὸ τοῦ ὀρούειν καὶ τοῦ ἰάχω. ὀρμῶν γὰρ τὸ ξίφος καὶ πληττον κτύπον ποιεῖ. οὕτως εὔρον ἐγώ. Οὐτιδανός . ὁ ἀσθενής ἢ ὁ οὐδενὸς λόγου ἄξιος.

omicron 1481 [ἀπὸ τοῦ οὔτις οὔτιδος, τοῦ συγκειμένου ἀπὸ τῆς οὐ ἀποφάσεως καὶ τοῦ τις.] Οὔτοσί . ἀντὶ τοῦ οὔτος. [τοῦτο παραγωγή καὶ ἀντωνυμία, καὶ οὐ πλεονασμός. αἱ τοιαῦται γὰρ ἀντωνυμῖαι ἐπεκτάσεις εἰσὶ καὶ οὐ πλεονασμός.] Οὔτινοσοῦν . οἶου δήποτε. Οὔεσπασιανός . κύριον. (Θηλυκόν.) Οὐβέδαινα . ὄνομα θεᾶς. Οὐδένεια . ἀπάτη, ὕβρις, ἐξουδένωσις. Οὐδὸν εἰς λαύρην . τὴν δημοσίαν ὁδόν. λαύρην δὲ ὁ Φίλων τὴν ῥύμην φησὶ, δι' ἧς ὁ λαὸς ῥεῖ, καὶ οὐδὸς τὸ κατώφλοιον. ἢ οὐδὸν εἰς λαύρην, τὴν στενὴν ὁδόν. Οὐλή . ἢ τοῦ τραύματος συνούλωσις. Οὐλή . ἢ ὀλεθρία. Οὐλή . τὸ ὑγιασθὲν τραῦμα. παρὰ τὸ οὐλω, τὸ ὑγιαίνω. οὐλέ τε, καὶ μάλα χαῖρε—. οἶονεὶ τὴν ὅλην ἀναλαβοῦσα σάρκα. [ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ εἰλῶ, τὸ συστρέφω, γίνεται οὐλή, ἢ συνεστραμμένη σάρξ. τὸ γὰρ ἐναντίον ἀπὸ τοῦ διελκῦσαι ἔλκος λέγεται. ἢ οὐλή ἢ συναχθεῖσα σάρξ. παρὰ τὸ ἔλω, ὅλη καὶ οὐλή.] Οὐλαὶ καὶ οὐλη . —οὐλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ἐλικοειδεῖς τρίχες. οὐλην δὲ λέγει τὴν ἀπαλὴν καὶ τρυφεράν. [παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι. ὡς ἐξ ἐναντίας αἱ ἄλλαι τέτανες λέγον-

omicron 1481 ται, παρὰ τὸ τετάνθαι. βαρύνεται δὲ καὶ οὐλος ἀρσενικῶς. —οὐλων τε ταπήτων. τὰ γὰρ εἰς οὐ λήγοντα δισύλλαβα, μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ λ ἄλλο σύμφωνον, πόλος, στόλος, δοῦλος, κοῖλος. οὕτως οὔν καὶ οὐλος. πρόσκειται μὴ ἔχοντα ἄλλο σύμφωνον, διὰ τὸ μοχλός. τὸ μέντοι θολός ὀξύνεται.] Οὐλοχύτας . κριθάς. οἶονεὶ ὁλὰς. εἰσὶ δὲ καὶ κριθαὶ μετὰ ἁλῶν μεμιγμένα, ἃς ἐπέχεον τοῖς ἱεουργουμένοις ζώοις πρὸς τὸ θύεσθαι. ἤτοι πολυπληθεῖς, ἢ μνήμην ποιούμενοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως πρὶν γὰρ μάθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλεῖν τὸν δημητριακὸν καρπὸν, οὕτω σώας αὐτὰς ἦσθιον, ὅθεν ὁλὰς αὐτὰς φησὶν ὁ ποιητής. Οὐρά . κυρίως ἐπὶ λέοντος. παρὰ τὸ ὄρω, τὸ διεγείρω καὶ ὀρμῶ, παρορμητικὴ τις οὔσα, ὅρα καὶ οὐρά. Οὔρησις . ἀπὸ τοῦ οὔρειν. οὔρησις δὲ ἢ τοῦ ἀνέμου πνοή, ἢ. Οὐσία . πρᾶγμα αὐθύπαρκτον, μὴ δεόμενον ἐτέρου πρὸς ὑπαρξιν. Οὐσία . γένους σημασία, πλειόνων εἰδῶν περιληπτική, ἢ τὸ κατ' ἰδίαν ὑπαρξιν ὑφεστὸς καὶ μὴ ἐν ἄλλῳ τὸ εἶναι ἔχον. Οὐσία . ἢ κοινὴ τῶν ὄντων φύσις, καθ' ἣν καὶ τὰ ἄτομα καὶ τὰ εἶδη ἀλλήλοις κοινωνοῦσι, καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον τῆς οὐσίας ἀναφέρονται. Οὐσία . ἢ ἐκάστου ὑπαρξιος καὶ τὸ θελητικόν. Οὐσία μερική . λόγος μὴ γνωρίζων ἐν ἑαυτῷ τὴν διὰ τοῦ ὄντος ὑπαρξιν. ἢ πρᾶγμα ἀνύπαρκτον. ἢ λόγος ἀναρθρος καὶ ἀσήμαντος.

omicron 1482 Οὐσία . τὸ ἐξ ἴσου πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος ἀγομένοις θεωρουμένη. Οὐσίας ἴδιον τὸ ἐν πᾶσι καὶ πάντων φυσικῶς κατηγορεῖσθαι τὲ καὶ προφαίνεσθαι. Οὐσία καὶ φύσις ταῦτά ἐστιν . ἄμφω γὰρ κοινὰ καὶ καθόλου. ὡς κατὰ πολλῶν καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ κατηγορούμενα καὶ μήποτε καθ' ὅτι οὔν ἐνὶ προσώπῳ περιοριζόμενα. Οὐσία ἐστὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἀριθμῷ, τῶν ἐναντίων ἀνὰ μέρος δεκτικόν. τοῦτον τὸν ὅρον οἱ ἔξω ἐπὶ τῆς μερικῆς οὐσίας ὡς ἐπίπαν ἔθηκαν. Οὐσία ἐστὶν ἢ καθ' ὑποκειμένων τῶν ὑποστάσεων λεγομένη, καὶ ἐν πάσαις αὐταῖς ἐπίσης καὶ ὁμοτίμως θεωρουμένη. Οὐσία ἐστὶν ὄνομα κοινὸν καὶ ἀόριστον κατὰ πασῶν τῶν ὑπ' αὐτῇ ὑποστάσεων ὁμοτίμως φερόμενον, καὶ συνωνύμως κατηγορούμενον. Οὐσία ἐστὶ τὸ οὐχ ἐνὶ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς καὶ διαφοροῖς τῷ ἀριθμῷ ἐνυπάρχον καὶ οὐ τινὶ μὲν πλεον, τινὶ δὲ ἔλαττον ἐνθεωρούμενον. Οὐσία ὄνομα σημαντικὸν τυγχάνει τῆς ἀπλῶς τῶν ὄντων ὑπάρξεως, τουτέστι τοῦ ἀπλῶς εἶναι τῶν ὄντων. εἶναι γὰρ λέγεται καὶ ἄγγελος καὶ λίθος καὶ τὰ λοιπὰ πάντα. τοῦ ὄντος οὔν ἀπλῶς εἶναι καὶ κοινῶς πάντων μετέχουσι σημαντικόν ἐστὶ τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα. Οὐσία ἐστὶ τὸ διόλου ὑφεστὸς καὶ ἐτέρου μὴ δεόμενον εἰς τὸ εἶναι. Οὐσίαν οὔν καλοῦσι τὴν ἀπλῶς τῶν ὄντων ὑπαρξιν. Οὐσίαν ὀρίζονται πᾶν τὸ αὐθυπόστατον καὶ μηδενὸς ἐτέρου πρὸς τὸ εἶναι δεόμενον.

omicron 1483 Οὐσία ἐστὶ κυρίως καὶ πρώτως πᾶν, ὅπερ αὐθυπόστατόν ἐστι καὶ μὴ ἐν ἐτέρῳ ἔχει τὸ εἶναι. Οὐσία ἐστὶ πᾶν, ὅτι περ ὑπάρξει καὶ πράγματι ὑφεστὸς, καὶ ἀληθῶς ἔχει τὸ εἶναι. Οὐσιώδης

διαφορά ἐστὶ λόγος, καθ' ὃν ἡ οὐσία ἡγουν φύσις ἀμείωτός τε καὶ ἄφυρτος, ἄτρεπτος ὁμοῦ καὶ ἀσύγχυτος διαμένει, καὶ τὴν πρὸς ἄλλο κατ' εἶδος ἕτερον εἰς μίαν ὑπόστασιν ποιουμένη σύνοδον καὶ οὐδόλως τῆς κατὰ φύσιν ἐξισταμένη θέσεως. Οὐσιώδης ἔνωσις ἐστὶν ἡ τοὺς διαφορούς κατὰ ἀριθμὸν καὶ πολλὰς ὑποστάσεις εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οὐσίαν συνάγουσα. Οὐσία . ὕπαρξιν σημαίνει. ἡ οὐσα καὶ ὑπάρχουσα ἀεί. παρὰ τὴν ὦν μετοχήν. ὡς παρὰ τὸ γέρον γερουσία, καὶ ἐκὼν ἐκούσιος, οὕτως καὶ ὦν οὔσιος, καὶ τὸ θηλυκὸν οὐσία. εἴ τι οὖν ἄλλο ταυτὸν ὑπάρχει κατὰ τὴν οὐσίαν, οὐ ταυτὸν ὑπάρχει καὶ κατὰ τὴν ὑπόστασιν. καὶ εἴ τι διαφορὰν ἔχει πρὸς ἄλλο κατὰ τὴν ὑπόστασιν, τοῦτο ἔνωσιν ἔχει πρὸς τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν οὐσίαν. καὶ εἴ τι ἔν καὶ ἡνωμένον ἄλλω τυγχάνει κατὰ τὴν οὐσίαν, οὐχ ἐνοῦται, ἀλλ' ἡνωμένον τὸ αὐτὸ τυγχάνει κατὰ τὴν ὑπόστασιν. εἴ τι οὖν [ἄλλω] καθ' ἔνωσιν συντεθεὶν ταυτὸν ἐστὶ κατὰ τὴν ὑπόστασιν, τουτέστιν ὑπόστασις μετ' αὐτοῦ γέγονε μία, ἕτερον τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν οὐσίαν ὑπάρχει. καὶ εἴ τι ἔν καὶ ἡνωμένον ἄλλω τυγχάνει κατὰ τὴν ὑπόστασιν, τοῦτο οὐχ ἔν οὔτε ὁμοιογενές ἐστὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν οὐσίαν.

omicon 1484 καὶ εἴ τι συντεθειμένον ἄλλω διαφορὰν ἔχει κατὰ τὴν οὐσίαν, τοῦτο ἔνωσιν ἔχει πρὸς τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν ὑπόστασιν. ἰστέον, ὡς ἡ ἐκκλησιαστικὴ συνήθεια, ἅπερ οἱ ἔξωθεν εἶδη καὶ γένη καλοῦσιν. οὐσίας καὶ φύσεις προσηγόρευσε, καὶ ταυτὸν ὠρίσατο εἶναι φύσιν καὶ οὐσίαν. Οὔτησις . ἡ τρῶσις. (Οὐδέτερον.) Οὔας . σημαίνει τὸ οὖς παρὰ τὸ αὔω, τὸ φωνῶ, αὔος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο οὔας, τὸ τῆς φωνῆς ἀντιληπτικὸν αἰσθητήριον. καὶ κλίνεται οὔατος, ὡς δέρας δέρατος, καὶ γῆρας γήρατος. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ ὅας καὶ κράσει οὔς. καὶ κατὰ Δωριεῖς ὦς. τὸ δὲ οὔς ἀκλιτὸν ἐστὶ. Οὐδενόσωρα . τὰ οὐδεμιᾶς φροντίδος ἄξια. Οὐδέτερον . τὸ μὴ ὃν ἐκ τῶν αὐτῶν προϋποκειμένων γενῶν, λέγω δὴ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. Οὐδέτερον γένος, ᾧ προτάσσεται κατ' εὐθεΐαν καὶ ἐνικὴν πτῶσιν ἄρθρον τὸ τό· οἶον τὸ ξύλον, τὸ βῆμα, τὸ δένδρον, τὸ ἄλογον. Οὔθατα . οἱ μαστοί. τὸ οὔθαρ, τοῦ οὔθατος. —οὔθαρ ἀρούρης. τὸ λιπαρώτατον καὶ κάρπιμον καὶ κάλλιστον τῆς γῆς. ἀπὸ τοῦ θῶ, τὸ τρέφω, ἢ ἀπὸ τοῦ θάλλω κατὰ πλεονασμὸν τῆς ου συλλαβῆς γίνεται οὔθαρ. † Οὔλον . σημαίνει τρία· τὸ ὀλόκληρον, τὸ ὀλέθριον, καὶ τὸ καμπύλον. ἐξ οὗ γίνεται καὶ οὐλόθριζ, ὃ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἔχων σγούρας.†

omicon 1485 Οὔλον . ἡ συνέχουσα τοὺς ὀδόντας σάρξ. ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ τρυφερόν· οὔλον γὰρ τὸ ἀπαλόν. ἢ παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι περὶ τοὺς ὀδόντας· τρόπῳ γάρ τινι τειχῶν τάξιν ἐπέχει, εἰς διακράτησιν τῶν ὀδόντων. [ἢ παρὰ τὸ οὐλὴν ἔχειν ἐκ τῆς γενομένης διακρατήσεως ἢ καὶ ἀποκοπῆς τῶν φυομένων ὀδόντων.] Οὔρεα . τὰ ὄρη. Ὅμηρος· οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα. Οὔσα . τὰ ἀπόγεια σχοινία, ἐν οἷς προσδεσμεῖται ἡ ναὺς πρὸς τῇ γῇ. [οἶονεῖ οἷσα τινὰ ὄντα, παρὰ τὸν οἶσω μέλλοντα, ὃ δηλοῖ τὸ κομίζω, οἷσα καὶ οὔσα.] Οὐσιῶδες . ὃ παρὸν μὲν σώζει, ἀπὸν δὲ φθείρει, ὡς ἐπὶ τοῦ λογικοῦ. (Ῥῆμα.) Οὐ διακρίνεται . οὐκ ἀμφιβάλλει. Οὐκ ἐδειμάτωσεν . οὐκ ἐφόβησεν. Οὐκ ἀπινύσσειν . οὐκ ἀσυνετεῖν. ἀπὸ τοῦ πνέω γίνεται πνύω, ἐξ οὗ παράγωγον πινύω, ἀφ' οὗ τὸ πινυτός, ὃ μέλλων πινύσσω καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀπινύσσειν. Οὐκ ἀρετᾶ . ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀρετοῦνται, οὐκ ἀρετῆς μεταλαμβάνουσιν. [οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα—. ἀπὸ τοῦ ἀρετῶ, ἀρετᾶς, ἀρετᾶ. —ἀρετᾶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.]

omicon 1486 Οὐκ ἔγριξεν . οὐκ ἐφθέγγατο. Οὐκ ἐρίσει . οὐ φωνήσει. Οὐκ ἐτυλώθη . οὐκ ἐτραυματίσθη. Οὐκ ἐφάτην . ἀντὶ τοῦ οὐκ εἶπον. δυϊκῶς. Οὐλομένη . ὀλεθρία. Οὐ μὴ πρόωμαι . οὐ παραχωρήσω. οὐ προδώσω. Οὐ μὴ σε ἀνῶ . ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ σε ἐάσω. Οὐ προκρίνει . οὐκ ἐμποδίζει. οὐ βλάπτει. Οὐραγῶ . τὸ ἔσχατον τῆς στρατιᾶς ἄγω. Οὐριοδρομεῖ . ἐπιτηδεῖως πλέει. Οὐκ ἐξορχήση . ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπιδεικτικῶς οὐδὲ θεατρικῶς δημοσιεύσεις. Οὐ συνῆκεν . οὐκ ἔμαθεν. Οὐτῶ . τὸ τιτρώσκω. [καὶ οὐτάζω. ἄδηλον τὸ οὐτάζω, ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι, ὥσπερ παρὰ τὸ σκεδῶ σκεδάζω, ἀνιῶ ἀνιάζω, οὕτως καὶ παρὰ τὸ οὐτῶ οὐτάζω. ἐξ οὗ καὶ οὔτημι, ἀνουτητί. οὐκ ἄρα πλεονασμὸς, ἀλλὰ παραγωγή. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ πάθους.] Οὐτήσας . τρώσας. Οὐτάμενος .

ὥς ἰστάμενος. παρὰ τὸ οὐτῷ παράγωγον εἰς μι οὔτημι, καὶ ἡ μετοχὴ οὐτάμενος, ὥς κιχράμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ οὐτάζω, ἐξ οὗ καὶ τὸ οὔτασε καὶ τὸ ἀπαρέμφατον οὐτάσαι. οὐτάσαι οὐδὲ λαβεῖν—. ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς παρακείμενος οὔτασμαι, οὔτασαι, οὔτασται.

omicron 1487 οὔτασται δ' Ὀδυσσεύς—. καὶ ἡ μετοχὴ οὐτασμένος. [καὶ κατ' ἀποβολὴν τοῦ ς οὐτάμενος. διὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ς παροξύνεται. λέγεται δὲ οὐτασμένος.] οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος—. Οὔτα . ἀπὸ τοῦ οὐτάζω. ὁ ἀόριστος οὔτασε καὶ κατὰ συγκοπὴν οὔτα. οὔτά με Τυδέος υἱός. Οὐκ ἀσχημονεῖ . οὐδὲν τῶν εὐτελῶν τὲ καὶ ταπεινῶν τῆς τῶν ἀδελφῶν ὠφελείας ἔνεκα παραιτεῖται δρᾶσαι, ἄσχημον τὴν πρᾶξιν ὑπολαμβάνουσα. Οὐ διαφέρομαι . οὐ ζυγομαχῶ. οὐκ ἐνίσταμαι. τοῦ Θεολόγου· οὐ διαφέρομαι. ἀλλὰ σέ γε κεντριζέτω καὶ τοῦτο πρὸς τὸ φιλάνθρωπον. (Ἐπὶ ῥήμα.) Οὐά . χλεῦθς ἐπὶ ῥήμα προσεναντιωματικόν. ἀντὶ τοῦ ὦ καὶ εὔ. Οὐδαμῶς . ἐπὶ ῥήμα μεσότητος. ἔστιν ὄνομα ἀμὸς ἰσοδυναμοῦν τῷ τίς δωρικῶς. καὶ Ὅμηρος τῶν ἀμόθεν. καὶ οὐδαμῇ θηλυκόν, ὅπερ γέγονεν ἐκ τοῦ οὐδαμῶς ἐπὶ ῥήματος. ὥς ἄλλα, ἄλλη, καὶ ἐκείνως, ἐκείνη. καὶ ἔχει τὸ ι, ὥς ἀπὸ δοτικῆς. καὶ δηλοῖ, ὅτι ἀπὸ τοῦ ταύτη ἐπιέναι καὶ οὐχὶ αὕτη λέγεται. Οὐδαμῇ . ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἔχει τὸ ι, ὥς ἀπὸ δοτικῆς. † Οὗ ἔθεν . οὗ τινος ἔνεκα.†

omicron 1488 Οὐκ ἐπιδεικτικῶς . οὐ θεατρικῶς· οὐ κενοδόξως. Οὐκοῦν . ὄντως· πάντως· διὰ τοῦτο. Οὐκουν . ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Οὔτι . ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. [Οὐκί . ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.] τὸ μὲν οὐχὶ κατ' ἐπέκτασιν, ἢ κατὰ πλεονασμόν· τὸ δὲ οὐκὶ κατὰ πλεονασμόν μόνον. αἱ γὰρ ἐκτάσεις διὰ δασέων γίνονται καὶ οὐ διὰ ψιλῶν· οὐῖ, οὐχὶ καὶ οὐκί. Οὐχ ἦκιστα . μάλιστα. οὐκ ἔλαττον. Οὔ . ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Οὔ . ἀντὶ τοῦ ὅπου. Οὔ . ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. τὸν βίον οὗ κατέστρεψεν. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Φ. (Ἀρσενικόν.) Ὁφάρυγχος . κύριον. Ὁφαταί . ἱερὰ στολή. Ὁφέλτης· Ὁφέλτας· Ὁφέλλιος καὶ Ὁφελλίας. κύρια ὀνόματα. Ὁφθαλμοί . ἀπὸ τοῦ παρέχειν ἅπαντα ὀφθῆναι. κατὰ δὲ ἐνίους, οἷον ὀφαλλοὶ τινες ὄντες, κατὰ τροπὴν τοῦ ἐνὸς λ εἰς τὸ μ. ἐξ ὧν ἐνάλλεται ἡ ὄψις. ἢ ὀπῶν θάλαμοι ὄντες. κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ φ εἰς μ ὀφθαλμοί. Ὁφίων . πάθος τι. Ὁφιοδηκτος καὶ ὀφεώδηκτος . Ὁφνεί . κύριον. Ὁφικιάλιος .

omicron 1489 Ὁφίς . παρὰ τὸ ὀπτω, τὸ βλέπω· ὁ γὰρ ὄφίς κοιμώμενος ἀνεωγμένους ἔχει τοὺς ὦπας. (Θηλυκόν.) Ὁφειλή . τὸ χρέος. παρὰ τὸ ὀφείλω. σπανίως δὲ εὐρίσκεται ἐν χρήσει. Ὁφιώδης . ὥς ὀφιώδη πέτραν τινά. Ὁφρύες . ἦτοι ὀποφρύες, οἱ τὴν ὦπα φρουροῦντες, ἀπὸ δὲ τῶν ὄμβρων καὶ τῶν καταφερομένων ἰδρώτων, ὥς μὴ ἐπ' αὐτοὺς φέρεσθαι. ἢ ὀποφύες τινὲς ὄντες, κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμόν τοῦ ρ . (Οὐδέτερον.) Ὁφείλημα . τὸ δάνειον. παρὰ τὸ ὀφέλλω, τὸ αὔξω. ὅθεν καὶ ὀφείλημα, τὸ αὐξανόμενον ἐν τῷ τόκῳ. Ὁφείδιον Ὁφελος . ἄκλιτον ἐστίν, ἐπεὶ δὴ τὰ διὰ τοῦ ελος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὐκ ἔστιν οὐδέτερα. οἷον ζάφελος, ἄγγελος, πέμπιλος. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ελος οὐδέτερα δισύλλαβα εἰσὶν, οἷον τέλος, σκέλος, βέλος. ἐπεὶ οὖν τὸ ὄφελος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς λος ἐστίν οὐδέτερον, τούτου χάριν μὴ ἔχον τι μιμήσασθαι, ἄκλιτόν ἐστι. Ὁφφίκιον . (Ῥῆμα.) Ὁφελος . ἔστι ῥῆμα κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ φερόμενον. ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν— καί·

omicron 1490 ὦς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι— μὴ ὄφελος λίσσεσθαι—. Καλλίμαχος ἐπὶ ῥήμα εὐκτικὸν ὄφελε· ὦφελε μὴδ' ἐγένοντο θοαὶ νῆες—. τὸ ὄφελον ὅταν παρωχημένον ἢ εὐκτικὸν ἔχη ἔμπροσθεν, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται, ὥς τό· ὄφελον ἐγένετο ταῦτα· καί· ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου· ὅταν δὲ ἔχη ἔμπροσθεν ἀπαρέμφατον, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, ὥς τό· ὦφελον ποιῆσαι τόδε. ἀπαρέμφατον δὲ ἐστὶ τὸ μὴ παρεμφαίνον ἤγουν δηλοῦν μήτε πρόσωπα μήτε ἀριθμοὺς μήτε θέλημα ψυχῆς. ὄφελον, μικρόν, ὥς μὴ ὦφελον, μέγα, ὥς ὄφελον, μικρόν. ἢ τὸ ὦφελον, εἴτε ῥήματα εἴτε ἐπὶ ῥήματα ἐστίν, ἀπαρεμφάτω συντάσσεται ῥήματι καὶ τοῖς προσώποις τὰ ἐνικὰ καὶ τὰ πληθυντικά. ὁμοίως καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ὁφελτρεύουσι . κοσμοῦσι· καλλύνουσι. ὀφελτρεύουσι πέδον. Ὁφθαλμιῶντας καὶ ὀφθαλμιάσαι . πᾶσχειν τοὺς

ὀφθαλμούς. Ὕφλω . χρεωστῶ. ἀπὸ τοῦ ὀφείλω κατὰ συγκοπὴν. ὅθεν καὶ βαρύνεται.
Ὕφλισκάνω . χρεωστῶ. Ὕφρυώττω . ὑπερηφανεύομαι. Ὕφρυάζειν . τὸ ταῖς ὀφρύσι νεύειν.
Ὕφειλόμενον . μικρόν. ὠφειλημένον, μέγα. Ὕφελον . σημαίνει τὸ εἶθε.

omicon 1491 Ὕφέλλει . αὖξει. Ἡσίοδος· ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει. Ὕφρα . ἀντὶ τοῦ ὅπως. τὰ ἐπιρρήματα συμπεσόντα συνδέσμοις οὕτω διακρίνονται ἐν τῇ συντάξει. εἰ μὲν ὑποτακτικὸν ἐπιφέρει, σύνδεσμός ἐστι· εἰ δὲ ὀριστικὸν, ἐπιρρήμα. ὅφρα, σύνδεσμος καὶ ἐπιρρήμα. ὅφρα μὲν ἡὼς ἦν— ἰδοὺ ἐπιρρήμα. —ὅφρα πεποίθης. ἰδοὺ σύνδεσμος. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Χ. (Ἀρσενικόν.) Ὕχανος . ὁ λῶρος τῆς ἀσπίδος. παρὰ τὸ ἔχεσθαι. Ὕχεύς . ὁ λῶρος τῆς ἀσπίδος. παρὰ τὸ ἔχω ὀχεύς. ἡ ὀχεύς ἐστὶν ὁ συνέχων καὶ σφίγγων τὴν κεφαλὴν δεσμός ἢ ἱμάς. Ὕχετηγός . ὁ ὑδροφόρος. ἡ ὁ ὑδραγωγός. Ὕχετός . ῥύαξ· σωληνάριον. Ὕχεσφι . οὐδέτερον ἐστίν. ὁ μὲν Δίδυμος λέγει· γέγονεν ἀπὸ τῆς ὄχεσι καὶ ὄρεσι δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν κατ' ἐπένθεσιν τοῦ φ. ὁ δὲ Τρύφων λέγει, ὅτι οὐ δύναται ἀπὸ τῆς δοτικῆς γενέσθαι, ἐπειδὴ γενικῆς σημασίαν ἐπέχουσι· τὸ γὰρ κατ' ὄρεσφι ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν ὀρῶν, καὶ ὄχεσφι ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἄρματος. γίνεται δὲ

omicon 1492 οὕτως. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ θεόφατον γίνεται θέσφατον, ὃ σημαίνει τὸ ἐκ θεοῦ λεγόμενον, κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ς, οὕτως ἀπὸ τοῦ ὄρεος καὶ ὄχεος ἐνικῆς γενικῆς γίνεται ὄρεσφι καὶ ὄχεσφι κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμόν. Ὕχθοι . οἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι. Ὕχλος . ὁ συνεστραμμένος λαός. παρὰ τὸ χλῶ, τὸ πληθύω, καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ο ὄχλος. ἐκ δὲ τοῦ χλῶ καὶ τὸ καχλάζω κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ἔλω, τὸ στρέφω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ χ, ἔχλω, ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ὄχλος. Ὕχος . τὸ ἄρμα. παρὰ τὸ ἔχω. ἡ παρὰ τὸ ἔχεσθαι. (Θηλυκόν.) Ὕχή . ἡ τροφή. Ὕχετηγία καὶ ὀχετεία . ἡ ἄρδευσις. Ὕχεία . ἡ μίξις. Ὕχθη . κρημνός, [ἢ τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ τὰ ἐξέχοντα. παρ' ὄχθας Σαγγάριοιο.] παρὰ τὸ ἔχω ὄχος, καὶ τὸ θηλυκὸν ὄχη, καὶ πλεονασμῶ τοῦ θ ὄχη. οὕτως Ἡρωδιανός. Ὕχνη . εἶδος φυτοῦ. οἶον ἀχόη καὶ ὄχνη κατὰ πλεονασμόν. ἔστι δὲ ἄλλη ἐτέρα, ἣτις ἄπιος καλεῖται, οἶονεῖ ἢ ἡκιστα πίνουσα. Ὕχυρίς . ἰσχυρὰ καὶ ὀχυρά. (Οὐδέτερον.) Ὕχημα . ἀνάβασις· ἄρμα.

omicon 1493 Ὕχεα . τὰ ἄρματα. Ὕχύρωμα . τὸ φρούριον. (Ῥῆμα.) Ὕχθήσας . στενάξας. κακοπαθήσας. παρὰ τὸ ἄχθω βαρύτονον, ἀφ' οὗ περισπωμένως ἀχθῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἡχθέθην καὶ ἡχθημεν καὶ ἀπῆχθημεν. ἀχθήσας οὖν καὶ ὀχθήσας κατὰ τροπὴν. Ὕχλεῦντο . ἐκινουῦντο. Ὕχλίζω . τὸ κινῶ, ἢ τὸ μετακινῶ. ὅθεν καὶ μοχλός ὁ μὴ ἔων κινεῖσθαι τὰς θύρας. οἶον· ὀχλίζων λάϊγγας ἐρυκέμεν ὄρμον ἰκέσθαι, ὄρμον πετραίω στόνυχι τρίψε σφυρόν. στόνυξ δὲ λέγεται τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον. Ὕχμάζει . βαστάζει· μάχεται. ἐκ τοῦ ἔχω ὀχμός καὶ ὀχμάζω, προσθέσει τοῦ μ . Ὕχούμενος καὶ ἐποχούμενος . ὁ ἐπιβαίνων, ὁ καβαλλικεύων. (Ἐπιρρήμα.) Ὕχα . ἀντὶ τοῦ πάνυ καὶ ἐξόχως. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ψ. (Ἀρσενικόν.) Ὕψαρτυτής . ὁ μάγειρος. Ὕψιμαθής . ὁ βραδυμαθής.

omicon 1494 Ὕψοποιός . ὁ μάγειρος. Ὕψ . ἡ φωνή. καὶ κλίνεται ὀπός. ὦψ δὲ ὁ ὀφθαλμός, μέγα. (Θηλυκόν.) Ὕψιμάθεια . βραδυμάθεια. Ὕψις . διάκρισις χρωμάτων [καὶ σχημάτων] καὶ ὄγκων. παρὰ τὸ ἄπτω, τὸ συνάπτω, ἄψις καὶ ὄψις. ἡ διὰ τῶν ὀρατῶν ψαῦσιν ποιούμενη πρὸς κατανόησιν. ἡ παρὰ τὸν ὄψω μέλλοντα. † Ὕψις . ἡ θεωρία. † † Ὕψις . ἡ αἴσθησις τοῦ ὀφθαλμοῦ, δι' ἧς ἀντιλαμβάνομεθα τῶν ὀρατῶν. ὅθεν φαμέν· ἀνεκόπη ἡ ὄψις τῶν ὀφθαλμῶν, ἡγουν ἡ ὄρασις. † † Ὕψις . καὶ ὁ ὄνειρος. ὥς ἔστιν εὐρεῖν, ὥς ἐπιστᾶσα θεία ὄψις τῷ ἀγίῳ παρεγγυᾶται. † Ὕψιας . οἶον ἐψία τις οὔσα. παρὰ τὸ ἔπω, τὸ ἀκολουθῶ, ἔψω, ἐψία, ἡ ὀπισθεν οὔσα καὶ ἐπακολουθοῦσα ἀπὸ τῶν ἔργων. ὀψίας δὲ γενομένης. ὅθεν καὶ πρωΐα τὸ ἐναντίον λέγεται κατάστημα, παρὰ τὸ προϊέναι ἐπὶ τὰ ἔργα. Ὕψοδεΐα . ἡ ἔλλειψις τῶν ὄψων. ὀψοδεΐα δὲ, δίφθογγον. (Οὐδέτερον.) Ὕψαρίδιον . τὸ μικρὸν ὀψάριον.

omicon 1495

Ὅψεον . μέρος τοῦ σώματος. Ὅψιγέννητα . βραδυγέννητα. καὶ ὀψιαίτατον καὶ ὀπιτελέστατον.
Ὅψιμον . βραδυχρόνιον. Ὅψικιον Ὅψον . προσφάγιον. κυρίως δὲ λέγεται πᾶν τὸ πυρὶ
κατασκευαζόμενον. παρὰ τὸ ἔψον τι ὄν, ἢ παρὰ τὸ ὀπτῆσαι ὠνόμασται. Ὅψώνια . κέρδη,
χαρίσματα, σιτηρέσια. καὶ ὀψώνια ὁ καρπός, ἀποστολικὴ ἡ λέξις τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας
θάνατος. (Ῥῆμα.) Ὅψει . ἀντὶ τοῦ θεάσῃ καὶ ὄψῃ.

omicron 1496 Ὅψείω . ἐπιθυμῶ ἰδεῖν. Ὅψείοντες . ἰδεῖν θέλοντες ὀπτικῶς ἔχοντες. ἐκ τοῦ ὄψω παράγωγον
ὀψείω. τὰ γὰρ τοιαῦτα γίνεται καὶ ἀπὸ ἐνεστώτων καὶ μελλόντων. οἶον ὀκνῶ ὀκνεῖω, ὄψω
ὀψείω. ἕως δὲ τοῦ παρακειμένου τὰ τοιαῦτα κλίνονται. Ὅψονται . ἀντὶ τοῦ σχῶσιν ἢ καὶ
ἀπολαύσωσιν. ὡς τό· μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. Ὅψέ . μόλις
βραδέως. Ὅψέ σαββάτων . ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. ἔθος γὰρ Ἑβραίοις τὴν ὅλην ἑβδομάδα μίαν
ἡμέραν καλεῖν.

pi 1495 (1496) Π. Τὸ Π μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Παγκρατιασταί . ἀθληταί, ἀγωνισταί. Παγετός . τὸ ψύχος. ἐκ
τοῦ πήσσω, τὸ πηγνύω. Πάγουροι . παρὰ τὸ οὐρεῖν, ὃ ἐστὶ φυλάσσειν ἐν τοῖς πάγοις· πάγοι δὲ οἱ
κρημνώδεις τόποι. Παιάν . ὕμνος ἀδόμενος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ, κατὰ τὴν
φλυαροκοπίαν τῶν Ἑλλήνων. Παῖς . ἀπὸ ἐτῶν ε' ἕως ἐτῶν ἰδ'. παρὰ τὸ παίζω. Παῖονες . γένος
Λατῖνον ἢ ἔθνος Θρακικόν. οἱ

pi 1496 (1497) δὲ Μακεδόνας. τινὲς δὲ τοὺς νῦν καλουμένους Πανονίους. Πανόνιοι δὲ οἱ Βούλγαροι.
Παιδοτρίβης . γυμναστής· παιδαγωγός· ἀλείπτης. Παῖς . παρὰ τὸ παίζω, παίσω, ἀποβολῇ τοῦ ω
παῖς. φίλον γὰρ τοῖς παισὶ τὸ παίζειν. ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι. εὐκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία. ὁ δὲ
Ἡρωδιανός· παρὰ τὸ βαίειν γίνεται βαῖς καὶ παῖς κατὰ τροπὴν τοῦ β εἰς π . Παιδολετῆρα .
παιδοφθόρον. Παιγνημονέστατος . ὁ τῶν παιγνίων ἐπιστήμων.

pi 1497 Πάῖς . ὁ παῖς. Παιδνός . ὁ εὐγενὴς ἢ νεώτατος παῖς. παρὰ τὸ παίζω παιδνός, ὡς ἀλαπάζω
ἀλαπαδνός. οὕτω Φίλων. Παιήων . ὁ τῶν θεῶν ἰατρός. ἀπὸ τοῦ παύω Παιών, καὶ πλεονασμῷ
τοῦ η Παιήων. Παιπαλόεις . ὁ τραχύς. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ π . παρὰ τὸ αἰπός, ὃ σημαίνει τὸ
μέγα καὶ τραχὺ, οἶον· —αἰπὰ ῥέεθρα. γέγονε παιπαλόεις κατὰ πλεονασμὸν τοῦ π . Παλαιός .
ἀρχαῖος. καὶ παλαιὸς ἄνθρωπος ἡ ἀμαρτία, ὥσπερ καὶ νέος ἄνθρωπος ἡ ἀγνεία καὶ ἀρετὴ.
Παλιγκάπηλος . ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλῶν· ὁ μεταβολεύς. Παλίμβολος . ἀσύστατος,
ἀκατάλληλος, εὐπερίτρεπτος. Παλίνορσος . παρὰ τὸ ὄρω, τὸ ὀρμῶ, ὅθεν καὶ τό· —ἐξώρετο θεῖος
ἁοιδός. γίνεται ὄνομα ὀρτός καὶ παλίνορτος. καὶ ἔδει διὰ τοῦ τ , ἵν' ἢ ὁ πάλιν ὠρμημένος. ἐγὼ
δέ φημι παλίνορσος ἀπὸ τοῦ ὄρσω. Πάλος . ὁ κληρὸς. παρὰ τὸ πάλλω, ἐπειδὴ ἡνίκα
ἀνακληθῶσιν οἱ κληροὶ πάλλονται. Παλαμναῖος . φονεὺς ἢ ἰσχυρός. ἀπὸ τοῦ πάλῃ καὶ τῇ
παλαίστρᾳ ἐπιμένειν καὶ καρτερεῖν.

pi 1498 Παλαιφάτους . ἀρχαίους, παλαιούς. μυθολογεῖται, ὅτι οἱ παλαιοὶ ἄνθρωποι ἐκ δρυῶν καὶ
λίθων ἐγένοντο. παλαιφάτους δὲ λέγει τοὺς ἐκ παλαιῶν χρόνων πεφημισμένους.
Παλινορμένω . ἀντὶ τοῦ ὀπισθεν ὀρμώντας. Πανομφαίω . παμφήμω. ἀπὸ τῆς ὁμφῆς.
Παντοδαπῶν . παντοίων. Πανοῦργος . ὁ φρόνιμος. ἢ καὶ ὁ πονηρός. Πανώλης . ὁ ὀλέθριος. καὶ
κλίνεται πανώλου. καὶ πανώλεθρος. Πανημέριος . δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Πανόνιοι . οἱ
Βούλγαροι. Πανάποτμος . ἄθλιος, δυστυχής. Πανδερκής . ὁ τὰ πάντα ὀρῶν. Πανόπτῃς .
πολυφθαλμος. Πανέφθου . ἐψητοῦ καὶ διαλελυμένου καὶ ὑγροῦ τὴν φύσιν. Ἡρόδοτος δὲ
ἀπέφθου. Ἡσίοδος δὲ πανέφθου. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἔψω, ἐψήσω, ἐψητός· ὡς ἀγάπω, ἀγαπήσω,
ἀγαπητός· καὶ τροπῇ τοῦ ψ εἰς φ καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἐφθητός, καὶ ἐν συγκοπῇ ἔφθος, καὶ ἐν
συνθέσει πάνεφθος, πανέφθου. Πάππα . προσφώνησις τιμητικὴ τῶν υἱῶν πρὸς πατέρα. οὕτω δὲ
λέγεται παρὰ Συρακουσίους ὁ πατήρ, πᾶς, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ π πάππας.

pi 1499

Παράσιτοι . οἱ κόλακες. †φλύαροι ἢ κλοτζοκόποι.† Παράφορος . μωρός. ἢ ὁ μανικός.
κατάφωρος δὲ μέγα. Παρακείμενος . συμπληρούμενος ἤδη, διὰ τὸ παρακεῖσθαι αὐτῷ τὴν
συμπλήρωσιν. Παρατατικός . ὁ παρατεταμένος, ὁ ἀπλήρωτος, ἢ ὁ παρὰ μικρόν. Παράφρων .
ἀνόητος ἢ μαινόμενος. Παραχαράκτης . ὁ διαστροφεύς. Παραλογιστής . ὁ ἀπατεών.
Παραγράπτους . νόθους, ξένους, καὶ παρεγγράπτους.

pi 1500 Παραβύστω . ἀποκεκρυμμένῳ. ἐν παραβύστῳ τόπῳ. Παράουροι . χαῦνοι ἢ παραφύλακες.
Παρασάγγας . εἶδος μέτρου περσικοῦ· ὃ ἐστὶ στάδια τριάκοντα. ὁ δὲ σταθμὸς ἔχει μίλια
εἰκοσιοκτὼ ἡμισυ κατὰ Ἡρόδοτον καὶ Ξενοφῶντα. Παραλογισμός . ἀπάτη λογισμοῦ.
Παραπλήξ . ὁ παράφρων. καὶ παραπλήγες οἱ πεπληγμένοι τόποι καὶ μὴ προσάντεις.
Παραβλῶπες . στραβοί. παρὰ τὸν βλέπω μέλλοντα, καὶ τροπῇ τοῦ εἰς ο καὶ ἐκτάσει βλώψ·
ἐπειδὴ οἱ ἰκετεύοντες ὑπὲρ τοῦ ἔλεει-

pi 1501 νοὶ φαίνεσθαι προσίασιν οἰκτρὰ τὰ σχήματα καὶ τὰς θεὰς αὐτῶν ἔχοντες. Παράρρητοι .
παραμυθητικοί· παραινετικοί. Παραλλήλους . ἀκολουθοῦς· ἐξίσου· ὁμοίως. παραλλήλους μὲν
βίους λεκτέον καὶ ἄνδρας παραλλήλους, οὐκέτι δὲ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις, οἷον· βίων
παραλλήλων, ἢ ἐν τοῖς παραλλήλοις βίοις. ἔτι δ' ἦττον ἐνικῶς λεκτέον, παράλληλον βίον·
οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ἄλληλον. μᾶλλον οὖν λεκτέον, ἐν τοῖς βίοις τοῖς παρ' ἄλλήλους θεωρημένοις,
καὶ, τῶν ἀνδρῶν τῶν παρ' ἄλλήλους ἐξητασμένων. καὶ Ἑλλάνικος τοῦτο ἱστορεῖ, ἐν τοῖς
κατάλληλα, οὐκ ἐν τοῖς καταλλήλοις. ἐν μέντοι γεωμετρίαις συνήθως ἤδη λέγεται
παράλληλος εὐθεῖα, καὶ κύκλοις παραλλήλοις. ἐπισκέψασθαι δὲ χρή, εἰ τὸ ἐκ παραλλήλου
εἴρηται ὑπὸ τινος τῶν δοκίμων. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. Παράδεισος . ἐπειδὴ ἔμελλεν ὁ θεὸς ἐξ
ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως πλαστουργεῖν τὸν ἄνθρωπον κατ' οἰκείαν εἰκόνα τὴν καὶ καθ'
ὁμοίωσιν, ὥσπερ τινα βασιλέα καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, προκαθίστησιν
αὐτῷ οἷον τι βασιλεῖον, ἐν ᾧ διαιτῶμενος μακαρίαν καὶ πανολβίαν ἔζη ζωὴν. καὶ οὗτος ἐστὶν ὁ
θεὸς παράδεισος, θεοῦ χερσὶν ἐν ἐδέμ πεφυτευμένος· ἐδέμ δὲ τρυφὴ ἐρμηνεύεται· ἐν τῇ
ἀνατολῇ μὲν πάσης τῆς γῆς ὑψηλότερος κείμενος, εὐκραῖας δὲ καὶ ἀέρι λεπτοτάτῳ καὶ
καθαρωτάτῳ περιλαμπόμενος, φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν, εὐωδίας πλήρης, φωτὸς ἔμπλεως,
ῥαυρᾶς πάσης αἰσθητῆς καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ἔννοιαν. τινὲς μὲν οὖν τὸν παράδεισον
αἰσθητὸν ἐφαντάσθησαν, ἕτεροι δὲ νοητόν· πλὴν ἐμοίγε δοκεῖ, ὥς-

pi 1502 περ ὁ ἄνθρωπος αἰσθητὸς καὶ νοητὸς ἅμα δεδημιούργητο, οὕτω καὶ τὸ τούτου ἱερώτατον
τέμενος αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητόν καὶ διπλὴν ἔχον τὴν ἔμφασιν. τῷ μὲν σώματι ἐν τῷ θειοτάτῳ
χώρῳ καὶ ὑπερκαλλεῖ, καθὼς εἴρηται, αὐλιζόμενος τῇ δὲ ψυχῇ ἐν ὑπερτέρῳ καὶ ἀσυγκρίτῳ καὶ
περικαλλεστέρῳ τρόπῳ διατρίβων, θεὸν ἔχων οἶκον τὸν ἔνοικον, καὶ αὐτὸν ἔχων εὐκλεὲς
περιβόλαιον, καὶ τὴν αὐτοῦ περιβεβλημένος χάριν, καὶ τοῦ μόνου γλυκυτάτου καρποῦ τῆς
αὐτοῦ θεωρίας κατατρυφῶν, οἷά τις ἄγγελος ἄλλος ταύτῃ τρεφόμενος· ὅπερ δὴ καὶ ξύλον
ὠνόμασται ζωῆς. ζωῆς γὰρ θανάτῳ μὴ διακοπτομένης ἢ γλυκύτης τῆς θείας μεθέξεως τοῖς
μεταλαμβάνουσι μεταδίδωσιν, ὃ δὴ πᾶν ξύλον ὁ θεὸς ἐκάλεσεν, ἀπὸ παντὸς ξύλου, φήσας, τοῦ
ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγεσθαι. αὐτὸς γὰρ ἐστὶ τὸ πᾶν, ἐν ᾧ καὶ δι' οὗ τὸ πᾶν συνέστηκε. τὸ
δὲ τῆς τοῦ καλοῦ τε καὶ κακοῦ γνώσεως ξύλον ἢ τῆς πολυσχεδοῦς θεωρίας διάγνωσις. αὕτη δὲ
ἐστὶν ἢ τῆς οἰκείας φύσεως ἐπιδιάγνωσις, ἣτις καλὴ μὲν ἐν τοῖς τελείοις καὶ ἐν τῇ θεῇ θεωρίᾳ
βεβιωκόσιν ἐξ αὐτῆς τὴν τοῦ δημιουργοῦ μεγαλουργίαν δημοσιεύουσιν τοῖς μὴ δεδιόσι
μετάπτωσιν διὰ τὸ ἐκ τοῦ χρόνου εἰς ἔξιν τινὰ τῆς τοιαύτης ἐληλακέναι θεωρίας· οὐ καλὴ δὲ
τοῖς νέοις ἔτι καὶ τὴν ἔφεισιν λιχνοτέροις, οὓς διὰ τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐν τῷ κρείττονι διαμονῆς
καὶ τῷ μήπω παγίως ἐνεδρασθῆναι τῇ τοῦ μόνου καλοῦ προσεδρία ἢ τοῦ οἰκείου κηδεμονία
σώματος πρὸς ἑαυτὴν ἀνθέλκειν καὶ περισπᾶν πέφυκεν. οὕτω διπλοῦν οἶμαι τὴν παράδεισον.
καὶ ἀληθῶς οἱ θεοὶ πατέρες παρέδωκαν, εἴτε οὕτως εἴτε οὕτως διδάξαντες.

- pi 1503 παράδεισος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ δεύσω, τὸ βρέχω, ῥῆμα ὄνομα δεῦσος, καὶ παράδεισος τροπῇ τοῦ υ εἰς ι. οἱ δὲ φασιν παρὰ τὸ δεῖσαν ποιεῖσθαι, ὃ ἐστὶ τῶν βοτανῶν συλλογὴν. Παρήγορος . παρηωρημένος τῷ σώματι, τουτέστιν ἐκλελυμένος. λέγεται δὲ καὶ ὁ εἰς μῆκος ἐκτεταμένος. ἀμφοτέρω ἀπὸ τοῦ αἰρώ, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι ἄορος, καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η ἥορος καὶ παρήγορος. Παρθένιος . ὁ διδάσκων καὶ ἀποδεχόμενος τὴν παρθενίαν ὑπὲρ τὸν γάμον. Παρθενοπίπης . ὁ περιβλεπόμενος τὰς γυναῖκας. παρὰ τὸ ὀπτω, ὀπτεύω, γίνεται ὀπίπης
- pi 1504 καὶ ἐν συνθέσει παρθενοπίπης, τὰ δὲ διὰ τοῦ ὀπιπεύω διὰ τοῦ ι γράφεται, οἷον παιδοπίπης, γυναικοπίπης. Παρθενῶνες . τὰ μοναστήρια, τὰ ἀσκητήρια. Παρεΐας . ὄφιν οὕτω καλούμενος. παρίας δὲ λίθος, ι . Πάρνοπας . ἀγρίας μελίσσας. Πάροινος . ὑβριστής, πλήκτης, μέθυσος· ἔκλυτος. Πάροικος . ὁ παρεπίδημος. Παρεπίδημος . διαβάτης· παροδίτης. Πάρεδρος . παρακαθήμενος. Παρεισάκτους . ἄλλοτρίους.
- pi 1505 Παστός . παρὰ τὸ πάσσειν, τὸ ποικίλλειν. ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἡμᾶς σιτεῖσθαι. παρὰ τὸ πάσασθαι, ὃ ἐστὶ φαγεῖν ἢ γεύσασθαι. Πάσσω . ὄνομα συγκριτικόν. ὥς παρὰ τὸ βραδὺς γίνεται βράων, οὕτω καὶ παρὰ τὸ παχὺς πάσσων. Πάππος . ἀπὸ τῆς μικρῶν παίδων προσφωνήσεως. Ὅμηρος· οὐδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσι. Πατραλοίας . ὁ τὸν πατέρα τύπτων. ἀλοῖω γὰρ τὸ τύπτω, ἀλύω δὲ τὸ ἀδημονῶ, ψιλόν. Πατήρ . ὄνομα πρὸς τι τῆς οὐσίας αὐτὸ λεγόμενον. πατήρ μὲν οὖν κυρίως εἴρηται ἀναίτιος ὑπόστασις γεννητικὴ ἀγέννητος. εἴρηται δὲ πατήρ ἢ ὡς πάντα τηρῶν, ἢ ὡς τοὺς οἰκείους παῖδας τηρῶν. διττῶς δὲ λέγεται πατήρ ὁ θεός· φύσει καὶ χάριτι. φύσει μὲν τοῦ ἰδίου καὶ μονογενοῦς υἱοῦ, χάριτι δὲ καὶ ἡμῶν. ὡς τό· ἐγὼ εἶπα, θεὸς ἐστὶ καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες. Πατήρ . [ὁ ἡμέτερος] εἴρηται παρὰ τὸ πατεῖν ἐν τῇ συνουσίᾳ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. ἢ παρὰ τὸ σπείρω, σπατήρ καὶ πατήρ. Πάτος . ἡ ὁδός. Πατρόκλεις . κύριον. κλίνεται Πατροκλῆς Πατροκλέους, ἢ κλητικὴ Πατρόκλεες καὶ ποιητικῶς Πατρόκλεις. Παχύνους . τὴν γνῶσιν παχὺς καὶ ἀνόητος. Παγχερνίτης . τόπος καὶ χώρα. Παράνομος . ὁ πεπιστευκῶς μὲν εἰς θεὸν καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ δεξάμενος, μετὰ φαύλης δὲ δια-
- pi 1506 νοίας καὶ διεστραμμένης τοῦτον κατέχων καὶ θεῷ μὲν πιστεύειν νομίζων, μετὰ κρίσεως δὲ καὶ βουλήσεως τῇ πρὸς θεὸν αὐτοῦ πίστει ἐναντίας. (Θηλυκόν.) Παγίς . ἐνέδρα. παρὰ τὸ πήσσω, πηγίς καὶ παγίς. οὕτω Φίλων. Παγασαί . πόλις. Παιπάλη . ἄλευρον λεῖον· ἦν πασπάλην λέγομεν. Παιδεία . ἡ παιδείσις. Παιδιά δὲ, παῖγνιον, ι . Παιονία . χώρα. † Παιωνία . ἡ πό—† Πακόρεια . πόλις. Παλίωξις . ἡ ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φευγόντων δίωξις, ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες ὕστερον πάλιν αὐτοὶ διώκουσι θαρρῆσαντες. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πάλιν καὶ τοῦ δίωξις [παλινδίωξις] καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν καὶ τοῦ δ καὶ κράσει τῶν δύο ιι εἰς ἐν ι μακρὸν παλίωξις, ὥσπερ Θέτιι Θέτι. σημαίνει δὲ τὴν ἐκ β' δίωξιν καὶ φυγὴν τοῖς ἐναντίοις. Παλλάς . ἡ Ἀθηνᾶ. παρὰ τὸ ἀναπεπλάσθαι ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός. ἢ ὅτι Πάλλαντα ἓνα τῶν Γιγάντων ἀπέκτεινεν. ἢ παρὰ τὸ αἰεὶ κινητὸν εἶναι τὴν θεόν· ἢ γὰρ αὐτὴ νοεῖται φρόνησις. ἢ παρὰ τὸ πάλλειν καὶ κραδαίνειν τὸ δόρυ· πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός. ἢ διὰ τὸ παλλομένην τὴν καρδίαν τοῦ Διονύσου προσκομίσαι τῷ Διῷ.
- pi 1507 Παλιγγενεσία . τὸ ἐκ δευτέρου γεννηθῆναι ἢ ἀναπλασθῆναι. ἢ τὸ ἅγιον βάπτισμα λέγεται. Παλιλλογία . ἡ ταυτολογία. Πάλη . ἡ παλαίστρα. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὸ σῶμα. πάλλει δὲ ἀντὶ τοῦ κινεῖ, δίφθογγον. Παλινωδία . ἡ προτέρα ὥδῃ ἢ ἡ ἐναντία. ἢ δόγμα τοῖς προτέροις ἐναντίον. Παλάθαι . μάζα σύκων. Παλαιβίσκα . πόλις. Παλμισός . πόλις. Παλάμη . ἀπὸ τοῦ πάλλειν καὶ κινεῖν καὶ σείειν. ἢ ὅτι δι' αὐτῶν πεπαλήμεθα καὶ τεχνώμεθα. παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι. παρόσον δι' αὐτῶν πολλὰ μαιόμεθα καὶ διδασκόμεθα. Παλίρροια . ἡ ἄμπωτις. Πανήγυρις . θέατρον, ἑορτή, συνάθροισις. ἀγείρω, ἄγορις καὶ ἄγυρις, καὶ πανήγυρις, εἰς ἣν πάντες ἀγείρονται. Πανόπαια . ὄρνις οὕτω καλουμένη. Πανονία . ἡ Βουλγαρία. Πανσελήνου . πεντεκαίδεκατέας πεπληρωμένης. Πανδήμου . δημοσίας. Πανδαισία . τράπεζα πολυτελῆς, ἢ

εὐωχία. Παναλκοῦς . ἰσχυρᾶς, γενναίας, παντοδυνάμου. ἐκ τῆς παναλκοῦς χειρός. Παντευχία . ἡ πανοπλία. Παμμήτωρ . ἡ γῆ. ἀπὸ τοῦ τρέφειν πάντας. καὶ πολιὰν τιθεῖ τὴν παμμήτορα ἡ χιών. Παμφραοῦς . λαμπρᾶς.

pi 1508 Παρὰ φύσιν . ὁ ὁ θεὸς οὐκ ἐποίησεν, οἷον ἐστὶν ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ θάνατος. Παροιμία . λόγος ἀπόκρυφος δι' ἑτέρου προδήλως σημαίνοντος ἢ λόγος ὠφέλιμος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν διήγημα. Πάρεσις . ἔκλυσις. Παροινία . ἡ ἐκ τοῦ οἴνου ὕβρις. ἡ ἡ παντοία ἁμαρτία. Παρηγορήσι . ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις. καὶ παρηγορίας τὰς ἡνίας, ὑφ' ἃς ὁ τρίτος ἵππος τῇ ζυσοδίᾳ δέδεται. καὶ ὁ μὴ κατὰ χώραν ἀραρυίας ἔχων τὰς φρένας, ἀλλ' αἰωρουμένας. Παρθένος . παρὰ τὸ θέειν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ἢ παρὰ τὸ θέειν τῇ μητρὶ, ἢ παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα. —γυναῖκά τε θήσατο μαζόν. γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα θήνη, καὶ μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως παραθήνη καὶ παρθένος. ἡ περὶ ταύτην τὴν ἡλικίαν οὔσα, καθ' ἣν ὥραν ἔχει ἐκθρέψαι καὶ ἐκτῆσθαι μαζούς· τὰς γὰρ μικρὰς παιδίσκας οὐ προσαγορεύομεν παρθένους, ἀλλὰ τὰς ἤδη ἐπὶ τὸ γυναικας μέλλειν ἰούσας. ὁ δὲ Ἡρακλείδης παρ' οὐδενὸς οὐδὲν λαβοῦσα εἰς ἔδνα. ἢ παρὰ τὸ πῦρ θανατοῦν. Παρρησία . ἐξουσία· θάρρος. παρὰ τὸ πᾶν παρρησία. ἔστι δὲ οὐ συγκοπή, ἀλλὰ τροπή. Παρευδοκίμησις . νίκη ἢ δόξα ὑπερβαίνουσα. Παραβολή . ὁμοίωσις πραγμάτων. †τὴ τὸ διήγημα. ὡς τό· ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολήν. καὶ ὁ

pi 1509 αἰνιγματώδης λόγος. καὶ ἡ τροπολογία. ὡς τό· υἱὲ ἀνθρώπου, εἶπε αὐτοῖς τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁ ἀετὸς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτέρυγος. ἀετὸν ὀνομάσας τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων. καὶ τὸν τύπον, ὡς παρὰ τῷ Παύλῳ περὶ τοῦ Ἀβραάμ λέγεται· ἐν παραβολῇ αὐτὸν ἐκομίσατο. ἤγουν τὸν Ἰσαάκ.† Παρεμβολή . στρατόπεδον. Παράκοιτις . ἡ παλλακή. Παρατροπή . τὸ ἔξω τοῦ δέοντος, ἢ μεταβολή. Πάρδαλις καὶ πόρδαλις . ὡς λέγει Ὁμιλῆσιος, παρὰ τὸν πόρον αὐτῆς ποιεῖν μεθ' ἁλματος πορευτική γάρ. παρδαλέη δὲ καὶ παρδαλὴ ἡ δορὰ, ἢ καὶ πάρδαλις. Παρολκή . ὑπέρθεσις. Παραψυχή . ἡ παραμυθία. Παρειαί . αἱ γνάθοι. τὰ μάγουλα. Παρακαταθήκη . τὸ ἐνέχυρον. παρακαταθήκη πνευματικὴ, ἡ διδασκαλία, ἡ νοουθεσία. Παρενθήκη . περίσσεια. Παρολκήν . διατριβήν, βραδυτήτα, ὑπέρθεσιν. Παραγραφὴ . παραγραφὴ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ γράφειν καὶ ἐκβάλλειν τοὺς φεύγοντας τὸν περὶ τῶν πραγμάτων ἀγῶνα.

pi 1510 Παραδοξοποιΐα . θαυματοποιΐα. Παραίφασις . ὁ παραλογισμός. Παρεισάκτους . ἄλλοτρίας, ξένας. Πανσαγία . ἡ πανοπλία. ἴσως ἀπὸ τοῦ σάκους εἴρηται. οὕτως εὖρον εἰς τὸν Σέλευκον. † Παροψίς . ἐστὶ δεκτικὸς πίναξ ὄψου. καὶ τρυβλίον δὲ τὸν πίνακά μοι νόει.† Παστείλη . ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ. παστίλη δὲ τὸ ἀπόξυσμα τῆς δορᾶς, †καὶ τῆς γαστροῦς ἡ ὑδατώδης φορὰ,† ἰῶτα. Παστάς . ὁ νυμφών. Πατριαί . αἱ φυλαί. Παύλας . ἀναπαύσεις. † Πάχνη . ἔστιν ὀλοπαγὲς ὕδωρ, δι' ἄλλης ὑγρᾶς ὕλης ἐπὶ γῆς πεπηγυῖα.† Παμφίδων . κεράτων. Παρακαταθήκην . τὴν χάριν τοῦ παναγίου πνεύματος λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἦν διὰ τῆς χειροτονίας ἐδέξατο ὁ Τιμόθεος. τὴν παρακαταθήκην φύλαξον. ἢ τὴν ἐντολήν, ἣν σοι δι' ἐμοῦ ὁ θεὸς παρέθετο. ἢ παραθήκην. (Οὐδέτερον.) Παγκράτιον . ὁ ἀγών.

pi 1511 Πάθος . μεταποίησις τοῦδέ τινος, οὗ ἦν εἶτε ἐπ' ἀγαθῷ εἶτε καὶ ἄλλως. ἢ τὸ μεταποιηθῆναι δυνάμενον εἰς τοῦτο, ὃ οὐκ ἦν πρότερον. πάθος ἐστὶ δύναμις, καθ' ἣν παθητικοὶ γενόμεθα. Πάθος . ἔστι ψυχῆς κίνησις ἄλογος δι' ὑπόληψιν κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ. Παιώνειον . φάρμακον τοῦ Παίωνος. Παιπαλόεν . τραχύ. Πάθος . κίνησις ἐξ ἐνεργείας ἑτέρου εἰς ἕτερον, τὴν μὲν ἀρχὴν ἔχον ἐν τῷ ποιοῦντι, τὸ δὲ τέλος ἐν τῷ πάσχοντι. Παλίμφημον . βλάσφημον. τὸ παλίμφημον δόγμα. Παλαιόν . ἀρχαῖον. Παλαιγενές . πρεσβύτερον. Πάλαιρον . τόπος. Παλαμήδειον ἔπος . τὸ τοῦ Παλαμήδους. Παλιμπετές . τὸ ὀπισθόρμητον. παρὰ τὸ ἔμπαλιν πεσεῖν. † Παλίνδορον . τὸ εἰργασμένον δέρμα.† Παλισύλλεκτον . ἐξ οὗ ψευδὲς ἢ μεταμελητόν. Παλινάγρετον . εἰς τοῦπίσω ληπτόν.

pi 1512

Παλίντορα . εἰς τοῦπίσω τεινόμενα. Πάγιον . τὸ ἐδραῖον καὶ ἀσφαλές. Παλίλλογα . παλισύλλεκτα, ἐκ δευτέρου πάλιν συλλεγόμενα. παρὰ τὸ πάλιν καὶ τὸ λέγω, τὸ συλλέγω. Πάμφορον . πολύκαρπον. Πάμφιλον . τόπος. Παναρμόνιον . ἐμμελέστατον. Παννύχιον . δι' ὅλης τῆς νυκτός. † Πανδοῦριον . μάχαιρα σφακτική. ἡ εἶδος μουσικόν· εἶδος κιθάρας.† Πανδοκεῖον . οὐκ ἐν τῷ χ πανδοχεῖον. καὶ μελανοδόκον, καὶ τὰ ὅμοια οὕτως. τὸν δὲ μοχλὸν ἐν τῷ χ καὶ Ἀττικοὶ καὶ Δωριεῖς καὶ Ἴωνες πλὴν Ἀνακρέοντος· οὗτος δὲ μόνος σχεδὸν τὸ κ . [Ζηνόδοτος δὲ καὶ οὐ μοκλὸν ἐν οὔρησι δίζησι βαλὼν ἥσυχος καθεύδει. καὶ ὁ σχινδαλμὸς ἐν τῷ χ .]

Παρώνυμον . τὸ ἀπὸ τινος ἔχον τὴν προσηγορίαν. ὡς ἐκ τῆς δικαιοσύνης δίκαιος. Πανύστατον . πάντων ἔσχατον. Πάναγρα . τὰ δίκτυα. ἀπὸ τοῦ τὰ πάντα ἀγρεύειν.

pi 1513 Πάνιον . τόπος. [Πάνειον δὲ, τὸ ἱερὸν,] καὶ δεῖμα τὸ τοῦ Πανὸς, δίφθογγον. † Παρανάλωμα . ἀφανισμός.† Πανόψιον . τὸ οἶονεῖ λαμπρὸν καὶ πανόρατον καὶ ἐπιφανές. οὕτως Ἀρίσταρχος. Παράδειγμα . λόγος ἀπὸ τοῦ καθ' ἕκαστα ἄγων ἐπὶ τὸ καθόλου. † Παράδειγμα . ὅταν ὑπάρχει κατηγορία εἰς τινα, καὶ δι' ἐκείνου οὐδ' ἄλλος πιστοῦται. ὡς τό· οὐ δεῖ δοθῆναι Αἰσχίνῃ χρήματα. καὶ γὰρ Πεισίστρατος λαβὼν ἐτυράννησεν.† † Παράδειγμα . εἰκὼν· χαρακτήρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος. ἰστέον δὲ, ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή. καὶ παράδειγμα μὲν ἐστίν, ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὁμοιον ὁμοίῳ, οἷον ἀλόγῳ λογικόν. ἡ παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου. ἡ δεῖξις πιστουμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ ὁμοίου.† Παραίρημα . ἀφαίρημα. Παρεκτικόν . χορηγητικόν. † Παρθένιον . ὄνομα ὄρους.† Παρνήθιον . ὄρος. Παιριτόνιον . [τόπος.] Παρατήρημα . ἐπιτήρησις. Παράδοξον . θαυμαστόν. Παράλληλον . ἀκόλουθον, ἐξ ἴσου, ὅμοιον. Παραπέτασμα . τὸ διακονικόν, τὸ παρακάλυμμα.

pi 1514 Παρώνυμον . τὸ παρ' ὄνομα ποιηθέν. οἷον θέων, τρύφων. καὶ τὸ ἐκ συμβεβηκότος καλούμενον. Παρήϊον . τὸ περὶ τὰς παρειὰς ὃν χαλινάριον. Παρθενεῖα . τὰ μοναστήρια. καὶ παρθενῶνες. καὶ παρθενοκομεῖα, τὰ ἐπιμελούμενα τῶν παρθένων. Παρίσθμια . τὰ περὶ τὸν φάρυγγα. διὰ τὸ περικεῖσθαι τῷ ἰσθμῷ. ἰσθμὸς δὲ ἐστὶ τόπος στενός, δι' οὗ ἵενται τὰ ἐσθιόμενα καὶ πινόμενα. [ἡ παρὰ τὸ ἰέναι τὴν πνοήν. λέγονται δὲ καὶ ἀντιάδες ἀπὸ τοῦ ἀντικεῖσθαι ἀλλήλων.] Πάσχα . διάβασις ἐρμηνεύεται. πάσχα καὶ ἡ πρὸς τὸν ἀνθρώπινον τοῦ νοῦ λόγον διάβασις. Πατρῶον ἔδαφος . ἡ πατρῶα γῆ. Πατρότατον . προϋπάρχον. καὶ πατρότης ἐπὶ θηλυκοῦ. πατρότης κατὰ Πλάτωνα προϋπαρξὶς υἰότητος. ἡ δὲ ἐκκλησία συνύπαρκτον καὶ συνάναρχον λέγει τὸν υἱὸν τῷ πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα καλῶς ὁ θεοφόρος Βασίλειος ἐπιστάμενος φησὶ πρὸς Ἀμφιλόχιον. φύσις δὲ καὶ οὐσία ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δόγμασιν ἓν τι ἔστιν. εἰπὼν δὲ ὁ πατὴρ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, ἐσήμανεν, ὅτι ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς οὐχ ἓν τι οὐσία καὶ φύσις. διὰ τοῦτο καὶ Κλήμης, ὁ πολὺς ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ γνώσει, πεποίηκεν ἰδιάζοντας ὄρους ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων· καὶ φοιτητῆς καὶ θρέμμα γνή-

pi 1515 σιον ὑπάρχων τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου μάλιστα τοῦ πανσόφου καὶ ἀκούσας αὐτοῦ ἀποβαλλομένου καὶ μυσαττομένου καὶ καθυβρίζοντος τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν. Παῦρα . ὀλίγα. παρὰ τὸ παύω ῥῆμα, παῦρος, ὁ ταχύς καὶ δι' ὀλίγων ῥημάτων τοῦ παύεσθαι ἀφιστάμενος. [ἡ ὁ μὴ ἔχων μέχρι πολλοῦ διατελεῖν, ἀλλὰ ταχέως παυόμενος.] Πάχετον . παχύτερον. κατὰ συγκοπὴν τοῦ υ καὶ τοῦ ρ. Παρ' ὅ . τὸ ὅσον δήποτε μικρόν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· παρ' ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. Παντελές . τὸ τέλειον. † Ἀπόστολος·† ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελές δύναται τοὺς προσερχομένους. (Ῥῆμα.) Παίει . τύπτει. † Παίειν . τὸ τύπτειν καὶ τὸ ἴστασθαι τῆς ὁρμῆς. παρ' ὃ καὶ παῦλα.† Παιανιζόντων . ὑμνούντων, ψαλλόντων. † Παιστέον . τὸ πρακτέον.† Παιφάσσειν . ἐνθουσιωδῶς ὁρμᾶν. ἔστι ῥῆμα φῶ καὶ δηλοῖ τὸ φαίνω. [παράγωγον φάσω, καὶ

pi 1516 κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν παιφάσσειν, προσθέσει ὁμοίως τοῦ ι .] Πάλλειν . ἀντὶ τοῦ κινεῖν. Παλάττω . μολύνω. Παλάσσετο . ἐμολύνετο. ἐβρέχετο. παλάσσω. τὸ δὲ πάλλω, ὃ σημαίνει τὸ

βρέχω, γίνεται παρὰ τὸ ἄλλω. ἐν γὰρ τῇ βροχῇ ἄλλονται τὰ ἐκ τῆς γῆς ὕδατα. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ κινῶ. ἐκ δὲ τοῦ παλάσσω, τὸ μολύνω καὶ βρέχω, γίνεται πηλὸς, ἡ βεβρεγμένη γῆ. † Παλεύσει . ἀπατήσῃ.† Παλινδρομεῖν . εἰς τοῦπίσω ὑποστρέφειν. Παλισσυνῶ . εἰς τοῦπίσω ὀρμῶ. Παλιμπλαγχθέντας . σημαίνει τὸ ἀπλῶς πλανηθέντας, γίνεται παρὰ τὸ πελάζω, τὸ πλανῶ καὶ ἀπατῶ, κατὰ συγκοπὴν πλάζω. ἔστι δὲ μετοχή. σημαίνει καὶ τὸ ἀποκρουσθέντας. Παλύνω . ὡς μὲν Ἀπίων, τὸ μολύνειν καὶ βρέχειν. ἄμεινον δὲ τὸ λευκαίνειν. παρὰ τὴν πάλην, ἦν οἱ Ἀττικοὶ πασπάλην λέγουσι. σημαίνει δὲ τὸ λεπτομερέστατον τοῦ ἀλεύρου. Παλαίω . παρὰ τὸ πάλλω, τὸ σείω. Παμφαίνῃσιν . ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν. ἔστι δὲ ἐὰν παμφαί-

pi 1517 νω καὶ τὸ τρίτον ἐὰν παμφαίνῃ, κατ' ἔκτασιν τῆς σι συλλαβῆς παμφαίνῃσι μετὰ τοῦ ι . Παμφαλῶν . σημαίνει τὸ ἐπιφέρεισθαι καὶ περιβλέπεσθαι παντί. οἷον· πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες. εἴρηται παρὰ τὸ τὰ φάη ὥδε κᾶκεῖσε ἄλλεσθαι. φαῶ καὶ παμφῶ καὶ πλεονασμῶ τοῦ λ παμφαλῶ. Παρέδωκεν . ἀντὶ τοῦ συγκεχώρηκε καὶ εἶασεν. Ἀπόστολος· παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἀδόκιμον νοῦν. Παραζηλοῦν . τὸ ἐρεθίζειν καὶ παραθήγειν [καὶ κινεῖν] εἰς ζηλοτυπίαν. ὁποῖον τό· αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῶ. τουτέστιν ἐκίνησαν ἐν ἐμοὶ ζῆλον καὶ οἷον [εἰς] ὀργὴν με ἠρέθισαν εἰδωλολατροῦντες. Παραπαίοντες . ληροῦντες, παραφρονοῦντες. Παρωθοῦντες . ἐκβάλλοντες. Παρωσάμενος . ἀπειθήσας. ἢ ἀποδιώξας. Παροισθέντι . ἀντὶ τοῦ παρενεχθέντι. Παρεζόμενος . παρακαθήμενος. Παρῆσθαι . καθεῖσεσθαι.

pi 1518 Παραβληθισόμενος . συγκριθισόμενος. Παρασυνεβλήθην . ὁμοιώθην. Παρωχηκότων . ἀντὶ τοῦ παρελθόντων, παρεληλυθόντων. Παρακεκλημένοι . ἀντὶ τοῦ παρακληθέντες. Παραρῥυεῖς . ἀντὶ τοῦ παρασυρεῖς. Παραρῥυῶμεν . ἐκπέσωμεν. Παρακεκομμένος . ἐξεστηκώς, μαινόμενος. Παρειμένας . παραλελυμένας. Παροιστρήσαντες . ἁμαρτήσαντες. Παροιστρώσα . οἷστρω μαινομένη. Παρεωραμένη . καταφρονηθεῖσα. Παραθήγειν . ἀκονᾶν, διεγείρειν. Παρῆκεν . εἶασε, κατέλειψε. Παρίημι . καταλιμπάνω. Παρεγγυᾶ . παραγγέλλει. Παροξύνει . προτρέπει. Παρεῖθη . εἰάθη. Παριππεύσας . παραδραμών. παρίππευσε χρόνος πολὺς. Παραπικραίνειν . παροξύνειν, παροργίζειν. Παρηωρεῖτο . ἐκρεμάτο. παρηώρητο δὲ ἡ .

pi 1519 Παρωδήκει . ἔξω τῶν γεγραμμένων εἶπε. Παρήκασι . παρῆλθον. παρεῖκασι δὲ ἀντὶ τοῦ παρέπεμψαν, δίφθογγον. Παρεῖκοι . ἀρμόζοι. ἐκ τοῦ παρείκοντος. Παρενεῖρειν . συνεισπλέκειν. συνεισβάλλειν. Παραθέει . παρατρέχει. Παραμείψας . παραλλάξας. Παρατροχᾶσαι . ἀντὶ τοῦ παραδραμεῖν. Παρασπονδήσας . τὰς συνθήκας παραβάς. Παρατάσσεται . πολεμεῖ, ὀπλίζεται. Παρεγγυᾶται . διδάσκει. ἐντέλλεται. Παραβαλεῖς . πλησιάζεις, ἢ παραθήσεις. Παρευημερηθεῖς . παροραθεῖς.

pi 1520 Παράτεινον . ἐξάπλωσον. πλάτυνον. Παροχετεύει . ὅταν ἀπὸ ἐτέρου ὕδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐμβάλῃ. Παραγράφεται . ἐπιζημιῶ. ἐξουθενεῖ. Παραγράφεται . οὐ παραδέξεται. Παραιτεῖται . ἀποβάλλεται. Παραιτοῦμαί σε, καὶ παρητήσατο αὐτόν, καὶ παρητήσατο τὸ πρᾶγμα δὲ, οὐ δεῖ λέγειν. ἀλλ' οἷον· ὅτι παραιτοῦμαί σε συγγνώμην ἔχειν, καὶ παραιτοῦμαί σε μὴ χαλεπαίνειν. Ξενοφῶν· τοὺς μὲν θεοὺς παραιτήση συγγνώμονάς σοι εἶναι. λέγουσι δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τὸ παρίεμαι.

pi 1521 Παραιτεῖσθαι . οὐχ εὔρηται ῥῆμα ἐν χρήσει ἐπὶ τοῦ ἀρνεῖσθαι, καὶ ἀποβάλλεσθαι καὶ μὴ δέχεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἰτεῖν. ὡς παρὰ Μενάνδρῳ· παραιτοῦμαί σε συγγνώμην ἔχειν. ὡς περιττὴν εἶναι τὴν πρόθεσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ καθεύδω· τὸ γὰρ εὔδω δηλοῖ· σπανίως δὲ εὐρίσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ σημαίνοντος τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ. Παρατρύζει . παραφωνεῖ. εἴληπται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ ὀρνέων, ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερῶς προσφωνοῦσι. Παραγκωνίσασθαι . ἀπώσασθαι. Παραπεπήγασιν . ἐγγίζουσιν, παρομοιοῦνται.

- pi 1522 Παραθεωρήσω . παρεξέλθω εἰς ἑτέραν θεωρίαν. Παρακατέλεκτο . παρεκοιμήθη. Παρευδοκιμῶ . εἰς δόξαν ὑπερβαίνω. Παρελάσας . παραδραμών. Παρελέξατο . ἐκοιμήθη. Παρεληλυθώς . παρελθὼν, παροδεύσας. Παρέλκοντες . παρατείνοντες καὶ σύροντες. καὶ παρέλκον ἀντὶ τοῦ περιττὸν ἢ παρατεῖνον καὶ σῦρον. Παρελογίσατο . ἠπάτησεν ἢ ἐκράτησεν. Παρενοχλεῖν . παροξύνειν. Παρεῖναι . παρυπάρχειν. παρῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ σουβλισθῆναι, η .
- pi 1523 Παρῤῥησιάσομαι . ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν λάβω. Παριαύων . παρακοιμώμενος. [Παρίημι . καταλιμπάνω.] Παριόντων . παρερχομένων. Παρομαρτήσας . ἐξακολουθήσας. Παραδειγματίζω . παρομοιῶ. Παρεισελθεῖν . τὸ μετ' ἄλλου πλαγιάσαντα συνεισελθεῖν. ὁ Ἀπόστολος παρεισηλθεν ὁ νόμος. ἔλθεῖν τῇ γυμνῇ τῇ παρουσίᾳ χρῆσασθαι. Παραιτείσθω . παρητήσθω δὲ η . Παραμυθοῦμαι . ἀντὶ τοῦ παραινῶ καὶ συμβουλεύω. καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοις ἂν ἐγὼ παραμυθησαίμην. Παρατρωπῶσι . παρατρέπουσι. πείθουσι. τρέπω, τρωπῶ. Παραμέμβλωκεν . παραμεμένηκε. πάρεστι. προθυμεῖται. [ἐκ τοῦ μέλω, μεμέληκα καὶ μεμέλωκα, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β μέμβλωκα.] Παπῶ . ψηλαφῶ. παπῶ, παπᾶς, δευτέρα συζυγία ἑτῶν περισπωμένων.† τὸν ἀπαλῇ τε χειρὶ παπήσαντα. ἀπὸ τοῦ ἀφῶ, τὸ ψηλαφῶ. ἀφῶ οὖν, φαφῶ καὶ τροπῇ τῶν στοιχείων παπῶ. Πασχητιᾶ . θέλει πάσχειν. Πάσχειν, πράττειν, θεωρεῖν, διαφέρει . πά-
- pi 1524 σχειν τὸ ἐν ἑαυτῷ ἔχειν τὴν αἰτίαν τοῦ πάσχειν· πράττειν δὲ, ἐφ' ὧν οὐ διαμένει τὸ τέλος ἡγουν τὸ ἀποτελεσμα, ὡς ἀπὸ τῆς αὐλητικῆς καὶ ὀρηστικῆς· τὸ δὲ θεωρεῖν ἐπὶ τοῦ ἀστρονομεῖν, γεωμετρεῖν, νοεῖν καὶ τῶν τοιούτων λέγεται. Πάσασθαι . γεύσασθαι. —καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο. παρὰ τὸ μασαῖσθαι κατὰ τροπὴν τοῦ μ εἰς π , καὶ τοῦ τόνον ἐναλλαγὴν. Πάσσω . τὸ ἐπιβάλλω. καὶ ἐπιπάττω. Παφλάζω . ἀναζέω. ἡ τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀναδόσεις γίνεσθαι. πεποιῖται δὲ αὕτη ἡ λέξις παρ' Ὀμήρῳ, ὡς [ῥηχτική ἡγουν] ῥχου μιμητική, ὅνπερ ὁ τῶν κυμάτων εἴωθεν ἀναπέμπειν βρασμός. γίνεται παρὰ τὸ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται. —ἀνὰ δ' ἔφλυσε καλὰ ῥέεθρα. δηλοῖ δὲ τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι. κατὰ συγκοπὴν φλῶ, παράγωγον φλάζω, ὡς ρίπτω, ριπτάζω, καὶ ἐνθουσιῶ, ἐνθουσιάζω. Παπταίνων . περιβλεπόμενος, ἐπιτηρῶν. παρὰ τὸ φάη πεταννύειν γέγονε φαπταίνω καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ παπταίνω. [ἡ ἔστι ῥῆμα πέτω καὶ τὸ παθητικὸν πέτομαι, καὶ κατὰ συγκοπὴν πτῶ, ἀφ' οὗ παράγωγον καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν παπταίνω.]
- pi 1525 Παριστάνετε . ποιεῖτε, ἀποδεικνύετε, παρασκευάζετε. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ὧς παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν. Παράκειται . ἐπιμελῶς ἔγκειται. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται. Παράγει . ἀντὶ τοῦ παρέρχεται. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Παγίως . βεβαίως, ἀσφαλῶς. * Παροδευτικῶς . ἀπροσέκτως. * Πάγχυ . παντελῶς. παρὰ τὸ πάνυ γίνεται πάνχυ πλεονασμῷ τοῦ χ , καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς γ πάγχυ. Παγκλήρως . * πάντα τὸν ἐπώνυμον κληρὸν. * Πάλοι . ἀρχῆθεν. Πάλιν . ἐκ δευτέρου. Παλληνόθεν . ἐκ Παλλήνης χώρας. Πάμπαν . παντελῶς. [Πάντη . παντελῶς.] πάντη καὶ ταύτη, η . παντὶ δὲ καὶ ταυτὶ, ι . Πανδημεῖ . παντὶ τῷ δήμῳ. Παννυχί . δι' ὅλης τῆς νυκτός.
- pi 1526 Πανσудεί . παντὶ τῷ πλήθει. παρὰ τὸ ὁμοῦ σείεσθαι ἡγουν ὁρμᾶν καὶ ἀκολουθεῖν. Πανστρατί . πᾶσαν τὴν στρατιάν. Πανθοινεῖ . τὸ κατευωχῆσασθαι. Πάντοσε . ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ καὶ πανταχῇ. [Πάντοθεν .] Πάντοτε . τὸ πάντοτε παρ' οὐδενὶ τῶν δοκίμων εὐρίσκεται. Παμπήδην . παντελῶς. Παραπόδας . ἐγγὺς ἢ εὐθύς. Παρακλιδόν . ἀντὶ τοῦ παρακλίνας. Πάρεξ . ἐκτός, χωρὶς. Πάρος . ἀντὶ τοῦ πρίν. [πάρος δόρποιο μέδεσθαι.] Πάροιθεν . πρότερον ἢ ἔμπροσθεν. [ἀπὸ τοῦ πάρος πάροθεν καὶ πάροιθεν. καὶ παροίτερος ἀπὸ τοῦ πάρος.] σημαίνει δὲ καὶ τὸ πρῶτος. [Ἄνδρα τὸν, ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος—.] Πατροπροβλήτως . ἐκ τοῦ πατρὸς

προβαλλόμενον. Παραφραστικῶς . παραφράζειν ἐστὶ τὸ ἔχεσθαι τινῶν μὲν λέξεων, τινῶν δὲ ἀπέχεσθαι.

pi 1527 (1^{tu}) Τὸ Π μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Πεδήτης . ὁ δεσμός. ἀπὸ τοῦ πέδω πεδήτης. † Πέδουρος . ὁ μετέωρος. † Πειθήνιος . ὑπείκων, πειθόμενος. Πειραταί . καταποντισταί, κουρσάριοι. παρὰ τὸ πείρειν, ὃ ἐστὶ περᾶν. —ἀλεγεινά τε κύματα πείρων. ἢ παρὰ τὴν πείραν, ὃ δηλοῖ τὴν ἔφοδον. Πειραστής . ὁ πειράζων δαίμων. Πειραιεύς . λιμὴν οὕτω καλούμενος. ἔστι δὲ καὶ τὸν Πειραιᾶ. Πείρως . κύριον. Πίρρος δὲ ὄνομα ποταμοῦ, ι . Πειώλης . ὁ πόρνος ὁ διὰ τὸ πέος καὶ τὸ αἰδοῖον ἀπολλύμενος. σπέος δὲ ἐστὶ καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ς πέος. Πείσαυρος . κύριον. Πέλται . οἱ τοξόται, οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες· ξυστοὶ δὲ τὰ κοντάρια. Πελώριος . ὁ μέγας. παρὰ τὸ πέλω, τὸ ὑπάρχω, καὶ τὸ ὦρα, ἢ φροντίς. ὧ πέλει φροντίς διὰ τὸ μέγεθος.

pi 1528 Πελιδνός . δίϋγρος ἢ μέλανος. τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί. Πέλεκυς . καὶ κλίνεται πελέκεως. Πελαργός . διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μελάντερα καὶ λευκά. πελὸν γὰρ τὸ μέλαν, καὶ ἀργὸν τὸ λευκόν. Πέμμις . κύριον. Πένης . ὁ ἐξ ἀρχῆς ἐν ἐνδείᾳ ὢν. Πενιχρός . παρὰ τὸ πένης πενιχρός, ὡς μέλι μελιχρός. Πεντώβολος . ὁ πέντε ὀβολοὺς ἔχων. Πέπειρος . ὁ ὥριμος καρπός. Πέπλος . τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον. οἶονεὶ περίπεπλος τις ὢν· ὁ περὶ τὸν φοροῦντα περιπελόμενος καὶ εἰλούμενος, καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς ρι συλλαβῆς καὶ τοῦ ε πέπλος. [ἢ παρὰ τὸ πρέπω, ῥηματικὸν ὄνομα πρέπαλος καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ πέπαλος καὶ συγκοπῇ πέπλος.] Πέπων . ἢ ὀπώρα. καὶ ὁ προσηνὴς φίλος. ἀπὸ τοῦ πεπεῖρου καὶ ἀσφαλοῦς. ἢ ἀπὸ τοῦ πεπαίνω.

pi 1529 † Περιναῖοι . φλεβάδες. πόροι. οἵτινες ἐπὶ μὲν τῶν ἐχόντων αἰδοῖον εἰς αὐτὸ τὸ αἰδοῖον ἐξάγουσι τὸ σπέρμα, ἐκ δὲ τούτων διαδεξάμενον τὸ αἰδοῖον ἀφήσιν εἰς τὸ θῆλυ. † † Περκνός . κυνηγετικός. ἀπὸ τοῦ περισσῶς καίνειν. † Πέρπερος . ὁ μὴ διὰ χρεῖαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβάνει τις, ἢ καὶ ὁ βλακικὸς καὶ ὁ προπετής. Περίπατος . διακινήτηριον. ἢ αὐτὸ τὸ βάδισμα. Περίκλυτον . περιδοξότατον. Περιδεής . ὁ περίφοβος. Περίβλεπτος . ὁ ἔνδοξος. Περιούσιος . ἐξαίρετος. Περιουσιασμός . περιουσία, πλοῦτος. Περιτομεύς . ἢ σμίλη. Περιττοεπής . ὁ περισσολόγος. Περπέννας . κύριον. Πετηλιανός· Πετίλιος καὶ Πετεός . ὀνόματα κύρια.

pi 1530 Πέτρος . κύριον. πρᾶξις ἐρμηνεύεται ἥτοι πρακτικὸς τῇ θερμότητι τῆς πίστεως. Πεττοὶ καὶ πεσσοί . τὰ βόλια, ἐν οἷς ταβλίζουσι. Πευθήν . ὁ μανδάτωρ. καὶ κλίνεται πευθῆνος. ἀπὸ τοῦ πεῦσις, ἢ ἐρώτησις ἢ ἡ ἀπόκρισις. οἱ γὰρ μανδάτωρες ποιοῦσι τὰ μηνύματα ἔν τε τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς ἐν αὐτοῖς δικαζομένοις. Πέριλος . τὸ αἰδοῖον. Περίτανος . ὁ περιττῶς αἰνούμενος εἰς κάλλος. Περιούσιος . ἐξηλλαγμένος. Περισκέπτω . περιβλέπτω. Ὅμηρος· ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτω ἔνι χώρῳ. Πέλεκυς . παρὰ τὸ πέλειν ὠκέως. (Θηλυκόν.) Πέδη . ὁ δεσμός. παρὰ τὸ δέω, ἔδη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ π πέδη. Πέζα . ὁ ποῦς. Πειθοῖ . τῇ πεισμονῇ.

pi 1531 Πείσαιρα . πόλις. Πεῖσα . ἢ πεῖσις καὶ ἡ πεισμονή. [ὡς βήσω, βῆσα. Ὅμηρος· τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη—· ἀντὶ τοῦ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ὑπομονῇ. ὥσει ἔλεγεν ἀντὶ τοῦ ἐπέισθην.] Πείρινθος . ὁ καὶ πείρινθα λέγεται. σημαίνει δὲ τὸ τετράγωνον τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης ξύλον, εἰς ὃ ἐντίθεται τὰ κομιζόμενα. οὕτως Ἀπίων. ὁ δὲ Δίδυμος τὸ ἐκ ῥιπῶν πεπλεγμένον πλινθίον. ῥίπενθα καὶ καθ' ὑπέρθεσιν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ι πείρινθα. ἢ παρὰ τὸ θέειν πέρινθος καὶ πείρινθος. ἢ πείρινθος τὸ σχοινίον. λέγεται δὲ Πείρινθος καὶ ἡ ἐν τῇ δύσει Ἡράκλεια. Πειρατεία . ἡ ληστεία.

pi 1532 Πελαία . τοπικόν. Πελλήνη . πόλις. Πέλεια . ἡ περιστερὰ. παρὰ τὸ πελὸν, ὃ σημαίνει τὸ μέλαν. καὶ πελειάς. πελειάδα χειρὶ μεμαρπώς. ὥσπερ παρὰ τὸ μαίω γίνεται μαιᾶς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ πέλεια πελειάς. οὕτω Χοιροβοσκός. Πελοπόννησος . δύναται πλεονάζειν τὸ ν. παρὰ τὴν Πέλοπος γενικὴν γέγονε τὸ ἀκόλουθον Πελοπόννησος. ὡσαύτως καὶ Προικόννησος. Πενεστρίνη . πύλης ὄνομα. Πένησσα . ἡ ἐξ ἀρχῆς ἐν ἐνδείᾳ οὔσα. Πενία . στέρησις χρημάτων

καὶ κτημάτων. Πενταετηρίς . ἡ πέντε ἐτῶν οὔσα. Πεπάλη . τὸ τοῦ ἀλεύρου λεπτόν. ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ πασπάλην λέγουσι πλεονασμῷ τοῦ ς. [ὅπερ

pi 1533 ἐπιπάσσεσθαι δύναται διὰ τὴν λεπτότητα. παρὰ τὸν πάσσω μέλλοντα πάλῃ, ὡς δαμάσσω δαμάλη. τινὲς δίφθογγον γράφουσι τὸ παι , ἐγὼ δὲ λέγω, ὅτι πάλῃ ἐστίν.] † Περιβαρίδες . ὑποδήματα γυναικῶν. † Περίνοια . μερικὴ γνῶσις. τοῦ Θεολόγου· ἐν περινοίᾳ θεοῦ. Περιουσία . περισσεία, πλεονασμὸς, ὑπεροχή. ἀσύγκριτος οὐσία. Περιπεζίας . πορευτῆς, ἐπιβατῆς, καταληπτῆς. † Πεπραμένη . διοίκησις. πεπερασμένη καὶ συντετελεσμένη διοίκησις. † Περισπωμένη . ποιότης συλλαβῆς. ἐκ τοῦ περικεκλᾶσθαι, καὶ οἰονεῖ τις συνειρημένη εἶναι. ποιότης δὲ ἐστὶ φωνὴ δηλοῦσα τὴν ποσότητα τῆς σημασίας. Περίληψις . ἡ περισσοτέρα νόησις. ἐκ τοῦ λήβω, τὸ λαμβάνω. Περιφορά . ἡ κατὰ κύκλον κίνησις. Περίοδος . κύκλος. Περιωπή . τὸ ὕψος, ἡ ἀκρώρεια.

pi 1534 Περικεφαλαία . τὸ κράνος. Περιοχή . κλήρος· συνοχή· ὑπόθεσις, ἢ περιπέτεια. Περιπέτεια . ὑποθέσεως σύμπτωμα. Περίνοια . μηχανή, τέχνη. Περιφέρεια . κύκλος ἢ διαστροφή. Περιγραφή . ἡ περιέχουσα αὐτὸ τὸ ὅλον σῶμα. Περίγρα . ὁ διαβήτης. Περιφρασις . συγκάθεσις τοῦ προσταθέντος. ἢ δι' ἑτέρου τρόπου. ὡς τινὸς λέγοντος, τρία καὶ δύο πέντε, ἄλλος τῷ αὐτῷ συνομολογεῖ δι' ἑτέρου τρόπου λέγων, δύο καὶ τρία πέντε. περίφρασις δὲ λέγεται καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Διονυσίου φωνὴ ἢ θεανδρική· εἰ γὰρ καὶ δι' ἑτέρου τρόπου, ἀλλὰ θεὸν καὶ ἄνθρωπον ὠμολόγησε καὶ αὐτὸς κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας. Περπερεία . ὁ μὴ διὰ χρεῖαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβάνεται, ὃ καὶ ἡ βλακεία καὶ ἡ προπέτεια. Πευκαλίμη . συνετή. Πεῦσις . ἡ ἐρώτησις, ἢ ἡ ἀπόκρισις. ἀπὸ τοῦ πεύθω, τὸ μανθάνω.

pi 1535 Περισσεία . ἡ δαψίλεια. καὶ ὁ Ἀπόστολος· πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεῖαν τῆς χάριτος—. Πεισμονή . τὸ πεισθῆναι τοῖς λέγουσιν ὑμῖν περιτέμνεσθαι. (Οὐδέτερον.) Πέδιλα . ὑποδήματα. ἀπὸ τοῦ εἰλίσσεσθαι τοῖς ποσίν. ἢ ἀπὸ τοῦ πέδη, ὁ δεσμός. Πέδον . γῆ. ἔδαφος, ἐφ' οὗ βεβήκαμεν τοῖς ποσὶ τοῦ πεζεύειν. καὶ πεζοὺς φασὶ τοὺς διὰ τῶν ἰδίων ποδῶν ποιουμένους τὴν πορείαν. Πείσμα . τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ τὸ σχοινίον. παρὰ τὸ πείθω, πείσω, πείσμα· καὶ γὰρ τὰ ἀπόγεια σχοινία πείθεσθαι καὶ εἴκειν ποιοῦσι τὴν ναῦν. Πεινάκιον . τὸ τῆς πείνης ἄκος. Πινάκιον δὲ, ἐν ᾧ ἐσθίομεν, ι. Πελόν . τὸ μέλαν. καὶ πελίωμα, τὸ μέλαν χρῶμα. Πελιδνόν . μέλαν, δίϋγρον. Πέλαγος . τὸ μὴ πέλας γῆς. ἢ παρὰ τὸ τῆλε, ὃ σημαίνει τὸ πόρρω, καὶ τὸ γῆ· τήλεγός τι ὄν, τὸ πόρρωθεν τῆς γῆς. Πελλαῖον . ὄρος. Πέλμα . παρὰ τὸ πεπιλῆσθαι πλέον τοῦ λοιποῦ σώματος. ἢ παρὰ τὸ πέλας ἀεὶ καθεστάναι τοῦ ποδός. Πεμπταῖον . τὸ μετὰ τὴν πέμπτην. Πέμμα . καρύκευμα. ἢ εἶδος πλακοῦντος.

pi 1536 Πένθος . διάθεσις ψυχῆς σκυθρωπή, ἐπὶ στερήσει τινὸς τῶν καταθυμίων συνισταμένη, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἐν εὐθυμίᾳ βιούντων χώραν οὐκ ἔχει. ἢ αἴσθησις ἀλγεινὴ τῆς τῶν εὐφραϊνόντων στερήσεως. εἴρηται πένθος παρὰ τὸ βάθος, καὶ πλεονασμῷ καὶ τροπῇ τῶν στοιχείων γίνεται πένθος. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν κατοικομένων. παρὰ τὸ ἐν βαθυτάτῳ εἶναι τὴν ἑαυτῶν λύπην. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ πάθος πλεονασμῷ τοῦ ν καὶ τροπῇ πένθος. Πέπλα . ἱμάτια γυναικεῖα. † Πεπιλημένον . συνεσφιγμένον. † Περιεκτικόν . τὸ καθόλου. ἢ τὸ ἐν ἑαυτῷ τὰ μερικὰ συνάγον καὶ ἀναπληροῦν. Περιάμματα . τὰ κατὰ τοὺς τραχήλους καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας βεβαμμένα κλώσματα, ἅτινα αἱ γυναῖκες περιάπτουσι. Περικαλλές . λίαν λαμπρόν. Περίοπτον . μέγα, ὑψηλόν. Περιδέραια . τὰ περιτραχήλια. δέρη γὰρ ὁ τράχηλος. Περίψημα . βδέλυγμα. Πέρας . τὸ τέλος. Περίπυστον . ἐξάκουστον. Περίπτερα . ὁ ἀποσπινθηρισμός. Περίγειον Πέπερι . παρὰ τὸ πέττω, τὸ εἰς πέψιν ἄγω.

pi 1537 Περίγραπτον . ὅπερ διανοίᾳ καὶ γνώσει καταλαμβάνεσθαι δυνατόν. καθὰ καὶ ἄγγελοι ἀλλήλων τὴν φύσιν. Πέτηλα . φύλλα δένδρων. ἀπὸ τοῦ πέτεσθαι. Πετώνιον . τὸ τοῦ ὕδατος. Πέταυρον .

παγίς. βάθος. εἰς ἄδου πέταυρον. πέταυρα καὶ τὰ σανίδια, ἐν οἷς στεγάζομεν τὰ ὀσπήτια. [ἀπὸ τοῦ ταῖς αὖραις, ὃ ἐστὶ ταῖς πνοαῖς, πέτεσθαι. κοῦφα γάρ ἐστι καὶ ὑπηνέμια.] † Πετίτον . πειρατική σκάφη.† Πετρόβολον . ἡ λίθου βολή. διώβολον δὲ, μέγα. Πετροπομπόν . μηχανήμα, δι' οὗ πέμπεται ἡ πέτρα. Πευκεδανόν . πικρόν. Περικαθάρματα . ἀντὶ τοῦ ἀποψήγματα, καὶ ὥσπερ ἀποσαρώματα.

pi 1538 Περίψημα . τὸ σάβανον· ὃ τοὺς ἰδρῶτας τοῦ κάμνοντος ἀποψύχει. ἢ τὸ ἀπορρίπτουμένον σκύβαλον, ὡς περιττόν. [ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς τραπέζας ἀποψώντων μετὰ τὸ φαγεῖν.] (Ῥῆμα.) Πεδεῖται . δεσμεῖται. Πείσεσθαι . παθεῖν. Πειρῶμαι . ἀπόπειραν καὶ δοκιμὴν ποιοῦμαι. Πεινῶ . παρὰ τὸ πένω καὶ πένομαι, ὧ παρέπεται πολλάκις τοῦτο. Πέλω . τὸ ἀναστρέφομαι. καὶ πέλει ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. Πένω . τὸ ἐνεργῶ καὶ πονῶ. Πένοντο . παρὰ τὸ πένω, τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω, ἀφ' οὗ πόνος καὶ πόντος. Πεπαρωνήκεσαν . ἀτάκτως ὕβρισαν. Πεπαρμένος . διαπεπερονημένος. ἔστι πείρω, τὸ κεντῶ, περῶ, πέπαρκα, πέπαρμαι.

pi 1539 Πεπανθέν . ὥριμον γεγονός. καὶ πεπαίνω. Πεπορημένον . συνεχόμενον περόνη ἢ πόρπη, ὃ ἐστὶ κομβίω. Πεπαλάσθαι . κληρώσασθαι, λαχεῖν. κλῆρος γὰρ ὁ πάλος. παρὰ τὸ παλῶ παλάσσω. Πεπιασμένοις . μεμιασμένοις. Αἰλιανός· φάγη δ' ἂν τρίγλη καὶ ἀνθρώπου νεκροῦ καὶ ἰχθύος· φιληδοῦσι δὲ μᾶλλον τοῖς πεπιασμένοις καὶ κακόσμοις. Πεποιωμένον . ἔχον ποιότητα. ποιότης δὲ ἐστὶν ἐνούσιος δύναμις, ὡς τοῦ ὕδατος ἡ ψυχρότης, καὶ τοῦ πυρὸς ἡ θερμότης, καὶ τοῦ λίθου ἡ σκληρότης, καὶ τῆς γῆς ἡ ξηρότης. ποιότης δὲ καὶ ιδιότης, καὶ διαφορὰ καὶ ἰδίωμα ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει. Πεπιθεῖν . πείθω, ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἔπιθον, τὸ ἀπαρέμφατον πιθεῖν, καὶ ποιητικῶ ἀναδιπλασιασμῶ πεπιθήσω, πεπιθεῖν. Πεπνυμένος . συνετός, φρόνιμος. παρὰ τὸ πνέω, πνύω, πνύσω, πεπνυμένος. Πεποτήταται . ἀπὸ τοῦ πέτω ῥήματος γίνεται ποτῶ, ποτήσω, πεπότηκα, πεπότημαι, καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ε εἰς ἡ πεποτήταται, ὡς νενόαται.

pi 1540 Πέπρακα . περῶ, περάσω, πεπέρακα καὶ ἐν συγκοπῇ πέπρακα. Πεπερασμένον . πεπληρωμένον. Πεπαισμένος . ἀπὸ τοῦ πεπαίνω. πεπαισμένος τὰς φρένας. Πεπλαδικῶς . ξηρανθεῖς, ἢ σαπεῖς. Πέποιθεν . ἐλπίζει. θαρρεῖ. Πέπομφα . ἔπεμψα. Πέπταμαι . ἐκ τοῦ ἵπτημι, ἔπτακα, ἔπταμαι, [ἔπτασαι,] ἔπταται, καὶ πλεονασμῶ τοῦ π πέπταμαι, αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς εἰώθασιν προστιθέναι σύμφωνον. ὥσπερ τὸ ἐπτέρυγμα, οἶον· —ὡς δὲ πάϊς παῖδα μητέρα πεπτερύγωμαι. Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ πάθους. Πέπτωκα . πτῶ, ὁ παρακείμενος ἔπτωκα καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πέπτωκα. Πέπτρωται . εἰμαρμένον ἐστί· καὶ πεπεράτωται. Πελάζειν . πλησιάζειν. Περιστοιχίσαντες . περικυκλώσαντες. περιστάντες.

pi 1541 Περιπτύσσεσθαι . προσφύεσθαι, περιπλέκεσθαι. Περισκυθίσαντες . σπαράξαντες. κυρίως δὲ τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλὴν δέρμα σὺν ταῖς θριξί· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἀποκεῖραι. Περιφύς . ἀντὶ τοῦ περιπλακεῖς. Περιρρέουσα . ἡ λεπτή καὶ ἀραχνώδης καὶ μαλακή. Περιέτριζεν . ἔκλαιεν· ἡντιβόλει. πεποιήται ἡ φωνὴ ἀπὸ τῶν πτηνῶν τῶν περιπτομένων καὶ θρηγνούντων τοὺς κινδυνεύοντας ἑαυτῶν νεοττοῦς. Περιτετμῆσθαι . ἡγουν Ἰουδαῖον χρηματίζειν. Ἰουδαίων γὰρ ἡ περιτομή. Περιιορίζομενον . περιγραφόμενον, ὃ ἐστὶ περιεχόμενον.

pi 1542 Πέρθω . τὸ πορθῶ. Περιπολεύειν . κυκλεύειν, ἀναστρέφεσθαι. Περιαντίζεται . περὶ αὐτοὺς μέγα φρονεῖ. ἢ περὶ τῶν αὐτῶν πάλιν λέγει. Περινοστεῖ . περιέρχεται. ἀναστρέφεται. Περιστελλῶν . σκέπων, ἐνδύων. Περιαθρεῖ . περιβλέπει. Περιλάμπεσθαι . τὴν μερικὴν λάμψιν δηλοῖ. καταλάμπεσθαι δὲ τὴν τελείαν. Περιστενέειν . στενοχωρεῖν. ἢ καὶ τὸ στενάζειν. Περιέπειραν . ἔπηξαν. πείρω γὰρ τὸ σουβλίζω Περιεργαζόμενος . πονηρευόμενος. Περιέσται . νικήσει, ἢ περιγενήσεται.

pi 1543 Περιπτυζόμεθα . ἀσπασώμεθα. Περιστελλεῖ . κοσμεῖ. ἢ φροντίδος ἀξιοῖ. Περιέπει . φυλάττει. Περιιορισθῆναι . περιληφθῆναι. Περιόψεται . παρίδοι, καταφρονήσει. Περκάζει . ὠριμάζει.

Περαίνει . καὶ περαιῶσαι, τὸ τελειῶσαι. Πέττω . τὸ χωνεύω. ἐξ οὗ καὶ πέψις. τριττὴ δέ ἐστιν ἡ πέψις ἐν τοῖς ἐναίμοις ζώοις. καὶ πρώτη μὲν ἡ ἀπὸ τῆς οἴασου τροφῆς εἰς χυλοποίησιν ἐν τῇ κοιλίᾳ μεταβαλλομένη. δευτέρα ἡ διὰ τῆς κοίλης φλεβὸς τῆς κυρτῆς ὀνομαζομένης ἐκ τῆς κοιλίας εἰς τὸ ἥπαρ ἐλκομένη, κᾶκεῖσε εἰς αἷμα μετασκευαζομένη. τρίτη ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἥπατος εἰς ἕναστον μόριον τοῦ ὅλου σώματος ἀναδιδομένη καὶ τροφὴν τὴν αὐτοῖς ἀρμόζουσαν παρεχομένη· ἐν ἧ δὴλαδὴ τρίτῃ πέψει ἔστιν ἡ αἵματοποίησις, ἡ αὐτὴν τὴν σάρκα γεννῶσα. διὸ καὶ ὀρίζεται, τί ἐστὶ σὰρξ, αἷμα πεπηγὸς ὑπὸ φύσεως. Πεφήσεται . ἀναιρεθήσεται. Πεφαισμένον . ἀποδοκιμασμένον. Πεφοινιγμένη . ἡμαγμένη.

pi 1544 Πεφωριῶσθαι . τὸν ὀφθαλμὸν πεπαχύνθαι. Περπερεύεται . προπετὲς ποιεῖ· ἀτακτεῖ· κατεπαίρεται. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται. Πέποιθας . ἀντὶ τοῦ λογίζῃ. τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου· πέποιθας σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν. Περισεύομεν . τουτέστιν εὐδοκοῦμεν παρὰ θεῶ. ἀποστολικὴ ἡ λέξις. Τὸ Π μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Πηγός . ὁ εὐτραφής. Πηγείμαλλος . ὁ βαθύθριξ. Πήγασος . ὄνομα ἵππου. Πήδαιος . κύριον. Πήδασος . πόλις ἢ τόπος καὶ ὄρος. Πηκαλισμός . ὁ ἐμπαιγμός. Πηνεός . ποταμός. Πηός . ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. Πηρός . ὁ τυφλός, ὁ βεβλαμμένος. Πηρῖνος . τὸ αἰδοῖον. Πηλεύς . κύριον. παρὰ τὸ βάλλω, τὸ κινῶ, γίνεται Παλεὺς, καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς η Πηλεύς.

pi 1545 (1st) (Θηλυκόν.) Πηγὴ . ἀνάβλυστις τῆς ὑπὸ γῆν ἀτμίδος, ἥτις ὑπὸ τῆς ἐντὸς ψυχρότητος κατὰ μικρὸν βληθεῖσα ὁμοῦ τὲ συνήφθη καὶ ἐξεδόθη. Πηγυλὶς . τὸ κρύος. Πηδώνη . ἡ κώπη. ἡ πηδόν. Πήρα . τὸ σακκούλιον. πείρα δὲ ἡ δοκίμη, δίφθογγον. Πηκτὶς . τὸ τῆς κιθάρας ξύλον. Πήληξ . ἡ περικεφαλαία. Πηλιάς . τὸ δόρυ. Πηλιάδα μελίην. ἀπὸ μελίας δένδρου. Πημονή . ἡ βλάβη. Πημαντικὴ . διδασκαλική. Πημαντή . βλαβερά. Πηνίτις . χώρα. Πηνελόπη, Πηνεὺ καὶ Πηνελόπεια . ὀνόματα κύρια. Πηνήκη . τὸ κεφαλοδέσμιον. πηνύκη δὲ, ἡ οὐρά, τὸ νυ ψιλόν.

pi 1546 Πήχυς . μέτρον δισπιθαιμαῖον. καὶ κλίνεται πήχεως, ὡς πέλεκυς πελέκεως. ἃ καὶ σεσημειώνεται ὡς διὰ τοῦ ω μεγάλου γραφόμενα. [καὶ διὰ τί σεσημειώνεται;] Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι πήχυος ἦν καὶ πελέκυος κατὰ ἀκολουθίαν, ὡς βότρυς βότρυος· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα μεταβάλλουσι καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ε, τοῦτου χάριν καὶ τὸ πελέκεως καὶ πήχεως μετέστρεψαν εἰς ἐκτεινόμενα. παραλήγον δέ ἐστιν, οἶον Μενέλαος, τὸ α· τὸ γὰρ Μενέλαος Μενέλεως γράφουσιν οἱ Ἀττικοί. Πῆξις . ἡ ἐδραῖωσις. Πηγάδας . κρυώδεις ἡμέρας. Ἡσίοδος· τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἶ τ' ἐπὶ γαῖαν. Πήρα . παρὰ τὸ τηρῶ. ἡ τὰ βαλλόμενα τηροῦσα. (Οὐδέτερον.) Πήγανον . βοτάνη. ὅπερ φυτευόμενον ὑπὸ τῇ συκῇ δριμύτερον ἑαυτῆς γίνεται. μετατίθεται

pi 1547 γὰρ εἰς τὸ φυτὸν τὸ ἐν τῇ συκῇ βαρύοσμον. καὶ ταῖς συκαῖς τῶν ἀγριοσυκῶν παραφυτευομένων βελτίω τὰ σῦκα γίνονται. Πηδάλια . αὐχένια. Πηκτόν . τὸ ἄροτρον. Πῆμα . ἡ βλάβη. πῆμα κακὸς γείτων— Πηνίον . τὸ μέτρον. Πηλίκον . τὸ μεγέθους δηλωτικόν, καὶ τὸ ἐν ἀμορφίᾳ ὄν. ὡς παρὰ τὸ Ἀποστόλῳ· ἴδετε, πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. ὡσεὶ ἔλεγε· καὶ ταῦτα μὴ εἰδὼς γράφειν καλῶς. (Ρῆμα.) Πηδαλιουχῶν . κυβερνῶν. † Πήθω . τὸ πᾶσχω. † Πηκαλίζειν . ἐμπαίζειν. Πημαίνω . τὸ βλάπτω. Πῆξον . ἐδραίωσον. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Πῆ . ἀντὶ τοῦ ποῦ. [Πῆθι . ἀντὶ τοῦ ποῦ.] Πηνίκα . ἀντὶ τοῦ ὁπότε.

pi 1548 (1st) Τὸ Π μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Πίδνος . ποταμός. Πιμεντάριοι . οἱ βοτανολόγοι. Πίνακες . τὰ πινακίδια, αἱ γραφαί. καὶ τὸ πινακίδιον. † Πίνδος . ὄρος Θεσσαλίας. † Πινσός . ὁ τοῦ τοίχου. Πινυτός . συνετὸς, φρόνιμος, σώφρων. καὶ πινυτώτατος. Πῖλος . τὸ κέντουκλον. Πίρος . ποταμός. Πίσυνος . ὁ θαρρῶν, ὁ παρρησιαστικός. Πίτυλος . κύριον. καὶ ὁ κτυπῶν. Πιτηρούμ . κύριον. Πιόνιος . κύριον. Πιστός . ἀντὶ τοῦ ἀληθούς. παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· πιστὸς ὁ θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. (Θηλυκόν.) Πιγκιανή . τόπος. Πίδαξ . ἡ πηγὴ.

- pi 1549 Πιδήεσσα . ὕγρα. Πιερίδες . αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Μοῦσαι. Πιθάκνη . ὁ μικρὸς πίθος. Πιθοιγία . ἡ τοῦ πίθου ἄνοιξις. Πικηνίς . χώρα. Πιμελή . τὸ διακεχυμένον λίπος ἐν τῇ σαρκί. † Πίνδακας . θραύματα σανίδων.† † Πινδήρα . ἄροτρον.† Πίννα . ὄνομα ἰχθύος. ἐξ ἧς καὶ πιννέριον. Πινυτή . σώφρων. συνετή. † Πιπώ . ὄρνειον.† Πίσα . πόλις. πεῖσα δὲ ἡ τοῦ ξύλου, δίφθογγον. † Πίστρα . ἡ ποτίστρα.† Πιτυάνη . ἄσκος μικρός. Πίτυρις . ἡ θλαστή ἐλαία. Πίειρα . ἡ λιπαρά. Πίστις . ἀπλὴ λογισμῶν καὶ ἀπερίεργος συγκατάθεσις ἢ ἐνδιάθετος ὕπαρξις. Πίστις δὲ εἴρηται κατὰ τὸ πείθεσθαι εἶς τι . διττῶς δὲ νοεῖται ἡ ὀρθὴ πίστις· ἔστι γὰρ πίστις ἐξ ἀκοῆς τοῦ κηρύγματος, καὶ ἔστι βεβαιότερα πίστις ἢ τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν. καὶ τὴν μὲν ἐξ ἀκοῆς πάντες ἄνθρωποι ἔχειν δύνανται· τὴν δὲ δευτέραν μόνοι οἱ δίκαιοι κέκτνται.
- pi 1550 Πίστις ἐστὶν ἀδήλων ἀβασάνιστος συγκατάθεσις, ὡς ἔλεγχος πραγμάτων οὐ βλεπομένων. γνῶσις δὲ κατειλημμένων περιέργος συγκατάθεσις, ὡς ὀρωμένων ἔλεγχος. Πίστις ἐστὶν ἀπράγμων σύνθεσις, ὁμολογία ψυχῆς εὐσεβοῦς ἀπερίεργος, λόγος εὐσεβείας κατὰ τῆς ἀσεβείας φερόμενος, πειθὼ ἀπερίεργος τοῦ πιστεύοντος περὶ τὸ πιστευόμενον, ἀποδείξεως κρείττων. ἢ ὁ τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἀγίου πνεύματος εἰληφώς. Πιτύϊνα . ὁ καρπὸς τῆς πίτυος. Πίδαξ . παρὰ τὸ πιδύω πίδαξ. ἢ πηδῶ, πίδαξ, κατὰ μετάθεσιν ἰωνικὴν τοῦ η εἰς ι . (Οὐδέτερον.) Πιαλέον . πόσιμον ἢ λιπαρόν. καὶ πιαλέοις ὄφεσιν, ὡς διψαλέοις, εἴρηται ἐπὶ τοιοῖς τισι ἰδίως ὄφεισι τοῖς κατὰ Ἱερικῶ μάλιστα εὐρίσκομένοις, ἐξ ὧν ἱατροὶ ὡς τὰ πολλὰ τὴν θηριακὴν σκευάζουσι. τούτοις ἀντιθέτως ἐνταῦθα ἀπλῶς τίθεται τὸ πιαλέοις, τουτέστι πινομένοις, ποσίμοις, λιπαροῖς, πλουσίοις ἅμα καὶ ὑπερεκχεομένοις καὶ κορεστικοῖς. Πιεστήριον . τὸ ἐκθλίβον.
- pi 1551 Πιθήκειον βλέμμα . τὸ τοῦ πίθηκος. πιθήκιον δὲ, τὸ μικρόν, ἰῶτα. Πῖλον καὶ πιλίδιον . τὸ κέντουκλον. † Πίνιον . εἶδος βάμματος.† Πῖον καὶ πῖαρ . τὸ λιπαρόν. Πινῶδες . ῥυπαρόν. Πιναρά . εὐτελὴ· ῥυπαρά. Πινία . τὰ κέντουκλα. Πῖσον . εἶδος ὀσπρίου. Πῖ . τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ παίω. ὁ γὰρ τούτου φθόγγος ὥσει παίοντος καὶ κρούοντος ἤχος ἐστί. Πικαίριον . ῥίζαν. τοῦ Ψελλοῦ· σίραιον δὲ τὸ ἔψημα, πικαίριον τὴν ῥίζαν. (Ῥῆμα.) Πιαίνει . λιπαίνει. Πιεζόμενος . θλιβόμενος. δαμαζόμενος. Πῖθι . ἀντὶ τοῦ πίε. Πιθήσας . † ἀντὶ τοῦ πεισθεῖς.† Πιμπρᾶ . καίει. Πιμπλῶν καὶ πῖμπλημι καὶ πιπλῶν . ἀντὶ τοῦ πληρῶν. Πινύσκω . σωφρονῶ. Πίομαι . μικρόν. πίνονται δὲ, μέγα. Πιτνῶ . προσπελάζω. Πιττοῦν . κυρίως τὸ τὰς πλατείας νῆας πίττη χρίειν. Πιφάσκει . δηλοῖ.
- pi 1552 Πιλνᾶ . καταβάλλει ἢ προσεγγίζει. Ἡσίοδος —ἐλάτας δὲ παχείας οὖρεος ἐν βήσσης πιλνᾶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ. Πιφασκόμενος . μαντευόμενος. Ὅμηρος· μνηστῆρσι δὲ μάλιστα πιφασκόμενος τάδε εἴρω. Τὸ Π μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Πλαστουργός . ποιητής, πλάστης. Πλαταμῶν . ὁ αἰγιαλός, καὶ τόπος. Πλάνητες . ὀνόματα ἀστέρων. παρὰ φιλοσόφοις πλανῆται γράφονται. ἢ εὐθεῖα ὁ πλανήτης. Πλησίστιος ἄνεμος . ὁ πληρῶν καὶ γεμίζων τὰ ἱστία καὶ τὰ ἄρμενα. Πλήρης . παρὰ τὸ πολὺ πολυήρης, καὶ κατὰ συγκοπὴν πλήρης. ἢ ἔστι πλεῖος, πλειήρης, καὶ κατὰ συγκοπὴν πλήρης. Πλεισθένης . κύριον. Πλεῖστος . πολὺς. παρὰ τὸ πλείων γίνεται πλεῖστος, ὡς λῶον λῶστος, ῥᾶον ῥᾶστος, πλείων πλεῖστος. Πλειῶν . ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ πλείονας χρόνους περιέχειν ἐν ἑαυτῷ, ἢ παρὰ τὸ πολεῖν καὶ διέρχεσθαι κατὰ τοὺς τεταγμένους χρόνους. Πλόκαμοι . αἱ μακρὰί τρίχες, αἱ ἐπιτήδεια οὖσαι εἰς τὸ πλέκεσθαι. παρὰ τὸ πλέκω.
- pi 1553 Πλοχμός . παρὰ τὸ πλέκω, πλεχμός καὶ πλοχμός. ὡς βρέχω, βρεχμός, καὶ συνέχω, συνοχμός. Πλοῦτος . κτήσις χρημάτων καὶ κτημάτων. παρὰ τὸ πολὺς καὶ τὸ λαμβάνω καὶ τὸ δέχομαι, πολύουτος, κατὰ συγκοπὴν πλοῦτος. ἢ ὅτι ἐκ τοῦ πηλοῦ καὶ τῆς γῆς ὁ πλοῦτος εὐρίσκεται τοῖς ἀνθρώποις. Πλόϊμος . ὁ ἄνεμος. ὅ ἐστι πλεόμενος. καὶ πλόϊμος καιρὸς, ἥτοι πλεόμενος. καὶ πλόϊμος θάλασσα, τουτέστι πλεομένη. καὶ πλοῖμότερος οὖρος, ἥτοι ἐπιτήδειος πλόος. μικρά. Πλῳῖμος δὲ, τὸ ἀξίωμα, καὶ πλωτήρ, ὁ ναύτης, καὶ πλωτός, ἥτοι πλεόμενος, καὶ πλωτὴ

θάλασσα, ὃ ἐστὶ πλεομένη, καὶ πλωῖζω, καὶ πλώζω, καὶ πλώοντες, καὶ πλωῖσάμενος, ὁ πλεύσας, καὶ πλωὰς, εἶδος ὀρνέου, μεγάλη. Πλιέζερ . κύριον. Πλινσθενίτης . κόλπος. Πλόος . παρὰ τὸ πλέω, πλεύσω, πλόος καὶ πλοῦς. (Θηλυκόν.) Πλάστιγξ . τὸ μέρος τοῦ ζυγίου. Πλοκάς . ἀναβολὰς ἢ ὑπερβιβασμούς. Πλαδῶσα . σεσημμένη. † Πλάστις . ἡ γυνή.† Πλάτη . ἡ κώπη.

pi 1554 Πλαταγή . κρόταλον χαλκοῦν. Ἄλλ' ὅτε πλατεῖην πλαταγὴν ἐνὶ χερσὶ τινάσσω. Πλάτις . ὄνομα. Πλαγχώνεια . ὄνομα. Πλαταίας . πόλεως. Πλαστὶς . ὄνομα μελίσσης. Πλαισιαία . ἡ τετράγωνος. Πλημμύρα . ὑδάτων πλῆθος, καὶ πλημμυρίς, πλημμύρω. ὀξύνεται δὲ πλημμυρίς· τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυτόνων ῥήματα ὀξύτονα, οἷον βασιλεύω, βασιλὶς, πλημμύρω, πλημμυρίς. τὸ δὲ πλημμύρω ἀπὸ τοῦ πλήθω, πλήσω, πλήμη, καὶ πλημμύρω. ἔνιοι δὲ ἐπὶ ῥῆμα οἷονται, ὡς τὸ λικριφίς. Πληθώρα . τὸ πάθος, ἢ πλησμονή. καὶ πληθωρικαί, αἱ πλησμονικαί. Πλησιφαής . ἢ πληροσέληνος ἡμέρα. Πληγὴ φλεγμαίνουσα . ἢ μήπω συνουλωθεῖσα. Πληῖμνα . αἱ χοινικίδες, δι' ὧν ὁ ἄξων στρέφεται. παρὰ τὸ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. Πληϊάς . τὸ ἐξάστερον. καὶ Πλειάς. κατὰ τὴν μυθολογίαν ἀπὸ Πληϊόνης, θυγατρὸς μὲν Ὀκεανοῦ, γυναικὸς δὲ Ἄτλαντος. δύνουσαι δὲ αἱ Πληϊάδες τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ δηλοῦσιν, ἀνατέλλουσαι δὲ τὸ τέλος. Πλευρίτις . νόσος ἢ ἐν τῷ πλευρῷ. Πλευραί . αἱ πλήρεις οὔσαι καὶ ἀμύχωτοι· αἱ πλευραὶ τινὲς οὔσαι· αἱ φυλάσσουσαι τὸν πνεύμονα· ἢ πολυευραί, ὡς πλατεῖαι.

pi 1555 Πλεῖαι . πεπληρωμένοι. πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι— ἀπὸ τοῦ πλεῖος, ἀφ' οὗ καὶ τό —πλέος μέλανος θανάτοιο. Πλινθεία . ἢ πλίνθευσις. Πλωάς . εἶδος ὀρνέου. Πλωτή . νῆσος. Πλώθεια . δῆμος. Πλεονεξία . ἢ ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πλείονος βλάβη. οὕτως ὁ Ἀπόστολος. (Οὐδέτερον.) Πλαστοῖς . ψευδέσι. Πλάσμα . τὸ ψεῦδος, σημαίνει καὶ ἔργον τύπου καὶ εἰδους, καὶ διαμορφώσεως. οἷον ὁ βίος τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου ὁ περὶ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου συγγραφείς, καὶ τὸ βιβλίον ὁ Βαρλαάμ. Πλάταιον . τὸ ἔκπωμα. Πλαδαρόν . χαῦνον, σεσημμένον, ἢ ὑγρόν. Πλατωνικὸν βιβλίον . τὸ τοῦ Πλάτωνος. Πλάτος . παρὰ τὸ πλῶ, τὸ πληρῶ. Πλαίσιον . εἶδος μέτρου. ἢ ἡ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις, ὡς Πλάτων ἐν Σοφιστῇ. καὶ τὰ διὰ ξύλων τετράγωνα σχήματα πλαίσια ἔλεγον.

pi 1556 Πλέθρον . μέτρον γῆς. Πλεῖον . παρὰ τὸ πολὺς. πολεῖον καὶ συγκοπῇ πλεῖον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ περισσόν. Πληγμα . ἢ πληγή. πλίγμα δὲ, τὸ βάδισμα, ι. Πλησιέστερον . ἐγγύτερον. καὶ πλησίον. παρὰ τὸ πέλω παράγωγον πελάζω, ῥῆμα ὄνομα πλατὸς καὶ πλητός. κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς ς καὶ κατὰ παραγωγὴν πλησίος, ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος. Πληκτρον . τὸ τῆς κιθάρας, ἐν ᾧ τὰς χορδὰς ὁ κιθαρίζων κινεῖ. Πλημμελές . ἀμαρτητικόν. ἢ τὸ ῥάθυμον καὶ ἀπαίδευτον. Πλινθίον . τὸ τετράγωνον σχῆμα. Πλουμμάτων . τὸ μολύβδινον. (Ῥῆμα.) Πλημμελεῖν . τὸ ἀμαρτάνειν. Πληκτιζομένους . μαχομένους. Πλῆντο . ἐπληροῦντο. πέλω, πλῶ, πλῆντο. Πλείμην . ἀντὶ τοῦ πλευσάμην. Πλεῖθι . πλεῦσον. ἱακόν ἐστι. Πλεῖν . ἀντὶ τοῦ πλέειν. Πλεῖ . τὸ προστακτικόν. οὐχὶ πλεῖθι, οὐδὲ πλέε. τοῦτο γὰρ ἱακόν. καὶ πνεῖ, οὐχὶ πνέε, καὶ

pi 1557 δεῖ καὶ θεῖ καὶ ρεῖ τὰ προστακτικὰ λέγει. Εὐριπίδης· πλεῖ κατὰ πορθμόν. Ἑρμιππος· ἀλλ' ἐκεῖσε θεῖ. δεῖ τοῦτον. Πλύνεται . καθαίρεται ἢ ὑβρίζεται. Πλῶ . τὸ πλησιάζω. Πλώζω . τὸ πλωῖζω. ἔχει τὸ ι . ἀπὸ τοῦ πλώω πλωῖζω, καὶ κατὰ συναίρεσιν πλώζω. ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ λέγω λόγος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πλόος γίνεται πλοῖζω, καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς τὸ ω μέγα πλωῖζω, καὶ κατὰ συναίρεσιν πλώζω. * ὡς χροῖζω χρώζω. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ πλέω πλόος, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος γίνεται ἀνθρωπίζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πλόος γίνεται πλοῖζω, καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω μέγα πλωῖζω, καὶ κατὰ συναίρεσιν πλώζω. * Πληροφόρησον . πλήρωσον. Ἀποστόλου· τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Πλαδῶ . τὸ σήπομαι. τοῦ Ψελλοῦ· πλούμματος τὸ μολύβδιον, τὸ σήπομαι πλαδοῖω. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Πλαγίως . δολίως. Πλήν . ἐκτός, ἢ ὅμως. Τὸ Π μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Πνευματικὸς . ὁ ὅλον διόλου ἑαυτὸν μεταθεῖς, καὶ τῇ διανοίᾳ ἀεὶ πρὸς τὰ πνευματικὰ διατρίβων. Πνεύμων . τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἀναλογώτε-

ρον διὰ τοῦ ν . ταμίας γάρ ἐστι τοῦ πνεύματος πνεύμων. κλίνεται δὲ πνεύμονος. (Θηλυκόν.) Πνευμονίη . ἢ περὶ τὸν πνεύμονα πνιγμονή. Πνύξ . δικαστήριον ἐν Ἀθήναις. καὶ κλίνεται πνυκός. (Οὐδέτερον.) Πνεῦμα . τὸ θεῖον· ὁ ἄγγελος· ἡ ψυχὴ· ὁ ἄνεμος· ὁ νοῦς· ὁ δαίμων. ἢ πνεῦμα ἐστὶ νοερὸν καὶ ἀπλοῦν καὶ λεπτόν· σαφές καὶ τρανόν· ἀπήμαντον καὶ ἀμόλυντον· μονογενὲς καὶ παντεπίσκοπον. ἢ πνεῦμα ἐστὶ λεπτὴ καὶ ἄυλος καὶ ἀσχημάτιστος ἐκπορευτικὴ ὕπαρξις. Πνεῦμα δὲ εἴρηται ὡσανεὶ πᾶν νεῦμα, διὰ τὸ ὡς νεῦμα ὀξέως παντὶ νεῦον καὶ κινούμενον. εἴρηται δὲ ἐν τῇ γραφῇ πνεῦμα τετραχῶς· πνεῦμα τὸ ἅγιον· πνεῦμα ὁ ἄγγελος· πνεῦμα ἡ ψυχὴ· πνεῦμα ὁ ἄνεμος. ἔστι δ' ὅ τε καὶ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου πνεῦμα λέγεται. Πνεῦμα ἅγιόν ἐστι δύναμις ἀγιαστική, ἀσχημάτιστος, τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ ὁμοούσιος, ἐκπορευτικῶς, οὐχ υἱκῶς ἐκ τοῦ πατρὸς προιοῦσα. Πνεύματα . καὶ ἡ δασεῖα καὶ ἡ ψιλὴ. καὶ διὰ τοῦτο εἰσὶ δύο πνεύματα, διότι ἡ μὲν δασεῖα ἐκ τοῦ θώρακος ἐξέρχεται, ἡ δὲ ψιλὴ ἐξ ἄκρων τῶν χειλέων. καὶ διὰ τοῦτο οὐ προσέσχευεν ὁ ποιητὴς τρίτου πνεύματος, τῆς φύσεως μὴ ἀπαιτούσης. διὰ τοῦτο δὲ λέγονται πνεύματα, διὰ τὸ ἐν τοῖς πνεύμασιν αὐτὰ παρεικασθῆναι. πνεῦμα δὲ ἐστὶν ἐκφορὰ λέξεως ἀθρόως ἢ μετρίως παραλαμβανομένη. Πνῖγος . τὸ καῦμα. (Ῥῆμα.) Πνεῖω . ἀντὶ τοῦ πνέω.

Τὸ Π μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Ποδήρης . χιτῶν, ὁ ἄχρι τῶν ποδῶν διήκων καὶ φθάνων. ἢ ὁ συρράπτόμενος εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς, ἐκ πορφύρας καὶ βύσσου. Ποδαλείριος . παρὰ τὸ ἔχειν τὸν πόδα περὶ τὰ λείρια, ἡγουν τὰ ἄνθη. ποδαλείριος χιτῶν. Ποδάρκης . ὁ ταχὺς περὶ τὸν δρόμον. ποδάρκης Ἀχιλλεύς. καὶ κύριον ὄνομα. Ποδοῖν . ποιητικῶς, —ἐκ δὲ ποδοῖν ἄκμονας ἦκα δύο— ἀμφοτέροισιν. παρὰ τὸ ποδὸς ποδοῖν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ποδοῖν. Πόθος . παρὰ τὸ πῆθω, τὸ πάσχω, γίνεται πόθος, τροπῇ τοῦ η εἰς ο . ἢ ἀπὸ τοῦ πείθειν, τὸ εἰς συγκατάθεσιν ἄγειν. ἐξ οὗ τὸ πέποιθα. ὁ γὰρ πόθος πείθει τὸν ποθοῦντα ποθεῖν, ὃ ποθεῖ. ἐκ τοῦ πόθος ποθεινός, ὡς σκοτός σκοτεινός. Ποικιλομήτης . ποικιλόβουλος. Ποικίλος . σημαίνει τὸν ἐπιμελῶς κατεσκευασμένον. παρὰ τὸ πύκα. ὁ πολλὰς ἔχων πυκνότητος ποικιλίας. Ποιήεις . βοτανώδης. ἀπὸ τοῦ πόα, ὃ σημαίνει τὴν βοτάνην. † Ποιήεντα . σιτοφόρον. † Ποιητής . ὁ τὰ ἔμμετρα γράφων, καὶ ὁ δημιουργός.

† Ποιμάνωρ . βασιλεύς. † Πόκος . τὸ συνελιγμένον ἔριον. ὅθεν καὶ τό —εἰροπόκοις ὄϊεσσι. παρὰ τὸ πείκω, τὸ κτενίζω, καὶ τὸ ξαίνω, τὸ διαλύω. ὡς σπεῖρω σπόρος, καὶ μείρω μόρος. Πολυθρύλλητος . διαβεβοημένος. Πολιοῦχος . ὁ τὴν πόλιν σώζων καὶ φυλάσσων, ἢ τοὺς ἄρχοντας. Πολύτλας . καρτερικός, ὑπομονητικός. τλῶ γὰρ τὸ καρτερῶ. Πολύαινος . ἄξιος πολλοῦ ἐπαίνου. Πολιτικός . ἀστεῖος μετὰ τινος τέχνης. Πόλητος . ὁ μάντις. Πόλτυν . ξυλόκαστρον. παρὰ τὸ πέλω, τὸ ἀναστρέφομαι, κατὰ ἀντίφρασιν. καὶ κλίνεται πόλτυνος. ὡς Φόρκυν, Φόρκυνος. Πολυτελής . πλούσιος· πολυδάπανος. τέλος γὰρ ἡ δαπάνη. Πόλος . ὁ οὐρανός. καὶ πόλοι, οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ. ἔστι δὲ ἄστρον θέσις. παρὰ τὸ περὶ αὐτοῦς ἀναστρέφεσθαι τὸν κόσμον, ἡγουν τὸν οὐρανὸν, ἅτε πόλον καλούμενον. πῶλος δὲ, ὁ αἰίδαρος, μέγα. Πολυκαγκής . ξηραντικός. παρὰ τὸ κῶ, τὸ καίω, παράγωγον κείω, οἶον· —σχίζων δρυός, ἦν λίπε κείων. ἐκ τοῦ οὔν κῶ γίνεται πολυκῆς, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ πλεονασμὸν πολυκαγκῆς. Πολεῖς . ἀντὶ τοῦ πολλοῦς. ἀπὸ τοῦ πολὺς, πολέος, ὡς ἡδὺς, ἡδέος, ἡδεῖς. Πολέας . ἀντὶ τοῦ πολλοῦς.

Πόλεμος . παρὰ τὸ τὰς πόλεις μειοῦν. ἢ παρὰ τὸ πολλοὺς ἀμᾶν. ἢ παρὰ τὸ τὰς πόλεις ὀλλύειν. ἢ παρὰ τὸ ὀλῶ, ὄλεμος καὶ πόλεμος. Πολιήτης . ὁ πολίτης, πλεονασμῷ τοῦ η . Πολιός . λαμπρός. πολὺν σίδηρον ἀντὶ τοῦ λαμπρόν. ὀξυνθεὶς γὰρ ὁ σίδηρος λαμπρότατος γίνεται. καὶ πολιὸς ὁ ἔντιμος. καὶ πολιοκροτάφους, τοὺς ἐντίμους καὶ λαμπροὺς ταῖς διανοίαις. καὶ πολιὴν ἄλλα τὴν λευκὴν. Πολυαῖξ, καὶ κλίνεται πολυαῖκος . ἀπὸ τοῦ αἶσσω, αἶξω. σημαίνει δὲ πολλὰς κινήσεις καὶ ὁρμὰς ἔχοντος, ἢ ἀστάτου. Πολυάμων . πολυθρέμματος. πῶ, τὸ κτῶμαι, καὶ πᾶσθαι, τὸ

κτησασθαι, κυρίως θρέμματα, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν ὅτιοῦν. καὶ πασάμενος πολλάκις. Πομπαῖος . ὁ ἀπὸ τῶν γηϊνῶν εἰς τὰ οὐράνια πέμπων. καὶ πομπαῖος Ἑρμῆς, ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ἄδην κατὰγων τὲ καὶ παραπέμπων. Ποματίας . ὁ κοχλίας. Πόντος . ἡ θάλασσα. κυρίως δὲ ὁ ἔνδον τῆς Χερρόνησου, ὁ καὶ Εὐξείνιος καλούμενος. Πόντος . παρὰ τὸ πένω, τὸ ἐνεργῶ, ἅφ' οὗ πόνος καὶ πόντος, καθ' ὃν πεποιήται τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. ἢ παρὰ τὸ πνέω πνότος καὶ μεταθέσει πόντος, ἐξ οὗ αἱ πνοαὶ γεννῶνται. Πόντιος . θαλάσσιος. ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Πιλάτος Πόντιος, ὡς ἀπὸ πόλεως Ποντίου γεννηθεὶς καὶ τοῦτο ἐπονομασθεὶς.

pi 1562 Πόρος . ὁ περάσιμος τόπος, ἢ διέξοδος, ἢ τρίβος. πόρος ἀπὸ τοῦ πορεύεσθαι δι' αὐτοῦ. Πορθμός . ἡ στενὴ θάλασσα, ἢ γῆ ἔνθεν κἀκεῖθεν, καὶ μέσον θάλασσα. ἢ θάλασσα μεταξὺ δύο ἡπείρων. ἰσθμός δὲ τούναντίον, ἡ στενὴ ἡπειρος μεταξὺ δύο θαλασσῶν. πορθμός καὶ τὸ πέραμα. ὡς ἀπὸ τοῦ κείρω κορμός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πείρω, τὸ περῶ, γίνεται πορμός καὶ πλεονασμῶ τοῦ θ πορθμός. Πόρδαλις . ὁ ἄρσην. πάρδαλις, τὸ θηλυκόν. ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ προσάλλεσθαι, ἢ δὲ ἀπὸ τοῦ παραβάλλεσθαι. † Πορκεύς . ὁ ἀλιεύς. † Πόρκος . οἱ μὲν τὸ δίκτυον ἀπέδοσαν, οἱ δὲ σχοινίου πλέγμα, οἱ δὲ κύρτον. οὐδὲ οὗτοι ὑγιῶς. ὁ γὰρ Πλάτων ἕτερον φησὶ τὸν πόρκον τοῦ κύρτου. λέγει γὰρ οὕτως κύρτους, καὶ δίκτυα, καὶ βρόχους, καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλό τι πλὴν ἔρηκε δεῖ προσαγορεύειν. μνημονεύει δὲ καὶ Δίφιλος τοῦ πόρκου· θάττον πλέκειν κέλευε τῶν πόρκων πυκνοτέρους. ἔλεγον δὲ πόρκον διὰ τὸ περιλαμβάνειν καὶ ἀμπεχεῖν τὸν εἰσδύνοντα ἰχθύν. ἢ ἀπὸ τοῦ οἶονεὶ περικεῖσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς πόρκον τὸν περὶ τῷ δόρατι κρίκον φησὶν· ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος, διὰ τὸ περιέχειν. —περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. ὁ δὲ Ὠρίων παρὰ τὸ πείρω.

pi 1563 Ποσειδῶν . ἡ θάλασσα. τὸ ὕδωρ. παρὰ τὸ σείειν τὸ πέδον γέγονε Ποδοσειῶν, καὶ ἐν ὑπερβίβασμῳ Ποσειδῶν. ἐνοσίχθων Ποσειδῶν. λέγει γὰρ διὰ τοῦ ὕδατος κινεῖσθαι τὴν γῆν. οἱ δὲ εὐσεβεῖς λέγομεν, ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν. Πόνος . ἐμποδισμός τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας. Πόστος . ἀντὶ τοῦ πόσος. ὡς τρίτος τρίτατος, οὕτως πόσος πόσατος καὶ κατὰ συγκοπὴν πόστος. Πότμος . ὁ θάνατος. παρὰ τὸ πίπτω γίνεται κατὰ συγκοπὴν πτώ· ῥῆμα ὄνομα πτὸς καὶ πλεονασμῶ τοῦ μ πτμός, καὶ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν τοῦ π τ μ ἐπλεόνασε τὸ ο , καὶ ἐγένετο πότμος, ἢ ἐσχάτη σύμπτωσις τοῦ βίου. ἐπὶ δὲ τῆς τύχης παρὰ τὴν μετάπτωσιν καὶ μεταβολὴν τῶν πραγμάτων. Πορισμὸν . κέρδος. Ἀπόστολος νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. τοῦτο λέγει· ὑποκρίνονται τὴν εὐσέβειαν, ἵνα δι' αὐτῆς ἐρανίζονται πορισμὸν, οἷον χρημάτων καὶ κέρδους. (Θηλυκόν.) Πόα . ἡ βοτάνη. ἢ φυτὸν πολύφορον ἀπὸ ῥίζης. ἀπὸ τοῦ ποῖα, ἀποβολῇ τοῦ ι, πόα. ποῖα δὲ ἐστὶ ὁ ἐνιαυτός, ἐξ οὗ πόα, ἐπειδὴ κατ' ἐνιαυτὸν πολλάκις αὖξεται καὶ ξηραίνεται. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν ποιότητα. καὶ ποῖα ἡ βοτάνη. Ποδηγία . ἡ ὁδηγία, ἡ παιδαγωγία. Ποδοκάκη . τὸ ἐν εἰρκτῇ ξύλον, ὅπερ κλάπα λέγεται καρτζικῶς. Ποδήνεμος . ταχεῖα. Ποηφαγία . βοτανοφαγία. Ποθή . ἡ ἐπιζήτησις. Ποινή . τιμωρία, ἢ ἡ ὑπὲρ φόνου ζημία, φοινὴ τίς οὖσα καὶ τροπὴ τοῦ φ εἰς π ποινή.

pi 1564 Ποικιλτική . ὑφὴ ποικίλη. Ποιμαντική . διδασκαλική. Ποιότης . ἡ τὴν διαφορὰν ἐκ τῶν ἄλλων ἐν ἑαυτῇ δεικνύουσα. ἢ ποιότης ἐστὶν ἐκείνη, καθ' ἣν παρωνύμως τὰ μετέχοντα αὐτῆς λέγει. ποιότης ἐστὶ καὶ ἡ ἐνούσιος δύναμις, ὡς τοῦ ὕδατος ἡ ψυχρότης, καὶ τοῦ πυρὸς ἡ θερμότης, καὶ τοῦ λίθου ἡ σκληρότης, καὶ τῆς γῆς ἡ ξηρότης. Ποιότης καὶ ιδιώτης καὶ διαφορὰ καὶ ιδίωμα ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει. ἔστι καὶ ἕτερόν τι ποιότης, φωνὴ δηλοῦσα τὴν ποιότητα τῆς φωνῆς ἢ τῆς σημασίας. ἐὰν γὰρ εἴπω· πύξ, λάξ, τὴν ποιότητα τῆς φωνῆς ἐδήλωσα. Ποίησις . τὸ ὄλον βιβλίον. οἷον Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσσεια. Ἰλιάς δὲ ἐστὶν ἡ τῆς Τροίας ὑπόθεσις· Ἰλιον γὰρ ἡ Τροία. Ὀδύσσεια δὲ ἡ πλάνη τοῦ Ὀδυσσεύος. εἰσὶ δὲ καὶ δύο αὗται ποιήσεις τοῦ Ὀμήρου. διαιρεῖται δὲ τριχῶς ἡ ποίησις· εἰς διηγηματικὸν· εἰς μιμητικὸν, καὶ μικτόν. καὶ διηγηματικὸν ἐστὶν, ἥνικα ὅλος ὁ λόγος ἐκ ποιητικοῦ μόνου προσώπου λέγεται. μιμητικὸν δὲ αἱ τραγωδίαί καὶ κωμωδίαί. ποίημα

καὶ ποίησις διαφέρει. ποίησις μὲν γάρ ἐστιν, ὡς εἴρηται, τὸ ὅλον βιβλίον· ποίημα δὲ ἡ ῥαψωδία. εἴρηται δὲ ῥαψωδία ἀπὸ τοῦ δαφνίνης ῥάβδῳ περιερχομένους ἄδειν τὰ Ὅμηρου ποιήματα. καὶ διατὶ δαφνίνην ῥάβδον κρατοῦντες ἦδον τὰ Ὅμηρου ποιήματα; διὰ τὸ ἀειθαλὲς τοῦ φυτοῦ, ἢ ὅτι μαντική ἡ δάφνη, μαντική δὲ ἡ ποιητική· οὐδὲ γὰρ εἴη τις τέλειος ποιητής, εἰ μὴ ἱστορήσει καὶ μαντεύσεται καὶ διηγῆσεται. † Ποίμνη . γέγονε παρὰ τὸ ποιμὴν, ποιμένη καὶ κατὰ συγκοπὴν ποίμνη.† † Ποινίδες . βάκχαι.†

pi 1565 Πόλις . σύστημα ἰδρυμένον, κατὰ νόμον διοικούμενον. Πολιτεία . πρᾶξις ἢ βίος κατὰ νόμον φύσεως διεξαγόμενος. Πόλιος . τῆς πόλεως. ἰωνικόν ἐστι. Πολιά . παρὰ τὸ λευκὸν εἶναι· τὰ γὰρ λευκὰ πολιά λέγεται. —πολιὴν ἄλλα—. Πολυτέλεια . πλουσιότης. τέλος γὰρ ἡ δαπάνη. ὅθεν καὶ ἡ πολυτέλεια. καὶ εὐτελεῖς τοὺς μὴ ἐπὶ πολὺ χωροῦντας ταῖς δαπάναις. Πολυφασίας . πολυλογίας. φάσις γὰρ ἡ φήμη καὶ ὁ λόγος. Πολυπίδακος . πολλὰς πηγὰς ἐχούσης. πίδαξ γὰρ ἡ πηγὴ. Πολυκοιρανίη . ἡ πολυαρχία. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη— κοίρανος γὰρ ὁ βασιλεύς. Πολυσπερέας . ἐπὶ πολλὰ μέρη ἐσπαρμένας. —πολυσπερέας τὲ φάλαγγας. Πολιορκία . πόλεως πόρθησις. λέγεται καὶ ἡ χαράκωσις. Πολυϊδρία . ἡ πολυπειρία. Πολυκλήϊσι . πολυκαθέδραις. Πομπή . τὸ ὀψίκιον. λέγεται καὶ ἡ μετὰ τοῦ σταυροῦ λιτή. Πομφόλυγες . αἱ ἐκ τῶν ὀμβρῶν ἢ ἄλλως καταφερομένων ὑδάτων ἐπὶ ὕδασιν εὐδιάλυτοι κυρτώσεις, ἦγουν φυσήματα. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν δια-

pi 1566 κενῆς φυσιομενῶν ἢ ὅλως ἐπαιρομένων λαμβάνεται ἡ λέξις. παρὰ τὸ παφλάζω ῥῆμα, ἄλλο παράγωγον παμφαλίζω, ῥῆμα ὄνομα παμφάλυξ καὶ τροπὴ τῶν δύο αα εἰς ο πομφόλυξ. Πονηρία . ἐκούσιος κακοποιΐα, δι' ἣν καὶ ὁ διάβολος πονηρὸς λέγεται. Πόρτις . ἡ μικρὰ βοῦς, ἡ δάμαλις ἡ ἀρξαμένη νῦν τῆς κατὰ νομὴ πορείας. πόρος, πόρις, καὶ πλεονασμῶ τοῦ τ πόρτις. λέγεται καὶ πόρκις. Πόρπη . τὸ κομβίον. παρὰ τὸ πείρω, τὸ διεκβάλλω, πόρη, καὶ πλεονασμῶ τοῦ π πόρπη. ἔνιοι δὲ λέγουσι καὶ πόρκη. Πόρνη . παρὰ τὸ περνῶ, τὸ πωλῶ. ἡ τὴν μίξιν πωλοῦσα. ἐπὶ δὲ τοῦ πόρνου, παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν. Πορφύρα . ἀπὸ τοῦ πορφύρω, τὸ βουλεύομαι, γίνεται πορφύρα. τὸ δὲ πορφύρω παρὰ τὸ φέρειν τὸν νοῦν ὥδε κάκεῖσε. καὶ κύμα πορφύρεον, τὸ μέλαν. ἔνθεν καὶ τὸ βάθος μεριμνᾶν, πορφύρειν λέγεται. Πόσιος . τοῦ ποτοῦ. ἰωνικῶς. Πόσαι . ἀντὶ τοῦ πολλαί. Ποσότης . ἀριθμοῦ πέρας, ἦγουν μονάδος σύνθεσις. Ποτή . ἡ πτήσις τῶν πτηνῶν. ἀπὸ τοῦ πέτω ποτή, ὡς ἔχω ὀχή. Πότνια . δυσωπητική· σεμνή· σεβασμία.

pi 1567 Πονηρία . πονηρίαν λέγει ὁ Ἀπόστολος τὸν ἐκ κατασκευῆς εἶς τινα παρὰ τοῦ πόνον γενόμενον. Ποτιπτερνίδας . τὰς ἐν ταῖς πτέρναις φλέβας οὔσας φησὶν Ἰπποκράτης. (Οὐδέτερον.) Ποδηνεκές . μέχρι ποδῶν καθῆκον, ἢ μέγα. Ποικίλον . πολύτροπον. † Ποίφυγμα . σχῆμα ποικίλον.† Πολύχουν . πολύφορον. Πολύευκτον . τίμιον, εὐχῆς ἄξιον. Πολυάνδρια . τὰ ξενοτάφια. Πολίχνια . αἱ μικραὶ πόλεις. Πολλοστημόριον . βραχύτατον μέρος. ὀλίγον. Πολλοστόν . τὸ ἀκαριαῖον. Πολυοπὸν τριβώνιον, μικρόν· πολυωπὸν δὲ δίκτυον, μέγα. ἀπὸ τοῦ πολλὰς ὅπας ἔχειν. τοιοῦτον καὶ τὸ περιωπὴ· ἐκτείναντος τοῦ ο εἰς ω μέγα. Πολείδιον . ἡ μικρὰ πόλις. Πολαιτόριον καὶ Πολυκτόριον . ὀνόματα τόπων. Πόμα . τὸ πινόμενον. πῶμα δὲ, τὸ σκέπασμα, μέγα. Πομήριον . τόπος.

pi 1568 Ποιμνήϊον . ἡ ποίμνη. † Πορεῖον . ὄχημα.† Πορθμεῖον . τὸ πλοῖον. πορθμῖον δὲ, τὸ ναῦλον, ι . Πότερον . ὁποῖον, ἢ ἐν ἐκ τούτων, ἢ τῶν δύο τὸ ἕτερον. Ποταίνιον . τὸ ξένον, τὸ πρόσφατον. καὶ οἶμαι παρὰ τὸ νέον, ἵν' ἢ ποτίνεον. Ποτήριον . οὐ παρὰ τοῦ ποτὸς ἢ πότον, ἀλλὰ παρὰ τὸ πότης, ποτήρ. ὡς ποιητής, ποιητήρ. ὅθεν καὶ συνθέσει οἰνοποτήρ. Ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ . πρὸς δῶμα καὶ οἶκμα χαλκοβατὲς. τὸ ποτὶ ἀντὶ τῆς πρὸς, πρόθεσις ἐστὶ Δωρική. ἡ πρὸς πρόθεσις ἀποβάλλει τὸ ρ Δωρικῶ ἔθει, καὶ τρέπει τὸ ς εἰς τ , καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι ποτὶ. διότι οὐ δύναται λέξις Ἑλληνικὴ εἰς ἄφωνον καταλήγειν, προσλαμβάνει τὸ ι. Πολυειδὲς . τὸ ἐν μιᾷ θεωρίᾳ

διάφορα εἶδη ὑποδεικνύον. συγγενές ἐστὶ τὸ ἀπαραλείπτως τῷ ἑτέρῳ ἐξομοιούμενον. ἢ τὸ εἰς διαφόρους μορφὰς ἐκ μεταβολῆς φαινόμενον. Πορφύρεον . μέλαν. κῦμα πορφύρεον.

pi 1569 (1st) (Ῥῆμα.) Ποθήσεται . ἀντὶ τοῦ ποτὸς καὶ πινόμενος γενήσεται. ποθήσεται οἶνος. ἐκ τοῦ πῶμι, πώσω, πέπωκα. πέπομαι δὲ μικρόν. Ποθέεσκε . ποθέω, ποθῶ, ἐπόθεον, ἐπόθουν, ἐπόθεες, καὶ πλεονασμῷ τῆς κε συλλαβῆς καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης ποθέεσκε. Ποιπνύειν . ἐνεργεῖν, διακονεῖν. οἶονεὶ τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ πνεύματι ποιεῖν τι· τοῖς γὰρ ἐσπουδακόσι καὶ ἐνεργοῦσιν ἔπεται τὸ πνευστιᾶν. πνέειν οὖν καὶ πνύειν, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ποιεῖν ποιπνύειν. † Ποιφύξαι . φοβῆσαι.† Ποιφύξαι . φυγεῖν. Ποιναλίζω . βασανίζω. Ποιεῖν . τὸ ἐν ἑαυτῷ ἔχειν τὴν αἰτίαν τῆς ἐνεργείας. ποιεῖν λέγεται ἐπὶ τῶν ποιητικῶν τεχνῶν, τεκτονικῆς φημί καὶ τῶν τοιούτων. * Πούβλικον . παρὰ Λατίνιος τὸ δεδημοσιευμένον. * Πολυωρήσεις . φυλάξεις, πολλὴν φροντίδα ποιήσεις. * Πολιτικόν . χρηματικόν. * Πολιορκεῖ . ἀντὶ τοῦ πολεμεῖ. Πολεῶ . ζητῶ. Πολῶ . τὸ ἀναστρέφομαι. Πολίζω . πόλεις κτίζω, ἢ οἰκίζω. καὶ πολίσας. πολίσας τὴν ἔρημον. Πολεμῶ . ἐπιθυμῶ πολέμου. Πομπεύει . προοδοποιεῖται. ὀψικεύει. καὶ πομπεύεται. Πομποστολεῖ . τὸν νηϊτήν ἐκπέμπει στόλον.

pi 1570 Ποιμαίνει . βόσκει ἢ διδάσκει. Πονεούμενον . ἐπιπονοῦντα· μαχόμενον. πονεόμενον, πονεούμενον. Πονηρέω . παρὰ τὸ πονῶ, πονήσω, πονηρὸς, ὡς ὀδύνω, ὀδυνήσω, ὀδυνηρὸς. τὸ πονῶ παρὰ τὸ πόνος, τὸ δὲ πόνος παρὰ τὸ πένω, τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω. Ποπύζεσθαι . κυλακεύεσθαι. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀνημέρων ἵππων καὶ ἀγυμνάστων. ἔστι δὲ ἡ λέξις πεποιημένη. Πορσύνω, καὶ πορσαίνω, καὶ πορσανέουσα . σημαίνει τὸ εὐτρεπίζω. ἀπὸ τοῦ πόρος, πορῶ, πορύνω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς πορσύνω καὶ πορσαίνω, ὁ μέλλων πορσανῶ, ἡ μετοχὴ πορσανῶν καὶ τὸ θηλυκὸν πορσανοῦσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε πορσανέουσα. πορσύνω καὶ ἀντὶ τοῦ ἐρεθίζω. Πορφύρω . τὸ βουλεύομαι. παρὰ τὸ φέρειν τὸν νοῦν ὧδε ἀκεῖσε. καὶ πορφύρειν τὸ κατὰ βάθος μεριμνᾶν. Ποτινίσσεται . προσέρχεται· ὃ ἐστὶν ἀνάκειται. ἀπὸ τοῦ ἴμι τοῦ διὰ τοῦ ι, τοῦ σημαίνοντος τὸ πορεύομαι. Ποτνιώνενοι . παρακαλοῦντες. ἐξιλεούμενοι. ἐλεεινὰ ῥήματα λέγοντες. καὶ ποτνιαῖσθαι. κυριώτερον ἢ τις φήσει ἐπὶ γυναικῶν, ὅταν κακόν τι πάσχωσιν, ἰκετεuousῶν. Ποτώμενος . μέγα. πετόμενος δὲ, μικρόν. (Ἐπὶ ῥήμα.) Ποῖ γῆς . εἰς ποῖον τόπον. Πολλαχῶς . ἀναριθμήτως. καὶ πολλαχῇ. Πονήρως . ἐπωδύνως.

pi 1571 Πόρρω . μακράν. παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν πρόσω, καὶ μεταθέσει πόρσω καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς ρ πόρρω. Ποσῶς . μερικῶς. Πόσε . ἀντὶ τοῦ ποῦ. Ποσαχῶς . πλειστάκις. Ποσαπλῶς . ἀντὶ τοῦ πολλαπλῶς. Ποταμηδόν . δίκην ποταμοῦ. Ποταίνι . προσφάτως. Πολυμερῶς . διαφόρως καὶ ποικίλως. ὁ Ἀπόστολος· πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως. Τὸ Π μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Πράμνειος . οἶνος ἀπὸ Πραμνείας οὕτω καλουμένης ἀμπέλου. ἢ παρὰ τὸ πραῦναι τὸ μένος. Πρανοῦς . κατωφεροῦς. Πρακτικός . ὅστις μετὰ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ σώματος καὶ τῆς χειρὸς πράττει. οἶον τέκτων, χαλκεὺς, καὶ τὰ ὅμοια. λογικὴ δὲ καὶ πρακτικὴ διαφέρει, ὅτι τὴν μὲν λογικὴν μόνος ὁ ἄνθρωπος ἐπίσταται, τὴν δὲ πρακτικὴν καὶ τινὰ τῶν ἀλόγων ζώων. Πρᾶος . θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας παντελὴς πρὸς τὰ παρὰ φύσιν ἀκινήσια. καὶ πραεῖς οἱ μὴ ὀξύρροποι πρὸς τὰς ἐμπαθεῖς τῆς ψυχῆς κινήσεις, ἀλλὰ κατεσταλμένοι τῷ λόγῳ. ὡς τὸ μακάριοι οἱ πραεῖς. ἡ φύσις γὰρ πρὸς κακίαν εὐκόλως ἐστὶ καὶ ὀξύρροπος ἐπὶ τὸ χεῖρον. καὶ πραότης ἢ βραδεῖα τὲ καὶ δυσκίνητος ἔστι. οὐ γὰρ καθόλου τὴν ἀπάθειαν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει νομοθετεῖ ὁ κύριος, οὐ γὰρ δυνατόν τῇ ἐνύ-

pi 1572 λω ζωῇ τὸ ἄλλο. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ πάντα ῥαδίως ποιεῖν. Πραίκων . ὁ κήρυξ. Πραιπόσιτος . τὸ ἀξίωμα. καὶ πραιτέξτατος. Πραῖσιοι . ζῶα. Πρέμνος . ὁ κλάδος. Πρευμενής . ὁ ἄγαν εὐμενής. ἀπὸ τοῦ πρᾶος καὶ εὐμενής. Πρέσβις . ὁ παρακλήτωρ, ἢ ὁ ἀποκρισιάριος. παρὰ τὸ πρέσβις, πρέσβιος, πρέσβεες, πρέσβεις, ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν. ὡς ὄφεις, ὄφις, ὄφεις, ὄφεις. παρὰ τὸ πρεσβεῦσαι. Πρέσβυς καὶ πρεσβύτης . ἀπὸ ἐτῶν ἐξηκονταεννέα μέχρι τέλους. παρὰ τὸ

προβεβηκέναι τὴν ἥβην. Πρηγορέων . ὁ λαιμὸς ἢ τόπος, ὅπου ἀγείρεται ἡ τροφή. παρὰ τὸ ἀγείραι. οὕτως λέγει Ἀπολλώνιος. Πρηνής . ἐπὶ πρόσωπον πεσὼν ἢ τοῦμπροσθεν ἐπὶ στόμα. παρὰ τὸ πρόσω νενευκέναι πρενὴς καὶ πρηνής. † Πρηνής γενόμενος . ἤγουν πεπρησμένος, ἐξωγκωμένος.† Πρηστήρ . κεραυνός ἢ ἀστραπὴ φλογίζουσα. ἐκ τοῦ πρήθω, τὸ καίω. τὸ δὲ πρήθω παρὰ τὸ αἶθω, τὸ καίω. Πρηῶνος . τῆς ἐξοχῆς τοῦ ὄρους. πρίονος δὲ τοῦ ἐργαλείου, ἡ, καὶ μικρόν. Πρηναῖς . ἰχθύος ὄνομα. Πρηστis . ζῶον. Πρίονωτος . ἰχθύς καὶ ὄφis. Πρίων . τὸ ἐργαλεῖον. † Προαλής . τόπος ὁμαλός.†

pi 1573 † Πρόβλαστος . ὁ Διόνυσος.† † Προκόπης . ὁ ἔμπροσθεν κόπτων.† † Προνότης . ὁ πρόχειρος.† † Πρόσπαιος . πρόσφατος.† † Προτρυγαῖος . βότρυς.† † Προύνεικος . ὁ ὑβριστής.† † Προφερέστατος . κρείττων. ἔνδοξος. ἢ προτιμότερος.† Προσφορώτατος . ὁ τῷ καιρῷ, ἐπιτηδειότατος καὶ ἀρμοδιώτατος, ἢ ὁ ποριμώτατος. Προασπιστής . ὁ βοηθός, ὁ πρόμαχος. Πρόβολος . πρόμαχος, ἢ λίθος παραθαλάσσιος, ὃς προβέβληται πρὸ τῶν θαλασσίων τειχῶν. Προβλήτι . προβεβλημένῳ καὶ προνενευκότι εἰς θάλασσαν. προβλής, προβλήτος, προβλήτι. Πρόχειρος . ἔτοιμος. Πρόπολος . ὁ δοῦλος, ὁ ὑπηρέτης. * Προσκευθμένος . προσκεκρουμένος. * Προσήλυτος . ὁ ἀπὸ ξένης ἐλθὼν καὶ πρόξενος. Προϊκτής . πένης, προσάιτης. ἢ πρὸ ἀντὶ τῆς παρά. παρὰ τὸ ἰκνεῖσθαι. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἴζεσθαι. ὃ ἐστὶ δωρεάν τι λαμβάνειν. ὡς Ἀρχίλοχος· ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐζεται. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀπὸ τοῦ ἴσσω φησὶν. ὡς Ἀρχίλοχος· προτεῖνω χεῖρα καὶ προῖσσομαι. Προμηθεύς . οἶον προμηδεύς· μεταβολῇ τοῦ δ εἰς θ .

pi 1574 Πρόμος . ὁ πρόμαχος, ὁ βοηθός. τινὲς παρὰ τὸ πρόμαχος κατὰ συγκοπὴν. βέλτιον δὲ παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω, γίνεται πρόβος, ὁ προβαίνων ἐν ταῖς μάχαις, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ β εἰς μ , πρόμος. οἱ δὲ παρὰ τὸ νῶ, τὸ πορεύομαι, πρόνος καὶ πρόμος. Πρόμωτος . κύριον. καὶ προμῶτος, ὁ προκόψας, κατὰ Ῥωμαίους· ὅθεν καὶ προμωτίονες, αἱ προκοπαί. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ πόρρω ὠθισθείς. Προπετής . ὁ ἄγαν ἐκπίπτων τοῦ δέοντος. ἔμφασιν γὰρ δηλοῖ ἐπιτάσεως. [παρὰ τὸ πετῶ ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ πίπτω, καὶ τὴν πρὸ πρόθεσιν, ὃ ἐστὶν ἐπιτάσεως.] Πρόσφατος . κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ πεφονευμένου. ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω, γίνεται παράγωγον φημί, ἐξ οὗ τό — πέφαται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν. καὶ ἀρηΐφατος. Προσδιορισμός . πρόσρημα σημαίνον, ἐπὶ πόσον ὑπάρχει τὸ κατηγορούμενον τῷ ὑποκειμένῳ. καὶ ὁ μὲν προσδιορισμὸς τὸ ποσὸν σημαίνει, ὁ δὲ τρόπος τὸ ποιόν. τὸ ποσόν, οἶον, πᾶς ἄνθρωπος, τὶς ἄνθρωπος· τὸ ποιόν, βαδίζει ἢ οὐ βαδίζει. Πρόσφυξ . ὁ προφεύγων ἐν ἐκκλησίαις. Προπάτωρ . ὁ πρόγονος. Πρόσγειος . ὁ ταπεινός, ἢ ὁ περὶ τὰ γήινα ἀσχολούμενος. Πρόεδρος . ὁ ἡγεμῶν.

pi 1575 Πρόοδοι . οἱ ἔμπροσθεν ὀψικεύοντες. Πρότονες . τὰ σχοινία. Προώλης . ὁ πανώλης. Προφορικός λόγος ἐστὶ ῥημάτων σύνθεσις . κατὰ περίφρασιν δὲ λέγεται συμπεριεκτικὸς, ὡσανεὶ περίφρασις ἐστὶ βεβαίωσις, ἢ ἀπόδειξις τῶν ἤδη σαφηνισθέντων. Προφήτης . ὁ προγνώστης τινῶν οὐ κατὰ φύσιν, ἀλλὰ κατ' ἐνέργειαν πνεύματος ἀγίου. ἢ ὁ δι' ἐνεργείας πνευματικῆς τὰ μέλλοντα δηλῶν. εἴρηται δὲ ἐκ τοῦ προφῶ, τὸ προλέγω· φῶ γὰρ τὸ λέγω ἐστὶ. Πρύλις . ὁ πεζὸς ὀπλίτης. ὡς δαμῶ, δαμάζω, δάμαλις, οὕτως περῶ, περόω, περύλις, καὶ συγκοπῇ πρύλις. Πρύτανις . ὁ ταμίας, ὁ διοικητής· ὁ βοηθός. Πρωτότοκος . οὗ ἄλλος οὐ προετέχθη, καὶ μεθ' ὃν οὐ γεγόνασι ἕτεροι. Πρωκτός . ὁ ἀφεδρών. πρόακτός τις ἐστὶ. παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ προάγεσθαι τὰ περιττώματα. Πρώονες . οἱ ὑψηλοὶ τόποι. παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ [τὴν ἰὼν μετοχὴν γέγονε προῖων καὶ προῶν καὶ κατὰ συναίρεσιν πρῶν, πρωνός, πρῶνες καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο πρώονες.] [Πρῶτος . παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ] καθ' ὑπέρθεσιν πρότατος, καὶ κατ' ἀποβολὴν τοῦ τ πρόατος, καὶ κατὰ κράσιν τοῦ αο εἰς ω μέγα πρῶτος. ὅθεν οἱ Δωριεῖς πρῶτο λέγουσι κατὰ συγκοπὴν. παρὰ δὲ τὴν πρὸ καὶ τὸ πρότερος παρῆκται.

pi 1576 Προύνικος . εὐκίνητος. τοῦ Ψελλοῦ· προύνικος ὁ εὐκίνητος, περίλος τὸ αἰδοῖον· ὁ κύριος τοῦ ἄρματος καλεῖται παραιβάτης. (Θηλυκόν.) Πραπίδες . φρένες, διάνοιαι, φρονήσεις. ἔστι ῥῆμα

ἰῶ, τὸ πέμπω, ὅπερ ἐν συνθέσει γίνεται προῖω, κατὰ συγκοπὴν πρῶ καὶ φρῶ. ἐκ τούτου γίνεται φραπὶς καὶ πραπὶς. ὡς λέπω, λεπίς. ἀφ' ἧς προῖενται τὰ βουλευόμενα. Πρᾶξις . ἀπαίτησις, ἐνέργεια. Πραϋπάθεια . ἡσυχία· πραϋτης. Πραότης . ἀκίνητος ψυχῆς κατάστασις, ἐν ἀτιμίαις καὶ εὐφημίαις ὡσαύτως ἔχουσα. ἡ πραύτης ἐστὶ κατάστασις καὶ ἡρέμησις ὀργῆς. ἡ θυμοῦ εὐταξία κατὰ στέρησιν ἡδονῶν προσγινομένη φθαρτῶν. Πρᾶξις . πρᾶξις ἐστὶ ψυχῆς λογικῆς ἐνέργεια διὰ σώματος. †πρᾶξις κυρίως ἐστὶ λογικὴ ἐνέργεια, ἧς οὐδὲν τῶν ἀλόγων οἶόν τε κοινωνεῖν.† Πρασιαί . τετράγωνα σχήματα ἐν τῇ γῇ, ἃ ποιοῦσιν οἱ κηπουροί. οἶονεὶ περασίαι τινὲς οὔσαι, παρὰ τὸ περατοῦσθαι, καὶ κατὰ συγκοπὴν πρασιαί. Πρᾶσις . ἡ ἐπὶ τῆς πραγματείας. οἶονεὶ πέρασίς τις οὔσα, ἡ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαίνειν ποιοῦσα τὰ πιπρασκόμενα. Πραΐδα . ἡ ληστεία. Πρεσβυγένεια . παλαιότερα γένεσις. Πρέσβα . ἐντιμοτάτη, πρεσβυτάτη. ἀπὸ τοῦ πρέσβεια κατὰ συγκοπὴν πρέσβα. οἶονεὶ ἡ πρεσβευτικὴ.

pi 1577 Πρέσβειρα . ἐντιμοτάτη· παρακλητήρια· πρεσβεύτρια. Πρῆσις . ἡ πρᾶσις, ἡ ἡ πρᾶξις. πρίσις δὲ ἀπὸ τοῦ πρίζω, ἰῶτα. Πρίσκιλλα . κύριον. Προαίρεσις . ἀδούλωτόν τι χρῆμα καὶ αὐτεξούσιον, ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς διανοίας κείμενον, ἡ αἵρεσις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῶν πρακτέων. ἡ προαίρεσις ἐστὶ, δύο τινῶν προκειμένων, τὸ αἰρεῖσθαι καὶ ἐκλέγεσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. καὶ τοῦτο φανερόν, ὅτι βουλή ἐστὶ μετ' ἐπικρίσεως ἡ προαίρεσις, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας· προαιρετὸν γάρ ἐστὶ τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἰρετόν. οὐδεὶς δὲ προκρίνει τι μὴ βουλευσάμενος, οὐδὲ προαيرهῖται μὴ προκρίνας. † Πρόκνη . ῥόπτρον· πάγη θηρίων· τὸ ἐπιπίπτειν τῆς πάγης.† † Πρόσκλησιν . προτροπὴν.† Προσοχή . νῆψις προσεχῆς, ἀκλινῶς καὶ ἀνεπιστρόφως ἑαυτῆς καὶ τῶν ἑαυτῆς θεωρός. Προσευχὴ . συνουσία καὶ ἔνωσις θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. ἡ αἴτησις ἀγαθῶν μεθ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ θεῷ, ἡ τῆς πρὸς τὰ ῥηθέντα καλὰ τοῦ τετηρηκότος μεταποιήσεως αἴτησις. ἡ ἀρετῆς ἔπαθλον, ὃ μάλιστα χαίρων θεὸς ἀντιδίδωσιν. ἡ προσευχή ἐστὶν ὁμιλία νοῦ πρὸς θεόν, ἡ κατάστασις νοῦ φθαρτικὴ παντὸς ἐπιγείου νοήματος. ἡ αἴτησις ἀγαθοῦ παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς θεὸν γενομένη. ἡ αἴτησις ὧν πέφυκεν ὁ θεὸς ἀνθρώποις δωρεῖσθαι πρὸς σωτηρίαν. ἡ προσευχή ἐστὶν ἡ μετὰ δοξολογίας περὶ μειζόνων μεγαλοφυνέστερα ἀναπεμπομένη. Προσευχὴ ἐστὶν, ἡ μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δώρου αἰτουμένη ἀντίληψις.

pi 1578 Προσευχὴ ἐστὶν ἡ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον παντὸς νοήματος ἀπόθεσις, ἡ ἀνάβασις νοῦ πρὸς θεὸν ἀμετάτρεπτος. Προσευχὴ . ὅταν τὸ ἀξίωμα τοῦ θεοῦ νοήσας αὐτῷ τι παρὰ τοῦ θεοῦ τότε προσεύχομαι. Πρόδομος . ἡ πρὸ τῆς οἰκίας στοά· ἦν καὶ Ὅμηρος αἴθουσαν καλεῖ. Προσφώνησις . κήρυξις. Προσηγορία . φίλη προσλαλιά. καὶ προσαγορία. Προμήθεια . ἡ πρόνοια. Προνομή . ἡ ἀρπαγή. Προεδρία . ἡ προτίμησις, ἡ πρωτοκαθεδρία. Προεδρεία δὲ, ἡ ἐπίμονος καὶ διηνεκῆς ἀσχολία, δίφθογγον. Προφυλακὴ . αἱ τρεῖς ὥραι τῆς νυκτός. εἰς τέσσαρας γὰρ φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ. Προσωποποιΐα . ὅταν τις πρόσωπον ὑποθέμενος ἕτερον ἢ ὑποδύς, ὡς ἐκ προσώπου τινὸς εἴπῃ. Προχοαί . αἱ τῶν ποταμῶν ἀφάσεις. Προσχοαί . αἱ θυσαί. Πρόληψις . τῶν προτέρων κακῶν μνήμη ἀκούσιος. Πρόσληψις . ὅταν τις προσλάβῃ τι. οἶον· μετὰ τῆς προσλήψεως, ὃ ἐστὶ τῆς σαρκός. † Προθεσμίον . ἡ τοῦ ὠρισμένου καιροῦ ἢ τόπου δήλωσις καὶ παράστασις.† Προῖξ . παρὰ τὸ προῖκω, προῖξω. ἡ προδιδομένη εἰς τὸν τοῦ ἀνδρὸς οἶκον. ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροῖζεται. εἴτε κατὰ συγκοπὴν εἴτε κατὰ συναίρεσιν προῖξ, ἡ προῖκνουμένη εἰς τὸν τοῦ ἀνδρὸς οἶκον. Προσβολάς . ὁρμάς. Προσβολή ἐστὶν ἀνείδωλον κίνημα καρδίας . ὅπου δὲ εἰκόνες λογισμῶν, ἐκεῖ συγκατάθεσις γέγονε. κίνημα γάρ ἐστὶν ἀνείδωλον ἀναίτιος προσβολῆς.

pi 1579 προσβολὴ τοῦ σατανᾶ ἐστὶ μονολόγιστος ἐμφάνεια πράγματος πονηροῦ. Πρὸς τῆς τριάδος . ὄρκος ἐστὶ τὸ ὀρκίζειν ἐν ταῖς διαλέξεσι καὶ τοῖς ἀγῶσι. δικανικοῦ λόγου ἐστὶ καὶ πολιτικοῦ· οὐκ ἐγκωμιαστικοῦ. Πρόκας . ἡ αἴγας κεραοὺς ἢ ἐπὶ πρόκας. πρόξ ἐστὶ ζῶον μικρὸν ὅμοιον

ἐλάφῳ, ὁ λεγόμενος νεβρός. Διόνυσος δὲ ὁ Ἀθηναῖος τοὺς ἐλάφους λέγει πρόκας. ὅθεν καὶ ἡ Προικόνησος. γράφεται καὶ Προικόννησος. ἐν αὐτῇ γὰρ πλήθουσιν ἔλαφοι. Φιλητᾶς δέ φησι πρόκας τὰς ἐλάφους τὰς πρῶτον τικτομένας, οἷον πρωτοτόκους. Πρόκροσσοι . παράλληλοι. ἢ ἄλλοις ἐπ' ἄλλοις ἐξισούμεναι μίαν κατὰ μίαν. οἶονεὶ προκαρόσσοι τινὲς οὔσαι. παρὰ τὸ κάρα, αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι· κροσσοὶ γὰρ αἱ κεφαλαὶ καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν τειχῶν. Πρόνοια . ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖται. οἶονεὶ τὸ ὑπὲρ τινων νοῆσαι. Πρόσειλος . ἡ πρὸς τὴν ἑλλην τετραμμένη. ἑλλη δὲ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. καὶ τῶν προσείλων ἰχθύων ὠπτημένων. Πρότμησις . ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν ὑπάρχει τόπος καὶ κατὰ τὸν λαγόνα, ἐπεὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον προτέμνεται τὰ ζῶα καὶ προέρχεται. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. Πρότασις . ἐν ᾧ τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ὑπάρχει. [πρότασις ἀπλή.] Πρότασίς ἐστι λόγος ἀποφαντικὸς τινὸς κατὰ τινος. διαφέρει δὲ διαλεκτικὴ πρότασις ἀποδεικτικῆς, καθὼς ἡ μὲν διαλεκτικὴ πρότασις πάντως ἐν ἐτέρῳ τινί, ἐρώτησις γὰρ ἐστὶν ἀντιφάσεως· ἐρωτᾷ γὰρ, πότερον ἢ ψυχὴ ἀθάνατός

pi 1580

ἐστὶν ἢ οὐ· ἡ δὲ ἀποδεικτικὴ πρότασις οὐκ ἐν ἐρωτήσει, ἀλλὰ λήψις θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως· ὅπερ γὰρ βούλεται ὁ ἀποδεικνύων, τοῦτο λαμβάνει. Προφητεία . ἡ πνευματικὴ προαγόρευσις τῶν μελλόντων. Πρόφασις . ἀφορμή. φημί, φήσω, πέφηκα, πέφασμαι, πέφασαι, φάσις καὶ πρόφασις. Πρόθεσις . λέξις προτιθεμένη πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν ἐν τε συνθέσει καὶ συντάξει. ἐν συνθέσει μὲν, οἷον· ἀναφορά, εἰσφορά. ἐν συντάξει δὲ, οἷον· ἐπὶ τῆς χώρας, κατὰ τῆς χώρας. διατί προτίθεται πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν; διὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῇ ἀσθένειαν. ὥσπερ γὰρ ὁ ἄρρώστος, ὁ μὴ δυνάμενος περιπατῆσαι, ὑπὸ ἄλλων βασταζόμενος ἐκφέρεται, οὕτω καὶ ἡ πρόθεσις, ἀσθενεστέρα οὔσα πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ὑπὸ ἄλλων λέξεων βασταζομένη ἐκφέρεται. προθέσεις δὲ εἰσι τῇ μὲν φωνῇ ὀκτωκαίδεκα, τῷ δὲ σημαινομένῳ ἑπτακαίδεκα· ἡ γὰρ ἀμφὶ καὶ ἡ περὶ τὸ αὐτὸ σημαίνουσι. μονοσύλλαβοι δὲ προθέσεις ἕξ· ἐν· εἰς· ἐξ· σύν· πρὸς· πρό. δισύλλαβοι ἰβ'· ἀνά· κατὰ· διά· μετά· παρά· ἀντί· ἐπί· περί· ἀμφί· ἀπό· ὑπό· ὑπέρ. διαφέρουσι αἱ μονοσύλλαβοι προθέσεις τῶν δισυλλάβων, ὅτι αἱ μὲν μονοσύλλαβοι πᾶσαι εἰς φωνήεντα κατέληξαν· μία δὲ ἐξ αὐτῶν εὐρέθη λήγουσα εἰς φωνήεν, ἡ πρό· αἱ δὲ δισύλλαβοι πᾶσαι εἰς φωνήεντα κατέληξαν· μία δὲ ἐξ αὐτῶν εἰς σύμφωνον, ἡ ὑπέρ. Προσῳδία . ὁ τόνος, ἡ χειρονομία καὶ ἡ τοῦ ὀργάνου φωνή. παρὰ τὸ εἶδω, τὸ γινώσκω. ἐξ αὐτοῦ αἰοιδῇ, καὶ κράσει τοῦ αὐτοῦ εἰς ὦ μέγα ὦδῃ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὦδία καὶ προσῳδία. ἢ παρὰ τὸ προσάδειν καὶ ἀρμόζειν τῇ ὑποκειμένῃ λέξει. ἢ

pi 1581

παρὰ τὸ πρὸς αὐτὴν ἄδεσθαι τὰ ποιήματα. ὦδᾶς γὰρ οἱ παλαιοὶ τὰ ποιήματα ἐκάλουν. Πρύμνη καὶ πρύμνα . ἀμφοτέρα. πρυμνὸν τὸ ὕστατον. παρὰ τὸ πέρας πέρυμνον. καὶ πρύμνη. Πρυμνώρεια . τὸ ἔσχατον τοῦ ὅρους. Πρωΐα . παρὰ τὸ προϊέναι ἡμᾶς ἐπὶ τὰ ἔργα. καθὼς ταύτης ἐπιφανείσης προΐασιν οἱ ἄνθρωποι. ἢ ἀπὸ τοῦ προϊκνεῖσθαι τῆς ἡμέρας τὸν καιρὸν τοῦτον. † Πρῶνα . πόλις Κρητικὴ. † Πρῶρα . σὺν τῷ ι . οἱ μὲν παρὰ τὸ προέχειν καὶ προορᾶν τοῦ σκάφους. ἢ παρὰ τὸ πρὸ ὥρας, ὃ δηλοῖ τὸν καιρὸν, γίνεται πρῶρα, ἐξ οὗ καὶ πρωρεύς· ἔργον γὰρ τῷ πρωρεῖ πρὸ ὥρας ὀρᾶν. οὐκ ὥφειλε δὲ ἔχειν τὸ ι , ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει αὐτό. ἐπειδὴ παρὰ τὸ προϊέναι καὶ ἀπὸ διαστάσεως τοῦ ι , ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ· ἀναπρωΐρους. καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ· κυανοπρώϊραν. * Προτομή . εἰκὼν βασιλική. * Πρόθεσις . ὁ προορισμὸς κατὰ τὸν Ἀπόστολον· κατὰ πρόθεσιν οὔσαν ἀπ' αἰώνων. ἢ κατὰ πρόγνωσιν. ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένη. καὶ ἡ γνώμη· κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος. (Οὐδέτερον.) Πριμιλογίων . τιμῶν βασιλικῶν· προνομίων. Πρεσβήϊον . τὸ ὑπὲρ τιμῆς διδόμενον δῶρον.

pi 1582

Πραιτώριον . παρὰ τὸ πράττω πρατώριον, ὅπου τὰ πραττόμενα ὠροῦνται καὶ φυλάττονται, πλεονασμῷ τοῦ ι , πραιτώριον. Προθέλυμνα . πρόρριζα. καὶ τὰ ἐπάλληλα καὶ πυκνά. θέλυμνα δὲ λέγονται τὰ ἐπ' ἀλλήλους ἔχοντα τοὺς κλάδους δένδρα, διὰ τὸ θηλυμανεῖν, μεταφορικῶς. Προβήμασι . πηδήμασιν. —ἐκτυπεῖτο δὲ ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασι. ἐμβάδες δὲ εἰσιν

ἀνδρῶα ὑποδήματα, παρὰ τὸ ἐμβαίνειν. Πρόβατον . παρὰ τὸ ἔχειν βάσιν ἐτέραν πρὸ τῆς ὀπισθοῦ βάσεως. πολλάκις καὶ κατὰ κοινοῦ ἐπὶ πάντων τῶν βοσκημάτων εἴρηται ἡ λέξις. Πρόρριζον . ἐκ ῥιζῶν ἀνασπώμενον. Προσαγωγικόν . προσκομιστικόν. Πρόσαντες . ἐναντίον, ἐμποδιστικόν. Προσείλια . τὰ θαλπόμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Πρόσχημα . ὑπόκρισις. Πρόστιμον . ἡ ζημία. Πρόσφατον . τὸ ἀρτίως γινόμενον. Πρόσκομμα . ἀμάρτημα. πρόσκρουσμα. Προσῆκον . πρέπον, πρᾶγμα, ὅπερ μετὰ τὸ πραχθῆναι ἔχει εὐλογον ἀπολογίαν. ἢ προσῆκον τὸ ἄξιον.

pi 1583 Πρόθεμα . τὸ πρόγραμμα· τουτέστιν ἡ ἐκ βασιλέως πρόσταξις ἐγγράφως δημοσίᾳ ἀνατιθεμένη. Πρόβλημα . λόγος συνεσκιασμένος καὶ αἰνιγματώδης. ἢ ἐρώτημα. Προοίμιον . ὁ πρόλογος. οἷμη λέγεται ἡ ὥδῃ· ἄφ' ἧς καὶ προοίμιον. Προσῳδion . λιτανεία μετὰ ὕμνων. παρὰ τὸ προσιέναι. Πρόσωπον . ὃ διὰ τῶν οἰκείων ἐνεργημάτων τὲ καὶ ἰδιωμάτων ἀρίδηλον καὶ περιωρισμένον, τῶν ὁμοφυῶν αὐτοῦ, παρέχεται ἡμῖν τὴν ἐμφάνειαν. ἢ ἐνουσίου ἰδιότητος φανέρωσις. ἢ μέρος σώματος ἀγχιστεῦον ὄψεσιν. ἢ χαρακτήρ ὑποστάσεως. ἀπὸ τοῦ πρόσω, τουτέστιν ἔμπροσθεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ πλαγίου τοὺς ὧπας ἔχειν. Πρότονον . σχοινίον. παρὰ τὸ προτείνειν. Πρόγραμμα . γνῶρισμα, κήρυγμα, ἀπόδειξις φανερά. οὕτως ὁ Θεόλογος· πρόγραμμα τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου. Προύργου . τῶν ἀναγκαίων καὶ τῶν πρὸ τοῦ ἔργου. οἷον τὸ μὲν ἔργον αὐτὸς ὁ γάμος, τὰ δὲ πρὸ τοῦ γάμου εἰς τὸν γάμον ἀναγκαῖα. καὶ προυργιαίτερον, ἴ ἀναγκαϊότερον· πρὸ παντὸς ἔργου.† Προῦπτον . προφανές. Πρότερον . πρότερον κυρίως τὸ τῷ χρόνῳ πρότερον, ὡς λέγομεν παλαιότερον, πρεσβύτερον. πρότερον φύσει ἐστίν, ὅπερ συναναιρεῖ καὶ οὐ συναναιρεῖται, καὶ συνεισφέρεται μὲν, οὐ συνεισφέρει δέ. διόπερ τὰ ἀπλᾶ προτερεύουσι τῶν συνθέτων, καὶ τὰ καθόλου τῶν μερικῶν. ἔστι

pi 1584 δὲ πρότερον καὶ κατ' ἀξίαν καὶ τὸ κατὰ δύναμιν· ὁμοίως καὶ κατὰ τὸ αἷτιον καὶ αἰτιατόν. αἷτιον δὲ δεῖ νοεῖν τὸ ἀποτελοῦν, αἷτιατόν δὲ τὸ ἀποτελούμενον. Πρὸς τι . ταυτόν ἐστιν, οἷς τὸ εἶναι ταυτόν ἐστιν ἐν τῷ πρὸς ἕτερον λέγεσθαι. Πρὸς τι εἰσιν, οἷς τὸ εἶναι ταυτόν ἐστι τῷ πρὸς τι πῶς ἔχειν. τινὲς δὲ σαφέστερον ἡρμήνευσαν τὴν ὑπογραφὴν, ὅτι ταῦτά ἐστι πρὸς τι, οἷς τὸ εἶναι ταυτόν ἐστιν ἐν τῷ πῶς ἔχειν πρὸς ἕτερον. πρὸς τι δὲ λέγεται, ὅσα αὐτὰ ἅπέρ ἐστιν ἐτέρων εἶναι λέγεται. ἅμα δὲ καὶ ἀναστρέφει πρὸς ἄλληλα. Πρὸς τι . ἡ φύσις ἢ κυρία καὶ πηγαία καὶ μήτηρ πάντων, καὶ ὄντοτης ἐστί. πάντα δὲ, ὅσα ἐκ τῆς φύσεως προέρχεται, τῶν πρὸς τι λέγονται. αἱ γὰρ ὑποστάσεις καὶ ἡ υἰότης καὶ ἡ ἰδιότης καὶ ἡ ποιότης καὶ ἡ ἀπλότης καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἐκ τῆς φύσεως τὴν αἰτίαν καὶ τὴν πρῶδον ἔχουσι καὶ κατὰ τοῦτο τῶν πρὸς τι λέγεται, τουτέστι τῶν πρὸς τὴν ῥίζαν τῆς φύσεως ἀποκρεμαμένων· ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ ἡ θέλησις καὶ ἡ ἐνέργεια. Προαιρετόν . βουλευτόν· ὀρεκτόν τῶν ἐφ' ἡμῖν. καὶ ἡ προαίρεσις ὀρεξις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. τοῦ γὰρ προκριθέντος ἐκ τῆς βουλῆς ἐφιέμεθα προαιρούμενοι. Πρυμνήσια . τὰ ἀπόγεια σχοινία, οἷς ἐκ τῆς πρύμνης προσδεσμεῖται ἡ ναὺς πρὸς τῇ γῇ. παρὰ τὸ πρυμνόν, τὸ ἔσχατον. Πρυτανεῖον . τὸ νόμισμα. ὁ τόπος δὲ πολλάκις. τοῦ Ψελλοῦ ὁ στίχος.

pi 1585 Πρυτανεῖον . τὸ ταμιεῖον. παρὰ τὸ ἐκεῖ φυλάσσειν τὸν πυρὸν ἡγουν τὸν σῖτον, οἷον πυροταμιεῖον καὶ πρυτανεῖον. τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω εἰς εἰον γενόμενα διὰ διφθόγγου γράφεται, οἷον πορνεύω πορνεῖον, πρυτανεύω πρυτανεῖον. Πρῶζον . τὸ προχθεσινόν. πρῶϊζον καὶ κατὰ συναίρεσιν πρῶζον. Πρῶϊζά . τὰ προχθεσινά. ἐκ τοῦ πρῶϊον, πρῶϊζος πρῶϊζά. Πρῶϊον . ἔωθεν, ὀρθρου, ἢ πρόσφατον. Πρωτόλεια . αἱ ἀπαρχαί· τὰ πρὸ τῶν ληΐων ἐξαίρετα καὶ πρῶτιστα, ἅπερ εἰώθασιν οἱ ἄριστοι λαμβάνειν. Πραιτωρίῳ . παλατίῳ. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ. ἐκ τούτου δὲ θάρσος γέγονε τοῖς πιστοῖς. Πρακτέον . δεῖ πράττειν. (Ῥῆμα.) Πρηϋνῶ . τὸ πραϋνῶ, τροπῇ τοῦ α εἰς ἦτα. Πρημαίνω . τὸ μαίνομαι. Πρηνίσω . πίπτω. Πρήθω . τὸ καίω. ἀπὸ τοῦ πρίω γέγονε κατὰ παραγωγὴν πρίθω, καὶ καθ' ὑπαλλαγὴν πρέθω, ἐξ οὗ τὸ ἔπρεσεν. Ἡσίοδος—ἀμφὶ δὲ πᾶσαν ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλᾶς—. ἐξ οὗ γίνεται πρήθω κατ'

ἔκτασιν. Πρηνιχθῆναι . τὸ ἐπὶ πρόσωπον πεσεῖν· μεταφορικῶς δὲ καὶ εἰς γόνυ κλιθῆναι.
ἐπρήνιξε τὴν Εὐρυμέδοντος πόλιν. Πρῆσεν . ἔστι πρήθω τὸ φουσῶ, ἢ τὸ ἐμπυρίζω.

pi 1586 ἢ παρὰ τὸ πιμπρῶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων παράγωγον πίμπρημι, ὁ μέλλων
πρήσω, καὶ ὁ ἀόριστος ἔπρησα. Πρήσουσα . διαπερῶσα. παρὰ τὸ περῶ γίνεται πρῶ, ὡς τερῶ
τρῶ, καὶ βιῶ βῶ. ὁ παρακείμενος πεπέρακα καὶ κατὰ συγκοπὴν πέπρακα. καὶ γὰρ τὸ
πωλούμενον περᾶ ἀπὸ τοῦ πωλοῦντος εἰς τὸν ἀγοράζοντα. ἐκ δὲ τοῦ πρῶ ὁ μέλλων πρήσω, ἢ
μετοχὴ πρήσων, καὶ τὸ θηλυκὸν πρήσουσα. Πρῆσεν . ἐφύσησε. Πρίημι . ἀγοράζω. καὶ
πριώμενος. Πρίεται . σχίζεται. Πριόμενος . κοπτόμενος. πριώμενος δὲ, ὁ ἀγοράζων, μέγα.
Πριάμενος . ἀγοράσας. * Προάγουσιν . προλαμβάνουσι. * †προάξιν ἀντὶ τοῦ προλάβω.† †
Πρόεισι . προέρχεται.† Προέμενος . προδούς. Πρόες . πρόπεμψον. ἀπὸ τοῦ ἵημι ὁ δεύτερος
ἀόριστος ἦν, καὶ τὸ προστακτικὸν ἔς, καὶ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως πρόες. Προΐηλε . προέπεμψε,
προέθηκεν. ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἶλε, καὶ ἐν ὑπερθέσει ἦλεν. † Προσεῖλου . προσελάβου.
συνηριθμήσας. Αἰλιανός· εἶτα, ἀσελγέστατε, τοσοῦτοι ἐχθροὶ γεγεννημένοι οὐκ ἤρκεσαν, ἀλλ'
ἄρα καὶ ἐμὲ εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν προσεῖλου τάξιν.† † Προσερήσομαι . προσερωτήσω.† Πρόσεχε .
ἀντὶ τοῦ περιβλέπου τὰ κατὰ σαυτόν. ὡς τό· πρόσεχε σεαυτῷ.

pi 1587 Προνοητέον . ἀντὶ τοῦ φροντιστέον. † Προσηγάσθησαν . ὑπερεθαύμασαν.† † Προτονίζουσιν . ἐκ
τοῦ πρῶτος καὶ τοῦ τονίζω, τὸ σωρεύω.† Προῦχοντος . ὑπερέχοντος. Προσκομιστέον .
προσενεκτέον. Προσεκτέον . σπουδαστέον. Προσαρασσόμενον . προσρηγνύμενον.
προσαρασσόμενα κύματα. Προώμεθα . προδώσωμεν. Προήκατο . προέδωκε, προέπεμψε.
Προσιζήσας . προσκαθίσας. Προειλόμην . προέκρινα. Προσήκατο . προσεδέξατο. Προσώχθισα .
ἐβδελυξάμην, ἐμίσησα. Προΐσχεται . δίδωσι. προβάλλεται ἢ κρατεῖται. ἀπὸ τοῦ ἴσχω, τὸ κρατῶ.
Προσπελάζει . προσεγγίζει. Προσείρων . προσάπτων. Πρόσειπε . προσαγόρευσον. Προπηλακίζω .
ὑβρίζω, ἐξουθενῶ. Προπίνει . διὰ τοῦ οἴνου τιμᾶ. Προχείρισαι . προβαλοῦ. Προσαγηόχασι .
προσῆγαγον. Προκυλινδοῦμαι . κυλίομαι.

pi 1588 Προσφωνεῖ . προσαγορεύει. Προπομπεύεσθαι . ὀψικεύεσθαι. Προσκίρτησον . χόρευσον.
Πρόμολε . πρόελθε. Προείκασιν . ἔπεμψαν. Προβάλλεσθαι . τὸ προβάλλεσθαι ἐπὶ τοῦ
δυσχεραίνειν καὶ φεύγειν οὐδεὶς εἴρηκε τῶν δοκίμων· τὸ δὲ προβάλλεσθαι αὐτὸ τὸ
προτείνεσθαι δηλοῖ. καὶ προβεβλημένως γὰρ πρὸς τινὰς ἔχειν λέγεται τὸ παρατεταγμένως καὶ
ἀπίστως διακεῖσθαι. * Προμιλέγια . ἡγουν προνόμια. * Προτιόσσομαι . ὑπολαμβάνω.
Προταμών . ἀποκόψας, ἢ τὸ σκληρὸν τῆς τροφῆς προκατεργασάμενος. Προχέοντο .
προήρχοντο. μεταφορᾶς ὁ τρόπος. ἀπὸ τοῦ χέω. κυρίως γὰρ τὸ χέω ἐπὶ ὑδάτων λέγεται.
Προτείνουσιν . ἀντὶ τοῦ προτιθέασι καὶ προβάλλονται. Προσέκοψαν . ἠπίστησαν. καὶ ὁ
Ἀπόστολος· προσέκοψαν τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, καθὼς γέγραπται. Προσελάβετο .
ἐφειλκύσατο. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο.

pi 1589 Προσλαβοῦ . μετὰ ἀγάπης δέξαι. Προσέξονται . ἀντὶ τοῦ προσκολλῶνται. προσέξονται ταῖς
κοτύλαις αἱ πέτραι. * Πρεσβεύομεν . μεσιτεύομεν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ὑπὲρ Χριστοῦ πρεσβεύομεν.
* (Ἐπὶ ῥῆμα.) Πράως . ἡσύχως. Πρηνή . ἐπὶ πρόσωπον. Πρίν . ἀντὶ τοῦ πρότερον.
Προβεβλημένως . παρατεταγμένως καὶ ἀπίστως διακεῖσθαι. Πρόπαρ . προπάροιθεν. ἄρον δύο
συνλαβὰς, γίνεται πρόπαρ. ἀντὶ τοῦ πρότερον ἢ ἔμπροσθεν. [Προπάροιθεν . ἀντὶ τοῦ
πρότερον.] [Πρόσω . ἔμπροσθεν.] Προσενωπίως καὶ προσενώπιον . πρὸς τοὺς ἐξ ἐναντίας τῶν
εἰσόδων τοίχους. διὰ τὸ φωτίζεσθαι ὑπὸ τῶν θυρῶν. Προτροπάδην . προτρεπτικῶς φεύγων τοῦ
πολέμου. Προσφόρως . ἁρμοδίως. Προσφάτω . πρωτολογίαις, ἢ προοιμίοις. Πρόχνη . τὸ ἐπὶ
γόνυ πεσεῖν· παντελῶς ὀκλάσαι. οἰονεὶ προγόνυ, καὶ συγκοπῇ πρόγνυ καὶ πρόχνη. ἢ γὰρ πρὸ
ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κεῖται. Πρώην . ἔχει τὸ ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν. ἔστι

pi 1590

γὰρ πρῶτ', ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον πρῶτος καὶ τὸ οὐδέτερον πρῶτον. ὥς καὶ ὁ ποιητής — ἦν ἔδησα πρῶτον—. τούτου τὸ θηλυκὸν ἢ πρῶτα, ἢ αἰτιατικὴ τὴν πρῶταν, καὶ ἰωνικῶς τρέπεται τὸ α εἰς η, καὶ συναιρέσει τοῦ ω καὶ ι εἰς τὴν ω δίφθογγον πρῶην. καὶ χωρεῖ εἰς ἐπιρρήματικὴν σύνταξιν. Προβάδην . περιπατῶν. Ἑσίοδος· μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης. Τὸ Π μετὰ τοῦ Τ. (Ἀρσενικόν.) Πταρμός . κεφαλῆς αἰσθησις. ἐπεὶ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται. Πτερωτής . ἀλείπτης, κουφιστής. καὶ πτερόεις, καὶ πτερωτός. Πτερνισμός . ἐπιβουλή· δόλος· ἀπάτη. Πτίλος . ὁ ἐκπεπτωκὴς τῶν ἰλλων. ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ π ἐπὶ τῶν ἀποτετιλμένων τὰ βλέφαρα. Πτολεμαῖος . κύριον. Πτόρθος . βλαστός, κλάδος, οὐχ εὖρον αὐτοῦ τὴν ἐτυμολογίαν. οἶμαι δὲ, παρὰ τὸ πτεῖρω γίνεται πτόρος, ὥς φθείρω, φθόρος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ πτόρθος.

pi 1591 † Πτύανοι . μίγμα παντοδαπῶν ὀστρέων.† Πτύελος . τὸ πτύσμα. Πτύξαγρις καὶ πύξαγρις . ὁ καρκίνος. διὰ τὸ τὰς πτύχας ἢ τὰ πυξία τῶν ὀστρείων ἀγρεύειν. λέγεται γὰρ ἔνδον τῶν πτυχῶν τιθέναι λιθίδιον μικρὸν, ὅπως ῥᾶον διὰ τοῦ ποδὸς ἐφελκύσῃ τὴν ὀστρεϊακὴν σάρκα. Πτωχός . ὁ ἀπὸ πλούτου κατελθὼν εἰς ἔνδειαν. ἀπὸ τοῦ ποτὲ ἔχειν. ἢ ἀπὸ τοῦ πτώσσειν καὶ προσπίπτειν τοὺς δεομένους. ἢ παρὰ τὸ πτήσσειν περὶ τὴν ὀχὴν καὶ τὴν τροφήν. Πτώξ . ὁ λαγῶς. παρὰ τὸ πτήσσω ἢ τὸ πτώσσω, τὸ φοβοῦμαι· δειλὸς γάρ ἐστιν. ἀπὸ τοῦ πτῶ δὲ παράγωγον πτώσσω, ὁ μέλλων πτώξω, ἀποβολῇ τοῦ ω πτώξ. πτώξ διὰ τί ὀξύνεται; τὰ ἀπὸ μελλόντων ἀποβολῇ τοῦ ω γινόμενα ὀνόματα ὀξύνονται, οἷον πτώξω πτώξ, ῥῶξ, πούς. Πτώϊος . ὁ Ἀπόλλων. καὶ Πτοῖος. ἔστι καὶ πτοῖος ὁ φόβος. (Θηλυκόν.) Πτέρνα καὶ πτέρνη . ἀμφοτέρα παρὰ τὸ πεπτωκέναι ἐν αὐτῇ τὸ ὅλον σῶμα. ἢ παρὰ τὸ πατεῖν τὴν ἔραν ἡγουν τὴν γῆν. Πτήσις . ἡ τῶν ὀρνίθων πέτασις. Πτισσάνη . ἡ λελεπτισμένη κριθή. παρὰ τὸ πτίσσω, τὸ καθαίρω ἢ τὸ τύπτω. καὶ ἐπτισμένον. ἢ πτισσάνη τὸ πίτυρον. Πτολεμαῖς . πόλις. Πτοία . ὁ φόβος. * ἐξ οὗ καὶ πτοιαλέος. * Πτύχες . αἱ ἐξοχαὶ ἢ τὰ σανίδια τῶν βιβλίων.

pi 1592 Πτώσεις . ἡ γενικὴ, ἡ δοτικὴ καὶ ἕτεραι. ἀπὸ τῆς ὀρθῆς καὶ εὐθείας μεταπίπτουσιν εἰς ἕτερα γένη. (Οὐδέτερον.) Πτελέον . τόπος. Πτερόν . παρὰ τὸ πέτω πετερόν, ὥς θάλλω θαλερόν, καὶ τήκω τηκερόν, καὶ κατὰ συγκοπὴν πτερόν. [ἢ παρὰ τὸ πτῶ ῥῆμα, ὃ δηλοῖ τὸ πέτομαι, γίνεται πτερόν.] ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ πτέρω πτερόν. ἐξ οὗ τὸ ἀνεπτέρωθη, καὶ πτερωτὰ καὶ πτερόεντα. καὶ Ὅμηρος· ἔπεα πτερόεντα. ἡγουν ταχεῖς λόγους. † Πτερόβολον . ἡ σφενδόνη.† Πτίλα . τὰ πετρά. παρὰ τὸ τίλλω, τίλλα καὶ πτίλα. Πτολίεθρον . ἡ μικρὰ πόλις. παρὰ τὸ πολίζω πόλιστρον, ὅπερ ἐπεκτανθὲν πτολίεστρον λέγεται, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ς καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ πτολίεθρον. Πτύελον . τὸ πτύσμα. Πτύον . τὸ πτυάριον. Πτῶμα . ἡ πτῶσις. (Ῥῆμα.) Πταίη . πετάσοι. Πταίει . σφάλλεται. καὶ πταίω ἀπὸ τοῦ πέτω, συγκοπῇ πτῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πίπτω· τὰ γὰρ πετόμενα τοῖς πίπτουσιν ἔοικεν. ἔστιν οὖν πτῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν πταίω, ἀπὸ τοῦ πίπτειν πολλάκις τοὺς προσπταίοντας.

pi 1593 ἐκ δὲ τοῦ πέτω γίνεται πάλιν ῥῆμα ποτῶ, ἐν ὑπερθέσει τοῦ τ πτοῶ, ἔνθεν τὸ ἐπτοήθη. Πτήσσω . τὸ φοβοῦμαι. πτίσσω δὲ, τὸ τύπτω καὶ καθαίρω, ι. Πτήξω . τὸ φοβοῦμαι. ἀπὸ τοῦ πέτω, πίπτω, πτῶ, πτήξω. ὁ γὰρ φοβούμενος πίπτοντι ἔοικεν. Πτερύσσεται . ταῖς πτέρυξι τὸν ἀέρα πλήττει. Πτερούμεθα . κουφιζόμεθα, μεταρσιούμεθα. Πτοῶ . τὸ φοβοῦμαι. καὶ πτοῆσαι. Πτοίω . τὸ φοβοῦμαι. πτύω δὲ, τὸ ἀσφαλίζω, καὶ πτύσσω, καὶ πτύξαι, ψιλὰ. Τὸ Π μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Πύανθος· Πύαρος . ὀνόματα κύρια. καὶ Πυάρτειος οἶκος. Πυγμαῖος . ὁ κοντός. οἰοῖται πυγοναῖος. πυγμαῖος. πυγῶν γὰρ καλεῖται ἡ πῆχυς. ἀνδράσι Πυγμαίοισι—.

pi 1594 Πυγαῖος . ὁ ἀκόλαστος. παρὰ τὴν πυγὴν. Πυγοστόλος . ἀκόλαστος· πόρνος. † Πυδαρισμός . δυσχέρεια.† Πύελος . ἡ λεκάνη, ὅπου λούονται. παρὰ τὸ πύα ἐλαύνειν. κυρίως δὲ, ὅπου τοὺς πυοὺς πλύνουσι, τουτέστι τοὺς πυρούς. Πυθμὴν . γένεσις, ἀρχή, ῥίζα, ἢ τὸ ὑποκάτω τοῦ βάθους. φυτοθεμὴν τίς ἐστιν, οἷον τοῦ φυτοῦ θέσις, φυθμὴν καὶ πυθμὴν. οὕτως ὦρος ὁ Μιλήσιος. ὁ δὲ

Θεόγνωστος παρὰ τὸ κεύθω, τὸ κρύπτω, κευθὴν καὶ κυθμὴν πλεονασμῷ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς π πυθμὴν. † Πυκνίας . τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον.† Πυκνός . παρὰ τὸ πτύσσω, πτύκα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ πύκα καὶ πυκνός. † Πύκτης . παγκρατιαστής ἀθλητής.† † Πυλοσάκης . κακῶν μεστός.† Πυλωρός . ὁ τῶν πυλῶν φύλαξ. παρὰ τὸ ὠρῶ, τὸ φυλάσσω. Πύματος . ὁ ἔσχατος.

pi 1595 Πυρός . ὁ σῖτος. Πυρρός . ὁ ξανθός. Πυρσός . ὁ λαμπτήρ· ἡ πυρκαϊά. Πυρὴν, πυρῆνος . τὸ ὁστοῦν τῆς ἐλαίας. Πύρνος . ἄρτου κόμμα. Πύρρων, Πύρρωνος . καὶ Πύρρωνεῖοι φιλόσοφοι καὶ λόγοι. Πυργηνός . τοπικόν. Πυριφλεγέθων . ποταμὸς ἐν τῷ ἄδῃ, κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων δόξαν. οἶμαι δὲ, τὸ ἄσβεστον πῦρ λέγει, ἢ τὸν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ πύρινον ποταμόν. (Θηλυκόν.) Πυγμή . σύμμηξις δακτύλων τῷ γρόνθῳ. † λέγεται δὲ πυγμή τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἄχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς μέρος.† Πυγόνος . ἀντὶ τοῦ πήχεος. Αἰλιανός· τετράγωνοι δὲ ἄμφω, πυγόνος δὲ τὸ μῆκος. Πυγοστόλος . οἱ μὲν τὴν μαυλίτριαν, οἱ δὲ αὐτὴν τὴν ἐταίραν τὴν πυγὴν στολιζομένην, τουτέστι κοσμοῦσαν ἐκεῖνα τὰ μέρη πανούργως τοῖς ἱματίοις. στέλλειν γὰρ τὸ κοσμεῖν. ἄλλοι δὲ τὴν κοσμοῦσαν τὰς χεῖρας. Πυγὴ . ὁ πρωκτός.

pi 1596 Πυθώ . ἐκ τοῦ πύθω, τὸ ἐρωτῶ. ἐν ἣ πεύθονται τοὺς χρησμούς. ἔστι δὲ πόλις Φωκίδος, ἣς οἱ οἰκήτορες Δελφοί. παρὰ τὸ σεσῆφθαι αὐτόθι τὸν δελφῖνα δράκοντα, ὃν ἐκεῖσε εὐρῶν ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων. παρὰ τὸ πύεσθαι, τὸ σήπεσθαι. ἢ παρὰ τὸ πεύθεσθαι καὶ ἀκούειν τοὺς χρησμούς. καὶ Πυθία. * Πυετία . τὸ τὸ γάλα συνιστῶν καὶ πηγνύον. * Πυκινὴ . συνετὴ· πυκνὴ· φρόνιμος. παρὰ τὸ πύκω, τὸ ἐπιμελῶς ἔχω. Πυκιμήδη . ἢ συνετόβουλος, ἢ βαθυγνώμων. ἀπὸ τοῦ πύκα καὶ πυκνῶς, ἢ συνετῶς καὶ ἐπιμελῶς, καὶ τὸ μῆδω, τὸ βουλευόμαι. Πύλας ἱερῆς . ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ Πύλῳ. ποιητικόν τὸ σχῆμα. ὥς τό —τί με χρή μητρὸς αἵνου; ἀντὶ τοῦ τί με χρή τὴν μητέρα ἐπαινεῖν. Πυξίς . τὸ πινακίδιον. * ἢ ἀγγεῖον ἔχον βαφὴν καὶ χρῶμα κατὰ τὸν θεόλογον Γρηγόριον. * Πυργοβάρεις . προμαχῶνες. ἢ τείχη ὀχυρά. Πυρρίχη . εἶδος ὀρχήσεως ἐναύλου. Πυράγρα . τὸ διλάβιον. Πυρήνη . ὄρος. † Πυρρίχινη . ὁ αὐλός.†

pi 1597 Πύστις . ἡ μάθησις. παρὰ τὸ πέπυσμαι πύσις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ πύστις. οὐ δύναται δὲ πλεονασμὸς εἶναι, ἀλλὰ παραγωγή. ἀπὸ τοῦ πύστη πύστις. Πύρωσις . τὸ φλέγμα. τοῦ Ψελλοῦ· τινὲς δὲ καὶ τὴν πύρωσιν ὀνομάζουσι φλέγμα. (Οὐδέτερον.) Πυγούσιον . ἡ πῆχυς κεκολλημένων τῶν δακτύλων. † Πυηρόν . ἀναπεπλασμένον.† Πυθεῖον . τὸ μαντεῖον Πύθια δὲ, τόπος καὶ ἑορτὴ, ἢ καὶ Πυθιονίκητον. Πυκτίον . τὸ βιβλίον. ἀπὸ τοῦ πύσσεσθαι. ὃ ἐστὶν ἀσφαλίζεσθαι καὶ συγκλείεσθαι. Πυκτεῖον δὲ, ἐν ᾧ εἰσὶ τὰ πυκτία, δίφθογον . Πύματον . ἔσχατον. παρὰ τὸ πυθμὴν ὀνομάζεται ἐλλείψει τοῦ θ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀγγείων· ὁ γὰρ πυθμὴν ἔσχατος, εἰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχει. πύματος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ θ πύματος καὶ πύματον. [καὶ πυμάτιον.] Πυξίον . τὸ πινακίδιον. Πῦος . τὸ σεσηπὸς αἶμα. καὶ τὸ γάλα ὁμοίως. Ἀριστοφάνης πῦος ἡμῖν ἔνδον—. τὸ πεπηγὸς γάλα, διὰ τὸ καὶ αὐτὸ μεταβεβῆσθαι. καὶ ἔμπυον τὸ γαλακτώδες τῇ ὁμοιότητι ὑγρόν. Πῦρ . ἐν τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστὶ, κοῦφον τε καὶ ἀνωφερέστερον, καυστικόν τε καὶ φω-

pi 1598 τιστικόν, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ κτισθέν. φησὶ γὰρ ἡ γραφή· καὶ εἶπεν ὁ θεός· γεννηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. οὐχ ἕτερον γὰρ ἐστὶ τὸ πῦρ, εἰ μὴ τὸ φῶς. ἐποίησε δὲ αὐτὸ καλλωπισμὸν καὶ κόσμον πάσης τῆς ὁρατῆς κτίσεως. ἄφελε γὰρ τὸ φῶς, καὶ πάντα ἐν τῷ σκότει ἀγνώστα διαμένουσι, τὴν οἰκείαν μὴ δυνάμενα ἐπιδείξασθαι εὐπρέπειαν. ἐκάλεσε δὲ ὁ θεὸς τὸ μὲν φῶς ἡμέραν, τὸ δὲ σκότος, νύκτα. σκότος δὲ ἐστὶν οὐκ οὐσία τις, ἀλλὰ συμβεβηκός· φωτὸς γὰρ ἐστὶ στέρησις· ὁ γὰρ ἀὴρ οὐκ ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ ἔχει τὸ φῶς. αὐτὸ οὖν τὸ ἐστερηθῆναι τὸν ἀέρα φωτὸς, σκότος ἐστὶ, καὶ οὐχ ἡ οὐσία τοῦ ἀέρος ἐστὶ σκότος, ἀλλ' ἡ τοῦ φωτὸς στέρησις, ὅπερ συμβεβηκὸς μᾶλλον δηλοῖ ἢ περ οὐσίαν. Πῦρ ἐγειρόμενον . ζωपुरούμενον, ἀναφλεγόμενον διὰ τῆς ὑποκαίουσης τοῦτο καὶ τρεφούσης ὕλης. Πυρίκαυστον . ὑπὸ πυρὸς κεκαυμένον. καὶ πυρίφλεκτον. Πυρεῖον καὶ πυρήϊα . τὰ ζύλα. ἃ τριβόμενα πῦρ ἐγγεννᾷ. τινὲς

δὲ τοὺς πυρεκβόλους λίθους λέγουσι. —τὸ δ' αὖτε πυρήϊα δινεύεσκον. Πῦρ . οὐσία ξηρὰ καὶ θερμὴ καὶ κούφη καὶ φωτιστικὴ, καταυγαστικὴ τε καὶ καυστικὴ. Πύσμα . ἐρώτημα ἢ μάθημα. ἐκ τοῦ πύθω, τὸ μανθάνω. Πυρηνάϊον . ὄρος.

pi 1599 (1t) (Ῥῆμα.) Πύθω . τὸ σήπω. καὶ μανθάνω καὶ ἀκούω. ἐξ οὗ καὶ τὸ πυνθάνω. αἰσchrὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. οἶμαι ἀπὸ τοῦ πεύθω πύθω. τὸ δὲ πεύθω ἀπὸ τοῦ κεύθω· ὁ γὰρ ἐρωτῶν ἢ μανθάνων τι, περὶ τινος ἀποκεκρυμμένου πράγματος ἐρωτῶν μανθάνει. Πυθοίατο . μάθοιεν. ἀπὸ τοῦ πεύθω, τὸ ἐρωτῶ. ὁ δευτερος ἀόριστος ἔπυθον· τὸ παθητικὸν ἐπυθόμην· τὸ εὐκτικὸν πυθοίμην, πύθοιο, πύθοιτο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α πυθοίατο. Πυθέσθαι . μαθεῖν. Πύθωμαι . ἀκούσω. καὶ πύθωνται. πυθόμενος δὲ μικρόν. Πυκάζω . κοσμῶ σκιάζω. κατὰ μέν τινας τὸ καλύπτω, κατὰ δέ τινας τὸ βλαστάνω. καὶ πύκασε καὶ πυκάζουσι. Πυθάνομαι . ἐρωτῶ. Πυρπολεῖται . καίεται. ἐμπυρίζεται. Πυρσομορφοῖ . πυριμόρφους ποιεῖ. Πυτίζειν . παρὰ τὸ πτύω πτυτίζω ἐστὶ παράγωγον, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ πτυίζω. ὡς παρὰ τὸ πτύσσω, πτύζω, πτύξ καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ πύξ. τινὲς δὲ παρὰ τὸ φυσῶ, φυσίζω, καὶ ἐναλλαγῇ τῶν στοιχείων πυτίζω. (Ἐπίρρημα.) Πύκα . συνετῶς, ἐπιμελῶς, πυκνῶς, παρὰ τὸ

pi 1600 πτύσω πτύκα· τὸ δὲ πτύσσω οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ ἐπιπίπτειν ἕτερον ἐτέρῳ καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ πύκα. τὸ δὲ πτύσω, πτύζω, πτύξ καὶ πύξ ἐπὶ τῆς πυγμῆς, διὰ τὸ πτύσσειν τοὺς δακτύλους ἐν τῷ πυκτεύειν. Πυκινῶς . συνετῶς φρονίμως πυκνῶς. Πυργηδόν . δίκην πύργου. Τὸ Π μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Πῶγων . παρὰ τὸ πῆσσω, πέπηγα, πήγων καὶ πῶγων, ὁ πεπηγὼς καὶ ἐδραῖος τόπος, καὶ πωγωνίας, καὶ πωγωνιήτης, καὶ πωγωνηήτης διὰ τοῦ η. * ἔστι καὶ πωγωνίας ἀστροειδὲς πυρὸς ἄθροισμα, ἔμπροσθεν ἔχον τὰς ἀκτῖνας πῶγωνος δίκην. * Πωλευτικός . παιδευτικός. Πωλικός . γενναῖος. Πωλοδάμνης . ὁ στρατῶρ ὁ τοὺς πῶλους δαμάζων. Πῶλος . ὁ αἰίδαρος ἢ ὁ νέος ἵππος. πόαλος τις ὢν. παράγωγον, ὡς ἵππος ἵππαλος. ὁ περὶ πόαν ἀλλόμενος. Πωλικῶ . γενναίῳ, παιδικῶ. πωλικῶ σκιρτήματι. Πῶρος . ὁ λίθος. καὶ ὄνομα κύριον. Πώρινος . ὁ λίθινος. Πωριαῖος . τραχύς.

pi 1601 Πῶρος . ὁ λίθος. παρὰ τὸν πῆσσω μέλλοντα πηρὸς καὶ πῶρος τροπῇ τοῦ η εἰς ω . ὡς ἀρήγω ἀρωγός, καὶ ῥήσσω ῥηχμός καὶ ῥωχμός. σημαίνει δὲ ῥῆξιν ἢ τόπον κεχαραγμένον ὑπὸ ὀμβρίων ὑδάτων. Πῶϋξ . κύριον. (Θηλυκόν.) Πωλεία . ἡ τοῦ ἵππου παίδευσις. Πώρωσις . ἡ ἀναισθησία. Πῶϋγες . αἱ αἰθυαὶ αἱ κληθεῖσαι βοϋγες. παρὰ τὴν βοήν καὶ τὴν ἰϋγὴν. (Οὐδέτερον.) Πωλητήριον . τὸ πρατήριον. Πωλιτώριον δὲ τόπος, ι. Πωλίον . τὸ πτηνόν. Πωμήριον . τὸ τοῦ τείχους καλλώπισμα. Πῶμα . τὸ σκέπασμα. πόμα δὲ τὸ πινόμενον, μικρόν. Πῶπανα . εἶδος πλακούντων. μικρογραφῶ ἐγὼ τὸ πόπανα. Πῶων . ὄρος. Πῶϋ . τὸ ποίμνιον. παρὰ τὴν πόαν, ἣν νέμεται. ἢ παρὰ τὸ πῶ, τὸ πίνω, πῶϋ, ὅτι ποτῶ ἥδεται.

pi 1602 ἢ παρὰ τὸ πῶ, τὸ κτῶμαι, ἐξ οὗ καὶ πάσασθαι, τὸ κτήσασθαι. τὸ πῶϋ, τοῦ πῶεος. (Ῥῆμα.) Πωλεύω . ἵππων ἐπιμελοῦμαι. καὶ πωλεία, ἡ τῶν ἵππων παίδευσις. Πωλῶ . τὸ πιπράσκω. παρὰ τὸ πολῶ, τὸ συναναστρέφομαι· ἐπειδὴ ὁ πωλῶν περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀναστρέφεται, ἵνα θεωρῇται ὑπὸ πάντων. πολῶ τὸ ἀναστρέφομαι, μικρόν. ὁμοίως καὶ πολεῖται. πωλεῖται δὲ εἰς τὸν Ὅμηρον μέγα. πωλεῖταιί τις δεῦρο γέρων ἄλιος νημερτής. Πωλέσκετο . συνανεστρέφετο· διῆγεν. ἔστι πολῶ τὸ ἀναστρέφομαι, ὁ μέλλων πολέσω, πλεονασμῷ τοῦ κ πολέσκω, ὡς ἀρῶ, ἀρέσκω· ὁ παθητικὸς πολέσκομαι, ἐπολεσκόμην, ἐπολέσκεο, ἐπολέσκετο καὶ πολέσκετο, καὶ ἐκτάσει ποιητικῇ τοῦ ο εἰς ω μέγα πωλέσκετο. ὡς τό· ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν. Πωρωθεῖς . ἀπολιθωθεῖς. ἢ ἀναισθητήσας. (Ἐπίρρημα.) Πῶμαλα; ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Πῶποτε . ἀντὶ τοῦ ποτέ. * ω ποῦ πόθεν. *

rho 1603 (1p) Ῥ· Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Ῥαγδαῖος . σφοδρός. καὶ ῥαγδαῖος ἦν ὑετός. Ῥαδιουργός . πλαστογράφος. ἢ ὁ μετὰ πανουργίας τι διαπράττων. Ῥαβουνί . διδάσκαλος ἐρμηνεύεται.

ῥάθυμος . ἀναπεπτωκώς, παρὰ τὸ ῥέειν τὸν θυμόν. ἢ παρὰ τὸ ῥᾶον θυμοῦσθαι. ῥαιβός . ὁ διεστραμμένος, ὁ πλάγιος. παρὰ τὸ ῥᾶον βαίνειν, κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ ῥαίω, τὸ φθείρω, καὶ τὸ βαίνω ραιβός· ὃν καλοῦσιν οἱ πολλοὶ σκελλὸν καὶ διεστραμμένον. ῥαῖδος . ὄνομα θηρίου. ῥαϊκός . ὁ ῥωμαῖος. ῥεῖχος· φιλεῖ εἶναι γραικός, ἀποβολὴ τοῦ γ ραϊκός. ῥαιστήρ . σφαῖρα σιδηρᾶ. ῥαιφερενδάριος . ἀξίωμα ἐκκλησιαστικόν. ῥακᾶ . ἀντὶ τοῦ σὺ ἐρμηνεύεται τῇ Σύρων γλώσσει, ὡς τό· ἄπελθε σὺ· ἢ εἰπὲ τῷ δεῖνι σὺ. τινὲς δὲ τῶν Ἑβραίων φωνῇ κατάπτυστον ἐρμηνεύουσι. ῥᾶστος . ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον, ὅτι πρῶ-

rho 1604 τον μὲν εὔρηται κατὰ διάστασιν ῥήϊστη, ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥᾶον γέγονε ῥᾶστος. ῥάχος . ὁ σκόλοψ ὁ ἀκανθώδης, καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων. ἐπεὶ ἀποξύνεται ἐν τῷ ἀποτέμνεσθαι καὶ ῥαγῶσαι. ῥάδαμνος . κλάδος. τοῦ Ψελλοῦ· ῥάδαμνος κλάδος καὶ βλαστός, ῥῶπος ποικίλος φόρτος. (Θηλυκόν.) ῥάβδος κυρίου . παιδεία ἢ πρὸς διόρθωσιν τοῦ παιδευομένου. ῥάβδω . ἐπιτιμίου λόγῳ. εῖρηται ῥάβδος παρὰ τὸ ῥάσσω, ἢ παρὰ τὸ ῥαπίζω, ἢ παρὰ τὸ ῥᾶον βαίνειν. ῥάβδος σιδηρᾶ . ἢ τῶν Ῥωμαίων ἐξουσία. ῥαδιουργία . δόλος, ἀπάτη. ἢ τὸ πράττειν τι μετὰ πανουργίας. ῥαθυμία . ἡ ἀμέλεια, ἡ ῥαστώνη. ῥαθάμιγγες . σταγόνες, ῥανίδες, καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός. ῥάβεννα . πόλις. ῥάμνος . φυτὸν ἀκανθώδες. παρὰ τὸ ῥᾶον τέμνεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ῥᾶον δονεῖσθαι, τροπῇ τοῦ δ εἰς μ.

rho 1605 † ῥαϊκάμη . ἡ ῥαστώνη.† † ῥαιστήρα . σφαῖρα σιδηρᾶ.† † ῥάμνος .† † ῥαπίς . ῥάβδος.† ῥαστώνη . εὐχέρεια, εὐκολία, ἢ ῥαθυμία. παρὰ τὸ ῥᾶστος. ῥαχήλ . κύριον. ἐρμηνεύεται ἀμνάς, ἢ ποιμαίνουσα. ῥαχίας . τὰς ἐκ θαλάσσης πέτρας. ἢ ῥαχία τόπος ὑψηλός. ῥάχισ . ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τοῦ ῥῆξις εἶναι, καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων· ὡς δὲ τινες, τράχισ, διὰ τὴν τραχύτητα τῶν συνεστηκότων αὐτῇ κονδύλων. ῥαφίς . ἡ βελόνη. καὶ ὄνομα ἰχθύος. ῥαψωδία . ἀπόκομμα ποιήματος, περιλαβὸν καὶ ἔχον ἐν ἑαυτῷ ὀλίγην τινὰ καὶ μικρὰν περιπέτειαν. περιπέτεια δὲ ἐστὶν ὑποθέσεως σύμπτωμα. ὡς ἡ ἄλφα Ὀμήρου ἔχει ὀργὴν Ἀχιλλέως· καὶ ἡ β ἀπάτην ὀνειρόν· καὶ ἡ γ Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου μονομαχίαν. ἢ ῥαψωδία ἐστὶ μέρος ποιήματος, ἐμπεριειληφὸς τινὰ ὑπό-

rho 1606 θεσιν. παρὰ τὸ ῥάπτω καὶ τὸ ῥῶδι γίνεται ῥαβδωδία, καὶ τροπῇ τοῦ βδ εἰς ψ ῥαψωδία. ῥαάβ . κύριον. τὴν Χαναναίαν λέγει. (Οὐδέτερον.) ῥάδιον . εὐκόλον. ἔχει τὸ ι. ἐπειδὴ εὔρηται κατὰ διάστασιν ῥήϊδιον, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥεῖα γέγονε ῥεῖδιον, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η καὶ συναιρέσει ῥήϊδιον. οὐκ ἐγένετο ῥάδιον ἀπὸ τοῦ ῥᾶος, ῥάου. ῥαδαλόν . εὐδιάσειστον, χαῦνον. ῥαῖδιον . τὸ φορεῖον. καὶ ῥαῖδον ἄρμα σκεπαστόν. ῥαῖκυλον καὶ ῥαῖκλον . τοπικά. ῥάκος . περιαισχύνιον. ὁ καλούμενος μανδύας Περσικῇ γλώττῃ. παρὰ τὸ ῥήσσω ῥήξω, ῥῆχος καὶ ῥάχος, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ ῥάκος. ῥαντόν . ποικίλον. ῥαιστόν . φθαρτόν. ῥᾶον . εὐκόλον. * ῥάμφος . κυρίως ἡ ῥίς τῶν ὀρνέων. * ῥάρος . τὸ βρέφος, οἱ δὲ ὄνομα τόπου. οἱ δὲ τὴν γαστέρα. καὶ ῥάριον.

rho 1607 (1^{ος}) (Ῥῆμα.) ῥαγήσεται . ἐκπηδήσει. ῥαγῶσαι . τεμεῖν. ῥαδιουργεῖν . ἀπατᾶν, ἢ τὸ μετὰ πανουργίας τι διαπράττεσθαι. τὰ παρὰ τὸ ῥάδιον ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον, οἷον ῥάθυμος, ῥαθυμία, ῥαστώνη. ῥαιβώσας . κάμψας. ῥαδανίζειν . τὸ τινάσσεσθαι. † ῥαιδαστίζει . τὸ σκοπεῖ.† † ῥαίθω . τὸ φθείρω.† ῥαῖσαι . κουφίσαι. † ῥαῖσαι τὸ ἐξ ἀρρώστιας βελτίω γενέσθαι.† * ῥαπίζειν . τὸ παίζειν κατὰ τοῦ προσώπου. κολαφίζειν δὲ κατὰ τοῦ τραχήλου. * (Ἐπίρρημα.) ῥαδίως . εὐκόλως. ῥαόνως . εὐκόλως. καὶ ῥᾶον, καὶ ῥάως. Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) ῥεάτης . ποταμός. ῥεγεῶνες . οἱ βαφεῖς.

rho 1608 ῥεῖτης . ὁ ῥέων. καὶ ῥεϊτός. ῤεμβασμός . ἀχαλίνωτος ἔννοια καὶ ζωῆς ἀφανισμός. ῤεγεῖς . οἱ βαφεῖς. ῤεφάν . εἶδωλον. (Θηλυκόν.) ῤεβέκκα . κύριον. ἐρμηνεύεται ὑπομονή. ῤειώνη . ἡ Ἥρα. ῤεῖα . θεά. ῤένδα . ζώνη· λωρίον, ὃ οἱ βασιλεῖς διαζώννυνται. * ῤέα . ἡ Δημήτηρ. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαδίου. ἢ ἡ τῆς πετρώδους καὶ ὀρείας γῆς δύναμις. ἢ δὲ Δήμητρα τῆς

πεδινης καὶ γονίμου. ἢ καὶ τίκει τὴν κόρην ἡγουν τὸν κόρον ἐκ τῶν φρυγανωδῶν σπερμάτων.
διὸ καὶ κατέστεπται τὸ βρέτας αὐτῆς στάχυσι. κόρη μὲν οὖν ἡ δύναμις ἡ σπερματοῦχος·
Πλούτων δὲ ὁ ὑπὸ γῆν ἰὼν ἥλιος, καὶ τὸν ἀφανῆ περινοστῶν κόσμον κατὰ τὰς χειμερινὰς
τροπὰς. * (Οὐδέτερον.) Ῥέγος . τὸ βάμμα. ἀλιπόρφυρον ῤέγος, καὶ ῤεγεῖς οἱ βαφεῖς. Ῥεέθρων .
ῤεσματων. καὶ ῤεῖθρων.

rho 1609 Ῥέθη . τὰ μέλη. ψυχὴ δ' ἐκ ῤεθέων παμένη— διὰ τὸ φαίνεσθαι τὰ ἡθη δι' αὐτῶν· οὕτω γὰρ ἐκ
τῆς ποιᾶς αὐτῆς συστάσεως τὰ τῆς ψυχῆς πάθη θεωροῦμεν, χαϊρούσης, λυπούμενης,
ὀργιζομένης. καὶ ῤέθος τὸ πρόσωπον, Αἰολικῶς. (Ῥῆμα.) Ῥεῖς . ῤεῖς . ἐὰν ῤεῖς δὲ, ἡ . ἐὰν ῤεῖς
δὲ, δίφθογγον. Ῥέζει . πράττει. Ῥέζεσκον . ἔπραττον. Ῥέξαι . τὸ βάψαι· καὶ οἶον μεταποιῆσαι.
Ῥεόντων . παρερχομένων. ῤαιόντων δὲ, τῶν φθειρομένων, δίφθογγον. Ῥέπει . κλίνει.
Ῥέχθεον . ἐστέναζον. (Ἐπὶ ῤήμα.) Ῥέα . εὐκόλως, καὶ ῤεῖ. Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.)
Ῥήβας . ποταμὸς πλησίον Βιθυνίας πλωτὸς, παρ' ᾧ ἀκτὴ ἐστὶ μέλαινα καλουμένη. Ῥήβαν
ὠκυρρόην ποταμὸν ἀκτὴν τε μέλαιναν.

rho 1610 Ῥηγίας . ποταμὸς. Ῥηγῖνος . τοπικός. Ῥηγεύς . ὁ βαφεύς. Ῥηγῖλος, Ῥηγίλαος καὶ Ῥηγούλος .
ὀνόματα κύρια. Ῥηγμῆν . ὁ αἰγιαλός. Ῥηῖστερος . εὐχερέστερος. Ῥηλαιμός . τόπος. Ῥῆνος .
ὄνομα ποταμοῦ. Ῥῆνες . πρόβατα. ἡ εὐθεῖα ῤῆν, ῤηνός, ῤῆνες, Ῥηξήνορες . ἀνδρεῖοι. Ῥήτωρ .
δυνατὸς ἐν λόγοις, ἢ καλλιπερίας ῤημάτων δημιουργὸς καὶ συνθέτης. Ῥηχᾶβ καὶ Ῥηχαβῖν .
ὀνόματα κύρια. Ῥῆψ . ὄνομα ζώου. Ῥήτωρ . πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιστήμων καὶ ἐφ' ἐκάτερα
ἐνδόξων κατασκευαστής. παρὰ τὸ ῤῆδην λέγειν, ἢ παρὰ τὸ συνηγορεῖν τῷ νόμῳ. ῤῆτρα γὰρ ὁ
νόμος, Δωρικῶς. (Θηλυκόν.) Ῥηβαντία . πόλις. Ῥηδουντία . πόλις. Ῥῆσις . ἡ φράσις καὶ ὁ
λόγος. Ῥητῶν . ἡμερῶν ὠρισμένων.

rho 1611 Ῥητὴ κρίσις . ἡ κακίστη συμφωνία, ἣν καὶ ὁ ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος λέγει. Ῥητίνη . κύριον. καὶ
τὸ τῆς πεύκης ὑγρόν. Ῥῆτρα . ἡ συνθήκη ἢ ἐπὶ ῤητοῖς· ἢ ῤητορεία. καὶ ῤητροσύνη. Ῥητορικὴ
τέχνη . ἢ πειθοῦς δημιουργὸς πιστευτικῆς περὶ δίκαια καὶ ἄδικα μετὰ λόγου καὶ ἐμπειρίας. ἢ
δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου, ἐν πράγματι πολιτικῷ τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν ἢ τοπικῶς
εἰπεῖν κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον. (Οὐδέτερον.) Ῥῆγος . τὸ βαπτὸν ἱμάτιον, ἢ τὸ πορφυροῦν
περιβόλαιον. ῤέξαι δὲ τὸ βάψαι καὶ οἶον μεταποιῆσαι. Ῥῆγιον . πόλις Σικελίας. εἴρηται δὲ,
ἐπειδὴ σεισμοῦ γενομένου ἀπετελέσθη τὰ ἐκεῖ ῤαγέντα τοῦ τόπου ἐκείνου. Ῥῆῖτερον .
εὐκολώτερον. ῤῆῖδιον. ἀπὸ τοῦ ῤέω ῤεῖδιον, καὶ κατ' ἔκτασιν ῤῆῖδιον. ῤηῖδος ῤῆῖδιον γὰρ
ἔπος εἰπεῖν. ῤῆῖστον . εὐκόλον. ῤῆγιον . τόπος ἔξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ῤῆμα . ὁ λόγος
καὶ τὸ πρόσταγμα. ὥς τό ῤῆμα κυρίου ἐγένετο ἐπ' αὐτόν. ἢ ῤῆμα ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ κατὰ
συνθήκην μετὰ χρόνον. ὥς δὲ Πλάτων, φωνὴ πράξεως ἢ πάθους σημαντικὴ. ῤῆμα . λέξις
ἄπτωτος, ἐπιδεικτικὴ χρόνων τὲ καὶ προσώπων καὶ ἀριθμῶν, ἐνέργειαν ἢ πάθος παριστῶσα.
διατί εἶπεν ἄπτωτος; ἐπειδὴ πτώσεις οὐκ ἐπιδέχεται. διατί εἶπεν ἐπιδεκτικὴ χρόνων τὲ καὶ
προσώπων καὶ ἀριθμῶν;

rho 1612 ἐπειδὴ πρόσωπα καὶ χρόνους καὶ ἀριθμοὺς ἐπιδέχεται. διατί εἶπε μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους;
ἐπειδὴ παρεμφαίνει τὴν ἐνέργειαν καὶ τὸ πάθος· ἐνέργειαν μὲν, οἶον τύπτω· πάθος δὲ, οἶον
τύπτομαι. ἢ ῤῆμα ἐστὶ μέρος λόγου ἄπτωτον, ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους
δηλοῦν. μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους ἢ οὐδετέρου προσώπου σημαντικόν· ὥστε καὶ τὰς τῆς ψυχῆς
διαθέσεις δηλοῖ. διατί εἶπε μέρος λόγου; ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὀκτῶ μερῶν τοῦ λόγου ἐν μέρος ἐστὶ τὸ
ῤῆμα. μέρη δὲ τοῦ λόγου εἰσὶν ὀκτὼ· ὄνομα· ῤῆμα· μετοχὴ· ἄρθρον· ἀντωνυμία· πρόθεσις·
ἐπὶ ῤῆμα· σύνδεσμος. διατί εἶπεν ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν; διὰ
τὰ χρονικὰ ἐπὶ ῤῆματα, οἶον χθές· σήμερον· αὔριον. ἰδοὺ γὰρ καὶ αὐτὰ χρόνου σημαντικὰ εἰσι
καὶ διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, ἀλλ' ἐν ἀλλοτρίαις φωναῖς, καὶ οὐκ ἐν ἰδίῳ
μετασχηματισμοῖς· οὐδὲ γὰρ μετέχει τὸ χθές τοῦ σήμερον, αὔριον, ἀλλὰ τελεία φωνὴ τῆς

μεταλλαγῆς ἐγένετο. τὰ μέντοι ῥήματα ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφόρους δηλοῦσι χρόνους, καὶ οὐκ ἐν ἀλλοτρίαις φωναῖς. διατὶ εἶπεν οὐδετέρου προσώπου σημαντικόν; διὰ τὴν ἀκρίβειαν, ἐπειδὴ εἰσὶ τινὰ ῥήματα, ἃ οὔτε ἐνέργειαν οὔτε πάθος δηλοῦσιν, ἅτινα καὶ οὐδέτερα λέγονται, ὡς ἐπὶ τοῦ ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω. διατὶ εἶπεν ὥστε καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις δηλοῖ; ἐπειδὴ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἔχουσι πρόσωπα, ὡς τὰ ὀριστικά, προστακτικά, εὐκτικά, ὑποτακτικά, ἅτινα καὶ διαθέσεις ψυχῆς ἔχουσι· τὰ δὲ εἰσιν οὕτως χωρὶς προσώπων, ὡς τὰ ἀπαρέμφοτα. παρέπεται [δὲ] τῷ ῥήματι ὀκτώ· ἐγκλίσεις· διαθέσεις· εἶδη· σχήματα· ἀριθμοί· πρόσωπα· χρόνοι καὶ συζυγία. ἔγκλισίς ἐστι βούλημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον. ἐγκλίσεις δὲ εἰσὶ τέσσαρες· ὀριστική· προστακτική· εὐκτική· ὑποτακτική. ἡ γὰρ ἀπαρέμφοτος οὐκ ἔστι κυρίως ἐγκλisis, ἀλλὰ καταχρηστικῶς. καὶ διατὶ οὐκ ἔστι κυρίως ἐγκλisis; ἐπειδὴ ἐγκλisis λέγεται βούλημα ψυχῆς· ἡ δὲ ἀπαρέμφοτος, μὴ ἔχουσα βούλημα ψυχῆς, εἰκότως οὐδὲ ἐγκλisis ἐστι. προτέτακται δὲ ἡ ὀριστική τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, ἐπειδὴ, ὥσπερ ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἡ ὀρθὴ πτώσις πρώτη ἐστίν, εὐθεῖα οὕσα τοῦ ὀνόματος, οὕτω καὶ ὀριστικὴ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων. διάθεσις δὲ ἐστίν ἡ τοῦ σώματος μετάθεσις. ἡ διάθεσις ἐστὶ δρᾶσις ἢ πείσις, ἐν αἷς διατίθεται ἡ ψυχὴ, ὡς ἐνεργοῦσα τὴν ἡ πάσχουσα. διαθέσεις δὲ εἰσὶ τρεῖς· ἐνέργεια· πάθος· μεσότης. μέση δὲ διάθεσις ἐστίν ἡ ἐκατέρων τῶν μερῶν μετέχουσα, ἡ γὰρ ἐνεργείας καὶ πάθους. εἶδος δὲ ἐστὶ φωνῆς εἰκὼν τὴν ἐν αὐτῇ δηλοῦσαν πρώτην ἢ δευτέραν σχέσιν. εἶδη δὲ δύο εἰσὶ, πρωτότυπον καὶ παράγωγον. σχῆμα δὲ ἐστὶ λέξεων ποσότης ὑφ' ἓνα τόνον καὶ ἐν πνεῦμα ἀδιαστάτως ἀγομένη, ἐν ἀπλότητι ἢ συνθέσει. σχήματα δὲ εἰσὶ τρία· ἀπλοῦν, σύνθετον, παρασύνθετον. ἀριθμός ἐστι σωρεία μονάδων ἢ μονάδος σύνθεσις. ἀριθμοὶ δὲ εἰσὶ τρεῖς· ἐνικός, δυϊκός καὶ πληθυντικός. πρόσωπα δὲ εἰσὶ τρία· πρῶτον, δεύτερον, τρίτον. πρῶτον δὲ πρόσωπον ἐστὶ τὸ ἀφ' οὗ ὁ λόγος· δεύτερον, τὸ πρὸς ὃν ὁ λόγος· τρίτον, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος. * οἷον λέγει. * χρόνος δὲ ἐστὶ πλατικός ἐνιαυτός, ἢ ἀκαριαῖος ἅμα δὲ τὸ βούλεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι. τρεῖς δὲ εἰσὶ χρόνοι· ἐνεστώς· παρεληλυθώς· μέλλων. καὶ ἐνεστώς ἐστὶν ὁ ἐνισταμένην καὶ ἀπλήρωτον ἔχων τὴν σημασίαν· παρεληλυθώς δὲ, ὁ ἤδη παρελθών· μέλλων δὲ, ὁ μήπω γεγονώς. συζυγία δὲ ἐστὶ συνέλευσις καὶ συμφωνία δύο συλλαβῶν εἰς μίαν συλλαβὴν, ἢ ἀκόλουθος ῥημάτων κλisis. συζυγία δὲ ποίου μέρους λόγου ἐστίν; ὀνόματος. ποίου γένους; θηλυκοῦ. ποίου ἀριθμοῦ;

ἐνικοῦ. ποίας πτώσεως; γενικῆς τῶν ἐνικῶν. πῶς ἐστίν ἡ εὐθεῖα; ἡ συζυγία. πόθεν γίνεται; ἐκ τῆς σὺν προθέσεως καὶ τοῦ ζυγός· τὸ δὲ ζυγὸς παρὰ τὸ δύο ἄγειν, δυαγὸς καὶ ζυγός. καὶ ὥφειλεν εἶναι συνζυγία, ἀλλ' ἡ σὺν πρόθεσις συντιθεμένη μεθ' ἑτέρας λέξεως, τῆς ἀπὸ τῆς ζ' ἀρχομένης, τέλεον ἀποβάλλει τὸ ν, οἷον συζητῶ, συζυγία. πόθεν δὲ χρόνος; παρὰ τὸ ῥέω ῥόνος καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ χρόνος. εἶδη δὲ τῶν παραγῶγων εἰσὶν ἑπτὰ· πατρωνυμικόν· κτητικόν· συγκριτικόν· ὑπερθετικόν· παρώνυμον καὶ ῥηματικόν. πατρωνυμικόν ἐστὶ τὸ κυρίως ἀπὸ πατρὸς ἐσχηματισμένον, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἀπὸ προγόνων κυρίως γινόμενον καὶ εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ ἀναλυόμενον. πόσοι τύποι τῶν πατρωνυμικῶν ἀρσενικῶν; τρεῖς· ὁ εἰς δης· ὁ εἰς ὦν· ὁ εἰς αδιος. ὁ εἰς δης, οἷον Ἀτρείδης· ὁ εἰς ὦν, οἷον Ἀτρείων· ὁ εἰς αδιος, οἷον Ὑρράδιος. Ἀτρείδης δὲ ποίου εἶδους τῶν παραγῶγων; πατρωνυμικοῦ δευτέρου τοῦ εἰς ὦν, οἷον Ἀτρείων. Ὑρράδιος ποίου εἶδους τῶν παραγῶγων; πατρωνυμικοῦ. ποίου τύπου τῶν πατρωνυμικῶν; τρίτου, τοῦ εἰς αδιος πόσοι τύποι τῶν θηλυκῶν; τρεῖς· ὁ εἰς ις· ὁ εἰς ας· ὁ εἰς νη. ὁ εἰς ις, οἷον Πριαμῖς· ὁ εἰς ας, οἷον Πελιάς· ὁ εἰς νη, οἷον Ἀδρηστίνη. τῶν οὐδετέρων μία μὲν ἐστὶν εἰς ὦν κατάληξις, ἔχει δὲ παραλήξεις ἕξ. οἷον, πεδίον· ξυλάριον· λεξειδίον· μειρακύλλιον· χρυσάφιον· ζωῦφιον.† Νηλήϊοι ἵπποι, οἱ τοῦ Νηλέως, ποίου εἶδους τῶν παραγῶγων; κτητικῶν. καὶ τί ἐστὶ κτητικόν; τὸ ὑπὸ τὴν κτῆσιν ἐμπεπτωκός, ἐμπεριειλημμένου τοῦ κτήτορος, διαφέρει δὲ τὸ πατρωνυμικὸν τοῦ κτητικοῦ· καὶ γὰρ τὸ πατρωνυμικὸν ἐκ μόνου τοῦ κυρίου γίνεται, τὸ δὲ κτητικὸν ἐκ κυρίου καὶ προσηγορικοῦ. τί δὲ ἐστὶ συνεκφαντικόν; τὸ συνεκφαίνον τῇ τέχνῃ,

εἴτε γραμματικὸν, εἴτε φιλόσοφον. πόσοι τύποι τῶν κτητικῶν; δύο· ὁ εἰς ὅς καθαρὸν, οἶον δόλιος· ὁ εἰς κοῦς, οἶον Αἰολικός. πόσοι τύποι τῶν συγκριτικῶν; τρεῖς· ὁ εἰς τερος, οἶον ὀξύτερος, βαρύτερος, βραδύτερος· ὁ εἰς ὧν καθαρὸν, οἶον καλλίων, βελτίων· ὁ εἰς σων, οἶον κρείσσων,

rho 1615 ἥσων. σύγκρισις δέ ἐστιν ἡ τῶν πρωτοτύπων ἐπαύξησις, οἶον ὀξὺς, ὀξύτερος. τύποι δὲ τῶν ὑποκοριστικῶν ἕξ· ὁ εἰς ὧν δυσύλλαβος, οἶον Βάκχων, ὁ Βακχυλίδης· ὁ εἰς ὧν παραληγόμενος, οἶον μωρείων, ὁ μωρός· ὁ εἰς αῖ, οἶον ῥόδαξ, ὁ ῥόδιος· ὁ εἰς ας, οἶον Ζηναῖς, ὁ Ζηνόδωρος, καὶ Μητραῖος, ὁ Μητρόδωρος· ὁ εἰς κοῦς, οἶον γραμματικός· ὁ εἰς λος, οἶον ναυτίλος, ὁ ναύτης. πόσα ὑποπέπτωκε τῷ ὀνόματι; εἰκοσιτέσσαρα. τί καὶ τί; κύριον· προσηγορικόν· ἐπίθετον· πρὸς τι ἔχον· ὡς πρὸς τι ἔχον· ὁμώνυμον· συνώνυμον· διώνυμον· ἐπώνυμον· φερώνυμον· ἔθνικόν· ἐρωτηματικόν· ἀόριστον· ἀναφορικόν, ἢ καὶ ὁμοιωματικόν, καὶ δεικτικόν, καὶ ἀνταποδοτικόν· καλεῖται· περιληπτικόν· ἐπιμεριζόμενον· περιεκτικόν· πεποιημένον· γενικόν· ἰδικόν· τακτικόν· ἀριθμητικόν· μετουσιαστικόν· ἀπολελυμένον. ποῖω ὀνόματι ὑποπέπτωκε; τῷ γενικῷ καὶ τῷ κοινῷ. καὶ ποῖον λέγεται γενικὸν ἐνταῦθα; τὸ ὄνομα. καὶ ποῖα εἰσὶ τὰ αὐτὰ εἶδη; τὸ κύριον καὶ τὸ προσηγορικόν. ποσαχῶς τὸ εἶδος; διχῶς κατὰ φωνὴν καὶ κατὰ σημασίαν. ποσαχῶς διαιρεῖται τὸ παράγωγον; πενταχῶς εἰς πατρωνυμικόν· κτητικόν· συγκριτικόν· ὑπερθετικόν· ὑποκοριστικόν· παρώνυμον καὶ ῥηματικόν. διαθέσεις δὲ τοῦ ὀνόματος εἰσὶ δύο· ἐνέργεια καὶ πάθος. κριτὴς ποίας διαθέσεως; ἐνεργητικῆς. κριτὴς δὲ ὁ κρίνων καὶ ἐνεργῶν. κριτὸς ποίας διαθέσεως; παθητικῆς. κριτὸς γὰρ λέγεται ὁ κρινόμενος καὶ πάσχων.

rho 1616 Ῥηξίφλοιον . τὸ ῥῆσσον τὸν φλοιόν. Ῥήσιον . τόπος. Ῥησείδιον . ἡ μικρὰ ῥῆσις, ἀπὸ τοῦ ῥήσεως ῥησείδιον, εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ῥῆσιος γέγονε, διὰ τοῦ ι. ὡς λέξις λεξίδιον. (Ῥῆμα.) Ῥηγνύω . τὸ ἐκπέμπω. Ῥήγνυσκεν . ἐκ τοῦ ῥηγνύω, ῥήγνυσκεν. Ῥήσσω . τὸ ῥηγνύω. Ῥητρεύω . ῥητορεύω. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ῥηϊδίως . εὐκόλως, ῥαδίως. Ῥητῶς . σαφῶς, φανερώς. ὁ Ἀπόστολος τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς. καὶ ῥητῶς ἀντὶ τοῦ λεκτῶς. Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Ῥιγεδανός . ὁ φρικώδης. Ῥικνός . ὁ διεσχισμένος καὶ διεφθαρμένος. ῥικνοῖς ἐπισκάζουσα πόδεσσι. Ῥίνος . τὸ δέρμα. ἀπὸ τοῦ ῥίνη, ὅπερ εἶδος ἰχθύος ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ ῥιον, τὸ ἀκρωτήριον. ὁ δὲ Ὡρος ὁ Μιλήσιος λέγει, ὅτι ῥίνος λέγεται, ὅτι δι' αὐτοῦ ῥέουσιν οἱ ἰδρωῖτες. Ῥινοτόμος . ὁ τὰ δέρματα τέμνων. Ῥινόσιμος . τὴν κόμην ἀνάδετος. ἢ τὴν ῥῖνα σιμὸς καὶ πατζός. Ῥῖψ, ῥίπος . τὸ ῥιπίδιον.

rho 1617 Ῥίψασις . ὁ δειλός, ἀπὸ τοῦ ῥίπτειν τὴν ἀσπίδα. Ῥιψοκίνδυνος . ὁ παράβολος· ὁ τολμηρός. (Θηλυκόν.) Ῥίζα . δι' ἧς ῥεῖ τὸ ζῆν ἄνω τοῖς δένδροις. Ῥινηλατῶ . τὸ διὰ ῥίνος ὁσμοῦμαι καὶ διώκω τι, ὥσπερ οἱ κύνες τῶν κυνηγῶν ποιοῦσιν. ἢ σκοποῦντες ὥδε κάκεῖσε. Ῥῖν καὶ ῥίς . ἡ μύτις. καὶ κλίνεται ῥινός. [ὡς δικατάληκτον διὰ τοῦ ι γράφεται· ἔδει γὰρ διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥίν· ἐκ γὰρ τῆς ῥίνος ῥέουσι καὶ κατέρχονται τὰ περιττώματα.] Ῥίπη . πόλις. καὶ Ῥίπαια ὄρη. Ῥιπή . ὁρμή· φορά· κίνησις. παρὰ τὸ ῥίπτω ῥιπτὴ καὶ ῥιπή, ἢ ῥιπτομένη. τίθεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ ῥίπτεσθαι τὰς βίας τῶν πνευμάτων. Ῥιπὶς . τὸ ῥιπίδιον. τοῦ θεολόγου· ἄνεμον ταῖς ῥιπίσι σοφιζομένους. (Οὐδέτερον.) Ῥιγιστόν . φοβερόν. καὶ ῥίγιον, τὸ φρικῶδες ἢ χαλεπόν. ἐκ τοῦ ῥῖγος ῥίγιον. ὅθεν καὶ τὸ ρι μακρόν. Ῥινή . τὸ ἐργαλεῖον τοῦ χαλκέος. ὁ γὰρ ἰχθύς βαρύνεται. Ῥῖγος . τὸ ψῦχος. ἀπὸ τοῦ φρίσσω φρίγος καὶ ἀποβολῇ τοῦ φ ῥῖγος. ἢ δὲ ἀποβολῇ τοῦ φ

rho 1618 ἔκτασιν πεποίηκε τοῦ ι. ὅθεν καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· οὐδέποτε γὰρ πρὸ τῶν δύο σς εὐρίσκεται δίφθογγον. καὶ ῥίγιον ἢ νόσος. Ῥίζαιον . τόπος. καὶ Ῥιζήν, ὄρος. Ῥιον . τὸ ἀκρωτήριον, ἐπεὶ δὴ περιῤῥέεται ὕδατι. ἴσως δὲ ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου ἐγένετο μείωσις, ἵν' αἱ πρῶται τρεῖς συλλαβαὶ ὤσιν ἀφηρημέναι. ἢ ὀριόν ἐστι, ἀφ' οὗ ἐστὶν ὀρᾶν καὶ σκοπεύεσθαι. (Ῥῆμα.) Ῥίγησεν . ἐφοβήθη. Ῥιζωρυχῶ . ῥιζορυκτῶ δὲ μικρόν. Ῥινᾶ . ἑξαπατᾶ. τρόπον τινὰ τὴν ἕξιν ῥινᾶ.

ῥιπτάζω . διαρρίπτω . ῥιπίζω . ρίπτω . (Ἐπὶ ῥήμα.) ῥιζιμαίως . παρὰ τὴν ρίζαν . ῥίμφα .
εὐκόλως ἢ ταχέως . παρὰ τὸ ρίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχους . ὡς παρὰ τὸ κρύπτω κρύφα , οὕτω ρίπτω
ρίφα καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ῥίμφα . ῥιψοκινδύνως . παραβόλως τολμηρῶς . Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Ο .
(Ἀρσενικόν.) ῥοῖ . ρεύματι . ὁ ροῦς , τοῦ ροός , τῷ ροῖ . ροῖ ποταμοῦ καὶ ροῖ θαλάσσης , ι . ροῇ δὲ
αἵματος καὶ ροῇ δακρύων , η .

rho 1619 ῥομβώδης . ὄνομα παρατάξεως . καὶ τὸ πολεμικὸν τῆς νηὸς σίδηρον . (Θηλυκόν.) ῥόα καὶ ροιά .
ἢ ροῖδέα . ῥόγα ῥοδωνία . χώρα . ῥοδωνιά δὲ , τόπος , ἔν ᾧ εἰσιν ῥόδα . † ὡς καὶ κρινωνιά .
ῥοδοδάκτυλος ἠώς . ἢ ῥοδόχροος ἡμέρα , ἢ τὰ ἔργα λαμπρὰ δεικνύουσα . ῥοδοδάκτυλος ἠὼς ἐπ'
αἴαν ἐσκίδνατο . ῥόδος . ἢ νῆσος . παρὰ τὸ πολὺν ῥοῦν αὐτόθι δονεῖσθαι , πρὶν φανῆναι τὴν
νῆσον . ῥοαί . τὰ ρεύματα . τῇ εὐθεΐα ἢ ροῇ . τῆς ροῆς . αἱ ροαί . † ῥοπή . ἢ ἀπὸ τινος εἷς τι
μετάκλισις , ἢ εἷς τι μεταβολή . ῥοπή ἐστὶ καὶ τὸ ἀκαριαῖον τῆς συντομίας καὶ ταχυτήτος . * ῥοπή
καὶ ἡ δύναμις . * ῥοπή ἐστὶν ἀδιάστατος κίνησις . (Οὐδέτερον.) ῥόδον . παρὰ τὸ ὄζω ὄδον καὶ
ρόδον κατὰ ἀντίφρασιν . ῥοίζημα . ἥχημα . ῥοίτιον . ἀκρωτήριον τῆς Τροίας . — ῥοιτιάδος
ἐνδοθεν ἄκρης .

rho 1620 ἀπὸ ῥοιτίας τῆς Πρωτέως θυγατρὸς . ὁ δὲ Χοιροβοσκός . τὸ ῥοίτιον διὰ τῆς εἰ διφθόγγου
γράφεται . ῥύτιον δὲ τόπος ἐπὶ Κρήτης . ψιλὸν καὶ ι . ῥόθιον . τὸ ρεῦμα . ἢ τὸ μετὰ ψόφου κύμα .
ῥόπαλον . βάκλον ἢ ῥάβδος . παρὰ τὸ ῥέπειν εἰς ἓν μέρος . ῥώδη . τὰ ὅσα παρὰ Γαληνῷ καὶ
Ἱπποκράτῃ . (Ῥῆμα.) ῥογάζειν . παρὰ τὸ ροχθεῖν , τὸ ἠχεῖν , παρῆκται , πλεονασμῷ τοῦ γ .
ῥοθῶ . τὸ ἠχῶ . ῥοίζησεν . ἥχησεν , ἔσυρεν . ῥοιβδῶ . τὸ ροφῶ . καὶ ροιβδήσω . ἐξ οὗ καὶ
ἀναρρόιβδησις . ῥοχθεῖ . ἠχεῖ , κλύζει . ροχθεῖ δὲ μέγα κύμα — . παρὰ τὸ ῥόθιον ῥοθεῖ , καὶ
πλεονασμῷ τοῦ χ ροχθεῖ . ἐν ἄλλοις δὲ τὸ ροχθεῖ κύμα , τὸ πρὸς ξηρὰν ἀντικρούει . ἴσως παρὰ τὸ
ροῦν καὶ τὸν ἥχον , ροχηεῖ καὶ ροχθεῖ . ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέω ροχῶ , ὡς λέχω λοχῶ , καὶ πλεονασμῷ τοῦ
θ ροχθῶ . (Ἐπὶ ῥήμα.) ῥοιζηδόν . σφοδρῶς μετὰ ἥχου .

rho 1621 (1*) Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Υ . (Ἀρσενικόν.) ῥύακες . ὑδρηγοί . ρεύματα . ῥυηφενής . ὁ ἄγαν πλούσιος . παρὰ τὸ
ρήδην καὶ τὸ ἄφενος , ὃ σημαίνει τὸν πλοῦτον . ῥυθμός . ἀρμονία , ἀκολουθία , παιδευσίς . ἢ ἡ τῆς
κινήσεως τάξις . ἀπὸ τοῦ ῥύω ῥύσω , ὄνομα ῥυσμός , καὶ τροπὴ τοῦ ς εἰς θ ῥυθμός . ῥυμός . τὸ
μεταξὺ κατὰ μῆκος ξύλον τοῦ ἄρματος , ἡγουν τὸ προσηρτυμένον τῷ ζυγῷ ὀρθὸν ξύλον . [παρὰ
τὸ ἐρύω , ἐρύσω , ἐρυσμός , καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ ς ῥῆμα ὄνομα ῥυμός .] ῥυσμός . εἰκῶν . ἰδέα
σχῆμα . θέσις . [σχῆμα δὲ οἱ Ἀσίης ῥυσμός πέλει — . κῶνος δὲ ἐστὶν ἀπὸ πλατείας βάσεως εἰς ὃξὺ
λήγων .] ῥύνδαξ . τόπος . ῥυσσός . ῥυτίδας ἔχων . παρὰ τὸν ἐρύσω μέλλοντα . ὁ συνελκυσμός
τῶν σαρκῶν καὶ τῶν ῥυτίδων .

rho 1622 ῥυτήρ . χαλινός , λῶρος . καὶ ὁ ἐλευθερωτής . ἀπὸ τοῦ ῥύω . ῥυτός . ὁ ῥέων καὶ ὁ ἐλκυστός .
[ῥυτοῖσι λάεσσι — . ἀπὸ τοῦ ἐρύω , τὸ ἐλκύω .] (Θηλυκόν.) ῥύμη . ὁρμή . ἔστιν οὖν ῥέω καὶ ῥύω ,
ῥύσω , ῥύμη . ῥυμβόνες . αἱ εἰλύσεις καὶ κινήσεις εἰς πείρας , οἶονεῖ αἱ κοτυλῶδεις καμπαί . καὶ
ῥύμβων ἢ τῶν φύλλων ἑλιγίς . † ῥυσσῇ . ἢ γραῦς . † ῥυτίδες . τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν
γεγηρακότων ζαρώματα . (Οὐδέτερον.) † ῥύγχος . τὸ πρόσωπον . † ῥύμματα . καθάρματα . καὶ
ῥύψις , ἢ κάθαρσις . ῥύσια . λύτρα , ἐλευθερίας ἐνέχυρα . ῥυπαπαί . ἐπιφώνημα ἢ μίμημα ψόφου
ναυτικοῦ , ἀπὸ τῶν κόπων ἀποτελουμένου . * ῥυπτικῶν . καθαρτικῶν . * ῥύτιον . τόπος ἐπὶ
Κρήτης . ῥυτά . τὰ τόξα . καὶ τὰ ῥέοντα .

rho 1623 (1*) (Ῥῆμα.) ῥύεται . φυλάττεται , σκέπει , ἐλευθεροῖ . ῥυήσονται . φθαρήσονται . ἢ δὲ χεῖρ ῥύητω .
ῥυῇ . ἀντὶ τοῦ ῥεύσει . ῥυθμίζει . κανονίζει , παιδεύει . ῥυμοτομεῖται . εἰς ὀρθὸν κόπτεται .
ῥυστάζειν . τὸ μετὰ βίας ἔλκειν . [καὶ ῥυστάζω . παρὰ τὸ ἐρύω , ἐρυτὶς καὶ ρυτὶς , ἢ συνελκυσμένη
σάρξ . ρυτός ἐστὶ τὸ θηλυκὸν καὶ τὸ οὐδέτερον ρυτὸν καὶ τὸ παρώνυμον ρυτὶς .] ῥύψωμεν .
σμήξωμεν , καθάρωμεν . καὶ ῥύπτω τὸ καθαίρω . (Ἐπὶ ῥήμα.) ῥυδὸν καὶ ῥύδην . ἀντὶ τοῦ χύδην .

ῥυδὸν ἀφνειοῖο ἀντὶ τοῦ ἄγαν πλουσίου. ἀπὸ τοῦ περιρρεῖν τὸν πλοῦτον. Ῥυπαπαί .
ἐπιφώνημα ναυτικόν. Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Ῥωγαλέος . διεσχισμένος. παρὰ τὸ ῥήσω.
ὥς καὶ τό κατέρρωγε τὰ ἱμάτια. Ῥωγοί . ἔθνος.

rho 1624 Ῥῶμος, Ῥωμύλος . κύρια. καὶ Ῥῶμις, Ῥώμιδος, κύριον. Ῥωμαλέος . ἰσχυρὸς, ἀνδρεῖος. Ῥῶξ .
εἶδος σκορπίου. καὶ κλίνεται ῥωγός. ἢ ζῶον μικρὸν ῥαγὶ σταφυλῆς ὅμοιον· περιφερὲς γάρ ἐστιν,
ὥς οἱ ἑωρακότες μοι εἶπον. Ῥῶξ . τὸ σχίσμα. καὶ ἀπορρώγες, Ῥωπόρρηξ . ὁ τὸν κοῦσπον
ῥηγνύων. Ῥωποπώλης . ὁ μυρεψός. ῥῶπες γὰρ ὕλη καὶ ὑλώδη φυτὰ· ἢ θάμνος καὶ σύμφυτος
τόπος· ἢ μίγματα καὶ χρώματα, ὅσα ζωγράφους καὶ βαφεῦσι καὶ μυρεψοῖς χρησιμεύουσι. ἢ ῥώψ
ἐστι βοτάνη ἀπαλή. [παρὰ τὸ ῥέψω, ῥέψ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ω ῥώψ. ὥς βλέπω, βλέψω, βλέψ
καὶ βλώψ· καὶ τὸ παραβλώπες. —ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας, καὶ ῥωπογράφους, τοὺς τὰ τοιαῦτα
διαγράφοντας.] καὶ τὸν κοῦφον φόρτον ῥῶπον λέγουσιν. ὅθεν καὶ ῥώπια τὰ οὐ στερέμνια.
Ῥωστήρ . ὁ ἐν δυνάμει ὑγιής. ἀπὸ τοῦ ῥώσις. Ῥωχμός . τόπος κεχαραγμένος ὑπὸ ὀμβρίων
ὕδατων. σημαίνει δὲ ῥήξιν. παρὰ τὸ ῥήσω ῥηχμός καὶ μεταθέσει τοῦ γ εἰς χ καὶ τοῦ η εἰς ω
μέγα ῥωχμός.

rho 1625 † Ῥῶξ . εἶδος σκορπίου. παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ φθειρώ.† (Θηλυκόν.) Ῥωγὰς, ῥωγάδος . ἢ διεσχισμένη
πέτρα. παρὰ τὸ ῥήσω ῥηγὸς καὶ ῥωγάς. Ῥωμαλεότητι . ἰσχυρότητι, ἀνδρείοτητι. ῥωμαλεότητι
τοῦ κρείττονος. Ῥώμη . ἢ ἰσχύς, ἢ ὑγεία. καὶ πόλις. ἐπὶ μὲν τῆς ὑγείας, παρὰ τὸ ῥῶ, οὐ ὁ
μέλλων ῥώσω, ὁ παθητικὸς ἔρρωμαι, ῥῆμα ὄνομα ῥώμη. ὥς γνῶσω γνώμη. ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως,
ἀπὸ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου τῶν Αἰνείου παίδων. Ῥωζάνη . κύριον. Ῥῶσις . ἢ ὑγεία.

rho 1626 Ῥωσός . πόλις. Ῥῶς . ἢ ῥωσία. (Οὐδέτερον.) Ῥωπήϊα καὶ ῥωπάκια . οἱ θάμνοι. καὶ ῥώπια, τὰ οὐ
στερέμνια. Ῥῶ . τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ ῥέω· ὑγρὰ γάρ ἐστι καὶ εὐμάλακτα, καὶ ὥσει ἔλαιον ῥεῖ,
ἐν τοῖς μέτροις ἀμετάβολα. (Ῥῆμα.) Ῥῶ . τὸ λέγω. ἐξ οὗ καὶ ῥῆσις, ὁ λόγος. Ῥώννυσιν .
ἐνδυναμοῖ. Ῥωπορρύκτεϊν . ῥηγνύειν τὸν ῥῶπον καὶ τὸν κοῦσπον.

sigma 1625 Σ. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Σαβάδιος . ἐπώνυμον τοῦ Διονύσου. καὶ σαβοὶ, ἐπίφθεγμα
βακχικόν. Σάγαρις . ποταμὸς Φρυγίας. ἀπὸ Σαγάρου τοῦ υἱοῦ Μήδου. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος.
Σαγγάριος . ποταμὸς Φρυγίας, ὅτι Σάγγαν τινὰ ἀσεβηθέντα εἰς τὴν Ῥεάν μετέβαλεν εἰς τοῦτο τὸ
ὔδωρ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸν τόπον κληθῆναι. οὕτω φλυαροκοποῦσιν οἱ ἄφρονες Ἕλληνες.
Σαβελλιανοί . ἀπὸ Σαβελλίου. οὗτοι τριώνυμον ἔλεγον μίαν ὑπόστασιν ἐν θεότητι, τὸν αὐτὸν
εἶναι πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα δογματίσαντες οἱ παράφρονες, συναναιροῦντες τὰς τρεῖς

sigma 1626 ὑποστάσεις, ὃ ἐστι συγγέοντες, ἐν πρόσωπον λέγοντες τὰ τρία. Σαβὰ . Αἰθιοπικὸν ἔθνος.
Σαδδουκαῖοι . αἵρεσις Ἰουδαίων. λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μήτε ἄγγελον, μήτε πνεῦμα.
παχύτεροι γὰρ οὗτοι καὶ περὶ τὰ σωματικὰ ἐπτοημένοι. Σαδδουκαῖοι δὲ ἐρμηνεύονται δίκαιοι .
σέδεκ γὰρ ἡ δικαιοσύνη. Σακεσφόροι . ὀπλοφόροι, ἀσπιδοφόροι. ἀπὸ τοῦ σάκος, ὃ ἐστὶν ἀσπίς.
†τὸ δὲ σάκος, ἀπὸ Σάκων, τῶν πρῶτον εὐρόντων. ἢ ἀπὸ τοῦ σάγων· σάγος καὶ σάκος.†
Σακέσπαλος . πολεμικός. ἀπὸ τοῦ πάλλιν καὶ κινεῖν τὴν ἀσπίδα.

sigma 1627 † Σαλάγγων . ὄνομα ποταμοῦ.† Σάλος . ὁ κλύδων. ἢ τῶν κυμάτων κίνησις. Σάνδυξ . χρῶμα
κόκκινον. Σακερδῶς . κύριον. * καὶ κλίνεται σακερδῶτος. * σακέρδιος δὲ ὁ ἱερεὺς, ῥωμαῖστί. ὁ
τὰ σάκρα ἔρδων. σάκρον δὲ ἐστὶ τὸ δημοσίᾳ ἀφιερωθέν. Σαπρὸς καὶ σαπρία, ὁ ἀφανισμός . ἀπὸ
τοῦ σήπω, ὥς λέπω λεπρός. [Σάρβηλος . κύριον.] † Σαρδιαίων . ἐθνικόν.† Σαρδόνιος γέλως . ὁ
καθ' ὑπόκρισιν. καὶ σάρδιον, βοτάνη δηλητήριος, ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν
σπασμῷ υποβάλλει, [ὥς καὶ τῶν χειλέων συσταλέντων τοὺς ὀδόντας γυμνοῦσθαι καὶ γέλωτος
φαντασίαν παρέχειν τοῖς ὀρώσιν. ἔνιοι δὲ ἐφύβριον ὀνομάζουσι τὸν σαρδόνιον γέλωτα.] ἔστι δὲ
καὶ λίθος οὕτω καλούμενος. † Σάτυροι καὶ Βάκχαι . τὰ ἐν ἀνθρώποις αἰσχροὶ καὶ ἀκόλαστα

πάθη.† Σάτυρος . χορευτῆς τοῦ Διονύσου. παρὰ τὸ σάθη σάθυρος καὶ σάτυρος. ὡς ἄλμη ἄλμυρός. κατωφερὲς γάρ ἐστι τὸ γένος τῶν Σατύρων. καὶ σάτυρος ζῶον.

sigma 1628 Σατράπης . βασιλεὺς, ἢ ἄρχων, [ἢ στρατηγός.] Σαυρωτήρ . ὅπου ἐμπήγνυται τὸ σίδηρον τοῦ δόρατος. παρὰ τὸ σταυροῦσθαι καὶ ὀρθοῦσθαι ἐπ’ αὐτῷ τὸ δόρυ, σταυρωτήρ τις ὢν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ σαυρωτήρ. Σαρκικός . ὁ πνεύματος καὶ ψυχῆς πάντη [που] ἀμελῶν. Σακερδῶς . κύριον. καὶ σακερδῶ, ὁ αἴλουρος. Σαβαώθ . κύριος δυνάμεων, στρατιῶν. Ἡσαΐας εἰ μὴ κύριος σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα. Σατᾶν . ὁ ἀντικείμενος τῇ Ἑβραίων φωνῇ. (Θηλυκόν.) Σάγη . †τὸ σάγμα,† περιβόλαιον, σκέπη. Σαγήνη . τὸ δίκτυον. σαγήνη δὲ, τὸ ὄπλον, ι . Σαῖς . πόλις. καὶ κλίνεται Σάεως. Σαῖνα . †τὸ αἰδοῖον.† ἡ μοῖρα. Σαῖπος . ἡ ἀλιευτικὴ ἐλαία. Σάλπιγξ . παρὰ τὸ σαλπίζω. τοῦτο παρὰ τὸ ἔπω, τὸ λέγω, ἔψω, ἔψ, ὀπή, ὀπίζω, καὶ μετὰ τοῦ σέλας, ὃ σημαίνει τὴν λαμπηδόνα, σελαπίζω, καὶ σάλπιγξ. Σαλαμβάδες . αἱ θυρίδες, αἱ αἰεὶ ἐν σάλῳ οὔσαι. ἢ παρὰ τὸ δι’ αὐτῶν εἰσβαίνειν τὸ φῶς. Σαμβύκη . εἶδος ὀργάνου.

sigma 1629 Σαλαμὶς . ὄνομα πόλεως. ἀπὸ Σαλαμῖνος τινὸς Ἀσωποῦ θυγατρός. Σαμάρεια . ἀπὸ τοῦ σήματος τοῦ Ἄρεως, ὅτι ἐν αὐτῷ Ἄρης Ἀσκαλάφῳ τῷ υἱῷ τύμβον ἔχευε, ἐν ᾧ καὶ ἐπίγραψεν οὕτως· Σῆμ’ Ἄρεως ἔτοιμον βεβοημένον Ἑλλάδι φήμη ..οὔνεκ’ Ἄρης τέκνον ἔχωσε πόλιν. * Σαβέτ . ἐστὶν ἡ ἀνάπαυσις. ἐξ οὗ τὸ σάββατον. * Σανίς . τὸ ἐπίμηκες ξύλον. οἰονεὶ τετανὺς, παρὰ τὸ τετάσθαι. Σαπφῷ . παρὰ τὸ σαφής. ἢ παρὰ τὸ σάφω Σαφῷ, ὡς καλύψω Καλυψῷ, κλώθω Κλωθῷ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ π Σαπφῷ. ἢ παρὰ τὸ σαφῷ, τὸ σαφηνίζω. Σαργάνη . σχοινίον. ἔστι δὲ καὶ εἶδος σπυρίδος. παρὰ τὸ σάγος σαγάνη καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ σαργάνη. Σάρισσα . εἶδος ὄπλου. Σαρωνὶς καὶ Σαρωνικὸν πέλαγος, ἐπειδὴ Σάρων τις κυνηγὸς ἐπιδιώκων ἐκεῖσε κατεκρημνίσθη εἰς θάλασσαν. Σάρξ . αἷμα πεπηγὸς ἀπὸ φύσεως. ἢ στοιχείων συνδρομή. σάρξ ἐστὶν οὐσία ῥευστὴ ἐξ αἵματος καὶ φλέγματος καὶ χυμοῦ καὶ χολῆς συνιστα-

sigma 1630 μένη, ἡγουν ἐξ ἀέρος καὶ γῆς καὶ πυρὸς καὶ ὕδατος, τουτέστιν ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ, ὑγροῦ. ὁ ἥλιος τὸ θερμὸν καὶ ζωτικόν· ὁ ἀήρ τὸ ψυχρόν· ἡ γῆ τὸ ξηρόν· τὸ ὕδωρ τὸ ὑγρόν. σύρκα λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς τὴν σάρκα, διὰ τὸ σύρεσθαι ἀπ’ αὐτῆς τὸ δέρμα. Σαρκὸς ἀπόθεσις . ἡ σαρκικὴ ἡδονή. Σάρδις . πόλις. ὡς παρὰ τὸ ὄφεις καὶ πόλιες κράσει τοῦ ε καὶ ι εἰς ι μακρὸν γίνεται αἱ πόλις καὶ οἱ ὄφεις, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Σάρδιες γίνεται Σάρδις, καὶ οἱ πολῖται καὶ ἡ πόλις. τί οὖν; οἱ πολῖται Σάρδις λέγονται καὶ οὐ Σαρδινοί; πῶς οὖν καὶ οἱ πολῖται καὶ ἡ πόλις Σάρδις λέγεται; οὐχ ἡ πόλις καὶ οἱ πολῖται Σάρδις λέγονται, ἀλλ’ ὅτι ἀμφοτέρω διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ Σάρδις καὶ Σαρδινοί. καὶ Σάρδεις, τὸ δεις δίφθογγον, ὡς καὶ αἱ πόλεις. Σατραπεία . ἀξιώμα τι. Σαλώμη . κύριον. ἐρμηνεύεται δὲ εἰρήνη. τοῦτο δὲ εἴη ψυχὴ νικήσασα τὰ πάθη καὶ ἀποβαλοῦσα, καὶ εἰρήνην τελείαν ἀπ’ αὐτῶν ἄγουσα. καὶ ὁ θεολόγος· κᾶν ἡ ἄλλη Μαρία κᾶν Σαλώμη. (Οὐδέτερον.) Σαβέκ . χρυσολάχανον. Σαῖτιν . μέτρον τι οἴνου.

sigma 1631 Σάκεα . αἱ ἀσπίδες. σάκαια δὲ ἑορτὴ, δίφθογγον. Σάκρον καὶ σάκρα παρὰ Ῥωμαίοις, τὰ ἱερὰ πράγματα. ἢ σάκρον ἐστὶ τὸ δημοσίᾳ ἀφιερωθέν. Σάμνιον . τόπος. Σαπώριον . τόπος. Σαραπεῖον . τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερόν. Σαράβαρον . ἐσθῆς Περσικὴ. ἄλλος ἐρμηνεύει τὸ σάτον, τὸ λεγόμενον χοίνικα ἢ δεκάλιτρον. ἔνιοι δὲ τὸ βρακίον λέγουσι. Σαρδόνιον πέλαγος . Σάτον . μόδιος· κούμουλος. (Ῥῆμα.) Σαγηνεύει . περιλαμβάνει. ἀγρεύει. Σαίρει . φιλοκαλεῖ· κοσμεῖ. Σάξαι . ἐπιφορτίσαι· στρῶσαι. Σαρκάζειν . μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελᾶν. Σαρισσοφοροῦσιν . ἀπὸ τοῦ σαρίσσης ἀκοντίου. † Σαρούμενος . σπαρattόμενος. οὕτως Λυκόφρων.† Σαλαῖζω . θρηνῶ. Σαλπίζειν . ἔθος ἦν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ σαλπίγγων ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοὺς ἐνδεεῖς ἀθροίζειν, ἡνίκα

sigma 1632 διανέμειν τι εἰς αὐτοὺς ἐβούλοντο. οὕτως ὁ ἅγιος Κύριλλος. Σαφηνίζω . ἐρμηνεύω. καὶ σαφήσας καὶ σαφηνίσας. Σάττω . φορτίζω. Σαῶζει . ἀντὶ τοῦ σώζει. Σαίνω . †τὸ κινῶ.† τὸ

θέλω. καὶ παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ σαίνεσθαι, τὸ οἶον θορυβεῖσθαι καὶ ταράττεσθαι. εἰς τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις. (Ἐπὶ ῥήμα.) Σαφῶς . φανερώς· εὐκόλως· ἀληθῶς. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Σέας . σκώληκας. οὐχ εὗρηται ἡ εὐθεΐα ἐν χρήσει, ἀλλ' αἱ πλάγιοι. παρὰ Ἀριστοφάνει· ὑπὸ τῶν σέων καμπτόμενος. ἡ εὐθεΐα τῶν πληθυντικῶν, σέας, σεῖς. † Σέβερους . ὁ εὐσεβής· ὁ δίκαιος. † Σεβοίμ . κύριον. Σεβαστεῖνος . τοπικόν. καὶ Σεβαστεῖνος, κύριον, [διὰ διφθόγγου καὶ η .]

sigma 1633 Σέθεν . ἀντὶ τοῦ σοῦ. καὶ σέο ἀντὶ τοῦ σοῦ. ποιητικῶς. Σείριος . ὄνομα ἀστέρος. ἢ ὁ ἥλιος. Σήριος δὲ κύριον, η . σείριος δὲ παρὰ τὸ εἶρω, τὸ λέγω. γίνεται εἶριος καὶ σείριος. λέγει γὰρ καὶ μηνύει ἡμῖν τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. † Σειρομάστης . ἡ λόγχη. † Σειρομάστης . ὁ λῶρος, ἢ εἶδος ἀκοντίου. Σείραιος . οἶνος ὁ ἐκ γλεύκους ἐψημένος ἢ γλυκύς. Σεισμός . κίνησις γῆς ὑπὸ πνεύματος ἔνδον ἀπολειφθέντος καὶ βιαίως ῥυθέντος διὰ τὸ κωλυθῆναι περὶ τὰ κοῖλα. σισμός δὲ, ὁ βρασμός καὶ ἥχος, ι . ἀπὸ τοῦ σίζω, τὸ ἥκω. Σειληνός . ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ σεῖεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. [Σειλινὸς δὲ, ὁ γέρων, καὶ Σειλινοί, οἱ

sigma 1634 τῶν Σατύρων γέροντες. παρὰ τὸ σεσηρέναι καὶ χαίρειν. γίνεται σέρινος καὶ μεταθέσει τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι Σειλινός.] ἢ παρὰ τὸ σεῖεσθαι λίαν Σειλινός, ὁ γέρων. Σελαγισμός . ἡ φρυκτωρία, ἡ λαμπηδών. παρὰ τὸ σέλας. † Σελασμός . ἡ ἀλαζονεία. † Σεμνός . ἔντιμος· ἐνάρτετος· μέγας· ἔνδοξος. παρὰ τὸ σέβω σεμνός, ὁ σεβασμοῦ ἄξιος. Σεννάτωρ . ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμὼν. καὶ κλίνεται σεννάτωρος. Σέρριφος . ὁ ἐπτερωμένος μύρμηξ. καὶ ὁ ἥλιος. Σεραφεῖμ . δυνάμεις ἅγιοι δοξολογικαὶ κυρίου. ἐπὶ μὲν ἐνικοῦ δίφθογγον, ἐπὶ δὲ πληθυντικοῦ ι. † Σεύετος . ὁ κοχλίας. †

sigma 1635 Σείριος . ὁ * κυνόαστρος. γράφεται καὶ * κύναστρος. † Σέβαλα . ἡ ἔκπληξις. † (Θηλυκόν.) * Σελευκίς . ὄρνεον ἔνυδρον. * Σείς . πόλις. καὶ κλίνεται Σέως. Σειουντία . χώρα. Σειρικία . κύριον. Σειρά . ἄλυσις. παρὰ τὸ εἶρω, τὸ συμπλέκω. γίνεται εἶρά, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς σειρά. Σεισάχθεια . τὸ βάρος. παρὰ τὸ ἀποσεῖεσθαι τὸ ἄχθος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ χρέος. Σελάγησις . ἡ λαμπηδών. † Σελάπυρος . ἡ λαμπρότης. † † Σελασία . ἡ Ἄρτεμις. παρὰ Λάκωσι. † Σελήνη . τὸ φέγγος. ἥτις μετὰ τῶν ἀστέρων ἐτάχθη φωτίζειν τὴν νύκτα, οὐχ ὡς τῇ ἡμέρᾳ πάντοτε ὑπὸ γῆν ὄντες· εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀστέρες ἐν τῷ οὐρανῷ ὑπὲρ γῆν· ἀλλ' ὁ ἥλιος τούτους ἅμα καὶ τὴν σελήνην τῇ φαιδροτέρᾳ αἴγλῃ ἀποκρύπτων οὐκ ἔα φαίνεσθαι. τοῖς φωστῆρσιν οὖν τούτοις τὸ πρωτόκτιστον φῶς ὁ δημιουργὸς ἐναπέθετο, οὐχ ὡς ἀπορῶν ἄλλου φω-

sigma 1636 τός, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκεῖνο ἀργὸν μείνῃ τὸ φῶς σελήνην παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ νέον ἔχειν, ὅθεν καὶ ἕνος ὁ ἐνιαυτός· σέλας δὲ παρὰ τὸ σαλεύεσθαι τῇ πνοῇ. Σελίς . πτυχίον. ἢ καταβατὸν βιβλίου. Σέλη . πόλις. Σέληρα . νῆσος. Σεμεχωνίτης . λίμνη. Σεμίδαλις . παρὰ τὸ σμῶ, τὸ καθαίρω, καὶ τὸ ἅλις, ἢ ἅλις σμωμένη. τὸ πάνυ σμῆμα, οἶονεὶ τὸ λεπτομερέστατον. οὕτως ὦρος ὁ Μιλήσιος. Σεννώ . πόλις. † Σέρις . τὸ σέλινον. καὶ κλίνεται σέρεως. † (Οὐδέτερον.) Σείριον . καυστικόν. ἀπὸ τοῦ σείριος. ἢ ἀπὸ τοῦ σειραίνω, τὸ ξηραίνω. Σειρήνια μέλη . γλυκύτατα. Σεῖστρον . παίγνιον. καὶ σεῖστρος, εἶδος βοτάνης. * Σέλινα . βοτάνη εὐοσμος. * Σέκτον . τὸ ἄθροισμα τῶν πλουσίων. Σέλας . λαμπηδών. [παρὰ τὸ σαλεύεσθαι τῇ πνοῇ.]

sigma 1637 Σελμών . ὄρος. ἐρμηνεύεται ἀνταπόδοσις. ἔστι δὲ φωνὴ Ἑβραϊκῇ. Σεμνεῖον . τὸ μοναστήριον. Σεμιράμεια τείχη . διφθόγγιζε. Σεπτόν . ἅγιον, ἔντιμον. παρὰ τὸ σέβω. (Ῥῆμα.) Σεβασμιάζειν . εὐσεβεῖν. Σειραίνω . τὸ ξηραίνω. [παρὰ τὸν σείριον τὸν ἀστέρα.] Σειράζω . ἄλυσιν ἔλκω. Σείω . ἔστι σῶ ῥῆμα, καὶ ἐξ αὐτοῦ σέω καὶ σείω. καὶ ἐκ τοῦ σῶ † γίνεται καὶ τὸ † σήθω, τὸ κοσκινίζω. † Σελάσκω . λάμπω. † Σεμνυνόμενος . κομπάζων, μέγα φρονῶν. Σεσηρότα . κεχηρότα· χαίροντα· γελῶντα· παίζοντα. Σεύω . τὸ ὀρμῶ καὶ τὸ διώκω. παρὰ τὸ σῶ, σεύω. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Η.

(Ἀρσενικόν.) Σηγῶρ . πόλις καὶ ὄρος. Σῆθος καὶ σηθιανός . κύρια. † Σῆθος . ὄνομα ποταμοῦ Σκυθίας.†

sigma 1638 Σηκός . ὁ ναός, καὶ ἡ τῶν προβάτων ἔπαυλις. στηκός τίς ἐστι, καὶ γὰρ σταθμός ἐστιν. ἀπὸ τοῦ ἴστασθαι ἐν αὐτῷ τὰ ἀγάλματα. Σηκοκόρος . ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμελούμενος. Σηκουάνοι καὶ Σηκολάκιοι . ἔθνη. Σηλώμ . κύριον καὶ ὄρος. † Σήμαιθος . ὄνομα ποταμοῦ.† Σημάντορος . ἡνιόχου. Σῆπες . οἱ σκώληκες. ἡ εὐθεΐα ὁ σῆψ, τοῦ σηπός. Σῆρες . οἱ σκώληκες. Σῆρ . ὁ σκώληξ. καὶ κλίνεται σηρός. καὶ σηρικὰ ἱμάτια, τὰ μεταξωτά. Σήριος . κύριον. Σήραγγες . κοιλώδεις τόποι, ἢ λάκκοι, ἢ τὰ χάσματα τῆς γῆς. [ὁ σήραγξ, τοῦ σήραγγος.] Σῆς . ὁ σκώληξ. καὶ κλίνεται σητός. Σητάνειος . ὁ καθαρὸς ἄρτος. Σηών . κύριον. ὃς ἦν βασιλεὺς τῶν Ἀμορραίων, πλούτῳ καὶ στρατοπέδῳ περιβόητος. μονόκλιτόν ἐστι. (Θηλυκόν.) Σήκονις . χώρα. Σηκυία . τὸ σηκυιαστήριον. Σηλυβρία . πόλις. ἀπὸ Σήλυος τοῦ Θρακός. Σημασία . δήλωσις καὶ φανέρωσις.

sigma 1639 Σημαία . τὸ φλάμουλον. Σηστός . πόλις. Σήσαμος . τόπος. Σητήνη . τόπος. Σῆται . ὄνομα χώρας. Σήτη καὶ Σηταία . κύριον. Σηπία . εἶδος ἰχθύος. Σιππία δὲ, τόπος, ι. Σήφη . πόλις. (Οὐδέτερον.) Σήγιστρον . τὸ τῶν ἀλόγων σκέπασμα. Σήμαντρα . αἱ σφραγίδες. Σημεῖον . συμβόλαιον τὴν ἀναφορὰν ἡμῖν ποιοῦν πρὸς ἐκεῖνο, οὗ ἐστι τὸ σημεῖον. ὡς τὸ, κονιορτὸς ἐφάνη, ἔρχονται οἱ πολέμιοι. ἢ σημεῖον τὸ οὐκ ἔξω τῆς φύσεως ὄν. οἷον τὸ ἰάσασθαι ἄρρωστον καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ οὗ μέρος οὐδέν. καὶ σημεῖον τὸ κέντρον. Σῆμα . τὸ σημεῖον καὶ ὁ τάφος. Σηρηνίου . τοῦ κιβωτίου. Σησάμιον καὶ σησαμοῦντα . τὰ ψιαστά. Σησαμούντεια τείχη . Σήταιον . τόπος. Σηταῖον . σεσημμένον.

sigma 1640 (Ῥῆμα.) Σήθω . τὸ κοσκινίζω. Σημαίνω . προστάσσω. δεικνύω. Σητώμενος Σήκαθεν . ὡς εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Θ. Σθεναρός . ἰσχυρός. παρὰ τὸ σθένος, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν. τὸ δὲ σθένος παρὰ τὸ ἴστημι, στήσω. στένος καὶ σθένος. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Σιβύλλειος λόγος . ὁ τῆς Σιβύλλης. Σιγαλόεις . λαμπρός, πεποικιλμένος. καὶ σιγαλόεντα. [παρὰ τὸ στίζω, στιγαλόεντα, καὶ σιγαλόεντα ἀποβολῇ τοῦ ταῦ.]* Σίντος . ὁ κάκιστος διάβολος, ὁ ἐμφωλεύων ἐν τοῖς ὕδασι. * Σιγηλός . ὁ σιωπηλός. Σίαλος καὶ πτύαλος διαφέρει . ὁ μὲν γὰρ σίαλος αὐτομόλως ῥεῖ, ὁ δὲ πτύαλος τὸ ἀποπτύμε-

sigma 1641 νον κατὰ προαίρεσιν διὰ τὴν τῶν χειλέων ἐπίπτηξιν. ἔστι καὶ σίαλος ὁ εὐτραφὴς σῦς. παρὰ τὸ ἄλλις σεσιτεῦσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἀφρὸν προΐεσθαι, ὃν λέγουσι σίαλον. καὶ σίαλος τὸ πτύσμα. † Σίζε . ἐπίφθεγμα ἐπὶ κυνηγετῶν.† † Σίκερα . πᾶν τὸ περὶ τὸν οἶνον μέθυσμα. κυρίως τὸ ἐκ φοινίκων κατεσκευασμένον.† † Σιλός . ὁ μωρός.† † Σίμβλος . ἡ τροφή τῶν μελισσῶν.† † Σινάμορον . πορνικόν. καὶ σινάμορος, ὁ κακὸς σχολος. καὶ σιναμορουμένη ἀντὶ τοῦ γαμουμένη.† Σίδειος . ὁ τῆς σίδης καρπός. σίδη δὲ ὁ τῆς ροιᾶς φλοιός.

sigma 1642 Σιδήτης . ὁ ἀπὸ Σίδης πόλεως. * ἔστι δὲ αὕτη μία τῶν κατὰ τὴν Παμφυλίαν πόλεων μητρόπολις. * Σίκλος . οἱ τέσσαρες ὀβολοί. Σίκιννις . κύριον. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. Σικανοί . οἱ Σικελοί. ἀπὸ ἡγεμόνος Σικανοῦ. Σιλωάμ . ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Σίλουρος . ἰχθύς. Σιληνός . ὁ μωρός. καὶ σίλλος. Σίλαρος . ποταμός. Σιμός . παρὰ τὸ σίγμα σιγμός· καὶ γὰρ τοῦ σιμοῦ ἡ ρίς δοκεῖ τοῦ ς τὸν τύπον μιμεῖσθαι. τὸ δὲ σίγμα διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ τὰ εἰς α λήγοντα ὀνόματα τῶν στοιχείων ἐνὶ φωνήεντι

sigma 1643 θέλει παραλήγεσθαι. α . β . γ . δ . ε . καὶ σιμότης ἡ ἐν ῥινὶ κοίλανσις. Σίμων . κύριον. ἐρμηνεύεται ὑπακοή. [ἂν Σίμων ἦς Κυρηναῖος.] Σιμόεις . ποταμός. Σίπαλος . ὁ εὐμορφος. Σιρός . ὁ λάκκος. ἢ βαθύτατον ὄρυγμα. Σισίννιος . κύριον. Ἀρρίανος δὲ καὶ Ἀππιανός, ὁ Σισίννης, τοῦ Σισίννου. Σιτησμός . ἡ διατροφή. ἐπισιτισμός δὲ, ι. Σιφλός . τυφλός· ἀσθενής· ἐπίψογος· μωμητός. [σιφλός δὲ κυρίως ὁ σεσινωμένος τοὺς ἴλλους, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλου μέρους τοῦ σώματος, πλεονασμῷ τοῦ φ.] † Σιφνεύς . ὁ ἀσπάλαξ.† [Σίφων . παρὰ τὸ σίζω, τὸ

ἦχον ἀποτελῶ.] Σιχθοί . οἱ σαθροί. Σικυιός . ὁ πέπων. τοῦ Ψελλοῦ· ὁ πέπων δέ γε σικυιός, ὁ δὲ βρυτὸς πόμα τι.

sigma 1644 (Θηλυκόν.) Σιαγόνες . ὅτι σείονται περιαγόμενοι. ἢ παρὰ τὸ σιγᾶν. ἐν αἷς ἐστι σιγᾶν καὶ λέγειν ἀνοιγομέναις. ἢ παρὰ τὸ τὰ σῖτα ἄγνυσθαι δι' αὐτῶν. Σιγύνη . ἡ μικρὰ ἀσπίς. Σιδηρᾶν ὡς ἀργυρᾶν περισπῶμεν . Σικύνη, Σίκινις καὶ Σική . ὀνόματα πόλεων. Σικουῖα . χώρα. Σικανία . ἡ Σικελία. Σιλουντία . χώρα. Σίλφη . ὁ σκώληξ. Σιμαί . αἱ μέλισσαι. Σιμότης . κοίλανσις ἐν ῥίνι. † Σίννις . ὄρνεον ἀρπακτικόν. † Σινώπη . πόλις. ἀπὸ Σινώπης τῆς Ἀσώπου θυγατρὸς. [ὁ δὲ Ἄνδρων φησὶ, μίαν τῶν Ἀμαζόνων φυγοῦσαν εἰς πόντον παρὰ τοῦ βασιλέως τοῦ τόπου, πίνουσάν τε πλεῖστον οἶνον προσαγορευθῆναι Σινώπην. μεταφραζόμενον δὲ τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν.]

sigma 1645 * Σίντη . βλαπτική. * Σιπύη . τὸ κανίσκιον. ἢ ἡ ἀρτοθήκη. Καλλίμαχος· ἐκ δ' ἄρτους σιπύθην ἄλις κατέθηκεν ἐλοῦσα. εἴρηται οἶονεῖ σιτοῦνη τις οὔσα διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι. Σιπία . τόπος, ι . σηπία δὲ, ὁ ἰχθύς, η καὶ ι . † Σιπυληνὴ . ἡ Δημήτηρ. † Σισύρα . ἡ γοῦνα. † Σίσυς . τὸ εὐτελὲς ἱμάτιον. † † Σισύρνα δὲ, τὸ ἄτρυχον ἱμάτιον. † Σιταρίς . ὄρνεον. Σιτάρκησις . * τὸ ἀρκοῦν βρώμα. * Σιωπή . παρὰ τὸ σιγῇ καὶ τὴν ὄπα, τὴν φωνήν,

sigma 1646 γίνεται σιγηοπή, καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ καὶ κράσει τοῦ η καὶ ο εἰς ω μέγα σιωπή. ὡς ὀγδοήκοντα, ὀγδῶκοντα. Σίκιννις . εἶδος ὀρχήσεως. ἀπὸ Σικανοῦ τοῦ Ἀθηνῶν βασιλέως. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ τῶν Θεμιστοκλέους παίδων. (Οὐδέτερον.) Σίγειον . ἀκρωτήριον. Σῖγμα . τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ σίζω, τὸ ἡχῶ, ἀπὸ τῆς παρὰ τὸν φθόγγον δυνάμεως. Σιγίλλιον Σιδηροῦν καὶ πορφυροῦν . ὁμοίως καὶ χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν. Σίκημα . πόλις. ἡ τῷ Ἰωσήφ ὑπὸ τοῦ Ἰακώβ καταληφθεῖσα.

sigma 1647 Σίκυα . τὰ ἀγγούρια. καὶ σικυήλατον. * ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηλάτῳ. * Σίλφιον . βοτάνη χωνευτήριος. Σίμβλα . τὰ ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν. [παρὰ τὸ συμβεβλήσθαι ἄλλο ἐπ' ἄλλο, οἶον συμβλήϊα τινὰ ὄντα. οἶον· λείβων ἐκ δάπεος σιμβλήϊα ἔργα μελισσῶν. ἢ ὅτι σιμὰς ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι τὰς μελίσας. αἱ γὰρ μέλισσαι πρὸς σύγκρισιν τῶν σφηκῶν ἀμβλύτερα ἔχουσι τὰ κέντρα.] † ἦγουν ἐν αἷς αἱ σιμαὶ μολῶσι. † Σιμικίνθιον . τὸ περὶ τοὺς πόδας σανδάλιον. τινὲς δὲ τὸ φακιόλιον. κυρίως δὲ τὸ ῥινόμακτρον, ὃ ἐστι τὸ μυξομάνδηλον. Σῖτα καὶ σιτία . τὰ βρώματα. † Σίον . ἡ βοτάνη. †

sigma 1648 Σιεῖρ . ὄρος. Σίελ . σκοτοδίνη. καὶ ἀντὶ τοῦ σκοτοδινῶ. οὕτω λέγουσιν οἱ Συρακούσιοι. Σινᾶ . ὄρος, ὅπερ τῇ Ἀρράβων γλώσσει Ἄγαρ καλεῖται. Σίραιον . τὸ ἔψημα. Σίνηπι . παρὰ τὸ σίνειν τοὺς ὤπας. (Ῥῆμα.) Σιβυλλαίνω . ἐκθειάζω. Σιγῶ . παρὰ τὸ σιγῇ σιγῶ, ὡς τιμῇ τιμῶ. Σίζω . τὸ ἡχῶ. ὠνοματοπεποιήται. ὀνοματοποιεῖα δὲ ἐστὶ φωνῆς μίμησις πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ὑποκειμένου. Σιλαίνω . μωραίνω. καὶ τὸ κολακεύω τοὺς ἵππους. Σιλλογραφῆσαι . μιμολογῆσαι. Σίνω . τὸ βλάπτω. Σινιάσαι . πειράσαι.

sigma 1649 Σίκρητα . παρὰ Ῥωμαίοις κριτήρια. Σιτῶ . τὸ διατρέφω. καὶ σιτῆσαι. ἐπισιτίζω δὲ, ι. [σιτῶ γὰρ, οὐκ ἐπισιτῶ.] Σιφλώσειεν . ἦτοι μωμητὸν ποιήσειεν. ἢ βλάψειεν. ἔστι γὰρ φλῶ, τὸ ὀρμὴν ἔχω. ὅθεν καὶ οἰνόφλυξ. ἢ ἀπὸ τοῦ σιφλὸς γίνεται σιφλῶ. Σιτωνῶ . σῖτον ἀγοράζω. καὶ σιτῶναι, οἱ τὸν σῖτον ὠνούμενοι καὶ καπηλεύοντες. Σινέσκοντο . ἔβλαπτον. Ὅμηρος· οἱ σφέας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Κ. (Ἀρσενικόν.) Σκαρθμός . κατὰ διάλεκτον ὁ πούς. τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐὔσκαρθοι φέρον ἵπποι. ὃ ἐστὶν εὐκίνητοι, ταχεῖς. εἴρηται δὲ σκαρθμός παρὰ τὸ σκαίρω, σκαρμός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ σκαρθμός. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἄρσω, ἄρμός. ἐπὶ δὲ τοῦ πλοίου, παρὰ τὸ μὴ ἔξν τὴν ναῦν σκαίρειν.

sigma 1650 Σκαλμός . περὶ ὃν δεσμοῦσι τὰς κώπας πάσσαλον. ὑποσκαλμῖς δὲ ἡ τοῦ σκαλμοῦ βάσις. Σκαπανήτης . ὁ σκαφεύς. καὶ σκαπανεύς. Σκαιός . πονηρός· κακός· φαῦλος· ἀριστερός. καὶ

σκαῖος ὁ ἀμαθής. [σκαῖότατος ὅστις τὸ κιθάρισμ' ἐμάνθανε παῖς ὢν δυοῖν μηνῶν— καὶ πάλιν· ὦ σκαῖε καὶ ἀπαίδευτε—.] † Σκελετός . ὁ κατάξηρος. παρὰ τὸ σκεῖλαι, τὸ ξηράναι.† † Σκείρων . ὄνομα ληστοῦ. Σκήρων δὲ, ἐθνικὸν, ἢ .† † Σκέλυθος . ὁ ταπεινός.† Σκηπτοῦχος . ὁ τοῦ βασιλέως σκηπτοφόρος, ἢ ὁ βασιλεύς. Σκηπτός . ὁ κεραυνός. † Σκιπιωρός . ὁ κατὰσκοπος. καὶ σκίπων.† Σκίπων . ἡ βακτηρία. παρὰ τὸ σκιρίπτω, ἀποβολῇ τοῦ ρ καὶ τοῦ τ καὶ συγκοπῇ. Σκίμπους . τὸ μέσον τοῦ κραββάτου· μεταφορικῶς δὲ καὶ ὅλος ὁ κράββατος. ἀπὸ τοῦ σκη-

sigma 1651 νῆ καὶ τὸ πούς γίνεται σκηνίπους καὶ συγκοπῇ σκίμπους. [λέγεται δὲ καὶ σκίμπος χωρὶς τοῦ υ , ὡς ἀρτίπος, ἀελλόπος. σκηνίπους τις ὢν, ὁ σκηνῶν τῷ σώματι.] Σκίρρος . ὁ γύψος. καὶ σκίρρίται οἱ γυψεμπλάσται. Σκνιπὸς καὶ σκνιφός . ὁ μικρολόγος καὶ φειδωλός. παρὰ τοὺς σκνίπας καὶ τὴν τούτων σμικρότητα. Σκνίπες . ζῶα εἰσὶ βραχύτατα, ὅμως ἀργαλεώτατα, οὐ γὰρ μόνον κνησμοὺς ἐμποιοῦσιν ἀηδεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐντὸς βιάζεται διὰ τῶν μυκτῆρων καὶ ὤτων. σίνεται δὲ καὶ κόρας ὀφθαλμῶν, εἰ μὴ φυλάξαιτό τις. † Σκοῖος . ὁ σκολιός.† Σκοπός . ὁ προορῶν. ἢ προπορευόμενος τοῦ στρατοῦ. ᾧ στοιχοῦσι πάντες καὶ ἀκολουθοῦσι. σκοπὸς καὶ τὸ σημάδιον. σκοπός ἐστι καὶ τὸ διὰ τέλος σπουδαζόμενον. ἢ σκοπός ἐστι τὸ προσεπινούμενον τέλος. σκοπός ἐστι τῆς πρακτικῆς, τὸ καθᾶραι τὸν νοῦν καὶ ποιῆσαι τοῦτον παντὸς πάθους ἀπαράδεκτον. Σκόλοψ . ὁξὺ ξύλον, ὅπερ ἐπήγνυον τῷ τείχει. παρὰ τὸ κολάπτω κόλοψ καὶ σκόλοψ. ἢ παρὰ τὸ σχίζω σχόλοψ καὶ σκόλοψ, τὸ διεσχισμέ-

sigma 1652 νον καὶ ἀπωξυμένον ξύλον. σκόλοπες καὶ αἱ τῶν φοινίκων ἀκμαί. σκόλοψ καὶ ὁ πειρασμός. ὡς τό· ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί. Σκόπελος . ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἀφ' οὗ ἐστι τὰ κύκλω σκοπεῖν. Σκρινιάριος . ὑπογραφεύς. Σκυθρωπός . στυγνός λυπηρός. Σκύμνος . ὁ τοῦ λέοντος σκύλαξ. Σκύλλος . κυρίως ἐπὶ κυνὸς νεογνοῦ. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπισχεῖν τὴν ὑλακὴν· σχύλαξ τις ὢν. Σκληρός . παρὰ τὸ σκλῶ μονοσύλλαβον, ὅπερ ἀπὸ τοῦ σκέλλω, τὸ ξηραίνω. Σκώληξ . ὁ μὴ ἔχων κῶλον, ἥγουν ὁστοῦν, κατὰ ἀντίφρασιν. † Σκῶπες . γένος ὄρνέου.† Σκῶψ . ὄρνεον κόβαλον καὶ μιμηλὸν, ὅμοιον γλαυκί. φασὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου τούτου τὸ σκῶπτειν εἰρῆσθαι. τινὲς δὲ κακόφωνον λέγουσι τὸ ὄρνεον. παρὰ τὸ σκαῖαν ἔχειν ὄπα. οὕτως ὦρος ὁ Μιλήσιος. Σκύμνος . τὸ τοῦ λέοντος σκυλάκιον. παρὰ τὸ σκύζω, τὸ ὀργίζομαι. σκυμνὸς δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων. Σκωπτηλός . γελαστής. Σκυτοδέψης . δερματολέκτης· ὁ τὰς βύρσας κατασκευάζων.

sigma 1653 (Θηλυκόν.) Σκαπάνη . ἡ δίκηλλα. Σκλαβινία . ἡ Βουλγαρία. Σκαμμωνία . βοτάνη. † Στηπτουχία . βασιλείας κληρουχία.† † Σκίλλα . ἡ βοτάνη.† Σκάνδεια . πόλις. Σκαῖά . ἡ ἀριστερά. Σκαιωρία . σκευωρία· κατασκευὴ ἐπιβουλή. Σκειρωνία πέτρα . ἡ τοῦ Σκείρωνος ληστοῦ. Σκηνή . ἡ κατοικία. παρὰ τὸ σχῶ, τὸ κρατῶ· σχηνή καὶ σκηνή, ἡ κρατοῦσα καὶ φυλάττουσα ἡμᾶς. σκηνή καὶ τὸ δρᾶμα καὶ ἡ ὑπόκρισις. Σκῆψις . ἡ πρόφασις. σκέψις ἐστὶ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ἡ σκῆψις· οἱ γὰρ προφασιζόμενοι σκέπτονται, τί εἴπωσι. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκ μελέτης ψευδομαρτυρίαν.

sigma 1654 Σκληραγωγία . ἄσκησις. Σκοπία . ὑψηλὸς τόπος. Σκοτομήνη . ἡ ἀσέληνος νύξ. Σκοτόμαινα . νύξ ἐστίν, ἐν ᾗ μαίνεται καὶ ἀκαταστεῖ τὰ οὐράνια. Σκύδνος . ἡ λοιδορία· ἡ ὀργή· ἡ σκυθρωπότης. Σκυτάλη . ἐργαλεῖον σκυτοτομικόν. καὶ ἡ ἀβίνα. Σκυταλίδες . οἱ κόνδυλοι τῶν δακτύλων. Σκιά . παρὰ τὸ κίω, τὸ ἀκολουθῶ· κιά καὶ σκιά ἐπενθέσει τοῦ ς. καὶ σκιά ὁ τύπος παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, ὃ ἐστὶ τύπον. (Οὐδέτερον.) Σκαμβόν . στρεβλόν. Σκαληνόν . γεωμετρικὸν σχῆμα. Σκανδάληθρα . τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῇ ξυλάρια.

sigma 1655 Σκέμμα . ἡ σκέψις. Σκῆπτρον . ῥάβδος βασιλική. παρὰ τὸ σκῆπτεσθαι, ὃ ἐστὶν ἐπερείδεσθαι ἐν αὐτῷ. Σκηνώματα . οἵκοι· τόποι. ἢ καὶ τὰ σώματα. Σκῆνος . σῶμα. οἰκητήριον. Σκηνοῖράφειον . τὸ δερματοῖράφειον. καὶ σκηνοῖράφος. Σκηπάνιον . ἡ ῥάβδος. † Σκόλυμον . τὸ λάχανον.† Σκόλυμος . βοτάνη. Σκότος . οὐκ οὐσία τίς ἐστίν, ἀλλὰ συμβεβηκός· φωτὸς γὰρ ἐστὶ στέρησις.

Σκότος . ἀπὸ τοῦ σκιάζειν. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ποντικὸς ἀπὸ τοῦ προσκόπτειν τὸν πορευόμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ σχέθειν ἡμᾶς. ὃ ἐστὶν ἐπισχεῖν ἡμᾶς πολλάκις προΐεναι. Σκύλα . τὰ τῶν νεκρῶν λάφυρα. λάφυρα δὲ τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα. Σκύβαλον . οἷον κυσίβαλόν τι ὄν, τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον καὶ ῥιπτόμενον. [Σκύτος . τὸ δέρμα. καὶ σκυτοδέψης. παρὰ τὸ ξύω ξυτὸς, εἴτα κατὰ διάλυσιν τῶν στοιχείων

sigma 1656 καὶ καθ' ὑπερβίβασμόν τοῦ ς σκύτος, τὸ ξυόμενον.] Σκῶλον . ἐμπόδιον· σκάνδαλον. καὶ σκῶλος, εἶδος ἀκάνθης, ἢ πυρωθεῖσα ἐντονωτέρα γίνεται. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σκέλλω, τὸ ξηραίνω. ἢ ὑπὸ πυρὸς ἐξηραμμένη. Σκῶμμα . ἢ λοιδορία γέλωτος χάριν. πρόσκομμα δὲ μικρόν. Σκῶρ . τὸ κόπρον. τῶν καθ' ἡμᾶς σοφιστῶν ὁ ἐνδοξότατος ἔν τινι τῶν λόγων τῶν ἑαυτοῦ γέγραφε τὸ σκάτος, ἀγνοήσας, ὅτι ὀρθῇ πῶσις ἐστὶ τὸ σκῶρ, αἱ δὲ πλάγια τοῦ σκατὸς καὶ τῷ σκατί. Ἀριστοφάνης· καὶ σκῶρ αἰεὶ νῶν. ὄντως οὖν σκατοφάγου τὸ ἀμάρτημα. Σκότος λεπτόν . τὴν ἀπὸ τῆς ἀθυμίας σκότῳσιν ἄχρι τοῦ ἐγκεφάλου διαδυομένην λέγει ὁ θεολόγος. (Ῥῆμα.) Σκάζει . χωλεύει. Σκανδαλίζει . ὑβρίσει. ὥς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· ὥς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων. Σκαρδαμύττειν καὶ σκαρδαμύσσειν . πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν καὶ κλείειν, ἥτοι καμμύνειν.

sigma 1657 παρὰ τὸ μύω μύσσω γίνεται παράγωγον, ὡς ἀφύω ἀφύσσω, καὶ παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ κινεῖν τὴν συνεχῇ κίνησιν τοῦ βλεφάρου, ἃ δὴ τὸ μύειν παρέχουσιν. [τὸ δὲ σκαίρω ἀποβολῇ τοῦ ς καίρω καὶ διπλασιασμῷ καρκαίρω. —κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν. οἷον ἐν κινήσει καὶ ταραχῇ ἐγένετο ἡ γῆ διὰ τὸ πλῆθος τῶν σειόντων αὐτὴν ποδί. σκαίρω οὖν καὶ καίρω ἀποβολῇ. ὅθεν σύνθετον τὸ σκαρδαμύσσειν. ἀποβολῇ τοῦ ς λέγεται καὶ καρδαμύττειν.] ἀμφότερα παρὰ τὸ κινεῖν καὶ μύειν τὰ βλέφαρα. Σκαίροντα . σκιρτῶντα· πηδῶντα. [παρὰ τὸ σκῶ σκαίρω, ὥσπερ παρὰ τὸ σπῶ σπαίρω.] Σκεδάσας . σκορπίσας. καὶ σκεδάζω ἀπὸ τοῦ χέω, χέδω, [καὶ σκέδω.] Σκελετίζεται . κατὰ ξηρος γίνεται. καὶ σκελητεύω. παρὰ τὸ σκεῖλαι, τὸ ξηράναι. Σκηριπτόμενος . στηριζόμενος. Σκήπτεται . προφασίζεται. Σκίδνεται . διασκορπίζεται. [καὶ σκιδνῶ. ὡς κερῶ, κερνῶ, οὕτως σκεδῶ, σκιδνῶ, ἐξ οὗ παράγωγον τῶν εἰς μι σκίδνημι.] Σκιαγραφούμενον . τὸ ἀμυδρῶς καὶ ὀλιγοστῶς καταλαμβανόμενον. Σκιρῶθέν . σκληρυνθέν. Σκιμαλίσαι . κυρίως τὸ μέσον τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου ἐμβαλεῖν.

sigma 1658 Σκοτοδινιάσας . σκότους καὶ ἱλιγγοῦ πληρωθεῖς. Σκορδίνασθαι . τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν, μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον. γίνεται δὲ περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμῶδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας. οἷον κοροδίνασθαι· δονεῖσθαι ἀπὸ κόρου ὕπνου ἢ τροφῆς. ἢ καροδίνασθαι, παρὰ τὸ δονεῖσθαι τὴν κεφαλὴν. Σκυβαλίζεται . ἐξουθενεῖται· εὐτελίζεται. Σκυλεύσας . προνομεύσας. Σκυδμαίνειν . τὸ σκυθρωπάζειν καὶ ὀργίζεσθαι. κυρίως ἐπὶ τῶν λεόντων ὀργιζομένων [ἐπὶ τοῖς ἀφαιρουμένοις αὐτῶν σκύμνοις. ἢ ἀπὸ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον συστολῆς τοῦ σκύλλου, ὃ ἐστὶ δέρμα, ὃ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων.] Σκυζομένην . λυπούμενην, ὀργιζομένην. καὶ σκύζεσθαι παρὰ τοὺς Σκύθας, οἵτινες ὀργιλώτατοι ὄντες τὸ ἐπισκύνιον καθέλκουσι. Σκυθρωπάσαι . στυνάσαι. πλεονασμῷ τοῦ ρ· σκυθωπάσαι γάρ ἐστι, παρὰ τὸ Σκυθικοὺς ἔχειν ὥπας, † Σκύλλεις . παρασπᾶς. ἐνοχλεῖς. Σκληρύνει . σκληρὸν καὶ ἀπειθῇ εἶναι συγχωρεῖ. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἄρα οὖν ὃν ἂν θέλει, ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει· ἐλεεῖ δὲ τὸν ἄξιον ἐλέους καὶ τοῦ ἐλεεῖσθαι. Σκοπεύσω . θεωρήσω.

sigma 1659 Τὸ Σ μετὰ τοῦ Μ. (Ἀρσενικόν.) Σμερδαλέος . καταπληκτικός. Σμέρδης, Σμέρδιος, καὶ Σμερδῆς . ὀνόματα κύρια. Σμίνδαρος . κύριον. καὶ Σμινδαρίδης. πατρωνυμικόν. † Σμίνθουροι . τὰς οὐρὰς σεῖοντες. † Σμῶδιξ . ὕφαιμος πληγῇ, ἢ μώλωψ. παρὰ τὸ σμῶξαι, τὸ πατάξαι κατὰ Ἰῶνας. [ἢ ἀπὸ τοῦ σμῶ, σμῶσω, παράγωγον σμῶζω, σμῶδιξ.] (Θηλυκόν.) Σμερδνή . καταπληκτική. Σμηῆλος . νῆσος. Σμίλα . ἢ δίκηλλα. καὶ τὸ σμιλάριον. Σμίλαξ . φυτὸν ἀκανθῶδες, ἢ ἡ λεγομένη περιπλοκάς. Σμινύη . ἐργαλεῖον γεωργικόν. Σμύρνα . πόλις. καὶ Σμύρνηθεν, ἀπὸ Σμύρνης.

Σμύρνα . φυτόν. Σμύραινα . ἰχθύς. Σμώνη . ἡ τοῦ ἀνέμου πληγή. ἀπὸ τοῦ σμῶ ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ πλήσσω. [τὸ σμῶ, μέγα. ὡς τὸ ζῶ, ζώνη.] (Οὐδέτερον.) Σμῆνος . τὸ τῶν μελισσῶν πληθος. ἢ τὸ μελισσόβοτον. ἢ τὸ πληγμα. ἀπὸ τοῦ σμῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ πλήσσω.

sigma 1660 Σμῆγμα . τὸ καθάρισμα. †σαπώνιον.† μίγμα δέ, ι. (Ῥῆμα.) Σμαραγεῖν . ἤχεῖν. τινὲς ἐπὶ τοῦ λάμπειν τιθέασι. καὶ σμάραγδος ὁ λαμπρὸς λίθος. [παρὰ τὸ μαίρω, τὸ λάμπω, μάραγδος καὶ σμάραγδος. οἶον· —σμαραγεῖ δέ τε λειμών.] Σμήχω . τὸ καθαίρω. σμύχω δέ, τὸ καίω, ψιλόν. Σμιλεύω . τέμνω. Σμῶ . τὸ καθαίρω. καὶ σμῶ, τὸ πλήσσω. Σμῶξαι . τὸ πατάξαι κατὰ Ἰωνας. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Σμερδαλέως . καταπληκτικῶς φοβερῶς. Σμύρνηθεν . ἀπὸ Σμύρνης. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Σοαιμὶς . κύριον. Σόεμος δέ, ψιλόν. Σοβαρός . αὐθάδης. Σόθρυς . ὄρος. Σοιβίδας καὶ Σοιμίδας . κύρια. Σολήν . ποταμός. καὶ κλίνεται Σολήνος. σωλήν δέ, τὸ σωληνάριον, μέγα. Σόλος . ὁ δίσκος. παρὰ τὸ σῶ, τὸ ὀρμῶ καὶ κινῶ. [ἀπὸ γὰρ τοῦ σῶ, τὸ σεῖω, ὁ μέλλων σώσω, καὶ ῥῆμα ὄνομα κατὰ συστολήν τοῦ ω σὸς, καὶ πλεονασμῶ τοῦ λ σόλος.]

sigma 1661 Σολοικισμός . ὁ τοῦ σώου λόγου αἰκισμός. διαφέρει δὲ ὁ βαρβαρισμὸς τοῦ σολοικισμοῦ, ὅτι ὁ βαρβαρισμὸς ἐν λέξει γίνεται, ὁ δὲ σολοικισμὸς ἐν λόγῳ· τὸ γὰρ περὶ μίαν λέξιν ἀμαρτάνειν βαρβαρισμὸς ἐστὶ, τὸ δὲ περὶ πλείονας σολοικισμός. Σουβί . τόπος. Σοφονίας . κύριον. Σοφιστής . κυρίως ὁ σοφιζόμενος καὶ προϊστάμενος τῆς διατριβῆς. [Ὅμηρος· ὄφρ' εὖ γινώσκεις ἡμὲν θεὸν ἢ ἐ σοφιστήν.] Σουσίας . ὁ ἵππος κατὰ Σύρους. Σοφός . παρὰ τὸ σέβω. τὸν γὰρ σοφὸν πάντες σεβόμεθα. ἢ παρὰ τὸ σῶα φάσκειν, κατὰ τροπήν τοῦ ω εἰς ο. (Θηλυκόν.) † Σοβαραί . λαμπραί.† Σοβάς . ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ σοβῶ, τὸ κινῶ. Σόβηρα . πόλις. Σογδιανή καὶ Σουγδινή . χώρα. Σολία . πόλις κατὰ τὴν Κύπρον. σωλεία δέ, ἡ τοῦ οἴκου, μέγα καὶ δίφθογγον. Σοποευτίτις θεά . ἡ ἔφορος τῆς μανίας. Σοφηνή . πόλις. Σοφία . γνῶσις θεῶν τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. τὸ θεωρεῖν λόγους σωμάτων καὶ ἀσωμά-

sigma 1662 των. ἢ νοῦς καὶ ἐπιστήμη τῶν τιμιωτάτων τῇ φύσει. (Οὐδέτερον.) Σομφῶδες . βουνῶδες, ἢ χαῦνον. Σομόρ . μέτρον γῆς. Σόμορα . τόπος. Σολοίκια . τὰ ἐνδύματα. * Σολοίμνιζε . πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὑπὸ τὴν μητρόπολιν Ἐφεσον διακειμένη. * Σουδάριον . λεπτόν τι σκέπασμα ἐκ λίνου συνυφασμένον. Σοῦσα . τὰ λείρια παρὰ Φοῖνιξι. καὶ σοῦσον τὸ κρίνον κατὰ Φρύγας. σουσίαν δὲ τὸν ἵππον λέγουσιν οἱ Σύροι. Σούσινον μύρον . τὸ κρίνον. ἢ οὕτως· σουσινον μύρον, ὃ ἐστὶ κρίνον. (Ῥῆμα.) Σοβῶ . τὸ κινῶ καὶ μαίνομαι. Σολοικίζειν . οὐ μόνον τὸ κατὰ φωνὴν καὶ λόγον χωρικεύεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐνδυμάτων, ὅταν τις χωρικῶς ἐνδιδύσκηται, ἢ ἀτάκτως ἐσθίῃ, ἢ ἀκόσμως περιπατῇ, ὥς φησι Ζήνων. Σοφίζεσθαι . καταψεύδεσθαι. Σοφιστομανοῦσιν . ἡγουν ἐκ περισσοῦ σπουδάζουσι καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἔχειν οἱ σοφισταὶ καὶ διδάσκαλοι εὐφυεῖς μαθητὰς καὶ πολλούς.

sigma 1663 Τὸ Σ μετὰ τοῦ Π. (Ἀρσενικόν.) Σπάδων . ὁ εὐνοῦχος. παρὰ τὸ σπᾶσθαι τι μέρος αὐτοῦ. καὶ σπαδωνισμὸς ὁ εὐνουχισμός. † Σπεκιῶσος . ὄνομα κύριον.† Σπερμολόγος . ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. Σπεκουλάτωρ . ὁ δῆμιος. Σπερχειός . ὄνομα ποταμοῦ. Σπένδης . κύριον. καὶ κλίνεται Σπένδιος. Σπεράτος . κύριον. Σπευριεὺς καὶ Σπατῖνος . κύρια. Σπινθήρ . λαμπηδών. [οἶον σπορεὺς τίς ὢν τοῦ θέροντος πυρός. πεποιήται τὸν τοῦ πατρὸς ἔχων λόγον, παρὰ τὸ σπεῖραι.] Σπῖλος . ῥύπος, μολυσμός. Σπλήν . ἀπὸ τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπισπᾶσθαι τὰ φαυλισθέντα τῶν ὑγρῶν. * Σπαρτίον . τὸ σχοινίον. καὶ κληῖρος. καὶ στέργει σπάρτα, ἥνπερ ἔλαχε. *

sigma 1664 Σπόγγος . διὰ τὸ ἀποσπᾶν τὰ ὑγρά. Σπυριδωνάκης . κύριον. Σπόκιλλος . κύριον. † Σπῶρος . ὄνομα κύριον.† Σπῆλυξ . τὸ σπήλαιον. καὶ κλίνεται σπήλυκος. Σπάδων . τὸ σπάσμα. τοῦ Ψελλοῦ· σπάδονα δὲ τὰ σπάσματα, πάθος δέ τι χιόνην. (Θηλυκόν.) Σπάθη . τὸ ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον. παρὰ τὸ κατασπᾶν τὴν κρόκην. Σπεῖρα . ἡ σύναξις, πληθος στρατευμάτων. † ἔστι δὲ καὶ σύνταγμα διακοσίων ἀνδρῶν.† Σπεῖσις . ἡ σπονδή· ἢ ἡ θυσία. Σπήλυγες . τὰ βεβρωμένα

τῶν πετρῶν. παρὰ τὸ σπᾶν. Σπιλάδες . αἱ ὕφαλοι πέτραι. οἶον ἀποσπάδες. ἢ ὅτι τὸ κατ' αὐτὰς μέρος μελαίνεται. Σποδιά καὶ σποδός . ἡ στακτή. παρὰ τὸ σβέω, σβέσω, σβεδός καὶ σποδός. ἡ ἀμαυροῦσα τὴν φλόγα.

sigma 1665 Σπονδᾶς . συνθήκας. ὄρκια. ἢ θυσίας καὶ ἐκχύσεις οἴνου. † Σπώδιγξ . ἡ πληγή.† (Οὐδέτερον.) † Σπέκιον . εἶδος ἱματίου.† Σπέος . τὸ σπήλαιον· ἀφώτιστόν τι οἶκημα. παρὰ τὴν σβέσιν τοῦ φωτός· οἶον σβέος τι ὄν καὶ σπέος· τὸ πολὺ γὰρ τοῦ φωτός ἐστέρηται· τροπῇ τοῦ β εἰς π . [ὥς παρὰ τὸ σβέω, σβέσω, σβεδός καὶ σποδός. καὶ σπές τὸ σπήλαιον, καὶ σπεῖον τὸ σπήλαιον, καὶ σπῆϊ τῷ σπηλαίῳ.] Σπέκλον . ἡ ὕαλος. Σπάργανον . παρὰ τὸ σπαράσσω, σπαράγανον καὶ σπάργανον. Σπείρημα . τὸ τοῦ ὄφews εἴλιγμα. παρὰ τὸ σπειρῶ, τὸ εἰλίσσω. σπείρημα καὶ τὰ ἱμάτια, παρὰ τὸ ἐνσπείρεσθαι καὶ συστρέφεσθαι αὐτοῖς, καὶ σπεῖρον τὸ ἱμάτιον. Σπωλήτιον . τόπος. (Ῥῆμα.) Σπανίζεται . λείπεται, ὑστερεῖται. Σπασάμενος . ἐλκύσας. Σπαθᾶν . τὸ σπαταλᾶν. καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορι σπαθᾶν τὸ ἀφειδῶς ἀναλίσκειν. Σπαίρω . ψυχορράγῳ.

sigma 1666 Σπέρχει . σπουδάζει, κατεπεύγεται, σπεύδει καὶ συστρέφει. ἴσως ἀπὸ τοῦ περιέχει· συμπεριέχει καὶ κατὰ συγκοπὴν σπέρχει. Σπερμαίνω . γεννῶ. Σπένδω . ἀναιρῶ. ὥς τό· ἐγὼ δὲ ἤδη σπένδομαι. [παρὰ τὸ σπείω σπένδω. παράγωγον καὶ οὐ πλεονασμός. ὥσπερ κυλίω κυλίνδω, καὶ ἀμείρω ἀμέρδω.] Σπένδεται . θύεται. φύεται, φιλιούται. Σπένδομαι . φιλιῶμαι. Σπένδοντος . προσφέροντος πίστιν ἢ σπονδὴν. ἔστι δὲ καὶ τὸ φιλιῶσθαι. σπονδὰς γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβιβάσεις. Σπειρόμενος σῖτος . μικρόν. σπειρώμενος δὲ ὄφης, ὃ ἐστὶν ἐντυλισσόμενος, μέγα. Σπείρω . παρὰ τὸ σπῶ· ἅμα γὰρ καταβληθῆναι τὴν σπορὰν, σπᾶται ὑπὸ τῆς γῆς τὸ χωρῆσαν εἰς αὐτήν. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν. Σπείσω . θύσω. Σπεῖσαι . παρὰ τὸ σπῖσαι, ὃ ἐστὶ ποτίσαι τὴν γῆν τῷ οἴνῳ. Σπληνιῶντες Σπώμενος . συντριβόμενος. Σπένδομαι . ἀποθνήσκω. θυσίαν μέλλω καὶ σπονδὴν ἐμαυτὸν προσφέρειν Χριστῷ. ὁ Ἀπόστο-

sigma 1667 λος· ἄλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ τῇ λειτουργίᾳ. Σπειρηδόν . περιπεπλεγμένως. Σποράδην . ἐσπαρμένως. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Τ. (Ἀρσενικόν.) Σταθμός . τὸ σταθμίζον. τὸ σταθμιζόμενον. ἡ μάνδρα τῶν προβάτων. σταθμός κατὰ Ἡρόδοτον καὶ Ξενοφῶντα μίλια εἰκοσιοκτὼ ἡμισυ. καὶ σταθμοὶ ἀντὶ τοῦ παραστάδες. Σταλαγμός . ἔστι στῶ, οὗ παράγωγον στάσω, ὁ μέλλων στάξω. ὥς φράζω φραγμός, οὕτω στάζω σταλαγμός κατὰ πλεονασμὸν τῆς συλλαβῆς. ἐκ δὲ τοῦ στάσσω γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τῆς αλ συλλαβῆς σταλάσσω. Στάλιξ . ὁ σταλαγμός. στάλιξ δὲ, ὁ σκόλοψ, ἰῶτα. Στατώριος . ὁ σκολιός. Σταμῖνες . τὰ καταστρώματα τῆς νηός. ἐφ' ὧν ἰστάμεθα. Ἀρίσταρχος δὲ ὀρθὰ ξύλα λέγει στήμοσιν ἐοικότα.

sigma 1668 Στατήρ . τὸ νόμισμα. παρὰ τὸ ἴστημι, στήσω, στατήρ. οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ δανείζειν. ὀβολοστάτας οὖν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς ὀλίγα δανείζοντας ἔλεγον ὑπερβολικῶς. ὁ γὰρ στατήρ ἐπενοήθη τῷ βίῳ πρὸς δανεισμὸν καὶ ἀπόδοσιν. καὶ στατήρες οἱ χρεῶσται. * Στατήρα . τινὲς νομίζουσι λίθον πολύτιμον εὐρισκόμενον κατὰ Συρίαν, οἱ δὲ ἐξάγιον τέταρτον νομίσματος. * Σταυρὸς Χριστοῦ ἐστὶ πέρας ἐπιδόσεως καὶ κοπὴ ἁμαρτιῶν. σταυροὺς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ ὀρθὰ ξύλα παρὰ τὴν στάσιν, ἅπερ ἔξωθεν περιτίθεται ταῖς αὐλαῖς πρὸς τὸ μὴ στενοχωρεῖσθαι τὰ ζῶα ἐν τοῖς συφείοις. καὶ ὁ παρ' ἡμῖν δὲ σταυρὸς παρὰ τὴν στάσιν καὶ τὸ εὖρος, οἶον ὁ μῆκος καὶ πλάτος ἔχων. Σταθηρός . ἰσχυρός. Σταίτιος . ἄρτος ἐξ ἀλεύρου. καὶ σταιήτιος, * καὶ σταιήτης, * καὶ σταιίτης. Στεναγμός . παρὰ τὸ στενάζω· τοῦτο παρὰ τὸ στενάχω [τοῦτο παρὰ τὸ στένω.] Στερεός . τὸ στερεὸς τοῦ στερεοῦ ἐστὶ συγκοπή. στερός καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ στερεός. ἐμοὶ δὲ

sigma 1669 δοκεῖ μᾶλλον τὸ στερεὸς ἀπὸ τοῦ στερεός εἶναι, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε . τὰ γὰρ εἰς ναι ἀπαρέμφата ποιεῖ εἰς ρος ὀνόματα ἰσοσύλλαβα. οἶον μυῆναι μυαρὸς· διῆναι διερὸς· ρυπῆναι ρυπαρὸς· στηθῆναι σταθερὸς· στηναι στερός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ στερεός, καὶ τοῦ ε πάλιν στερεός. οὕτως ὦρος ὁ Μιλήσιος περὶ πάθους. Στελεὸς καὶ στειλείος . τὸ ἀξινοκράτημα.

Στεντόρειος . λόγος φωνητικός. ἀπό τινος Στέντορος ὀνομαζομένου, ὃς μεγαλοφωνότατος ὑπῆρχε. Στήμων . τὸ στημόνιον. παρὰ τὸ στῶ, στήσω, στήμων. ὡς φιλῶ, φιλήσω, φιλήμων. Στίχος . ἡ ἐπίστιχος τάξις. Στικτέος . καρτερικός. ἀπὸ τοῦ στίζω, τὸ μαστίζω. Στιγματίας . ὁ οἰκέτης. ὡς σιτίζομενος καὶ μαστιζόμενος, οἷα ἀχρήσιμος. Στόλος . κυρίως ἀποστέλλειν ἐστὶ τὸ διὰ νηὸς ἐκπέμπειν. ὅθεν καὶ στόλος ὁ πολλῶν νηῶν ἀπόπλους. Στῶλος δὲ ὄνομα πόλεως, μέγα. † Στολυξώδης . μικρολόγος. † Στόνουξ . τὸ εἰς ὄξυ λήγον. καὶ κλίνεται στόνουχος.

sigma 1670 Στοχασμός . παρὰ τὸ στείχω στοχάζω. στοχασμός δὲ λέγεται καὶ στοχάζειν, τὸ πρὸς εὐθεΐαν ὁδὸν τὸν λογισμὸν ἀπευθύνειν. Στόμαχος . δι' οὗ καταπίνομεν τὴν ὑγρὰν καὶ ξηρὰν τροφήν. ἦτοι στόμα ἐστὶ τῶν χεομένων, ἢ ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ στόματος εἰς τοῦτον χεῖται. ἢ σιτόμαχος, ὁ τοῖς σιτίοις μαχόμενος· θλίβουσι γὰρ αὐτόν. ἢ ὁ θλίβων ἔμπαλιν ταῦτα. Στρατόνικος· Στράτων, Στράτωνος . ὀνόματα κύρια. Στρατός . τὸ συνεστραμμένον πλῆθος τῶν πολεμούντων. παρὰ τὸ στρέφω, ἔνθεν ἔστραπται, στραπτὸς καὶ στρατός. † Στρόβιλος . εἶδος ὀρχήσεως. † † Στρόφος . στρέμμα, πλέγμα. † Στρυφνός . ὁ στύφων. καὶ τὸν οἶνον ἔπινε τὸν στρυφνόν. καὶ βοτάνη τις. Στριφνός . ἐσφιγμένος· στερεός. παρὰ τὸ στρύφω, στρυφνός καὶ στριφνός. Στρόβιλος . ὁ ἄνεμος. Στρόβηλος δὲ ἡ νῆσος, ἡ . [παρὰ τὸ στρέφω, στρόφιλος καὶ στρόβιλος.] Στρουθός . παρὰ τὸ μετὰ οἴστρου θέειν. Στρυμών . ὄνομα κύριον. καὶ ποταμὸς Στρυμῶν, καὶ κλίνεται Στρυμόνος. Στρώβες . ἔθνος.

sigma 1671 Στρωτήρ . τὸ πλέγμα, τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηναὺς καὶ καλύβας πεποιημένον. Στυγητός . μισητός. Στυγνός . κατηφής, λυπηρός. [ὡς παρὰ τὸ ἔπιθον πιθανός, οὕτω στύγω, ἔστυγον, στυγανός, καὶ συγκοπῇ στυγνός. οἱ δὲ παρὰ τὴν Στύγα φασὶν εἰρῇσθαι. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ ἀηδῆ καὶ λυπηρὰ ἀπὸ τῶν ψυχρῶν κατονομάζουσι· τὴν γὰρ Στύγα, λίμνη ἔστιν αὕτη ἐν τῷ ἄδι, μυθεύονται Ἑλληνες ψυχρότατον ἔχειν ὕδωρ. ὁμοίως καὶ τὸ στυγεῖν.] Στύλος . ὡς παρὰ τὸ πλῆθος πλῆθος, οὕτω στῶ, στύω, στύσω, στύλος. καὶ χῶ, χύσω, χυλός, ὀξυτόνως· τὰ γὰρ ῥηματικά ταῦτα ὀνόματα διαφόρως τονίζεται. Στύραξ . τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθαμεν. καὶ Θουκυδίδης φησί· στυρακίῳ ἀκοντίῳ ἀντὶ τοῦ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. ἢ ὁ καλούμενος σαυρωτήρ. ἢ ἡ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στηρίζεται. καὶ στυρακίζειν, τὸ κεντρίζειν, ἀπὸ τοῦ στύρακος. Στρόφος . ὁ τῆς πῆρας κρεμαστήρ. παρὰ τὸ ἐστράφθαι. καὶ πᾶν τὸ στρεφόμενον.

sigma 1672 Στωμύλος . κομψός· πιθανολόγος. ἢ ὁ μετὰ γέλωτος ἐμπαίζων τινὰ καὶ διασύρων. Στόρθηξ . ἡ ἐπιδωρατής. Στροφέα . σπόνδυλον. τὸν ὁδόντα λέγει ὁ Ἱπποκράτης. [τοῦ Ψελλοῦ] στροφέα δὲ γε σπόνδυλον φησί· που τὸν ὁδόντα. (Θηλυκόν.) Σταγών, σταγόνος . παρὰ τὸ στῶ ρῆμα, οὗ παράγωγον στάζω. * Στραγγαλιάς . ὁ μὲν Ἀκύλας διαπλοκάς· σκολιότητος δὲ ὁ Σύμμαχος· ὁ δὲ Θεοδοτίων διεστραμμένα ἡρμήνευσεν. * Σταφυλή . παρὰ τὸ στάζω καὶ τὸ φίλον. ἡ ἀποστάζουσα τὸ φίλον πᾶσιν ἀνθρώποις. Στακτή . τὸ λεπτότατον τῆς σμύρνης. Σταχάνη . ἡ τρυτάνη Δωρικῶς. παρὰ τὴν στάσιν. Στεροπή . ἡ ἀστραπή. ἐγὼ ἀστεροπὴν οἶδα τὴν ἀστραπὴν· εἰ μὴ ἐστὶν ἀποβολὴ τοῦ α ποιητικόν. Στερίφη . ἄγονος· στεῖρα. Στεριφόπεπλος . ἡ μικρὸν πέπλον καὶ ἱμάτιον ἔχουσα.

sigma 1673 Στεῖρα . ἡ στερουμένη τοῦ τίκτειν. ἢ ἡ τοῦ κυῆσαι στάσιν ἔχουσα. παρὰ τὸ στῶ στείω. ὡς σῶ σείω. καὶ ἐκεῖθεν στεῖα καὶ στεῖρα. Στίβος . ἡ ὁδός. ἀπὸ τοῦ στίβω, τὸ περιπατῶ. Στιβή . βοτάνη. Στιβάς . παρὰ τὸ στοιβάζω. † καὶ στιβάσι λαμπροτέραις ἀνακλιθῶμεν ὥστίναίς τε. † * λέγεται καὶ ἡ κλίνη. * Στιλπνότης . ἡ λαμπρότης. ἡ λαμπρῶν. καὶ στιλβῶν, στιλβήδονος. Στίξ . ἡ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν στάσις ἢ τάξις. Στιγμή . διανοίας ἀπηρτισμένης σημεῖον. γίνεται δὲ στιγμή ἀπὸ τοῦ στίζω, στίξω, στιγμή· ἴσθησι γὰρ τὴν φωνήν. τὸ δὲ ἀπηρτισμένης ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένης. στιγμαὶ δὲ εἰσὶ τρεῖς· τελεία, μέση καὶ ὑποστιγμή. καὶ τελεία ἔστι διανοίας ἀπηρτισμένης σημεῖον· μέση δὲ σημεῖον πνεύματος ἔνεκεν παραλαμβανόμενον, τουτέστι χάριν

ἀναπνοίας· ὑποστιγμὴ δέ ἐστι σημεῖον διανοίας μηδέπω ἀπηρτισμένης, ἀλλ' ἔτι ἐνδεούσης σημεῖον. διαφέρει δὲ στιγμὴ ὑποστιγμῆς χρόνῳ· ἐν μὲν γὰρ τῇ στιγμῇ πολὺ τὸ διάστημα, ἐν δὲ τῇ ὑποστιγμῇ παντελῶς ὀλίγον. στιγμαὶ δὲ κατὰ Νικάνορα ὀκτώ· τελεία· ὑπερτελεία· ἀτελής· ἄνω πρώτη· ἄνω δευτέρα·

sigma 1674 ἄνυπόκριτος· ἐνυπόκριτος· ὑποδιαστολή. διαφέρει δὲ στιγμὴ τῆς ὑποδιαστολῆς, ὅτι ἡ μὲν στιγμὴ μόνην τὴν φωνὴν διΐστησιν, ἡ δὲ ὑποδιαστολή ἅμα τὴν φωνὴν καὶ τὴν διάνοιαν. στιγμὴ δὲ παρὰ τὸ στίζω, σιγὴ ἢ στιγή, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ στιγμῇ. τὸ δὲ στίζω παρὰ τὸ στῶ, στίζω. ὡς φοιτῶ φοιτίζω. ὁ δὲ Φιλόξενος τὸ ἐν τῇ ἀναγνώσει ἀναφορᾶς στάσιν ποιεῖν. Στοργή· φιλία ἔμμοнос. παρὰ τὸ στέργειν, τὸ ἐμμένειν. Στοιβάς· ἡ στρωμνὴ ἢ τρυφῆς θρύψις. παρὰ τὸ στοιβάζω. Στοικεῖωσις· ἡ πρωτομάθησις καὶ ἡ διατύπωσις καὶ ἡ διάταξις καὶ ἡ ὁδηγία. ἢ στοικεῖωσίς ἐστιν ἡ ἐκ διαφορῶν συντεθεῖσα μονοειδὴς θεωρία. Στρατιά· τὸ πλῆθος. καὶ πόλις. καὶ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. στρατεία δὲ, ἡ στρατεύσις, δίφθογγον. Στραγγαλιάς· διαπλοκάς· διεστραμμένες δολιότητος. Στραγγαλίδες· τὰ δύσλυτα ἅμματα. ὑμεῖς γὰρ αἰεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε. Στράγξ· ἡ ἐπισχεθεῖσα ῥύσις. παρὰ τὸ στάζω, στάξω, στάξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ ρ στράγξ.

sigma 1675 Στρέβλη· παρὰ τὸ στρέφω, στρέψω, στρέβλη. ὡς στήσω, στήλη. καὶ στρεβλὸν τὸ στραβόν. οὕτως Εὐπολις. Στροφάλιγξ· ἡ συστροφή. [ὡς παρὰ τὸ λάϊγξ λάϊγγα, οὕτω στρέφω, στρόφος, στρόφιγξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ τῆς αλ συλλαβῆς στροφάλιγξ, καὶ στροφαλίζω. στρόφος δὲ λέγεται ὁ τῆς πήρας κρεμαστήρ, παρὰ τὸ ἐστράφθαι. καὶ πᾶν τὸ στρεφόμενον.] † Στροφή· ἡ ἀστραπή. † Στρόφιγξ· τὸ τῆς θύρας στροφίγγιον. ὁ καὶ θαῖρος λέγεται. † Στροφίς· ἡ δυναμένη πάντῃ στρέφεσθαι. † † Στρυφνοτέρα νόησις· ἡ γουν στερεωτέρα. † Στρωμνὴ· παρὰ τὸ στορέσω, ὃ σημαίνει τὸ στρώσω, γίνεται στερεμνὴ, καὶ συγκοπῇ στρωμνὴ. Στύξ, Στυγός· λίμνη ἐν τῷ ἄδι κατὰ Ἑλληνας. † Στῶλος· πόλις Θράκης. † Στίβη· ψύχος· πάχνη. [τοῦ Ψελλοῦ· σκυτάλη τὸ φραγέλλιον, στίβη, ψύχος καὶ πάχνη.] (Οὐδέτερον.) Στάδιον· ὁ ὀρθὸς δρόμος. παρὰ τὴν στάσιν· ἐστῶτες γὰρ ἔθεον. οἱ δὲ περιττὸν τὸ ς· λέγουσι

sigma 1676 γὰρ εἶναι τάδιον, παρὰ τὴν ἐν τῷ δρόμῳ τάσιν. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος. † Στάδιον· ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου· ἐπτὰ γὰρ στάδια ποιοῦσι μίλιον ἕν. λέγεται στάδιον καὶ τὸ ἀπλῶς ἴστασθαι καὶ ἀκίνητίζεῖν. † Σταθευτόν· τὸ μὴ λίκναι ὀπτόν. Σταθερόν· τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, τὸ μεσημβρινόν, ὅτε ἴσταται ὁ ἥλιος ἦττον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι. Στελέχη· οἱ κλάδοι. καὶ στέλεχος, ὁ κορμὸς τοῦ δένδρου. * ὁ στέλεγχις. * Στελγίσματα· ἀποξύσματα. στελγίδες γὰρ αἱ ξύστραι αἱ τοῦ σώματος τὰς πληγὰς ἀποξύνουσαι. [κᾶν πρὸς τὸ γυμνάζεσθαι καὶ παλαίειν δέῃ τὴν στελγίδα καὶ τὴν λήκυθον, οἷσι δὲ ἡδέως. ἔνιοι δὲ στελεγγίδας γράφουσι. καὶ στελεγγιποῖος ὁ χαλκεὺς καὶ ποιῶν τὰς στελεγγίδας. ἄλλοι στελεγγιδοποῖος. ἢ στελεγγίς τὸ κτένιον.] Στέαρ πυροῦ· ἡ σεμίδαλις. καὶ στέαρ τὸ πεπηγμένον λίπος. παρὰ τὴν στάσιν καὶ πῆξιν. Στέμμα· τὸ προσειλημμένον ἔριον τῷ θαλλῷ.

sigma 1677 Στέφος· ὁ στέφανος. Στεγανώτερον· στερεώτερον. τὸν στεγανὸν ἐμάλαττεν οὐρανόν. Στέρνον· τὸ στήθος. ἀπὸ τῆς στερρότητος. [ἔνθεν αἱ μὴ τίκτουςαι στεῖραι λέγονται. καὶ στεῖρα ἢ τρόπις.] Στερέμνιον· ἰσχυρόν· δυνατόν. Στέρφος· τὸ δέρμα. παρὰ τὴν στρυφνότητα καὶ πυκνότητα. ἢ παρὰ τὸ ἐρέθειν καὶ ἐρέφειν, ὃ ἐστὶ σκεπάζειν τὸ σῶμα. [ἔρεφος καὶ στέρφος. οἱ δὲ παρὰ τὸ στέφειν, ὃ ἐστὶ σκεπάζειν τὸ σῶμα, στέφος, καὶ στέρφος πλεονασμῷ τοῦ ρ· στέρφεσιν αἰγείοισιν ἐζωσμένους ἐξ ἀύχενος.] Στήθος· παρὰ τὸ ἐστακέσαι. διότι ἔστηκεν ἀσάλευτον. ἢ ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ ἡγεμονικὸν ἔστηκεν. ἢ ὅτι δι' αὐτοῦ τὰ σιτία διωθεῖται. Στηθύνιον· μέρος τι τοῦ στήθους. καὶ τὸ ὑποκοριστικόν. Στειπτόν· τὸ βάσιμον. ἀπὸ τοῦ στεῖβω, τὸ περιπατῶ. Στίγματα· αἱ πληγαί. Στίμμι· εἶδος βάμματος. Στίφος· τὸ πλῆθος. Στίπυον· τὸ τῆς ἐλαίας ὄστουν.

- sigma 1678 Στόμα . ἀπὸ τοῦ τέμω, τεμῶ, τέτομα, τόμα, καὶ στόμα προσθέσει τοῦ ς . Στραγγαλῶδες . διεστραμμένον. Στρατόπεδον . δύο σημαίνει, τὸ στρατεύμα καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. στρατόπεδον ἐποίησαν, ἀντὶ τοῦ σκηνάς. Στρόφιον . τὸ τῆς γυναικὸς ἐνώτιον. ἢ τὸ στρογγύλον ζωνάριον. Ἀριστοφάνης· τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. Στρώφιος . τόπος. † Στύπος . κορμός· στέαρ. † † Στυρόν . τὸ μύρον. † Στοιχεῖα . Ἀθηναῖοι μὲν τὰ γράμματα φασὶν, γραμματικοὶ δὲ πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα, γαῖαν, ἐξ ὧν τὰ σώματα συνίστανται, καὶ εἰς ἃ ἀναλύεται. ἰστέον, ὅτι τὰ στοιχεῖα τριχῶς ἐρμηνεύονται· πόρρω, προσεχῇ, καὶ προσεχέστατα. πόρρω μὲν, ὡς τὸ πῦρ, ἡ γῆ, τὸ ὕδωρ, καὶ ὁ ἀήρ· προσεχῇ δὲ, τὸ θερμὸν, τὸ ψυχρὸν, τὸ ξηρὸν, καὶ τὸ ὑγρὸν· προσεχέστατα δὲ, τὸ αἶμα, τὸ φλέγμα, ἡ ξανθὴ χολή, καὶ ἡ μέλαινα, ἅτινα διὰ τὴν ἄκραν αὐτῶν οἰκείωσιν προσεχέστατα ὀνομάζονται. στοιχεῖον ἐστὶ σύστασις οὐσίας κατ' ἐναντιότητος ἑκατέρας. στοιχεῖον ἐστὶν οὐσία ἀπλῇ, κτίσεως τετάρτης μοῖρα. καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος οὐκέτι γινώσκομεν Χρισ-
- sigma 1679 τὸν κατὰ σάρκα. τουτέστιν, οὐκέτι ἐστὶν ἐν οὐσίᾳ ῥευστῇ. ἡ ἀπλῇ δὲ καὶ ἄποιος οὐσία πάντη ἀπαθὴς ἐστὶ, ἐξάπτουσα τὸ ἑαυτῆς βούλημα εἰς ἀγγέλους, εἰς ψυχὰς, εἰς ἕτερα νοητὰ καὶ ἀθάνατα, εἰς αἰσθητὰ, εἰς γῆν, εἰς ὕδωρ, εἰς πῦρ, εἰς ἀέρα, εἰς ψυχρὸν, εἰς ξηρὸν, εἰς ὃ τι ἂν βούληται. στοιχεῖον ἐστὶ καὶ ἡ πρώτη καὶ ἀμερὴς τοῦ ἀνθρώπου φωνή· ἢ φωνῆς Ἑλληνίδος φθόγγος ἐλάχιστος. διατί εἶπεν ἀμερὴς; ὅτι οὐ μερίζεται, ὡς ἡ συλλαβή. παρέπεται δὲ τῷ στοιχείῳ τέσσαρα· ὄνομα, σχῆμα, χαρακτήρ, δύναμις. στοιχεῖον δὲ εἴρηται παρὰ τὸ στοιχῶ, τὸ ἐν τάξει πορεύομαι. Στυπεῖον . παρὰ τὸ τύπτω τυπεῖον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς στυπεῖον. (Ῥῆμα.) Σταθεύειν . τὸ μὴ λίσαν ὀπτῆσαι, ἀλλὰ πυρὶ χλιᾶναι. Στέγει . ὑπομένει. Στέργει . φιλεῖ· ἀγαπᾷ. ἢ ἐμμένει. Στέρεσθαι καὶ στερίσκειν . τὸ ἀποστερεῖν. Στενολεσχεῖ . λεπτολογεῖ. Στέλλω . τὸ εὐτρεπίζω καὶ κοσμῶ. ἀποστέλλω
- sigma 1680 δὲ, ἡ πρόθεσις περισσόν τι δηλοῖ. ἡγοῦν ἐκπέμπω τοῦ προετοιμάσαι καὶ κοσμήσαι καὶ διευθετῆσαι πάντα. * Στερνίζόμεθα . ἀγαπητῶς δεχόμεθα. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐγκαρδίως φιλοῦμεν. στέρνα γὰρ τὰ στήθη. * Στεῦται . ὑπισχνεῖται· διαβεβαιοῦται. [παρὰ τὸ στήθος, οἶονεῖ ἐν τοῖς στήθεσι διανοεῖται· ἐκεῖ γὰρ τὸ λογιστικὸν καθ' Ὁμηρον· στήθος δὲ πλήξας κραδίην ἐνίπαπε μύθῳ.] Στεῖχω . τὸ ἐν τάξει πορεύομαι. διὰ διφθόγγου· ἀνεφάνη γὰρ τὸ στοιχεῖον. ἐξ οὗ καὶ ἀντίστοιχον. Στεῖβω . τὸ περιπατῶ. στιβεύω δὲ ἰ . ἀπὸ τοῦ στίβος, ἡ ὁδός. Στεῖλαι καὶ μεταστεῖλαι . ἀπὸ τοῦ στέλλω. στέλλε δὲ ψιλόν. Στηλιτεύσας . παραδειγματίσας. ἀπὸ τῆς στήλης. Στημονίζω . λεπτύνω. Στίζεται . μαστίζεται. Στιχίζω . στίχους γράφω. Στοιχίζω δὲ, τὸ περικυκλῶ, δίφθογγον .
- sigma 1681 Στορέσας . ὑποστρώσας. κατακοιμίσας· καταπραῦνας. Στοιβάζω . συνάγω. Στοιχίζω . κυκλῶ. πολλὰ κακὰ μοι περιεστοίχισας. Στρηνιᾶν . ἀτακτεῖν. καὶ στρηνιώντες. παρὰ τὸ στερεῖν καὶ ἀποσπᾶν τὰς ἡνίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ὅταν καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσι. Στροβούμενος . συστρεφόμενος. στρωφῶ δὲ καὶ στρωφώμενος, μέγала. Στροβοῦντα . συστρέφοντα. † μεταβάλλοντα. † Στραγεύει . διαβάλλει. οὐκ εὐθὺς πορεύεται. Στρατολογῶ . τὸ στρατεύω. Στρέψασα . καὶ ἀντὶ τοῦ κλέψασα. πολλοὺς δὲ θυλάκους καταστρέψασα ἐμούς. Στρεφεδίνηθεν . συνεστράφησαν. Στυφελίξαι . διασεῖσαι· ταραῖσαι· πατάξαι. Στελλόμενοι . ἀντὶ τοῦ περιστελλόμενοι καὶ
- sigma 1682 ἀσφαλιζόμενοι. στελλόμενοι [τοῦτο,] ἵνα μή τις ὑμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ. (Ἐπίρρημα.) Στοιχηδόν . κατὰ τάξιν. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Συβότης . ὁ χοιροβοσκός. Συγγραφεύς . ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ γεγονότα συγγραψάμενος. Σύγκελλος . ἀξίωμα. Σύγκλυδες . γείτονες. Συηνίας . αἰσchrός· σκαιός· ἀμαθής. Συλλήπτωρ . βοηθός· ἀντιλαμβανόμενος. παρὰ τὸ λήβω, τὸ λαμβάνω. Συμμίας . κύριον. Συμφυλετῶν . συγγενῶν· ὁμοεθνῶν. Συμφοιτητὴν . τὸν συμμαθητὴν λέγει ὁ Σόλων. συμφιλόλογον δὲ δεινῶς βάρβαρον καὶ Αἰγύπτιον.
- sigma 1683

Συνασπισμός . ή συνάφεια, ή βοήθεια. Σύναιχος . ό σύμμαχος. Σύναιμος . ό αδελφός, ό τοῦ αὐτοῦ αἵματος. Συνίστωρ . ό συνεπιστήμων. Συνέριθος . ό βοηθός. Σύνδεσμος . λέξις συνδέουσα διάνοιαν μετά τάξεως, καί τὸ τῆς ἐρμηνείας κεχηνός δηλοῦσα· κεχηνός δέ ἐστὶ τὸ διακεχωρισμένον. εὐρέθη δὲ ό σύνδεσμος πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν ἔσχατος, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν συνδετικὸν πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν. παρέπεται δὲ τῷ συνδέσμῳ τρία· εἶδος, σχῆμα καί τόπος. δεσμός δὲ συνδέσμου διαφέρει, ὅτι ό μὲν δεσμός εἰς ἓν χαρακτηρίζεται, ό δὲ σύνδεσμος εἰς πολλά. κατὰ πόσους δὲ τρόπους διαφέρει ό ἥτοι σύνδεσμος τοῦ μὲν συνδέσμου; κατὰ δύο· ὅτι ό μὲν ἥτοι ποιητικός ἐστίν, ό δὲ μὲν συνήθης· καί ὅτι ό μὲν ἥτοι μέσος παράκειται, ό δὲ μὲν κατ' ἀρχὰς τίθεται. ό ἀλλὰ δὲ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ καί παραλαμβάνεται· οἶον, ἡμέρα μὲν ἐστίν, ἀλλὰ τὰ νέφη οὐχ ὀρώ. εἰσὶ δὲ καί σύνδεσμοι παραπληρωματικοί, ἐκ τοῦ πλεονάζειν ἔχοντες τινὰ ὀνομασίαν· πολλοὶ γὰρ αὐτῶν κατὰ πλεονασμὸν ἀναπληροῦσι τὴν φράσιν. οἱ δὲ ἐναντιωτικοὶ σύνδεσμοι δηλοῦσι τὸ ἐναντίον τῇ δυνάμει τοῦ πράγματος· οἶον, ἀσθενὴς μὲν ἐγώ, σὺ δὲ ἰσχυρὸς, καί ὅμως ἀσθενὴς ὢν σὲ τὸν ἰσχυρὸν ἔτυψα. Συντακτήριοι . οἱ ἐν ἐξόδοις τῶν πόλεων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων ἀποχαιρετισμοί. οἶος καί ό τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ θεολόγου συντακτήριος [λόγος.]

sigma 1684 Συρφετός . ἄχυρα ἢ φρύγανα, ἢ ἄλλα τινά. [ὥσπερ παρὰ τὸ ὕω ὑετός, πνίγω πνιγετός, οὕτω σύρω συρετός, καί πλεονασμῷ τοῦ φ συρφετός.] Συσσιτισμός . ή συντροφία, ἥτοι τὸ συνέρχεσθαι εἰς τὸ ἄριστον. καί συσσίτια. Σῦς . ό χοῖρος. παρὰ τὸ σεῖω, τὸ ὀρμῶ· ὀρμητικὸν γὰρ τὸ ζῶον. σῦς, καί ἀποβολῇ τοῦ ς ὕς. ἢ παρὰ τὸ ὕεσθαι, τὸ βρέχεσθαι. ὕω, ὕσω, ὕς. καί γὰρ ἐπὶ τοῖς ὕδασι τέρπεται. καί πλεονασμῷ τοῦ ς σῦς. [βραχὺ τὸ υ τῆς γενικῆς, ἐπειδὴ τὰ εἰς υς περισπώμενα συστέλλουσι τὸ υ ἐπὶ τῆς γενικῆς· μῦς, μυός, δρυς, δρυός, σῦς, συός, καί ὕς, ὕός.] Συφεός . ή τῶν χοίρων μάνδρα. Συρμαΐσμός . βρωμάτιόν τι ἐστὶ διὰ στέατος καί μέλιτος· καί ἔστι πρὸς κάθαρσιν ἐπιτήδειον. ἔστι δὲ καί πόμα δι' ὕδατος καί ἀλῶν. (Θηλυκόν.) * Σύναρσις . βοήθεια· συγκρότησις. * Συβήνη . ή δερματίνη αὐλοθήκη. ἢ ή φαρέτρα. Συβαριτική . τρυφή. καί ή τράπεζα ἦν συβαριτική. τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρίται. Σύγκρασις . ποτὲ μὲν τὴν ἔνωσιν δηλοῖ· ποτὲ δὲ τὴν σύγχυσιν. Σύγκρισις . ή τῶν πρωτοτύπων ἐπαύξησης. τύποι δὲ τῶν συγκριτικῶν τρεῖς· ό εἰς τερος, οἶον ὀξύτερος, βραδύτερος· καί ό εἰς ὠν καθαρὸν, οἶον καλλίων, βελτίων· ό εἰς ὦν, οἶον κρείσσων, ἥσων. Συγκοπή . ή ἐκ τῆς μέσης ἄρσις. οἶον κατάκτανε· κάκτανε.

sigma 1685 Συζυγία . συνέλευσις καί συμφωνία δύο συλλαβῶν εἰς μίαν συλλαβήν. ἢ ή ἀκόλουθος ῥημάτων κλίσις. Σύννη . ὄνομα πόλεως. Σηηνία . ή σκαιότης, ή αἰσχροτης, ή ἀμαθία. Συκῇ . τὸ δένδρον. παρὰ τὸ σύω, τὸ ὀρμῶ, [ἢ τὸ σεῖω, τὸ ὀρμῶ.] Συκοφαντία . μέμψις οὐκ ἀληθής. Συκομοραία . δένδρον. Συλλαβή . συμπλοκή στοιχείων κατάλληλος, ὅφ' ἓνα τόνον καί ἓν πνεῦμα ἀδιαστάτως ἀγομένη. ἢ ἄσχημος φωνή, συγκειμένη ἀπὸ φωνήεντος καί ἀφώνου, ἢ ἀφώνου καί φωνήεντος. Σύμφασις . δύο ἢ πλειόνων περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ὁμοία λύσις ἡγουν συγκατάθεσις καί συνομολογία. Συμμαχίς . πόλις καί ναῦς. Συμμορία . ή πληθὺς, ἢ ή συνέλευσις, ἢ ή φατρία, ἢ τὸ σύνταγμα. ό δὲ Δημοσθένης ἐξήκοντα ἄνδρας ἔχειν λέγει τὴν συμμορίαν· Ὑπερίδης δὲ πεντεκαίδεκα. Συμφυΐα . ἔνωσις τῶν συμπεπλεγμένων εἰς ἓν σύνθημα ὁμοφυῶν. Συναλοιφή . συνέλευσις καί συμφωνία δύο συλλαβῶν, εἰς μίαν συλλαβήν ἔνωσις καί μεταβολή. συναλοιφή ἐστὶ καί ή σύγχυσις ἢ συνίζησις· εἴτουν εἰπεῖν πραγμάτων διαφόρων σύμμιξις. Συνίζησις . ή συνέλευσις. Σύνθεσις . ή ἐξ ἄλλου καί ἄλλου εἰς ἓν ποίησις.

sigma 1686 καί ή διαιρετῶς ἢ ἀδιαιρέτως ἢ συγκεχυμένως ἢ οὕτως. Σύνθετος γινῶσις ἐστίν ή κατ' αἴσθησιν πείρα τῶν αἰσθητῶν, ὡς κατὰ φύσιν ἔχουσα ἡδονὴν διὰ τὴν γέννησιν καί πόνον διὰ τὴν φθοράν. Συνημοσύνας . συνθήκας. ἴν' ἢ συνέδρους παρὰ τὴν ἔσιν. Σύννοια . σύννευσις ἐννοιῶν, ἢ τοῦ νοῦ πρὸς τὰ νοηθέντα σύννευσις. ἢ νοημάτων σύννοδος. συννεύσεως δὲ ἔργον

ἐστὶ πάντα τὰ συντελοῦντα ἡμῖν πρὸς τὸν σκοπὸν ἀρμοδίως. Σύνεσις . λογικὴ διάγνωσις, ἢ κρίσις ὀρθὴ περὶ τῶν ὑφ' ἐτέρων λεγομένων, αἰρετῶν ἢ φευκτῶν. Σύνεσις ἐστίν, ἀφ' ἧς κρίνομεν καλῶς τὰ ὑπὸ ἄλλων λεγόμενα, περὶ ὧν ἐστὶν ἡ φρόνησις ἐπιτακτική. Συναίνεσις . ἡ συμφωνία. Συναυλία . ἡ συμφωνία. Συνολικήν . ἡγουν ἀναληπτικὴν ἢ ἀναπνευστικὴν. Συνάφεια . ἡ μίξις, παρὰ τὴν σὺν πρόθεσιν καὶ τὸ ἀφή. ἡ σὺν δὲ πρόθεσις τὸ ὁμοῦ δηλοῖ. Σύριγγες . οἱ ποιμενικοὶ αὐλοί. ἡ σύριγξ τὸ ἐπίμηκες καὶ κοῖλον. ἡ σύριγγες ἀντίθετοι, ὅτι ἐξ ἐναντίας αὐταῖς ἡ τούτων παράθεσις. ἐπὶ μελισσῶν τοῦτο ὠρήσεις. Συρία . ἡ πλησίον τῆς Σινώπης γῆ ἕως Ἀπαμείας καὶ ἔτι κάτω. ἡ κειμένη πρὸς τῇ θαλάσῃ τῇ Ποντικῇ τῇ φερομένη ἐπὶ Περσίδα καὶ Ἰνδῖαν καλεῖται Συρία. διὰ τὸ συρῆναι αὐτὴν ὑπὸ κατακλυσμοῦ μερικοῦ γενομένου. [Ἀσσυρία

sigma 1687 δὲ, ἡ ἐγγὺς τῆς Συρίσης γῆς οὖσα, ἣτις ἐστὶν ἡ Σινώπη. παρὰ τὸ μὴ σύρεσθαι. λέγουσι δὲ τὴν Σινώπην ἔχειν ἔξω ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ εἶναι χερσόνησον καὶ ἰσθμόν.] Συστατικά ἐπιστολαί . αἱ ἐγχειριζόμεναι κληρικοῖς ἢ λαϊκοῖς ἀφωρισμένοις, ἢ ἀναγνώσταις ἐν ἐτέρᾳ πόλει ἀπιοῦσι. Σύνταξις . δευτέρων πραγμάτων ἔνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα. Συνωμοσία . τὸ κατὰ τινων βουλευσασθαι, καὶ ἀλλήλους ὅρκους συνδῆσαι, μὴ ἀποστῆναι τοῦ ἀτόπου βουλεύματος, μέχρις ἂν τοῦτο ἐκτελεσθῇ. Σύνθεσις . ἀρχὴ διαστάσεως. ἰστέον δὲ, ὡς αἱ σύνθετοι φύσεις ὡς σύνθετοι πεφύκασιν εἶναι καὶ εὐδιάλυτοι, ὡς φησιν ὁ μέγας Γρηγόριος, ὅτι σύνθεσις ἀρχὴ διαστάσεως, διὰ τοῦτο γοῦν τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων καὶ ζῶων εὐφθαρτα καὶ εὐθνητα τυγχάνει, ὡς ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων συγκείμενα, καὶ οἶονεῖ τῶν στοιχείων ἐναντίως ἐχόντων πρὸς ἄλληλα καὶ στασιαζόντων. τὰ δὲ ἀπλᾶ καὶ ἀσύνθετα τῶν πραγμάτων εὐδιάμονα, καὶ ἕως τῆς συντελείας ἀκατάλυτα μένει· οἷον ψυχὴ ἀνθρώπου, ἥλιος, φῶς, φωστῆρες, ἀήρ, ὕδατα, πῦρ, πνεῦμα, καὶ πάντα τὰ ἀπλᾶ καὶ ἐνιαῖα καὶ ἀμιγῆ καὶ ἀσύνθετα. ὅθεν καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ δένδρα, ὡς διὰ τῶν τεσσάρων στοιχείων συνιστάμενα, λέγω δὴ γῆς καὶ ὕδατος, ἡλίου καὶ ἀέρος, καὶ αὐτὰ οὐκ ἀγήρατα οὐδὲ ἀφθαρτα οὔτε ἀμάραν-

sigma 1688 τα, ἕως ἔξω διαμένει, ἀλλὰ θνήσκει, καθὰ καὶ τὰ σώματα, ὥσπερ καὶ ἡ γῆ συνίσταται. ποιήσον δὲ πλίνθον ἐκ γῆς καὶ ὕδατος, καὶ εὐχερῶς διαφθείρεται. Σύνεσις . ἐπίληψις τῶν πραγμάτων. ὡς τό· σύνες τῆς κραυγῆς μου. Συστατικῶν . παραθετικῶν. ἢ μὴ χρήζομεν, ὡς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς. (Οὐδέτερον.) Συβόσιον . τὸ χοιρομάνδριον. Συγχαρητικόν . τὸ μετὰ χαρᾶς. Σύγκριμα . τὸ μὴ παρεμποδίζεσθαι τοῦτο τὸ δημιούργημα ὑφ' ἐτέρου, καὶ τὸ ἄλλο ὑπ' ἄλλου, ἀλλ' εἰς ἑνὸς κόσμου δημιουργίαν συνίστασθαι. ὁ γὰρ ἀήρ διὰ τῆς ἐν αὐτῷ μανότητος καὶ ἀραιότητος τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας οὐ παρεμποδίζει, οὐδὲ οἱ ἀτμοὶ τῆς γῆς, οἱ συνιστῶσι νεφέλας, καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Συγγενές . τὸ οὐδαμῶς διαφέρων τοῦ ἐτέρου ἢ κατὰ βελτίωσιν ἢ κατὰ μείωσιν, ἀλλ' ὁμοίως ἔχον. ἡ συγγενές ἐστὶ τὸ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ὁμοτρόπως ὑπάρχον. Συμβεβηκός . ὃ γίνεται καὶ ἀπογίνεται, χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. Συμβεβηκός . ὃ τὸ ἐν τινὶ μὴ ὡς μέρος ὑπάρχον, καὶ ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν ᾧ ἐστίν. οἷον τὸ λευκὸν ἐν τῷ σώματι ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστι μέρος τοῦ σώματος, καὶ ἀδύνατον τὸ λευκὸν χωρὶς τοῦ σώματος εἶναι.

sigma 1689 Συμβεβηκός ἐστίν, ὃ οὔτε γένος, οὔτε εἶδος, οὔτε διαφορὰ, οὔτε ἴδιον, ἀεὶ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν ὑφιστάμενον. συμβεβηκός ἐστὶ τό τε χωριστὸν καὶ ἀχώριστον· οἷον θερμότης, ψυχρότης, λευκότης, μελανότης, ἡ ἐν ῥινὶ γρυπότης καὶ ἡ ἐν ὀφθαλμῷ γλαυκότης. συμβεβηκός ἐστὶ τὸ γινόμενον καὶ ἀπογινόμενον· οἷον ἡ νηπιότης γίνεται καὶ ἀπογίνεται διὰ τελειότητα· ἡ ὑγεία ὁμοίως μεταβάλλεται καὶ ἡ νόσος, καὶ ἡ θερμότης καὶ ἡ ψυχρότης· καὶ ἀπλῶς τὸ παραλλαγῆναι δυνάμενον συμβεβηκός λέγεται. Συμβόλαιον . τὸ γραμματεῖον. ἀφ' οὗ καὶ συμβολαιογράφος. Σύμβολον . συμβαλλόμενον πρᾶγμα πράγματι, καὶ ἐξομοιούμενον κατὰ τι, διαφέρον δὲ κατὰ πολλά. Σύμβολον . συγκατάθεσις λογισμοῦ πρὸς τὰ ὑφ' ἐτέρου τεινόμενα, ἢ

ἀφ' ἑαυτοῦ ὁμολογούμενα. ὅθεν καὶ σύμβολον λέγομεν τὸ πιστεύω εἰς ἕνα θεόν. σύμβολα νίκης [λέγομεν] καὶ τοὺς κλάδους τῶν ἐλαιῶν. Συμπέρασμα . δύο ἄκρων ἀρμοδίων πρὸς ἀλλήλα συνέλευσις· οἷον ἵνα θελόντων ἡμῶν δεῖξαι, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐσία ἐστὶ, ποιῶμεν συλλογισμόν τοιοῦτον· ὁ ἄνθρωπος ζῶν ἐστὶ· τὸ ζῶν ἔμψυχον· τὸ ἔμψυχον οὐσία· ὁ ἄνθρωπος ἄρα οὐσία ἐστίν. ἰδοὺ τὸ ἄνθρωπος οὐσία, δύο ἄκρα εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ ἀρμοδίως συνελθόντα. ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος λευκός ἐστι, τὸ λευκὸν χρῶμα ἐστίν, ἄνθρωπος χρῶμα ἐστὶ, τοῦτο τὸ συμπέρασμα ἀνάρμοστόν ἐστιν, ἐπειδὴ ἀπὸ συμβεβηκότος καὶ οὐσίας συνεπέρανε. δῆλον δὲ, ὅτι ἀπὸ τῶν κακιζομένων συμπερασμά-

sigma 1690 των αἱ ἀρχαὶ πταίουσι. καὶ δῆλον ἡμῖν ἐστὶ τοῦτο καὶ ἀπὸ τῆς περὶ τοῦ ὀργάνου καὶ τοῦ κινουῦντος Ἀπολλιναρίου τοῦ δυσσεβοῦς χρήσεως· ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ ἐμψύχου καὶ ἀψύχου ἥρξατο, διὰ τοῦτο κακῶς συνεπέρανε. Συνωδά . ὅμοια, σύμφωνα. Σύνθημα . γνώρισμα, σημεῖον, φλάμουλον. [βάνδον.] Συνηρεφῆ . σύσκια, ἢ ἐστεγασμένα. ἀπὸ τοῦ ἐρέφω, τὸ σκέπω, τὸ στέγω καὶ κοσμῶ. Σύντριμμα . θραῦσις. Συνέδριον . τὸ δικαστήριον. Συνεκτικώτατον . κεφαλαιωδέστατον. ἢ προδηλότατον καὶ ἀληθέστατον. Σύνθετον . τὸ ἐξ ἑτεροειδῶν πραγμάτων συγκείμενον. Σύντονον . δυνατόν. Συνεκφαντικόν . τὸ συνεκφαίνον τῇ τέχνῃ εἴτε γραμματικὸν εἴτε φιλόσοφον. Συνώνυμον . τὸ ἐν διαφόροις ὀνόμασι τὸ αὐτὸ δηλοῦν. οἷον ξίφος, μάχαιρα, φάσγανον, σπάθη. * ὅπερ καλεῖται καὶ πολυώνυμον. * Συνώνυμα . ὧν τό τε ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός. οἷον ζῶν ὃ τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς. καὶ πάλιν συνώνυμος κατηγορία λέγεται, ὅταν καὶ τὸ ὄνομα δέχεται καὶ τὸν ὀρισμὸν ἀπαραλλάκτως. Σύρβον . ἢ ὀπώρα. Σύστημα . πλῆθος, συναγωγή. ἢ τὸ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων γινόμενον ἕν. Σύρτις . πέλαγος. Συσσήμιον

sigma 1691 Σύστρεμμα . στασιαστῶν πλῆθος. Σύφαρ . οὐχ ἀπλῶς τὸ γῆρας, ἀλλ' ὡς ἐπιγέννημα γήρωσ καὶ τῆς ἐσχάτης ἡλικίας, τὸ κατερυσσομένον. Σύμφυτον . τὸ συμμετόχον. καὶ ὁ Ἀπόστολος· εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν [τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ.] Σύμμορφον . τὸ ἰσόμορφον. καὶ ὁ Ἀπόστολος· συμμόρφους τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. κατὰ χάριν δὲ λέγει συμμόρφους. (Ῥῆμα.) Συγγενειάζω . συγγενιῶ δὲ, τὸ γνησίως ἔχω, ι . Συγκαταθέσθαι, οὐχὶ συνθέσθαι χρή λέγειν . † Συγκρίναι . παραβαλεῖν. ἀντιθῆναι. † † Συγκρίνον . συγχέον. † Συνηεῖν . τὸ ἀμαθῶς καὶ σκαιῶς καὶ αἰσχυρῶς ἀναστρέφεσθαι. Συθείς . ὁρμήσας. καὶ σύω, τὸ ὀρμῶ.

sigma 1692 Συμπαρομαρτήσας . συνακολουθήσας. Συμπτύσσει . συγκλείει. ἀπὸ τῆς πτυχός. Συμπεριφέρεισθαι . συγκινεῖσθαι, ἄγεσθαι. Συνιέντες . γνόντες. καὶ συνιείς. Συνιών . ὁ νοῶν. καὶ συνιών, ὁ συνελθών. Συνεῖμεν . ἀντὶ τοῦ συνέγνωμεν. Σύνες . νόησον· γνῶθι. Συνῆκαν . ἀντὶ τοῦ συνέγνωσαν. Συνῆκεν . ἐνόησε. Συνιζῆσαι . συγκαθεσθῆναι· συνελθεῖν. Συναπορρώγοτα . συνδιασπασθέντα. Συνάψω . ἀρμόσω. Συναίρομαι . ἀντὶ τοῦ συλλαμβάνομαι καὶ συμβοηθῶ. Σύνθεο . ἐπάκουσον. Συνελόντα φάναι . συντόμως εἰπεῖν. Συνεπόδισας . ἐσκέλλισας. Συνεῖράγησαν . διεκόπησαν. Συναιρόμενος . συνεργούμενος.

sigma 1693 Συνέτισον . σοφίσον. Συνεστηκός . τὸ συνηγμένον. Συνειλήχασι . συνηθοίσθησαν. Συνεισέφηρσε . συνεισήνεγκε. Συνείπετο . συνηκολούθει. Συνεισιῖατο . συνευχεῖτο. † Συντελεσθεῖς . ἀφανισθεῖς, καταποντισθεῖς. † Συντελεσθήτω . συμπληρωθήτω. * Συνοίσει . κομίσει. τὸ δὲ κομίσει ἀντὶ τοῦ ἐπιμελεθήσεται. * * Συνήδομαι . ὁμολογῶ, ὡς καλῶς ἔχον τι. * Συνδυάσω . συναυλισθῶ. Συνοχωκότες . συμπεπτωκότες. [συνοχηκῶς καὶ τροπῇ τοῦ ἦτα εἰς ω συνοχωκότες καὶ συνοχωκότε.] Συρμαῖζεν . βρωμάτιόν τι ἐστὶ διὰ στέατος καὶ μέλιτος, ὅπερ λέγεται συρμαῖσμός. [καὶ ἔστι πρὸς κάθαρσιν ἐπιτήδειον. ἔστι δὲ καὶ πόμα δι' ὕδατος καὶ ἀλῶν. Αἰγυπτιακὴ δὲ ἡ λέξις.] * Συμφειρόμενος . μιγνύμενος. *

sigma 1694

* Συνοχωκότα . εἰσδεδυκότα. * * Συμπιλοῦσι . συσφίγγουσιν. οἱ δὲ χεῖρας καὶ γόνατα συμπιλοῦσι πρὸς ἑαυτούς. * Συσσεῖσει . ἐπὶ τοῦ ἑξακούστου εἴρηται. Συνεργεῖν . τὸ συλλειτουργεῖν φησὶν ὁ Χρυσόστομος. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἀσπάσατε Πρίσκυλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Συνίστησι . βεβαιοῖ· δικαιοῖ· δείκνυσι. καὶ ὁ Ἀπόστολος· συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός. (Ἐπὶ ῥήμα.) Συλλήβδην . ὁμοῦ· συντόμως· ἢ συλλαβῶν· ἀθρόως. [ἐκ τοῦ λήβω, λήψω, παθητικὸν λήψομαι, λήβδην ἐπὶ ῥήμα καὶ συλλήβδην.] Συνεκδοχικῶς . συλληπτικῶς. Συναίγδην . ὁρμητικῶς. Συνεκτικῶς . προδήλως, ἀληθῶς, ἢ κεφαλαιωδῶς. Συνεπτυγμένως . ἡνωμένως· συνηγμένως. Συστάδην . ὁμοῦ.

sigma 1695 Τὸ Σ μετὰ τοῦ Φ. (Ἀρσενικόν.) Σφακελισμός . διασπασμὸς σώματος. ἢ σῆψις σώματος. ἢ ἡ παραπληξία. ἢ σῆψις τοῦ μυελοῦ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμὸς. λέγεται δὲ καὶ σφάκελος ὁ μικρὸς τῆς χειρὸς δάκτυλος. λέγεται καὶ ὁ σφιγμὸς καὶ ὁ παλμός. Σφᾶς . αὐτούς. Σφαιρωτήρ . ὁ ἱμᾶς τοῦ ὑποδήματος· ὁ λῶρος. Σφέτερος . ὁ ἡμέτερος. Σφετερισμός . ἡ ἰδιοποιήσις. Σφηκῶδεις . οἱ εὐζωνοί. καὶ οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασι· καὶ γὰρ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσι. καὶ σφῆκες καὶ σφηκίσκοι τὰ μικρὰ εἰς ὅξυ συνημμένα ξύλα. καὶ σφήξ, σφηκός. Σφηνοπῶγων . ὁ σπανός. Σφήττιος . κύριον. Σφίσιν . αὐτοῖς. Σφόνδυλος . παρὰ τὸ ἐσφίχθαι. Σφοδρίας . κύριον. Σφυγμός . ὁ παλμός. * ἢ ζέσις φλεβός. * παρὰ τὸ σφύζω, τὸ ὀρμῶ.

sigma 1696 Σφῶν . τῶν δύο, ἢ ἀντὶ τοῦ αὐτῶν. Σφῶε . ὑμᾶς. Σφῶϊν . ὑμῖν. καὶ νῶϊν, ἡμῖν. Σφάκελος . φλεγμονή· φθορά· νέκρωσις· κάκωσις παντοία. (Θηλυκόν.) Σφακτηρία . πόλις. Σφαλερά . ἐπικίνδυνος. Σφαίρισις . καὶ σφαιρίστρα, τὸ πῶμα. Σφηκία . εἶδος σφηκῶν. Σφῆσιν . αὐταῖς. Σφενδόνη . παρὰ τὸ σπένδω, τὸ ἀναιρῶ, σπενδόνη καὶ σφενδόνη. [ἢ παρὰ τὸ σφάζω. ἢ παρὰ τὸ σπεύδω. καὶ ἡ περιφέρεια τοῦ δακτύλου.] (Οὐδέτερον.) Σφαγεῖον . εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων ἐδέχοντο. σφάγιον δὲ, τὸ θῦμα, ι . Σφεδανόν . σφοδρόν· εὐκίνητον· ἐπακτικόν· ἐπεστραμμένον. οἷον σφενδονικόν, ἀπὸ τῆς σφενδόνης. [ἢ σύντομον. ἀφ' οὗ καὶ σφῆν καὶ σφίγγα. οἱ δὲ σπευστικῶς. παρὰ τὸ σπεύδω, σπεδανόν καὶ σφεδανόν.] † Σφεοβδόν . δασύ· πολυανθές. † Σφέτερον . τὸ ἴδιον.

sigma 1697 Σφέλας . τὸ ὑποπόδιον. παρὰ τὸ φλᾶσθαι ἐν αὐτῷ τὰ γόνατα, ὅ ἐστι θλᾶσθαι καὶ κάμπτεσθαι. Σφυρά . τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους ἄνω. παρὰ τὸ συνεσφίχθαι. Σφυροκοπεῖον Σφωῖτερον . ἡμέτερον. (Ρῆμα.) Σφαλεῖν . ἐκτραπεῖν. Σφαδάζειν . διεγείρειν. βράζειν· διαπίμπρασθαι. ἢ τὸ δυσθανατεῖν. καὶ ματαίως σπᾶσθαι. τὸ σφαδάζειν, καὶ ματάζειν, καὶ βοράζειν ἔχουσι τὸ ι προσγεγραμμένον, ὅτι ἀπὸ τοῦ σφαδαῖζειν καὶ ματαῖζειν καὶ βοραῖζειν γίνεται. Σφάζω . ἀπὸ τοῦ φῶ, τὸ δηλοῦν τὸ ἀναιρῶ, οὗ παράγωγον φημί. ὅθεν φατός καὶ ἀρηΐφατος, καὶ πέφαται, πεφάσθαι. φῶ, φάζω, καὶ προσθέσει τοῦ ς σφάζω.

sigma 1698 Σφῶ . σφάζω. Σφακελίζοντες . διασπῶντες. πηδῶντες. ὑποτρέμοντες. † Σφεδανῶ . θανατῶ. † Σφενδονῆσαι . ἐκδιῶξαι. Σφῆλαι . πλανῆσαι. Σφηκῶ, σφηκῶ καὶ σφηκῶσαι . τὸ δῆσαι. Σφηνούμενος . στρεβλούμενος· βασανιζόμενος. Σφριγᾶ . νεάζει· ἀκμάζει· αὖξει. Σφύζω . ὀρμῶ. κινεῖμαι. (Ἐπὶ ῥήμα.) Σφαιρηδόν . δίκην σφαίρας. Σφηττόθεν καὶ Σφηττοῖ . τοπικά. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Χ. (Ἀρσενικόν.) Σχέτλιος . ἄδικος ἄθλιος. ἢ καὶ ὁ δύσφημος.

sigma 1699 Σχῖνος . ὁ τρώκτης. καὶ τὸ φυτὸν, ὃ γίνεται ἐν τοῖς καθύδροις τόποις. ἔστι δὲ τὸ ἔνδον αὐτοῦ εὐστόμαχον. Σχολαίω . ἀργῶ. σχολαίω ποδί. Σχοῖνος . εἶδος χόρτου. καὶ σχοινοφόρον πεδίον. (Θηλυκόν.) Σχαδόνες . τὰ τῶν κηφίνων κηρία. καὶ ζῶον ἄπτερον καὶ ἄπουν. Σχέςις . κοινωνία δύο ἢ πλειόνων πραγμάτων κατὰ τι. οἷον ὁ ἄνθρωπος καὶ τότε τὸ ζῶον σχέσιν ἔχει, καθὸ ζῶα ἀμφοτέρα. κατὰ τρόπους δὲ τέσσαρας γίνεται ἡ σχέσις. ἢ γὰρ κατὰ τύχην, ὡς δεσπότης πρὸς δοῦλον· ἢ κατὰ πρὸς τι, ὡς φίλος πρὸς φίλον· ἢ κατὰ φύσιν, ὡς [πατήρ πρὸς υἱόν]· ἢ κατὰ

τέχνην, ὡς μαθητῆς πρὸς διδάσκαλον. Σχετική διαφορά ἐστὶν ἢ τὸ ἐν θέλημα γνώμης ἑτερότητι διατέμνουσα κίνησις. ἢ γνώμης ἑτερότης, ἢ θελημάτων ὁμοιότης. καὶ διαίρεσις διαθέσεως. Σχετική ἔνωσις ἐστὶν ἢ τὰς διαφόρους γνώμας εἰς ἓν συνάγουσα, ἢ φιλική συνδιάθεσις, ἢ θελημάτων ὁμονοητική σύμπνοιά τε καὶ ἐπίνευσις. σχετική ἔνωσις ἐστὶν ἢ ἐξ ὑποστάσεως εἰς ὅλου τινὸς κατὰ δύναμιν γενομένη σύνθεσις· ἥτις τὴν τῶν μερῶν ἑαυτῆς μετὰ τὴν ἔνωσιν ἐν εἶδει καὶ σχήματι σωζομένην οὐκ ἔχει τὸ σύνολον ὑπαρξιν, ἀλλ' ἠφανισμένην ὁμοῦ καὶ πεφυρμένην καὶ ἄγνωστον, καὶ τῶν κατ' αὐτὴν

sigma 1700 συνδεδραμηκότων οὐδεμίαν οὐδαμῶς κέκτῃται διαφορὰν, τὴν οὐσιώδη τούτων ιδιότητα διασημαίνουσιν· οἷον ὡς ἐπὶ τῶν κατὰ τάξιν ἡχῶν ἢ πραγμάτων ἐστὶν ἰδεῖν, καὶ πάντων ἀπλῶς ὧν κατὰ τέχνην εἴρηται λόγος. ἐκεῖνα γὰρ ὑποστατικῶς ὄντα καὶ καθ' ἑαυτὰ γνωριζόμενα· πᾶν γὰρ τὸ αἰσθήσει ὑποπίπτον οὐσία πάντως μετὰ τινος ἢ τινῶν ιδιωμάτων ἐστὶν, ὅπερ ὑπάρχει σαφῶς ἢ ὑπόστασις· καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα κατὰ σύνθεσιν ποιούμενα συνδρομὴν ἐξαφανίζει πάντῃ τὸ ἐν ᾧ καθ' ἑαυτὰ ὄντα τὸ πρὶν ἐγνωρίζετο τὸ σχῆμα καὶ εἶδος τῶν ὑποστατικῶν ιδιωμάτων τελείως ἀπογινόμενον· καὶ ἄλλο παρ' ἐκεῖνο διὰ τῆς ἐν τῷ πυρὶ χώνης καὶ τήξεως ἀποτελεῖ, μηδεμίαν τοῦ προτέρου σημείωσιν ἢ δήλωσιν καθ' ὅπως οὖν παρεχόμενον. τὸ γοῦν θεήλατος Νεστόριος τὴν μὲν καθ' ὑπόστασιν ἔνωσιν ἀπῆρνεῖτο, ἐφλυάρει δὲ, ὅτι ἡ ἀγία Μαρία ἐγέννησε ψιλὸν ἄνθρωπον, πρὸς ὃν εἶχεν ὁ θεὸς ἐξ αὐτῆς γεννήσεως φιλικὴν διάθεσιν. καὶ ὠμολόγει μὲν ἔνωσιν, οὐχ ὑποστατικὴν δὲ, ἀλλὰ σχετικὴν. ὅθεν οὐ μίαν ὑπόστασιν ὁ δεῖλαιος ἐδογματίζεν, ἀλλὰ δύο διηρημένας μετ' ἀλλήλων καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ κατὰ τὴν ὑπόστασιν, ἡνωμένας δὲ ἀλλήλαις κατὰ φιλίαν, ἢ ταυτοβουλίαν, ἢ γνωμικὴν διάθεσιν, ἢ ὅσα τοιαῦτα ἐληρώδει ἐκεῖνος.† Σχίδαξ . τὸ σχίσμα. Σχίσις . ἡ χώρισις. σχῆσις δὲ, ἡ κράτησις, ἡ . ἐκ τοῦ σχῶ, τὸ κρατῶ.

sigma 1701 Σχοῖνος . τὸ σχοινίον. καὶ μέτρον γεωμετρικὸν ἐξήκοντα σταδίων, ὡς φησιν Ἡρόδοτος. Σχολή . ἡ φροντις, ἢ τὸ μηδὲν δρᾶν, ἢ καὶ τὸ περὶ τι σχολάζειν. καὶ ἀντὶ τοῦ βραδέως. σχολῇ γ' ἂν ἄλλο τι φανείη μέγα καὶ σπουδῆς ἄξιον. Σχέςις . δύναμις συνδεδετικὴ τῶν ὁμογενῶν. Σχίδαξ . τὸ ἐσχισμένον ξύλον. παρὰ τὸ σχίζω. (Οὐδέτερον.) Σχέδος . παρὰ τὸ χέω, χέδος καὶ σχέδος, οἰονεῖ τὸ διαχέον καὶ διαμερίζον τὰς λέξεις. Σχέδιον . τὸ ἐξ ἐτοίμου πρόχειρον. ἢ τὸ ἐν ὀλίγῳ καὶ σύντομον. † Σχέμα . τὸ ὄχημα.† Σχέτλιον . ὁδονηρόν· λύπης ἄξιον. Σχετλιαστικά ἐπὶ ῥήματα . τὰ ἐξ αὐτοπαθείας γινόμενα ἐπιφθέγματα. οἷον, παπαῖ, ὃ ἐστὶ φεῦ. Σχῆμα . † τῶν μαθηματικῶν, σωμάτων ἀποπεράτωσις.† λέξεων ποσότης, ὅφ' ἓνα τόνον καὶ ἐν πνεῦμα ἀδιαστάτως ἀγομένη ἐν ἀπλότῃ ἢ συνθέσει. Σχιστά . ὅσα κατὰ μήκος διαιρεῖσθαι δύνανται. Σχόλιον . ἡ ἐρμηνεία. διὰ τὸ κατὰ σχολὴν περιτίθεσθαι πρὸς σαφεστέραν ἐρμηνείαν τῶν δυσνοήτων νοημάτων ἢ ῥημάτων. Σχοινίσματα . τὴν σκηνήν. τὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν. τὸν κληρὸν.

sigma 1702 Σχῆμα . τὸ μὴ μόνιμον ἢ καὶ βέβαιον, ἀλλ' ἄχρις ὅψεως. καὶ ὁ Ἀπόστολος· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. ὃ ἐστὶ παρέρχεται. (Ῥῆμα.) Σχεδιασθεῖσα . παραχρῆμα ῥηθεῖσα. Σχέθε . ἐκ τοῦ σχῶ γίνεται σχέθω. [ὡς φλέγω φλεγέθω, ἀμύνω ἀμυνάθω. ὁ παρατατικὸς ἔσχεθον, ἔσχεθες, ἔσχεθε, καὶ τὸ προστακτικὸν σχέθε. καὶ κλίνεται ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ.] Σχετλιάζει . δυσφορεῖ. καὶ ἀντὶ τοῦ δυσφημεῖ. Σχήσειν . κωλύσειν. Σχίνεσθαι . λευκαίνεσθαι. ἀπὸ τοῦ σχίνου, ὃς διαμασσώμενος λευκαίνει τοὺς ὀδόντας. Σχοίης . λάβης. δύνασαι. καὶ σχεῖν. Σχῶ . τὸ κρατῶ. (Ἐπὶ ῥήμα.) Σχεδόν . πλησίον· πέλας· ἢ ἐκ χειρός. παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν ἄλλο πρὸς ἄλλο. Σχολῇ . βραδέως μόλις. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) † Σῶκος . Κουρήτων πατήρ.†

sigma 1703 Σῶκος . † τὸ σωκάριον.† ἐπίθετον τοῦ Ἑρμοῦ. ἦτοι ὁ ἰσχυρός. Σῶος . ὁ ὑγίης. Δίδυμος σὺν τῷ ι λέγει. ἀπὸ τοῦ ὁ σῶς τοῦ σῶς γίνεται σῶος. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ὡς διὰ τοῦ ὡος παραγόμενα σὺν τῷ ι γράφεται. οἷον ἥρως ἡρῶος, Μίνως Μινῶος. οὕτως οὖν καὶ σῶς σῶος. Σωπάτηρ· Σώπατρος· Σώπιθος . κύρια. Σώπολις . κύριον. Σώρανος· Σωρᾶς· Σώρηξ . κύρια. Σωρός . τὸ

πλήθος. καὶ σωρεός. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ σωρεύεσθαι τὰ σώματα. ἢ παρὰ τὸ ἔσω ὠρεῖν, ὃ ἐστὶ φυλάσσειν, σωρεύω. [σωρεύω, σωρεός, ὡς φωλεύω, φωλεός, καὶ λοχεύω, λοχεός. ὥστε τὸ σωρεός οὐκ ἀπὸ τοῦ σωρὸς ἐν πλεονασμῷ, ἀλλὰ τὸ σωρὸς ἀπὸ τοῦ σωρεός κατὰ ἔνδειαν. σορὸς δὲ, ἢ τῶν λειψάνων, μικρόν. παρὰ τὸ σεσημέναι τὰ σώματα ἐν αὐτῷ. ἢ παρὰ τὸ εἶρω, τὸ κωλύω, σορὸς, ὁ κωλυτικός.] Σωρός . τὰ εἰς ρος λήγοντα δισύλλαβα τῷ ω παραλήγοντα, μὴ ὄντα ἐπίθετα, βαρυτονεῖται.

sigma 1704 Ὡρος· Δῶρος· Φλῶρος· Βῶρος. σεσημείωται τὸ Σωρὸς ὀξυνόμενον. τὰ δὲ ὀξυνόμενα ἐπιθετικά εἰσι. χλωρός· μωρός· ψωρός. Σωσίας· Σωφάρ· Σωφάς . ὀνόματα κύρια. Σωφρονιστής . νουθετητής. καὶ σωφρονιστήρες οἱ ἔσωθεν τῶν ἄλλων ὀδόντων, διὰ τὸ φύεσθαι παρὰ τὴν τοῦ φρονεῖν ὥραν, παρὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος. καὶ Ἀριστοτέλης καλεῖ αὐτοὺς κρατήρας. Σώφρων . ὁ ὑγιὴς τὸν νοῦν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν. (Θηλυκόν.) Σωλεά . ἢ τοῦ οἴκου. Σωρήχ . ἐκλεκτή. ὡς τὸ, ἄμπελος σωρήχ. * κατὰ Σύμμαχον ἐκλεκτήν. * Σώρα . πόλις. Σωρεῖτις . διάνοια ἀπὸ ὀνόματος. Σωρεία . τὸ πλήθος. Σωσάννα . κύριον. † Σώσπα . σωτηρία.† Σώτειρα . ἢ σώζουσα. Σωφανηνή . τόπος.

sigma 1705 Σωφροσύνη . καθαρότης. ἐγκράτεια. σωφροσύνης ἔργον ἐστὶ τὸ βλέπειν ἀπαθῶς τὰ πράγματα, κινουῦντα ἐν ἡμῖν φαντασίας ἀλόγους. (Οὐδέτερον.) Σωκάριον . ἢ σχοῖνος. Σώματα . τόπος. Σῶμα . κατὰ μὲν τοὺς ἔξω πᾶν τὸ τριχῇ διάστατον, ἡγουν τὸ ἔχον μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος ἥτοι πάχος. κατὰ δὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν πᾶν τὸ ἐκ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι γινόμενον. καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια. τὰ οὖν ἐπουράνια οὐκ ἔχουσι πάχος. καὶ πᾶσα μὲν σὰρξ σῶμα λέγεται, οὐ πᾶν δὲ σῶμα σὰρξ ὀνομάζεται· οἱ γὰρ ἀστέρες σώματα ἐπουράνια εἴρηνται, οὐ μὴν καὶ σάρκες ἐπουράνιαι. διττῶς δὲ εἴρηται τὸ σῶμα· ποτὲ μὲν ὑλικόν, ποτὲ δὲ λεπτόν. σῶμα ὑλικόν ἐστὶ τὸ δι' ἀφῆς καὶ κρατούμενον καὶ φθορᾷ ὑποκείμενον· σῶμα δὲ λεπτόν ἐστὶ τὸ ἀνέπαφον καὶ ἀψηλάφητον. δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι πᾶν σῶμα ἀνθρώπινον ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων συνίσταται, τὰ δὲ τῶν ζώων σώματα ἐκ τῶν τεσσάρων χυμῶν. στοιχεῖα δὲ εἰσι ταῦτα· γῆ, ἥτις ἐστὶ ξηρὰ καὶ ψυχρά· ὕδωρ, ὅπερ ἐστὶ ψυχρὸν καὶ ὑγρόν· ἀήρ, ὅς ἐστι θερμὸς καὶ ὑγρὸς· πῦρ, ὃ ἐστὶ θερμὸν καὶ ξηρόν. χυμοὶ δὲ τέσσαρες οὗτοι εἰσὶν· μέλαινα χολή, αἷμα, φλέγμα, καὶ ξανθὴ χολή. ἀναλογοῦσι δὲ τοῖς τέσσαρσι στοιχείοις· ἢ μὲν μέλαινα χολὴ τῇ γῇ· ξηρὰ γάρ ἐστὶ καὶ ψυχρά· τὸ φλέγμα τῷ ὕδατι· ψυχρὸν γάρ ἐστὶ καὶ ὑγρόν· τὸ αἷμα τῷ ἀέρι· ὑγρὸν γάρ ἐστὶ καὶ θερμόν· ἢ δὲ ξαν-

sigma 1706 θὴ χολὴ τῷ πυρί· θερμὴ γάρ ἐστὶ καὶ ξηρά. ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ μὲν καρποὶ ἐκ τῶν στοιχείων συνίστανται, οἱ δὲ χυμοὶ ἐκ τῶν καρπῶν· τὰ δὲ τῶν ζώων σώματα ἐκ τῶν χυμῶν, καὶ εἰς αὐτὰ ἀναλύεται· πᾶν γὰρ συντιθέμενον εἰς τὰ αὐτὰ ἀναλύεται, ἐξ ὧν συνετέθη. Σῶμα . πᾶν τὸ θεωρούμενον ἢ καὶ κρατούμενον ὑπὸ τῆς ἀφῆς τοῦ ἀνθρώπου σῶμα λέγεται· οἶον λίθος. πᾶν δὲ θεωρούμενον, μὴ κρατούμενον δὲ, λέγεται πρᾶγμα· ὡς ὁ ἀήρ, ὁ καπνός, ὁ αἰθήρ. καὶ πᾶν τὸ μῆτε θεωρούμενον μῆτε κρατούμενον ὑπὸ τῆς ἀφῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὸ νῶ, λέγεται πνεῦμα, οἶον θεός, ἄγγελος, ψυχὴ. Σῶμα μαθηματικόν . τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ βάθος ἔχον, μὴ μέντοι ἀφῆ καὶ θέα ὑποπίπτον. Σῶμα . πᾶν τὸ τεθνηκός. τὸ δὲ ζῶν δέμας λέγεται, διὰ τὸ τὴν ψυχὴν ἐν αὐτῷ συνδεδέσθαι, ὡς φησιν Ὅμηρος. Σῶμα . συνδρομὴ στοιχείων. οἶονεὶ δῶμα ὃν τῆς ψυχῆς. ὅθεν καὶ σκῆνωμα λέγεται. Πλάτων δὲ λέγει, ὅτι σῆμα ἐστὶ, τουτέστι τάφος· ὥσπερ γὰρ ἐντέθαιπαι ἢ ψυχὴ τῷ σώματι. Σῶν . τὸ ὑγιές. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ σωζόμενον. Σώζω . ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἔω, τὸ καθέζομαι, γίνεται ἔζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ σῶω, ὃ σημαίνει τὸ ὑγιαίνω, γίνεται σῶζω. οὐκ ἔδει ἔχειν τὸ ι· ἢ μέντοι παράδοσις ἔχει τὸ ι , ἐφ' ὅσον ἔχει τὸ ζ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος ἀνθρωπίζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ σῶος σωῖζω καὶ κατὰ συναίρεσιν σῶζω. Σωκῶ . τὸ βοηθῶ, καὶ ἰσχύω. καὶ σῶζειν.

sigma 1707 † Σῶμαι . ἔρπω.† † Σωράσαι . σβέσαι.† † Σῶτα . ἔρχεται.† † Σωτάζω . τὸ σῶζω.†

- sigma 1708 Σώχω . τὸ τρίβω . καὶ σώχω . † Σώω . τὸ ὀρμῶ . † Σωφρονίσαι ἕτερον , ι . σωφρονῆσαι δὲ , ἀντὶ τοῦ σώφρων γενέσθαι , η .
- tau 1707 (5†) Τὸ Τ μετὰ τοῦ Α . (Ἀρσενικόν .) Ταγός . ὁ ἡγεμών . Ταγὼς δὲ , κύριον , μέγα . Ταγὴν , ταγῆνος . τὸ τηγάνιον , ἰωνικῶς . † Ταγὴν . τὸ κόσκινον . † Ταγηνίας . πέμματα ἐστὶν ἀπὸ τηγάνων , ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ , καὶ μέλιτος καὶ σταφίδος . καὶ ἡ ταγηνία . Τάλαρος . ὁ καλαθίσκος , ὁ εἰς τυρὸν ἐπιτήδειος . Τάλως . κύριον .
- tau 1708 (5†) Ταλαίπωρος . ἐπίπονος , ἄθλιος . παρὰ τὸ τάλος καὶ τὴν ὥραν . ταλάωρος καὶ ταλαίπωρος . Τάλας . ὁ ἄθλιος , ὁ καρτερικός , παρὰ τὸ τάλλω , τὸ κακοπαθῶ . καὶ Ἡσίοδος ἐτρέφετ' ἀτάλλων . ἀντὶ τοῦ μὴ κακοπαθῶν . * Ταδεήλ . ἀγαθὸς κύριος . * Τακερός . οἰκτρός . κατὰ ξηρος . Τακτικοῖς . στρατιώταις . Ταμεσίχροα . τμητικὸν τοῦ χρωτός . παρὰ τὸ ταμῶ , ταμέσω .
- tau 1709 Ταμίας . ὁ κελλάριος ὁ δεσπότης . ἀπὸ τοῦ τετμηθῆαι αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν . ἢ παρὰ τὸ τέμνειν αὐτὸν καὶ ἀπομερίζειν τοῖς ἄλλοις . καὶ ταμειοῦχος , ὁ διοικητής . τοῦτο δίφθογγον . Τανάϊς . ποταμός . καὶ Τάνις . ἢ Τάνις πόλις Αἰγυπτιακὴ , ἐν ἣ τὰ βασιλεία τοῦ Φαραώ . * Ταλασιουργός . ὁ ἐξαμμιττοποιός ὁ βλαττᾶς , ἢ ὁ ἱεουργός . * Ταντάλειοι . τρομικοί . † Ταῶς καὶ ταῶν , ταῶνος . ὄρνεον , ὃ φασιν εἶναι βασιλέα πάντων τῶν πτηνῶν . † Ταῶν . παρὰ τὸ τείνειν τὸ χρύσειον οὐραῖον . Τανηλεγής . ὁ μακρὸν κοίμημα ἔχων , τουτέστιν αἰώνιον . παρὰ τὸ λέγω , τὸ κοιμῶμαι , [καὶ τὸ ταναὸν , ταναλεγής καὶ τανηλεγής . ἢ παρὰ τὸ τῆλε , ταλαλεγής καὶ τανηλεγής .] Ταλαπείριος . ὁ ὑπομονητικός ὁ ταλάπηρος . καὶ ταλασιουργός . Τάπητας . ἐπιβόλαια ἢ στρώματα . παρὰ τὸ θάλλω , θάλλις , καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ , καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ , τάπις . Ταπεινός . ὡς ἀπὸ τοῦ ὄνος γίνεται ὄνεινός , οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔδαφος ἐδαφεινός , καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε , καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ , καὶ τοῦ φ εἰς π , ταπεινός . ἢ παρὰ τὸ πέδον πεδεινός , καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ ταπεινός . ἢ παρὰ τὸ πάτος γίνεται , οἶονεῖ ὁ πατούμενος , καὶ ἐκεῖθεν πατεινός καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ ταπεινός . ἢ παρὰ τὸ τάπης , τάπητος , ταπητεινός , καὶ συγκοπῇ ταπεινός . Ταξίαρχος . ἡγεμών . Ταρσός . ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός , ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός . παρὰ τὸ ταρσαίνεσθαι , ὃ ἐστι ξηραίνεσθαι . ἄσαρκον γὰρ τὸ πρὸς τοὺς δακτύλους μέρος . Ταρσὸς καὶ ὄνομα πόλεως ἐν Κιλικίᾳ . Τάρταρος . ὁ κατώτατος τοῦ ἄδου τόπος . οἱ δὲ τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον . Τάρρροθος . βοηθός . Τάρις . ποταμός . Ταξίλοι . ἔθνος . Τάοχοι . ἔθνος . Ταῦροι . Σκυθικὸν ἔθνος . οἵτινες τιμῶσιν , ὡς οἱ Αἰγύπτιοι , τοὺς βοῦς καὶ Ἄπιν . [Ταῦρος . ὁ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν τόπος ὠνόμασται παρὰ τὴν τάσιν .] Ταυρομενίτης . τοπικόν .
- tau 1711 Τάφος . ὅπου τίθεται τὰ λείψανα . παρὰ τὸ θῶ καὶ τιθῶ παράγωγον θάπτω . καὶ πάλιν τροπῇ τοῦ θ εἰς τ καὶ τοῦ π εἰς φ τάφος . περιττὸν γὰρ τὸ τ ἐν τῷ ῥήματι . Ταχυπῶλος . ὁ ταχεῖς πῶλος ἔχων . Τάμιος . ἡ πιτύα . τοῦ Ψελλοῦ ὀρβὸς τὸ γάλα πέφυκε , τάμιος ἡ πιτύα . Ταρσός . ὁ καλαθίσκος . καὶ τὸ πλατὺ τῆς κώπης . Ταλαιπείριος . τληπαθής . Ὅμηρος — ἰκέτην ταλαιπείριον ἀντιάσαντα . (Θηλυκόν .) Ταβερνῶν . καπηλείων . Ταβιθά . κύριον . Ταῖφά . πόλις Αἰγύπτου . * ἔξ ἧς καὶ Ταῖφάλη . * Ταννία . ὁ στέφανος . παρὰ τὸ ταννύω . οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος . † Ταλασία . νεουργία . † Τάλις . ἡ νύμφη . Τανυγλώχιν . ἡ μακρὰς γωνίας ἔχουσα . Τάξις . ἀκολουθία . † Τάξις ἐστὶν ἐργασία ὁμοιότητος πρὸς ἄλληλα πάντων τῶν ὄντων καὶ συμμετρία , γινομένη αἰτία κοινωνίας τῶν πρὸς ἄλληλα παντὸς τοῦ ὄντος . † Ταρφειαί . πυκναί . Ταραχή . παρὰ τὸ ῥᾶον χεισθαι . γίνεται παρὰ τὸ ταράσσω .
- tau 1712 Ταραντιναρχαί . δύο ἴλαι ἱππέων , ἀνδρῶν διακοσίων πεντηκονταῆς . Ταραντιναί βαφαί . οἶμαι τὰ ἀλιουργὰ λέγειν . ἢ ἀπὸ ὀστρέου . ἢ ταραντεινὸν τὸ λεπτὸν ὕφασμα . οὐ πάντως πορφυροῦν , ὡς τινες ὑπέλαβον . Ταυτότης . κατὰ τρεῖς τρόπους λαμβάνεται . ἔστι γὰρ ταυτὸν τῷ γένει , ὡς ὅταν εἴπωμεν ταυτὸν εἶναι τῷ γένει τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἵππον , καθὼς ἀμφοτέρω ζῶα εἰσὶν . ἔστι ταυτὸν καὶ τῷ εἶδει , ὡς ὅταν τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην ταυτὸν λέγωμεν εἶναι τῷ εἶδει ,

καθὸ ἀμφοτέρω ἀνθρώποι εἰσί. πάλιν ταυτὸν ἐστὶ καὶ τῷ ἀριθμῷ, ὥς ὅταν εἴπωμεν τὸν Πέτρον ἑαυτῷ ταυτὸν εἶναι. καὶ ἡ διαφορὰ γὰρ τριχῶς λαμβάνεται. ἔστι γὰρ διαφορὰ τῷ γένει, καὶ διαφορὰ τῷ εἶδει, [καὶ διαφορὰ τῷ ἀριθμῷ.] ταυτότης πάλιν ἐστὶν ἀπαραλλαξία, καθ' ἣν ὁ τοῦ σημαينوμένου λόγος τὸ πάντῃ κέκτηται μοναδικόν, μηδενὶ τρόπῳ διαφορᾶς γνωριζόμενον. Ταλαεργός . ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος. βοῦς ταλαεργός. † Ταναόν . τὸ πῦρ. τὸ διὰ λεπτότητα τεινόμενόν τε καὶ διεκπίπτον διὰ τῶν σπέκλων. † Τάφρος . τὸ παρὰ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. πλεονασμῷ τοῦ τ, παρὰ τὸ ἀποφέρεισθαι τι ἐν τῷ σκάπτεσθαι. ἄφερος καὶ ἄφρος καὶ τάφρος. [ἢ παρὰ τὸ φέρω, ἄφρος καὶ τάφρος.] Ταχυπλόων . γοργυπλόων. ταχυπλόων νηῶν.

tau 1713 Τάγηνον . τοῦτο οἱ Ἰώνων τινὲς τήγανον λέγουσι. ἀπὸ τοῦ τήκω, τήκανον, καὶ τήγανον, καὶ καθ' ὑπέρθessin τάγηνον. Ταίναρον· καὶ Ταιρώνιον . ἀκρωτήριον. Τάλαντον . λίτραι ρκε'. [παρὰ τὸ ταίνω ῥῆμα, ὃ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν τιταίνω. ὥς καὶ τὸ ταινία. καὶ ὡς φαίνω, φαντὸς καὶ ἄφαντος, καὶ χραίνω, χραντὸς καὶ ἄχραντος, οὕτω ταίνω, ταντὸς καὶ τὸ οὐδέτερον ταντὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ αλ τάλαντον, καὶ ἐν συνθέσει ἀτάλαντον ἀντὶ τοῦ ὁμοτάλαντον. ἢ παρὰ τὸ ταλὸν καὶ ὑπομονητικὸν τοῦ βάρους. σημαίνει δὲ ζυγὸν καὶ ἄλλα πολλά.] * Ταληθά . κοράσιον. * Τανυηκές . τὸ μακρόν. τὸ μέχρι πολλοῦ ἦκον. τὸ τεταμμένην ἔχον τὴν ἀκὴν, ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην. Τανύφλοιοι . μακρόφλοιοι. Ταρπέϊνοι . ὄρος. Ταριχευτὸν . πᾶν τὸ παττόμενον ἄλατι. καὶ τάριχος παρὰ τὸ ἐν τῇ ταριχεΐᾳ ἴσχνεσθαι. ἢ παρὰ τὸ γάρῃ ἔχειν, τροπῇ τοῦ γ εἰς τὸ ταῦ. † Ταριχευτὸν ὄψον . ὁ καλούμενος λάρδος. ἢ τὸ ἀπόκτιν. †

tau 1714 Τάρρωμα . ἡ κωπηλασία. Ταυτὸν . ὅμοιον. Ταῦ . τὸ στοιχεῖον. Τάγματι . ἀξιώματι. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι. τοῦτο δὲ λέγει, ἐν οἷς ἐστίν, ἄξιος ἔσται. (Ῥῆμα.) Ταινιοῦται . στεφανοῦται. Ταλαντεύουσι . σταθμίζουσι. † ζυγοστατοῦσι. † Ταλαντουμένην . τὴν δὲ γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τῶν ζυγῶν, ἐπεὶ ὁ ζυγὸς τάλαντον λέγεται. καὶ ὑπερταλαντᾶν τὸ ὑπερβαρεῖν. Τάλλω . κακοπαθῶ. Ταλανίζει . ἄθλιον ἀποκαλεῖ. Τάμης . κόψης. Τανύσας . ἀπλώσας. Τάρπημεν καὶ ταρπήομεν . ἀντὶ τοῦ ἐκορέσθημεν. Ταρχύσουσι . θάψουσιν. ἀπὸ τῆς ταραχῆς τῆς ἐν τοῖς νεκροῖς γενομένης ἐν τῷ θάπτειν αὐτούς.

tau 1715 Ταρβῶ . τὸ φοβοῦμαι. παρὰ τὸ ταρασσεῖν τὴν βοήν. Ταρασσεῖν . παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ φθείρω, ῥάσσω καὶ ταρασσω. Ταριχεύειν καὶ ταριχεύειν . τὸ τήκειν καὶ ξηραίνειν. Ταφρεῦσαι . σκάψαι· ὀρύξαι. Ταφών . θαμβηθεὶς. ἐκπλαγεὶς. ἢ θαυμάσας. [ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος ἐκ τοῦ θήπω, τὸ θαυμάζω, ἔθαπον, καὶ ἔταφον, καὶ ἰωνικῶς ταφών. ἢ μεταφορὰ ἐκ τῶν τάφων. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὁρῶντες τοὺς τάφους ἐκπληττόμεθα διὰ τὸ ἐπείσερχόμενον ἡμῖν δεινόν.] καὶ τάφος, ἢ ἐκπληξίς, ἀπὸ τῆς ὁμοίας ἐτυμολογίας. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ταυρηδόν . δίκην ταύρου. Ταύτητοι . οὕτως, ἢ διὰ τοῦτο. ταυτὶ δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα, ι . Τάχα . ἀντὶ τοῦ ταχέως.

tau 1716 (1) Τὸ Τ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) † Τεινωδός . παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὴν ὥδην. † Τέκτων . λεπτουργός. Τεκτόσασαες . ἐθνικόν. Τέκμωρ . τέλος τεκμήριον. * καὶ ὁ υἱός. * παρὰ τὸ τέκω, τέκωρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ τέκμωρ. Τελλήν, Τελλῆνος, καὶ Τέλις, Τέλιδος . ὀνόματα κύρια. Τελαμών . ὁ ἀναφορεὺς λῶρος τῆς ἀσπίδος. Τελχῖνες . φθονεροὶ δαίμονες. βάσκανοι. παρὰ τὸ θέλγειν καὶ ἐξαπατᾶν ἡμᾶς. Τελῶναι . οἱ ἀδικηταί. οἱ καταλλάκται. * οἱ τὰ τέλη ἀγοράζοντες. τελώνης ἐστὶ καὶ ὁ τὰς ὑπαντήσεις ὠνούμενος τῶν δημοσίων συντελειῶν. * Τελεσφόρος . τέλειος μάντις. ἐγγαστρίμυθος. † Τέμμικες . οἱ νεωτοί. † Τεναγώδης . τόπος ἐλαφρός, ὅδατι καλυπτόμενος καὶ σκεπόμενος, οἷον εἰπεῖν βορβορώδης.

tau 1717 † Τενεάιθος . ὄνομα ποταμοῦ. † Τένθης . ὁ γαστρίμαργος. Τένοντας . τραχήλους· τὰ διατεταμένα νεῦρα. ἀπὸ τῆς τάσεως. Τέο . ἀντὶ τοῦ τίνος. † Τερέβινθος . εἶδος φυτοῦ. † Τερμιόεις . ὁ μέγας. καὶ τερμιόεσσα, ἢ ἀποτερματίζουσα καὶ οἷον μεγάλη. Τερατοσκόπος . μάντις. Τερπικέραυνος . ὁ

τοῖς κακοῖς τερπόμενος. ἢ τὸν τερπόμενον τοῖς κεραυνοῖς. [ἢ τὸν τοὺς ἐναντίους τρέποντα τῷ κεραυνῷ.] Τερναῖος κόλπος . πέραμα τῆς Τύρου. Τειρεσίας . κύριον. ὃς ἦν μάντις. Τετράρχης . ὁ υἱὸς τοῦ Ἡρώδου τοῦ ἀνελόντος τὰ βρέφη. ὡς τὸ τέταρτον μέρος τῆς βασιλείας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διέπων. Τέττα . προσφώνησις τιμητικὴ νεωτέρου πρὸς παλαιότερον. ἀπὸ τοῦ ἄττα κατὰ ἀναδιπλασιασμόν τέττα. Τέττιξ . παρὰ τὸ τάττω, τάττιξ καὶ τέττιξ. ὁ τεταγμένον ἔχων τὸν καιρὸν τοῦ ἄδειν. † Τελαμών . ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος λῶρος. ἢ τὸ ξίφος. παρὰ τὸ ταλάσσω, ταλαμών, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε τελαμών. ἢ ὁ πλατὺς ἱμᾶς τῆς

tau 1718 ἀσπίδος, ἀφ' οὗ ἤρτηται ἡ ἀσπίς. ἀπὸ τοῦ τείνεσθαι τὸν ἱμάντα.† Τεύτονες . οἱ Ῥωμαῖοι. Τετράτρυφον . τέσσαρα ἔχοντα κλάσματα. Ἡσίοδος ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον ὀκτάβλωμον. Τελμισσός . ὄνομα ποταμοῦ. (Θηλυκόν.) Τεῆς . τῆς σῆς, τῆς ἰδίας. Τειρεσία . ἡ μαντεία. † καὶ Τειρεσίας, κύριον· ὃς ἦν μάντις.† Τελετή . μυστηρίων ἀποτελέσεις, τελείωσις ἢ θυσία μυστηριώδης. ὁ δὲ Μιλήσιος Ὡρος λέγει, ὅτι τελετὰς καλοῦμεν τὰς ἐπὶ μείζους καὶ μετὰ τινος παραδόσεως τελετὰς τῶν εἰς αὐτοὺς δαπανημάτων ἕνεκεν. τελεῖν γὰρ τὸ δαπανᾶν. Τελεταρχία . ἡ τῶν τελετῶν ἢ τῶν τελουμένων ἄρχουσα. Τελμισός . πόλις. Τερμησός δὲ, ἡ . † Τέμικος . ὄνομα πόλεως Κρητικῆς.† † Τέρεντος . ὄνομα πόλεως.† Τέρμινθος καὶ τέρμινθα . ἐμφορὴς λίνῳ φυτὸν, ἐξ οὗ πλέκεσθαι φασὶν ὀρμιάς χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ πρὸς ἀλεξιφάρμακα. λέγεται καὶ τέργυνθος.

tau 1719 * Τεσσαρακονταετηρίς , καὶ τριακονταετηρίς. ἡ διὰ τεσσάρων δεκάδων συνισταμένη ἢ τριῶν ἀρίθμησις. * Τερατολογία . ψευδολογία· οἷον θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύουσα. Τερθρεία . ἡ λεπτολογία. ἔστι γὰρ τοι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ὃ καλεῖται τέρθρον. οἷον τέρετρον· διατετρυπῆται γὰρ, καὶ τὰ ἄκρα τῶν σινδονίων. ἐκεῖνο δὲ λέγομεν, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. ἄλλοι δὲ τερθρείαν λέγουσι τὴν φλυαρίαν, τὴν ἐν δύο μέρεσι καλουμένην μάχην. τερθρία δὲ, ἡ πνοή, ἢ. Τετάρτην φυλακὴν . τὴν τριωρίαν λέγει ἥτοι τὴν τρίτην ὥραν τὴν μετὰ τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς νυκτός. Τετρακτύς . ταύτην οἱ Πυθαγορικοὶ ἐτίμων διὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, τὸ πῦρ, τὸν ἀέρα, τὸ ὕδωρ, τὴν γῆν, ἐξ ὧν καὶ τὰ σώματα συνίσταται. † Τευθίς . φάγοις δὲ καὶ πόπανα καὶ τὰς τευθίδας ἀμυγδάλων γέμοντα καὶ κωναρίων.† Τεχνολογία . περιποίησις τῆς τῶν λόγων φύσεως ἐπὶ σκοπῷ τοῦ περιγενέσθαι. Τέχνη . ὁ δόλος. Τέχνη . μέθοδος ἐνεργοῦσα τῷ βίῳ τὸ συμφέρον. ἢ νοημάτων σύστημα κατατετριμμένον. ἢ κτῆμα τιμιώτατον καὶ κατὰ πολὺ χρησιμώτατον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις τοῖς ἐν τῷ βίῳ. ἢ

tau 1720 σύστημα ἐκ καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένον. σύστημα δὲ ἐστὶ τὸ πλῆθος, οἷονεὶ ἐκάστου τεχνίτου τὸ ἐργαλεῖον. ἐκ καταλήψεων δὲ, ἥτοι ἐξ ἐφευρέσεων. οὐ γὰρ ἀθρόως αἱ τέχναι εὑρηνται, ἀλλ' ἄλλος ἄλλό τι εὔρεν· ὁ μὲν, τρύπανον· ὁ δὲ, τὸ εἰς κάλλος ἀποξέειν τὰ ξύλα. καὶ ταῦτα πάντα ὁμοῦ συνελθόντα ἀπετέλεσαν τὴν τέχνην. ἐγγεγυμνασμένον δὲ ἐστὶ τὸ οἷονεὶ φανερόν καὶ δεδοκιμασμένον. γυμνάσαι γὰρ λέγομεν τὸ εἰς φῶς ἀγαγεῖν. τέχνη δὲ, παρὰ τὸ τεύχω, τὸ κατασκευάζω. γίνεται τευχάνη, καὶ ἐν συγκοπῇ τέχνη. διχῶς δὲ ἡ τέχνη· λογικὴ καὶ πρακτικὴ. καὶ λογικὸς καλεῖται, ὅστις μετὰ λόγου πράττει, οἷον γραμματικὸς, ῥήτωρ· πρακτικὸς δὲ, ὅς τι μετὰ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ σώματος καὶ τῶν χειρῶν, οἷον τέκτων, χαλκεὺς καὶ τὰ ὅμοια. διαφέρει δὲ ἡ λογικὴ τῆς πρακτικῆς, ὅτι τὴν μὲν λογικὴν μόνος ὁ ἄνθρωπος ἐπίσταται, τὴν δὲ πρακτικὴν καὶ τινὰ τῶν ἀλόγων ζώων. Τευκτὴν . κατασκευαστὴν χειροποίητον. (Οὐδέτερον.) Τέγος . δωμάτιον, στέγη. Τέγεον . τόπος. καὶ Νέμεον, τόπος. Τέθριππον . τὸ ἐκ τεσσάρων ἵππων ἄρμα. Τείρεα . τὰ ἄστρα. παρὰ τὸ εἴρω, τὸ λέγω, εἴρεα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ τείρεα· καὶ γὰρ τὰ

tau 1721 ἄστρα σημαίνουσι σημασίαν τινά. ἢ παρὰ τὸ τέρας, τὸ σημεῖον. ἢ παρὰ τὸ τείρω, τὸ καταπονῶ· πολλοὶ γὰρ κατεπόνθησαν ἀστρόβλητοι, ὥσπερ καὶ ἐμβρόντητοι. Τειχίδιον . τὸ μικρὸν τεῖχος. καὶ τειχίον. Τεκμήριον . σημεῖον ἀναμφίβολον, ἀληθινόν. ἢ σημεῖον δεικνύμενον διὰ

συλλογισμοῦ. Τέκμαρ . τὸ ἐκ μαρτυρίας ἀναγκαίου συλλογισμοῦ τὸ μετέπειτα δῆλον δεικνύον. ὡς τὸ, πολέμιοι ἔρχονται, κονιορτὸς γὰρ ἐφάνη. Τέκεα . τὰ τέκνα. τὸ τέκος, τὰ τέκεα. Τέκνον . παρὰ τὸ τέκω τέκανον καὶ συγκοπῇ τέκνον. Τέλματα . τὰ πηλώδη καὶ παχέα. ἦτοι τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. Ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία. Τέλος . οὗ ἕνεκα τὰ ἄλλα, αὐτὸ δὲ οὐδενὸς ἕνεκα. Τελεταρχικόν . τὸ τελειοποιόν. Τέμενος καὶ τεμένη . ναός. ἢ τόπος ἀποτετμημένος εἰς δόξαν θεοῦ. παρὰ τὸ τέμνω, τέμνη, καὶ τέμενος, πλεονασμῷ τοῦ ε . Τέμπος . τὸ ὕψος. ἢ τέμπεα τὰ οἰκήματα. ἢ τέμπη αἱ καταδύσεις. ἢ τὰ στενὰ τῶν ὁρέων. ἢ τὰ σύνδενδρα. οἰονεῖ τρέπη τινὰ ὄντα, τὰ μετατροπὰς καὶ κάμψεις ἔχοντα. Τενάγη . πηλώδη πελάγη. ἢ διάβροχοι καὶ κάθυγροι τόποι. ἢ ἰλὺς ἐπιπολάζοντος ὕδατος τοῦ πηλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι.

tau 1722 [παρὰ τὸ τέγγω, τὸ βρέχω, τέγγανος καὶ ἐν ὑπερθέσει τέναγος, ὁ ὑπόβροχος τόπος.] Τεόν . τὸ σὸν, τὸ ἴδιον. Τέρας . πρᾶγμα ὑπὲρ τὸ θαῦμα καὶ ἔκπληξιν τοῖς ὁρώσι παρέχον. ἢ τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον. οἷον τὸ ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν καὶ ἐγεῖραι νεκρούς. καὶ τεράστιον. Τέρμα . τὸ τέλος. Τερθρίον . τὸ σχοινίον. καὶ τέρθρον. Τέραμνον . ἀπαλόν. καὶ ἀτέραμνον, τὸ σκληρόν. Τέρεν . ἀπαλόν, τρυφερόν. [παρὰ τὸ θέρω, θέρεν καὶ τέρεν, τὸ ὥσπερ θετρασμένον καὶ διακεχυμένον. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπαλοῦ. παρὰ τὸ διακεχύσθαι καὶ μὴ τραχὺ εἶναι.] Τερετίσματα . ὦδαι ἀπατηλαὶ καὶ θελκτικά. ἢ ἄσματα ἔκλυτα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος. Τέρετρον . τὸ τρύπανον. [ἔστι ρῆμα τρῶ, τρᾶς, ὅπερ ἀπὸ τοῦ τείρω κατὰ συγκοπῇν. παρὰ τὸ τείρω τέρετρον, ὡς φέρω φέρτερον, καὶ παρὰ τὸ λέγω, τὸ κοιμῶμαι, λέκτρον. δηλοῖ δὲ τὸ τρῶ τὸ κόπτω, ἔνθεν τὸ τρῶσαι, ὃ δηλοῖ τὸ διακόψαι τὸν τοκετόν.] Τετραθέλυμνον . τετράπτυχον, τέσσαρας θέσεις ἔχον. Τέτταρα . ἀντὶ τοῦ τέσσαρα. Τέτρασιν . ἐκ τοῦ τέσσαρσι, τέτταρσι καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν τέτρασι.

tau 1723 Τέτρωρον . ἡ ἄμαξα, τὸ ἄρμα, ἡ καρούχα. Τετραμερές . τὸ σῶμα ἐκ τεσσάρων στοιχείων ὥσπερ τις κόσμος συνιστάμενον. Τεῦχος . τὸ σκεῦος, ἡ κατασκευή. Τεχνητόν . τὸ τεχνασθὲν καὶ κατασκευασθὲν. καὶ τεχνηέστατον. Τέλος . δύο ἐφιππαρχίαι ἱππέων ἀνδρῶν δισχιλίων τεσσαρακονταοκτώ. Τέρεν, καὶ τέρην ἐπὶ ἀρσενικοῦ . παρὰ τὸ τείρω, τὸ καταπονῶ. (Ῥῆμα.) Τέγγει . βρέχει. Τεθηλότα . θάλλοντα. Τεθνεῖωτος . θανόντος. καὶ τεθνεῖως. * Τεμμαχίζειν, καὶ τεμμαχίζεται . τὸ τέμνειν καὶ μερίζειν. * Τεθηπότες . ἐκπεπληγμένοι. ἀπὸ τοῦ θήπω, τὸ θαυμάζω καὶ ἐκπλήττομαι. Τεθολωμένος . τίθεται καὶ ἐπὶ χαρᾶς καὶ λύπης. Τείρεται . καταπονεῖται, δαμάζεται. Τεκταίνω . τὸ κατασκευάζω. Τεκμαίρω . τὸ κατασκευάζω. ἀλλὰ καὶ τὸ σημειοῦμαι. ἀπὸ τοῦ τέκμωρ.

tau 1724 Τελέθουσι . γίνονται. † Τελεῖ . ὑπάρχει. † Τελεσθῆναι . καὶ τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως Ἀντιφῶν. Τελεῖν . καὶ ἀντὶ τοῦ δαπανᾶν. Τελισκόμενος . τελειούμενος, πληρούμενος, ἐνθουσιῶν. Τελεσιουργεῖ . τὸ ἔργον τελειοῖ. Τέρσεσθαι . ξηραίνεσθαι. [παρὰ τὸν τέρσω μέλλοντα αἰολικῶς κατὰ τροπὴν τοῦ ς εἰς τ .] Τέρπεσθαι . μετάθεσις ἐστὶ τοῦ ρ, παρὰ τὸ τρέπεσθαι καὶ μετάγεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν βιωτικῶν φροντίδων καὶ θορύβων. Τετριγότας . τρίζοντας. * Τερετίζειν . μουσικῶς φωνεῖν. * † κιθαρίζειν. † * Τέτλαθι . ὑπόμεινον. * Τεταρπόμενος . ἀντὶ τοῦ τερφθεῖς. Τετελεσμένον . πεπληρωμένον. † Τετρακταῖσμένα . ἤγουν ἐπεσκοπημένα· δεδοκιμασμένα· ἐξητασμένα. † Τετυφωμένοι . ἐπηρμένοι. ὑπερφηφανεῖς. † Τετρυχωμένοι . καταπεπονημένος· δεδαμασμένος. † Τετραμμένοι . τραπέντες. ἢ προσέχοντες ἑαυτοῖς.

tau 1725 Τέτρηρεν . ἐτρύπησε. Τέτορεν . ἔκοψε. Τεταγών . τεῖνας. παρὰ τὸ τάζω, τὸ τείνω καὶ ἔλκω. [ὁ μέλλων τάζω, τέταγα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔταγον, ἢ μετοχὴ ταγών, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τεταγών.] Τεταργανωμένην . συμπεπλεγμένην καὶ συνειλουμένην. ἢ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται. [καὶ τὸ συνειλεῖσθαι τεταργανῶσθαι λέγουσι.] Τετάχεται καὶ τετύχεται . τεύχω, τεύξω, τέτευχα, [καὶ τὸ παθητικὸν τρίτον πρόσωπον

τοῦ παρακειμένου τέτευκται, καὶ Ἰακῶς τετεύχεται. τὸ δὲ τετάχεται ἀπὸ τοῦ τάζω, τάξω, ὁμοίως Ἰακῶς.] Τετιημμένοι . τετιμωρημένοι. τεταλαιπωρημένοι. [ἀπὸ τοῦ τίω, τὸ τιμωρῶ, τιῶ, περισπώμενον ῥῆμα.] Τετιήσθων . τετιμήσθωσαν. ἀπὸ τοῦ τίω, τὸ τιμῶ. Τέτλαθι . ὑπόμεινον. [ἀπὸ τοῦ τλῶ, τλήμι, τὸ πληθυντικὸν τλάμεν, τὸ προστακτικὸν τλάθι, καὶ διπλασιασμῶ τέτλαθι.] Τετραχίζειν . ἐπὶ τετάρτου μέρους τι ποιεῖν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Τετρηχυῖα . τραχεῖα καὶ θορυβώδης. ἢ τεταραγμένη. ἀπὸ τοῦ τάρασσω.

tau 1726 Τέτυκται . κατεσκευάσται. Τετύκοντο . παρεσκευάζοντο. [τεύχω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτυχον, ὁ παθητικὸς ἐτυχόμεν, ἐτυχόμεθα, τὸ τρίτον ἐτύχοντο καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τετύχοντο, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ τετύκοντο.] Τεύχω . τὸ κατασκευάζω. Τεύζεται . κατασκευασθήσεται. Τευτάζειν . πραγματεύεσθαι, ἢ σκαιωρεῖσθαι, ἢ στρατεύεσθαι, καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν ταυτῷ. ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπουδάζειν, καὶ τὸ ἡσυχάζειν, καὶ τὸ φλυαρεῖν. παρὰ δὲ τῷ Ψελλῷ τευτάζειν τὸ πλανᾶσθαι· τηλαύγημα λέπρας ἀρχή, τευτάζειν τὸ πλανᾶσθαι. Τελέθωσι . τελευτήσωσι. Ἡσίοδος· εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσι. Τεμπεῖοθεν . ἀπὸ Τεμπείας. Τετραποδητί . Τὸ Τ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Τηθαλώδης . γυναικοκρατής. Τήϊοι . οἱ ἀπὸ τῆς Τήου νήσου. Τηλεβόας καὶ Τηλαμός . ποταμοί. Τηλίκος . μικρός.

tau 1727 Τηλέκλειτος . ὁ ἔνδοξος. Τηλεκλητὸς δὲ, ὁ πόρρωθεν καλούμενος, ἢ τὸ κλη . τηλεκλητῶν ἐπικούρων. Τηλεδαπός . ὁ πόρρω ἔχων τὸ ἔδαφος καὶ τὴν πόλιν. παράγωγόν ἐστι διὰ τὸ δάπος, παρὰ τὸ τῆλε τηλεδαπός· ὡς ἡμέων ἡμεδαπός. Τηλίας καὶ τηλία . Ὡρος ὁ Μιλήσιος τὴν περιφέρειαν τοῦ κοσκίνου λέγει. [παρὰ τὸ σῶ, τὸ σείω καὶ κινῶ. σῶ, σήθω, ἀφ' οὗ ὄνομα σηλία καὶ τηλία, τροπῇ τοῦ ς εἰς ταῦ.] Τηλύγετος . καταχρηστικῶς ἀγαπητός· μονογενής. κυρίως δὲ τηλύγετοι καλοῦνται οἱ τηλοῦ τῆς γονῆς ὄντες παῖδες, ὃ ἐστὶν ἐκ γεροντικῆς ἡλικίας σπαρέντες. τὰ γὰρ μετὰ τὴν ἀπόγνωσιν τῆς παιδοποιίας γεννώμενα μᾶλλον ἀγαπᾶται. Τήνος . κύριον. καὶ ὄνομα νήσου. Τήνιος . ἀπὸ τῆς Τήνου νήσου. Τήρων . ὁ νέος στρατιώτης. ἢ νεόλεκτος στρατός. Τητινός . ὁ χθесινός. καὶ τῆτες ἀντὶ τοῦ χθές. Τηλαυγής . λαμπρός· μακρόθεν αὐγάζων. τηλαυγής καὶ τὸ λεπτότατον ἵχνος τῆς λέπρας, δι' οὗ καὶ πόρρωθεν ὁρᾶται καὶ δῆλη ἐστί. (Θηλυκόν.) Τήβεννα . μανδύας. καὶ πόλις.

tau 1728 Τήθη . ἡ τροφός. Τηκεδόνος . τῆς τήξεως. Τήλις . εἶδος σπέρματος. τίλλις δὲ, τὸ ἀγγεῖον, ἰῶτα. Τήλος . ὄνομα κύριον λιμένος καὶ πόλεως. Τηλαύγεια . ἡ ἀπὸ μακρόθεν αὐγάζουσα λαμπρότης. Τήνος . νήσος. καὶ Τῆος. Τηραβένη . πόλις. καὶ Τηρητίνη. Τητθίς . ἡ τροφός. Τημη . ἀντὶ τοῦ ἐμῆ. καὶ ἔχει τὸ ι κατὰ τὴν λήγουσαν, κατὰ δὲ τὴν ἄρχουσαν οὗ. Ὅμηρος· ἀμφὶ δέ τοι τημῇ κλισίῃ. ἔστι δὲ τῇ ἐμῇ, καὶ ἐκθλίβεται τὸ ι τοῦ τῇ ἄρθρου, καὶ κινᾶται τὸ ἦτα καὶ ε εἰς τὸ η , καὶ ἔστι χωρὶς τοῦ ι . Τήλεφίς . πόλις. καὶ Τηλέφειον τραῦμα. (Οὐδέτερον.) Τήθεα . τὰ ὄστρεα. † Τηθίον . ὁ μαστός. † Τήκεα καὶ τήκεννα . τὰ καλτίκια. Τημελές . ἐπιμελές. Τήνεα . τὰ σκόροδα. (Ῥῆμα.) Τῆ . τὸ λάβε καὶ δέξαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ταύτη, καὶ τὸ ἐνταῦθα. [ἔστι τάω, τῶ, τὸ δέχομαι,

tau 1729 τὸ δεύτερον τάεις, τὸ τρίτον τάει καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς η Δωρικῶς τῆς καὶ τῇ. τούτου ὁ παρατατικὸς ἔταον, ἔταες, ἔταε, καὶ τὸ προστακτικὸν τάε, τᾶ, καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ α εἰς η τῇ] Τήκω . τὸ δαμάζω. Τηλεθῶν . αὐξάνων. καὶ τηλεθώσα, πάνυ θάλλουσα. [καὶ τηλεθάοντας. παρὰ τὸ θάλλω, θάλλοντας. δύναται καὶ παρὰ τὸ θαλέθω καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ ταλεθάοντας καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η τηλεθάοντας. οὐ γὰρ ἔγκειται τὸ τήλεας.] Τημελῶ . τὸ φροντίζω. Τηρῶ . παρὰ τὸ θέω τηρῶ· ὅπου γὰρ τρέχει τις, ἐκεῖ θεωρεῖ. [ἢ παρὰ τὸ οὐρῶ, τὸ φυλάσσω, πλεονασμῶ τοῦ ταῦ τουρῶ καὶ τροπῇ τοῦ ου εἰς η τηρῶ. καὶ τὸ τυρὸς παρὰ τὸ τηρῶ· γάλα γὰρ τηρούμενον ὁ τυρός.] Τητῶ . τὸ στερίσκω. καὶ τητῶμενος, καὶ τητᾶ. Ἡσίοδος· σὺ μὲν αἰτεῖς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνεῖται, σὺ δὲ τητᾶ. ἔστι τάω καὶ σημαίνει τὸ ζητῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τατάω, τατῶ,

καὶ τὸ τρίτον τητᾶται. ὡς πειρῶμαι, πειρᾶ, πειρᾶται. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Τηρητέον . δεῖ τηρεῖν.
Τηλαυγῶς . λαμπρῶς. Τῆλε· τηλόσε· τηλόθι καὶ τηλοῦ . παρὰ τὸ τέλος, τηλοῦ· τὰ γὰρ ἐπὶ τέλους
συντείνοντα μεγεθύνονται.

tau 1730 Τηλεδαπῶς . μακρὰν ἀφεστηκώς. Τῆμος· τημοῦτος . ἀντὶ τοῦ τηνικαῦτα. Τήμερον . ἀντὶ τοῦ
σήμερον. Τηνεῖ . ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε. Τηνάλως . ἀντὶ τοῦ μάτην. Τηνικαῦτα . τότε. † Τῆτες . ἀντὶ
τοῦ χθές.† Τὸ Τ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Τίγρης . ποταμός. καὶ κλίνεται Τίγρητος. τίγρις δὲ, τὸ
ζῶον, ι, καὶ κλίνεται τίγριδος. * Τιτάν . καταχθόνιος δαίμων, τιμωρητικός. ἐτυμολογεῖται δὲ
παρὰ τὸ τίω, τὸ τιμωρῶ. * Τιβὴν, τιβῆνος . τοῦ τρίποδος. Τιθῶης . κύριον. Τιμηταί . οἱ πρῶτον
τιμώμενοι. Τίννοι . ἐθνικόν. Τίς . ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς. ὡς τό· τίς ἔγνω νοῦν κυρίου; Τίτανος .
ἄσβεστος. Τιτθοί . οἱ μασθοί. ὅτι ἐπιστηθίδιοί τινές εἰσιν. ἢ οἱ ἐντιθέμενοι ἐν τοῖς στόμασιν.
Τίτλος . σανίδιον. Τιτυμοῦ . μικρᾶς ἡλικίας. Τίρυνς, Τίρυνθος . ὄνομα πόλεως. Τίφος . ὁ
κάθυγρος τόπος. ἀπὸ τοῦ τύφεσθαι, ὃ ἐστι πύθεσθαι ἐν ὑλώδεσι τόποις. Τίφως δὲ, ὄνομα
ποταμοῦ, μέγα. ἔνιοι δὲ Τίφους γράφουσι.

tau 1731 Τίς . ἀντὶ τοῦ οἶος. ὁ Ἀπόστολος τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν. ἀντὶ τοῦ, οἶος ἦν, ὅτι οὕτω
ταχέως ἐρρύθη. Τίναγμός . ὅταν σείηται ἡ γῆ. (Θηλυκόν.) Τιάρα . κορυβάντιόν τι, ὃ ἐφόρει ὁ
ἀρχιερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, ἢ ἦν οἱ βασιλεῖς ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσας, οἱ δὲ στρατηγοὶ
κεκλιμένην. Τιβέρη . πόλις. καὶ Τιβεριάδος θάλασσα. Τιθήνας . τροφούς. [ἡ εὐθεῖα ἢ τιθήνη.
παρὰ τὸν τιτθόν, ὃ σημαίνει τὸν μαστὸν, γίνεται τιτθήνη, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἐνὸς τ τιθήνη. ἢ
παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα τὸν σημαίνοντα τὸ τρέφω, ὄνομα ῥῆμα θήνη καὶ διπλασιασμῶ
τιθήνη.] † Τίθις . ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφή.† Τιθωνός . ἡ ἡμέρα. παρὰ τὸ τιθασσόν, ὃ σημαίνει τὸ
ἥμερον.

tau 1732 Τιμή . δόξα μετὰ δόσεως, ὡς πρὸς εὐεργετήσαντα γινομένη. Τιμήσεως . ζημίας. Τιμωρία . ζημία
μετὰ πληγῶν. Τῖος . πόλις * κατὰ Παφλαγονίαν, ἀνὰ μέσον Ἀμάστριδος καὶ Ποντοηρακλείας. ὁ
πολίτης Τίιος, καὶ Τῖος κράσει τῶν δύο ιι εἰς ι μακρόν. ὡς Χίιος, Χῖος. * † Τιτηνίς . ἀρχαία.†
Τίτθη καὶ τιτθύς . ἡ τροφός. Τιθεῖα . ἡ μαίευσις. Τιτώ . ἡ ἡμέρα. Τίτιδας . τὰς περὶ τὴν καρδίαν
φλέβας λέγει ὁ Ἱπποκράτης. καὶ ὁ Ψελλός· τίτιδας φλέβας λέγουσι τὰς περὶ τὴν καρδίαν.
(Οὐδέτερον.) Τιλφωσαῖον . ὄρος. καὶ Τιλφάσιον. Τιμαλφέστατον . πολυτελέστατον.

tau 1733 Τίμημα . ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη. καὶ ἐτιμήσαντο ἀντὶ τοῦ ἐζημίωσαν καὶ κατεδίκασαν.
Τίμημα . καὶ τὸ ἐνέχυρον καὶ τὸ κεφάλαιον. εἴρηται καὶ ἐπὶ τῆς τιμωρίας. Τιταιρώνιον .
ἄκρωτήριον. Τιταρήσιον . ὄρος. † Τίφη . ἄλσῃ.† Τιφωσαῖον . ὄρος. (Ῥῆμα.) Τιτηνῆσαι . θρέψαι.
Τιθαιβῶσω . τὸ τρέφω. καὶ τιθαιβῶσσοντο, ἐπιμελείας ἡξιοῦντο. [κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν μελισσῶν
λέγεται. παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν. καὶ Ὅμηρος — ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβῶσσουσι μέλισσαι.]
Τιθήμενος . τρεφόμενος. Τιθασσεύω . ἡμερῶ. Τίθετι . ἰστέον, ὅτι τὸ προστακτικὸν τῶν εἰς μι
διχῶς κανονίζεται, καὶ ἐκ τοῦ παρατατικοῦ, ὥσπερ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω κανονίζονται, καὶ ἀπὸ
μετοχῶν, οἷον ἀπὸ τοῦ ἴστημι, ἴστης, ἴστη, [καὶ τὸ προστακτικὸν ἴστη. καὶ τὸ ἐμπύπλημι, πίπλη.
ἀπὸ δὲ τοῦ ἴστημι, ἴστη.] οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ τιθεῖς, τιθέντος, τίθετι. Τιμιουλκῶν . τιμιουλκῶν
τὸν σῖτον, ἀντὶ τοῦ βαρυτιμῶν. Τιμαλφούμενος . τιμὴν εὐρίσκων. ἄλφειν γὰρ τὸ ζητεῖν.

tau 1734 Τίνω καὶ τιννύω . τὸ ἀνταποδίδωμι. Τίννυσθαι . παρὰ τὸ τίνω, τὸ ἀποδίδωμι, γέγονε τιννύω,
τίννυμι, καὶ ἐκεῖθεν τίννυσθαι. σημαίνει δὲ τὸ τιμωρεῖσθαι. Τίνω . τὸ ἀποδίδωμι. διὰ τοῦ ι. ἀπὸ
τοῦ τίω πλεονασμῶ τοῦ ν. [τὸ γὰρ ν ἐφέυκε πλεονάζειν ἐν τοῖς ῥήμασιν, οἷον θύω θύνω, δύω
δύνω, πῖω πίνω. οὕτως οὖν καὶ τίω τίνω. καὶ τὸ μὲν πῖω εὐρηται μακρόν καὶ βραχὺ, τὸ δὲ πίνω
μακρόν ἀεί.] Τινάσσω . τὸ σείω. [ἐκ τοῦ τιταίνω, ὃ σημαίνει τὸ ἔλκω, τιτανῶ ὁ μέλλων, καὶ
αἰολικῶς τιτάνσω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ καὶ ἐν ὑπερβιβασμῶ τινάσσω. ἢ παρὰ τὸ ἶς, ἰνός, ἰνάσσω
καὶ τινάσσω.] Τίσομαι . τιμωρήσομαι, ἢ ἀνταποδώσω. Τίσειαν . τίω, τὸ τιμωρῶ καὶ ἐκτιννύω, ὁ

μέλλων τίσω, τὸ εὐκτικὸν τίσειαν, ὡς τύψειαν. καὶ Ὅμηρος· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι. Τισικούντων . μαχομένων· διαλεγομένων. Τιταίνω . τὸ ἐκτίνω καὶ ἔλκω. παρὰ τὸ ταίνω καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τιταίνω. Τιτρῶ . τὸ τρυπῶ. Τιτυσκόμενος . ἐπιτηρῶν, καταστοχαζόμενος. [σημαίνει καὶ τὸ ἐτοιμάζειν.] Ὅμηρος· ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο—.

tau 1735

ἔνιοι δὲ ἐπὶ τοῦ ψυχικῶς στοχάζεσθαι. οἷον· τιτύσκετο φρεσὶν ἦσιν. οἷμαι δὲ, ἀμφοτέρω ἀπὸ τοῦ τεύχω γίνεται. [ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτυχον, καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ διπλασιασμὸν τετύκω καὶ τιτύσκω. τὸ δὲ τιτύσκω, εἰ μὲν σημαίνει τὸ βλέπω, γίνεται ἀπὸ τοῦ θεῶ, θεάσω, καὶ συγκοπῇ θῶ καὶ τῶ, κατὰ παραγωγὴν τύω, ὁ μέλλων τύσω, καὶ πλεονασμῶ τοῦ κ τύσκω, καὶ μετὰγεται εἰς ἐνεστώτα διὰ τὸ μηδέποτε εὐρίσκεσθαι βαρύτονον μέλλοντα εἰς κ λήγειν, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τιτύσκω. τὸ δὲ σημαίνω. παρὰ τὸ σκευάζω ἀπὸ τοῦ τεύχω.] Τίω . τιμῶ. ἐξ οὗ καὶ τιμή. τίω, τὸ τιμωρῶ. καὶ ἐξ οὗ καὶ τιμωρία. τίω, τὸ ἀνταποδίδωμι. ἐξ οὗ καὶ τό δανεῖζεται ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτίσει. Τί μήν . κατάφασιν δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὐ; διατί γὰρ οὐ; Τὸ Τ μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Τλήμων . καρτερικός. Τληπαθής . καρτερικός ἐν τοῖς πάθεσι. Τληπόλεμος . κύριον. (Θηλυκόν.) Τλητή . ὑπομονητική. καὶ τλησις. (Ῥῆμα.) Τληπαθεῖν . ταιλαιπωρεῖν. Τληῆσαι . καρτερῆσαι. Τληῆθι . καρτέρησον. Τλημονεῖν . καρτερεῖν. Τληῆ . ἀντὶ τοῦ ἔτλη.

tau 1736

(1) Τὸ Τ μετὰ τοῦ Μ. (Ἀρσενικόν.) Τμήδας καὶ Τμῶλος . κύριον. (Θηλυκόν.) Τμησις . ἡ διαίρεσις. (Οὐδέτερον.) Τμητά . τὰ δυνάμενα διαιρεῖσθαι κατὰ πλάτος. (Ῥῆμα.) Τμάγειν . ἐκ τοῦ τμηγῶ, τὸ χωρίζω. Τμώμενος . τεμνόμενος. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Τμήδην . ἀντὶ τοῦ τμητικῶς. Τὸ Τ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Τοῖος . τοιοῦτος. Τοῖο . τοιούτου καὶ τούτου. Τοιχωρύχος . ὁ κλέπτης ὁ ὀρύσσων τὸν τοῖχον. τοιχορύκτης δὲ, μικρόν. Τοῖχος . ἀπὸ τοῦ στεῖχω. θέλει εἶναι στοῖχος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς τοῖχος. Τοκήων . γονέων. καὶ τοκέων. ἡ εὐθεῖα ὁ τοκεύς. Τολερῖνοι καὶ Τολιστήβογοι . ἐθνικά. Τολμητίας . ὁ θρασὺς, ὁ τολμηρός. Τολμήεις . ὁ καρτερικός. Τοναῖος . ἰσχυρός. καὶ ὁ δρόμος τοναῖος ἦν. Τόνος . ἡ δύναμις. ἡ τόνος ἐστὶν ἀπήχησις φωνῆς ἐναρμονίου. ἡ κατὰ ἀνάτασιν ἐν τῇ ὀξεΐᾳ, ἡ κατὰ ὁμαλισμὸν ἐν τῇ βαρεΐᾳ, ἡ κατὰ περίστασιν ἐν τῇ περισπωμένῃ. τόνοι δὲ εἰσὶ τρεῖς, ὀξύς, βαρὺς, περισπώμενος. κυρίως δὲ δύο, ἡ ὀξεΐα καὶ ἡ περισπωμένη. ἡ γὰρ βαρεΐα συλ-

tau 1737

λαβικῶς τόνος ἐστὶ καὶ οὐ κυρίως. ἀπλοῖ δὲ τόνοι ἡ ὀξεΐα καὶ ἡ βαρεΐα· σύνθετος δὲ, ἡ περισπωμένη συντίθεται δὲ ἐξ ὀξεΐας καὶ βαρεΐας. τόνοι δὲ λέγονται, διότι πρὸς αὐτοὺς τείνομεν τὰς φωνὰς, καὶ τὴν φωνὴν εὐρυτέραν ποιοῦμεν. ἡ παρὰ τὸ τείνω, τὸ τανύω. ἡ τόνος ἐστὶν ἐπίτασις ἢ ἄνεσις· ἡ μεσότης συλλαβῶν εὐφωνίαν ἔχουσα. Τομίας . ὁ εὐνοῦχος. Τομεύς . ὁ κόπτων. Τοξότης . Τόρνος . ξύλον στρογγύλον. παρὰ τὸ τείρω, τορῶ, καὶ τόρνος. Τοῦ . σημαίνει ἡ λέξις, τίνος ἔνεκα. τάσσεται δὲ ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου. Τόπος γνῶσεως ἐστὶ νοῦς καὶ νοῦ τόπος γνῶσις θεοῦ. (Θηλυκόν.) Τοιᾶσδε . τοιαύτης. Τοκάς . ἡ γεννώσα. Τολύπη . εἶδος βοτάνης. ἡ ἐργασία, μηχανή. ἡ ἄμπελος ἀγρία καὶ βοτάνη δηλητήριος. Τορώνη . πόλις. (Οὐδέτερον.) Τό . ποιητικὴν σχέσιν σημαίνει. —τόδ' ἰκάνω.

tau 1738

καὶ ἔστι αἰτιατικὴ πτώσις ἰσοδυναμοῦσα τῇ εἰς προθέσει. Τόδε μοι . ἀντὶ τοῦ τοῦτο δή. Τοδί . τοῦτο. Τολύπευμα . τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοτιμημένον ἔριον. Τοπεῖον . σχοινίον τὸ δεσμεῦον τοὺς ἄνδρας. * Τὸ ἄντικρυς . οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐναντίου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ σαφοῦς. καὶ ἡ ἀσπίς οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ὄψεως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὅπλου, ὃ ἐστὶ σκουτάριον. * Τοπάzion . λίθος διαυγέστατος καὶ ὑποχλωρίζων, ἐν Τοπάζω, πόλει Ἰνδικῇ, εὐρισκόμενος· ὃς τριβόμενος ἐν ἱατρικῇ ἀκόνῃ οὐκ ἐρυθρὸν ἀποδίδωσι κατὰ τὸ χρῶμα χυμὸν, ἀλλὰ γαλακτώδη· ἐμπύπλησι δὲ κρατῆρας, ὅσους ἂν ἐθέλῃ ὁ ὑποτρίβων, καὶ οὔτε τῷ σταθμῷ, οὔτε τῇ περιφερείᾳ ἐλαττοῦται, ὃ καὶ παράδοξον. Τοῦλαιον . τὸ ἔλαιον. † Τό . ποιητικὴν σχέσιν σημαίνει. τόδ' ἰκάνω. καὶ ἔστιν αἰτιατικὴ πτώσις ἰσοδυναμοῦσα τῇ εἰς προθέσει. † Τὸ λοιπόν . ἀντὶ τοῦ

ἐπίλοιπον. καὶ παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ τὸ λοιπὸν ἀντὶ τοῦ ἀποχρώντως· τὸ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ

tau 1739 παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ. τὸ ἐρωτῶμεν ἀντὶ τοῦ παρακαλοῦμεν. Τονόω, τονῶ . τὸ ἐνδυναμῶ. Τονθορύζω . ὑπόπτως λαλῶ. ὑποψιθυρίζω, ἡρέμα γογγύζω. παρὰ τὸ θροῦς, ὁ θόρυβος, γίνεται θροῦζω, καὶ ἐν ὑπερθέσει θορύζω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν θονθορύζω καὶ τονθορύζω. Τολυπεύειν . κατεργάζεσθαι. Τοξοποιεῖν . ἀντὶ τοῦ τὰς ὀφρῦς σκυθρωπάζειν. Τοπῶ . τὸ ὑπονοῶ. καὶ τοπάζω. καὶ τοपाστέον, ὑπονοητέον. Τορεύει . γλύφει, τορνεύει. καὶ τορῶ, τὸ τρυπῶ. (Ἐπίρρημα.) Τοι . σύνδεσμος παραπληρωματικὸς, κόσμου ἕνεκεν παραλαμβανόμενος. Τοιγαροῦν . διὰ τοῦτο. Τοιγάρτι . τούτου γὰρ ἕνεκεν. ἢ τούτου χάριν. Τοίνυν . διὰ τοῦτο. Τοῦμπαλιν . εἰς τοῦπίσω. παρὰ τὸ ἔμπαλιν κατὰ κρᾶσιν. Τοῦπίκλην Τόφρα . τηνικαῦτα. ἐπὶ τοσοῦτον. ἀνταποδοτικὸν ἐπίρρημα. Τοτέ . ἀντὶ τοῦ ποτέ. Τουτί . τοιοῦτο. * Τουτοῖ. τουτονί . τὸ λοῦτρον τουτοῖ λοῦτρον ἄντικρυς ἄδου καὶ τῶν βασιλείων τούτου ἐπάξιον. *

tau 1740 (1) Τὸ Τ μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Τραπεζίτης . ὁ καταλλάκτης. τραπεζίτης δὲ κύων, ὁ τὰς ψυχὰς ἐσθίων ὑποκάτω τῆς τραπέζης, δίφθογγον. Τράχηλος . παρὰ τὴν τραχύτητα· ὁστώδης γὰρ ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ χέειν τὸν χιλὸν, ὃ ἐστὶ τὴν τροφήν. Τραυλός . παρὰ τὸ θραύω. ἢ παρὰ τὸ ἀγείρω καὶ τὸ αὐλός. ὁ παρατεθραυσμένος καὶ καταπεπονημένος τὴν φωνήν. † Τρέχνος . στέλεχος· κλάδος· φυτόν· βλάστημα.† † Τρήνικος . ὄνομα ποταμοῦ.† † Τριέσπερος Ἡρακλῆς . διὰ τὸ τριπλασιάσαι τὴν νύκτα μισγόμενον τῇ αὐτοῦ μητρὶ Ἀλκμήνῃ τὸν Δία, οὐκ ἐπιθυμίας, ἀλλὰ παιδοποιΐας ἕνεκα.† Τρίποδα . λέβητα ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τρίποδος κείμενον, ἐν ᾧ ἔμαντεύετο ὁ Ἀπόλλων. Τρίβωνες . τὰ περιβλήματα· τινὰ ἐρυθρὰ, φοινικὰ καὶ φαῖα. τὰ μὲν ἐρυθρὰ καὶ φοινικὰ ἦσαν τῶν ῥητόρων, τὰ δὲ φαῖα τῶν φιλοσόφων. καὶ τριβώνιον ἔνδυμα φιλοσόφου ἔχον σημεῖα, ὡς γράμματα †ἐπίσημα· ὡς τοῖς πολιτευομένοις τὸ νῦν σκαραμάγγιον.† * Τριήναρχος . ὁ τῶν πολεμικῶν πλοίων ἄρχων. * Τρικάρηνος . τρικέφαλος. τρικάρηνος κύων.

tau 1741 Τριγλώχινι . τρεῖς ἀκίδας ἔχοντι, τριγώνω. Τριβωλιμαῖος . ὁ πανοῦργος. ἢ ὁ κατατετριμμένος καὶ ἔμπειρος τῶν κακῶν. τριοβολιμαῖος δὲ, ὁ τριῶν ὀβोलῶν ἄξιος. Τριακονταετής, καὶ τριακονταέτης . καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ χρόνου βαρύνεται, ὃ ἐστὶ τριακονταέτης· ἐπὶ δὲ τοῦ μετέχοντος τοῦ χρόνου ὀξύνεται, τριακονταετής. καὶ πενταετὲς παιδίον λέγομεν, καὶ πενταετὴς ἄνθρωπος. ἐπὶ δὲ τοῦ χρόνου· οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἐξάετες—. Τρόπος . τὸ ἦθος. καὶ ὁ τροπωτήρ. παρὰ τὸ τρέπειν τὰς κώπας. Τροπωτήρες . ἱμάντες ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται. † Τρόφισ . ὁ ἀδελφός.† Τροχός . παρὰ τὸ τρέχειν τροχός. ὡς παρὰ τὸ δραμεῖν δρόμος. λέγεται δὲ καὶ ὁ τροχός, δρόμος. Τροχαλόν . ἐπικαμπή. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τροχοῦ. ὡς ὁξὺν ἐν τῷ δρόμῳ. ἀναγκάζεται γὰρ ὁ γέρων ὑπὸ ψύχους τρέχειν ἐπὶ τὸν θερ-

tau 1742 μὸν οἶκον. ἢ τροχαλὸς ὁ κυρτὸς καὶ ἐπικαμπής. Ἡσίοδος· —τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι. Τρύγοιπος . ὁ διυλιστήρ. Τρωγλοδύται . οἱ εἰς πέτρας εἰσδυόμενοι. Τρώκτης . ἀπατεῶν. παρὰ τὸ τρώγω, τρώξω, τρώκτης. Τρωούς . τοὺς Τρωϊκοὺς. ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ἔστι Τρῶς, ὁ Τρωϊκός, καὶ ἀποβολὴ τοῦ κ Τρωϊοῦς, τὸ πληθυντικόν, καὶ κατὰ συναίρεσιν Τρωούς. Τρίπους . καὶ ὁ γέρων. Ἡσίοδος· τότε δὲ τρίποδι βροτῶ ἴσοι. (Θηλυκόν.) Τραγορίγανον . εἶδος βοτάνης, ἣν περ οἱ ἐσθίοντες πολλάκις γίνονται κατωφερεῖς. Νίκανδρος· Πολλάκις δ' ἀγροτέρης τραγοριγάνου ἢ δὲ γάλακτος. Τράμις . εἶδος ζώου. Τρασία . ὁ τόπος, ἔνθα τὰ σῦκα ξηραίνεται. παρὰ τὸ τερσαίνειν, τὸ ξηραίνειν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῷ ἑτέρῳ Ἀμφιαράῳ ἐπὶ τῆς ἄλλω τέ-

tau 1743 θεικε τὴν λέξιν. Αἰλιανός· ἐν ταῖς τρασίαις κυλίειν φασὶ καὶ τῶν ἰσχάδων τὰς περιπαρεΐσας. Τράφηξ . ἢ ὑπόβλαστος βάσις. καὶ τὸ τῆς νεὸς χειλὸς, ἐφ' ᾗ οἱ σκαλμοὶ τίθενται, καὶ τὸ ξύλον,

ὅπου τιθέασι τὸν ἄρτον. ὡς παρὰ Λυκόφρονι. Τράπεζα . κατὰ ἀποβολὴν τῆς τε συλλαβῆς ἔστι γὰρ τετράπεζα, ἢ τέσσαρας πέζας ἔχουσα. πέζα γὰρ ὁ ποῦς. ὅτι καὶ αἱ τῶν παλαιῶν τράπεζαι τετράγωνοι ἦσαν. Τραγωδία . ποίημα ἐπιτάφιον, ὅπερ ποιοῦντες οἱ παλαιοὶ τράγους ἀντὶ μισθοῦ ἐλάμβανον. διαφέρει δὲ ἡ τραγωδία τῆς κωμωδίας, ὅτι ἡμῖν τραγωδία λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμωδία συνίστησι. Τραφερά . ἡ ξηρὰ γῆ. ἡ πεπηγυῖα ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν. τρέφω γὰρ τὸ πηγνύω. καὶ θρέξαι τὸ πῆξαι. Τριακάς . χωρίον ἔξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως λεγόμενον αἱ τριακάδες. καὶ ἡ διὰ θανάτου ἡμέρα τριακάς ἐλέγετο.

tau 1744

Τριάς . κατὰ μὲν τὴν φυσικὴν ἀκολουθίαν μονάδων σύνθεσις· κατὰ δὲ τὴν θεϊκὴν οὐσίαν ὑπεράριθμος ὕπαρξις. Τριμερής . ἡ ψυχὴ ἡ ἐν αὐτῷ προτυποῦσα τὴν τρισάγιον τριάδα, ὥσπερ ἐν σώματι τινὶ μέλλουσιν ἐν τῷ νεκρωθέντι κόσμῳ φανερωθῆναι, καὶ τούτων τὴν θεογνωσίαν ζωοποιῆσαι. τριμερὴ δὲ λέγει τὴν ψυχὴν, ὥσπερ τινὰ στοιχεῖα νοερά ἔχουσιν τὰ ἑαυτῆς μέρη, δι' ὧν καὶ συνίσταται, τουτέστι τὸ λογικόν, τὸ ἐπιθυμητικόν καὶ θυμικόν· ὅπως διὰ μὲν τοῦ λογικοῦ λογίζεται τὴν ἀρετὴν, διὰ δὲ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ἀγαπᾷ τὸν θεόν, διὰ δὲ τοῦ θυμικοῦ ὀργίζεται τοῖς δαίμοσιν ἄνδριζομένη κατ' αὐτῶν.† ὥσπερ οὖν ἀδύνατον σῶμα εἶναι μὴ ἔχον τέσσαρα στοιχεῖα, οὕτως ἀμήχανον εἶναι ψυχὴν μὴ ἔχουσαν τρία μέρη, δι' ὧν καὶ συνέστηκε. τριμερὴς δὲ εἴρηται, οὐχ ὡς μέρη ἔχουσα, ἀσώματος γὰρ ἐστίν, ἀλλὰ διὰ τὰς ἐνεργείας, δηλονότι τὸ λογικόν, τὸ ἐπιθυμητικόν καὶ τὸ θυμικόν. Τρίτην . τρίτην ἡμέραν λέγουσιν, οὐχὶ τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ τρίτη ἡμέρα. Ξενοφῶν· χθὲς [δὲ]

tau 1745

καὶ τρίτην ἡμέραν ταυτὸ τοῦτ' ἔπραττον. Μένανδρος· ἡμέραν τρίτην ἐπενόμασεν ἡμῖν. Ἀντιφῶν· ἐχθὲς μετὰ πέντ' ἔπινον ἡμέραν τρίτην μεθ' ἑπτά. οὐκέτι δὲ ἀπὸ τρίτην ἡμέραν, ὥσπερ νῦν σολοικίζουσι τινὲς, ἀλλ' ἀπὸ τρίτης ἡμέρας. καὶ τρίτον ἔτος λέγουσιν, οὐχὶ τρίτῳ ἔτει. Φερεκράτης· πότε σὺ ἤκουσας αὐτοῦ πρὸ πέρυσι ἔτος τρίτον. ἐνίοτε δὲ προστιθέασι τοῦτο καὶ τουτὶ, οἶον, τρίτον ἔτος τοῦτο. ἐπειδὴν ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου λογίζονται καὶ μὴ ἀπὸ τινος παρωχηκότος. καὶ Δημοσθένης· τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος τουτὶ ὠραῖον τεῖχος πολιορκῶν. ἄνευ δὲ τοῦ προκεῖσθαι τὸ τοῦτο καὶ τουτὶ, κοινὸν [καὶ] τοῦ παρεληλυθότος χρόνου ἐστί. Τριτογένεια . φοβερὰ, καταπληκτικὴ. Τριμηθοῦς . πόλις κατὰ Κύπρον. Τριήρεις . πλοῖα πολεμικά. καλοῦνται καὶ λίβερνοι. Τριφυλία . ἡ ἐν Πελοποννήσῳ. ἀπὸ Τριφύλης τῆς Κλύτου μητρὸς, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ Τριφύλου τοῦ Λυκάονος. Τρίχες . παρὰ τὴν τραχύτητα, τραχεῖς τινὲς οὔσαι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρίζειν ἐν τῇ κουρᾷ. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πλήθους. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρύχεσθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι συνεχῶς. Τρήρων, τρήρωνος . λέγεται δὲ ἡ δειλὴ περιστερὰ. παρὰ τὸ τρέω τρεερὸς καὶ κατὰ συνα-

tau 1746

λοιφὴν τρηρὸς καὶ παρώνυμον τρήρων. ὡς ἄβρὸς, ἄβρων. Τροχιάς . †πορείας.† τρίβους. †έργασίας.† Τροιζήν . χώρα. καὶ κλίνεται Τροιζήνος. Τροπή . ἀποσκίασμα, ἀλλοίωσις. † Τροπή . δῖωξις.† Τροπαὶ τοῦ ἡλίου . πρώτη μὲν ἡ ἑαρινή. ἐν αὐτῇ γὰρ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ σύμπαντα. καὶ δημοῖ τὸ μέχρι νῦν ἐν αὐτῇ τῶν ἀνθέων τὴν βλάστησιν γίνεσθαι. ἥτις καὶ ἰσημερινὴ τροπὴ ἐστίν. δώδεκα γὰρ ὥρων τὴν τε ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα καθίστησιν. αὕτη ἐκ τῆς μέσης τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου συνίσταται, εὐκραὴς οὔσα, αἵματος αὐξητικὴ, θερμὴ καὶ ὑγρὰ ὑπάρχουσα, καὶ δι' αὐτῆς μεσιτεύουσα τῷ χειμῶνι τε καὶ τῷ θέρει, τοῦ μὲν χειμῶνος θερμότερα καὶ ξηροτέρα, τοῦ δὲ θέρους ψυχροτέρα. διατείνει δὲ αὕτη ἡ ὥρα ἀπὸ μαρτίου εἰκάδος πρώτης μέχρι ἰουνίου εἰκοστῆς τετάρτης. εἴτα ὑψουμένης τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ἐπὶ τὰ βορειότερα μέρη, ἡ θερινὴ τροπὴ διαδέχεται, μεσιτεύουσα τῷ τε ἔαρι καὶ τῷ μετοπώρῳ, ἐκ μὲν τοῦ ἔαρος τὸ θερμὸν ἔχουσα, ἐκ δὲ τοῦ μετοπώρου τὸ ξηρόν· θερμὴ γάρ ἐστι καὶ ξηρὰ, καὶ τὴν θερμὴν αὖξει χολήν. αὕτη μὲν μεγίστην τὴν ἡμέραν ἔχει ὥρων πεντεκαίδεκα, τὴν δὲ νύκτα πάνυ σμικροτάτην, ὥρων ἐννέα διάστημα ἔχουσιν. καὶ αὕτη δὲ διατείνει ἀπὸ ἰουνίου εἰκοστῆς τετάρτης μέχρι Σεπτεμβρίου εἰκοστῆς πέμπτης. εἴτα πάλιν εἰς τὴν μέσην ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου

tau 1747 ἐπανιόντος, ἡ μετοπωρινή τροπή τὴν θερινὴν ἀμείβει, μέσως πως ἔχουσα ψύξεώς τε καὶ
 θερμῆς, ξηρότητός τε καὶ ὑγρότητος, καὶ μεσιτεύουσα τῇ τε θερινῇ καὶ τῇ χειμερινῇ τροπῇ, ἐκ
 μὲν τῆς θερινῆς τὸ ξηρὸν, ἐκ δὲ τῆς χειμερινῆς τὸ ψυχρὸν ἔχουσα· ψυχρὰ γὰρ ἐστὶ καὶ ξηρὰ· καὶ
 τὴν μέλαιναν αὖξει χολήν. αὕτη πάλιν ἰσημερινὴ ὑπάρχει, ἐκ δώδεκα ὥρων τὴν τε νύκτα καὶ
 τὴν ἡμέραν ἔχουσα. διατείνει δὲ αὕτη ἀπὸ Σεπτεμβρίου κε' μέχρι Δεκεμβρίου κε'. τοῦ δὲ ἡλίου
 ἐπὶ τὴν μικροτέραν καὶ χθαμαλωτέραν ἦτοι μεσημβρινὴν ἀνατολὴν κατιόντος, ἡ χειμερινὴ
 ἐπιλαμβάνεται τροπῇ, ψυχρὰ τε καὶ ὑγρὰ τυγχάνουσα, μεσιτεύουσα τῇ τε μετοπωρινῇ καὶ τῇ
 ἔαρινῇ, ἐκ μὲν τῆς μετοπωρινῆς τὸ ψυχρὰν ἔχουσα, ἐκ δὲ τῆς ἔαρινῆς τὸ ὑγρὸν κεκτημένη.
 αὕτη δὲ σμικροτάτην ἡμέραν ἔχει, ὥρων ἑννέα, τὴν δὲ νύκτα μεγίστην, ὥρων πεντεκαίδεκα,
 φλέγματος αὐξητική. διατείνει δὲ μέχρι εἰκοστῆς πρώτης μαρτίου. σαφῶς δὲ ὁ δημιουργὸς
 προενοήσατο, ὥς ἂν μὴ ἐξ ἄκρας ψυχρότητος ἢ θερμότητος ἢ ὑγρότητος ἢ ξηρότητος ἐπὶ τὴν
 ἄκραν ἐναντίαν ποιότητα χαλεποῖς περιπέσωμεν ἀρρώσθημασι· σφαλερὰς γὰρ τὰς αἰφνιδίους
 μεταβολὰς οἶδεν ὁ λόγος. Τροπολογία . ἀλλοίωσις ἐτέρου πρὸς ἕτερον κατατὶ, τουτέστι καθ' ἑν
 τῶν ὑποκειμένων τριῶν, νοήματος, λέξεως καὶ μέλους. γίνεται δὲ ἡ τροπολογία ἢ κατὰ νόημα,
 ἢ κατὰ λέξιν, ἢ κατὰ μέλος. καθ' οἷον οὖν τῶν προλεχθέντων τούτων γένηται, κατ' ἀλλοίωσιν
 γίνεται. Τροπηλὶς . ἡ τῶν σκορόδων δέσμη. ἀπὸ τοῦ εἰ-

tau 1748 λείσθαι. τροπαλὶς ἦν, καὶ ἐτράπη τὸ α εἰς η . Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέῃσι· σκορόδων τροπαλίδος.
 Τροφαλὶς . ἐπὶ τοῦ τυροῦ. παρὰ τὸ τρέφω, τὸ πῆσσω. ὥς τὸ ἔλπω ἔλπις, κρέω κρεκὶς καὶ κερκὶς,
 οὕτω τρέφω τροφὶς καὶ πλεονασμῷ τοῦ α καὶ τοῦ λ τροφαλὶς. Τροφή . παρὰ τὸ τρέφω, τὸ
 πῆσσω. ἡ πηγνύουσα καὶ εὐσταθῇ ποιοῦσα τὰ σώματα. τροπή καὶ ἡ ἀγωγή καὶ ἡ παιδεία.
 Πλάτων· ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι θετραμμένος. ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένου. Ὅμηρος δὲ
 πεπαιδεῦσθαι λέγει τὸν Ἀχιλλεῖα ἀντὶ τοῦ τετράφθαι. Τρυμαλία . ἡ τρύπα. Τρύξ . ἡ τρύγη.
 Τρυτάνη . ἡ στάθμη, τὸ ζύγιον. [παρὰ τὸ εἰς τρία ἐστάναι, τριτάνη καὶ τρυτάνη,] τροπῇ τοῦ ι εἰς
 υ . Τρυφή . ἡ διακλῶσα τὰ σώματα. τρύψαι γὰρ τὸ κλάσαι. Ὅμηρος· διατρυφὲν ἔκπεσε χειρὸς.
 Τρίφαλλος . τρεῖς φαλλοὺς ἔχουσα. φαλλὸς δὲ ὁ λόφος τῆς περικεφαλαίας. τρίφαλλος ἄσπις.
 Τρωάς . Τρωϊκὰς γυναῖκας. ἐπεὶ εὖρηται κατὰ διάστασιν Τρωϊάδας γυναῖκας. Τρυφαλὶς . τυροῦ
 τμήμα. τοῦ Ψελλοῦ· ἱππᾶκη τυρὸς ἱππείος, τρυφαλὶς τυροῦ τμήμα. Τριβή . σημαίνει τέσσαρα· ἡ
 ἀργία· ἡ πεῖρα· τὸ σχολεῖον· καὶ ἡ παλαιώσις τοῦ ἱματίου. Τρυγών . παρὰ τὸ τρύζω, τὸ γογγύζω.
 καὶ κλίνεται τρυγόνος.

tau 1749 (Οὐδέτερον.) † Τρέτραθρα . φυτὰ· νέα.† Τριηράρχημα . τὸ εἰς τριηραρχίαν ἀνάλωμα, μετὰ τὸν
 τῆς τριηραρχίας χρόνον. Τρίγληνα . λαμπρά. Τριβολεκτράπελα . σκληρὰ, * ἀπόκροτα, *
 ἀπόβλητα. Τριψείδιον Τρισόλβιον . τρισμακάριστον. Τριτημόριον . τοὺς ἑξ χαλκοῦς τοῦ
 ὀβολοῦ εἴρηκε Φιλήμων. Τρίτον . ἡμίδραχμον. τὰς δύο ἡμισυ δραχμάς οἱ παλαιοὶ τρίτον
 ὀνομάζουσι. Τριβώνιον . ἑνδυμα φιλοσόφου, [ἔχον σημεῖα, ὡς γράμματα.]

tau 1750 Τρίχινον . παρὰ τὸ τρύχω, τὸ καταπονῶ καὶ ἐλαττῶ τὸ σῶμα. Τρίχαπτον . τὸ βαμβύκινον
 ὕφασμα. Τραύξανα . τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων, ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν ἄλλων
 κτηνῶν λείψανα, ἦτοι τὰ ξηρὰ ξύλα. Τρόπαιον . νικητήριον. Τρόφι . τὸ εὐτραφές. τρόφι κῦμα.
 ἀπὸ τοῦ τρώφισον γίνεται κατὰ πάθος. ἔστι δὲ ἄκλιτον, ὥς τὸ ἄλφι καὶ τὸ ἔρι καὶ τὸ κρῖ. †
 Τροχανόν . τριετές.† † Τροχαντῆρες . μέρος τι τῆς νεώς.† Τρυβλίον . σκουτέλλιον. † Τρύμα . ἡ
 τάλαιπωρία.† † Τρύμα . πόνος.†

tau 1751 Τρωγάλια . οἱ ἐρέβινθοι. Τραῦμα . λύσις τῆς τοῦ σώματος συνεχείας κατὰ μικρόν τι μέρος τῆς
 συναφείας διακοπείσης. (Ῥῆμα.) Τραπεῖουσι . πατοῦσι. παρὰ τὸ τρέφω, τὸ πῆσσω. καὶ τραφερὴ ἡ
 πεπηγμένη γῆ. Τρακταῖζω . τὸ λευκαίνω καὶ κατασκευάζω. ἀπὸ τοῦ τράκτου κηροῦ. Τρέφεσθαι .
 πηγνυσθαι, συνίστασθαι. περὶ ψυχῆς. Τρέψασκον . ἀντὶ τοῦ ἔτρεψαν, ἰωνικῶς. τρέψασκον
 ἀνόμους. Τρέσαι . ἐκφοβῆσαι. Τρήσας . τρυπήσας. Τριαχθῆναι . ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν. Τριάσσω

καὶ τριάττω . τὸ νικῶ . ἐκ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν, ἐν τρισὶ πάλαις τὴν νίκην καρπούμενων.
καὶ τρίακτος, ὁ ἀήττητος.

tau 1752 Τριβωνευόμενοι . ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες. τρίβων γὰρ ὁ ἔμπειρος. καίτοι σοὶ τὰ τοιαῦτα
τριβωνότερα καὶ ἀκριβέστερα. Τροπώσομαι . νικήσω, ὑποτάξω. Τροχηλατεῖ . ἐλαύνει. †
Τροχιλεύειν . πλανᾶσθαι.† † Τρύγει . ξηραίνεται.† Τρυγῶ καὶ τρυπῶ . Ὅμηρος· ὡς δ' ὅτε τις
τρυπῶ δόρυ νήϊον ἀνὴρ. τὸ εὐκτικὸν τρυγάοιμι, τρυγῶμι, τρυγῶι, τρυγῶ. πῶς ἂν τις ὄμφακα
τρυγῶ. οὕτως ὦρος ὁ Μιλήσιος. Τρύχεται . δαμάζεται. ἔστι ῥῆμα τρῶ καὶ δηλοῖ τὸ βλάπτω καὶ
κακῶ. οὗ παράγωγον τρώω. οἶνός σε τρώει μελιειδής. τοῦ τρῶ ἄλλο παράγωγον τρύω καὶ
πλεονασμῶ τοῦ χ τρύχω. † Τρυτᾶν . τρίβειν.†

tau 1753 † Τρυχωθεῖς . πιεσθεῖς.† Τρώγω . παρὰ τὸ τρῶ, τὸ βλάπτω, παράγωγον τρώγω. σημαίνει δὲ τὸ
κατεργάζεσθαι, καὶ μὴ ἔᾶν ἄτινα ἂν τις τρώγῃ ὑγιᾶ. † Τρωέζειν . συνουσιάζειν.† Τρωπᾶσθαι .
ἀντὶ τοῦ τρέπεσθαι. Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι—. τρέπω, τρωπῶ, ὡς στρέφω, στρωφῶ.
(Ἐπὶ ῥῆμα.) Τρίχα . ἀντὶ τοῦ τριχῶς. βαρύνεται. τὰ γὰρ εἰς ὡς ἐπὶ ῥήματα, εἰ ἔχει ἄλλο
ἐπὶ ῥῆμα εἰς α λῆγον μὴ συνεπίπτον ὀνόματι, πάντοτε βαρύνεται. διχῶς, δίχα· σαφῶς, σάφα·
τριχῶς, τρίχα. καὶ τριχῇ. Τριχθά . εἰς τρία μέρη. Τρίς . ἀντὶ τοῦ ἐκ τρίτου. τρεῖς δὲ ἐπὶ ἀριθμοῦ,
[ὡς τό· τρεῖς ἄνθρωποι]. καὶ ἀντὶ τοῦ φοβεῖς. δίφθογγον. Τριστοιχεῖ . Τροπικῶς . μεταφορικῶς.
Τὸ Τ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Τυκανήτης . Τύλος . ἡ νενεκρωμένη σάρξ.

tau 1754 Τύμβος . ὁ τάφος. παρὰ τὸ τύφεσθαι ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τουτέστι καίεσθαι. Τύντλος . ὁ
πηλώδης τόπος. Τύπος . ὑπόδειξις ἀφανοῦς προσδοκωμένη, μιμητικῶς τὸ μέλλον
προϋπεμφαίνουσα, ὡς ἡ πέτρα τὸν Χριστόν. Τύραννος . ἔστι ῥῆμα τρύω, τὸ καταπονῶ, κατὰ
παραγωγὴν τρύανος καὶ ἐν ὑπερβιβασμῶ τύραννος, κατὰ πλεονασμὸν ἐτέρου ν . τὰ γὰρ εἰς νος
ὀνόματα δι' ἑνὸς ν γράφεται, οἶον, γέρανος, στέφανος. πλὴν τοῦ τύραννος. † Τύπης . πλήκτης.†
* Τυφῶς . ἡ ἐκ δαιμόνων πύρωσις. * Τυτθός . ὁ μικρός. κυρίως δὲ τὸ τυτθόν, τὸ ἐπιτίθιον
βρέφος. τιτθός γὰρ ὁ μαζός, ὅθεν καὶ τυτθὴν λέγουσιν ὀλίγην ἢ μικράν. Τῦφος . ἡ ἀλαζονεία. ἡ
ἄναψις τῆς καρδίας, ἣν ἐγείρει κουφότης. παρὰ τὸ τύφω, τὸ καίω. ὅθεν καὶ τὸ υ μακρόν, καὶ
περισπᾶται. Τυφεδανός . τετυφωμένος καὶ ἀσθενής. οἶον, καπνὸς τυφεδανός. ἐκ τοῦ τύφω.
Τυφών . σφοδρότατος καὶ λαβρότατος ἄνεμος ἐκνεφίας οὕτω καλούμενος. Τυφῶνα . τὸν κατὰ
θάλασσαν, ὅφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρονται. τυφῶνα οὐ τὴν ἐκ τοῦ ἀέρος φλό-

tau 1755 γα λέγει ὁ Πλάτων, ἀλλὰ τὴν ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴν πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι. † Τυφῶς
ἐστὶν ἐλικοειδὴς κίνησις ἀέρος ζοφώδους ἄνωθεν ἐπὶ γῆς τεταμένη.† † Τύχος . ὄρυξ.† †
Τύχων . ὁ Ἑρμῆς.† Τύπον . ὅρον, κανόνα. καὶ ὁ Ἀπόστολος· εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς. ἡ
καὶ εἰκόνα. τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. (Θηλυκόν.) † Τυκάνη . ὧ ἀλφῶσι.† †
Τύλη . τὸ τύλιον.† Τυμπανιστριῶν . μελωδουσῶν. Τυπὴ καὶ τυπῖς . ἡ πληγὴ. ἀπὸ τοῦ τύπτω.
Τυρεία . ἡ πανουργία, ἡ κατασκευή. Τύχη . αἰτία κατὰ συμβεβηκὸς ἀόριστος ἐν τοῖς ἔνεκα τινὸς
κατὰ προαίρεσιν γινομένοις συμβαίνουσα. τὸν γὰρ ὀρύσσοντα χρυσίον εὐρεῖν ἔτυχε. Τύνη .
ἀντὶ τοῦ σὺ, Δωρικῶς. καὶ γὰρ εἰσὶν ἄν-

tau 1756 τωνυμίαι κατ' ἐπέκτασιν γινόμεναι. παρὰ τὸ ἐγὼ ἐγώνη, οὕτως καὶ σὺ σύνη, καὶ τροπῇ τύνη.
Τυπᾶς . ἡ σφύρα. Τυμβᾶς . ἡ φαρμακίς. τοῦ Ψελλοῦ [τυπᾶς ἡ] σφύρα πέφυκε, τυμβᾶς ἡ
φαρμακίς δέ. (Οὐδέτερον.) † Τυλόν . τὸ αἰδοῖον.† Τύμμα . ἡ τύψις. Τύμπανον . ἐκ δερμάτων
ἐστὶ γινόμενον. παρὰ τὸ τύπτω τύπανον καὶ πλεονασμῶ τοῦ μ τύμπανον. ἡ τύμπανον ἐστὶ τὸ
τοῦ δημίου ξύλον, ὧ τοὺς παραδιδομένους διεχειρίζετο. ὅθεν καὶ τυμπανίζεται, ὅ ἐστι ξύλῳ
πλήσσεται, ἐκδείρεται, κρέμαται. Τύμπανον νοητόν . νέκρωσις ἐκούσιος σώματος, καὶ
σωφροσύνης ποιητική. (Ῥῆμα.) Τυχάνω . τεύχω, τυγχάνω, ὡς φεύγω, φυγγάνω, ἐρεύγω,
ἐρυγγάνω. παραγωγή ἐστὶν ἄρα, οὐ πλεονασμός. ὡς ἦδω, ἀνδάνω.

tau 1757 Τυμβοχοῆσαι . χωστοῦ τάφου ἀξιῶσαι. Ἀρίσταρχος τὸ γὰρ πλήρες τυμβοχοῆσαι. Τυμπανίζεται .
 ζύλῳ πλήσσεται. ἢ ἀποδέρεται τὴν κεφαλὴν. ἢ ἀποκεφαλίζεται. Τυντλάζειν . εἰς πηλὸν
 ἐμβαίνειν. ἢ αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. ἢ ἐπιρραίνειν. Τυπτήσεις καὶ τυπτῶ . παρὰ Ἀριστοφάνει.
 Τυρεύει . κατασκευάζει· πανουργεῖ. Τυρβάζω . σπεύδω. μεριμνῶ, φροντίζω. Τύφεται .
 καίεται, καὶ καπνίζεται. Τύψειαν . οἱ Αἰολεῖς τὰ εὐκτικά τοῦ ἀορίστου πρώτου διὰ τοῦ εἰα
 προσφέρουσι· τὸ γὰρ τύψαιμι τύψειαν λέγουσι καὶ τὸ ποιῆσαιμι ποιήσειαν. Τυποῦνται .
 πλάττονται. τοῦ Θεολόγου· ἢ πρὸς ἀρετὴν τυποῦσθαι τοὺς νέους, ἢ πρὸς κακίαν. Τὸ Τ μετὰ τοῦ
 Ω. (Ἀρσενικόν.) Τωβήτ· Τωβίας· Τωβίτης . ὀνόματα κύρια. Τωτίλλας· Τωτιλλίας . ὀνόματα κύρια.

tau 1758 Τωθασμός . χλεύη, ψόγος, ἐμπαιγμός. Τωφάνης . κύριον. (Θηλυκόν.) Τῷ χεῖρε . Ἀττικόν ἐστί.
 σύνηθες γὰρ τοῖς Ἀττικοῖς, κεχρηῆσθαι τοῖς ἀρσενικοῖς ἄρθροις ἐν τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασι. διὸ
 καὶ Ὅμηρος τῷ βάτην τρήρῳσι πελειάσιν—. ἀντὶ τοῦ αὐται. καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἴδεσθε τῷδε τῷ
 κασιγνήτῳ, φίλοι. ἀντὶ τοῦ ταύτας τὰς κασιγνήτους. (Οὐδέτερον.) Τῷκίδιον . τὸ οἰκίδιον.
 Τωῦτόν . τὸ αὐτό. (Ῥῆμα.) Τωθάζω . ἀπατῶ· ὑβρίζω· ἐμπαίζω· χλευάζω· ψέγω. ἀπὸ τοῦ θῶψ, ὃ
 σημαίνει τὸν κόλακα. ἐκ τούτου γίνεται θωπάζω, καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν καθ’
 ὑπερβίβασμόν τωθάζω. Τῷ τοι . διὰ τοῦτο. καὶ τῷ. Ὅμηρος τῷ νῦν μνηστήρων ἕα βουλήν τε
 νόον τε.

upsilon 1759 Τὸ Υ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) † Υ . τὸ στοιχεῖον. ὅτι αἱ ὑάδες τὸ πρόσωπον τοῦ ταύρου
 ἔχουσιν, ὡς ἐπιπλατυνόμενον ἀπὸ τοῦ μετώπου, λεπτυνόμενον δὲ ἐξ ἀμφοτέρων ἐπὶ τὰ κάτω.
 ὥσπερ καὶ τὸ γράμμα. † † Ὑαλῆς . εἰκαῖος· βλοσυρός. † † Ὑαλος . ὁ βόρβορος. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ
 λαμπρόν. † † Ὑαντες . ἔθνος κατοικήσαντες τὴν Βοιωτίαν. † Ὑαντες . ἔθνος κατοικίσαντες τὴν
 Βοιωτίαν. Ὑαῖος . κύριον, δίφθογγον. υἱέως δὲ, τοῦ υἱοῦ, ψιλὸν καὶ μέγα. (Θηλυκόν.) Ὑάδες .
 ἀστέρες, οἵτινες ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ οὐρανίου ταύρου εἰσὶ. παρὰ τὸ ὕω, τὸ βρέχω. ὑετοῦ γὰρ
 παρασκευαστικά εἰσὶ δύνουσαι. Ὑαῖνα . ζῶον. Ὑάμπολις . πόλις. Ὑαξίς . πόλις. (Οὐδέτερον.)
 Ὑακίνθινον . ὑπομελανίζον. Ὅμηρος λωτόν θ’ ἐρσήεντα ἠδὲ κρόκον ἠδ’ ὑάκινθον. Ὑάλινον,
 οὐχὶ ὑάλουν . καὶ τὴν ὕαλον θηλυκῶς ἐν τῷ ἄλφα λεκτέον, οὐχὶ ἐν τῷ ε . παρὰ

upsilon 1760 τὸ ὕειν καὶ καθ’ ὁμοιότητα εἶναι τῆς γινομένης συστάσεως καὶ πῆξεως τοῦ ὕδατος. † Ὑαλόεν .
 τὸ διαφανές. † Υ . τὸ στοιχεῖον. ὅτι παρειοικός ἐστί τῷ τῶν ὑδάτων προσώπῳ. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Β.
 (Ἀρσενικόν.) Ὑβός . ὁ κυρτός. κυφός ἐστί, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ , καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β , ὕβός. καὶ
 ὕβωσις, ἢ κύρτωσις, ἢ τὸ μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ράχεως πάθος. Ὑβριστάς . τοὺς θρασεῖς καὶ
 λοιδόρους λέγει ὁ Ἀπόστολος· ὑβριστὰς ὑπερηφάνους. (Θηλυκόν.) Ὑβάλη . δῆμος Ἀττικῆς. †
 Ὑβλη . πόλις Σικελικῆ. † Ὑβρις . ἀδικία κατασχύνουσα. ὑπόβαρις τις οὔσα, ἢ βαροῦσα πάντας.
 Ὑβρισις . ἀτιμία. Ὑβριστεία . ἡ ὑβριοπάθεια. (Ῥῆμα.) Ὑβάλλειν . ἐμποδίζειν. Ὑβριοπαθῶ . *
 Ὑβακίζειν . διαχωρίζειν ἀπ’ ἀλλήλων. *

upsilon 1761 Τὸ Υ μετὰ τοῦ Γ. (Ἀρσενικόν.) Ὑγιής . ὁλόκληρος. ὁ ἐν ὑγρῷ ὦν καὶ ζῶν, οἷον εἰ ὑγριῆς, καὶ
 ἀποβολῇ τοῦ ρ ὑγιής. ὅθεν διερός ὁ ζῶν, καὶ ἀλίβας ὁ νεκρός. οἷμαι δὲ παρὰ τὸ εὔ εἶναι σῶμα, ἢ
 παρὰ τὸ εὔ ἰαίνεσθαι. * Ὑγρός . εὐκατάφορος· ὁ εἰς τὰς ἡδονὰς ρευματιζόμενος. * (Θηλυκόν.)
 Ὑγία . συμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων, θερμοῦ καὶ ψυχροῦ, ὑγροῦ καὶ ξηροῦ. ἢ ἡ ἀρίστη
 τοῦ σώματος διάθεσις. ὡς παρὰ τὸ εὐσεβῆς εὐσέβεια, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὑγιῆς ὑγία. καὶ
 παροξυνόμενον γράφεται διὰ διφθόγγου τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ εἰ θηλυκῶν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι
 ἐκτείνουσι τὸ α , καὶ καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ φυλάττουσι τὴν αὐτὴν γραφὴν. ὡς ἰέρεια,
 ἱερεία. τοῦτο δὲ κατὰ κράσιν τοῦ ι καὶ τῆς εἰ διφθόγγου γίνεται ὑγία. (Οὐδέτερον.) Ὑγρά
 κέλευθα . διὰ θαλάσσης ὁδός. Ὑγρόν . ὕδωρ τι ὦν, οἷον τὸ ἔνυδρον. ἢ παρὰ τὸ ὕω, τὸ βρέχω,
 ὕσω, ὕρως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ ὑγρὸς καὶ ὑγρόν.

upsilon 1762 (1t)

Τὸ Υ μετὰ τοῦ Δ. (Ἀρσενικόν.) Ὑδάσπη, καὶ Ὑδασπις, καὶ Ὑδάρνις . ποταμοί. Ὑδαρεύς . τοπικόν. Ὑδερος . νόσος. † Ὑδης . συνετός.† Ὑδίμαχος . κύριον. Ὑδός . ὁ ἀνεψιός. Ὑδρηλός . τόπος. Ὑδροπότης . ὁ πίνων ὕδωρ. Ὑδρωψ . νόσος. ἀφ' οὗ καὶ ὕδρωπικός. (Θηλυκόν.) † Ὑδη . φήμη. ὠδή.† Ὑδρα . θηρίον, ἐννέα κεφαλὰς ἔχουσα, ἣν ἐφόρευεν Ἡρακλῆς. Ὑδρη . πόλις. Ὑδρεία . ἡ ὑδρευσις. ὕδρια δὲ, τὸ ἀγγεῖον, ι . κυρίως δὲ ὕδρια τὸ εἰς ὕδωρ εὐθετον ἀγγεῖον. Ὑδριάδες . νύμφαι. Ὑδρογοργόνη . Ὑδρορρόη . Ὑδατίδες . σταγόνες. τοῦ Ψελλοῦ· αἱ συνθῆκαι φύδεραι, σταγόνες δ' ὕδατίδες. (Οὐδέτερον.) Ὑδαρές . ἀπαλὸν, ὕδατῶδες.

upsilon 1764 Ὑδας . τὸ ὕδωρ. Ὑδει . τῷ ὕδατι. Ὑδνον Ὑδρίον . τὸ ἀγγεῖον. ὕδρεῖον δὲ, ἐν ᾧ ὑδρεύονται, δίφθογγον. Ὑδωρ . ἐν τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστὶ, ποίημα θεοῦ κάλλιστον. ἔστι δὲ ὑγρὸν τε καὶ ψυχρὸν, βαρὺ τε καὶ κατωφερὲς καὶ εὐδιάχυτον. τοῦτο δὲ μνημονεύει ἡ θεία γραφή, λέγουσα· καὶ σκότος ἦν ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ἄβυσσος γὰρ οὐδὲν ἕτερον ἢ ὕδωρ πολὺ, οὗ τὸ τέλος ἀκατάληπτον ἀνθρώποις. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ ὕω, τὸ βρέχω, ὕωρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ὕδωρ. (Ρῆμα.) Ὑδριν . ὑμνεῖν. † τρέχειν. λέγειν.† Τὸ Υ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) † Ὑετός ἐστὶ ψεκᾶδων ἄθροισμα. † Ὑετός . ὄμβρος. καὶ ὑέτιον ὕδωρ. καὶ ὑετίζω. καὶ ὕεν ἀντὶ τοῦ ἔβρεχεν.

upsilon 1765 (Οὐδέτερον.) Ὑεῖα . χοίρων κρέα. τὰ ὕεῖα κρέα καὶ τοὺς λέβητας. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Ὑηνεύς . ὁ σκαιός, ὁ φλύαρος, ὁ ἀμαθής. καὶ ὕηνία. οὕτω Καλλίας. † Ὑηνία . ἡ συγγένεια. καὶ ἡ σκαϊότης.† Τὸ Υ μετὰ τοῦ Θ. (Ἀρσενικόν.) Ὑθλος . ἡ φλυαρία. † ἡ μωρία.† ὕθλῳ, φλυαρῶ. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Ὑῖδοῦς . ὁ ἀνεψιός. ἢ τοῦ υἱοῦ υἱός. Υῖός . υἱὸς κυρίως ἐστὶ δευτερότης ὑποστάσεως ἐν ταυτότητι φύσεως· ἢ αὐξήσις προσώπων ὁμογενῆς· ἢ πρόοδος φύσεως εἰς συγγένειαν γνωριζομένη. υἱὸς δὲ κυρίως εἴρηται, ὥς ἂν εἴποις οἶος· οἶος γὰρ ὁ πατὴρ τὴν οὐσίαν, τοιοῦτος καὶ ὁ μονογενὴς υἱός· εἴτε ἐξ ἀκτίστου ἄκτι-

upsilon 1765 στος, εἴτε ἐκ θνητοῦ θνητός. κατὰ δύο δὲ τρόπους εἴρηται πάλιν ἐπὶ θεοῦ ἡ υἰότης, φύσει καὶ χάριτι. φύσει υἱὸς ὁ θεὸς λόγος, κατὰ πάντα ὁμοούσιος ὦν τῷ πατρί· χάριτι δὲ καὶ οἱ δίκαιοι. Ὑός . ἄνευ τοῦ ι οἱ Ἀττικοί. λέγω δὲ, ὅποτε ἐν μιᾷ συλλαβῇ φωνήεντι ὑποτέτακται, ἐξαιρεῖ ὅλως, οἶον μῦα, ὕδς, εἰρηκῦα, πεποικῦα, κλαίειν καὶ τὰ ὅμοια. ὀπηνίκα δ' ἐν συλλαβῶν διαζεύξει φωνήεντι ἔπεται, γράφεται μὲν, οὐ συνεκφωνεῖται δέ. κάδμη δ' ἀνὴρ ἢ δακῶ παῖδα. Υῖωνός . ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός, ἢ ὁ ἀνεψιός. καὶ υῖωνή. (Ρῆμα.) Υῖώσας . υἱοποιήσας. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Ὑλακομόρων . κακοπαθούντων τῇ ὕλακῃ. ἢ ὕλακτικῶν. μόρος γὰρ ἡ κακοπάθεια. Ὑλλάγρις . Ὑλλας· Ὑλλαγνις, Ὑλλάγνιδος. ὀνόματα κύρια. Ὑλαῖος . κύριον. καὶ τόπος. † Ὑλλος . ποταμὸς Λυδίας.† Ὑλοτόμος . ὁ τὴν ὕλην καὶ ὄρος κόπτων. Ὑλωρός . ὁ τῆς ὕλης φύλαξ. (Θηλυκόν.) Ὑλακή . ἡ τῶν κυνῶν κραυγή. Ὑλη . πρᾶγμα ὑποκείμενον, ἐξ οὗ τι ἀποτελεῖται,

upsilon 1766 καὶ εἰς ὃ ἀναλύεται. ἡ ὕλη τὸ ὄρος καὶ τὸ δάσος. παρὰ τὸ ὕεσθαι. τουτέστιν ἡ δι' ὑγροῦ αὐξανομένη. Ὑλικὴ δυάς . πᾶν τὸ ὀρώμενον, ἐξ ὕλης καὶ εἶδους ἔχον τὴν σύστασιν, ὡς ἐγὼ, ἐξ ὕλης μὲν τῆς σαρκὸς, εἶδους δὲ τῆς ἀνθρωπείας μορφῆς. καὶ τότε τὸ πρᾶγμα ἐξ ὕλης τοῦ ξύλου, εἶδους δὲ θύρας ἢ σκαμνίου ἢ τινὸς ἄλλου. ὕλικὴν δὲ δυάδα ὁ θεολόγος ἐκάλεσε τὸν θυμὸν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, βουλόμενος τῷ λογικῷ ὑποτάττειν αὐτά. Ὑλοκοῖτις . ἡ ἐν ὕλῃ κοιμωμένη. (Οὐδέτερον.) Ὑλῆεν ὄρος καὶ ὕλόεις τόπος, ὁ ἐν ὕλῃ. (Ρῆμα.) † Ὑλάζεσθαι . αὐλίζεσθαι.† † Ὑλιᾶσθαι . κινεῖσθαι.† Τὸ Υ μετὰ τοῦ Μ. (Ἀρσενικόν.) Ὑμεδαπῶν . ἐγχωρίων. Ὑμήν . τὸ δέρμα. καὶ κλίνεται ὑμένος. ὕφην τις ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὕφασμοῦ. εἶναι ὑμένα λεπτότατον. Ὑμηττός . ὄρος τῆς Ἀττικῆς ὑψηλόν. ὄρος κείμενον ἐν μέσῳ δύο βουνῶν ὁμοίων. καὶ πρὸς αὐτὰ φάναι ὑμᾶς ἡτῶ. ὅθεν καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ γινόμενον μέλι Ὑμήττιον λέγεται, εὐχρηστον πάνυ πρὸς ἰατρείαν καθεστηκός.

upsilon 1767

Ὑμνος . δοξολογία μετ' ἐκπλήξεως ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ τῶν γινομένων παρὰ θεοῦ. ἢ ὕμνος ἐστὶν αἶνος ἐμμελῆς, ὡς οἶμαι. Ὑμέναιος ὠδή. ἄσμα γαμητικόν. (Θηλυκόν.) Ὑμήν . ὑμετέραν. (Οὐδέτερον.) Ὑμενῶδες . λεπτότατον καὶ οἶον εἶπεῖν ἀερῶδες. Ὑμνητόν . δοξολογικόν. καὶ ὕμνος, οἶον εἶπεῖν ὑπόμενός τις ὢν, καθὼς εἰς ὑπόμνησιν ἄγει τὰς τῶν ἐπαινουμένων πράξεις· οὐχ ὡς κἀκείνων μὴ ὄντων ὕμνων, ἀλλ' ὅτι τὰ ἄλλα προσώδια προσιόντες ναοῖς ἢ βωμοῖς πρὸς αὐλὸν ἤδον, τὸν δὲ ὕμνον πρὸς κιθάραν. οὕτως Δίδυμος. Τὸ Ὑ μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Ὑνις, ὕννεως, καὶ ὕννιον . τὸ γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἀπὸ τοῦ δύνειν εἰς τὴν γῆν, ἀποβολῇ τοῦ δ. Τὸ Ὑ μετὰ τοῦ Π. (Ἀρσενικόν.) Ὑπασπιστής . δορυφόρος. Ὑπαγωγεύς . ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, πτυάριον ἢ ἄλλο τι. Ὑπατος . ὑπερέχων, ὑψηλὸς ἢ βασιλεύς. παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν τὴν δηλοῦσαν τὸ ὑπεράνω. ὑπότατος, ἐν συγκοπῇ ὑπατος. Ὑπαιθρος . ὑπὸ τὸν [αἰθέρα ἢ τὸν] ἀέρα διάγων, ἄστεγος, ἐναέριος.

upsilon 176⁶ Ὑπερβερεταίου . τοῦ ὀκτωβρίου μηνός. Ὑπερφυής . ἔνδοξος, ἔντιμος. Ὑπέρακμος . ὁ ὑπερακμάσας. Ὑπερήμερος . ἐκπρόθεσμος. Ὑπερόριος . ὁ ἐκ τῶν ὀρίων ἐξόριστος. Ὑπερασπιστής . ὁ ὑπέρμαχος. Ὑπέρτατος . ὁ ὑπερέχων. Ὑπερίονος . τοῦ ἡλίου. ὑπερίων ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ἰὼν καὶ τὸν κόσμον περιπολῶν. Ὑπέροπλος . ὑπερήφανος. ἀπὸ τῶν τὰ ὄπλα φορούντων. Ὑπερῆλιξ . ὑπερμεγέθης ἢ εὐμεγέθης. καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἡλικίας τραχύτερος. Ὑπερφίαλος . ὁ ὑπερήφανος. παρὰ τὸ φῶ, οὗ παράγωγον φαίνω. ὁ ὑπερφαίνειν τῶν ἄλλων ἐπιχειρῶν, ἑαυτὸν δεῖξαι. ἐὰν δὲ παρὰ τὸ φῶ, τὸ λέγω, ὁ ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν λέγων καὶ ἐπαγγελλόμενος. ἢ ὁ παραβαίνων τοὺς ὅρκους διὰ τῶν φιαλῶν γινομένους. Ὑπέροφρυς . ὁ ἀλαζών· ὁ ἐπηρμένος. Ὑπερος . τὸ ἰγδοκόπανον. καὶ ὕπερον. Ὑπερδεής . ἐνδεής ὑπερβαλλόντως. Ὑπεύθυνος . ἔνοχος. Ὑπείροχον . ὑπερέχοντα. [προέχοντα.] Ὑπηνέμιον . ὑπὸ τὸν ἄνεμον. Ὑπηνήτη . ἀκμαίω. ἄρτι γενειῶντι. ἀπὸ τῆς ὑπῆνης. Ὑπνος . ἀργία αἰσθήσεων γενομένη ὑπὸ τῆς ἀνενεχθείσης ἀναθυμιάσεως ἐν τοῖς κοίλοις τοῦ ἐγκεφάλου ἐπὶ ἀναπαύσει τοῦ ζώου. Ὑπνος . θανάτου σκιά· καθημερινὴ μελέτη. ἢ ὕπνος ἐστὶν ἀτονία τοῦ αἰσθητικοῦ πνεύματος.

upsilon 176⁶ Ὑπνος ἐστὶ λογικῆς ψυχῆς χωρισμὸς ἐκούσιος ἀπὸ τῆς ὄντως ζωῆς. ὕπνος οὐδὲν ἕτερον ἢ θάνατος πρόσκαιρος καὶ ἐφήμερος τελευτή. * Ὑπνος . παρὰ τὸ ὑπονοστεῖν· ἐν αὐτῷ γὰρ αἰ αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου ὑποχωροῦσιν. * Ὑποίνος . μέθυσος. Ὑποβολιμαῖοι . οἱ ὑποβάλλοντες, οἱ ἐκποιηταί. ἢ οἱ ὑποβαλλόμενοι καὶ οἱ εἰσποιοιτοί, ἥτοι ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες. Ὑπόφορος . ὑποτελής. ὑπεύθυνος. Ὑπουλος . δόλιος. ὁ φαινόμενος εἰρηνικός. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἔλκου τοῦ ἐπιπολαίως ὑγιαίνοντος, ἔσωθεν δὲ ὄντος σεσημμένου. Ὑπόσπονδος . ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος. Ὑπόνομος . ὀχετὸς, διώρυξ, κánaλος, ἀγωγός. Ὑπογραμμός . τύπος· μίμημα. Ὑποκριτής . δόλιος. Ὑποπτος . ὁ ἐν ὑπονοίᾳ ἐχθρός. Ὑπόδικος . ὁ ὑπεύθυνος. Ὑποδύτης . τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. Ὑπόπλεως . μεστὸς, πεπληρωμένος. Ὑπόπτερον . ταχὺν, ὡς δι' ἀέρος πετόμενον.

upsilon 177⁶ Ὑποχυτῆρες . τρυβλία, δι' ὧν τὸ ἔλαιον ἐπιχέεται. Ὑπότροπος . ἐξ ὑποστροφῆς ἐπανεληλυθώς. Ὑποφῆται . διδάσκαλοι, ἱερεῖς, ὑπουργοί, διάκονοι, ἢ οἱ τὸ μέλλον φανερώς ἐπιδεικνύοντες. Ὑπτιος . ἀναπεπτωκώς· ἐξηπλωμένος ἢ ἐπὶ νῶτα κείμενος. παρὰ τὸ ὅπτω, τὸ βλέπω, ὅπτιος καὶ ὕπτιος, μεταβολῇ τοῦ ο εἰς υ . τὰ γὰρ ὕπτια εὐθεώρητα. Ὑπερηφάνους . τοὺς κατὰ τῶν οὐκ ἐχόντων ἐφ' οἷς ἔχουσι φουσωμένους λέγει ὁ Ἀπόστολος. (Θηλυκόν.) Ὑπάτη . ἡ χορδή. Ὑπαγωγή . ἡ ἀπάτη. ὑπαγωγή καὶ ἡ ὑποχώρησις. καὶ ταῖς ναυσὶ σκέπη καὶ προσόρμις. οἶον ὕφορμός τις. Ὑπεροψία . ἡ ὑπερηφανία. Ὑπερηφανία . οἷδημα ψυχῆς ἰσχυρῶς πεπληρωμένον. ἢ καταφρόνησις κλήσεως ἀγαθῶν, ἢ προσποίησις, ἢ πάθος καρδίας. ἢ ψεκτὸν ὕψωμα, ἢ ὀφθαλμῶν μετεωρισμός. Ὑπεροχή . ἐξοχή. Ὑπέρθεσις . ἀναβολή. Ὑπερμέτρησιν . εἴτουν κατάληψιν.

ὑπεροπλίαις . ὑπερηφανίαις . Ὑπὲρ φύσιν . οἷον ὁ τοῦ Χριστοῦ τόκος . κατὰ φύσιν ὁ γάμος , παρὰ φύσιν ἡ πορνεία . Ὑπέρα . τὸ ἐξηρητημένον τοῦ ἰστοῦ σχοινίον , ὃ ἀνίεται καὶ ἐκτείνεται . παρὰ τὸ υπεράνω εἶναι . Ὑπερβασία . κυρίως ἐπὶ τῶν υπερβαινόντων τοὺς ἰδίους ὅρους . τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς ὑπερηφανίας δοκοῦσι γὰρ οἱ υπερήφανοι ποιεῖν τὸ ὑπὲρ αὐτούς . — ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς . Ὑπερώα . ὁ οὐρανίσκος . παρὰ τὸ ὑπ' αὐτὴν ὀρμαῖσθαι τὴν τροφήν· ἐρωὴ γὰρ ἡ ὀρμή . ἡ μετενήνκεται ἀπὸ τῶν υπερώων οἰκοδομημάτων , τῶν μετεωρισμένων ὑπὲρ τὴν ἔραν , ὃ ἐστὶ τὴν γῆν . Ὑπήνη . αἱ ὑποκάτω τοῦ γενείου τρίχες . ἀπὸ τοῦ ὑπεῖναι καὶ ὑποκεῖσθαι τῷ γενεῖω . οἱ δὲ παρὰ τὸ ἴημι , οὗ ὁ μέλλων ἦσω , ἦνη καὶ ὑπήνη . παρὰ τὴν ἔσιν τῶν τριχῶν . ἐν δὲ τῷ ῥηματικῷ εὗρον , ὅτι σημαίνει μύστακα , γένειον , πώγωνα , καὶ τὴν ἄνω τοῦ χεῖλους τρίχωσιν . Ὑπηρεσία . κυρίως , ἔνθα καθέζονται οἱ ἐρέττοντες .

ὑπόνοια καὶ ὑπονοεῖν . ἡ ὑπὸ πρόθεσις ἐντελοῦς διαθέσεως ἔλλειψιν δηλοῖ . ὑπονοεῖν οὖν ἐστὶ τὸ μὴ τελείως νοεῖν τὸ προκείμενον . Ὑποτύπωσις . ὑπόδειγμα , ὑπογραμμὸς , χαρακτήρ , λόγος . Ὑπὸ οὐλήν . ὑπὸ δόλον . ὥς φησι Δημοσθένης . Ὑπόκρισις . ἦθος πεπλασμένον . πικρία λανθάνουσα . Ὑπόμνησις . ἀνάληψις ἐκ λήθης τινὸς συμβεβηκότος . Ὑποταγή . ἀδιάκριτος πειθὸ τοῦ ὑποτασσομένου . Ὑπόληψις . ἡ παχυμερὴς γνώσις , καὶ ἡ εἰκασία , καὶ ἡ δόξα , καὶ ἡ ὑπόνοια . Ὑποθῆκαι . παραινέσεις . Ὑποβάθρα . θεμέλιον . Ὑπόθεσις . [αἰτία .] περιοχή . * ὑποθέσεις δὲ ἔθος τοῖς ἀνδράσι τὰς ἀρχὰς λέγειν τὰς ἀναποδείκτους , ἃς καὶ ἀξιώματα καλοῦσιν . ὑποθέσεις δὲ λέγουσι καὶ ἃ ἔχοντα ἀποδείξιν χωρὶς τῆς οἰκείας ἀποδείξεως λαμβάνουσί τε καὶ ὑποτίθενται , ὡς δείζοντες αὐτὰς ὕστερον . *

ὑποστιγμή . σημεῖον διανοίας μηδέπω ἀπηρτισμένης , ἀλλ' ἔτι ἐνδεούσης . Ὑπόκρισις . ἡ τῶν ὑποκειμένων σωμάτων ἢ πραγμάτων μίμησις . Ὑποφητεία προφητείας διαφέρει , ὅτι ἡ μὲν προφητεία πρὸ τοῦ γενέσθαι λέγει τὰ ὕστερον γενησόμενα , ἡ δὲ ὑποφητεία ἐν τῷ γίνεσθαι λέγει , ἢ μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ γενόμενον [ἢ γινόμενον .] λέγει περὶ τούτου αὐτοῦ τὰ παρεστώτα ἢ καὶ τὰ ὅσον οὕτω ἐπελευσόμενα . Ὑπογραφή . λόγος σύντομος , δηλωτικὸς συμβεβηκότων . Ὑποῤῥηνος . ἔγγυος . ὑποῤῥηνος αἶψ . ῥῆν γὰρ τὸ πρόβατον . Ὑπόστασις . ὑπόστασις κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἀποστολικὴν παράδοσιν τὸ πρόσωπον , ἡγουν ὁ χαρακτήρ , ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος τὸν υἱὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· τουτέστι πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ τοῦ πατρός . πρόσωπα δὲ καὶ χαρακτῆρας λέγομεν ἐπὶ θεοῦ , ἀσώματα καὶ ἀσχημάτιστα . πρόσωπον ἡγουν ὑπόστασίς ἐστι κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας τὸ ἰδικὸν παρὰ τὸ κοινόν . κοινότης γάρ ἐστὶν ἡ φύσις ἐκάστου πράγματος· ἴδια δὲ εἰσὶν αἱ ὑποστάσεις , οἷόν τι λέγω . φύσις ἡγουν οὐσία μία ἡ θεότης , ὑποστάσεις δὲ τρεῖς , πατὴρ , υἱὸς καὶ ἅγιον πνεῦμα . τρία πρόσωπα ἡγουν χαρακτῆρες , μία δὲ οὐσία καὶ γένος . ἐὰν οὖν εἴπῃς , φυλάξαι ἡμᾶς ἡ θεότης , ὅλην τὴν

ἁγίαν τριάδα ἐσήμανας· εἰ δὲ εἴπῃς , μεθ' ἡμῶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ , μίαν τῶν τριῶν ὑποστάσεων εἶπας , καὶ οὐχ ὅλην τὴν θεότητα . τρεῖς ὑποστατικαὶ ιδιότητες εἰσὶν ἐπὶ τῆς θεότητος· τὸ ἀγέννητον τοῦ πατρός , τὸ γεννητὸν τοῦ υἱοῦ , καὶ τὸ ἐκπορευτὸν τοῦ ἁγίου πνεύματος . οὐ γὰρ ἐστὶ γεννητὸς ὁ πατὴρ , οὐδὲ ἐκπορευτὸς ὁ υἱὸς , οὐδὲ γεννητὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον . πενταχῶς δὲ εἴρηται ἡ ὑπόστασις· ὑπόστασις· πρόσωπον· χαρακτήρ· ἄτομον , καὶ ἴδιον . φύσις δὲ λέγεται , οἷον ἀγγελιώτης . ὑποστάσεις δὲ καὶ αἱ ἰδικαὶ ἐκάστου προσηγορίαι , ἡγουν Μιχαήλ , Γαβριήλ . ὡσαύτως φύσις ἐστὶ μία καὶ κοινὴ , ἡ ἀνθρωπότης· ὑποστάσεις δὲ , Πέτρος καὶ Παῦλος καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα τῆς ἀνθρωπότητος , καὶ οἱ χαρακτῆρες . ἡ οὖν φύσις κυρία ἐστὶ καὶ αἰτία καὶ γεννητικὴ τῶν ἐν αὐτῇ ὑποστάσεων . καὶ διὰ τοῦτο ὑποστάσεις λέγονται ὡς ὑπὸ τὴν φύσιν ἰστάμεναι , τὴν αὐτῶν πηγὴν . ἐὰν εἴπῃς , καλὴ φύσις ὁ ἄγγελος , ὅλην τὴν οὐσίαν αὐτῶν ἐσήμανας· εἰ δὲ εἴπῃς , μέγας ἐστὶν ὁ Γαβριήλ , ὑπόστασιν μίαν ἐκ πάντων ἐδήλωσας . ὁ ἄνθρωπος ἐλεεινός , ἰδοὺ ἡ οὐσία ὅλη· Καὶν δὲ καὶ Ἰούδας ὑποστάσεις εἰσί . ἑπάλιν ἐὰν εἴπῃς , τὸ

πετεινὸν ἐλαφρὸν, ἰδοὺ ἡ οὐσία· εἰ δὲ εἵπης, περιστερὰ ἢ τρυγῶν, ὑποστάσεις εἰσὶ.† τὸ κτῆνος, ἰδοὺ πᾶσα ἡ κτηνώδης οὐσία· ὁ δὲ λέων καὶ ὁ ἵππος, ὑποστάσεις καὶ χαρακτῆρες καὶ πρόσωπα λέγονται. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ νοερῶν καὶ ἐμψύχων καὶ λογικῶν ὁ αὐτὸς κανὼν τῶν ὄρων

upsilon 1775

ἀρμόζει, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης ἀψύχου καὶ ἀναισθήτου καὶ ἀκινήτου φύσεως, οἷόν τι λέγω. ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ὁ θεὸς ἐποίησε τὸ φῶς, ἰδοὺ τὴν οὐσίαν ἀπάντων τῶν φωστήρων ἐσημάναμεν. αὕτη λοιπὸν ἡ οὐσία τέμνεται εἰς τὰς ὑποστάσεις αὐτῆς, οἷον σελήνη, ἄστρα καὶ τὰ λοιπά. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀνέμων· ἐὰν εἴπης πνεῦμα, πᾶσαν τὴν φύσιν ἐδήλωσας τῶν ἀνέμων· εἰ δὲ εἴπης νότος ἢ βορρᾶς, ὑποστάσεις εἰσὶν. ὡσαύτως τὸ πῦρ μία οὐσία ἐστὶ, τέμνεται δὲ εἰς ὑποστάσεις, ἥγουν λύχνους, κηρούς, λαμπάδας, καμίνους. τὴν ἀγίαν οὖν σάρκα τοῦ Χριστοῦ οὐ λέγομεν πρόσωπον, ἀλλ' οὐσίαν, ἵνα σημάνωμεν, ὅτι ὅλην τὴν φύσιν ἡμῶν ἀνέλαβε καὶ ἔσωσεν ὁ Χριστός. εἰ γὰρ εἴπωμεν αὐτὴν ὑπόστασιν, ἔνα τινὰ ἄνθρωπον εὐρισκόμεθα λέγοντες, ὅτι ἀνέλαβε καὶ ἔσωσεν ὁ Χριστός. πλὴν οὐ λέγεται ὑπόστασις, ἐφόσον ἀχώριστός ἐστι τοῦ θεοῦ λόγου ἢ σαρκός· ὑπόστασις γὰρ τὸ κεχωρισμένον πρόσωπον λέγεται. ἐνυπόστατον μέντοι αὐτὴν λέγομεν, οὐ μὴν ὑπόστασιν· τὸ γὰρ ἐνυπόστατον τὸ ἐνυπάρχον ἐστίν, ὥσπερ ἀνυπόστατον τὸ μὴ ἔχον ὑπαρξιν ἥτοι οὐσίαν· οἷον τὸ ἐνύπνιον ἀνούσιον καὶ ἀνύπαρκτον καὶ φαντασιῶδες. καὶ ὅπως ὀριστικῶς εἴπωμεν, ἀνυπόστατον καὶ ἀνύπαρκτον καὶ ἀνούσιόν ἐστι τὸ ῥήματι μὲν πολλάκις λεγόμενον, ἐν οὐσίᾳ δὲ καὶ ὑποστάσει μὴ γνωριζόμενον, οἷον ὁ ἄδης, ὁ θάνατος, ἡ νόσος. πάλιν ἐνούσιον λέγομεν ἢ αὐτὸ τὸ ὃν ἢ τὸ ἐν οὐσίᾳ γνωριζόμενον ἰδίωμα· οἷον ἐνούσιον ἐστὶν ἀνθρώπου τὸ λογικὸν καὶ φθαρτόν. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνυπόστατον κατὰ δύο τρόπους λέγεται· ἢ τὸ κατ' ἀλήθειαν ὑπάρχον, ἢ τὸ ἐν ὑποστάσει ἰδίωμα, ὡς ἐν τῷ θεῷ πατρὶ τὸ ἀγέννητον, ἐν δὲ τῷ υἱῷ τὸ γεννητὸν, ἐν δὲ τῷ ἁγίῳ πνεύματι τὸ ἐκπορευτόν. καὶ αὖθις· ὑπόστασις ἐστὶν οὐσία μετὰ τινων ἰδιωμάτων τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁμοειδῶν διαφέρουσα. τουτέστι πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ πατρός. πρόσωπα δὲ

upsilon 1776

λέγομεν ἐπὶ θεοῦ ἀσώματα καὶ ἀσχημάτιστα. τοῦ πατρὸς δὲ ἴδιον τὸ ἀγέννητον, τοῦ υἱοῦ τὸ γεννητὸν, τοῦ ἁγίου πνεύματος τὸ ἐκπορευτόν· κοινὸν δὲ ἡ θεότης καὶ ἡ βασιλεία. τρεῖς δὲ ὑποστάσεις ἐπὶ τῆς θεότητος ὠμολόγει πατέρα, υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον. ὑπόστασις ἐστὶ πᾶν τὸ ἰδίῳ προσώπῳ ἐμφαινόμενον. ὑπόστασις ἐστὶν οὐσία ἰδιάζουσα τοῖς χαρακτηριστικοῖς ἰδιώμασιν. ὑπόστασις ἐστὶν ἐνούσιος ιδιότης. ὑπόστασις ἐστὶ περιγραφή τις, ἐνὸς γνωριστικῆ πρὸς τὰ ὁμοειδῆ, κατὰ τὴν ιδιότητα τὸ ἀκοινώνητον ἔχουσα. ὑπόστασις ἐστὶν οὐσία μετὰ οἰκείων ἰδιωμάτων ἀριθμῷ τῶν ὁμοειδῶν διαφέρουσα. ὑπόστασις λέγεται παρὰ τὸ ὑφεστάναι. τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ τριχῶς λέγεται· τὸ καθ' ἑαυτοῦ ὑπάρχον, οἷον· μνήσθητι, τίς μου ἡ ὑπόστασις· τὸ πλῆθος τῶν ὁμονοούντων, οἷον τό· ἐξῆλθον ἄνδρες ἀπὸ τῆς ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων· τὸ ἐνούσιον, οἷον τό· ἐν τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεώς μου. ὑπόστασις καὶ πρόσωπον ταυτό ἐστιν· ἄμφω γὰρ μερικόν τε καὶ ἴδιον, ὡς ἐφ' ἑαυτῶν τὴν περιγραφὴν, ἀλλ' οὐκ ἐν πλείοσι τὴν κατηγορίαν φυσικῶς κεκτημένων. ὑπόστασιν λέγομεν τὸ καθ' ἑαυτοῦ ὑφεστός καὶ ἐν οὐδενὶ ἐτέρῳ συνθεωρούμενον, ὅπερ καὶ ἄτομον καλοῦσι τινές. ἄθροισμα δὲ συμβεβηκότων τοῦτο ἂν εἴη, ἅπερ ἅμα πάντες θεωροῦμεν, ὣν τὸ ἄθροισμα οὐδὲν πρόσεστιν ἐτέρῳ, πλὴν τοῦ ἐνὸς ᾧ πρόσεστι. ὑπόστασις ἐστὶ τὸ καθ' ἑαυτὸ μόνον ὑφεστός, παντὸς δὲ ἐτέρου κεχωρισμένον, ἥτοι τὸ ἰδίῳ τισὶ περιγεγραμμένον ὑποστατικοῖς γνωρίσμασιν. ὑπόστασις ἐστὶ τὸ καθ' ἑαυτὸ διωρισμένον συνεστός. ὑπόστασις ἐστὶ πρᾶγμα ὑφεστός τε καὶ οὐσιῶδες, ἐν ᾧ τὸ ἄθροισμα τῶν συμβεβηκότων, ὡς ἐν ἐνὶ ὑποκειμένῳ πράγματι καὶ ἐνεργείᾳ, ὑφέστηκεν. ὑπόστασις ἐστὶν οὐσία μετὰ ἰδιωμάτων ἀριθμῷ τῶν ὁμογενῶν διαφέρουσα. ἐν ὑποστάσει δὲ τὸ καθ' ἑαυτὸ οὐδαμῶς ὑφιστάμενον, ἐν ἄλλοις δὲ θεωρούμενον,

upsilon 1777

ὥς εἶδος ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῷ ἀτόμοις. ἢ τὸ σὺν ἄλλῳ διαφόρῳ κατὰ τὴν οὐσίαν εἰς ὅλου τινὸς γένεσιν συντιθέμενον. ὑποστάσεως ἰδίον ἐστὶ τὸ καθ' ἑαυτὴν ὁρᾶσθαι, καὶ τῶν ὁμοειδῶν κατ' ἀριθμὸν διαστέλλεσθαι. Ὑπόστασις ἐστὶ συνδρομὴ τῶν χαρακτηριστικῶν ιδιωμάτων, τὸ ἄτομον καὶ τὸ ἰδικόν· τουτέστι τὸν δεῖνα ἄνθρωπον ἐκ τοῦ κοινοῦ διαστέλλουσα. ἢ συνδρομὴ τῶν περὶ ἕκαστον ιδιωμάτων. ἢ διὰ τῶν χαρακτηριστικῶν ιδιωμάτων ἐν τῷ τινὶ παριστῶσα καὶ διαγράφουσα τὸ κοινὸν καὶ ἀπερίγραφτον τῆς φύσεως. Ὑποστατικὴ οὖν ἔνωςις ἐστὶν ἡ τὰς διαφορὰς οὐσίας ἡγουν φύσεις εἰς ἓν πρόσωπον καὶ μίαν τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν συνάγουσά τε καὶ συνδέουσα. ὑποστατικὴ διαφορὰ τυγχάνει λόγος, καθ' ὃν ἡ κατὰ ἄθροισμα τῶν ἐνθεωρουμένων ιδιωμάτων κοινῶν τῆς οὐσίας ἐτερότης τέμνουσα κατὰ ἀριθμὸν ἄλλου ἀπ' ἄλλου τὴν τῶν ἀτόμων ποιεῖται πληθύν. Ὑπιωγή . ἢ σκέπη. Ὑπυή . ἢ ἐξοχή. Ὑπώρεια . ἢ τοῦ ὄρους πλαγία σκοπιά. Ὑπωμοσία . τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην ἡγουν ἀναβάλλεσθαι.

upsilon 1778 Ὑπόνοιαι πονηραί . οἷον δόξαι, δόγματα νόθα. οὕτως ὁ Ἀπόστολος. Ὑποτύπωσιν . ὑπόδειγμα, ἀπόδειξιν. ὁ Ἀπόστολος πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ. (Οὐδέτερον.) Ὑπαρ ἐγρηγορός . ὁπτασία ἀληθῆς ἀλήθεια οὐκ ἐν ὀνείρῳ. ἔστιν ὧ ῥῆμα, ὃ δηλοῖ τὸ ὑπάρχον. ἀφ' οὗ ῥήματος ὄνομα ἄρ, ὡς σθένω σθέναρ, ἔδω ἔδαρ καὶ εἶδαρ, καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως ὕπαρ. Ὑπαὶ δεῖους . ὑπὸ φόβου. Ὑπέμβρυον . τὸ ἐπὶ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν. ἢ παρὰ τὸ ἔσω εἶναι βροτοῦ. Ὑπερτενές . ὑψηλόν. Ὑπέρτερον . ἀνώτερον, ὑπερέχον. Ὑπέρχολον . θυμῶδες. Ὑπερφυές . μεγαλεῖον. Ὑπέρβιον . ὑπερήφανον. Ὑπέρινον . λεπτόν. ἔστι ῥῆμα ἰνῶ, τὸ ἐκκενῶ. ὅθεν λεπτύνω καὶ ὀξύνω. ἐντεῦθεν ὑπέρινος, ὁ κατάξηρος, ἢ ὁ κενόσαρκος. Ὑπερῶν . οἴκημα ὑψηλόν ἢ ἀνώγειον. ἐκ τοῦ οἶος, ὃ σημαίνει τὸν μόνον, καὶ τῆς ὑπὲρ προθέ-

upsilon 1779 σεως ὑπεροῖον, καὶ αὐξήσει τοῦ ο εἰς ω μέγα ὑπερῶν. καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον. Ὑπερθετικόν . τὸ σύγκρισιν τοῦ πρωτοτύπου ἀσυγκρίτως δηλοῦν. * Ὑπερεύχιον . * Ὑπερώσιον . ἄπειρον. Ὑπαντρον . ὑπὸ σπήλαιον. Ὑπαῖπα . τόπος. † Ὑπεύχιον . ὑπερώσιον. ἄπειρον. † Ὑπήτρια . οἱ μαστοί. Ὑπόβολον . ὑποκείμενον πρὸς δάνειον. Ὑπόγραμμα . ὧ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσιν. Ὑπόγυον . ἐγγύτερον. τὸ νεωστὶ γινόμενον, τὸ πρόσφατον, τὸ πρὸ ὀλίγου. ἀπὸ τοῦ γυῖα, ὃ σημαίνει τὰς χεῖρας· διὰ γὰρ τῶν χειρῶν ἀποτελοῦνται τὰ ἔργα. ἢ παρὰ τὸ γύη, ὃ σημαίνει τὴν γῆν. ὁ μὲν οὖν ἀγὼν ὑπόγυος. Ὑπόδειγμα . σημεῖον. Ὑποζύγια . ὄνους ἢ ἡμιόνους.

upsilon 1780 Ὑπομάζιον . τὸ θηλάζον βρέφος. Ὑποτίθια . τὰ θηλάζοντα βρέφη. Ὑπόπυον . ἔλκους γέμον. Ὑπότριμμα . ἄλειμμα κατεσκευασμένον ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. ἀπὸ τῆς τρίψεως τῆς ἐν αὐτοῖς [γινόμενης.] Ὑποχόνδρια . τὰ ὑπὸ τὸν λαγόναν. Ὑποκείμενον . αὐτὴ ἡ οὐσία. καθ' ὑποκείμενον δὲ λέγει, ὅταν τὰ καθόλου τῶν μερικῶν κατηγορῇται. [ὡς τὸ χρῶμα τοῦ λευκοῦ· καθ' ὑποκείμενου γὰρ καὶ συνωνύμως κατηγορεῖται.] ἐν ὑποκειμένῳ δὲ, ὡς ἐν ταῖς οὐσίαις τὰ συμβεβηκότα, οἷον ὡς τὸ λευκὸν ἐν τῷ κύκνῳ. διττὸν δὲ τὸ ὑποκείμενον· τὸ μὲν πρὸς ὑπαρξιν, τὸ δὲ πρὸς κατηγορίαν. καὶ πρὸς ὑπαρξιν μὲν ὑποκεῖσθαι λέγουσι τὴν οὐσίαν τοῖς συμβεβηκόσι· πρὸς κατηγορίαν δὲ τὰ μερικὰ τοῖς καθόλου. Ὑπώπια . τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνώματα. † ἢ τραύματα, ἃ ἐν τῷ πυκτεύειν γίνεται. †

upsilon 1781 Ὑπαφρον . τὸ κρύφιον λέγει ὁ Ἱπποκράτης. καὶ ὁ Ψελλός· ὕπαφρον μὲν τὸ κρύφιον, πέζας τὰ πρὸς τοὺς πόδας. (Ῥῆμα.) Ὑπάγει . ἐξαπατᾷ. Ὑπάγουσιν . ἀντὶ τοῦ προάγουσιν. [οὕτω Δημοσθένης.] Ὑπακτέον . πορευτέον. ἐκ τοῦ ἄγω ἀκτέον. Ὑπαντιάξει . ὑπαντᾷ. Ὑπαΐζας . ὁρμήσας. Ὑπάρχει . οὐχ ἀπλῶς δηλοῖ τὸ εἶναι, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι, καὶ οἷον προϋπάρχειν. [δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἄρχειν, οἷον·] ὑπάρχειν μάχη. Ὑπαινίττεται . αἰνιγματωδῶς ἐμφαίνει. Ὑπειδόμενος . ὑφορώμενος, ἀπὸ τοῦ εἶδω. Ὑπειπεῖν . τὸ ὑπαγορεύειν. καὶ ὑπέπομεν ἀντὶ τοῦ προεῖπομεν.

upsilon 1782

ῥυπεζωσμένος . περιβεβλημένος, ἐπισυρόμενος. ῥυπενόστησεν . ὑπανεχώρησεν. ῥυπέθηκε τὴν οὐσίαν ὁ δανειζόμενος ὑπέθετο δ' ὁ δανεῖζων. [Δημοσθένης ὑποθεῖς δὲ τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ.] ῥυπέδου . ὑπείσῃλθεν. † ῥυπενέγκοι . ὑπομείνῃ ἢ ἀνέξεται. ἢ ἀντὶ τοῦ καταδέξεται.† ῥυπέσχετο . ἐπηγγείλατο. ῥυπερορᾷ . παραβλέπει. ῥυπερηνορεόντων . τῶν ὑπερεχόντων τῇ ἡνωρῇ καὶ τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἀνδρείᾳ, τουτέστιν ἀνδρείων. ἢ τῶν ὑπὲρ δυνάμιν φρονούντων. ῥυπερμαζᾷ . ὑπερτρυφᾷ· πλουτεῖ στρηνιᾷ. μᾶζα γὰρ ἡ τροφή. † ῥυπερφέρων . ὑπεράνω γενόμενος.† † ῥυπερφρονῶν . καταφρονῶν.†

upsilon 178ῥυπερώσαν . ὑπεχώρησαν. ῥυπερωρίσθη . ἐκ τῶν ὀρίων ἐξωρίσθη. ῥυπερανεστηκώς . ὑπερβεβηκώς. ῥυπερασιῶ . ὑπερμαχῶ. ῥυπερηγάσθη . ἔθαυμάσθη. ῥυπέρκεισαι . ὑπερβάλλεις. ῥυπισχνεῖται . ἐπαγγέλλεται. ῥυπογενειάζων . λιτανεύων, παρακαλῶν. ἐκ τοῦ γενεῖου ἀπτόμενος. † ῥυποθήσομαι . διδάξω.† ῥυποκαθεῖναι . οἶον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πραότερον γενέσθαι. ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς· τὸ γὰρ ἄνω τείνειν τὰς ὀφρῦς ὀργῆς ἐστὶ σημεῖον. ῥυποκαθεῖσθαι . χαλᾶσθαι. ὑποκαθῆσθαι δὲ τὸ ὑποκαθεζεσθαι, ἦτα. ῥυποκρίνεσθαι . τὸ ἀποκρίνεσθαι ἔλεγον οἱ πα-

upsilon 178ῥυποκρίναι . καὶ ὑποκριτῆς ἐντεῦθεν ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. ῥυπολαβῶν . νοήσας. ἢ ἀποκριθεὶς ἀντειπὼν· ἀντικρούσας. ἀμφοτέρω δὲ ἀπὸ τοῦ λήβω, τὸ λαμβάνω. ῥυπολαιμίσας . σφάζας. ῥυπολογισάμενος . ἐνθυμηθεὶς. ῥυποκορίζεται . σμικρύνεται. εὐτελίζεται. † ῥυποκοριζόμενοι . κολακεύοντες· διασύροντες· ὑποκρινόμενοι. ὁ δὲ Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ εὐφήμως λέγοντες ἐχρήσατο. καὶ τὸ ὑποκοριστικῶς λέγειν.† ῥυπονομεύοντες . ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες. ῥυποσμήχει . ὑποκαίει. ῥυποσμήχει δὲ, ἀντὶ τοῦ καθαίρει, ἦ . ῥυποστειλόμενος . ὑποκρυψάμενος.

upsilon 178ῥυποστέλλεται . ὑποπτήσσει· δειλιᾷ· εὐλαβεῖται. ἢ ἀναδύεται, καὶ ὑποκρίνεται, καὶ φεύγει, καὶ δολιεύεται. ῥυποσκελίσαι . ἀπατήσσει. καὶ ὑποσκελισθήσεται ἀντὶ τοῦ ἀπατηθήσεται [καὶ ἐμποδισθήσεται.] ῥυποσταίῃ . ὑπόσχοιτο. ῥυποπτήσσει . φοβεῖται, δειλιᾷ. ῥυποδραμών . ὑπελθών. ῥυπουργεῖ . ὑπηρετεῖ. ῥυπόρωρεν . ὀρῶ τὸ ὀρμῶ· ὁ μέσος παρακείμενος ὥρα, ὁ παρατατικὸς ὄρωρα, καὶ τὸ τρίτον ὄρωρεν καὶ ὑπόρωρεν. ῥυπνοῦν τὸν θεὸν γέγραπται, ὅταν μακροθυμεῖ . ὥς τὸ, ἵνα τί ὑπνοῖς, κύριε; ῥυπωπιάζω . ἀπὸ τοῦ ἱπῶ, τὸ βλάπτω. ἱπούμενος ταῖς συμφοραῖς. ἀπὸ τοῦ ἱπῶ ἱπάζω καὶ ἐν ὑπερθέσει πιάζω. τοῦ δὲ πιέζω ἀναλογώτερόν ἐστι τὸ πιάζω, τροπὴ δὲ τοῦ α εἰς ε πιέζω. Ἵωνες μὲν καὶ Ἀττικοὶ πιέζω λέγουσιν· οἱ δὲ Δωριεῖς πιάζω. τὸ δὲ ἱπῶ γέγονε παρὰ τὸ ἵπος, ὃ σημαίνει τὴν παγίδα τῶν μυῶν. ῥυπωπτευκῶς . ὑπολαβῶν.

upsilon 178ῥυποτύφοντας . ὑποφλέγοντας, ὑποκαίοντας. ῥυποτιθέμενος . συμβουλευών. ὁ Ἀπόστολος ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλῶς, ἔση διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ. ῥυπωπιάζω . δαμάζω. (Ἐπίρρημα.) ῥυπένερθεν . κάτωθεν. † ῥυπόδοντα . κρυφίως.† ῥυπέρευγε . καλῶς ἀπεκρίθητε. ῥυπούλως . δολίως. ῥυποβλήδην . ὑποβαλῶν. λόγος ὑποκρουστικὸς ἔτι λέγοντος τινός. ἔστι ῥῆμα [βλῶ.] γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλω, κατὰ συγκοπὴν. ὁ μέλλων βλήσω. ἀπὸ τούτου γίνεται ἐπίρρημα βλήδην καὶ ἐν συνθέσει ὑποβλήδην. ἡγουν τὸ ὑποβαλεῖν λόγον, μηδέπω τὴν ὁμιλίαν τοῦ διαλεγομένου τελέσαντος. ῥυπερκοσμίως . ἀγγελικῶς. τοῦ θεολόγου· μὴ κοσμικῶς, ἀλλ' ὑπερκοσμίως. Τὸ ῥυ μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) ῥυριδύς ῥυριεύς ῥυρτακος ῥυρροιάδης . ὀνόματα κύρια.

upsilon 178(Θηλύκόν.) ῥυρῖον . κύριον. ῥυρῖν καὶ ῥυρῖνη . πόλεις. ῥυρκανία . χώρα καὶ τόπος. καὶ ῥυρμίνη. * ῥυρρίδα . σπυρίδα. καὶ ῥυρισσός, ἀγγεῖον πλεκτόν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσιν. * Τὸ ῥυ μετὰ τοῦ Σ. (Ἀρσενικόν.) ῥυσάκους . τοὺς πασσάλους φησὶν Ἀριστοφάνης. ῥυσήτηρος . ῥυπώδης. ῥυσκανίς . ποταμός. ῥυσμινίας . κύριον. ῥυσσός . τὸ δόρυ. [τὸ κοντάριον.] ῥυσ . ὁ χοῖρος ἢ συάγρος. εἰ μὲν παρὰ τὸ σύω, τὸ ὀρμῶ, σὺς καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ς ῥς [εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ὕεσθαι, οὐκέτι ἀποβολὴ τοῦ

ς.] καί· ὅς διὰ ῥόδων. ἐπὶ σκαιῶν τάττεται ἡ παροιμία. Ὑστατος . ὁ ἔσχατος, ὁ ὕστερος. παρὰ τὴν ὑπὸ

upsilon 1788

πρόθεσιν ὑπότατος, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς ὕστατος. Ὑστερος . ὥσπερ παρὰ τὴν πρὸ πρότερος, οὕτως καὶ παρὰ τὴν ὑπὸ ὑπότερος καὶ ὕστερος. προόντος γὰρ ἐτέρου λέγεται τις ὕστερος. ὥστε πλεονασμός ἐστι τοῦ ς. Ὑσπληξ . φραγγέλιον. ἀφετηρία. βούκεντρον. ἢ μύωψ ὁ πλήσσων τοὺς βοῦς, εἴρηται ἀπὸ τῶν τριχῶν τῶν ὑείων γίνεσθαι. οἶμαι δὲ ἀφετηρία ἐκ τοῦ ἐκεῖσε πλήσσεσθαι τῇ μάστιγι τοὺς ἵππους. ἢ παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν ὑπόπληξ, καὶ συγκοπῇ τῆς πο συλλαβῆς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς ὕσπληξ. ὕσπληξ καὶ ὁ σιδηροῦς ὄχευς, ὃν λάμναν καλοῦσιν. (Θηλυκόν.) Ὑσκα . ὁ ψάριον καὶ ξύλον, ἐν ᾧ ἄπτεται τὸ πῦρ. Ὑσμήνη . ἡ μάχη. Ὑστεροβουλία . μεταμέλεια. Ὑστριχίς . ζῶον. ὑστρηχίς δὲ μᾶστιξ ἢ ἐξ ὑείων τριχῶν. ἡ τὸ στρη . καὶ ὕστρηξ ὁμοίως. Ὑσχη . εἶδος βοτάνης.

upsilon 1789

Ὑσοίπη . ὁ ῥύπος. τοῦ Ψελλοῦ· ὑσοίπηρος ὁ ῥυπαρὸς, ὑσοίπη γὰρ ὁ ῥύπος. (Οὐδέτερον.) Ὑστατον . τὸ ἔσχατον. Ὑστέλειον . ὄρος. καὶ Ὑστερεῖον. Ὑσσωπον καὶ ὁ ὕσσωπος . βοτάνη καθαρτικὴ τῶν κατὰ στόμαχον πεπλεγμένων φλεγμάτων, διὰ τὴν ἐν αὐτῷ θερμότητα. (Ῥῆμα.) Ὑσθῆναι καὶ ὑσθῆσαι καὶ ὕσθην . ἀντὶ τοῦ ἐβράχην. Ὑστερήσαντες . Ὑστερούμεθα . ἀντὶ τοῦ ἐλαττούμεθα παρὰ τῷ θεῷ. οὔτε, ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Φ. (Ἀρσενικόν.) Ὑφασις . ποταμός. Ὑφηγητής . ἐξηγητής. (Θηλυκόν.) Ὑφαλος πέτρα . ἢ ὑπὸ τῆς θαλάσσης κεκρυμμένη, ἣτις ὕδωρ ὀλίγον ἐπικείμενον ἔχουσα γίνεται τοῖς πλέουσι κινδύνου παραίτιος. καὶ ὕφαλος φάτις, ἢ κρυφία φαντασία. Ὑφασις . ὑπόβασις· ταπείνωσις· ὑποκατάβασις· ἔνδοσις. Ὑφή . ἢ πλοκή. καὶ ὑφέν, συνάφεια ἐκ δύο λέξεων συγκεϊμένη. ὠνόμασται δὲ ὑφέν παρὰ τὸ ἐνοῦν τὰς λέξεις, καὶ ἐν τῷ ἅμα ποιεῖν αὐτὰς ἀναγινώσκεσθαι. καὶ ὑφέν ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ.

upsilon 1790

Ὑφεδρίαν . τὴν κάτω καθέδραν λέγει ὁ Θεολόγος, ἡγουν τὸν τοῦ πρεσβυτέρου βαθμόν. προεδρίαν δὲ τὴν ἐπισκοπὴν. (Ῥῆμα.) Ὑφέντες . ἴημι, ὁ δεύτερος ἦν, ἢ μετοχὴ εἷς, ἔντος, ἔντες, καὶ ὑφέντες. Ὑφειμένον . ταπεινόν. ὑποβεβηκός. δευτερεῦον. ὑποχείριον. Ὑφειμένος . ἐνδεδυμένος. Ὑφεξαίρειν . λαμβάνειν. ἐπαίρειν. Ὑφεῖται . συγχωρεῖται. Ὑφηγοῦμαι . διηγοῦμαι· ἐξηγοῦμαι. Ὑφήναι . ἀντὶ τοῦ ὑφάναι. Ὑφίει . συνεχώρει. † Ὑφιείς . ὑπενδούς. † Ὑφεῖναι . ἐνδοῦναι. Ὑφιέντες . ἐλαττοῦντες. ὑποσυγκαταβαίνοντες. * Ὑφείλετο . κατέσχεν. * Ὑφιζάνοντι . ὑποκαθημένῳ. Ὑφώωσιν . ἀντὶ τοῦ ὑφαίνουσιν. Ὑφαίνω . παρὰ τὸ εἶς, ὃ σημαίνει τὸν ἀριθμόν, γέγονεν αἰνῶ, καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως καὶ ἐν συνθέσει ὑφαίνω. οἱ γὰρ ὑφαίνοντες τὰ διηρημένα καὶ κεχωρισμένα εἰς ἓν μάλιστα σπεύδουσιν ἄγειν. οὕτω Θεόγνωστος. Ὑφωρώμην . ὑπενόουν. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Ψ. (Ἀρσενικόν.) Ὑψαύχην . ὁ ἀλαζών, ὁ ὑψηλόφρων. Ὑψήγορος . μεγαλήγορος.

upsilon 1791

Ὑψηλόφρων . ἐπηρμένος. Ὑψηχίς . ὁ ὑψαύχην. Ὑψηχέες . παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἐμφέρειν τῶν ποδῶν τὸν ἦχον. — ὑψηχέες ἵπποι. Ὑψίζυγος . ὁ ἐν ὕψει ἔχων τὴν καθέδραν, καὶ πάντων ὦν κυβερνήτης. ζυγὸς δὲ ἡ καθέδρα τῶν κωπηλατῶν. ἢ καὶ ὁ ἐν ὕψει ζυγοστατῶν καὶ ταλαντεύων τὰς μοίρας. λέγουσι δὲ τὸν Δία οἱ Ἕλληνες. Ὑψιβρεμέτης . ὁ ἐν ὕψει βροντῶν. βρέμω γὰρ τὸ ἡχῶ. Ὑψίκομος . ὁ ἐν ὕψει θάλλων, ἢ ὁ ἐν ὕψει τὴν κόμην ἔχων. † Ὑίζων . ὄνομα ποταμοῦ. † Ὑψιπέτης . ὁ εἰς ὕψος πετόμενος. ὑψιπετής δὲ, ὁ ἀπὸ ὕψους πεσών.

upsilon 1792

Ὑψιστάριος . † τὸν ὕψιστον καλῶν. † (Θηλυκόν.) Ὑψωσις . ἔπαρσις. Ὑψηγορίαν . τὴν ὑψηλὴν θεολογίαν. ὁ θεολόγος φησίν. (Οὐδέτερον.) Ὑψηρεφές . μεγάλην ἔχον σκιὰν καὶ σκέπην. Ὑψηλόν . τὸ πλεῖστον ἀπέχον τοῦ μέσου. Ὑψιπέτηλον . εἰς ὕψος ἔχον τὰ φύλλα. Ὑψος . παρὰ τὸ ὅπτω, τὸ βλέπω, ὄψος, καὶ τροπῇ † Αἰολικῇ † τοῦ ο εἰς υ ὕψος. † ὥς καὶ ὅμοιον ἔμιον. † ἄφ' οὗ ἐστὶν ὄρᾱν. Ὑψῶ . μεγαλύνω, δοξάζω. καὶ ὑψώσω. Ὑψι . ἐφ' ὕψους. Ὑψόθι . ὑψόσε. Ὑψοῦ . ἀντὶ τοῦ ἐφ' ὕψους.

- phi 1791 (18th) Φ. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Φαγῶνα . φίλαυτον καὶ ἄπληστον. ἔστι δὲ Σύρων ἡ λέξις.
Φαέθων . ὁ ἥλιος, καὶ κλίνεται φαέθοντος. ἀπὸ τοῦ φάος.
- phi 1792 (17th) Φαίδιμος . λαμπρός, παρὰ τὸ φαίνω, φαίνιμος καὶ φαίδιμος. Φαινόλης . χιτῶν ἱερατικός, οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα. ἢ φαινόλης, ὁ ἀπατεών. καὶ φαινόλιον, ἱμάτιον. * καὶ ὁ ἀρχιερατικός χιτῶν. * † Φαινόπους . ὁ λευκόπους.†
- phi 1793 Φακεέ . κύριον. Φάκελος . φορτίον ξύλων. Φακός . ὁ ὦμος, ὀξύνεται. φακῇ δὲ, ἡ ἐψηθεῖσα, περισπᾶται. ἀπὸ γὰρ τοῦ φακέα φακῇ, ἡ τὰ φάη κακοῦσα. ἐγὼ εὔρον τὸ φακκὸς διὰ δύο κάππα.
Φαιστός . ἄκρα τις, ἢ ἀκρωτήριον ἐν Κρήτῃ. Φαλός . αἰδοῖον ἀνδρικὸν ἐκ ξύλου πεπονημένον, ὅπερ ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ἐορτῇ φοροῦντες οἱ Ἕλληνες ἐχόρευον. φαλοὶ καὶ τὰ ἀσπίδισκία καὶ ὁ λόφος τῆς περικεφαλαίας· ὅθεν καὶ τρίφαλος ἀσπίς. Φανότατα . λαμπρότατα. Φανοπεὺς καὶ Φανοτεύς . ὀνόματα κύρια. Φαρμουθί . ὁ ἀπρίλλιος μὴν παρὰ Ῥωμαίοις. Φαρισαῖοι . οὗτοι ἄκραν ἀρετὴν ἐπετήδευον. ἐνήστευον γὰρ δις τοῦ σαββάτου, δευτέραν καὶ πέμπτην· ἀπεδεκάζον τὴν δεκάτῳσιν· ἀπαρχὰς ἐδίδων τριακοντάδας τὲ καὶ πεντηκοντάδας· τὰς δὲ θυσίας καὶ τὰς εὐχὰς ἀσφαλεστάτας ἀπετίγγον· ἐκάθευδον δὲ ἐπὶ στενῶν σανίδων ἢ ἐπ' ἀκανθῶν ἢ ἐπὶ καχλήκων, διὰ τὸ δῆθεν μὴ παθεῖν τι σωματικόν, ἢ κλαπῆναι δι' ὀνειράτων καὶ εἰς ῥύσιν πεσεῖν σώματος. ἀλλὰ γὰρ καὶ εἰμαρμένη καὶ ἀστρονομία παρ' αὐτοῖς
- phi 1794 σφόδρα ἐχρημάτιζεν. ἐλέγοντο δὲ φαρισαῖοι διὰ τὸ ἀφωρισμένοι εἶναι ἀπὸ τῶν ἄλλων διὰ τὴν νεμομισμένην παρ' αὐτοῖς ἀκριβεστάτην πολιτείαν. φαρὲς γὰρ κατὰ τὴν ἑβραϊδα γλῶτταν ἀφορισμὸς ἐρμηνεύεται, ἢ διακοπή· διέκοψε γὰρ τὴν φυσικὴν τάξιν ὁ φαρὲς. * Φασέκ . κατὰ Ἰουδαίους τὸ λεγόμενον φάσκα, ὅπερ δηλοῖ τὴν ἐξ Αἰγύπτου διάβασιν. * Φαρυγγίνδην . ὡς ἀριστίνδην. σκώπτοντες γὰρ τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν οἱ Ἀττικοὶ οὕτως λέγουσι. † Φάσις . φήμη· λόγος· φωνή. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς ἐνδοτέρας τῆς Σκυθίας οὕτω καλούμενος Φάσις, ὃς λέγεται Φεισών.† † Φατειός . ὁ λεχθῆναι δυνάμενος.† † Φαινόμενον κυρίως λέγεται τὸ τῇ ὄψει ἀντιληπτόν. ὅθεν διαφανῇ σώματα μόνον κυρίως τὰ δίοπτα λέγεται.† Φαῦλος . πονηρός. ἐλάχιστος κακός. παρὰ τὸ φῶ, τὸ φαίνω, φαύσω, φαῦλος, ὡς παύσω παῦλος, ὁ ἐπ' αἰσχροῖς πράγμασι διάδηλος καὶ φανερός. Φαωφί . Ἑβραϊκὸν ὄνομα. καὶ μηνός. Φάλανθοι . οἱ φαλακροί. ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.
- phi 1795 Φαλακρός . ὁ τὸ ἄκρον ἔχων φαλόν. ἢ παρὰ τὸ φάος φάλων. (Θηλυκόν.) Φαγέδαινα . νόσος λοιμική. Φάλαγγες . στίχες, τάξεις. οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὀπλιτικὸν πλῆθος. οἶον πέλανες τινὲς οὔσαι. παρὰ τὸ πέλας, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς ἀλλήλων. † Φαλέη . τὰ πετρώδη.† Φαληριόεσσα . εὐτραφής. καὶ Φάληρα, τόπος. Φαλκωνίλλα . κύριον. Φαντασία . δύναμις φαντασιῶν ἀνατυπωτική· ἢ πάθος τῆς ἀλόγου ψυχῆς ὑπὸ φανταστοῦ τινὸς γινόμενον. † ἢ ἡ περὶ τῶν ἐν τῷ ἡγεμονικῷ τύπῳ τῆς φανταστικῆς δυνάμεως ἐνέργεια.† Φάραγξ . ἀπὸ σπαράσσω, σπάραξ, καὶ τροπῇ φάραγξ. ἔστι δὲ τὸ ἀπόσπασμα τῆς γῆς· ἢ τὸ χάσμα καὶ ἡ κοιλάς. Φαρέτρα . βελοθήκη. ἀπὸ τοῦ φέρειν καὶ κομίζειν τὰ τιτρώσκοντα. Φαρέα καὶ Φαρίν . πόλις.
- phi 1796 Φαεσίμβροτος . ἡ φῶς τοῖς ἀνθρώποις φέρουσα. Φάσις . φήμη, λόγος. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς ἐνδοτέρας τῆς Σκυθίας, οὕτω καλούμενος. φάσις λέγεται καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅτε τις ἀποφαίνεται τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ὀρφανῶν οἰκῶν τῶν ἐπιτροπευομένων· ἔφαινε αὐτὸν ὁ βουλούμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα. Φαῦσις . αὐγὴ· φέγγος· λαμπρότης. Φαυλία . ὁ κότινος. καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας. Φατρία . συγγένεια. σύνταγμα. ἢ κακοθελὲς διαβούλιον. καὶ συμφωνία τινῶν ἐπὶ πράξεσι φαύλαις. κυρίως δὲ φατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. Φαρέτρα . παρὰ τὸ φέρειν καὶ κομίζειν τὰ τιτρώσκοντα. Φάτνη . παρὰ τὸ φαγεῖν φάγη καὶ φάτνη τροπῇ τοῦ γ εἰς τ . ἢ παρὰ τὸ πατῶ, τὸ ἐσθίω, πάτνη καὶ φάτνη. (Οὐδέτερον.) Φαγύλιον . μαρσίπιον.

- phi 1797 Φαιδρόν . τερπνόν, χαριοπρόσωπον. Φαικάσιον . τὸ υπόδημα. † Φαινόλιον . ἱμάτιον ἢ ἀρχιερατικὸς χιτῶν. † Φαίον . τὸ μέσον λευκοῦ καὶ μέλανος. Φαινώματα . τὰ φαντασίαν ἀποτελοῦντα, οὐ μέντοι ὄντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ. Φάη . οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι ἐξ αὐτῶν φῶς προχεῖται. Φαινόν . λαμπρόν. Φάλον . τὸ προμετωπίδιον ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας. εἰσὶ γάρ τινες ἥλοι λαμπροὶ ἔνεκα κόσμου τῆς περικεφαλαίας. φαλὸν γὰρ τὸ λαμπρόν. ὅθεν καὶ φαλακρὸς, ὁ ἔχων φάλιον τὸ κάρα. —κόρυθος φάλον—. Φαλαϊκὸν καὶ φαλαινόν . ποίημα †αὐτοσχέδιον. † Φανταστόν . τὸ τῇ φαντασίᾳ ὑποπίπτον. ὡς αἴσθησις καὶ αἰσθητόν. Φανταστικόν . δύναμις τῆς ἀλόγου ψυχῆς διὰ τῶν αἰσθητηρίων ἐνεργοῦσα.
- phi 1798 Φάρος . ἱμάτιον περιβόλαιον. ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι, οἷον φέρος τί ὄν. καὶ Φάρος ἡ νῆσος ἡ πρὸ τῆς Αἰγύπτου. [ἔχει δὲ καὶ ἄλλον λόγον ἐπὶ τοῦ προφαινομένου τοῖς πλέουσι πύργου. εἴτε παρὰ τὸ φῶς ἀνάπτειν τοῖς πλέουσιν. ἢ παρὰ τὸ φάω, φάσω, Φάρος. ὁ δὲ Μιλήσιος Ὡρος λέγει, ὅτι τῇ Καρία προσπελάσαντος Ἀλεξάνδρου ἡ Ἑλένη παρεκάλει τινὰ Φάρον κυβερνήτην, Κᾶρα τῷ γένει, διασῶσαι αὐτὴν εἰς Λακεδαίμονα. καὶ τοῦτον ἀπολαβόντα αὐτὴν ἀπορρίφῃναι εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα ὑπὸ ὄφεως πληγέντα ἀποθανεῖν. θάψασα δὲ, ἀπ' αὐτοῦ Φάρον ὠνόμασε.] Φάρμακον . παρὰ τὸ φέρειν ἄκος, φέρακον τί ὄν. ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ, παρὰ τὸ φέρειν ἄχος. Φάσματα . εἰδῶλα, φαντασίαι. Φασκώλιον . ἱμάτιον ἢ σακούλιον. Φάριον πέλαγος . τὸ ἐν Φάρῳ. Φατνώματα . σανιδώματα. Φάσγανον . ξίφος. παρὰ τὸ σφάζω, σφάσγανον καὶ ἐν ὑπερθέσει φάσγανον. [ἢ σπάγανον τί ὄν,
- phi 1799 παρὰ τὴν σπάσιν. ἢ παρὰ τὸ φᾶσθαι, ὃ ἐστι φονεύεσθαι.] Φαάνθη . ἐφάνη. καὶ φάανθεν, [ἀόριστος πρῶτος. ἔστι φαίνω, ὁ ἀόριστος πρῶτος ἐφάνθη, ἐφάνθη, καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐφάνθησαν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε φάανθεν.] Φάγωμεν . ἀνθυπότακτόν ἐστι. φάγομαι δὲ, μικρόν. Φαῖμεν . εἵπομεν. εὐκτικόν. ἔστι ῥῆμα φῶ, φᾶς ἢ μετοχή, φάντος, φαῖμεν. Φαίνω . ἀπὸ τοῦ φαείνω, ἀποβολῇ τοῦ ε , καὶ συναίρεσει τοῦ ι , φαίνω. ὡς αἰίρω, αἶρω. Φάναι . εἰ μὲν παροξύνοιο, βραχὺ τὸ α , καὶ ἔστιν ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ τῶν εἰς μι . εἰ δὲ περισπᾶται, μακρόν τὸ α , καὶ ἔστιν ἀόριστος δεύτερος τῆς ἐμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἀπὸ τοῦ φαίνω. σημαίνει δὲ τὸ εἰπεῖν. Φαρμάξας . ἱατρεύσας, ἀποστήσας. †ἀπατήσας. γοητεύσας. † Φαρμακοῦται . ἐπαστοῦται, καταγοητεύεται. φαρμακοῦται φαρμακευομένη. παρὰ [σοφοῦ.]
- phi 1800 Φάσθαι . φημί, ὁ μέλλων φήσω, ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος ἔφην, ἔφασο, ἔφατο, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον φάσθαι. Φαυλίζει . εὐτελίζει. ἢ διάδηλον καὶ φανερόν ποιεῖ τοῖς αἰσχροῖς πράγμασι. Φαρυγγίζειν . ἀπὸ τοῦ φάρυγξ. τὸ δὲ φάρυγξ ἀπὸ τοῦ φέρω, δι' οὗ φέρεται τὸ πνεῦμα. καὶ ἔστι παρώνυμον. φέρω, φέρος καὶ φάρος, κάκ τούτου φάρυγξ. Ὡρος δὲ λέγει, δι' ἧς φέρεται ἡ ἰγγή, τουτέστιν ἡ φωνή. (Ἐπίρρημα.) Φαλαγγηδόν . κατὰ τάξιν. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Φειδωλός . ἀνελεήμων· σκιφός. ὡς ἁμαρτῶ ἁμαρτωλός, οὕτω φείδομαι φειδωλός. Φειδήλιος· Φειδύλος· Φειδίας· Φειδιππίδης . ὀνόματα κύρια. Φεισών . ποταμός. καὶ Φεινείος. Φέρτερος . βελτίων· ἰσχυρότερος.
- phi 1801 Φέριστος . κράτιστος· ἔξοχος. Φερεσάκης . ὁ ἀσπίδα φέρων. [Φερέοικος . ὁ κοχλίας.] [Φερεφάτης . ὁ τὰς μαντείας φέρων.] Φερέγγυος . ἀξιόπιστος, ἐγγυητής. Φερεζαῖοι . ἔθνος. Φερέσβιος . ὁ ζωοποιός. φερέβιος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς φερέσβιος. Φεραυγής . λαμπρός. τὸν φεραυγῇ φωσφόρον. † Φέροξ . βαρβαρικὸν ὄνομα. † Φέναξ . ὁ ἀπατεών. Φέψαλος . ὁ σπινθήρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. Φελώνην . ἱμάτιον ἐνταῦθα λέγει ὁ Ἀπόστολος. τινὲς δὲ τὸ γλωσσοκόμον, ἔνθα τὰ βιβλία ἔκειτο. τί δὲ αὐτῷ τῶν βιβλίων ἔδει, μέλλοντι ἀποδημεῖν πρὸς θεόν; (Θηλυκόν.) Φειά . πόλις. [Φειδήνη . πόλις.]

phi 1802

Φειδῶ . πρόνοια. φεισμονή. εὐσπλαγχνία. ἐλεημοσύνη. σημαίνει δὲ καὶ τὴν φροντίδα.
 [Ὅμηρος· οὐ γάρ τις φειδῶ νεκύων κατατεθνηώτων γίνεται—.] Φενάκη . ἡ ἀπάτη. Φεραί .
 πόλις. Φέρμη . πόλις. καὶ Φέργη. Φέρνη . ἡ προῖξ. παρὰ τὸ φέρειν ὄνησιν, ἢ ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι
 αὐτήν. τινὲς φερνὴ γράφουσιν. (Οὐδέτερον.) Φεῖδειον ἔργον . τὸ τοῦ Φειδίου. Φελλέα . τὰ
 πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία. ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέου. Φελόνιον Φέρετρον .
 ἡ τῶν νεκρῶν κλίνη. Φέριστον . τὸ ἐξοχώτατον, κάλλιστον καὶ θαυμαστόν. † Φέρνιον . ἡ
 σπυρίς. † Φευκτόν . μισητόν, φυγῆς ἄξιον.

phi 1803 (†) (Ῥῆμα.) Φεῖδομαι . παρὰ τὸ φεύγειν τὸ δοῦναι. ἢ παρὰ τὸ φεύδω, καὶ μόνον φεύδομαι καὶ
 τροπῇ τοῦ υ εἰς ι φεῖδομαι. Φένω . τὸ φονεύω. φαίνω δὲ, τὸ λάμπω καὶ δεικνύω, δίφθογγον.
 Φενακίζειν . τὸ ἀπατᾶν. ὅπερ οἱ ἀρχαῖοι φηνίζειν ἔλεγον. πεποίηται τὸ ὄνομα κατ' ἐναλλαγὴν
 γράμματος, παρὰ τὴν πηνίκην. ἡ δὲ ἐστὶ περίθετος κόμη διαπατώσα τοὺς πολλοὺς. ἢ παρὰ τὸ
 φηλοῦν πεποίηται [ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀπατᾶν]. καὶ φήληκας δὲ φαμέν τὰ διαπατῶντα τὰς ὄψεις
 σῦκα, ὡς εἴη πέπειρα. Φειδαλφитῶ . τὸ τῶν ἀλεύρων φεῖδομαι. Φέρβειν . τρέφειν. Φέροντας .
 ἀντὶ τοῦ λαμβάνοντας, οὕτως Ἀριστοφάνης. (Ἐπίρρημα.) Φεῦ . σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα.
 Φειδωμένως . φειδωλῶς σκνιφῶς. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Φηγεύς . κύριον. Φήγιнос .
 δρύϊνος.

phi 1804 Φηγός . ἡ δρυς. ἢ πεύκη. Φήληκας . τὰ διαπατῶντα τὰς ὄψεις σῦκα, ὡς εἴη πέπειρα. ἀπὸ τοῦ
 φηλῶ, τὸ ἀπατῶ. καὶ φήληξ, ὁ ἀπατεών, καὶ φηλήτης. Φηνέας . κύριον. † Φῆνος . ὄνομα
 ποταμοῦ. τὸ δὲ ἐπίθετον ὁ .. δηλῶν δὲ τὸν λαμπρόν, ἀπὸ τοῦ φανὶς γέγονε. † Φῆστος Φήσιнос .
 ὀνόματα κύρια. (Θηλυκόν.) Φηδήλα . πόλις. Φηνόη . κύριον. Φήνη . ζῶον πετόμενον. Φήμη .
 λόγος, ἀγγελία. Φηρά . πόλις. καὶ Φηρή. καὶ Φηρωνία. καὶ Φηρήτης, τοπικόν. † Φηρίς . ἡ τροφὴ
 θεῶν. † (Οὐδέτερον.) Φήγιον . τόπος. Φήνειον . ὄρος. (Ῥῆμα.) Φημί . τὸ λέγω. ἀπὸ τοῦ φῶ, τὸ
 λέγω. Φῆναι . δεῖξαι. φῆναι ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. [ἢ δεῦτερος ἀόριστός ἐστιν, ὡς ἔστιν στῆναι, ἢ
 πρῶτος, ὡς ἔφην, φάναι καὶ ἰωνικῶς φῆναι, ὡς τὸ μιάναι, μιῆναι.]

phi 1805 Φηλῆσαι . ἀπατῆσαι. καὶ φηλῶ. Φῆς . Ἀρίσταρχος περισπᾶ, ἵν' ἢ ἐκ τοῦ ἔφης. διὸ καὶ χωρὶς τοῦ ι
 γράφεται. σημαίνει δὲ τὸ λέγεις. φῆς σὺν τῷ ι. φημί. φῆς ἔχει τὸ ι καθ' ἱστορίαν ἡγουν κατὰ
 παράδοσιν. τότε γὰρ τῇ ἱστορίᾳ χρώμεθα, ἡνίκα τι κατὰ παράδοσιν γράφεται. ὥσπερ τὸ,
 Σκεῖρων. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ φῆς περισπᾶ καὶ τὸ ι οὐ γράφει· λέγει γὰρ, ἐὰν εἶχε τὸ ι, ἐνεστῶς
 ὠφείλεν εἶναι. Φῆσιν . ἡνίκα προπερισπᾶται, ἔχει τὸ ι. ἔστι δὲ, ἐὰν φῶ, ἐὰν φῆς, ἐὰν φῆ, καὶ ἐπ'
 ἐκτάσει τῆς σι συλλαβῆς, ἐὰν φῆσι, καὶ φυλάττει τὸ ι. πρόσκειται ἡνίκα προπερισπᾶται. ἡνίκα
 δὲ ὀξύνεται, οὐκ ἔχει τὸ ι, οἷον φησίν. φῆσιν ἐλεύσεσθαι. Φήσειν . ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. καὶ φῆσαι. Τὸ
 Φ μετὰ τοῦ Θ. (Ἀρσενικόν.) Φθεῦϊς . κύριον. Φθεῖρα . ἀπὸ τοῦ φθεῖρω γέγονε φθεῖρ, ὁ ἀπὸ
 φθορᾶς σωματικῆς γινόμενος. Φθῖος . κύριον. Φθισήνωρ . [κύριον.] ἔστι δὲ καὶ ὁ τοὺς ἄνδρας
 ἀναιρῶν καὶ διαφθεύων. Φθισικός . φθοῖς. κύρια. Φθόνος . πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τοῦ πέλας εὐ-

phi 1806 πραγμα. παρὰ τὸ φθάνειν. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος. εἰ δὲ βάσκανος, παρὰ τὸ τοῖς φάεσι καίνειν.
 ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ φόνος, πλεονασμῶ τοῦ θ. Φθογγήεις . παρὰ τὸ φθογγή, τὸ δὲ φθογγή παρὰ τὸ
 φθέγγω. τὸ ο μικρὸν διατί; τὰ ἔχοντα τὸ ε ἐγκείμενον, ἐν τοῖς ῥήμασιν, ἔχουσιν τὸ ο
 ἀντιπαρακείμενον. (Θηλυκόν.) Φθίσις . ἡ φθορὰ, ἢ νόσος τις. Φθία . πόλις. οἱ πολῖται Φθιώται
 καὶ Φθῖοι. Φθινάς . νόσος. Φθινοπωρίς . ἡ κολυμβιάς ἐλαία. Φθισίμβροτον . διαφθεύρουσαν τὸν
 ἄνδρα. φθίω, φθίσω, φθισίμβροτον. Φθόη . ἡ νῦν φθίσις λεγομένη. ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος
 ἀγωγῆς. Φθοῖς . εἶδος πλακοῦντος. τὸ πληθυντικὸν τὰς φθοῖς. † Φθορά . ἐστὶ κίνησις ἐκ τοῦ
 ὄντος εἰς τὸ μὴ εἶναι. † Φθορά . ἡ διάζευξις τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος. διαφθορά, ὅταν ἄλλη
 οὐσία δι' ἑτέρας ἀφανίζεται, ὥσπερ τὸ σῶμα ἀπὸ τῶν σκωλήκων. καταφθορά, ἡ παντελὴς
 ἀπώλεια. εἴρηται μὲν ἡ φθορὰ κατὰ δύο τρόπους ἐν τῇ γραφῇ· τουτέστι σωματικῶς καὶ

ψυχικῶς. ὥς ὅταν λέγῃ· καὶ εἶδε κύριος ὁ θεὸς τὴν γῆν, καὶ ἦν κατεφθαρμένη τῇ ἁμαρτίᾳ. καὶ πάλιν περὶ ἄν-

phi 1807 θρώπων, ὅτι διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. λοιπὸν ἡνίκα ἀκούσης διδασκάλου λέγοντος, ἄφθαρτον τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ σταυροῦ ὑπάρχειν, νόμισον, ὅτι κατὰ φθορὰν τῆς ἁμαρτίας λέγει αὐτὸ ἄφθαρτον ἥτοι ἀμίαντον, καὶ οὐ κατὰ λεπτότητα τινὰ καὶ ἀλλοτριότητα τῶν ἡμετέρων σωμάτων. ἄφθαρτον γὰρ κυρίως ἐστὶ τὸ ἀπαθὲς [καὶ ἄϋλον] καὶ ἀψηλάφητον. ἄφθαρτον ἐστὶ τὸ ὑφ' ἐτέρας οὐσίας βλαβῆναι μὴ δυνάμενον. ἄφθαρτον ἐστὶ τὸ κατὰ πάντα ἄρρυστον καὶ ἀνενδεδῆς καὶ ἄτρωτον. τὸ δὲ πανάγιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ πέπονθε καὶ ἐτρώθη τοῖς ἥλοις καὶ τῇ λόγχῃ, καὶ αἷμα καὶ ὕδωρ ἐξήγαγε, καὶ ἐκ ζωῆς νεκρὸν γέγονε. φθαρτὸν δὲ ἐστὶ πᾶν τὸ τοῦ θανάτου δεκτικόν, καὶ ζωῆς χωριστικόν. φθορὰ δὲ φύσεως ἐστίν, ὥς φησιν ὁ τὰ θεῖα πολὺς Διονύσιος, ἀσθένειά τε καὶ ἔλλειψις τῶν φυσικῶν ἕξεων τε καὶ ἐνεργειῶν καὶ δυνάμεων. τινὲς δὲ εἶπον, ὅτι δυνάμει μὲν φθαρτὸν ἦν τὸ πανάγιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τουτέστι δεκτικὸν φθορᾶς· ἐνεργείᾳ δὲ διετηρήθη ἐν τῷ μνήματι ὑπὸ τῆς θεότητος τοῦ λόγου ἄφθαρτον. φθορὰ, λύσις τῆς συνεχείας τοῦ φυσικοῦ εἶδους. οὐ ταυτὸν δὲ φθορὰ καὶ φθαρτὴ οὐσία. ἡ μὲν γὰρ φθορὰ καὶ διάλυσιν σημαίνει τῶν συντεθέντων καὶ ἡρμοσμένων· ἡ δὲ φθαρτὴ οὐσία τὸ ὑποκείμενον δημοῖ πράγμα, ᾧ καὶ ἡ φθορὰ ἐνδεχομένως ἐπισυμβαίνει. (Οὐδέτερον.) Φθέγμα . Ὡρος ὁ Μιλήσιος δι' ἐνὸς γ· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ δύο. καὶ ἴσως παρὰ τὸ φθέγγομαι. Φθιτόν . τὸ φθαρτόν. φθινόπωρον.

phi 1808 † Φθινόπωρον . χρόνος, ἐν ᾧ τὸ ξηρὸν ἐπικρατεῖ.† (Ρῆμα.) Φθάνει . προΐκνεται· προλαμβάνει. παρὰ τὸ φθίνω. Φθάμενος . φθάσας. ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθῆμι, ὁ παθητικὸς ἐνεστώς φθάμαι. τὸ δὲ φθῶ ἀπὸ τοῦ φθίω, τὸ φθείρω. οἱ γὰρ καταλαμβάνοντες φθείρουσι τὸν δρόμον, καὶ ἐλαττοῦσι τὸ καταλαμβάνειν. Φθάσαντα . ἐγγίσαντα. Φθαίησι . φθάσει. Φθέγγεσθαι . πλεονασμῷ τοῦ θ. ἐστὶ παρὰ τὸ φέγγος, ὃ ἐστὶ φῶς. παρὰ τὸ εἰς φῶς τὰ τοῦ νοῦ ἄγειν. Φθίω . τὸ φθείρω. Φθίνει . καὶ φθινύθω, τὸ φθείρω. Φθίμενος . πεφθαρκώς. ἀπὸ τοῦ φθίμι, ἡ μετοχὴ φθίμενος. Φθῶ . τὸ καταλαμβάνω. Ὅμηρος· φθῆ σε τέλος θανάτοιο— ἀντὶ τοῦ καταλάβοι σε. Φθαρή . μετενεχθῆ. καὶ ὁ Ἀπόστολος· μήπως φθαρή τὰ νοήματα ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς Χριστόν. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Φιαρός . ὁ λαμπρός. παρὰ τὸ φάος. καὶ φιαρῆ. φιαρῆ τῆμος ἄνεσχεν ἔως. Φιλομειδής . ὁ φιλόγελως. Φιλαπεχθήμων . ὁ ἔχων πρὸς τοὺς φίλους μισητῶς. Φίλερις . μάχιμος. φιλόναικος. ἀναιδής.

phi 1809 Φιλέταιρος . ὁ τοὺς φίλους ἀγαπῶν. Φιλέσιος . κύριον, ἢ καὶ ὁ φιλοπαίγμων. ἔψια γὰρ τὰ ἀπὸ λόγων παίγνια. Φίλοιφος . ὁ πόρνος. Φιλοπότης . ὁ φιλῶν πότους καὶ συμπόσια. φιλοπώτης δὲ, ὁ φιλῶν πολλὰ πίνειν, μέγα. Φίλαυτος . ὁ κενόδοξος· ὁ ἑαυτὸν δῆθεν φιλῶν καὶ πάντα πράττων ἑαυτοῦ χάριν. καὶ φιλαυτία, ἡ τοῦ σώματος ἄλογος φιλία. τὸ φίλαυτος καὶ φιλαυτία παρ' οὐδενὶ τῶν ἐλλογίμων. οὐκ οἶδας, τί λέγεις, ἄνθρωπε. τίς γὰρ ἐλλογιμώτερος τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἢ τοῦ ἁγίου Μαξίμου; Φιμός . ὁ χαλινός. παρὰ τὸ σφίγγω, σφιγγός, σφιγμός καὶ φιμός. Φινεές . κύριον. Φίσκος . δημόσιον ταμιεῖον. Φιτρός . ὁ κορμός. παρὰ τὸ φυτὸν φυτερός καὶ φιτρός τροπὴ τοῦ υ εἰς ι . Φιλήδονοι . οἱ ἀντικαταλασσόμενοι τοῦ θεοῦ πόθου τὸ αἰσχρόν. ὁ Ἀπόστολος· φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι. Φίλος . παρὰ τὸ πίνω πίνος καὶ φίλος. (Θηλυκόν.) Φιάλη . τὸ ποτήριον. Φιάλις . τόπος.

phi 1810 Φιλαδέλφεια . πόλις. φιλαδελφία δὲ, ι. Φιλοτησία . δεξίωσις, φιλία. ἢ ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιῶν, τὸ λοιπὸν παράσχοι φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος. Φιλοτιμία . δωρεά. λέγεται καὶ ἡ μεγαλοψυχία. ἢ ἡ κενοδοξία. ἀπὸ τοῦ φιλεῖν τὴν τιμὴν. Φιλοπονία . ἡ σπουδαία ἐργασία. Φιλοφροσύνη . δεξίωσις. Φιλομήλα . ὄνομα ἰχθύος. Φίλυρα . τόπος. καὶ φυτὸν ἔχον φλοιὸν βίβλῳ παπύρου ὅμοιον. † Φιλόστοργοι . φιλίαν τηροῦντες.† Φιάλη . παρὰ τὸ πίνω, [κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς φ , πιάλη τις οὔσα.] (Οὐδέτερον.) Φιδίτειον .

τόπος. [Φιδίτια δέ, έορτή, ιώτα .] [Φιλομήλιον . τόπος.] Φιλητόν . αγαπητόν, αγαθόν· ήδύ·
χρήσιμον. Φίκιον . ὄρος. Φιμινάλια . βρακία. περίσκελλα. Φίτυμα . γέννημα. καί φίτυσις.
Φίλτρον . από τοῦ φίλω, βαρυτόνως, φίλτρον. ή από τοῦ φιλω, φίλητρον, καί έν συγκοπῇ
φίλτρον.

phi 1811 Φίλτερον . από τοῦ φίλος, φιλώτερος, έξ οὔ καί τὸ θηλυκὸν φιλωτέρα, τὸ οὐδέτερον
φιλώτερον, καί κατὰ συγκοπὴν φίλτερον. πᾶν δέ συγκριτικὸν εἰς ρος λήγον ὑπέρ δύο
συλλαβὰς έστι. τὸ μέντοι φίλτερον, καίτοι ὑπέρ δύο συλλαβὰς ὄν, διαφωνεῖ ὡς πρὸς τὰ
συγκριτικά. Φιλόσοφον καί φιλοσοφία . ήθῶν κατόρθωσις μετὰ δόξης τῆς περὶ τῶν ὄντων
εὐσεβοῦς. Φίλον, φίλος καί φιλία . φίλον έστι τὸ προσφιλές· φίλος δέ ὁ βουλευόμενος καί
πράττων τὰ αγαθὰ τῷ φίλω, ή τὰ φαινόμενα εκείνου ένεκα, ή ὁ συναλγῶν καί συχαίρων τῷ
φίλω, ή ὁ φιλῶν καί ἀντιφιλούμενος. φίλος δέ εἴρηται ἀπὸ τοῦ γινομένου κατὰ τὸ φιλεῖν
ήχου. τὴν φιλίαν οἱ παλαιοὶ εἰς τρία τινὰ διεῖλοντο εἶδη. καί τὸ μὲν αὐτῆς διὰ τὸ ήδύ· τὸ δέ διὰ
τὸ χρήσιμον· τὸ δέ δι' αὐτὸ τὸ καλὸν εἶπον συνίστασθαι. καί τὰ μὲν δύο τῆς φιλίας εἶδη, τῆς τε
διὰ τὸ ήδύ καί τὸ χρήσιμον, μὴ πάνυ συμπαραμένειν. καί εἰκότως τῶν γὰρ φιλητῶν
έκλελοιπότην, τοιαῦτα γὰρ πάντα τῆς ροῆς έκγονα, ἀνάγκη τούτοις καί τὴν φιλίαν
συνδιαλύεσθαι. τὴν δέ γε διὰ τὸ καλὸν φιλίαν, έπειδὴ μόνιμον τῷ φιλητῷ συμπαραεκτείνεσθαι
πάντως ἀκόλουθον. Φῖ . τὸ στοιχεῖον. φαῖον γὰρ τὸ μέλαν· μέλαν

phi 1812 δέ έστι τὸ σκοτεινόν. οὔτω καί τοῦτο κατὰ τὴν έκφώνησιν κακόφωνόν έστι. (Ῥῆμα.)
Φιλοφρονηθῆναι . δεξιωθῆναι. Φιλοκρινεῖ . δικάζει, καί έξετάζει περιέργως. Φιλοτιμεῖται .
έπιδαφιλεῖται· μεγαλοφρονεῖ· σπουδάζει· αγαπᾷ. Φιλοσοφεῖν . σπουδάζειν. ή πονεῖν. ή
ήσυχάζειν. Φιλεῖ . αγαπᾷ. καί ἀντὶ τοῦ τέρεται. φιλεῖ γὰρ πως. Φίλοι . ἀντὶ τοῦ φιλοφρόνησον
καί φίλησον. Ὅμηρος· —νῦν αὐτέ με φίλοι, Ἀθήνη. Φιτύω . τὸ γεννῶ καί τὸ φυτεύω. ἀπὸ τοῦ
φυτεύω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε τοῦ έν τῇ παραληγούσῃ, καί τροπῇ τοῦ υ εἰς ι τοῦ έν τῇ ἀρχούσῃ.
Φιλοτιμούμεθα . ή σπουδάζομεν, ή καυχώμεθα. οὔτως ὁ Ἀπόστολος· διὸ καί φιλοτιμούμεθα,
εἴτε ένδημοῦντες εἴτε έκδημοῦντες. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Φλαμίνιος . ὄνομα κύριον.
Φλεγίας . ὄνομα ἀετοῦ. Φλεγύας . έθνικόν. καί Φλέγυες.

phi 1813 Φλήναφος . φλύαρος μωρολόγος. παρὰ τὸ φλύω, τὸ ἀναζέω. [—ἀνὰ δ' έφλυε καλὰ ρέεθρα.
φλέω οὔν καί φλύω, ὡς ρέω, ρύω, έξ οὔ καί ρύσις καί ρύαξ. παρὰ δέ τὸ φλέω γίνεται φλενὸς
ὄνομα, ὡς τέρπνω, τερπνός, καί μεταθέσει τοῦ ε εἰς η φληνός, τοῦτο δέ προσλαβὼν τὸ φῶ
ῤῆμα, ὃ σημαίνει τὸ λέγω, ἀφ' οὔ τὸ φημι, ἀποδείκνυσι ῤῆμα, τὸ φληναφῶ, ὄνομα δέ, τὸ
φλήναφος.] Φλογμός . καῦμα. Φλοῖσβος . ή ταραχή. καί ὁ ήχος τῆς θαλάσσης. καί φλοισμός
ὁμοίως. Φλοιός . τὸ φλούδιον. Φλόνος . φυτόν. καί φλώμος, βοτάνη, ή καί ἀντὶ τοῦ έλλυχνίου
χρῶνται. ή αὐτὴ δέ καί θρυαλλίς. Αἰλιανός· έμβαλὼν δέ εἰς τὴν λίμνην φλώμου φύλλα ή
κάρυα, ἀπώλεσε τοὺς γυρίνους ὁ τῶν μελισσῶν δεσπότης ῤᾷστα. Φλῶρος, Φλωράτιος καί
Φλωρέντιος . ὀνόματα κύρια. Φλογμός . ή φλεγμονή παρὰ τῷ Γαληνῷ. φησὶ δέ καί ὁ Ψελλός·
φλογμός έστιν ή φλεγμονή, χελύσειν δέ τὸ δήσειν.

phi 1814 (1) (θηλυκόν.) Φλέβες . ἀπὸ τοῦ τὸν χυμωδέστερον χυμὸν περιέχειν, τουτέστι τοῦ αἵματος. φλέβες
οὔν παρὰ τὸ δι' αὐτῶν βαίνειν τὸ φλογῶδες. Φλεδονεῖα . πόλις. φλεδονεῖα καί ή φλυαρία, ἀπὸ
τοῦ φλεδονεύω. φλεδονεῖα καί φλεδονεύεται ἀπὸ τοῦ φλύω. καί φλεδῶν, ή φλυαρία, ἀπὸ τοῦ
φλέω, ὃ καί φλύω λέγεται. Φλιοῦς . πόλις. Φλιά . παρὰ τὸ θλίβω, θλίψω, θλιά καί φλιά. ὡς
θηρσί, [φηρσί.] φλιά δέ έστι τὸ πλάγιον τῆς θύρας. ή παραστάς, ὅπου τίς ἴσταται καί
έπερείδεται. Φλόγεια γλῶσσα . φλόγιον δέ, πῦρ, ι . Φλυκτίδες . τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα. ὁ
καλούμενος ἄνθραξ. ή ή ὄγκωσις. Φλύκταιναι . φυμαλίδες. ή τὰ έκ τοῦ ὑετοῦ γεγόμενα
οιδήματα. Φλωρεντεῖα . πόλις. Φλωρεντία δέ, κύριον, ιώτα. Φλεγμονή . ὄγκος πυρώδης,

συρρύνεντων ἐπὶ τὸ ἀσθενὲς μέρος τῶν ὑγρῶν καὶ τῇ παρὰ φύσιν θερμασίᾳ φλεγόντων τὸ πεπονθός. (Οὐδέτερον.) Φλαῦρον . κοῦφον, ἢ τὸ μικρὸν κακόν. [φαῦλον δέ, τὸ μέγα κακόν.]

phi 1815 Φλέγμα . παρὰ τὸ φλέγω, φλέξω, φλέγμα κατὰ ἀντίφρασιν· ψυχρότατον γάρ ἐστι. †τὸ φλέγμα ἀναλογεῖ τῷ ὕδατι, ψυχρὸν ὄν καὶ ὑγρόν.† Φλέσιον . τόπος. Φλόγιον πῦρ . τὸ φλέγον. φλόγειον δὲ ἄρμα, καὶ φλόγειαι γλῶσσαι, δίφθογγον. Φλέγμα . ἢ πύρωσις. τοῦ Ψελλοῦ· τινὲς δὲ καὶ τὴν πύρωσιν ὀνομάζουσι φλέγμα. Φλᾶν . καταθλάττειν. Φλεβάζοντες . βρύοντες, ἀπὸ τοῦ φλέω. ἢ ἀπὸ τῶν φλεβῶν. Φλέγει . καίει καὶ φλέει. Φλεδονῶ . φλυαρῶ. καὶ φλεδονεύεται. Φλοιοδύμενος . καιόμενος, βρασσόμενος. Φλύειν . καίειν, ἀναζεῖν. ὅθεν ἡ ἐκ θερμότητος ἀνάξεις λέγεται φλυκτὸς, ὡς ἀπὸ τοῦ φλύω. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Φνί . κύριον. φνει δὲ, μίμημα φωνῆς, δίφθογγον. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Φόβος . προσδοκία κακοῦ, ἢ συστολὴ δειλίας ἀπροσδοκήτου. φόβος θεῖος ἐστὶ τῆς μελλούσης ἐπὶ

phi 1816 πλημμελήμασι τιμωρίας προφυλακτικὴ ἐπὶ παρόντι κακῷ μεταμέλεια. ἰστέον, ὅτι διαιρεῖται ὁ φόβος εἰς ἕξ· εἰς ὅκνον· εἰς αἰδῶ· εἰς αἰσχύνην· εἰς κατάπληξιν· εἰς ἔκπληξιν, καὶ εἰς ἀγωνίαν. ὅκνος μὲν οὖν ἐστὶ φόβος μελλούσης ἐνεργείας· αἰδῶς δὲ φόβος ἐπὶ προσδοκίᾳ ψόγου· κάλλιστον δὲ τοῦτο τὸ πάθος· αἰσχύνη δὲ φόβος ἐπὶ αἰσχυρῷ πεπραγμένῳ· οὐδὲ τοῦτο ἀνέλπιστον εἰς σωτηρίαν· κατάπληξις δὲ φόβος ἐξ ἀσυνήθους φαντασίας· ἀγωνία δὲ φόβος διαπτώσεως ἡγουν ἀποτυχίας· φοβούμενοι γὰρ ἀποτυχεῖν τῆς πράξεως ἀγωνιοῦμεν. Φοῖβος . ὁ Ἀπόλλων. ἢ μάντις. ἢ καθαρός. παρὰ τὸ φάος καὶ τὸ βίος· ὅ ἐστιν ὁ λαμπρὸν τόξον ἔχων. ἢ παρὰ τὸ φάος καὶ τὸν βίον. ἢ παρὰ τὸ φοιβάξιν, ἡγουν μαντεύεσθαι. [οἱ δὲ παρὰ τὸ φοίβας, ὃ σημαίνει τὰς κόμας. καὶ Φοιβήϊος, καὶ Φοιβίδας, καὶ Φοιβιάδης.] Φοιδέρατος . ἀζίωμα. Φοιβόληπτος . ὁ μαινόμενος. Φοινικελίτης . ὁ ἀπατεών. Φοίνικες . πρότερον Φοίνικες ὥκουν ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, κάντεῦθεν αὐτοῖς τὸ Φοινίκων ὄνομα· φοινικῇ γὰρ τὴν χροιάν ἀπὸ τῶν παρακειμένων αὐτῇ πετρῶν πορφυρῶν οὐσῶν. διὸ καὶ ἐρυθρὰ λέγεται. ἐντεῦθεν μεταστάντες καὶ Συ-

phi 1817 ρίας τὰ κατὰ θάλασσαν κατασχόντες ὁμοίως ἔκαλοῦντο Φοίνικες, οὐκέτι δὲ ἐπωνύμως. παρὰ γοῦν τὸ φοινικὸν, τὸ ἐρυθρὸν ἢ πυρρὸν, γίνεται παρωνύμως Φοῖνιξ. Φοινός . ἐρυθρός· πυρρὸς φόνιος. ἢ μέλας. παρὰ τὸ φόνος φονὸς ὀξύτόνως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι φοινός. Φοιτηταί . μαθηταί. Φολιδωτός . λεπιδωτός. φολιδωτὸς χιτῶν. Φολκός . ὁ στραβός. παρὰ τὸ τὰ φάη παρέλκεσθαι. Φοντήϊος . κύριον. Φόνος . ἀπὸ τῆς φουσίσεως καὶ τοῦ ἤχου τοῦ γενομένου ἐν τῇ χύσει τοῦ αἵματος. ἢ παρὰ τὸ φένω, τὸ φονεύω. Φοξίδας . κύριον. Φοξός . ὁ ὀξυκέφαλος. ἢ ὁ διεστραμμένος τὰ φάη, ἢ τῷ φάει. ἢ παρὰ τὸ [τὰ] ἐν τῷ φάει καὶ τῷ πυρὶ ἐστραμμένα ἀγγεῖα ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι εἴρηται. ἀπὸ τῶν κεραμεικῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ φωτὸς ὠξυμένων, καθά φησι καὶ Σιμωνίδης· αὕτη δὲ φοξόχειλος Ἀργεῖη κύλιξ. Φορολόγος . ἀπαιτητής. Φόρτος . γόμος.

phi 1818 Φορμός . ὁ καλαθίσκος. ἢ ψίαθος. καὶ φορμίσκος. ἢ φορμίσκος τὸ σχοινίον. οἶμαι δὲ, τὸ ἐκ παπύρων λέγουσιν ἢ βρύλλων ἢ φοινίκων. Φόρκυς . δαίμων θαλάσσιος. παρὰ τὸ φέρεσθαι ὠκέως. ὡς καὶ Νηρέα παρὰ τὸ ῥαδίως ῥεῖν. Φοινήϊς . φονευτικός. καὶ φοῖτος, ἢ μανία, καὶ φοιτόληπτος, ὁ μαινόμενος. Φοινικιστής . ὁ βαφεύς. Φοῖνιξ . τὸ δένδρον. Φόνον . τὴν μέχρι ἀναιρήσεως κίνησιν λέγει ὁ Ἀπόστολος· μεστοὺς φθόνου, φόνου. (Θηλυκόν.) Φόβη . ἢ θριξ τῆς κεφαλῆς. παρὰ τὸ φοβεροὺς εἶναι τοὺς κομῶντας· οἱ γὰρ παλαιοὶ τῶν ἀνθρώπων οὕτω φοβερὰν ἐνόμιζον τὴν κόμην, ὥστε καὶ φόβην αὐτὴν προσηγόρευσαν. Φοβέστρα . ἢ ἄθλησις. Φοῖβαι . αἱ καθαφαὶ καὶ λαμπραὶ τρίχες. [παρὰ τὸ φάος καὶ τὸν φόβον. καὶ φοιβάδες αἱ κόμαι. ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τῆς φοιβαΐδος ἐστί.] Φοινίκη . ἢ Συρία ἀπὸ Φοίνικος τινὸς τὸ ὄνομα λαβοῦσα. Φοίνισσα . ἢ ἀπὸ Φοινίκης. † Φοιτεία . ἢ μάθησις.†

phi 1819

Φοιτία . ή πορεία. ἀπὸ τοῦ φοιτῶ, τὸ παραγίνομαι. φυτεία δὲ, ή φύτευσις, ψιλὸν καὶ δίφθογγον. Φολίδες . αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως. παρὰ τὸ λέπω, λεπὶς, ὑπερθέσει πολὺς, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ φολίς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ μικρὰ πτερὰ. Φόνοι . φόνοι καλοῦνται οἱ τόποι, ἔνθα τινὲς ἀναιροῦνται. Φονεῖα . ή φόνευσις. φονῆα δὲ, τὸν φονέα, η . Φορά . κίνησις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. ή ή ὁρμή. †περιφορὰ δὲ, ή ἐν αὐτῷ τόπῳ ὁρμή.† Φορβάδων . νομάδων. Φορβεία . ὁ χαλινός. ή καπίστριον. Φορίνη . τὸ ἀνθρώπινον δέρμα. παρὰ Ἀντιφῶντι. Φόρμιγξ . ή κιθάρα. παρὰ τὸ προηγῆσθαι τῆς οἴμης, ὅ ἐστι τῆς ὥδης, φόρμη καὶ φόρμιγξ. Φορτίς . ή φορταγωγὸς ναῦς. καὶ ὁ θεόλογος πλήρης παιδεύσεως ή φορτίς. τοῦτο λέγει· πλήρης τῶν καλῶν ἀγωγίμων ή τοῦ ἀγίου Βασιλείου ψυχῇ. (Οὐδέτερον.) Φοβερά . ὅσα ἐφ' ἐτέρων γινόμενα ή μέλλοντα ἐλεεινά ἐστι.

phi 1820 Φόβητρον . φόβημα. Φοινικοῦν . πυρρὸν ή μέλαν. Φοινικήϊα γράμματα . ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ εὐρόντος αὐτά. Φορητόν . ὑπομονητικόν. φορυτὸς δὲ, τὸ πλῆθος, ψιλόν. Φορεῖον . τὸ †βάσταγμα τὸ † οὕτω λεγόμενον. φώριον δὲ, κλέμμα, μέγα καὶ ι . Φοσσάτον . * ὁ στρατός. * (Ῥῆμα.) Φοιτῶ . ὁρμῶ, παραγίνομαι. [ὥς παρὰ τὸ πόρος πορῶ καὶ πορεύομαι παράγωγον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὁδὸς γίνεται ὁδῶ, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ ὁτῶ, καὶ πλεονασμῶ τοῦ φ καὶ ι φοιτῶ.] Φοινίξαι . αἰμάξαι. πυρῶσαι. βάψαι. ἀπὸ τοῦ φοίνικος, ὅτι πυρρὸς ἐστίν. ή ἀπὸ τοῦ φόνου. Φοδέραι . ὀρύξαι. † Φολύνει . πιμπλᾷ.† † Φολύσσω . ἐξαλείφω.† Φονῶντες . φοινικῶς πνέοντες ή φρονοῦντες. φωνοῦντες δὲ, ἀντὶ τοῦ βοῶντες, μέγα. Φορύνετο . τῷ αἵματι ἐφυρᾶτο, ἐμολύνετο. [καὶ φορύνω.]

phi 1821 Φορμοκοιτεῖν . τὸ ἐπὶ ψιάθου κεῖσθαι. Φόσαι . ὀρύξαι. Φουλκίζω Φόωντα . ψηλαφῶντα. οἱ δὲ λαμπρύνοντα. Ὅμηρος· καὶ ἀγκύλα τόξα φόωντα. (Ἐπίρρημα.) Φοράδην . φερόμενος· ὁρμητικῶς ή βαστακτικῶς. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Φράδμονος . τοῦ ἐμπείρου. Φράτορος . συγγενοῦς. Φράρης . κύριον. Φράτορες . διδάσκαλοι, πατέρες ή συγγενεῖς.

phi 1822 κατὰ τὴν Ῥωμαίων διάλεκτον. οἶμαι δὲ παρὰ τὸ φατρία, ή παρὰ τὸ φράζειν. Φραγμός . καὶ ὁ νόμος. τὸν νόμον ἀεὶ εἴωθεν ή θεία γραφή καλεῖν φραγμόν. ὥς τό· τί διεκόπη διὰ σὲ φραγμός. περὶ τοῦ νέου δὲ λαοῦ τοῦτο φασὶν εἰρησθαι· παραγενόμενος γὰρ οὗτος τὸν νόμον κατέλυσε. † Φρενὸλείπτος . ὁ ἀναίσθητος. ὁ δὲ φρόνιμος, η .† Φρεώρυξ καὶ φρεωρύχος . ὁ τὰ φρέατα ὀρύσσων. [φρεορύκτης δὲ, μικρόν.] Φρενήρης . φρόνιμος. καὶ ὁ παράφρων. Φρενὸληπτος . ἀναίσθητος. † Φρικαλέων . περιφόβων.† Φριτηγέρνης . κύριον. Φριμαγμός . ὁ χρεμετισμός. Φριζότριχα . τὰς τρίχας ὀρθοῦντα. Φρίξος . κύριον. καὶ πόλις.

phi 1823 Φρόνιμος . φρῶ ἐστι ῥῆμα, ὅπερ ἀπὸ τοῦ προῖω γέγονε, πρῶ καὶ φρῶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν· ἄφ' οὗ ὄνομα ῥηματικὸν φρῶν, καὶ ἐν συνθέσει σώφρων καὶ εὐφρων· οὗ παράγωγον φραίνω· ἐξ οὗ καὶ τὸ φρήν. τοῦ οὖν φρῶν ὀνόματος ή γενικὴ φρονὸς, οὗ παράγωγον φρόνιμος· καὶ ή φρόνις παρ' Ὁμήρῳ —κατὰ δὲ φρόνιν ήγαγε πολλήν. ἐκ τοῦ φρόνησιν κατὰ συγκοπὴν φρόνιν. ὁ δὲ Μιλήσιος Ὡρος ἐκ τῆς φρῶν φρονὸς γενικῆς φρόνις, καὶ ή αἰτιατικὴ τὴν φρόνιν. Φρουρός . ὁ φύλαξ. παρὰ τὸ προορᾶν. Φρονιματίας . ὁ μωρός. Φρυαγμός . ήχη τις ἀσημοτάτη, πνεύματι ῥαγδαίῳ συμμιγῆς, διὰ τῆς τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων ῥινὸς ἐκπίπτουσα. δρῶσι δὲ τοῦτο μάλιστα, ὅταν παραιτούμενοι ὦσι τὰς τῶν τιθασσευόντων θεραπείας. † Φρυμός . τὸ ζῶον.† Φρύνοι . οἱ βάτραχοι. Φράτηρ . παρὰ τὸ φράτωρ, ὃ σημαίνει τὸν ἀδελφόν. ή [παρὰ τὸ] πατήρ, πρᾶτηρ καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ φράτηρ. (Θηλυκόν.) Φράσις . ἐρμηνεία τὶς τῶν ἀσαφῶν. ὅθεν καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι ἡρώτων τὸν κύριον φράσαι αὐτοῖς τὴν παραβολὴν ταύτην, ήγουν ἐρμηνεύσαι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φρῶ, ὅπερ ἐκ τοῦ προῖω. φρῶ οὖν τὸ φράζω, ὥς φοιτῶ φοιτάζω. Φραδμοσύνη . ή ἐμπειρία. Φρεατία . ή ὄρυξις. Φρενίτις . νόσος.

phi 1824 Φρήν . φρόνησις. νοῦς. ἀπὸ τοῦ προῖω, πρῶ καὶ φρῶ, φρήν, ἄφ' ἧς προῖεται τὰ βουλευματα. Φρήτρα . φατρία· συγγένεια. φήτρα, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ φρήτρα. καὶ φρήτηρ κατὰ

μετατροπήν. Φρίκη . τρόμος. Φρίξ . ή έξ έπιπολής κίνησις τοῦ τρόμου. ή φρίκα τήν έπιφάνειαν τοῦ ὕδατος. φριξ γάρ ή εύθεΐα. άπό τοῦ φρίξω μέλλοντος, άποβολή τοῦ ω, φρίξ. ώς τὸ άρπάζω, άρπάζω, άρπαξ. Φρόνησις . άκρίβεια νοός. ή δεινότης τῶν συντεινόντων πρὸς σωφρονισμόν σκοποῦσα. ή άρετή τοῦ δοξαστικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς. φρονήσεως μὲν έργον τὸ στρατηγεῖν πρὸς τὰς άντικειμένas δυνάμεις, καὶ τῶν μὲν άρετῶν ύπερασπίζειν, πρὸς δὲ τὰς κακίας παρατάττεσθαι, τὰ δὲ μέσα πρὸς τοὺς καιροὺς διοικεῖν. φρόνησις δὲ εἴρηται παρὰ τὸ φέρειν ὄνησιν. Ιστέον, ὅτι τέσσαρες άρεταὶ εἰσιν· φρόνησις, άνδρεία, σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη· ἄς καὶ μεμαθήκαμεν παρὰ τοῦ δικαίου Γρηγορίου. καὶ φρονήσεως μὲν έργον έλεγεν εἶναι τὸ θεωρεῖν τὰς νοεράς καὶ άγίας δυνάμεις δίχα τῶν λόγων· τούτοις γάρ ὑπὸ τῆς σοφίας μόνης δηλοῦσθαι παρέδωκεν. άνδρείας δὲ, τὸ έγκαρτερεῖν τοῖς ἀληθέσι, καὶ πολεμούμενον μὴ έμβρατεύειν εἰς τὰ μὴ ὄντα. τὸ δὲ παρὰ τοῦ πρώτου γεωργοῦ δέχεσθαι σπέρμα καὶ άπωθεῖσθαι τὸν έπισπορέα τῆς σωφροσύνης ἴδιον άπεκρίνατο. δικαιοσύνη δὲ, τὸ κατ' άξίαν έκάστῳ λόγους άποδιδόναι, τὰ μὲν σκοτεινῶς άπαγγέλλουσα, τὰ δὲ δι' αἰνιγμάτων σημαίνουσαν, τὰ δὲ καὶ φανεροῦσαν πρὸς ασφάλειαν τῶν άπλουστέρων.

phi 1825 Φρυγανεία . ή ξυλεία, καὶ ή ξύλευσις. Φρυγία . χώρα. Φρυκτωρία . δαδουχία, λαμπαδουχία. εἴτουν φυλακή νυκτερινή, ή λαμπάς. (Ουδέτερον.) Φραγέλιον . σειρὰ έκ σχοινίου πεπλεγμένη, ή καλεῖται μάστιξ. καὶ Φράγελοι, έθνος Ἰταλικόν. Φρέαρ . άπό τοῦ φρῶ, τὸ δὲ άπό τοῦ προῖῶ καὶ κατὰ συγκοπήν καὶ τροπήν τοῦ π εἰς φ πρῶ καὶ φρῶ. ὅθεν φρέαρ, ώς σθένω, σθέναρ· πρόεισι γάρ τήν τῶν ὕδάτων ρύμην. καὶ φρεάτα, τὰ φρέατα. Φροίμια . τὸ προοίμια. Φρόνημα . βούλημα. θέλημα. φρόνιμα δὲ ἐπὶ πληθυντικοῦ, ι. Φροντιστήριον . μοναστήριον, ή διατριβή. μοναστήριον οἱ Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι. Φροῦδα . άφανῆ· άφαντα. έκ τοῦ ὁδὸς καὶ τῆς πρὸ προθέσεως, πρόοδος, καὶ κατὰ συναλοιφήν τῶν δύο οο προῦδος καὶ φροῦδος, ὁ προπορευόμενος καὶ άφανῆς, ήγουν ὁ μὴ φαινόμενος. Φρούριον . κάστρον, ὀχύρωμα. [οὐκ άπό τοῦ φρουρός] φρουρεῖον γάρ ήν διὰ τῆς ει διφθόγγου. Φρύαγμα . κίνημα ἄτακτον.

phi 1826 (1^α) (Ῥῆμα.) Φράζω . έκ τοῦ φρῶ, ὅπερ έκ τοῦ προῖῶ. φρῶ οὖν τὸ φράζω. ώς φοιτῶ φοιτάζω, καὶ βῶ βάζω, οὕτως οὖν καὶ φρῶ φράζω. τῶν γάρ νοηθέντων έκδοσιν καὶ δεῖξιν διὰ τοῦ φράζεσθαι ποιούμεθα. Φράζω . τὸ λέγω. καὶ φράσαι τὸ έρμηνεῦσαι. [καὶ φράσαντος.] Φρεναπατᾶ . χλευάζει, διαπαίζει. Φρενιτιᾶ . Φριμάσσω . άναπηδῶ. χρεμετίζω. Φριμαγμένος . κολοβὸς τοῖς ἱματίοις. Φρίσσω . τὸ φοβοῦμαι. Φρίσσειν . κυρίως τὸ έξορθοῦν τὰς τρίχας. οἷον θρίσσειν καὶ φρίσσειν. παρὰ τὸ θρίξ, τριχός. Φρονεῖν . σημαίνει καὶ τὸ νοεῖν, καὶ τὸ φρόνημα έχειν. Φρουρεῖ . φυλάσσει. † Φρυγῶν . φεύγων.† Φρυκτωρῶ . λάμπω. Φρυάττειν . καταπλήττειν. Φρυασσόμενοι . έπαιρόμενοι. άπό τοῦ φρυάσσω ρήματος. Φραγγελωθῆς . μαστιχθῆς. Φρασάμενος . σκεψάμενος.

phi 1827 (1^α) Τὸ Φ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Φυλάσιοι . οἱ έμφύλιοι. Φυλέτης . ὁ ὁμογενής. † Φυλεύς . ἁλώπηξ.† † Φύλιψ . ή θρίξ.† Φύξηλις . ὁ φευγοπόλεμος. Φυτοκόμος . γεωργός κηπωρός. Φυτοσκάφος . ὁ τὰ φυτὰ παρασκάπτων. φυτόσκαφος δὲ, ή γῆ, ή τὰ φυτὰ έσκαμμένα έχουσα. Φυτάλμιος Ζεύς . φοιτάλμιος δὲ Ποσειδῶν, ὁ ἐν τῇ ἄλμῃ φοιτῶν, δίφθογγον. Φυλιστιεῖμ . τόπος. (Θηλυκόν.) Φυγαδέμνιος . ή παρθένος. άπό τοῦ φεύγειν τὰ δέμνια, ὃ έστι τήν κοίτην καὶ τήν στρωμνήν. Φυζακινή . δειλή.

phi 1828 Φύζα . ή μετὰ δέους φυγή. άπό τοῦ φεύγειν. Φυή . ή βλάστησις. ή αὔησις ήλικίας. παρὰ τὸ φύω. Φύλοπις . ή μάχη. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰ φύλα έχειν. οἷον φύλομις τίς οὔσα, τροπή τοῦ μ εἰς π . Φύξις . ή φυγή. † Φύσα . ἁλώπηξ.† Φύσκη . τὸ παχὺ έντερον. ή γαστήρ. εἴρηται δὲ άπό τοῦ πεφυσῆσθαι πληρουμένου λίπους ἁλφίτων καὶ αἵματος. Φύση . τῇ μητρί. καὶ φύσση, τῇ κενοδοξίᾳ. Φυσίζωος . ή τὰ πρὸς τὸ ζῆν φέρουσα. παρ' Ὀμήρῳ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα τόπου. Φύσις . φύσις καὶ οὐσία καὶ μορφή ὁμοῦ ή αὐτή έστιν, ώς

ὑπόστασις καὶ πρόσωπον ταυτό ἐστι. καὶ ἡ μὲν οὐσία ἦτοι φύσις τὸ κοινὸν χαρακτηρίζει, ἡ δὲ ὑπόστασις ἦτοι τὸ πρόσωπον τὸ ἴδιον ἐκάστου σημαίνει. ὡς φέρω εἰπεῖν ἐπὶ

phi 1829

ἀνθρώπων· Πέτρος καὶ Παῦλος μιᾷς καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως, ὑποστάσεων δὲ διαφόρων· καὶ κοινωνοῦσι μὲν ἀλλήλοις κατὰ τὴν φύσιν, διαιροῦνται δὲ κατὰ τὰς ὑποστάσεις ἦτοι κατὰ τὰ πρόσωπα. ἡ φύσις ἐστὶ τὸ καθολικὸν πρᾶγμα καὶ περιεκτικὸν τῶν κατ' αὐτὴν ὑποστάσεων. ἡ οὕτως ἀληθὴς ὑπαρξὺς πραγμάτων, ὡς εἶναι οὐσίαν, φύσιν καὶ μορφήν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. φύσις δὲ ὁμολόγει ἐπὶ τῆς οἰκονομίας δύο, θεότητα καὶ ἀνθρωπότητα, ὡς εἶναι τὸν αὐτὸν θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον. ὡσαύτως καὶ φυσικὰς θελήσεις καὶ ἐνεργείας ἐπὶ Χριστοῦ δύο ὁμολόγει, θεϊκὴν μίαν καὶ ἀνθρωπίνην μίαν. θέλημα δὲ θεϊκόν, τὸ καθαίρειν τοὺς λεπρούς, ὡς τό· θέλω καθαρίσθαι. καὶ θέλημα ἀνθρώπινον, τὸ αἰτῆσαι πνεῖν, ὃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ γέγονεν. ἐνέργεια πάλιν θεϊκὴ, τὸ σωθῆναι πάντας ἀνθρώπους καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ἐνέργεια δὲ ἀνθρωπίνη, τὸ ὁδοιπορῆσαι, τὸ κοπιάσαι καὶ τὰ τοιαῦτα. φύσις τοίνυν κατὰ τὸ φρόνημα τῆς ἐκκλησίας ἀληθὴς πραγμάτων ὑπαρξὺς. κατὰ Ἀριστοτέλην καὶ τοὺς λοιποὺς Ἑλληνας πολυτρόπως ἡ φύσις ὁρίζεται· οὐστinas ὅρους οἱ ἀπὸ Σεβήρου κρατοῦντες, ἀπεπλανήθησαν. Φύσις ἐστὶ κατὰ τὸν Ἀπόστολον πᾶν τὸ ἐν ἀληθείᾳ ὄν καὶ οὐκ ἐν φαντασίᾳ λεγόμενον. φύσιν γὰρ λέγει ἡ ἐκκλησία τὴν τῶν ὑπαρχόντων ἀλήθειαν, ἥγουν τὸ τούτων ἐνούσιον. φύσις δὲ εἴρηται διὰ τὸ πεφυκέναι καὶ εἶναι, ὥσπερ καὶ οὐσία, ὡς οὐσα ἐν ἀληθείᾳ καὶ γνωριζομένη. φύσις δὲ καὶ οὐσία καὶ γένος καὶ μορφή ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐστὶν ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δόγμασιν. ὥσπερ ὁ ἄρτος, τὸ ψωμίον καὶ τὸ βουκίον. διὸ καὶ τὸ ἔμφυτον καὶ τὸ ἐνούσιον ταυτό ἐστι. τετραχῶς δὲ εἴρηται ἡ φύσις, ὡς ἔφην· οὐσία καὶ φύσις καὶ γένος καὶ μορφή. φύσις ἀπλὴ πολυσήμαντόν ἐστι. δηλοῖ γὰρ καὶ θεὸν καὶ ἄγγελον καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν· ὁμοίως

phi 1830

καὶ τὸ ἄληπτον. ἀλλὰ καὶ τὸ ληπτὸν, ὁμοίως καὶ κρατητὸν, σημαίνει πολλὰ, πάντα γὰρ τὰ ὁρώμενα. Φύσις θεοῦ ἄπειρος καὶ ἀόριστος· καὶ ἄπειρος μὲν, καθὼς πέρατι οὐχ ὑπόκειται· ἀόριστος δὲ, ἐπεὶ περ ὁρογραφία οὐχ ὑπογράφεται. καὶ τοῦτο ἀποδεικτέον οὕτως. πάντα τὰ ὑπὸ χρόνον καὶ ἀρχὴν ὑπόκειται καὶ πέρατι· ἀρξάμενα γὰρ τοῦ εἶναι φθάνουσι καὶ εἰς τὴν τοῦ μὴ εἶναι κατάπαυσιν. ταῦτα δὲ δημιουργήματα ὄντα εἰκότως καὶ περιγράφονται· ὃ γὰρ τῷ χρόνῳ περινοεῖται, τοῦτο δὴ καὶ πεπόσεται· ποσοῦμενον δὲ καὶ πεποιῶται· ὑπὸ δὲ τὴν ποιότητα γινόμενον καὶ εἰς ὅρον χωρεῖ. ὅρον τὸν ἐπὶ τῶν σωμάτων, λέγω δὴ τῆς περιγραφῆς. καθὼς δηλοῦσι καὶ τὰ ὁροθέσια. ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὰ τὰ ἀσώματα, ἄγγελοι φημί καὶ ψυχαί. καὶ εἰς τόπον διαφεύγουσι καὶ ὕλην καὶ παχύτητα σώματος. ἀλλ' οὖν ὅμως ὑπὸ περιγραφὴν εἰσι καὶ ὅρω τινὲς περιέχονται. καὶ ἀρχὴν οὖν ἔχουσι τῆς ὑπάρξεως, οὐ χωροῦσι δὲ εἰς [τὸ] τέλος. Φύσις καὶ οὐσία καὶ μορφή καὶ γένος ἐν κατὰ τοὺς ἀγίους πατέρας καὶ τὸν ἀληθῆ λόγον ταυτὸν ἐστίν, ἡ τῶν ὄντων οὐσα ποιότης. τάττονται δὲ καὶ κατὰ τοῦ εἶδους. Φύσις ἐστὶν ἡ ἀρχὴ καὶ αἰτία τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἡρεμεῖν, ἐν ᾧ ὑπάρχει πρῶτως κατ' αὐτὸ καὶ μὴ [κατὰ] συμβεβηκός. Φύσις ἐστὶν ὄνομα δηλωτικὸν τῆς ἀπλῆς τῶν ὄντων κινήσεως. πάντα γὰρ ἐν κινήσει ὄντα ὁράται. φύσις ἡ πρώτη ἐκάστῳ ὑποκειμένη ὕλη. Φύσις ἐστὶν, ἐν ᾧ τὸ εἶναι τῆς οὐσίας λαμβάνεται. φύσις λόγου, καὶ φύσις χρόνου, καὶ φύσις ψεύδους κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον. Φύσις ἐστὶ ἡ μορφή καὶ τὸ εἶδος κατὰ τὸν θεολόγον Γρηγόριον. Φύσις θυμοῦ τὸ τοῖς δαίμοσι μάχεσθαι καὶ ὑπὲρ ἡστινοσοῦν ἡδονῆς ἀγωνίζεσθαι.

phi 1831

Φύσις ἐστὶν ἡγεμὼν καὶ αἰτία αὐξητικὴ διὰ τροφῆς, τηρητικὴ τοῦ καθ' ἑαυτὴν συστήματος. Φύσις ἐστὶν ἡ φύουσα καὶ συνέχουσα ἐν τῷ γενικωτάτῳ τὸ ζῆν. Φύσις ἐστὶν ἀθυπόστατος ὑπαρξὺς ἀνελλιπῶς σώζουσα τὰ οἰκεῖα γνωρίσματα. φύσις ἐστὶν ὁλότης ἀνενδεῆς πάντων τῶν ἐν οἷς πέφυκεν ἐνθεωρεῖσθαι. Φύσις ἐστὶν ἡ αἰὲ ὡσαύτως ἔχουσα καὶ μὴ ἐξισταμένη τῆς οἰκεῖας ἀμετρίας, καὶ ἐν ἀτόμοις διακρίνηται. Φύσις ἐστὶν ἀναλλοίωτος, ἀντεχομένη τῶν

οἰκείων ἰδιωμάτων, [καὶ] οἷα τίς ἐστὶ παραδεικνύουσα. Φύσις ἐστὶ κατὰ τοὺς ἔξω φιλοσόφους δύναμις τις θεία ἐνδεδουκυῖα τῇ ὕλῃ, ἀρχὴ ἡρεμίας καὶ κινήσεως. ἡ γὰρ ἀληθῶς φύσις τοῦτο ἐστὶ. Φύσιν πολλάκις καλοῦμεν τὸ τοιῶσδε πεφυκέναι, καὶ οὐκ αὐτὴν πάντως τὴν οὐσίαν. φύσιν δὲ πάλιν ὡς τὰ πολλὰ τὴν οὐσίαν καλεῖν σύνηθες, καὶ μάλιστα τοῖς ἡμετέροις διδασκάλοις. φέρεται δὲ πολλάκις τὸ τῆς φύσεως ὄνομα [καὶ] κατὰ ἀνυπάρκτων. ταῦτα φύσεις ἔχοντα οὐσίαι εἰσὶ. Φύσιν καλοῦσιν αὐτὴν τὴν ἀπλῶς τῶν ὄντων κίνησιν. αὕτη δὲ πεντάτροπος· ἡ γὰρ νοερὰ τυγχάνει, ἡ λογικὴ, ἡ αἰσθητικὴ, ἡ [φυτικὴ, ἡ] ἄψυχος. καὶ νοερὰ μὲν, ὡς ἐπὶ τῶν ἀγγέλων, ἐξ αὐτῶν τῶν νοημάτων ἀλλήλοις συγγινομένων.

phi 1832 λογικὴ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, δι' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὰ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς κινήματα. φύσει . ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ γνησίως. ὁ Ἀπόστολος· τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί. † Φυταή . γένεσις. † Φυταλιῆς . ἀμπελοφύτου γῆς. παρὰ τὸ φυτεύειν. Φύτλη . ἡ συγγένεια. * οὐσία. * Φυσιώσεις . ὠφρυώσεις. ὠφρυῶντο γὰρ κατὰ Παύλου τιμῶντες τοὺς ψευδαποστόλους οἱ Κορίνθιοι. (Οὐδέτερον.) Φύγελλα . τόπος. Φύκος . τὸ φυκάριον, καὶ τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης. καὶ φύκια, τὰ βρύα, ἡ θαλάσσης ζῶα. ἡ ὁ ἀφρός. παρὰ τὸ φύω. Φυλακεῖον . τὰ δὲ σύνθετα διὰ τοῦ ι, οἷον ὀπωροφυλάκιον, πλὴν τοῦ σιτοφυλακεῖον. Φῦλα . τὰ ἔθνη· τὰ γένη. ἡ ἐκ πολλῶν ἄθροισις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φύλλων. † Φυλλεῖον . τῶν λαχάνων τὸ ἔωλον καὶ φαῦλον. † Φῦμα . ἡ βλάστησις. Φυσικόν . τὸ ἐν τῇ φύσει κείμενον. ἡ τὸ κατὰ κοινὴν καὶ καθολικὴν συνήθειαν λεγόμενον. ἡ τὸ ἀψευδῶς γνωριζόμενον. Φύστα . τὰ ἀναπεφυρμένα μέλιτι ἄλφιστα. Φυτάλμια . τὰ βάντα. Φύτειον . τόπος.

phi 1833 Φυτωρεῖον . ὁ κῆπος, ἡ φυτουργεῖον. † Φυλιστιεῖμ . τόπος. † Φύστα καὶ φύστη ἐπὶ θηλυκοῦ . ἡ ὕδατῶδης μάζα. καὶ ὁ Ψελλός· φύστη εἶδος πέφυκε μάξης ὕδατουμένης. Φύλλον . παρὰ τὸ φύω. (Ῥῆμα.) Φῦ . ἀντὶ τοῦ προσεπέλασε τῇ χειρὶ καὶ προσήγγισεν. ἀπὸ τοῦ φύω, φῦ. Φύει . βλαστάνει. Φυῆναι . γεννηθῆναι. Φυλοκρινῶ . φυλὰς καὶ γενεὰς διαχωρίζω. Φύρει . μὴ γνύει. Φυσιολογεῖ . φύσεως λόγους ἐξαγγέλλει. Φυσιοῦται . ἐπαίρεται. Φυσόμενον . τὸ μέλλον φῦναι. φυσόμενον δὲ, τὸ ἐπαιρόμενον, μέγα. Φύσας . γεννήσας. Φυταλίζει . πλησιάζει. Φυτεύει . κηπεύει. Φυτεύω . παρὰ τὸ φύω. ἡ τὸ φυτὸν, φυτεύω. τὸ δὲ φυτὸν παρὰ τὸ φύω.

phi 1834 Φυλάσσου . ἀντὶ τοῦ παραιτοῦ. ὃν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις. (Ἐπίρρημα.) Φύρδην . συγκεχυμένως. ἀναμίξ. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Φωλεός . ὁ σκοτεινὸς τόπος. παρὰ τὸ ἀπολωλέναι τὸ φῶς ἐκεῖσε. φωλεός καὶ τὸ παιδευτήριον, ὡς φασιν οἱ Ἰωνεῖς. ὅθεν καὶ ἀποφώλιοι, οἱ ἀπαίδευτοι καὶ οἱ ξένοι. † Φῶνος . ὁ μεγαλόφωνος. † Φῶρ . ὁ κλέπτης. καὶ κλίνεται φωρός. παρὰ τὸ φέρ καὶ φῶρ μεταθέσει τοῦ ε εἰς ω . ὁ τὰ ἀλλότρια φέρων. Φῶριοι . οἱ ἔλεγχοι. Φωριαμός . τὸ κιβώτιον. παρὰ τὸ φάρη. ἡ τῶν φαρῶν δεκτικὴ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τοὺς φῶρας· ἐπειδὴ πρὸς φυλακὴν τούτων παρεσκεύασται. φαραμὸς καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς ω φωραμός, ὡς θάκος θῶκος καὶ κράζω κρώζω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι φωριαμός.

phi 1835 [Φῶς . ὁ ἀνὴρ· ὁ ἄνθρωπος, ὁ μόνος τὰ τῆς διανοίας φωτίζων τῷ λόγῳ. ἡ παρὰ τῷ φῶ, τὸ λέγω. λογικὸν γὰρ ζῶον ὁ ἄνθρωπος. καὶ κλίνεται φῶς φωτός.] Φώσσω, φώσσω . τοῦ ἀρμένου. καὶ φωσσώνιον, τὸ ἄρμενον. ἡ λινοῦν τὶ σινδόνιον. ἡ τὸ πεφυσημένον ἰστίον τῆς νηός. φώσσωνας ὀργυιωμένους. Φωκυλίδης . κύριον. Φωστήρ . ὁ ἥλιος. τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν, ἥτοι τὸν ἥλιον, εἰς ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας· δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ ἡμέρα συνίσταται. ἡμέρα γάρ ἐστίν ἐν τῷ τὸν ἥλιον ὑπὲρ γῆν εἶναι· καὶ διάστημα ἡμέρας ἐστὶν ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως ὑπὲρ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος. καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω ἡ γραφὴ λέγει τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, οἵτινες εἰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τῆς νυκτὸς ἐτάχθησαν τοῦ φωτίζειν αὐτήν· νῦξ δὲ ἐστίν ἐν τῷ τὸν ἥλιον ὑπὸ γῆν εἶναι. διάστημα δὲ νυκτὸς ὁ ἀπὸ δύσεως μέχρι ἀνατολῆς ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν ἡμέρᾳ

ἀστέρες ἐν τῷ οὐρανῷ ὑπὲρ γῆν· ἀλλ' ὁ ἥλιος τούτους ἅμα καὶ τὴν σελήνην τῇ σφοδροτέρᾳ αἴγλῃ ἀποκρύπτων, οὐκ ἔῃ φαίνεσθαι. τοῖς φωστήρσι τούτοις τὸ πρωτόκτιστον φῶς ὁ δημιουργὸς ἐναπέθετο, οὐχ ὡς ἀπορῶν ἄλλου φωτὸς, ἀλλ' ἵνα μὴ ἄργον ἐκεῖνο μείνῃ τὸ φῶς· φωστήρ γάρ ἐστιν οὐκ αὐτὸ [τὸ] φῶς, ἀλλὰ φωτὸς δοχεῖον. ἐκ τούτων τῶν φωστήρων ἑπτὰ πλανήτας φασὶν ἐναντίαν τοῦ οὐρανοῦ κινεῖσθαι αὐτοὺς κίνησιν. τὸν μὲν γὰρ οὐρανὸν φασὶν ἐξ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς κινεῖσθαι, τοὺς δὲ πλανήτας ἐκ δυσμῶν ἐπὶ ἀνατολάς. συμπερι-

phi 1836

φέρειν δὲ τὸν οὐρανὸν τῇ ἑαυτοῦ κινήσει ὡς ὀξυτέρᾳ τοὺς ἑπτὰ πλανήτας, ὧν τὰ ὀνόματα ταῦτα· Ζεὺς· Ἥρης· Ἥλιος· Ἑρμῆς· Σελήνη· Ἀφροδίτη καὶ ὁ Κρόνος. εἶναι δὲ καθ' ἐκάστην ζώνην τοῦ οὐρανοῦ ἓνα τῶν ἑπτὰ πλανήτων. τρέχουσι δὲ δρόμον ἄληκτον, ὃν ὁ δημιουργήσας ἔταξεν αὐτοῖς· καὶ ἐθεμελίωσεν αὐτὰ, ὡς φησὶν ὁ Δαβίδ· σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας. ἐν γὰρ τῷ εἰπεῖν ἐθεμελίωσας ἐδήλωσε τὸ πάγιον καὶ ἀμετάβλητον τοῦ εἰρμοῦ καὶ τῆς τάξεως τῆς ὑπὸ θεοῦ δοθείσης αὐτοῖς. ἔταξε δὲ αὐτοὺς εἰς ἡμέρας καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἐνιαυτούς· καὶ γὰρ διὰ μὲν τοῦ ἡλίου αἱ τέσσαρες τροπαὶ συνίστανται. Φῶταυγος . * ὁ ἥλιος, σημαίνει καὶ ἀπαύγασμα τοῦ φωτὸς εἶναι τὸν Χριστὸν τοῦ πατρός. * (Θηλυκόν.) Φῶδες . ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. καὶ τῆς φωδὸς ὀξυτόνως, ὡς δαδός. εἴρηται παρὰ τὸ φῶς, ὅπερ ταυτὸν ἐστὶ τῷ πυρί. καὶ σημαίνει τὰ ἐν τοῖς σκεύεσι γινόμενα ἐκκαύματα ἀπὸ τοῦ πυρός. ἔχει δὲ τὸ ι. εὔρηται δὲ κατὰ διάστασιν φωτῖδες. δισύλλαβον δὲ λέγει Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· —πλὴν φῶδων ἐκ βαλανείου. ἢ φῶδες αἱ τοῦ πυρὸς θάλψεις. καὶ φῶδον, τὸ καῦμα. Φῶκεα . πόλις. καὶ Φῶκεια. Φῶκη . εἶδος ἰχθύος. Φωλάς . εἶδος νόσου. καὶ [φωλεία,] τὸ τῆς ἄρκτου πάθος. Φωνή . ἡ λαλιά. παρὰ τὸ φῶ καὶ τὸ νοῦς. ἢ τὰ ἐν τῷ νῷ φωτίζουσα. Φωταυγία

phi 1837

Φωψίς . πόλις. Φωνή . οὐ πᾶς λόγος, ἀλλὰ πᾶν ὃ ψόφον δι' ἀκοῆς ἐμποιεῖ. Φωτῖδες . τὰ φλογίσματα. [τοῦ Ψελλοῦ· φωτῖδας τὰ φλογίσματα· καταφορὰν δὲ κῶμα.] (Οὐδέτερον.) Φώριον . τὸ κλέμμα. Φῶς . τὸ λάμπον. ἥτοι παρουσία πυρῶδης ἐν τῷ διαφανεῖ. ἢ χρῶμα τοῦ διαφανοῦς κατὰ συμβεβηκός. κατὰ συμβεβηκός δὲ εἶπεν, ὅτι μὴ παθητικῶς ἀναδέχεται τὸ διαφανὲς τὴν πρὸς αὐτὸν ποιὰν τοῦ φωτίζειν πεφυκός ἐστιν, ὡς ποτὲ μὲν πεφωτίσθαι, ποτὲ δὲ οὐ. διὸ οὐκ οἰκεῖον αὐτὸ χρῶμα, ἀλλὰ κατὰ σχέσιν, τὸ φῶς, ὥσπερ τῶν ἄλλων κεχρωσμένων. ἐν ἐκείνοις γὰρ μένει τὸ χρῶμα ὡς οἰκεῖον ὄν. ἐπὶ δὲ τοῦ φωτὸς οὐχ οὕτως. καὶ ἄλλως ἐντελέχεια τοῦ διαφανοῦς ἢ διαφανές. * εἴρηται δὲ φῶς παρὰ τὸ φῶ, τὸ λάμπω. ἐξ οὗ γίνεται φάος, καθ' ὑπερβίβασμόν τοῦ ο φάας, καὶ συναιρέσει φῶς, ὥσπερ κρείττοα κρείττω. φῶς καὶ ἡ γνῶσις τῆς δικαιοσύνης. *

phi 1838

Φωτίγγιον . ὄρνειον. Φῶς . παρὰ τὸ φῶ, τὸ φαίνω, φάος, καὶ κράσει τοῦ αο εἰς ω μέγα φῶς. (Ῥῆμα.) Φῶ . τὸ λέγω. καὶ τὸ λάμπω. Φωγύνω . τὸ φρύγω. Φῶζω . τὸ καίω, σὺν τῷ ι . Στράττις· ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρεῖως φῶζειν. Φωλεύειν . τὸ ἐν τοῖς παιδευτηρίοις διατρίβειν. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια. Φωνεῖν . βοᾶν. φονᾶν δὲ, τὸ φονικῶς πνέειν, μικρόν. Φωρῶ . τὸ ὑπονοῶ. Φωραθῶσιν . ἐλεγχθῶσιν. καὶ φωραθεῖς ἀντὶ τοῦ ἐλεγχθεῖς ἢ εὐρεθεῖς. ἀπὸ τῆς φῶρ εὐθείας, ὃ σημαίνει τὸν κλέπτην. ὅθεν καὶ φωρᾶν, τὸ ἐρευνᾶν καὶ ἐκζητεῖν, καὶ φωράσας ἀντὶ τοῦ διερευνήσας. Φωτίσαντος . φανερῶσαντος. ὁ Ἀπόστολος· φωτίσαντος δὲ ζῶην καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου.

chi 1839

(1*) Χ. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Χαλκός . κατὰ προσθήκην τοῦ χ, δωρικῶς, ἀλκὸς καὶ χαλκός· ἐπεὶ πρὸς ἀλκὴν εὐθετός ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἔχειν ἀλκὴν. Χαλίφρων . ἀνόητος. μωρός. παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν φρένα. κυρίως δὲ ὁ ἐν μέθῃ εὐφραίνων. χάλις γὰρ ὁ ἄκρατος οἶνος, παρὰ τὸ χαλᾶν καὶ ἀνιέναι ἀραρυίας τὰς φρένας. Χαλινός . παρὰ τὸ χαίνειν, ὅτι δι' αὐτοῦ χαίνειν γίνεται. ἢ παρὰ τὸ ἶς, ἰνός, καὶ τὸ χαλῶ γίνεται χαλινός. Χαλκῶδοντος . Χαλκηδόνιος . τοπικόν. Χαιρέας . ποταμός. Χαῖρις . κύριον. Χαιρωνεύς . ὁ ἀπὸ Χαιρωνείας πόλεως. Χαμαίζηλοι . ταπεινοί.

- chi 1840 Χαμέρ . ὄνομα κύριον. καὶ Χαμῶς, εἴδωλον, βδέλυγμα. Χαναναῖοι . οἱ μὴ ἔτοιμοι διὰ τὴν ἀπειθείαν πρὸς ταπεινῶσιν ἐρμηνευόμενοι. Χάονες . ἔθνικόν. καὶ χάοντας, ἄρτους κριθίνους. Χαροπός . εὐόφθαλμος, περιχαρής. Χαρακηνός . τοπικόν. Χαμερπής . ταπεινός. μικρόφρων. τοῦ Θεολόγου· μηδὲ ἀλογίστως μηδὲ χαμερπῶς. Χάρης . κύριον. καὶ κλίνεται Χάρητος. Χαραδριός . ὄρνις. παρὰ τὸ τὰς χαράδρας δεδιέναι. ἢ τὸ ἐναντίον παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἐνοικεῖν. ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα κέκτηται. Χάρακα . περίφραγμα τειχομαχίας, ἐλεπόλεις. καὶ χάραξ τὰ σιδήρια τὰ τεμνόμενα καὶ χαρασσόμενα, ὅθεν καὶ χάρακας καλοῦμεν τοὺς ὀξυνομένους καλάμους ἢ τὰ ξύλα. διαφέρει δὲ ὁ χάραξ καὶ ἡ χάραξ. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικόν
- chi 1841 δηλοῖ τὸ στρατόπεδον, ἢ τείχισμά τι καὶ περίφραγμα. ὡς Δημοσθένης καὶ Μένανδρος· πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες τὸν χάρακα τὰς κώμας ἐπόρθουν—. Θηλυκὸν δὲ τὸ τῆς ἀμπέλου. οἶον. ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. Χαρίεις . τὰ εἰς εἰς ὀνόματα διὰ τοῦ εντος κλινόμενα οὐ θέλουσι τῷ ι παραλήγειν, ἀλλ' ἢ τῷ η, ὡς ἐπὶ τοῦ τιμήεις, ἢ τῷ ο, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀνεμόεις, ἢ τῷ α, ὡς ἐπὶ τοῦ σκιάεις, ἢ τῷ ω, ὡς ἐπὶ τοῦ κητώεις. ὅθεν τὸ χαρόεις ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ χαρίεις. Χάρτης . παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, γάρτης καὶ χάρτης, ὁ χωρητικὸς τῶν ἐγγεγραμμένων. Χαυλιόδους, καὶ χαυλιόδων . κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας, ἐξέχοντας ἢ διέχοντας. ἢ κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ ρ εἰς λ· ὁ κεχαραγμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας, ὁ τραχύνων καὶ χαράσσων. Χαῦνος . ἀπὸ τοῦ χαίνω χᾶνος καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ χαῦνος.
- chi 1842 Χαλεπός . δύσκολος. ἀπὸ τοῦ χαλέπτω. ὡς τό· Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων. ἐκ τούτου χαλεπαίνω, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ. (Θηλυκόν.) Χάλαζα . ἰόλοπαγες ὕδωρ ὑπὲρ γῆς πεπηγός. ἢ ἄθροα ἐκ νεφῶν εἰς ὕδωρ μεταβολὴ καὶ πῆξις ἀπὸ τῆς ἐναποκειμένης ἐντὸς ψυχρότητος, διὰ τὴν ἐκτὸς θερμότητα. Χαλκίς, Χαλκίδος . ὄνομα πόλεως. Χαλκίς . καὶ ἡ γλαῦξ. Χαιρώνεια . πόλις. Χαιρώνη . τόπος. Χαιός . ἡ ῥάβδος. Χαίτη . ἡ θρίξ. παρὰ τὸ κρατῶ κράτη καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι χαίτη. Χαμεύνα . ταπεινὴ καὶ εὐτελὴς κλίνη. καὶ χαμευνία, ἡ ξηροκοιτία. Χαμαιτυπῖς . ἡ πόρνη. Χάρις . δωρεὰ, χάρισμα. †εὐμένεια· οἰκείωσις.†
- chi 1843 Χαράδραι . μικροὶ ρύακες. ἢ τοῦ ὕδατος ὑπορῥοαί. ἢ κρημοί. Χαρά . διάθεσις ἡδονῶν ἐπιτυχοῦσα. ἢ εὐρησις ἡδονῶν. Χάρμη . ἡ μάχη. κατ' εὐφημισμὸν. Χάρυβδις . ἡ ἀναπινόμενη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα καὶ πάλιν ἐπαναστρέφουσα. παρὰ τὸ εἰς χάος κατάγειν καὶ ὀλεθρον. οἶονεῖ εἰς χάος βαίνειν. Χαρίεσσα καὶ χαριτόεσσα . Χάρις . χαρά. παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε. Χαναναίαν . τὴν Παλαιστίνην, ἥγουν τὴν Ἱερουσαλήμ λέγει ὁ θεόλογος· διὰ τὸ κατοικεῖσθαι αὐτὴν πρότερον ὑπὸ τῶν Χαναναίων. (Οὐδέτερον.) Χαλκοῦν πινάκιον . τοιοῦτον εἶχον οἱ δικασταὶ πρὸς τὰς κληρώσεις, ἔχον τὸ ὄνομα τοῦ δικαστοῦ πατρόθεν καὶ τοῦ δήμου καὶ τῆς φυλῆς. Ἀρίσταρχος δὲ πύξινον εἶπεν αὐτό. Χαλκοπράτιον Χαλκοβατὲς δῶ . πρὸς δῶμα χαλκοβατὲς. Χαλαστραῖον . τόπος. Χαμεύνιον . ἐπὶ τοῦ κραββάτου τάττεται.
- chi 1844 Χαμαιπετές . ταπεινόν. ἢ τὸ εἰς γῆν πετόμενον. Χαμαιτυπεῖον . καπηλεῖον, ἢ οἶκημα ἐν ᾧ εἰσὶν αἱ πόρναι. Χαμαιμηλέλαιον Χαριστήρια . εὐχαί, ἢ ὕμνοι ἐπινίκιοι. Χαράκωμα . περίφραγμα. τειχίον. παρὰ τὸ χαρακῶ, χαρακῶσω, χαράκωμα. τοῦτο παρὰ τὸ χάραξ. Χάσμα . τὸ χάος. Χαλεπόν . δύο σημαίνει. ἥγουν τὸ ἀδύνατον, ὡς τό· —χαλεπόν δέ κεν ὀρύσσειν ἀνδράσι θνητοῖσι— καὶ τὸ δεινόν. χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραυνός. (Ῥῆμα.) Χάζω . τὸ ὑποχωρῶ καὶ ἀναχωρῶ. καὶ χάζεο. ἀπὸ τοῦ χῶ, τὸ χωρῶ, παράγωγον χάζω. Χαίρειν φράσαντες . ἀποταξάμενοι, καταγνόντες. Χαίρειν ἐάσαντες . ἐπὶ τῶν καταφρονουμένων καὶ μισουμένων. τὸ γὰρ χαίρειν μόνον προσεπιλέγοντες τούτοις παρέτρεχον. καὶ χαίρειν ἀντὶ τοῦ οἰμῶζειν καὶ στενάζειν. ὡς τό· χαίρέτω ληρῶν, ἐρυθριάτω φλυαρῶν.

chi 1845

Χαίρω . παρὰ τὸ χῶ, τὸ διαχέω. Χαίρομαι . ὁ λέγων χαίρομαι βαρβαρίζει. καὶ λέγεται δατισμός· Δάτις γὰρ ὁ Πέρσης ἔφη χαίρομαι. ἐνεστῶτα γὰρ ἢ παρατατικὸν οὐκ ἔχει. Χαλιμάζειν . τὸ περὶ τὰς συνουσίας ὀρμᾶν. ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος. Χαλεπαίνει . ὀργίζεται. Χαλεπήνας . ἀγανακτήσας, καὶ χαλεπήνη. Χαλέπτει . κακίζει. Χάνης, χάνωμεν . Χαρακτηρίζει . δεικνύει. Χαράσσω . παρὰ τὸ χαίρω, τὸ τραχύνω. ἐξ οὗ καὶ κάρχαρος κύων. ἢ ὥσπερ ἄλλος ἀλλάσσω, οὕτως ἄρης ἀράσσω καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ χαράσσω. Χαρήσομαι . εὐφρανθήσομαι. καὶ ἐὰν χαρήσομαι, εὐφρανθήσομαι. χαρίσομαι δὲ ἀντὶ τοῦ δωρήσομαι ι. [ἐὰν χαρίσωμαι δὲ, ἰῶτα καὶ μέγα.] Χαριεντιζόμενοι . εὐτραπελιζόμενοι. σκώπτοντες. Ἀριστοφάνης· χαριεντίζει καὶ κατασκώπτεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύεις. Χατίζεις . χρήζεις. οἶμαι, παρὰ τὸ ἄ μὴ ἔχειν αἰτεῖν γίνεται χατῶ, χατίζω. ὁ γὰρ χρήζων

chi 1846 ἄ μὴ ἔχει αἰτεῖ. καὶ χατέουσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ αἰτῶ αἰτίζω. ἐξ οὗ καὶ τό· αἰτίζων ἀκόλους, παρ' Ὀμήρῳ. Χαριζόμενοι . συγγνωμονικοὶ γίνεσθε. οὕτως ὁ Ἀπόστολος· χαριζόμενοι ἑαυτοῖς. (Ἐπὶ ῥήμα.) Χαμόθεν . ἐκ τῆς γῆς. Χαμάδης . χαμάζε καὶ χαμαί. Χανδόν . ἀπλήστως. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Χέδροπας . ὄσπρια. [καὶ ἐνικῶς χέδροψ. οἶονεὶ χερίδροψ καὶ συγκοπῇ χέδροψ.] Χειμῶν . ἢ τοῦ κρύους ἀκμή. ἀπὸ τοῦ χέω, χεύσω, ῥῆμα ὄνομα χεῦμα, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι χειμῶν. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς μα οὐδέτερα παραγόμενα ὀνόματα κοινὰ εἰσὶ τῷ γένει, καὶ τρέπουσι τὸ ω εἰς ο ἐπὶ τῆς γενικῆς. οἶον μνήμη, ἀμνήμων, ἀμνήμονος, εἶμα, λευχείμων, λευχείμονος. τὸ γοῦν χειμῶν καὶ ὀξυνόμενον καὶ ἀπλοῦν καὶ περιεκτικὸν ὃν περὶ τὴν γραφὴν διήλλαξε, καὶ φυλάττει τὸ ω , χειμῶν, χειμῶνος, καὶ εἴ τι παρ' αὐτὸ, βαρυχείμων, βαρυχείμωνος.

chi 1847 Χεῖμαρροι ποταμοί . κατὰ τὸν χειμῶνα ῥέοντες. χίμαρροι δὲ, οἱ τράγοι, ι . Χειροδίκαι . οἱ ἑαυτοῖς πεποιθότες τῇ τῶν χειρῶν δυνάμει καὶ δι' ἑαυτῶν ποιοῦντες τὴν ἐκδίκησιν καὶ τύπτοντες, τουτέστιν ἐν τῇ ἰσχύϊ τὸ δίκαιον ἔχοντες. Χείρων . κύριον. Χειρώνакτες . οἱ διὰ τῶν χειρῶν κοπιῶντες καὶ ἐργαζόμενοι, καὶ οἱ τεχνῖται. Χείρων . ὁ χειρότερος. χείρων κυρίως ὁ κατὰ χεῖρα ἥττων, οἷς ὁ ἄνθρωπος τῶν ἄλλων ζώων διαφέρει, τεχνάσασθαι. Χειρωνάκτης καὶ χειρώναξ . τεχνίτης διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενος. Χέρης . κύριον. καὶ κλίνεται Χέρητος. Χέρηϊ . τῷ χείρονι. Χέρεως . ὄνομα φρουρίου. Χετταῖοι . ἔθνος.

chi 1848 (1) (Θηλυκόν.) Χεῖα . ἢ τῶν ὄψεων κατάδυσις. ἔνθεν καὶ τό· οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται—. ἀντὶ τοῦ χωρήσει. ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, ὃ ἐστι χωρεῖσθαι. αὐτὸ γὰρ μόνον μηχανᾶται ὁ ὄφης τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ ἔλυτρον. λέγονται δὲ οἱ τοιοῦτοι τόποι καὶ εἰλυοὶ καὶ τρόχμαλα. καὶ αἵμασιαί. παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, τροπῇ τοῦ γ εἰς χ γίνεται χέα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι χεῖα. χεῖα καὶ ἡ φωλεά. Χελιδών . παρὰ τὸ τὰ χεῖλη δονεῖν. ἢ παρὰ τὸ τὰ χεῖλη οἰδαίνειν. ἢ παρὰ τὸ τοῖς χεῖλεσι ἄδειν. Χέλυσ . ἢ κιθάρα. παρὰ τὸ χέω, τὸ λέγω. ἢ ὅτι ἀπὸ δερμάτων χελώνης κατεσκευάζετο. Χελωνίδος . τῆς βαθμίδος. Χεράδες . τὰ παραθαλάσσια σκύβαλα. ἢ ἡ ἰλύς. παρὰ τὸ χεῖσθαι ῥαδίως. Χερμάς . λίθος πληρῶν τὴν χεῖρα. καὶ χερμάδιον.

chi 1849 Χέρσος . ἢ ξηρὰ γῆ. ἐξ οὗ ἐστὶ χειρὶ προσάψασθαι. Χερρόνησος . χερρόνησεῖα γῆ ἢ εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα, ἢ μήτε χέρσος μήτε θάλασσα, ἀλλὰ περικλυζομένη, καὶ μίαν ἔχουσα εἰσοδοῦν καὶ ἐξοδόν. Χερνητὶς . ἢ ἐκ τῶν ἰδίων χειρῶν τρεφομένη καὶ ζῶσα γυνή. σημαίνει δὲ τὴν ταπεινὴν καὶ ἄπορον γυναῖκα. Χέρρις . πόλις. Χεττοῦρα . κύριον. ταύτην μετὰ θάνατον τῆς Σάρρας ὁ Ἀβραὰμ ἡγάγετο. Χελώνη . τὸ ζῶον. καὶ τὸ ὄργανον. Χελιδωνίς . λέγει ὁ Ψελλός· χελιδωνίς τὸ πάτημα τὸ κάτω τῆς εἰσόδου. (Οὐδέτερον.) Χειρόηθες . πρᾶον· ἡμερον. Χειρόμακτρον . μανδύλιον. παρὰ τὸ ἐκμάσσειν τὰς χεῖρας.

chi 1850 Χειρόγραφον . συμβόλαιον, γραμματεῖον, χρέους ὁμολογία. Χειρόκμητα . ὑπὸ χειρῶν γεγραμμένα ἢ περιεξεσμένα. Χειρώνειον . φάρμακον τὸ τοῦ Χείρωνος. Χέλειον . τὸ τῆς νεώς.

Χελιδόνιον μέλος . τὸ τῆς χελιδόνος. χελιδόνειον δὲ κρέας, δίφθογγον. Χελώνειον δέρμα . τὸ τῆς χελώνης. Χερμάδιον . ὁ χειροπλήθης λίθος. παρὰ τὸ τὴν χεῖρα πληροῦν. [χεράδιον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ χερμάδιον.] Χερνίβειον . σκεῦος, ἐν ᾧ τὰς χεῖρας νίπτομεν. Χερουβείμ . καὶ δίφθογγον καὶ ι . καὶ ἐπὶ ἐνικοῦ δίφθογγον, ἐπὶ δὲ πληθυντικοῦ ι . ὁμοίως καὶ ἐπὶ σεραφείμ. Χεῦμα . ῥεῦμα, προχοή. Χειμάδιον (Ῥῆμα.) Χειραπτήσας . ἀψάμενος τῇ χειρί.

chi 1851 Χειρονομεῖν . κυρίως ἐστὶ νωμᾶν ἀντὶ τοῦ διαφέρειν. ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ μέμνηται καὶ τοῦ χειρονομεῖν. ποιητικῶς δὲ διὰ τοῦ ω , τῷ λόγῳ τοῦ στρωφῶ. Χειρώσασθαι . ὑποτάξαι, κρατῆσαι. Χέεις . ἐπὶ ἐνεστώτος δίφθογγον· ἐπὶ δὲ μέλλοντος η . Χελύσειν . δήσειν. τοῦ Ψελλοῦ· φλεγμός ἐστιν ἡ φλεγμονή, χελύσειν δὲ τὸ δήσειν. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Χὴν καὶ ἡ χήν, κοινόν ἐστι τῷ γένει . λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. παρὰ τὴν ἡχὴν, ὃ σημαίνει τὴν κραυγὴν· κρακτικὸν γάρ ἐστι τὸ ζῶν. Χηνέας . κύριον. Χηραμοί . οἱ φωλεοί. ἡ καταδύσεις τῶν θηρίων καὶ τῶν ὄφειων, οἷον χωραμοί, εἰς οὓς χωρεῖ τι. † Χηρίων . ὁ χωρὶς γυναικός.† Χηρωστής . ὁ ἐπίτροπος. Χηλή . ἡ ὄνυξ. κυρίως χηλή λέγεται ἐπὶ τῶν δυνούχων ζώων, σχιλή τις οὖσα, παρὰ τὸ διεσχίσθαι, ὥσπερ ἐπὶ τῶν μονωνύχων ὀπλή τις οὖσα. λέγεται χηλή, τροπῇ τοῦ ι εἰς η καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς, †χηλή.† Χηλός . τὸ κιβώτιον. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ χῶ, χήσω. Χήμη . εἶδος ὀστρείου.

chi 1852 Χηρεία . ἡ χήρευσις. καὶ χήρα γυνή. ἀπὸ τοῦ χηρῶ, τὸ χωρίζω καὶ πορθῶ. [καὶ χηρώσω,] τὸ ἀφανίσω [καὶ πορθήσω.] Χῆτις . ἡ στέρησις. Χηρωνίς . ὄνομα κύριον. (Οὐδέτερον.) Χήνιον . ὄρος. χήνειον δὲ ὠδὸν, δίφθογγον. Χῆρον . ἐστερημένον. (Ῥῆμα.) Χηρῶ . τὸ χωρίζω καὶ πορθῶ. καὶ χηρώσω. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Θ. (Ἀρσενικόν.) Χθαμαλός . κοῖλος, ταπεινός, χαμηλός. Χθιζός . ὁ χθεσινός. καὶ χθιζινός. (Θηλυκόν.) Χθών . ἡ γῆ. καὶ κλίνεται χθονός. παρὰ τὸ διαχεῖσθαι καὶ χωννύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ. Χθονία . ἡ ἐπίγειος. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Χιάρης . κύριον. καὶ Χίλων. καὶ Χιλδίβερτος. Χίμαρος . ὁ τράγος ὁ ἐν τῷ χειμῶνι τεχθείς. Χῖος . ὁ πολίτης Χίου. ὡς Σάμος Σάμιος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Χίος γίνεται Χίϊος, καὶ κράσει τῶν δύο ιι εἰς ι μακρὸν Χῖος, ὡς Δίϊος Δῖος, Θέτιϊ Θέτι.

chi 1853 Χιτών . ἐσθῆς, ἱμάτιον. (Θηλυκόν.) Χίδρα . στάχυες, ἥτοι νέος καρπός. Χιλός . ὀξύτονον καὶ θηλυκῶς λέγεται, καὶ σημαίνει τὴν τροφήν, καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι . τινὲς δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ χεῖλος ἐστὶν, ἡ ἐν τοῖς χεῖλεσι διδομένη. ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ ιλος , μὴ ὄντα οὐδέτερα μῆτε ἀρσενικὰ ὀξύτονα, μῆτε σύνθετα ἀπὸ ὀνομάτων, ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον Ζωῖλος, Τρωῖλος. οὕτως οὖν καὶ χιλός. [χωρὶς τοῦ Νεῖλος. πρόσκειται μὴ ὄντα οὐδέτερα διὰ τὸ χεῖλος. πρόσκειται μὴ ὄντα ἀρσενικὰ ὀξύτονα διὰ τὸ δειλός. πρόσκειται μὴ ὄντα σύνθετα ἀπὸ ὀνομάτων ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον διὰ τὸ τρίχειλος, κροκόδειλος.] Χιλωνὶς γῆ . Χίμαιρα . τρίμορφον θηρίον, ὅπερ ἐν τῇ Λυκίᾳ ἦν, ἣν ἐφόνευσεν ὁ Βελεροφόντης. Χιράδες . αἱ τῶν χειρῶν ῥαγάδες. καὶ πῶς διὰ τοῦ ι γράφεται; ὥφειλε γὰρ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ χεῖρ γέγονεν. ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ νεῖφω γίνεται νιφεὺς διὰ τοῦ ι , οὕτω καὶ ἐνταῦθα. ἡ κρεῖττον ἐστὶν εἰπεῖν, συνέπεσεν ἡ φωνὴ τῷ σηματομένῳ, ἐπειδὴ τὸ χιρὰς ἔνδειαν τινὰ σημαίνει· ἡ γὰρ ῥαγὰς ἔνδειαν τινὰ ἔχει τοῦ ὀλοκλήρου· τὸ γὰρ ἔχον ῥαγάδας οὐκ ἐστὶν ὀλόκληρον. τούτου χάριν καὶ ἔνδειαν φωνήεντος ἐδέξατο.

chi 1854 Χιών . καὶ κλίνεται χιόνος. [ὡς ἀρήγω ἀρηγών. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι χιών.] (Οὐδέτερον.) Χῖ . τὸ στοιχεῖον. ὅτι χεομένην ἔχει τὴν ἐκφώνησιν. ἄλλοι δὲ ἄχι αὐτὸ εἶπον, ὅτι ἔχει ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν ἀλλήλας κατὰ μέσον σχιζούσας. Χίμετλα . τὰ ἀποκαύματα τὰ γινόμενα ἐν τοῖς ποσίν, ὅπερ συμβαίνει ἐν τῷ χειμῶνι γίνεσθαι. εἴρηται παρὰ τὸ ἐν τῷ χειμῶνι τλεῖν. ἢ χίμετλον τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ γενόμενον ἔλκος. (Ῥῆμα.) Χιονωθήσονται . λευκανθήσονται. λαμπρυνθήσονται. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Χλούνης . ὁ ἀγριόχοιρος. ὁ ἐν τῇ χλόῃ εὐναζόμενος καὶ διατρίβων. Χλωδομάριος· Χλῶθαρις· Χλῶθαῖος· Χλωθόμηρος. ὀνόματα κύρια. Χλωρός .

κακόχρους. καὶ χλωρότης. Ὅμηρος· ὑπὸ δέους χλωρὸς ἦεν. παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὴν ὥραν, ὃ σημαίνει τὴν μορφήν. χλαωρὸς καὶ χλωρὸς, ὁ κεχαλασμένην ἔχων τὴν ὥραν. (Θηλυκόν.) Χλαμύς . ἐσθῆς κοκκίνη. ἢ ὁ κυκλοειδὴς μανδύας, ὃν φοροῦσιν αἱ γυναῖκες. Χλανίς . τὸ θερινὸν καὶ λεπτότατον ἱμάτιον.

chi 1855 Χλαῖνα . τὸ χειμερινὸν ἱμάτιον. παρὰ τὸ χλιαίνειν. Χλεύη . ἡ ὕβρις. χειλεύη τις οὔσα, παρὰ τὸ ἡρέμα ἀνάγειν τὰ χεῖλη. Χλιδή . ἡ τρυφή. Χλιδῶνα . κόσμον περὶ τὸν βραχίονα. Χλιδῶ . κύριον. Χλόη . παρὰ τὸ φλέω, τὸ ἀναπέμπω, φλόη καὶ χλόη, ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀναπεμπομένη. Χλώρη . κύριον. * Χλωμένη . * (Οὐδέτερον.) Χλιαρόν . τὸ θερμόν. Χλούνιον . τόπος. χλούνειον δὲ, τὸ χοίρειον, δίφθογγον. (Ῥῆμα.) Χλιαίνω . τὸ θερμαίνω. Χλιδῶντες . τρυφῶντες· σπαταλῶντες. Χλοάζει . βλαστάνει. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Χνοῦς . ὁ κονιορτός. παρὰ τὸ χοῦς, πλεονασμῷ τοῦ ν. τὸ δὲ χοῦς παρὰ τὸ χόος. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ χέω.

chi 1856 (1) Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Χοβάρ . τόπος. Χοϊκός . γηγενής· γήϊνος· βαρὺς. καὶ ὁ Ἀπόστολος· πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός. Χοῖνιξ . δεκάλιτρον. τέταρτον μοδίου σημαίνει. Χόλος . ἡ ὀργή. παρὰ τὸ χέω· συγκέχυται γὰρ ἡ ψυχὴ ἐν τῷ ὀργίζεσθαι. Χόνδρος . πᾶν ὅστουν τρωγόμενον καὶ θραυόμενον ὑπὸ τῶν ἀνθρωπίνων ὀδόντων. Χοράυλης . ὁ ἐν τῷ χορῷ αὐλῶν. * Χοροστάτης . ὁ ἄρχων τοῦ χοροῦ. * Χορίκιος . κύριον. Χοροί . πλῆθος ταγμάτων. Χοροτύπος . ὁ τύπους ποιῶν ἐν τῷ χορεύειν. ἢ ὁ τύπτων τὸ ἔδαφος. καὶ Ὅμηρος· πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσί—. Χοσβαΐτης . ὁ βεστιαρίτης. (Θηλυκόν.) Χοαί . ἐναγίσματα, θυσίαι. Χοιρίνη . συρφετώδης. † ἡ δικαστικὴ ψῆφος. † Χοιράδες . πετρῶν ὄχθοι. Χολάδες . τὰ ἔντερα. παρὰ τὴν χύσιν, ἢ διὰ τὸ κατὰ φύσιν δέχεσθαι τὸ χολῶδες ἀπὸ τοῦ ἥπατος, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συρρεῖ ἡ ξανθὴ χολή,

chi 1857 τοῦτο μηχανωμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι, καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ τῇ δριμύτητι αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττῶν. ἔμελλε γὰρ τῇ κράσει ψυχρὰ ὄντα ἀργὰ μένειν καὶ μηδέποτε ποιεῖν τὴν ἀπόκρισιν. τοιαῦτα γὰρ τὰ νευρώδη. Χολέρα . νόσος διὰ χολῆς. ἢ τὸ τῆς χολῆς πάθος. Χορδή . ἡ νευρὰ ἢ τὸ ἔντερον. παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ χωρεῖν τὴν ἐδωδὴν. Χορεία . ἡ χόρευσις. Χοριάνη . τόπος. Χορηνή δὲ, ι . (Οὐδέτερον.) Χοάσπειον ὕδωρ . τὸ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ. Χοινίκιον . μέτρον τι. καὶ τὸ παχὺ ἔντερον. Χοληδόχον . ἀγγεῖον τὸ δεχόμενον τὴν χολήν. καὶ χολαῖον, ἡπαρ. Χορεῖον . ὁ τόπος τοῦ χοροῦ. χορίον δὲ, τὸ παχὺ ἔντερον, ι . Χολωσέμεναι . ὀργισθῆναι. [καὶ χολωσέμεν μέλλων ἀπαρέμφατος δωρικῶς. ἐκεῖνοι γὰρ τὰ ἀπαρέμφατα εἰς ἐμεν μεταποιοῦσι. τὸ τύψειν τυψέμεν λέγουσιν. οἱ δὲ Αἰολεῖς εἰς ἐμεναι λέγουσιν, οἷον· εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.] Χορτάσαι . παρὰ τὸν χόρτον τὸν περιβαλλόμενον τοῖς ὑποζυγίοις. Χορεύω . χοροβατῶ.

chi 1858 (1) Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Χρεμετισμός . ἡ τῶν ἵππων βοή. Χρησμός . προφητεία· μαντεία. Χρήστης . δανειστής. Χρηστήρ . ὁ παρέχων χρησμούς. παρὰ τὸ χρῶ, χρηστήρ. οὕτω Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός. οἶμαι δὲ, ὅτι παρὰ τὸ χρήζω. τὸ δὲ χρήζω, ἡνίκα σημαίνει τὸ ἐνδεοῦμαι, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ἀπὸ τοῦ χρέος χρεῖζω, ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η καὶ ἐν συναιρέσει χρήζω, μένοντος καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ χρησμοδῶ, ἄνευ τοῦ ι, καίπερ τῆς ἐτυμολογίας ἀπαιτούσης σὺν τῷ ι γράφεσθαι, παρὰ [γὰρ] τὴν χρεῖαν ἐστί· τοῖς γὰρ ἔχουσι χρεῖαν χρησμοδεῖ ὁ θεός. ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ σημαίνοντος [τὸ ἐνδεοῦμαι οὐκ ἔχει τὸ ἰῶτα.] Χρῆστος . κύριον. χρηστὸς δὲ, ὁ ἀγαθός, ὁξύνεται. Χρέμης, χρέμητος . ὄνομα ἰχθύος. Χρεωφειλέτης . ὅσα παρὰ τὸ χρέος συντέθεται, μεγάλα, πλὴν τοῦ χρεοδότης, χρεοκόπος, καὶ χρεολύτης, καὶ τὰ θηλυκὰ αὐτῶν, οἷον χρεοδοσία, καὶ τὰ ῥήματα, οἷον χρεοδοτῶ, χρεολυτῶ. Χριστός . μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. ἰστέον, ὅτι τὸ Χριστός σημαίνει τὸ συναμφοτέρον, θεὸς καὶ ἄνθρωπος. τὸ δὲ κύριος δηλωτικὸν τῆς θεό-

chi 1859

τητος. χριστοὶ γὰρ καὶ οἱ βασιλεῖς, οἱ τῷ ἐλαίῳ τοῦ κέρατος χριόμενοι. τὸ Χριστὸς καὶ Κύριος διὰ τὸ τῇ θεότητι χρίσαι τὴν ἀνθρωπότητα· καὶ ὡς βασιλεύς. δώσει γὰρ αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ βασιλεία αἰώνιος. ἐλέγοντο χριστοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς, ὡς ἐλαίῳ ἀγίῳ τῷ ὑπὸ τοῦ κέρατος βλυομένῳ χριόμενοι.

Χριστιανισμός . πίστις ἀπερίεργος, ἡ θεοῦ ὁμοίωσις κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἀνθρώπου φύσει. ἡ δόγμα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ πνευματικῆς καὶ φυσικῆς καὶ θεολογικῆς συνεστός. Χριστιανός . ἀληθινὸς οἶκος Χριστοῦ θεοῦ δι’ ἔργων ἀγαθῶν καὶ δογμάτων εὐσεβῶν συνιστάμενος. ἡ ὁ κατὰ θεὸν ζῶν, καὶ εὐσεβῶς καὶ χρηστῶς πολιτευόμενος. ἡ ὁ τὸ σῶμα διὰ τὸν Χριστὸν σταυρώσας σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Χρυσός . παρὰ τὸ ῥύω, ῥυσός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ χρυσός· ὁ γὰρ χρυσὸς διδόμενος ῥύεται τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ θανάτου. Χρόμος· Χρόμιος . κύρια. Χρόμαδος . Ὅμηρος· δεινὸς δὲ χρόμαδος—. τὸν ἐν τοῖς γενέσειν ὑπὸ τῶν πληγέντων γενόμενον ψόφον ὀνοματοποιήσας χρόμαδον εἶπεν.

chi 1860 Χρόνος . ἡλίου κίνησις καὶ πορεία μετὰ ἐμμέτρου φορᾶς. ἡ τὸ παρεκτεινόμενον τῇ ὑποστάσει τοῦ κόσμου διάστημα, ἐν ᾧ πᾶσα μετρεῖται κίνησις εἴτε ἀστέρων, εἴτε ζώων, εἴτε οὐτινοσοῦν τῶν κινουμένων. † ἡ μέτρον κινήσεως καὶ ἀριθμοῦ τοῦ ἐν κινήσει πρότερον καὶ ὕστερον. † Χρόνος . ποῖα σημείωσις, τουτέστι φανερά τοῦ ἐν ἐκτάσει καὶ συστολῇ ἄδηλόν τι διακρίνουσα. ἡ πλατικὸς ἐνιαυτὸς ἡ ἀκαριαῖος· ἅμα γὰρ τῷ βούλεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι. χρόνος δὲ παρὰ τὸ ῥέω, ῥόνος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ χρόνος. Χρόνος βραχύς . φωνήεντος συστελλομένου. Χρόνος μακρός . σημείωσις ἐκτεινομένου φωνήεντος ἢ φωνηέντων. Χρόνοι δὲ εἰσὶ δύο, μακρὸς καὶ βραχύς· διότι καὶ τοῖς ἀνθρώποις δύο χρόνοι παρέπονται, ὁ μὲν εἰς πολυχρόνιος, ὁ δὲ ἕτερος ὀλιγοχρόνιος. χρόνοι δὲ λέγονται παρὰ τὸ ἐν ἐκτάσει καὶ συστολῇ τοῖς χρόνοις παρεικασθῆναι. Χρυσάορα . χρυσὴν σπάθην ἔχοντα. ἄορ γὰρ τὸ ξίφος, ἡ σπάθη. Χρυσότευκτον . ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένον. Χρυσάμπυκας . χρυσοχαλίνους. — χρυσάμπυκας ἵππους. Χρυσοῤῥήμων . ὁ χρηστολόγος. Χρυσοῤῥόας . ποταμός.

chi 1861 Χρυσίτης . σημαίνει τὸν λίθον, ἔνθα ἀκονῶσι τὸ χρυσίον. [τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὅς διὰ τοῦ ιτης διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· χρυσός, χρυσίτης.] Χρύσεος . τὰ διηρημένα ἐπὶ πάντων γενῶν ἰακά. οἶον, ὁ χρύσεος καὶ ὁ ἀργύρεος, καὶ ἡ χρυσέα, καὶ τὸ χρύσειον. Χρύσειος ἀνδρείας . Χρυσάνθειος . οἶκος. Χρυσοπηνίτος . χιτῶν. Χρῶς . τὸ σῶμα. καὶ κλίνεται χρωτός. Χρῶμις, Χρῶμιδος . κύριον. Χρηματισμός . ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός. (Θηλυκόν.) Χρόα . ἀπὸ τοῦ χρῶ, ὃ σημαίνει τὸ βάπτω. ἐξ οὗ καὶ χρῶμα. [Χρῆσις .] ἡ τῶν ἐφ’ ἡμῶν ὀρέξεως συμπλήρωσις. παρὰ τὸν χρήσω μέλλοντα. χρῆσις δὲ καὶ παράδοσις διαφέρει. χρῆσις γὰρ λέγεται ἡ τῶν ἀρχαίων καὶ ποιητῶν μαρτυρία· παράδοσις δὲ, ἡ τῶν γραμματικῶν. οἶον τὰ μὲν Ὀμήρου χρῆσις· τὰ δὲ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ παράδοσις. χρίσις δὲ ἐκ τοῦ χρίω, τὸ ἀλείφω, ι. Χρειώ . τὴν χρείαν. ὡς ἀπὸ τοῦ σπέος γίνεται σπεῶ, καὶ ἀπὸ τοῦ κλέος κλεῶ καὶ Κλειῶ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χρέος χρεῶ. (Οὐδέτερον.) Χρῆμα . κυρίως τὸ διὰ χειρῶν ἔργον, οἶον χέρημα.

chi 1862 Χρησιμώδημα . ἡ προφητεία. χρησιμοδότημα δὲ, μικρόν. Χρίσμα καὶ χρίμα . παρὰ τὸ χρίω, χρίσω, χρίσις καὶ χρίσμα, ὅπερ σημαίνει τὸ ἄλειμμα. ὥπερ δὲ λέγεται κροῦσμα καὶ κροῦμα, οὕτω χρίσμα καὶ χρίμα. Χρονικὸν φῶς . ὁ ἥλιος. Χρυσόγλυφα . τὰ χρυσοτόρνευτα. Χρύσειον καὶ χρύσειον ἔργον . χρυσίδιον δὲ, ι τὰ δύο. Χρηστολόγημα . τὸ ἄχρι ῥημάτων θεραπεύειν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. (Ῥῆμα.) Χραύσει . ἀμύξει. ὀλίγον τὸν χρῶτα ἐπιξύσει. προσεγγίσει. ἀπὸ τοῦ χρωτός, χρῶ, χραύσω. Χραίσμετέ με . ἀντὶ τοῦ φυλάξασθέ με. καὶ ῥύσατε ἡ βοηθήσατε. [εἴρηται ἀπὸ βαρυτόνου, τὸ χραίσμω. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ περισπωμένου χραισμῶ, εἶπεν ἂν χραισμεῖτε.] Χραισμῶ . τὸ βοηθῶ. [ἀπὸ τοῦ χρήσιμος χρησιμῶ, καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς α καὶ μεταθέσει τοῦ ς χραισμῶ, τὸ βοηθῶ.]

Χρείω . τὸ μαντεύομαι. ὅπερ ἐπὶ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων διὰ τοῦ η. †
Χρέμπτεται . ἦχον τῷ στόματι ἀποτελεῖ. πτερύσσεται.†

chi 1863 Χρηματίζει . γίνεται. ἢ προλέγει. Χρήσω . μαντεύσω. Χρηστηριάζω . μαντεύομαι. Χρή .
ἐνδέχεται. [ἐκ τοῦ χρήμι, χρής, τὸ τρίτον χρήσι καὶ χρή ὀξύτόνως. ὀξύτονούμενον γὰρ ἐν τῇ
συνθέσει, βαρυνόμενον σημαίνει ἐπὶ ῥήμα· περισπώμενον δὲ ῥήμα ἀττικόν. ἀπὸ γὰρ τοῦ χρῶμι
τὸ δεύτερον τῆς κοινῆς διαλέκτου ἰωνικῆς. ἀττικῶς δὲ χρήν, ἐξ οὗ τὸ ἐχρήν.] Χρίμπτεται .
προσπελάζει. προσεγγίζει. Χρίω . τὸ ἀλείφω. Χριστιανίζειν . τὸ καταφρονεῖν τῶν ἀνθρωπίνων
πραγμάτων ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν Χριστὸν ὁμολογίας. καὶ χριστιανισμὸς ἡ τῆς εὐσεβείας γνῶσις ἢ
εἰς ζωὴν αἰώνιον ἄγουσα, ἢ ἡ διὰ Χριστοῦ φανερωθεῖσα θεοσέβεια. Χρυσανγίζων . ἀστράπτων.
Χρῶ . τὸ παρέχω. καὶ τὸ βάπτω. Χρώζω . χροῖαν παρέχω. Χρώννυμι . χρωννύω.

chi 1864 Χρηστεύεται . ἡμερότητι χρήται. ἢ ἀγάπη χρηστεύεται. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Χύαθος .
κύριον. Χυδαῖος . ὁ εὐτελής, ὁ συρφετώδης. Χυλός . ἐκπιεσμός. Χυμαῖος . κύριον. καὶ
Χυρηβίτης. Χυριάδης . τοπικὸν καὶ κύριον. καὶ κλίνεται Χυριάδου. Χυτρόπους . ὁ πλατύπους.
(Θηλυκόν.) Χύτρα . τὸ τζυκάλιον. Χυτή . οὐ πᾶσα γῆ χυτή καλεῖται, ἀλλὰ κυρίως ἡ τοῖς νεκροῖς
ἐπιχομένη. (Οὐδέτερον.) Χυλάριον . τὸ ὕδαρῶδες, ὁ ἐκπεπιεσμένος σίτος. Χυτρεῖον . ἐν ᾧ αἱ
χύτραι. Χύτλα . κυρίως τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια. καταχρηστικῶς δὲ τὰ ἐναγίσματα, τὰ ἔντομα, τὰ

chi 1865 εὐνοῦχα. ἐπειδὴ ταῦτα μάλιστα ἔθουν τοῖς νεκροῖς, ὡς ἄγονα ὄντα, καὶ ἀγόνοις αὐτοῖς οὖσι.
(Ῥῆμα.) Χυλοῖ . χυλὸν παρέχει. Χυτλώσαι . †νίψαι.† οὐχ ἀπλῶς ἀλεῖψαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ λούτρῳ
ἀλεῖψασθαι, χυτλώσασθαι ἔλεγον. Χύδην . κεχυμένως. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Χωβοῦς .
ποταμός. καὶ Χωβάλ. Χωλίαμβος . ὁ ἄστατος στίχος. Χωλός . τροπῇ τοῦ κ εἰς χ , καὶ τοῦ ο εἰς ω .
κόλος γὰρ ἐστὶν ὁ μὴ τέλειος. καὶ κόλους κριοὺς, τοὺς ἀποβεβληκότας τὰ κέρατα. χωλὸς οὖν ὁ
μὴ τέλειος. Χῶρος . τόπος. παρὰ τὸ χῶ, τὸ χωρῶ. Χώριος . ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς
φάλαγ-

chi 1866 γος τῶν κατὰ μέρος ὀπλιτῶν, ἀνθ' ὧν προκατεῖχον τόπων, ἐτέρους μεταλαμβάνόντων.
(Θηλυκόν.) Χωνεῖα . ἡ χώνευσις. Χῶνα . πόλις. Χωστρίς . χώρα, τόπος. (Οὐδέτερον.) Χωνεῖον .
τὸ χωνευτήριον. χωνίον δὲ, τὸ ἐργαλεῖον, ι . Χωρήβ . ὄρος. (Ῥῆμα.) Χωννύω . τὸ καλύπτω.
Χωόμενος . ὀργιζόμενος. ἢ λυπούμενος. χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὥχετο—. Χωρίζω . τὸ
διαστέλλω καὶ διίστῶ. Χωρήσας . ὀρμήσας. Χώσατο . ὠργίσθη. ἐλυπήθη. καὶ χῶσασθαι. παρὰ τὸ
κεχύσθαι τὴν ψυχὴν. Χωρήσατε . ἀντὶ τοῦ εἰσδέξασθε ἡμᾶς εἰς τὰς ψυχὰς ὑμῶν. ὁ Ἀπόστολος·
χωρήσατε ἡμᾶς, οὐδένα ἡδικήσαμεν.

psi 1867 (1^η) Ψ. Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Ψακροπόδης . ἐπίθετον. καὶ κλίνεται ψακροπόδου. Ψαλμός .
λόγος μουσικός. ὅταν εὐρύθμως κατὰ τοὺς ἀρμονικοὺς λόγους πρὸς τὸ ὄργανον κρούηται. ἢ
ῶδὴ θεῶ προσφιλῆς. Ψαλμοί . καὶ αἱ διὰ σώματος πράξεις αἱ εἰς δόξαν θεοῦ ἀποδιδόμεναι. ὅταν
ὑπὸ τοῦ λόγου ἡρμοσμένοι μηδὲν ἐκμελὲς ἀποτελῶμεν ἐν τοῖς κινήμασιν. Ψαλμῳδός . ἀπὸ τοῦ
ἀείδω ἀοιδός, καὶ ἐξ αὐτοῦ ψαλμοιδός καὶ κατὰ κρᾶσιν ψαλμῳδός· τὰ γὰρ παρὰ τὸ ἀοιδὸς
συγκείμενα διὰ τῆς οἱ διφθόγγου γράφεται.

psi 1868 Ψαμμήνιτος· Ψαμμήτιχος . κύρια. Ψάρος . ὄρνειον. καὶ ψᾶρ, ψαρός. καὶ ψαρὸς ὁ ποικίλος.
Ψαφαρός . αὐχημὸς, κακόχρους, λεπτός. καὶ ψαφαρώτατος. (Θηλυκόν.) Ψακάς . ἡ ῥανίς.
Ψάμμαθος . ἡ παραθαλάττιος ἄμμος. παρὰ τὸ ψαύεσθαι ὑπὸ τῆς θαλάσσης. ψάμμος, καὶ ἄμμος
ἀποβολῇ τοῦ ψ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ἄμμος πλεονασμῷ τοῦ ψ. Ψαίκαλον . ἀρνίον. καὶ
ψαίκαρον. Ψαιστόν . εἶδος μελιττούσης. ἢ πόπανον. ἢ πλάτυσμα στέατος στρογγύλον, εἰς
θυσίαν διδόμενον.

psi 1869 Ψαλτήριον . ὀρθὸν ξύλον καὶ ἀπαρέγκλιτον. χορδαὶ δὲ ἐν τούτῳ δέκα ἐτείνοντο. ἐκάστη δὲ τῶν
χορδῶν εἰς τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ψαλτηρίου διηρημένως ἐναπεσφίγγετο. αἱ δὲ ἀρχαὶ τῶν

χορδῶν καθίεντο ἄνωθεν. δέκα γὰρ κόλαβοι εἴτουν πασσαλίσκοι πρὸς τὸν πῆχυν τοῦ ψαλτηρίου στρεφόμενοι ἔτεινόν τε τὴν χορδὴν καὶ ἐχάλων, πρὸς τε τὸν ῥυθμὸν τῆς ἀρμονίας καὶ πρὸς τὸ τοῦ ψαλτηρίου βούλημα. ἢ ψαλτήριον τροπικῶς καὶ ὄργανον ἡρμοσμένον μουσικῶς, εἰς ὕμνους τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἢ τοῦ σώματος ἐστὶ κατασκευή. ἢ ψαλτήριον νοητόν ἐστι νοῦς καθαρὸς ὑπὸ πνευματικῆς κινούμενος γνώσεως. (Ῥῆμα.) Ψαίρειν . †τὸ τινάσσειν.† τὸ ταχύνειν. ἀπὸ τοῦ αἰψηρὸς, ὁ ταχύς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ †ψαύειν καὶ τὸ† κινεῖν. Ψακάζει . ραίνει. Ψαλάξεις . κρούσεις. ψηλαφήσεις. κιθαρίσεις.

psi 1870 Ψάλλειν . ἐπὶ τῶν χορδῶν τῆς λύρας. παρὰ τὸ ψῶ, οὗ παράγωγον ψαύω καὶ ψάλλω. [Ψᾶν . ὁμαλίζειν.] [Ψαῦσαι . προσεγγίσαι.] Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Ψεδνός . μαδαρός. παρὰ τὸ ἐψῆσθαι. Ψένις· Ψενόσιρις· Ψένωφισ . κύρια. [Ψευδάνωρ . κύριον.] καὶ κλίνεται Ψευδάνορος. Ψευδηγόρος . ὁ ψευδολόγος. Ψευδοπροφήτας . οὐ τοὺς αἰρετικὸς αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ, ἀλλὰ τοὺς βίου μὲν ὄντας διεφθαρμένου, προσωπεῖον δὲ ἀρετῆς περικειμένους, οὓς ἐπιθέτας καλοῦσιν οἱ πολλοί. Ψεφηνός . σκοτεινός. οὐκ ἐπιφανής. ψέφος γὰρ τὸ σκότος. ἦν δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ ψεφηνός. (Θηλυκόν.) Ψευδηγορία . ἢ ψευδολογία.

psi 1871 (1) (Οὐδέτερον.) Ψέλλια . κόσμος τις καὶ καλλωπισμὸς περὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν. Ψεκάς . ὁ σταλαγμός. Ψεῦδος . ἀπόφασις λέγουσα τὸ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον, καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον. ἢ φαντασία τις παρὰ τὸ μὴ ὄν ἐγγινομένη τῇ διανοίᾳ, ὑφεστῶτος τοῦ μὴ ὑπάρχοντος. Ψέφος . τὸ σκότος. καὶ ψεφαῖον τὸ σκοτῶδες. Ψεῦδος . παρὰ τὸ φεύγω, φεῦδος καὶ ψεῦδος. (Ῥῆμα.) Ψεκάζει . δροσίζει. Ψέγει . μέμφεται. Ψελλίζει . τραυλίζει. Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Ψηνᾶς . ἐπίθετον. Ψηνός . ὁ φαλακρός. παρὰ τὸ ψῶ. ἢ παρὰ τὸ ψῆσω ψηνός. Ψῆνες . οἱ τῶν φοινίκων καρποὶ καὶ οἱ κλάδοι. καὶ ὄνομα ἰχθύων. καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀλύνοις γινόμενα * κωνώπια. * (Θηλυκόν.) Ψηλαφία . ἢ ψηλάφησις. Ψῆττα . ὄνομα ἰχθύος. καὶ ψῆσσα.

psi 1872 Ψηφίδες . οἱ μικροὶ λίθοι. Ψῆφος . ἢ κρίσις. ἢ ἀπόφασις. καὶ ψηφηφορία. (Οὐδέτερον.) Ψήγματα . αἱ τοῦ χρυσοῦ ἴνες. Ψησίον . ὄνομα ἰχθύος. (Ῥῆμα.) Ψήλαιοι . ψῆλαιοι. ψᾶλαιοι. Ψηκτριζῶ . Ψηλαφῶ . ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μήλων. μῆλα δὲ τὰ πρόβατα. μηλαφῶ οὖν τὸ ἐφάπτομαι τῶν μήλων. τροπῇ τοῦ μ εἰς ψ ψηλαφῶ. ἢ παρὰ τὸ ψῶ, τὸ προσεγγίζω, καὶ τὸ ἀφῶ, τὸ ψηλαφῶ, ἀφῶ καὶ ψηλαφῶ. Ψηνίζω . φαλακρίζω. Ψηνίξαι . * κινῆσαι, * ξύσαι ἢ σοβῆσαι. Ψῆσαι . ὁμαλίσαι. Ψήχω . τὸ ὁμαλίζω. Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Ψίδων . κύριον. καὶ κλίνεται Ψίδωνος. Ψιθυρισμός . ἀπαρῥησίαστον φθέγμα καὶ λαθραία κακολογία. παρὰ τὸ ψίω, τὸ λεπτύνω, καὶ τὸ θύρα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ χεῖλη, περιφραστικῶς. † Ψίθυρ . λέγεται καὶ ψίθυρος. οἷον ψίθυρ, ψίθυρος, ψιθύρου. ὡς μάρτυς, μάρτυρος, μαρ-

psi 1873 τύρου. τὸ δὲ ψίθυρ παρὰ τὸ ψοῖθος, ὃ σημαίνει τὴν λοιδορίαν. ἢ παρὰ τὸ ψίω, τὸ λεπτύνω, καὶ τοῦ θύρα. σημαίνει δὲ τὰ χεῖλη, περιφραστικῶς.† Ψιλίας . κύριον. Ψιλός . ὁ γυμνός. παρὰ τὸ ψῶ, τὸ λεπτύνω. ἢ παρὰ τὸ ψίω, ὃ σημαίνει τὸ ἄπτομαι. εὐχερῶς γὰρ τις ἄπτεται τοῦ ψιλοῦ καὶ ψιλότητος. Ψίττακος . κύριον. καὶ ὄνομα πτηνοῦ. (Θηλυκόν.) Ψιάς . ἢ δρόσος. Ψιλῆ . ποιότης συλλαβῆς, καθ' ἣν ἄκροις χεῖλεσι τὸ φθέγμα προφέρεται. παρὰ τὸ ψῶ, τὸ λεπτύνω. ἐξ οὗ καὶ ψιλὸν στρατιώτην λέγει τὸν ἄοπλον καὶ γυμνόν. εἴτουν τὸν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον. ἢ παρὰ τὸ ψίω, τὸ ἄπτομαι, ψιλὸς καὶ ψιλῆ· εὐχερῶς γὰρ τις ἄπτεται τοῦ ψιλοῦ. Ψινάδες . αἱ ἄμπελοι. Ψίξ, ψιχός . ἢ ψιχία. Ψιττάκη καὶ ψιττάκια . ὑποδήματα γυναικείου εἶδους. Ψιλὰ λέγονται τὸ γ, τὸ κ, τὸ π καὶ τὸ τ, ἐπει-

psi 1874 δὴ ψιλουμένου φωνήεντος ἐπιφερομένου εἰς δασὺ τρέπεται. οἷον· αὐτίχ' ὁ μὲν ἐπορεύετο. Ψῖ . τὸ στοιχεῖον. ὅτι συριγμὸν τινα ἔχει ἢ τούτου ἐκφώνησις. καὶ ὅτι ὁ συριγμὸς οὐκ ἔστιν ἄλλο τι ἢ μόνον ψ. ἄλλοι δὲ, ὅτι ἐνὸς ψαύει χρόνου διπλοῦν ὄν. Ψινύθιον . φαῦλον, ἢ καὶ ψευδές. Ψιχίον * Ψιθυρίζειν . τινὲς ὀνοματοποιεῖσθαι φασίν, ὡς τό· κρίκε δὲ ζυγόν. καί· σίξε ὁ

ὀφθαλμός, κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνεται. * * Ψιμυθίζω .
καλλωπίζω. * Ψίσω . ποτίσω. ἐξ οὗ καὶ ψιάς, ἡ κατ' ὀλίγον κατερχομένη δρόσος. Ψίω .
ἐμβρωματίζω. ἢ τὸ λεπτύνω. ἢ τὸ ἄπτομαι. Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Ψοίθης . ὁ ἀλαζών.

psi 1875 Ψοῖθος . σποδός. εὖρον καὶ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ τὸ ψύθος. σημαίνει δὲ τὴν λοιδορίαν. Ψολοίς
κεραυνός . ὁ ὀξέως φερόμενος καὶ ἅμα τῷ ψαίνειν ὀλλύμενος. Ψόφος . κτύπος. Ψοφοδεής .
δειλός. παρὰ τὸ δέος, ὃ σημαίνει τὸν φόβον, καὶ τὸ ψόφος. Ψόαι, ψοιαί καὶ ψύαι . αἱ λαγόνες ἢ
τὰ νῶτα. παρὰ τὸ ψαύω. ἢ ἐπιψαύουσα σὰρξ καὶ ἐπιπολῆς οὖσα τοῖς ὀστέοις. οὕτως Εἰρηναῖος.
Ψολοκομπία . ἀλαζονεία. Ψοφοδεές . δειλόν. [Ψοφῶ . τὸ ἡχῶ.] Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.)
Ψύδαξ ἢ ψύδραξ . τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα. Ψυκτήρ . ὅπου τὰς ὀπώρας ψυχρίζουσιν ἢ καὶ
τὰς κύλικας, ἥτοι τὰ ποτήρια νίζουσι. Ψυλλεῖς . ἐθνικόν.

psi 1876 Ψυχρὸς λόγος . ἀσθενής, μηδὲν χρήσιμον ἔχων. παρὰ τὸ ψύχος ψυχρὸς καὶ ἐν συγκοπῇ
ψυχρὸς. Ψυχικός . ὁ τὰ τῆς σαρκὸς φρονῶν. ψυχικὸς ἄνθρωπος οὐκ οἶδε τὰ τοῦ πνεύματος.
Ψυχόλεθρος . ὁ ἀπολλύων τὰς ψυχάς. τὰ διὰ τοῦ ὀλεθροῦ συγκείμενα διὰ τοῦ ω γράφεται, οἷον
ἀνώλεθρος, βιώλεθρος, ἐπώλεθρος καὶ τὰ ὅμοια, πλὴν τοῦ ψωμόλεθρος καὶ ψυχόλεθρος.
Ψύαι . αἱ λαγόνες, ἢ τὰ νῶτα, ἢ μέρος τι τοῦ σώματος. Ψυχὴ . εἴρηται μὲν ἐν τῇ γραφῇ τῇ
παλαιᾷ διττῶς ἢ ψυχὴ· τουτέστιν ἢ λογικὴ καὶ ἢ ἄλογος. ἢ λογικὴ τῶν λογικῶν, καὶ ἢ ἄλογος
τῶν κτηνῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐμψύχων. ψυχὴ λογικὴ ἐστὶν οὐσία νοερὰ ἀνώνυμος καὶ
ἀγνώριστος, λεπτὴ, ἄυλος καὶ ἀσημάτιστος, εἰκὼν θεοῦ καὶ τύπος σώματος, ζωτικὴ καὶ
συστατικὴ. εἴρηται δὲ ψυχὴ διὰ τὸ ψύχειν ἥτοι διὰ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ζωοποιεῖν τὸ σῶμα.
ψυχὴ ἄλογός ἐστιν ἢ τοῦ αἵματος ζωτικὴ καὶ θερμαντικὴ καὶ κινητικὴ διὰ πνεύματος ὑλικὴ
ἐνέργεια. ψυχὴ κτη-

psi 1877 νώδης ὑλικὴ, ἐνεργητικὴ καὶ αἰσθητικὴ καὶ σώματος συστατικὴ. ψυχῆς ἐνέργειαι, ὄρεξις
λογικὴ εἴτουν θέλησις, βούλησις, ζήτησις, σκέψις, βούλευσις, κρίσις, ὁρμὴ, χρήσις καὶ παῦσις. ἢ
πρῶτῃ τοῦ νοὸς κίνησις λέγεται ὄρεξις. ἢ ὄρεξις περὶ τι νοήσασα λέγεται νόησις. ἢ νόησις
ἐπιμείναςα καὶ τυπώσασα τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὸ νοούμενον λέγεται ἐνθύμημα καὶ λόγος. ἢ
ἐνθύμησις βασανίζουσα ἑαυτὴν διὰ τοῦ ἐπιλογισμοῦ λέγεται φρόνησις. ἢ φρόνησις
πλατύνουσα ἑαυτὴν ποιεῖ τὸν διαλογισμὸν, ἐνδιάθετον λόγον ὀνομαζόμενον. οὗτος γεννᾷ τὸν
προφορικὸν λόγον. τούτοις πᾶσιν ἔπεται τὸ αὐθεξοῦσιον. καὶ συμμαρτυρεῖ ἢ συνείδησις. ψυχῆς
δυνάμεις· νοῦς· διάνοια· δόξα· φαντασία· αἴσθησις· βούλησις· προαίρεσις· θυμὸς καὶ ἐπιθυμία.
ψυχὴ ἐστὶν οὐσία γεννητὴ, οὐσία ζῶσα, καὶ τῶν αἰσθητῶν ἀντιληπτικὴν δι' ἑαυτῆς ἐνείησα,
ἕως ἂν ἡ δεκτικὴ τούτου συνίσταται φύσις. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ψύχω, τὸ ζωοποιῶ. ἢ παρὰ τὸ
ψύχος, ὃ ἐστὶ πνεῦμα. Ὅμηρος· ψύχεος ἱμείρων. ἀντὶ τοῦ πνεύματος. Ψυχὴ ἐστὶν οὐσία
ἀσώματος, αὐτοκίνητος, θείας ὑμνωδὸς δόξης. ψυχὴ ἐστὶν οὐσία ἄυλος καὶ ἀθάνατος. ψυχὴ
ἐστὶν θυμὸς καὶ ἐπιθυμία. ὅπερ λέγεται θυμικὸν καὶ ἐπιθυμητικόν.

psi 1878 (16) (Οὐδέτερον.) Ψυλεῖον . βοτάνη. Ψυχρὰ ῥήματα . κακοὶ λόγοι. Ψύχος . τὸ πνεῦμα. Ὅμηρος·
ψύχεος ἱμείρων. Ψυχαγωγεῖ . ἀναψύχει. Ψυχάζουσι . πρὸς τὸ ψυχρὸν διατρίβουσι πνεῦμα.
Ψυχουλκούμενος . τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος. Ψύχω . τὸ ζωογονῶ. * Ψυλαφᾷ . μικρῶς πως
ἐπισπείρεσθαι σοι ἄρχεται. * Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Ψωμός . διὰ τὸ παρὰ τῶν ὀδόντων
ψήχεσθαι καὶ τρίβεσθαι. ἢ παρὰ [τὸ ψῶ,] τὸ λεπτύνω. Ψωμόλεθρος . πολυφάγος. ἀπὸ τοῦ
ὀλλύειν τὸν ψωμόν. (Θηλυκόν.) Ψῶα . ἢ δυσωδία. ἄτλητον ἐπὶ ψῶαν πνεῖσκον. Ψῶρα . παρὰ
τὸ ψῶ, οὗ παράγωγον ψαύω. ἐπειδὴ οἱ τῷ πάθει ἐνεχόμενοι πολλὴν ἔχουσιν ὁρμὴν ἐπὶ τὸ ψᾶν
καὶ κνήθειν τὰ ἑαυτῶν πεπονθότα μέρη καὶ μέλη. Ψῶζα . ἢ δυσωδία. καὶ νόσος τις.

psi 1879 Ψωραλέα . ἢ ψωριῶσα. Ψωθίαν . τὴν ὑποκάτω τοῦ ἄρτου. Ψωμολεθρία . ἢ πολυφαγία. Ψωφίς .
πόλις.

- psi 1880 Ψωφιλία . χώρα. καὶ Ψωφίλιοι, ἔθνος. Ψωμιεῖ . θρέψει. Ψώχοντες . τρίβοντες. Ψῶ . τὸ λεπτύνω.
- omega 1879 ⁽⁵⁴⁾ Ω. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Α. (Θηλυκόν.) Ὡια . τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου, ἢ ὃ καλοῦμεν περιτραχήλιον, ἦτοι περιστόμιον. τοῦτο δὲ ὁ Ἀκύλας στόμα ἐνδύματος εἶρηκεν. ἢ ἀνάκλασις τοῦ κρασπέδου. γράφεται γὰρ σὺν τῷ ι . ἔστι γὰρ οἷς, ὃ σημαίνει τὸ πρόβατον, ἢ γενικὴ οἷος. καὶ γίνεται οἷς, οἶος, τὸ θηλυκὸν οἷα, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω ῶα. καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ προβάτειον δέρμα ἐν τοῖς κρασπέδοις τῶν ἱματίων ἔβαλον. (Οὐδέτερον.) Ὡ . τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ ἔω, τὸ ὑπάρχω, ἐπειδὴ τοῦτο ὑπάρχει μακρὸν καὶ πλατύ. ὁμοίως τῷ χαρακτῆρι τὴν ἐκφώνησιν ἀπηνέγκατο. Ὡὰ κτίλα . τὰ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων ὡὰ κτίλα καλοῦνται. καὶ κτίλος ὁ ἡμέρος κριός. Ὡιόν . ἔχει τὸ ι . εὗρηται γὰρ κατὰ διάστασιν. ὡς παρὰ Σαπφοῦ· φασὶ δὴ ποταμὸν ὑακίνθινον Λήδαν πεπυκαδμένον εὐρεῖν ὥιον. ἀλλὰ καὶ τὰ διὰ τοῦ φων οὐδέτερα μονογενῇ
- omega 1880 θέλουσιν ἔχειν τὸ ι. οἷον ζῶον, ὑπερῶον, προστῶον, [περιστῶον,] Πτῶον, ὄνομα ὄρους. οὕτως οὖν καὶ ὦον. πρόσκειται μονογενῇ διὰ τὸ σῶος καὶ ὁ ζῶος, τὸ ζῶον. ταῦτα γὰρ οὐκ ἔχουσιν, ὅτι οὐκ εἰσὶ μονογενῇ βαρύτερα, οἷον ζῶον, πτῶον. τὸ δὲ ὦον διαλλάξαν κατὰ τὴν ἄρχουσαν διήλλαξε καὶ κατὰ τὴν τάσιν. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ οἷον, μόνον γὰρ τίκεται. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Β. (Ἀρσενικόν.) Ὡβάς· Ὡβάντες . Ὡβρων . ποταμός. καὶ κλίνεται Ὡβρωνος. (Ῥῆμα.) Ὡβάξι . παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ. Ὡβέλιστα . σεσημείωται, ἢ ἡθέτηται. ὁ ὀβελὸς γὰρ ἀθετήσεως σύμβολον. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Γ. (Ἀρσενικόν.) Ὡγ . κύριον. ὃς ἦν μέγας καὶ ῥώμη σώματος πολυθρύλλητος. φασὶ γὰρ αὐτὸν καὶ κλίνειν σι-
- omega 1881 δηρᾷ κεχρησθαι, ἐννέα πηχῶν τὸ μῆκος, πέντε δὲ εὔρος ἐχούση. Ὡγες . ἔθνος. Ὡγυγος . κύριον. καὶ Ὡγύγιος. οὗτος ἀρχαῖος βασιλεὺς ἦν Θηβῶν. ἐκ τούτου γοῦν καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιον καλοῦσι. (Θηλυκόν.) Ὡγύγαι . ἀρχαῖαι. ὠγύγαι πύλαι. Ὡγυγία νῆσος . Ὡγυρις . λίμνη. Ὡγύγιον . ἀρχαῖον, παλαιόν. Ὡγύγιον βλέμμα . τὸ τοῦ Ὡγυγίου. (Ῥῆμα.) Ὡγιον . σὺν τῷ ι . ἀπὸ τοῦ οἶγω, τὸ ἀνοίγω, ἐγένετο. καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ω . ὥσπερ οἴχομαι, ὠχόμην, οἰκῶ, ὥκουν. τούτου τὸ δεύτερον πρόσωπον ὥγες, καὶ ὥγε τὸ τρίτον. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Δ. (Ἀρσενικόν.) Ὡδικός . μουσικός, εὐλαός. καὶ ὁ ὄρνις ἦν ὠδικός. Ὡδοιδόκος . ὁ ληστής· ὁ τὰς ὁδοὺς δοκῶν καὶ ἐπιτηρῶν. (Θηλυκόν.) Ὡδὴ . ὅσα θεωρίας ἔχεται ψιλῆς καὶ θεολογίας. ὥστε ὁ ψαλμὸς λόγος ἐστὶ μουσικός, ὅταν εὐρύθμως κατὰ τοὺς ἀρμονικοὺς λόγους πρὸς τὸ
- omega 1882 ὄργανον κρούηται. ἢ ὠδὴ ἐστὶ φωνὴ ἐμμελῆς, ἀποδιδομένη ἐναρμονίως ἄνευ τῆς συνηχίσεως τοῦ ὄργάνου. Ὡδὶν καὶ ὠδὶς . ὁ τόκος, ἢ ὁ καιρὸς τοῦ τοκετοῦ. (Οὐδέτερον.) Ὡδεῖον . τὸ σχολεῖον. (Ῥῆμα.) Ὡδιηκυῖα . ἀπὸ τοῦ οἰδαίνω, τὸ ἐξογκῶ. Ὡδίνω . τὸ γεννῶ. Ὡδοιδόκουν . ἐλήστευον. Ὡδοιπορικῶς . ὁδεύσας. ὁδοιπορικῶς δὲ, ἐπὶ ῥῆμα, μικρὸν καὶ ι. Ὡδύσσατο . ὠργίσθη. παρὰ τὴν ὁδύνην, ὃ ἐστὶ παρὰ τὸ ἔδω, τὸ ἐσθίω. Ὡδῶδει . δυσωδίαν εἶχε. ὥδωδε δὲ μικρὸν καὶ μέγα. Ὡδιε . ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. ὥδε δὲ, ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, δασύνεται. Ὡδί . ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. καὶ ὠδὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ε. (Ῥῆμα.) Ὡιето . ὑπέλαμβανεν. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Η. (Ῥῆμα.) Ὡήθην . ὑπέλαβον.
- omega 1883 ⁽⁵⁴⁾ Τὸ Ω μετὰ τοῦ Θ. (Ἀρσενικόν.) Ὡθισμός . διωγμός. ἢ ἀγανάκτησις. ἀντωθησμός δὲ, ἦτα. (Ῥῆμα.) Ὡθίζω . ἀγανακτῶ. ἐπὶ ἐνεστώτος. Ὡθισμαι . Ὡθήσω . Ὡθω . τὸ ἀποδιώκω. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ι. (Ῥῆμα.) Ὡίξεν . ἦνοιξεν. ἀπὸ τοῦ οἶγω οἶζω, ὥξω, καὶ ἐν διαλύσει ὥϊξα. Ὡίγνυντο . ἀνεώγνυντο. ἀπὸ τοῦ οἶγω, οἶγνῶ, οἶγνύω. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Κ. (Ἀρσενικόν.) Ὡκεανός . ποταμός ὁ τὴν οἰκουμένην περικυκλῶν. παρὰ τὸ ὠκέως νάειν. ἢ παρὰ τὸ ὠκέως ἀνύεσθαι.
- omega 1884 Ὡκιστος . ταχύτατος. Ὡκίναρος . ποταμός. Ὡκὺς . ταχύς. παρὰ τὴν ἀκὴν, ἥτις δηλοῖ τὴν ὀξύτητα, γίνεται ἀκὺς καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω ὠκὺς. ὡς τέκμαρ τέκμωρ, καὶ ὡς φαριαμός, παρὰ τὸ φάρη, φαριαμός καὶ φωριαμός. τὸ δὲ ὠκὺς γίνεται παρὰ τὴν ἀκὴν, ὡς προείπομεν. ἢ παρὰ τὸ εἶκω, τὸ ὑποχωρῶ. Ὡκύαλος . ταχύς διὰ θαλάσσης. Ὡκύμορος . ταχυθάνατος. Ὡκυπόρος . ὁ

ταχέως πορῶν. (Θηλυκόν.) Ὁκάς . ἡ δίωξις. καὶ ἡ ἰωκή. Ὁκαλέη . πόλις. Ὁκεανῆτις ῥοή . ἡ τοῦ ὠκεανοῦ. Ὁκεῖα . ταχυτάτη. [Ὁκύαλος ναῦς . ἡ ταχυτάτη.] (Οὐδέτερον.) Ὁκιμον . τὸ βασιλικόν. Ὁκτόν . τὸ διωκτόν. Ὁκύ . τὸ ταχύ. (Ῥῆμα.) Ὁικεον, ὥκουν . ἀντὶ τοῦ κατώκουν.

omega 1885 Ὁκειλον, ὥκειλε . προσεπέλασεν, ἤγγισεν. Ὁικησεν . ἔμεινεν. ὥκισεν δὲ ἕτερον, καὶ ὥκισεν ἀντὶ τοῦ ἔκτισεν, ι. Ὁκλασεν . ἠτόνησεν. Ὁικονομήσαμεν . ὠφελήσαμεν. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Ὁλενος . ποταμὸς καὶ ζῶν. Ὁλλοι . ἔθνος. καὶ οἱ ἄλλοι. (Θηλυκόν.) Ὁλέναι . αἱ ἀγκάλαι, ἢ πῆχεις τῶν χειρῶν. ἢ αἱ χεῖρες, ἢ αἱ παλάμαι. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἐλοῦσθαι τὰς πράξεις, τουτέστι πληροῦσθαι. οὕτω Σωρανός. Ὁλεσίκαρπος . ἡ ἀπώλλουσα τοὺς καρπούς. ἰτέαι τ' ὠλεσίκαρποι. ὀλεσίοικος δὲ γυνή, ἡ ἀπώλλουσα τὸν οἶκον, μικρόν. Ὁλενία . πέτρα. Ὁλκα . τὴν αὐλακα. παρὰ τὸ ἔλξω, τροπῇ τοῦ εἰς ο καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω , ὥλξ. Ὁλέκρανον . ὁ ἀγκών. (Ῥῆμα.) Ὁλα καὶ ὥλετο . ἀντὶ τοῦ ἀπώλετο. καὶ ὥλεκα καὶ ὠλέκειν.

omega 1886 Ὁλισθεν καὶ ὠλίσθησεν . ἀντὶ τοῦ ἔπесεν. Ὁλώλιν καὶ ὠλωλέκειν . ὄλωλα δὲ μικρόν καὶ μέγα. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Μ. (Ἀρσενικόν.) Ὁμηστής . ὁ ὠμὰ ἐσθίων. καὶ ὠμηστὶ, ἐπὶ ῥῆμα. Ὁμοβόρος . ὁ ὠμὰ ἐσθίων. Ὁμογέρων . ὁ παρ' ἡλικίαν γηράσας. οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐκπολιώθη. Ὁμός . ἀπηνῆς, σκληρός. Ὁμος . †τὰ μετὰφρενα.† παρὰ τὸ ὦ, τὸ ὑπάρχω. ὁ ὑπομένων τὰ βάρη καὶ τὰ φορτία. [ἢ παρὰ τὸν οἶσω μέλλοντα, ἐφ' οὗ φέρομεν τὰ φορτία, γέγονεν οἶμος, καὶ τροπῇ τῆς οἱ διφθόγγου εἰς ω μέγα ὦμος. ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀγκῶν ἀγκῶνῃ ἔδει λέγεσθαι, τροπῇ τοῦ ω εἰς οἱ ἀγκοίνῃ. τοιοῦτον καὶ τὸ θοίνῃ, ἀπὸ τοῦ θῶ, τὸ τρέφω ἢ τὸ θηλάζω.] (Θηλυκόν.) Ὁμοτάτη . χαλεπωτάτη. Ὁμή . ἡ σκληρά. ὁμή δὲ, ἡ ὁμοία, μικρόν. (Οὐδέτερον.) Ὁμόν . ἀπηνές, σκληρόν, χαλεπόν. ἢ ὠμόν τὸ μὴ εἰς πέψιν ἐλθόν, ὡς καὶ τὴν ἕξω τροφήν

omega 1887 ὠμὴν λέγομεν, οὔτε ἐψημένην οὔτε ὀπημένην. παρὰ τὸ ὦ, τὸ ὑπάρχω, οἶονεῖ ἐν ταυτότητι ὑπάρχον καὶ μὴ μεταβληθέν. Ὁμοβοΐνον . ἡ βύρσα. ὠμοβόειον δὲ, δίφθογγον. Ὁμόλινον . τὸ ἐπὶ τῶν ὦμων. Ὁμοφόριον (Ῥῆμα.) Ὁμάδευσεν . ἐσώρευσεν. Ὁμάρτησεν . ἡκολούθησεν. Ὁμήρησεν . συνέτυχεν· συνήντησεν. ὅθεν καὶ ὀμηρον τὸ ἐνέχυρον, παρὰ τὸ συνεῖναι τοῖς λαμβάνουσιν. ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὠκύς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὁμοῦ ἐρεσσόντων. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅμα ἀρηρέναι. Ὁιμην . ὑπέλαβον. Ὁμνυ . ὠμνυεν. Ὁμοτόκησεν . ἐδυστόκησεν. ἢ παρὰ τὸν καιρὸν τὸ βρέφος προήγαγεν. Ὁμορηκυῖα . γειτονοῦσα. Ὁμοφρονηκῶς . ὁ τὰ ὅμοια φρονήσας. Ὁμωμώκει . ἀντὶ τοῦ ὠμοσεν. ὁμώμοκε δὲ, μικρόν, [μέγα καὶ μικρόν.] ὠμόμοστο δὲ μέγα καὶ μικρά. Ὁιμοξεν . ἐστέναξεν. Ὁμισάμενος . ἐπὶ τῶν ὦμων λαβών. (Ἐπὶ ῥῆμα.) Ὁμαδόν . ἐπὶ τῶν ὦμων.

omega 1888 Ὁμοι . φεῦ μοι. Ὁμῶς . σκληρῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς. ὁμῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, μικρόν. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Ὁναρος . κύριον. Ὁνητός . ἀγοραστός. Ὁνθρωπος . ὁ ἄνθρωπος. Ὁνθυλευμένος . ὁ κοπρίας γέμων. μικρόν ἐγὼ γράφω τὸ ὀνθυλευόμενος. (Θηλυκόν.) Ὁνή . ἡ ἀγορασία. καὶ ὦνος ἡ ἀγορασία καὶ ἡ τιμή. (Οὐδέτερον.) Ὁνια . τὰ εἰς ἀγορὰν προτιθέμενα καὶ πιπρασκόμενα. (Ῥῆμα.) Ὁνεῖτο . ὠφελεῖτο. καὶ ἀντὶ τοῦ ἡγόραζεν. Ὁνησαι . ἀγοράσαι. Ὁνοσάμην . ἐμεμψάμην. Ὁινοχόει . ἐκίρνα. Ὁνομασμένος . ὀνομαζόμενος δὲ, μικρόν. Ὁν . ἀντὶ τοῦ ὑπάρχων. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ξ. Ὁξος . ὄνομα ποταμοῦ. Ὁιξεν . ἀνέωξεν.

omega 1889 Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ο. Ὁοκάταξις . κύριον. Ὁιοντο . ἐνόμιζον· ὑπελάμβανον. Ὁιόμην . ὑπώπτευν. [ὑπελάμβανον.] Ὁοτοκῶ Τὸ Ω μετὰ τοῦ Π. (Ἀρσενικόν.) Ὁπες . οἱ ὀφθαλμοί. οἶον ὀπαὶ τινὲς οὔσαι τῆς ψυχῆς. δι' ὧν τὸ κατάστημα αὐτῆς θεωρεῖται. λέγεται δὲ καὶ ὑπώπια τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνώματα. ὡς δὲ τινες, ὅτι ὀπῇ καὶ τρυπήματι ἐοίκασιν. ὅθεν καὶ ὀπήτιον, τὸ ποιοῦν ὀπὴν. Ὁιπόλος . ὁ αἰπόλος. Ὁπις . πόλις καὶ γῇ. Ὁπασε . παρέσχεν, ἔδωκεν, ἐχαρίσατο. Ὁπαζε . κατόπιν ἐδίωκεν. Ὁπλίσατο . παρεσκευάσθη. Ὁπται . τεθέαται. Ὁπτῆσθαι . ὀπτηθῆναι δὲ, μικρόν. Ὁπυεν . ὠμίλει ἐν συνουσίᾳ. ἀπὸ τῆς ὀπός, ἢ παρὰ τὸ ἔπεσθαι ἀνδρί. καὶ

γὰρ δάμαρ παρὰ τὸ δαμάζεσθαι καὶ ὑπεξεῦχθαι ἀνδρί. ἢ τροπῇ τοῦ π εἰς μ , ὥμυνεν, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἰέναι. Ὡπώπει . εἶδεν. ὄπωπα δὲ, μικρὸν καὶ μέγα.

omega 1890 Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Ὡρ · Ὡρασμάδης Ὡράτιος Ὡρήβ· Ὡριγένης Ὡρικήων. ὀνόματα κύρια. Ὡρεός . τόπος καὶ πόλις. Ὡρεῖται . ἐθνικόν. Ὡρειάρειος Ὡριστος . ὁ ἄριστος. βοιωτικῶς ἐτράπη τὸ α εἰς ω . Ὅμηρος οἶχετ' ἀνὴρ ὥριστος— Ὡρόψιος . κύριον. Ὡροσκόπος . ὁ σκοπεύων τὴν ὥραν. Ὡρος . ὁ καιρὸς, ἢ ὁ ἐνιαυτός. οἶον· ἐννέωρος βασίλευε. παρὰ τὰς ὥρας, ὃ ἐστὶ τὰς τροπὰς, ἃς περιέχει. τὸ δὲ ὥρα παρὰ τὸ ὠρεῖν, ἢ φυλάττουσα τεταγμένον τὸν ἴδιον καιρόν. ἢ παρὰ τὸ ὀρίζειν, ὅρα καὶ ὥρα ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω . καὶ Ὡραι αἱ πυλωροί. παρὰ τὸ ὠρεῖν καὶ φυλάσσειν. Ὡραῖος . ὁ εὖμορφος. καὶ ὠραῖος ὁ ἀκμαῖος. (Θηλυκόν.) Ὡρα . ἢ εὖμορφία, τὸ κάλλος, ἢ τροπή. ἢ φροντίς, καὶ ὥρα ἢ τὸν τοῦ ἡλίου δρόμον ἐμ-

omega 1891 φαίνουσα κατανόησις. ἢ καρπῶν διαφόρων συνδρομή. Ὡρεσι . γυναιξί. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι καὶ συνηρμόσθαι ἀνδρί. ὅθεν καὶ ξυνωρίς. παρὰ τὸ ξυνηρμόσθαι γίνεται ὅαρος, ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ὅαροι, καὶ κατὰ μεταπλασμόν ὅαρες, καὶ κατὰ συναίρεσιν ὥρες. [ὁ δὲ Μιλήσιος Ὡρος λέγει, ὅτι παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι ὅαρ, καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν ἄορ, καὶ κατὰ συναλοιφήν ὥρ.] Ὡρεῖθια . θεά. † Ὡρικημεῖραξ . ἢ εὖμορφος. † Ὡρικά . χώρα. Ὡρογραφία . αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγραφαὶ γινόμεναι τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν. ὥρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. Ὡρωπία χώρα . καὶ Ὡροπὸς, πόλις, καὶ Ὡρόπιος, τοπικόν.

omega 1892 (Οὐδέτερον.) Ὡραῖον . εὖμορφον. ἰστέον, ὅτι ὠραῖον καὶ κάλλος διαφέρει, ὅτι τὸ μὲν ὠραῖον λέγεται τὸ συμπεπληρωμένον εἰς τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν πρὸς τὴν οἰκείαν ἀκμήν· καὶ ὠραῖος ὁ σῖτος ὁ ὥριμος ἤδη πρὸς θερισμόν· καὶ ὠραῖος ὁ καρπὸς τῆς ἀμπέλου, ὁ τὴν οἰκείαν πέψιν εἰς τελείωσιν ἑαυτοῦ διὰ τῆς τοῦ ἔτους ὥρας ἀπολαύων, καὶ ἐπιτήδειος εἰς ἀπόλαυσιν γεγωνώς· κάλλος δὲ, τὸ ἐν τῇ θέσει τῶν μελῶν εὐάρμοστον, καὶ ἐπανθοῦσαν αὐτῷ τὴν χάριν ἔχον. Ὡρολογεῖον . λέγειν γὰρ τὸ μετρεῖν. (Ρῆμα.) Ὡρακίσας . ἐκκαυθεῖς. δειλιάσας. καὶ ὠρακίζειν παρὰ τὸ αἰκίζεσθαι τὴν ὥραν, τουτέστι τὴν μορφήν, ἀπὸ τοῦ ὠχρίαν δηλονότι καὶ ἀποψυχεῖν.

omega 1893 Ὡρεχθήτην . ἐξετείνοντο. Ὡρισμένον . τὸ οἶονεὶ περιορισμένον, καὶ μὴ εἰς πολλὰ ἐκτεινόμενον. οἶον λευκὸν χρῶμα, τρεῖς ἄνδρες ἢ τέσσαρες. Ὡρινε . διηγείρει. Ὡρίσθω . καὶ ὑπερωρίσθω. Ὡρίνθη . διηγέρθη. Ὡργων . ἐμαινόμην. Ὡρκωμότει . ἐπὶ παρατατικοῦ. Ὡρθρου . τρίτον πρόσωπον παρατατικοῦ. ὄρθρου δὲ, προστακτικὸς, μικρόν. Ὡρεῖν . ἀντὶ τοῦ φυλάσσειν. ὄρῃν δὲ, ἀντὶ τοῦ ὄρᾶν, μικρὸν καὶ ἡ . Ὡρμει . ἐπὶ ἀψύχων. οἶον ὠρμει ἢ ναῦς. ὠρμη δὲ, ἐπὶ ἀνθρώπου καὶ λέοντος καὶ τῶν ἐμψύχων, ἡ . Ὡρμῆσθαι . παρακείμενος. Ὡρμημένος .

omega 1894 Ὡρμενος . ὀρμώμενος. Ὡρνυτο . διηγείρετο. Ὡροφωμένος . ἐστεγασμένος. Ὡρορε . διετάραξεν. ἢ διηγείρεν. ἢ ἐκίνησεν. ἀπὸ τοῦ ὄρω, ὦρα, ὠρορεν. Ὡρσε . διηγείρεν. Ὡρύω . τὸ κλαίω. παρὰ τὸ αὔω, τὸ φωνῶ, γίνεται ἄωρύω, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ α καὶ ω ὠρύω. καὶ ὠρυομένων, ἀντὶ τοῦ βοώντων. κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν λεόντων καὶ λύκων. Ὡρικῶς . ὀρίσας, * συναθροίσας. * Ὡρῶ . τὸ φυλάσσω. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Σ. (Ἀρσενικόν.) Ὡσαννά . σῶσον δὴ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις, * ἢ ἀπλῶς ὕμνος. * Ὡσηέ . κύριον.

omega 1895 Ὡσμός . ὁ ὠτισμός. Ὡστεγανοί . ἐθνικόν. Ὡστέος . ἀποδιωκτέος. Ὡσχος . ὁ κλάδος. (Θηλυκόν.) Ὡσις . ἢ δίωξις. καὶ Ὡσις, ὄνομα κύριον. Ὡστεία . [ὄνομα] νήσου. ὅστία δὲ, οἱ λιμένες, μικρὸν καὶ ι. καὶ ὀστία, ἢ θύρα, ὁμοίως. (Οὐδέτερον.) Ὡσίν . ὠτίοις. ἢ εὐθεῖα τὸ οὖς, καὶ κλίνεται ὠτὸς, τὰ ὦτα, τοῖς ὠσίν. * Ὡσχοφορία . ἐορτή. παρὰ τὸ οἶχη, ὃ σημαίνει τὴν ἄμπελον. * (Ρῆμα.) Ὡσθῆναι . διωχθῆναι. Ὡσμένος . δεδιωγμένος. Ὡστίσαι . διῶξαι.

omega 1896 Ὡσεῖ . ἐπὶ ῥῆμα παρέλκον, ἥτοι ἐπακολουθοῦν. προσέλαβε γὰρ τὸ τῆς παραβολῆς ὥς, καὶ τὸν εἰ σύνδεσμον συναπτικόν. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Τ. (Ἀρσενικόν.) † Ὡτακος . ὁ ἄπορος. † Ὡ τάν . ὦ φίλε. ὦ σὺ ἐταῖρε. λέγεται καὶ ἐπὶ εἰρωνείας. ὥς παρὰ τὸ μέγιστος μεγιστάν, καὶ Ἑρμῆς Ἑρμάν, οὕτω

καὶ παρὰ τὸ ἔτης, ὁ συνήθης, γίνεται ὦ ἔταν, καὶ κατὰ συναλοιφήν ὦ τάν. Ὡτιος καὶ Ὡτος .
κύρια. † Ὡτος . κύριον. καὶ τὸ ὄρνειον. † Ὡτόεις . ὁ ὦτα μεγάλα ἔχων. Ὡτάγρα . εἶδος ὀργάνου.
Ὡτίς . ζῶον, ἦν ὠτίδα λέγουσιν.

omega 1897 Ὡτειλή . τὸ τραῦμα. ἡ οὐλή. παρὰ τὸν οὐτήσω μέλλοντα, οὐτηλή καὶ ὠτειλή, τροπῇ τοῦ ου εἰς
ω καὶ τοῦ η εἰς τὸν ει δίφθογγον βοιωτικῶς. Ὡτα . τὰ ὦτα. Ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ δέχεσθαι τὴν
ὄσσαν. οἱ δὲ, δι' ὦν ὠθεῖται ἡ φωνή. οἱ δὲ κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς τ , ὦπα τινὰ ὄντα, παρὰ τὸ
ὀπὰς τινὰ ἔχειν. Ὡτίδειον ὠόν . τὸ τῆς ὠτίδος. ὠτίδιον δὲ, ἡ μικρὰ ὠτις, ι. † Ὡτοκοπεῖ . ἐνοχλεῖ
τὰ ὦτα. † Ὡτακουστεῖ . περιέργως ἀκούει. Ὡτοκωφεῖ . βαρέως ἀκούει. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Υ. Ὡυτός .
ὅ ἐστιν ὁ αὐτός, καὶ κράσει τοῦ ο καὶ α εἰς ω μέγα ὠυτός. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Φ. (Ἀρσενικόν.)
Ὡφελιμώτατος . Ὡφέλεια . παρὰ δὲ τῷ Εὐριπίδῃ εὐρηται καὶ ὠφελία. Ὡφθίς . πόλις. ὀφθεῖς δὲ,
ὁ φανείς, μικρὸν καὶ δίφθογγον.

omega 1898 Ὡφελεῖσθαι . ἐπὶ ἐνεστῶτος. ὠφελῆσθαι δὲ, ἐπὶ παρακειμένου, η . Ὡφελούμενος . ὠφελημένος·
ὥφελες καὶ ὥφеле. μεγάλα. Ὡφελον . μετὰ ἀπαρεμφάτου κείμενον διὰ τοῦ ω γράφεται. ὥς τὸ,
ὥφελον ποιῆσαι τόδε. ὅταν δὲ παρωχημένον ἢ εὐκτικὸν ἔχη ἔμπροσθεν, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὥς
τὸ, ὄφελον ἐγένετο ταῦτα, καὶ ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου. Ὡφρυωμένος .
ἐπηρμένος. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Χ. (Ἀρσενικόν.) Ὡχρος καὶ ὠχρὸς διαφέρει . ὦχρος λέγεται αὐτὴ ἡ
ὠχρίωσις. [ὠχρὸς δὲ] ὁ ἄνθρωπος ὁ μετεσχηκῶς τῆς ὠριάσεως. ἔστιν ἄχρους, παρὰ τὸ χροῦς,
χροὸς, εἴτα καθ' ὑπερβίβασμόν ἄωχρος, κατὰ κράσιν ὠχρος βαρυτόνως τὰ γὰρ εἰς ος δισύλλαβα
μονογενῇ ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ω , μὴ ὑποκειμένου τοῦ ι , βαρύνονται. ὦμος, ὦρος. πρόσκειται μὴ
ὑποκειμένου τοῦ ι, διὰ τοῦ ὠδός. —ὦχρος δέ μιν εἴλε παρειάς. καὶ ὠχροὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις
χλωρὰ τινὰ εὐρίσκεται, ἅπερ ἀπὸ τῆς χροιάς οὕτω λέγει. οὕτως Ἡρακλείδης. ὠχρὸς ἦν αὐτοῦ ὁ
χρῶς.

omega 1899 ἄωχρον ἦν αὐτοῦ τὸ σῶμα. ὁ χρῶς δέ σου ὠχρὸς ἐστὶ, μέγα καὶ μικρόν. Ὡχρος . εἶδος ὀσπρίου.
τοῦ Ψελλοῦ· κογχύλια τὰ ὄστρεα, [ὠχρος εἶδος ὀσπρίου.] [Ὡχετο . ἐπορεύετο. καὶ ὠχοντο.]
Ὡχημένος . ἐκ τοῦ οἰχῶ. Ὡιχόμεθα . ἐπορεύθημεν. ὠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱετίωνος. Ὡχυρωμένος .
ὀχυρούμενος δὲ, μικρόν.

omega 1900 Ὡιχωκε καὶ ὠχωκα . οἰχῶ, ὠχηκα, τροπῇ τοῦ η εἰς ω ὠχωκα καὶ τὸ τρίτον ὠχωκε. Τὸ Ω μετὰ
τοῦ Ψ. Ὡψ . ὁ ὀφθαλμός. καὶ κλίνεται ὠκός. ὀψ δὲ, ἡ φωνή, μικρόν. Ὡψαν . εἶδον, ἔβλεψαν.
Ὡψισμένον . βραδέως γινόμενον. Ὡψίσθη . ἐβράδυνεν. Ὡψωνηκότες . ὀψωνήσαντες δὲ,
μικρόν.